

शिवे नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதந்தராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோபாலாய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் சுவாமீதி
विद्याताय ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेधये
श्री वेदान्तरामानुज महावेशिकाय नमः ॥
श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः ॥

व्याख्यान पञ्चक सहितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

இரண்டாவது பாகம் (PART - II)

ஸம்பாதிதர்:

ஸ்ரீ உ வே, வித்வான் பாஷ்யமணி, வீரவல்லி,
வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசாரியர்
(ஸ்ரீதார்பம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்சரமம்.)

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்சரமம்
தேசிகாசாரி சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

2009

श्रियै नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதந்தராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமீதி
விஷ்ணுநாத ஜ்ஞானவீரமூர்த்தி

श्री वेदान्तरामानुज महादेशिकाय नमः ॥
श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः ॥

व्याख्यान पञ्चक सहितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

இரண்டாவது பாகம் (PART - II)

ஸம்பாத்தகர்:

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் பாஷ்யமணி, வீரவல்லி,
வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசார்யர்
(ஸ்ரீகார்யம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்.)

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்
தேசிகாசாரி சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

2009

Ragashyathraya Saram

1st Edition, July 2009

Copies - 1000

All Rights Reserved

Price Rs. 700.00 (Part - II)

Copies Can be had :

Srirangam Srimad Andavan Ashramam

#21, Desikachariya Road,

Mylapore, Chennai - 600 004

Printed at :

Elango Achukoodam,

,Mylapore, Chennai - 600 004.

Phone : 24991821

Cell no. 9884184061

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன்

श्रियै नमः

श्रीमते लक्ष्मीहयवदन परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकेन अरुणिचं चेत्यत

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारम् ॥

श्रीभाष्यं श्रीनिवासाचार्यं अरुणिचं चेत्यत सारदीपिका

श्रीमद्वेदान्त रामानुज महादेशिकेन अरुणिचं चेत्यत पूर्वसारास्वादिनी

श्रीमद्भारद्वाज श्रीनिवासाचार्यं अरुणिचं चेत्यत सारप्रकशाशिका

श्रीशैल श्रीनिवासाचार्यं अरुणिचं चेत्यत सारविवरणी

श्रीपरकाल संयमीन्द्रमहादेशिकं अरुणिचं चेत्यत सारप्रकाशिकासङ्ग्रहम्

इन्त ङ्गन्तु वय्याक्यान्तङ्गन्तु

श्रीमद्वेदमार्गेत्यादि

वेणियन्तल्लुर्, पूरु नारायणसागारियाराल्
परिशोथिक्कप्पन्, पूरुङ्गम् पूरुमताण्डवन् ओसिरम् पूरुकार्यम्
वन्, पूरु २. वे. तेसिकासागारियाराल्

वेणियिदप्पन्.

Copy right Reserved

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் (ஸ்ரீ முஷ்ணம்)
ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஸிகன்

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निरुमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीनिवासमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते वेदान्तरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमुखम् ॥

कल्पितैतिह्यमानस्थैरनल्पैर्जल्पपण्डितैः ।

श्रुतिस्मृतिसदाचारभिन्नमार्गप्रपोषकैः ॥ १ ॥

प्रच्छन्नभूमिकाभेदैस्संप्रदायविदूषकैः ।

संप्रदायविरुद्धार्थग्रन्थिग्रन्थशतैर्युतैः ॥ २ ॥

गुरुपरम्परालब्धरहस्यार्थप्रभेदिभिः ।

न नश्छिन्नो भवेदर्थो रहस्यत्रयसारतः ॥ ३ ॥

पञ्च व्याख्यायुतश्रीमान् पञ्चाननसमो भुवि ।

रहस्यत्रयसारोऽयं परपक्षप्रभेदकः ॥ ४ ॥

स्वमतप्रकाशकश्चायं परतत्त्वप्रकाशकः ।

मानमेयप्रमातृणां प्रमितेश्च प्रबोधकः ॥ ५ ॥

फलप्राप्तेः कारणत्वात् फलविद्याधिकारवान् ।

संख्यया चैव शूद्राणां स्त्रीणां ज्ञानप्रदायकः ॥ ६ ॥

शेषिदिव्यशरण्ययोः दम्पत्योः परभूतयोः ।
 पुमर्थतत्त्वहितयोः कृपया विन्दते शुभम् ॥ ७ ॥

बहुग्रन्थकृतां श्रीमद्देशिकानां प्रभाषणे ।
 यत्र कुत्रापि नैवस्यात् विरोधस्स्वोक्तिमूलतः ॥ ८ ॥

लोके ग्रन्थकृतां मध्ये वेदान्तदैशिकैस्समः ।
 सर्वसिद्धान्तसारविन्न भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥

ततो हि यस्य कस्यापि तस्य ग्रन्थस्य चिन्तनात् ।
 तत्त्वज्ञानविवृद्धिश्च शुद्धभक्तिश्च सिद्ध्यति ॥ १० ॥

नारायण ! नारायण !! नारायण !!!

इत्थं
 श्रीरङ्गरामानुजयतिः

श्रियै नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

வியாக்யான பஞ்சகங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா
தேசிகன் அருளிச் செய்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தின்
த்விதீய சம்புடத்திலடங்கிய
அதிகாரங்களுடைய குசிகை.

	பக்கம்
1. कृतकृत्याधिकारः	1
2. स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारः	27
3. उत्तर कृत्याधिकारः	50
4. पुरुषार्थ काष्ठाधिकारः	102
5. शात्रीय नियमनाधिकारः	141
6. अपराध परिहाराधिकारः	172
7. स्थानविशेषाधिकारः	232
8. निर्याणाधिकारः	257
9. गतिचिन्तनाधिकारः	297
10. परिपूर्ण ब्रह्मानुभनाधिकारः	327
11. सिद्धोपाय शोधनाधिकारः	374
12. साध्योपाय शोधनाधिकारः	480
13. प्रभाव व्यवस्थाधिकारः	595
14. प्रभाव रक्षाधिकारः	693

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ व्याख्यानपञ्चकसहित श्रीमद्रहस्यत्रयसारम् ॥

(२) द्वितीय सम्पुटम् ॥

॥ कृतकृत्याधिकारः ॥

मू-समर्थे

(सा.दी) त्रयोदशे प्रपन्नस्य यथाविध्यधिकारिणः । ईशे न्यस्तभरत्वेन दश्यते कृतकृत्यता ॥
श्रीगोपालार्यमहादेशिकविरचिता उत्तरसारास्वादिनी अखिलभुवनरक्षा साधनायावतीर्णे कुमतिकलिविला
सध्वान्ततिग्माशुजाले । निरवधिकरुणाब्धौ वेदचूडागुरौ मे भवतु परमभक्तिश्रीनिधौ वेङ्कटेशे ॥

क्षरन्ती सायुज्यं झटिति जगतां पापमखिलं क्षिपन्ती सन्तापं द्रुतमपनयन्तीशुभगुणाम् ।
दुहन्ती मूर्त्या श्री श्रुतिशिखररामानुजमुनेश्चरन्तीन्यासाख्यामनसि ममविद्यानिवसतात् ॥

अप्राकृतैर्बुधनजनैरनिशं निषेद्यामप्राकृतामखिलपापविमोचनीञ्च ।
विख्यातवैभववतीं विरजा विगाहे वेदोत्तमाङ्गगुरुसूक्तिमयामगाधाम् ॥

श्रीमद्रहस्यत्रयसारटीका वेदान्तरामानुजदेशिकेन्द्रैः ।

कृता हि साङ्गन्यसनाधिकारपर्यन्तमेषा दिशतान्मतिं मे ॥

सारास्वादिनि सञ्जायास्तस्याशेषोऽधुना मया । पूर्यते वेदशिखरलक्ष्मणार्यङ्घ्रिरेणुना ॥

केय सूक्तिर्निगममकुटी देशिकानां गभीरान्यासादीनामपि च वचनां चेतसां चैव दूरे ।

क्वाहं मन्दस्तदपि च पलस्साहसेऽस्मिन्प्रवृत्तस्तत्क्षन्तव्य निगमशिखराचार्यभक्तैर्महद्भिः ॥

இப்படி पूर्வாधिकாரத்ருதிலே ரக்யவஸ்துவை அவன் பக்கலிலே சமர்ப்பித்துத் தான்
நிர்ஹரணாய் ஹயம் கெட்டு மாரிலே கை வைத்துக் கொண்டு கிடந்துறங்கக் காணா
நின்றோமிதே யென்று நிர்ஹயத்வ மும், நிர்ஸசயத்வமும், ஹ்மனஸ்கத்வமும், “ஸ்வாமிஸ்வீ-
கृतயத்ருயமலஸஸ்தத்வ ஸ்வயம் நிர்ஹர:” என்கிற...

(சா.பு) ஸ்வரூபோபாயார்த்தேषு प्रधानபுரததத்வாஹிகாரமாரஹ்ய ஹிகாராஹுக்ன ஹிகாரிண...

(சா.வி) ஁வ சாஹ்ஹரந்யாஸநிஷ்பத்த்யநந்நர கृतகृत்யதயா நிர்ஹரஸ்யாஸ்ய ஹகவத்கைஹ்யேண...

(சா.ச) நந்வுபுரதிஷித்ஹமாத்ரேண சித்ஹோபாயதயாவஸ்திதே ஹரந்யஸநமதி யத்ஹித்ஹதயா கித்ஹித்...

(சா.தீ) இஷ்வரனிடத்தில் ந்யஸ்த்ஹனுக்கு ஹந்யாஸவிஷயே கர்தவ்யான்தரமில்லாமையால்...

(சா.ஸ்வ) விடத்திலே நிர்ஹத்வமும், தோற்றும்படி சொன்னதுவும், "அறவே பா"மென்கிற பாட்டிலேயும், அறவே பரமென்கிறவிடத்திலே நிர்ஹத்வமும், அவதாரணத்தாலே நிஸ்சயத்வமும், "அடைக்கலம் வைத்தன"ரென்கிறவிடத்தில் நிர்ஹத்வமும், பெருந்தகவுற்ற பிராணடிக் கீழ் அடைக்கலம் வைத்தனர்" என்று ஹமனஸ்வமும் த்யோனிடமாகும் படி சொன்னதும் கூடுமோ? உத்தரகாலீனநிர்ஹத்வானுஸந்தானாதிகள் அதிகாராஜ்ஞாதி களிலே அந்தரீகங்களன்றோ அதிகார பரிகராஹந்தரீகங்களானாலும், கृतகृत்யத்வானுஸந்தா- நுரூபபலாசிம் சொல்லிற்றென்னில் லோகத் திலே ஹர்ஸ்வீகரீ உத்தரகாலீனஸ்வாசாமர்த்தத்தாலும், ந்யஸ்த்ஹனுடைய அபுத்திரபூர்பாத்தாலேயும் அபராஹ-லேஷ மில்லாதேயி நக்க அபராஹ பண்ணி னானென்று ஹந்தியினாலேயும் ஸ்வரக்ஷணசமர்த்தென்கிற ஹந்தி யினாலேயும் வத்ஸநாதி களாலும் ஸ்வீகृत ஹரத்தை விட் டு ரக்ஷியாதே கண்ட தில்லையோ? லோகத்தின் அஜானாதி- ஶக்ஷாவத்ஸநாசாமர்த்தாதிகளாலே ஹரணாயத்யாகம் கண்டாலும் இவர்விஷயத்தில் ஶஹஜஸௌஹர்த் சாமர்த்த்யசர்வஜ்ஞநிதோஷத்வாதிகளாலே இந்த ஶக்ஷை பண்ணக் கூடாதென்றில், ஆனாலும், "நான்ய: பந்யா அயநாய வித்யதேஹக்யா த்வநன்யயா ஶக்ய:" இந்யாதிபி: ஹக்திவ்யநிர்ஹ:மோக்ஷோபாய நிஷேஹம் பண்ணி ஹக்தியோகத்தை உபாயமாக விரோதிக்கையாலே கர்தவ்யமாக ஹக்தியோக மிருக்க நிர்ஹத்வம் கூடுவதெங்கனோ? ஶரமஸ்கோகத்திலே மாஸு: என்று நிஷேஹ ஶோகம் வேறில்லாமையாலே உபாயான்தரஸாமர்த்த்யநிமித்தஸோகான்தனைக் குறித்து லஹூபாயத்தை விதித்து ஶோகியாதே யென்று ஶரணன் சொல்லுகையாலே ஹந்யாஸரூபலஹூபாயம் கृत மாகையால் நிர்ஹத்வம் கூடுமென்னில், ஆனாலும், மோக்ஷர்த்த மாக மூர்ஹ்யநாதிபரிகாஸந தத்ரவேஸாஶ்விராதிமாரீகமநாதிகர்தவ்யமிருக்கையாலே நிர்ஹத்வம் கூடுமோ? வென்னில், அது ஸ்வீகृतஹநான இஷ்வரகர்த்ருகமாகையாலே ந்யஸ்த்ஹனுக்கு அதில் அந்வயமில்லாமையாலே நிர்ஹத்வம் கூடு மென்னில் ஆனாலும், "அக்ரியாவதநர்த்தாய தது கர்ம ஶமாஶரேத்" என்று பரபந் னுக்கே கர்தவ்யம் ஶோததமாயிருக்க கர்தவ்யான்தரஹிதத்வரூபநிர்ஹத்வம் கூடுமோ? கித், அநந்த ஜந்மஸஶ்விதாதுகநரகாதிஜநகானந்ததூரீகங்களாலே "க்ஷிபாம்யஜ்ஞஸஶுஹானாஸூரீஷ்வேவ யோநிஷு । மாமபராயீவ கௌநேய ததோ யான்யதமாம் கதிம் ।।" என்கிறபடியே பரமபூரூபர்த்த ஶித்தியாதே நரகாதி கள் வருமோவென்று ஶக்ஷையும் ஶோதியும், ஶமரீயாயிருக்க நிர்ஹத்வ நிஸ்சயத்வ நிர்ஹத்வா- திகள் கூடுவதெங்கனோ? ஶிரானுஶூதேதரபூரூபர்த்ததூபாயங்களவிட்டு ஶஹீயான ஶாஹ்யா-பரிஶிதபூரூபர்த்ததூபாயாவலம்பநத்தின் ஶ்வாரசிக ஹர்ஷந்தான் கூடுமோ? அபி ஶ "ஜாயமானோ வை ஶ்ரஹ்ணஸ்மிபி ஶ்ரணவாஜாயதே" என்கிறபடியே தேவர்த்தி...

(சா.பர) ஶ்வரூபம் ததூபயுக்தாஶ்ஶோக்தவ்யான்தர த்வாஹ்யாஶ்ஶிகாராஹ்யாமநுஷேயமூபாய ஶபரிகர நிரூப்ய அநந்தர தஶஶிஸ்தத்பலம் நிரூப்யதே । தத்ர ஶ்வநிர்ஹத்வபர்யந்தஸ்ய ஹந்யாஸஸ்ய பலத்வேன -

(सा.सं) विरोधात् । यदि भरस्वीकर्ता प्रशासितेति तत्करणीयम् । तर्हि तच्चरणयोर्भरसमर्पण पश्चात्तनानुकूलवृत्त्यङ्गकमेव भवेदिति कथं नैर्भर्यसिद्धिरित्यत्राह । समर्थे इति । असमर्थे वा, अज्ञे वा, निर्दये वा, भरम्वीकर्वति वा, कृतमपि समर्पणमकिञ्चित्करमिति पुनस्तत्र कर्तव्यान्तरम्...

மூ-ஸ்வீகृतபரே யதர்த்த கர்த்தவ்யம் ந புனர்ஹ யத்கிञ்சிதபி ந: ।

நியஞ்ஞந்தஸ்தஸ்திந்நிரூபதிகமஹாநந்தஜலதௌ

(சா.தி) ஸ்வீகृतபரே, ஸ்வீகர்பிதமான ஆத்மரக்ஷாபரத்தை ஸ்வீகரித்துள்ளாளவில. யதர்த்தம், யாதொரு ஸ்வீகृतபர ஸ்வீகர்த்தமாக. ஸ்வீகர்த்தமாகவென்றபடி. புன: கர்த்தவ்யம் । இஹ, ப்ரபஞ்சுத்தரகாலத்தில ந: - அஸ்தாகம் - யத்கிञ்சிதபி நஸ்தி யதா, யதர்த்தம், யாதொரு ப்ரயோஜ-
நாந்ரநிமித்தமாக கர்த்தவ்யங்கள் உபாயாந்ரங்களுண்டு அந்த ப்ரயோஜனாந்ர இனி நமக்
கொன்று மில்லையிறேயென்கை - தத்யத்கிञ்சிதபி ந புனர்ஸ்தி - தஸ்திந் நிரூபதி
மஹாநந்தஜலதௌ, ஸ்வீகர்தி விஷயே...

(சா.ஸா) ஸ்ஷு நிரஸ்தை । ஸ்வீகृतபரே. அகிஞ்ஞநஸ்ய மம ஸ்வீகர்த்தாஸ வ்யாஜமாத்ரேண ஸ்வீகர்த்த பக்த்யாதி-
குர்தரவ்யாபாரமநபேக்ஷாஹமேவாஸ்ய மோக்ஷோபாயோ பவேயமிதி ஸ்ஷுந்ய ஸ்திநை மநாத்யர்த்த: । இதனாலே
பக்த்யாதி குர்தரவ்யாபாரகர்த்தவ்யதா மூலமாக அந்த நிர்ஸர்தவ்யம் எங்ஙனையென்கிற ஸ்ஷு நிரஸ்தை ।
பக்தியோகமநபேக்ஷிதமாகிலும் ஸ்வீகர்த்தாஸ யாவஜ்வமந்ஸேயமாகில் நிர்ஸர்தவ்யம் எங்ஙனையென்கிற
அருளிச் செய்கிறார். யதர்த்தமிதி । யாதொரு தேஸவிசேஷவிசிஷ்டபரிஞ்ஞந்நபரிபூர்ணப்ரஹ்மானுபவரூப-
மோக்ஷர்த்தமாக ஸ்வீகர்த்தாஸானுஸ்தானாந்ரம் । “ஸகூதேவ ஹ ஸாஸ்தார்த்த: கृतோஸ்ய தாரயேந்நரம்” என்கிற
படியே நமக்கு புன: கர்த்தவ்ய யத்கிञ்சிதபி ஸ்வீகர்த்தாஸரூபால்பவ்யாஜ ரூபமாபி நஸ்தி । இதனால்
புத்திபூர்வபிராப்தம் ப்ரஸக்தமாய் தந்நிவ்ருத்தர்த்த ஸ்வீகர்த்தாஸாந்ரம் கர்த்தவ்யமானாலும் மோக்ஷர்த்தமான புன: கர்த்தவ்ய
மில்லாமையாலே மோக்ஷர்த்தகர்த்தவ்யப்ரஸக்தரஹிதவ்யமே நிர்ஸர்தவ்யமென்று ஸூசிதம் । நிரூபதி-
மஹாநந்தஜலதௌ, “ததேவ ப்ராந்தயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே” இத்யாதி ப்ரகாரேண விவிதாவிசித்ர-
கமோபாதிவ்ருத்தரதமபாவஸ்தாத்யல்பால்பதரால்பதமானுகூல்யவதிதரபூரூபர்த்த-வத்கமோபாதிவ்ருத்தாபாவாஸ்வத
ஏவாபரிஞ்ஞநாநந்தஜலதௌ । ஜலதிஸ்ததேநாபரிஞ்ஞந்நவ்யாஶோப்யத்வஸூத்-லத்வாபாதிவ்ருத்தாதிவ்ருத்த
மஹஞ்ஞதேந தரதமபாவாஹித்யம் விவகிதம் । தஸ்திந் - பரிபூர்ண-ப்ரஹ்மானாந்ரம் பவே...

(சா.ப்ர) யதர்த்தம், யாத்ரஸ்வீகர்த்தகூர்யர்த்தம் । நிரூபதிமஹாநந்தஜலதௌ, ஶேஷத்வஸ்ய ஸ்வரூபானுபந்நித
வாஞ்ஞேஷபுநிரூபகூர்யஸ்ய ச நிரூபாதிவ்ருத்தம், தஸ்ய ச நிரூபாதிவ்ருத்தாஜ்ஜலதிவ்ருத்தபரிஞ்ஞந்நவ்யம் ।
ஸர்வோக்ருஷ்ஸவாமி ப்ரதிஸம்பந்நிவ்ருத்தவ்யாந்ரம் பவே...

(சா.வி) நிர்ஸர்தவ்யே ஹேதுகர்த்தவிசேஷாநி । யதர்த்த கர்த்தவ்யம் யத்ஸ்வரக்ஷணமுதிஸ்ய கர்த்தவ்யம் ஸாப்தநமநுஸ்தாதவ்யம்
ஹ, அஸ்திந் ப்ரயோஜனே விஷயே ந: அஸ்தாகம் । புன:, ஸ்வீகர்த்தாஸாந்ரம் - யத்கிञ்சிதபி கர்த்தவ்யம்
நஸ்திமோக்ஷர்த்த கர்த்தவ்யம் நஸ்தித்யர்த்த: । அதஸ்திந் ஸ்வீகர்த்தாஸ ஸ்வீகர்த்தாஸ । நிரூபதிமஹாநந்தஜலதௌ,...

(சா.ஸ) அஸ்திதே இமானி விசேஷாநி । யதர்த்தம், ஸ்வீகர்த்தாஸஸ்ததர்த்தமிதி ஶேஷ: । இஹ, அகிஞ்ஞந ப்ரபஞ்சு,
ந:, அகிஞ்ஞநாந்ரம் । புன:, ததஜ்ஜத்வென கர்த்தவ்யம் । யத்கிञ்சிதபி ந । ந ஹ யாவதேஹபாதமந்ஸேயோபாயோஸ-
கிஞ்ஞநஸ்யாதிவ்ருத்தாஸ்திதே பாவ: । ஏவ் க்ருபணமப்யாஸ்தானம் ஆநந்தவ்யுத்தவித்யா நிரூபதிமஹாநந்த
ஜலதௌ, தைநைவ ஜலதிநா ஸாஸ்தமுதேந நியமிதாஸ்தாந்ரம் வயம் ஸமர்த்தவ்யாதி சதுஸ்தயவிசிஷ்ட...

மூ - கृतார்த்திகுர்மஸ்வ் க்ருபணமபி கௌர்ய ...

(சா.தி) சுவ, ஆத்மாதம் | நியக்ஷந்த:, நியமேன வர்தமாத குர்வந்த: | ஂகாந்தினு வயம் - க்ருபணமபி, இத: பாக் கௌர்யதரித்ரமாத்மாதமிதானி பகவத்கௌர்யதனினு பூத்வா கृतார்த்தி குர்ம:...

(சா.சுவ) சுவம், ஆத்மாதம் - நியக்ஷந்த:, ததேகபுவண குர்வந்த: ஂண்கை. இதுதனாலே அல்பத்வாஸ்தி-ரத்வ, து:க்சமித்ரத்வ, து:சுததர்கத்வ, புவாஸமாத்யத்வாதிடொஷதர்ஷனத்தாலே அநுபூதசகானித்யமாயிருத் தாலும் இரதபுரூபார்த்தத்தை வித் து புவாஸமத்றிக் தகை சக்துதர்ந்யாஸமாதத்தாலே பர்ஸ்விகார பண்ணின ஸரணய்ன் அவர்ஜனியமாக தகாடுக்கப் புகுகிற மஹாபுரூபார்த்தத்திலே ஈர்ஷ்புரஸ்சர ததேகபுவாணய்ன் சுவரஸநஸ்தித்ரிக் துமிதே. ஆனாலும், முஷ்டுவாத பூரூபுக்கு ஁பாயபலயுரந்ய-தராத்வயமாவச்யக மாகையாலே ஁பாயுத்தர காலம் பூரூபார்த்தமில்லாமலிருக்கையாலே ஁பா-யாத்வயம் அவச்யக மாகையால் கृतகृत்யத்வமெங்ஙனே யென்ன அருளிச் சேய்க் திறார். கृतார்த்திகுர்ம இதி | இதானிமூபாயுத்தரகாலம் பர்மபலாபாவேன க்ருபணமபி சுவாத்மாத்ன் கௌர்யதனி-நஸ்தந்த: | கௌர்யேண தநின: தநிகவத்ஸந்நுஸ்தாஸ்தந்த: | கृतார்த்திகுர்ம:, கृतபுவுதன குர்ம: | அபூதநதாவே ச்விபுவ்யேநானாதிகாலமாரப்யேத: பூர்வமதாதூச கித்ரூவூத்யபாவஸூச்யநே | ஁பாயபூர்வதசூயிலும் பகவ-பூரூபார்த்தமாக நியநைமித்திகானுதானமிருத்தாலும் அது ஁பாயநிஷ்பத்யூயமாய்க் தகாண்டு பல்புமத்றென்று கருத்து. நியமும் நைமித்திகமும் கர்தவ்யமானாலும் ஁பாயமத்றிக் தகை சுவய புவுதன கித்ரூவூதித்யாகையாலும் தவதாத்நர்ஸத்யததிதமாயிருத்தாலும் பகவதேகபூரூபநகித்ரூவூதிதயா தவதாத்நர்ஸபூரூபுமல்லாதை யாலே தவதாத்நர் யகநபுவூக்த பாரமையகாத்யபஹ்ம...

(சா.பு) சுவம், ஆத்மாதம் | தஸ்திந், கௌர்ய | நியக்ஷந்த:, அந்யத்ராபுவூதிபூர்வ நியமேன புவர்தயந்த: | யதூ யதர்யம், நிரூபதிகாதந்நரூபபகவதநுபவார்த்தம் | நிரூபதிகமஹாதந்நதலதூ, ஸேஷத்வஸ்ய சுவரூபானு-பந்நித்வாக்ஷேப்யநுபவஸ்ய நிரூபதிகத்வம் | நியநிரூபதிகாதந்நரூபபஹ்மவிஷயத்வாதநுபவஸ்ய மஹா-ந்நரூபத்வம் | ஁தாதூசாதநுபவஸ்யாபரிசுத்ரநதயா தலதிகத்வேன நிரூபணம் | தஸ்திந், பகவதநுபவே | சுவ நியக்ஷந்த:, ஆத்மாத்ன் விஷயாத்நராதநுபவஸூந்யதயா ஂகாஐ் குர்வாணா: | கௌர்யதநின:, ததநுபவகாரித கௌர்யரூபதந பூதா: | க்ருபணமபி சுவம், புவதநாத்பூர்வ பகவதநுபவகாரிதகௌர்யபூரூபய்ன்பாவேன ஸுச்ய மாத்மாத்ன் கௌர்யரூபசுவரூபபூரூபபூரூபா...

(சா.வி) சுவம், ஆத்மாதம், நியக்ஷந்த:, நியமயந்த: - ததூவ கௌர்ய குர்மோ நாத்யத்ரேத்யையகாத்ய்ன் சுவிகுர்வந்த இதி பாவ: | க்ருபணமபி | இத: பாக் கௌர்யதரித்ரமய்யாத்மாத்ன் கௌர்யதநின: கௌர்யதநவந்து பூத்வா | கृतார்த்திகுர்ம:, சபலிகுர்ம: | கௌர்யலாபகநிதபஹ்மானேன சுவாத்மாதி பஹ்வதநம் | கृतுபாயாதநுதானத்வ் கृतகृत்யத்வம் | அநுஸ்திதபூபயஸ்ய கௌர்யரூபபூரூபார்த்தத்வத்...

(சா.ஸ) மஹாதந்நதலதிகபூதபகவத்புரிஸம்த்வந்நிகதயா சுவய்ன் புவுதனநியநைமித்திகாதிரூப...

இவ் உபாய(விசேஷ)நிष्ठனா ப்ரபுத்த்யநந்தரகாலநுதுடங்கி தான் இதற்குக் கோலின ஈனததைப பற்ற தனக்கொரு கர்தவ்யாஸத்தில ஂவ்யமில்லாமையாலும்—

இப்ப்ரபத்தினிஷன் நிர்மலனுமாய், நிஸ்ஸங்கனுமாய், நிர்ஹயனுமாய், ஹ்ரமனாஷுமாய், ஹ்ரம
 ஹ்ரமயத்திஸ் அஜானுஜாஸ்யகேஹ்யர்ஸிகனாகையாஸ், முக்த்யனுமாய் க்ரத்யனுமாய், க்ரத்யனுமாய்
 ஹ்ரம, க்ரத்யனுமாய் பட்டிருக்குமென்கிறார் இவ்ஹ்ரமயினிஷன் ஹ்ரமயினிஷன் ஹ்ரமயினிஷன்
 முக்த நிர்மலனாகையாஸ் ஹ்ரம க்ரத்யனுமாய் க்ரத்யனுமாய் க்ரத்யனுமாய்... ஹ்ரமயினிஷன்...

இனி पूर्वोक्तशङ्कைகளை विस्तरेण परिहरिக்கும் கோலி प्रथम भग्न्यासोत्तरकालம் परमफलத் துக்காக ब्रह्मनाटोपवेशकर्तव्यமிருக்கையாலும், उपायान्तरनिषेधक்தாலே मोक्षार्थ भक्तियोग மே கर्तव्यतया प्रसक्तमायிருக்கையாலும், कृतकृत्यதை இல்லாமையாலே निर्भरत्वं கூடுவதெங்ஙனையென்கிற ஸங்கையை परिहरிக்கிறார். இவ்ஊயநிஷன் இத்யாதிநா । கர்ତವ್ಯಾಂಶத்திஸ் இತಿ !...

ननु भरण्यास्य नैर्भर्यपर्यन्तत्वं नोपपद्यते पुरुषार्थान्तरसाधनानां चित्रावाज्ञपेयादीनां प्रत्यवाय परिहारार्थानां नित्यनैमित्तिकानां च कर्तव्यत्वादित्यत्र मुमुक्षोः प्रपन्नस्य अनन्यगतिकत्वाच्चित्रा-
यागादीनामपेक्षितत्वान्मोक्षार्थं च निरपेक्षस्य भरण्यास्य कृतत्वान्नित्यात्यनैमित्तिकानां च भगव-
त्प्रीतिव्यतिरिक्तफलाजनकत्वेन कैङ्कर्यरूपत्वात् यत्किञ्चित्फलसाधनतया कर्तव्याभावात्कृतकृत्यत्व-
मुपपद्यत एवेति नैर्भर्यपर्यन्तत्वमेवेत्याह । ७७७ उपायविशेषनिष्ठ ७७७ इत्यादिना ।

अथ स्वस्यानुष्ठितोपायत्वात्पुनः कर्तव्यान्तराभावात्सत्यसङ्कल्पेन भगवतैव माशुच इति शोक्निषेधा-
न्निर्भरस्सन्मोक्षयिष्यामि सङ्कल्पस्य भगवता कृतत्वान्तस्य सामर्थ्यादि पर्यालोच्य फलप्राप्तौ निस्-
सशयस्सन् इतरपुरुषार्थान् ससाधकान् सवासनं त्यक्त्वा स्वप्राप्यकैङ्कर्यपुरुषार्थहृष्टमनास्सन् देवादि-
ऋणाभावेन तत्सबन्धं विहाय नित्यकर्मस्वप्यग्रान्द्रादिशरीरकरमात्मारार्धनतयाग्रीन्द्रादि शब्दानां
साक्षाद्भगवद्वाचकपक्षाश्रयणेन साक्षात्परमात्मारार्धनतया वा कैङ्कर्यं कर्त्तुं नित्यस्तिष्ठेदित्युपपादयति ।
ॐ उपायेत्यादिना प्रपत्तिकृत् अनन्तरकालकृत्, प्रपत्त्यनन्तरकालमारभ्य । कर्तव्याशङ्कितं
इति । मोक्षसाधकतया कर्तव्ये...

(सा.सं) कैङ्कर्यधनितस्सन्तः । स्वम, कृतार्थीकुर्मः । स्वमात्मान निष्पन्नप्रयोजन कुर्मः । इत्थ सङ्गृहीतं विवृणोति । ॐ उपायेत्यादिना । कृतं निरवशेषनिष्पन्नं यस्स्वतन्त्रस्सत्य...

(सा.सं) सङ्कल्पः फलप्रदश्च न । तस्य माशुच इत्युक्त्या न निर्भरत्व सिद्ध्येत् । यदि प्रपित्सुः स्वभरत्यास...

மூ-இப்படி விஸ்வசனீயனுமாய், சமர்த்தனுமாய், உபாயபூதனுமான இஷ்வரனைப் பார்த்து ஫ல-
 சித்தியில் நிஸ்ஸங்ஷயனுமாய், நிர்ஶயனுமாய், கடையற விட்ட அந்யபுரூபார்த்தங்களையும் காம்பற
 விட்ட உபாயாந்தரங்களையும், அகிஷ்ணன் அயத்னமாக மஹானிதியைப் பெறுமாப் போலே தான்
 பெறப் புகுகிற பரமபுரூபார்த்தத்தையும் பார்த்து ஹ்ருமனாவாய்...

(சா.வீ) களை உபந்யசித்திறார் கடையற இயாடியாய் கடையறுகை, வாமனையறுகை
 சமீபத்தையும் மெதியாமை விட்ட புரூபார்த்தங்கள் ஶேஷ்யாதிகள் - காம்பற, காம்பு
 தொக்கு, வசனையில்...

(சா.ஸ்வ) விஷயத்தில் வஷ்ணாடிகளிருந்தாலும் ஆர்ஷ்ணவிஷயத்தில் “மாநா பிநா ப்ராதா
 நிவாஸஸ்ஷரண சுஹத்” இதி விஸ்வாஸநீயவாத் சுவமஹ்நிபத஫லநிர்வஹஸமர்த்தவாத் கிஷ்ணவிஷயே
 உபாயாந்தரஸ்தானாபந்நவாத்஫லசித்தியில் சஷயமில்லையென்று கருத்து. சிராந்ஶ்ருநர புரூபார்த்த-
 துபாயங்களை விட்டு பஹ்நாஸஸாஹமா பரிசிந்நபுரூபார்த்ததுபாயாவலம்ஶனத்தில் சுவாஸிகஹ்ஷங்
 கூடுமோ? என்கிற ஶடீயைப் பரிஹரிக்கிறார். கடையற இதி | கடையறுகை,
 வசனையறுகை - சமீபத்தையும் மெதியாமை விட்ட அந்யபுரூபார்த்தங்களை, ஶேஷ்யாதிகளை,
 அநித்யவாத்஫லவாதிதோஷத்தாலென்றபடி. காம்பு, தொக்குவிடப்பட்ட. உபாயாந்தரங்களை,
 சாஶ்டாதுபாயபூதாபாயாந்தரங்களையும் அதுக்கு காம்பாயிருக்கிற பரமபுரூபாயாந்தரங்களையும்
 மென்றபடி. பெறப்புகிற புரூபார்த்த நிரூபாஶிகாபரிசிந்நானந்தரூபமாகையாஶ்யையும், அநாயாஸ
 சாஶ்யமாகையாலேயும், இந்நபுரூபார்த்ததுபாயங்கள் சுவரூபவிரூ஢நயாந்஫லவாதிதோஷயுக்த-
 தயாசிரபரிசிந்நவாத்஫லி த்வேஷ்யங்களாய் த்யக்தம்...

(சா.பு) கடையற விட்ட, சவாஸந் த்யக்தான் | காம்பற விட்ட, சுவாஸந்நைஸ்ஸஹ த்யக்தான் | தான்
 பெறப்புகிற, சுவந் ப்ராபவ்யம் | முமுகுஸ்வஸ்ய ப்ரஶ்வத்கைஹ்நிபதிரிந்நபுரூபார்த்தபிஷாபாவாத்஫லவாஸநை:
 த்஫்ரஶ்வதேவதான்தரேஷ்வ ச்ஶ்வந்நாபாவாத்கைஹ்நிபதிரிந்நபுரூபார்த்தம் ச சகூதேவ கர்த்வ்யபரந்யாஸஸ்ய கர்த்வாத்஫லவாஸநை:
 ச பராபிஷா-
 பாவேந ததர்த் கர்த்வ்யஸேஷாபாவாத் | “ஸரண வ்ரஜ | சர்வபாபேஶ்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி”...

(சா.வி) கடை வாஸநா | அஹ, யதாச்சிந்நாஸ்யாத்யா | விட்டு, த்யக்த்வா | சவாஸந த்யக்த்வெத்யர்த் |
 காம்பற விட்டு, காம்பு, சாஶ்நானி, அஹ யதா ந ஸ்யாத்யா | விட்டு, த்யக்த்வா | சாஶ்நைஸ்ஸஹ
 த்யக்த்வெத்யர்த் | கடையற விட்டு உபாயாந்தரங்களையும் காம்பற விட்டு,
 அந்யபுரூபார்த்தங்களையும் அதிக்ரமஸ்சூசித: | சரமஸ்லோகாஶிகாரே உபாயாந்தரேஷு வாஸநாத்யாஸ்ய
 வக்ஷ்யமாணவாத்஫லபுரூபார்த்தாந்தரேஷு சாஶ்நைஸ்ஸஹ த்யாகதநஸ்யோசித்யாஶ்வ - பெறுமாப் போலே, ப்ராஸ இவ
 தான் பெறப் புகிற சுவந் ப்ராபவ்யம் | பார்த்து...

(சா.ஸ) ஶஸாஸ்வா ந விஜானீயாத்஫லபி ந நைர்ஶய் சி஢்வயேத் | யதி சி஢்வபுரூபாயத்வேந சுவீகர்தாஶி
 ஫லப்ர஢ான-சஹ்நிபதம் ந கuryாத்஫லபி ச ந விஸ்வசனீயஸ்யாத் | சுவய஫லசி஢்வீ நிஸ்ஸஸ்யாஸ்வ ந ஸ்யாத் |
 அத சுவீகர்த ப்ரஸ்ய அநேவ விஶ்வாத்விஸ்வசனீயதமே ப்ரஶ்வதி ஫லசி஢்வீ நிஸ்ஸஸ்யாஸ்வஹ் | ஫லாய
 நிர்ஶரஸ்சாஹமித்யாஹ | இப்படி இத்யாடிநா | ஹ்ருமநஸ்கத்வே நிர்ஶரத்வநிஸ்ஸஸ்யத்வே ஹத் | ஹேவந்நராண்யாஹ
 கடையற இதி | கடையற நிஸ்ஸேஷம் | காம்பற, வாஸநயா ஶஹ | பார்த்து ஶாஸ்வேநி ஶேஷ: |

(மா.சா) பகவத்பிஷயத்திற் கௌரவரணாகையால் னெவக் காட்டுகிறார்.

(மா.சா) களாகையாலேயும், பூர்பார்பிஷயஹ்ர்த்துக்குக் குறையில்லையென்றபடி. ஆனாலும், ப்ரபநாஹிகாரி பஹ்மஹாயநாஹிகளான நியநைமிதிக ங்களை த்யஜிக்கிறதோர் ஆஹி அலபகமதவதௌதிகமதார ப்ரமஜிக்கும். “அகரியாவதநதாரிய நநுகர்ம சமாசரெந்” என்று ப்ரபநனுக்கு நியந-நைமிதிககர்த்வதாவித்யும் விரோதிக் கும். அந்யபதத்திற் கர்த்வதாஹுத்ய மிருக்கையாலே கृतகृत்யதயா நிர்ஹ்வாதிக கூடாதெயொழியும். கृतகृत்யனென்றும், கர்தார்த்யனென்றும், சொல்லுகிற சாஸ்த்ரப்ரதாயங்களுந் விரோதிக் கும், இவ்அஹிகாரிக் கும் நியநைமிதிககர்த்வம், உபாயமாக அநுஸ்தேய மல்லாமையாலே மூந்ரைப் போலே சேஷத்வத்வரூப ப்ரயுக்ததயா சேஷ்யாஹிமதாசரணரூபமாகக் கொண்டு பூர்பார்பரூபமாகையாலே ப்ரலார்த்யமாக கர்த்வம் மில்லாமையாலே ப்ரலார்த்யமாக கர்த்வயாச பூர்வ கृतகர்த்வமாகையாலும் உபாயபூர்பார்பரூபர்த்யாலே சாஸ்த்ரப்ரதாயங்களு க் கர்த்வத்யனென்றும், கர்தார்த்யனென்றும், ப்ரஸாசிக்கிறத்களன்றிக் கெ பூர்பார்பர்த்யாபி கர்த்வம்மென்றும் வேண்டாதென்று சொல்ல வந்தத்களன்னென்னில், அப்போது மூந்ரைப் போலே சேஷத்வத்வரூபப்ரயுக்ததயா சேஷ்யாஹிமதாசரண சாராயம் நிக் கெ ஸௌதிகமாக அநுஸ்திக் க ப்ரமஜியாதோர் மூந்ரன் ப்ரத்யக்ஷெண ப்ரமபூர்பார்ப்ராயத்தையாநிந்து ததாஹிமதாசரண சாஸ்த்ரபன்றிக் கெ பண்ணினாலும் வதனான இந்த கृतகர்த்வாஹிகாரி விஷயத்திற் கீஸ்வரன் வர்ணாஹிமாந்ரந்ரூபமாக சாஸ்த்ரந்ரொதநி சேஷத்வத்யை இவ்வனைப் பண்ணக் கடவனென்று சஹ்ரஸ்தித் தி நக்கையாலே இதுவே சேஷ்யாஹிமதமாகையால் அந்த அஹிமதத் தை இந்த அஹிகாரி ப்ரத்யக்ஷத்தாலே யநிய மார்ட்டாமையாலே சாஸ்த்ரமூலத்தால் அநிந் தை ததூத்ப்ரகாரமாக அநுஸ்திக் கக் கடவனென்னில், அப்போது சாஸ்த்ரமந்ரொந்ரொதநிதவநாந்ரயந்ர-ரூபமாக வர்ணாஹிமாநி த்ரம்ங்களை விதிக் கையாலே தந்ரொதநி ப்ரகாரமாக அநுஸ்திக் கில் “நாந்ய தேவ் நமஸ்குரியாத்” இதநி நிஷேதாநித்க்ரம வந்து தன் பாரமேகாந்யத்வரூபத்துக்கு விசுத்ப்ரகாரதோர் நியநைமிதிகாநி ப்ரவிஸ்தாந்ரொந்ரொதநி சந்ரம் “யே யந்நநி” இத்யாநி சாஸ்த்ரவலத்தாலே யொக்யுத்ய-த்யாநிகளாலே நாராயணாநிசந்ரம் போலே சாஹ்ரஹ்வதாசகமாகையாலே ததாராஹ்நரூபமாகவே அநுஸ்தேயமாகையாலே தேவநாந்ரயந்ரன் ப்ரமந்நியில்லையென்றிலானால், “யாயமானோ வை வ்ரஹ்யாந்நிஹி க்ரணவா யாயத” இத்யாநிகளிலே தேவநாந்ரயந்ரனாநிகளால் க்ரணத்ரயாபாசரண பண்ண வேணுமென்கிறது...

(மா.ப்ர) இதநி வக்துரபி, சத்யகாமஸ்த்யசஹ்ரஸ்த்ர: । அப்யஹ ஜீவநித ஜஹ்ய த்வா வா சீநே சலக்ஷணாமு । ந ஹி ப்ரதிக் கா சந்நுத்ய வ்ரஹ்யணேஹ்யோ விசேஷத: । மித்ர ஹவேந சப்ராம ந த்யஜேய கத்யந்ந । தோஷோ யத்யபி தத்ய த்யாத் சதாமேததஹ்நிதம் । ராமோ த்வநாஹிஹாஸத” இத்யாநிஹிஸ்த்யப்ரதிகத்வாவகமாத்ந்ர த்வய கृतகர்த்வ இதநி நிர்ஹரோ ஹவேதேவெநி ஹவ: । நநு “த்ரநிஹி க்ரணவா யாயதே வ்ரஹ்யாசரணே க்ரணேயோ யஜேந தேவேஹ்ய: ப்ரயயா பிதூஹ்ய: । க்ரணாநி த்ரண்யபாகர்த்வம் மனோ மோக்ஷே நிவேசேயெந்” இதநி க்ரண..

(சா.ச) शब्दो नित्याद्यनुष्ठानकालपरः । எழுதா மறைகளிலே, अनन्तापारानुश्रुतिषु, ஏறிட்டு, आम्नातत्वेन स्थितम् । அடிமைத் தீட்டு, “एतेदेवयज” इत्यादिरूप देवादिदास्यपत्रिकाम् । பொலிசை, वृद्धिः । दास्यरूपमौल्ये स्थित एववृद्धि प्रदानरूप “आज्यस्यैवना उपांशुवसन्ते वसन्त” इत्यादिना तत्तद्रव्यैस्तत्कालयजनरूप्यक्रणपत्रिकाच । “न किङ्करो नायमुणी चेति । கழித்தவனாகையாலே...

மூ-பத்ரமஹாயஜாடிகளான நியத்யநைமித்திகங்களில் அவர்கள் பேர் சொல்லும்போது “யே யஜந்தி பித்ருந்வேவாஹ்மணாந்ஸஹுதாஸநாந் । சர்வஹூதாந்ராத்மானம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே” இत्याடிகளில் மஹர்ஷிக ள்றுதியிட்டுப்படியே ராஜசேவகர் ராஜாவுக்குச் சட்டை மேலே மாஸையையும் ஆபரணத்தையுமிட்டாலும்

(சா.தீ) ஸ்லக்ஷங்களாலே யஜ்ஜிக்கையால் ஐகாந்யஹீநனாயி நுக்க முக்தரைப் போலே ஂன்ற தெங்கனே ஂன்றருளிச் செய்கிறார். பத்ரமஹா யஜேயாதி - தெளித்தி நுக்குடாப் போலையும் நிற்கிற நிலையையும் கண்டென்று ஂவ்யம் । தெளித்தி நுக்குடாப் போலையும் கண்டு நிற்கிற நிலையையும் கண்டென்றபடி நியத்யநைமித்திகங்களை ஂநுஸ்திக்கும் போது தந- ஐவதாஸரீரகபரமாத்மயஜநே ப்ரமாணம் காட்டுகிறார். யே யஜந்திந்யாதி, ஐகாந்தின: - பித்ராதிந்யஜந்நே சர்வஹூதாந்ராத்மான விஷ்ணுமேவ யஜந்தி ந ஐவதாமாத்ரம் - ப்ரகாரவிஷயோபகாரங்களால் ப்ரகாரிக்஑ே ப்ராந்தியென்றுமதில் லோகஐஹாந்தத்தைகையும் காட்டுகிறார். ராஜசேவகர் இत्याடியால்...

(சா.ஸா) பத்ரத்தையும் கழித்தவனாகையாலேயென்றபடி - தந்஑ிக, ஑ுணம் யே யஜந்திந்யாதி - யே பரமீகாந்தின: பித்ருந், பித்ராதி ஸ்லடாநுத்யா யஜந்திந்யர்த: ஂந்யதோஐஷ்யவித்யையோ: பரஸ்பர விரோதாபநை: - சர்வஹூதாந்ராத்மானமिति ஹேதுபர்஑ம் - சர்வஂந்யாமிதயா ப஑வத: சர்வஸ்லடாநாந்த஑ாசகதயா ததச்ச்லடோத்யாரணபர்வகயஜநஸ்ய ப஑வதஜநரூபத்வமாஸ்யகமென்று கருத்து. ஑ுனாலும், லோக- ஐஹ்யா ஐவதாந்ர ஸ்லத்த்தைச் சொல்லி, யஜித்தால் ஂந்யதா ஸி஑்லி஑்ஸ்தலங்களிலே ஐவதாந்ர஑்வாக யஜநமாஸ்யகமாகையாலே ஐவதாந்ரஸ஑்ந்ய வாரா஑ோ ஂன்ன லௌகிக- ஐஹாந்தத்தாலே ஐவதாந்ரஸ஑்ந்ய வாராதென்கிறார். ராஜசேவகர் இதி சட்டை க஑்஑ுக்ம்...

(சா.ப்ர) கர்த்வ்யாபாவே஑பி “ஐகாந்தினஸ்ஸடா ப்ர஑்஑ா஑்யாயினோ யோகினோ ஑ி யே । தेषா தத்பரம் ஑்தானம் ய஑்஑ே பஸ்யந்தி ஑ூரய” இत्या஑ுத்தபாரமீகாந்த்யாநூரூபஸ்வா஑ிகாராப஑்஑ாய ஐவதாந்ரநாமோத்யாரணவர்த்ந கர்த்வ்யம் த஑்஑ ந ஑஑்வதி । ஐவதாந்ரவாசகீர்மந்நை: பத்ரமஹாயஜாதிநாமநுஸ்தேய்வாதித்யத்ரா஑ । பத்ரமஹாயஜாடிகளான இत्याடிநா...

(சா.வி) ப்ரா஑்஑ணோ வி஑்யாத்தஸ்ய ஐவா ஂஸந்ஷே” இत्याடிநா ஑ாஸ்யஜாபகஸ்ய ஐவர்ஷி஑்஑ாத்மநுணாமித்யாடிநா “த்ரிபி ஑ுணவாந்ஜாயத” இत्याதி வாக்யஸ்ய ப்ர஑்஑வி஑்஑யதிரித்கிவிஷயதயா ஑஑்஑ுசிதத்வன ஐவதாந்ர ஑ாஸ்யாதி ஜாபக ப்ரமாணாபாவனேத்யர்த: । நநு ஑ுணி ஑்஑ுத்யா ஐவதாந்ரஸ஑்ந்யாபாவே஑பி கீ஑்஑்யர்஑ூத- நியத்யகர்மணாஐவதாந்ரஸ஑்ந்யோ஑்வர்த்நயீய இயத ஂ஑ா஑ பத்ரமஹாயஜாடிகளான இதி । ஂறுதியிட்ட படியே, ம஑ர்ஷிபிநிர்ஸித்தப்ரகாரண சட்டை மேலே, க஑்஑ுக்ஸ்யோபரி...

(சா.ஸ) தர்஑ி முக்தவச்சாஸ்வாஸ்யத்வமேவ ஑்யா஑ிதி நாஸ஑்஑்யம் । “ப்ரியோ஑பி ந ப்ரியோ஑ஸு மீ । ஂஜாச்சே஑ீ மம த்ரோ஑ீ । யதா ஑ி வ஑்஑஑ோ ராஜ: । வர்ணாஸ்மாசாரவதாந்” நியா஑்வஸ்ய஑்஑்யமேவதி வே஑வி஑்஑ாந்ரிந்யாட்-கத்யம் । “ந கி஑்஑ூரோ நாயமூரீ ஑” இத்யபிஸந்஑ிமதஸ்தத்கரணமித்யத்ரா஑ । பத்ரமஹாயஜாடிகளான இत्या-டிநா । ஑்஑ாத்ர நிர்வ஑: । ஂத்ர பர்யவஸாநவூத்யா தே ஑்லடா: பரமாத்மபர்யந்நா இத்யேக: । ஑ா஑ா஑ேவ பரமாத்ம-வாசகா இத்யபர: । தத்ர ப்ரத்யமிர்வ஑்஑முபபா஑யதி । யே யஜந்திந்யாடிநா...

(सा.सं) द्वितीयमुपपादयति । यज्ञाग्रहरेति । अयमध्यायो भारतस्थः । तत्र सर्वशब्दानां...

मू-श्रीहस्तिगिरिमाहात्म्यं...

(सा.स्वा) यज्ञेष्वग्रहरः प्रोक्तो यज्ञधारी च नित्यदे"त्यादिकमुक्तं ॥५॥ अं॥ क ५५॥ श्रीहस्तिगिरिति
 "न यष्टव्या मया यूय कदाचिदपि देवताः । अन्येनापि भवाम्भोधि तर्तुकामेन केनचित् । दत्त यष्म-
 न्मुखादुडक्ते हविस्तु स्वर्गभिर्हरिः । ममक्षुभिस्तथाभूदक्ते स्वयमेव जनार्दनः ।" इत्यादिकमुक्तं ॥५॥ अं॥
 क ५५॥ देवतान्तर शब्दं क ५५॥ क ५५॥ पर्यवसानवृत्ति ॥५॥ अं॥ ५५॥ साक्षादुगवद्वाचकै...

(सा.प्र) प्रवृत्तिफलसंस्कृताः । नाभिप्राय्यायितवलालाकान्वैभार्यायं"ति सर्वेषा यष्टव्यत्वं भगवद्भक्त-
 म्भवा "एष लोकगुरुर्ब्रह्मा जगदादिकरः प्रभुः" इत्यादिना ब्रह्मद्रव्योत्तरप्रदानार्थं भगवद्भक्तमृत्वा
 "एवमेव महाभागः पद्मनाभः सनातनः । यज्ञेष्वग्रहरः प्रोक्तो यज्ञधारी च नित्यदा । निवृत्ति चास्थितो
 धर्म गतिरक्षयधर्मिणाम्" इति साक्षात्सर्ववर्म समराध्यन्वोक्तस्तद्वाच्यत्वार्थः । श्रीहस्तिगिरि माहात्म्यं
 ॥५॥ इति । "ततः सर्वेषु पशुषु हूयमानेषु पद्मभूः । यज्ञ यज्ञेश्वर विष्णु वरद भक्तवत्सलम् ।
 अग्रिमध्ये स्थित ध्यात्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयत् । यज्ञमूर्तिरन्तात्मा वैकुण्ठः प्रीयतामिति । तत्सर्वं
 प्रतिजग्राह ब्रह्मणा विनिवेदितम् । सर्वलोकेश्वरस्साक्षात् वरदो हव्यकव्यभृक् । यः पश्येन मन्त्रेण
 यद्देवत्योऽभिधीयते । स पशुस्तेन मन्त्रेण तद्देवत्योऽपि हूयते । तथापि त्रिदशैस्स्वाशो लभ्यते न च
 कश्चन । ग्रहीत विष्णुना सर्वं धातुः प्रियाचकीर्षया ।। देवाः-किमिदं कल्पितोऽस्माकं त्वया
 लोकपितामह । यज्ञभगोभा न चास्माभिर्लभ्यत त्वन्मक्षतः । ब्रह्मा न यष्टव्या मया यूय कदाचिदपि
 देवताः । अन्येनापि भवाम्भोधि तर्तुकामेन केनचित् । दत्तयष्मन्मुखादुडक्ते हविस्तु स्वर्गभिर्हरिः ।
 ममक्षुभिस्तथा भूदक्ते स्वय मेव जनार्दनः ।। इति ममक्षुभिस्त्वयमेव साक्षात्प्रव्य उक्त्यर्थः ।
 एव च शरीरगतधर्म-प्रवृत्ति-निमित्तकानां आत्ययवृत्त्याद शब्दानां यथा शरीरद्वाराशरीरपर्यन्तत्वं न
 तु शरीरमात्र पर्यवसानं तद्वदेवाग्रीन्द्रादिशब्दानामग्रीन्द्रादि शरीरक परमात्म पर्यवसायित्वात्...

(सा.वि) धर्माणो भागाः परमसंस्कृताः । प्रापरादित्यवर्णं न पुरुष तमसः परम् "इत्युक्त्वा" यो
 मे यथा कल्पितवान्भागमस्मिन्महाक्रतौ । स तथा यज्ञभागार्हो वेदसूत्रे मया कृतः" इति भगवद्वरदान
 मुक्त्वा "एवमेव महाभाग पद्मनाभस्सनातनः । यज्ञेष्वग्रहरः प्रोक्तो यज्ञधारी च नित्यदा" इत्युक्तम् ।
 हस्तिगिरिमाहात्म्यं ॥५॥ इति । "प्रतिजग्राह पशुषु हूयमानेषु पद्मभूः । यज्ञ यज्ञेश्वर विष्णु वरद
 भक्तवत्सलम् । अग्रिमध्ये स्थित ध्यात्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयत् । यज्ञमूर्तिरन्तात्मा वैकुण्ठः प्रीयतामिति ।
 तत्सर्वं प्रतिजग्राह ब्रह्मणो विनिवेदितम् । सर्वलोकेश्वरस्साक्षाद्वरदो हव्यकव्यभृक् । यः पश्येन मन्त्रेण
 यद्देवत्योऽभिधीयते । स पशुस्तेन मन्त्रेण तद्देवत्योऽपि हूयते । तथापि त्रिदशैस्स्वाशो लभ्यते न च
 कश्चन । ग्रहीतम्...

(सा.स) साक्षात्भगवत्परत्वमेवावयवशक्त्यगौष्कल्यादुक्तमिति भावः । "न यष्टव्या मया यूय
 कदाचिदपि देवताः । अन्येनापि भवाम्भोधि तर्तुकामेन केनचित्" इत्यादीनि हस्तिगिरिमाहात्म्ये ।

(சா.ச) திற்கும் நிலை, भगवत्परत्वम् । प्रथम निर्वाह सम्पन्नोति । நிலையும்த் இதி । निर्वाह-
द्वयेनापि फलिनमाह अवन्तिनुदय इति । शुद्धयाजिकஞக்கப் போலே இயுத்த்யா प्रथम
निर्वाहवन्तोऽपि न मिश्रयाजिन इति सिद्धम् । द्वितीयनिर्वाह वन्तस्तु केवलशुद्धयाजिन इति भावः ।
ननु प्रक्षालनाद्धिति न्यायेन कर्म...

ம-தான் வர்ணாश्रமநிமித்தகுணாद्यधिकாரததுககு அநுரூபமாக அடிமை கொள்ள சङ்கल्पிததிருக்கிற
 ஶாஸிதாவான ஶேஷியினுடைய ஶாஸ்த்ரவெத்யாஜானுஜாபரிபாலனரூபகௌரவமுதததாலே ப்ரத்யக்ஷ விதித
 பரம-புருஷாபிபிராயததான முக்தரைப் போலே கிஷ்கித்கரணாயக கொண்டு முக்ததூத்யனாய்
 உபாயபூர்தியாலே கृतகृत்யனென்றும் புருஷார்ய பூர்தியாலே கृतார்யனென்றும் ஶாஸ்த்ரங்களாலும்
 தந்நிஷ்டராலும் கொண்டு டாடுமபடியிருக்கும்.

(சா.தி) யஜிக்குமவர்கள் - தன் வர்ணாश्रமெத்யாதி - மும்பூதாவஸ்த்ரையிலென்று ஶேஷம் । வர்ண:,
 ப்ராஹ்மண்யாதி - ஆத்ரம:, ப்ராஹ்மண்யாதி நிமித்த, பூத்ரத்யந்யாதி குண:, கृஷ்ணகேஷ்வாதி - ஆதிதஷ்டென
 ஜீவநாதிப்ரஹ்மணம் - இவனுக்கு கृतகृत்யந்யானுஸந்தான வேணுமென்றுபதில் வசன காட்டுகிறார்.

(சா.ஸ்வ) விருதமில்லையென்று கருத்து. வர்ண: ப்ராஹ்மண்வாதி: - தத்ரதர்ம:, சந்யாஸ்தானாதி: ।
 ஆத்ரம:, ப்ராஹ்மண்யாதி: । தந்நிமித்ததர்ம:, பிஷ்மாதி: । நிமித்த, பூத்ரஜநநாதி: । தந்நிமித்ததர்ம: வைஷ்வந-
 ரேஷ்ட்யாதி: । குண:, வைஷ்ணவ்வாதி: । தத்ரதர்ம:, தேவநாந்நரவர்தநாதி: । ஶாஸ்த்ரங்களாலும் "சமித்சாந-
 காதிநா யஜானாந்யாஸமாத்மந: । நமஸா யோ கரோதேவ ச சுவத்வர இதாரித: । அநிஷ்டவக்த்ரநதோ பநத்யேவ
 ந சத்ய: । கृतகृत்யஸ்மூகி பவேந । நாரீந்நி ஶரணஸ்தஸ்ய கலா கோதிதமாமபி" இத்யாதிபி: । தந்நிஷ்ட
 ராலும் திதி । செய்த வேள்வியர் இத்யாதி தந்நிஷ்டபூர்வார்ய வாக்யங்களுதும் கொண்டாடப்
 பட்டிருக்குமென்றபடி. இப்படியானால், ஶரணா஑ிதாஸ்த்ரபவர்தகரான பாஷ்யகாரர் ஶரணா-
 ஑ிதாஸ்த்ரத்திலே மனோவாக்யைத்யாதிநா அநிஷ்டநிவ்ருதாஸ்த்ர ப்ராபிரூபகல சொல்லியிருக்கிறவிடத்தில்
 கृतகृत்யதயா நிபர்த்வானுஸந்தானாதிதளை யருநிசு செய்யாமலிருக்க இங்கு கலரூபதயா...

(சா.ப்ர) நிமித்தம், உபரா஑ாதி: । குண:, கृஷ்ணகேஷ்வாதி: । சதூராபர்தி த்வபஞ்ஜாபர்தித்யாதிதாதிதஷ்டார்ய: ।
 அடிமை கொள்ள, கௌரவ ஸ்வாக்ர்தம் । ஶாஸ்த்ரங்களுதும் தந்நிஷ்டராலும் திதி । "யோ நமஸா
 சஸ்வரத்வர: । சஸத்வர இதாரித: । நாரீந்நி ஶரணஸ்தஸ்ய கலா கோதிதமாமபி" இத்யாதிபி: ஶாஸ்த்ர: ।
 "செய்த வேள்வியர் செந்தொழிலவர்" இத்யாதிபி: தந்நிஷ்டவாக்யைசு கृतகृत்யத்வெந தூதா
 இத்யர்த: । உக்தார்யஸ்ய சாப்ர...

(சா.வி) நிமித்தம், உபரா஑ாதி - குண:, "ஜாதபூத்ர: கृஷ்ணகேஷ்யக்ரீநாதிததி" த்யத்ரோக்தகृஷ்ணகே-
 த்வாதி: । சதூராபர்தித்யாதிதாதிதஷ்டார்ய: । கृत கृत்ய க்ர்தவ்யோபாயோயெந ச தத்யோக்த: । கृत: அர்த:
 கௌரவரூப-ப்ரயோஜந யெந ச தத்யோக்த: என்றும், திதி - கொண்டாடும்படி. தூதஸ்தந இருக்கும்
 திஷ்டேத் பாஷ்யகார வாக்யஸ்ய...

(சா.ச) ஸ்வரூபத்யா஑ எவோசித இத்யத்ராஹ தன் வர்ணாश्रமைதி । "தூத்ரிதஸ்மூதிதர்மமேவாஜ்ஜா யஸ்தாமுல்லஹ்யே"தி
 ஶேஷ்யதிதயைகப்ரயோஜநத்ரதே: ஶேஷிணா சங்கல்பிதம் ந கர்யாசுதேத்வரூபோஞ்சிதிஸ்திதசஞ்ஞாஸநீயதா ச த்யாத்
 அதத்ரதாஸ்த்ரவிதித ப஑வதபிபிராயஸ்தந் யதா ஶாஸ்த்ரம் முக்தவத்வாமிகௌரவரூபாணி நித்யாதிநி கார்யாண்யேவதி
 முக்ததூத்யனாய் இத்யந்தார்ய: - "தஸ்தாந்யாஸமேதாம் । அநேநேவ து மந்நேண" இத்யாதிநா ஶாஸ்த்ராணி "யோ
 ஹேந புருஷம் வேத தேவா அபி ந தம் விது: । நாரீந்நி ஶரணஸ்தஸ்ய" இத்யாதிதமபிப்ரேத்ய
 கொண்டாடப்பட்டு இத்யுதி: । த்வோக்தமேவம் விதநேந்நிபர்த்யாஸ்தான...

(சா.ச) மெவ யதிபரோக்யா ச சோபபத்திகம் துதயதி இவனுடைய இதி . ச்ரீமாயகூத்ரிமனச்ய-
நைர்மயார்கதா குத இத்யாஹ இதற்கு கருத்து இத்யாதினா...

ம-இவனுக்கு ஸ்ரபத்திக்கு முன்புற்ற ஸோக ஹிகாரத்திலே சேருகையாலே முன்பு ஸோகித்தில னாகில் ஹிகாரியிலலாமையாலே “காரணாஹாஹ்கார்யாஹவ:” ஂன்கிற ன்யாயத்தாலே ஸ்பாயனி- ஸ்ரபத்தியுண்டாகாது. ஸ்பாயஸ்விகார பண்ணினானாகத் தன்னை நினைத்திருந்தபின்பு ஸரண்யோக்தி யிலே நெகிழ்ச்சியுடையனாய் ஸோகித்தானாகில்...

(ஸா.வா) “நிஸ்ஸஸ்யஸ்ஸுஹமாஸ்” ஂன்று ஸ்பாயஸ்விகாரானந்தர் நிஸ்ஸஸ்யத்வ் சொல்லுக்கையால் முன்பு ஸ்ஸயமுண்டென்று தோற்றும் அதில் முன்புண்டானமைக்கும் பின்பில்லா மைக்கும் ஂநுவை அருளிச் செய்கிறார். இவனுக்கு இயாடியால்...

(ஸா.ஸ்வ) தொழிய கூதகூத்யதானுஸந்தான சொல்லவிலலையே? ஸோக நிஸேத் கூதகூத்யதாஹ்ய மாய்க் கொண்டு த்ஹிஜ்ஜமானபடியாலே நிஸேதத்துக்கு கூதகூத்யானுஸந்தானத்திலேயும் தாத்ய மென்றிலப்போது ஸ்ரவ் ஸோகமில்லாதவனுக்கும் கூதகூத்யதே வர ஸ்ரஹிஜ்ஜக்கும். ஸத்ர- காலினஸோகாஹவ லிஜ்ஜமென்றாலும் கூதோஹ்யனுக்கு ஸரண்யோக்தியிலே விஸ்வாஸமானத்தாலே ஸத்ரகாலத்தில் ஸோகமுண்டாகில் கூதகூத்யதாஹவ ஸ்ரஹிஜ்ஜயாதோ? வென்னவ ருளிச் செய் கிறார். இவனுக்கு இநி - ஸத்ரகாலத்திலே ஸோகம் அநுவர்த்திக்குல் ஸ்ரவ்யோஹ்யமே நிறைவேற யிலலையென்று க நத்து. ஸ்பாயஸ்விகார பண்ணினானாகத்...

(ஸா.ஸ்ர) னநு மாஸுத இயத்ர ஸோகநிவ்ர்த்திஸ்ரயோகநதயா கூதகூத்யத்வஸ்ய விவ்ஹிதத்வாத்விநாஹூதநைஹ்ய- ஸ்யாபி தத்ர விவ்ஹிதத்வாத்ரந்யாஸஸ்ய ஸ்வநிஹ்ரத்வஹ்யந்த்ரஹ்யோஹதநமநுததம் । கஸ்யதத்ரஹ்யித்யோஸோகா- ஹவ தகூதகூத்யாஸே ஸ்வநிஹ்ரத்வஹ்யந்த்ரஹ்யாஸித்ரஹ்யோசதோஹி கஸ்யதத்ரஹ்யதநானந்தரமபி ஸோக தத்ராபி ஸ்வநிஹ்ரத்வ ஹ்யந்த்ரஹ்யாஸஹ்யதத்ரஹ்யாஹ । இவனுக்கு ஸ்ரபத்திக்கு இயாதினா...

(ஸா.வி) ஹோதன எவ தாத்யம்மித ஹவ: । னநு ஸ்ரவ் ஸோகஸத்வ தத்ர கூதகூத்யத்வானுஸந்தானநிஹ்ரத்வஹ்யதனெந ஸோகநிவாரணமித ஸ்யாத் । ஸ்ரவ் ஸோகாஹவ கதத் தநிஸித்ர: ? கித்ர, ஸ்பாயநிஸ்யத்யநந்தரமபி கஸ்யதத்ர- ஹ்யோக எவ த்ரஸ்யத? தஸ்ய கத கூதகூத்யத்வானுஸந்தானம்? கதத் வா நிஹ்ரத்வமித்யத்ர ஸ்ரபத்: ஸ்ரவ் ஸோகாஹவ ஹிகார எவ ந ஸ்யாத் । ஸத்ரத்ர ஸோகநிவ்ர்த்திஹவ ஸ்பாயஸ்விகாரிவ ந ஸ்யாத் । அத: கூதகூத்யத்வானுஸந்தானெந ஸோகநிவ்ர்த்தி ஸ்பாயஸ்விகாரித்ரஹ்யத இயத்ரஹ்யாஹ । இவனுக்கு ஸ்ரபத்திக்கு முன்புற்ற இநி । முன் புற்றையில ஸோக, ஸ்ரவ் வித்யமானய ஸோகஸ்ய । ஹிகாரத்திலே சேருகையாலே, ஹிகாரஸ்ராரே ஸ்ரவித்யதயா - முன்பு ஸோகித்திலனாகில், ஸ்ரவ் ந ஸோததி தத் । காரணாஹாஹ்கார்யாஹவ: । அநி- காரிகூதஸ்யகூதஹ்யத்வமித ஹவ: । ஸ்பாயஸ்விகார பண்ணினானாகத் தன்னை நினைத் திருந்த பின்பு. தன்னை, ஸ்வாத்மானம் । ஸ்பாயஸ்விகார பண்ணினானாக, ஸ்பாயஸ்விகார கூதவா- நித யதா ஸ்யாததயா । நினைத்து, ஹத்வா । இருந்த பின்பு, ஸ்யத்யநந்தரம் । ஸரண்யோக்தியிலே நெகிழ்ச்சியுடையவனாய், “மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸுத: । ததாம்யேதத்ர மம், அநூத...

(ஸா.ஸ) இவனுக்கு இயாதினா । ஹிகாரத்திலே ஹகித்ரந்யே । ஹ்ரஸ்விகாரண ஹ ஹவத: ஸ்ரபி- த்ரஹ்யதஸோக கார்யம் । ஸோகாஹவ து ஹத்வஹாஹத்விகூத ஹ்ரதா । ந நிஸ்யதத்ர இநி ஹவ: । ஸ்பாய- ஸ்விகாரமித । ந்யஸ்தஹ்ரஹ்யஹ ஹவதி - ஸ்ரவ்யிகூதஹ்ரஸ்தேதி । ஸ்வெந விஹ்யதேஹ்ய மா ஸரண வ்ரஜ । அஹ மோக்ஷயிஷ்யாமித...

மூ-“காரியாபாவாட்ஸாமக்யாபாவ:” என்கிற ந்யாயத்தாலே பூர்ணோபாயனல்லாமையாலே பதம் உபாய-
பூர்த்தி சாபேக்ஷமாயக் கொண்டு விலகிவிலகிக்குமென்றறியலாம். முன்பு ப்ரஸக்தசோகனாய பின்பு மா
சூ: என்று ப்ரதிபேதித்திருக்கிறபடியே வர்த்தசோகனானவன் கृतகृत்யனென்றறியலாம்.

(சா.சா) காரியாபாவாதின | காரியாபாவாட்ஸாமக்யாபாவோ஽நுமீயதே என்று ந்யாய விஸ்வாசபூர்வகப்ரபர்த்திக்கு
உத்தரகாலத்தில் நிஸ்சயஸ்தவாதி காரியமிதே. அதில்லையாகில் விஸ்வாச முன்பில்லையாய்
பூர்த்திபூர்த்தியில்லையாம். அத்தால் பதவிலகிவிலகி அநுமீகக்கலாமென்கை பூர்வமப்யநசோகனாய்
புஷ்கலாதிசோகனாயிருக்கும்வன் அதிகாராபூர்த்தியுண்டாகையால் கृतகृत்யனென்கிறார்
முன்பு ப்ரஸக்தையாபாவம் ச்வாநிவந்தத்தில் கृஷி பண்ணின ஈசுவரன் பக்கல் ந்யஸ்தபரனானவன்
கृतகृत்யரென்றருளிச் செய்கிறார்...

(சா.ஸ்வ) தன்னை நினைத்தி நத்த பின்பென்கிறவித்தாலே வஸ்து: உபாய நிறைவேற்ற
வில்லையென்று தோத்துகிறதிதே. இப்படி கெவலசாகமும், கெவலசோகாபாவமும், கृत-
கृत்யதா லிங்கமல்லாவிட்டால் பின்னை மா சூ: என்கிறவிதத்திலே கृतகृत்யதாசித்தி
எங்குணை என்னவருளிச் செய்கிறார். முன்பு இதி |

இப்படி இவ்வதிகாரி முக்ததூயனாய் கृतகृत்யனென்றும் கृतார்த்தென்றும் கொண்
டாடப்பட்டிருக்கும்மென்றது கூடுதலாக பக்தியோகரூபமூலோபாயநிஷணைவிட்டு கௌணோபாய-
நிஷணை ஸ்துதிக்கிறது அசஜ்ஜதமன் னோவென்கிற ஷட்வீதியிலே அசேதன பக்தியோக நிஷாபேக்ஷயா
பக்தியோகத்துக்கும் பதப்ரதவ்னே ப்ரதானபூதனாயும் அகிஷ்ணவிஷயத்துடைய பக்திகார்யகரதயா
பக்திஸ்தானாபந்நனாயும் அநுவநிப்யந்த ஸ்திதி மோகப்ரதவ்னான ஷரண்யனை உபாயவ்னே பரிஹித்து
தநிஷணான அபிகாரிக்கு ஸ்துதி உபபத்ரையென்று ஸ்துதிப்ரயோகரூபமான ஒருபாட்டில் துளிச் செய்
கிறார்...

(சா.ப்ர) அத: “யஸ்ய தேஹாந்ரகூதே சோகோ ட்ரமஸ்ச உக்யதே | யஸ்து ப்ராரஹ்மதேஹே஽பி சோகத்யார்த்தஸ்ச உக்யதே”
இத்யாதுக்த ப்ரகாரேண ப்ரபதநாத்பூர்வ சோகதஸ்ததந்ர நிவூதசோகஸ்யேவ சமயகந்ஸிதபரத்யாஸதயா தஸ்ய
ஸ்வநிர்ஹ்ரதவ்யந்தவ்மபுபபததே எவெத்யர்த்த: ||

(சா.வி) நோக்தபூர்வ மே நவ வக்யே கதாசன | ராமோ த்விநாபிபாஷதே” இத்யாதிஸரண்யோக்தௌ சந்நேஹவாந சந் |
சோகித்தானாகில், சோகவாந பவதி சேந் | காரியாபாவாட்ஸாமக்யாபாவ: அநுமீயதே இதி சேஷ: |
உபாயபூர்த்தி: புஷ்கலம் காரணம் சோகநிவூதௌ ததபாவாதுபாயபூர்வபாவோ஽நுமீயதே இதி சோகநிவூத்யபாவே சதி
உபாயபூர்வபாவ எவெதி பாவ: | தஸ்தாபூர்வ சோகவாந்யஸ்சாந்நிவூதசோகஸ்சேந்பூர்ணோபாய இதி ஜாயத இத்யாஹ |
முன்பு ப்ரஸக்தசோகனாய் இதி | தத: கृतகृत்யதவாநஸந்நான சோகநிவூத்யர்த்த நேர்ஹ்யர்த்த ச கார்யமிதி பாவ:...

(சா.ச) ஷரண்யோக்தௌ மந்நவிஸ்வாஸஸ்தந் சோகதி சேந்நேர்ஹ்ய ரூபகாரியாபாவாத்ஹ்ரதே ப்ரதி சாமக்யரூபாஹ்ரதாஹ்ரதி
ஸுமாதயாந்நிஷ்பதே: யாவதந்நிஷ்பதிபதவிலகிவிலகி பவதீத்யர்த்த: | தஹி பூர்ணோபாயதவசமரூபகृतகृत்யதவஜாபக
கிமித்யஸ்யோத்தரமுகேந நேர்ஹ்யவிஷயம் பாவம் நிஹமயதி | முன்பு இதி ||

உக்தவிதே பகவத்யேவ விதா: ப்ரபந்நா: முக்தநித்யேஸ்வரதூயா அந்ஸிதமவ்ரதவஸ்சேத்யதிகாரார்த்தம்...

மூ-மன்னவர் விண்ணவர் வானோரிறையென்றும் வானகருத்தோர், அன்னவர் வேள்வி யனைத்து முடித்தனரனுபடையாகக்கென்னவரந் தரவென்ற நமமத்திகிரித் திருமால், முன்னம் வருந்தி...

(சா.பி) இப்பாட்டால் மன்னவர் இत्यादि । அன்புடையார்க்கு, சுவியஸுநஹ முடையார்க்கு, என்ன வரந்தரவென்று, கृतார்த்தனாக்கியும் இன்னமென்ன வரந்தரக் கடவோமென்று அதுசரான. நம்மத்திகிரித்திருமால், நம்முடைய சுவிரடராஜர். முன்னம் வருந்தி, இவனுக்கு முன்னே இவன் உஜ்ஜீவனத்துக்காக கृஷி பண்ணி...

(சா.சுவ) மன்னவர் இதி । அன்புடையார்க்கு, சுவியஸுத்தில் ஸ்ரேமமுடையார்க்கு. அன்பு, ஸ்ரேமம் என்ன வரந்தரவென்று அநுபந்திபர்த்தம் மோஷுபுதானம் பண்ணியும் இன்னமென்ன வரந்தரக் கடவோமென்று அதுசரான நம், நம்முடைய. அத்திகிரித் திருமால், "அம்மானாழிப் பிரானவனெவ்விடத்தான்" என்று அகலாதே ஸ்ரவ்யோதகௌந்த்யசாலி ஹஸ்திஸிரிஸிலே சௌஸ்யத்தாலே சர்வருக்கும் சேவாயோக வவதரித்திருக்கிற திருமால், அஸ்திபிக்கிற சேதனர்களுக்கு அநதிக்ரமணிய ஸுருஷகாரபூத பிராட்டியினிடத்திலே வ்யாமோஹத்தையுடைய ச்ரீய:ஸ்தியாலே. மால், வ்யாமோஹம் முன்னம் வருந்தி, முன்னே தானே இவனை எப் போது உஜ்ஜீவிப்பிக்கக் கடவோமென்று. வருந்தி, கृஷி பண்ணி. வருந்துகை, ஸ்ரயாணப் படுகை. யாதுச்சிகஸுகூதமவலம்ய ஸ்ரவ்யாஸுபர்த்தம் ஸ்ரீபாகத்தை...

(சா.ஸ) உக்தார்த்தஜ்ஜாபயா ஸகூஹாஹ । மன்னவர் இत्यादि । அன்புடையாரென்னவாதரவென்று நம்மத்திகிரித் திருமால், ஸ்வாஸ்திதானம் ஸ்வகேஹ்யரூபஸ்ரமஸுருஷார்த்தம் ஸ்ரதாய "ஈஸ்வர்யமக்ஷரஸதி ஸ்ரம ஸத வா । ஈகரண ஸ்ரவ்யுதமிவ ஸே" இत्याதுக்தஸ்ரகாரேண ஸுநரஸி கிம் வாஸூஈஷ டத்யாமிதி வதந் । । "கிஸ்ராமதவம்-ஸஸ்திஸேஷு விதரந்" இत्याதுக்தஸ்ரகாரேணாஸ்திதானாமிஸி ஸ்வானுஸவஸ்ரதானார்த்தம் ஹஸ்திஸிராவவதிஸுஸ்ரஸ்த்வாமி ஸ்ரீமஸ்ராராயண: । முன்னம் வருந்தியடைக்கலங் கொண்ட நம்முக்கியர், தைந "ஸ்ரவ்மேவ க்ரூதா ஸ்ரஹந்" இत्याதுக்தஸ்ரகாரேண கரணகலேஸ்ரதானயாதுச்சிகஸுகூதஸ்ரஸ்பாஸநஜாயமானகாலகடாஷாதிஸி: "வூஷ-ஸூலேஸகூஷிவலம்" இत्याதுக்தஸ்ரகாரேண ஸ்வயமேவ க்ரூஷிம் க்ரூதவா ரக்ஷ...

(சா.வி) க்ரூதக்ரூத்யாஸ்ரஸஸந்தி மன்னவர் இதி ஸாபயா । அன்புடையார்க்கு ஸக்திமதாம் என்ன வரந்தரவென்று, ஸ்வகேஹ்யரூப ஸ்ரமஸுருஷார்த்தம் டதவாஸி "ஈஸ்வர்யமக்ஷரஸதி ஸ்ரம ஸத வா" இதி ந்யாயேந கம் வர டதாமிதி ஸ்ரதீக்ஷமாஸேந நம்மத்திகிரித் திருமால், அஸ்மடீயஹஸ்திஸிரிஸ்வாமிநா முன்னே வருந்தி, ஸ்ரவ்மேவ கரணகலேஸ்ரதானயாதுச்சிகஸுகூதஸ்ரஸ்பாஸநஜாயமானகடாஷாதிஸி: ஸ்வயமேவ...

(சா.ஸ) ஸஹ்யுஹாதி । மன்னவர் இत्यादि । அன்புடையார்க்கு, ஸாவஸ்தாஸ்திஸக்திமதா க வரம் டதாமிதி வதந்ஸுடாரதயா ஸ்திதாஸ்மஹஸ்திஸிரிஸாஸ்ரஸ்திதா . முன்னம் இत्याதிஸஹஸூஹாஸ்திஸைவ ஸ்ரவ்-மேவ । வருந்தி இत्याதி யதுச்சாஸுகூதாஸாஸார்ய ஸ்ராஸிஸதநஸுபர்த்தம் ஸ்ரயதந் க்ரூதவா ரக்ஷவஸ்துதவெந ஸ்வீ-கூதா:...

மூ-யடைக்கலங் கொண்ட

(சா.பி) வருந்துகை, ப்ரியாசப்படுகை. அடைக்கலங் கொண்ட, தனக்கு ரக்யவஸ்துவாக ப்ரியாஹித்த. நம்முக்கியர், நம்முடைய ஸ்வாமிகளான ப்ரபந்நர். மன்னவர், ஸ்ரீவேணவராஜாக்கள் - விண்ணவர் ஸ்ரீதேவர்கள். வானோரிறையொன்றும் வான் கருத்தோர், நியத்யஸ்ரீ-நிர்வாஹகன் ஒன்றுகிற, வசிக்கிற, ப்ரமபதத்தில் அபிலாஷையுடையவர் கருத்து, இங்கு அபிலாஷம். அன்னவர் ப்ரமஹம். வேள்வியனைத்தும் முடித்தனர்.

(சா.ஸ்வ) யுண்டாக்கி, அடைக்கலம் கொண்ட, ரக்யவஸ்துவாக ப்ரியாஹிக்கப்பட்ட. ப்ர-வேன ஸ்வீகரிக்கப்பட்டயென்றபடி. நம் முத்திகிரித்தி நமாலென்று. “காஷீபுரி யஸ்ய ஹி ஜந்மபூமி:” இत्याद्यுक्त ஸ்வாசாஹாரணஸம்வந்தத்தைச் சொன்னபடி. நம் முக்கியர், நம்முடைய முக்யர்கள். கௌணோபாயநிஷ்ரானாலும், “ஸக்த்மீநிரதாஸ்யஸாஸ்யயோகவிதஸ்தா | நாஹந்தி ஶரண-ஸ்தஸ்ய கலா கோடீதமீமபி” என்று ஶரணஸ்த ஶப்தத்தாலே ஸித்தோபாயநிஷையச் சொல்லி முக்யர்களாக ஸ்துதிக்கப்பட்ட நம்முடைய ப்ரபந்நர்களென்றபடி. மன்னவர், ராஜாக்கள். “ப்ரபவோ ப்ரகவதக்தா:” என்கிறபடியே நமக்கு ஸ்வாமிகளென்றபடி. “ததூஹி கோச்சாஸஸர்வ மூக்யந்தே சர்வகிந்விதே:” என்று நமக்கு ரக்யர்களென்றவுமாய் விண்ணவர், தேவர்கள். நமக்கு அராத்யர் என்றபடி. தத்ர ஹேதுமாஹ - வானோர் இதி | வானோரிறை, நியத்யஸ்ரீகளுக்கு நிர்வாஹகனான ஶீஸ்வரன். ஒன்றும், நியத்யவாஸ பண்ணும். வான் கருத்தோர். வானிலே, ப்ரமபதத்திலே, கருத்தை உடையவர். அந்யப்ரயோஜனரான ப்ரமேகாந்நிகளாகையாலே யென்றபடி. யதா வானோரிறையொன்றும்படி “மான்யாதிபுருஷவ்யாஹஸ்ததோ மே ததூதமந்:” என்கிறபடியே நியத்யவாஸ பண்ணும்படி. வான், ப்ரமபதத்திலே. கருத்தோர், அபிப்ராயத்தையுடையவர். அந்யப்ரயோஜனதயா...

(சா.ப்ர) வஸ்துதயா ஸ்வீகூதா அஸ்த்ஸ்வாமிந: ப்ரபந்நா: “நாஹந்தி ஶரணஸ்தஸ்ய...” இत्याद्यுक्तப்ரகாரேண பாகவதமுக்யா: | வேள்வியனைத்தும் முடித்தனர். செய்த வேள்வியர். “ஸர்வே வதா: ஶர்வ வித்யாஸஸர்வஸாஸ்தாஸஸர்வ யஜ்ஞாஸஸர்வ இஜ்யாஸ்ச க்ருண: - விது: க்ருண ப்ராஹ்மணாஸ்த்வதோ யே தேஸா ராஜந் ஶர்வயஜ்ஞாஸஸமாஸ்தா:” இत्याद्यுक्तப்ரகாரேண கர்த்வயாபாவாக்ரூதகூத்யா எவெத்யர்த: | ஶஸ்வராட் பவதி - “ஸ்வாதந்யமதுலம் ப்ராய” இत्याद्यுक्तப்ரகாரேண கர்மபாரதந்யரஹிதத்வாத | மன்னவர் ஶப்தவாஹ்யா: முக்தா: |

(சா.வி) யதன் கூத்யா அடைக்கலங் கொண்ட, ரக்யவஸ்துதயா ஸ்வீகூதா: நம் முக்கியர், அஸ்த்ஸ்வாமிந: ப்ரபந்நா: | வேள்வியனைத்தும் முடித்தவர். வேள்வி, யஜ்ஞ | அனைத்தும், ஶர்வந் | முடித்தவர், ஶமாபிதவந்: கூதஸர்வயஜ்ஞா: “விது: க்ருண ப்ராஹ்மணாஸ்த்வதோ யே தேஸா ராஜந் ஶர்வயஜ்ஞாஸஸமாஸ்தா:” இत्याதி ட்ரஸ்யம் | புந: ப்ரஸஸந்தி - மன்னவர் - ஶர்வராட் பவதீயுத ராஜாந: - அகர்மவஸ்யா...

(சா.ஸ) நம், அஸ்த்ஸ்வீதயா: முக்கியரே, “நாஹந்தி...” இत्याதிநா முக்யதயோக்த எவ | மன்னவர் இत्याதி, வான்க கருத்தோரன்னவரான மன்னவர், “அப்ராகூத ஶுரேவந்யம்” இत्याதிநோக்த ப்ரமா-காஸ ப்ராபி துணயா ப்ராஹ்மண வான் கருத்தோர் இत्याக்தா: | ப்ரம பத ப்ராய “ஸ ஶ்வராட் பவதி” இत्याதிநா ஶ்வதந்வத்வென வ்யவஹதா முக்தா: | விண்ணவர் இதி, நியத்யஸ்ரீய: | வானோரிறை யெனும், நியத்யஸ்ரீயாந் நிர்வாஹக: | வேள்வி இதி, விது: க்ருண...

एव विध सर्वप्रपन्नानां निर्भरत्वान्निस्संशयत्वाच्चाज्ञासेत्वनुपालनातिरिक्तं किमपि...

மூ-ஹவதி ஹரௌ பாரம் ஑ந்஑் ஹந்யஸந் க்ருதம் பரிமித (ரஸ) சு஑ ஑்ர஑்யை க்ருத்ய்...

(ஸா.஑ி) வேண்டா஑ையாலும், ஑ே஑யாத்ரீ கர்மா஑ீநையாகையாலும் இவ்஑ி஑காரிக்கு கெவல ஹவ஑ா஑ாபரிபாலனமே ஑ெய்ய வேண்டுவதென்கிறார். ஹவநீதி. பார ஑ந்஑், ஑ஸாரபாரமான பரமப஑த்தை ஑஑ைவதற்கு. ஹவநி ஹரௌ ஹந்யஸந் க்ருதம் । ஑ு஑ையால் த஑ர்஑மாக ஒன்றும் ஑ெய்ய வேண்டாம். பரிமித சு஑஑்ர஑்யை, ஑ே஑்வய்கைவ்ய஑்ர஑்ய஑்யம் । க்ருத்ய், த஑ு஑ாயானு஑ானம் ।

(ஸா.ஸவா) ஑ர்ம஑ா஑ந்஑ரீரர஑ுணார்த்யவ்யாபாரமும் ஑்வர்஑ப஑ு஑ுத்ரா஑ீநரபு்஑ார்த்ய஑ா஑ந்஑ாம்யகர்மங்களுதம் ப்ர஑க்டங்களுன்றோர் காம்யத்வாந் ஑துகள் ப்ரபந்஑ுக்கு ப்ர஑க்டங்களுன்றென்னில் ஑ப்஑ோது ப்ரபந்஑ியும் காம்யமானபடியாலே ஑நு஑ேயையாக ப்ர஑஑்஑ியாதோர் ஑பாயோத்நரகாலம் இவ்஑ி஑காரிக்கு ஑ா஑நானு஑ானமில்லைென்னில், “஑஑காரித்வெந் ஑” என்கிறபடியே ஑பாயநி஑்஑-த்யர்த்ய஑ா஑ா஑ந்஑ுதநித்யநைமிநிகங்களுதம் ஑நு஑ேயங்களுக ப்ர஑஑்஑ியாதோர் ஑ா஑நதயா ஑நு஑ேயங்களு஑ா஑ாலும் ஑்வய் ப்ரயோ஑நமாக ஑நு஑ேயங்களுன்னில் இப்஑்ரயோ஑நா஑ிலா஑ையில்லாத ஑ி஑காரிக்கு ஑நு஑ானத்தில் ப்ரயோ஑ந஑ானி தவிர வேறொரு ஑ா஑கமில்லாமையாலே ஑ே஑்஑ிக-஑஑ார ப்ர஑஑்஑ியாதோர் ஑த்யா஑ி ஑஑்஑ைகளுப் பரி஑ரிக்கிறார். ஹவநீதி । ஹவநி, ர஑ுணோப யுக்த ஑கல க்யாண஑ுணபரிபூர்ண । ஹரௌ, விரோ஑ிநிர஑ந஑ு஑மே பரமபு்஑ே । பாரம், ஑ஸார஑ம஑ு஑பார஑ுதபரமப஑ம் । ஑ந்஑், ஑்ர஑ம் । ஹந்யஸந் க்ருதம், இ஑ினாலே ஑ேவநாந்நரவி஑ய஑்ர஑்யா஑ம், ஑லாந்நரார்த்ய ஹந்யா஑ம், ஑்வரூபவிரு஑தயா த்யா஑்யமானாலும் ஑்வரூபா஑ுண ஑ோ஑ார்த்யாக ஹந்யா஑மவ்஑யமநு஑்஑மென்றபடி. பரிமிதசு஑ ஑்ர஑்யை, ஑பவ஑பி஑யா ந஑்வரத்வா஑ி஑ி: பரி஑்஑ித்நேநர பு்஑ார்த்ய ஑ா஑நம் । க்ருத்ய்...

(ஸா.஑்ர) ஑ப஑ோ஑ார்த்ய ஑்வ்யா஑்நா஑ிக கர்தவ்யமஸ்த்யேவநி கத்ய க்ருதக்யத்வமித்யத்ர ஑்வா஑ி஑கை஑்வர்யோப஑ோ஑ார்த்ய ஑ா஑நானு஑ான கார்யமித்யு஑்யதே வா ஑ே஑஑ாரணமாத்ரார்த்ய ஑்வ்ய஑ி஑்஑்யர்த்ய ஑ா஑நானு஑ான கார்யமித்யு஑்யதே வெநி வி஑க்ய்ய ஑்ரதமஸ்த்யாக்யத்வத்யா஑்யத்வ ஑ர்஑யந் ஑்விதீய ப஑ே஑பி ஑ஸார நிவ்ருத்திவ஑ேவ ஑ி஑்஑஑ா஑நத்வா஑ேவ ந கார்யமஸ்தீத்யா஑ । ஹவநி ஹராவித்யா஑ிநா । பாரம் ஑ந்஑் ஹவநி ஹரௌ ஹந்யஸந் க்ருதம் பரிமிதரஸ ஑்ர஑்யை-க்ருத்ய் ஑ாக்யத்வத்஑்ர஑ாண வ்஑்ருத்தி஑்஑ ஑்வ் க்ருதீநிர்யதி க்ருமையேவநி ஑த இ஑ ஑்஑ீர்வி஑ோரா஑ா஑ேந்஑்஑: பரமந்஑-பால்யத ஑த்யந்வய: - பார ஑ந்஑்஑், “஑ு஑ிதக஑ாயாதமஸ: பாரம் ஑ர்஑யதி ஹவாந் ஑ந்஑ுமார:” ஑த்யுக்த தமஸ: பாரம் । ஑ந்஑்஑், ஑ஸாரநிவ்ருத்தி ஑்ர஑்஑ிமித்யர்த்ய: - பரிமிதரஸ஑்ர஑்யை, பரிமிதரஸத்ய । ஑நி஑ு஑ே஑ி-கை஑்வர்யத்ய ஑ி஑்஑்யை - க்ருத்ய், கர்தவ்ய் ஑ா஑நானு஑ானம் - ஑க்யத்வந்நி஑ி஑்஑...

(ஸா.நி) ஹவநீதி । பரம் ஑ந்஑்஑்஑், ஑ஸார தரிதம் । ஹரௌ, ஑஑்஑ித஑ோ஑஑ே ஹவநி க்யாண஑ுணாகரே ஹந்யஸந் க்ருத - பரிமிதசு஑஑்ர஑்யை, ஑ே஑்வர்யகைவ்யரூபபு்஑ார்த்ய ஑்ர஑்யை, க்ருத்ய், ஑ா஑நம்...

(ஸா.஑) ந கர்தவ்யமிதி ஑மர்த்ய இதி ஑்லோகேநோக்தார்த்ய ஑ு஑ானா஑ா஑ாரமபி ஑்ரமாணயநி ஹவநீதி । பாரம் ஑ந்஑்஑், ஑்ருதி஑ல஑ே: பார பரமா஑ா஑ம்...

म-प्रहीणमकृत्यवत् । भवति च वपुर्वृत्तिः पूर्व कृतै (नियतिक्रमेः) नियतक्रमा परमिहविभोरा-
ज्ञासेतुर्बुधैः...

(सा.दी) अकृत्यवत्प्रहीणम्, पापवत्परित्यक्तम् । वपुर्वृत्तिः देहयात्रा च । पूर्व कृतैः कर्मभिः नियतक्रमा
भवति । पूर्वकर्मनुसारेण सुखप्रचुरमायुः, दुःखप्रचुरमायुः, तत्तत्काले नियतमायुः कृत्तुम्.
अत्र स्वप्रयत्नं व्यर्थं मेन्द्रियम्. अतः, प्रपत्तेरुत्तरकाले - बुधैः, ज्ञानिभिः प्रपन्नैः पर, केवलम् ।
विभोः ईश्वरस्य । आज्ञासेतुः, आज्ञारूपश्रुतिः...

(सा.स्वा) काम्यकर्म सर्वं मुमुक्षोरनिष्टफलत्वाविशेषात् । अकृत्यवत् । निषिद्धकर्मवत् । प्रहीणं, परि-
त्यक्तम् । इति तन्मात्रेण स्वरूपविरुद्धं काम्यानुष्ठानं प्रसक्तं मन्त्रेण कृत्तुम्. वपुर्वृत्तिः, शरीर-
पालनं वृत्तैरप्यङ्गीकृतप्रारब्धसुकृतवशेन संभवत्प्रकारमन्तरेणान्यदयितुमशक्यतया प्रारब्धवशादेव
तत्सिद्धेस्तदर्थव्यापारमपि त्यक्तमेव । इह, संसारदशायाम् । बुधैः, आचार्यसकाशाद्यथावर्दाध्वगन तत्त्व-
हितपुरुषार्थैः प्रपन्नैः । विभोः, स्वाज्ञातिक्रमे दण्डनसमर्थस्य भगवतः । आज्ञासेतुः, वर्णाश्रमादिनित्य
नैमित्तिकाज्ञाकैङ्कर्यमयादा ।

(सा.प्र) वैषयिकसुखसाधनानुष्ठानवत् । प्रहीणम्, प्रकर्षेण हीनम् निषिद्धं सुखानुभवो यथान्यो-
दुःखमिश्रो दुःखोदकश्च तथैहिकैश्वर्यानुभवोऽप्यत्यन्तं निकृष्ट इत्यर्थः । पूर्व कृतैः, जन्मान्तरेषु कृतैः
नियतिक्रमैः क्रमेण सिद्धपरिपाकैः - नियतिशब्दवाच्यसुकृतैर्दृष्टकृतैरित्यर्थः । यैः क्रमैर्यानि
सम्पादितानि तैर्भवन्तीत्यर्थः । “उत्पन्नपि चाकाशं विशन्नपि रसातलम्” । अतन्नपि महीं कृत्स्ना
नादत्तमुपतिष्ठते । यो मे गर्भगतस्यापि वृत्तिं कल्पितवान्प्रभुः । शेषवृत्तिविधानेऽपि किं सुप्तस्मोऽथवा
मृतः । अप्रार्थितानि दुःखानि यथैवायान्ति देहिनाम् । सुखान्यपि तथायान्ति दैन्यमत्रातिरिच्यते ।
उत्पत्तिस्थितिनाशानां स्थितौ चिन्ता कुतस्तव । यथोत्पत्तिर्यथानाशस्थितिस्तद्वद्विष्यति ।
यत्किञ्चिद्वर्तते लोके सर्वं तन्म-द्विचेष्टितम् । अन्यो ह्यन्यच्चिन्तयति स्वच्छन्दं विदधाम्यहम् । येन यत्र
च भोक्तव्यं सुखं वा दुःखमेव वा । स तत्र रज्ज्वा बध्वेव बलादेवेन नीयत” इत्यादि प्रमाणादिति
भावः - नियत क्रमेति वापाठः - तदा वृत्तेर्विशेषणम् - एव तर्हि प्रपन्नैः कामचारैर्भवितव्यमित्यत्राह ।
परमिहेत्यादिना - प्रपन्नानामपि यावच्छरीरपातं शास्त्रवश्यत्वान्निषिद्धानुष्ठाने च “आज्ञाच्छेदी मम
द्रोही मदृक्तोऽपि न वैष्णवः । मनीषी वैदिकाचारं मनसापि...

(सा.वि) अकृत्यवत्, पापतुल्यम् - प्रहीण, त्यक्तम् । वपुर्वृत्तिः, पूर्वशरीर रक्षणार्थं जीवनम् । पूर्व
कृतैः, प्राचीनसुकृतैः । नियतक्रमा, अवश्यं भाविनी । अतः कुत्रापि व्यासङ्गो नास्तीति भावः । तर्हि
किं तूष्णीं स्थातव्यमित्यत्र आह - परमिहेति । इह, अस्मिञ्जगतिपरं, प्रपत्त्यनन्तरं - यद्वा, परं,
अत्यर्थम् । “विभो राज्ञासेतुः । श्रुतिस्मृतिर्ममैवाज्ञा” इत्युक्तमयादा । बुधैः, प्रपन्नैः । अत्र...

(सा.स) प्रहीणम्, परित्यक्तम् - पूर्व कृतैः कर्मभिर्निष्पन्नम् । नियतिक्रमात्, भगवत्कृपाक्रमात् -
इह, ससृतौ वर्तमानैः । बुधैः श्रुतिस्मृतिकोविदैः । परम्, केवलम् । आज्ञासेतुः...

मू-रनुपाल्यते ।। ३१ ।।

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारं कृतकृत्याधिकारसूत्रयोदशः । श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।।

(सा.दा) स्मृत्युक्तं सदाचारं पद्धतिरिव परिपाल्यते ॥ ३१ ॥

इति श्रीसारदापिकायां कृतकृत्याधिकारसूत्रयोदशः ।।

(सा.स्वा) अनु, पश्चात् । उपायोत्तरकालम् । पाल्यते । ॐ कृष्णाय नमः स्वस्वराज्येणां अधिकारिकं तु
भ्राजानिकमङ्गलं "एव विलङ्घयन् मर्त्यो मर्यादां वेदनिर्मिताम् । प्रियोऽपि न प्रियोऽसौ मे
मदाज्ञाव्यति वर्तयन् । इहैवैषा केचिदुपप्लवा भवन्ति" ॥ ३१ ॥ स्वाम्याभिमतानु-
वर्तनरूपपुरुषार्थहानिमात्रं यथोचितं दण्डनरूपवाधकं मुमुक्षुः भगवदाज्ञां
परिपालनमवश्यं कर्तव्यं ॥ ३१ ॥

इति श्रीमदात्रेयकृष्णार्ज्यसूतेन तच्चरणाम्बुजचक्षुर्गणेन श्रीमद्वेदान्तगमानुजयतीन्द्र
महादेशिककटाक्षलब्धवेदान्तरहस्यजातन गापालदामेन विरचितायामुत्तरमारास्वादिना
कृतकृत्याधिकारसूत्रयोदशः ।।

(सा.प्र) न लङ्घयेत्" इत्यादि श्रुतिभिः प्रत्यवायावगमाच्च नियमयितुर्भगवत आज्ञारूपमेतः, मर्यादा ।
परं, केवलं, परिपाल्यत इत्यर्थः ।। ३२ ।।

इति श्रीसारप्रकाशिकायां कृतकृत्याधिकारसूत्रयोदशः ।।

(सा.वि) पाल्यते, सरक्ष्यते आजानुजाकैङ्कर्येण कालयापनं कुर्वन्तीति भावः ।। ३१ ।।

इति सारविवरिण्यां कृतकृत्याधिकारसूत्रयोदशः ।।

(सा.स) आज्ञामिद्धो धर्मः । अनुपाल्यते, प्रतिदिनमनुष्ठीयते ।। ३१ ।।

इति श्री सारप्रकाशिकासंग्रहे कृतकृत्याधिकारसूत्रयोदशः ।।

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारः ॥

मू - स्वरूपो...

(सा.दी) चतुर्दशेऽस्य धन्यस्य स्वरूपोपायमिद्विषु । स्वनिष्ठाया अभिज्ञानं दर्शयते हेतुभिर्निजैः ॥

(सा.स्वा) இப்படி பூர்வாधिकாரத்திலே மூக்துத்யனாய் உபாயபூர்தியாலே கृतகृत்யனென்றும், பூரூபார்த்தபூர்தியாலே கृतார்த்தென்றும், கொண்டாடப்பட்டிருக்கும்பென்று சொன்னது கூடுமோர் அப்போதில்அधिकாரிக்கு பரே: பரிபவாதி ப்ரமாதியில் விபாடமுடும் பரவிபயத்திலும், ஹிசாபிர்ஹியும், மரணஹேது சோர்வியாதி டர்ஸனத்திலும் அபாதிப்யும், தநிவூத்யுத்யுபாயான்தரான்த்ஷணமும், இதரபூரூபார்த்தலாபாலாபங்களில் ஹர்ஷசோகங்களும், ஶரீரபோஷணைகப்ரயோஜனாபிசந்நிபூர்வம், ப்ரவூதிப்யும், ப்ரத்யக்ஷசிட்டமாக தோற்றுகிறது விரோத்யாதோர் இப்படி பஹுச்சிட்டமுடைய அதிகாரிக்கு மூக்துத்யதாதிகளும் எங்குனோர் ஶ்ரூபோபாயபூரூபார்த்தங்களிலே நிஹையிலாத அதிகாரிக்கு இச்சிட்டம் சபவித்தாலும் இந்நிஹையுடைய அதிகாரிக்கு இது சபாவிதமன்றென்னில் நிஹையாவது; ஶ்ரூபமேவமூதம், உபாய எவமூதம்: । பூரூபார்த்த எவமூதம்: என்கிற நிச்சயமன்றோர் இந்த நிச்சயபூர்வமாக உபாயானுஸ்தான பண்ணின அதிகாரிக்கு பூர்வோக்சிட்டங்கள் ப்ரத்யக்ஷசிட்டங்க ளன்றோர் கேவல இந்நிச்சயமுடைய அபூர்ணாதிக்காரிக்கு இச்சிட்டங்கள் ப்ரத்யக்ஷசிட்டங்களா ளாலும் வக்ஷ்யமாணகார்யவிசேஷோத்பாடனபர்யந்தயதாவஸ்தித ஶ்ரூபோபாய பூரூபார்த்தவிசய ஶாஸ்த்ரவ்ரணமனந நிரந்தராப்யாஸாவூதி ஜநித பூர்வோதர காலானூர்வமான டுர்வாதிப்ரணாத குயுக்த்யுந்ராத ஶங்காட்குராஸஹ்ரூபாதிதிரதய விசயநிச்சய விசேஷரூபஶ்ரூபாதிநிஹையுடைய அதிகாரிக்கு இவ்விபரீதச்சிட்டங்கள் உதியாலென்றினாலும் இந்நிச்சயவிசேஷ இச்ச...

(सा.प्र) नैर्भर्योपपादकतया कृतकृत्यत्वस्य ज्ञातव्यत्वान्नदृक्त्वा तज्ज्ञानजनकतया स्वरूप...

(सा.वि) एवं नैर्भर्यं हेतुभूतया कैङ्कर्यं परम्परया कृतकृत्यत्वानुसन्धानमुक्त्वा भगवदनन्याहृशेषत्व-
पारतन्त्र्यादि विशिष्ट स्वरूपनिष्ठा ज्ञानं स्वतन्त्रस्वाम्यमभिमतकैङ्कर्यं प्रवृत्तौप्रतिकूलाचरण निवृत्तौ च
हेतुः परमपुरुषार्थतयावगत भागवतपर्यन्त भगवत्कैङ्कर्य...

(सा.स) इत्थं पूर्वाधिकारे कृतकृत्यतानिरूपणमुखेन स्वरूपोपायफलेषु निष्ठोक्ता भवति...

(सा.दी) स्वनिष्ठाभिज्ञानम्, स्वस्य स्वरूपादिषु निष्ठाया स्थितेरभिज्ञानमस्तीति ज्ञानम् । उपनतादप
वर्गान्, उपवर्गोपनतिसूचकैः परपरिभवादिषु विषादाभावादिभिः - सुगम, मुखेन प्राप्तुं शक्यं
स्वनिष्ठाभिज्ञानं प्रयोजनं नृणां नैव प्रथमं प्रयोजनं । प्रथमं प्रयोजनं यस्य, स्वनिष्ठा
भिज्ञानस्य - प्रथमं, नृणां अयं, प्रपन्नाधिकारी, आदावेन विनोतस्मन्...

(மா.ஸ்வா) तथाभूतस्याधिकारिणः अवितथनिर्वप्रस्थिरमतित्वरूपस्वनिष्ठायाः अभिज्ञानम्, अभिज्ञा-
यतेनेनेत्याभिज्ञानम् । तत्कार्यतया नदनुमापक समीचीनलिङ्ग ज्ञानम् । यद्वा निरुक्त स्वनिष्ठाया अभिज्ञान
तत्कार्य समीचीन लिङ्गैरनुमितिरूप निश्चयः - उपनतान्, जन्मान्तरव्यवधानमन्तरेण एतदेहावसान
एवापवर्गोभवविषयतीतबुद्धिस्थतया समीपस्थतादपवर्गत । स भगम्, भवाण्यदपवर्गापक्षयापि ससारदशौ
॥१७॥ ६५ स्वनिष्ठाभिज्ञानदशौ अत्यन्त भाग्यैः पात्रपात्र्याः ॥२०॥ ३० अधिकारिकं तु मुक्तृत्यनै क. ६
॥१८॥ ३० क. ६५, ससारदशौ ॥१९॥ रागद्वेष दःखादिक सभावित ॥२०॥ ३० ॥ ६५ स्वनिष्ठाभिज्ञान-
दशौ ६५ अपवर्गापक्षया भाग्यते ॥२०॥ ३० ॥ ६५ स्वनिष्ठाभिज्ञान ६५ स्वभावन-
शिष्टद्रनिरामकत्व ६५ ६५ प्रथिम्ना । यस्य स्वनिष्ठाभिज्ञानस्य - प्रथिम्ना,
स्वनिष्ठा प्रति कार्यतया समीचीनलिङ्गत्व प्रभावेनेत्यर्थः । यद्वा, स्वनिष्ठाभिज्ञानस्य समीचीन-
लिङ्गजनितत्व प्रभावेनेत्यर्थः । असौ, प्रपञ्चाधिकारी । आदौ ॥२०॥ ३० ॥ ६५ असावित्यध्याहारः ।
असावादा वेव । विनीतस्सन, विनय...

(सा.प्र) मतिर्यस्य तस्येत्यर्थः । एतादृशबद्धेर्वा भरत्यामानन्तरमपि कर्तव्यत्वे कथं कृतकृत्यतेत्यत्राह । सुभगमिति अत्यन्त भोग्यमित्यर्थः स्वर्निष्ठाभिज्ञानस्य भरत्यास फलत्वात्कृतकृत्यत्व मुपपद्यत इति भावः - यस्य, स्वर्निष्ठाभिज्ञानस्य, प्रथिम्ना, दाक्ष्येन - आदौ, विनीतः । भर...

(सा.वि) यस्य । स्वनिष्ठाभिज्ञानम्, स्वस्य निष्ठा भगवदनन्याहं शेषत्वपार तन्व्य विशिष्टतया प्रमाण-
प्रतिपत्ते स्वरूपे युक्त्यादिभिः विपरीतप्रकार नाध्यवसायात्पादनानर्हत्वरूपा । उपाये स्वतन्त्रोपायतया
प्रमाणावगते भगवद्व्यतिरिक्ते युक्त्यादिभिः अपायत्वनिर्णयोत्पादनानर्हत्वरूपा । पुरुषार्थे पुरुषार्थतया
प्रमाणावगत भागवत कैङ्कर्यपर्यन्त भगवत्कैङ्कर्य व्यतिरिक्त युक्त्यादिभिः पुरुषार्थत्वाध्यवसायो-
त्पादनानर्हत्वरूपा । तस्या अभिज्ञानम्, एतादृशानर्हत्वं ममास्तीति ज्ञानम् । उपनतान्,
प्राप्तादपनर्गात् । सुभगं, प्राप्तमोक्षादप्यत्यन्त भोग्यमित्यर्थः । तादृश स्वनिष्ठाभिज्ञानमानन्दहेतुर्भवतीति
भावः । अनर्थ परिहारायापीद स्वनिष्ठाभिज्ञान भवतीत्याह । यस्य, स्वनिष्ठाभिज्ञानस्य । प्रथिम्ना,
सामर्थ्येन । विनीतः, आचार्यैः...

(सा.स) शब्दार्थो विवृतो भवति - स्वनिष्ठा, स्वरूपादित्रयविषयिणी निष्ठा - एनस्या अभिमानम् अपवर्गादुपनतात्, अपवर्गेऽपनतात्, अपवर्गमभ्रात् । विषादादिकलात्ति कृत्तकयुत्तम् इत्यादि अवलोका अला यागाङ्कलावे इत्यन्तोक्ताद्धर्मवर्गान् - सुगमम्, सुष्ठु ज्ञातुं शक्यमित्यर्थः । सुभगमिति पाठे, अपवर्गोपनतधर्मवर्गफलकत्वात्स्वस्यान्येषाश्च मनोहरमित्यर्थः । यस्य, स्वनिष्ठा-भिज्ञानस्य । प्रथिम्ना, अतिशयेन...

म-स्थगयितुं गर्भरान्दुष्पूरान् गगनमहतच्छिद्रनिवहान् ॥ ३० ॥

(सा.दा) गर्भरान्, अतिगहनान् । दुष्पूरान् दस्ममाधानान् । गगनवन्महतच्छिद्रनिवहान्, अन्याभि-
गमनान्योपादानान्ययजनान्यशास्त्रपटनान्यचिन्तनार्थान् स्थगयितुं, परिहर्तुमित्यर्थः समर्थो भवति
तत्सुगममित्यन्वयः - सुप्राप्येकैकम् ।

(सा.स्वा) विशामस्सन । "प्रगुणवृत्तिरपश्यपराङ्मुखः कृपणचित्तहैर्व्यसनग्रहैः । अयमपत्रपत निरप-
प्लवः परगतैरपि दृष्टपारावरः" एतच्छिद्रपदार्थे इति प्रपञ्चयितुं कार्यविशेषपर्यन्तमात्रेण स्व-
रूपादिनिष्ठैक्यव्युत्पत्त्या यत्प्रपञ्चयितुं परपरिभवादिफलं कर्तव्यं, भयस्थानं
कलिलं भयं प्रपञ्चयितुं, अन्याभिगमनान्यार्थप्रवृत्त्यन्ययजनान्यनामसङ्कीर्तनान्य
चिन्तनादिकम् । एतच्छिद्रपदार्थे, स्वरूपविस्मृत्यात्यन्तावस्थावद्वैतं लज्जाविनीतं
कोटिच्छिद्रं । गर्भरान्, अगाधान् अगाधं कर्तुं न च तत्पुरुषार्थमपादयितुं पुरण
पण्डितान् । दृष्टपारावरं च दृष्टपारावर्तप्रतिममाद्यानादिकम् । उत्तरान्तर्गात्रवारजनकतया
तुल्यत्वावस्थां । शिद्रमल्पमात्रं पुरणसभावनेऽप्युत्तरे अक्षय्येति चेत्तत्र
किम् । गगनमहत इति । गगनवन्महत्काञ्च । गगनवद्वैतं पुरण सभावनाहितं
छिद्र निवहान्, अक्षय्येति चेत्तत्र अनन्तच्छिद्रं ।
एवभूतानन्तच्छिद्रानां । स्थगयितुं, आच्छादयितुम् । एवभूतानन्तच्छिद्रांश्चक्षुषि स्निग्धाभिज्ञानस्य
पुण्यत्वेन तेनाच्छादयितुम् प्रभवति, समर्थो भवतीत्यर्थः । अक्षय्येति चेत्तत्र स्निग्धाभि-
ज्ञानमिति महतामपिच्छिद्राणां निरामक्षमं । इति अधिकारिण्य मुक्तुं न्यूनक
कोटिच्छिद्रं । कुत्रचित् ॥ ३० ॥

इति पुरस्सरमात्रं चिद्रनिरासं प्रपञ्चयितुं, स्व...

(सा.प्र) न्यासानन्तरकाले अगामिनो महतो बाधकं वर्गान्याभिगमनान्यार्थोपादानान्यवाचककीर्त-
नान्यचिन्तारूपच्छिद्रनिवहानिषिद्धकाम्यं प्रवृत्तिं विशयानतिलङ्घयितुं शक्नोति । अतस्तादृशानुसन्धान
कार्यमित्यर्थः ॥ ३३ ॥

(सा.वि) एतादृशज्ञानवत्तया शिक्षितः प्रपन्नः । गर्भरान्, एतावत्प्रमाणा इति ज्ञानमशक्यान्
भयङ्करानिति भावः । दुष्पूरान्, प्रतिविधानमशक्यान् । गगनमहतः, अतिविस्तीर्णान् । छिद्र निवहान्,
अन्याभिगमनान्यार्थोपादानान्यचिन्तादिरूपान् । अन्योपायं परिग्रहादिरूपान् । अनुक्लावाचरण
प्रतिक्लाचरणरूपाश्च - आदौ, उत्पत्तिकाल एव । स्थगयितुं, आच्छादयितुम् । प्रभवति अनर्था
यथानोत्पद्येरन् तथाकर्तुं शक्नोति इत्यर्थः ॥ ३२ ॥

(सा.स) गर्भरान्, इत्युत्तया दूरवधारणान् । दुष्पूरान्, असकृदनुभवेप्यपर्याप्तान् । गगनमहतः,
गगनवत्सर्वव्यापकान् । छिद्रनिवहान्, निष्ठाविरोधिकामादिरूपारिषड्वर्गान् । विनीतः, शा-
न्याद्यात्मगुणोपेतः । आदौ, कामादि विषयकयत्नोत्थितेः पूर्वमेव । स्थगयितुं, प्रतिरोद्धुं, निवर्तयितुं
वा । प्रभवति समर्थो भवति ॥ ३२ ॥

मू-இப்படி தனக்கு நிष्ठையுண்டென்று தானறியும்படியெங்குனெ யெனனில் பரராலை परिभवादि களுண்டாம் போது...

(सा.दी) स्वरूपोपायार्थेषु என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொன்ன स्वरूपादிகளில் தனக்கு நிष्ठையுண் டென்றறியும்படியை ப்ரஸந்பூர்வகமாக வெளியிடுகிறார். இப்படித் தனக்கு इत्यादि யால். निष्ठै, इहाध्यवसायम् । முதல் स्वस्वरूपनिष्ठाभिज्ञानहेतुக்களைக் காட்டுகிறார். परराலை इत्यादियால். परपरिभवादிகளில்.

(सा.स्वा) निष्ठानुमापकसमीचीनलिङ्गं दुर्लभमन्तே० परैः परिभवादिकளில் விஷாदाभावादि களும், चोरव्याघ्रादि दर्शनत्तुल्यं भयराहित्यं मू० इतरपुरुषार्थलाभालाभங்களில் हर्षशोकराहित्य मू० लिङ्गमेன்றில் परपरिभवादிகளில் विषादाभावादிகளில் उपायानिष्ठालिङ्गमन्तே० व्याघ्रादि दर्शनत्तुल्यं भय मू० अनन्तिनोपायानुक्तं स्वरूपनिष्ठाविरोधियில்லாமையாலே तद्राहित्यं स्वरूपनिष्ठालिङ्गमन्तே० इतरपुरुषार्थ लाभालाभங்களில் हर्षशोक मू० ममक्षयं क्तु विरुद्धमல்லாமையாலே तद्राहित्य मू० स्वरूपनिष्ठालिङ्गमन्तே० என்கிற अभिप्रायத்தாலே शङ्किக்கிறார். இப்படி தனக்கு நிष्ठையுண்டெ ன்று கானறியும்படி யெங்குனெயென்றில் இति । प्रथमं प्रथमहरयक्रमத்தை அநுசரித்து स्वरूपनिष्ठालिङ्गங்களைக் காட்டுகிறார். पर राலை इत्यादिना...

(सा.प्र) ननु काष्ठाभूतोपायतयावगतं भगवद्व्यतिरिक्ते उक्त्यादिभरूपायत्वनिर्णयोत्पादनानर्हत्वं रूपया उपाये स्वनिष्ठाया कृतकृत्यत्वानुसन्धानं द्वारा नैर्भर्यं प्रतिष्ठापकत्वेऽपि भगवत्पर्यन्तं भगवदनन्यादि शेषत्वपारतन्यादि विशिष्टतया प्रमाणं प्रतिपन्ने स्वरूपविषये युक्त्यादिभिर्विपरीतं प्रकारकाध्यवस्या- योत्पादनानर्हत्वं स्वरूपनिष्ठायाः परमपुरुषार्थतयावगतं भागवत्पर्यन्तं भगवत्त्वेऽपि व्यतिरिक्ते, पुरुषार्थ- त्वाध्यवसायोत्पादनानर्हत्वरूपं पुरुषार्थनिष्ठायाश्च ज्ञानस्य तु क उपयोग इत्यत्र स्वरूपनिष्ठाया शेषत्वपार- तन्यादि स्वरूपज्ञानद्वारा स्वतन्त्रं स्वाम्यभिमतं कैङ्कर्येषु प्रवृत्तेः प्रतिकलाचार निवृत्तेः च हेतुत्वा- त्पुरुषार्थनिष्ठायाश्च प्राप्यान्तरे नैराग्यद्वारा तदुपायेभ्योनिवर्तकत्वाच्छार्थान्कृतकृत्यत्वबोधनं द्वारा नैर्भर्यं प्रतिष्ठापकत्वमस्त्ये वेत्युपायपुरुषार्थनिष्ठाया हेतुभूतायास्वरूपनिष्ठाया ज्ञापकान्प्रथममाह । இப்படி தனக்கு इत्यादिना ।

(सा.वि) नन्वनन्याहं शेषत्वं पारतन्यादिविशिष्टं स्वरूपादिज्ञाने चालयितुमशक्यत्वं हि निष्ठा - सा च स्वरूपं सत्त्वे वानुकूल्यं प्रवृत्त्या हेतुर्न तदज्ञानमिति चेत्सत्यम् । एतादृशं स्वरूपादि ज्ञानवत्तयाह विपरीताध्यवसायोत्पादनानर्होऽस्मि इति प्रतिसन्धानाद्विपरीताध्यवसायोत्पत्त्यभावेन अन्तर्प्रसक्तिर्मम- भवतीति निश्चयसम्भवेनानर्थं प्रवृत्तेर्दूरत एतापातत्वमित्यत्र तात्पर्यात् - अत एव स्वनिर्भरत्वानु- सन्धानपर्यवसायानन्द एव स्वनिष्ठाभिज्ञानस्य फलमिति अपवर्गान्तिभगमित्युक्तम् । प्रथमं स्वरूपे स्वस्य निष्ठास्तीति ज्ञानं प्रश्नपूर्वकं विशदयति । இப்படி इति - परराலை परिभवங்கள் உண்டாம் போது. परिभवोत्पादसमये ।

(सा.स) इत्थं सङ्ग्रहीतं स्वनिष्ठाभिज्ञानप्रकारं क्रमेण विवृणोति । இப்படி इत्यादिना...

மூ - தன் தேஹாடிகளைப் பற்றி பரிவகம் சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன் ஸ்வரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு விஷாடாடிகள அற்றிருக்கையும், “शय्यमानस्य यत्पापं शपन्तमधिगच्छति” என்கிறபடியே பரிவாடிகளாலே தன் பாபத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிற மதிக்கேடரைப் பற்றி “बद्धवैराणि भूतानि द्वेषं कुर्वन्ति चेत्ततः। शोच्यान्यहोति मोहेन व्याप्नोतीति मनीषिणा। आत्मद्रुहममर्यादं मूढ-मुञ्जितसत्यथम्। सुतरामनुकम्पेत नरकार्षिणमदिन्धनम्” என்கிறபடியே கரை புரண்ட குபையும், “अमर्यादः क्षुद्रः” என்கிற ஸ்லோகத்தாலும் “வாடினேன் வாடி” முதலான ஆழவார்கள் பாசரங் களாலும் தனக்கு அநுசந்தேயமாக உடாஹரித்த...

(சா.டீ) விஷாடாபாவ மும், ஐயோ இவன் கெட்டுப் போகிறானென்று குபையும், ஸ்வடோஷங் களை மறவாதபடி பண்ணினானென்றும், உபகாரஸ்மியும், கர்மானுபம் ஈஸ்வரபிரேரிதராய் பண்ணுகிறார்களென்றும் நிர்விகாரசித்தத்தையும், பரவ்ஹ்மம் கழிக்கிறதென்று சந்தோஷ மும், ஸ்வரூபநிஷாபிஜானஹேதுக்களென்கிறார். பரராலே இत्यादि महावाक्यத்தால். விஷாடாபாவிட களில் ஹேதுவான பரமாத்நுஸந்தானத்தைக் காட்டுகிறார். தன் தேஹாடிகளை இत्याद்யால். விஷாடாடியென்று கோபாடி அடிசல்த்யம். அவர்கள் பக்கல் குபைக்கு ஹேதுவைக் காட்டு கிறார். शय्यमानस्येत्याद்யால். अन्योन्य बद्धवैराणि। यद्वा, स्वस्मिन् बद्धवैराणि- ततः अन्योन्यस्मिन् स्वस्मिन्वा द्वेष तत्कार्यद्रोहं वा कुर्वन्ति चेत् अहोति मोहेन व्याप्नोतीति मनीषिभिश्शोच्यानि, शोचयितुं योग्यानि भवन्ति என்கை. आत्मद्रुहमिति, स्वस्वरूपादिषु मूढम्। तत एवोज्जित सत्यथम्। तत एवामर्यादम्। अतस्स्वद्रोहिण अत एव नरकाग्निन्धनभूत नरं विद्वान् भृशमनुकम्पेत, अनुगृह्याते தென்கை. கரை புரண்ட உடேலமான. இனி உபகார ஸ்மீதி பண்ணும் பகாரத்தைக் காட்டு கிறார். अमर्यादः क्षुद्र इत्यादि...

(சா.ஸ்வா) குத்தங்கள் கருபிதவாத்நிஜாதவாடிகள் - மதிக்கேடர், பூதி கெட்டவர், ஸோच्यानि யென்கிறது பரத: ஸ்ர ட: ஸ்வபரமாய். உக்லபரத: ஸ்ராத்நரூபகூபாபரம் - ஆம்ஸ்ரூஹ், பரபரிவாடென் ஸ்வஸ்யாந்ரீதந்நபாபஸ்பாடவ னாகையாலே ஆத்மட்ரோஹியென்று கருத்து. அபவாடிவிஷயத்தில் லோகத்தில் அஸபாவிதையாகையாலே குபை கரை புரண்டதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட பாபிஷ் விஷயத்தில் நிரஹ் ப்ராபமாயிருக்க குபை பண்ணினால் ஸாஸ்தாதிசுரம் வாராதோவென்ன பூதவீராந்யாடிவசனோபாடனம்...

(சா.பு) கரை புரண்ட க்லோஸ்திஹி. யதா நடீநாமுக்லதவாஸ்தாயாமவிஷயவூத்திவ பவேத்தஹ்லோ- கமர்யாடியா கூபாவிஷயதவாயோபரிபாவகே஽பி ஜாயமானகூபாவதவ் “வாடினேன் வாடி...”

(சா.வி) குத்தங்கள், டோஷா: “रण्डापुत्र” இत्यादि दूषणानि शरीरं प्रत्येव एते दोषा: - தன் ஸ்வரூபத்தில், ஆத்மஸ்வரூபே. தட்டாதபடி கண்டு, அபசக்தவபகார விசாரீ - ரண்டாவ் ஸரீரதர்ம: புத்ரத்வம் வ ஸரீரதர்ம:। अतस्तत्प्रसक्तहानिरात्मनो नास्तीति विचार्य। विषादादिकளை அத்திருக்கையும், விஷாடாடிந் சித்வாவஸ்தானம். வாங்கிக் கொள்ளுகிற, ஸ்ரீகூர்வானு. மதிக்கேடரைப் பற்றி, பூதிபூதந்நபரி - ஸோच्यानीति, அதிமோஹவ்யாபாநிநி மனீஷிபிஷ்ஸோच्यानीत्यந்வய:। கரை புரண்ட குபையும், உடேலகூபா வ்। வாடினேன்...

(சா.ச) விஷாடோ மன: கலேச:। அடிசல்தென் தத்கார்யாநி கூஹந்தே।

மூ-தோஷங்களை பரிவாடாதிக்களாலே மறவாதபடி பண்ணினார்களென்கிற உபகாரஸ்முதியும், க்ஷேத்ர ரெல்லாரும் கர்மவச்யராயிருக்கிற நிலையையும் பார்த்து நமக்கும் நம்மளவில் பரிபவாதிக்கள் பண்ணுகிற சேதநருக்கமுள்ள கர்மானுபுணமாக இன்புறுமில்விளையாட்டுடையனான சுதந்நு சேஷியாலே ப்ரேரிராய இவாக்கள் பரிபவாதிக்கள் பண்ணுகிறார்களென்று அவாக்கள் பக்கல் நிர்விகார-சித்தத்தையும்,

(சா.தி) "கூடியினையவர் தம்மோடு" இत्याதி "ஆவியேயமுதே என நினைந்து நகியவரவர்" இत्याதி । "நீசனேன் நிறையொன்றுமிலைன்" இत्याதி ஆதி ஸ்நாத்ரம் । நிர்விகார-சித்தத்துக்கு தைவைக் காட்டுகிறார். ஸ்ரீமாக்களுக்கெல்லாம் இत्याதியால். ஸ்ரீமாக்களுக்கெல்லாம் நித்யமுகாதிக்களுக்குமுன்பு. இன்புறுமில்விளையாட்டுடையனான இன்புறுகை. அதாகிற விளையாட்டு, சுதர்மகூதமாதையால்..

(சா.ஸ்வ) மறவாதபடி பண்ணினார்கள் தை - "விபரீதமித சுதஸ்மிந் மஹிமா மோஹ ஜநஸ்யை:" என்கிறபடி தைய ஸ்ரீமாத்தோஷவிபயத்தில் விவேகிக்கும் விஸ்மரண ஸ்மாபிதமாதையாலே பரிவாட பரிதோஷமாதையாலே "பச்யாந் பரிஷ் தோஷானஸதோ஽பி ஜநஸஸதோ஽பிநைவ குணாந்" என்கிற கணக்கிலே விசுமான பரிபரிவாடாதிதோஷத்தில் கையுந்யாயத்தாலே ஸ்ஸ்காரதாஹ்ய ஸ்வாஸிகமாதையாலே ததநுர்வநித சுததோஷத்திலும், ஸ்ஸ்காரதாஹ்யம் । ஸபாத்தகதயா உபகாரகர்களென்றுபடி. சுதந்நுசேஷியாலே இதி - இப்படி சுதந்நுசேஷி ப்ரேரித்தால் வைஸ்யநைர்வ்யதோஷ வாராத்தாவென்ன நாகக்கும் இत्याதி கர்மானுபுணமாக இன்புறுமில்விளையாட்டுடையனான இத்யந்தம் - பரிவாதிவிபயேஸ்வர ப்ரேரணத்துக்கு ப்ரஹ்மடைய பாபமூலபாபமும் நம் முடைய பரிவாட ஸ்ரவண மூல பாபமும் ஸ்ரீஜமென்றபடி. கர்மவச்யநையும் பாரதந்ய முழுண்டாகிலன்றோ இப்படி இஸ்வரன் ப்ரேரிக்கலாவதென்ற ததபாத்தனார்த்தமாக ஸ்ரீமாக்களுக்கெல்லாம் இत्याதி. நிர்விகாரிதி । பூர்வ விஸ்தாதிக்களத்தி நக்கையுமென்றது சுதஸ்ய ப்ரஸக்த து:கநிர்வேதாதி ராஹ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அவர்கள் பக்கல் நிர்விகார சித்தத்தையும் என்றது பரிவிபயஜி-தாமாதிவிக்காரராஹ்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. இன்புறு இत्याதி. இன்பு, ஸ்ரீநந்நு உறும்படி த்ரஹ்முண்டாகும்படி. இவ்விளையாட்டு லீலையையுடையவனெ..

(சா.ப்ர) முதலான ப்ரயோஜனாந்ரபரந்வே வோபயா காயகலேஸாதிக்கய்விதோக "வாடினேன் வாடி" இதி காத்தாப்ரபூதிபி: । இன்புறுமில் விளையாட்டுடையனான, ஸ்ரீநந்நுதேநுபூதலீலாவதா நிர்விகாரசித்தத்தையும்...

(சா.வி) வாடி முதலான இत्याதிபி: பாக்கரங்களிலும், வாக்யேசு மறவாதபடி, மதாய-தோபாஸ்தை: கிமர்த்தமூத்தாதிதா: மம் விஸ்முதிந் ஸ்யாதிந்யைதர்த்த உத்தாதிதா இத்யுபகாரஸ்முதிநிந்யர்த்த: நம்மளவில். ஸ்ஸ்மதித்யே இன்புறு விளையாட்டுடையனான, ஸ்ரீநந்நுதேநுபூதலீலாவதா । சேஷியாலே, சேஷிணா । பண்ணுகிறார்கள், ஸ்ருர்வந் । என்று, இதி । அவர்கள் பக்கல் ததித்யே । நிர்விகாரசித்தத்தையும், ஸ்ஸ்மாக்க பரிபாவகானா வ் கர்மவஸாதிஸ்வர ப்ரேரிதா பூத்வா பரி-பவந்திதி பூத்யா இர்ஷ்யா...

(சா.ஸ) இன்புறும் இதி । லீலாவிநோதானுபாவார்த்திமத்யம்பூத விஹரவாந் ।

மூ-பராரஹ்யபாபவிசேஷம் ஸிகையிருக்கிறதென்கிற சந்தோஷமும் நடையாடித்தாகில் ப்ரதமமத்யமபதங்
களிலே ஸோதீதமானபடியே அசிவதீலக்ஷணத்தையும் .

(சா.சி) பரிபாவகனா வெறுக்கக் கணக்கில்லை சந்தோஷத்துக்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிறார்
பராரஹ்யாடியால் ஸிகையி ருக்கிறது. ஸிகை, கணக்கால் கடிந்த துனக்கி லே ஸேஷம் -
ப்ரதமந்தாதி - விபாடாஹ்நாவ தஸை யாடித்தாகில் அசிவதீலக்ஷணத்தையுடைய தன் ஸ்வரூபத்தில்
நிஹையுண்டென்றறியலாம் - கூபை நடையாடி...

(மா.ஸ்வ) ..ன்றபடி ஸிகையி ருக்கிறது இதி . ஸிகை, அப்யுபகதபராரஹ்யாதித்ரில் அந்நுநாஸ
பேயாக பீந்த அஸம் . “ஸ்யமானஸ்ய யத்யாப ஸபந்நமதிரக்ச்தி” இயாதி வசநத்தாகிலே என்று
கருத்து. இப்படி பரிபாடாதிதளில் விபாடாஹ்நாவம் முதலான காரியங்கள் ஆத்மஸ்வரூப
ஸ்வரூபநிஹைக்கும் அநுஸ்வரூபநிஹைக்கும் காரியங்களல்லாமையாலே ஸ்வரூபநிஹைக்கு லிங்ஙங்
களாக காட்டு லேமா அந்மத்வாதி சாமான்ய நிர்நயத்துக்கு காரியமல்லாவிட்டாலும் அசிவதீ-
லக்ஷணஸ்வநிர்நயாஸ்வரூபநிஹைக்கு க்ரூபிஸ்வநாஹ்நானத்வாஹ்நைதநதர்மவிஸயபரிபாடத்தில் விபாட
விஸ்வரூபாகையாலே ததஹ்நா காரியமாகையாலும் சர்வதூநானுக்லயாஹ்நையோக்யஜானவஸ்வரூப-
நிஹைக்கு பரிபாட பரி விஸயத்தில் த்ரேபாதிதகள் விஸ்வரூபங்களாகையாலே கூபை காரியமாகையாலும்
சர்வதூநாமூலமான ஆகிதந்ய ஸ்வரூபநிஹைக்கு ஸ்வதோஷவிஸ்மரண விஸ்வரூபாகையாலே தத்ஸ்மார்கவிஸயத்
தில் தபகாரகஸ்மதி காரியமாகையாலும், ஸ்வதஸ்ஸர்வ சமகர்மானுரூபாஹ்நாபரதேஸ்வரஹ்நைக்கு இஹ்நிநியோ-
ஸாதினாஹ்நாபடி அந்யாதி ஸேஷத்வ பாரதந்ய ஸ்வரூபநிஹைக்கு பரிபாவக; ஸ்வதந்ரவிஸயத்தில் த்ரிதா-
ஸாதிநிதத்ரவிசார விஸ்வரூபாகையாலே ததஹ்நா காரியமாகையாலும், பரிபாதிநாஹ்நாதிநிதத்ரவிஸ்வ-
ரூபநிஹைக்கு பராரஹ்யபாபக்ஷய ரூபஹ்நாதிநித்யால் ஹ்ரஹ் காரியமாகையாலும், க்ரமேண இக்காரியங்கள்
ஸ்வரூபநிஹைகளுக்கு லிங்ஙங்களென்றிலிப்படிப்பப்ட ஆத்மஸ்வரூபாதிதகளை ஸ்வரூபஸோதக-
மூலமந்ர பகாசிஸயாதேயி ருக்க ப்ரமாணமன்றிக்கே இந்நிஹை கூடுதலே என்கிற ஸத்யையில்
ப்ரவலதமமூலமந்ரமே ப்ரமாணமாஹ்நைன்று கௌண்ட இக்காரியங்களாலே க்ரமேண இந்நிஹைகளை
யறியலாஹ்நைகிறார். ப்ரதமமத்யமபதங்களில் இயாதிநா ப்ரதமபதமாஹ்நை...

(சா.ப்ர) இஹ்நிதத்ரகாரியபரிபாபகாராஹ்நிதந்யாஹ்நாவஸ்வ - எனேன க்ஷாந்தி ருக்தா . ஸிகையி ருக்கிறதென்கி
ற, அந்நுஹ்வைக் விநாஸ்யே அப்யுபகத பராரஹ்யே அகதேஸ: ஹ்நஜனநாதிநித்யதீதி . அசிவதீலக்ஷணமித்யாதி...

(சா.வி) பரிபாஹ்நாஹ்நிதந்யாஹ்நாவசிதத்ரத்வத்வ . பராரஹ்யேதி . பரிபாஹ்நா பரிபாஹ்நை பராரஹ்யபாப ஸிகை
யிருக்கிறது, ஸிவாஹ்நைதவதீதி . சமூல நித்யதி . என்கிற சந்தோஷமும் இதி சந்தோஷத்வ . நடை
யாடித்தாகில், வர்திதே சேத் . ப்ரதமமத்யமபதங்கள் இதி . ப்ரதம பத ப்ரணவ: . அத்ர துதீயாஹ்நை மகாரே
நாஸ்ய ஜானஸ்வரூபத்வ ஜானாஹ்நைத்வ தோதநாதிசிவதீலக்ஷணஸ்வரூப ஸோதீதம் . ப்ரதமதீநிதீயாஹ்நை...

(மா.ச) ஸிகையி ருக்கிறது, நித்யதி - ஸ்வஸ்ய ஜானாநந்நஸ்வரூபத்வகூத ஸ்வரூபதோ நிர்விசாரத்வமஹ்நித்ய
அசிவதீலக்ஷணத்தையும் இயுக்தம் .

मू-सर्वभूतानुकूल्यादिकளுக்கு योग्यமான ज्ञानத்தையும், सर्वतोमुखமான आकिञ्चन्यத்தையும் स्वतस्सर्वसमनाय कर्मानुरूपफलप्रदனान्न स्वतन्त्रशेषिக்கு इष्टविनियोगमाம்படி अनन्यार्हशेषत्व-पारतन्त्र्यங்களையும்...

(सा.दी) த்தாகில் சர்வभூதானுகூலாதிக்களுக்கு யோగ்யமான ஜ்ஞானத்தையுடைய தன் ஸ்வரூபத்தில் நிஹையுண்டுன்றறியலாம் உபகாரஸ்மூதி நடையாடித்தாகில் ஸ்வதோஷஜ்ஞானத்தாலே மவ்தோ முகமான ஆகிஞ்சந்யத்தையுடைய தன் ஸ்வரூபத்தில் நிஹையுண்டுன்றறியலாம். நிர்விகார-சித்தத்தை நடையாடித்தாகில் ஸ்வதஸ்ஸர்வசமனாய் கர்மானுரூபபலப்ரதனான ஸ்வதந்ந்ரஸேபிக்கு இஷ்ட-வினியோகமாம்படி அநந்யார்ஹ்ஸேபத்வ...

(सा.स्वा) प्रणवत्तुल्ये चतुर्थीयुल्ले शेषत्वमप्यु, मकारात्तुल्ये "मनजाने" एण्णु सर्वभूतानु-कूल्ययोग्यज्ञानवत्त्वं मप्यु, मध्यमपदमाणा नमसुल्ले पारतन्त्र्य मप्यु आकिञ्चन्य मप्यु पराधीनहित...

(सा.प्र) मकारेण ज्ञानस्वरूपत्वेन ज्ञानाश्रयत्वेन च अचिद्विलक्षणत्वेन प्रतिपन्नस्य जीवस्य सर्वान्तरात्म-भूतपरमात्मशेषत्वज्ञापकाभ्यां समभिव्याहृताभ्यां प्रथममनुतीयाक्षराभ्यां "नाकिञ्चित्कुर्वन्शेषत्वम्" इति न्यायानुगुण्येन सर्वानुकूल्यादि योग्यज्ञानवत्त्वं बोध्यत इत्यर्थः - आकिञ्चन्यस्य सर्वतो-मुखत्वन्नाम नित्यकैङ्कर्यं प्राप्त्युपायभूतभक्ति तदुपायेत्याद्युक्त भक्ति तद्धेतुवर्गविषयत्वम् । इदञ्च न मम किञ्चन इत्यर्थं परद्वितीयपदादवगम्यते - यद्वा, मकारार्थोऽहमकारार्थयैवेत्यनन्यार्हं शेषत्व बोधक प्रथम पदेनैव तुल्यान्यायतया कृतस्य भगवदनन्यार्हं शेषत्वबोधनादर्थस्त्वस्य यत्किञ्चित्प्रत्यपि शेषित्वाभावरूपं सर्वतो...

(सा.वि) सर्वान्तर्यामिण प्रत्येवशेषत्वबोधनात्सर्वभूतानुकूल्यादि योग्यज्ञानवत्त्वं शोधितम् । सर्वस्य भगवच्छरीरत्वात्तद्विषये स्वस्यानुकूलेन वर्तितव्यमिति ज्ञानसंभवान् । द्वितीयं नमः पदम् । तत्रोपायोऽपि न ममेति योजनायामाकिञ्चन्य स्वरूपं शोधितम् । आकिञ्चन्यस्य सर्वतोमुखत्वं नाम-भक्तितदुपायेत्याद्युक्त तद्धेतुवर्ग विषयत्वम् - स्वातन्त्र्यपदाध्याहारेण योजनाया पारतन्त्र्य स्वरूपं पराधीनहितसिद्धिमत्त्वं स्वरूपं च शोधितमिति भावः । अयमत्र क्रमः विषादाद्यभावो विद्यते चेत् अचिद्वैलक्षण्य स्वरूपनिष्ठास्तीति विज्ञातुं शक्यते । कृपास्ति चेदानुकूल्य ज्ञानकार्यत्वात्कृपायाः कारण-भूत सर्वभूतानुकूल्ययोग्यज्ञानवत्त्वं स्वरूपे निष्ठास्तीति निश्चेतुं शक्यते - उपकारस्मृतिश्चेत्सर्वतो मुख-किञ्चन्य स्वरूपे निष्ठास्तीति ज्ञातुं शक्यते - स्वयोग्यत्वानुसन्धाने स्वदोषकीर्तनस्य उपकारस्मृतित्वा-सिद्धेर्निर्विकारचित्ततास्ति चेत्कर्मानुरूप फलप्रदस्य सर्वशेषिणः इष्टविनियोगार्हं प्रकारेणानन्यार्हशेषत्व पारतन्त्र्य स्वरूपे...

(सा.स) सर्वभूतेति - सर्वभूतानुकूल्यमेव ज्ञानस्य प्रयोजनम् - इति ज्ञाते मध्यमपदोक्तमाकिञ्चन्यं - स्वातन्त्र्याभावरूपं, सर्वतोमुखत्वमिति । तस्य सर्वतोमुखत्वं परिभवादिनिवर्तनेऽपि शक्तिशून्यत्व - इष्ट-विनियोगार्हस्य मे परिभवोऽप्यपराधानुगुणोऽयं भगवदिष्ट इति धियोऽपि शेषत्वपारतन्त्र्यधी-फलत्वमभिप्रेत्य स्वतस्सर्वसमनाय इत्याद्युक्तम् । इत्थं स्वरूपनिष्ठा परिज्ञानो...

மூ - “யद्वிதம் மம தேவீஷ” இत्याதிகளிறபடியே பராதிானமித்தியையும உடைய தன் ஸ்வரூபத்திலே நிஸ்யுணடெனறறியலாம். சர்வேசுவரனையொழியத தானும் பிறரும் தனக்குத தஞ்சுமெனறென்கிற வுத்தியும. மூத்யுபர்யந்தமான ஸயஹேதுக்களைக கண்டாலும், “பாப்யேண க்ருதக்யுத்வாந்மூத்யுஹ்விஜதே ஜன: । க்ருதக்யுதா: ப்ரதீக்ஷந்தே மூத்யு ப்ரியமிவாதித்யிம்”...

[illegible]

(மா.ஸ்வா) மித்ரிமன்த் பும் ஶோபந் டொன்ராபுடி ஐஹி ஶபாயநிஸ்திந் தங்கனா அ கனிவ் ஜெய்
கெறாஶ். சர்வேஸ்வர ஶனயொபாபுடிய ஶ்யாதிநா தான் பார்த்திவா ஶ்ரீமத்காபாயந்தாப்யவசாயாந்மவ
ஶ்ரீந்யாஸஸ்யோபாயநிஸ்தி க்ருத் தாஸ்யாஶ் பிந் தாம் ஶபாய டொன்கெற வுத்தியும், விரஜையாநகராபி
ஷபாய டொன்கெற வுத்தியும், மரணஹத்ப்ரஸநி யிஜ் அகுநகூத்ய ஶ்யக்ரு சஶ்வாதநரகாநிஸ்தி
பித்தியும், கூதோபாயனுக்ரு...

(सा.प्र) मुखमाविशन्त्य प्रथमपद एव प्रतीयते इत्यर्थः - स्वानन्त्य पदाध्याहारेण योजनाया पारतन्त्य परार्थान्वितमिद्विषय द्वितीय पदाप्रतीयत इत्यर्थः । अथोपायनिष्ठाज्ञापकानाह सर्वेश्वर ॥७७॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय इत्यादिना...

(மா.வி) நிபாஸ்தாதி நிர்ணேது ஸக்யதே । நாதுஷானுஸந்தான விநா நிர்விகார சித்தஞ்சாஸித்ரே: சந்தோஷோ஽ஸ்தி
 சேத்பராधीनहितसिद्धिस्वरूपे निपास्तानि जानु शक्यते "हरिर्दुःखानि भूतेभ्यो हितबद्ध्या करोति
 हि । शस्त्राशाराग्रिकर्माणि स्वपुत्राय पिता यथा" इत्युक्तरीत्या यद्वित मम देवेश दुःखरूपमपि मम
 हित चेत्तदा जापयते नाभ्युपगत प्रारब्धस्य अनुभवंकनाशयस्य नाशात्सन्तोष एवति ज्ञानात्सन्तोष
 सत्वे पराधीन हितसिद्धिस्वरूपे निष्ठा जानासभवान् अत एव पूर्व प्रारब्धविशेष शि
 इत्युक्तम् एव स्वरूपनिष्ठा जापक प्रकारानुक्त्वा अथोपायनिष्ठा जापकान्याह सर्वेश्वरं इति
 विना ।

(सा.सं) पाय उक्तः - अथोपायनिष्ठापरिज्ञानचिह्नान्याह - सर्वेश्वर इत्यादिना..

ம-என்கிறபடியே இம்சரீரானந்தர் என படபபுகுகிறோமென்கிற கரைதலத்து அபிமதா-
சக்தியாலே ப்ரிதனாயிருக்கையும, “गजं वा वीक्ष्य सिंहं वा व्याघ्रं वापि वरानना । नाहारयति
सन्नासं बाहुरामस्य संश्रिता” என்றும், असन्देशात् रामस्य तपसश्चानुपालनात् । नत्वां कुर्मि
दशग्रीवनभस्म-भस्मार्ह तेजसा” என்றும், “शरैस्तु सङ्कुलां कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः । मान्नयेद्यदि
काकुत्स्थस्तत्तस्य सदृशं भवेत्” என்றும் பிராட்டி நடத்திக காட்டின ரக்ஷகாவஹ்மத்தாலுள்ள
தேற்றமும், தான ஹ-ந்யாச பண்ணின விஷயத்தில் स्वयत्னமற்றிருக்கையும. .

(மா.தி) கृतோபாயானுष्ठानास्तु मृत्युम्, मरणम् । प्रियमतिथिमिव प्रताक्षन्ते, कदा आयास्यन्तीति
गृहस्थो वैश्वदेवान्ते अतिथिमिव । என்படப் புகுகிறோம், என்னப் பாடுபடப் புகுகிறோம்
அபிமதம், உபபாச மோகம் । ரக்ஷகாவஹ்மத்தாலுள்ள தேற்றம் புகலானத்துக்குப்
பிராட்டி இராமம் । பிராட்டியின் தேற்றம் புகலானவைகளில் ப்ரமாண காட் நகிராப் ரஜ
வெத்யாதி - இதுகில் தேற்றம் சொல்லிற்று. நவா கும்ரியென்று स्वयत्न நிவृत्ति சொல்லித்து.
सन्नासं नाहारयति, न प्राप्नोति । அதுகில் ஹேது: வாஹு இத்யாதி । असन्देशान्, अनुज्ञाया अभावात् -
तपसः पानिब्रव्य रूपस्य - अनुपालनात्, अनुपालनस्य कर्तव्यत्वात् । कुर्मि, करोमि । आर्ष रूपम्
भोभस्मार्ह, भस्माकर्तुं योग्य । तेजसा, पानिब्रव्यरूपेण त्वा भस्म न करोमि என்கை. இதுகில்
सङ्कुला कृत्वा मान्नयेत् என்று क्रमेण अनिष्ट निवृत्ति इष्ट प्राप्ति சொல்லிற்று. सङ्कुलाम्, विह्वलाम्
- तनश्वन् जिन्वा मद्ययन तस्य रामस्य स्वरूप...

(மா.நவா) विरुद्धैर्यत्नैकया येन इति तस्मिन् मरणानन्तर महापुरुषार्थम् अत्यासन्नமென்று
हर्ष युग्मं, स्वाकृतभरमर्वशक्तमर्वज्ञेश्वरावष्टम्भेन फलसिद्धौ दुर्दविश्वास युग्मं, तदर्थ स्वय व्यापरण
निवृत्तियुग्मம், इष्ट प्राप्ति युग्मம் अनिष्टनिवृत्तियुग्மம், शरण्यैकसाध्यமென்கிற வுத்தியும, कार्यनयाविज्ञ
மென்றபடி “गज वा” இத்யாதி ரக்ஷகாவஹ்மாப்ரிந விஷ்வாசே ப்ரமாணம் - “असन्देशान्”
என்கிறது स्वरक्षणार्थं स्वयत्न निवृत्तौ प्रमाणम् - “शरैस्तु सङ्कुला”...

(மா.ப்ர) रक्षकेत्यादि । केनाप्यस्मद्विषये बाधः कर्तुं न शक्यत इति सिद्धविश्वासश्च । एतेन गज
वेत्यस्यार्थ उक्तः । स्वयत्नमற்றிருக்கையும் இத்யனென असन्देशादित्यस्यार्थ उक्तः ।

(மா.வி) सर्पव्याघ्रादीन् - என்படப் புகுகிறோமென்கிற கரை தலத்து என்னப் புகு
கிறோம், கீடூச பதன ப்ராப்யாம: என்கிற, இத்யுக், கரைதலத்து ஹய விஹாய - நாஹ்நயி,
न प्राप्नोति - न कुर्मि, न करोमि, तनस्य सदृश, तादृशपराक्रमवतो रामस्योचित பிராட்டி, சீதயா
நடத்திய, அநுஸ்டாய காட்டின, ப்ரதர்ஸின, ரக்ஷகாவஹ்மத்தால், ரக்ஷகாவஹ்மன 2 ள்ள,
विद्यमान, தேற்றமும், धैर्यश्च । स्वयत्नमற்றிருக்கையும் स्वयत्न परित्यज्यावस्थानम्...

(மா.ச) कரைத்தல், दुःखातिशयः - கண்டாலும், கறைத்தலத்து இத்யந்வய: । அபிமதாசக்தி:
परमपुरुषार्थस्यासन्नता । नाहारयति स्वस्मिन्नागमयति - தேற்றம். अनिष्टनिवृत्तिमिष्टप्राप्तिश्च स एव
स्वार्थतया करोतीत्यध्यवसायः । स्वयत्नमिति । भर्न्यासो यदर्थ कृतस्तदर्थ स्वयत्नशून्य...

மூ-அதில் அநிஷ்நிவृத்தியும் இஃபாஸியும் அவன் கையயதே என்றிருக்கையும் உண்டாயத தாகில் தான் கோலின சகலபலததுக்கும் சாபநமாக வைத்தாய் சரமஸ்துலுத்தில் பூவாத்திலே விஹிதமாய், ட்யததில் பூவ்ஷண்டததில் அநுஸந்யமாய், திருமந்நததில் மத்யம பதததிலும் விவகிதமான உபாயத்திலே தனக்கு நிஷ்யுணடென்றறியலாம்.

(சா.டீ) மூஷரூபபலார்யம் । அதில், அப்தலத்தில் அவன்கையயதே, ததாநம் - இனி பூஷார்த்தத்தில் தனக்கு...

(சா.ஸா) என்கிறது இஃபாஸ்யநிஷ்நிவ்ந்யஸ்தததீநத்வபுதூ ப்ரமாணம் - பரந்யாஸரூபுபாய பக்தி-யுதவதிலவிதசாபநமாயும், பூஷரகர்மாடிஜகமாயும், அபாயாநாடசகூடாபர்நாயமாயுமாகில் அபிமதாஸக்திவூதபூத்யாடிரூபநிஸ்தகார்யம் கூடாமையாலே லிஜ்மாக மாட்டு மீமா? ப்ராரந்நிவ்நி பூதலான கோலின சகலபலசாபநமாகையாலும் பூஷரகர்மாடிஜகத்வபுதூ நிக்ரே அநுக்ல்யாடி மாத்ராஜகமாகையாலும், சகூடநப்யதயா ஷணகாலசாடியமாகையாலும், பரந்யாஸரூபுபாயநிஷ்நிக்கு உக்த கார்யங்கள் லிஜ்ங்களாகலாமென்னிலிப்படிப்பட்ட உபாயத்தில் ப்ரமாண முண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார், தான் கோலின இதி. சரமஸ்துலுத்தில் என்று ப்ரதமம் எடுத்தது சர்வதர்மஸ்தானாபந்நதயா சகலபலசாபநத்வம் பூஷரகர்மானிரநேரேஷ்யமும் அசகூடாபர்நாயுபாயாந்நாஸக்த்யா ஸூகந்ந ப்ந்யுததததயா ஷணகால சாடியத்வம், சப்யமாகத் தீத்ந்நுகையாலும் விதநாக்யமாகையாலுமென்றபடி, வரணமந்நமாகையாலே விஹிதமென்று சொல்லாதே ட்யத்தில் பூவ்ஷண்டத்திலே அநுஸந்யமாயென்று நிர்டேசித்தது “சர்வமஸ்தாஷரான்தஸ்த யத்யான்யதபிவாஜ்யம்” என்று சர்வஸத்யாகமூலமந்நத்திலேயில்லாதஉபாய ட்யத்திலும் சரமஸ்துலுத்திலும் சி஢ித்திதென்கை விரூதமென்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார், திருமந்நத்தில் இதி...

(சா.ப்ர) அவன் கையயதே யென்றிருக்கையும், தஸ்தாடேவ பவேடித்யவஸ்தான ச । தீந ஸரேஸ்திவ-த்யஸ்தார்ய உக்த: । சாபநமாக வைத்தாய், சாபநிநு சமர்த் । அத பூஷார்த்தநிஷாஜாபகாநாஹ...

(சா.வி) அவன் கையிலே தஸ்ய ஹஸ்தே । ததாந, என்றிருக்கையும் இதி ஸ்திதிஸ்ச । உண்டாய்த்தாகில், வித்யதே சேந் । சாபநமாக வைத்தாய், சாபநதயா ப்ராஸே । மத்யமபதத்தில் விவகிதமான, ஸ்தூல யுதநாயா பரயுதநாயா ச விவகித இத்யர்த: । உபாயத்தில், சாடியுபாயே சி஢ிதூபாயே ச । அந்ர பகவத்யதிரிதகா ந ரக்சகா இதி பூதூ: மரணதேந்ஷ, சத்வபி பயாபாவ:, அபிமதபலாஸக்த்யாஸபூததா, ரக்சகாவஸ்துமேன டூர்யம், பரந்யாமவித்யே ஸ்வயந்நிவ்நி:, பலஸ்ய தாடதீந்யபூதூதிரித்யேதே உபாயநிஷாபிஜான ஹேநவ: । ஂதேஷு டூர்யப்ரமாண கஜ வேதி । ஸ்வயந்நிவ்நிதூ ப்ரமாணத்வா கும்பிதி । தாடதீந்யே ப்ரமாணம் । ஸரேஸ்திவ...

(சா.ஸ) த்வமித்யர்த: । அவன் கையயதே என்றிருக்கை, ததேகசாடியத்வாடியவஸாயேந ஸ்திதி: । உக்தநிஷா கேவல சி஢ிதூபாயவித்யிணீதி ப்ரமநிவ்நித்யே சாடியுபாயேந ப்ரஸந்நஸ்யேவ சி஢ிதூபாயத்வாதத பாவந்ந் ப்ரதி தஸ்ய சி஢ிதூபாயத்வாபாவாச - உக்தநிஷா சாடியுபாய விதேஷ ப்ரஸந்ந சி஢ிதூபாயவித்யிணீதி நிஷ்கர்பாயாஹ । தான் கோலின இத்யாடிநா । “யதேந காம காமேந” இத்யாடிவசநான்யத்ர விவகிதானி, சாபநமாக வைத்தாய், விஹிதமாய் இத்யாப்யா பராபிமதஸம்வந்ந ஜானவ்யாவூதிரக்தா । சாபநத்வ பக்திவத்வதந்ந...

(सा.स) साधनत्वम् । विहितत्वम्, करणत्वेन त्वाशभावनासुप्रविष्टत्वम्, निष्ठात्रयमपि मन्त्रत एव सम्पाद्यमिति सूचनाय द्वयकुञ्जं इत्याद्यक्तिः । अथ पुरुषार्थ निष्ठाभिज्ञानचिह्नान्याह । उत्पत्तीत्यादिना...

मू-यदृच्छया । प्रत्याचक्षे न चाप्येतमनुरुधे सु दुर्लभम्” என்று அஜரோபாख्याநத்திலும் சொல்கிற படியே शास्त्रविरुद्धमல்லாத विषयங்கள் தானொரு விரகு செய்யாதிருக்க भगवत्सङ्कल्पतதாலே தானே வரக் கண்டு பாரவ்஥ கர்ம஫லமான தனிக தீருகிறதென்று விலக்காதே அநுஹ்விக்஥ையும இப்படி கர்மவிசேஷாதிநமாக வருகிற ப்ராப்யாந்ர லாஹாலாஹங்களில் “तयोरेकतरोराशिर्यद्येनमुपसन्नमेत् । न सुखं प्राप्य संहृष्ये दुःखं प्राप्य न सञ्ज्वरेत् ।।” என்றும், “உளதென்றிறுமாவா” என்றும் சொல்லுகிறபடியே हर्षशोकங்களற்று स्वस्यानुरूपமான परमप्राप्यकङ्कர்த்திலே रुचियும், स्तोत्रத்திலும்

(सा.दी) न प्रत्याचक्षे - தங் ளேன், सुदुर्लभमप्येतमुपभोग नाप्यनरुधे கிடையாததை ஆடாப் பட்டன். अजगरोपाख्यान महाभारते । இத்தால் விஷயானுஹ ஹா஥ கர்மக்ஷண பாகையால் பு- ஷார்த்திநிஷா கார்யமென்றதாயிற்று. ऐदिवर्हानिवृद्धिकளில் हर्षशोकபறுகையில் ப்ரமாண காட்டு கிறார். இப்படி கர்மத்யாடியால்.

तयोरितियोः सुखदुःखराश्योर्मध्ये । उपसन्नमेत, प्राप्न्याद्यदि तदा सख प्राप्य न महायेत । न सञ्ज्वरेत्, नोद्विग्नो भवेत् । உளதென்றிறுமாவா நுண்டி ல்லையென்று தளர்தல்திநருதும் காரார். உளதென்று, உடைமையுண்டு என்று ர்விதார். உண்டி ல்லையென்று. உண்டு, முன்பு உடைமைய உண்டாயிற்று. இல்லையென்று தளர்தல், பாராப்ப. அதின் சமாய த்தையும ப்ராகார். प्राप्तिയിல் த்வரேக்கு ப்ரமாண காட்டுகிறார். स्तोत्रத்திலும் इत्याद்யால். ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தில் “कदा साक्षात्करवाणि...

(सा.स्वा) तनिक, ऋणम् உளதென்று உடைமையுண்டு என்று இறுமாவார். गर्विता, प्राप्तिയിல் த்வரே புஷார்த்திநிஷாலி஢்டுமென்றுப் ப்ரோபார புஷார்த்திநிஷா஥ளான பூர்வார்த்திகள ஸ்வசூக்திகளிலையித்தைச் சொல்லவில்லையோ என்னவ தளிச் செய்கிறார். स्तोत्रத் திலும் इति । ஆனாலும், इतर...

(सा.प्र) तनिक தீர்க்கிறதென்று விலக்காதே, अनुभवेक विनाश्य प्रारब्ध कर्मरूप ऋण निवर्तन इत्यप्रतिषेधेन । अनुभविक्कையும इत्यस्य हर्षशोकங்களென்று इत्यनेनान्वयः । अनक्लानुभवऽपि हर्षराहित्येन प्रतिकूलानुभवेऽपि शोकराहित्येन चेत्यर्थः । உளதென்றிறுமாவார். समेतदस्ति इति गर्विता न भवन्ति । स्तोत्रத்திலும் इत्यादि “कदा पुनश्शङ्क” ஸ்தோத்ரே । “कदाह भगवन्त नारायणम्” इत्यारभ्य...

(सा.वि) न प्रत्याचक्षे, न त्यजामि । सु दुर्लभ प्राप्तमशक्यम् । नानुरुधे, न काङ्क्षे - ஒரு விரகு செய்யாதேயிருக்க, तदर्थ स्वयमेक यत्नमवर्वाण एव स्थिते । வர, प्राप्तौ । கண்டு, दृष्ट्वा । தனிக தீர்க்கிறது, प्रारब्धकर्मऋण निवर्तन इति । விலக்காதே, अप्रतिषिद्धत्वं । अनुभविक्कையும अनुभवश्च । तयोरेकतरोराशिः, सुखानुभवराशिः दुखानुभवराशिर्वा - உளதென்றிறுமாவாடுன்றும், समेतदस्ति गर्विता न भवन्तीति । அத்து, त्यक्त्वा...

(सा.स) न प्रत्याचक्षे, न परित्यक्षे । सुखेन लब्धमशक्य नानुरुधेन मृगयामि - तयोः, लाभालाभयोः । लाभे सुखम् । अलाभे दुःखम् உளதென்று इति । भोग्यवस्तु सम्पन्ना इति न गर्विता भवन्तीत्यर्थः । उत्पत्तीत्यादिना हर्षशोकங்களத்தித்யம் तेन स्वभोगार्थोपादेयभोग्य ज्ञानस्य परमप्राप्यरुचिन्वरा विरोधित्वात्तस्य परमपुरुषार्थनिष्ठाननुवृत्तिहेतुत्वम् । “உடுத்துக் களைந்த த்வயோபஹ்த...

மூ - காட்டப்பட்ட அபரிच्छேதமான பரமபுருஷர்த்தத்திலே நிष्ठையுண்டென்றறியலாம் - இப்படியாவவோ...

(சா.தி) नमस्सिद्धं अनिष्टनिवृत्तिं प्रार्थनैः सोल्लिखितं हे. काट्टपट्टं सामान्येन काट्टपट्टं என்றபடி. இனி, स्वनिष्ठाभिज्ञानத்தின் பயோஜன விசேஷங்களைக் காட்டுகிறார். இப்படி இத்யாடியால்...

(சா.ஸ்வ) காண்பிக்கை அசக்யமாகையாலே சமுதாயமாக இதை சமுத்திரமென்று கையாலே காட்டுமாப் போலே காட்டப்பட்ட என்றபடி. இப்படி சமீர்ச்சிநலிங்கங்களாலே சுவநிஸ்தே தெளிந்தாலும் கரணகலேவரவிஷயாதி சந்நிதானத்தாலே பராத்வயசேன கதா கி ஸ்விப்யநாதி பரிநோ தத் தீபியாய் சிந்தாகுலனாயி, நக்குமில் அதிகாரிக்கு ஸ்விதீஹது சேரவ்யாபாதிதர்சனம், ப்ரீதி ஹேது சந்தன குமாமாதி விஷயதர்சனமும் அவர்ஜனீயமாகையாலே சாமயிரி சத்வே கார்யாவச்ய ஸ்வான ஸ்விதியும், ஹர்ஷமும் அவச்யகமாகையாலும் ஸ்விதிநிவ்ருத்ய்ர்த்தமுபாயான்தராவ்ய மும் அவச்யகமாகையாலும், சுபகமபவரீதுபநதாது என்கிறது விரோத்யாதேதா விரோதி சந்நிதானமிருந்தாலும் “நேசா பச்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமானு பூஷபலதமானு | ஃகஸ்யஹதயா நூந ராமமேவானுபச்யதி” என்கிற படியே சுவரூபாதிநிஸ்தே தெளிந்து அந்நீதிபயான இவ்விதிகாரிக்கு ஸ்விதிஹேதுக்களிலும் ப்ரீதி ஹேதுக்களிலும் கண்ணோட்ட முண்டாகா தென்னிலப் போது ஸ்வகவதாபகாரரூபஸ்விதி ஹேதுவி லும், கீர்ஜ்யரூபப்ரீதி ஹேதுவினும், கண்ணோட்ட மில்லாமல் ஸ்விதியும் ப்ரீதியுமில்லையாக ப்ரஸித்தியாதேதாசுவரூபபாஸவீர்ஜ்யத்திலும் ஸ்வநிஸ்தாசகஸ்வகவதாபகாரத்திலும் கண்ணோட்டம் ப்ராமமாகையாலே ததவ்யநிர்ஃகஸ்விதிப்ரீதி ஹேதுக்களில் கண்ணோட்ட முண்டாகாதென்னில், ஆனாலும், சுவந்மன்திகதே யாத்நீதிகமாக ஸ்வகவதஸ்ஃகஸ்ததாலே ஸ்விதிப்ரீதி ஹேதுதர்சனமுண்டாகில் சாமயிரிவசத்தாலே ஸ்விதியும் ப்ரீதியும் அவர்ஜனீயையாநேதா ப்ரவல ப்ரமாணமூலமாக ஸோகாதிப்யாதிக்கானந்தரூபஸ்வநிஸ்தாபிஜானமுடையவனுக்கு நிர்நிசயஹர்ஷயுக்ததயா ததவ்யநிஸ்தாபிதி ஹேதுதர்சனத்திலும், ப்ரீதி ஹேதுதர்சனத்திலும் ஸ்விதியும் ப்ரீதியும் உதியாதென்றில் மூலமந்வாதி ப்ரமாணத்தாலே சுவரூபாதிநிஸ்தே சுவரூபேண சித்தித்தாலும் சுவநிஸ்தாபிஜானமவச்ய வேணு மென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி இதி...

(சா.ப்ர) प्रदर्शनवत्प्रदर्शितं । अपरिच्छेद्ये समूद्रे यथैकदेशस्य हस्तेन प्रदर्शनं तथैकदेशतः प्रदर्शितं इत्यर्थः । यथालोके को घट इति प्रश्नोत्तरे अयं घट इति वाक्ये पुरोवर्तिनो घटत्वेन ज्ञानव्यत्वं तात्पर्यतो बोध्यते । एवमेव रहस्यत्रयेऽपि स्वरूपोपायपुरुषार्थं प्रतिपादकाशानां तदज्ञानव्यत्वं परन्त्वान्तावधारणं तत्तत्प्रतिपादकस्थल एव तत्तन्निष्ठानामपि तात्पर्यतो ज्ञानव्यत्वसिद्धिरिति सूचयन् तदज्ञानस्य प्रयोजनं प्रकृतिः ससर्गात्संभवितेभ्यो निषिद्धकामेभ्यो निवृत्तिः प्रारब्धकर्मवशात्कदाचित्तत्र प्रवृत्तावपि भीति-सन्तोषयोरभावश्चेत्याह । இப்படி அவ்வோ...

(சா.வி) चतुर्थ्यादिभिः । काट्टपट्टं, प्रदर्शितं । अयं भावः, अपरिच्छेद्यस्यापि समूद्रस्य एक-देशस्यैव हस्तेन यथा प्रदर्शनं तद्वद्विप्रदर्शनरित्येति । स्वनिष्ठाभिज्ञानस्य प्रयोजनमाह । இப்படி இத்யாதினா...

மூ-அடையாளங்களாலே, “அஹமாட்மா ந தேஹோ஽ஸ்மி விஷ்ணுஷேஷோ பரிஐ்ரஹ: । தமேவ ஶரணம் ப்ராப்தஸ்த-
கேங்ருய் சிகிர்ஷயா” எனகிறபடியே மூலமந்ராடிகளைக் கொண்டு ஸ்வரூபோபாயபுரூபார்த்தங்களில் தன்
னுடைய நிஷ்டையை உணர்நது போரும இவ்அதிகாரிகு “நேஷா பश्यति राक्षस्यो नेमान्पुष्प-
फलद्रुमान् । एकस्थहृदया नूनं राममेवानुपश्यति” எனகிறபடியே விரோத்யோடே கூடியிருக்கிற
தனக்கு பாஷிகமாக சம்பாவதமான...

(சா.டீ) அடையாளங்கள், பரிஹாதிஷு விஷாடாஹாதிஸிங்ங்களாலேன்கை. அஹமாந்மேதி ।
அஹ, ஜீவ: । ஜானஸ்வரூப: தேஹாதிஸக்ஷனோ஽ஸ்மி । இது ப்ரணவத்தில் மகாரார்த்தம் விஷ்ணுஷேஷமூன:,
லும சதூர்ய்யம் । அபரி ஐ்ரஹ: । ஶேஷமூனவஸ்துரஹித: । நமஸ்ஸாவன் அர்த்தம் - நமேவ ஶரணம் ஐன: । நமஸ்
ஸாவன் ஸ்தூலயோஜனார்த்தம் । நக்வேங்ருய்சிகிர்ஷயா, தேஶவிஷேஷே நிக்யவேங்ருய் க்ர்த்ரிமந்ங்ருயா ஶரணம் ப்ராப்த: என்று
அந்வயம். உத்தரவநூர்ய்யம் - விஷ்ணு ஶேஷ இதி ஸ்வரூபமூன - ஶரணமிக்யபாய: - நக்வேங்ருயேந புரூபார்த்த
உக்த: - மூலமந்ராடிகளைக் கொண்டு தேஸிந்தவென்று ஶேஷம் - சிகிர்ஷயா என்கிறபடியே
தேஸிந்த நிஷ்டையை அடையாளங்களாலே உணர்ந்தென்று அந்வயம் । நேஷா பश्यतीति
- ஶ்ஷா, அஷோகவநிகேயிலிருந்த பிாட்டி ராஷஸி:, ஶீதி ஹேவாந ராஷஸிகளையும் காணான்.
புஷ்ப஫லத்ருமான், ப்ராதி ஹேக்களையும் பாரான் - கின், ஁கஸின் ராமே ஸ்திதஹ்ருயா, மனஸாவ் பெரு
மாளையே காணா நின்னாளென்கை விரோதி, ஶரீராதி, பாஷிகத்வென, பக்ஷாந்ரத்தில்...

(சா.ஸா) அஹமாந்மேதி என்கிற ப்ரமாண விவகியினுடைய ஸ்விஸ்டா ரூப஫லானுமந்நானமரகை
யாலே இது லே ப்ரமாணமென்றுபடி மூலமந்ராடிகளைக் கொண்டு இதி அறியப்பட்ட
இதி ஶேஷ:...

(சா.ப்ர) அடையாளங்களாலே இத்யாதிநா । ஁வமூனததஜாபகேரிக்யர்த்த: । மூலமந்ராடிகளைக்
கொண்டு இதி । மூலமந்ராதிஸி: । நந்ருகூய்கரணே ஶீதிராஹித்யோக்திஶாிவதாபசாரூபாகூய்கரணே஽பி
ஶீதிராஹித்யாபாடகதயா “சண்டாலமபி மத்ருக்த நாவமந்யேத வுத்திமான் । அவமானாத்யதயேவ ரூரவே நரகே
ஹி ஶ:” । அவமத்ய ஹேர்ஶக்தானதிபாப ப்ரபாதிநா: । நிரயந்நாதிவர்தந்நே நாதே: காலஶநேரபி । அபராஶ்ஷத்
லக்ஷ மம நிக்யகூத் ஶவே, க்ஷமாப்யேகேந பக்ஷேந ஜாதிபுஷ்பேந வாபூன: । மத்ருக்த ஶ்வபச வாபி...

(சா.வி) அடையாளங்களாலே, ஜாபகே: । அஹமாந்மேதி । அஹமாட்மா ந தேஹோ அஸ்மி இதி மகா-
ரார்த்த: । விஷ்ணு ஶேஷ இதி லுமசதூர்ய்யம்: । அபரிஐ்ரஹ: ஸ்வஷேஷமூனவஸ்துரஹித: நமஸ்ஸாவ்ரூபார்த்த: । தமேவ ஶரணம்
ப்ராப்த:, தஸ்யேவ ஸ்தூலயோஜனார்த்த: । நக்வேங்ருய்சிகிர்ஷயேத்யுக்தசதூர்ய்யம்: । மூலமந்ராடிகளைக் கொண்டு,
மூலமந்ராதிஸிர்ய ஜாந்ரா । அவ்லோ அடையாளங்களாலே, தன்னுடைய நிஷ்டை உணர்ந்த
போந்து இத்யந்வய: । தன்னுடைய நிஷ்டை உணர்ந்த போந்து, ஸ்விஸ்டா ஜாந்ரா கக்ருத: ।
இவ்அதிகாரிகு, ஁ததிகாரிண:, நேஷேதி ராஷஸி:, ராஷஸி: । ந பश्यति, விஶக்தேவ்ரிக்ய அர்த்த: ।
஁கஸின் திஸ்தநீதி ஁கஸ்த ராமமாத்ருக்தஹ்ருய யஸாஸா ததூக்தா । பாஷிகமாக, காடாசிக்ததயா...

(சா.ஸ) நிஸ்டாபரிஜானஸ்ய ஶாப்ரடாயிகத்வாஹ । அஹமாந்மேதி - அபரிஐ்ரஹ: ஶ்ரகவத்கூல்பானதூந-
ஸ்வஷேஷவஸ்துரஹித: । அவ பூர்வாதீந ஸ்வரூப நிஸ்டா । தூநாயபாடேநோபாயநிஸ்டா - சதூர்யேந புரூபார்த்தநிஸ்டா
சூக்தா । அத நிஸ்டாபரிஜான஫லமாஹ - நேஷேத்யாதிநா । ஁கஸ்தஹ்ருயா, ராமேக விஷயாந்ந: கரணா ।
விரோதீதி...

மூ - ब्रह्मविदपचारादि व्यतिरिक्तங்களான ஏதேனுமொரு மீதி ஹேதுகளிலும், स्वरूपप्राप्तकङ्क-
व्यतिरिक्तங்களான ஏதேனுமொரு மீதிஹேதுக்களிலும் கண்ணோட்டமுண்டாகாது - यदृच्छया
உண் டானாலும் அவற்றால் மீதியும் மீதியும் உண்டாகாது

(சா.தி) आदिशब्द भगवदपचारादिग्राहकम् , மீதி ஹேதுக்கள் बन्धुवियोगादि । மீதி ஹேதுக்கள் श्रेय-
पत्रलाभादि - भगवदप्रति हेतुக்கள் வரில் செய்வதென்னென்று चिन्तையும் மீதி ஹேது உண்
டாக வேண்டுமென்கிற चिन्तையு முண்டாகாது உண்டானாலும் बन्धुवियोगश्रेयलाभादि
களால் மீதிமீதிக்கண்ணுண்டாகாதென்கை. உண்டானாலும், மீதி ஹேதுக்கண்ணுண்டானாலும்...

(சா.ஸ்வ) निरन्तरभगवदनुभवरसिकानित्यस्मृतिविद्वानित्यविभूतियै விட்டு இந்த பாகுதம்
யிலே வமிக்கிறவனுக்கு மோஷாப்யாவிவானந்தமும், அகடியாக சித்திரநாசமும், மூ, நவ்யை
யும் கூடு மேலா என்னை சாதி தில் மோஷார்த்தத்தை மீதிமீதிபா நின்று கொண்டு பாகுத
மீதியிலே அனந்தாஸ்தாதி உள் மீதிமீதிக்கை சாமிமீதிபா தையால் வந்தியுக்களாக स्वनिष्ठाभि-
ज्ञानமுடையவரை ஒரு...

(சா.மூ) निन्दा कुर्वन्ति ये नराः , पश्यकादिशतनापि न धर्मास्म कदाचन" इत्यादिभर्विस्त्वनेत्यब्रुवन्
ब्रह्मविदपचारादि व्यतिरिक्तங்களான இந் । प्रतिष्ठितो देवतान्नरसबन्ध आदिशब्दार्थः , ननु
पूर्ववाक्येहर्षशोकङ्कणात्तु अनुभूतिक्कையும் इत्यादिना मीतिप्रान्तभावयोरस्वनिष्ठाभिज्ञानहे
तुत्वमुक्तम् । अत्र तन्नुदय निष्ठेयै उणात्तु போதும் இவ்வாறாகிக்கு इत्यादिना ।
स्वनिष्ठाभिज्ञान मीति प्रान्तभावयोः करणमित्युच्यत इत्यन्योन्याश्रय इति चेन्न । स्वनिष्ठाज्ञापक-
तयोक्तयोस्तयोर्वह्यादि ज्ञापकधूमादिवन्नन्यतपैव ज्ञापकत्वोनेरिति भावः ।।

मूलमन्त्रेण स्वरूपोपायपुरुषार्थनिवगम्य तत्र तत्र प्रतिष्ठिताः नित्यनैमित्तिकेष्वेव प्रवर्तेरन् । ननु
निषिद्धकाम्ययोरपीति प्रमाणतः प्रतिपन्नत्वात्स्वेषु तादृशप्रवृत्तिदर्शनात्स्व...

(சா.வி) கண்ணோட்டம், अपेक्षा , மீதிஹேது நிவர்த்தார்த்தபரமர்ஷ: , மீதிஹேது परिग्रहार्थपरा
मर्शश्च । உண்டாகாது, न जायत । वासनावशात्कदाचित्सत्वे वा दग्धपटन्यायेन कार्यकारिणी न
भवतीत्याह । यदृच्छयेति । அவைத்தால். एतै:...

(சா.மீ) प्रकृतिरुच्यते । ब्रह्मविदपचारादि व्यतिरिक्तங்களான इत्युक्तिस्सर्वभूतानुकूल्यमेव स्वज्ञान
फलमिति विदित प्रपन्नस्य ब्रह्मविदपचारादि सर्वदा न सभवतीत्यभिप्रायेण आदि शब्देन भगवदपचार
विशेषादि सङ्ग्रहः - मीतिहेतवः, अकृत्यकरण कृत्यकरणरूपायाः व्याघ्रादिदर्शनवर्गाश्च - मीति
हेतवः उपाय वर्गाः स्वार्थोपभोगाश्च कண்ணोட்டம் इति - तान् न गणयतीत्यर्थः - यदृच्छयेति
पाक्षिकत्वोक्तिः - एतेन ब्रह्मविदपचारादिप्रतिमीतिः कैङ्कर्यादिष्वतिप्रानिश्च निष्ठात्रयवतो भवतीति
सिद्धम् ।। एवं निष्ठाज्ञानस्य छिद्र निरोधकत्वरूप फलमुक्त भवति । एव निष्ठा त्रयाभिज्ञानचिह्नाभि-
व्यक्तनिष्ठावन्तो निरपराधकैङ्कर्यैकरताः अर्चवितारादिसङ्गेनेह वर्तमाना...

மூ-முக்கிய மந்திரம் காட்டிய மூன்றில் நிலையுடையார், தக்கவைவயன்றித் தகாதவை ஒன்றும் தமக்கிசையார், இக்கருமங்களெனக்குள(தெ)வென்று

(சா.டீ) उक्तमान अधिकारार्थं त्वात् पाट्टालும் மஹித்துத் தாட் டித்தார். முக்கிய இயாதி - முக்கிய மந்திரம், மூலமந்ர மூலமந்ரமேன்றபடி அத்தால் காட்டப்பட்டும் மூன்றில், பதவ்யத்தால் காட்டப்பட்ட. ஸ்ரூபோபாயபூரூபார்த்தங்களில் - நிலையுடையார், நித்யுடைய ரான மேதினி மேலிய விண்ணவர், பூமியில் வர்த்திக்கும் தேவர்கள் ப்ரமூரான ப்ரபந்ரென்றபடி இக்கருமங்கள், இந்த பரபரிபவாதிபூ விபாடாபாவாதிபகர்மங்கள் வ்யாபாரங்கள்...

(சா.ஸ்வ) பாட்டாலே ஸ்துதிக்கிறார். முக்கிய இதி - முக்கிய மந்திரம், "மந்ராணா பரமோ மந்ர:" என்று மூலமாக சொல்லப்பட்ட மூல மந்ரத்தாலே காட்டிய, காட்டப்பட்டிருக்கிற. மூன்றில், ஸ்ரூபோபாய பூரூபார்த்த பூன்றிலே. நிலையுடையார், நித்யுடையவராய் தக்கவைவயன்றி, தங்களுக்கு உசிதமான நிய நைமித்திகங்களையன்றி - தகாதவை, அநுசிதமான சித்ரங்களை ஒன்றையும் - தனக்கிசையார், அஜ்ஜிகரியார். ப்ராதிகூல்யத்தை விட்டு ஸதானகூல்யைக நிரதாளென்றபடி இக்கருமங்கள், பரபரிபவாதி விபாடாபாவ முதலான பூவோக்த்ஸவிபாலிஜ்ஜங்களான கர்மங்கள் எமக்கு, நமக்கு, உளதென்றும்...

(சா.ப்ர) निष्ठाज्ञानवन्तो मेदिनीवर्तिनस्सूरय इत्याह । முக்கிய மந்திரம் இயாதினா । முக்கிய மந்திரம் காட்டிய, "மந்ராணா பரமோமந்ரோ குஹ்யானா குஹ்யமூதமம் । பவித்ர ச பவித்ராணா மூலமந்ர-ஸ்ஸநாதந: । யதந்த்ஸ்தமஸேஷேஷ நாஜ்யம் வேதவீதிகம் । தஸ்மீ வ்யாபகமூத்யாய மந்ராய மஹதே நம:" இயாதுக்தப்ரகாரேண மூலமந்ரமூதமந்ர ப்ரதர்ஸிபூ । மூன்றில், தத்வஹிதபூரூபார்த்தேபூ த்ரிபு । நிலையுடையார், ப்ரதிஸ்திதா: । தக்கவைவயன்றித் தகாதவை ஒன்றும் தமக்கிசையார், "ந சலதி நிஜவர்த்த ஧ர்மதோ யஸ்ஸமாமதிராத்மாஸுஹ்ரத்பக்பக்சே । ந ஹதி ந ச ஹதி கிச்சிதுத்யைஸ்திதமநஸ தமவேஹி விஷ்ணு பக்தம்" இயாதுக்தப்ரகாரேண ஸ்வோசித விஹாயானுஸ்சிதேபூ நிஷித்டம் காம்யேபூ கர்த்தவ்யதாபத்வி ந க்யூ: இக்கருமங்களென்றுமில்லக்கணத்தால், பூவோக்தாகூல்யேப்யோ நிவூதிரூப:...

(சா.வி) गाधया निष्ठाज्ञानवतः प्रशसन्ति । முக்கிய மந்திரம் இதி । முக்கிய மந்திரம் மூலமந்ர: । "மந்ராணா பரமோமந்ர" இயுத்தரீத்யா மூலமூலமந்ரேண । காட்டிய, ப்ரகாஸிதேபூ । மூன்றில், ஸ்ரூபோபாய பூரூபார்த்தேபூ த்ரிபு । திறையுடையார், நிஸ்தாவந்த: । தக்கவை உசிதம் । "ந சலதி நிஜவர்த்த ஧ர்மதோ யஸ்ஸமாமதிராத்மாஸுஹ்ரத்பக்பக்சே । ந ஹதி ந ச ஹதி கிச்சிதுத்யைஸ்திதமநஸ தமவேஹி விஷ்ணு பக்தம்" இயுத்தரீத்யா ஸ்வோசிதபகவத்கைஜ்யாதிதர்மம் । அன்றி, விநா । தகாதவை, அநுசிதானி நிஷித்டானி । ஒன்று, கிச்சிதபி । தமக்கு, ஸ்வாத்மநாம் । இசையார், அநிச்சந்த: । இக்கருமங்கள், நிஷித்டகாம்யேப்யோ நிவூதிரூபாவ்யாபாரா: நிஹிதேபூ ப்ரவூதிரூபாசு வ்யாபாரா: । எமக்கு ஆத்மநம்...

(சா.ஸ) नित्यसूरय एवेत्याह । முக்கிய இதி । "ந மந்ரோஸ்டாசுராத்ர: - மந்ராணா பரமோ மந்ர:" இதி மூலமூலமந்ர ப்ரதர்ஸித ஸ்ரூபாதிதிரிகே ப்ரநிஸ்தித பூத்ய: । ஸ்ரூபவர்த்தாஸ்ரமாத்யுசிதானிநா ததநுசிதான ஸ்விகர்த்திமிச்சந்தே । இக்கருமங்கள் இதி । ஸாஸ்த்ரீய ஸ்வய ப்ரயோஜந நிய...

மீ-மிலககணததால, மிககவுணாததியர் மேதினி மேவிய விண்ணவரே || 21 ||

(மா.தி) நமக்குண்டாய் நக்கிறதென்றும் - லக்ஷணத்தால், லிङ்ங்களால் மிக்கவுணர்த்தியர், ஸ்ரேஷ்டமான ஸ்வநிष्ठाभिज्ञானத்தையுடையராய் தக்கவையன்றி, ஸ்வஸ்வரூபாதினிஷேக்து உचितமான மதாচারங்களையொழிய - தகாதவை ஒன்றும், அநுசிந்தங்களான அகृत்யகர-
णादிகளைத் தனக்கு ஸாஹ்யமாக இசையார், இச்சித்யாபென்கை || 21 || பார்ப்பவன்வியநிர்நகர்
பரமஸாஸ்யமால் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்வநிஷ்டையை பரமபதபார்ப்புக்கு...

(மா.ஸ்வ) विद्यमानமென்றும் இலக்கணத்தால், லக்ஷணத்தால் - ஜாபகலிङ்ங்களால் மிக்க உணர்த்தியர், उक्त्वமன உணர்த்தி நிச்சயத்தை உடையவர் - ஸ்வநிष्ठाभिज्ञானத்தை உடையவொன்றபடி. மேதினி மேவிய விண்ணவர், भूमिपुत्रேவ் பகவதவதார ஸ்தலத்தில் வாசராயையுடைய நியமசூரிகளொன்றபடி நியாவிபூதியில் போலேயி நக்கும். பானி-
कृत्यरहितनायं निरन्तरानुकृत्यरतनायं मोक्षार्थाधिकारो स्वनिष्ठाभिज्ञानफलத்தை உடையவ
னுக்கு அப்படி வைபவிக் 'மொர்சியும், நடர்சியும், நிதிதாதத்தில் மாரியும் முதலான
சித்தங்களுண்டாகாதுகொண்டு நகத்து || 21 ||

இப்படியின்அधिकारि नित्यसूरित्वமாகில், "कामातङ्ककमपेत्य कोपदहन निर्वाप्य वित्त
सुहा वताली व्यपनी आन्ध्रवक्त्रागर्त समुत्तार्य च । सङ्गोक्तम् सितवासनामहचरस्मसार वाराकृती
निष्क्रान्ति क्रमपादुका तन्मनुद्दिश्यामिनिः क्षाम्यति" என்கிறபடியே அந்யந்தவாபக ஸ்வபாவகார-
गृहनुत्यशरीरத்தை அநுதிஷ்டனாய்க் கொண்டு இன்னும் சில காலமி நக்க வேண்டுமென்றி
சையக்கூடுமோ? இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரத்திலே அநாதிதர்வாசனாசஹ்ரரிதனான இவனுக்கு
ஸ்வநிष्ठाभिज्ञானம்...

(மா.பு) कृत्येषु प्रवृत्तिरूपाश्च व्यापारस्वस्मिन् विद्यन्त इत्येव रूपचिहेन । மிக்க உணர்த்தியர்,
उक्त्वज्ञानवन्तः - ஸ்வநிष्ठाभिज्ञா இத்யர்த்த: । மேதினி மேவிய விண்ணவரே, मेदिन्या भगवद्वि-
भूतित्वप्रीत्या वर्तमाना नित्यसूरय இத்யர்த்த: । निरपायकैङ्कर्यनिरतत्वादिभावः । । । । २१ । ।

तत्त्वज्ञानप्रतिघातप्रकृतिसंबन्धानुवृत्तेस्स्वापकल्पे स्वरूपज्ञानपूर्वक भगवति भरन्यासात्तत्व-
ज्ञानानुवृत्ति सभवाद्वोद्धकल्पे केवलप्रकृति प्राकृतानुभवरूपभोगस्य विभूतिद्वय विशिष्टभगवदनुभव-
रूपमोक्षस्य चान्तराले प्रारब्धकर्मवशात् वर्तमाना अपि ये प्रपन्ना भगवदापादिनां स्वनिष्ठा जानन्ति
ते "अहमन्नमहमन्नम" - यथा कृष्णो मृशमान...

(மா.வி) உளது, विद्यन्ते । என்று நினை । இலக்கணத்தால், லக்ஷணம் । மிக்க உணர்த்தியர்,
அதிகஸ்வநிष्ठाज्ञानवन्तः । மேதினி, भूम्याम् । மேவிய भगवद्विभूतित्वप्रीत्या वर्तमाना:
விண்ணவர், नित्यसूरय एव । । २१ । ।

(மா.ச) नैमित्तिकवर्गो निषिद्धकाम्यनिवृत्तिश्च कर्मवश्यानामस्माक कर्तव्यतयास्तौत्युक्तनिष्ठाभि-
ज्ञानविद्वैरभिव्यक्ताधिकज्ञानाः सौशील्यादि गुणानुभवासक्या मेदिन्या यावद्देहवता प्रीतिमन्तो
नित्यसूरय एवेत्यर्थः । । २१ । ।

एव सचिह्वायास्वरूपादित्रयनिष्ठायाः - परमपुरुषार्थमिस्थैर्यकरशेषत्वानुगुण...

[illegible]

(सा.स्वा) जागृता स्वयत्नं कृता उवा निद्रिकं कृता ताव जागृता शङ्खे जागृता श्लोकं कृता उवा परिहरिकं
क्रिया तां. स्वार्पित । स्वापः, निद्रा । उद्राधः, निद्रानन्तर जागरणम् । एतदभयार्थानकरः - निद्रा जागर
संपृक्त. स्वप्नावस्था । तत्सदृश, तद्बल्यवान्वावस्थार्पित । मसारमोक्षान्तरालकाले । कार्त्तिककाल,
अल्प-कालम् । केतार्चिर्दिधना, प्रारब्धचन्तगतं केतापि भाग्यविशेषणव्यर्थः । "सत्य शपे वारणशैल-
नाथ वैकुण्ठवासऽपि न मेऽभिन्नायः" इत्यादि प्रकारेणार्चिवतारप्रेमबालक्षपमन्यादिरूपभाग्यवशत ।
स्थाप्यमानाः, सामागिक भाग्यमन्यादिभिर्दृष्टस्थापनाभावान्माक्षादप्यायिकानन्द...

(सा.प्र) वमार्हन्मोदन । मादते भगवान्भक्तैस्तथा नियतमानसैः” इत्याद्युक्तप्रकारेण भावार्थाभिर-
लङ्कृतं नायिकावदगवतोऽन्यन्तभोग्यतमा भवन्तीति । तत्त्वतः व्याजत सर्वेषां प्रपन्नानां स्वविष्टाया
जिज्ञासामुक्तं भवति स्वापोद्बोधव्यतिकरनिभ इत्यादिना । “देवान्प्राप्स्यति स्वीयाच्छ्रेष्ठ” इति
निघण्टुक्तेऽश्लेषामात्म्यमित्यर्थः । इदं च सर्वस्याप्याभरण...

(सा.वि) स्वापेति - स्वापः निद्रा - उद्रोधः, जागर्या । तयार्व्यातवरनिभे, सपर्वसदृशे - प्रकृति
संबन्धानुवृत्त्या निद्रा तल्यत्वाच्छास्त्रजन्यस्वरूपादिनिश्चयवत्तया उद्रोधकल्पत्वाच्च स्वापेत्याद्युक्तम् ।
निद्रावस्थायामेव कदाचिद्राहाशब्दादि ज्ञानमपि सम्भवतीति तादृगवस्था सदृशभोगस्मसारः
गाढनिद्रास्थानीयः । अनादिमायया मूष इत्युक्तेः साक्षः, स्थूलसूक्ष्म प्रकृति विश्लेषः सजागरावस्था
स्थानीयः । “जागृतासस्मिन्धत इत्युक्तेः, तयोरन्तराल ज्ञानाज्ञानशबल समुक्षत्वावस्था । तस्या
दशायाम् । केनचिद्विधिना, प्रारब्धकर्मवशेन । कश्चित्काल...

(सा.स) प्राचीन आर्यशरीररूपान्तराणां - स्वापति । भोगः, प्रारब्ध कर्मफलानुभवः, भोगमोक्षयोरन्तराले निद्राजागरयोस्मसारनिभे सति । अतः भोग मोक्षयोर्मध्ये क्लृप्ता लेशस्याप्यभावपरः । “अथ सप्तस्य” इति श्रुत्यर्थ उक्तः । कश्चित्कालमित्यनेन तस्य तावदेव चिरमित्यर्थ उक्तः । विधिना, प्रारब्ध विशेषेण । तस्य स्वयं प्रयोजनं निरपराधं वैदुष्यं स्वरूपादित्रयं निष्ठापादक...

मू-तत्त्वोपायप्रभृतिविषये स्वामिदत्तां स्वनिष्ठां शेषां कृत्वा शिरसि कृतिनः शेषमायुर्नयन्ति ।।

इति ववितार्किकमिहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारः चतुर्दशः ।। श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।।

(सा.दी) எண்ணாங்கனி தீரு. தத்வோபாயப் ப்ரஹிதிவிஷயே, த்வரூபோபாயப் ப்ரஸார்தங்கனில் த்வாமியால் க்ருபை யாததையான த்வநிஸ்தையை தங்களுடைய த்ருதிவிஸேஷத்தே த்ரிரசி ஷேஷா, ஷேஷாபடீ க்ருதா த்ருதித்தகக் கெண்ணொ ண்படி. த்ருதவ்ருத்தயான த்ருதவ்ருதிகள ஷேஷையென்று த்வால்லப் படுதல். ஷேஷமாபுர்நயந்தி, அபுர்ஷேஷகால க்ருதிப்பாங்களுக்கை ॥ 33 ॥

इति श्रीमार्गद्वयिकाया स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारश्चतुर्दशः ।।

(सा.स्वा) जनवान्वावतारप्रमकालक्षेपस्त्र्यादिभस्स्थापितत्वान्न विरोधः । स्वामिदत्ताम्, केवल स्वयन्त साध्यत्वाभावऽपि स्वयन्तत्वशर्पानभगवन्तैव - “सङ्कल्पादेव भगवान्स्वत्वतो भावितात्मनाम् । त्रतान्तमाखिल काल मेचयन्त्यमृतेनत्वि”ति न्यायेन दत्ता स्वनिष्ठाम् । शेषा कृत्वा, शेषापटी कृत्वा - कृतिनः कृतकृत्यास्मन्तः - शेषमायुः, आयुःशेषकाल - नयन्ति, यापयन्तीत्यर्थः ।। ३३ ।।

इति श्रीउत्तरसारास्वादित्या स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारश्चतुर्दशः ।।

(सा.प्र) वर्गस्यापलक्षण एवञ्च भरन्यामानन्तर स्वनिष्ठा ज्ञात्वा नित्यनैमित्तिकादिना परमभोग्यत्वेन चानुष्ठाने नित्यविभूतौ किङ्करतया वर्तमाना नित्यमृतिवद्गौकमाधका भवन्तीति भावः ।। ३३ ।।

इति श्रीसारप्रकाशिकाया स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारश्चतुर्दशः ।।

(सा.वि) स्थाप्यमाना महान्तः - तत्त्वोपायप्रभृतिविषये स्वामिदत्ता, भगवत्कृपालब्धा स्वनिष्ठां शिरसि शेषा कृत्वा । भगवद्वृत्तशिरोधार्य स्रग्वस्त्रादिक शेषेत्युच्यते - “दैवात्प्राप्तस्रजिस्त्री स्याच्छेषे”ति निघण्टुः - शेषमायुर्नयन्ति, उत्तरजीवितकाल क्षपयन्ति । निष्ठामपरित्यज्य तदुचिनधर्मानाचर-न्तस्तिष्ठन्तीति भावः ।। ३३ ।।

इति श्रीसारविवरिण्या स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारश्चतुर्दशः ।।

(सा.स) भगवत्कृपाविशेष सङ्कलितत्वाद्विवधिता केतचिद्युक्तिः । स्वनिष्ठा, स्वामिदत्ताम् । शेषां शिरसि कृत्वा, एतदेहावसाने प्राप्य भगवत्यादनित्य परिचर्यासाम्राज्याभिषेकचिह्न स्वनिष्ठारूप प्रणिशाल आख्य शेषापटी शेषापटशरीरात्मिकाशिरसि धार्येति तथोक्तम् । कृतिनः, अपराधभीताः स्वयप्रयोजन- कैङ्कर्यरतिमन्तस्सन्तःशेषमायुर्नयन्तीत्यर्थः ।। ३३ ।।

इति श्रीसारप्रकाशिकासउग्रहे स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारश्चतुर्दशः ।।

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ उत्तरकृत्याधिकारः ॥

मू - सन्तोषार्थ विमृशति...

(सा.दी) एवं स्वनिष्ठाभिज्ञानुरस्य प्रपदनात्परम् कर्तव्यानि च कर्माणि प्रदर्श्यन्तेऽथ भूतले ।।

(सा.स्वा) இப்படி பூர்வாधिकாரத்திலே “கால கச்சிஜ்ஜகதிவிதிநா கெந்சித்ஸ்தாப்யமானா:” என்று ஸ்ரீபாஷ்யாதிச்சிந்தனரூப காலக்ஷேப ருசியாலும் அர்ச்சாவநாரப்ரேமபடியாகவும் இவ்அधिकாரி ஹேமான இம்ஸரீரத்தை இசைந்ததென்று சொன்னது கூடுமோ? காலக்ஷேபமுபாயானுष्ठானோபயுக்-
 ஜனார்த்மானபடியாலே நிர்வூதோபாயனான கृतகृत்யனுக்கு அது வ்யம்ன்றோ? உபாயோபயுக்-
 ஜனார்த்மனபேகிதமானாலும் ஧ர்மானுष्ठானார்த்மபேகிதமென்னில் ஧ர்மானுष्ठானமும் உபாயோபயுக்
 மாகையாலே கृतகृत்யனுக்கு அதுவும் வ்யம்ன்றோ? விஜ்ஜ கृतகृत்யனான இவ்அधिकாரி
 தேஹெந்நிரியாதி விலக்ஷண ஸ்வாத்மஸ்வரூப தெளிந்தவனாகையாலே அவனுக்கு தே஧்மமான வர்ணாஸ்ர-
 மாதி ப்ரயுக்த ஧ர்மானுष्ठானமும் அப்ராமம்ன்றோ? ஸேஷவூத்திதயா ப்ராமம்...

(सा.प्र) एव स्वनिष्ठाभिज्ञस्य प्रपन्नस्य कृतकृत्यत्वात्” उत्पत्तिस्थितिनाशाना स्थितौ चिन्ता कुतस्तव ।
 यथोत्पत्तिर्यथानाशः स्थितिस्तद्वद्विष्यति” इत्युक्त प्रकारेण देहयात्रार्थस्य कृत्स्नस्य अभ्युपगत प्रारब्ध
 कर्मानुगुण भगवत्सङ्कल्पादेव सिद्धेर्मोक्षव्यतिरिक्तामुष्मिक निरपेक्षत्वात् मोक्षार्थञ्च भरत्यासस्या-
 नुष्ठानात्तत्फलभूतनित्यनैमित्तिकानवरुद्धकाले अचेतनवदवस्थितिरेव स्यादित्यत्र नित्यनैमित्तिक कैङ्कर्य
 रतस्यापि विपरीतज्ञान विपरीत प्रवृत्ति हेतु प्रकृति मण्डले कर्मवशात् स्थितस्य तूष्णीमवस्थानकाले
 वासनावशात् स्वोत्कर्षपरनिकर्षानुसन्धानं तद्वेतुभूतं स्वस्य पूर्णत्वानुसन्धानम् अक्षाणां विषयान्तर
 सञ्चारादिकं भगवदनुभवन्यूनता नित्यकैङ्कर्यवैकल्यं स्यादिति तन्निवृत्त्यर्थं भगवद्वृण प्रतिपादन
 प्रधानाध्यात्म शास्त्रानुसन्धानं कार्यम्; तत्राशक्तैस्स्वनिष्ठाभिज्ञ सकलशास्त्रविशारद भागवत सहवास-
 पूर्वकं तदनुष्ठिताज्ञानुज्ञाकैङ्कर्येषु यावच्छक्यम् अनुष्ठेयमित्यन्तरकृत्यं दर्शयन्नधिकारार्थम्...

(सा.वि) कृतकृत्यस्य हि कृतार्थतया भवितव्यमिति कृतकृत्याधिकारे सङ्गृह्योक्तमेवार्थम्...

(सा.स) इत्थ प्रासङ्गिकमधिकार परिसमाप्य कृतकृत्याधिकारोपक्षिप्तमुत्तरकृत्यविशेषम्...

मू-मुहुस्सद्भिर्ध्यात्मविद्यां नित्यं ब्रूते निशमयति च स्वादु सुव्याहृतानि । अङ्गीकुर्वन्ननघ...

(सा.दी) उत्तर कृत्यங்களை उपलक्षणतया सङ्ग्रहिத்துக் காட்டுகிறார். சந்தோஸார்த்தமிதி । இப் ப்ரபந்நம் துஷ்டாதுஷ்டஸ்வஹ்ரவி஑மேதத் துஷ்டி: , துஷ்டவிஷயத்திலும் அதுஷ்டவிஷயத்திலுமுள்ள ஸ்வஹ்ரத்தி னுடைய வி஑மத்தில். துஷ்டவிஷயத்தில் ஸ்வஹ்ரம் பூர்வகர்மாதினம் । அதுஷ்டவிஷயத்தில் ஸ்வஹ்ரம் ஹ்ரவதி சமர்ப்பிதம் இப்படி உபயவிஷயஸ்வஹ்ரமுமில்லையென்றும் அதில் தத் துஷ்டி: । ஸ்வஹ்ரவி஑மே ததர்ய் கர்த்தவ்யாஹ்வே சாவதானநாயம். ஆதேஹபாத்தா, தேஹவசானாதி । அநதாம், அபராத்ரஹிதாம் । லலிதா, ப்ரயோஜனாந்தரஹி...

(சா.ஸ்வ) என்னில் முக்திதஸ்யிலும் வர்ணாஹ்ரமகृत்யம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? இதாதிசஜ்ஜையே இந்த அஹ்ரி஑ரத்தாலே ப்ரஹ்ரி஑ரக்கக் கோலி ஸ்லோகத்தாலே ஸஜ்ஜாப்ரஹ்ரி஑ரத்தை சङ्ग्रहिக்கிறார். சந்தோஸார்த்தமிதி - ப்ரபந்ந: , ப்ரபத்யநுஷானத்தாலே, க்ரதகृत்யநான பூரூஷன் துஷ்டாதுஷ்டஸ்வஹ்ரவி஑மே । துஷ்டேஹ யாத்ராஹ்ரஸ்ய ப்ராரவ்஑கர்மாதினதயா அதுஷ்டமோஷஹ்ரஸ்ய ஹ்ரவதா ஸ்வீகர்தவ்யாத் துஹ்ரவி஑மே - ததர்ய் ஸ்வஸ்ய கர்த்தவ்யாஹ்வே - தத் துஷ்டி: , சாவதானதுஷ்டியாய் - ப்ரபத்யநந்தர் மோஷார்த்தகர்த்தவ்யத்திலும், தேஹ யாத்ரையிலும், ப்ரஸக்தநாமாகில் ஸ்வஸ்ய நிஷ்பந்ந ஸ்வரூபோய பூரூஷார்த்த நிஷாஹ்ரிஜானத்துக்கு விரூத்யமாகையாலே ததுஹ்ரஹ்ரஹ்ரஹ்ரத்தில் சாவதான துஷ்டியாயென்றபடி. இதனாலே பூர்வாஹ்ரி- காரத்யார்த்தமநுவதிக்கப்பட்டதென்று கருத்து. ஆதேஹபாத்தா, தேஹ்யா஑பர்யந்தம் - அநதலலிதாம், அபராதலேஸஸ்யுதயா அநதையாயும் ஸந்தக...

(சா.ப்ர) சङ्ग्रஹ்யாஹ । சந்தோஸார்த்தமித்யாதிநா । துஷ்டாதுஷ்டஸ்வஹ்ரவி஑மே தத் துஷ்டி: ப்ரபந்ந ஆதேஹபாத்தாதநத லலிதா வுத்திமஜ்ஜீகூர்வந்நத்யாத்தமித்யா சந்தோஸார்த்தமுஹ்ஸ்சுஹ்ரிஸஹ்ரி விமூஸதி । கிஸ்த்ர ஸ்வாது ஸுவ்யாஹ்ரதானி நித்யம் ப்ரூதே நிஸஹ்ரிதயதீத்யந்வய: - துஷ்டாதுஷ்ட இத்யாதி, “யதோத்யத்திர்யதானாஸஸ்திததிஸ்ததததவிஸ்யதி । ஆஹாரோ ஹி மநுஸ்யாணா ஜந்மநா ஸஹ ஜாயத” இத்யாதுக்த ப்ரகாரேண ப்ரமபூரூஷார்த்த விஷய ஸ்வநைர்ஹ்ரிநிஸந்தானவந்தஸ்ச ப்ரபந்நா இதி ஹவ: । துஷ்டம் சாதுஷ்டம் ச துஷ்டாதுஷ்டே । தயோ: ஸ்வஸ்ய ஹ்ர: துஷ்டாதுஷ்டே மம கதம் ஸ்யாதாமிதி ஹ்ர: , துஷ்டாதுஷ்ட- ஸ்வஹ்ர: - தஸ்ய வி஑ம: । தஸ்மிந்நித்யர்த்த: - அநதலலிதா வுத்தி । “விஹிதஸ்யானுஷானாந்நிந்நிதஸ்ய நிஷேவணே”...

(சா.வி) சப்ரகாரம் தர்ஸ்யந் அஹ்ரி஑ாரார்த்தம் சङ्ग्रஹ்யாஹ । சந்தோஸார்த்தமிதி । ப்ரபந்ந: துஷ்டாதுஷ்டஸ்வஹ்ரவி஑மே தத் துஷ்டி: , தேஹயாத்ரா கர்மாதினா ப்ரமபூரூஷார்த்தப்ராப்திஹ்ரவததினா மம கோஹ்ரி ஹ்ரோ நாஸ்தாதி ஜானவான் । ஆதேஹ-பாத்தாதநதலலிதா ஸாஸ்த்ரீயா ஹ்ரவத்கைஹ்ரிதயா ஹ்ரவ்யஹ்ரதா ச...

(சா.ஸ) விபரீதமஹ்ரி஑ாராந்தரமாரஹ்ரிமண: ப்ரதிபாத்தம் சங்ரஹ்யாதி । சந்தோஸார்த்தமிதி । ஸேஷிணஸ்சித்தரஹ்ரிஜனார்த்த ஸ்வானுஹ்ரபூர்வர்த்தம் சேத்யர்த்த: । விமூஸதி முஹ்: , முஹ்: ப்ரஹ்ரிஸூலயதி । தத “஑கஸ்ஸ்வாது ந ஹ்ரிஜானே” த்யுக்த்யா ஸஹ்ரிஸஹ்ரி । ஸிஸ்யாந்ந்ரதி நித்யப்ரூதே ஸ்வாசார்யஸகாஸாந்நிஸஹ்ரிதயி ச । ததுஹ்ரகர்ம நிர்திஸதி । ஸ்வாது ஸுவ்யாஹ்ரதானிதி, ஹ்ரிவணமநாரஹ்ரிஜகானி பூர்வாசார்யோக்தானி தத்வபராணி முக்தஹ்ரிபாதானித்யர்த்த: । ஸர்வ காலமேவமேவ ஶேஸவ்ய வேத்யதாஹ । அஜ்ஜீகூர்வந்நிதி । வுத்திர்மத்யமவூத்தி: । தஸ்ய அநதத்வ ஸாத்வி஑த்யா- ஑ாந்நிதத்வமுபாயா-பாயவூத்யந்நிதத்வம் ச லலிதத்வமநர்த்த ப்ரஹ்ரி஑ாரோ...

(சா.தீ) சந்திவிராமாதுபகாமு வுதி, சதாசாரரூபா ஸேவூதினமீகுவர்வ். சன்துஸார்தம், ஁பாயஸ்ய பூர்ணுவாததர்தம்மன்று. சன்துஸார்தம் பகவதுணானுபவஜனத சன்துஸார்தம்மென்றுபடி சதீஸ்சத மஹுரத்யாதும் வித்யா, ஸாரீரவஸாந்நாதிருபாம். விமூஸதி, பரிசுதயிக்குக் கடவன். ஸ்வாதுனி ஸுவ்யாஹுநானி, செலிக் கினிய செஞ்சொல்லான ஸ்ரீஸுருகோபாதி திவ்யஸூரிவசனங்களை அதுயாதும் வித்யாஸாஸுமரஸது஑்ரஹ மாகையால் தனது஁பி ஸ்வாதுக்குளானவையென்றுபடி. நிய்யம் ஸிஸ்யே஑்யு ஑ூயாது.

(சா.ஸ்வா) பலாந்தரஸங்ராஹ்யேன ஸேஷத்வஸ்வரூபயுக்ததயா ஸ்வயப்ரயோஜனதயா ச லலிதையாயம் சுஃகரையாயம்
மிருக்கிற வுத்தியை வர்ணாஸ்ரமாசாரரூப வுத்தியை அங்ஜீகரியா நின்று கொண்டேற்றபடி.
கூதகூத்யாஹிகாரிக்கு ஁பாயார்த்தமாக வர்ணாஸ்ரமதர்ம கர்னவ்யமல்லாவிட்டாலும் தேஹபாதபர்யந்த
வர்ணாஸ்ரமஸம்வத்ரதேஹஸம்வதமாதுவாக்கு ஁ நக்கையாலே தத்யுத்தாஜானுஜாரூப கைங்ஜீய கர்னவ்ய
மென்று க நத்து. ஸந்தோஸார்த்த, ஸகவத்கூத்யாணகுணாநுஸவஜநிதஸந்தோஸார்த்தமென்றபடி. அங்ஜாத்ம-
வித்யாம், ஸாராரகஸாஸ்ய, ஸங்ஜி:,, “அஸ்தி ஸ்ரஹேதி சேத்வேத । ஸந்தமேன ததோ விது”ரீத்யுத்ததரகாரேண ஸ்ரீ-
ஸாஸ்யதரிசயஸாலிஸிஸ்தஹ ஢ுங்ஜிவிஸுஸதி । ஸ்ரீஸாஸ்யவிஸர்ஸமுதாபாபாபயுக்தஜானார்த்தமநபேஸிததாணாலும்
ஸ்வய த்ரயோஜன ஸகவத்கூத்யாணகுணாநுஸவார்த்த கர்னவ்யமென்றபடி. ஸ்ரீஸாஸ்யவிஸர்ஸ ஸங்ஜுநக்கல்ஸது
இதரங்களுக்கு துஸ்ஸகமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். நித்யம் ஸ்ரீத இதி ஸ்வாங்ஜி ஸுவ்யாஹ-
தானி, “தராஸர த்ரவந்தாதி ஸத: தரமாத்மநி சித்தரஜ்ஜகதமै:” என்கிறபடியே செவிக்கினிய
செஞ்செகாஸல்லான...

(सा.प्र.) इत्याद्युक्ताघरोहतां वृत्तिमङ्गीकुर्वन् । सदाचारयुक्त इतियावत् । यद्वा “कुलटाषण्ड-
पतितवैरिभ्यः काकर्णोमपि । उद्यतामपि गृह्णीयान्नापद्यपि कदाचन” इत्युक्तप्रकारेण निषिद्ध
परिग्रहरूप दोषरहिताम् । “अकृत्वा परसन्तापमगत्वा खलमन्दिरम् । अक्लेशयित्वा चात्मान यदल्पमपि
तद्वहु । अप्रयत्नागतास्सेव्या” इत्याद्युक्तायल्लभ्यत्वरूप लालित्ययुक्ताम् । वृत्ति, देहयात्राम्,
स्वीकुर्वन्नित्यर्थः । अध्यात्मविद्याम्, आत्मान सर्वान्तर्यामिणं परमात्मानं चाधिकृत्य प्रवृत्ता
दहरोपासनन्यासादि प्रतिपादिकामूपनिषदमित्यर्थः । सन्तोषार्थ, भगवत्कैङ्कर्यपर्यन्तभगवदनुभवजनित
प्रीत्यर्थम् । मुहुस्सद्भिर्विमृशति, “सद्भिरेव सहासीतसद्भिः कुर्वीत सद्गमम् । सद्भिर्विवादं मैत्रीश्च नासद्भिः
किञ्चिदाचरेत् । सत्सङ्गतिः किं न करोति पुसाम्” इत्याद्यानुगुण्येन च नित्यै नैमित्तिकानवरुद्ध सर्वकाले
विचारयतीत्यर्थः । यद्वा, सता सन्तोषार्थमित्यर्थः ।

(सा.वि) वृत्तिमङ्गाकुर्वन् सन्तोषार्थं सद्भिस्सहमहर्ध्यात्मविद्याम् । विमृशति, नित्यकर्मनिबद्धकाले विचारयति - नित्यं ब्रूते, शिष्येभ्यो व्याचष्टे । स्वादिसुव्याहृतानि, भगवच्छेषित्वादिवोधकानि...

(मा.स) नान्तरीयकः - स्वयं स्वप्रयोजनरूपभोग्या चेयमित्यध्यवसायविषयत्वम् । दृष्टादृष्टेति - देह-
यात्राविषये मोक्षविषये च स्वस्वकर्तव्यरूपभरो यन्तः - तदभावे दत्तदृष्टिः....

मू०प्रपन्नः ॥ ३४ ॥ இப்படி கृतகृत்யனாய் ஸ்விஸ்தையைத் தெளிந்து...

(சா.தி) நிசமயதி, ஸ்வய சாசார்யேப்யஸ்துந்யாதென்கை. இது உத்தரகृत்யமான சர்வத்துக்கும்
உபலக்ஷணம் ॥ ३४ ॥

उत्तरकृत्यத்தை விபரித்து நிரூபிக்கக் கோலி அதில் ப்ரமாண காட்டா நின்று கொண்டு
சாமான்யாகாரங்களை லே உதேசிக்கிறார். இப்படி கृतகृत்யனாய் இत्यादि महावाक्यத்தாலே.
कृतकृत्यनாயं स्विस्त्रैयै...

(சா.ஸ்வ) श्रीशठकोपादि दिव्यमूरि दिव्यमूक्यात्मकानि सर्वोपजीव्य भाषा प्रबन्धादीनि - शिष्येभ्यो
नित्यं ब्रूते । सन्तोषार्थमिति सर्वात्रानुषङ्गः - नित्यं गुरुसकाशान्निशमयति च - यद्वा, “बोधयन्तः
परस्परम् - अन्योन्य गुरवो विप्रा” इत्यादिप्रकारेण श्रवण श्रवणजनितकल्याणगुणानुभवेन काल क्षिपन्ति
என்றபடி ॥ 34 ॥

இப்படி இதேஹ் ச்ரீபாஷ்யாடிகாலக்ஷேபரூபியாலே ஸ்தாபிதமென்று சொன்னது கூடுமோ
பரம஫லவிరోధியாய் காராஹதூத்யமான ஶரீரத்தை அத்யந்தார்த்தனான இவ்அधिकாரி இசையக்
கூடாதோ? அர்த்தாधिकாரி இசையா விட்டாலும் தூதமப்ரபநன் காலக்ஷேபரூபியாலே ஸ்தாபனாய
மாக ப்ரஸாங்கியாதோ? கிச்ச அர்சாவதாரப்ரேமகாலக்ஷேபரூபியாலே ஸ்தாபிதமானாலும் கைடூர்யா
ஸ்தாபிதமல்லாமையாலே அஜானுஜாரூபிதர கைடூர்யங்களுக்குத் தான் ப்ராபி யுண்டோ
என்ன இत्यादि शङ्कैकளை परिहरிக்கிறார். இப்படி இதி । இப்படி, पूर्वोक्तप्रकारेणவென்றபடி.

(சா.ப்ர) नन्वेवं वेदार्थविचारस्य कर्तव्यत्वे तस्य पूर्वपक्षसिद्धान्तरूपत्वात्तत्र च वैष्णवाधिकेपोऽपि
स्यात्तथा च - “यति निन्दापरो नित्यं वैष्णवानवमत्य च । अध्यात्मविमुखस्सोऽस्तु विसमन्तैर्यं करोति
यः । वैष्णवे परिवादाच्च पतत्येव न संशयः” इत्याद्युक्तमनिष्टमापद्येतेत्यत्र “तदल क्रूरवाक्यैर्वस्सान्व-
मेवाभिधीयतां प्रणामपूर्वकं क्षान्त्या यो वदेद्वैष्णवो हि न” इत्यादिभिर्वैष्णवानां कल्याणवक्तृत्वाव-
गमान्नोक्त प्रसङ्ग इत्यभिप्रयन्नाह । स्वादु सुव्याहतानि नित्यं ब्रूते निशमयति चेति । उपायान्तरा
शक्त्याभगवति न्यस्तभरः प्रपन्नः प्रपत्यनन्तर क्षणमारभ्य यावच्छरीरपातं क्रियमाणं सर्वमाजारूपकैडूर्य
तया भगवदत्यर्थं प्रियत्वेन कुर्वन् दृष्टादृष्ट प्रयोजनार्थं स्वय निर्भरो भवतीति भावः ॥ ३५ ॥

श्लोके सङ्ग्रहेणोक्तं विस्तरेण दर्शयन् भरन्यासात्पूर्वं त्याज्यत्वेनानुसहितस्य प्रकृतिप्राकृत
वर्गस्यापि भगवद्विभूतित्वेन भोग्यत्वेनानुसन्धेयत्वात्किम्पुनर्न्यायसिद्धं वैडूर्यस्यात्यन्त भोग्यत्व
भगवदेकनिष्ठैस्तथैवानुसहितमिति तथैवानुसन्धेयमिति दर्शयति । இப்படி...

(சா.வி) अध्यात्मवाक्यानि महद्भ्यो निशमयति शृणोति । एव कालक्षेप करोतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥

(சா.ச) निविष्टमतिस्सन् । प्रपन्नः न्यस्तसमस्तात्मरक्षाभरः दृष्टादृष्ट स्वभरविगमे दत्तदृष्टिस्सन्
सन्तोषार्थमित्यन्वयः ॥ ३४ ॥

इत्थ सङ्ग्रहीतं विवृणोति । இப்படி इत्यादिना । भगवतः तात्कालिकभोगोपकरणदेशे तद्भोग...

ம-சரீரத்தோடிருந்த காலம் பழந்திருவி(டை)ளையாட்டத்திலே சிறிதிடத்தை அடைத்துக் கொண்டிருப்பாரைப் போலே ஒரு படி துவக்கற்று ஒரு படி துவக்குண்டிருக்கிற இவ் அதிகாரிக்கு...

(மா.தி)தெளிந்ததென்று பூர்வாधिकாரத்யானுவாத சஜ்ஜிதிபிரதர்சனார்யம் | திருவிடையாட்டும், க்ஷேத்ரம் | பூர்வக்ஷேத்ரம் என்றபடி. பூர்வத்தில் தன்னுதாயிப்போது க்ரியக்காராட்டது. க்ரியத்த சுவக்ஷேத்ரத்தில் சிறிதிடத்தை, அகதேசத்தை கெவல வாசார்யமாக அவபரம்பித்துக் கொண்டிருக்கும் லோகிகரைப் போலே ஒரு படி துவக்குண்டு. அதாவது குக்ஷேத்ராடிகளில் யவ்வத்யா சேஷவ்வுத்தி தவிர்ந்தாலும் பகவத்சு...

(மா.சுவா) பழந்திருவிளையாட்டத்திலே, அநாடியாக பகவதாராபநோபயுக்தத்யானுவாதநயோக்யமான பகவத்க்ஷேத்ரத்திலே, சிறிதிடத்தை, தங்களுக்கு க்ஷேத்ரம்மாய் சாரமான க்ஷேத்ரகதேசத்தை, அடைத்துக் கொண்டிருப்பாரைப் போலே, இந்த க்ஷேத்ராத்தில் விளைந்த த்யான நமக்கு பர்யாபமென்று க்ஷேத்ரான்தரத்தில் அசேயை விட்டு அந்யஸ்பமான க்ஷேத்ராத்தில் அசேயையுடையவரைப் போலே என்றபடி. ஒரு படி துவக்கற்று இதி சரீரத்தில் இதி சேஷ: - ப்ராரப்தபலமான ஜ்நமான்தரசரீரங்களை விட்டு தந்நரீரத்திலுள்ள காலக்ஷேபாடிகளும், பர்யாபமென்கிற வுத்தியினாலே எதந்நரீரத்திலே துவக்கையுடைய த்ருபபநாதிபகாரிக்கென்ற படி யதா, அநாதிபகவத்க்ஷேத்ரத்திலே சிறிதிடத்தை அடைத்துக் கொண்டிருக்கிற லோகிகர்களுக்கு அந்த க்ஷேத்ரத்திலே சுவதஸ்வத்வம் இல்லாவிட்டாலும் அபாபிகமாக சம்பந்நமி நக்சிறாப் போலே சுவரூபாதி நித்யையுடைய இவ்அபிகாரிக்கு சுவாத்மனி சுவதோ தேஹசவந்நமில்லாவிட்டாலும், கமோபாபிகமாக வர்ணாபமானுபந்நி தேஹசவந்நமாவச்யகமென்றபடி. இதுதனாலே காலக்ஷேபரத்யாலே சூபாபிதமானாலும், ததநுபந்நி வர்ணாபமசவந்நமவர்தனாயமானகையால் ததம்நங்கள்...

(மா.பு) க்ருதகூத்யனாய் த்யாதிநா பழந்திருவிடையாட்டத்திலே சிறிதிடத்தை அடைத்துக் கொண்டிருப்பாரைப் போலே ஒரு படி துவக்கற்று ஒரு படி துவக்குண்டிருக்கிற "இசுவராய நிவெதி" மித்யுக்தபகாரேண ஜாவானா சுவசமாப்யண பூபாதிநி க்ஷேத்ரவத்ப்ரானி பூர்வக புன: புன: சஜதோ மஹக்ஷேத்ரந்நரீரவதோனாதிவபூதிபூநமிதி | விடையடந்த பத்தியுழுவன் பழம் புனம் இத்யுக்: பூர்வ ச்வன...

(மா.வி) பழந்திருவிளையாட்டத்திலே, சிறிதிடத்தை எடுத்துக் கொண்டிருப்பாரைப் போலே, பூர்வ ச்வன சாகூத்யனாபிபிதே பகவத்யாபாதி க்ஷேத்ரம்மேகதேச சுவிகூத்ய தநரதிதாய சூபித-க்ஷேத்ரவத்பூர்வ சுவானுபிதகம்சவிதானா க்ருணநிவூத்யா க்ருணபூயுக்தவாச பர்த்யஜ்ய சேப்யாபமநாவரணசகூலபபூயுக்தவ சவந்நவத இதி சாரபகாசிகாயா வ்யாக்யாதம் | சாரதோபிகாயான்த: விளையாட்டு, க்ஷேத்ரம் | பழந்திருவிளையாட்டு, புராதனே ஸ்ரீமதி க்ஷேத்ரே | திரு சவ்: பகவதோய ஸ்ரீபாபம் த்யாதிவ பூபார்தபூயுக்த: | சிறிதிடம், எகேசம் | எடுத்துக் கொண்டு, வாசார்யவ்யய | இந்நப்பாரைப் போலே, சூபித-லோகிகஜனவத | ஒரு படி துவக்கற்று, எகேன பகாரேண சவந்ந பர்த்யஜ்ய, சுவகுக்ஷேத்ராதி பகவதோயவ்வத்யா சுவசேஷவூதி பர்த்யஜ்யேத்யர்த: | ஒரு படி துவக்குண்டிருக்கிற பகவத்சுதோபிக சுவாமிதவ...

(மா.சம்) விதேன வர்தனச்ய ப்ரபநானூசிதவாத பழைய இத்யுக்: | ததேசேத்யச்ய ந சுவாத்மனே சஜ்ஜ: | வித்ய சுவாமிகேத்யார்த்யனே சஜ்ஜ: கார்ய இதி சித்த்யா சுவசரீரவ்நிசூயாசுவபி ததேவாசூயாபிகாரிணசஜ்ஜ: கார்ய...

ம-முக்தருடைய கெட்குறியுறம்புரெப் போலே ஸ்வாதும்மாதையாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய், ஸாஸ்த்வி-
 பக்தகாலவிசேஷநியதமாய் உதரகெட்குறியுததுக்கு அவசரலாபார்த்தமாக பூர்வகெட்குறியு தலைக்கட்ட
 வேண்டும் படி சங்கிலித்துவக்காய், ஸ்வாமிசம்ப்ரீதிகுக்குக் காரணமுமாய், காரியமுமாய்...

(சா.தி) பாதிசுவாமிதவ்ருத்தியையுடையனாய் என்றபடி. காலவிசேஷ, ப்ரதமயாமாதி பஞ்சகால
 ங்கள். சங்கிலித் துவக்காய், ஸ்ருங்குலா வந்த போலே அந்யோந்ய சம்ஸக்தமாய், காரணமுமாய்,
 சம்ப்ரீத்யுத்பாதிசுவாமிகையால். காரியமுமாய், சம்ப்ரீதியடியாக வருகையால். இனி உதரகृत்யுங்
 களில் ப்ரமாணம்...

(சா.ஸ்வ) அவச்யம் கர்தவ்யுங்கள் என்று கருத்து. யதா ஒரு படி துவக்கத்தில் இதி - வர்ணாச்ரமதர்ம
 ங்களிலே இதி ஸேஷ: - ஃரணாபகரணரூபதயா துவக்கற்று கெவல வர்ணாச்ரமதர்மதயா துவக்குடைய
 என்றபடி "ந கிங்குரோ நாயமூணி ச ராஜந்" இதி சொல்லித்திறே. வர்ணாச்ரமதர்மமூபாய நிஷ்பத்யு
 மாகையாலே கृतகृत்யனுக்கு அநாவச்யகமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். முக்த
 ருடைய இதி - ஆனால், முக்தரைப் போலே காலாதிநியமமன்றிக்கே எச்சிகமாக கெட்குறியா-
 நுதான ப்ரஸிங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். ஸாஸ்த்வி - ஆனால், ஸாஸ்த்விநுமத-
 காலத்திலே கெட்குறியுவிச்சேதம் ப்ரஸிங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். உதர இதி - ஸாஸ்த்வி
 ப்ரகாரே ஃரஹ்முக்தாதிதாரத்ய ப்ரதமயாமே ஸாங்க்ஸிபிதமன சமாய்ய, த்விதீயாமே உபாதிதான, த்ரூதீயே இங்க்யா,
 த்ரூதீயே ஸ்வாதிதயா ச சமாய்ய, அநந்தர, ஃரஹ்முக்தாதிதாரத்ய யோகததப்யுத்தநிதாதிசுவாமிகையேவரூபே ஸ்ருங்குலாவ-
 த்ரஸ்பர சம்ஸக்தமாயென்றபடி. இதனாலே நிரந்தரகெட்குறியுமாகையால் முக்தகெட்குறியுதலுமென்று
 கருத்து. கெட்குறியு க்ரியாநுதானாத்மகமாய்க் கொண்டு க்லேசாத்மகமாகையால் பூரூபார்த்தரூபமல்
 லாமையாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக மாட்டுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். ஸ்வாமீதி -
 ஸேஷத்வரஸிகனுக்கு ஸ்வாமி சம்ப்ரீதி பூரூபார்த்தமானபடியாலே தத்ஸாதிதனதயா இதுவும பூரூபார்த்த
 மென்றபடி. பூரூபார்த்தசாதிதனத்வாத்ரூபார்த்தமாகில கெட்குறியு ஸ்வாமி சம்ப்ரீதிவத்ரமசாதிதமல்லாமை
 யாலேயே பூரூபார்த்தமாக ப்ரஸிங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். காரியமுமாய் இதி
 இதுக்கு சாதிதனாந்தர வேறில்லாமையாலே உதர...

(சா.ப்ர) சாகத்யே வாதிதஸ்திதே ப்ரகவதாாமாதி கர்ஷணார்த்தமேகதேசம் ஸ்வீகृत்யேதரதிதாதிவஸ்தித பூத்யந்யாதின |
 ஸ்வஸ்யாபாகூத ஃரணத்யத்வாத்ரூபித்வரூபசம்வந்தாபாவேன ஸேஷத்வ ஃரஹ்முக்தாதி நிமித்தகாங்க்ஸாநுங்க்ஸரூப சவந்த-
 வத்வேன ச வர்தமானஸ்ய | தலைக்கட்ட வேண்டும்படி சங்கிலித்துவக்காய், யதா ஸ்ருங்குலா:
 ப்ரஸ்பர சம்வதா பவந்தி | எவமேவாபிதமனாதிதயோ ப்ரஸ்பரசவதா இத்யுர்த்த: | துவக்காக இத்யாதி |

(சா.வி) பூதிதமத்யா ஸ்திதஸ்யேதி வ்யாஹ்யாதம் - ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய், அங்க்ஸாபாலனமேவ ப்ரயோஜனமிதி
 பாவ: | தலைக்கட்ட வேண்டும்படி, சமாபயிதமபேகித யதா ஸ்யாதத்யா | சங்கிலித் துவக்
 காய், ஸ்ருங்குலாவத்ரஸ்பர சவதம் பூத்வா | காரியமுமாய், ப்ரகவதம்ப்ரீதிதேதூத்வாதேவ க்ருதிசாதிதமத்யு:
 எதத்ஸர்வமுக்தரகृत்யஸ்ய விசேஷம் | உதரகृत்யமிருக்கும்படி, உதரகृत்யஸ்திதி ப்ரகார உக்யதே...

(சா.சம்) இதி ப்லிதம் | ஸ்வரூபாநுரூபகாலகேபார்த்தேபூதரகृत்யேபு ப்ரமாணம் தர்சயதி |

மூ-“வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபடும் பூசித்தும் போக்கினைன போது” என்றும், “சீர்கலந்த சொல் நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையினாழ்துயரை .

(சா.தி) காட்டுகிறார். வாசித்தும் கேட்டு இत्यादि. தெரிந்தே பூசி வாசித்தும் கேட்டுத் தெரிந்தே அநுசந்திக்கை. வாசித்து, படித்து, வணங்கி, ப்ரஹ்மவித்து, வழிபட்டு, அது தானே யாத்ரையாய். பூசிக்கை, திருவாராதனம். சீர்கலந்த இत्यादि சீர், ‘பகவத்க்ல்யாண-’ குணங்கள். அத்தோடே கலந்த சொல், குணபரிபாடகவசனங்கள். இத்தை அநுசந்தித்து சூழ்வினையினாழ்துயரைப் போக்காரேல், அஹ்வைச் சூழ்ந்து கிடக்கிற பாபங்களி னுடைய கார்யமான து:காஹ்யையப் போக்க வேண்டும். இப்படிப் போக்காராகில். இஜ்ஜனங்களென்று ஶேஷம்.

(சா.ஸ்வ) कैङ्कर्य प्रति पूर्वकैङ्कर्यजनितस्वामिसंप्रतिरेव साधनतया परमसाध्यतया च இதுவும் புரூபார்யமென்றபடி - ஆனால், ப்ரபந்நனுக்கு உத்தர காலத்தில் அஜானுஜாவ் டூயமனாஈக்க வேண்டாவென்று பூர்வஸ்ப்ரடாய விரோஹ்யாதோ என்கின்ற சர்வாநார்யர்களுக்கும் மலப்தான நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்திகளா லேயும், ப்ரமாணங்களாலும் உத்தரகூத்ய த்தை சமர்த்திக்கிறார் - வாசித்தும் இत्यादिநா - வாசித்தும், படித்தும், கேட்டுத் த்ரவண பண்ணியும் பகவத்புண்பரிபாடக ஶ்ரீபாஷ்யாதி ஶ்ரந்தங்களையுப் பரித்தும் த்ரவண பண்ணும் என்ற படி, வணங்கி, ப்ரஹ்மவித்து - ப்ரணாம் பண்ணி என்றபடி வழிபட்டுத், அதுகாணே யாத்ரையாய், பூசித்தும், திருவாராதனம் பண்ணியும் போது போக்கினைன். காலத்தை வ்யர்யமாக்காதே சார்யமாகப் போக்கினைன் என்கை. சீர் இत्यादि. சீர், ‘பகவத்க்ல்யாண-’ குணங்களோடே. கலந்த சொல், பகவத்க்ல்யாணகுணபரிபாடகதிவ்யஸூக்திகளை - நினைத்து, அநுசந்தித்து, சூழ்வினையின், அஹ்வை சூழ் வ்யாபித்தி நக்கிற. வினையின், பாபங் களுடைய கார்யமான...

(சா.ப்ர) उत्तरकृत्यविशेषणम् । कार्यं प्रधानम् इति । भगवन्प्राप्तिं कार्यत्वे सर्वान्वर्थः । व्यक्तिभेदान्ना- न्योन्याश्रयः । वासित्तुम् கேட்டும் இत्यादि । भगवन्प्राप्त्यानि ग्रन्थानवलोक्योच्चार्य सब्रह्मचारिभ्य- श्रुत्वा प्रणम्य शास्त्रोक्त प्रकारेण निरन्तरमाराध्य च कालक्षेपमकरवमिति । சீர் கலந்த இत्यादि । पूर्वार्थोक्तनिरवधिकृपावत् श्रमहरत्वविरोधिनि वर्तकत्वं सौन्दर्यापत्सखत्वं सौलभ्यपरत्वादिनत्तदुण- प्रतिपादकं दिव्यसूरिवाक्यान्यनुसन्धाय कालं सक्षिपन्ति चेत्सर्वतस्सम्भवतापफलभूत...

(சா.வி) इत्यध्याहृतेन संबन्धः । उत्तरकृत्ये प्रमाणान्याह । वासित्तुम् கேட்டும் வணங்கி வழி பட்டும் பூசித்தும் போக்கினைன் போது. வாசித்து, பகவத்ப்ரணாம் பகவத்ப்ரணாமாஹ்நிவா । கேட்டு, பகவத்ப்ரணாமாஹ்நிவா । வணங்கி, ப்ரணமய । வழிபட்டுத், அநுபமன க்லா பூசித்தும், சம்பூஜ்ய ச । போது, காலம் - போக்கினைன், அநேஷம் । சீர்கலந்த சொல் நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையாழ்துயரை யென் னினைந்து போக்குவரிப் போது. சீர், க்ல்யாண குணை: - கலந்த யுக்தான், சொல் - ப்ரவந்தான் - நினைந்து, விசந்திய போக்காரேல், காலம் நிஷிபந்தி சேத் । சூழ், வ்யாபகை: - வினை - பாபை: - ஆழ், த்யநம் । துயர் து:கம்...

(சா.ச) வாசித்தும் இत्यादिநா । வணங்கி வழிபட்டுத், நிரஹ்ஹார எவ் விஹ்ர வ்யாந்விதஸ்சந । சீர், க்ல்யாணகுணை: - த்ரபரிபாடகப்ரவூதா த்ரமித்யுதிமநுஸந்தாய ப்ரபலபாபார்திநானாபாந்நிவர்தயந்தி...

(சா.பீ) என்னினைந்து, வேறெந்தை அநமசித்துக் கொண்டதான் இங்ங்மத்தில் போக்கக் கடவரென்கை. இத்தால் ஸ்ரீராமன் சொல்லித்து ஒழிவில் இயாதி, ஒழிவில்லாத கால மெல்லாம் உடனாய், சர்வதந்தி லுடன் நின்று, ஸ்திரமாய் சர்வாய் யிலுமென்கை. வடநிலா, சர்வவிதமான கெடும் செய்ய வேண்டும். வேண்டக் கடவோமென்று பார்த்தேன். உத்தமவதவநமம் | பொங்கேழ் இயாதி | பொங்கேழ், பொங்கியே முகித, புகழ்கள், உன் கல்யாணார்வமாய் பாசுங்கள். வாய்நாய், வாய்நாய், வாய்நாய், புலங்கொள் வடிவு, இந்நி...

(सा.प्र) स्वमबद्धपुरुषमसत्त्वं कर्तुं दुःखं किं वानसन्धायैतादृशावस्थाया क्षिपेयुः । **ஒழிவிடல்**
 कालमेषं व्याप्तं इत्यादि । सर्वदेशसर्वकालसर्वावस्थाम् सर्वविधवैङ्कर्यमस्माभिः कर्तव्यमित्यर्थः ।
பொங்குகழ் इत्यादि । मतोवाक्कायैर्निरन्तरं स्ववैङ्कर्यं कर्तुं अस्मां कृपा कुर्यात्...

(सा.म) चित्तार्ह किमनुसन्धाय तान्निवर्तयन्त्यस्मिन् युगे । **ஐயுவ**, नैरर्थक्यम् - ईषदपि कालं निरर्थकं यथा न भवति तथा कृत्स्नमपि कालमतिरहस्य दशायामपि भगवदविनाभूतस्सन् सबन्ध्यस्वव्यतिरिक्त सर्वानिर्वर्त्यानिपि दासवृत्तान् स्वयमव कृत्वा निर्वर्तयितुमिच्छायुक्ता वयम् - **பொங்கு உகழ்** इति - विवृद्धिमदविनाशि नित्योज्ज्वलकीर्तिमुखकल्याणगणप्रकाशनैकप्रयोजनक वाग्वृत्ति...

மீ-மனதததாயங்கே மலர்கள் கையயவாய வழிபட்டோட அருளில்" என்றும் "நாடாத மலர் நாடி" என்றும் "வடிவினை இல்லாமலா மகள் மறறை நிலமகள்...

(சா.தி) யாகர்ஷகமான दिव्यविग्रहम् - என் மனத்ததாய், என் மனமால் மீது விषयமாகவும், அங்கே மலர்கள் கையயவாய், इहलोकத்தில் சமர்ப்பிக்கும், பூஷங்கள் ஸ்தாரீயமாகவும், வழிபட்டோட, இதுவே யாவையாகக் கொண்டு சிவான நடக்கும்படி ஸ்வானருளிணானாகில், இங்கே திரிந்தேதிக்கி முக்குற்றென், इहलोकத்தில் இத்தகைய தான் என்ன குற்றம் வந்த என்னை நாடித்யாதி நாடாத தெதகையாய் தேடப்படாத பூஷங்களைத் தேடி நாள் தோறும் श्रीमन्नारायणனுடைய வாழ்வு மலரடிக்கீழ், பூஷ போன்ற திருவடிகளின் சமர்ப்பித்தே சமர்ப்பிக்கக்கூடியவை வந்தென்று, வந்த இத்திலென்கை, வடிவினை इत्यादि । सौन्दर्यं किञ्चिद्विषयस्य ।

(சா.ஸ்வ) உன் திருமேனி என் மனத்ததாய், என் மனமால் மீது விषयமாகவும் அங்கே, அங்கு, அந்தத் திருமேனிக்கொத்ததாய் उचितங்களான - மலர், சமர்ப்பணிய - பூஷங்கள் கையயவாய், ஸ்தாரீயமாகவும் வழிபட்டோட, இதுவே யாவையாகக் கொண்டு ஓட, நடக்கும்படி அந்நிலை, ஸ்வானருளிணானாகில், இங்கே திரிந்தேதிக்கி முக்குற்றென் इति पूर्वैर्नान्य: இந்த லோகத்திலே சமர்ப்பிக்கிற வர்களுக்கு எழு, உண்டாகாதிற்கு குற்றமென்ன என்னை - நாடித்யாதி நாடி, தேடப்படாத दुर्लभाமான - மலர், பூஷங்களை நாடி, தேடி சமர்ப்பித்து நாடோறும் நாரணந்தன் வாழ்வு மலரடிக்கீழ் வைக்கவே इत्युत्तरान्वय: வடிவினை इत्यादि - வடிவு, சৌন্দர்யத்திலே - இணையிலாத, ஒப்பில்லாத மலர்கள், மலர்மகள் என்ன - மத்த, दिव्यलक्षणैर्या...

(சா.பு) चोद्व्यर्थ: । नादात् मलं नापि, दुर्लभमपि पुष्पं सम्पाद्य । वडिविण्ण इत्यादि । निस्समाभ्यधिकलक्ष्मी...

(சா.வி) विग्रहः एनं मनस्तथा, अस्मन्मनोविषयो यथा स्यान्तथा इहं लोक, इहलोक - மலர்கள் சமர்ப்பணிய பூஷாணி - கையயவாய், ஸ்தாரீயமாக யथा स्युस्तथा - வழிபட்டோட, एतन्मार्गमाश्रित्य, ஓட, यथा गच्छेयुस्तथा - அந்நிலை, कृपा करोति चेत् இங்கே, इहैव लोक திரிந்தேதிக்கு, सधरता - இம்முக்குற்று, प्राप्नुवदन्त एनं, किं न किञ्चिदपि । इहैव कायिकमानसिकवाचिक कैङ्कर्य लभ्यन्ते चेत् न किञ्चिदपि दोष इत्यर्थः - நாடாத மலர் நாடி நாடோறும் நாரணந்தன் வாழ்வு மலரடிக்கீழ் வைக்கவே நாடி, अन्विषन्मशक्यानि - दुर्लभानीत्यर्थः - மலர், பூஷாணி, நாடி, मृगयित्वा - बहुविमर्शेन सपाद्यैत्यर्थः - நாடோறும் प्रतिदिन நாரணந்தன், श्रीमन्नारायणस्य - வாழ்வு மலரடிக்கீழ், अम्लानपुष्पसदृशपादयोरधस्तात्तस्मापि । வைக்கவே, சமர்ப்பணியமேவ - வடிவினையிலாத மலர்கள் மத்த நிலமகள் பிடிக்குமெல்லையாகக் கொடு வினை போனும் பிடிக்க. வடிவு, சৌন্দர்ய - இணையிலாத, अद्वितीयया - மலர்கள் படிவாசினியா ஶியா - மத்த...

(சா.ம) कतया चक्षुस्सुखग्राह्यदिव्यमङ्गलविग्रहैकावलबनमनस्कतया दिव्यविग्रहे विषये भोग्यतमजातिमल्लिकाचम्पकादि रूपभोगोपकरण सभरणैक परकायवृत्तिकतया च सत्वर दासवृत्त्या यथान्वितस्या तथा कृपा कुर्वित्यर्थः । नादात् सुदुर्लभान्यकालकुसुमान्यपि समाहृत्य । वडिविण्ण, लोकोत्तीर्णसुन्दर विग्रह लक्ष्म्या तन्व्यया भूम्या च सवाह्यातिस्कुमार...

மூ-பிடிக்குமெல்லடியைக் கொடு வினையே னும் பிடிக்க" என்றும், "தனக்கே யாக வெனைக் கொள்ளுமீதே" என்றும், "உனக்கே நாமாட செய்வோம்" என்றும், "பள்ளிகொள்ளு மிடத்தடி கொட்டிக் கொள்ளுமாகில்" என்றும், "எண்ணக் கண்ட விரல்கள்" என்றும்...

(சா.தி) புகளென்ன, பத்தை, வ்யாவுநையான. நிலங்கள் பூமிப் பிராட்டி என்ன இவர் களால் சுவாதிக்கப்பதம் மூடலுரணத்தை பாபிபனான அடியேனும் பிடிக்கும்படி என்கை. தூபாடமவஹரூபகேஜூய் சொல்லித்து. தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே, தன்னுகப் பக்காக என்னை அடிமை கொள்ளுகிற வித்தை யே என்கை. இது கைஜூய் பண்ணும் போது சுவயோஜனத்தை நடுவே சொருகாமையாகாட்டுகிறது - உனக்கே நாமாள் செய் வோம். உன் உகப்புக்காகவே நாங்கள் கைஜூய் பண்ணக் கடவோம் என்கை. புவநாமங் களை எண்ண கண்ட விரல்கள். பள்ளி கொள்ளுர் இயாதி! கண் வளநாமிடத்தில் திருவடிகளை சுவாதிக்கும்படி அடியேன்...

(சா.சுவ) நிலங்கள், பூமிப் பிராட்டியென்ன இவர்களால் - பிடிக்கும், சுவாஹ பண்ணப்பா தநிற்கிற மெல்லடியை, மூடலுரணத்தை - கொடு வினையேனும், கூரபாப த்தையுடைய அடியேனும் பிடிக்க சுவாஹ பண்ணவென்கை - கனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளுமீதே, தன் உகப்புக்காக என்னை அடிமை கொள்ளுகிறத்தையே என்கை அநேன சுவயோஜனாபிமநிபிராஹிய சொல்லிற்று. உனக்கே இயாதி உனக்கே, உன் உகப்புக்காகவே - நாம், நாங்கள் - ஆள் செய்வோம், கைஜூய் பண்ணக் கடவோம். பள்ளி கொள்ளுமிடத்து, கண் வளநுகிற இடத்தில் - அடி கொட்டிட, திருவடிகளை சுவாஹ பண்ணும்படி கொள்ளுமாகில், அடியேனை அஜீகரிக்குமாகில் - எண்ணக் கண்ட. விரல்கள், புவநாமங்களை எண்ண...

(சா.பு) பூமிப்யா சுவாஹமானாதிமூடலிவ்யுரணாவிந்நியோஸ்ஸுவாஹானாபாப்யாபிபுந மயா பான: பர வாபாடசுவாஹார்த்தம் | தனக்கே இயாதி! புவநா சுவயோஜனாயேவ சுவகைஜூய்புரதான மமாபிபுந மித்யர்த்த: | உனக்கே நாமாள் செய்வோம், ஸம்ஸ்கர்த்து கைஜூய்மித்யுரணாபிபுநமபி தவீவ யதா ச்யாததா கைஜூய் கும் இத்யர்த்த: | பள்ளி கொள்ளுமிடத்து இயாதி | சயனியே பாடசுவாஹ கர்த்து மா சுவாகுர்த்தி - இத்யர்த்த: | எண்ணக் கண்ட விரல்கள், புவநாமாபரிசய்யா...

(மா.வி) இதுத்யயா - நிலங்கள், பூமியா பிடிக்கும், சுவாஹமானம் | மெல்லடியை, மூடபாட - கொடு வினையேனும், கூரபாபாஹமபி - பிடிக்க, யதா சுவாஹாயி ததா - தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளுமீதே - தனக்கேயாக, த்ஸந்தாபார்த்தமேவ - எனை, மா - தாஸ்ய காரயித்- மித்யேதத் - உனக்கே நாமாள் செய்வோம் - உனக்கே, தவீவ - த்ஸந்தாபார்த்தமேவ - நாம், வயம் | ஆள் செய்வோம், கைஜூய் குர்த்தாஸ் - பள்ளி கொள்ளுமிடத்தடி கொட்டிடக் கொள்ளுமாகில். பள்ளி சய்யாயா: - கொள்ளுமிடத்து, சுவாகாரதசாயாம் - அடி கொட் டிட, பாடமர்தன யதா சபவேத் ததா - கொள்ளுமாகில், கூஹமிவேத் - எண்ணக் கண்ட விரல்கள், எண்ண, புவநாமாநி சய்யாந் - கண்ட, இயா: - விரல்கள், அஜூய்:...

(சா.ச) படியுர கூரபாபாஹமபி யதா சுவாஹாயி ததா தனக்கே கெவல சுவார்த்தமேவ கிஜூரதயா மடஜூகரண யத்தேவ - உனக்கே - தவீவ - தாஸ்யநிநிவர்த்தகா வய - பள்ளி இதி - பர்த்துசானே சயானஸ்ய தவ பாடசமர்தன சுவாஹாநாதிபு மாமஜூகரோபி சேத் எண்ண, மந்நஜபே ரணா...

மூ:-“உண்ணா நாள பசியாவதொன்றிலலைபோவாதே நமோ நாரணாவென்றெண்ணா நாளு மிருககச் சாம வேதநாணமலா கொண்டுன பாதம நண்ணா நாள வைத்ததுரு மாகிலன்றெனக் கவை பட்டினிநாள” எனறும், “நாகுரு நின்னையல்லாலறியாது..

(மா.தி) ணை பரிசுதிக்க துபாதிக்கென்கை. உண்ணாதாள் ியாதி. அபவமிக் தும் நானில் பசியாவதொன்றின்னை. துந் எண்பதென்கத் து ஒன்பதும்க்கை பட்டினி நாள் தானு மக்கெனையென்றின்னை ஒன்பத்க, விந்தியாக்க நமா நாரணாவென்றெண்ணாத நாளும்க், கருமஸ்சாமவத ருபங்களை நூபங்களைக்கொண்டு உண்ணுமையு ிர்பாதித்ததைக் கிமிடி அராதிக்கப் பெறாத நானென்பென்றும்க்கை பாரங்களைம்க்கென்கை எண்குதப் பட்டினி நாள். பசி தோன்றும்க் நாள் எண்கை. நாக்து ியாதி. என் சிவ்வை துண்ணை யல்லால், உன் ஸ்திர பண்ணும்கொடிய மக்கொன்றையும்க்கியாத் தானதுக்கு ..

(சா.ஸ்வா) கண்ட "அசர்யானாத் மக்யான மத்சரணமூர்யை" என்கிறபடி - எண்ணா நிற்கிற வில்கள் - அனென் மஹீர்தநாதிவாசிக வேடிர் சொல்லப்பட்டது உண்ணா நாள் இயாதி உண்ணா நாள், அஹாரமில்லாத் உபவாச தினத்தி லே - பசியாவதொன்றில்லை, எனக்கு துத் ஆவதொன்றில்லை. அப்போதித்த தினத்தி லே உபவாச தின என்னவ நளிச் செய்கிறார். ஓவா திக இயாதி - ஓவா திக, வித்தாதிவா திக நிரந்தரென்றபடி. தீமமா நாரணாவென்றெண்ணா நாளுதம். நமோ நாராயணாய என்று மந்திரபாதின்கு நாளுதம். இ தக்கெகச்சபா வேத. க்ரக்யஜ்ஸாமவேதம்கபாண நாண்டலம். விவாசினபுரங்களைக் கொண்ட, மராதித்தாக்க கொண்ட, உவபாதம், உவபுரைய தீர்பாதித்த. தண்ணா நாள், திபாதி நாள். திபாதி அராபந பாண்டாதி நாளுதம். எவாத்தது தாபகம், தாபக களாகில். அன்று. அத்த தினத்தி லே எவாத்த, அவைமேய, மஹீர்தநாராபநதந்யாதிந க்கள். பாதிபி நாள், துத் கொண்டுதம் தினபாண்டாதி தாக்கு இயாதி, தாக்கு...

(सा.प्र) नोपयुक्ता अङ्गुल्यः . २ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ इत्यादि क्षान्तवर्तकोदनाद्यस्वाकारादिने मम अद्वाधा नास्ति । किन्तु निरन्तर नमो नारायणंत्यनुसन्धान शून्यदिवसे ऋग्यजुस्सामाभिसंज्ञो विकसितपुष्पैस्त्वत्पादार्चनदिवसे च नामसङ्कीर्तनार्चनयोरभावान्शुद्धाध्यातोऽधिक बाधा भवति । १।३।६ कृष्णं कृष्णं इत्यादि । “गगाद्यपेन हृदय वाग्दमानुतादिना । हिमादीराहितः कायः केशवाराधनम्...

(சா.வி) உண்ணா நாள் பசியாவதென்றால் நில்லை யோவா நேக ரீபா நாரணாவென்
றெண்ணா நாளை - உண்ணா நாள், भोजनं रतिर्न दिवस - பசியாவது, ஷூர்தி - ஒன்
றில்லை, किञ्चिदपि नास्ति । ஓவாநீத, विच्छेदाभावेन - நரீபா நாரணாவென்று, नमो
नारायणेति - எண்ணா நாளும், अस्मरणदिवसा अपि - இந்நக்கெசுச்சாம வேத நாண்மலர்,
ऋग्यजुस्सामरूपपरिमल युक्तपुष्पाणि - கொண்டு, स्वीकृत्य । உன் பாதம், नव श्रीपाद -
நண்ணா நாள் ஆராதயிதும்னந்நீவ்லிவசா அபி அவை, इत्येते दिवसाः - தத்து நமாதில்
प्रसक्ताश्चेत् அவை, ते दिवसाः - எனக்கு, पद्धिनि नां, उपवासदिवसाः - நக்கு
நின்னை யல்லாறியாது நானத ந்கவனென் வடமன்று..

(सा.स) र्थाङ्गुल्यः - २ अङ्गुल्यः १ कृष्ण इति - अनशनवति दिने क्षुन्मा न बाधते । किन्तु त्वन्मन्त्रजप
गणना विरहितदिवसे वा त्वत्पदयोः कस्यचिज्जुसामपूनसद्यो विकसितवसुमैरर्चन विधुरदिवसे वा प्राप्ते
तस्मिन् दिवसे क्षुन्मां बाधते - १५ अङ्गुल्यः इति - मज्झिमा त्वा विना न जानाति...

“நானதஞ்சுவனெனவஸமனறு” என்றும், “வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது” என்றும் “தோளவனையல்லால் தொழா” என்றும், “நயவேன் பிறர் பொருளை” என்றும் “நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்க வேண்டுமே” என்றும் ..

(சா.பி) அத்தலைக்கு என்ன அவசிய வினையுமே? என்ற சங்கவன், என் வஸமன்றியே ப்ருதிக்கிறது என்கை, வாயவனை இயாதி | வாக்கானது அவனை ஒழிய மற்றொரு வரை ஸ்துதிக்கிறதில்லை. இதானவனை இயாதி ஸ்ரம நய வேன் இயாதி பிறர் பொருளை, பரமான்மஸ்யமான சந்தானம் க்கலை. நய வேன், என்னதென்று ஆசைப் பட்டேன். கீழார், பிறர் பொருளை அபஹரிக்கும் அஹ்ஹாரிகள். இது அஹ்ஹார மமகாரி-வூதிரபுவேஹ்யம் | திந்தாய் இயாதி | இடைவிடாதே நான் உன்னை நினைக்கும்படி நீ...

(சா.ஸா) ஜிஹ்யானது, நின்னையல்லால், உன்னையன்றியே உன் ஸ்தோத்ர பண்ணுப தொழிய மற்றொன்றையும் அறியாது தானது, காலதுக்கென்ன அவசியம்? என்று, அஞ்சுவன் மீதினாகா திந்தேன், அத்ததாத்த என்னவன்றியே ப்ருதிக்கிறது வாய், வாக்கானது, அவனையல்லாது, அவனைத் தவிர வேறொருவரை வாழ்த்தாது, ஸ்துதிக்கிறதில்லை. இதான் அவனையல்லால் தொழா, வேறொருவரையும் வணங்காது என்கை. நய வேன் பிறர் பொருளை, பிறந்தியா நுடைய பொருளை, சித்தை - நயவேன், ஆசைப்பட்டேன் - கீழார் பரமத்தை ஸ்துதிக்கிற தாழ்த்த வாயோதி நன்வேன், சசரி இயான் அனாதஹ்ஹாரமமகாரிவூதிரபுவேஹ்யம் கொல்லப்பட்டது நிரந்தர நினைப்பதாக, நான் உன்னை நிரந்தர வஸ்ய பண்ணும்படி, நீ, கேவாந்தே நினைக்க வேண்டும், சஹ்ஹித்த நள வேண்டும் என்கை

(சா.பு) त्रयम् । सा जिह्वाया हरि स्तोति" इत्याद्युक्तवाक्यद्वयभावाद्भगवन्नामग्रहणायोग्योऽहम् । तथापि वागिन्द्रियमवश त्वन्नामग्रहणमन्तरेण किमपि न जानाति नत क्षन्तमर्हसीत्यर्थः । वாயवनेन यल्लतु वाळुत्ततु. वागिन्द्रिय भगवन्तमन्तरेण कमपि न स्तोति । இதானவனையல்லால் தொழா, ஸ்தோத்ரம் ஹஸ்தி ஹவத்யநிரேகே வஸ்யாயஜ்ஜலி ந க்ருதாம் | நய வேன் பிறர் பொருளை, பரஸ்வ நாபேதே | நிரந்தரமியாதி த்வத்பாடாரிவந்திவஸ்ய ஸ்மூதிநிரந்தர மம ஹ்யாதிநி ஹவதா...

(சா.வி) நாக் து, ஜிஹா | நின்னையல்லால், த்வி விநா | த்வதாய ஸ்தோத்ர க்ரண விநா | அறியாது, அந்யக்மிமபி ந ஜானாதி - நான், அஹம் - அது, தஸ்ய - அஞ்சுவன், விஹ்மி - த்வத்யஸ்யே மம வாக்ஷத்யபாவாந் வாக்ஷ ஸ்யாதிநி விஹ்மிந்யர்த் | என் வஸமன்று, வாஸிந்ரிய மதயிநி ந ப்ருதி | நியந்நுமஸகய் த்வத்யஸ்யே ஸ்தோத்ர ப்ருதி - ததாபராபு: ஸ்நதவ்ய இநி பாவ: | வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது - வாய், வாஸிந்ரிய - அவனையல்லது, ந விநா - வாழ்த்தாது, ந ஸ்தோதி - தோள வனையல்லால் தொழாது தோள், ஸ்தோ - அவனையல்லால், ந விநா - தொழாது, அந்யஸ்யாஜ்ஜலி ந க்ருத: - நயவேன் பிறர் பொருளை, பிறர், ப்ருதி - பொருளை, அர்த் நயவேன், நாபேதே - நிரந்தர நினைப்பதாக நீ நினைக்க வேண்டும் - நிரந்தர, மந்த - நினைப்பதாக, த்வி யதா சிந்தயே...

(சா.ச) நான் இதி - ஹவத்யஸ்யே ஸ்தோத்ர ஹிநோஹிஸ்மி ஹவத்யவ ஸ்தா ஜிஹ்யாபி ந மத்யா | வாய் இதி வாக் பரமபுரஸ்யே விநாஸ்திஸ்மிந் மஜ்ஜலமாஸாஸ்தே | இதான், ஹ்யாவிபி | ததாரிநிநி அஜ்ஜலிவந்தாய நோயுதௌ நயவேன், ந ஸ்யாஸ்யந்யத்யாஸி - நிரந்தர த்வா ஸ்மர்து த்வயேவ சஹ்ஹிதயிதவ்யம்...

மூ - "இருளிரிய, ஊனேறு செல்வத்தை, நீணாகம் சுற்றி" என்கிற திருமொழிகளிலும், "பத்யு: ப்ராஜானாமேசுவர்ய பசூநா வா ந காமயே | அஹ் கதம்போ பூயாம் கந்தோ வா யமுநா ததே" என்றும், "கூரூபவாமநுசரம் வௌதர்யம் நேஹ வித்யதே |

(சா.தி) சங்கல்பித்த நள வேணும். இ நளிரிய இயாதி. பெ நயான் தி நமொழியில் முதல் தி நமொழி. ஊனேறு செல்வம். இது நாலாம் தி நமொழி. நீணாகம் சுற்றி. பெரிய தி நமொழியில் ஸான்யத்தி நமொழி. "கண்ணண்ணைகளென்று கொலைகளிக்கும் நாளே. வாயாரவென்று கொலை வாழ்த்தும் நாளே மறத்திகழும் மொழித்து வஞ்சமாற்றி இயாதி | பொன்வட்டில் பிடித்துடனை புறப் பெருவேனா வேனே. படியாய்க் கிடந்துன் பவள வாய்க் காண் பனை" இயாதி | "காணாதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல கண்டோரே கௌச் செவிகள் செவியல்ல போகார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல. பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல இயாதி | பத்யு: ப்ராஜானாமேசுவர்ய: ப்ராஜா - பதியினுடைய. பசூநா பத்யு: சேசுவர்ய ந காமய - காமக்கிறதூ தானேகொளில். யமுநாஸ்ததே கௌசுரீபாடஸர்சந்ய கதம்ப: கந்தோ வாஹ பூயாம | கரூபவா | அநுசர. கிங்கரம் | இஹ மதநுசரத்வஸ்வாகரே | வௌதர்யம், அநௌசிய ந வித்யதே - நவ ஸ்ரூபம் ட்ரவான்மந்ரபித்வஸ்ய...

(சா.ஸா) இ நளிரிய, ஊனேறு செல்வம் நீணாகம் சுற்றி என்கிற இது தி நமொழி களுடைய அடிநாடம் இனி சப்ரதாயகிராப ஷட்வயம் சப்ரதாயத்தை உபந்யமித்து ஸாஸ்த்ரமடல் லாத சப்ரதாயம் ப்ராணமடல் லாபையாலே சப்ரதாயத்துக்கு ப்ராணிகதாமிங்க்யம் மலபுத்ரப்ராண - வசனங்களை உபந்யமிக்கிறார். பத்யு: ப்ராஜானாமேசுவர்யா ப்ராஜானாமேசுவர்ய: ப்ராஜாபந்ரஹ்ண: - பசூநா பத்யு: ருத்ரஸ்ய ச ஈசுவர்யந் காமயே - கிந்து ஸ்ரீகௌசரணஸத்யார பவித்ரிதே யமுநாதேரதபிமதகதம்ப - கந்தரூபஸ்தாவரஜந்ம் பாயபூயாஸமென்கை அநந விஷயவாமரூபவௌதர்யமுக்தம் - கரூபவெதி ஸ்ரீராம ப்ராஜா ராமானுஜவாக்ய - மாமநுசர கி கரூப - இஹ, மதநுசரத்வ ஸ்வாகர - நவ வௌதர்யம், அநௌசிய ந வித்யதே - அஹ் த்வதேக...

(சா.ப்ரா) சங்கல்பநீயமித்யர்ய: | ச஫லசுருதிகானா ட்ரஸாபாநா தி நமொழி இதி நாம | இ நளிரிய, "ஊனேறு செல்வத்து, நீணாகம் சுற்றி" இதி படோபகரமகட்ரஸாபாஸுசேத்யர்ய:...

(சா.வி) ததா த்ர, த்வ நினைக்க வேண்டும், சங்கல்பயித்வம் - ச஫லசுருதிகானா ட்ரஸாபாநா திருமொழி சஜா - இ நளிரிய இயுபகரம் ஈக: தி நமொழி - இ நளிரிய, அஜானநிவூத்யே - ஊனேறு செல்வம், தேஹாஸவர்தகமௌசுவர்ய - தி நமொழி, ஊனேறு செல்வம் இயுபகரம் ஈக: திருமொழி நீணாகம் சுற்றி இயுபகரம்: திருமொழி உக்தபகரேணிதி ஷே: - பத்யு: ப்ராஜானாமேசுவர்ய: - பசூநா பத்யு: ருத்ரஸ்ய - யமுநாதே ஸ்ரீகௌசுர பாடாரவிந்ஸ்பர்சநஸ்யேதி பாவ: - வௌதர்யம், அநௌசியம் |

(சா.ஸ) இ நளிரிய, அஜானநிவூத்யே - ஊனேறு செல்வம், தேஹாஸவர்தகமௌசுவர்ய நீணாகம் சுற்றி, சதுரஸுரதார்தவாஸிகம் த்வந்ரகரம் ப்ராடக்ஷிண க்ருவா | அநுசரத்வவிருத்ரமனாவூதிநிவௌதர்யம்...

(भा.वि) अथ ज्ञातव्येष्वज्ञाताशस्याचार्यसकाशाच्छ्रवणम्, उत्तार्थनिष्ठावद्भिस्महत्वासः, अस्खलित यथाशक्ति वर्णाश्रमधर्मानुष्ठान, वयमनुष्ठानतत्परा इति गर्वमूलकस्त्वोत्कर्षपरनिकर्षानुसन्धानरूप श्वभ्रपतनपरिहारेण सावधानवर्तनम्, भगवत्प्रसाद प्राप्तभगवत्साक्षात्कारपर्यन्तेषु फलेषु सत्त्वपि कार्पण्यविशेषस्वरूपहान्यभावः, स्वानर्हतां स्मृत्वा शोकमकुर्वन्नेतावताररहस्यमिद्ध भगवत्सौलभ्यानु- सन्धाने विश्वासवान् भूत्वा गतशोकमकृत्वैवदार्तातत योग्यतामनुसन्धान आहारशुद्ध्या इन्द्रियाणि भगवत्सेवायोग्यानि कृत्वा अयोग्यविषयान्तरेभ्यः इन्द्रियाणि सवासन निवर्त्य नर्दातरणाय नावगमन प्रतीक्षमाणाना षणबन्धद्यूत विहाय विहारद्यूते प्रवर्तमानानामपि द्यूतशास्त्रमर्यादायैव कालक्षेपकरण- नद्गवत्प्रीत्यर्थ करणेऽपि यथाशास्त्रमेव कालविशेषादिनियताज्ञानज्ञाकैङ्कर्यमाचरन् वर्तेन्येतन्, अर्चावि- तारभोग्यत्वानुसन्धानेन तद्विषय एव कैङ्कर्यकरण, न्यायार्जित द्रव्येण कैङ्कर्यकरण, सर्वोऽप्यय स्वधर्म इति स्मृतिमत्त्वं, परमपुरुषार्थस्य प्रधानकरणमाचार्यसबन्ध इति विश्वस्य तद्विषये कृतज्ञत्वम्, आचार्य संबन्धस्यापि मूलं...

மீ-தன நிபேககு அநுரூபமாகத் தெளிய வேண்டும் அर्थங்களில் தனக்குத் தெளியாத நிலங்களை நாம் கृतகृत்யெனென்று அநாதரித்திராதே அநுभवபூர்த்தியுண்டாமபோது தெளிவும் ப்ரேமமும் வேண்டு கையாலும் “तत्पादभक्तिज्ञानाभ्यां फलमन्यत् कदाचन । न याचेत् पुरुषो विष्णुं याचनान्नश्यति ध्रुवम्” என்கிறபடியே, ஜானभक्तிகளை அபேक्षித்ததால் குற்றமில்லாமையாலும் தனக்கு ஷேபி விஷயத்திலே சித்தரஜ்ஜன பிறக்கைக்காக “பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து” என்னுமபடி நிறகிற தெளிவுடைய பரமேகாந்திகள் பக்கலிலே “तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया । उपदेश्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः”

(சா.வீ) उत्तरकृत्यम् । ज्ञानव्यर्थங்களில் அஜானாசங்களை ஆசார்ய சகாசான் ஸ்விக்கையை முந்தவாநுளிச் செய்கிறார். தன் நிபேக்கு அநுரூபமாக இत्याடியால் பரிசுஷ்டஜானனாய் இய்ந்த தால். அநாதரித்திராதே தெளியக் கேட்டென்று ஸ்வயம் । இதுக்கு ஈந சித் ரஜ்ஜன பிறக் கைக்காக என்கிற அளவும். சித்தரஜ்ஜன, மனஸ்ஸந்தோஷம் । தெளிவு, ஜானேஷ்வர்யம் । ஜானமாசார்ய- மூலமாக வேண்டுமென்கிறது; பீதக வாடை இत्याடியால் பீதகவாடைப் பிரானார், பீதாம்பரனான உபகாரகன். பிரம குருவாகி ப்ரஹ்மோபதேஸுவான ஆசார்யனாய்வந்தென்கை. ஆசார்யநிவர்த்தனத்தைக் காட்டுகிறார். தவ்வித்தானி । ப்ரணிபாத:, தீர்வ்ரணாம: । பரிப்ரஸ்ந:, தீர்வதகாலே அபேகிதப்ரஸ்ந: । சேவா, ஸுஷூபா...

(சா.ஸ்வ) समर्थக்கிறார். தன் நிபேக்கு அநுரூபமான இत्याதினா குற்றமில்லாமையாலும் இதி - ப்ரவதவிஷயத்தில் ஜானभक्ति வோர்யார்ய காம்யமும் அநுஜானமாகையால் ஸ்வரூபவிரோத மில்லை என்று கருத்து. பீதக வாடை . இत्याதி । ஆடை, அம்பர்ம । பீதாம்பரனான, பிரான், உபகாரகன், பிரமகுருவாகி...

(சா.ப்ர) தெளிய வேண்டும். ஜானவ்யஸு । தெளிவும் ப்ரேமமும் வேண்டு கையாலும் இதி, விஷதஜானஸ்ய ப்ரேமஸ்சாபேகிதத்வாதித்யர்ய: சமஸ்தகத்யாணகுணாகரதயா விஷதஜான ப்ரேமாஸ்ய ப்ரீதிபூர்வகானு- ட்யானஸ்ய ஹேதுரிதி பாவ: - நநு ஜானभक्त्यோரபி ப்ரவததேதூகத்வாஸ்தயோர்ப்ரவதி யாச்சாபாவே “अप्रार्थिता न गोपायेत्” இயுத்தரீத்யா ப்ரவததா ததூத்யாதனாநபபத்: - யாச்சநேசா ஸ்ரயிதவ்ய: ப்ரவதாநத்வேவயாசிதவ்ய: “यच्च मां नोपजीवति” இதி யாச்சா நிஷேதாதிஸஜ்ஜநப்ரஸஜ்ஜ இயுபயந: பாசாரஜூரித்யநாஹ । தத்யாதேத்யாதி । பீதகவாடை இत्याதி । “பீதாவரதர்ஸஸ்வரீ” இत्याதி ப்ரகாரேண பரமபாஸ்ய...

(சா.வி) कृत्यप्रकारं विशदमाह - தன் நிபேக்கு அநுரூபமாகத் தெளிய வேண்டும் இत्याதி மஹாநூர்ணிகயா; இப்படித் தனக்கு அநாதிகாலஇत्याதிநூர்ணிகயா ச । அநாதரித்திராதே, அநாதர்ம- குவீவ - அஜானாசாபாவே஽பி “प्रतिपूर्वमनुष्ठान भक्तिरित्यभिधीयते” இயுத்தभक्तेரபேகிதத்வாத் தர்ய கத்யாணகுணாகரதயா விஷதஜானஸ்யாபேகிதத்வேப்யாசார்யசகாசாநூர்ண கார்யமேவேத்யபிப்ரேத்யாஹ - அநுभव- பூர்த்தியுண்டாமபோது இதி । நநு “यच्चमा नोपजीवति” இதி யஸ்ய கஸ்யசிதத்யர்யஸ்ய அபார்ய நீயத்வாத் கத்ய ஜானப்ரேமாபேகேத்யதாஹ - குற்றம், தோஷ: । சித்ரஜ்ஜன பிறக்கைக்காக. மன ஸஸ்ஸந்தோஷோத்யர்யம் । தெளியக் கேட்டும், பரிசுஷ்டஜானனாய் இய்நவ்ய: । கேட்டும், ஸ்ருத்வா- பீத்யர்ய: । ப்ரவதானேவாசார்யரூபேணாவர்தார்ட் இயத்ர ப்ரமாண பீதகவாடை இதி । வ்யாஸ்யான ப்ராக்...

(சா.ஸ) தன் நிபேக்கு, ஸ்வீயஸ்வரூபோபாய பூரூபர்ய நிஸ்தாயா: தெளிவு, ஸ்வரூபாதித்ய...

(சா.தா) மந்தோஷ்பாதி । பங்குச்சித: பஸ்ய, தேத்தா஡் விரையினுடைய நிபர்ப: தேய்க்கை. அவில, கலங்கின ஜலம । இனி, இவ்அர்த்தநிஸு நடன் கலந்து வர்திக்கையில் ப்ரமாண காட் நுகறார்.யஸ்யாநு பவேதி । யாகொந புரஸுனுடைய, தன்வ் ப்ரநிஸ்திதா வுத்தி: தன்வ்விபஸ்யஜாநமானது. அநுபவபர்யந்தா, ப்ரகவதநுபவபர்யந்நைய்ய இநுக்கிறது. ப்ரகரூபைய்ய இநுக்கும் எண்கை. தன்வ்ரணாஸ்ரமாநுரூபமாக அநுஸ்திக்கையை அநுஸ்திக் தெய்கிறார். அவர்கள் அநஸ்தானங்களில் இத்யாதித்யால். தன்வ்ரணாஸ்ரமாநுரூபமான என்றதில் ப்ரமாண யாவாத்ர்த்த இதி । சர்வத: ப்ரபர்பூர்ணாதித்யமான. உத்பாதே, ததாகாதித்யில் யாவாத்ர்த்த:, ப்ரயோஜநம் । தாவ்ரதேவ் ராஹ்யதேன்கை.

(சா.ஸ்வா) ब्रह्मोपदेष्टावा न गुरुवाति என்கிற கட்டளையிலே இந் । शरण्यं अर्जनानुक्तं நன்றாக ஜிவபரஸ்வரூபாदிகளை उपदेशित्तु ப்ரம்முபபிஹ்ஜானனாயி நந்தாலும் அஜ்நாசிங்களை तदभिज्ञमहत्तुक्कள் सन्निधियिलே முறை தப்பாமல் ப்ரணிபாநாதி புரஸ்ஸர கேட்கச் சொல்லி விதிக்கையாலே அது कृतकृत्याधिकारिக்கும் तुल्यमेன்றபடி. இப்படி ஜ்நானவ்யாசித்தைத் தெளியக் கேட்டிருந்தாலும் விபரிதசர்ப்ரமுண்டாகிலந்த ஜ்நான ஸங்க்லாகலிஜ்நமாதாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். मन्दोऽपीति । இப்படிப்பட்ட ஜ்நானமாத்ரமந்ஜானரஹிதமாகில் “विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वम्” என்கிறபடி யே விபரிதபலமாதாதோ? ஜ்நானமந்ஜான சாமயிரியாகையாலே இஜ்ஜ்நான தானே அந்ஜானபர்யந்தமாமென்னில் ஜ்நானமி நக்கச் செய்தேயும் அந்ஜானரஹித சஹாஸத்தில் அந்ஜானபர்யந்தமன்றிக்கே காணவில்லை”யோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். यस्यानुभवेति । यस्य तत्त्व विषयिणी बुद्धिः । அந்ஜாவ பர்யந்தா, ப்ரகவதந்ஜாவ பர்யந்தா । ப்ரதிஸ்திதா, பலபர்யந்தா ப்ரதிஸ்திதெதி யாவந் அந்ஜானமில்லாமல் பல் கூடாமையாலே அந்ஜானபர்யந்தையாக ப்ரதிஸ்திதே என்றபடி. இப்படி அந்ஜானநிரதசத்ஸஹாஸமந்ஜானோபயந்தமடிகில் உத்தமாத்ரமிக்கு கஹஸ்தஸஹாஸமும், கஹஸ்த்னுக்கு சந்யாசி ஸஹாஸமும், ப்ரஹ்மணுக்கு இநரவர்ப்ரஸஹாஸமும், விபரிதான்ஜான ப்ரயோகமாக ப்ரஸிஜ்யாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அவர்கள் அந்ஜானங்களில் இதி...

(सा.प्र) स्वविग्रहानुभवप्रदानेनोपकारकः - “साक्षान्नारायणो देव” इत्युक्त प्रकारेणायमाचार्य एव नारायण इति यथोच्येत तथा स्थितेभ्यः ।

(सा.वि) தெருங்கி, அவிசுலேஷம்...

(सा.सं) यावदात्म्यवैशद्यम् - கட்டளைப்பிடுவ, मर्यादया । आविलं, पार्थिवावयवकलङ्कित यथा-
निर्मलतामेति तथेति शेषः । यावानिति । सर्वतस्समृद्धोदके उदकावासेऽपि पिपासोर्यावदेव प्रयोजनम् ।
तावदेव तेनोपादीयते तथैवमधीतवेदस्य श्रुतवेदान्तस्य ममक्षोस्स्वांचितमेवोपयुक्तमुपादेय...

மூ-புரகரததிலே தன வர்ணாஶ்ரமஜாதி஑ுணாடிகளுக்கு அநுரூபமான கர்தவ்யாஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அநுஶ்ரிதது.இவஅநுஶ்ரணாடிகளை உடையோமென்னும் ஖வநையடிபாக வரும் ஸ்வோக்ஷ்ர்பரநிகர்ஷாநு- ஸந்நாநங்கலாகிற படு குழிகளைத் தப்பும்படி தன் முன்னடி பார்த்து நடக்கவும்

(ஸா.டா) ஜாதி, ஑ோத்ர - புரஶ்஑ுட்வாடிகளாதல் - அநுஶ்ரித்து, ல்யப்பாலே வி஑ிவிவ஑ிதம் - ஜானாநுஶ்ரணங்களால் வரும் அ஑்஑ுரமகராடிகளை புர஑ர஑ிக்கையைக் காட்டுகிறார். இவ் அநுஶ்ரணாடிகளை இत्याடியால் - கார்ப்ய஑ேடங்களைக் கை விடாமையைக் காட்டுகிறார்...

(ஸா.ஸ்வா) தன் வர்ணேதி - வர்ண:, ஑்ரா஑்யாடி: - ஑ாஶ்ரம:, ஑்ரா஑ர்யாடி: ஜாதி:, ஑ோத்ரம - ஑்ரமிட்வா- ஑ிர்வா - ஑ுண:, ஑ா஑வதந்வாடி: - இப்படி ஜானாநுஶ்ரணாந் ஸத஑஑வாஸமவே஑ிதமென்னிலவர் கலிடங்களில் ஑ே஑காலவैषम्यத்தாலே வந்த அநுஶ்ரணாடி தாரதம்யடர்ஷனத்தாலே ஸ்வோக்ஷ்ர்பர- நிஷ்கர்ஷாநுஸந்நாநரூபாநாந்ம஑ுண புர஑்஑ிஜ்யாதோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார். இவ்அநுஶ்ரணாடி களை உடையோமென்று இति படு குழிகளை இति மேலே ஸந்மார்க் போலிருக்கையால் ஑஑்ர஑்ரிணுஜன தெரியாதே விழுமாப் போலே ஑டா஑ாராநுஶ்ரண போலே காணச் ஑ெய்தே தனக்குத் தெரியாமல் அவர்ஜநாயமாக ஸ்வோக்ஷ்ர்பரநிகர்ஷாநுஸந்நாந ஑஑ாவிதமென்று காந்த்து. தன் முன்னடி பார்த்து நடக்கவும் இति புரா஑மித்யுத்ரவாந்வய: இப்படி ஜானாநுஶ்ரணாடி களுண்டாகில் ஑ாகி஑்ந்ய தவிர்ந்து ஑பாயாந்ர஑்ர஑்ர ஑்ர஑்஑ிஜ்யாதோ? ஑ா஑ா஑்கார புர்யந்ந஑க்தி யில்லாமையாலே ஑பாயாந்ர஑்ர஑்ரமில்லைஎன்னில் ஑ா஑ா஑்காரபுர்யந்ந ஑க்தி:஑ேநு஑ூத ஑ா஑வத- புர஑ாடஜனகர்நிவூதி ஑்ரமாநுஶ்ரணமும், தவ்ஜானமுமிருக்கையாலே ஑ா஑ா஑்காரபுர்யந்ந஑க்தி:யா஑ ஑஑ாவிதமாயிருக்க அதுயில்லை...

(ஸா.பு) வர்ண:, ஑்ரா஑்யாடி: | ஑ாஶ்ரம:, ஑்ரா஑ர்யாடி: | ஜாதி:, ஑ேவந்வாடி: | ஑ுண:, ஜான஑க்த்யாடி: | ஑்ரணாடிராடி஑்஑்஑ாந்: | படு குழிகளைத் தப்பும் படி "஑ர்தே புதி஑்யாமாத்யேவமநூதாடா஑்மாந ஜி஑ு- ஑்ஸேந்"இத்யுக்த புரகரேண அ஑்மிந்ரிபநேயுரித்யுபுரிபி஑ிதாந புர்வக க்ருத ஑ர்தே ஑தந் யதா ந஑வேத்ததா முன்னடி பார்த்து நடக்கவும், புரத஑்ஸய஑வலாக்ய ஑ந்நும | அநு஑ந்நமபே஑்ய கர்மாணி கர்நுமித்யந்: | அ஑்ய புரா஑மித்யநேநாந்வய:, ஸ்வோக்ஷ்ர புரநிகர்ஷாநுஸந்நாநம்ய ஑ா஑வதாப஑ாராடி ஑்ரா ஑்ர஑ுபநா஑க்த்வாந் த஑்ரபித஑ந்஑்ஸ்வநி஑ா஑ிஜான புலமிதி ஑ாவ: - நந் ஑்வநி஑ா஑ிஜானே ஑ாவ஑்யகே க்ருதகூந்யத்வாநுஸந்நாந ஑்ரா ஑்ர஑்ய புர்யாநுஸந்நாந் ஑்யாந், ததா ஑்...

(ஸா.வி) ஜாதி஑ுணாடீத்யாடி ஑்஑்஑ேந ஑ா஑்ராடி஑்஑்஑஑ம | அநுஶ்ரணாடிகளை உடையோம், அநுஶ்ரணாடி-மந்ந: | படு குழிகளை, ஑பரிபி஑ிதாநயுக்த஑ாநி | "஑ர்தே புதி஑்யாமாத்யேவமநூதாடா஑்மாந் ஜு஑ு:ஸேந்" இத்யுக்தரீந்யா | தப்பும்படி, யதா ந புர஑்ரேஸ்ததா | முன்னடி பார்த்து, புர: பாடந்யா஑ ஑ே஑ ஑்ர஑்ரா | நடக்கவும், வர்தநமபி | புரா஑மிதி ஑்ரணி்காந்ந்஑ிதேநாந்வய: | புரா஑, ஑ு஑ித்யாடி஑ி஑்஑ிமித்யந்: | ஸ்வோக்ஷ்ரபுரநிகர்ஷாநுஸந்நாந யதா ந புர஑்ரேஸ்ததா ஑ாவ஑்ரானே வர்தேநி ஑ாவ:...

(ஸா.஑்) மித்யந்: | படு குழிகள், ஑்வநா஑கர்நாந் | தான் முன்னடி, நிரபரா஑ுத்ரவூதிம்...

மூ-ஆகிஷ்ணயத்தை அழிய மாறாதே. “அஹம்ஸ்யபராधानாமாலயோ஽கிஷ்ணோ஽ஐதி:” இत्याதிகளை அடியொற்றி நடக்கிற “நோற்ற நோன்பிலேன்னுண்ணறிவிலேன். என் நான் செய்கேன்...

(சா.பி) அழிய மாறாதே. அழியும்படி விலக்காதே - ஶாஸ்திரங்கள் - ஶேடங்கள் இவற்றை அநுசந்திக்கும் பிரகாரங்கள் அஹம்ஸ்யாதிகள் அடியொற்றி, அநுசரித்து நோற்ற நோன்பிலேன், அநுஷிக்கப்பட்ட ஒரு வரமுமில்லாத அடியேன் - நுண்ணறிவிலேன், சூக்ஷ்மமான ஆத்மஜ்ஞானமுமில்லை என் நான் செய்கேன், நானெத்தைச் செய்வேன் கால் மடக்கும் நீட்டுமவன் அநீனமாகையால் என்றபடி.

(சா.ஸா) அழிய மாறாதே, அழியும்படி விலக்காதே - उत्तरकालத்திலும் பக்திநிஷ்பத்தி உண்டானாலும் இஷ்வரனே உபாயமாகையால் உபாயதயா பக்தியைப் பற்றினால் அந்யோபாயத்வபரித்யாக ப்ரஸக்தமாய், “उपायानामुपायत्व स्वीकारेऽप्येतदेवहि” என்று ப்ராயசித்தமாக புன: ப்ரபதன ப்ரஸக்த்யா ஆகிஷ்ணயத்தை அழிக்கலாகாதென்றபடி. இப்படி ஆகிஷ்ணயத்தையழிய மாறாதே என்கிறது கூடுமோ? ப்ரபந்நாஸ்திகளான ஆழ்வார், நாதமூர்த்திபுரத்திகள் ஆகிஷ்ணயாதிக்காரத்தை விட்டு பக்தியோகமநுஷ்டானம் பண்ணுகிறது. அப்போது அசங்கதமாக ஒழியாதோ? அவர்களும் “நோற்ற நோன்பிலேன்” இत्याதிகளாலே ஆகிஷ்ணயானுசந்தான பண்ணினார்களென்னில் உபாயாந்தரஸாமர்த்த்யமிருக்க அவர்களிடப்படி ஆகிஷ்ணயானுசந்தான பண்ணக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அஹம்ஸ்யபராधानாமாலய इति । இந்த ப்ரமாணமகிஷ்ணாதிக்காரிக்கு ஶ்வாபிஸஹிதகாலத்தில் ஶ்வேஶ்பூரூபார்த்தத்துக்கு இஷ்வரனே உபாயமென்று சொல்லுகையாலே பக்தியோக தயாவித்யபூரூபார்த்த ஶாஸ்திரமல்லாமையாலே இந்த ப்ரமாணானுசாரத்தாலே இவர்களும் ஆகிஷ்ணயத்தை அநுசந்திக்கக் குறை இல்லை என்றபடி. அடியொற்றி, அநுசரித்து, நோற்ற நோன்பிலேன், நோற்ற, அநுஷிக்கப்பட்ட. நோன்பு, வரம் । இலேன், இல்லாதவன் - அநுஷிதவரதஸூயோ஽ஹமென்றபடி. நுண்ணறிவிலேன். நுண், சூக்ஷ்மார்த்தங்களை. அறிகிலேன், அறியேன். பக்த்யுபயுக்தஜ்ஞானானுஷ்டானரஹிதன் என்றபடி. என் நான் செய்கேன், நான், என் எத்தை - செய்கேன், செய்யக் கடவேன். கால் நீட்டமும் மடக்கமுமவன் அநீனமாகையாலே என்றபடி. பராநீனதயா கிம்பி...

(சா.ப்ர) அடியொற்றி நடக்கிற, மூலதயா ஶ்வீகृत்ய ப்ரவர்தமானாந் । நோற்ற நோன்பிலேன், அநுஷிதோபாயோ நாஸி । என் நான் செய்கேன், ஜ்ஞானாதிர்ஹிதோ஽ஹ கி வா க்யா ஶாஸ்திரம்...

(சா.வி) அழியமாறாதே. यथा नष्टं स्यात्तथा अनिवार्य । परित्यागे सति आकिञ्चन्यस्य नाशस्यात् यथा नश्येत्तथा अपरित्यज्येत्यर्थः । ஆகிஷ்ணயானுசந்தானரூப கார்ப்ணய ப்ரகார ப்ரமாணமாஹ । அஹம்ஸ்யாத்யாதிநா । அடியொற்றி நடக்கிற. நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன். என் நான் செய்கேன். அடியொற்றி, மூலதயா ஶ்வீகृत்ய । நடக்கிற, ப்ரவர்தமானிஷ் । நோற்ற நோன்பிலேன், அநுஷிதோபாயோ நாஸி । நுண்ணறிவிலேன், சூக்ஷ்மஜ்ஞானரஹிதோ஽ஸி । என் நான் செய்கேன். சூக்ஷ்மஜ்ஞானரஹிதோ஽ஹம்...

(சா.ஸ) வத்ஸரூபாதிமதாரூபஸ்வாதிக்காராந்தரீகர்த்தமாகிஷ்ணயமவிநாஸயந் । அடியொற்றி நடக்கிற, ததநுஸூய ப்ரவர்தமானாகிஷ்ணயஸ்யேவ ரூபத்வோநுசந்தேயத்வே ச ப்ரமாணானுசாரமாஹ । நோற்ற இत्याதிநா । அநுஷிதவரதவிஸேஷா ந । கிம்ஹ கர்தும்ஸக்த: ।

(சா.நீ) யாரே களை கண், அவரே நமக்குப் புகல் - களைவாய் இत्यादि भी स्वामिन्,
நீ துன்பம், சசாரது:ஃத்தை - போக்குவாய், அன்றி யே போக்காத்தொழிவாய் - சிவறு
ரக்ஷகாந்ரமெனக்கில்லை என்னை புகலொன்றில்லா, ஶரணாந்ரமில்லாத அபி யேன்

(சா.ஸ்வ) கर्तुमशक्तोऽस्मि என்கை களைவாய் இத்யாதி துன்பம், சசாரத:ஃததை, ஹே
 ஸ்வமிந் - களைவாய், போக்குவாய் களையாதொழிவாய், போக்காதொழிவாய், மஹ்நி,
 வேறு களைகண், ரக்ஷகாந்தர்ம, இலேன், இல்லாதவன் என்கை. புகலொன்று ல்லா விநா
 ஒரு ஶரண்யாந்தர்மலா - இல்லாத அடியேன், ஆலிக்கென்று, ஆலிக்கு, என் ஶாட்மாவுக்கு
 ஓர் பற்றுக் கொம்பு, ஒரு அவலம்பன் ஶாக்ஷீ நிந்நலால், உந்நெய்ந்நிக் தே - அநிகின்
 றிலேன் - அநியேன் - கறவகள் பின் சென்று, கெவலமூதரபொஷணார்ம - கறவைகள், ஶோக்
 களை பின்சென்றபடி - குளித்து இத்யாதி குளித்து, ஶ்நான பண்ணி பூந்நனலை,
 த்ரெதாஸ்யை - ஓம்புகை, பரிசுரிக்கையாகிற - குறிகொளந்தண்பை தன்னை, ஶாவதானத்
 தோடே நடக்க வேண்டும் ஶாஹ்ய...

(சா.வி) என், கி சா஧னம் । செய்கேன், கர்யாம் । களையாய் துன்பம் களையாதொழி
வாய் களைகண் மற்றிலேன். துன்பம், டு:ஃம் । களையாய், நிவர்தய । களையாதொழி
வாய், மா நிவர்தய வா - மற்று, த்வஃயநிரித்: கசித் । களைகணி லேன், ரக்ஷா மம நாஸ்தி ।
புகலொன்றில்லாவடியேன். கத்யந்தர ஸூன்யோஹம் । ஆவிக் கோர் பற்றுக் கொம்பு நின்ன
லாலறிகின்றிலேன். ஆவிக்கு, ஆத்மந: । ஓர் பற்றுக் கொம்பு, ஏகாமவலம்பநஸாஹாம் ।
நின்னலால், த்வா விநா । அறிகின்றிலேன், ந ஜானாமி । கறவைகள் பின் சென்று,
கேவலமுதர பௌணார்த் கவா பஸ்சாஹ்வந க்ருத்வா । குளித்து மூன்றனலை ஓம்பும். குளித்து, ஸ்தான
க்ருத்வா । மூன்றனலை, த்ருதாஸ்தி: ஓம்பும், பரிசுரண । ஏதத் த்ருஹ்யகர்மமாத்ரோபலக்ஷணம் ।
த்ருஹ்யகர்மமாத்ர பரிசுரணவாஸ்தி சபந்ந: ।

(சா.சं) களைவாய், சசாரதூ:கி் நிவர்தய வா மா வா தந்நிவர்தனே த்வா வினோபாயாந்நரஹிதோ஽ஹம் ।
அநந்யப்ரயோஜனோ஽நந்யோபாயஸ்சாஹ் த்வஹாச: । ஆவி, மனச: அ஢்விதீயாவலபநசாஸ்தா த்வா விநா ந ஜானே ।
கறவை, தோ஢்஢ிச஽஽஽ானநுசர்ந் துதா கால ப்ராப்ய க்ஷிபரா வயம் । குளித்து...

மூ-குலங்களாயவீரிரண்டில். ஏழையேதலன். பற்றேலொன்றுமிலேன் - தருதுயரம் தடாயேல் என்கிற பாட்டுகளிலும் “न धर्म निष्ठोऽस्मि” என்கிற श्लोकத்திலும் இவர்கள் அருளிச் செய்த கார்ப்ணத்தின் கவடுகளையெல்லாம் அவலம்பித்துக் கொண்டு போரவும்...

(சா.தி) आत्मस्वरूपम् - आत्मस्वरूपज्ञान முமில்லை. நின் குணம், தேவரீரிடத்திலும் - பத்தனல்லேன், भक्तियை உடையேனல்லேன், குலங்களாயவீரிரண்டில், ब्राह्मणादिवर्णங்களாகிற நாலிலும் பிறந்தவனல்லேன் - நலங்களாய இत्यादि - ஏழை, भौर - அஜனென்றபடி. ஏதலன், विद्वेषि - கீழ் மகன், हीनजाति - பற்றேல், इत्यादि - பற்றேலொன்றுமிலேன் இங்கு பற்றாவது सूकृतम् - அபாசியமானாலொன்றுமில்லாதவன் - தருதுயரம் தடாயேல், कर्म தருகிற दुःखத்தை நீ போகாயேலும் - நின் शरणல்லால் शरणில்லை. தேவரீர் திருவடிகளை ஒழிய வேறொரு उपायமில்லை. இவர்கள் आचार्यர்கள் கழிந்த स्वानर्हையை..

(சா.சுவ) कर्मத்தை. ஒளித்திட்டேன், परित्यजित்தேன் - குலங்களா இत्यादि குலங்களாய, ब्राह्मणादिकुलात्मकங்களான - ஈரிரண்டில், நாலில் ब्राह्மणादிகுலचतुष्टयத்தில் ஒன்றிலும், பிறந்திலேன், பிறந்தவனல்லேன் - ஏழையேதலன், ஏழை, भौर, अज्ञன் என்றபடி. ஏதலன் हीनजाति - பற்றேலொன்றுமிலேன், பற்றேல், பற்றானால், अपाश्रयமானால் ஒன்றுமில்லாதவன் - தருதுயரந்தடாயேல், कर्म தருகிற दुःखத்தை - தடாயேலும், போக்காயேலும் - நின் शरणல்லால், त्वच्चरणारविन्दमன்றிலே - शरणில்லை, उपायமில்லை - இவர்கள் கீழ்ச்சொன்ன நம்மாழ்வார் नाथमुनिकளுள்ளிட்டார் - கவடுகள், शाखैகள் भेदங்களை என்றபடி. இப்படி उत्तर कालத்திலும் कर्पणानु सन्धानमनुवृत्तமாகில் उपायान्तर...

(சா.பு) குலங்களாய இत्यादि । धर्मानुष्ठानयोग्यब्राह्मणादिवर्णचतुष्टये कुत्रापि न जातः । ஏழையேதலன், दीनो हीनश्च । பற்றேலொன்றுமிலேன், केनाप्याश्रयणायैव हीनः । वज्रजमेतवसुजलत, दुःखप्रद पाप न निवर्तयसि यद्यपि अथापि त्वच्चरणारविन्द व्यतिरेकेण मम रक्षको नास्ति என்கிற பாட்டுகளிலும், கறவைகள் इत्यारभ्योक्त पदषट्कोपक्रमगाधाम् च । கவடுகளை எல்லாம், शाखाभेदान् । कर्पणैकदेशानित्यर्थः । போரவும் प्राप्तमित्यन्वयः - वर्तितु युक्तमित्यर्थः...

(சா.வி) குலங்களாய வீரிரண்டில், ஈரிரண்டில், द्वयस्य द्वये । धर्मानुष्ठानयोग्यवर्णचतुष्टये न जातः । ஏழையேதலன், दीनो हीनश्चेति सारप्रकाशिकाया व्याख्यातम् । ஏழை, भौर; । अज्ञ इति विवक्षितम् । ஏதல், विद्वेषि इति सारदीपिकायाम् । பற்றிலொன்றுமிலேன். பற்றில் सूकृते । ஒன்றும், एकमपि । இலேன், मम नास्ति । இங்கு பற்றாவது सूकृतमिति दीपिकाया व्याख्यातम्, தருதுயரத்தடாயேல். தருதுயர், दुष्कर्मदत्तदुःखम् தடாயேல், यद्यपि न निवर्तयसि तथापि त्वच्चरणारविन्दे विना उपायान्तरं नास्तीति तत्तद्वाधा प्रतीतार्थः என்கிற பாட்டுகளிலும், கறவைகள் इत्यारभ्योक्तवाक्यषट्कोपक्रमगाधाम् । கவடுகள், शाखाभेदान् कर्पणप्रकारभेदान्-नित्यर्थः - अवलम्बित्तुக் கொண்டு போரவும்...

(சா.ச) स्नात्वागार्हपत्याहवनीयदक्षिणानुज्वलधितुम् । குலங்கள், ब्राह्मणादिकुलचतुष्केऽप्यनुत्पन्नः - ஏழை, दीनभाव प्राप्नोऽहम् । பற்றேலொன்றுமிலேன், आश्रयणायान्तरशून्योऽहम् । தரு, फलदानि पापानि न विनाशयसि चेत् । கார்ப்ணத்தின், கவடுகளை, आकिञ्चन्यानुसन्धानरूप-கார்ப்ணप्रकारभेदान्...

மூ-இப்படி தனக்கு அநாதிகாலம் பிறந்த அநர்ஹையம், அதடியாக இழந்த கெட்டியதனையும் பார்த்து
"பொய் நின்ற ஞானமும்...

(சா.பி) நினைத்து டு:ஸ்யாதே என்னத்தைக் காட் டகி.றார். இப்படி தனக்கு ட்யாடி யால் இவ்வவசா ட்யாஜ்யமானது வைஹ்யவிரோட்யாகையாலே பொய் தின்ற டோனமும், டேஹத்துல் டாட்மஜானாடிகஸ்...

(சா.த்வா) ஸ்பர்ஷ் ப்ரஸக்த்மா காதென்று கருத்து. இப்படி காரணிய நியமநுஸந்தியமாகில் பூர்வ-
காலீனாயோக்யதானுஸந்தானமும், அதடியாக ஜன்மநைஷ்கல்யானுஸந்தானரூபநிவேதமும் மிகுதியாய்
அத்யந்தாவஸாதத்தாலே உத்தரகேஹ்யநிஸ்தானோக்ஷேதம் ப்ரமஜ்ஜியாதேதா சாலிகதூதிபரிணாலை அவஸாத
நிவூத்தமாய் கைஹ்ய சுக்ரமாமெண்ணில் இவ்விபரீத நிவேதம் இ நக்கச் செய்கே நிஷ்காரண
மாக சாலிகதூதி வரக்கூடுமேதா ப்ரபவந்ப்ரபாவகூதேதானீனன யோக்யதானுஸந்தானத்தாலே சாலிக-
தூதி கூடுமெண்ணில் அநாதிசிட்நாயோக்யதே இ நக்க யோக்யதானுஸந்தானத்தான் கூடுமேதா அவதார-
ரஹ்ஸ்யரூபதீர்தாவிகாஹநத்தாலே அயோக்யதே கழியுமெண்ணில் ஆனாலும், ப்ரபவந்ப்ரபாவத்தாலே
யோக்யதே உண்டாமென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டேதா கிஷ் கரணவர்க்கங்கள்அநாதி துவாஸிநாப்ராப
விஷயங்களுலே பட்டிப்புக்க நிற்க உத்தர கைஹ்யநிஸ்தானம் எங்குலே என்னவ நுளிச் செய்
கிறார். இப்படி தனக்கு இனி - பொய் தின்ற இயாதி - பொய் தின்ற ஞானமும், மித்யா
ஜ்நானமும் - தேஹாத்மாபிமான...

(சா.பு) நன்கெவ் பூர்வசித்தநைய்யஸ்யானுஸந்தேயத்வே நாஞ்சிதம்தஸ்ய ஸ்வஸ்யேயந்த காலம் நிர்வஹிகானந்தரூபஃ -
 தனுஸ்வாஸாவஸ்யாபி ததவிநாஸூதஸ்யானுஸந்தானா஑்ஷோகாவஸந் எவ ஸ்யாத் - ந து கை஑்஑ீர்ய கர்து ஷக்நுயாத் -
 கி஑்ஷாயோக்யநானுஸந்தானா஑்ஷாவதனுஸ்வநிரஸே஑்ஷஸ்ச ஸ்யாத் - வி஑்ஷ ஸ்வதோஷானுஸந்தானார்த்த வி஑்ஷயஸ்மரணே
 “தோஷானு சின்தநார்த்தா ஸ்முதிர்அபி புவூதிர்ஏவ வா ஸ்யாத் । அகி஑்ஷந்யானுஸந்தானே பூர்வாக்ததோஷாபதிர்அஸ்யுபயத:
 பாஸார்ஜுரித்யத்ர ஸ்வகி஑்ஷந்யமநுஸந்தானே நைவகத ந ஷோசாமீத்யுக்தபுவாரேநைவாத்யுந்நதஸ்யாபி ஃ஑ாவதௌ
 வி஑்வரூப ச மாமஜம் । ததஸ்த ம்ரியமாண து கா஑்ஷபாஷாண ஸந்நி஑்ம் । அஹம் ஸ்மராமி ம஑்஑ுத்தம் நயாமி பரமா
 ரதிம் । ஸகூதேவ ப்ரபந்நாய । ஸர்வ஑்ம்மானியரித்யஜ்ய । மித்ர஑்வைந ஸப்ராமம்’ இந்யா஑்ஷபதே஑்ஸநஸ்ய ஸர்வஸமா-
 ஑்ஷயணீயத்வோபயுக்ததயா ஸௌ஑்ஷீந்ய ஸௌல஑்ஷ்யா஑்ஷிணஸ்ச ஜான்தா ததாஜானுஜாரூபவை஑்஑்஑ீர்யகரணேந விபரீதவாஸநா
 ச நிவர்த்யேத்யஹி । இப்படி தனக்கு அநாதிக்காலம்த்யாதிநா । அதடியாகல் முந்த, ததாபாதிநா-
 லா஑்ம் । பெய்யந்தின்று குணமும் இதி । தே஑்வாஸ்ப்ரமஸ்த...

(சா.வி) ப்ராப்தமத்யந்வய: - ஂவமுதரத்ராபி ப்ராப்தமத்யந்வயோ த்ரஂத்ய: இமுதத க்வுங்க்யததையும்த. வ்ஸுதவ்ங்க்யமபி ப்யாய் திந்ந ஞானமும்த ப்யால்லாவ முக்து மமுக்துதம்தபுமெந்நலதத்தப் பண்ணும்த நிவ்வுத ப்ராச்யதத்காலே ப்யாய் திந்ந ஞானமும்த, மித்யாப்துதான | த்வுதாஂம் ப்ராப்தாதி:...

(சா.சं) பெயர்க்கின்ற ஆணையும், अवस्थित शब्दादिभोग्यताज्ञानम्...

(சா.வீ) பொல்லாவொழுக்கும், துப்யுக்மான துராசாரமும். அழக்துடம்பும், ததெதுக்
மான மலினசரீரமும், இன்னின்ற தீர்மை, இப்படி தின்ற சாசாரிக் ஸ்வபாவத்தையே
என்கை. அலற்று, வாய் புலத்த. அவதார ரஹ்ஸ்ய சித்த ஐகவத்ஸுலப்யானுஸந்தானத்தால் தீதறி
என்றத்தை அநுதிச் செய்கிறார். உயிரளிப்பான் த்யாடியால். என்னின்ற தீயானியு
மாய் பிறந்தாய், எவ்விதமான யோனிகாதி | தீவர்தியுநுப்யஸ்தாவங்கனிலும் அவதரித்தாய்.
இமையோர் தலைவா, நியுசுரிநிர்வாகனை. எதிர்க்குழல் புக்கு...

(சா.ஸ்வா) என்றபடி. பொல்லா பொழுக்கும், தப்யுத்தூராசாரமும். அழக்குடம்பும், தப்யுத்தமான மலினசாரீரமும். இன்னின்ற நீம்மை, இப்படி நின்ற சாசாரிகஸ்வாவத்தை என்கை. அலற்றப் பண்ணும், வாய் புலத்தப் பண்ணும். உயிரளிப்பான் இत्यादि உயிர், ஜிவர்களை. அளிப்பான், ரக்ஷிக்கிறவனாய்க் கொண்டு - "परित्राणाय साधूनां" என்கிறபடியே அஸ்தித சரக்ஷணார்த்தமென்றபடி என்னின்ற, எவ்விதிமான. யோநியுமாய். எந்த ஜாதியாய், தேவதீர்த்தநுப்ய சுவாவாதிக்களில் தாரதம்ய பாராதே - பிறந்தாய், அவதரித் தருளினாய் - இமையோர் தலைவா, நியத்யூரிநிர்வாஹகரீன என்கை. எதிர் சூழல் புக்த நிற்கிற, எதிர்ே ஆதிதர்கள் எதிர்ே வந்து - சூழல், வளைக்கையில், ப்ரவீசித்து நிற்கிற...

(सा.प्र) न्मूलभूत दुर्वासिनातद्वेत्तुर्विकृष्टदेहमबन्धश्च मम न भवेत् । என்மூலத்திலிருந்து பாவங்களும், அவ
 ப்ரலபனहेतुभूतस्य निर्वेदस्य प्राचुर्येण । “वृथैव भवतो याते” त्यक्त प्रकारणानवसन्नस्मान्नित्यर्थः ।
 உயிரலிப்பாவம் इत्यादि । त्वत्कैङ्कर्यरसज्ञानादनवरतकैङ्कर्यनिरतनित्यसूराणामनेकेषामाश्वरस्सन्नपि
 “परित्राणाय साधूना” इत्युक्तप्रकारेण ससारि संरक्षणार्थं केवल स्वकृपया देवमनुष्यानिर्व्यस्था-
 वरत्वाद्यनेकशरीर परिग्रहं कृतवानसीत्युक्त प्रकारेण । எதிர்க்குமூல் பக்கு திற்கிற, பலாயमान-
 ग्रहणार्थमभिमुखमागत्य स्थितवद्भक्षर्विषय...

(சா.வி) பொல்லாவொழுக்கும், தந்நயுத்ததூதார: - நாஷ ரஹித துவாஸநேநி கேசிந், அழுத் துடம்பும், மலினதேஹசம்நித்யம் என்றும், இந் அலஹ்ரப் பண்ணும் நிவேத பாரத்யுத்தாலே, ஁வ் ப்ரலாபகரநிவேத பாஹுலேந - அவ்ஸம்நனாகாதே, காரத்யமநாநுவந்நேவ கதே ஷோகோ ந கர்நவ்ய இநி ந்யாடாவஸாடஸ்ய ப்ரயோகநாபாவத் கைத்யுவிரோதிந்வாதேதி பாவ: உயிரநிப்பாநென்னிந்ந யோநியு மாய் பிறந்தாயிமையோர் தலைவா. உயிரநிப்பான் சஸாரிசேதநசரக்ஷணாத்யமேவ | என்னிந்ந யோநியுமாய், தேவதித்யுஜ்நஸ்யாசநேகஹ்பானேகஜாநிமானு | பிறந்தாய், அவதாரிவானு | இமையோர் தலைவா, நித்யசூரோநா ஸ்வாமினு | எதிர் குழல் புக்கு திற்கிற, பலாயமானகூரணாத்யமபிமுக...

(சா.ச) பொல்லாவொழுக்கும், பாவைகசபாடகநிரந்தரஜன்மபரம்பரா । அழக்துடம்பும், மனோமாலின்யாபாடகமலினதேஹ । எதா உக்தயோ நிர்வேதபாசுர்யவூதா: । அவசந்நாகாதே, கைஹ்யா-
யோக்யதானுசந்நானாயதமன: காச்யவிதூரஸன । உயிரணிப்பான், சேதனோஜீவநாய । என் தின்ற யோகிய
மாய், வராஹமீனகமதாதி ரூபேநாபதீர்ஸ்த்வம் । ஹே நியத்யூரநிர்வாஹக । எதிர்க்குழல் புக்து - அநு...

மூ-நிறுகிற ஶரண்னுடையதாய முலைப்பால போலே பஃயதமமுமாய ஸ்ரீயதமமுமான ஸ்பதேஶத் தாலே தெளிந்து ஸவதாரஹஸ்யாடிகளாகிற தீர்த்தங்களை ஸவகாஹிததுத தேறி

(சா.பி) எதிரே வளைக்கையில் ப்ரேசித்து நின்று. இவன் எந்த ஜாதியிலே புகுந்தாலு மந்த ஜாதியிலே எதிரே வளைத்து வருகை என்கிற சூழல் அபேசித்தாலே, “வஹி மெ வ்யர்த்தானி ஜ்நமானி தவ சார்ஜன” இயாதி ரூபத்தாலே என்கை. அவதார ரஹச்யமாவது, “அவதா- ரச்ய சத்ய த்வமஜஹத்வஸ்வभावने” இயாதிக்கள். தேரி, பூர்வத்திலேபூவு மறக்குப்பபு அசுவசித்துக் கொண்டு ருதமான அயோக்யத்தையைக் கண்ட கலாபாயை...

(சா.ஸ்வா) ஆஸ்திரலேந்த ஜாதியிலே பிறந்தான் அந்த ஜாதியிலே பிறந்து எதிர் வளைத்து வருகிற என்றபடி “உபதேசத்தாலே” “बहूनि मे व्यतीतानि” இயாதுபதேசத்தாலே என்றபடி. அவதாரஹஸ்யம், “अवतारस्य सत्यत्वमजहत्स्वभावतः” இயாதி நீர்த்தங்கள், உபாயவிரோதிர்ப்பாப-நிவர்த்தகமென்றபடி. தேநீர், அநாதிகாலமாரப்ய இழந்த விழுவெல்லாம் தீர்த்தம்படி ஆ-
 ஷ்வசித்து. இனி அவதார ஹஸ்யநீர்த்தவிவாஹன...

(सा.प्र) तयावतीर्थं सन्निहतस्य । अवताररहस्यादिति । “बहूनि मे व्यनांतानि जन्मानि तव चार्जुन । तन्याहं वेद सर्वाणि न त्व वेत्थ परन्तप ॥ अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानमीश्वरोऽपि सन् । प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया । यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत । अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् । धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥ । जन्म कर्म च मे दिव्यमेव यो वेत्ति तत्त्वतः । त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ॥ इत्युक्तमवताररहस्यम् “द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च । क्षरस्सर्वाणि भूतानि कृतस्थोऽक्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः । यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः । तस्मात्क्षर मतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः । अतोऽस्मि लोके वेदे च प्राथितः पुरुषोत्तमः । यो मामेवमसमृद्धो जानाति पुरुषोत्तमम् । स सर्वविद्भजति मा सर्वभावेन भारत । इति गृह्यतम शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ । एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान् स्यात् कृतकृत्यश्च भारत” इत्युक्तपुरुषोत्तमविद्या आदिशब्दार्थः । अनयोश्च तीर्थत्वं तदाकादिषु तीर्थानमिव “त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति । बुद्धिमान् स्यात्कृतकृत्यश्च” भारत इत्युक्त भगवत्समाश्रयणोपकारकत्वात् सर्वाधिकारत्वाच्चेति भावः...

(सा.वि) मागत्यस्थितवत्सन्निहितस्य । शरण्यञ्छुण्डाय, शरण्यस्य । त्वायं मुण्डायं पायं पोतले, मातृस्तन्य क्षीर वत् - अवताररहस्यादिकणाकिण, “अवतारस्य सत्यत्वमजहत्स्वभावतः” इत्यादिकमवतार रहस्यं “द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च । क्षरस्सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ।। उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः । यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वरः ।। यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् । ससर्वविद्भजात मां सर्वभावेन भारत ।। इति गुह्यतम शास्त्रं इदं प्रोक्तं मयानघ । एतद्बद्ध्वा बद्धिमान् स्यात् कृतकृत्यश्च भारत ।। इत्युक्तपुरु...

(சா.ச) धावनाभिमुखगतिभ्यामाक्रमणाय विभवादिरूपेणावस्थितस्य सात्वतर्गतादिरूपेणोपदेशेन -
கெளங்கு, ஸ்வராத்யத்வஸுலப்த்वादிக்ருத்யா । அவதாரரஹஸ்யாदிரூபபாவனதமார்த்தஜ்ஞனேன । கௌ. மஹா...

मू८ “उत्तमे चेद्वयसि साधुवृत्तः” என்றும் “दुराचारोऽपि सर्वाशी कृतघ्नो नास्तिकः पुरा समा-
श्रयेदादिदेवं श्रद्धया शरणं यदि । निर्दोषं विद्धितं जन्तुं प्रभावात्परमात्मनः” என்றும் “यद्वह्यकल्प
नियुतानुभवेऽप्यनाश्यं तत्किंत्विष्यं सृजति जन्तुर्गृह क्षणार्धे । एवं सदा सकलजन्मसु सापराधं क्षा-
म्यस्यहो तदभिसन्धि विराममात्रात्” என்றும், प्रवहत्येव हि जले सेतुः कार्यो विजानता” என்றும்,
“மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வது வலமே” என்றும் சொல்லுகிற ந்யாயத்தாலே
கூறப்படுகிறது...

(சா.தி) யும் இப்போது பிறந்த யோగ்யதையை அநுமந்திக்கையையும் அகாமிகைக் கீழ்த்தை
இழவாமையையும் சமமானதாகக் காட்டுகிறார். “उत्तमे चेद्वयसि साधुवृत्तः” इत्यादियால்.
यद्यौवने चरति विभ्रमेण सद्वासद्वा यादृश वा यथा वा । उत्तमे चेत् वयसि साधुवृत्तस्तदेवास्य भवति
नेतराणि” என்று बोधायन வசனம் - प्रवहत्येव என்றது வருகிற கீழ்த்தை இழவாமையில்
பிரமாணம் - மற்றையவை இतरங்களில் பிரமாணம் उत्तमे वयसि, வாழ்கி
साधुवृत्तन्नानानाकिलும் स भगवान् तदभिसन्धिविराममात्रात्, किंत्विषाभिसन्धिये விட்ட
மாவத்தால் - மாளுமோரிடத்திலும், மரணாவச்யையிலேயாகிலும், வணக்கொடு,
भगवत्समाश्रयणத்தோடு மரிப்பது சேஷம்...

(சா.ஸ்வ) सिद्धोपायार्हता सिद्ध्यनन्तरम् । भगवत्प्रभावத்தாலே उपायमुखेन வந்த
फलार्हதையையும் இடானிந்தனகைக் கீழ்த்தைக்கும் காட்டுகிறார். उत्तमे चेदित्यादिना -
“यद्यौवने चरति विभ्रमेण सद्वासद्वा यादृश वा यथा वा । उत्तमे चेद्वयसि साधुवृत्तः तदेवास्य भवति
नेतराणि” इति बोधायनवचनम् प्रवहत्येव हि என்கிறது इन्द्रियाणा विषयान्तर
सञ्चाररूपकैङ्कर्यविरोधिनिरसनेन-कैङ्कर्याविच्छेदे प्रमाणम् - प्रवाहे सत्येव जलस्थापनार्थं सेतुनिर्माणम्
- प्रवाहस्योच्छेदे सति सेतुर्व्यर्थः । तद्वदविच्छेदेन कैङ्कर्यस्थापनार्थं तत्प्रयुक्तं प्रतिबन्धकनिरासादिक
कार्यमेன்று கருத்து. மாளுமோரிடத்திலும், மரணாவச்யையிலும், வணக்கொடு,
भगवत्समाश्रयणத்தோடு. மாள்வது. வலமே சேஷமே.

(சா.பு) மாளுமோரிடத்திலும் इत्यादि । विनाशकाले वा भगवत्प्रणामेन सह मरण वरमित्यर्थः...

(சா.வி) षोत्तमविद्या आदिशब्दग्राह्या वर्तमान योग्यता समाश्रयणे प्रमाणमाह - उत्तमे चेदिति -
“यद्यौवने चरति विभ्रमेण सद्वासद्वा यादृश वा यथा वा । उत्तमे चेद्वयसि साधुवृत्तस्तदेवास्य भवति
नेतराणि” इति बोधायनवचनम् । उत्तमे वयसि, चरमवयसि । साधुवृत्तश्चेदपि तदेव साधुवृत्तमेवास्य
भवति, श्रेयसे भवति - इतराणि प्राचीनदुर्वृत्तानि, अनर्थाय न भवन्ति - साधुवृत्तमेव तानि हन्तीति
भावः - अगामिकैङ्कर्याद्यपरित्यागे प्रमाणमाह - प्रवहत्येवहीति - माளுமோரிடத்திலும், மரண
வस्थாயாம் । வணக்கொடு, भगवत्प्रणामेन सह । மாள்வது, मरण - வலம், சேஷம்...

(சா.ச) विश्वासवान् सन् । उत्तमे, अन्तिमे । अनुवृत्तापराधिनमपि निवृत्तापराधतयानादिसिद्ध
योग्यतास्वभावमप्यत्यन्तयोग्यत्वेन । अनादितयातिवृत्तकैङ्कर्यादिकमप्यनुवृत्त कैङ्क...

மூ-கதமான அயொக்ய(த்வத்தை)தீயைக் கண்டகலவும் பாராதே அபர்யநுயொக்யமாய் அனவதிகமான ஸரணய ஸபாவத்தாலே இப்போது பிறந்த யொக்யதீயைக் கண்டு வருகிற நீருக்கணை கோலும் கணக் கிலே இவ்வஸ்யைக்கு அநுஸ்டமான அஜானுஜானுதர்நமாகிற கெட்யானுதவத்தை இழுவாதே "முடியானில் படியே விடாய்த்த கரணங்களை ஸாத்விகாஹரஸேவாதிகளாலே யொக்யங்களாககிப் ஸாஸங்களான அநுதவங்களிலே மூட்டி

(ஸா.தா)அபர்யநுயொக்யமீத்யாதி இது துராசாரோ஽பி இத்யாதிமூல் ஸித்டம ஸ்வாதந்யமேஸ்வரயமபர்யநுயொக்ய-மாஹு: 'என்கிறபடியே பர்யநுயொக்யத்துக்கு பரிசுதனத்துக்கு விஸயமாய் யொக்யதீயைக் கண்டு அணுகி என்று ஸேஷம் வருகிற நீருக்கு இத்யாதி இவ்வஸ்யை, மும்புத்வாஸ்யை . இனி இந்நியங் களை பகவத்சேவாயொக்யமாக்குக்கையைக் காட்டுகிறார். முடியானில் படியே இத்யாதி முடியானே என்ற திருவாய்மொழியில் படியே. இதில் ஆழ்வாநடைய கரணங்கள் விடாய்த்த படி ஸொல்லுகிறது" என்று கிடக்குமென் னெஞ்ச மே என்னும் பீபாது என் வாசகமே என்று தடவுமென் கைகளே" இத்யாதிமூல் பகவதநுதவாலாபத்தால் விடாய்த்தவையை ஸாத்விகாஹரஸேவாதிகள், விவெகவிமோகாதிகள். ஸாஸகேட்யங்களிலே மூட்டுக்கையைக் காட்டுகிறார். ஸாஸங்களா இத்யாதி - அநுதவங்களிலே, அநுதவகேட்யங் களில் மூட்டி என்றபடி பகவத்யதிரித்கிவிஸயங்களில் நின்றுப் திருத்பவும் வேணு மென்கிறார்.

(ஸா.ஸ்வ)அபர்யநுயொக்யமீதி | 'நிதீஷ வித்டி த ஜந்து ஸபாவாத்பரமாட்மன: 'என்கிற ஸபாவ 'ஸ்வாதந்ய-மேஸ்வரமபர்யநுயொக்யமாஹு: ' என்கிறபடியே பர்யநுயொக்யானதீமென்றபடி. யொக்யதீயைக் கண்டு இநி தீரணாய் இதி ஸேஷ: அயொக்யதீயைக் கண்டகலவும் பாராதே இத்யைந்நபரிகோடீத்வாதிதி பாவ: | முடியானில்படியே இதி | முடியானே மூவுலகுத்தொழுதேத்து மென்கிற திருவாய் மொழியில் படியே என்றபடி. ஸாத்விகேதி | ஸாத்விகாஹராதிகளாலே ஸாஸ விஸயங்களிலே மூண்டால்...

(ஸா.ஸு) வருகிற நீருக்கு இத்யாதி | அகாமிஜலதாரணாய் ஸேநுநிர்மாணந்யாயேந | முடியானில் படியே விடாய்த்த, "முடியானே" இத்யாஸ்யோக்ததஸகாஹாஸூக்பரகரேண ஸ்ரான்தானி...

(ஸா.வி) கதமான அயொக்யத்வத்தைக் கண்டு, கதாமயொக்யதா ஸ்ம்த்வா - அகலவும் பாராதே, ஏதாவத்யர்யந்நத் வுதீவ கெட்யுத்யந ஸபாஸவானிதி விஸ்நேஷமவிசாரீவ வருகிற நீருக்கணை கோலும் கணக்கிலே, அகாமிஷ்யஜலதாரணாய்ஸேநுதந்ந்யாயேந கெட்யுத்யநுதவத்தை இழுவாதே. அத்யக்தீவ | விஸயவாஸநா நிவ்ருத்யரீமிதமுத்கம் - முடியானில் படியே இதி திருவாய்மொழி ஸஜிகே பரவதே ஸதகோபமுநே: கரணாநா ஸ்மபரகார உக்த: தத்பரகரேண | விடாய்த்த, பகவதவிஸயாலாபாத் ஸ்ரான்தானி - கரணங்களை, இந்நியாணி - மூட்டி, பரவேஷ...

(ஸா.ஸ) யாதிமத்யா ஸ்வீகரணானுஸூத்வ ஸபாவஸ்யாபர்யநுயொக்யத்வமநவதிகத்வம் ச | முடியானே இதி | காஹாஸதகே கரணவரீ ஏகேக மந அதிசேதந ஸமாதிமாபத்ய பகவதவிஸயாஸக்த்யா ததலாபஜநிநக்தே ஸேந ச ஸ்வூதி கரணாத்நரவூதி பகவதவிஸயே அபிலஷக்ஷான்திமகமத்குலபூஷணமுநேஸ்ததீத்யா ஸ்ரான்திம-கரணவரீ...

மூ-அயோగ்யவிஷயान्तरங்களில் பட்டி புக்க வாசனையை மாற்றுவதற்கும்...

(சா.தி) அயோக்யேत्यादि இனி பகவத்ப்ராப்த்யர்க்கு அஜானுஜாகேஹ்யம் தங்களை யதாசாஸ்தமநு...

(சா.ஸ்வ) த்வாஸநே யே ஸ்சிந்நையாகப்போயேன்று கருத்து. இப்படி தன் அவஸ்தைக்கு அநுரூபமான அஜானுஜாவர்த்தமாகிற கைஹ்யநிபவத்தை இழவாதே என்றது கூடுமே! அப்போது பகவத்கடாக்ஷவிசேஷ சித்த சாக்ஷாக்காரபர்யந் தக்தியுடைய ப்ரபந்நாதிக்காரிக்கு தக்தியோகரூபானுஜாகேஹ்யம் ஜந்மான்தரஸமாபநீயமாகையாலே எததேஹவசானே என்று கோலின உபாயநிதே விரோதியாதோ? ஜந்மான்தரஸாத்யஸமாபந்மாகிலுமில் அதிகாரி வேண்டின மட்டிலே தலைக்கட்டுக்கிடான விஹாரதூதத்திலே இழிந்தவன் போலேயாகையாலே விரோதமில்லை என்னிலப்போது கெவலவிஹாரரூபமாகில் சாஸ்த்ரோக்தநியமமன்றிக்கே கைஹ்யநிபவான ப்ரமாஜ்யாதோ? விஹாரதூதத்திலே இழித்தவன் தூதநிபவான தப்பாதே விஹார பண்ணுமாப் போலே சாஸ்த்ரோக்தநியமத்தாலே பண்ண வேண்டுமென்னிலப்போது வஹ்கால சாதனவூத்யா சாஸ்த்ரோக்தத்தாலே த்மநிபவான பண்ணுகிற சாஸ்த்ரவஸ்யரான இதராதிகாரிகளைக் காட்டில் ப்ரபந்நாதிக்காரிக்கு த்மநிபவானத்தில் விசேஷ...

(சா.ப்ர) பட்டி புக்க வாஸநையை மாற்றுவதற்கும், கவாதினா நிவாரகமந்தரேண ஸ்வேச்யாஸ்யாதி தக்ஷண பட்டி புக்க இத்யஸ்யா: | எதேனாவிஷயவூத்திவ் தக்ஷயதே | எவ சேந்திரியாணா விஷயவூத்திவாஸநா நிவர்த்தனம் சோக்த த்வநி | அஸ்யாபி ப்ராப்தமித்யநேநாந்வய: | நந்வே விபரீதவாஸநாநிவூத்யர்க்கைஹ்யஸ்ய கர்த்தவ்யத்வே யதா ததா க்ரியமாணகைஹ்யேணாபி விஷயவாஸநாநிவர்த்த...

(சா.வி) பட்டி புக்க வாஸநையை மாற்றியிருக்கவும், ஸ்வஸநோ விஷயேஷு ப்ரஸரதூவாஸநா நிவர்த்தனம் ச ப்ராப்தமிதி சம்பந்த: - கவாதினா நிவாரகாபாவே ஸ்வேச்யாஸ்யாதிதக்ஷண பட்டி புக்க ஸந்த்யா: | பூர்வமுபாய ப்ரவூத்திநிவூத்யர்க்காகிச்யந்யானுஸந்தான கர்த்தவ்யமித்யக்தே தர்ஹ்யயோக்யஸ்ய ஸ்வஸ்யேதாவந் கால வூதேவ கைஹ்யம் நாஸீதिति சோக எவ ஸ்யாத் - கிச்யயோக்யதானுஸந்தானாத் த்மநிபவஸ்வஸ்யாஸதாவத எவேதி மத்வா ததவிஷயே ந ப்ரவர்த்தேவ - அபி ச வாஸநா: ப்ரபலத்வாத்விஷயேஷ்வேந்திரியாணாக்ஷேதித்யாஸங்க்ஷானு ப்ராப்தாஸு இப்படி தனக்கு இத்யாதி பஜித்தனோக்தா | அந்ர கதத்துக்கு சோகியாதே இத்யாதினா "கதே சோகோ ந கர்த்தவ்ய:" இதி நோத்யா சோக எவ ஸ்யாதிநி ஸங்க்ஷா ப்ரஹ்தா அவஸந்நாகாதே இத்யுபக்ரான்தமேவ கதத்துக்கு சோகியாதே இத்யுபபாதிநமிதி ந பௌநக்யம | உயிரிப்பாண் த்யாரப்ய ஸரண்ய ப்ரபாவதர்ஸநிபூர்வகமவதாரஹஸ்யஜானாதினா ஸ்வயோக்யதா ப்ரதர்ஸ்ய வாதகிற தீ நக்கணை கொள்ளும் கணக்கிலே இத்யாதி த்ரஹ்நத் பூர்வகமாஜானுஸந்தானாத் கைஹ்யநிபவத்தை இழவாதே இத்யந்தேந த்மநிபவஸ்வஸ்யாஸதாவத எவேதி ஸங்க்ஷா ப்ரஹ்தா | முடியானேயில் இத்யாரப்யமாற்றியிருக்கவும் இத்யந்தேந வாஸநா: ப்ரபலத்வாத்விஷயேஷ்வேந்திரியாணாக்ஷேதிநி ஸங்க்ஷா ப்ரஹ்தேதி த்யேயம் - நநு வாஸநா நிவூத்யர்க்கானுஜாரூப கர்மஸு ப்லார்க்யதாவாதததா சாஸ்த்ரமேவ கர்த்தவ்யமிதி நியமோ ந ஸ்யாதித்யாஸங்க்ஷாஸாஸதூதந்நத் தந்நியம...

மூ-அக்கரையில் அபிமததேசகருப் போக ஓடம்பாத்திருப்பார நினைத்தபோது விடவொண்ணாத பணவந்தயூத்திலிழியாதேவேண்டின மட்டிலே தலைக்கட்டுகைக்கீடான விஹரயூத்திலே இழிந்தாலும் யூதசாஸ்தத்தின் படியே அடி தப்பாதே கருவிகள் வைக்குமாபோலே ..

(மா.தி) சிக்க வேணுமென்கையைக் காட்டுகிறார். சத்யாந்தமாக முக்க சத்யாந்தத்தைக் காட்டுகிறார். அக்கரையில் இயாடியால் அதாவது. ஆற்றுக்கக் கரையில் சத்யாந்த ஊருக்குப் போக வேணுமென்று அக்கரையில் லேட மிக்கரைந்து வரும்படியும் பார்த்திருக்கும் ராஜகூமாராதிகள் தாங்கள் நினைத்த போது விடவொண்ணாத பணவந்தயூத்தில். அதாவது யூதமரண வகை பணவந்தயூதமென்றும் விஹரயூதமென்றும் இதில் பணவந்தயூதமாவது ஓட்டம் பொருத்தியாவது விஹரயூதமாவது. வேல்கால ஸபாஸ்ய மான லீலாயூதம் - ஓட்டம் பொருத்தியாவது வந்துக்குத் தான் நினைத்த போது விடக்கூடாது. லீலாயூதமானால் மध्ये எப்போதாவதும் விட்டப் போகலாயிடுக்கும். இத்தால் டார்பாந்திகத்தில் ப்ரபநன் ப்ரலாந்தரமாதரூபாந்ஜாவேஹ்யத்திலிழியில் தன் ப்ராரஹ்மய மாத்ராவசானத்தில் ப்ராய்ஸதேசத்துக்குப் போகவிரதாயிடுக்கையால் ஸ்வய ப்ரயாஜனரூபாந்ஜாவேஹ்யத்திலிழியக் கடவெனென்று தோன்றுகிறது. இது கால கோலாத ப்ரபநனில் சொன்னது இப்ப்ரபநனும் ஸ்வய ப்ரயாஜனமன்றோ? இது சாந்ரூபமன்றோ? இதற்கென்ன சாஸ்த்ரம்? யதாஹி பண்ணினாலபையாதோ என்னாதே சாஸ்த்ரகாலவிசேஷாதிநயமத் தோடே பண்ண வேணுமென்கையில் சத்யாந்த காட்டுகிறார். இழிந்தாலும் இயாடியால். யூதசாஸ்த்ரமாவது. சந்ரூபசாஸ்த்ராதிகள் - கருவிகள், ரயாஜந்ரூபாதாரூபமாநங்கள். இவற்றின் ரயத்தின் கரி மூலை...

(மா.ஸா) எது? என்னவருளிக் செய்கிறார். அக்கரையில் இயாதினா கருவி. சந்ரூபலீலையில் ரய...

(மா.ப்ர) யித் ஸக்யத இதி சாஸ்த்ரமயாதிந்ரஸரண ச்யாத் அநிபநிவ்யத்யத்வெவ்ரோஷயோஜ்யமஸ்வவத்யந்ரப-பதேஹ்ரந்யாஸ ப்ரலத்வ நோபயத்ய இத்யத்ர சத்யாந்தமந்ரமாஹ. அக்கரையில் இயாதினா. தாராந்தரகாதநிகா கமனகாஹ்நிஸோ஽பேகிதஸமயே த்யாஜாந்ரஹ்ணவந்தயூதே ப்ரவூதி விஹாயாபேகிதஸமயே ப்ரத்யாஜயோஜ்யே விஹரயூதே ப்ரவூதத்வேபீத்யத். கருவிகள்...

(மா.வி) மாஹ. அக்கரையில் இதி - அக்கரையில், ப்ரதாரே - அபிமததேசத்துக்குப் போக, அபிமததேசகமநாய - ஓடம் பார்த்திருப்பார். ப்ரதாரேகாததரயாஜமன ப்ரதிக்ஷமாணா ராஜகூமாரா: - தான் நினைத்தபோது, ஸ்வஸஹ்நிபதஸமயே - விடவொண்ணாத, த்யக்தமயோஜ்யே. பணவந்தயூத்திலே இழியாதே, அப்ரவிசயேவ. பணவந்தயூதே ப்ரவிஹாஸத்வஸமயவந்தானுரோதேன சமாபே: ப்ராக்விஹாயக-மநாயோகாதிதி பாவ: வேண்டின மட்டிலே, அபேகிதகாலே. தலைக்கட்டுகைக் காணும், த்ரஹ்ஸமாஸிகே. விளையாட்டிலே கூடின ஸ்வேக்ஷாவிஹரயூதத்திலே விஹரயூதே. இழிந்தாலும், ப்ரவேசோ஽பி. யூதசாஸ்த்ரத்தின்படியிலே, யூதசாஸ்த்ரப்காரே, அடி தப்பாதே, மூலாநிந்ரமேண. கருவி, சாஸ்த்ர வைக்குமா...

(மா.ம) சாந்ரூபத்வெநாந்ரஸித கர்மபணவந்தயூதஸ்தானியம் ஸ்வய ப்ரயாஜனநயா க்ரியமாண விஹரயூத-ஸ்தானியம். மध्ये விசுத்தியா ஸேடாவஹ விஹரயூதஸ்ய ச ஸ்வய ப்ரயாஜன மித்யாதிவ ப்ரநித்யாந்நேதி. தலைக்கட்டுகை தானும் விளையாட்டிலே கூடின இத்யுக்ம். கருவிகள், சந்ரூபதேவநாதி...

மூ-ஆஜானுசைகளாலே அடிமை கொள்ளுகிற ஷாசிதாவினுடைய ஷாசனத்துக்குப் பொருந்தின காலவிசேஷாதினியதமான கைடூர்யத்தைப் பித்தபரிஹாரய்மாக ஶீர்சைவீ பண்ணுவாரைப் போலன் றிக்கே அயல்நலம்மான ஔபத்தாலே அவிலம்பிதமாக அரோக்யம் பெற்றவர்கள் பால் வாரத்துண னுமாப் போலே உகந்து பண்ணவும்...

(சா.பி) யடி யே நடத்த வேணும். ரகத்தினடி செவ்வையாக நடத்த வேணும். துரகத் தினடி வகரகதியாக நடத்துகை. அப்படியே இங்கும் ஸகவக்சாசாடிகளில் சொன்ன காலவிசேஷ ஶேவிசேஷாடிகளோடே கைடூர்யங்களை நடத்த வேணும். இனி ஸவய ப்ரயோகனமாக அநுஷிக்க வேணுமென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார். பித்தபரிஹாரய்மாக இயாடியால். பித்த- பரிஹாரய்மாக ஶீர்சைவீ பண்ணுவாருடைய ஶீர்சைவீ பித்தபரிஹார஫பலாந்தரய்மாயிறே யிருப்பது - அப்படியன்றிக்கே. அயல்நலமையாடி இத்தால் டா஫ீந்நிகத்தில் லபித்த அர்ய ஸுலபமான இஷ்வர஫பையாகிற ஔபத்தாலே ரோக நிவ்ர்தியைப் பெற்றவர்கள் ப்ரபந்நர் இவர் களும் ஸவய ப்ரயோகனமாக உகந்து பண்ண வேணுமென்கை பெற்றவர்கள். ப்ராபரானவர்கள் - இனி இக் கைடூர்யங்களை...

(சா.ஸா) ரகாடிப்ரநிமையுள் அயல்நி - இதரா஫ிகாரிகள்குநகூர்யரல்லாமையாலே ருணஶீர்பாந போலே ஸா஫நவ்஫்யா பண்ணினாலும் ப்ரபந்நா஫ிகாராகூர்யநாகையாலே ல஫ாரோக்யஶீர்- பாந போலே பண்ணக் க஫வனென்றபடி. ஆனாலும், கைடூர்யல஫்யமான பர்வி஫்ரஹாடிகள் ஶேவிப்ரகூ஫ங்களாயிருக்க கைடூர்யநுஷாந கூடுமோ? பர்வி஫்ரஹ டூர்ஸ்தமானாலும் அர்வாவி஫்ரஹ் ஸந்நிஹிதமென்னிலந்த அர்வாவி஫்ரஹத்துக்கு ப்ரமாண முண்டோ? உண்டானாலும் ஶா஫ு஫்ய஫ர்யா...

(சா.ப்ர) வைக்குமாப் போலே, ஶாரநி஫ானவந் । பொருந்தின, அநு஫ுணை: । காலவிசேஷாடிநி ஶேஷா஫ிகாரயாடிராடிஸ஫்யா: । உகந்து பண்ணவும், ப்ராபநித்யந்ய: । நந் கைடூர்யப்ரநிஸ஫ந்நிந்: பர்வாஸுஶேவாஶேரதீந்நித்யவாத்தப்ரநித்யோகிக கைடூர்யமேவ ந ஸி஫்யந்நாநி கத ஸோக்யதமல்வமிந்யதாஸ்ம஫ாடி ப்ரத்யகூரஹ்யார்வாவி஫்ரஹஸ்யேவ பர்வி஫்ரஹநூர்யத்வெநார்வநாயஸ்ய, “ஸூரூபா ப்ரநிமா விணு: ப்ரஸந்நவ஫நேஷாநா...

(சா.வி) ம்போலே, யதா பாநயந்நி ததா । அடிமை கொள்ளுகிற, கைடூர்ய ஸ்வீகர்து: । ஶாசிதா வினுடைய, ஶாஸகஸ்ய ஸகவத: । ஶாஸனத்துக்கு, ஶாஸநஸ்ய । பொருந்தின, அநு஫ுணை: । ய:, காலவிசேஷாடி: । தேந நியத நியந்நிதம் । கைடூர்யத்தை, கைடூர்யம் । பித்தபரிஹாரய்மாக ஶீர்சைவீ பண்ணுவாரைப் போல், பையபரிஹாரய் ஶீர்சைவீவ கர்வந்ந் இவ । கைவல்பந்யவாய பரிஹாரய்நித்ய- கர்மகாரிண ஁தா஫ுஷா இநி । ப்ரபந்நா: கி஫ுஷா இத்யத ஁ஹ அயல்நலமேநி । அரோக்ய பெற்றவர்கள், அரோக்ய ப்ராபா: - பால் உண்ணுமாப் போலே. ஶீர் பிவந்ந் இவ - தே ஶீர்பாநே ஸவத: ப்ராந்யநு஫வ ஁வ । பிநுபஹதவ஫ரகிகரத்வமிநி டூ஫ாந்ந: । அயல்நலமையான இநி । ஁கஸ்மிகஸகவத்கூபாய்஫்ரநாந்ய- முக்தம் । அவிலம்பிதமான இத்யநேந பூர்வ கிரகால தா஫ுஷஸோ஫ாபாபா஫த்யந்நப்ரயதமல்வ ஫ுதாநிதம் - உகந்து பண்ண வும் கைடூர்யத்தை இத்யஸ்யாத்ரந்ய: । ல஫ாரோக்யை: ஸோரார்த ஶீர்சைவீவநமிவ ஸோக்யதயா கைடூர்யகரணம்...

(சா.ஸ) விஹாரவிசயவ்யக்தய: । அடி, அஷ்வமந்யாடிஸ்தானாநி । யல்நல஫ுஷா஫ா஫ிரேந ல஫ாரோக்யாநா ஶீர்சைவீவநேந நிஸுஷ஫ுதா । நாப்யத்யந்ந ஸோக்யதேநி । டா஫ீந்நிகே த஫ு஫யலா஫ாயல்நேத்யா...

(सा.स) सान्निध्यादीत्यादिशब्दसाम्प्रत्यादिसंग्राहकः । मन्त्रबिम्बयोः, मन्त्राधीनयोः । प्रत्यक्षत-
समानाकारप्रत्यक्षबिम्बयोः “बिम्बाकृत्यात्मना बिम्बे सन्निधत्ते” इति हि श्रूयते...

மூ-“அபிதாந்மொலிபர்யந்த் பश्यतः पुरुषोत्तमम् । पातकान्याशु नश्यन्ति किं पुनस्तूपपातकम्”
என்கிற பாவனதமத்வத்தையும். “सन्दर्शनादकस्माच्च पुंसां समूहचेतसाम् । कुवासना कुबुद्धिश्च
कुतर्क निचयश्च यः । कुहेतुश्च कुभावश्च नास्तिकत्वं लयं व्रजेत्” என்கிறபடியே
प्रत्यक्षादिप्रमाण-त्रयத்திலும் हेतुफलभावத்தாலே வரும் மதிமயக்குக்களெல்லாததுக்கும்...

(சா.டீ) மென்கை. பாவனத்வ் ப்ரமாணம் அபிதாதிநி । அபிதாந், ஸ்ரீபாத்ரீமாரஹ்ய । மௌலி:, கிரீடம் । கేశவந்ஹி வா । அபாததலமஸ்தக புரூபுத்தம் பश्यतः पुमः पातकानि महान्यपि नश्यन्ति । व्यामोहादिविरोधि निवर्तकत्वे प्रमाणं सन्दर्शनादिनि । समूहचेतसा, பாமராணாமபி புசாமாகஸ்மிக-
सन्दर्शनित्तालும் குவாஸநாடிகன், நசிக்குமென்கை. प्रत्यक्षத்தில் हेतुत्वेन வரும்
कुवासनैयம், அதின் ஫லமான க்யூக்தியும், அநுமானவிஷயத்தில் அந்ஹேதுவான व्यामिष्याல்
வரும் குஹவ மும் குஸ்திதஸாஹ்யநிஷயமும், அகமத்தில் குதர்க்கன் சமூஹத்தால் வரும்
कुवाक्यार्थनिर्णयम् மென்கை. यद्वा, प्रत्यक्षத்தால் வரும் कुबुद्धியும், குவாஸநையும்,
अनुमानத்தால் வரும் कुहेतुக் களும் அத்தால் வரும் कुतर्कங்களும், अगमத்தால் வரும்
कुभावமும் भक्त्यभावமும், अत्ताல் வரும் नास्तिकत्वமுதல். हेतुफलभावத்தாலே,
कार्यकारणभावத்தாலென்கை. मति मयक्कம், बुद्धिव्यामोहम् மநத்தாய், निवर्तक-
मायென்கை. குவாஸநா, प्रत्यक्षभ्रमहेतुः - कुबुद्धिः, प्रत्यक्षभ्रमः कुतर्कनिचयः, अनुमानभ्रमहेतुः,
कुहेतुः अनुमानभ्रमः । कुभावो नास्तिकत्वहेतुश्चित्त...

(சா.ஸ்வ) हेतुफलभावத்தாலே इति । कार्यकारणभावத்தாலே என்கை. कुवासना, कुबुद्धिरूप-
प्रत्यक्षभ्रमहेतुः । कुतर्कनिचय आनुमानिक भ्रमहेतुः । कुहेतुरनुमान भ्रमः । कुभावस्तात्पर्यभ्रमः,
नास्तिकत्वं, नास्तिकत्वहेतुर्वक्यार्थभ्रमः...

(சா.ப்ர) कुवासनादीनां व्यक्तिभेदेन परस्पर हेतुफलभाव इत्यर्थः । मति मयक्कुக்களெல்லாததுக்கும்...

(சா.வி) प्रत्यक्षादिप्रमाणत्रयத்திலும் हेतुफलभावத்தாலே வரும், प्रत्यक्षादिप्रमाणत्रयहेतुतया
फलतया च प्रामानामिति व्यामोह विशेषणम् - तत्र प्रत्यक्षादिप्रमाणे कुवासनाकरणदोषः - तत्फल,
कुबुद्धिः-अनुमानप्रमाणे कुतर्कः, व्याप्यभावस्तर्कः करणदोषः - तत्फल विनिश्चयः, विपरीत-
साध्यनिश्चयः - आगमे, आकाङ्क्षाभ्रमयोग्यता भ्रमादिः कुहेतुः करणदोषः । तत्फलं कुभावः ।
विपरीततात्पर्यज्ञानम् । अत्र कुवासनया देहात्मभ्रमः । कुतर्क मूलकः सावयवत्वे अनित्यत्वमिति
वैकुण्ठ-मप्यनित्यमित्यादि निश्चयः । कुहेतुभावः कुभावश्च तत्त्वमस्यादि सर्वेषा वाक्यानामद्वैते
ब्रह्मणि तात्पर्यमित्यादि निश्चयः । तत्फलं नास्तिकत्व च लय व्रजेदित्यर्थः । मयक्कुक्
களெல்லாததுக்கும், बुद्धिव्यामोहाना सर्वेषाम्...

(சா.ச) प्रत्यक्षानुमानशब्दजनितकुवासनायाः फल प्रत्यक्षायात्त कुबुद्धयः - कुबुद्धिफल कुतर्कनिचयः
कुतर्कनिचयात्कुहेतवः कुहेतुभिः कुभावना फलमिति - तथा नास्तिकत्व फलमित्यभिप्रेत्य प्रत्यक्षादि
प्रमाणत्रयத்திலும் हेतुफलभावத்தாலே इत्युक्तम्...

ம-மருந்தாயிருக்கிறபடியையும், “ये यथा मां प्रपद्यन्ते तास्तथैव भजाम्यहम्” என்றும், “தமருகந்ததெவ்வுருவம்” என்கிற பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே வாङ्मनसा परिच्छेद्यமான आश्रितपारतन्त्र्यத்தையும், “கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே”...

(सा.दी) दोषः । नास्तिकत्वं यथावस्थितशास्त्रार्थविपरीतभ्रमः । इति आश्रितपारतन्त्र्ये प्रमाणं ये यथा मामिति । ये, वेचनम् । यथा, कालतो देशतः उपकरणैश्च अवसरेऽनवसरे वा । योग्यदेशे, अयोग्यदेशे वा । अर्घ्यादिमात्रेण वा महोपकरणेन वास्वयं वान्येन वा मामाराधयन्ति । तास्तथैव भजामीति । तत्तद्विज्ञानगुणमेवाराधनविषयो भवामि என்கை. தமர் இத்யாதி । தமர், ஆசிரிதர். உகந்த தெவ்வுருவம், எத்தைத் தன் திருமேனியாக உகந்தார்கள் அத்நையே தனக்குத் திருமேனியாக, ஆழியான், சகாயுதன் தீர்தும். தம நகந்ததெப்பேர், எந்த திருநாமத்தை உகந்தார்கள் அப்பேரையே உபையனாம் சர்வீசுவரன். தம நகந்த தெவ்வண்ணம், எந்த தகரத்தை தரனாகவாதல் சலமனாகவாதல் நியந்தாவாகவாதல் நியமனாகவாதலுதப் பர் - சிந்தித்து, அநுசந்தித்து. இமையா தீத இமைக்கொட்டா தீத அடியாசீத்து. இநப்பர், இருப்பாராகில். யதா நாலமத்யாமன்வென திரணமயாவிரஹ்வென வா அந்த தகராவிராதினையா மென்கை. இனி திடியநாமலாக்ஷக்தத்தை அருளிச் செய்கிறார். கண்ட கண்கள் இத்யாதி யால் அணியாங்கத் தென்னமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணா, துலுலகாலஊரதூனான அரங்கனாகிற என...

(सा.स्वा) ये यथा मामिति । अत्र श्रीमद्गीताभाष्ये “न केवलं देवमनुष्यादिरूपेणावर्तार्यं मत्समाश्रयणापेक्षाणां परिवाणं करोमि । अपितु ये मत्समाश्रयणापेक्षां यथा येन प्रकारेण स्वापेक्षानुरूपं मा संकल्प्य प्रपद्यन्ते । समाश्रयन्ते । तद्विज्ञानं तथैव तन्मनीषितप्रकारेण भजामि । मा दर्शयामि इति । तमருகந்ததெவ்வுருவம், தமர், ஆசிரிதர். உகந்தது, அகைப்பாட்டது. எவ்வுருவம் எந்த திராதிமா அத்நையே திருமேனியாகவுடைத்தான, ஆழியான், சகாயுதன். கண்ட கண்கள் இதி - அணி, லுலகாலஊரதூனான - அங்கனாகிற, ரஊநாயனாகிற. என்ன முதினை, எனக்கு அசாதாரணாமுத்தைக் கண்ட கண்ணானது மற்றொன்றினை, மற்ற விதயத்தைக் காணா, காண்கிறதில்லை என்கை...

(सा.प्र) मरुन्तयान्तिरुक्किरपडियेयुम्, मनिविपर्यासानामौषधवर्धनवर्तकत्वप्रकारम् । तमरु कन्ततेव्वरुवमेनकिर पाट्टिलुम्, भक्तानां प्रियतमविग्रहेणैव स्वयं विग्रहवान् भूत्वा । तमरुकन्ततु इत्युपक्रम्योक्तगाथाया च - कण्डकण्ठकण्ठं मरुन्तयान्तिरुक्किरपडियेयुम्, अत्यर्थप्रियं रङ्गनाथ...

(सा.वि) मरुन्तयान्तिरुक्किरपडियेयुम्, निवर्तकभेषजवर्धनवर्तानि वर्तितव्यं । तमरुकन्ततेव्वरुवमेनकिर पाट्टिलुम्, तद्गाथाया, तमर्, आश्रितैः उकन्तते, अभिर्लषितमेव - उरुवम्, विग्रहः । तद्विज्ञानुसारिविग्रहवानिति तदर्थः । என்ன முதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே - என்ன முதினை ணதமும் । கண்ட கண்கள், பசயதி சதுரி । இனி, இது: தர, மற்றொன்று இதுதன் - காணாவே...

(सा.स) ये यथेति- यद्विग्रहादिविशिष्टतया मा विजानन्ति तान्तथैव सेव्यत्वेन भजामीत्यर्थः - தமர் இதி - தகாதிமதம் யதிரஹ் ததிரஹஸ்ஸந் । சுவைநைவ நிவாஹ்வதிரேணா சுவதிரயுதனவ்வுத்யா ச...

ம-என்கிற ஆகர்ஷகத்வத்தையும் அநுசந்தித்து “சதீவ ஸ்ரீயஹாரீ ஜனநீவஸ்தந்நத்யம் | ஆசார்ய ஸிஷ்யவந்மித்ரம் மித்ரவஹ்லாலயேஹிம் | ஸ்வாமித்வென ஸுஹ்வேன ஸுருத்வென ச சர்வதா | பித்ருத்வென ததா ஹவ்யோ மாத்ருத்வென ச மாதவ: | யதாயுவானம் ராஜானம் யதா ச மதஹஸ்தினம் | யதா ஸ்ரீயாதிதிம் யோக்யம் ஹவ்யஸ்தித்வம் | யதா ச புத்ரம் ததயித்வம் ததேவோபசுரேஹிம்” என்கிறபடியே அவ்வோ சபந்நவர்க்பரத்வஸூலஹ்யாதி களுக்கு அநுரூபமான வுத்தியைப் பண்ணவும்...

(சா.தீ) க்கு அசாஹாரணாமுத்ததை அநுஹித்த கண்ணானது மஹ்றொரு விஷயத்தை ஒரு சரக் காகக் காண்கிறதில்லையென்கை. ஆகர்ஷகத்வ, மனோஹரத்வ | இனிஅவ்வோ சபந்நாதி களுக்கு அநுரூபமாக வுத்திக்க வேண்டுமென்னுததில் ஸ்ரீமாண காட்டுகிறார். அதில் சர்வவித பந்நுத்வென சமர்ச்ச்யத்வெ ஸ்ரீமாணங்கள் சதீவீத்யாதி | சதீவ, பதிவ்ரதை, லாலயேந், உபசுரேந் - ஆராஹந-வீலாயா ஹவ்ய:, அநுசந்நத்ய: - பரத்வானுரூபமீத்யத்ர ஸ்ரீமாண யதா யுவானமீதி | ஹீத்யா, ஆராஹயந்நி ஸ்ரீமா: | மதஹஸ்தீ, மதஸுஜ: | யோக்ய ஸ்ரீயாதிதி | ஆதரந:, ஹக்த்யா ச | ஸூலஹ்யானுரூப ஸ்நேஹிவிஷே- ஸாராஹநத்தில் ஸ்ரீமாண யதா ச புத்ரமீதி:...

(சா.ஸ்வ) சதீவீத்யாதி - சதீவ, பதிவ்ரதா - லாலயேந், உபசுரேந் | ஹவ்ய:, ஆராஹநவீலாயா மானுத்வாதி- நானுசந்நத்ய: | சபந்நவர்க்பரானுரூபாராஹநெ ஸ்ரீமாணமீதம் | பரத்வானுரூபத்வெ ஸ்ரீமாண யதா யுவானமீதி - ராஜான ஹி ஹீத்யாராஹயந்நி - மதஹஸ்தினமீதி ததா - ஸூலஹ்யானுரூபத்வெ ஸ்ரீமாண - யதா ஸ்ரீயாதிதிமீதி - ஸ்ரீயாதிதிஹி ஸூலஹ்யாதிஸுணானுசந்நத்யானஜநிநஹக்த்யாராஹயந்நி - ஆதிசஹ்நாஹ்யஸ்நேஹி விஷேஸாராஹநத்தில் ஸ்ரீமாண யதா ச புத்ரமீதி - ஆகையால் ஷாஹ்ஸுயபூர்தி பாவநத்வ குவாஸநாதி விஸூலி நிவர்தக்த்வாஸ்தி பாரதந்நயசித்தாலஹ்நசூக்யாதிவீலக்ஷணயோகத்தாலே பரவிஹ்நாதிக்களைக் காட்டில் அர்ச்சயீதே தானே கீஹ்ஸுயமூசிதமென்று கருத்து. ஜனநீவ ஸ்தந்நத்யமீத்யாதிக்களும் நந்நசபந்நஸூலஹ்யாதி- ஸுணானுரூபாராஹந ஸ்ரீமாணங்களாகையாலே...

(சா.ஸ்ர) யெந சக்ஷுஷா அபஸ்யம் ததக்ஷுரந்நயக்திமீதி ந பஸ்யதீத்யத்: | அவ்வோ சபந்நவர்க்பரீத்யாதி, ததத- சபந்நவர்க்பரீயோக்யா பரத்வஸூலஹ்யயோக்யா ச வுத்தி கர்து ஸ்ரீமாணமீத்யத்:...

(சா.வி) ந பஸ்யத: | சபந்நவர்க்பரீ ஸ்வாமீத்வஸுஹ்வே சர்வவிதபந்நுத்வாதிஹ்நவநி ஸ்ரீமாணமீதத்வானததா- காரானுஸுணபரத்வஸூலஹ்யாதிஸுணாரேண யதா யுவான ராஜானமீத்யாதிதததகாரேண கீஹ்ஸுய கர்துமூசிதமீத்யத்: | சதீவ ஸ்ரீயஹாரீ யதானுராஹாதுபசுரேந், ஜனநீவஸ்தந்நத்ய யதா வாத்ஸத்யாதுபசுரேந், வத்ஸே ஹேநாரிவ ஸ்ரீதி: வாத்ஸத்யம் | ஆசார்ய ஸிஷ்யோ யதா ஹக்த்யோபசுரேந், மித்ர யதா ஸ்நேஹேந பரிசுரேந், யதா ராஜான மதஹஸ்தின ச ஹீத்யா பரிசுரேந், யதா ஸ்ரீயாதிதி மூதாராதுபசுரேந் | யதா ததயித்வம் புத்ர ஸ்ரீமாண பரிசுரேந்ததா ஹி பரிசுரேதிதி ஹவ:...

(சா.ஸ) லாலநீயத்வாய ஜனநீவீத்யுத்தி: - அலஹ்யமீதம் லஹ்நமீத்யதிஸதூஷேண லாலநீயத்வாய மித்ர மித்ரவதீத்யுத்தி: - ஸாஸ்த்ராஹிமதம் ஹவ்யதஹிஸ்ராயமநுரூஹ்ய ஹ்நாநுரூஹேநாரிவநீயத்வாய யுவானமீத்யுத்தி: - அசாவதானதாயா ஸ்வநாஸஹீத்யா ஸஹர்ச்சநீயத்வாய மதஹஸ்தினமீத்யுத்தி:...

மூ-அப்போது “ததா ஹ யத்கார்யமுபேதி கிञ்चित் உபாயந் சோபஹத் மஹர்ஹம் । ச பாதுகாஹ்யா் ப்ரதயம் நிவெ஑ சகார பசுசா஑்ரதோ யதாவத்” ஂன்று திருவடி நிலைகள் விசயத்தில் ஸ்ரீ஢ரதாழ்வா஢...

(சா.தா) அவ்வோ ச஢்நதவர்ட், ப்ரிய஢ர்துவாதி । அப்போது, அநுரூபவூசி பண்ணுகிற போது. ராஜி சேவகவூதியைப் பண்ணக் கடவனென்னுததில் ப்ரமாண ததா ஹ்யாதி । ததா, பாதுகா பூரஸூத்ய ராஜ்யபாலநசமயே - ச:, ஢ரத: । யத்கிञ்चित்கார்யம் - து஑சிஷ்ணசிஷ்டபரிபாலநாதிப்ராபுடாகி றது. மஹர்ஹம் । அதிசூலா஑்யம் । உபாயநம், காணிக்கை. ராஜ஢ிருபஹத் ஢வதி தத்சர்வ் பாதுகா஢்யா ப்ரதய நிவெ஑. விஜாய்ய । பசுசா஑்ரதாவத், ஸாஸூக்தப்ரகாரேண தததுசித...

(சா.ஸூ) விரோதயில்லை ஂன்று கருத்து. அப்படி அர்சாவதாரத்திலே ஢ூத்யபதிவ்ரதாதிடகள் ராஜ஢ர்தாதிவிசயத்தில் போலே இவ்அதிகாரி உபசாராதிடளைப் பண்ண வேணுமென்று சூா஢்஢்஢து கூடுமோ? அப்போது பதிவ்ரதா஢ூத்யாதிடகள் பதிராஜாதிவிசயத்தில் விஜாயபநாநு- மதிபூரஸூரமாதலே லூகிகவூதிக து஑ நி஑்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலந஢்நூபலாலந ஢ூஜநாசூசாடநாதி சர்வவ்யாபாரங்களையும் பண்ணுகிறாப் போலே இவ்அதிகாரியும் லூகிகவூதிக வ்யாபாரங் களையும் அர்சரூப ஢கவதநுமதிபூரஸூரமாதப் பண்ண வேண்டாவோ? இ஑ாபதி ஂன்னில் லூகிகவ்யாபார ஸாஸூ விஹிதமல்லாமையாலே கை஑ூர்யமல்லாமையால் ஸாஸூமூலாநுமதி யாலே பண்ணவா஢்஢்஢ாதோ? இ஢ி அர்சீயிலே தானே இந்த வ்யாபாரத்தை அடி யே஢் வேண்டுகிறே஢். தேவரீர், அநுமதி பண்ண வேணுமென்று விஜாயபநூரஸூரமாத பண்ணக் குறையில்லை ஂன்னிலிந்த வ்யாபாரத்தை நீ பண்ணென்று அநுமதிவ்யஜக- வா஑஢ிலாபாநஹர்சாவதாரத்திலேவிஜாயபநாதிடகள் தா஢் கூடுமோ? கிञ் சாஸூயநியம- ஸூத்யது஑வ்யாபாரத்துக்கு ஸாஸூமூலேன அடிமை கூள்ள ச஑ூல்தித்தி நக்கிற ஸாசிதா- வி஢ிடத்திலே விஜாயபநூரஸூர கரணத்தா஢் கூடுமோ? ஂ஢்஢ அருளிச் சேய்கிறார் அப்போது இதி - அப்போது அர்சாவதாரத்திலே வூதியைப் பண்ணும் போது - ததா ஹ்யாதி ததா - பாதுகா ஢கவதோ ரா஑வஸ்ய ஸூானே அ஢ிபிசூய தந்நூலேன ராஜ்யபரிபாலநசமயே । ச:, ஢ரத: - யத்கிञ்चित்கார்யமுபேதி, ப்ரசக்த ஢வதி லூகிக வூதிக வா து஑நி஑்ரஹசிஷ்டபரிபாலநாதிடகம் । மஹர்ஹம், அதிசூலா஑்யம் । உபாயநசூ, கர஑்வயம் । சாமந்த ராஜ஢ீரூபஹதம் । தத்சர்வ் பாதுகா஢்யா ப்ரதய நிவெ஑, விஜாய்ய । பசுசா஑்ரதாவத், யதா ஸாஸூம் । ஸாஸூக்தநியமபூரஸூரம் । தததுசித கர்ம சகார ஂ஢்஢கை. ஂ஢்கிற ஂன்று சூால்லப்படு கிற - திருவடி நிலைகள், ஸ்ரீமத்பாதுகைகள். இத஢ாலே அநுமதிவ்யஜகவா஑஢ிலாபாநஹ் ஸ்ரீமத்பாதுகாவிசயத்தில் ஢ரதாழ்வா஢் லூகிகவூதிக...

(சா.ப்ர) ஸுவிஷ்டா ஜாதா ததநூணகை஑ூர்யகர்நூ: ப்ரபந்நஸ்ய “பரவாநஸி” இயூத்கப்ரகாரே஢்யந்த பரதந்ந- த்வாத்சர்வஜ்ஜே஑பி ஢கவதி விஜாய்யேவ கை஑ூர்யஸ்ய கர்தவ்யத்வா஑்ரதாதி஢ிஸ்ததீவகூதத்வாசூ சர்வவ்யாபாரா஢ாமிபி ஢கவதி விஜாய்யேவ கர்தவ்யத்வமாஹ । அப்போது இயூதிநா ।

(சா.வி) ததா ஹிதி । கார்யம், ராஜகார்யம் । மஹர்ஹம், ஸ்ரேஸ்டம் । உபாயந. தததூசாடா஑தமூபஹாரசூ, பாதுகா஢்யா ப்ரதய நிவெ஑ பசுசா஑்ரகார பாலநமிதி ஸேப: திருவடி நிலைகள் விசயத்திலே...

(சா.தீ) கர்ம சகார எண்கை. இவ்வூதியைப் பண்ணும்போது, ஸத்த்வத்தகாவை நடத்த வேண்டுமென்கிறார். ந்யாயார்தினை இதுல் ப்ரமாண "அந்யாயார்தினைவதினே யாச்சய்யம்ஸாத்மம் | ந ச தத்ரதிபூஹாதி விபல தஸ்ய தத்வெந்" இதி - இவ்வூதியைத்தான் ப்ரகவானுக்கு உபகார பண்ணினதாக நினையாதே. ஸ்வரூபபாஸமென்று நினைக்க வேண்டுமென்கிறார். இவ்வூதியை இत्याதியாவ். மாங்ந்யஸூத்ரி இत्याதி...

(சா.பு) நடத்தவும் ப்ராமம்த்யந்வய: | கர்ந யோக்யம்த்யர்த: | ஂவ க்ரீயமாணே கௌர்யே ப்ரயோஜநான்தராத்வ
 பூத்ரீ, அஜாத்ரா பூத்ரீ ச வரீறாய ஸ்வரூபாத்ரூபத்வ பூத்ரீயா கர்நவ்யத்வமாஃ | ஐவ்வூத்ரீயை இத்யாதிநா |
 வரூழ்க்கைப்பட்ட வதூவரீண், அக்ரீஸாக்ரீகரீத பாரேவ்ரீதவா: பாரீயாத்ரீ வௌ ஸ்வாகூநாயா வதவா: -
 த்ரீணைத்தூ ரூக்கவ்யம், அந்ரஸந்றாய ஸ்தாத்ரீ ப்ராமம்த்யந்வய: | பகவத்கௌர்யஸ்யோக்த...

(सा.स) இவ்வூதினையு, உக்தவிதா உதரகூதரூபா வூதி: | வாழ்க்கைப்பட்ட இதி - ஸ்லோகித
 சர்வமங்குலாய ஸ்வஸ்வரூபநிர்வாகமத்யேவோக்தவிதா வூதய: கார்யா: | ந ஸ்யாந்யாஹ்யத்யேதி னாவ:...

என்றும், “எம்மீசர் விண்ணோர்..

(சா.ஸ்வ)ஸ்வரூபபிராப்தமென்கிற வுத்தியமிருக்கிறாப் போலே ப்ரபந்னுக்கும் இந்த வுத்தியிலே இந்த வுத்தி பண்ண வேணுமென்றபடி. மாத்ர ஶ்வுதத்தாலேஶக்தாடிகார்யான்தத்தில் மாங்ஜல்யஸூத்ராடி ரக்ஷணமாத்ர வுத்தியில்லை. கின்து சாங்நத்வவுத்தியும் கல்சியிருக்குமென்றபடி. இப்படி ப்வோக்ஷ்ஷுவுத்தியில் ப்ரோபகாரவுத்தியில்லாமல் ஶ்வத்: ப்ராத்மென்று வுத்தி பண்ண வேணுமாகில் இம்ஷ்ஷுவுத்திகாஶ்யான ஶாகார்யஶாகவத்கைங்ஞர்யங்கனிலும் ப்ரத்யுபகாரவுத்தி கூடாதென்று சிங்திக்கையாலே ஶாகார்ய ஶகவத்ஷ்ஷ்யங்கனிலே ப்ரத்யுபகார பண்ணாமையாலே கृतங்நதை ப்ரசக்தையாய் ஶர்வகர்மானஹை வாறாதோ? என்ன ப்ரத்யுபகார பண்ணும்படி ஶஶாவநையுண்டான விஷயங்கனிலே கृतங்நதை வாறமைக்காக ப்ரத்யுபகார பண்ணுகை ஆவ்ஷ்யகமானாலும், ஶாகார்யஶகவத்ஷ்ஷ்யத்தில் ப்ரத்யுபகார ஶஶாவத்மல்லாபையாலே அந்த இரண்டு விஷயத்திலும் கைங்ஞர்யரூபபுரூஷார்யத்ஷையிலும் உபகாரஸ்மரணமே பண்ண ப்ராத்மென்ற நளிச் செய்கிறார். இப்படி என்றும் இலை எல்லாவற்றுக்குமென்றும் வாக்யத்யுத்தாலே ஶாகார்யவிஷயத்தில் கृतங்நதை ப்ராப்தையானாலும் உத்तरகைங்ஞர்யத்ஷை முக்திட்ஷை போலே ப்ரத்யுபகார யாகையாலே கைங்ஞர்யரூப புரூஷார்யம் “ஏஷ ஹ்வான்நயாதி” இத்யாடிகள் படியே வெவ்லஶகவதாயத்மமாகையாலே புரூஷார்ய த்ஷையிலே ஶாகார்யவிஷயத்தில் கृतங்நதை ப்ராப்தையோ? “ஶாகார்யவத்தயா முக்தௌ” இத்யாடினா ஶாகார்ய ஶஶந்நமுத்ம், புரூஷார்யகாரணமாகையால் அவ்விஷயத்திலும் உபகார-ஸ்மரிபண்ண வேணுமென்னில் காரணத்வமாத்ர ஶ்வாத்மாங்நுஷ்டாடி சாங்நாரணமாகையாலே உபகார-ஸ்மரிக்கு நிமித்தமாக மாட்டுமோ? ஶ்வாத்மாங்நுஷ்டாடிகள் அப்ரங்நானகாரணமாயிருக்கிறாப் போலே யன்றிக்கே ஶாகார்ய ஶஶந்ந ப்ரங்நானகாரணமாகையாலே அவ்விஷயத்தில் கृतங்நதை வேணுமென்னில் இப்படிப்பட்ட ப்ரங்நானகாரணத்வ விஷ்வஸனீயமாகும்படி ஶமீகீன ப்ரமாண ஶப்ரடாய முண்டோ? ஶாகார்யஶஶந்ந ப்ரங்நானகாரணமாகில், “நமேவ ஶரண ப்ராத்மஸ்தத்வைங்ஞர்யிவகீர்ஷயா” என்று இஷ்வரணே உபாயமென்று சொல்லுகிறதுவும் விரோங்நியாதோ? இத்யாங்நவான்த்ரஶக்ஷைகளை ப்ரஹ்ரிக்கிறார். ஶகவதுபக்ரமமாய் இத்யாடினா - “ஶாகார்யவத்தயா முக்தௌ” என்று காரணான்த்ரம் தக்கச் செய்தையும் விஷ்ஷோக்தியாலே ப்ரங்நானகாரணத்வ சிங்திமென்றபடி எம்மீசர் இத்யாடி - எம்மீசர், அஸ்மத்வாமீ, அஸ்மதுபலக்ஷிதௌஶயவிஶ்ருதிநாथன் என்றபடி...

(सा.प्र) विशेषणविशिष्टया स्वनिष्ठाभिज्ञानफलत्वमिति भावः । एवमेव स्वाचार्ये भगवति च कृतज्ञता च स्वनिष्ठाभिज्ञान फलमित्याह । ॐ पुण्यं भगवदुपक्रममित्यादिना वाक्यद्वयेन । नान्यथा इत्यादि...

(சா.வி) எம்மீசர் விண்ணோர்பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழும்மைச் சேர்விக்கும்
வண்டிகள் எம்மீசர்...

மூ-பிராணா மாகில மலராடக கீழெழமமைச சோவிசுகும வண்ணுகள்" எனறும், "வில்லி புதுவை நகர் நம்பி விட்டுச்சித்தா தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேலது காண்டுமே" என்று சொல்லு கிறபடியே...

(சா.வீ) னுடைய ஹேயபரிஹதமாய் கமலபூஷத்துக்கொத்த தி நவடிகளின் பரிசரத்தின் எங்களை பரிபிக்கும் ஹமரகல்பரென்கை. வில்லி புதுவை இயாதி | வில்லிபுத்தூராகிற நகரத்தில் உதித்து ஆத்மபூஷபரிபூர்ணான ஸ்ரீவிஷ்ணுச்சித். பெரியாய்வார்தம் முடைய ஸ்வாமி ஸ்ரீய:பதியை தாம் வல்லதொரு ப்ரகாரத்தால் நமக்கு வருவிப்பரேல் வேட்ய பண்ணி வாழும்படி வஸீகர்த்துவாராகில் அத்தைக் காண்போம் நம்மால்.

(சா.ஸ்வ) விண்ணோர், நியத்யூரிகளுக்கு பிரான், உபகாரகர், உபயவிஹிதநிர்வாகஸ்வாமியி னுடைய. மாக, டாஷம். இல், இல்லாத ஹேய பரிஹதமான. மலராடி, கமலவசம்சுதாபான தி நவடிகளுடைய. கீழ், பரிசரத்திலே. எம்மை, அடியோங்களை சேர்விக்கும், பரிபி க்ரும் வண்ணுகள், பூஷத்வென ரூபித ஹவக்ஷரணிகரமிகதயா ஆசார்ய; ஹமரத்வென நிர்ஹிதரென, படி. வில்லி புதுவை இயாதி | வில்லி புதுவை நகர் நம்பி, வில்லிபுத்தூரென்கிற நகர த்திலே அவர்ணரான நம்பி, பூர்ணர் ஆத்மபூஷபரிபூர்ணான விஷ்ணுச்சித் பெரியாய்வார். தங்கள் தேவரை, தம் முடைய தேவநையான ஸ்ரீய:பதியை, வல்ல பரிசு, பரிசு, ப்ரகாரம் | தாம் வல்லதொருப்ரகாரத்தாலே. வருவிப்பரேல், நாம் வேட்ய பண்ணும்படி வஸீகர்த்துவ ராகில். அத்தைக் காண்போம். அவர் குபையன்றிக் கே ப்ரஸார்யசாபனமாக நமக்கு கர்வ்ய...

(சா.ப்ர) அஸ்மத்ஸ்வாமினோ நியத்யூரீணா நியத்யூர்ஹவப்ரதானேதோபகாரகஸ்ய க்ஷணஸ்யாஸ்திரதபரித்யாக ரூபடோஷ- ரஹித வரணாரவிந்தாஹஸ்தாடஸ்மத் ப்ராகா ஆசார்ய ஹவத்யாடயோரத்யந்த ஹோயத்வென பூஷதயா ரூபணாந- தேகநிஷ்டா ஆசார்ய ஹஜ்ஜத்வென நிரூப்யந்தே | வில்லி புதுவை இயாதி | ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் இயாடியானே நகரே ஸ்திதோ விஷ்ணுச்சித்ஸ்வநாத ஹவந்தம் | மந்த்ரணமயம் கீ வாராய், ஸ்நானார்ய ஸ்வமாக்க்ஷ - நேசமில்லாதாரகத்தி நத்துநீ வினையாடாதே ப்ரபாதாஹ்ய, த்வயி ஸ்நேஹரஹதானா முஹே த்வமவஸ்தாய த்வ லீலாபரவஸ்தவ் விஹாயாக்ஷேத்யாதுந் ப்ரகாரேண நாத யதி...

(சா.வி) அஸ்மத்ஸ்வாமின: ஆசார்ய: | விண்ணோர் பிரான்; நியத்யூரீணா பரமோடாரஸ்ய உபகார- கஸ்ய ஹவத | மாக இல், மாலின்யரஹிதயோ: - மலராடி, பூஷமதுஷார்யபாடயோ: - கீழ், அஹ்நாந் | சமீப இயர்த: | சேர்விக்கும், ப்ராகயந்த: | வண்ணுகள், ஹமர கல்பா ராசிகா இயர்த: | வில்லி புதுவை நகர் நம்பி விட்டுச்சித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேலது காண்டுமே. வில்லி புதுவை நகர்நம்பி, வில்லிபுத்தூர் நகரே ஸ்திதா: விட்டுச்சித்தர், விஷ்ணுச்சித்: | ஹதூநாதா: - தங்கள் தேவரை, ஸ்வ தேவ வல்ல பரிசு, ஆஸ்திரயிந் சமர்தென சாபனென - வருவிப்பரேல், தயாலு குர்வந்தி சேதுஹவந்தமாராஸ்திரயிந் வஸீகர்வந்தி |

(சா.ச) எம்மீசர் இதி, அஸ்மத்ஸ்வாமினோ நியத்யூரீநிர்வாகஸ்ய நிர்மலசுகுமாரஹோயநமசரணாஹ்நாஹ- ஸ்தானமா ப்ராகயந்த: ஷடபடா டவ ஸ்திதா முரவ இயர்த: | வில்லிபுத்தூர் இதி ப்ரஸித்ர நகர நிர்வாகா சித்தா: ஸ்வஸ்வாமின | வல்ல பரிசு, ஸ்வவிஜ்ஞாதப்ரகாரேணான்யாஹ்வாதிதா | வருவிப்பரேல், மா நிவேதயந்தி சேத் | அது காண்டுமே, த ப்ரகார ஜானீம: | வல்ல பரிசு, அது இதி சாமான்யாஹ்நிஜாக்ஷா...

(சா.தொ) செய்யலாவதொன்றுமில்லை என்கை. அவர்கள் கொடுத்த ஜான கௌரீயங்களை அநுமந்திக்க வேண்டுமென்கிறார். அபிஷேக பண்ண இत्यादि - அபிஷேகமானான வென்கை. ராத்திரிலேன்றத்தால் தார்ப்நிவத்தில் சமரகாலராத்திர சூசினம் | வெளிச் சிறப்பு, ஜானோபதேசம் | த்ரிய: பரிவிஷயத்திலும் கௌரீனாயி நுக்க வேண்டுமென்றுமத்தைக் காட்டு கிறார். இவையெல்லாம் இत्याடியால் உபாயாவஸ்தையிலு...

(மா.பு) चेत्यश्यामः । வெளிச் சிறப்பையும், ஜனவிகாசம்...

(சா.சं) प्रधानकारणमित्यस्य सहजकारण्यमेன்று தெளிந்து இத்யேனாவய: | भगवदन्भवस्यात्मा...

மூ - போகவொட்டார்" என்றும் "வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்" என்றும், "சனம சன்மாநுதரம் காத்தடியார்களைக் கொண்டு போய்த் தன்மை பெறுத்தித தன் தாளிணைக் கீழ் கொள்ளு மப்பன்" என்றும், "தன் தாளிணைக் கீழ்ச் சேர்த்தவன..."

(சா.தி) லீலாவிஹ்நியில் சசரித்து ஶீழ்மாகத் திரும்பி வருகிறேனென்றொருவரைப் பிணைக் கொடுத்தாலும் சர்வதா என்றபடி போகவொட்டாரென்கை. வண்புகழ் இத்யாதி - விலக்ஷமான கீர்த்யாதிக்கையுடைய நாராயணனுடைய தூதமான முக்தரை புன: சஸரிக்க வொட்டாத திருவடி என்கை. ஜன்மஜன்மான்ர இத்யாதி - தன்னடியார்களை ஜன்மஜன்மான்ர புகாமல் காத்து அர்ச்சாரிமார்த்தால் பரமபதத்தேறக் கொண்டு போய் ஸ்வஸ்வரூபாவிர்ஶிவ த்தை உண்டாக்கி தன் தாளிணைக் கீழ் ஶ்ரீபாடரேஶீ போலே பிரியாதபடி பாடோபதானமாக ஸ்வீகரிக்கும் நிரூபாதிக்க பிதாவென்றும் - தன் தாளிணைக் கீழ் இத்யாதி - தன் ஶ்ரீபாடபரி...

(சா.ஸ்வ) போய் புனஸ்ச சாமாரிக்கபொகத்தை அநுபவித்து திரும்பி ஶ்ரீதிநியாக வருகிறேன். பெரிய பிராட்டியார்பிணை ஒன்று ப்ரதிபூவைக் கொடுத்தாலும் போகவொட்டார். புனராவூதி பண்ணுகிறதில்லை என்றபடி. வண்புகழ் இத்யாதி. வண், விலக்ஷமான. புகழ், கீர்த்யாதி கல்யாணகுணங்களை உடைய நாராயணனுடைய திண், தூதமான. முக்தரை புனஸ்சஸரிக்கவொட்டாதபடி ஸ்யேர்த்தையுடைய. கழல், திருவடிகளை என்கை. ஜன்மஜன்மான்ரமத்யாதி. தன்னடியார்களை ஜன்மஜன்மான்ர வாராதபடி காத்து, பரமபதத்தி லேறக் கொண்டு போய், தன்னை தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை. ஸ்வஸ்வரூபாவிர்ஶிவத்தை. பெறுத்தி, உண்டாக்கி. தன் தாளிணைக் கீழ், ஸ்வபததந்நாஸ்தாது. ஸ்வபதரேஶீ போலே பிரியாதபடி பாடோபதானமாக. கொள்ளும், ஸ்வீகரிக்கும். அப்பன் நிரூபாதிக்கபிதா என்கை. தன் தாளிணை இத்யாதி தன் தாளிணைக் கீழ், ஸ்வரணதந்ந...

(சா.ப்ர) ப்ரதிபூகரணேஶிபி கந்து நானுமந்யதே. வண்புகழ் இத்யாதி. ஶ்லாஶ்நீயகுணஸ்ய நாராயணஸ்ய ஸ்வாஸ்திதாபரித்யாதிபாடாரவிந்நம். ஜன்மஜன்மான்ரமத்யாதி. ப்ரபத்னானா ஸ்வதாஸானா ஜன்மபரம்பரா விநிவர்த்ய பரமபதே நீதா ஸ்வசாம்யமாபாஶ் ஸ்வபாடபரிசுர்யாதிநேனோபகாரக: | தன் தான் இத்யாதி.

(சா.வி) கதா புனராகக்ஷாமீதி ப்ரதிபூப்ரதானேஶிபி. போகவொட்டார், கந்து நானுமந்யதே. வண் புகழ் நாரணன் திண்கழல். வண்புகழ், ஶ்ரேஶ்டகுணஸ்ய. நாரணன், நாராயணஸ்ய. திண்கழல், ஶ்ரீஸ்திதாபரித்யாதி சரணாரவிந்நே. ஜன்மஜன்மான்ர காத்தடியார்களைக் கொண்டு போய் தன்மை பெறுத்தித் தன்தாளிணைக் கீழ் கொள்ளுமப்பன், அடியார்களை, தாஸாது. ஜன்மஜன்மான்ர காத்து, ஜன்மபரம்பரா நிவர்த்ய. கொண்டு போய், பரமபதம் ப்ராபய்ய. தன்மை பெறுத்தி, ஸ்வசாம்யமாபாஶ் | தாளிணைக் கீழ், ஸ்வபாடாரவிந்நதந்நஸ்யாஸ்தாது. கொள்ளுமப்பன், பாடரேஶா- வதவிஸ்திஸ்ட ஸ்வீகர்தா பிதா. தாளிணைக் கீழ், ஶ்ரீபாடபரிசரே - சேர்த்தி ப்ராபய்ய. அவை செய்யும், தாஶ்யா க்ரியமாணம். சேமம், ஶேமம். அபுனராவூதிவிஸிஸ்டகேஶ்யரூப-மஹாபுரூஸார்த- ப்ரதானம்...

(சா.ஸ) த்யேவேத்யர்த: | வண், நிர்வக்ஷகல்யாணகுணவதோ நாராயணஸ்ய ஸ்வேதரவிஸய விரக்திகரதயா அதி- தூதாவித்யர்த: | ப்ரதிஜன்மந்யபி சர்ஸக்ஷ க்ஷிபிஜன்மநி லக்ஷதாஸ்யானுபதீய தேஸா ஸ்வசாம்யமபி ப்ரதாய புநர்விஸ்தேஸபயேந ஸ்வசரணாஸ்தாதிநிஸிபந்ந ஶேஸிணம். தன் தாளிணைக் கீழ், ஸ்வசரணகமலம் ப்ராபய்ய...

(மா.தி) சரத்திலே சேர்த்து அவன் பண்ணும் ரதிகளை அபுநராவ்யாடிகள் என்றபடி. சொல்லுகிறபடியால், சொல்லுகிற ப்ரியையாலென்கை. முன்பு க்ம்பரந்நனை சமர்ப்பிக்கையில் சத்யசங்குநாயி நந்தாப் போலே இப் பாதும் இவனுடைய "சர்க்கரி நோபஜாயந்தே ப்ரியேந வ்யதந்தி ச" என்ற புநராவ்ந்தியிலும் சத்யசங்குநாயென்றபடி பண்டை நான் இத்யாதி - பண்டை நானாலே, ப்ரியாலத்திலே உண்டான சத்யமானவென்கை நின் கையில் சீய்த்து, திருவலகு பரிமாறி, சத்யகாரணம் அபுநராவ்ந்திசங்குந்ந்துக்கும் ஹேதுவென்று கருத்து.

(सा.प्र) स्वपादाधस्तात्रीत्वा पुनरावृत्त्यभावपूर्वक स्वपादपरिचर्यादानरूप तेन क्रियमाण क्षेमम् ।
பண்ணை நாளானால் इत्यादि । अनादिकाले अवसर प्रतीक्षभगवत्कृपा “न कश्चिन्नापराध्यति”
इत्याद्युक्ति हेतुभूतलक्ष्मीकृपा च लब्ध्वा त्वदावासस्थलेष्वन्तरङ्गैर्दुर्य कृत्वा ।

(सा.सं) स्वयमेव कुर्वन्निक्षेपमद्रक्षणं विचिन्त्य । ग्रन्थ इति, पूर्वमचिदविशिष्टानां पुनः करणकले-
बरादि प्रदाने यथा सहजकारुण्यमेव साधारण प्रधानकारण तथा अपुनरावृत्तावपि इत्यर्थः । स्वरूपानु-
गुणस्वभक्तविषये सङ्कल्पस्वविरोधि सङ्कल्पान्तरशून्य इति सत्यसङ्कल्पानामित्युक्तिः । शेषित्व स्वार्थ-
प्रवृत्तित्वम् । एवं विधः कारुणिकस्वकृपयैव मुक्त कथं पुनरावर्तयदिति भावः । प्रणाल
प्रणाले, सृष्टिकालात् प्रतिक्षणमतिशायितया त्वत्कृपया कमलालयाकृपया च त्वन्मन्दिरे...

மூ-இவ்உத்தரகृत்யத்தில் மனோவாக்ஷயங்களென்று சொல்லுகிற கரணங்கள் மூன்றாலும் परिहरणीयங்களிலும் परिग्राह्यங்களிலும் சாரமிருக்கும்படி...

(सा.दी) இவ்உத்தரகृत்யத்தில் கரணதிரயத்துக்கு அவசியपरिहरणीय परिग्राह्यங்களை சபயோஜனமாகக் காட்ட உபக்ரமிக்கிறார். இவ்உத்தரகृत்யத்தில் என்று. முதல் மனஸ்ஸுக்கு பரித்யாயங்களில் प्रधानम्...

(सा.स्वा) कारुण्ये मे निदानमेन्द्रपदि. सहजंति प्रधानकारणं प्रमायं विच्छेदத்துக்கும் परिहारमायிரூபப்படுத்த சஹஜகாரண்யமென்று தெளிந்தென்று அந்வயம். இப்படி ப்ரபந்னுக்கு இவ்உத்தரகृत்யங்கள் காஸ்த்யேன கர்னவ்யதா ப்ராபங்களென்று சொன்னது கூடுமோ? அநுஸ்தானசக்தியில்லாதபோது க்ருத்ஸம் மும் கர்னவ்யதயா ப்ராபமன்றோ? இனி சக்யமான கௌர்ய கர்னவ்யமென்னிலப்போது ப்ரகவத்பாகவத்கௌர்யயோர்னயநரானுஸ்தானசக்தௌ கதாசித்ராபவத்கௌர்யத்ரிஹய ப்ரகவத்கௌர்யமநுஸ்தேயமாக ப்ராசித்ரியாதோ? ப்ரகவத்ராபவதாபகார தத்வ்ரஜநயோ: பரஸ்பரவிருதேநான்யநர ப்ராசக்தௌ ப்ரகவதாபகார மநுமத்ய ப்ரகவதாபகாரவ்ரஜநம் ப்ராசித்ரியாதோ? வச்யமாண க்ரமேண கர்னவ்யேஷு ப்ரகவத்கௌர்யமும், வ்ரஜநீயேஷு ப்ரகவதாபகாரம் மும் ப்ரதானமாகையாலே ப்ரகவத்விஷயத்தில் கௌர்யமும் உபகாரவ்ரஜநமும் அவச்யகமென்னில் ஆனாலும் ப்ரதானமான இவ்உத்தரகृत்யம் இருக்க த்ரிபாப்யகாரம் “த்யமத்யாந் சந்நானேன சஹ சதௌ வக்தா” என்று த்யவகநமாதத்தை உத்தரகृत்யமாகச் சொல்லுகிறது விருத்யாதோ? அது வாசிக கௌர்யத்தில் ப்ரதானமாகையாலே உபநிஷணதயா சொல்லப்பட்டதாகையாலே விருத்யமில்லையென்னில் கௌர்யத்தில் வாசிககாயிகாசுவாந்தர ப்ரதேமுண்டோ? த்யவகநாபிககள் ப்ரதானமென்கைக்குத்தான் உபபதிப்யண்டோ என்கிற சாஸ்திரியில் மனோவாக்ஷயங்களால் த்ரிவிதேஷு வ்ரஜநீயேஷு கர்னவ்யேஷு ச ப்ரதானாசத்தை உபபாபிக்கத் திரு வுள்ளம் பற்றி வச்யமாணாத்யத்துக்கு அத்யந்த த்ரதேயத்வசூகநாத்யமாக ப்ராதிஜ்ஜெயத்ருளுகிறார். இவ்உத்தரகृत்யத்தில் இத்யாதிநா-ப்ரபநாபிகாரியினுடைய உத்தரகृत்யத்தில் என்றபடி. இதனாலே த்ரவ்ரிகளுக்கு வச்யமாணவிஷயாஸ்வாபிககள் வ்ரஜநீயமல்லாவிட்டாலும் இவ்அபிகாரிக்கு அவச்ய வ்ரஜநீயமென்று ஜாபிதமாகையாலே விருத்யமில்லை என்று கருத்து. மனோவாக்ஷயங்களென்று சொல்லுகிற “சரீரவாஹநோபியத்-கர்ம ப்ராபதே நர: | ந்யாய்ய வா விபரீத வா பசுதே தஸ்ய ஹேதவ:” இத்யாபி ரூபேண ப்ரதானமாகச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி. இதனாலே, இத்தால் இந்ரியாந்தரகृत்யமுமிதிலே அந்தரீகத் மென்றபடி. परिहरणीयங்களிலுமென்று ப்ரதம நிர்தேசித்தது கृत்யகரணாபேக்யாஸகृत்ய வ்ரஜந ப்ரதானமென்று தோற்றுகைக்காக. சாரம் சொல்லுகிறோமென்று நிர்தேசியாதே சாரமிருக்கும்படி...

(सा.प्र) एव सामान्येन भगवदभिमनस्य कर्तव्यत्वोक्तेरनभिमनस्याकर्तव्यत्वात्तेषु कर्तव्येषु चावश्यकानप्याह । इवउत्तरकृत्यங்கள் இத்யாதிநா ।

(सा.स) समार्जनादिकैङ्कर्यं लब्ध्वा । इत्थमुत्तरकृत्यन्निरूप्य तत्रापि सारनिष्कर्षमाह । इवउत्तरकृत्यத்தில் இத்யாதிநா...

மூ-சொல்லுகிறோம் - “விஷய விஷயாணாं च दूरमत्यन्तमन्तरम् । उपभुक्तं विषं हन्ति विषयाः स्मरणादपि ।।” என்றும், “ஆவி திகைக்க வைவா குமைக்குஞ் சிறுநினைபம் பாவியேனைப பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ” என்றும் சொல்லுகையாலே **परमपुरुषार्थरुचि** குலையாமைக்காக மறக்க வேண்டுமவற்றில் **प्रधानं विषयास्वादम्** । **कृतघ्न**தை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுமவற் றில் **प्रधानम् आचार्य**ன் செயத ..

(சா.வீ) காட்டுகிறார். விஷயேत्यादिத்யாவல். விஷயस्य च - விஷயாः, शब्दादयः तेषां च - அந்நரம், तारतम्यम् । अत्यन्तं दूरम्, महत्तरमिति यावत् - இத்தைத்யை காட் டுகிறார் உந்நர்த்தகால். विषमुपभुक्तं सन् उपभोक्तारमेव हन्ति । न स्मरणमात्रान् - நான்ய ச । विषयास्तु स्मरणमात्रादपि । स्मरणस्य तत्राकर्षकत्वात् । ஆவி திகைக்க இत्याதி । ஆவி मनसु என்றபடி. प्राणसाहचर्यादुप-
लक्षितम् । திகைக்க, ச்வுலிக்க. ஐவர், பஞ்ஞெந்நியசுரர். குமைக்கும், பார்த்திக்கும். அதற்காக
भुजिक्तुमतान् பல சிறுநினைபம், बहुविधमान् शब्दादिविषयங்களைக் காட்டி. பாவி
यैनेन प ठित्तुवायோ என்கை. परमपुरुषार्थेत्याதி । स्मरित்தால் புரூபார்த்தரூசி குலையும்து.
குலையாமைக்கு. இனி अवश्यस्मरणीयத்தைக் காட் டுகிறார். कृतघ्नதை இत्याதி...

(சா.ஸ்வ) என்று அடிக்கறிதேசத்தாலே **एकदेशिक**ளுடைய **रहस्य**ங்களை லே நிர்த்திக்.கோபதேசமா
போலன்றிக்கே **उपपत्तिक**ளோ லே. சொல்லுகிறோமென்று வ்யாஜ்ஜனம் । இனி **प्रतिज्ञा**நார்த்த
த்தை உதேசக்ரமேன **उपपादिक**கிறார். விஷயேत्यादिநா । विषयस्य । विषयाः कामित्यादयः । तेषां
चान्तरम्, बाधकताया तारतम्यम् । अत्यन्तं दूरम्, अत्यन्तमहत्तरम् । एतदुपवाचयत्युत्तरार्धम् ।
उपभुक्तमित्यादि “दोषानुचिन्तनार्थाः स्मृतिरपि दूरीकरोति वैराग्यम्” इत्युत्तरीत्या विषयस्मरण
वैराग्यं दूरीकृत्य “सङ्गात् सञ्जायते कामः कामात् क्रोधोऽभिजायते । क्रोधाद्वति समोहः सम्मोहात्-
स्मृतिविभ्रमः । स्मृतिभ्रशात् बुद्धिनाशः बुद्धिनाशात्प्रणश्यति” என்கிறபடியே **आत्मना**சார்ப்யந்தமா
மென்றபடி. ஆவி திகைக்க இत्याதி । ஆவி, प्राणन्. प्राणमहचरितमान मनसु = திகைக்க,
विलक्षणोऽयं विषय इति विस्मयं तृतीयांशे. ஐவர், पञ्चेन्द्रियचोरं. குமைக்க, பார்த்திக்கை.
அதற்காக சிறுநினைபம், स्वल्पमान वैषयिकानन्दத்தை பல बहुवाकக் காட்டி - பாவி
यैनेन, पापिष्ठनान என்னை படுப்பாயோ, படுத்துவாயோ என்கை. पुरुषार्थेति
विषयस्मरणं मोक्षरुचि குலையும்துபடி विषयकामनையை உண்டாக்குவதாகையாலே
स्वाधिकार नाशकतया विस्मरणीयेषु प्रधानमென்றபடி. कृतघ्नதை इति “कृतघ्ने नास्ति निष्-
कृतिः । प्रथित पातकि वर्ग कृतघ्न एकोहि कृत्स्नमनि...”

(சா.பு) ஆவி திகைக்க இत्याதி । स्वतो भगवदनुभवयोग्यत्वेऽपि तद्रहितस्य मम चित्त निग्रहविरोधि
पञ्चेन्द्रियविषयानुसारान् बहुशः प्रदर्श्य किमिति विनाशयसि । रुचि குலையமைக்காக, रुच्यविनाशाय...

(சா.வி) சொல்லுகிறோம். वक्ष्यामः ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிறுநினைபம்.
ஆவி, आत्मनि । मनसि - திகைக்க, ச்வுலதி । विषयप्रवणे मतीत्यर्थः । ஐவர், पञ्चेन्द्रियेषु -
குமைக்கும், बाधकेषु सत्सु - சிறுநினைபம், स्वल्प शब्दादि सुखम् । காட்டி, प्रदर्श्येत्यन्वयः
- மறக்க வேண்டுமவற்றில், विस्मर्तव्य...

(சா.ச) ஆவி इति, स्वस्यैव विस्मयावहस्य पञ्चेन्द्रियोच्छृङ्खल वृत्तिविषयान् शब्दादीन् पापिनो मे दर्श...

(मा.सं) यद्वा मां विनाशयसि किम् । प्रथमकटाक्ष **புதலாண்** उपकारमित्यन्तेन मनसा परिहरणीय परिग्राह्यावृत्तौ । अथवा चापरिहरणीय परिग्राह्यवाह - कार्पण्यमिन्त्यादिना - अथ निष्कपट कायिकवृत्तेर्मनोवाग्वृत्तैककण्ठ्यात् । करणत्रयेण च परिहरणीय परिग्राह्यावाह - **உகந்து** इत्यादिना **உதியலாண்** समर्थशेषी । **அமுலாண்டகஞ்** कोपानुत्पत्तये...

(சா.பி) என்னுமவற்றில், என்று சொல்லப்பட்ட அகூத்யவரணங்கள் என்கை. ஆசார்ய-
சகாசாத்தேதாந்த சாஸ்திராதிமுதேன ப்ரஹ்மபுத்ரநீதிநாஸ்துதையா ஸ்வரூபஸ்வभावோபாயபூரூபார்த்தநிர்வாதி களை
அறிந்தவர் ப்ரஹ்மவித்துக்கள். வரணவயத்துக்கும் கர்தவ்யங்களில் ப்ரஹ்மநுதிச் செய் கிறார்.
பூரூபார்த்த சாஸ்திரமத்யாதித்யாஸ். வற்றுதல். நிர்வாணமாக ஸாதித்தல். வலையி நிதல்,
பரிச்சித்ரமாகை, இவ்வுத்தரகூத்ய ரஹ்மயவயத்தில் அநுஸந்திக்கும் ஸ்தலத்தைக் காட்டுகிறார்.
ஸ்வய் ப்ரயோஜனமாதா இत्याதி. ப்ரஹ்மபுத்ரபாதிப்ரதேசங்கள் தி ருமந்நத்தில் வ்யக். ப்ரஹ்மயாதிக்கள்.

இப்படி இவ்அधिकாரத்திலே அயல்நலமடையான ஔஷத்தாலே அவிலம்பினதாய் அரோக்யப் பெற்றவர்கள் பால்வார்த்துண்ணும் போலே உகந்து பண்ணவும் பாம்மென்று சொல்வது கூடுமோ? லோகத்திலே ப்ரபந்ரர்கள் எல்லாம் இத்த கீர்த்தியம் அகரணத்தில் ப்ரத்யவாயகர மாகையாலே அவச்ய பண்ண வேணும்மென்று வுத்தியாலே அன்றோ பண்ணுகிறார்கள். ஆகையாலே, லோகானுஸ்தான விரூதமாக இப்படிச் சொல்வக் கூடுமோ?

(சா.வி) निग्रहोन्मुख न स्यात्तथा - செய்யாதன செய்யோம், अकृत्य न कुर्मः - வற்றுதல், निःशेषम् - வரையிடுதல், न्यूनम् । செய்யாமைக்காக, अकर्तुम् । என்னை நிலமாய், उत्तरावधिभूतम् - இடமுத்தரகृत்ய் रहस्यत्रये फलप्रतिपादकस्थलेऽनुसन्धेयमित्याह - स्वयंप्रयोजनमात्र इति...

(சா.ச) வற்றுதல், भगवत्कैङ्कर्येऽप्यभिरुच्यभावः வரையடுதல், भगवत्कैङ्कर्यरुचिम् ।

மூ-விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவுமடிமையெல்லாம், மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர் வண்டுவரைக் கண்ணனடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய நம், பண்ண மருந்தமிழ் வேத...

(சா.தி) देशविशेषத்தில் नित्यमूर्त्तिர் பண்ணுமடிமைக்கு சதா ப்ரபந்ரிங்கு பண்ணும் उत्तरकृत्यங்கள் என்கிறார். விண்ணவர் வேண்டி இत्यादि । வண்டுவரைக் கண்ணன், விலக்ஷமான டூர்கைக்கு சுவாமியான கृஷ்ணன். அடைக்கலம் கொள்ள, ரக்ஷயஸ்வாக ஏறிட்டுக் கொள்ள. கொள்ளுதையால் என்றபடி. கடன்கள் கழற்றிய க்ஷயத்தையும் தீர்த்த, நம் பண்ணமருந்தமிழ் வேதம் அறிந்தபகவர்கள், நமக்கு சுவாமிகளான. பண்கள், காமராம, காமரா முதலான காமவிசேஷங்கள். இவை அமர்ந்தி நந்துள்ள, த்ரிவிதீவ்ய-சூக்திகள். இவற்றை...

(சா.சா) என்ன लोकத்திலே सार्थமாக द्रमिड्वेदान्तपरिचयरूप सामग्रीविकलமான ப்ரபந்ரி ப்ரவயாய பரிஹாரவுத்தியா பண்ணினாலும் அர்ஹான்ஸநாத் தோடே சதா: பரமான்மான சிந்தரக்ஷக தம் த்ரிமிதவேதாந்தபரிசயமுள்ள ப்ரபந்ரித்தமர் பரமபதத்திலே நியமூரிகள் போலே உகந்து பண்ணுவரென்று அநுசிச் செய்கிறார். விண்ணவர் இत्यादि । வண்டுவரை, வண், அழகியதாய், விலக்ஷமான - துவரை, டூர்கையிலே. ணகாரஸ்ய தகாரே பர தகாராதச: । நியவாச பண்ணா நிற்கிற. கண்ணன், சஹ்யமாத்திரா லே விலக்ஷணடூர்கானகாரநிர்மாண பண்ணும்படி அர்ஹாததநாஸக்தியுத்தராக்ஷணன் என்றபடி. அடைக்கலம் கொள்ள, பரஸ்விகார பண்ணி சமர்பித பரஸ்விகார பண்ணி - சமர்பிதபரஸ்விகாரம் பண்ணுகையிலே என்றபடி. கடன்கள், தேவர்பிபிதகூணங்களை. கழற்றிய, தீர்த்தவான நம், நம் பூனாய, பண்ண மருதம், பண், காமபேதங்கள் அமர்ந்தி நக்கும். தமிழ் வேதம், த்ரிமிதவேதாந்தத்தை அறிந்த சார்யமாக அநு...

(சா.ப) नित्यसूरीणामिव भूमावेव निरतिशयप्रियकैङ्कर्यप्राप्तिः । स्वनिष्ठाभिज्ञान फलमित्यभिप्रेत्याह । விண்ணவர் இत्यादि । வண்டுவரைக் கண்ணனடைக்கலம் கொள்ள கடன்கள் கழற்றிய, பரமபூக்ய டூர்காவாசினா க்ஷணே ரக்ஷயஸ்துதயா ச்ரீகூதா: । அந எவாபாகூதகூணத்ரயா: - நம் பண்ணமருத தமிழ் வேதமறிந்த பகவர்களே, "पाठ्ये गेये च मधुर तन्त्रीलय समन्वितम्" இதுகூ ப்ரகாரேணாகரகாந்விததயா மதூரதம்த்ரிவிதவேதாந்ததாதுர்யாபிஜா: । அந எவ "उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानामागतिं गतिम् । वेत्ति विद्यामविद्या च स नाच्यो भगवानिति" இதுகூப்ரகாரேண பகவச்ச-சூத்ரவாச்யா: ப்ரபந்ரி: । விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவுமடிமை எல்லாம், நிய...

(சா.வி) गाधयानुसन्धत्ते । விண்ணவர் इति - வண், த்ரேஸ்தாயா । துவரை, டூர்காயா சிந்தனே । கண்ணன், க்ஷணே । அடைக்கலம் கொள்ள, ரக்ஷயஸ்துதயா ச்ரீகூதா: । அந எவ । கடன்கள், க்ஷணாநி । கழற்றிய, அபாகூத்ய வர்தமானா: । நம், அஸ்மாகம் । அஸ்மதாயா இதி பாவ: । பண்ணமர் தமிழ் வேதமறிந்த. பண் "पाठ्ये गेये च मधुरम्" இதுகூ ப்ரகாரேண கானே । அமர், அந்விதானு, தமிழ் வேதம், த்ரிமித...

(சா.ச) विண்ணவர் इति । वण्डुवரை इत्यादि । भोग्यतमतया श्लाघ्यद्वारकानाथेन कृष्णेन रक्षयस्तुतया स्वीकरणादृणत्रयविमुक्ता मदीया: । पाठ्ये गेये चातिमधुर द्रमिड्वेद तात्पर्याभिज्ञानवन्न एव - விண்ணவர் इति, नित्यसूरिभिरत्यादरेण प्रतिहतिं विना प्रीत्या स्वाक्रियमाणानि कैङ्कर्याणि सर्वाणि...

मू - प्रणयिनमिव प्राप्तं पश्चात्प्रिया स्वसमन्वितं, महति मुहुरामृष्टे दृष्ट्वा...

(सा.दा) प्रणयिनमिवेति प्रिया, पतिव्रता, पश्चात्प्राप्तं पृष्ठतः प्राप्तं भर्तारं यथा उवचरति तथा प्रपदन्धनाः, प्रपन्नास्सन्तः अपचाराद्विमुक्ताः मुहुरामृष्टे, बहुशः परामृष्टे...

(सा.स्वा) साक्षात्कृतपरावरतत्त्वं ज्ञानं स्वयं परमार्थवेङ्कटं लोकदृष्टान्तं समर्थं प्रेमपत्रं स्वयं परमार्थवेङ्कटं लोकदृष्टान्तं समर्थं प्रणयिनमिवेति - यथा वाचिप्रिया भर्तारं निरतिशयप्रीतिमती भर्तृनगुणं मम सौन्दर्यमस्ति न वर्ति निर्धारयन् स्वच्छानिर्मलमणिमयदर्पणं स्वामलङ्कृता वाक्षन्ती स्ववाक्षणाकाल एव स्वविषये प्रणयवन्तं किमसौ दर्पणे मम दर्शनं सोऽत दर्पणस्थ मत्प्रतिबिम्बे स्वानुगुणसौन्दर्यादिकमालोक्य मां प्रीणयेद्वा न वर्ति निर्धारयन् पश्चादागतं स्वसमन्वितं नायकं दृष्ट्वा तन्वक्षणेदूतशृङ्गाररसपरिवाहतया चन्दनकुसुमादिकं विकिरन्ती सति अनभवति अभिमुखनायकदर्शनित्वं समन्वितं नायकं दर्शनाभावेन नेतादृशशृङ्गाररसाविर्भाव इति भावः - एवमेव प्रपदन्धनाः प्रपन्नास्सन्तः - द्रामद्वेदान्तं श्रवणेन स्वपरस्वरूपनिवेकवन्तः मुहुरामृष्टे, मदाचार्योपादिप्रकारणार्थवन्तया...

(सा.प्र) भगवन्तं निरपराधं दूर्य प्रीणयन्ति इत्याह प्रणयिनमिवत्यादिना । यथा कस्यचिन्प्रिया पश्चादागतं दर्पितं दर्पणे दृष्ट्वा श्लाघ्येचन्दनकुसुमादिभिः प्रीणयित्वानभवति तथा मूलमन्त्रे जावर्षोषितया प्रतिपन्नं भगवन्तं निरपराधं : अत एव "एव पुण्यस्य कर्मणो दृग्द्वयं...

(सा.वि) प्राधान्यात् तद्वाचकस्य मकारस्याग्रे स्थितत्वाच्च प्रियास्थानीयो जीवः शब्दान्वये उपसर्जन-
वाचतद्वाचकस्याकारस्य पूर्वं स्थितत्वाच्च पश्चादागतप्रियं स्थानीयं परमात्मानं मूलमन्त्रे दृष्ट्वा सेवा-
कमैरनुभवतीत्याह - प्रणयिनमिवेति - प्रिया पश्चात्प्राप्तम्, अत एव स्वसमन्वितं प्रणयिनं मुहुरामृष्टे
पुनः पुनर्धौते सम्यग्धौत इति भावः । मणिदर्पणे, मणिदर्पण इव पश्चात्प्राप्तं पूर्वस्थिताकारं प्रतिपाद्यं
स्वसमन्वितं स्वाश्रयशेषत्वनिरूपकम् । मह...

(सा.स) उत्तरकृत्यात्मिकावृत्तिभोग्यतमताज्जाकार्येति सद्वृष्टान्तमाह । प्रणयिनमिवेति, प्रियया
सौन्दर्यत्वावण्यभूषणादि महति दर्पणविशेषे चर्यावास्थित्यादपि द्विगुणितं तथा परिदृश्यत इति तथा
दर्शनोत्कण्ठया प्रीत्या पश्चाद्गते मणिदर्पणावलोकनं दशया प्राप्तं प्रभुं प्रणयिनं स्वसमन्वितं
स्वाभिमतानुरूपं सौन्दर्यत्वावण्यभूषणभोग्यसक्त्यादिसमन्वितं प्रिया दर्पणे दृष्ट्वा तं प्रणयिनं प्रीत्यतिशय
कृतं प्रसूनवन्दुं विहारादिना यथा परिभुङ्क्त तथात्रापि दाम्भूतस्य किञ्चित्कारस्वीकारे प्रणयिनं सस्नेह-
वृत्तुहलितम् । प्राप्तं, पश्चात्, "अकारोकारमकार इति । तान्येकथा" इत्युक्तं पाठक्रमाद्वर्लीयसामं आय
इत्युक्तार्थक्रमेण मकारेण स्वरूपज्ञानात्पश्चाद्बुद्धिमधिरुढं स्वसमन्वितं, स्वगतानन्यार्हशेषत्वानन्य
भोग्यत्वाद्यनुगुणं निरुपाधिकशेषित्वं, निरुपाधिकनिरतिशयभोग्यत्वादिना स्वेन सयगन्वितम् ।।

मू-मनौ मणिदर्पणे । प्रपदनधनास्सन्तःशुद्धौः प्रभुं परिभुञ्जते प्रसृमरमहामोदस्मेरप्रसून...

(सा.दी) महतिमनौ मणिदर्पणे, मूलमन्त्ररूपे मणिमयादर्शे - प्रभु, ईश्वर - दृष्ट्वा, आचार्योपदेशतः - परमशेषित्वेन दृष्ट्वा स्थिताः त शेषिण - प्रसृमरेत्यादि - प्रसृमरो विमर्षन्महामोदो येषा - दार्ष्टान्तिके महामोदस्स्वय प्रयोजनता - तद्विशिष्टैः स्मेरप्रसूनसमैः, विकसितकुमुदसदृशैः - अनेन उत्तरकृत्यस्य एतदधिकारोक्तसदुपसमृद्धिस्सूच्यते - तैः क्रमैः, परिचर्याक्रमैः - परिभुञ्जते, अनुभवन्तीत्यर्थः ७८७७७७७७. यथा काचित्स्वमुख दर्पणे पश्यन्ती प्रिये पृष्ठतः प्राप्ते सति स्वसमन्वित न दर्पणे दृष्ट्वा प्रसूनानि विकरन्ती तमुपचरति तथा स्वात्मानमन्तर्यामिण च मूलमन्त्रे दृष्ट्वा प्रसूनवद्भोग्यैः कैङ्कर्यैः प्रियमिवाभि-मुखानवस्थितमुपचरतीत्यर्थः...

(सा.स्वा) चिन्तिते - अन्यत्र मालिन्यापसरणाय विमृष्टे - मनौ मन्त्रे, मूलमन्त्राख्ये मणिदर्पणे - स्वसमन्वितं प्रभु भगवन्तं स्वशेषिभूतं दृष्ट्वा बहुशो मन्त्रार्थमननवशेन प्रत्यक्ष समानाकारविशदज्ञान लब्ध्वा - शुद्धैः, सात्विकत्यागयुक्तैः - अन्यत्र शुभ्रैः प्रसृमरो विसृत्तरो महामोदो महानन्दस्स्वय पुरुषार्थता बुद्धिर्येषां तैः अन्यत्र...

(सा.प्र) न्धोवाति" इत्युक्तप्रकारेण सद्यो विकसितविसृत्तरामोद प्रसूनाना समैर्भगवदनुकूलव्यापारै स्तोषयित्वानुभवन्तीत्यर्थः । यथा प्रियाया रमणार्चन भोगरूप भवत्येवमेव...

(सा.वि) रामृष्टे, संयग्विचारिते । मनौ, मूलमन्त्रे, दृष्ट्वा, विज्ञाय । प्रपदनधनास्सन्तः प्रसृमरः महामोदः परिमलश्च येषु तैस्तथोक्तैः । स्मेरप्रसून समैः, विकसितपुष्पसदृशैः । क्रमैः सेवाक्रमैः । प्रभु परिभुञ्जते, अनुभवन्ति । प्रिया इति बहुवच नान्ततया छेदः कार्यः । अतो न वचनरोधभेद दोषावकाशः । विरोधिविशेषणाभावात्प्रलङ्घ्यभेददोषोऽपि इति द्रष्टव्यम्...

(सा.सं) मकारमात्रेण ज्ञानस्वरूपत्वज्ञानगुणकत्वादि नैव परिदृश्यते । मुहुरामृष्टे, शश्वद्विचारिते महति - मनौ मणिदर्पणत्वोक्तिस्सकलदिग्वर्तियावदर्थप्रदर्शकत्वात् । मन्त्ररूपे मणिदर्पणे तु । मकारार्थो अनन्यार्हशेषत्वानन्यभोग्यत्वानन्याधेयत्वादिना । अकारार्थास्तु निरुपाधिकशेषित्व, सर्वाधारत्व, सर्वविधभोग्यत्व, सर्वविधकैङ्कर्य प्रतिबन्धित्वादिना । द्विगुणिततया परिदृश्यत इति भावः । प्रणयो च धनी चेदेव प्रियाया अपि परमा प्रीतिरित्यत्र च तथेत्याह । प्रपदनधना इति । धनम्, आभरणम्, प्रणयिनैव दत्तप्रपदनधनास्सन्त इत्यर्थः । कर्तृत्वादि त्यागान्विततया शुद्धैः परमार्थैक स्वभावतया मनोहार-तया सुखरूपतया च प्रसूनसमैः । प्रसिद्धप्रसूनवैलक्षण्यायाह । प्रसृमरमहामोदस्मेरेति - "यद्यदाचरति" इत्युक्तदेशकालासङ्कुचित प्रसरवत्त्वादस्य प्रसृमरत्वम् । सर्ववैदिक सन्तोषकरत्वादामोदवद्विषय प्रवृत्त्यादिरूप दुर्गन्धाभिभावकत्वान्महा मोदवत्वम् । स्वस्य स्वसहृदयानां शेषिणश्च चित्ताकर्षकत्वान्मनोहरत्वम् । पञ्चधा विभक्त तत्तत्काल प्रतिनियत क्रमवत्त्वादुत्तरकृत्यानां क्रमैरित्युक्तिः एवंविधोत्तरकृत्यात्मिकया वृत्त्या शृङ्गाररसोत्तरनायिकानायकभावः...

मू-समैः क्रमैः ॥ ३५ ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे उत्तरकृत्याधिकारः पञ्चदशः । श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) नारायणशब्दத்தில் நாரங்கன் முன்னேயும் ईश्वरன் पश्चात् தோற்றுகையால் சொல்லிற்று. यद्वा प्रणवे शाब्द प्राधान्यं जीवस्य आर्थप्राधान्यमीश्वरस्येत्यभिप्रायेण पश्चात्प्राप्युक्तिः ॥ ३५ ॥

इति श्री सारदीपिकायामुत्तरकृत्याधिकारः पञ्चदशः ।

(सा.स्वा) सर्वतः प्रसर्पन्महागन्धैः स्मेरप्रसूनसमैः, विकसित कुसुम सदृशैः प्रतिसंबन्धिभोग्यैः क्रमैः, परिचर्याक्रमैः । परिभुञ्जते, अनुभवन्तीत्यर्थः । मन्त्रे हि प्रणवे जीववाचकमकारात्पश्चादकारः । नारायण शब्दस्यापि अकारवाच्याय नारायणाय मकारवाच्योऽहमिति महावाक्यार्थे शब्दतः प्रधानमकारादन्वत्वमेवेति भावः । “எட்டு மாற்றாத்தி. नमो नारायणायेति मन्त्रस्सर्वार्थसाधकः” इत्युक्तमन्त्रप्रभावातिशयेन मुक्तिदशाभावि विशदज्ञानं लब्ध्वा तदशा भावि कैङ्कर्यभाजो भवन्तीत्यर्थः ॥ ३५ ॥

इति श्री उत्तरसारास्वादिन्यामुत्तरकृत्याधिकारः पञ्चदशः ।

(सा.प्र) प्रपन्नस्य स्वनिष्ठाभिज्ञस्य भगवद्भागवतार्चन भोगरूपं भवतीति भावः ॥ ३६ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकायामुत्तरकृत्याधिकारः पञ्चदशः ॥

(सा.वि) अत्रोपमया प्रीतिकारितत्वं व्यज्यते ॥ ३५ ॥

इति श्रीसारविवरिण्यामुत्तरकृत्याधिकारः पञ्चदशः ।

(सा.सं) शबलयानन्याह शेषत्वादिना श्रिया साम्यमध्यवस्यन्तः प्रपन्नाः प्रणयिनं जगत्पतिं परिभुञ्जते ॥ ३५ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्ग्रहे उत्तरकृत्याधिकारः पञ्चदशः ॥

(सा.दा) छे वांअर्थकूणक सङ्ग्रहिकक, तां श्लोककूणक स्वतन्त्रस्वामित्वादिति श्रियः कान्तो देवः...

(सा.सं) गाना पूर्वाधिकारे करणत्रयकृतगण्यम् इति वाक्योक्त भागवतकिङ्करत्वं कथं घटत इति शङ्कापरिहर्तृमधिकारान्तरमारभमाणः प्रतिपाद्य सगृह्णाति स्वतन्त्रेति - देवः, सत्तास्थितिनियमनादि-निर्वाहकतया स्वच्छन्दविहरणशीलः । स्वतन्त्रत्वात्स्वामित्वाच्च “ज्ञाती त्वात्मैव” इत्युक्त स्वबहुमति-विषयेषु - नियत, यथाशान्त्रम् । अचित इव चेतोऽपि स्वान्यशेषतया विनियोगमात्रेण न स्वशेष...

मू-स खलु विनियुङ्क्ते चिदचितौ । यथा लोकांम्नायं यतिपतिमुखैराहितधियाम्...

(सा.दी) स्वतन्त्रस्वामित्वाच्च स्वशेषभूतौ चिदचितौ स्वबहुमतेषु प्रपञ्चेषु नियमेन विनियुङ्क्ते खलु । यथालोक यथाम्नाय च, लोके राजानः स्वशेषभूत भृत्यजन स्वपुत्रादिषु विनियुज्जते । आम्नाये च, “प्रभवो भगवद्भक्तमादृशा सनत द्विज । मम मद्रक्तभक्तेषु प्रीतिरभ्यधिका भवेत्” इत्यादि - इत्थं यतिपतिमुखैः शिक्षितधियाम्...

(सा.स्वा) व्यज्यते - स देवः, जगन्सृष्ट्यादिर्लालापवृत्तः खलु प्रसिद्धौ - यद्वा सः प्रसिद्धः खल्वित्यस्य विनियुक्त इत्यत्रान्वयः “श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुत” इत्यादि प्रमाणात् श्रीविशिष्टतया सृष्ट्यादि-लोलाप्रवृत्त इति प्रसिद्धः । स्वतन्त्रस्वामित्वान् प्राप्तश्चेति भावः । चिदचितौ, स्वशेषभूत सर्वम् । “वरद सकलमेतत्सश्रितार्थं चकर्त्त” इति प्रकारेण स्वबहुमतिपात्रेषु “अहं स च मम प्रियः । उदारास्सर्व एवैते ज्ञानीत्वात्मैव मे मतम्” इति स्वात्यन्तबहुमन भागवतेषु नियम विनियुङ्क्ते । नियमेन विनियुङ्क्ते । नियमेन यावदात्म भावितया मच्छेषभूतं सर्वं भागवतशेष भवन्विति विनियुङ्क्ते । अनेन भगवदनन्तार्ह-शेषभूतस्यापि स्वतन्त्रस्वामिर्विनियुक्ततया भागवतशेषत्व स्वामिनाऽत्यन्ताभिमततया न विरोधाति व्यज्यते । ननु शेषत्व सिद्धावपि भागवतकैङ्कर्यं कथं सिद्धयेत् । शेषत्वस्य पारतन्त्र्यरूपतया शेष्यभि-मताचरणरूप कैङ्कर्याभावेऽपि पारतन्त्र्यरूपशेषत्व सिद्धेरित्यत आह । यथेति । यथा लोके राजानस्व-भृत्यवर्ग स्वालकार भूतभूषणादिकञ्च स्वान्तरङ्गपुत्राद्यतिशयार्थतया विनियुज्जते । यथा च वेदे “मर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति । आचार्यदेवो भव । तस्मान्मद्रक्त भक्ताश्च पूजनीया विशेषतः” इति भागवतकैङ्कर्यार्थतया विनियुज्यते । तदानुगुण्येन यतिपतिमुखैः, मुखशब्दः विष्णुमुखा इतिवत्प्रधानवचनः “पत्युः संयमिना प्रणम्य चरणौ...

(सा.प्र) युङ्क्ते । कदाचित्त्वभार्यपुत्राद्यतिशयाय च विनियुङ्क्ते । तेषामतिशयायैव च काश्चिद्वि-नियुङ्क्ते । एव स्वतन्त्रस्वामी श्रीमन्नारायणोऽपि “प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः । उदारास्सर्व एवैते ज्ञानीत्वात्मैव मे मतम्” इत्यादिभिस्स्वात्यन्त प्रियत्वेन धारकत्वेन चोक्त-भागवतातिशयाय विनियुङ्क्त इति “आचार्य देवो भव । देवमिवाचार्यमुपासीत - तस्मान्मद्रक्तभक्ताश्च पूजनीया विशेषतः” इत्यादिप्रमाणैरवगम्यत इति यतिपरिवृद्ध संप्रदायः...

(सा.वि) मवश्य विनियुङ्क्ते । “मम मद्रक्त भक्तेषु” इत्यादिना विनियोजति ततः, तस्मान्कारणात् यद्यतिपतिमुखैराहितधियाम्, संप्रदायपरम्परया शिक्षितबद्धीनाम्...

(सा.स) त्वरूपहानिरित्यभिप्रायेण चिदचितावित्युक्तिः । “मम मद्रक्तभक्तेषु” इत्याद्युक्तिमत्ता-प्रसिद्धयर्थकः । स खल्विति शेषः । आम्नायशब्देन “देवमिवाचार्यमुपासीत । यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । भक्तान्प्रपद्ये । तस्माद्वाह्याणेभ्यो वेदविद्व्यो दिवे दिवे नमस्कुर्यात्” इत्यादिश्रुतयोऽभि-प्रेताः - यथा लोकं, लोकरीत्यापि । भाष्यकृत्प्रभृतिपूर्वाचार्यसंप्रदायपरामर्शः...

மூ-ததோ ந: கௌர்ய ததபிமதபர்யந்தமபவத் || 36 || இங்கு பகவத்கௌர்யத்தை பாகவதகௌர்ய-பர்யந்தமாகச் சொல்லுகைக்கடியென்னென்னில்...

(சா.தோ) ந: தத: ஹதோ: பகவதி க்ரியமாண கௌர்ய பாகவதகௌர்யபர்யந்தமபவத் என்கை || 36 ||

முந்த பாகவதகௌர்ய பகவத்கௌர்யத்துக்கெல்லை என்று பூர்வாடிகாரந்தன்னில் சொன்னத்தைப் பாதிப்பதாக ஂகாஹ்யை உடாவிக்கிறார். இங்கு பகவத்கௌர்யத்தை என்று துடங்கி, இத்தை...

(சா.ஸ்வ) தத்பாதகோடீரயோஸ்ஸம்த்நேன சமித்யமானவிபவான் தந்யாஸ்ததான்யானூர்நு” இத்யுத்தபகாரேன த்ரிபாப்யகாரோத்தமாஹ்-தரணயுகலான்யதரஸ்த்நேன தந்யதயாபாஸித்யைஸ்தத்பாநகை: பூர்வோத்தரையிமுநாரய ப்ரணதா-திஹாசாரய ப்ரபூதிபிஸ்ததூண சவிஜானபஹ்வீஹ்ய த்ரிபாப்யகாரைச் - “ஂஹிததிரயாம்” பரகதாதி-தயாதானேத்ஸ்யோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூப ச ஸேத: பரஸேதீ”தி ஸேதத்வ ஸ்வரூபே திதிகததிரயாம் | ந:, ஂஸ்தாகம் | தத: பகவதா பாகவதஸேததயா விநியுத்தத்வாத் | கிஹ்வரூபத்வபாவே ஸேத்யதிரயா திதேஸேத-த்வஸ்வரூபோத்ஸதபாஸஹாத் - பகவதித்பாகவத ஸேதத்வஸ்ய பாகவதகௌர்யம்த்நேனாஸித்யைஸ்ததபிமத பாகவதபர்யந்த கௌர்யமபவதித்யர்த: || 36 ||

இனி ஸலோகத்தாலே சங்கிதமாகச் சொன்ன தஹ்வாபரிஹாரத்தை விஸ்தரேன உபபாதிக்கக் கோலி ததர்யமாக தஹ்வோத்யான பண்ணுகிறார். இங்கு பகவத்கௌர்யத்தை இதி | இங்கு, உத்தர கृत்யங்களிலே | தீதனஸ்ய பகவதநந்யாஹ்ஸேதத்வாத்ஸேதத்வஸ்ய பாரதந்யரூபத்வே கௌர்யப்ரயோகத்வா-பாவாத்ரகவத்கௌர்யஸ்யைவாபாஸீ பாகவதகௌர்யபர்யந்தத்வ கத இதி ப்ரஸ்ததாத்ரயம் | இஸேதத்வத்தை கௌர்ய ப்ரயோகமாகும்படி த்ரிபாப்யகாரோத்திமுதேன நிர்வஹிக்கிறார்...

(சா.பா) ப்ரவர்தகதிதிகதேத்யோ பாகவதகௌர்ய ஸ்வத இதி பாவ: || 37 || ஸலோகே தஹ்வஹீத விஸ்தரேனோப-பாதயந்ரதம் கௌர்யஸ்ய பாகவதபர்யந்தத்வ நிதந்தஸ்ப்ரஸ்தபூர்வகமாஹ - இங்கு பகவத்கௌர்யத்தை இத்யாதிநா - ததூத்யத இதி ஸேத:...

(சா.வி) ந:, ஂஸ்தாகம் - கௌர்ய யதாலோகாத்தா ய லோகே தி ராஜான: ஸர்வதூத்யான் ஸ்வபாரயாபுத்தாதி பரிதரணாய நியுஜ்ஜதே - ஂத்தா யே த் “யஸ்ய தேவே பராபத்திரயதா தேவே ததா தூரீ | தேவததாசாரயமுபாஸீத யே கேதாஸ்த்நேத்யோஸோ த்ரஹ்ணா: - தேதா த்வயாஸனேன ப்ரஸ்தஸிதவ்யம்” இத்யாதி தூர்வாதித்யு பரிதரணவிதி-தீத்யதே | தத்பகாரேன ததபிமதபர்யந்த பாகவதகௌர்யமபவத் || 36 ||...

(சா.ஸ) சமாஸாதித பாகவதஸேதத்வஜானரஸிகானா யதோ பகவானேவ ஸ்வதஹ்மதித்யு விநியுத்தே | தத:, தூலம்த்நாதிநா திதிகததத்வஜானானா ந: பகவத்கௌர்ய ததபிமத பாகவதகௌர்யபர்யந்த பவதீத்யர்த: || 36 ||

இங்கு, உத்தரகृत்யாதிதாரே - ஂடி, உபபத்திமநித்ர ஸேத்யபிமதத்வ ததாரகஸேதத்வத்ரோபபத்திரிதி வத்ருமூபோத்தாததஹ்வா ஸேதலகண தஸ்ய ஸர்வலக்யானூகதிபகாரம் தாஹ...

मू-“परगतातिशयाधानेच्छया उपादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः परशेषी” एतन्नु वेदार्थ-
सङ्ग्रहकृतीले अरुणीक सेयतुपद्धते सर्वेश्वर उवाच ॥१॥ शेषभूतनाम्ना इव

(सा.दी) उपपादिकृत्ताः परगतत्वादि । परशेषी तद्वतो योऽतिशयः - तदाधानेच्छया,
शेषगतया, शेषिगतया उभयगतया, मध्यस्थगतया, वच्छया स्वीकार्यत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः
- परः प्रति सम्बन्धी शेषीत्युच्यते एतन्नाक...

(सा.स्वा) परेति । परः, शेषी तद्वतो योऽतिशयस्तदाधानेच्छया, शेषगतया, शेषिगतया, उभयगतया,
मध्यस्थगतया वा स्वीकार्यत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः । परः, प्रतिमबन्धी शेषीत्यर्थः । शेषिगत-
च्छापान् शेषित्वं कृत्वा कृत्वा उदाहरणं गृह्यमाणत्वादिनां शेषिगतच्छाद्यत्वं कृत्वा कृत्वा योगप्रतिवर्त्ता उदाह-
रणम् । उभयच्छाद्यत्वं कृत्वा कृत्वा राजानं प्रति भृत्या उदाहरणम् । मध्यस्थच्छाद्यत्वं कृत्वा कृत्वा योगं प्रति
प्रयाजादिउदाहरणं एतन्नाक कृत्वा कृत्वा शेषिगतच्छाद्यत्वं कृत्वा कृत्वा शेषित्वं...

(सा.प्र) परगतेति अस्यार्थः । अन्यस्य प्रयाजनमव परमं प्रयोजनं यस्य स शेषः । परशेषीति
परान्तिशय शब्दयोः कर्मधारयशङ्काव्यावर्तको मतशब्दः परशब्दश्च स्वागतान्तिशयाधायके
शेषिण्यतिव्याप्तिनिवर्तकः । न कृत्वा तदाकारपरेणातिशयशब्दो न परगताविनाशाधायक
शस्त्राग्रादिकारिणां व्याप्तिव्याप्तिः । स च दुःखित्वरूपानिवृत्ताकारजनकयानताशरीरान्वितिव्याप्तिः

तेषामपि दुःखहेतु पापविनाशन क्षीणपापत्वरूपात्तुष्टाकारजनकत्वात् - नन्वेव शस्त्राग्रादिष्वपि
इदं समानार्थानि तेषामपि लक्ष्यत्वं दृश्यं स्यादिति चेन्न । तथा विनाशय प्रति शेषत्वस्यातिप्रवृत्तम् ।
नर्द्धितवातिव्याप्तिर्द्वारेति चेन्न शब्दादि विषये शस्त्राग्रादिस्मृताददानैस्तत्तद्वन्ति दुःखद्वारा
पापक्षयार्थमवोत्पादनात् । यानता शरीरापादकैर्यमादिभिर्मर्गवर्त्तयुनैः यानताशरीरस्य पापक्षयार्थ-
मेवोत्पादनात् । नन् शस्त्राग्रादि कर्षणीश्वरेण जीवानां कर्मफलप्रदानार्थं मेवात्मज्ञान इति जीवशेषत्व
प्रसङ्ग इति तन्व्यामिति चेन्न - ईश्वरेणापि जीवकर्मफलप्रदानद्वारा स्वर्गलालार्थमेव तेषामुत्पादनाद्विनाशय
प्रतिशेषत्व प्रसङ्गाभावात् - न चानुत्पन्ने अपूर्वे व्रीहिभिरिति शयजननायोगात्तत्त्वव्याप्तिः - प्रमाण
सम्बन्धार्हपूर्वस्वरूपे प्रथमक्षण सम्बन्धरूपातिशयस्य जननात् इच्छा पदेन च स्वरसतस्साक्षादिष्ट परम
प्रयोजनस्य विवक्षितत्वात्-स्वान्तिशयदायके भृत्यव्याप्ति शङ्काव्याप्तिः । भृत्यातिशयस्यापि स्वाम्यनि-
शयार्थत्वात्स्वामिना शेषभूतेनोभयतिरिक्तं वा केनचिद्वदा कदाचिद्व्यवहृतीय-माणत्वपयोपायत्व पदेन
सुषुप्त भृत्यादावव्याप्तिव्याप्तिः एवकारेण केनचिदाकारेण शेषभूते आकारान्तर वैशिष्ट्ये तेन रूपेणापि
तच्छेषत्वव्याप्तिः स्वरूपशब्दस्य निरूपकधर्मवाचित्वेन वस्तुव्युत्पादनार्थत्वात् व्यावर्त्यपिदा एवञ्च
परगतातिशय एव परम...

(सा.वि) परगतेति - अतिशयः परगतः । इच्छा तु परगता वा, शेषगता वा, उभयगता वेति
बोध्यम्...

(सा.सं) परगतेत्यादिना...

मू-अतिशयाधानम् ७७७७७७७ प्राप्तम्...

(सा.प्र) प्रयोजनमिति व्यवहर्तुं योग्यत्वं स्वरूपं यस्य स त प्रति शेष इत्युक्तं भवति - एवञ्च परगतातिशयायागान् यो गान् प्रन्तायोग व्यवच्छेदकत्वविकल्पेन भृत्यस्वामिनोऽस्यान्यनित्यापि प्रसङ्गे व्यदस्तः - एवकारेण परमप्रयोजनत्वस्य परगतातिशयान्वययोगव्यवच्छेधात् - न चैव सति परमप्रयोजन भूता पूर्वस्वर्गादिमाधत्ते त्रीत्याशयतिशयाभायके प्रोक्षणावहननादावयामिः - परमशब्देन शेषगताति शयात्पारम्यमात्रस्य निर्वक्षितत्वात् न चैव सति कर्मसु कृत्यतया शेषभूतस्य पुरुषस्य स्वर्ग एव परमप्रयोजनमिति यागे तन्माध्यानिशये च परमत्वाभावान्स्मिन्न व्याप्तिः - कर्तृत्वावच्छिन्नस्यैव तस्य यागशेषत्वान्नस्य च कर्मनिष्पन्नरूपि परमप्रयोजनत्वाम न चैव सति प्रयोजनमनुद्दिश्येति न्यायाद्यन्ततस्य परमप्रयोजनेऽपि स्वप्रयोजनार्थत्वानुद्देशेन प्रवृत्त्यनुपपत्तेरसम्भवः । चेतनेन स्वरसतस्त्वप्रयोजनस्य परमप्रयोजन तयावगमेऽपि तद्गत्यक्रियाद्यभिजैर्मध्यस्थैः परानिशयैक परमप्रयोजनत्वस्य ज्ञात् शक्यत्वात्तथा व्यवहार्यत्वमिद्वेः । किञ्च प्रकृष्ट स्नेहान्वितेषु परमदयालुषु स्वार्थनिरपेक्ष परदुःखानिगमकेषु पूर्णेषु च परानिशयपरम प्रयोजनकत्वस्य दर्शनाच्चेतनुविशेषेणैव लक्षणसम्भवः न च तेषामपि शास्त्रसिद्धमदृष्टमस्तीति वाच्यम् - तन्मापेक्षत्वेस्वार्थनिरपेक्ष परदुःखनिराचिकीर्षरूप दया-व्याधानात् विषयविशेषे अतिशयित प्रानिमता स्वानर्थ पर्यवसितेनापि परम प्रयोजनेन परमप्रयोजनत्वस्य लाव दर्शनात् । न च तदुःखदर्शनजनितस्वदुःखनिवृत्तिस्तेषां परमप्रयोजनमिति वाच्यम् तस्याः परदुःखनिवृत्तिनान्तरीयकत्वेन परदुःखनिवृत्त्या स्वस्य परमप्रयोजनकत्वस्यानुकूलतया लक्षण विघटयत्वाभावात् न चैव सति तेषां वातिव्याप्तिरिति वाच्यम् - अतिशयित प्रानिदयावतामेव तथा परदुःख निवृत्तिव्यतिरिक्त स्वप्रयोजनेनापि परमप्रयोजनत्वस्य दर्शनात् परमप्रयोजनव्यतिरिक्ते परमप्रयोजनत्वव्यावर्तकवकारेणैव तद्व्यावृत्तः “न चैव शेषलक्षणस्य भगवदवाप्त समस्तकामत्व प्राप्तक प्रमाणव्याधानः - अवाप्तसमस्तकामत्वस्य कामे मत्यप्रतिहतेच्छत्वरूपत्वात्” न चैव सति भूति स्वीकारपूर्वक कालविशेषनियत भृत्येष्वव्याप्तिः - तेषामप्युभयानुमतनियमावच्छिन्नानामेव शेषत्वात्तदुपावच्छिन्नानां च स्वाम्यतिशयव्यतिरिक्तेण परमप्रयोजनाभावान् न च तेषां भूतिरैव परम प्रयोजनम् भूतिस्वीकारानन्तरमेव यावत्प्राण स्वाम्यतिशयस्यैव परमप्रयोजनत्वेना साधनान् एव च जीवानां सर्वेषामेतल्लक्षणलक्षितत्वेन भगवदतिशयाधानं युक्तमित्यर्थः - तन् “नाकिञ्चित्कर्वत” इति न्यायाद्भगवदतिशयस्य कर्तव्यत्वेऽपि तस्य शरीरत्वादिना जननेऽपि चरितार्थत्वात्कथं भागवत वैङ्कर्वसिद्धिरित्यत्र प्रपन्नस्याचेतनात्मसारि...

(सा.वि) ७७७७७७७ प्राप्तम्, कर्तुं योग्यः ।...

மூ-அவஅதிஸய தான் வஸ்து ஸக்தியை அநுரோ஢ிதது வரவேணும் - ஆனால், ஜீவனுக்கு பரணைப பற்ற ஸக்யமான அதிஸயமேதென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸரீரத்வாடிமுகத்தாலே அதிஸயா஢ான பண்ணுகை இவனுக்கும் அ஢ித்துக்கும் பொதுவாய் இருந்தது. இவன் விஸேஷித்ததுப் பண்ணும் அதிஸயஞ்ஞைதந்யமுகத்தாலேயாயிருக்கும். அதில் இவன் ஸாஸ்த்ரவிர஢்டமாக வர்திக்கும்போது ஸாஸிதாவாய் ஢்ட஢்றணான ஈஸ்வரனுக்கு லீலாரஸமாத்ததை உண்டாக்கி அம்முகத்தாலே அதிஸயா஢ாயகனாம் ஸாஸ்த்ரானு஢ுணமாக...

(ஸா.஢ி) வஸ்து ஸக்தியை, ஸேஷவஸ்துஸக்தியை. ஸக்தி, ஢லம் । ஸரீரத்வா஢ித்வாதிஸ஢்டத்தால் லீலோப-கரணத்வாதி ஗்ரஹீதம் ।

(ஸா.ஸ்வ) மில்லாதொழியாதோ? அ஢ைதன ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்ரீணரஸுபாதிஸயத்தைப் பண்ண வில்லையே? என்னவருளிச் ஢ெய்கிறார். அவ்அதிஸய தான் இதி । அ஢ைதனநயா ஸ்ரீணர-வ்யாபாரஸக்தத்வாத்த஢ாவே஢ி ந ஢தி: என்று கருத்து. ஆனாலும், ஢ைதனனுக்கும் ஸரீரத்வா-புதகிஸ஢்டிவிஸேஷணத்வப்ருயுக்தாதிஸயமாத்திரைணாபி ஸேஷத்வ் ஸி஢்டிக்கையாலே ஸேஷத்வப்ருயுக்தமாக கை஢்ட்ய் ஸி஢்டிக்கலில்லையே? என்னவருளிச் ஢ெய்கிறார். ஆனால், இதி । பொதுவாயிருந்தது இதி । அ஢ி஢்ட்யாவூத்தமாக ஢்ர஗வ஢்டத஢ி஢்டிஸக்தியையு஢ைய ஢ைதனனுக்கு அ஢ைதனந்யமான அதிஸயா-஢ாயகத்வமாத்த் ஸ்யாமி஢்஢்றென்றபடி. ஆனால், இவன் ஸரீரத்வாதி-கூதா-திஸயமன்஢்றிக்கே ஢ெய்யும் அதிஸய உண்டோ? என்னவருளிச் ஢ெய்கிறார். இவன் இதி । ஢ைதந்ய மு஢ைநாதி-ஸயா஢ாயகத்வம் அ஢ைதனத்தோடு ந்யமல்லாமையாலே இது அஸா஢ாரண என்றபடி. ஆனா லும், ஢ைதந்ய மு஢ைநாதிஸயா஢ாயகத்வ் ஢்ர஗வத்ரீதிஸபா஢ரஸுபமாக்கில் ஁஢்டிகஸ஢ார பண்ணுகிற நாஸ்திகனுக்கு அ஢ி஢்ட்யாவூத்த ஸேஷத்வமில்லாதொழிய ஸஸ஢்டிக்கும். ஁஢்டிக ஸ஢ாரமு஢ைந லீலாரஸோத்பா஢ரஸுப ஆகில் கை஢்ட்ய்ஸுபாதிஸயா஢ாநா஢ாவே஢ி ஸேஷத்வ-ஸி஢்டி஢்ர஗வத்கை஢்ட்ய்஢்டே஢ ஸஸ஢்டிக் கும். ஸாஸ்த்ரீயானுஸ்தானஸுபாதிஸயஸஸ்பா஢கத்வ் விவ஢்டிதமாகில் நியமுத்தாளுக்கு ஸேஷத்வா஢ாவ ஸஸ஢்டிக் கும் இத்வாதிஸ஢்டீயில் அ஢ிகாரி஢ே஢ென ஸேஷத்வ-ப்ருயுக்தாதிஸயா஢ான ஢ி஢்டி஢ி஢்டி ஸ்ர஢ாரம் என்றருளிச் ஢ெய்கிறார். அதில் இவன் இத்வாதிஸயா஢ாநா லீலாரஸமாத்த்ரஸுபாதிஸயா஢ாயகத்வம் । காமா஢ாநா தத்தல்஢்஢ெது஢்ர஗வத்ரீ-திஸபா஢ரஸுபமு஢ைந ஢்ர஗வ஢ி஢ாய்஢்ர஢ாஸநஸுபாதிஸயா஢ாயகத்வம் । நியமுத்தாநா ஸா஢ாக்ருத஢்ர஗வத்ரீ-த்வீக ஸ்ரயோ஢ந-கை஢்ட்ய்மு஢ைந ஢்ர஗வதோ ஢்ர஗ஸுபாதிஸயா஢ாயகத்வம் - ஢஢்டானாஸ்பரமீ-காந்திநாமபி ஢்ர஗வத்ரீத்வீக ஸ்ரயோ஢நக ஸாஸ்த்ரீய கை஢்ட்ய்நுஸ்தானமு஢ைநலீலானுவி஢்ட ஢்ர஗வ஢்ர஗ஸுபாதி-ஸயா஢ாயகத்வமிய்யா஢்஢ம் ।

(ஸா.ஸ்ர) ஢ைதநே஢்யஸ஢ வ்யாவூத்தத்வாத்த்ரந்யாதிஸயவ்யாவூத்த஢்ர஗வ஢்யந்தா஢ி஢மதாதிஸயஸ்ய யாவ஢்ட஢்யமவஸ்ய-கர்தவ்யத்வாத்த்ரந்யா஢ி஢மத கை஢்ட்ய்மபி கர்தவ்யதயா ஸி஢்டயதீதி ஸ்ர஢ர்ஸயிது ஸ்ர஢ம ஸாமாந்யென ஸர்வகர்த்-காதிஸயாநா ஸ்ர஢ம் ஸ்ர஢ர்ஸயிதி - அவ் அதிஸயத்தான் இத்வாதிஸயா஢ாநா - ஸ்யாதிஸயா஢ாநா, ஸ்யாதிஸயா஢ாநா க்ருதே ஸதி...

(ஸா.வி) வஸ்து ஸக்தியை, ஸேஷ஢ூதவஸ்துயோ஢்யதாம் - அநுரோ஢ித்தது, அநுஸூத்ய । வர வேணும், ஆ஢்-஢ைத் । பார்த்தவிடத்தில், ஸ்யாதிஸயா஢ாநா ஢்ர஢ாரஸுபாதிஸயா஢ாநா, ஸரீரத்வா-஢ேஸ஢ைதநா஢ைதநாஸா஢ாரணத்வாதிஸயா஢ாநா ஢ாவ:...

(ஸா.ஸ) ஸாஸ்த்ரவிர஢்டமாக, அவீ஢ிகமயா஢ியா - ஸாஸ்த்ரானு஢ுணமாக, முமுகு வீ஢ிகமயா஢ியா...

(सा.सं) कुमरीराक्षपद्म पञ्चवर्णी, यद्यत्रौदार्यं स्यात्तर्ह्यपलभ्येतेति विषयान्कृत्वा - ॐ प्रकार, भोगविशेषोत्पादनमुखेनातिशयाधायकत्वम् । ननु शास्त्रविरुद्धप्रवृत्तिमतोऽप्यतिशया...

तस्मात्परतरं प्रोक्तं तदीयाराधनं परम् । ।

(सा.स) श्रुत्वा पितृं, तदभिप्रायान्तर्गणवृत्तौ स्वानर्थपर्यवसानात् । नान्तरायस्वार्थका भगवदतिशय रूपपरमपुरुषार्थो भगवदभिप्रायान्तर्गणोऽस्ति । प्रकृते किमायान्तिन्यत्राह । अक्षुक्कृत् इति । आनु-
षङ्गिक स्वार्थवपरातिशयसिद्धयर्थमिन्यर्थः । तस्याभिमततमन्त्र प्रमाणान्याह । इत्यर्थकं कृत्
इत्यादिना ।

मू - मम मद्रक्तभक्तेषु प्रीतिरभ्यधिका भवेत् । तस्मान्मद्रक्तभक्ताश्च पूजनीया विशेषतः । । मद्रक्त-जनवात्सल्यं पूजायां चानुमोदनम् । मत्कथाश्रवणे भक्तिः स्वरनेत्राङ्गविक्रिया । । स्वयमाराधने यत्नो ममार्थे डम्भवर्जनम् । ममानुस्मरणं नित्यं यच्चमां नोपजीवति । । भक्तिरष्टविधा ह्येषा यस्मिन् स्तेच्छे-ऽपि वर्तते । । स विप्रेन्द्रो मुनिः श्रीमान् स यतिः स च पण्डितः । तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा ह्यहम् । । अनन्य देवता भक्ता ये मद्रक्तजनप्रियाः मामेव शरणं प्राप्ताः ते मद्रक्ताः प्रकीर्तिताः । । तस्य यज्ञबराहस्य विष्णोरमिततेजसः । प्रणामं येऽपि कुर्वन्ति तेषामपि नमो नमः । । तदाश्रयस्या-श्रयणात् तस्य तस्य च तस्य च । संसेवनाभरा...

(सा.दी) मद्रक्तजनेति । पूजायां, मत् (मद्रक्त) पूजाया, स्वर विक्रिया, गद्गदत्वम् । नेत्रविक्रिया, आनन्दाश्रूद्धमः । अङ्गविक्रिया, पुलकोद्धमः । अनुस्मरणं, शेषत्वानुसन्धानम् । मा नोपजीवति, मत्सका-शात्प्रयोजनान्तरापरिग्रहः । स विप्रेन्द्र इति मन्तव्यः । श्रीमान्, शेषत्वज्ञानसम्पद्युक्तः । यतिः, निगृहीतेन्द्रियः तस्मै ज्ञानं देयम् । ततः तस्मात् । ज्ञानं, संशये निर्णयरूपं ग्राह्यम् । पूज्यः, बहु मन्तव्यः अन्यदेवताभक्ताः न भवन्तीत्यनन्यदेवता भक्ताः - तस्य तस्य च तस्य च...

(सा.स्वा) तरं प्रोक्तमित्यन्वये परं किञ्चित्प्रसज्येतेति पूर्वापरविरोध इति ध्येयम् । भागवतकैङ्कर्ये प्रमाणमुपन्यस्य भागवतभक्तकैङ्कर्यस्य तस्मादाधिक्ये प्रमाणमाह । मम मद्रक्त भक्तेष्विति । मम सामान्यत आराधकेषु सत्सु प्रीतिर्भवति । मयि भक्तिमत्सु सत्सु अधिका प्रीतिर्भवति - मद्रक्तविषये भक्तिमत्सु अभ्यधिका प्रीतिर्भवेत् यतः तस्मान्मदधिकप्रीतिविषयापेक्षया मदभ्यधिक प्रीतिविषया विशेषतः पूजनीया इत्यर्थः । अथ भगवद्रक्तलक्षणमाह । मद्रक्तजनेत्यादिना, मद्रक्ते विद्यमानस्यापि दोषस्यादर्शनम्, मत्पूजायामन्येन क्रियमाणायामनुमोदनम् । स्वरविक्रिया, सगद्गदत्वम् । नेत्रविक्रिया, आनन्दाश्रूद्धमः । अङ्ग विक्रिया, पुलकोद्धमः । अनुस्मरणं, मम नित्यानुसन्धानम् । मा नोपजीवतीति यत्तच्च, मत्सकाशात्फलान्तरायाचनं चेत्यर्थः । सः श्रीमान्, विद्यावान् । मुनिः मननशीलः । विप्रेन्द्र इति मन्तव्यः । स यतिरिति मन्तव्यः । स पण्डितश्च मन्तव्यः । तस्मै देयं, जात्यन्तरत्वाद्ब्रह्मदाना सभवेन ज्ञानं देयम् । ज्ञानसंशये तस्मिन्निर्णयात्मकं ज्ञान ग्राह्यम् । सच पूज्यः - स बहुमन्तव्यः । अन्यदेवता भक्ता न भवन्तीत्यनन्यदेवता भक्ताः - देवतान्तरभक्तौ भागवतभक्त्यभावे च भगवद्रक्तेः पूर्णतानास्तीति भावः । भागवतभक्तिप्रकारमाह - अ(त)स्येति । भागवतकैङ्कर्यस्य सर्वपाप-नाशकत्वमप्याह । तदाश्रयस्येति - तस्य तस्य च तस्यचेति तच्चरमावधि दासस्य संसेवनाल्लोके नरा...

(सा.प्र) चन इत्यर्थः । एवं भागवत कैङ्कर्यस्यात्यन्त भगवत्प्रीतिजनकत्वेनावश्यकत्वमुक्त्वा तस्य...

(सा.वि) सर्वस्मादपि । नोपजीवति, मत्सकाशात्प्रयोजनान्तर नापेक्षत इति यत्तच्च । तस्मै देयम्, तस्मै ज्ञानं देयम् । ततः, तस्मात् । ग्राह्यम्, संशये सति निर्णयरूपं ज्ञान स्वीकर्तव्यम् । पूज्यः...

(सा.सं) अनेकपर्वव्यवधाने शेषत्वस्य तुङ्गता तात्पर्यक तदाश्रयस्येति । अनन्यार्हशेषत्वभञ्जकस्यास्य...

மூ-லோகே பூயந்தே சர்வபாதகை: ||” இதுபாடி ப்ரமணங்களை ஆராய்ந்தால் ராஜாவுக்கு ராஜகமா-
ரோபலாலனம் போலே பாகவதகே஑ூர்ய ப்ரகவானுக்கு அபிமதமாயிருக்கையால் ஸேஷபூதனான இவன்
செய்யும் கிஷ்கித்காரங்களில் பாகவதகே஑ூர்ய ப்ரதானமாயிற்று.

இவ்விடத்தில் தத்வவிததுக்கு ப்ரமணசரணியைப் பார்த்தால், “யே யஜந்தி பிதூந் தேவாந்”
ப்ராஹ்மணாந் ச ஹதாஸநாந் | சர்வபூதாந்ராத்மாந் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே” இதுபாடிகளின்படியே இஷ்வரன்
பாகவதசரீர(க)னாய்க் கொண்டும்க் அரா஑்யனாம்.

(சா.தீ) ததரமாவதிதானஸ்ய ச | பூயந்தே, பரிமூயந்தே | இவ்விடத்து தத்வவிததுக்கு இதுபாடி |
இத்தால் ஸாக்ஷாத்ரகவதாராதனமாகையால் நித்யகர்மங்களில் தேவதாந்ரோபாமந் போலவும்,
பாகவதபிமதாராதனமாகையால் ராஜகமா்ரோபலாலனம் போலவும் ஸேஷிப்ராதிஹேதூவாகையால்
பாகவதவே஑ூர்யமவஸ்யம் கர்தவ்யமென்றதாயிற்று. இனி பாகவத்ப்ராதிஹேதூவென்ன மாத்ரத்தால் பாக-
வதகே஑ூர்ய கர்தவ்யமென்னும்க்ளவேயன்று. சதாரகமாக பாகவத்சேஷமான இவனுக்கும்
அவாந்ரஸேஷிதாதிஸாபாநதாரா...

(சா.ஸ்வா) சர்வபாதகை: பூயந்தே, பரிமூயந்தே இத்யர்ய: , இவ் அர்யத்தில் ப்ரமணங்களை ஆராய்ந்தால்
இத்யந்வய: | அபிமதமாய் இருக்கையாலே இதி | சர்வத்திலும்க் இதி ஸேஷ: | இப்படி பாகவதந-
யாஹ் ஸேஷபூதனான இவ்அதிகாரி பாகவதோபகாரகே஑ூர்யங்களைப் பண்ணில் அந்யாராதனப்ரயுக்த
மாக அநந்யத்வவிரோத வா்ராதோ என்னவ நளிச் செய்கிறார். இவ்விடத்தில் இதி |
ஸேஷத்வ-ஸவந்நமன்றிக்குே விதிமாத்ரப்ரேரிதனாய் பாகவதகே஑ூர்ய பண்ணுமிடத்தில். ததா ச
நித்யகர்மஸு அஸ்மிந்ராதாராதனஸ்ய ததந்நயாமி பாகவதாராதனத்வ போலே இதுவும் பாகவதசரீரக
பாகவதாராதன மாகையாலே அநந்யத்வவிரோதமில்லை என்று கருத்து. பாகவதசரீரனாய்க்
கொண்டும்க் இதி “ஸாக்ஷாத்ரபிவிரோத ஜேமிநி:” என்கிற ந்யாயத்தாலே அதாரகமாகவும் ப்ரமண
வலத்தாலே சதாரகமாகவும் அரா஑்யனாமென்றபடி. இப்படி பாகவதாராதனமந்நயாமிதூத்யா
பாகவதாராதன மாகில் அஸ்மிந்ரதி...

(சா.ப்ர) ஸாக்ஷாத்ரபாகவதகே஑ூர்யத்வேநாப்யநுஸ்தேயத்வமாஹ் | இவ்விட த்தில் இதுபாடிநா | நநு பாகவத...

(சா.வி) ஸ்லா஑நிய: | ஆராய்ந்தால், பராமூஸதி சேத் | எவ பாகவதகே஑ூர்யஸ்யாத்யந்நபாகவத்ப்ராதி-
தனகத்வேநாவஸ்யகத்வமுக்தா தஸ்ய “ரஸாந் தாஸஸ்ய ஜிஹ்வாயாமஸ்தாமி கமலோதூவ” இத்யுக்ரத்யா பாகவத-
சரீரக பாகவதாராதனத்வேந பாகவதகே஑ூர்யரூபத்வமபி தஸ்யாஸ்தித்யாஹ் இவ்விடத்தில் இதுபாடிநா - ந
சேவ தேவதாந்ர பஜநமபி பாகவதகே஑ூர்ய ஸ்யாதிதி கர்தவ்யதாப்ரஸஜ்ஜ இதி வா஑்யம் | “நாந்ய தேவ நமஸ-
கூர்யத் | நித்யோ வந்நோ ந சாநித்ய” இதுபாடிநா தஸ்ய நிஷிதத்வாத் | நித்ய:, அப்ரா஑ூதபக்த: | அநித்ய:,
ப்ரா஑ூதபக்த: | தர்ஹி ஸந்ந்யோபாஸநாதி பரித்யா஑ ப்ரஸஜ்ஜ இதி சேந் ப்ரபத்யத்யாயே ப்ரபந் ப்ரதி தஸ்ய விஹிதத்வேந
அக்ர஑ோமிய பஸ்வாலம்ப்஑வததோததூதேவ பாகவதகே஑ூர்யஸ்யாபி “பூஜநியா விஸேஷத:” இதுபாடிபிர்வி-
ஹிதத்வாத் பாகவதகே஑ூர்யரூபத்வம் ஸிததம் - நந்வேவ...

(சா.ஸம்) ப்ரா஑ாந்யம் கூத இதுபாடிஸஜ்ஜாயா ததூத்யகதா கி ப்ரமணசரண்யா? உத ஸ்வாம்யபிப்ராப்யபர்யாலிசநயேநி
வி஑ல்ப்ய அா஑ே - தத்வவிததுக்கு இதி...

மூ-இப்படி ஷேஷிக்கு அபிமதமென்கிறவளவே அன்று, ஷேஷத்வமாகிற சம்பந்தத்தான் சதாரகமாகவும் உண்டாகையால் கௌரீயமும் சதாரகமாகவும் ப்ராப்தம். அது எங்ஙனேயென்னில், “நித்யம் ஸ்ரியா சமேதஸ்ய ஸக்தைராத்மவத: சதா |

(சா.தீ)கௌரீய கர்தவ்யமென்கிறார். இப்படி ஷேஷிக்கு இத்யாடியால். இத்தை உபபாதிக்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னிலென்று துடங்கி கௌரீயமும் நிற்குமென்னுமளவால். நித்ய-மिति, ஸக்தைராத்மவத: நித்ய ஸ்ரியா சமேதஸ்ய பரமாத்மன: | அதாரகேண ஷேஷித்வேன சஹ சதாரகம் ச ஷேஷித்வம் ச்யாத் | ஆத்மவதத்யந்தாபிமதத்வாஐக்த்ஷேஷித்வேன விநியோஜனம் ஆத்மவத இத்யனென விவக்ஷிதம் | இந்த விசேஷணத்தால் சதாரகத்வமும் உபபாதிதமாம். நித்யம் ஸ்ரியா சமேதஸ்ய பரமாத்மனஸ்ச-ஷித்வமென்றவித்தால் விசுஷ்டமே சதாரகாதாரகஸேஷியாயிற்று. யதா...

(சா.ஸ்வ) கௌரீய கர்தவ்யமென்கிறார். இப்படி இத்யாதினா. இப்படி சேதனசுதாஸேஷத்வசம்பந்த சதாரகமாகக் கூடுமோ? சர்வப்ரதானனான இசுவரன் சதாரகமாக ஸாக்ஷாடேவ ஷேஷியாகில் ஷேஷத்வமும் ததநுரூபமாக அதாரகமாகவேயிடுக்க வேண்டாவோ? என்று ஸிங்கித்து உத்தரமருளிச் செய்துகிறார். அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதினா | நித்யமिति | நித்ய ஸ்ரியா லக்ஷ்யா சமேதஸ்ய ஸக்தைரா-த்மவத இதி விசேஷணத்யமும் விதேயத்தில் யதாசுமஸந்வயிக்கிறது. ஸ்ரியா சமேதஸ்ய சஹ ஷேஷித்வம் ஸ்ரீஸாஹித்யேன ஸாக்ஷாந்ஸர்வ ஷேஷித்வம் ச்யாத் “அஸ்யா மம ச ஷேஷ ஹி விஹீதிருஹ்யாத்மிகா | உஹ்யாதிசுதானம் சைக ஷேஷித்வம்” இத்யாதிநுசாரத்தாலே. ஸ்ரீயோடே கூடவே ஷேஷித்வம் | இத்தன்றிக்கே ஸ்ரீதாரகமாகவாதல் ஸ்ரீநேரபேத்யேணவாதல் ஷேஷத்வமில்லை என்றபடி. ஸக்தைராத்மவத: | பரமாத்மன: - மாந வித்யந்தே பரே யஸ்தாந் ச பரம: - ச சாஸாவாத்மா...

(சா.ப்ர) ஷேஷத்வமாகிற இத்யாதினா | ஸுருவதநந்யாஹ்ஸேஷஸூதஸ்ய ஸாருவதஸேஷத்வ வா கதமித்யத்ர சதூஸ்தாந் யுக்திநோ வசனதஸ்ச சமர்த்தயதே | அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதினா | நித்யஸ்ரீயேதி | “ஹீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்யௌ | அஹோத்ரே பாஸ்வே | விஷ்ணோஸ்ஸாரநபாஸிநா | ஜானாந்வாத்மேவ” இத்யாதிஸி...

(சா.வி) இப்படி ஷேஷிக்கு இதி அபிமதமென்கிறவளவே அன்று அபிமதமித்யேநாவந்ஸாத்ரமேவ ந ஸவதி - சவந்த்தான், சஸ்வந்தஸ்ய | சதாரகமுண்டாகையாலே, சதாரகஸ்ய வித்யமானத்வாத் கௌரீயமும், கௌரீயம் ச - சதாரகமாகவும் ப்ராப்தம், சதாரகதயாபி ப்ராப்தம் | அவாந்ஸரஸேஷிஸூத ஸாருவத நிஸ்தாதிஸயாஸ்தானே ஸுருவசுசேஷஸூத ஸாருவதநிஸ்தாதிஸயாஸ்தானஸ்ய ஷேஸ்யதிஸயாவஹத்வாத்ர-மஸேஷிணோஸதி-ஸயஸ்சிஹ்யதீதி ஸாவ:-அநந்யாஹ் ஸுருவசுசேஷஸ்ய கதமவாந்ஸர ஷேஷத்வமिति ஸங்க்ஷாபூர்வக யதா ராஜா சுவஸே-ஷஸூதாஸுரணமாலிகாதிஸு சுவராதிஸு நிஸுதிஸ்ய சுவய ததலங்காரோஸநுஸூயதே ததத் “அஸ்யா மம ச ஷேஷ ஹி விஹீதிருஹ்யாத்மிகா | ப்ரஸுவோ ஸுருவதஸ்தா மாஸூதா சததத் திவ | மம மஸ்தஸக்தேஸு ப்ரீதிர்ஸுயதிகா ஸவேத்” இத்யாதிப்ராணை: சுவதந்வேண ஸுருவதேவ சுவஸுதஸேஷதயா விநியுக்தத்வஸ்யாவரணத்வாத் சதாரகஸேஷத்வ ஜீவஸ்ய | சதாரகஸேஷத்வ பரமாத்மனஸ்சோபபந்நமिति சமர்த்தயதே - அதெங்ஙனேயென்னில் இதி | நித்யமिति நித்யம் ஸ்ரியாசமேதஸ்ய ஸக்தைஸ்சதா ஆத்மவத: ஸக்தேஸ்வந்ஸாத்மத்வே நாபிமானவத: தைர்விநா சுவரூப...

(சா.ச) மய்யுபபதிதமூசேநாஹ இப்படி இதி - நந் ஸுருவதஸ்சதாரக ஷேஷித்வே சதி ஹ சேதனஸ்சதாரக ஷேஷஸ்யாத் - ததசிஹ்யேரிதமய்யசிஹ்யமித்யாபிப்ராணை அதெங்ஙனேயென்னில் இதி ஸங்க்ஷமவதார்ய பரிஹரதி - நித்யமिति...

மூ-சஹசத்வாரகம் ச ச்யாच्छேஷித்வம் பரமாத்மன:”

(சா.பி) சஹ ச ஷேஷித்வம் சத்வாரகம் ச ஷேஷித்வம் ச்யாதீத்யந்வய: । ஸ்ரீயா சமேதஸ்ய, ஸ்ரீவிஷிஷ்டரூபேண ஷேஷித்வம் பக்தேராத்மவத: பக்தத்வாரா ஷேஷித்வம் ச்யாதீத்யர்த்த: । யதா, பக்தேரீத்யத்ர சமேதஸ்யேத்யநுஷङ்: । ஆத்மவத இதி ப்ரதிசபந்நிநிர்வேசோ ந ஷப்யந்த: । ஜானின: ப்ரதீத்யர்த்த: । இத்ததை விவரிக்கிறார்...

(சா.ஸ்வ) தஸ்ய பக்தேராத்மவத: - “ஜானீத்வாத்மேவ மே மதம்” இதி ஜானினமாத்மானமந்தர்யாமிணம் மந்வா-
நஸ்ய இங்கு உத்கூடாந்தரஸூன்யானான பரமாத்மா ஜானியை ஆத்மாவாகவுடையவனாவது ஜானி-
யை ஸ்வோத்கூடனாக வெண்ணா நிற்கை. ஸ்வதஸ்சர்வஜனானவன் ஜானியை உத்கூடனாக
வெண்ணுகையாவது, தத்ப்ரீணநவ்யாபாரத்தை ஸ்வப்ரீணநவ்யாபாராபேக்ஷயா ஸ்வஸ்யோத்கூடப்ரீணநமாக
வெண்ணுகை. ஆகையால் இந்த வுத்திவிசேஷத்தையுடைய பரமாத்மாவுக்கு சத்வாரக-
ஷேஷித்வமூபபந்நம் - ஸ்வப்ரீணநவ்யாபாராபேக்ஷயா ஸ்வபக்தப்ரீணநவ்யாபாரே஽திகப்ரீதிமதவ்ரூபஸேஷித்வமானது
ஸ்வபக்தஸ்ய கௌரீஜனின ப்ரீதிரூபானிஸ்யபாக்தவ்ரூப ஷேஷித்வமந்தரேணானுபபந்நமன்றோ. இப்படி
ஷேஷித்வ சத்வாரகமாகையாலே ஷேஷித்வசபந்நமும் சத்வாரகமாகக் குறையில்லை என்று
காண்த்து. பக்தேராத்மவத்வம் மும் ப்ரமானாந்தரானுபுந்யத்தாலே ஸ்ரீவிஷிஷ்டனுக்கேயாகையாலே சத்வாரக-
ஸேஷித்வமும் ஸ்ரீவிஷிஷ்டனுக்கென்னுமிடமும் சித்தம் ஆனாலும், ஷேஷித்வசபந்ந சத்வாரக-
மென்னப் போமோ? ஸ்வோத்கூடனான இஷ்வரனுக்கு ஷேஷித்வமான இவ்அதிகாரி அந்யஸேஷித்வ-
த்தை அங்கீகரிக்குமோ? இஷ்வரன் ஸ்வதந்ரஸ்வாமியாகையாலே அவன் பாகவதஸேஷித்வத்தை
சங்கல்பித்தால் ஷேஷித்வனுக்கத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்னில் இப்படி ஸ்வஸேஷித்வ-
வர்துலை இஷ்வரன் அந்யஸேஷித்வமாக்குகிறது லோகதூஷிவிரூபமன்றோ? கிச்சி இந்த பாகவத
ஸேஷித்வமூபாதிசேஷித்வம் போலே காடாதித்வமாகில் சடாவென்கிறதுவும் விரூபமாகாதோ
என்ன அருளிச் செய்கிறார்...

(சா.ப்ர) ஸ்ரீயோ பாகவதானா ச நித்யயோகாந்தராத்மத்வோக்யாத்யந்தாபிமத த்வாவகமாத்வஸேஷித்வமூதானா
ஸ்வாத்யந்தாபிமதவிஷயே ஷேஷித்வாபாதிசேஷித்வலோகே஽பி தர்ஷனாதீதஸஹ சடா சாக்ஷாच्छேஷித்வ நேசாமபி...

(சா.வி) சத்யா நாதீதி மந்யமானஸ்யேத்யர்த்த: - ஷேஷித்வம் சஹ சத்வாரக ஷேஷித்வென சஹ சத்வாரக ச
ச்யாதீத்யர்த்த: பக்தேராத்மவத: ஸ்ரீயாசமேதஸ்யேத்யநேன பகவच्छேஷித்வ பாகவதஸேஷித்வபர்யந்தமாம் இத்யந்வய: -
“அப்யஹ ஜீவிந ஜஹ்யா த்வா வா சீதே சலக்ஷ்ணாம் । ந ஹி ப்ரதிஜா சஸ்யுத்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ விசேஷத:”
இத்யுத்தரீத்யா லக்ஷ்யபேக்ஷயா பாகவதானா பகவத்யந்தாபிமதத்வம் வ்யஜிதம் - தத்யா ச தच्छேஷித்வ
பகவதமிமதமிதி பகவதந்யாஹ்ஸேஷித்வஸ்ய ந விரோத இதி பாவ: - அத்ர சதூஷாந்த்...

(சா.ச) சாக்ஷாच्छேஷ்யேவ பகவாத்நித்ய லக்ஷ்யாசமேத இதி யத்யா லக்ஷ்யா சஹேவ லக்ஷ்மீத்வாராபி ஷேஷித்வநுமந்யஸே-
- தத்யா “பிதா பூத்ரேண பிதூமான” இதிவத் - “ஜானீத்வாத்மேவ மே மதம்” இதி ஸ்வாந்தராத்மதயா சடா
பரமப்ரதிவிஷயபாகவதீதஸஹ ச ஷேஷி தத்யா பாகவதத்வாராபி ஷேஷிதி கௌமூதிகந்யாயேந சித்தம்நுமந்வய-
மிதி பாவ: - பூத்ரே பிதூமத்வ காடாதித்வமிதி அஸ்ய ததூஷ்யத்யோதநாய சதேத்யுத்தி: எவ் பகவच्छேஷித்வஸ்ய
பாகவதஸேஷித்வபர்யந்ததா லோகாந்தாபாப்யாமபி தர்ஷயதி...

(மா.ச) स्वतन्त्रताम् इत्यादिना - स्वासाधारणशेषमपि स्वाभाष्ट प्रति शेष कर्तुं समर्थत्वमिह स्व-
तन्त्रत्वम् । अत एव स्वेच्छानुरोधेनैव विहरण प्रवृत्तत्वं स्वच्छन्दतांलत्वम् । விமலன், நிய நிர்தோஷ: ।
மற்றும் इति । त्वदन्यापि देवतास्तीतिबुद्धिमर्द्दिनं लेशतोऽपि संबन्धवान् । உற்றுதும், भोग्य...

(सा.सं) तमत्वेनाभिमतमपि त्वद्वासदास्यमेव । अत्यन्तपारतन्त्र्यं, भगवदिष्टविनियोग प्रतिषेद्धम-
शक्तत्वम् । आदिशब्दाच्छेषत्वग्रहणम् । तेन भगवदिष्टविनियोगायत्तभगवदतिशयस्यैव स्वपरम्...

(சா.தி) இங் து லாகவதல்தம் இத்யாதி - சூசிதம், க்ரமெள என்றபடி, மாத்ருஷா ணுணானினா என்றபடி.
இப்஢ாகவதஸேஷத்வ செல்லும்படியை, க்ரயம் செல்லும்படியை...

(सा.प्र) भागवतशेषत्वपरत्वप्रकारमाह । ॐ हं कु भागवतत्वमप्युपाक इत्यादिना । भागवतशेषत्वस्य यावदात्मभावित्वे तत्कैङ्कर्यस्य परमपुरुषार्थत्वे च भागवतानां परस्परं विक्रेययित्वादेयत्वादि स्यादित्यत्र श्रीभट्टनाथैस्स्वेषा विक्रेयत्वोक्तेस्सब्रह्मचारिणे यतीन्द्राय दत्ताभ्यां गम्पां वङ्गीपुरं नृम्पि इत्याख्याताभ्यां पूर्वाचार्याभ्यां रामानुजाचार्यशिष्यतयावस्थानेन दानानुपालनाच्च विक्रेयत्व देयत्वं चेष्टमेवेत्याह । ॐ भं भागवतशेषत्वमित्यादिनाक्रयम्...

(सा.वि) गृहीतगुणज्ञानमूलकस्वरूप प्रयुक्तभागवतशेषत्वं भागवतत्वमूलक स्वरूपप्रयुक्त भागवत-
शेषत्ववदेव वचने विवक्षित मित्याह । இங்ங்னம் भागवतेति । भागवतत्वம் *மடியாக* स्वरूप प्रयुक्त *மாக*
யும், भागवतत्व स्वरूप प्रयुक्त तदाश्रयस्याश्रयणादित्यादि प्रमाणसिद्धमित्यन्वयः । गुणज्ञानं, भागवत-
निष्ठान्नानभक्तिवैराग्यादिज्ञानम् । स्वेच्छै *யாலும்* इति - “सज्जानरेखात्मक शङ्ख चक्रं ताम्रोदर तस्य
करारविन्दम् । विलोकयन्त्या फलविक्रयिण्या विक्रेतुमात्मानमभूद्विमर्श” इति न्यायेन गुणवद्विषये गुण-
सारस्य वेदिनः शेषत्वापादिकास्वरसवाहिनी प्रीतिः भवतीति भावः । मादृशां, भागवतनिष्ठानु-
गुणज्ञानवताम् । अन्यथा तत्पदवैयर्थ्यादिति भावः । இங்ங்னம் भागवतशेषत्वं क्रयं *சொல்லும்படியை...*

(सा.सं) प्रयोजनत्व फलमिति । इदं भागवतशेषत्व स्वरूपकृतं चेत्त्यत्र नारदोक्ति प्रमाणयति । ॐ ७ इत्यादिना । भागवतत्व, भगवति निष्ठात्वम् । तेन निमित्तेन - स्वरूपतो भागवतशेषत्व मादृशामित्यने-
नोक्तः । भगवद्भक्ता इत्यनेन गुणज्ञानायत्त स्वेच्छया भागवतशेषत्वमृक्तमिति भावः । इदं भागवतशेषत्व
न केवलं वाचनिकमेव । किन्तु फलोपहितमर्पात्याह । ॐ ८ भागवतेति...

மூ-“பேசுவாரடியாகளெந்தமமை விற்கவும் பெறுவார்களே” என்று கல்பசூத்ரவ்யாख्याதாக்களான பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்தார். இது மध्यபதத்துக்குத் தாத்பர்யம்...

(சா.தி) பேசுவார் இत्यादि - பகவத்ப்ராமங்களை சாதரமாகப் பேசுவார்க்கடியாரான பகவதர் ஸேஷபூதரான எங்களை ஒரு அவசரத்தில் விற்றுக் கொள்ளவும் ப்ராபரென்கை. கல்ப-சூத்ரவ்யாख्याதாக்களென்னத்தால் இப்பகவதஸேஷத்வாதிதர்மஸாஸ்த்ரிதமமானமை தோற்றும். இப் பகவதஸேஷத்வம்...

(சா.ஸ்வ) பேசுவார் இत्यादि, பேசுவாரடியார்கள், நாமஸங்கீர்தன பரரான ஸ்ரீவீணவர்களுடைய. அடியார்கள், தாஸபூதர் பகவததாஸ்யரஸிகரான பகவதர்கள். எந்தம்மை, நம்மை விற்கவும் பெறுவார்கள், சமய்ரென்றபடி. கல்பசூத்ரேதி । அங்காங்கிகளுடைய ஸேஷஸேஷிபாவஸ்வரூபமும், ஸ்வத்வத்யா஗ாத்மகயா஗ான்தரீதஸ்வத்வஸ்வரூபமும், சோமக்யணான்தரீதக்யவிக்ரயஸ்வரூபமும், விநியோகப்ரகாரம் முதலான அர்த்தங்களை சமீகீர்தன ந்யாயங்களாலே நிர்ணய பண்ணி கல்பசூத்ர வ்யாख्याன் பண்ணின பெரியாழ்வாரென்றபடி. ஆகையால் பகவத்சேஷத்வ பகவதஸேஷத்வம் போலே க்யவிக்ரயபரீயந்த விநியோ஗ீமல்லாமையாலே ததபேக்ஷயா பகவதஸேஷத்வமே உத்கூஃமென்று கருத்து. ஆனாலும், ஸ்வரூபஸோதனீதரீயப்ரவூத்தமூலமந்ரத்திலே அவதாரணத்தாலே பகவானுக்கே இவ்஗ாத்மா ஸேஷமென்று சித்தியா திற்க ததிரூதமாக பகவதஸேஷத்வகல்பன கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இது இதி । மத்யபதத்துக்கு, நமஸ்ஸுக்கென்றபடி. நமஸ்ஸு-அத்யந்த பகவத்பாரதந்யபரமாகையாலே ஸ்வதந்ர...

(சா.ப்ர) செல்லும்படியை, விக்ரயணஸ்ய பரிபாலனீயத்வம் । பேசுவாரடியார்களுந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்கள், பகவத்ப்ராம சங்கீர்தனபராணா பகவதானா தாஸா அஸ்த்ரிதக்யணாஹா: । ப்ரபக்ஷானா பகவததாஸத்வாத்ஸாமினஸ்தைஸ்ஸவகீயகூஃதேத்ராதினாமிவாஸ்த்மாசமபி விக்ரயணாஹா இதி பாவ: । நியதீநீமித்திகே கஸ்யாப்ய் ஸஸ்யா பரித்யா஗ேநானூதான ப்ரகாரப்ரதி பாதனபரத்வாத்கல்பசூத்ராணான்தரீததேவ க்ஷணேந மதூராகமனமாரப்ய யாவதீகூஷ்ணகமனமநூஸ்திதகூத்ஸந வ்யாபாராணா ஸ்வப்ரபந்நே தேநீவ க்ரமேண ப்ரதிபாதநாஃத்ரீ-பதூநாநாநா கல்பசூத்ர வ்யாख्याதூத்வமிதிபாவ: । கூத்ஸநஸ்ய ப்ரபந்நாஹ்யஸ்ய மந்ராத்ரீதவேநாதீ ப்ரதிஜாதத்வாஃதா஗-வதஸேஷத்வஸ்ய மந்ரே ப்ரதிபாதகாஸ் தர்ஸயதி । இது மத்யபதத்துக்கு இதி । ஂந்ர சாக்ஷாத்ராகவதஸேஷத்வமூப-பாஃத தத்ஃபலமாஃ ।...

(சா.வி) பகவதஸேஷஸ்யாத்மந: க்யணீயத்வதஸாஸ்பாதகத்வயோக்யதாம் । விக்ரயம் செல்லும்படி இத்யநு-க்யாதாக்யம் செல்லும்படி இத்யக்யா ச சூரீயாஜிதஸ்யாபி விக்ரயஸபவாத்ரேது: ஸ்வத்வநிஸ்சயாபாவே க்யா-சித்தே: ஸ்வத்வமஸ்தீதி த்யோதன ப்ரயோகநமிதி கம்யதே । பெரியாழ்வார், பதூநாநா: அருளிச் செய்தார், உக்தவந்த: । பேசுவாரடியார்களும்மை விற்கவும் பெறுவார்கள். பேசுவாரடியார்கள், கீர்தனபராபகவதாஸா: । எம்மை, அஸ்த்ரான् । விற்கவும், விக்ரேதும் । பெறுவார்கள், ப்ராஸா: । பகவதஸேஷத்வஸ்ய மந்ரேஃநுஸந்நேயத்வம் தர்ஸயதி । இது இதி । தாத்பர்யம், ஃபலிதார்த்த: - நம: பத...

(சா.ஸ) பேசுவார், குணமிஸ்சூக்யநுஸந்நானபரா: । அஸ்ய மந்ராவிவக்ஷிததா பரிஹரதி । இது இதி...

(சா.சं) अत्यन्तपारतन्त्र्यमूलक्रयविक्रयपर्यन्तविनियोगभागवतशेषत्व पारतन्त्र्यार्थकमध्यमपदाभि-
प्रेतमित्यर्थः । இவ்வர்த்தத்தை, மध्यமபதார்த்தேனுசहितே । शेषवृत्तिर्याग...

மூ-இது “**भर्तृभृत्यगणस्य च**” என்றும் “**आप्तो विष्णोरनाप्तश्च द्विधा परिकरस्मृतः ।**

(சா.தி) வருளிச் செய்கிறார். இது **भर्तृरित्यादियால்**, இது **श्रीपौष्करसंहितையில்** **ऐकान्त्या-क्षेपத்தில்** **समाधानान्तर्गतवचन** **शेषम्** “**देव व्यामिश्रयाजित्व प्रतिषिद्धं पुनः पुनः । प्रागुक्तानां च यागानां द्रष्टमङ्गीकृतं च तत् । तन्मेऽत्र संशयं जातं छेत्तुमर्हसि सांप्रतम् ।। श्रीभगवानुवाच । सत्यमेतन्महाबुद्धे यथा सचोदितं त्वया । तत्तु क्रियान्तरे प्राप्ते न दोषस्त्वधिकारिणाम् । यस्मात् सर्वपरत्वं हि तेषामस्त्यच्युतं प्रति । तदाश्रितत्वाद्देवानामन्येषां पूजनं तु वै । न दोषो हि यथालोके भर्तृभृत्यगणस्य च ।। माननाद्धर्मपत्नीनां समक्षे वा परोक्षतः ।।**” என்று **ऐकान्त्याक्षेप** **समाधानवचनங்கள்** **भर्तृभृत्यगणस्य च**, **भर्ता**வுக்கும் **अवनुद्वेय** **भृत्यवर्गத்துக்கும்** **पतिव्रतै** **शुश्रूषि**க்குமாய் **போலே** என்கை. **आप्त** इति । **विष्णु** वि...

(சா.சுவா) என்று கருத்து. இப்படி **भागवतकैङ्कर्यं** **नियमेन प्राप्तमाणात्**, “**माङ्गल्यसूत्रवखादीन्** **सरक्षति** **यथा वधूः । तथा प्रपन्नशशास्त्रीयपतिकैङ्कर्यपद्धतिम्**” என்று **पतिव्रताधर्मवानां** **परमै-कान्तिक**க்கு **पतिव्रतै**க்கு **पुरुषान्तरान्वयத்து**ற்போலே **पारमैकान्त्यविरोधं** **வாராதோ?** என்ன வருளிச் செய்கிறார். இது इति । **श्रीपौष्करसहितायामैकान्त्याक्षेप** **समाधान** **प्रकरणे** “**देवव्यामिश्रयाजित्व प्रतिषिद्धं पुनः पुनः । प्रागुक्तानां च यागानां द्रष्टमङ्गीकृतं च तत् ।। तन्मेऽत्र संशयं जातं छेत्तुमर्हसि सांप्रतम् ।। श्रीभगवानुवाच । सत्यमेतन्महाबुद्धे यथा सचोदितं त्वया । तत्तु क्रियान्तरे प्राप्ते न दोषस्त्वधिकारिणाम् ।। यस्मात्सर्वपरत्वं हि तेषामस्त्यच्युतं प्रति । तदाश्रितत्वाद्देवानामन्येषां पूजनं तु वै ।। न दोषो हि यथा लोके भर्तृभृत्य गणस्य च । माननाद्धर्मपत्नीनां समक्षे वा परोक्षतः**” इत्यादिवचनங்கள் **पठित** **न** **क** **ग** **ए** **न्** **त** **प** **डि**. **भर्ता**வுக்கும் **तदृत्य** **वर्गத்துக்கும்** **पतिव्रतै** **शुश्रूषि**க்குமாய் **போலே**. **शुद्धतत्परिवारेषु** **सपर्याभर्तृभृत्यवत्**” என்கிறபடியே **शुद्ध-भागवतार्चनं** **विरोधिय** **न्** **त** **प** **डि**.

(சா.பு) **वर्तनरूपत्वेन** **पातिव्रत्यानुगुण्यमेव** **एवमेव** **भागवतपर्यन्तशेषत्वस्य** **तच्छेषत्वानुगुण्यमेवेति** **न** **पारमैकान्त्यविरोध** इत्याह । இது **भर्तृभृत्यगणस्य** **चेत्यादिना** । **नन्विदं** **भागवतशेषत्वं...**

(சா.வி) **हृदयम् । अन्यशेषत्वशङ्कां** **निराकरोति** இது **इत्यादिना** - **भर्तृभृत्यगणस्य** **चेति** - **न** **दोषो** **हि** **यथा** **लोके** **भर्तृभृत्यगणस्य** **च** । **माननाद्धर्मपत्नीनां** **समक्षे** **वा** **परोक्षतः**” इति **पौष्करसहितायामै-कान्त्याक्षेपसमाराधनपरमिदं** **वचनं** **धर्मपत्नीनां** **भर्तृभृत्यगणस्य** **च** **शुश्रूषा** **च** **यथा** **न** **दोषस्तद्वन्न** **दोष** इत्यर्थः - **परिकरः**, **भृत्यवर्गः** ।...

(சா.சு) **ननु** **भागवतत्वेऽपि** **भगवदन्यत्वमनपनोद्यमिति** **तच्छेषित्वमैकान्त्यविरोधीत्यत्राह** । இது इति - இது **विरुद्धமன்று** इत्यन्वयः । **यथा** **भर्तृन्तरङ्गभृत्यतद्गणपुत्रानुषोषणं** **पतिचित्तानुवर्तनरूपत्वेन** **पातिव्रत्यस्यात्यन्तमुचितं** **तद्वदिहापि** इति **भर्तृभृत्यगणस्य** **चेत्यस्याशयः** । **स्वरूपोचितशास्त्रीयवृत्ति-माननन्यप्रयोजन** **आप्तः** । **स** **एव** **मुक्तावप्यनन्यप्रयोजनवृत्तिमानिति...**

மூ-நித்யோ வந்யோ ந சானித்ய: கர்மவஸ்யோ முமுக்ஷு:” எனறு ஸ்ரீபுஷ்கராடிகளில் சொன்ன ந்யாயத் தாலே பதிவ்ரதா஧ர்ம போலேயிருக்கிற பர்மேகாந்தித்வத்ததுக்கு மிகவும உசிதமான பதிசித்தானுவர்தன ஆகையால் ஹேத்வந்தரத்தாலன்றிககே அநந்யாஹ்ஸேஷத்வஜானமடியாக வருகையாலே இவஅந்யஸேஷத்வ் விரு஢்மன்று.

(ஸா.பீ) னுடைய பரிகர் ஸூத்யவரீ அஹ்மென்றும் அநாஹ்மென்றும் இரண்டு விதம். அதில் அஹ்மோ யோ நித்ய: ஹா஑வதாதி: ஸ: முமுக்ஷு: அரா஑நீய: | அநித்யராய் அநாஹ்ரான ஑்ஹாடிகள் கர்மவஸ்யதயா அவந்யர். உபபாதிதத்தை உபஹ்ரிக்஑ிறார். ஆகையால், இதி | ஹேத்வந்தரத்தால், கர்மத்தாலென்றபடி. நசானித்ய: என்று நிஸே஑ிக்கையால் அநந்யாஹ்ஸேஷத்வஜானமடியாகவும ஑ேவதான்தரஸேஷத்வ மாகாதென்று தோற்றுகிறது...

(ஸா.ஸா) நித்ய இதி | நித்ய:, நித்யமூகாதி: - அஹ்ஹா஑வதாஸ்ச | கர்மவஸ்யதயா அநித்ய: ஑்ஹாதி- ஑ேவதா஑ாண: ந வந்ய இதி நிஸே஑ாத் | ஑்ஹாடிகளுக்கு ஹா஑வநத்வமுண்டானாலும நஞ்ஸேத்வ ஹா- வதநஹிமதமாகையாலே ஑்ஹாதி஑ேவதான்தர ஸேஷத்வ ததாரா஑நங்களாகாதென்று கருத்து. இப்படி ஹா஑வதஸேஷத்வமூசிதமென்னப் போமோ ஹா஑வதவிஸயத்தில் ஹா஑வஞ்ஸேத்வஜானமன் ஑ிக்கே அர்தகாமா஑ுபா஑ிகமாக வந்த ஸேஷத்வமும் உசிதமாக ஑்ஸ஑்ஜியாதோ இ஑ாபநியென் ஑ில் ஹா஑வத஑ேவதான்தர ஸேஷத்வமும் உசிதமாக ஑்ஸ஑்ஜியாதோ ஆகையால் இ஑்ஹா஑வத- ஸேஷத்வமும் விரு஢்மன்றோ என்னவரு஑ிச் சேய்க்஑ிறார். ஆகையால், இதி - ஆகையால், மிகவும உசிதமான பதிசித்தானுவர்தனமாகையால் ஹேத்வந்தரத்தாலன்றிக்஑ே இதி - அநந்யாஹ்- ஹா஑வதஹா஑வஞ்ஸேத்வஜானமடியாக வந்த அந்யஸேஷத்வமே விரு஢்மன்று ஹ்ரநு஑ந்஑ிவிஸயத்தில் பதிவ்ரதேக்கு ஹேத்வந்தரத்தாலே வந்த ஸேஷத்வ போலே ஹா஑வதவிஸயத்திலும ஹேத்வந்தரத்தால் வந்த ஸேஷத்வ பர்மேகாந்திக்கு விரு஢்மென்று கருத்து. இங்கு ஹா஑வதனுக்கு ஹா஑வத ஸேஷதாயா ஑ிதி- ஑்ஸ஑்ந்஑ி ஹா஑வதெனென்கிற ஑ு஑்஑ியும் ஑்வஸ்ய ஹா஑வஞ்ஸேதா஑ு஑்஑ியும் நிமிததம் - ஑ிதிஸ஑்ந்஑ி ஹா஑வத எனென்கிற ஑ு஑்஑ியில்லாவிட்டால் அஹா஑வதஸேஷத்வ ஑்ஸ஑்ஜிக்கும் ஑்வஸ்ய ஹா஑வஞ்ஸேத்வஜானாஹாவே ஑்வதந்ந்ஸர்ஸா஑ி விநியோ஑ா஑்஑தாஜானாஹாவே ஹா஑வதஸேஷத்வஜானாஸ஑வாத் என்று கருத்து.

(ஸா.஑்) ஑்வாஹாவிக்கமூபா஑ிக் வா | நா஑: | ஹா஑வதத்யந்த ஑ாரதந்ய்ஸ஑்ஸந்஑ஜானவிஸேஷா஑ு஑ிதத்வாத் | நா஑ி த்விதீய: ததா ஑தி மூக்து நிவர்த்யத்வ஑்ஸ஑்ஜாத் | அூபா஑ிகா஑ார ர஑ிதேஷ்வ஑ி ஹா஑வதஸேஷத்வ ஑ு஑்஑கேன “கே஑்஑ூர்யநித்யநிரதே: ஹவ஑ேக஑ு஑ு:நித்யேரந்ஷாண நவீநரஸா஑்஑ாவே: | நித்யா஑ிவா஑்஑ித஑்ஸரஸரநி஑்஑஑ாவே- மத்வதே: ஑்ஸரிஜநேஸ்தவஸ஑்஑்஑நீயே” த்யாதி கூதஸ்தவ஑்஑னே விரூ஑்ஸ்ச | அந உ஑யாகார ஑஑ி஑்஑ுதா஑ார ரா஑ி- த்யா஑்஑ா஑வதஸேஷத்வமேவ ஑ுநி஑ூ஑மிதி தத்஑்ஸூக்தகே஑்஑ூர்ய ஑ூரநிரஸ்தமித்யத்ர அவி஑்஑ுதஹா஑வஞ்ஸேத்வரூ஑- ஑ா஑ேஸ்ஸேஷத்வ஑ிதிஸந்஑ானா஑்஑்வரூ஑஑ாஸத்வ஑ா஑ேவா மூக்தாவஸ்யானுவூத்ஸ்தஸ்ய நித்யேஷ்வநா஑ாவி஑்஑ுதத்வாத் ஑ூபா஑ிகத்வ, மூக்த்யவஸ்தாஹாவ்யா஑ாராணா “ஸ்வேந ரூ஑ேணா஑ிநிஷ்஑த” இத்யாதி ஑்ஸூத்யநுஸாராஸ்வாஹாவி- கத்வம஑ூத்யா஑ |...

(ஸா.வி) நித்ய:, அ஑்஑ாகூத: | நந் ஹா஑வதானா ஑்ஸரஸ்ஸேஷஸேஷிஹாவே ஑கஸ்யேவ ஸேஷத்வ் ஸேஷித்வ ஑...

(ஸா.ஸ) நித்ய: | ஑ூஷ்கராதிவ஑்஑னஸ்ய ஑ா஑ா஑ுதூதார்த்஑்ஸரத்வாஹாவந்யாயத்தாலே இத்யூக்த - ஹேத்வந்தர...

மூ-இப லாகவதசேஷத்வம் ஸ்வாலாவிகமோ? ஔபாடிகமோ? என்னில் கர்மா஑ுபாடிகளா, “நித்யாலி வா஑்஑ிதபரஸ்பரநீ஑பாவை:” என்கிறபடியே யாவதா஑்மலாவித்யாய்க் கொண்டு ஡ு஑்ததசையிலும் ஑நுவர்தி பப்தொன்றாகையாலே ஸ்வாலாவிகமென்னவுமாம் - லகவதஸ்஑்நத்யானவிசேஷநி஑்நதநமா஑ை யாலே ஔபாடிகமென்னவுமாம். இப்படியாகில் இருவருக்கும் லாகவதத்வமுண்டானால் ஒரு வரைப் பற்ற ஒருவர்கு சேஷத்வமும் சேஷித்வமும் வரு஑ை விரு஑்மன்தோ என்னில்..

(மா.தீ) நித்யேதி । ஑லிவா஑்஑ித: ஑ந்யோந்ய் ப்ரதி நீ஑பாவ: சேஷத்வம் யேஷா் தை: என்கை. லகவத- ஑்நத்யானவிசேஷநி஑்நதந, லகவதா ஑஑ லாகவதானா் யஸ்ஸ்஑்நத்யானவிசேஷஸ்தந்நி஑்நதநத்வாந் என்கை. யதா ஑்வஸ்ய ய: லகவதா ஑஑ ஑்நத்யானவிசேஷ: தந்நி஑்நதந லாகவதசேஷத்வமித்யர்த: । பரஸ்பர சேஷ- லாவத்தை ஑பபாதிக்கிறார். இப்படியாகில் இத்யாதித்யால், லாகவதசேஷத்வமுண்டான பஷதில் என்கை.

(மா.ஸ்வ) ஑னாலும், இப்லாகவதசேஷத்வம் லகவ஑்஑ேஷத்வம் போலே ஸ்வாலாவிகமாகில் வஸ்து- வரூபப்ரயு஑்ததயா லகவ஑்஑ேஷத்யானப்ரயு஑்தத்வாலாபாத்ஸ்வஸ்யானந்யா஑் லகவ஑்஑ேஷத்வ வி்ரோடிக்஑ும். ஔபாடிகமாகில் ஡ு஑்ததசையிலும் ஑நுவர்தித்யாதே ஑்வதான்தர சேஷத்வம் போலே ஑ப் புருஷார்த்மாக ப்ரஸ஑்஑ி஑்஑ுமென்று தாத்பர்யத்தாலே ஑஑்஑ி஑்து ஑தரமருளி஑் ஑ெய்கிறார். இப்லாகவத சேஷத்வம் இதி - ஡ு஑்ததசையிலும் இதி । ஡ு஑்தத஑ானுவர்தமான்தயா ஸ்வாலாவிகமென்று ஑ால்லப்ப஑ும். ஑்வ-ரூபப்ரயு஑்த ஸ்வாலாவிகமன்றென்றபடி. லகவதஸ்஑்நத்யேதி । லகவதஸ்஑்நத்யானப்ரயு஑்தத்வெந ஑்வரூப- ப்ரயு஑்தத்வாலாபாதநந்யா஑் சேஷத்வ வி்ரோதமில்லை. ஑்வதான்தராதி சேஷத்வவத்கர்மா஑ுபாடிகமல்லாதை யாலே புருஷார்த்மும் ஡ு஑்தத஑ானுவ்ரத்யும் ஑ு஑்மென்று ஑ருத்து. இனி லாகவதயோ: பரஸ்பர- சேஷசேஷிலாவோத்யா வி்ரோதம் ப்ரஸ஑்஑ித்யாதோ? என்கிற ஑஑்஑ைய ஑நுவதி஑்து பரி஑ரிக்கிறார். இப்படியாகில் இத்யாதிநா । பரஸ்பரப்ரதி஑்ந்நிநோ: தர்மயோரெ஑நிர்஑்யயோரெ஑ வி்ரோதமோ?

(மா.ப்ர) இப்லாகவதசேஷத்வமித்யாதிநா । லாகவதசேஷத்வநி஑்நதந஡ுதோபாதே஑்஑்வ஑்஑ேஷத்வஸ்ய ஸ்வாலா- விகத்வா஑்யோ஡ாகாரத்வமிதி லாவ: । நத்வி஑் லாகவதசேஷத்வமப்ராமாணிகம் । ஑஑ஸ்யே வை஑ ப்ரத்யைவை஑்வ ஸ்வாலாவிகசேஷித்வஸ்வாலாவிகசேஷத்வ ரூபவ்யா஑தார்த்பர்யவஸாயித்வாதித்யத்ர யதா ஜ்யோதி஑்஑ோ஑ி஑்஑ர்த்ய வஸ்தா஑ேதோ வ்யா஑ாத஑ான்தயே யதா வா லோ஑ை ஑ை஑்யைவை஑் ப்ரதி ஑஑்வை஑ோப஑ார்த்மபு஑ார஑த்வம் ஑ பரஸ்பர- ப்ரபு஑ார஑த்வம் ஑மய ஑வமேவ பரஸ்பர ஜநிதாதி஑யநைரபே஑்யேணாதி஑யயோர்ஜநநே தா஑ு஑ாதி஑யா஑்ரயத்வ- ஜந஑த்வயோரபி வ்யா஑ாதா லாவாத்ராமாணிகதமத்வமேவெத்யா஑் । இப்படியாகில் இருவருக்கும் இத்யாதிநா । நத்வேவ லாகவதசேஷத்வா஑்஑ி஑்஑ாரே...

(மா.வி) விரு஑்஑மித்யா஑஑்஑ பரஸ்பரோப஑ார்த்தோப஑ார஑த்வாதி஑்விவ ஑்ரிக்யா வ்ய஑்தி஑ேதெந ந வி்ரோத இதி பரி஑ூத...

(மா.ஸ்) த்தால், ஑ு஑்ரப்ரயோஜநான்தராத் । இப் லாகவதேதி । ஸ்வாலாவிகத்வப஑ே லகவ஑்஑ேஷத்வ஑ா஑ாரூப- தயா ந ம஑்யமா஑்ரவையு஑்யம் । ஔபாடிகத்வப஑ே யாவதா஑்மலாவி சேஷத்வாதி஑்நத்யானவிசேஷ நி஑்நதந- நத்வாந்நானித்யத்வாதி ப்ரஸ஑்஑் இதி லாவ: । ஑்நத்யானே து விசேஷ:, ஑ுவாஸநா஑நுப஑தத்வம் । இப்படி யாகில், லாகவதசேஷத்வஸ்ய ஸ்வாலாவிகத்வெந ஑ர்வதா஑்஑ி஑்஑ரணியத்வே । யஸ்ய யம் ப்ரதி சேஷித்வம் தஸ்யைவ...

மூ-பரஸ்பரோபகாரியோபகாரகभावादிகளிறபோலே இங்கு விरोधமில்லை அதிகாரியவஸ்யையிலே க்ரியைக்கு ஸேஷியானவன் தானே கர்ତृत्வாவஸ்யையிலே அதுக்கு ஸேஷமாய் நிலலா நினைறான். அப்படியே **अन्योन्यं** பண்ணும்...

(சா.தீ) இவ்வர்த்தத்தை ந்யாயவிநுக்களான மீமாம்சக நாம் அங்ளீகரித்தார்களென்று காட்டுகிறார். அதிகாரியவஸ்யையில் இत्याடியால். யக்யமாணனுக்கு ப்ரதமமஹிகாரியவஸ்யை | பின்பு கர்तृत्வாவஸ்யைவரும். அங்கு அதிகாரியாயிருக்காம்போது **फलित्व**த்தாலே கர்மத்தைக் குறித்து ஸேஷியான யஜமானன் தானே கர்மோத்பாதன ரூப கர்तृत्வாவஸ்யையில் கர்மத்துக்கு ஸேஷமாயி நக்குமென்று அங்ளீகரித்தார்கள் என்கை. **उत्तार्थ**த்தை **दार्ष्टान्तिक**த்தில் ஏத்துகிறார். அப்படியே இत्याடியால்...

(சா.ஸ்வ) **नोचेदेकप्रतियोगिकशेषत्वशेषित्वयोर्विरोध** மீமா? என்று விகல்பித்து **आद्यपक्ष**த்தில் **उत्तरपक्ष** நுளிச் செய்கிறார். **परस्पर** இதி | **द्वितीयपक्ष**த்தில் **उत्तरपक्ष** நுளிச் செய்கிறார். **अधिकार्यवस्यै**யில் இதி | **प्रथम फलकामनायं स्वस्य फलित्वमिद्वयर्थं योगक्रियै विहितेयानेकयाराले फलित्वेनयजमानन्** அங்க க்ரியைக்கு ஸேஷியானான். **फलार्थं क्रियै**யைப்பண்ணான் போது கர்तृ-காரகமன்னியிலே க்ரியை **निष्पन्नै**யல்லாமையாலே க்ரியைக்கு கர்तृत्வென ஸேஷமானானென்று ந்யாயவிந்நிர்ணீதமென்றபடி. இப்படியாகில் **परस्परोपकार** போலே இந்த **भागवत**ன் நமக்கு இந்த **अतिशय**த்தைப் பண்ணினான். அதுக்காக நாம் இந்த **अतिशय**த்தைப் பண்ணுவோமென்று **बुद्धिविशेष**த்தாலே **भागवतशेषत्व** வஹித்தாலிது **वस्तु वृत्ति**யிலே **स्वातिशयहेतु** வாகையாலிது **भागवतशेषत्व**வஹனமாக மா? **दोमो** **भगवच्छेषत्वकार्य**மல்லாமையாலே **स्वरूपविस्म**மாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அப்படியே இதி | **यजमान**னுக்கு க்ரியை ஸேஷமாயும் ஸேஷியாயுமி நக்கிறாப் போலேயும், க்ரியைக்கு யஜமானன் ஸேஷமாயும், ஸேஷியாயுமி நக்கிறாப் போலேயும், **शेषशेषित्व**ங்கள் கூடுமென்கையில் **द्रष्टान्तम्**...

(சா.ப்ர) **चेतनत्वेन तत्प्रतिसन्धानार्हात् दासत्वं स्यात्** | **तच्च लोके दुःखजनक दृष्टमिति प्रपन्नानां दुःखमेव स्यादित्यत्र महनीय विषयदास्यस्य लोकेऽपि सुकरत्वदर्शनाद्भागवतशेषत्वस्य...**

(சா.வி) **त्यावस्थाभेदेनापि द्रष्टान्तप्रदर्शनमुखेन परिहरति** | **अधिकार्यवस्यै**யிலே இதி | **एकस्यैव पुः फलार्थित्वरूपाधिकारावस्थाया फलस्य पुरुषशेषत्वात् क्रियायास्तत्फलशेषत्वात् क्रिया प्रति शेषत्व, कर्तृत्वावस्थायां तु यागानुरक्तभावनाया विधेयत्वात् भावनास्वनुष्ठानार्थं स्वशेषत्वेन कर्तरिमाक्षिपतीति कर्तृशेषत्वमिति मीमांसकैः स्वीकृतम्** | **अत एव 'स्वर्ग कामो यजेत'** इत्यत्र कामपदगतलिङ्गमुद्देश्य विशेषणत्वादिविवक्षितमिति स्त्रिया अप्यधिकारः | **यजेतेत्युपाधेय कर्तृकताख्यातोपात्तसख्याया विवक्षितत्वेन दर्शपूर्णमासादिषु एककर्तृकत्व चेति लिङ्गविशेषनिर्देशात्पुं युक्तमैतिशायिनः प्रयोगे पुरुष श्रुतेर्यथाकामीप्रयोगे स्यात्** इति...

(சா.ச) **त प्रत्येव शेषत्वं च स्यादिति विरोधफलकत्वादयं न प्रामाणिक इति भावः** | **इमं विरोधमपि द्रष्टान्तेन परिहरति** | **परस्परेति** | **अधिकारीति** | **एकस्यैव क्रिया प्रति मत्फलसाधनत्वान्मदर्थमिति बद्ध्यवस्थायां शेषिणः क्रियानिर्वर्तनावस्थायां शेषत्वमप्युपगत मीमांसकैस्तद्विहापि इति भावः** |

மூ - அதிசயங்களை உபஜிவியாதே ஒருததருக்கொருத்தர் அதிசயாபாந் பண்ணினால் அதி-
சயாபாபகத்வவெபத்தாலே இருவருக்கும் ஸேபத்வமுண்டாய்,அதிசயத்துக்கு அப்யமான வெபத்தாலே
இருவருக்கும் ஸேபத்வமுண்டாகக் குறையில்லை. இப்படி இஷ்வேச்சையாலே இருவரும் பரஸ்பரம்-
அதிசயாபாபகராகவிநியுக்ராபையாலே இருவருக்கும் பாபவதஸேபத்வஸம்பந் ப்ராணிக்-...

(மா.தி) உபஜிவியாதே, கृतத்துக்கு ப்ரதிகृतமாக எண்ணிச் செய்யில் விலையாமித்
தனை என்கை...

(மா.ஸா) அந்யோந்ய பண்ணும் அதிசயங்களை உபஜிவித்தன்றோ யஜமானன் க்ரியாநிவृத்
தியைப் பண்ணுகிறதென்று கருத்து. ஆனாலும் இப்படி பரஸ்பரஸேபத்வ கூடுமோ பரப-
தாதிசயாபாநைச்சயோபாபேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூப ஸஸேப:பரஸஸேபியென்று ஸேபலக்ஷணமாகையாலே
இங்கிந்த பாபவதன் நபக்கு அநிசயம் பண்ணக்கடவன் என்று பரஸ்பரம் இச்சையல்லாமை
யாலே இச்சயோபாபேயத்வரூப ஸேபலக்ஷணமில்லையோ உதாபாச்சையில்லாவிட்டாலும் இந்த
பாபவதனுக்கு அதிசயாபாந் பண்ணக் கடவேனென்று பரஸ்பரம் இச்சைக்கு விரோபமில்
லாமையாலே ஸேபலக்ஷண கூடுமென்னில் அப்போது இச்சஸேபத்வ ஸ்வேச்சாயந்மாகையால்
இஷ்வேச்சாப்ரயுக்ரமல்லாமையாலே “இஷாத எவ தவ விஷ்வபதார்ய ஸதா” என்கிறபடியே
பாபவதஸேபத்வம் அப்ராமாணிகமாக ப்ராசுஜியாதோ என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி
இதி. இதினாலே லக்ஷணத்தில் இச்சாபத ஸேபஸேபிமப்யஸ்தான்யதமேச்சாபரமென்றும் உபாபேயத்வபதம்
விநியுக்ரத்வபரமென்றும் சொல்லிற்றாகிறது. இப்படி பாபவதஸேபத்வமீஷ்வேச்சாஸிப்தமாகில்
பூர்வம் - “குணீபாஸ்யமபாபாத:” என்று பாபவதவிபயத்தில் குணாபிக்யதர்ஷநகூதமாக ஸ்வேச்சாஸிப்த
ஸேபத்வமென்று சொன்னது விரோபியாதோ பாபவதத்வமடியாக பாபவதிச்சாபாபாஸிப்த ஸேபத்வா-
பேப்யா பாபவதிப்யத்தில் போலே குணபானமடியாக ஸ்வேச்சாஸிப்த பாபவதஸேபத்வ பிப்ரமாகை
யாலே விரோபமில்லை என்னிலிப்படி யிரண்டு ஸேபத்வ உண்டாகிலிரண்டும் ஸமாநாப்ய
மாயும் கைபூர்யரூபஸமாநகார்யமும்...

(மா.ப்ர) ஸூயோநிர்ணீதமிதி பாப: । உபஜிவியாதே, கृतப்ரதிகூதபூதி விபாய । தயாத்வே஽திசயா
ஸிப்த்யா ஸேபத்வாபாபப்ராசுஜாத । தன்னேற்றமாயிருக்கும், ஸ்வஸ்தானிசயாவஹ் பவதி - ப்ராபர்ஷிதரீத்யா
விரோபாபாவேந பாபவதிச்சாஸிப்த பாபவதபரஸ்பரஸேபத்வம் பாபவத்ப்ரீதிஹேநுகைபூர்யபர்யந் ப்ராணஸிப்தம்
ஸ்தாபிதம் - குணவஸூகூத ஸ்வேச்சாபீந ஸேபத்வ நு “கூர ஸர்கரயா யூகம்” இதி ந்யாயேந மஹதீய டாஸ்யஸ்ய
லோகே ஸூகரத்வ தர்ஷநாந்நாந்நாபஹத்வேந அத்யூகூபமிதி இப்படி இஷ்வேச்சையாலே இத்யாதி வாக்யபூயஸ்ய
பலிதார்த: । நநு ஸர்வஸ்தாமி ப்ரீய: பதிஸ்வபக்தான ஸ்வபக்தஸேபத்வே விநியுக்ரதே ஸேபஸாரிண ப்ரத்யபி தயா
விநியுஜித । தோமபி திபிபூதித்வாவிஸோத ।

(மா.ஸ) உபஜிவியாதே இதி । உபஜிவநே கூதப்ரதிகூதரூபத்வாஸ்வரூபவிரோப எவ ஸ்யாதிநி பாப: ।
எவமவிருபே இஷ்வேச்சாயதே பாபவதஸேபத்வே நா ப்ராணிகத்வம் ஸந்ஹோ஽பீத்யாஹ । ஸேதநபதஸேபத்வஸ்ய
டாஸத்வே பர்யவஸந்நத்வாந்நிபூண் விருபூண் ப்ரதி ஸ ஸேப:ஸ்யா ஸ்யாதிநி ஸேபத்வவிஸேபபூத பாபவத்கடாஸத்வம்...

(சா.பு) விசேஷவிஷயம் பர్యவசாயயததி குணவசிகூதனாண இதி । ஸகவத்பிஷயத்திலும் துஹந்தாபி-
புராயேண தண்ணேற்றம் இயுதம் । ஸவரூபஸ்யாத்யந்திதம் । தறி குணவதா஑வதா எவ ஸேபிணசவ ஸ்யு:
இயுதா஑ । இவ்விடத்தில் இதி ।

மூ-ஸ்வாதந்யஸஹகூதையான தன் ஈஹ்யாலே ஡ா஡வதர்க்கெல்லாம் ஸேஷித்வத்தை உண்டாக்கும் - ஐவர்கள் ஈஹ்யுங் கூட்டிக் காண்டு ஐவர்களுக்கு ஡ா஡வதஸேஷத்வத்தை உண்டாக்கும்...

(ஸா.தீ) தன் ஈஹ்யாலே ஂன்று, நான் ஸேஷியாக வேணுமென்று ஸேஷியாகிறவனுடைய ஈஹ்யை வ்யாவர்த்திகிறது....

(ஸா.ஸா) ஸ்வாதந்யமாடேவ ஡ா஡வதர்களுக்கு ஸேஷித்வத்தை உண்டாக்குமென்றபடி. ஐப்படி யானால் குணகூத஡ா஡வதஸேஷத்வத்துக்கு ஸ்வேஹ்யே ஡யாஜிகையாகையாலே ஈஸ்வரேஹ்யாஹீனத்வமில் லாமையாலே அ஡மாணிகத்வ ஡ஸாஹ்யாதோ? ஡ா஡வதந஡ிமதத்வாத்ஸ்வரூ஡விரூத்வமும் ஡ஸாஹ்யாதோ? ஸேஷத்வ஡ேதமில்லையாகில் தத்஡ரிஸவந்ஹிஸேஷத்வமும் ஈஸ்வரேஹ்யாஸித்வதயா ஂகமாக ஡ஸாஹ்யாதோ? ஈஹ்யா஡ரிஸ்யென்னில் ஸ்வேஹ்யாஸத் ஸேஷத்வமென்கிறது விராஹியாதோ? ஂன்னவருளிச் செய்கிறார். ஐவர்கள் ஈஹ்யையும் ஂதி. தயா ஡ குணாஹிவ்ய ஡ர்ஸநஸ்தலே உ஡யேஹ்யா ஸித்வஸேஷத்வ- மந்யத. ஡ா஡வதிஹ்யா஡ரிஸித்வஸேஷத்வம் ஡ான்யத். ஡மாண ஸித்வ ஡யாஜிகேஹ்யா஡ேதவத்வாத் ஸேஷித்வஸ்ய து ஡யாஜிகேஹ்யா஡ேதா ஡ாவாடேகத்வமென்று கருத்து. உ஡யேஹ்யாஸித்வதயா ஡ா஡வத஡ிமதமாகையாலே ஸ்வரூ஡விராஹிமில்லை ஂன்று கருத்து. ஂனாலும், ஡ா஡வதர்களுக்கு ஡ரத்வஸேஷத்வவஹன் ஸ்வரூ஡- ஡ா஡மானாலும் ஸேஷித்வவஹன் ஡மகாரரூ஡மாகையாலே ஸ்வரூ஡ விரூத்வமன்றோ?

(ஸா.஡) நந்விதம் ஡ா஡வதஸேஷத்வம் ந யுக்தம். ஡ரஸ்஡ர யதேஹ்யாவிநியாஜகத்வரூ஡ ஸ்வாதந்யாத்மகஸேஷித்வா- ஡ாடகத்வாத். ஸ்வாதந்யஸ்ய ஡ ஸ்வரூ஡நாஸகத்வா஢ித்யத்ர யதா ஡ா஡வதஸ்ஸ்வதந்ந்ரஸ்ய ஸ்வேஹ்யாகூத ஡க்த- ஡ராஹீனத்வ ஸ்வாதந்ய ந விஹந்தி. ஂவமேவ ஡ா஡வஹ்யேஷ஡ூதஸ்ய ஡ா஡வதிஹ்யாகூதம் ஡ா஡வதஸேஷித்வம் ந ஡ா஡வஹ்யேஷத்வம் விஹந்தி. கிந்து ஡ா஡வஹ்யேஷத்வ஡ல஡ூதயதேஹ்யா விநியாஜகத்வரூ஡ஸேஷித்வவிஸேஷ ஸ்வா஡ித்- வஸ்யாநு஡வ ஂவ ஸ்வாதந்யாத்மகஸேஷித்வம் விஹந்தித்ய஡ி஡்ரேத்யாஹ. l...

(ஸா.வி) ஸ்வாஹநா஢ு ஸ்வஹூதமால்யா஢ிவிநியாஜகத்வவி஡ூதித்வாவிஸேஷாத்஡ாகூதாத்மந: ஡்ரத்ய஡ி கி் ந விநியு஢்க்த ஂத்யத்ராக்தம். ஸ்வாதந்யேதி. “ஸ்வாதந்யமேஸ்வரம஡்யநுயாஜ்யமாஹ:” ஂதி தத்ர ஡்யநுயாஜாநிர்ர்தக ஂதி ஡ாவ: - நநு தத ஂவ வி஡ரீத விநியாஜாநிர்ர்தகி் கி் ந ஸ்யா஢ிததி ஡ேந் “஡ானி த்வாத்மேவ மெமதம்” ஂதி ஡க்தா஡ி஡ாநித்வஸ்யேவ ஂதா஢ுஸ்வாதந்ய நியா஡கத்வா஢ிததி ஢்யேயம். ஡ா஡வதர்க்கெல் லாம் ஂத்யத்ர ஂல்லாம் ஂத்யயாஜகத்வவஹ்யேத: ஡ா஡வதர்க்கே ஂத்யந்யயாஜகத்வவஹ்யேத: ஡ு஢்ய: . நிகூஹா- ஢஡கூஹ்யா஢ி நி஡ந்நாநா஢்மவ்யவஸ்தா து கரிஸ்யத ஂதி ஹு஢்யம். நநு குணவஸூகூத஡ிவேஹ்யா ஡ா஡வதஸேஷத்வா஢்஡ிகாரே ஡ா஡வதிஹ்யாஸ்தத்ர ஹேதுத்வம் ந ஸ்யாத். ஡ிவஸ்ய ஸ்வாதந்யம் ஡ ஸ்யா஢ித்யத ஂஹ - ஂவர்கள் ஈஹ்யையும் ஂதி. தா஢ுஸேஹ்யா஡ம஡ி ஈஸ்வர ஂவ ஡்ரேக ஂதி தஸ்ய ந ஸ்வாதந்யம். ந வா ஡ா஡வதிஹ்யா ஹேதுத்வவ்ய஡ி஡ார: . ஡ா஡வத஡ிமதத்வா஢ு஢்ய஡ஹ்யேஷத்வம் ந ஡வர்திதி ஡ாவ: . ஂவமேஸ்வரேஹ்யா ஡ா஡வதாநா ஡ரஸ்஡ரஸேஷித்வ ஡ா஡வதிஹ்யாவிநியாஜகத்வஸேஷித்வஸ்ய தந்஡...

(ஸா.ஸ) ஸேஷித்வத்தை ஸேஷித்வ஡ாவநாவிஸயத்வத்தை ஸேஷித்வ஡ாவநாவிஸயாந் ஸர்வாந்஡ரி஡லதா ஢ுஸ்ஸகம் ஸேஷத்வ கதம் நிர்வஹித்யத்ராஹ. ஐவர்கள் ஈஹ்யையும் ஂதி. ஂவ வஸ்துஸ்திதி஡ுவத்வா ததஸ்ஸஹ்யா...

மூ-நியமித்து ரசிக்கையாலே இஷ்வரன் தன் இஷ்வரத்வமும் ஸோகூத்வமும் பெற்றான். இப்ப்ரகாரத் தாலே தங்களுக்கு வந்த ஸேஷத்வஸேஷித்வாதிக்களெல்லாம் இஷ்வரனுடைய ஸோகூத்வத்துக்கு ஸேஷமென்று தெளிகையாலே இருவருக்கும் கோதற்ற புருஷார்த்தகாஷ்டை உண்டாகிறது.

(மா.தி) ஸா஗வத்ருவருக்கும் புருஷார்த்தகாஷ்டாஸித்தியுண்டென்கிறார். இப்ப்ரகாரத்தாலே இத்தாடியால். ஸேஷத்வஸேஷித்வாதிக்களெல்லாம் இஷ்வரனுடைய ஸோகூத்வத்துக்கு ஸேஷ, ஸோகூத்வாபாதிக்கமென்கை. கோது, அஸாராஷம். ஸா஗வத்ருபுரித்யேக புரிஜனமாதாமை. இப்படி நிஷித்த ஸா஗வத்ஸேஷத்வார்த்துக்குக் கோதற்ற...

(மா.ஸா) ஸா஗வத்ருத்வமும் இஷ்வரஸானுஸுவஹேதுவாகையாலும் இஷ்வரநியமநாதினமாகையாலும் இஷ்வரத்வஸோகூத்வங்களுக்கு நுநதையிலலை என்று கருத்து. இப்படி ஸா஗வத்ருங்களுடைய புரஸ்பரஸேஷத்வ ஸேஷித்வங்கள் இஷ்வரஸோகூத்வஸேஷமாகில் இருவருக்கும் புருஷார்த்தகாஷ்டை எங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்ப்ரகாரத்தாலே இதி. இப்ப்ரகாரத்தாலே, ஸா஗வந்நியமநத் தாலே. இப்படி ஸா஗வத்தினமாத வந்த தங்களுடைய புரஸஸேஷத்வஸேஷித்வ தத்பலங்களை "ஸுஓகூத்வே ஸ்வஸோ஗மஸிலம் புதி ஸோ஗ஸேஷம்" என்று ஸா஗வத்ருஸோகூத்வஸேஷமாக அநுஸந்திக்கையாலே ஸ்வாதினஸ்வார்த்த ஸோகூத்வஸுந்நிரூபதோஷமில்லாமையாலே கோதற்ற புருஷார்த்தகாஷ்டையுண்டாகிற தென்று கருத்து. இப்படி இருவருக்கும் புருஷார்த்தகாஷ்டை உண்டாகிறதென்று ஸொன்னது கூடுமோ? அகூநோபாயரான ஸா஗வத்ருங்களுக்கு புரஸ்பரம் கௌர்யமுபாயோபயுத்தமாகையாலே புருஷார்த்த மேயன்றோ ஸா஗வத்ருஸேஷத்வமாத தெளிந்து உத்த புகார ஸா஗வத்ஸேஷத்வ தெளியாத ஸா஗வத்ரு களுக்கு ஸா஗வத்ருகௌர்யலாஸமேயில்லாமையாலே புருஷார்த்தகாஷ்டாலாஸமெங்ஙனே? கிஷ ஸா஗வத்ருகௌர்யஸ்ய புருஷார்த்தகாஷ்டாத்மகத்வ புர்வாதிக்காரோத்த ஸ்வரூபானு஗ுணானேக புகாரோத்தரகூத்வபுரஸுதிமோஷ புர்யந்தபுருஷார்த்தங்களை இஷ்ஓயாதே ஸா஗வத்ருகௌர்யத்தையே புருஷார்த்தமாக இஷ்ஓக்கையாலே அன்றோ? இங்கு ஸா஗வத்ருங்களுக்கு ஸ்வரூப...

(மா.பு) திஷாயாஷ்ரயத்வரூபபுரிஜனான்தரபுரத்வாபாதிக்கத்வாத்ருஸேஷத்வாஸ்தாயா தத்புரிஜனேன புரஸபுரிஜனவத்-வாபாதிக்கத்வாத்ருஸார்த்தஸோகூத்வ புர்யவஸித்தத்வாஷ்ஓநந்யபுரிஜனத்வவிருத்யத்ரு தாதுஷாதிஷாயாஷ்ரயத்வஸ்ய தாது-ஷாதிஷயனகத்வஸ்ய ஓ ஸா஗வத்ருத்வானுஸந்நானாநந்யபுரிஜனத்வவிருத இத்தாஹ. இப்ப்ரகாரத்தாலே இத்தாதினா. கோதற்ற, ஃகூகிஷ ரஹிதா. ஸ்வாதந்யரஹித்தேய்யத்ரு.

(மா.வி) ஸோகூத்வம், கௌர்யானுஸுவித்ருத்வம். ஸோகூத்வத்துக்கு ஸேஷ, ஸோகூத்வாபாதிக்க கோதற்ற, தோஷ மற்ற. ஃகூகிஷ புரிஹ்ய ஸித்தயா. ஸ்வார்த்தஸோகூத்வாதிக்காஹித்தேய்யத்ரு. இவ ஸா஗வத்ருநிஷாவத்ரு: அபராஓ...

(மா.ஸ) ந புருஷார்த்தகாஷ்டாஸஓகூதோஓபி - நிரூபாதிக்க ஸேஷித்வஸ்யேவ ததுஸயாக்கித்தத்வாத்ருத்வேவ ததுஸய-மபுரிதி ஸ்வார்த்தமேவத்தேய் நியந்தரித்தயோர்ந ஸஓகூதேலேஷ்யாப்யாபதி: . புரஸ்பரம் ஸேஷத்வஸேஷித்வ ஸா஗வத்ருஸோகூத்வார்த்தே இதி நிர்ஓரணானாஸாஹ்காரதா புருஷார்த்தகாஷ்டாயா இதி க்ருமேண ஸஓகூதா ஓநுஷ்ய புரிஹார இதி ஸாவ: . கிமிய புருஷார்த்த காஷ்டா ஸர்வஸாஓரணி அபராஓரூஷ்யாதிமத்ருதிஸ்திஸ்தி கிமிதி ஸஓகூதாயா புருஷ விஷோஸாஓரணி புருஷவிஷேஸபுரிதிஸ்திஸ்திஸ்தி...

மூ-இப்படி நிश्चितार्थராய் சாரவத்துக்களான கृतகृत्यருக்கு அபராధரூச்சியும், அதிஷ்டையும, அந்ரதேவதா ஸ்பர்ஷமும், ஆத்மாதினபொருமும், ஆத்மார்யபொருமாதிரு பமுதிலலாத பரமேகாந்தி களுடைய ப்ரஸாதமே எப்போதும்...

(சா.தி) என்கையால் பரமேகாந்தியினுடைய ப்ரஸாதமே அபேக்ஷாயம் । வேறொன்றுமில்லை என்று நிர்மதிக்கிறார். இப்படி நிश्चितேத்யாடியால் அத எவ் சாரவத்துக்களான. ப்ரபவதூரவத-விஷயபராధரூச்சியும் ஸ்டூபபத்ரகாதிபு பமுது, மொழி । துற்றமென்றபடி, ப்ரஸாதம், ஁கப்பு, இப்படி ஸ்வய்ப்ரயொனமாத...

(சா.ஸா) ப்ராஸுத்தர கृत்யாதி பூர்வார்யத்திலே ரூச்சி நடையாடா திற்க இத்தை பூர்வார்யகா஁ என்கிறதுவும் அநுபபத்ரமன்றோர் வித்வ ப்ரதிஸபத்விபாபவதன் அபராధரூச்சியாதி தோகாந்த னாகில் "மற்றுமோர் தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடொற்றிலேன்" என்றிருக்கிற ஆதிகாரிக்கு "சமயே திஷ் ஸூரீவமாவாலிபதமந்வா:" என்று இளைய பெருமாரைக்கு ம஁-ராஜர் விஷயத்தில் போலே அநாதராதிகள் ப்ராஸமாயி நக்க கெட்டிரூச்சியும் த஁பமெந்நவனேர் என்ன உத்தரமருளிச் செய்கிறார். இப்படி நிश्चितார்யராய் இதி । இப்படி நிश्चितார்யராய், உத்தரபகாரேண ப்ராபவதஸேஷத்வநிश्चயத்தை ஁டையாரென்றபடி. இதனாலே ப்ராபவதஸேஷத்வ தெளியாத ஆதிகாரிக்கு ப்ராபவதகெட்டிரூச்சியில்லாவிட்டாலும் விரோதமில்லை என்று கருத்து. சாரவத்துக்களான இதி । பூர்வாதிக்காரத்திலே இருக்கும்படி ஸொல்லுகிறோமென்று உபக்ரமித்து கரணத்ரயத்திலும் கர்த்வங்கலில் ப்ரதான ப்ராபவதகெட்டிரூச்சியில் எல்லை நிலமான ஆகார்யாதி ப்ராபவதகெட்டிரூச்சியென்று ஸொன்ன ப்ரகாரத்தாலே ஸாராஸநிர்நயமுடையாரென்ற படி. இதனாலே ஸாரநிश्चயமில்லாத ப்ராபவதர்களுக்கு உத்தரகृत்யப்ரபூதிமொக்ஷபர்யந்தபூர்வா-ர்த்யந்நரூச்சி பிறந்தாலும் கृतகृत்யரான சாரவத்துக்களுக்கு ப்ராபவதகெட்டிரூச்சியிலே தானே ரூச்சி பிறக்குமென்றபடி. கृतகृत்யருக்கென்கையாலே அகூதோபாயருக்கு ப்ராபவதகெட்டிரூச்சியும் உபாய-கோதிநிவிஷமானாலும் பரமபூர்வார்யரூச்சி பிறந்தாலும் கृतகृत்யரான சாரவத்துக்களுக்கு இதுவே ரூச்சிவிஷயமென்று கருத்து. அபராధரூச்சியும் இத்யாதி - இதனாலே அபராधகृत்ய-ப்ரபூதிமொக்ஷபர்யந்தபூர்வா-ர்த்யந்நரூச்சி பிறந்தாலும் சாரவத்துக்களுக்கு ப்ராபவத கெட்டிரூச்சியிலே தானே ரூச்சி பிறக்குமென்றபடி. கृतகृत்யருக்கென்கையாலே அகூதோபாயருக்கு ப்ராபவத-கெட்டிரூச்சியும் உபாய...

(சா.ப்ர)நந்வேவ் ப்ராபவத கெட்டிரூச்சியஸ்ய கர்த்வத்வே "ததுர்விதா ப்ராபந்தே மா । அபாயாத்விதரதஸஸ்வந்மா தீவ ஸரண ரத: । தநகூத்யாஹில ப்ராப மாமாப்நுதி நரதஸநை:" இத்யாதிபிரக்த ஸாபராధப்ரயொனான்தர ப்ராபாபவதான-ப்ரத்யபி கித்஁ரவூத்தி: கர்த்வா ஸ்யாத் தததததகாந்த்யானந்யப்ரயொனவிரோதஸ்யாதித்யத்ரா஁ । இப்படி நிश्चितார்யேத்யாதிநா...

(சா.வி) ரூச்சியாதிர்ஹிதானா பரமேகாந்தினா ப்ரஸாத எவாபேக்ஷாயோ நான்ய இதி நிர்மமயதி । இப்படி நிश्चितேதி...

(சா.ஸ) தேத்யா஁ । இப்படி இதி । அதிஷ்டூ "கர்த்வம் ஸகூதேவ" இத்யாதிநுத்தா । இல்லாதே இத்யனே ததததான்தத்விதரஹிதேஷ்வேவ வூத்திவிதேஷேண விதேஷப்ரஸாதோ நாபேக்ஷாய இதி ப்ரலிதம் । அனே ஸுத்யான்த-ஸித்வாந்தினாமிதி ஸத்ர஁ஸுலோகஸ்தபத விவர்த பவதி । கृतகृत்யனுக்கு இத்யனே ஸ்திரத்யாமித்யஸ்யார்ய உத்த: ।

மூ-ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அபேக்ஷணியம். வேதமறிந்த பகவர் வியக்க விளங்கிய சீர், நாதன் வகுத்த வகை...

(சா.டீ) ப்ரஸாத் சாடனமாயதுக்கொரு சாடியாஸத்தை எண்ணாதே என்கை. பாகவதகேடூய் மும் யதாஸாஸமேயாக வேணுமென்று சூசித்துக் கொண்டு தமக்கது சிடித்தமையை அருளிச் செய்கிறார் பாட்டால். வேதமறிந்த இயாடி. வேதத்தை சார்த்தமாக அறிந்த பாகவதர். வியக்க, விஸ்மயிக்க. விளங்கிய சீர்நாதன், விஸ்மயிக்கும்படி விளங்குகின்ற கல்யாணகுணங்களையுடைய சர்வீஸ்வரன். வகுத்த வகை, விடித்த ப்ரகாரத்தை...

(சா.ஸா) ருச்யாடிதோஷயுக்தபாகவதப்ரஸாதத்தில் ருசியில்லாவிட்டாலும் ததோஷரஹித பாகவத விஸயத்தில் கேடூய்ருசிஸ்வரஸையாக வருமென்றபடி. ப்ரஸாதமே ஸ்வய ப்ரயோஜனமாக அபேக்ஷாஹீ வேறொன்றிலும் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிக்கு ருசி பிறவாதென்றபடி. இதினாலே புரூபார்த்தகாஷாரூபத்வம் நிஹிதமாகிறதென்று கருத்து.

இப்படி பாகவதகேடூய் வர்த்தயமென்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போது பித்ராடி களுக்கும் உத்மாஸ்ரமிகளுக்கும் ப்ராஹ்மபாகவதர்களுக்கும் புத்ராஸ்ய குஹஸ்ய பாகவதஸ்த்ர-பாகவதவிஸயத்திலும் வந்தனோபஸர்ப்பாதிக்கேடூய் ப்ரஸாஜ்யாதோ? என்ன அதிகாரார்த்தத்தைப் பாட் டாலே சட்யஹீயா நின்று கொண்டு ஸாஹீயைப் பரிஹரிக்கிறார். வேதமறிந்த இதி வேத மறிந்த பகவர், அநுஸ்தானபர்யந்தவேதாந்தார்த்தஜ்ஞமுடைய பாகவதர்கள். வியக்க, விஸ்மயிக்க ஆஸ-சர்யப்பும்படி. விளங்கிய, விளங்கா நிற்கிற. சீர், கல்யாணகுணங்களை உடைய. சர்வஸமாப்தரென்றபடி. நாथன், ஸ்வதந்ர ஸ்வாமியென்றபடி. வகுத்த, ஸ்வேச்சீயாலே விநி-யோகித்த. வகை, பாகவதஸேஸ்த்வத்தை...

(சா.ப்ர) உக்தார்த்த ஸ்ரீஸூத்ராதினா ஸுஹானுஸந்தானார்த்த ட்ராமிட்யாஸ்யா ஸங்கூஹாஹ. வேதமறிந்த இதி. விளங்கிய சீர்நாதன் வகுத்த வகை, "ராஸவம் ஸோபயந்த்யேதே ஷட்யுணா: புரூஸோத்நமம். விடித: ஸ ஹி த்மர்ஜஸ்ஸரணாஸதவத்ஸல: | பஹவோ நூபகல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே | குணீதாஸ்யமூபாஸத:" இயாடியுத்தப்ரகாரேண பாகவதபர்யந்த ஸேஸ்த்வநிவந்தனதயா ப்ரகாஸமானகுணேன பாகவதா...

(சா.வி) பழுதில்லாத, தோஷரஹிதேத்யர்த்த: |

பாகவதஸேஸ்த்வபர்யந்தாஸ்யகதயா ப்ரகாஸமானகல்யாணகுணேன பாகவதா விஹித பாகவதஸேஸ்த்வ ப்ராமாவய வேதாந்தார்த்தாபிஜ்ஞா பாகவதா யதா விஸ்மிதாஸ்யஸ்ததா பாகவதகேடூய்மத்யாடரேணாப்யூபகம்ய "யதா தேவே ததா குரீ" இயாடி வேதமாஸநிஸாரேண வர்த்தமஹ இதி காடியானுஸந்தே. வேதமறிந்த இதி. விளங்கிய சீர், ப்ரகாஸமானகுணேன - நாதன், நாथேன - வகுத்த...

(சா.ஸ) ப்ரஸாதமபேக்ஷணியமத்யஸ்ய ப்ரஸாதார்த்த தத்கேடூய் சர்வதா கார்த்தமத்யபிப்ராஸ: | அனேன ப்ரஸதி லபே-மஹீத்யஸ உக்த: | வேதம் இதி. வேதார்த்தபூத நாராயண ஜகதஸ்சர்வவித காரணத்வேன சர்வஸமாப்தரத்வேன ச ஜானந்தோ பாகவந்தோ யதா விஸ்மிதாஸ்யஸ்ததா நிரதிஸயோஜ்வல்ய ஸுஸீல்யஸுலப்யாடி குணவதா நாथேன தாயதன...

(மா.தி) லாபவதசுஷ்வாதஸபத்தை எண்கை. பெறுநாம், பெற யாய்ான நாம். அந்த லாபவ
னுடைய கோதற்ற அடியவர்க்து ஆதர்ப்ருமான சபுவ்வீர்யங்களை அர்ஶகரித்து.
அழியா மறைநூல், நிய்யமான வேத்யாயங்கலோடே கூட திறுத்த, திறுத்தப்பட்ட. வேதத்
தாலே வ்யவஸ்தாபிக்கப்பட்ட சடாசாரஸ்திதி குலையாதபடி...

(சா.ஸ்வா) பெறுநாம், பெற்றவரான நாம். அவன், அந்த சுவாமியிஷ்டைய. நல்லடியார்க்கு, அபராधருவ்யாதிदोषरहित भगवद्वासभूता ளுக்கு. ஆதாமிக்க, ஸ்ணாபக்யதர்ஸனத்தா லே வந்த ராகௌத்யம் । மிக்க, ப்ருமான, அடிமையினைத்து, ஸேஷ்வகார்யக் டுர்யத்தை அங்கிரித்து. அழியா மறைநூல், நியமான வேதத்தினாலே. நானி நிறுத்த, நானி யோடே வ்யவ-ஸ்தாபிக்கப்பட்ட. நிலை, ஸ்திதி । ஸாஸ்த்ரீய தததர்ஷாந்ரமஸுஸிஷ்யபிநுபுத்ராதி வ்யவஸ்திததம்காசர்ம । குலையா வகை, குலையாத ப்ரகாரத்தி லே...

(சா.பு) சङ்கலிபிதமஸ்மத்வரூபிசித பாகவதசேஷத்வம் । பெறுதாம், “கணேதஸ்யம்பாபந:” இயுக்-
புரகரேண ப்ராபவந்தோ வயம் । வேதமநிந்த பகவாந் லியக்க, “அஹோ க்ருதார்த்தஸ்ஸத நூலோகோ யஸ்மிந்
ஸித்தோ பாகவதோத்தமோ஽ஸித்” இயூதி மூலபூதஸ்ய “யதா தேவ ததா க்ரூ” । தஸ்யைதகர்திதாஹ்யர்தா:
புரகாஸந்தே மஹாத்மந: । அகார்யவாந் புரூபோ வேத” இயூதி வேதாந்தஸ்யாபிஜ்ஞா யதா விஸ்மிதாஸ்யஸ்ததா ।
அவநஸ்வடி யாரங்க்ராத்ரமிக்க வடிமையினைத்து, பகவதநந்மவ ராஹ்யேநாதி ஸ்ரேஸ்தாநா பக-
வதாஸாநா நித்யஸூரீணா “நித்யாபிவாஃஸித...” இயூதிபுக்தபுரகரேணாத்யாடர விஷயபந பாகவநகைஹ்ய-
மப்யுபகம்ய । யதா, தஸ்யபகவதோ஽நத்ய ப்ரயோஜநதயா “ஜானீத்வாத்மேவ” இயூதிபுக்தபுரகரேணாத்யார்ப்ரிபுரயதமாத
தாஸாநா கைஹ்ய வயமத்யாடரேணாப்யுபகம்ய । அபியா மஹாதாம் நீதி தீரூக்க “ப்ரஹ்மா ஸ்வய
பூவப்யாநஸ்த் । பூவே பூவேப்யோ வக ஂததூ:” இயுக்தபுரகரேண விநாஸரஹிதந ஧்ரம்ப்ரதிபாடகேந “அகார்ய
தேவோ பவ । நோ இதராணி” இயூதி...

(சா.வி) சङ்குல்பிதம் । வகை, भागवतभजनात्मक प्रकारम् । பெறுதாம், प्राप्ता वयम् । வேத மறிந்த பகவர் வியக்க, “अहो कृतार्थस्सतन नृलोके यस्मिस्थितो भागवतोत्तमो हि” इत्यादि प्रकारेण वेदान्तवेदिनो भागवता यथा विस्मितास्स्युस्तथा । அவனல் ஸடியார்க்கு, तस्य समी-
चीनदासानाम् । ஆதாம் மிக்க, आदाराधिक्येन । அடிமை, कैङ्कर्यम् । இசைந்து, अभ्युपगम्य । அழியா மறைநூல் நீதி நிறுத்த நிலை, नाशरहित वेदशास्त्रन्यायस्थापिता स्थितिः । “आचार्य देवो भव” । ये केचास्मच्छ्रेयासो ब्राह्मणाः । तेषां त्वयासनेन प्रश्वसितव्यम् । யான்யஸ்மாக சச்சரிதானி । तानि त्वयोपा...

(सा.स) क्रमाद्विभक्ता निरवधिक्वैङ्कर्यपर्यन्त ब्रह्मानुभवाख्या सिद्धि मुक्तौ प्राप्तु योग्या वय "जानं त्वात्मैव मे मत । मम मद्वक्तभक्तेषु" इत्यादिना प्रख्यातव्यामोहवतो भगवतो दासेष्वपराधरुच्यादि विरहितैकन्त्यवच्छेषित्वमध्यवस्य तेषां नित्यकिङ्करोऽहमित्यान्तादरण पूर्वकमित्यभ्युपगम्य "आन्वि-
नोति" इत्युक्तविधया पूर्वैस्खलिततया परिपालिता श्रुत्यादिसिद्धा नित्याद्यनुष्ठानपद्धतिरूपा नीति प्रतिष्ठाप्य अविकलेन अनन्यार्हशेषत्वादिरूपै...

மூ-வகை நின்றனமே || 23 ||

நாதென...

(சா.ரீ) நிற்கப் பெற்றேறாமென்கை || 23 ||

கீழ்ச் சொன்ன பரமேகாந்திகளுடைய ப்ரஸாதமே இவனுக்கு அபேக்ஷாநியமென்று மற்றைய ஸ்லாகத்தாலும் ட்ரவீகரிக்கிறார். நாத் இதீ - அஸ்மத்ஸவாமியான ப்ரகவாநிடத்து தத்ரீதியொழிய...

(சா.ஸ்வ) நின்றனம், ப்ரதிஸ்திதாளானோமென்றபடி. ப்ரதிஸிஷ்யாதிக்களுக்கு ப்ராகவதத்வமி ந்த் தாலும் வர்ணாஸ்ரமாதி விரூதமல்லாத ப்ராகவநகே஢ூர்யமே ப்ராகவதபிமதமாக ஸாஸ்த்ரமித்ரமாகை யாலே ப்ராத்ரதிவிஷயத்தில் ப்ராத்ரதிக்களுக்கு வந்தநொபஸர்ப்பாதிப்ரஸத்தியில்லை என்று கருத்து || 23 ||

இப்படி நிஸ்சிதார்த்தராய் ஸாரவீததுக்களான க்ருதகூர்யனுக்கு வழுவில்லாத பரமே-வாநிகளுடைய ப்ரஸாதமே ஸ்வய்ப்ரயொகநமாக அபேக்ஷாநியமென்று சொன்னது கூடுமோர் அப் போது அகூதநொபாயருக்கு ப்ராகவநஷேத்வமும் தத்கார்த்தகே஢ூர்யமம் அநபேக்ஷாநியமாக ப்ரஸத்தியாதோர் அவர்களுக்கும் ஸ்வய்ப்ரயொகநமாக அநபேக்ஷாநியமானாலும் மொக்ஷொபாயதயாபேக்ஷாநியமென்னில் ஁பாயதயாபேக்ஷாநியமானாலும் தத்ரபுருஷார்த்த்யாகபூர்வகமதிஸ்சிதபுருஷார்த்தயாபேக்ஷாநியமல்லாபை யாலே புருஷார்த்தகாஷ்டரூபத்வமென்று தீனா கிஸ்ச மொக்ஷொபாயமாக ப்ராகவதவிஷயத்தில் யாஞ்நாரூபொ-பாயமே கர்த்வ்யமாகையாலே ப்ராகவந ப்ரஸாதமபேக்ஷாநியமென்றோ என்ன ஸ்லாகத்தாலே அகூதநொ-பாயர்களுக்கும் ஁பாயதயா ப்ரலதயா ச ப்ராகவநப்ரஸாதாபேக்ஷையே உண்டாகிறதென்று ஸ்வாநுஸந்தான மாக அருளிச் செய்கிறார். நாதென இதீ | ந:., ப்ராகவநஷேத்வரஸிகாநா் ஸாரவீதாமஸ்மாகம் | நாதே, ப்ரமஷேஷிணி | தந்நாபிநாலா்கிநா்த்யாதி ஸமபிவ்யாஹரேண சதூர்முக்ஷொத்யாதகநயா மித்ரே ஸர்வஸ்மாத் பரே ச ஸ்வதந்ஸ்வாமிதயா ப்ராகவநஷேத்வகே஢கர்யகரண பர்யந்த...

(சா.ப்ர) ஸாஸ்த்ரேண ஸ்வொக்தமர்யாடாயாமவஸ்தாபநாத் | நிலைகுலையா வகை நின்றனமே, ஸ்திதிப஢்ஜராஹித்யேந ஸ்திதாஸ்ம் | ஁பாயாபாய ஸயொகாபாவே நாப்ரக்ரமத்யமவூதய: புருஷார்த்த காஷ்டாயா ப்ரதிஸ்திதா அபூமேத்யர்த்த: || 23 ||

ப்ரபந்நேரநந்யப்ரயொகநத்வபூர்வக ப்ராகவநகே஢ூர்யேஸ்வார்த்தத்வதூராத்ரஹித்யேந தத்ர ப்ரதிஸ்திதேத்வநாத்நர ஸவந்நத்ய கந்நரஹிதேச்வர பவிதவ்யமித்யாஹ | நாதென இத்யாதிநா |

(சா.வி) ஸ்யாநி | நொ இதராணி" இத்யாதிக்கா ஸ்திதிரித்யர்த்த: | குலையா வகை, யதா ந நஸ்யேதத்யா | நின்றனமே, ஸ்திதாஸ்ம்: |

பூர்வ ப்ராகவந ப்ரஸாத ஁வாபேக்ஷாநிய இத்யுக்்தம் தமேவ ப்ரார்த்தயதே | நாத் இதீ...

(சா.ஸ) கான்யைநாவஸ்திதாஸ்ம் இத்யர்த்த: || 23 ||

இப்படி நிஸ்சிதார்த்தராய் இதீ வாக்யார்த்தஸங்க்ரஹீதமதிகாரார்த்த ஸ்வாபிஸந்நத்யாஸாஸநாப்யா் ஸஹுதய-ஹுதயாரொஹாய ஸ஢்ஜஹாதி | நாதென இதீ | ஸ்வாபிமூக்ஷவதி ஸொஹர்தேநேவ யாதூக்ஷிக்காதிஸூகூதஸ்பாதிநமூக்ஷேந விஶ்ரஶ்பரமஹிதபரமபுருஷார்த்தப்ரதே - ந:., நாதே - யாஞ்நாபூர்வக...

மூ-ஸ்துணமந்யதந்யதபி வா தந்நாபிநாலீகினீ நாலீகஸ்பூஹ்ணீய சூரஹ்முதாவாசா ந யாசாமஹே ।

(சா.தீ) துணஸதூஷமந்ன ஷேஸ்வரியமும், அந்யத், தஸ்மாத்திலக்ஷணமந்ன கைவலாஸ்மானுபவத்தையும், அந்யதபி வா, ததோ஽ப்யத்யந்த விலக்ஷணமந்ன மோக்ஷத்தையும், ஁பாயபரி஑்ரஹநந்நர மோக்ஷமும் யாவநாயமந்நெஹ்ந்ருகநத்து. தந்நாபீத்யாதி அந்நத ஹவாஹுதைய நாபியாக்ஷிந நாலீகினீ தாமரே ஓதையதில் பிறந்நத நாலீக, நாபிபத்யம் । அத்தகால் ஸ்பூஹ்ணீய யத்சூரஹ், ஆகைப்பலப்தம் பரிமலம் । த முசுத்யா, ப்ரசரிப்பியாந்நிந்நுந்ந. வாசா, ஸ்வரூபானுபானுரூபபார்த்தநா யோ஑்யதயா ஸ்லா஑்யமந்ன வாக்ங்கால் ந யாசாமஹே ।

(சா.ஸ்வ) தயாஸ்மத்தினியோஜந சமர்த்தே । விஷயஸப்தமீ । ஹவதவிஷயே । துணம், றேஹிகபஸுபுதாதிதகம் । அந்யத், ப்ரஹ்மபதம் । அபி, கைவல்யம் - வா, மோக்ஷமபி - தஸ்ய நாபிறேவ நாலீகினீ, பதின்னீ - தஸ்யா-மந்யந்ந நாலீகம் பத்யம் ததும்ஸுதோத்யாதகம் - தைந ஸ்பூஹ்ணீய சூரஹ் யஸ்யாஸ்சா - தயா வாசா - நாலீகஸ்ய ததும்ஸுதோத்யாதகதயா ததஸ்தானதயா த் தேவதான்தர சஸர்ட்டேண பாரமீகான்த்யாஹவேந ஹா஑வதவாசோ வேதான்தர-ப்ரயோஜநான்தராஹவேந தத்சூரஹ்அபேக்ஷோதிநேதி ஹாவ: - ஁வ ஹுதயா வாசா ந யாசாமஹே, யாசநான்ந கும்: - ஁தாதுஷபலார்த்தம்...

(சா.ப்ர) துணமந்யத், பரிதுஷ்யமானதுணவிலக்ஷணம் । துணகல்பமேஹிகேஸ்வரியப்ரஹுதிசைவல்யபர்யந்தம் । யத்யா, துணம், ஁ஸ்வரியம் । “துணீகூதவிரிசுதாதி நிர஑்ஷுசவிஹுதய: । ராமானுஜ பதா஡்மபூஜ சமாஸ்ரயணசாலின: । । ஁தே வை நிரயாஸ்தாதஸ்தானதஸ்ய பரமாத்மந:” இத்யாதுக்தப்ரகாரேண துணவதநுபாடேயமத்யர்த்த: அந்யத், ததோ வில-க்ஷண கைவல்யம் । அந்யதபி வா, ஸ்வவ்யதிரித்க் சமஸ்தபூரூபார்த்தேஹ்யோ஽த்யந்தவிலக்ஷண மோக்ஷமபி । ஸ்வப்ரயோஜந-தயா ந யாசாமஹே - யாசுநாயாமகரணே றேதுஹ்஑வதவா஑விலக்ஷண்யமத்யாஹ - தந்நாபீத்யாதிநா - நாலீகஸ்ய ஹவதந்நாபிஸத்யந்நாஸ்வோகூஹ்லே஽பி ததும்ஸுதவாஸஸ்தானதயா தேவதான்தரஸத்யந்நஸ்யாபி வித்யமானத்யாத் வேதான்தாசார்த்தவாச: குதாபி தேவதான்தரஸ்பர்சாஹவாத் - “஁வ் பூண்யஸ்ய கர்மணோ தூராத்ந்ந்ந வானீத்யுக்த-ப்ரகாரேண...

(சா.வி) துண, துணகல்பம் । “ஹாயாலீகம் விஹவமகில மந்யமானாஸ்துணாய । கநகமபி துண யே மந்நதே வான்தரா஑ா: - ஶரீர பதநாவதி ப்ரஹுநிஷேவணாபாடநாதிஹந்நதந்நயப்ரஸமததந தந்நதம்” இத்யுக்தப்ரகா-ரேண துணகல்பமேஸ்வரியம் । அந்யத் “ததோ விலக்ஷணம் கைவல்யம் । அந்யதபி வா, கிம் ஹதுநா மோக்ஷமபீத்யர்த்த: - தஸ்ய ஹவததோ நாபிநாலீகினீ, நாபிஸர: । தத்ர யந்நாலீகம் பத்ய அப்ராகூததிவ்ய஑ந்நாதித்யுதகம் । தைந ஸ்பூஹ்ணீயம் அபேக்ஷணீயம் சூரஹ் முசுததிதி ப்ரஸாரயதிதி சூரஹ்முக । தயா வாசா ஸ்வபதா஡்மபூஜத்யான சப்ரஸந்நதூர஑்முகமுகவிநிஸூத லாலாஸுதாபானலத்யசார்க்ஜே” இத்யுத்ப்ரகாரேண ஹய஑்ரீவ பௌமாத்மபானபரிண-தயா ததோ஽ப்யதிசயாமோத காரிப்யேதி ஹாவ: - நாதே, ஹவதி । ந யாசாமஹே, ஁தாதுஷ வாசா பார்த்தநாயம் கிமபி நாஸ்தி । ஁ஸ்வரியகைவல்யயோரநபேக்ஷிதத்யான்தோக்ஷே ஸ்வ...

(சா.ச) ஹரஸமர்ப்பணஸ்வீகூதஹரே நாயகே । துணம், துணவதுபேக்ஷணீயமேஹிகாமு஑்மிகமேஸ்வரியம் । அந்யத், கைவல்யம் । அந்யதபி வா, சாயுஜ்யாஹிதானம் மோக்ஷம் வா । ந யாசாமஹே, ந ஹநந்யாஹ்யா கான்தயா...

ம-சுதானாந் துமேமஹி ஸ்திரதயிா் சுதான்தஸிதான்திநாம்

(சா.தீ) ந பார்த்தயாஹே । பார்த்தீயோம். உமக்குத்தான் அநபேகிதமெதென்னவருளிச் செய்கிறார். சுதானாமித்யாதி । ஸ்திரதயாம், ஐகாணிதத்தில் ஸ்திரமான பார்ப்பாரபக்தவுத்தியை உடையவராய். பரமேகாந்திகளானவென்றபடி. சுதானா், முன்பு சொன்ன அபராதருத்தாதி-ரஹிராய். சுதான்தஸிதான்திநாம், சுதான்தஸ்துன பிராட்டி.மார் சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய சிதான்தமாவது...

(சா.ஸா) யாந்நாபலகிதபரபதி ந கர்ம: । அந்ர ஏஹிகாதி புரூபார்த்த சமபிவ்யாஹாரா துஷாந்தார்த்த: - யதா ஹிகாதிபுரூபார்த்தநிபதித் ஸ்ரூபவிர்ஹ்வாதுகவந்ந் ந யாசாமஹே ததா மாக்சமபி ந யாசாமஹே । ஐகாவத-பரமாதஸ்யேவ சாராபேயத்வாந்ஸாரவிதாமஸ்தாக. ஐகாவத்கே துர்யரூபமாக்சயாசந நாசாதிநிநி ஐாவ: - தஹி கிம-பேக்யத இத்யாஹ - சுதானாமிநி - சுதானாம் - அபராதருசுரூபதாஷரஹிநானா - ஸ்திரதயா, மா-விஸ்வாஸவிராதிசுதா பத்கரூபாதிசுதாஹிநானா - சுதான்தஸிதான்திநா - சுதான்தா:, அந்ந: புரஸ்திரய: - தेषா சிதான்த: - பாதிவ்ரத்ய்,பாரமேகாந்த்யமேஷாமஸ்தீதி சுதான்தஸிதான்திந: । அந்ந: புரஸ்திரயா ஹி பாதிவ்ரத்ய்...

(சா.பர) தத்பரதா ரூபசாரஹ்ய நாலிகேந ஸ்பூஹ்ணியம் பவதிதி ஐாவ: । சுதான்தஸிதான்திநாம்...

(சா.வி) பரயந்நிவ்ரதேதேதி ஐாவ: । யதி புரூபார்த்தாந்நரமபேகிதத் ஸ்யாததா ததர்த்தமேதாதுஷா வாசு அஸதுச-பலார்த்த வுதா விநியாஜ்யா ஸ்யாததா தாதுசபலபாரபாவபி ஂதந்மாந்ரார்த்தமாதுஷா வாஸிநியுக்தேததிது:கமேவ ஸ்யாத் - "கியந்நதாஜந் விபரகாந்நதா நராதிப । லக்த் லக்த் புந்ரலக்த் கானுதந்நேததிஐாஷிந" இதி வந்நதாசு சதுசபலாஐாவாதுகவதாதி ஸ்வாரஸ்யவேதிநா லக்தேவ சபாதிதா ஸ்யாத் - அதஸ்ததஐாவாதுத்ய் தந்யா இத்யந்நய மர்த்தஸ்தந்நாஐாத்யாதி விசேஷணவலாந்நசூத்தே । ததுக்தமாந்நரேவ "ததபி ச வயம் சாயம் சபுல்தமல்திமல்திபா பரிமல்துசாவாசா யாசாமஹே ந மாஹிஸ்வராத்" இத்யுக்தபரகாரேந நாலிகஸ்பூஹ்ணியேத்யநேந தஸ்ய சந்நுமுக-ஸ்பாாதிஸ்தி - ஂததாசுதஸ்து தேவதாந்நரஸ்பாாதி நஸ்தி - ததேவ சாரஹ்யமித்யபி வ்யாசக்தே அந்ர பக்சே அநந்ய-சரணத்வ பரயாஜநாந்நரரஹித்ய் அநந்யாபாயத்வமித்யாதி பூர்வாதிந்ந் சூத்தே இதி மந்நவ்யம் - தேந கதகத்யநா வ்யக்திதா - தஹி கிமப்யபேகிதத் ந பவந்யேவ கிமித்யாஹ சுதானாமிநி - சுதான்தஸிதான்திநா சுதான்த, லக்தமா: । தஸ்யாஸிதான்த "சரேஸ்து சதுலா க்த்வா லக்தா பரவலாதிந: ।

(சா.ச) பரபு: காமுகா யாசநியஸ்தததிதி ஐாவ: । நநு சிதார்த்தேநாபி பார்ப்ப துஷ்ணாஸஹகத வாஸ்வா-ஐாவ்யாதுச யாசநமபபந்நமித்யாஹ - தந்நாஐாதி - தஸ்ய, ஸ்விகதஐரஸ்யாஐயவிஐுதிநாதஸ்ய । நாஐரூபா யா நாலிகிநி, கமலிநி - தத்யந்ந் நாலிக், பத்யம் । தேந ஸ்பூஹ்ணிய சாரஐம் । சரண்யகூணகாஐி-லபநரூப - தந்நுசா, ஸர்வமாதிதகராத் கத்யாணகூணகாஐா ஸர்வதா திசுஐிஐம்சுத்யா வாசா । நஹேவ விதயா வாசா சிதார்த்தா யாசதிதி ஐாவ: । தஹி கிமசாஸ்யமித்யாஹ । சுதானாமிநி । அபராதருத்தாதிர்ஹி-தானா் । ஸ்திரதயாம் । மந்நேணாதிபாவிசால்ய...

(सा.स) स्वरूपादित्रय निष्ठावता कृतकृत्यानाम् । शृद्धान्तसिद्धान्तिना, “अप्राप्तिनः परिहरन्” इत्युक्त विधया महाराजान्तः पुरप्रधान पुरध्वीसिद्धान्तसमान सिद्धान्तानां परमैकान्तिनाम् । भुक्तिकालानं यदैश्वर्यं भगवदनुभव परिवाहरूपतत्त्वैर्द्वयसाम्राज्यं तद्दिनस्थानीयं तस्य प्रभातस्थानापन्नो यस्समयः “तस्य तावदेव चिरम्” इत्युक्तभरसमर्पणानन्तर...

மூ-புரஸதிம்

(சா.தி) ஡ா஑வதபுரஸாத் ஸுவயபுரயுரனமராகையாலே இதில் மூகஸா஑னதவூக்தி யதாவஸ்திதமான...

(சா.ஸா) யகமாய் ஆறாம் பாட்டில் ஸாண்ன ஸவ்ஷவரானந்தத்தைக் கணிக்கிறது. வா ஸ஑்
 ஑ ஸ஑்஑புரயிமாய் அநூக ஸமூ஑யத்துக்கு ஸமூ஑ாயகமாய் ஂஷ்வரியாதி஑நூக்த்தில் ஂகூகத்தைப்
 ஑ோலே இவற்றின் ஸமூ஑யத்தையும் யா஑ியோமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால்
 இரண்டாம் பாட்டில் ஂஷ்வரியகூவ்யயோஸஸமூ஑யம் ஸாண்னதுவும், ஆறாம் பாட்டில் மூகா-
 ஑ந்தஸவ்ஷவரானந்தயோஸஸமூ஑யம் ஸாண்னதுவும் இவை ஂல்லாத்தினுடைய ஸமூ஑யத்துக்கும்
 ஑பலகணமென்று ஸூ஑ிதமாயிற்று. ஑ யா஑ாமஂ ஂன்றது ஡ா஑வதஷேஸ்தரஸாபேக்யா ஂஷ்வரியாதி
 களுக்கு ஑ிகர்ப் ஸால்லுகிற இப்பாட்டுக்களில் ஑லிதார்த்தத்தை அருளிச் ஸெய்தபடி ய஑ா,
 ஂழாம் பாட்டில் "அடிக்஑ீழ் புதுதலன்றி" ஂன்று மூகத்தை ஑ிஷேதித்தது கீமூத்யெனவாதல்,
 ஑பலகணமாயாதல் ஂன்றது "஑ோங்கேழ் புகழ்க்ளவாயவாய் மொழி பட்டோடும்
 கலியமுதம் நுகர்ச்சி" ஂன்று ஑ாலாம் பாட்டு, ஂந்தாம் பாட்டுக்களிலே ஸாண்ன
 ஑ரமபுரூபுரணவிஷயகவிதார஑னவீ஑வத்தை ஸூ஑ிப்பித்தபடி. தந்நா஑ினாலிகினாலிகஸூ஑ுரணிய
 ஂன்கிற விஷேஷத்தாலே ஑ா஑ிப஑ ஡ா஑வதஷேஸமாகப் ஑ெறாதே கீவல் ஡ா஑வ஑்ஷேஸமாய் ஑துமூ஑
 ஑ுக்கு ஂவாஸமாகையாலே ஑ீவதான்தரஸ஑ர்ஷ மும் கலசியிருக்கிறதென்றும், தம்முடைய
 திருப்பவளம் ஡ா஑வதகூ஑ூர்ய பண்ணப் ஑ெற்று ஑ீவதான்தர ஸ஑ந்஑ுரணம்ன்றிக்கே இருக்கிற
 தென்று, ஂன்றது முதல் பாட்டில் துடங்கி ஂஷ்வரியாதிகளில் காட்டில் ஡ா஑வதஷேஸ்தரஸத்
 துக்குச் ஸாண்ன வூலகணயத்தை விவதிக்கிறது. ஑஑்நா ஸ்திரதியாமென்றது "கோதிலடி
 யார்" ஂன்கிறத்துக்கு விவரணம் - ஑ு஑்நாந்தஸி஑்நாந்தினாமென்றது "஑ீக்கமில்லாவடியார்"
 ஂன்கிறத்துக்கு விவரணம் । மூகூஷ்வரியதி஑ப஑ானஸமயாஸதிமென்றது. "஑ல்ல கோட்பாடு"
 ஂன்கிறவிடத்தில் ஑ல்ல ஂன்கிற ஑டத்துக்கு தாத்஑ம் ருளிச் ஸெய்தபடி. ஑ுரஸதிமென்றத்
 தாலே கோஸ்பாடென்றது ஑ுரஸாத஑ூவ்஑ ஸூவார஑ரமென்று வ்ய஑்ஜிதமாயிற்று. ஂழாம்
 பாட்டு துடங்கி அருளிச் ஸெய்த ஸஷேஸஸவாஸ஑ரமாவதி஑ாஸ்ய ஑ாஸ்யங்களுமிப் ஑டத்தில்
 விவதிதங்கள் மூ஑ு: ஂன்றது "஑ா஑ும் ஑ழிதோருழியூழி" ஂன்கிறத்தின் ஸ஑்஑஑ம் -
 ஑஑ேம஑ி ஂன்றது "வாய்க்கின்ற" ஂன்கிறத்துக்கு வ்யா஑்யானம் । இங்கு ஑஑ுவ஑னத்தாலே
 ஂன்று அநூ஑ந்஑ிகளுக்கு இது ஑஑ிக்க வேணுமென்றும் ஂர்த்தம் ஸால்லிற்றாயிற்று.
 இனி இத்திருவாய் மொழியிலே "஑ீக்கதிகள் முற்றும் தவிர்ந்து" இ்யாதிகளாலே
 ஸவ்ஷ்வர஑ுடைய ரகண஑ுராகங்களைச் ஸாண்னதுகளெல்லாம் ஑ா஑ே ஑: ஂன்கிற இடத்திலே...

(சா.஑ு) ஑லாதி஑: । மா ஑யே஑தி கா஑ூதஸ்தஸ்தஸ்ய ஸ஑்ஷம் ஑வேந்" இதி ஡ா஑வததிஸாயா஑ுரயவஸித-
 ஸவாதி...

(சா.வி) ஸ஑ந்஑ுரூ஑ா ஑ுரஸதி ஑ுரஸாதம் । ஑஑ேம஑ி, ஑ுர஑ுந்ம஑ி । ஸுவய ஑ுரயுரனதவூவெ ஡ா஑வத஑ுரஸாத...

(சா.ஸ) ஑ியாணாவதிக்கால: । தஸ்தி஑ாஸக்தா । ஸேஷி஑்நதி஑யா ஑ா஑ாமேவோ஑ி஑யந்நவஸ்திதி஑ஸாயா ததத்...

மூ-மூஹு: || 36 ||

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे पुरुषार्थकाष्ठाधिकारः षोडशः ।। श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।।

(சா.தீ) भागवतप्रसादप्रभावपरमिद्धतने. प्रसत्ति, உகப்பெய்யை அடிக்கடிப் பெறக்
கடவோமென்கை. || 37 ||

इति श्रीसारदीपिकाया पुरुषार्थकाष्ठाधिकारः षोडशः ।।

(சா.ஸ்வ) सङ्गृहीतङ्कणं आकृष्टं इत्यंशलोक्तत्वात् त्रुवायंमोழிக்கு சாரோத்தரேண வ்யாக்யான
பண்ணிற்றாயிற்று || 37 ||

इति श्री उत्तरसारास्वादित्यां पुरुषार्थकाष्ठाधिकारः षोडशः ।।

(சா.ப்ர) शयोऽपि माभूदिति भगवदतिशयैकनिष्ठानामित्यर्थः । एव भूत भागवतकैङ्कर्यविशिष्ट-
तत्सहवासो नित्यसूरिसहवासतुल्यतया परमभोग्य इति भावः ।। 38 ।।

इति श्रीसारप्रकाशिकायां पुरुषार्थकाष्ठाधिकारः षोडशः ।

(சா.வி) मेवापेक्षामहे नान्यदिति भावः । प्रभातसमयासत्तिमिति भागवतप्रसादप्रभावपरतयोक्तं न
साधनतयेति ध्येयम् ।। 39 ।।

इति श्रीसारविवरिण्यां पुरुषार्थकाष्ठाधिकारः षोडशः ।।

(சா.ச) कालकर्तव्यनिरपराधस्वयंप्रयोजनपाञ्चकालिक धर्मासक्ताः । तेषां मुहुः प्रसत्तिं, तद्विषयकैङ्कर्य
साध्य प्रसादं लभेमहि, आशासेमहि ।। 39 ।।

इति श्री सारदीपिकासङ्गहे पुरुषार्थकाष्ठाधिकारः षोडशः ।।

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

।। शास्त्रीयनियमनाधिकारः ।।

मू-मुकुन्दे...

(सा.दी) अथो तदीयपर्यन्तकैङ्कर्यनियतस्य तु । पुंसश्शास्त्रीय सरणिरनुरोधेति वर्ण्यते ।।

(सा.स्वा) இப்படி पूर्வாधिकாரத்திலே “அழியாமறைநூல் நீதி நிறுத்த நிலைகுலையா வகை நின்றனமே” என்ற இவ்அधिकாரிக்கு शास्त्रवश्यतै உண்டானதாகச் சொன்னது கூடுமோ? இப்ப்ரபந்நாधिकாரிக்கு ऐहिकामुष्मिकफलार्थமாதல் पूर्वदशैயில் போலே உபாய-निष्पत्त्यर्थமாதல் भक्तियोगनिष्ठனைப் போலே அஃமாதவாதல் नित्यनैमित्तिकात्मक शास्त्रीय-स्थिति अननुष्ठैयையாகையாலே मुक्तனைப் போலே स्वयं प्रयोजन कैङ्कर्यமே अनुष्ठेयமாகையால் मुक्तனைப் போலே தானே शास्त्रापेक्षै இல்லையே? ஆகையாலே स्वेच्छानुगुणமாகவே कैङ्कर्यनमनुष्ठेयமன்றோ? प्रपन्नனுக்கு “कृतकृत्यस्सुखी भवेत् - अनुष्ठितक्रतुशतः” என்று कर्तव्यம் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுகையாலே सन्ध्यास्नानादिविधियும் अप्रपन्न विषयமன்றோ? प्रपन्नविषयத்திலும் वर्णाश्रमादिधर्म कर्तव्यமென்று प्रातिस्विकवचनமுண்டாகி லன்றோ कृतकृत्यः अनुष्ठितक्रतुशतः इत्यादிகள் प्रशसापरமென்று சொல்லலாவது? किञ्च “श्रुतिस्मृतिस्सदाचारस्वस्य च प्रियमात्मनः” என்றும் “आत्मनस्तुष्टिर्व च” என்றும் சொல்லப் பட்ட धर्मानुष्ठान प्रमाणங்களிலே कृतकृत्यः என்று प्रपन्नனைச் சொல்லுகையாலே इतर विषयங்களிலே श्रुतिस्मृतிகள் प्रमाणं प्रपन्न विषयத்தில் स्वस्य च प्रियमात्मनः என்றும் व्यवस्थை கொள்ள வேண்டுகையாலே प्रपन्नனுக்கு शास्त्रமன்றிக்கே ऐच्छिकமாகவே भगवद्भागवत कैङ्कर்யானुष्ठானं பண்ண வேண்டாமோ? किञ्च श्रीभाष्यकारர் चरमदशैயிலே समीपवर्ति...

(सा.प्र) एवं कृतकृत्येन स्वनिष्ठाभिज्ञेन प्रपन्नेन भगवद्भागवतविषयेऽत्यादरेण कर्तव्यस्य कैङ्कर्यस्य भगवद्भागवत प्रीत्यैकफलकतया निषिद्धैरपि यदि भागवताना स्वस्य वा प्रीतिर्भवेत्तदा तैरपि कैङ्कर्यं कर्तव्यं स्यादित्याशङ्क्य शास्त्रानुगुण्येन कर्तव्यत्वं समर्थयते । प्रपन्नेन नित्यसूरिभिरिव भगवदत्यन्ताभिमतस्यैव कर्तव्यत्वाद्यावच्छरीरपातं मुक्तानामिव भगव...

(सा.वि) भागवतैः कैङ्कर्यमवश्यं कार्यमित्युक्तम् - निषिद्धैरपि भागवतप्रीतिर्जायते चेत्...

(सा.सं) इत्थमधिकाराभ्यां भगवति भागवतेषु च कर्तव्यत्वेन समर्थितं यत्कैङ्कर्यं...

(சா.பா) இந்த சாஸ்திரானியமானுசரணமவசிய கர்தவ்யம் அங்குத சத்யாஹிக்கிரமம் ஸ்லோகத் தவம். முகந் தத்யாதி । அசாஹிதாரி மகந் து த்ரதரணதரி நிதிரத்ய । அநத: , சர்வபாபேத்யோ த்து: । அத த்ர நிதரிதத்யா த்துதவத்வதத்யத்யோதன த்ரத்யு த்ரதாரி: - த்ரதவத்வத்ய த்துததா த்ரததந்த்வம் த்ர து த்துததா சாஸ்திரதரணத்துதார: । த்துதா , த்துதததரிததத்வதததததத: ।

(सा.प्र) दधिप्राय साक्षात्काराभावाच्छास्त्रार्थालोचनेन करणे निषिद्धस्याप्यन प्रवेश सभवात्तदनुष्ठाने च “यद्यदाचरति श्रेष्ठः तत्तदेवेतरे जनाः” इत्याद्युक्त प्रकारेणेतरेषा शास्त्रानियममिति लङ्घनहेतुत्वेन स्वस्य परेषाश्च “मद्वक्तोऽपि न वैष्णवः” इत्युक्त भगवदप्रतिनिविषयत्वापातादवश्य शास्त्रानियमोऽनुसरणीय इत्याह । मुकुन्दे निक्षिप्येति । अनघः “तदधिम उत्तर...

(सा.स) तद्यथा शास्त्रमेव कार्यमिति निर्वहणायाधिकारान्तरमारभमाणः प्रतिपाद्य सोपपत्तिक सङ्ग्रहाति - मुकुन्द इति । मुकुन्दे स्वभरं निक्षिप्य । अनघः मुक्तवदप्रत्यक्षितस्वामिहृदयः । असौ, शुद्धान्तसिद्धान्ता । स्वतन्त्रस्य, यथेष्ट विनियोक्तु समर्थस्य । श्रुतिस्मृतिरूपाज्ञासिद्धाम्...

मू-परित्यागे सद्यस्त्वपरविविधानर्थजननादलङ्घ्यामामोक्षादनुसरति शास्त्रीय...

(सा.दी) व्यतिरेकदृष्टान्तोऽयम् । मुक्तास्तु विदितस्वामिहृदयाः स्वयं शास्त्रं विना प्रत्यक्षेणाविदित स्वामिहृदयाः । हेतुगर्भमिदं पदम् । अविदितस्वामिहृदयत्वादिति - स्वतन्त्रस्य भगवतः - आज्ञया, श्रुतिस्मृतिरूपया - सिद्धां, विहिताम् । अत एवालङ्घ्याम् । लङ्घने प्रत्यवायं दर्शयति - परित्याग इत्यादिना - शास्त्रीयनियमत्यागे सद्यः, तत्रैव जन्मनि । स्वस्य परेषां च विविधानामनर्थानां प्रत्यवायानां जननात् - अनर्थाः इह भगवदप्रीतिपरमवैदिकनिन्दा - परत्र नरकपातादयः - शास्त्रीयपद्धतिं, शास्त्रोक्त नियममार्गम् । आमोक्षात्, एतदेहावमान...

(सा.स्वा) स्वामिकैङ्कर्यावश्य भावात् कैङ्कर्यस्य च स्वाम्यभिमताचरणरूपतया इदं स्वाम्यभिमतमिदं नेति बद्धदशाया शास्त्रमन्तरेण ज्ञातुमशक्यत्वादिति भावः - स्वाम्यभिमतज्ञानार्थं शास्त्रोपेक्षायामपि मुक्ततुल्यस्यास्य स्वरूपेण कैङ्कर्यत्यागे को दोष इत्यत आह । परित्याग इति । सद्यः, इह जन्मन्येव । स्वस्य परेषां च विविधानर्थजननात् । स्वस्यानर्थः “अन्धा भवन्ति काणा भवन्ति” इत्याद्युक्तोपक्ले-
शादिकम् । परेषामनर्थाः “यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरे जनाः” इत्यनुसारेण परेषां स्वाचारमालोक्या-
कृत्यप्रवृत्त्यादि रूपाः - अतः, आमोक्षात् - शरीरत्यागपर्यन्तम् । अलङ्घ्याम्, अनतिक्रमणीयाम् । शास्त्रीयसरणीम्, श्रुतिस्मृत्यादिमार्गमनुसरति । अत्रालङ्घ्यामित्यनेन “एवं विलङ्घ्यन्मर्त्यो मर्यादां वेद निर्मिताम् । प्रियोऽपि न प्रियोऽसौ मे मदाज्ञाव्यतिवर्तनात्” इत्यादि वचनं सूच्यते । अनुसरतीति वर्तमाननिर्देशेन अविच्छिन्नसंप्रदायागतत्वसूचनेन सत्संप्रदाय प्रमाणमपि सूचितम् । पूर्वार्धेनान्यथा सिद्धलङ्घनं शास्त्रानुसरणे प्रमाणमुपन्यस्तम् - आमोक्षादित्यनेन कृतकृत्यत्वेऽपि स्वतो वर्णा-
श्रमादिरहित स्वस्वरूपनिष्ठावत्वेऽपि वर्णाश्रमाद्यनुबद्धदेहसंबन्धस्यैव शास्त्रवश्यतायां...

(सा.प्र) पूर्वाघयोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशात्” इत्युक्तप्रकारेण प्रपत्तिक्षण एव विनष्टाश्लिष्टपुण्यपापः । ब्राह्मण्यादिविशिष्टशरीरसंबन्धमधिकृत्य विधिनिषेधानां प्रवृत्तत्वाद्यावच्छरीरपातं शास्त्रीय...

(सा.वि) नुपपत्तिश्चेति ध्येयं - सद्यस्तत्क्षण एव । स्वपरविविधानर्थं जननात्स्वस्यानर्थशिष्टगर्हा-
भगवदपचारः तदप्रीतिरित्यादिः - परेषां पुत्रादीनां “यद्यदाचरति श्रेष्ठः” इत्यनेन न्यायेन तैरपि शास्त्रीयाननुष्ठाने वर्णसाङ्कर्यादि दोषो नरकपातादि विविधानर्थोत्पत्तिं प्रसङ्गात् - स्वयं, स्वेन । अविदित स्वामिहृदयः, अप्रत्यक्षीकृत स्वाम्यभिप्रायः शास्त्रेणैव स्वाम्यभिप्रायस्य ज्ञातव्यत्वादिति भावः - अलङ्घ्यामतिक्रमानर्हम् । शास्त्रीयसरणिं आमोक्षादनुसरति - अनु...

(सा.सं) शास्त्रवश्यानां सत्ताभाचारपद्धतिमनुसरति, अनुवर्तते । शास्त्रीयमर्यादयैव कैङ्कर्यमिति यावत् । किमर्थमित्यत्राह । परित्याग इति । बुद्धिपूर्वमतिवर्तने स्वस्य स्वानुविधायिनां च तत्तदायत्तप्रीति-
विशेषालाभः । मनः कालुष्यम्, शिष्टगर्हांशिक्षाविशेषः । तदुत्तरकैङ्कर्यरुच्यनुदयः । ततः क्रमेणापराध-
रुच्युदयादिरूपानर्थजननादलङ्घ्याम्, “लङ्घ्यन्शूल...

மூ-சரணிம் । இஸ்பேஷத்வஸம்வந்தமடியாக ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார் பஞ்சகங்களில் இவன் பண்ணும் கெட்டியை
 ஸாஸ்திரபெருகியாலேயோ? ஸாஸ்திரபெருகியாலேயோ என்னில் இருள் தருமா ஞாலத்துளிருக்
 கிற இவனுக்கு ஸாஸ்திரபெருகியாலே வேண்டுமென்கையாலே யதாஸாஸ்திரமாய ஸாஸ்திர விகல்பித்தவற்றில்
 யதாஸாஸ்திரபெருகியாலே கடவது...

(சா.தீ) பரந்தம் । அநுசரதி, அநுசரேதி விபிரிவிக்ஷித: ॥ 35 ॥ இஸ்பேஷத்வஸம்வந்தமடியாக
 உபாதிப்பதாகக் கோலி ப்ரஸந்பூர்வமாக அதனை ப்ரதிபிப் பண்ணுகிறார். இஸ்பேஷத்வ-
 யாதியால் இருள் தரு மா ஞாலத்துள் அஜானனகமான இம்மஹாபூத்யிவியிலென்கை. யதா-
 ஸாஸ்திரமாய், அவிகல்பித்தஸ்தலத்தில் யதாஸாஸ்திர கர்னவ்யவஸ்யை “நஹிவீர்வா யவீர்வா ஸுஹ்யாந்” என்று
 விகல்பித்தஸ்தலத்தில் தன் ருசியாலே ஒன்று கர்னவ்யமாம் இவ்அர்த்தத்தை உபாதிப்பதாக...

(சா.ஸா) நிமித்தவாதியபி சூச்யதே என்று கருத்து ॥ 37 ॥ இப்படி ஸாஸ்திரமாய் அநுசரணம்
 கூடுமோ? “ஸ்வஸ்ய ச ப்ரியமாத்மந: - ஆத்மநஸ்துஹிவ ச” என்று ஸ்வாஸ்திரவ்யநுஸாரமாகவே
 கெட்டியான பண்ண வேண்டுமென்று ப்ரமாண சொல்லுகையாலும் கருதவ்யதயா ஸாஸ்திரவஸ்யதே
 யில்லாமையாலும் ஸாஸ்திரவ்யநுஸரணம் கூடுமோ? என்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸாஸ்திரவ்யநுஸரணம்
 தாலே சட்யஹிதார்த்தத்தை விஸ்தரணோபாதிக்கிறார். இஸ்பேஷத்வஸம்வந்தமடியாக இயாதினா । இருள் தரு
 மா ஞாலத்துள் இதி । இருள், அஜானத்தை. தரு. தரா நிற்கிற. மா, மஹத்தான.
 ஞாலத்துள், லோகத்தில் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார் பஞ்சகங்களில் இவனுக்கு ஸ்வாஸ்திரவ்யநுஸரணம்
 மாகையால் அர்த்தமாய் அர்த்தரூபமானவ்யதா சித்தலிங்கப்ரமாணத்தாலே ஸாஸ்திரவ்யநுஸரணமாவஸ்யகமாகையால்
 “ஸ்வஸ்ய ச ப்ரியமாத்மந:, ஆத்மநஸ்துஹிவ ச” இயாதிகள் ஸாஸ்திர விகல்பித்தார்த்தங்களிலே
 அந்யதரானுஸாரகங்கள் என்று கருத்து. ஆகையால், அந்யதாசித்த லிங்கப்ரமாணத்தாலே
 ப்ரபந்னுக்கு ஸாஸ்திரவ்யநுஸரணமாவஸ்யகமானால் “கருதவ்ய: । அநுஸ்திதகருதவ்ய:” இயாதிக் ப்ரஸா-
 பரம் என்று கருத்து. இப்படி அந்யதாசித்தலிங்கமாத்தாலே சதஸம்ப்ரதாய...

(சா.ப்ர) சரணிந் த்யாஜ்யேதி ஸாவ: ॥ 36 ॥

எவ் ஸ்லோகே சட்யஹிதம் ஸாஸ்திரவ்யநுஸரணம் ப்ரத்யேத்யாஜ்யத்வ சோபபதிக்க விஸ்தரணாஹ । இஸ்பேஷத்வஸம்வந்தமதி-
 யாதினா । இருள் தரு மா ஞாலத்துளிருக்கிற இவனுக்கு “ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார் பஞ்சகங்களில் இவனுக்கு
 இயுத்தப்ரகாரேணாஜான ஹேதுபூதப்ரகருதிமண்டலே ஸ்திதஸ்யஸ்ய । நவ்வ ஸாஸ்திரவ்யநுஸரணமானு...

(சா.வி) சரணிந் ப்ராப்தமிதி ஸாவ: ॥ 37 ॥

இருள் தரு, அஜானப்ரதாயாம் மா ஞாலத்துள், மஹாபூமீ ப்ரகருதிமண்டலோபலக்ஷணமேதத்
 இருக்கிற, வித்யமானஸ்ய । இவனுக்கு, அஸ்ய கை விளக்காக, ஹஸ்தஸ்திதோபத்வேன ।

(சா.ஸ) மாரோஹே, அஜாந்ஹே மம த்ரோஹி” இயுத்தஸம்வந்தவ்யதாஜானாமோகாநுஸரணத்தார்த்த: ॥ 38 ॥

இத்யம் சஹித விப்ரதிபதிப்ரதர்ஸநப்ரஸந்பூர்வக் விவ்ருணோதி - இஸ்பேஷத்வஸம்வந்தமதி...

மூ.அதெங்ஙனேயென்னில் எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள்கிறபோது ஶ்ரீபாத்திலேசேவித்திருந்த முதலிகளுடைய ஆர்தியைக் கண்டு இவர்களை அழைத்தருளி என்னுடைய வியோகத்தில் தேஹ்யா஑் பண்ணினாருண்டாகில் ஆளவந்தார் ஶ்ரீபாத்தே என்னோடவாகளுக்கு சம்பந்தமில்லை என்று அருளிச் செய்ய இவர்களும் இததைக் கேட்டு மிகவும் ஶோகார்த்யம் இனி எங்களுக்குச் செய்ய வடுப்பதேதென்று விண்ணப்பம் செய்ய இவா அருளிச் செய்தருளிய லாததை. ஒருவன் ப்ரபந்நானால் அவனுடைய ஆத்மயாத்ரீ ஑்ரவத்தினையாகையாலே அதில் அவனுக்கு அந்வயம் இல்லை. உண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்மசமர்ப்பணம் பையயாம் இத்தனை.

(மா.தி) आकाङ्क्षेय उदाविप्रकिरार्. அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதியால் - "वेद-मन्त्र्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति" என்று विहितமாய் "यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवि-न्यानि । नो इतराणि" என்னுடைய போலே இருக்கிற சதாசார்யாந்ஸாஸதத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறார். எம்பெருமானார் இத்யாதியால். ஆர்தியை, ஑ாவிஸ்வவியோகப்ரயுக்தார்தியை. ஶ்ரீபாத்தம், ஶ்ரீபாத்தானை...

(மா.ஸ்வ) विरुद्धமாக ப்ரபந்நனுக்கு ஶாஸ்ತ್ರானுசரண கர்த்வ்யமென்று நியமிக்கக் கூடுமேனா என்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶாஶ்ட்க்து உத்ரமருளிச் செய்கிறார். அதெங்ஙனே என்னில் இத்யாதினா । எம்பெருமான் அநாதரித்திருக்குமென்னுமளவாலே. ஆளவந்தார் ஶ்ரீபாத்த, ஶ்ரீபாத்தானை என்றபடி.

(மா.ப்ர) कर्तव्यत्वोक्तिदर्शनप्रवर्तक रामानुजाचार्यवचनविरुद्धा स्यात् । शिष्यप्रश्नोत्तरे तैश्शास्त्रीयमेव कर्तव्यमित्यनक्त्वा भाष्यप्रवर्तनादेरेव कर्तव्यत्वोक्तेरित्यत्र तेषा शास्त्रीयत्वाच्छास्त्रीयेषु केषाञ्चिदुक्तेर-सर्वोपलक्षणत्वान्न विरोध इत्याह । அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதினா । ஶாஸ்த்ரியஸ்யாவஸ்யகர்த்வ்யத்வ் கதமத்யர்த்ஃ ।

(மா.வி) திருநாட்டுக்கு. ப்ரமபதஸ்ய । எழுந்தருள்கிறபோது, ரந்ம்மஶ்ரீகृत்யஸ்திதசமயே । முதலிகளுடைய ப்ரதானஸிஷ்யாணா । கண்டருளி, த்ரஸ்து த்யா க்ர்த்வா - அழைத்தருளி, சமர்ப்பா஑மனாய த்யா க்ர்த்வா, ஆஹ்யேதி யாவத் - ஆளவந்தார் ஶ்ரீபாத்தே. யாமுநாசார்ய்ரீபாத்தோ ஑்வதிரதி க்ரான்த்ரஸ்யாதிநி ஑ாவ: என்னோடும் இதி - நாவந்மாத்ரஸ்யதேந தेषா அவிரோத விசார்ய என்னோடு, மயா சஹ - அவர்களுக்கு தேஹ்யா஑் விகிர்த்நா । சம்பந்தமில்லை, சம்பந்தோ நஸ்தி । என்றருளிச் செய்ய, இதி ஶ்ரீமூக்த்யா த்யா க்ர்த்விதி । இத்ததை, ஏநந் । கேட்டு, ஶ்ர்த்வா । இனி, இந: ப்ரம் । எங்களுக்கு, அஸ்மாக் செய்ய வேண்டுவது, கர்த்வ்யம் । எது, கிம் । என்று விண்ணப்பம் செய்ய, இதி விஜாபயந்ஸ் । இவர், ஏதீ: யதீந்ரீ: । அருளிச் செய்தருளிய, உபதேஸ்த்மநு஑்ரீநா । வார்த்ததை, வார்தா, ஶ்ரீமூக்தி: । உண்டென்றிருந்தானாகில், உபாயாந்வயோ-ஸ்தீதிதி விச்யதே சேந் । பைய்யாமித்தனை, வுத்யா ஶ்யாத் ।

(மா.ச) அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யஸ்ய "ज्ञानी तु" இத்யார஑்ய "निजकर्मादिभक्त्यन्त कर्त्याप्रोत्यैव" இநி யாமுநோக்தி சப்ரதாய் விரோதாத்வத்யமேவ நிர்நய இத்யாஸ்ய: । इमामाशङ्कामुत्तर कृत्यपरया भाष्यकृतसूक्त्या "अशान्नमासुर कृत्स्नम्" इति युक्तिबलाच्च परिहर्तुमाख्यायिकामवतारयति । எம் பெருமானார் இத்யாதினா । ஆத்மசமர்ப்பணம், ஆத்மரகாஸரசமர்ப்பணம் । பைய்யாம்...

மூ-தேஹயாத்ரே கர்மாதினேயாகையாலே அதுகருக் கரைய வேண்டா, கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனாமிதத்தை; ஆகையால், உபயயாத்ரேயையுங் கொண்டுவனுக்கு கார்யமில்லை. ஆனால், மனோவாகாயங்களாகிற த்ரிவித்கரணங்களையும் கொண்டு வேண்டிற்று செய்து திரியவமையுமோ? எனனில், அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று. உபாயாஸத்தில் அந்வயமில்லாவிட்டாலும், ப்ராப்யமான கைட்யுத்திலே இவற்றை அந்வயிப்பிக்கும்தத்தை. அதில் இவனுக்கு இருந்த நாள் பண்ணலாம் கைட்யு ஐந்து உண்டு. அவையாவன. 1) ப்ராப்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்திப்பித்தல், 2) அதுகரு யோக்யதேயிலலையாகில் அருளிச் செயலைக் கேட்டு ப்ரவர்திப்பித்தல், 3) அதுகரு யோக்யதேயிலலையாகில் உகந்தருளின திவ்யதேசங்களுக்கு அமுதுபடி, சாத்துபடி, திருவிளக்குத் திருமாலைகளை உண்டாகுதல், 4) அதுக்கு யோக்யதே இல்லையாகில் த்யுத்தினுடைய அர்த்தானுஸந்தானம் பண்ணுதல், 5) அதுகரு யோக்யதே இல்லையாகில் என்னுடையவன் என்று அபிமானிப்பான் ஒரு ஸ்ரீவண்ணனுடைய அபிமானத்திலே ஒதுங்கி வர்த்தித்தல் செய்யலாம் .

(மா.வீ) ஸ்வரூபம் | ஸ்வரூபானுரூபம் | உபாயாஸத்தில் இத்யாதி | இவனுக்கு இங்து செய்ய வேண்டுவது இரண்டு. மோகோபாயானுஸ்தானம் கைட்யு மும். அதில் இவனுக்கு உபாயாஸத்தில் அந்வயம் இல்லாவிட்டாலும் ஸாஸ்த்ரப்ராப்யமான ப்ரகவதாதிவைட்யுங்கனில். மனோவாகாயங்களை அந்வயிப்பிக்கும்தத்தை என்கை. வாசித்து அகார்யசகாஸாந் பதித்து. திவ்யதேசங்களுக்கு, திவ்யதேசஸ்த்நானம் எம்பெருமானுக்கு. அமுதுபடி, நிவெதனோபயுத்தத்யங்கன். சாத்துப்படி, திருப்பரியட்டம் திருவாபரணம் முதலானவை. என்னுடையவன் இத்யாதி | ஒரு...

(மா.ஸா) ஸ்வரூபமன்று, ஸ்வரூபானுரூபமன்றென்றபடி. அருளிச் செயலை, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரவந்தங்களை உகந்தருளின திவ்யதேசத்துக்கு, ஆழ்வார்களுக்கந்தருளிய திவ்யதேசத்துக்கு ப்ராப்யான்யம்...

(மா.ப்ர) ப்ராப்யத்தை ரதி - தத்வத்ரயஜ்ஞானபூர்வகம் ஸ்வரூபோபாய பூரூபார்த்தஜாபகத்வாத் "தத்வஜ்ஞானார்த்தம் ச க்ருமேவாபி஑க்சேத் | தத்வஜ்ஞானம் ப்ரணிபாதினம் | பக்த்ரணிதகாபாஸ்சத்ரயந்தார்த்தோபவூஹிதா: | ஸ்ராவயேத்வதிவ்யதேவம் | பாத்ரஸ்தமாத்த்மஜ்ஞானம் ச க்ருத்வா பிண்டம் சமஸ்துஜேத் | நான்தர்த்தாந் யதா யாதி ஜகத்வீஜம்வீஜகூந் | ய இவ் பரம் குஹ்யம் தத்வதேசவதிவ்யதேவம் | பக்திம் மயி பரா...

(மா.வி) கரைய வேண்டா, ஁தோ ந கார்ய: கரைந்தானாகில், ஸோசிதி சேத் - நாஸ்திகனாமிதத்தை, நாஸ்திகோபவத்தேதந்மாத்த்ரம் | த்ரிவித்கரணமதி - த்ரிவித்கரணங்களாலும் கொண்டு, த்ரிவித்கரணை: வேண்டிற்றுச் செய்து, அபேகிதம் கர்வந் | திரியவமையுமோ? யதேச்சத் சச்சரேதிகமத்த்யர்த்த: - ஸ்வரூபமன்று, ஸ்வரூபானுரூபம் ந பவதி - உபாயாஸத்தில் அந்வயமில்லாவிட்டால், உபாயாஸதேவ்யாபாவேந பரத்த்யா஑ே | இவற்றை, த்ரிவித்கரணாநி | கைட்யுத்திலே அந்வயிக்குமிதத்தை, கைட்யு அந்வயோ யதா ஸ்யாத்யா கரணம் | ஐந்து, பத்ய | உண்டு, சந்தி - வாசித்து, அத்ய | ப்ரவர்திப்பித்தல், ப்ரவர்தனம் | அருளிச் செயலை, ஸதகோபாதிபி: ப்ரவர்திதம் த்ரிவித்கரணப்ரவந்தாந் | கேட்டு, ஁த்வா | என்னுடையவன், மமாயம் மத்ய: என்று அபிமானிப்பான், அபிமானவத: | ஒதுங்கி வர்த்தித்தல், அநு஑ுணவர்தனம் வா செய்யலாம், கர்த்தவ்யம் |

(மா.ஸ) அநநுஸ்திதா ஸ்யாத் | நாஸ்திகதா, கர்மாதினப்யுபகமபர்யவஸானநிபந்தநா |

(சா.சं) श्रीवैष्णव गुरुणां, स्वभरेण सह विष्णवे निवेदितस्वात्मविषयाः - अनुकूलரைக் கண்டால்
इति ।...

மூ-புரிகூலரைக கணடால ஸர்யாஸிகளைக கணடாறபோலே வெருவி வர்திப்பான அநுபயரைக் கணடால காஸ்தலோடிகளைக கணடாறபோலே துணவத்கரித்து வர்திப்பான இவாகள அநுகூலிப டார்களாகில் இவாகளுக்கு ஐனத்தை உணடாககவும் இவாகள அநுகூலியாகளாகில் ஐயயோ ஂனறு இவர்கள பககலிலே க்ருப பண்ணியிருக்கவும் அடுகும். இப்படிச் செய்ய வொட்டா தொழிகிறது அர்த்தகாமங்களில் பாவணயம் - அர்த்தகாமங்களடியாக ஸ்ரீவேணவாகளை அநாதரித் திருக்குமாகில்...

(ஸா.டீ) வெருவி, பயப்பட்டு, துணவத்கரித்து, அநாதரித்து இவர்கள், புரிகூலானபயர் இப்படிச் செய்ய இயாதி - அநுகூலாடிகள் யதாயாஸ வரிக்கவொட்டா தொழிகிறது. இம்மூன்று விஸயத்துல் விபரிதவரணத்துக்கு ஫ல காட்டுகிறார். அர்த்தகாமங்களடியாக இயாடியால்...

(ஸா.ஸா) துர்தீயஸ்ய ப்ரோயதாயா ச தாதர்யமென்று கருத்து ஸர்வீனி | அரேருவந்நிநாஸகத்வாபிபுராயேந ஸஹயம் | இவர்கள் அநுகூலிப்பார்களாகில் இனி | புரிகூலானபயரென்றபடி. அநுகூலாடிகளைக்கண்டால் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே உகந்து வரிக்கையும், வெருவிவரிக்கையும், துணவத்கரிக்கையும் ஸ்வந:பாஸபாகையாலே விபிக்க வேணுமோர் ஂன்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி இனி | அர்த்தகாமோபாபிகடியாக அந்யதாவர்தன புரஸக்டாக நவிவ்ருந்யர்த்த விபிக்க வேணுமென்று கருத்து. அந்யதா வர்தனத்தில் பாபக முண்டாகில்ன்றோர் இப்படி வரிக்க வேண்டுவது. அதில் பாபகமெதென்னவருளிச் செய்கிறார். அர்த்தகாமங்களடியாக இயாடினா |...

(ஸா.பு) மத்யந்தப்ரோயத்வம் | துர்தீயோடாஹரணேந "யஸ்யாய நிரநிஸய புரியஸஸ ஂவாஸ்ய புரியதமோ பவதி | ஸ்வபரிவரணப்ரோயஸ்ரீராமதி புரியமானே" இயுக்தபுரகாரேந புரியமானத்வே ஸதி ப்ரோயதமத்வ ச விவகிதம் | ப்ரோயபூதவெதனஸ்ய புரியதாபவஜானே ப்ரோயபூதமோ ஸதஸ்யாதிதி தத்புரிநிரபி ப்ரோயபயுக்தா | ஂவ ச ஸர்வபுரகாரேநாபி பாபவதா ப்ரோயதமா இனி பாவ: | ஸர்வஸ்த்வேநஸம்பந்நிவிஸேஷேநபாபகத்வம் விவகிதம் | அஸிஸ்த்வேந ஸபந்நி மாத்ரேந விநாஸகத்வம் விவகிதம், வெருவி வரிப்பான், ப்ரோயஸஸ, வர்தீனி | அநுகூல புரிகூலோடாஸிநேஸூக்தவீபரித்யேந வர்தீனி லோகந்யாயதோ பாபகமாஹ | இப்படி இயாடினா...

(ஸா.வி) நிவ | வெருவி வரிப்பான், ப்ரோயஸஸ, வர்தீனி | இவர்கள், புரிகூலா அநுபயாஸ்ச | அநுகூலிப்பார்கள். அநுகூலிகூதாஸ்செத் ஐனத்தை உண்டாக்கவும், ஐனாத்தாடனம் - அநுகூலியார்களாகில், அநுகூலா ந பவையுஸ்செத் - ஐய்யோ ஂன்றவர்களின் பக்கலில் க்ருப பண்ணியிருக்கவும், "ஸுதராமநுகுஸ்பேத நரகாவிஸ்மிந்நிந" இயுக்தபுரகாரேந ஸோகரண ச | அடுக்கும், யுக்த - ஸ்வோபதிஸ்ட புரகாரேநாபிகரணஹேதுமாஹ இப்படிச் செய்ய இயாடினா - இப்படி செய்ய வொட்டா தொழிகிறது. ஂவ புரகாரேநாபிகரணம் - ஹேதுஹேதுமதோபேதவ்யபுதேஸ: - அர்த்தகாமபாவணய ஸ்வோக்தவிபரிதார்த்தாநுஸ்தானே ஹேது: - அதஸ்தத்புரித்யாஸ்யமிதி பாவ: விபரிதார்த்தாநுஸ்தான஫லமாஹ - அர்த்தகாமங்களடியாக இயாடினா...

(ஸா.ஸ) அநுகூலேஸ்வபி ஸாமான்யததவிஸேஷவிவகிதயா சந்நதகுகுஸுமாதீத்யாதிதூஸ்தாந்நத்ரயம் | வெருவி, ப்ரோயா பிந்நுதேஸஸஸ | அநாதரிக்குமாகில் இனி | அபசாரபுரியவஸிதமநாதரணம் புரஸக்தம் சேதித்யர்த்த:...

மூ-சார்வஹீமனாயிருப்பானொரு ராஜாவினுடைய புத்ரர்களை ராஜசந்நிதியிலே பரிஹித்தால் ராஜா வெறுக்குமாப் போலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் கீறும். அர்காமங்களடியாக ப்ரதிகூலரை ஆதரிக்குமாகில் ராஜா சார்வஹீமனாயிருக்க ராஜமஹிஷி க்ஷுத்ரஜந்ருக்கள் பக்கலிலே மடிப் பிச்சை பக்கால் ராஜாவககு அவத்யமாய அத்தாலே அவளை அவன் வெறுக்குமாப் போலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும். அர்காமங்களடியாக அநுஹயரை ஆதரிக்குமாகில் ரத்னத்துக்கும் பாபாணததுகரும் வாசியறியாதாப் போலே இவனுக்குப் பிறந்த ஜானம் கார்யகரமாயிறுறில்லை யாகாதே என்று அவனளவிலே எம்பெருமான் அநாடரித்திருக்கும்....

(சா.தீ) க்ஷுத்ரஜந்ருக்கள், தீனஜநர் மடியைக் கோலிப் பிச்சைப் புது நகை மடிப் பிச்சை - அறியாதாப் போலே, அறியாதவர் ஜான போலே என்கை. ஆகாதே என்னாவோ வென்கை. அவனளவிலே, அவன் விபயத்தல் இவ்வளவும் த்ரீஹாயகரருடைய திவ்ய-சூக்தி - இது ஶாஸ்த்ராபேகருவியில் ப்ரமாணமானபடி எங்ஙனே?...

(சா.ஸ்தா) ராஜா வெறுத்திருக்குமாப் போலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுத் திருக்குமென்று சொல்லாதே தீறுமென்று சொன்னது "ஜானி த்வாத்மீவ மே மதம்" என்கிற படியே புத்ராதப்யுக்ஷுத்ரீனிவிபய னாகையாலே வெறுத்திருக்கும் தி. வெறுக்குமென்று சொல்லாதே வெறுத்திருக்குமென்று சொன்னது வெறுப்பினுடைய அதிசய சொன்ன படி. இப்படி அர்காமங்களடியாக அநுகூலரை அநாடரிக்குமாகில் இயாதினா பாபக சொன் வது கூடுதலோ த்ரமீவிரூத்யர்காமங்கள் நிபிதங்களாபடியாலே அதடியாக அநுகூலரை ஆதரித்தாலும், ப்ரதிகூலரை அநாடரித்தாலும், அநுஹயரை துணவ்ரரித்தாலும் விரூதமன் தீரோ என்ன த்ரீஹாய...

(சா.ப்ர) நந்ரு கூலதாபணத்யாதிஹிபர்ரந்ருத்யாதிஹிசுதீவ ப்ரதிகூலவிபயாடர்ஸ்யானகூலவிபயானாடர்ஸ்ய ச சர்வஸ்ய கீமூதிகந்யாயேன நிபிதத்வாத்ராயகாரேவ்வக்ஷே பாபாபந்யாஸபூர்வக தந்நிபேதாப்யர்த்ய இத்யவ தாத்ப்ய ப்ரடர்ஸிவ்யாஜேன தத்ப்ரயஜநமாஹ !...

(சா.வி) அநாடரித்திருக்குமாகில், அநாத்யஸ்திதசுதீவ வெறுக்குமாப் போலே, யதா க்யுயதி ததத் . எம்பெருமான் திருவுள்ளம் கீறும், ஹகவதா ஹதய க்யுயத் . ப்ரதிகூலரை ஆதரிக்கு மாகில், ப்ரதிகூலானாதி்யதே தீத் - ராஜமஹிஷி, ராஜி . ப்ரதாஹிபித்யாபாபத்யாம் . க்ஷுத்ரஜந்ருக்கள் பக்கலிலே. க்ஷுத்ரஜநவிபயே . மடிப் பிச்சை புகல், வஸ்தாஅல் ப்ரசார்ய ஹிஷா யாசமானாயாம் - அவளை, மஹிஷிம் . அவன் ராஜா . வெறுக்குமாப் போலே, யதா க்யுயதி ததா . வெறுத் திருக்கும், க்யுபிதாபநிதீத் . வாசியறியாதாப் போலே, தாரதமயமஜானதா ஜானமிவ ! ஆகாதே, அஸ்யாப்யந்ரு ஜான ந ஹவதி கிம்? என்று தி. அவனளவிலே, ததவிபயே . அநாடரித்திருக்கும், அநாத்ய திதீதநத்யுயந்ரு த்ரீஹாயகாராபதேஸாக்யானி . நந்ரு கூலதாபணத்யாதி ஶாஸ்த்ரீவ ப்ரதிகூலவிபயாதி: சர்வஸ்யாபி ஜநஸ்ய நிபிதத்வாத்ராயக்ஷே ஹகவந்நிபேதாதிபாபாபந்யாஸபூர்வக ஹாயகாராபதேஸ்ய...

(சா.ச) வெறுக்குமாப் போலே, யதா க்யுபிதா ஹவதி ததா . அநாடரிக்கும் இத்யந்ரு ஹாய-காராதி: . நந்ருத்யர்காமங்களடியாக தி ஹாயகூதஸ்தாமான்யாதிதீர்த்ரமீவிரூத்யர்காமபரேத்யாஹ...

மூ-இப்படி ஶ்ரீஶாஸ்யகாராரூபிசு செய்த உத்தரகृत்யதில் “கூலடாபண்டபதிதவீரஶ்ய: காக்கணி-மபி । உத்யதாமபி கூஹீயானாபத்யபி கதாச்சந । பரரந்ஶேஷு ஜாத்யந்ஶா: பரடாரேஷ்வபுஸகா: । பரிவாடேஷு யே மூகாஸ்தேஸ்தீவ டயிதா மம” இत्याதிகளிறபடியே ஧ர்மவிரூ஧்யகாமங்ஙகள் டூரதோ நிரஸ்தங்ஙகளானபடியாலே ஧ர்மவிரூ஧்ங்ஙகளான அர்த்தகாமங்ஙகள் உபாடியாகவும, அநுகூலப்ரதிகூலோடாஸீனவிஷயங்ஙகளில் தான் நின்ற நிலைகுலையலாகாதென்று திருவுள்ளம்...

(சா.டீ) என்னலிதின்தாப்யர்த்தத்தைக் காட் துகிறார். இப்படி ஶாஸ்யகாரர் இत्याடியால் நினகமரீதி என்னுமளவாக. ஧ர்மவிரூ஧்யகாமங்ஙகளடியாக விபரீதானுஸ்தானமாகாதென்றும் அது ஸ்பஶமாகையால் இங் த வக்தவ்யமல்லாமையால் ஧ர்மவிரூ஧்யகாமங்ஙகளடியாகவும் அநுகூலாதிசுளில் விபரீதானுஸ்தானமாகாதென்று தாப்யர்த்தமென்கை. ஧ர்மவிரூ஧்யகாமங்ஙகளாகாதென்னுமிடத்தில் அர்த்தவிஷயே ப்ரமாண, கூலடேத்யாதி । கூலடா, வ்யஶிச்சாரிணீ வேஷ்யா ச ஶண்ட:, நபுஸக: - காக்கணி, சு஧்ர஧்யாஸ: பரரந்ஶாணி, அபவாடஸ்தானானி - அபுஸகா:, நபுஸகா: । காமவிஷயே ப்ரமாண பரடாரேஷ்வதி - ஧ர்மவிரூ஧ேதி ஸர்வா஧ிகாரிவிஷயமாக நிபே஧மில்லாமையால் ஧ர்மவிரூ஧மென்கிறது - தான் நின்ற நிலை குலையகையாவது, ஶாஸ்த்ரவிபரீதானுஸ்தான - தவ்ரானுகூலரிடத்தில் அநாடர பண்ண...

(சா.ஸவா) காரோக்திக்குத் தாப்யர்த்தமருளிச் செய்கிறார். இப்படி இதி ஧ர்மவிரூ஧்யநிபே஧த்தில் ப்ரமாண கூலடேதி । கூலடா, ஜாரிணீ ஶண்ட:, நபுஸக: - பதித:, நித்யகர்மத்யாஸா । வீரண:, ஶத்ரவ: । ஶகவடதேஷிணோ வா । ஶநேஶ்ய: கதாச்சிதாபி ந கூஹீயாந । காக்கணிமபி ந கூஹீயாதிதி ஸர்வப்ரகாரேண நிபே஧ாடயமர்த்தாஸமோ ஧ர்மவிரூ஧: என்று கருத்து. ஧ர்மவிரூ஧காமநிபே஧ ப்ரமாண பரடாரேஷ்வதி அபுஸகா:, நபுஸகா: । ஶ்ரீஶாஸ்யகாரர் ப்ரபந்நனைக் துரித்தே அநுகூலப்ரதிகூலோடாஸீனவிஷயங்ஙகளில் அநாடராதி நிபே஧ பண்ணுகையாலே ஧ர்மவிரூ஧்யகாமோபா஧ிகநிபே஧ ஸர்வவிஷயமாகையாலே விஷேஷ நிபே஧ வீயர்த்தப்ரஸஞ்ஜன ஧ர்மவிரூ஧்யந் காமோபா஧ிகமாகவும் அநுகூலாதிவிஷயத்தில் அநாடராதிசுளாகாதென்று கருத்து. இப்படி ஶ்ரீஶாஸ்யகாரர் எம்பெ நுமான்...

(சா.ப்ர) இப்படி ஶாஸ்யகாரர் இत्याதினா । யதா ஶஸாரிஶ்ரூபத்வ நிவ்ர்தி: பாஷணத்யநுவர்தனென வா ஶஸாரிஸ்த்ரானுவர்தனென வா க்ரியதெ நதா ப்ரபந்நந் கார்யமித்யர்த்த: । தான் நின்ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம், ஶ்வோச்சிதஸ்திதி ஶ்ரஜென ந ஶவின்வ்யமிதி ஶாவ இத்யர்த்த: । ஧ர்மவிரூ஧்யகாமர்த்தமபி ப்ரதிகூலோடாஸீனானு கூலவிஷயாடரானாடரோ ந கர்தவ்யாவதி ஜாபந ப்ரயோஜநமித்யர்த்த: । ஶாஸ்யகார...

(சா.வி) கி் ப்ரயோஜநமித்யத்ராஹ இப்படி ஶாஸ்யகாரர் இதி - காக்கணி, சு஧்ர஧நகணமபி । தான் நின்ற நிலை குலையாவது. ப்ரபந்நஸ்ய ஶ்வோச்சிதஸ்திதிந் நஸ்யேதிதி । திருவுள்ளம், ஶாஸ்யகாராஸய: - யதா ஶஸாரிஶ்ரூபத்வநிவ்ர்தி: பாஷணத்யநுவர்தனென வா ஶஸாரிஸ்த்ரானுவர்தனென வா ததா ப்ரபந்ந: ஧ர்மவிரூ஧்ய...

(சா.ஸ) இப்படி இதி । கூலடா, அஶிஸாரிகா । வீரண: விஷ்ணுதேஷிண: । விஷயங்ஙகளில் தான் நின்ற நிலை இதி । அநுகூலரைக் கண்டால் இत्याதிவாக்யத்ரயோக்த ஶ்வரூபாதித்ரயநிஸ்தானு குணவர்தநமித்யர்த்த: । ஶ்ரீஶாஸ்யகூடுக்திரித்ய தாப்யர்த்தஹ்ஹை:...

மூ- அதில் அனுகூலரை அநாதரிக்கலாகாதென்னுமிடம் ஸ்ரீஷாண்டில்யஸ்மூதிமிலே “அநாத-
ஸுதஜ்ஜேஹி புருஷ் நாபினந்ததி । ததானர்சிதஸதூக்த் ப஗வாந்நாபினந்ததி” என்று சொல்லப்பட்டது.
புதி-கூலசர்ஸர்மமாகாதென்னுமிடம், மஹாபாரதத்திலே “யே த்விஷந்தி மஹாத்மானம் ந ஸ்மரந்தி ச
கேஸவம் । ந தेषாம் புண்யதீர்த்தேஷு ஗திஸ்சர்ஸர்ணி஗மபி ।” என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே “மூஃ:
பாபரதீ: க்ரூரேர்஗வசூசாஸ்தூஷகை: ।

(சா.தீ) லாகாதென்றுமதில் ப்ரமாண காட்டுகிறார். அநாதீததி, ஗ேஹி, ஗ூஹஸ்தன் அநாத-
ஸ்வஸுதோ யேந த் அந்த புருஷனை ஸந்தோஷியாதாப் போலே அநர்சிதஸதூக்த, ப஗வதரை பூஜி
யாதவனை ப஗வான் உகவானென்கை. புதி-கூலசர்ஸர்மமாகாதென்னுமிடத்தில் ப்ரமாண யே
த்விஷந்திதி - தத்சர்ஸர்ணி஗மபி புண்யதீர்த்தேஷு ஗திநாஸ்தி என்கை. மூஃரதி - மூஃ:, அத்மஜ்நாநஹித
ராய் - ப஗வசூசாஸ்தூததை தூஷிக்குமவராய் அதவா ப஗வானையும் தத்புதிபாதிதசாஸ்தூததையும்
தூஷிக்குமவரா...

(சா.ஸ்வ) திருவுள்ளம் சீறுமென்றும், வெறுத்திருக்குமென்றும், அநாதரித்திருக்கு
மென்றும் சொன்னது கூடுமோ? ப஗வத் புதிநிகாபங்கள் சாஸ்த்ரகவேதங்களாகையாலே
ஸபுதிபந்ந சாஸ்த்ர கௌள்ள வேண்டாவோ? என்னவருளிச் சேய்கிறார். அதில் அனுகூலரை
இத்யாதிநா । ஗ேஹி, ஗ூஹஸ்த: । ஸ்வாரா஧கமபி அநாதஸ்வஸுத புருஷ் யதா நாபினந்ததி ததா ப஗வாநபி
அநாதரகார்யத்வாநர்வநஸ்ய அநர்சிநஸதூக்த நிர்ஹஸ்தபக்தவிஷயே கார்யபர்யந்நாநாதரவந்ந ஸ்வாரா஧கமபி ।
நாபினந்ததி க்ருத்யதி - அபினந்நஸ்ய ப்ரஸாதகார்யத்வாநபினந்நஸ்ய கோபகார்யத்வாந்நாபினந்நதாந்யஸ்ய
கோதே தாத்பர்யம் । தேந எம்பெநுமான் திருவுள்ளம் சீறுமென்கைக்கு இது ப்ரமாணமாகக்
குறை இல்லை என்றபடி. ஷாண்டில்யஸ்த்வேந ஸபநிஷத்ப்ரஸித்யாபமத்வ சூயதே யே த்விஷந்திதி ।
ஸ்மரணாபாவ-ரூபகார்யபர்யந்நதூஷ க்ருவந்தி । எதேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு ஗தி: ப்ராப்ய் பல் நாஸ்தி । தத்சர்ஸர்ணி஗மபி
நாஸ்தி । அத்ர ஸர்ஸர்ஸ்த்வேந தத்காரணிபூத் அதர ஸபச்யதி । புதி-கூலே அதரவதா ஷத்யாபாநகர்தார்த்தீ
஗த்யபாவோக்த்யா ப஗வத்கோபஸ்யாந்யநிவர்த்த்யத்வ் த்யோதிதமாகிறது. இதினாலே வெறுத்திருக்கு
மென்கிறது ஸபபநம் । க்ருதகூத்யநுக்கு புதி-கூலசர்ஸர்மத்தில் பா஧கமெதென்னவருளிச்
சேய்கிறார். அப்படியே இதி...

(சா.பு) வாக்யே பகபாதோக்தித்வஸத்யாவூத்யர்த்தமூக்தார்த்தே ப்ரமாணான்யாஹ । இதில் அனுகூலரை இத்யாதிநா,
விஷ்ணுத்வேஷிஸர்ஸர்ணி஗ா புண்யதீர்த்தபாபிநாஸ்தித்யூக்தை: புதி-கூலாதரோ நிஷித்ய இத்யர்த்த: । எனேந ப்ரபுதே: பூர்வ
புதி-கூல ஸர்ஸர்ஸ்ய பா஧கத்வமூக்தம் । “மூஃ: பாபரதீ:” இத்யனேந ப஗வத்சமா...

(சா.வி) காமார்த்தமபி புதி-கூலோதாஸிநவிஷயாதரோ஽நுகூலவிஷயாத்நாதரஸ்ச ந கார்யா ததி ஜாபந ப்ரயோ-
ஜநமிதி பாவ: - பாப்யகாரவாக்யேஷு பகபாதோக்தித்வஸத்யாவூத்யர்த்த ப்ரமாணான்யாஹ - அனுகூலரை இ-
த்யாதிநா...

(சா.ஸ) ப்ரமாணீரவ஗ம்யத இத்யாஹ । அதில் இத்யாதிநா । அநர்சிததி த்ரமாவிரூத்யார்த்தாதிநிமித்தேந ச
அநர்சிதத்யர்த்த: । ஸர்ஸர்ஸர்ணி஗மபி, த்ரமாவிரூத்யார்த்தஸர்ஸர்ணி஗மபி, த்ரமாவிரூத்யாநபசாராஸ்ச அநந்ய...

மூ-இப்படி முன்னடி பார்த்து நடக்க வேண்டுமென்றருளிச் செய்த அर्थ ஶாஸ்திரவேதமாகையாலே ஶாஸ்திரங்களுக்கு உபலக்ஷணமாக சாரோதார பண்ணி இவர் அருளிச் செய்த கௌரவங்களுமதான் வேண்டினபடி செய்யவொண்ணாமையாலே ஶாஸ்திரோக்மான நியமத்தோடே செய்தால் கௌரவ மாமென்று சூচিতம் வேண்டித்துச் செய்து திரியவமையுமோவெனினில் அது இவனுக்கு ஶ்ரூபமன்றென்றருளிச் செய்தபடியாலே "அஷாஸ்திரமாமூர் க்ருத்னம்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தபடியே ஶாஸ்திரவிரூடங்கள் தவபுகுதியான இவன...

(சா.தி) இப்படி முன்னடி இயாதி முன்னடி பார்த்து வர்க்கை ஶாஸ்திரவேதமாகையாலே ஶென்றபடி சாரோதார பண்ணி, சாராசித்தை எடுத்து உதாரித்தருளி - கௌரவங்கள், ஶ்ரீஶாஸ்திரபவர்த்தாதிக்களும் நியமநிமத்தித்தாதிக்களும் - வேண்டித்துச் செய்து திரிகை இவனுக்கு ஶ்ரூபமன்றென்று அத்தாலும் இந்த அर्थ சித்தமென்கிறார். வேண்டித்துச் செய்து இயாதினால் அஷாஸ்திரமியாதி ஆளவந்தார் ஶ்ரீஶாஸ்திரமேத...

(சா.ஸா) இப்படி முன்னடி இதி - ஶாஸ்திரவேதமாகையாலே என்கிறத்துக்கு சூচিতமென்கிறத்தோடே அந்யம், உபலக்ஷணமிதி ஶ்ரீஶாஸ்திரபவர்த்தனஸ்யாபி ஶாஸ்திரயதயா தத்க்ஷாஸ்திரய சர்வவர்கா-அமதமோபலக்ஷணவமென்று கருத்து. ஶ்ரீஶாஸ்திரபவர்த்தாதிக்கமய்யாசார்ய ஶிஷ்யகூத்யாதிக்காரோக்தநியமமன்றிக்கே செய்தால் ஶிஷ்யநிமதாசரணரூபயதயா கௌரவமாக மாட்டாதென்று கருத்து. இப்படி பார்த்து வர்க்கை ஶாஸ்திரவேதமானாலன்றோ இப்படிச் சொல்லலாவது. ராஜபுத்ரானாடராதிமூலராஜநித்ரஹாதி லோகத்யானத் தர்ஸனாதிக்களாலும் அந்மானவித்யாபி அறியலாமோ? இதினாலே ஶாஸ்திரயானுஸரண கர்தவ்யமென்று சூচিতமென்கிறது கூடுமோ? வேண்டித்துச் செய்து திரியவமையுமோவென்னின்று இவனுக்கு ஶ்ரூபமன்றென்கிறவாக்யத்தாலே ஶாஸ்திரயானுஸரண கர்தவ்யத் சித்திக்குமென்னில் "புஶ்ரஹமந்ய நுணா ந வேணவானா" என்று யமவஸ்யநாதி பாதிக்கல்லாத ஶ்ரீவேணவாதிக்காரிக்கு ஶாஸ்திரயானுஸரணத்தில் சத்சபுராயமும் சமோசீனபுரணமும் பூமில்லாத ஶ்ரீஶாஸ்திரயானுஸரணவாக்யத்துக்கு இப்படி தாத்யந்தான் கல்கிக்கப் போமோ? மூக்திததையில் ஶிஷ்ய கௌரவ ஶ்ரூபமாய் இருக்க அது ஶ்ரூபமன்றென்று சொல்லுகிறததான் கூடுமோ? என்னவ தளிச் செய்கிறார். வேண்டித்து இதி ஆளவந்தார் இதி ஶ்ரீஶாஸ்திரமேத...

(சா.பு) பூதபுஶ்வதவாக்யவிரோத சாஹ | இப்படி முன்னடி பார்த்து இயாதினா | அநுபுஶ்வமபேத-யேத்ய: | ஆளவந்தார், யாமுநாசார்யா: | நநு யாமுநாசார்யைரபி நியமநிமத்திகானா பக்தியோக...

(சா.வி) இப்படி முன்னடி இதி - அந்யதா வேண்டித்துச் செய்து திரியவமையுமோ இதி புரணே அதில் அவனுக்கு ஶ்ரூபமன்று இதி ஶாஸ்திரயானுஸரணவாக்யானுரேண ஶ்ரூபமன்று இதி வாக்யமூலபூதேன "அஷாஸ்திரமாமூர் க்ருத்னம்" இதி யாமுநாசார்யவாக்யேன அஜாஞ்ஜேதிதி பபுஶ்வதவாக்யேன ச விரோத-ஸ்யாதித்யபிபுரேத்யாஹ | வேண்டித்துச் செய்து இயாதினா...

(சா.ச) இப்படி இதி | "பூத்யைவ காரித்" இத்யகூத்யாஶாஸ்திரய நியமநிமத்திகமய ஶ்ரூபயா க்ருதமபி கௌரவகதாமதாத்யேவ சூচিত கி ந ஶ்யாதித்யாபுஶ்வா ஶாஸ்திரயாமுநாசார்யஸரணயோக்திபிவிரோதபுரதஸிநபரிஹரி | வேண்டித்து இயாதினா...

மூ-स्वरूपத்துக்குப் பொருந்தாமையாலும் - “श्रुतिस्मृतिर्ममवाज्ञा यस्तामुल्लङ्घ्य वर्तते । आज्ञा-
छेदी मम द्रोही मद्भक्तोऽपि न वृण्वः” என்று அடிமை கொள்ளுகிறவன் அருளிச்
செய்தபடியாலும் இவன் ஶரீரத்தோடிருந்த காலம் ஶாஸ்வத்யனாய் அடிமை செய்ய
வேண்டுமென்று திருவுள்ளம் - “निजकर्मादिभक्त्यन्तं कुर्यात्प्रीत्येव कारितः । उपायतां परित्यज्य
न्यस्येद्देवे तु तामभिः” என்று ஶ்ரீமாதார்த்தமங்கலத்தில் “प्रीत्येव” என்கிற அவதாரத்தாலே
சாபநவதுக்கியை வ்யவச்சேதித்தா ரென்னுமிடம் “उपायतां परित्यज्य” என்று விவ...

(சா.பி) லர நளிச் செய்தபடி யென்கை. பொருத்தாமை, யோగ்யமல்லாமை. மமஜாच्छேதீ, மம த்ரோஹீவ சந் । ஶ்ரீரீதார்த்தசுஶ்ரஹத்தித்வ் ப்ரஸஜ்ஜித்தாவ் அதித்வ் உத்தார்த்திவ்ரோதத்தை அாஷாஜ்ஜித்து ப்ரஹ்ரஹிர்க்குறாவ். நிஜகர்மாதித்யாதித்யாவ். ப்ரபந்நன் நிஜகர்ம மாரஶ்ய ஶக்தியோகபர்யந்ந் கெவல் ப்ரீத்யேவ ப்ரேரித: க்யூரித் । க்ரியமாணே கர்மணி உபாயத்வ்ரூதி ப்ரஹ்ரஹ்ய க்யூரித் । தாமுபாயதா அஶாரய தேவ ஶகவதி து ந்யசெத் - சாஶ்நத்வ்ரூதியை இத்யாதி - ப்ரீத்யேவ ஂன்று அவதாரணத்தாவ் ஶாஸ்த்ரீயசரணி: ந வ்யாவ்ர்த்யிதெ ஂன்று கருத்து...

(சா.ஸ்வா) சட்யஹத்திலே இதி ஷேஷ: பொருத்தாயையாலே மூக் தசையில் எெச்சிக்சசநர ஸ்ரூப
மரணாலும் பஃததசையில் ஸ்ரூபபூத்யான தன் ஸ்ரூபத்துக்கு ஸ்சிதமன்றென்று கருத்து
அடிமை கொள்ளுகிறவன் இதி ! ஸாஸ்ராதிக்ரம பண்ணுகிறவன் மஃதநாயிருந்தாலும்
மமஃரோஹி என்றும், வரூபவன்னென்றும், ஷேப்யான ஷரண்யந தளிச் செய்கையாலே ஸாஸ்ர-
விரூஃ ஸ்வாம்யநபிமதமரகையாலே கைஃகூர்யமாக மாட்டாமையால் ஸாஸ்ரானூரணமாக வர்திக்க
வேணுமென்று கருத்தென்றபடி. இப்படியாகில், “நிஜகர்மாதிபக்யந் க்யூர்திரீத்யைவ
காரித:” என்று ஆனவந்தார் ஸ்ரீரீராத்யசட்யஹத்திலே தானே ஸாஸ்ரத்தை வ்யவச்சேதித்து
பிரீத்யைவ என்று எெச்சிகமாக கைஃகூர்யபண்ணவேணுமென்று சொன்னது விரோஃப்யாதோ
என்னவருளிச் செய்கிறார். நிஜகர்மாதிநி - பிரீத்யைவ என்கிறது ஸாஸ்ரத்தை வ்யவச்சேதிக்க
வில்லை என்றபடி. பிரீத்யைவ காரித: என்று ஷஃதஸ்வரஸ்யத்தாலே ஸாஸ்ர-பிரேரிதன்னறிக்கே...

(सा.प्र) पर्यन्तानां प्रीत्यैव कर्तव्यत्वात्तेस्तत्रत्यैवकारेण च शास्त्रमर्यादाव्यावर्तनाददाहृतवचनानामन्य-
परत्वसंभवाच्च भाष्यकाराणां याम्नाचार्याणां च यथा कथाश्चिद्वगवत्कैङ्कर्यकर्तव्यत्वं एव तेषामपि
तात्पर्यमित्यत्रावधारणव्यवच्छेदकण्ठोक्तेः शास्त्रीयनियमो अनतिलङ्घनीय इत्याह । निजकर्मादात्-
यादिना । नन्वेवकारेण प्रीतिप्रेरिते कैङ्कर्ये शास्त्रस्य प्रेरकत्वं...

[illegible]

(सा.सं) प्रीत्यैव कारित इत्यस्य शास्त्रीयनियम एव व्यवच्छेद्य इति भ्रमवन्तं प्रति समाधत्ते । निज-
कर्मादीत्यादिना । तर्ह्युपायतां प्रीत्यैवेत्यनयोरन्यतरनैरर्थक्यमिति यो मनुते...

मू-रीक्कையாலே सुव्यक्तम् - शास्त्रीयकैङ्कर्यத்தಿ(ல்)ப் பிரிதியினுடைய பிரேகத்வாதிசய்
வिवक्षितமானாலும் “निजकर्मादिभवत्यन्त” என்கிற இவற்றின் स्वरूपத்துக்கு शास्त्रமே प्रमाण
மென்னுமிடம் निजकर्मशब्दத்தாலே दर्शितமாயிற்று. இச் शास्त्रीयनियमம்...

(सा.दी) शास्त्रविहितकैङ्कर्यத்தல்)ப் பிரிதியினுடைய அதிசயேன பிரேகத்வமே)ப் பிரித்யேவ) என்னுமிடத்
தில்) விக்ஷிதமாகவுமாம். தாவதா)शास्त्र व्यावृत्तமாகாது. அவ்வளவே யன்று) शास्त्रनियम
இங்கு) விக்ஷிதமென்கிறார். शास्त्रीयकैङ्कर्येत्यादियால்) शास्त्रेण स्वस्य विहित कर्म निजकर्ममिति
व्युत्पत्तियால்) இஃ) शास्त्रीयनियமத்தல்)ப்) प्रमाणं)காட்)டுகிறார்) இஃ)शास्त्रीयनियममित्यादियால்...

(सा.स्वा) प्रीतिप्रियानालே) தா)நீன) பிரேரின)என்று) தே)தற்றலில்)லையோ) என்னவருளிச்
செய்கிறார். शास्त्रीयेति - शास्त्रवश्यतै)யில்)லையாதில்) இ)ன்ன) கர்ம) நிஜ, இ)ந்த) கர்ம) நிஜம)ன்
றென்று) சொல்லக்) கூட)மையாலே) निजकर्मशब्दத்தாலே) शास्त्रैकवेद्यस्ववर्णाश्रमधर्ममே
சொல்லப்ப)டுகிற)தென்று) கருத்து. ஆனாலும், “श्रुतिस्मृतिर्मैवाज्ञा यस्तामुल्लङ्घ्य वर्तते ।
आजाच्छेदा मम द्रोहा मद्वक्तोऽपि न वैष्णवः” इत्यादிகள்) भक्तियोगनिष्ठ) विषयमायु)ம்) निर्वहिकक
லாயி)டுக்க) प्रपन्नविषयத்தல்) शास्त्रवश्यता) नियामक) प्रानिस्विकवचन)மு)மில்)லாதே)யி)டுக்க) प्रपन्न
னுக்கு) शास्त्रवश्यतै) சொல்லக்) கூ)டு)மோ) என்னவருளிச்) செய்கிறார். இஃ) शास्त्रीय-
नियममिति ।

(सा.प्र) व्यवच्छिद्यत इति शास्त्रस्य प्रेरकत्वमेव नास्तीति तन्नियमो दूरोत्सारित इत्यत्र शास्त्रस्य
प्रेरकत्वाभावेऽपि तेषां स्वरूपादेशशास्त्रैकबोध्यत्वात्तद्विहाय यथाकथञ्चिदनुष्ठाने निषिद्धेष्वनुष्ठितेषु
“मद्वक्तोऽपि न वैष्णवः” इत्याद्युक्ता वैष्णवत्वापत्त्या शास्त्रायाणां चाप्रतीतौ प्रीतिप्रेरणस्य विषय
एव न सिद्ध्यतीत्यन्तरमभिप्रेत्याह । शास्त्राये) त्यादिना । ननु “अनादृतस्मृन्) गेही । ये) द्विषन्ति
महात्मानम् । मूढैः पापरतैः क्रूरैः । अद्यप्रभृति हे) लोकाः । श्रुतिस्मृतिर्मैवाज्ञा “इत्यादिभिर्भक्त-
विषयत्वे) नाप्युपपत्ते) शास्त्रीय) नियमान्मरणं) भक्तस्येव) न) प्रपन्नस्येन्यत्र) प्रपन्नेनैव) शास्त्रीयस्यानुसर्तव्यत्वे
अननुसारे) प्रत्यवायवत्वे) च) प्रमाणान्याह । इ)शास्त्रीयनियममित्यादिना ।

(सा.वि) प्रेरकतयानपेक्षणेऽपि निजकर्मस्वरूपस्य शास्त्रेणैव ज्ञातव्यत्वाच्छास्त्रं प्रमाणत्वेन स्वीकार्य-
मिति निजकर्मेति वदद्विर्यामुनाचार्यैरभिप्रेरतमित्याह - शास्त्रीयकैङ्कर्यத்தி)னுடைய) इति) कैङ्कर्यविषये
शास्त्रीय) प्रेरकत्वातिशयमित्यर्थः) विवक्षित)மானாலும், व्यवच्छेद्यतयेति) भावः - नन्वेतद्यामुना-
चार्योक्तं) भक्तविषयं) भविष्यतीत्यत्र) प्रपन्नविषयेऽप्ययं) नियमस्स्वीकार्य) इति) प्रमाणान्याह) इ)शास्त्री-
यनियममिति ।

(सा.स) तं प्रत्यपि द्वयोरपि सार्थस्य दर्शयन् कैङ्कर्यमेतदिति ज्ञात्वा तदनुष्ठाने शास्त्रमेव प्रमाणतया
आदरणीयमित्ययमर्थो निजकर्मशब्देनैव सिद्ध इत्याह - शास्त्रायेति - निजकर्मशब्द) विरोधेन) प्रीतयैवेत्य-
स्यार्थवर्णनायोगात्) शास्त्रीय) एव) कैङ्कर्ये) प्रीतिरेव) प्रेरकत्व) प्राधान्येन) प्रीतयैवेत्युक्तमित्यभिप्रेत्य) प्रेरकत्वा-
तिशयमित्युक्तम् । शास्त्रीयनियमानतिक्रमस्य) फलं) तदतिक्रमेऽनिष्टं) च) प्रमाणतो) दर्शयति । इ)शास्त्री-
येत्यादिना ।

மூ - “அவிப்லவாய் தர்மாணா பாலநாய் கலச்ய ச | சஹாய ச லோகச்ய மர்யாடா ஸ்தாபநாய ச | |
 ப்ரியாய மம விஷ்ணோச்ச டேவதேவச்ய ஸாஹ்ண: | மனீஸி வேதிகாசார மனஸாபி ந லஹ்யேத் |” எனறு
 ப்ரபத்யத்யாயத்திலே ப்ரஸிடம் - இது தலிந்த போது வரும் அநிதம் “யதா ஹி வஹ்மோ ராஜோ நதீ
 ராஜா ப்ரவர்திதாம் | லோகோபயோகிநி ரம்யா வஹ்ம சஸ்யத விவர்திநாம் | | லஹ்யந் ஸூலமாரோஹே
 தநபேகோஃபிதா ப்ரதி | எவ் விதஹ்யந் மர்யோ மர்யாடா வேதநிர்மிதாம் | | ப்ரியோஃபி ந ப்ரியோஃசு மெ
 மதாஜாவ்யதி-வர்திநாந் | |” எனறு அநந்ர கொல்லப்பட்டது

(சா.நி) மனீஸி, தர்மாணா ப்ரபந: | தர்மாணா, வேதவிதநிதாநாம் | அவிப்லவாய், அந்ஸாடாய | கலச்ய,
 ஸிஷ்யபுதாடே: | லோகச்ய, அந்லவித: | சஹாய, அந்ஸரணாய | ஸாஹ்ண: இன்னபடி வர்திப்பாண்,
 ஸிஷ்ய: இன்னபடி வர்திப்பாண், வேத: இன்னபடி வர்திப்பாண், ஸூல: இன்னபடி வர்திப்
 பாண், ரம்யா: ரம்யா: வேதவிதநிதமர்யா: ப்ரபநாயாக ப்ரபநாயாக வர்மதூராதிகளா வந்தொன்று
 கருத்து. மம ச விஷ்ணோச்ச மன்தோஸார்த்த வேதாந்ஸா ஸ்வவர்த்தமாசாரகண்க. மனஸாபி, கிமூந காயத:
 - கல க்க ஸாகாபதென்கை, அகரணே ப்ரபவாய் ப்ரபி கி கெ கொல்லப்பாட் கென்கிறாந் இது
 தலிந்த போது என்ன கொ க்கி, யதாஹி - ராஜோ வஹ்ம:, அந்ஸாநிமம: ப்ரபாதி: -
 ராஜா லோகோப-காராய் ப்ரவர்திதா நதீ - கலாமல்யத: | தா ப்ரபநபதோஃபி, ததநுபஜீவகோஃபி |
 தாமநிகாமந் ஸூலமாரோஹே - கஹ்மில் ப்ரப(க)ப ப்ரபதம் எவ்மிநி | ப்ரியோஃபி, ப்ர
 வஹ்மதோஃபி | அஜா-வ்யதிவர்திநாந் | அப்ரிய: அநிதோ ப்ரவநி நந் ப்ரவதப்ராநி...

(சா.ஸா) மனீஸி, ப்ரபந: | தர்மாணா, வேதவிதநிதாநாம் | அவிப்லவாய், அந்ஸாடாய | கலச்ய, ப்ரபாதி: |
 லோகச்ய, அந்லவித: | சஹாய, அந்ஸரணாய | மர்யாடா ஸ்தாபநாய, ஸாஹ்ணநியம: அய, ஸிஷ்யாதி
 நியம: அயமிநி வ்யஸ்தாபநாய ச | மம, லஹ்ய: | விஷ்ணோச்ச மன்தோஸார்த்த வேதிகாசார மனஸாபி ந
 லஹ்யேத் | கிமூந காயத: ப்ரபநிநி | ப்ரபத்யத்யாயபதநதயா இது ஸ்வ ப்ரபந விபயக்கி: ப்ரபநிஸ்விக-
 வசனமென்று கருத்து. உக்தவசனத்திலே தர்மாணாவிலவாதி ப்ரபத்யத்யாயபதநதயா ஸாஸ்திரானுமரண
 கொல்லப்படுகிறது. அது காம்யபாணையால் ஸ்வபுவிஸ்தாண் தோ கிஷ் அந்த ப்ரபாதி-
 மந்நிஸிஸாத அஹ்ரிஸ்து ஸாஸ்திரானுமரண (ஸாஸ்திர) கெ எந்நிஸ்வமதார ப்ரபத்யத்யாயபதநதயா
 என்னவ தலிசெய்கிறாந். இது தலிந்த போது ரிதி | லஹ்யந், விஷ்ணுந் | ப்ரியோஃபி
 ப்ரப ப்ரியோஃசு மெ ப்ரபந் ததானிமாஜாநிதமந் ப்ரியோ ப்ரவநி, நியாஹ்ம ப்ரவநிவ்யத: | இப்படி
 ஸாஸ்திர-கரம் பண்ணிந் ப்ரபந் ப்ரவநிப்ரபத்யத்யாயபதநதயா கிஷ் நியாஹ்மபுதந்ரவாதி விவதா...

(சா.ப்ர) இது தலிந்த போது வரும், எந்ஸரணியாந் சம்பவாத் | ஸாஸ்திரநியமபரத்யாநே
 உதீயமானமித்யத: | அநுகூல்யஸஹ்யாபத்யத்யாயபதநதயா ப்ரபநிப்ரபத்யத்யாயபதநதயா...

(சா.வி) இது தலிந்த போது, எந்ஸரணியாந் சம்பவாத் - யதாஹி - நதீ, கலா ப்ரதி | அந்ஸா-
 ஃபி, தா கலா ப்ரதி ஸ்வயமநுபஜீவந்ரபி ராஜோ வஹ்மோஃபி | லஹ்யந், ஸூலந் - ஸூலமாரோஹே -
 தஹ்யோ...

(சா.ஸ) விப்லவ: அந்ஸாநலகணாப்ராமாண்யஸஹ்யாபத்யத்யாயபதநதயா | அவிப்லவாயேதி | லஹ்யவசனம் |

மூ-இந்த பகவத்ப்ரீதிகு க்ஷம கொண்டிலனாகில் முக்தனாவதற்கு முன்பே அதிகாரானுபமாசு எதேனுமொரு அநிஸ்தத்தை வினை(வி)ப்பிக்கும் - அது நிற்க.

(சா.பி) மாத்ரமன் தீர உள்ளது. ப்ரத்யவாயமில்லையே என்னவருளிச் செய்கிறார். இந்த பகவத்ப்ரீதிந்யாதி-க்ஷமகொண்டிலனாகில், புன:ப்ரபத்யாக்ஷமப்பிச்சிலனாகில். அதிகாரானு-ரூப, ப்ரபத்யனான இவ்வுணைய அதிகாரத்துக்காக. அந்த ஜன்மத்தில் காணவ்ஜ்-தாதிக்களிலே எதாதினுமொரு ப்ரத்யவாயத்தை வினைப்பிக்கும். இரகத்து ஜன்மான்ராதி களை என்கை. க்ஷமகொள்ளில் பரிஹதமாம். ப்ரபத்யுக்கு ப்ரத்யவாயான்ரத்தான் வேணு மோ பகவத்ப்ரீத்யேக ப்ரயோஜனனுக்கு பகவத்ப்ரீதியைப்பற்ற நரகமில்லை என்கிறார். அது நிற்க. இத்யாதி. காணவ்ஜ் ப்ரத்யவாயமி நத்துள்ளவளவிலேன்கை. அப்ரீதியை..

(சா.ஸ்வ) நர்தான்ப்ரவானிமனமனந்தஜன்ம ப்ரஸக்த்யா எந்ஹாவமானத்தில் தேவாலின மோக ப்ரதிவத்தமாக ப்ரஸாஜ்யா தேவா என்னவருளிச் செய்கிறார். இந்த பகவத்ப்ரீதிநிதி. அதிகாரேதி பக்தாதி-காரியாகில் ஜன்மான்ரவிலம்பவ்மவ்மம். கால துரியாதிக ப்ரபத்யனாலும் ஜன்மான்ர விரூ-மன்று. எந்ஹாவமானத்தில் மாகார்ப்ரபத்யனுக்குமித் தேகத்துக்குள்ளே அந்யா ப்ரவான் இத்யாதி-களிற்றாது மே உபகல்ஷாதிக்களை உணர் பத்தாம். "சர்வா ந ஸுந் பாகவதா யமவிஷய ரக்தந்தி" இதி ப்ரமாணத்தால் நரகமில்லை என்று கருத்து வினைவிப்பிக்கும், பிறப்பிக்கும். இப்படியாகில் ஶாஸ்ரீயாதி க்ஷமத்தில் "நரக ப்ரதிபத்யநே" என்று நரக கொல்லுகிற ப்ரமாணத்தால் ஜன்மான்ரானுபாத்யநரக ப்ரஸாஜ்யா தேவா வ்ருத்தவத்தால் நரகப்ராயக ஶாஸ்ரமந்ய-விஷயபாணையால் மே ப்ரபத்யனுக்கு ரேஹிகோபகல்ஷாபலமென்னில், "ந ஸுந் ப்ராய் மஹ்யேஹு:ஸு ப்ராய் ந மஜ்வேந். உபநிஸ்தந் மா சர்வ வ்யாபய: ப்ரவ்ஸாதிநா:" என்று ஶ்வானிஸ்தையத் தெளித்து சர்வப்ரகூதி-யான இவ்வுணுக்கு ரேஹிகோபகல்ஷா பலமாக மாந் திரமோ என்னவருளிச் செய்கிறார். அது நிற்க. இதி. பகவத்ப்ரீத்யேக ப்ரயோஜனனான இவ்வுணுக்கு அப்ரீதிக்கு மேற்பட்ட. துஷ்டமில்லை என்றபடி. அது நிற்க, உபகல்ஷாத்தமகபலம் இருக்கட்டும் என்றபடி. ததா ச...

(சா.ப்ர) ப்ரபத்யார்த்வாமதி பாவ: | நந்வேவ சதி விரோதிவ்ஹுலே ப்ரகூதி மஹலே ஶிததஸ்யாப்யுபகத ப்ராரக்யபலததா வுத்திப்ரவ்கம் வா ப்ரமாதாது நிஷித்தானுஸ்தானே மோக: ப்ரதிவத்தயேதேத்யவாஹ | இந்த பகவத-ப்ரீதிக்கு இத்யாதிநா | வினைப்பிக்கும், உத்யாபேத | நநு பகவத்ப்ரீதி: ஸ்ஜ்வகாணவாதி...

(சா.வி) நந கதாதிதபராப: ப்ரஸஜ்யநே சேத்யத தஸ்ய நிவ்ருதி: - நிவ்ருதநாபாவே ச கீதூஷமநிஸ்தமத்யவாஹ | இந்த பகவத்ப்ரீதிநிதிநிஷ்யநே அநயா க்ஷமா | யதோக்த ப்ராயசித்த - அப்ரீதி ப்ரீதி விரோத்ய பராப: பகவதேமூக்ய - தஸ்ய க்ஷமேவ ப்ராயசித்த, கொண்டிலனாகில், ந ஶ்வீகரோதி சேத் | எவ ப்ராயசித்த நிவ்ருதகமத்யுத்தம் பவதி முக்தனாவதற்கு முன்னே, முக்தபாவாத்ரவ்மேவ - அநிஸ்தத்தை, "இஹேவீஷா கேசிததுஷகல்ஷா பவந்தி" இத்யுத்தநிஸ்தம் | வினைப்பிக்கும், உத்யாபேத - நநு பகவத்ப்ரீதிநிதிவ்ருத் | நரகப்யந்த ந பவதி ஸ்வல்த்யந வாஹ - அது நிற்க இதி, தஸ்யா பகவத்ப்ரீதி: சத்யாமத்யுத்ய: |

(சா.ஸ) ந ப்ரயோஸமே இத்யுத்திபிவ்விபாஷிகாமாத்ர நேத்யாஹ | இந்த இதி | "ந ஸுந் பாகவதாயமவிஷய ரக்தந்தி" இதி ஶ்ருதே: ப்ரபத்யவிஷயாப்ரீத்யா நரகாதிக்க நாஸ்தி ஸ்வல்த்யவாஹ | அது நிற்க. இதி |

மூ-(இங்கு பாராதவனுக்கு) இங்ஙனிராதவனுக்கு स्वामिविषयத்தில் प्रामाण्यமும், कैङ्कर्यरूपமான मोक्षத்தில் अभिरुचியும் शङ्किக்க அடுக்கும் - இவ்அஜாதிதஜ்ஞமும் “प्रहर्षयिष्यामि” என்று उद्देश्यமான भगवत्प्रीतिक்கு विरोधियानபடியாலே இம்शास्त्रीयनियमं रहस्यत्रयத்தில் विरोधनिवृत्तियை अनुसन्धिक்கும் இடங்களிலே अनुसन्धिकक प्राम...

(सा.दी) वा नृनिश्चं चयंकिरां. इंग्गनिरात इत्यादियाम्. भगवद प्रीतिमर्मस्पृककयिरातव
 णुक्तु. इनि रहस्यत्रयत्तुम् शास्त्रीयनियमानुसन्धानस्थलत्तैककं क्कडुकिरां. इव्अजाति-
 तज्ज्ञनमित्यादियाम्. अत्तिल् उपरत्तियैकं क्कडुकिरां. इव् अजेति । विरोधनिवृत्तीत्यादि ।
 नमश्शब्दादिकनिल् एन्றपडि.

(सा.स्वा) अरुन्तुद्वैयாகामम् इ नृत्तपानेन्? एन्नवक्रुनिश्चं चयंकिरां. इंग्गनिरात
 वणुक्तु इति । भगवदप्रीति अरुन्तुद्वैययिरातवणुक्केन्றपडि. भगवदप्रीति अरुन्तुद्वैयாகा
 णिड्डा लं तन्प्रीत्यैक. प्रयोजन प्रावण्य म्म तत्परिवाहकैङ्कर्य म्म क्कडुकिरे एन्ற क्कडुक्कु.
 अन्नात्त्याम्, मम्धुक्कु सारतमनया नित्यानुसन्धेयाम् “सर्वमप्राक्षरान्स्थम” एन्ற
 सर्वार्थगर्भमान रहस्यत्रयत्तुम् इवल्लत इमंशास्त्रीयनियममनुसर्तव्यमाप्तेरा रहस्यत्रयत्तु
 ण्यम् विरोधि निवृत्ति प्रतिपादकस्थलत्तु लै इत्तुवम् अनुसन्धेयमेन्निस्वतः विरोधि-
 निवृत्तिरूपमवल्लमय्यालै अन्कै इत्तै अनुसन्धिककं क्कडुमेरा एन्नवक्रुनिश्चं
 चयंकिरां. इव्अजातिलज्ज्ञनमिति । अजातिलज्ज्ञन पुरुषार्थरूपभगवत्प्रीतिक்கु विरोधियान
 पड्य्यालै अजरूपशास्त्रीयनियमानुसरण विरोधि निवृत्तिरूपमाकैय्यालै विरोधनिवृत्त्यनुसन्-
 धान स्थलज्ज्ञनिलै अनुसन्धेयमेन्ற क्कडुक्कु. इत्तपडि विरोधि निवृत्तिस्थलज्ज्ञनिलै अनु-
 सन्धिकक प्राममेन्றकु चोन्नत्तु क्कडुमेरा इमंशास्त्रीयनियम पूर्वदशैयिलै उपायनिष्-
 पादकमाकैय्याल, उपायप्रतिपादकस्थलत्तुलु...

(सा.प्र)शमिप्पत्तुम् इत्यादि । अप्रीतेरनिष्टत्वाभावे प्रपत्तिरेव तस्य न सिद्धयेदित्यभिप्रेत्याह । इंग्ग
 निरात अवणुक्कु इत्यादिना । अप्रीतेरनिष्ठा न भवति चेदित्यर्थः । एव प्रपन्नानामावश्यकस्य
 शास्त्रीयनियमस्य रहस्यत्रयप्रतिपाद्यत्वं दर्शयति । इव् अजातिलज्ज्ञनमित्यादिना । शास्त्रीयनियमाति-
 तज्ज्ञनस्य विरोधित्वाच्छास्त्रीय नियमो निरोधनिवृत्तिरिति भावः । अनुसर्तव्यतयोक्तस्य...

(सा.वि) मर्मस्पृग्भवति । अप्रीतीतिकर्तृपदमध्याहार्यम् । लोकेऽप्यौपाधिकसुहृदप्रीतिरप्यनिष्टतया
 दृश्यते । किमुत निसर्गसुहृदप्रीतेरनिष्टत्व इत्याभिप्रेत्य सुहृद सर्वभूतानामित्युक्तम् - अतश्शीघ्र क्षामणं
 कुर्यादिति भावः । अप्रीतेरनिष्टत्वाभावे प्रपत्तिरेव तस्य सिद्धेत्यभिप्रेत्याह इंग्गु पारாதवणुक्कु
 इति एवमप्रीतिमनिष्टत्वे नाननुपश्यतः - शङ्किक्कवडुक्कुम्, सन्दिह्येयानाम् । दृढतया न सिद्धयतः
 एतच्छास्त्रीयनियमस्य मन्त्रेऽनुसन्धेयस्थलं दर्शयति इव्अजेति...

(सा.स) शल्यवद्वाधकमित्यर्थः । यस्य भगवदप्रीतिरिहन्दा तस्यातिलज्ज्ञनात्किम् स्यादित्यत्राह -
 इंग्गनिरातवणुक्कु इत्यादिना । न हि वय नास्तिकान्प्रति शास्त्रीयमर्यादा शिक्षयाम इति भावः
 - अस्य मन्त्रेणानुसन्धानप्रकार दर्शयति । इव् अजातिलज्ज्ञनमिति । इमं शास्त्रीयनियम विरोधि-
 निवृत्तिरूप...

मू-“आज्ञानुज्ञाविभागेन द्विधा शास्त्रीय पद्धतिः । निग्रहानुदयायाद्यापरा तत्तत्फलाप्तये ।। अनुज्ञया प्रवृत्तेऽपि क्रमकोपादिसम्भवे ।

(सा.दी) आज्ञानुज्ञेत्यादि शास्त्रीयपद्धतिः । शास्त्रविहितकर्मங்கள் என்றபடி அவற்றுக்கு வினியோகத்தைக் காட்டுகிறார். निग्रहेति आद्या, आज्ञारूपा शास्त्रीयपद्धतिः भगवन्निग्रहानुदयाय विहितापरा, अनुज्ञा काम्यरूपा तु तत्तत्फलसिद्धये विहिता என்கை. अनुज्ञयेति - अनुज्ञारूपे कर्मण्यपि - क्रमकोपः, क्रमविपर्यासः - आदिशब्दादधिकारकालादिविपर्यासग्रहणम् ।

(सा.स्वा) सिद्धிக்கலில்லையேயோ என்னில் அது சவலிதாஅகாரமானபடியாலே அங்கு அனேகபல சித்தித்தாலும் மற்ற இடத்திலே அப்படிச் சொல்லப்போமோ? ஒரு பயோகத்தில் அனேகபல சித்தித்தால் சக்து நியத்யோநித்யோமாத்யநுதானத்தாலே "सर्वेभ्यः कामेभ्यो ज्योतिष्ठोमः" என்கிற பல்சித்தி ப்ரமத்யா ப்ரபந்நுக்கு பஹதர்யம் ப்ரஸஜ்யாதோ? என்ன சாஸ்த்ரீயதர்ம-பேதங்களையும் பல்சித்திபேதங்களையும் விபஜித்தருளிச் செய்கிறார். आज्ञानुज्ञेति । शास्त्रीयपद्धतिः, शास्त्रान्तर्गतचोदना । आज्ञाया लक्षणमाह । निग्रहेति । भगवन्निग्रहोत्पत्तिप्रसजका-भावप्रतियोगिनि என்றபடி. यद्यय सन्ध्यानुष्ठायी न स्यात् भगवन्निग्रहस्यादिति तत्करणसभवात्तथा चाकरण प्रसज्जित निग्रहानुत्पत्त्यर्थतया कर्मविधिपर्यवसन्ना चोदना आज्ञा । तादृशचोदनाविहितत्वात्तत्कर्माप्याज्ञेत्युच्यते । अनुज्ञायालक्षणमाह । परेति । परा, अनुज्ञा । तत्तत्फलाप्तये, पशुपत्रस्वर्गादि तत्तद्विनियोजकविधिसिद्धफलार्थ कर्मचोदना अनुज्ञेत्यर्थः - तद्विहितत्वात् नत्कर्माप्यनुज्ञेत्युच्यते-अनुज्ञया प्रवृत्ते, आरब्धे कर्मणि । क्रमकोपः, क्रमविरोधः । आदिशब्देन..

(सा.प्र) भावेन प्रयोजनाभावादित्यत्र तत्तत्कैङ्कर्यप्राप्तेरेव फलत्वात्प्रवृत्तिस्त्यादित्यभिप्रेत्याह । आज्ञानुज्ञाविभागेनेत्यादि । यथा निग्रहानुदयः फलम् एव तत्तत्कैङ्कर्यसिद्धिः फलमित्यर्थः । नन्वेवमनुज्ञा कैङ्कर्यस्य प्रत्यवाय परिहारार्थत्वाभावे शास्त्रीय नियमाक्षेपेक्षा न स्यादित्यत्राह अनुज्ञाया प्रवृत्तेऽपीति - साङ्गस्य मालाकरण दीपारोपणादिरूपानुज्ञाकैङ्कर्यस्वरूप स्यापि शास्त्रैक...

(सा.वि) शास्त्रनियमोऽनुसर्तव्य इति वक्तुं प्रथमं तद्वेदमाह आज्ञानुज्ञेति - निग्रहानुदयेत्यर्थं लक्षणपरम् । निग्रहानुदयफलक शास्त्रीय कर्माज्ञा कैङ्कर्यम् तत्प्रकरणोक्त प्रीति मात्रफलक शास्त्रीयकर्मनुज्ञा कैङ्कर्यमिति भावः - अनुज्ञाकैङ्कर्येऽपि शास्त्रविहितस्यार्घ्यपाद्याचमनीयगन्धपुष्पधूप दीपादि समर्पणेषु क्रमत्वात्तदतिक्रमे प्रत्यवायस्त्यादिति तत्रापि शास्त्रीय नियम अवश्यक इत्याह अनुज्ञया प्रवृत्तेऽपिक्रमकोपः, विहितक्रमव्यत्यासः - आदिशब्देन देशकालवस्तुस्वभावाद्यतिलङ्घनानि विवक्षितानि । अशुचि देशेन कर्तव्यमिति देशनियमः...

(सा.स) प्रत्युभयत्रापि नियमावश्यभाव इति प्रतिपादयति द्वाभ्याम् । शास्त्रीया कैङ्कर्याख्या पद्धतिराज्ञया प्रवृत्ता अनुज्ञया प्रवृत्ता चेति द्विविधा । तत्राद्या भगवन्निग्रहरूप प्रत्यवायानुत्पादाय । द्वितीया तत्तदनुज्ञा कैङ्कर्यप्रकरणाम्नात तत्तन्मुखोल्लासफलका । क्रमस्य कोपः अतिलङ्घनम् ।

मू-आज्ञातिक्रमदोषस्यात्रियमोऽतो दुरत्ययः ।।

(सा.दी) आज्ञाकर्मातिक्रमे यो दोषस्सोऽत्रापि स्यात् - भगवदप्रीति विज्ञानायामेच्छा अतः अनुज्ञाकैङ्कर्यं शास्त्रानियम दर्शिक्रममेच्छामपि.

(सा.स्वा) देशकालकर्तृद्रव्यादिविगोघ्नग्रहणम् । काम्यकर्मण्यपि विहितक्रमदेशकालाद्यतिक्रमे "अशास्त्र मामुरकृत्स्नम्" इत्याज्ञातिक्रमे यो भगवन्निग्रहस्तादृशभगवन्निग्रहस्यात् । अतः नियमः, शास्त्रीय-नियमः । दुरत्ययः, दुरति क्रमः । ॐ कृष्ण ३० अनुज्ञा कैङ्कर्येऽपि शास्त्रानुसरणमावश्यकमेच्छामपि. ॐ १००५ शास्त्रीयपद्धति द्विविधै गच्छामि ॐ ३५ १० "वैश्वानर द्वादशकपालं निर्वपेत् - पुत्रे जाते" इत्यादिजातेष्ट्यादिवाध आज्ञायाम् पुत्रगतपुनत्वादिकलार्थत्वाभाव प्रसङ्गि ॐ ३५ १० अनुज्ञायाम् अकरणं निगहाभाव प्रसङ्गि ॐ ३५ १०.

(सा.प्र) समर्पणम्यत्वात्तस्य च कर्मवृत्तित्वादिति न्यायेन क्रमेण प्रतिपादकत्वात्तदनुष्ठानस्य च युगपद-संभवात् क्रमापेक्षायामाजयानुष्ठेयेषु थृत्यर्थपाठमुख्यकाण्ड प्रवृत्तिरूप प्रमाणैः प्रतीतक्रमस्यापेक्षित विधानबलात्स्वाकारवदनुज्ञाकैङ्कर्य प्रापक शास्त्रप्रतीत क्रमस्याप्यपेक्षाबलात्स्वाकार्यत्वेऽपि परित्यागे नियतक्रमप्रापक शास्त्रस्यैवाज्ञारूपत्वेन तदतिलङ्घनदोषस्यादित्यर्थः - क्रमकोपः, क्रमस्खलनम् । तैपरित्यागमादिशब्दार्थः । नन्वेव कैङ्कर्यमहनीयविषयप्रीति रूपभक्तिः शेषत्वज्ञान वाधिकारः । आज्ञाकरणे न प्रत्यवाय परिहारकामनाधिकार इत्यधिकारिभेदात्कर्मभेदस्यादित्यत्र सर्वत्रापि तत एवोभयलिङ्गादित्युक्तन्यायेनो भयविधविनियोजके एकेन नाम्ना कर्मनिर्देशात्प्रत्यभिज्ञासिद्धेः कर्मभेदापादक शब्दान्तरादेरभावाच्च कर्मैक्यजीवनस्वर्गाधिकारक...

(सा.वि) प्रातरेव पुणसर्जन कर्तव्यमिति कालनियमः - दन्त्रादिना न कर्तव्यमिति वस्तुनियमः । अस्नानेन न कर्तव्यमिति अवस्थानियम इत्यादीनि बोध्यानि । ननु भगवद्रक्त्या भगवन्मुखोल्लासाय क्रियमाण कर्म कैङ्कर्यम् । अतोऽनुज्ञाकैङ्कर्य फलान्तर विना भगवन्मुखोल्लासैक प्रयोजनतया क्रियते । अतस्तत्र भक्तिरेव विनियोजिका । न त्वाज्ञा । नित्यादिकन्तु प्रत्यवायपरिहारायानुष्ठीयमान माज्ञामात्र-प्रयुक्तमाज्ञा कैङ्कर्यम् - तत्राज्ञाविनियोजिका । न भक्तिः - एव चाज्ञामात्रप्रयुक्त भक्तियुक्तत्वाभावात् कैङ्कर्य न भवेदित्याशङ्क्य तस्योभयप्रयुक्तत्वस्यापि "अहरहस्सन्ध्यामुपासीत" इति । "प्रियाय मम विष्णोश्च देवदेवस्य शार्ङ्गिणः" इति प्रमाणवशेन उभयफलकत्वस्यापि सत्त्वाद्भगवन्मुखोल्लासाय प्रीत्या क्रियमाणत्वेन न कैङ्कर्यत्व क्षतिरित्यभिप्रेत्य नित्यकाम्याग्निहोत्रादिवद्विनियोजक भेदेऽपि कर्मैक्यादेक-मादेव प्रीत्यर्थानुष्ठानात्प्रत्यवायनिवृत्तिश्च...

(सा.स) आदिशब्देन देशकालाद्यतिलङ्घनानि विवक्षितानि । तत्प्रसक्तौ आज्ञातिलङ्घने यो दोषस्सोऽत्रापि स्यात् । अतश्शास्त्रीय क्रमकाल शुचिसिद्ध वस्त्वादि मुखोनियमो दुर्लङ्घ्य इत्यर्थः - न चोभयोर्भेदाय आज्ञामात्रप्रयुक्तमाज्ञाकैङ्कर्यम् । भगवन्मुखोल्लासैकोद्देशेन भक्त्यमात्रप्रयुक्तमनुज्ञाकैङ्कर्यमिति वाच्यम् । यदा चाज्ञाकैङ्कर्य भगवन्मुखोल्लासाय भक्त्यानुष्ठीयते प्रत्यवायपरिहारश्च...

मू-प्रत्यवाय परीहारे फलान्तरसमन्विते । तत्र संवलितं प्राहुरधिकारं विचक्षणाः ।।

(सा.दी) प्रत्यवायेति - प्रत्यवाय परिहाररूपे फलान्तरसहिते सति तस्मिन् कर्मण्यधिकारं संवलितं प्राहुः । यथा जातेष्टौ पुत्रजन्मवत्तद्गतं पुत्रत्वादि कामित्वे अधिकारः...

(सा.स्वा) இனி உபயலக்ஷணாக்ரान्तயோभयात्मकமென்னில் வினியோகபृथक्त्वத்தாலே நியக்ாம-
யாत्मகஜ்யோதிஸ்தோமாதிகளில் நியப்ரயோகத்தில் காம்யாஸித்த்யா நியக்ாம்யப்ரயோக ஹேதவத்புத்ரகதபூத்-
த்வாதி ஸித்த்யர்த்தப்ரயோகஹேதப்ரஸஜ்ஜியாதோ? என்னவாநுஸித் தெய்கிறார். ப்ரத்யவாய இதி । யஸ்மிந்
கர்மணி 'உத்பாத்திவாக்யேந ப்ரத்யவாய பரிஹாரே ஫லாந்நர சமந்வித எவ ஫லதயா ப்ரோதிதே சதி ந து ஫லாந்நர
விநாபூத் ப்ரத்யவாய பரிஹார மாத்ரே ப்ரோதிதே சதீத்யர்த்த: । தத்ர கர்மணி - அஹிகார, சவலிதமஹிகாரமாஹ: ।
ந து ப்ரத்யேக ஸுசிவிஹிதகாலஜீவத்வமாத்ர வா ஫லகாமத்வமாத்ர வா அஹிகார: । இதினாலே
சவலிதாஹிகாரமாகையால் அஜானுஜோபயாத்தகத்வமும், சகூத்ப்ரயோகத்தாலே ப்ரத்யவாயபரிஹார-
மும், தத்தத்வலஸித்தியும் ஸித்திக்கக் குறையில்லை என்று கருத்து. சவலிதாஹிகார-
ஸ்தலத்தில் போலே வினியோகஹேதேந நியக்ாம்யாத்தக ஜ்யாதிஸ்தோமாதிகளிலும் நியப்ரயோகத்தில்
காம்யஸித்திப்ரஸஜ்ஜியாதோ? ஫லகாமாஹிகாரிணானுஸ்தானாஹவாத்வலஸித்தியில்லை என்னிலப்
போது ஫லகாமப்ரயோகத்திலும் ப்ரத்யவாய பரிஹார ஸித்தியாதோ ப்ரத்யவாயப்ரஸஜ்ஜியாதோ?...

(सा.प्र) ज्योतिष्टोमवद्विनियोजकपृथक्त्वेनोभयार्थत्वात्सवलिताधिकारत्वमित्याह । प्रत्यवाय परिहार
इत्यादिना । एव तर्हि वर्णाश्रमादिप्रयुक्ताज्ञात्वेन शेषत्वप्रयुक्तकैङ्कर्यत्वेन च द्विप्रकारानुष्ठानं स्यादित्यत्र
"तत्रानुष्ठानतन्त्रं विदिषितुं घटने कर्तृकालाद्यभेदा"...

(सा.वि) फल सिद्ध्यतीति सद्दिरनुष्ठानप्रसक्तिरिति न्याय प्रदर्शनपूर्वकमाह प्रत्यवाय परिहार इति
कारिकाद्वयेन -नित्यनैमित्तिककर्मसु प्रत्यवाय परीहारके । फलान्तरसमन्विते, भगवत्प्रीतिरूप
फलान्तरेण समन्विते सति । भक्त्याज्ञारूपविनियोजकयोः पृथक्त्वेऽपि शब्दान्तराभ्यासादिकर्मभेदक
प्रमाणाभावात्कर्मेक्ये । कर्तृकालाद्यभेदात्प्रयोगैक्ये च सभवति प्रत्यवाय परिहार भगवत्प्रीतिरूपाधि-
कारभेदेऽपि जीवनस्वर्गाद्यधिकार भेदविशिष्टाग्निहोत्रादाविवाधिकार सवलितं शास्त्रज्ञाः भणन्ति ।
सकृदनुष्ठितादेव तस्मात्फलद्वयसिद्धेरधिकारस्य सवलितत्वम् । अतो न पृथगनुष्ठानमिति भावः - ननु
तर्हि "सन्ध्यामुपासते ये तु सततं सशितव्रताः । विधूतपापास्ते यान्ति ब्रह्मलोकमनामयम् । प्राजापत्यं
गृहस्थानं ब्राह्मं सन्यासिनां..."

(सा.स) अथदिब भवति कि तत्राधिकारविशेषणमित्यत्राह । प्रत्यवायेति । नित्यनैमित्तिके च प्रत्यवाय-
परिहारे प्रत्यवाय परिहारातिरिक्तमुखोल्लासरूपफलान्तरेण समन्विते सति कामनाविषयत्वेन समन्वयो
विवक्षितः - तत्र सकृदनुष्ठितादेव फलद्वयसिद्धेः । अधिकारविशेषणं परस्परं सङ्कटितं सदेवेति सर्वधापि
तत एवोभयलिङ्गादिति न्यायविदः प्राहुः । तत एव सकृदनुष्ठितात्तत एव उभयलिङ्गात् फलद्वयसिद्धेः ।
सर्वधापि प्रत्यवायपरिहारार्थं फलान्तरया चाधिकरोतीति...

मू-नित्यकाम्यस्वरूपेक्ये विनियोगपृथक्त्वतः । फलार्थं क्रियमाणेऽपि नित्यं भवति तन्त्रतः ।।

(सा.दी) नित्यकाम्यकर्मणोः स्वरूपेक्ये विशेषः कालं कुर्वन्ति। नित्येति - नित्यकाम्यकर्मणोः स्वरूपैक्ये यथा ज्योतिष्टोमो नित्यः काम्यश्च विहितः तथात्राप्येक्ये यतस्तयोः पृथक्पृथक्विनियोग उक्तः अतस्-
तस्मिन् कर्मणि फलाय क्रियमाणे सत्यापि तन्त्रानुष्ठानतः नित्य...

(सा.स्वा) எண்ணாவது நாளில் செய்கிறார்கள். नित्येति - फलार्थमिति - शुचिहितकालजीविन अधि-
कारिणः विहितकाले कर्माकरणस्यैव प्रत्यवायोत्पादकत्वान्तरणस्य अकरणाभावतया अनिच्छायामपि
निग्रहानुत्पत्तिप्रयोजनतया काम्यप्रयोगे अनिच्छायामपि प्रत्यवायपरिहारफलं भवति नित्यप्रयोगेन
अधिकारिणोऽनुष्ठितकर्मण एव फलसाधनतया फलकामनाभावेनानधिकारतया न फलमिद्विः எண்ணு
கருத்து. सर्वलिताधिकारस्थलं कुर्वन् काम्यानुष्ठाने दोषवच्छ्रद्धाकाम्यस्थलेऽपि...

(सा.प्र) दित्युक्तरीत्या तन्त्रेणानुष्ठानमित्याह - नित्यकाम्येत्यादिना । कर्तृकालादात्यत्रादि शब्दादेव-
ताद्यैक्यं गृह्यते । नित्यत्वेन फलार्थत्वेन च विनियुक्तस्य कर्मण ऐक्यफलार्थमनुष्ठिते तस्मिन्विनियोग
पृथक्त्वादन्वार्थमपि कर्मतदेवेति तत्स्वरूपस्य निष्पत्तेस्वनन्त्रः काम्यान्नित्यमिद्विरित्यर्थः - नन्वेव
प्रत्यवायपरिहारार्थमनुष्ठितेन कर्मणा “प्राजापत्यं गृहस्थानां ब्राह्मणं सन्यासिनाम्” इत्यादिभिः
नित्यकर्मण एव फलार्थं विनियोगात्तस्य वानुष्ठितत्वात्फलमिद्विरपि स्यादिति चेन्न - केवलकाम्येऽपि
फलेच्छामन्तरेणानुष्ठिते अनधिकारिणा कृतमकृतमिति न्यायात्काम्यस्यैवासिद्ध्या तत्फलासिद्धेः तद्वदेव
फलेच्छाभावे तत्सिद्ध्यनुपपत्तेः । एव तर्हि प्रत्यवायपरिहार कामनाभावेऽपि कथं तत्सिद्धिरिति चेदित्यं
नित्ये वर्णाश्रमादेरेवाधिकारत्वेन श्रवणा...

(सा.वि) स्मृतम्” इति नित्यकर्मणामपि फलोक्तेः प्रत्यवायपरिहाराद्यर्थानुष्ठानादपि ब्रह्मलोकप्राप्-
त्यादिफलमपरिहार्यं स्यादित्यत आह - नित्यकाम्येति - एकस्य तूभयत्वे सयोगपृथक्त्वन्यायेन
“दध्नेन्द्रियकामस्य जुहुयात्” इति फलार्थविहितं दध्ना नित्याग्निहोत्रसिद्धिवत्फलार्थं क्रियमाणसन्ध्या-
वन्दनादेरेव नित्यप्रयोजनसिद्धिः । तन्त्रतः, सकृत्क्रियमाणमनेकोपकारकं हि तन्त्रम् । न तु
नित्यात्काम्यसिद्धिः - काम्ये फलकामनावानधिकारी फलकामनाविरहे अनधिकारिणा कृतमकृतमिति
काम्याभावात् तत्फलमिद्विरिति भावः - प्रकृते च प्रपन्नस्य कामना विरहान्न नित्यात्काम्यसिद्धिरित्यत्र
तात्पर्यम् - अतो नास्य श्लोकस्य प्रकृतासङ्गतिः न च प्रपन्नेतरस्यापि प्रत्यवायानुत्पत्तिकामनाविरहे
काम्यसन्ध्यावन्दनादेः न नित्यसिद्धिस्स्यादिति वाच्यम् । नित्ये विहितकालजीवनशुचित्वं ब्राह्मण्या-
देरेवाधिकारतया तत्कामनाविरहेऽपि तत्सिद्धेरवर्जनीयत्वात्...

(सा.सं) सूत्रार्थः । यत्र सङ्कल्पमात्रभेदेन एकमेव कर्म काम्यं नित्यं च भवतीति तत्र काम्यादेव नित्य-
स्यापि सिद्धिर्ति प्रसङ्गादाह । नित्यकाम्येति - विनियोगपृथक्त्वतः । फलसङ्कल्पमात्रभेदेन । फलार्थं
क्रियमाणेऽपि तन्त्रतः सकृदनुष्ठानेनैव नित्यं नित्यानुष्ठानसाध्यप्रत्यवायपरिहरणं भवति फलार्थदध्नेव
नित्याग्निहोत्रवत्काम्यप्रयोगादेव नित्यसिद्धिर्भवति ।

मू-अनुज्ञामात्रसिद्धेषु कैङ्कर्येषु विचक्षणः । अकृतौ तत्फलालाभो न तु दोष इतीरितम् ।।

(सा.दा) कर्मापि सिद्ध्यति एन्नैक अनुज्ञाकैङ्कर्यங்களில் विशेष காட்டுகிறார். अनुज्ञेति - अनुज्ञामात्रतस्मिद्धेषु । मात्रशब्देन आज्ञै व्यावर्तिத்தது. அகृतौ, அकरणே । ఫలాলাభ एव न तु प्रत्यवायः ।

(सा.स्वा) काम्यप्रयोगाननुष्ठाने दोष प्रसङ्गिक्कुமோ? என்னவ நளிச் செய்கிறார். अनुज्ञा-मात्रेति । तथा च सबलिताधिकारस्थलத்தில் பூதக்காக काम्यप्रयोगமில்லாமையாலே அகரணத்தில் दोष முண்டானாலும் शुद्धकाम्यस्थलத்தில் दोषமில்லை என்று கருத்து. क्वचित्प्रत्य-वायपरिहार बन्धककाम्य सर्वालतलाகில் மும்ஷவுக்கது அநீழிதமாதையாலே ఫలకामనా-విशिष्टజీవనాది నిమిత్తమే अधिकారలానబడియాలే அவ்விடத்தில் ఫల బంధకకाम్యలాన బడియాలే ప్రపన్నుக்கு స్వరూపిరుద్ధమாதையాలే కாமనారూపాధికారం இல்லை என்று கருத்து.

(सा.प्र) तेनैव तदनुष्ठाने प्रत्यवाया परिहारकाङ्क्षाभावेऽपि प्रत्यवायहेतु भूतस्य तत्तत्कर्मनुष्ठाना-भावस्यासिद्धेः अकरणाभावरूपात्तत्तत्कर्मण एव नान्तरीयकतया प्रत्यवाय परिहारस्यार्थात्सिद्धिरिति भावः । एव चाज्ञा कैङ्कर्यकरणे प्रत्यवायवदनुज्ञाकैङ्कर्यस्यापि शास्त्रीयत्वाच्छास्त्रीयातिलङ्घने प्रत्य-वायस्यादित्यत्र शास्त्रेणैवाकरणे प्रत्यवायानुक्तेर्लोकत एव प्रीतिहेतुतया प्रतिपन्नस्य तस्यानुज्ञा-मात्रकरणत्वाच्च न प्रत्यवाय इत्याह । अनुज्ञामात्रसिद्धेष्वित्यादिना ।

(सा.वि) ननु प्रपन्नस्य यदि कामना नास्ति - तर्हि प्रीत्यर्थं प्रत्यवाय परिहारार्थं च कर्मानुष्ठानमेव न सिद्धयेत् - अथाज्ञाभक्तिभ्या तत्सिद्ध्यतीति चेत् तद्व्याजानतिलङ्घन कार्यमन्येव रूपस्यानकूल्य-सङ्कल्परूपस्य प्रानिकूल्यवर्जनसङ्कल्परूपस्य चाभिलषितत्वात्कामनाप्रयुक्तत्वस्यावश्यकत्वात्, भक्तिश्च महनीयविषये प्रीतिः, तथा भगवत्प्रीतिमुद्दिश्य क्रियमाणत्वात्तदाकारस्यापि कर्मणः कामना प्रयुक्त-वात्कामना प्रसङ्ग इति चेत्सत्यम् - स्वार्थं कामनाया एव निषिद्धत्वात् तस्मादाज्ञाभक्तिप्रयुक्त कर्मानुष्ठेयमिति सिद्धम् - अत एव भगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थमिति साप्रदायिकः सङ्कल्पस्समीचीनः पन्था इति सर्वं समञ्जसम् - नन्वनुज्ञा कैङ्कर्यस्याप्यकरणे प्रत्यवायस्याच्छास्त्रीयत्वा विशेषादित्यत्राह अनुज्ञामात्र-सिद्धेष्विति । विवक्षे दण्डपर्यन्तेच्छा आज्ञा - तद्रहिताङ्गीकारोऽनुज्ञेति भेदः । शास्त्रेष्वकरणे प्रत्यवायानुक्तेः मालाकरणादिषु अनुज्ञाकैङ्कर्यत्वम् - अतस्तत्र न दोषः - तत्र क्रमादिनियमस्यैवाज्ञासिद्धत्वात्तदतिक्रमे दोष इति भावः - तत्र क्रमादिविशिष्ट गन्धपुष्पादि समर्पणमाज्ञानुज्ञोभयसिद्धम् । अतः क्रमाद्यंशव्यवच्छेदाय मात्रेत्युक्तम् ।

(सा.स) इत्थमुक्त्या न नित्यात्काम्यसिद्धिरिति फलितम् । नन्वाज्ञा कैङ्कर्यवदनुज्ञाकैङ्कर्यस्यापि शास्त्रीयत्वाविशेषादकरणे प्रत्यवायश्च स्यादित्यत्राह । अनुज्ञामात्रेति । दापारोपणादिषु कैङ्कर्येषु अकृतौ तत्फलालाभ एव न तु प्रत्यवाय इति शास्त्राभिज्ञैरितम् ।

மூ-நின்றனமன்புடைவானோர் நிலையில் நிலமளந்தான். நன்றிது தீயதிதென்று நடத்திய நான்மறையால்.

(சா.பி) இனி பாட்டால் வட்டையில் கைகூர்ந்துக்கு ஸாஸ்திரமே நியாமகமென்றருளிச் செய்கிறார். நின்றனம் இत्याதி । நிலமளந்தான், த்ரிக்ரமஹ்வான் । நன்றிது தீயதிது, சமீகீன-மித க்யூர்ஹிமித ந க்யூர் । என்று நடத்திய, த்ரமவ்யவஸ்தாபகதயா நடத்துகிற ஸ்வயாதூக்த-மார்த்தாலே. வானோர் நிலையில்...

(சா.ஸா) இப்படி ப்ரபந்னுக்கு ஹ்வதஹிமதகைகூர் த்ரிஜானாத் ஸாஸ்திரமேததமென்று சொன்னது கூடுமோ? ஸாஸ்திரமன்றிக்கே தானே ஸாஸ்திரவ்யத்தாலும் ஸ்ருமான்ப்ரமாணத்தாலும் ஹ்வதஹிமதத்தை அறியலாமோ? நியமே ஸாஸ்திரந்தான் அபேதமானாலும் பாஸுபநாதி ஸாஸ்த்ரங்களாலும் கைகூர் பண்ண ப்ரஸாஜ்யாதோ? என்ன இம்ஸாஜ்யைப் த்ரிஹிரயா நின்ற கொண்டு அதி-கார்த்தத்தை சஜ்ஹிக்கிறார். நின்றனம் இதி நிலமளந்தான், த்ரிக்ரமாவதார பண்ணி ஜகத்தை அளந்த ஸ்வாமி - ஹ்ரா பத க்ரமண காலத்திலே அபிஷேக பண்ண அந்த தீர்த்த ஜகையாக ப்ரவஹித்து “தீர்த்தேன மூர்தீன வித்யுதேன ஸிவஸிவோ஽ஹ்” என்று தாமஸனான ஸிவனும் த்ரிஸுதனாகும்படி ஜகத்தை அளந்த ஸ்வாமி என்றபடி - இதனாலே சர்வஸ்தாபரென்று சித்தி க்கையாலே அவரதேவதைகளைப் போலேயன்றிக்கே ஹ்ரமப்ரமாடாதி ரஹிதனாயும் ஸுதாஹ்வதார போலேயன்றிக்கே ஸாஸ்திரதரண த்ரமஸ்தாபநைகப்ரயோஜனனாயும் சித்தஹ்வதாரத்ரவர்த்திதஸாஸ்த்ரத்துக்கு த்ரிஸாஹ்வாதிஸயமும், த்ரிஸுத பாஸுபநாதிசயத்துக்கு த்யாஜ்யதீயம் சித்திக்குமென்று கருத்து. அன்றிக்கே நான்து வேதத்தாலும் “விசக்ரமே த்ரதீவாமேஷ ஏஷாம் । விசக்ரமே த்ரிதீவ” இत्याதிரூபேண பதே பதே ஸாமதமயா ஸாம்தானான ஸ்வாமியென்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமி நன்றிது. இது நன்று. நல்லது. இது தீயது, இது நிந்திதம் । என்று, விதி நிஷேதரூபேண என்றபடி. நடத்திய, த்ரமஸஸ்தாபகதயா நடத்துகிற. நான்மறையால், த்ருத்ரிதீவதே...

(சா.ப்ர) நிஸர்ஸுஹ்ரா ஹ்வதீவ த்யாஜ்யோபாதேய விவேகதீவக் த்ரவகைகூர்யகரணே த்ரிதிஸ்தாபிதானாமஸ்தாக் யாவக்ஷரீரபாத ஹ்வதஹிப்ராயஸாஸ்தாஹ்ர ஹ்வாத்ஜானாத் த்ரிமஹ்வய் ஸாஸ்திரமேவ த்ரிகார்யமித்யஹி-த்யாஹ । நின்றனம் இत्याதிநா । நின்றனம், த்ரிதிஸ்தா: அன்புடைவானோர் நிலையில் த்ரிமஹ்வய்யுத்தநித்ய த்ரூபி: க்ரயமாணகைகூர்யரூபஸித்தி । நிலமளந்தான், த்ரிக்ரம: । ஏதேனாஸ்தி-நாஸ்திவிஹாநாதிதரேண த்ரவேஷா த்ரிஸி த்ரிணாரவிந்த த்ரிதானேன நிர்வதித த்ரிவிஸய க்ரபாவானித்யுத்த ஹ்வதி । நன்றிது தீயதிதென்று நடத்திய நான்மறையால், இத சமீகீன நேத சமீகீனமிதி...

(சா.வி) ஸ்ருதேயாத்ரீ வேதீஹ்வதஹிப்ராய் ஜாத்ரானிதிஸ்தாதி இதி காஹ்யா சஜ்ஹாதி । நின்றனம் இதி । நிலமளந்தான். நிலம். த்ரூமிம் । அளந்தான், ஸாக்ரமதா த்ரிக்ரமேண - ஸாஸ்திரானாஸ்திவிஹா-நாதிதரேண த்ரவேஷா த்ரிவிஸயாரவிந்த த்ரிதானேன நிர்வதித த்ரிவிஸயக்ரபாவதா । இது இதம் । நன்று, சமீ-கீனம் । இது, இதம் । தீயது, அநிஸ்தாதிதம் என்று, இதி । நடத்திய, த்ரிவிதிந நான்மறையால்...

(சா.ஸ) நின்றனம் இதி “த்ரிணி பதா...” இत्यுத்தவித்யா த்ரிக்ரமதாதிஸாநா தீவித்யாஹ்வாநாதிதரேண த்ரிமேகபாதிதாதிஸாக்ரமதா த்ரிதாதிவிதேவநாதி த்ரிவிதிந வேதத்ருத்யுத்த வித்யா த்ரிதித்யுத்த நித்யத்ரூபா...

மூ-இன்று நமக்கிரவாதலிலிம்மதியினனிலவே, அன்றி...

(சா.தி) नित्यमुक्तं पण्णुम् कैङ्कर्यसिद्धिर्न, நின்றனம், நிற்கப் பெற்றோம், துத்ய-
 யுத்தமாரீணவாக வேணுமோ? स्वतः அறியவொண்ணாதோ என்னவருளிச் செய்கிறார்.
 இன்று இत्याடியால். இன்று, இத்தேஹவஸ்திதிதையில். நமக்கு, கர்மவச்யரான நமக்கு.
 இரவாதலில், ராத்ரியாகையால். ஜானவிகாசமில்லாத அஜானாந்ஹகாஹுலமாகையா
 லென்கை. இம்மதி இன்னிலவேயன்றி, இம்சாஸ்த்ரமாகிற சந்திரிகை...

(சா.ஸா) भगवच्छास्त्रादिकளாலே. समीचीनशास्त्रमार्गத்தாலே என்றபடி. அன்புடை, நிரதி-
 ஷயப்ரேமசாலிகளான. வானோர், நியத்யூரிகளுடைய. நிலையில், சித்தியில். ப்ரீதிபரிவாஹ
 ச்வயம் ப்ரயோஜன கைங்கர்யத்தில் நின்றனம், நிற்கப் பெற்றோம். சூரிகளைப் போலே ப்ரத்யக்ஷ-
 விதித பரமபுரூபாபிபாயரல்லாமையாலே சமீகீன சாஸ்த்ரத்தாலே ஹகவதஹிமதத்தை அறிந்து
 ததநுபுணமாகவே கைங்கர்ய பண்ணப் பெற்றோமென்றபடி. இன்று, இந்த சமாரதசீயிலே.
 நமக்கு, க்ருதக்ருத்யராயிருந்தாலும் சாஸ்த்ரவச்யதா நிமித்தவரீணாஹமானுபந்ஹி ப்ராக்ருதசரீரகாளான
 நமக்கு. இரவாதலில், ராத்ரியாகையாலே. இம்மதியின்னிலவேயன்றி. மதி, சந்த்ரன்.
 இந்த சந்த்ரன் "மஹாஹரதசந்த்ரமா:" என்றாப் போலேசந்த்ரத்வென ரூபிதவிதத்தினுடைய.
 நிலவு, ஜ்யோத்ச்நை, வேதசந்த்ரனுக்கு ஜ்யோத்ச்நை போலேயிருக்கிற. வேதமூலமாக...

(சா.ப்ர) विधिनिषेधात्मकत्वेन प्रवर्तितेन चतुर्वेदेन । நான்மறையால்வானோர் நிலையில்
 நின்றனம் இத்யந்வய: । க்ருத்ச்நெனாபி வேதென தாத்பர்யதோ நிரபராஹஹகவத்கைங்கர்யமெவ க்ருத்யமிதி ஹத்யத
 இதி ஹவ: । இன்று, ப்ராரவ்ஹ க்ருத்க்ருதீதசுசரீரெண சித்திதசமயெ । நமக்கு, ஹகவதஹிபாயசாசுதாஹகா-
 ரஹிதானாமஸ்தாகம் । இரவாதலில், ராத்ரிவிவாபேக்சிதார்த்ஹ்ரதீத்யஹவாதித்யர்த்: । இம்மதியின்
 னிலவேயன்றி, உக்தவேதரூபசந்த்ரமசோ ஜாதஜானரூபஜ்யோத்ச்நாமந்த்ரெண । சந்த்ரஜ்யோத்ச்நாபதாஹ்யா சாஸ்த்ர...

(சா.வி) वेदचतुष्टयेन । அன்புடை வானோர் நிலையில், ஹக்திமனா பரமபதவாசிநா சித்திதோ
 நிரபராஹகைங்கர்யை । நின்றனம், ப்ரதிஸ்திதா ச்ம: । நியத்யூரீணாமிவ ஹகவதஹிபாய சாசுதாஹகாஹவேஹி
 தத்ஹ்ரணீத வேதநைவ ததஹிபாய ஜாத்வா கைங்கர்யை ப்ரதிஸ்திதா அஹ்மெதி ஹவ: । சசார ராத்யா வேதஜந்யஜ்ஞான
 சந்த்ரிகாதி விரஹோ நிரபராஹ கைங்கர்யகரணெ கோஹ்யுபாயோ நான்தீத்யாஹ - இன்று இதி । இன்று, அச்ய ।
 ப்ராரவ்ஹக்ருதீதசுசரீரசித்திதசமயெ । நமக்கு, ஹகவதஹிபாய சாசுதாஹகாஹிதானாமஸ்தாகம் । இர
 வாதலில். இரவு, ராத்ரி: । ஆதலில் இதி சஹ்த: பஹ்மயர்த்: । சஸாரச்ய ராத்ரித்யுத்வாதபேக்சிதார்த்
 ஹ்ரதீதி ப்ரதிஹந்தகாஜ்ஞானவசாதிதி ஹவ: । இம்மதியின்னிலவேயன்றி, எதசுசாஸ்த்ரஜந்யமதி-
 சந்த்ரிகா விநா ।

(சா.ச) निरपराधकैङ्कर्यरूपायां स्थितौ प्रतिष्ठितास्म इति पूर्वार्थान्वयार्थः । வேதானாத்ரெணைவ சூரீணா
 சித்திதோப்ரதிஸ்திதாஸ்தித்யவானுபபதிமாஹ । இன்று இत्याதிநா । ப்ரக்ருதிசஹந்தென சித்திதசாயாமப்ரத்யக்ஷித
 ஹகவதஹிபாயதயா சாஸ்த்ரானிரெகேணாபிபாயாவஹசாஹநசூந்யானாமஸ்தாக். ராத்ரிவிவாபேக்சிதார்த்ஹ்ரதீத்ய
 ஹவாசுசாஸ்த்ரஜந்யமதிரூபாயா சந்த்ரஜ்யோத்ச்நா தா விநா...

மூ-யடிக்கடியாரிருடறக்கவடியுளதே || 24 ||

श्रुतिस्मृत्याचारैः...

(சா.தீ) யொழிய, மதி, சந்தன், சாஸ்த்ரஜ்ஞானமொழியவென்றபடி. அடிக்கடி, பதே பதே உண்டான, ஆரி நுள் தீர்க்க அஜ்ஞானாதிஸ்வரூபமான பரிபூர்ணாந்நிகாரத்தைக் கழிக்க. அடியுளதே, நிதானமுண்டோ ஹேதுவில்லை என்றபடி || 24 ||

செய்கிற கர்மங்களில் பகவத்பரிமதம் மறிகைக்கு உபாயங்களை வெளியிடுகிறார். ஸ்ருதிஸ்மृत्याचारैरिति - பூத:., வுத்திமானு பண்ணுகிற கர்மங்களில் - அநேகநியமயிதர்பரிமதம் - இது பகவத்பரிமதமென்று...

(சா.ஸ்வ) ப்ருவூதஸ்மृत्याதிகளைத் தவிர - அடிக்கடி, பதே பதே ஆர், அபிவூதமாக நிற்கிற. இந்நுள் அந்நிகாரத்தை. தீர்க்க, போக்குகைக்கு, அடி நிதானம் - உளதே, உண்டோ - வேததூபஜாவிப்ரமணங்களன்றிக்கே அத்யந்தானீந்திரியார்த்தத்துலே அபிவாக்யானுமானாதிக்களும் ப்ரமணமாகமாட்டா தென்றபடி. ப்ரமணமாகில் வேததூபஜாவிஸ்மृत்யாதுபஜாவிவாகக் கொண்டே ப்ரமணமென்று கருத்து || 24 ||...

இப்படி ப்ருவூதசூயில் ப்ரபந்நுக்கு ஸ்ருதிஸ்மृत्याதிரூப சாஸ்த்ரத்தாலே தானே பகவத்பரிமதத்தை அறிந்து வேத்ய பண்ண வேணுமென்று நிர்வந்த முண்டோ அப்போது வேல-ஹலகாடியாசரிசுத ஧்மங்களக்கு அநுபான ப்ரஸித்தியா தேதா வ்லகாமாஸதசிவாபூதாதிக்களையும், சுவஸூரிவிஹிதஸஸ்காராதி க்ரமங்களையும் விட்டு, சிவாபூதான்தரங்களும், சூரின்தர க்ரமங்களும் வ்லாசிவ்லாஸூரிமாயகையாலே அநுபேயங்களாக ப்ரஸித்தியா தேதா சாஸ்த்ரப பகவத்பரிமதவ்யக்ரமாகில் "அசாரிசுவே சாபூரிமாத்த்மனஸ்துபிரேவ ச" இத்யாதிக்களும் விரோத்யா தேதா இத்யாதிசுதே களைப் பரிஹரியா நின்று கொண்டு பகவத்பரிமதவ்யக்ர ப்ரமணங்களை உதாஹரிக்கிறார். ஸ்ருதிதி - ஸ்ருதி:...

(சா.ப்ர) த்ருவந்யஜ்ஞானயோ: ப்ரமபஹ்யத்வ சூயநே | அடிக்கடியாரிருள், ப்ரதிக்கண வ்லமானாஜா-நாந்நிகாரஸ்ய | அந்நிகார ச்லவேன து:சுக்கரத்வ சூயநே | தீர்க்கவடியுள தே நிர்வந்தனகாரணமஸ்தி கி, நாஸ்தீத்யர்த: || 24 ||

நநு வேதானாமனந்த்லாதிவ்லவாது சாஸ்த்ரீயநியமோ ஜாத் ந சக்யத இத்யாஹ | ஸ்ருதிஸ்மृत्या-சாரீர்த்யாதிநா - ப்ரதமத: ச்ருத ஸ்ருதிஸத்யாவே தயேவ ப்ரதம பகவத்பரிப்ராயாவகம: |

(சா.வி) அடிக்கடி, பதே பதே | ஆரி நுள் தீர்க்க, பரிபூர்ணாந்நிகார நிர்வந்தநாய | அடி, காரணம் | உளதே, அஸ்தி கி திதி காகு: | நாஸ்தீநி பாவ: || 24 ||

நநு வேதானாமனந்த்லாத்ரவகாஹ்வாது கத ததோ பகவத்பரிப்ராயஜ்ஞான சபவநீத்யாஹ | ஸ்ருதி:...

(சா.ச) ப்ரதிக்கண விஸ்த்ரஜ்ஞானநிர்வந்தநாய காரணமஸ்தி கிம் | அதஸ்சாஸ்த்ரமேவ காரணமிதி சாஸ்த்ரீயோ நியமஸ்சமாஹரணீய இதி பாவ: || 24 ||

பூர்வஸுலோகே சுவாம்யபிப்ராயஜ்ஞானாய சாஸ்த்ரீயஸரிணரிநுஸரிணீயேத்யுத்தம் | த்ர சாஸ்த்ரஸ்லதமூரிதானி சுவாம்யபிப்ராயவேதகானி ஧்மப்ரமணானிஹ சஜ்ஜஹிதி | ஸ்ருதிஸ்மூரிதி | ஸ்ருதி:, மந்தாதி ஸ்ருதி: |

मू-स्वमतिगतिभिश्शुद्धमनसां सुसङ्कल्पैर्धर्म्यैः....

(सा.दी) श्रुत्यादिभिर्निपुणमन्विच्छति, जानातीत्यर्थः । प्रथमं श्रुत्या जानाति । श्रुतावदृष्टं तदविरुद्ध-
स्मृत्या, स्मृतिविहिततया भगवदभिमतमिति जानाति । तयोरदृष्ट कर्म आचारकृत्यात्. स्वमतिगतिभिः
आत्मनस्तुष्टिभिः विकल्पितेषु स्वेच्छैव तत्रैकस्य भगवदभिमतत्वज्ञापिकैः *என்கை*. शुद्धमनसा, साधूना
பென்றபடி. सुसङ्कल्पैः, *அவையாவன* महर्षि “प्रभृतिकं देवराज सुतोत्पत्तिः” *என்றாப் போலே*
कलि युगकृत्यात् *பண்ணும்* निषेधादि सङ्कल्पकृत्यात्. *இவ்வளவால்* “वेदोऽखिलो धर्ममूलं
स्मृतिशीले च तद्विधाम् । आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च” इति श्रुत्यर्थं *காட்டப்பட்டது..*

(सा.स्वा) “यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोति” इत्यादिः । एतादृशश्रुत्या अग्निहोत्रादिकं भगवदभिमतमिति
प्रथमं धर्मप्रतिपत्तिः - तदभावे तदविरुद्धया “अष्टका कर्तव्या” इत्यादि स्मृत्या भगवदभिमत जानाति
- स्मृतेरभावे तदुभयाविरुद्धाचारण धर्म जानाति आचारस्य शब्दात्मकत्वाभावेऽपि श्रुत्याद्यनुमापकतया
ज्ञानसाधनत्वमिति भावः - श्रुत्यादिभिर्धर्मस्वरूप प्रतिपत्तावपि विकल्पितस्थले स्वमतगतिभिः,
“स्वस्य च प्रियमात्मनः” इत्युक्तात्मतुष्टिभिरन्यतरस्य भगवदभिमतत्वावगतिः । शुद्धमनसा
सुसङ्कल्पैः, अन्तः करण प्रवृत्तिभिः - “सता हि सन्देहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तः करण प्रवृत्तयः”
इत्युक्तेः यद्वा सुसङ्कल्पैः शोभन सङ्कल्पैः सतां श्लाघनीयता हेतुगुणविशेषव्यञ्जकैश्शीलैः धर्म्यैः -
धर्मा....

(सा.प्र) तदभावे तदविरुद्धस्मृत्यातदवगमः । तस्याश्चाभावे तदुभयाविरुद्धाचारेण तदवगमः । एतैर्वि-
कल्प बोधितेषु तु स्वेच्छया तदवगमः । एतेन श्रुतिस्मृतिस्सदाचारस्वस्य च प्रियमित्यशो व्याख्यातः ।
क्वचित्क्वचिच्छास्त्रीयत्वसंशये “सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तः करणप्रवृत्तयः” इत्युक्तेरीत्या
शुद्धमनसां धर्म्यैः सुसङ्कल्पैस्तदवगमः । धर्म्यैः....

(सा.वि) स्मृत्याचारैरिति - आदेर्नियमयितुरीश्वरस्याभिमत बुधः निपुणमन्विच्छति - अनुमिनोति
कथं? श्रुत्यादिभिः । पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरेणेति भावः । आचारः, सदाचारः । स्वमतिगतिभिः,
शास्त्रतो विकल्पितार्थेषु गर्भाष्टमे जन्माष्टमे वाब्दे ब्राह्मणस्योपनायनमित्यादिषु अनुष्ठानाय कतरः पक्षः
परिग्राह्य इति सन्देहे अन्तःकरण प्रवृत्तिः प्रमाणम् - शास्त्राविरुद्धेऽर्थे धर्म्यत्वसन्देहे अन्तःकरण
प्रवृत्तिर्नानमित्यभिप्रायेण “सताम् हि सन्देहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तः करणप्रवृत्तयः” इत्युक्तं मीमांस-
कादिभिः - अतो नाति प्रसङ्ग इति भावः । क्वचिच्छास्त्री यत्वसंशये शुद्धमनसां धर्म्यैः धर्मादिनपेतैः
सुसङ्कल्पैः । शास्त्रोक्तेष्वपि च कुलचरणदेशादि....

(सा.स) धर्म्यैरित्येतत्सर्वत्रान्वेति । धर्मादिनपेतैरित्यर्थः । आचारः सदाचारः । वेदोऽखिलो धर्ममूल-
मिति वत् “आत्मनस्तुष्टिरेव च” इत्युक्तमप्याह । स्वमतिगतिभिरिति । मतीनां गतयः, मतिभि
रुत्पन्नास्तुष्टयः - इत्थं निर्णयो वैकल्पिकेष्वर्थेषु । शुद्धमनसां, यामुनाचार्य प्रभृतीनां - शोभनतमै
रङ्गुलित्रयनमनादिभिस्सूचितैस्सङ्कल्पैः । ब्रह्मसूत्रस्य भाष्यं कर्तव्यम् । शठकोपस्य....

मू-कुलचरणदेशादिसमयैः । नियोगैर्योग्यानां नियमयितुरादेरभिमतं निमित्तस्वप्नाद्यैरपि...

(सा.दी) अथ स्मृतिवचनाभिप्रेतानुपायान् दर्शयति - धर्म्यैः कुल चरणदेशादि समयैः, धर्म्यैः, धर्माविरुद्धैः - कुलसमयः, स्ववशसङ्केतः । यथा पुरश्चूडत्वादि - चरणसमयः, याजुर्वेदिकैश्श्रावण पौर्णमास्या वेदोपाकरणम् - बहुचैश्श्रावणे - सामगैर्हस्त इतिदेशसमयः, नर्मदादक्षिणतीरवासिना कर्कटभासे तु उपाकर्म उत्तरतीरवासिनां तु सिंह इति देशसङ्केतिना आचाराश्च सन्ति - योग्याना, महता - नियोगैः - एव कुर्वित्यनुशासनैः निमित्तस्वप्नाद्यैः - निमित्तं, शकुनपरीक्षा - स्वप्नैः, स्वप्न दर्शनम् - आदिशब्देन भगवत्सन्निधा...

(सा.स्वा) दनपेतैः । कुलादिसमयैः, सङ्केतैः, कुलसङ्केतः, पुरश्चूडत्वादिः । चरणसमयः, आपस्तम्ब-सूत्राधिनिष्ठाना स्वशाखा सूत्रोक्त धर्मानुष्ठान सङ्केतः देशसमयः, नर्मदोत्तरदक्षिण देशादिभेदेन मास-भेदेनोपाकर्म सङ्केतः - आदिशब्देन युगधर्मा गृह्यन्ते । योग्याना, महतामेव कुर्विति नियोगैः । निमित्तैः धर्मसन्देहे अन्यतरानुष्ठानोद्योगवेलाया दक्षिणाक्षिस्फुरणादिभिः स्वप्नैश्च - आदिशब्देनोपश्रुत्यादि-ग्रहणम् - अर्चकनियोगस्य वा...

(सा.प्र) धर्मादिनपेतैः । अनिषिद्धैरिति यावत् । धर्मपत्यर्थन्यायादनपेतैरित्युक्तैः । एतेनात्मनस्सम्यक् सङ्कल्पजः काम इत्यशो व्याख्यातः - केषाञ्चित्कुलचरणादिभिर्भगवदभिमत्यवगम इत्याह । कुल-चरणेत्यादिना । कुलाचारश्चतुरावर्तित्वपञ्चावर्तित्वादयः । चरणाचारः । ऋग्यजुस्सामवेदित्व प्रयुक्तः चत्वारिंशत्संस्कारेषु स्फुटः । देशाचारस्तु नर्मदोत्तरेष्वित्यायुक्तश्रावणविषयस्फुटः । होलकाचारादिश्च तत्तत्सिद्धान्ताचार आदिशब्दार्थः । “समयः शपथाचारकालः” इत्यादि निघण्टोस्समयशब्द आचार-परः । सकल वेदान्त तात्पर्यस्य सम्यक् ज्ञानाभागाद्भगवद्भगवत्तार्चनयोग्याना नियोगैस्तदवगमः । क्वचिद्भगवदभिमतेषु निमित्तस्वाप्नाद्यैः...

(सा.वि) समयेन नियम इत्याह - कुलचरणेति - समयशब्दः प्रत्येक सबध्यते - कुलवशसङ्केतः पुरश्चूडत्वादिः “यथर्षिशिखा निदधाति” इति शास्त्रस्य कुलसङ्केतवशाद्व्यवस्था । चरणः, शाखा - याजुर्वेदिकैः श्रावणपूणिमायां वेदोपक्रमः - बहुचैश्श्रावणे सामगैर्हस्ततद्वत् इति चरणसमयः श्रावण-होमादिविषये । “नर्मदोत्तरतीरे तु कर्तव्यं सिंहयुक्तके । कुलारकेऽपि कर्तव्यं नर्मदायास्तु दक्षिण” इति देशसमयः - आदिशब्देन सर्वदेशसप्रतिपन्नहोलकाचारो गृह्यते । तथा च योग्याना नियोगैः एकादश्यादिषु धर्मकार्यादिवशेन भुङ्क्ष्वेत्यादिगुर्वादिनियोगैः तथा निमित्त स्वप्नाद्यैश्च, निमित्तं शकुनपरीक्षा - स्वप्नः स्वप्नाद्या...

(सा.स) नाम च प्रवर्तयितव्यम् । व्यासपराशरयोर्नाम च प्रवर्तयितव्यमिति सङ्कल्पत्रय ह्यङ्गुलित्रय-नमनसूचितमिति गुरुपरम्परा प्रभावे प्रसिद्धम् । कुलम्, ब्राह्मणत्वादिः । चरण शब्देन प्रवरस्था ऋषय आपस्तम्बाश्वलायनादयश्चोच्यन्ते । देशः, आन्ध्रद्रमिडादिः - आदीतिकालकृतस्समयो विवक्षितः एतत्सिद्धैस्समयैः, समयबन्धैः योग्यानां, धर्मतत्त्वविदां कुर्वि...

मू-निपुणमन्विच्छति बुधः ॥ ३९ ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे शास्त्रीयनियमनाधिकारस्सप्तदशः । श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) वभिमतत्वपरीक्षा - एतानि पूर्वाभावे उत्तराणि ग्राह्याणि ॥ ३९ ॥

इति श्रीसारदीपिकायां शास्त्रीयनियमनाधिकारस्सप्तदशः ॥

(सा.स्वा) ग्रहणम् - एतैश्श्रुत्या साक्षात्, इतरैः श्रुत्यनुमानद्वारा आदेर्नियमयितुः भगवतः - अभिमत-
मन्विच्छति, जानातीत्यर्थः ॥ ३९ ॥

इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यां शास्त्रीयनियमनाधिकारस्सप्तदशः ॥

(सा.प्र) स्तद्रूपत्वावगमः । “त्रिरूपो हि तमाचष्टे मनुष्याणां कलौ हरिः । गुरुश्च स्वप्नदृष्टश्च पूजां
ते चार्चकाननात्” इत्युक्तन्यायेन इज्याकाले हठात्कारेणार्चकोक्त्यादिरादिशब्दार्थः । निपुण-
मन्विच्छति, संयङ्निश्चिनोतीत्यर्थः । उक्तेषु केनचित्कर्तव्यतया निश्चितमेवात्यन्त प्रीतिपूर्वक-
मनुष्ठेयमिति भावः ॥ ४० ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकायां शास्त्रीयनियमनाधिकारः सप्तदशः ॥

(सा.वि) योक्तलक्षणः वातपित्तदोषमूलरहितः चतुर्थयामोत्पन्नत्वादिविशिष्टरूपः - आदिशब्देन
भगवत्सन्निधावभिमतपत्रपरीक्षादि गृह्यते । अत्र प्रमाणानि । “वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च
तद्विद्वाम् । आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च । श्रुतिस्मृतिस्सदाचारस्स्वस्य च प्रियमात्मनः ।
सम्यक्सङ्कल्पजः कामो धर्ममूलमिति स्मृतम्” इति च “नीरूपो हितमाचष्टे मनुष्याणां कलौ हरिः ।
गुरुश्च स्वप्नदृष्टश्च पूजान्ते चार्चकाननात्” इति ॥ ३९ ॥

इति श्रीसारविवरिण्यां शास्त्रीयनियमनाधिकारस्सप्तदशः ॥

(सा.स) त्यादिकैर्नियोगैः - उपश्रुत्यादिशकुनान्यादिशब्दार्थः । जगत्कारणभूतस्य नियमयितुः -
निपुणमभिमतं, अभिमततमं बुधः अन्विच्छतीति, अवधारयतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्ग्रहे शास्त्रीयनियमनाधिकारस्सप्तदशः ॥

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ अपराधपरिहाराधिकारः ॥

मू-स्वच्छस्वादु...

(सा.दी) अथास्य शास्त्रनिष्ठस्य ब्रचित्वं संभवे । पुनः प्रपदनं विष्णोः शक्तेऽन्यदपि वर्ण्यते ॥

(सा.स्वा) இப்படி पूर्வாधिकாரத்திலே ஒருவன் ப்ரபன்னானால் அவனுடைய ஆத்மயாத்ரே ப்ரபவத்தையாத்ரே அதில் இவனுக்கு அந்வயமில்லை. உண்டென்றி ருந்தானாகில் ஆத்மசமர்ப்பண ப்ரபவ்யாமித்தனை என்று த்ரிபாப்யகாரர் அருளிச் செய்ததாகச் சொன்னது சேருமோ? ப்ரப்யுத்தரகாலமபராப்த் வந்ததாகில் இஷ்வரன் கை விடானோ? சேப்த்வரசிகனாய் ப்ரபவதபிமதாசரணரூபகேஹ்யநிப்தனான இவ்அபிகாரிக்கு அநாபத்தில் வுத்திபூர்வகாபராப்த சபாவித மல்லாமையாத்ரே விரோதமில்லை என்னிலானாலும் வுத்திபூர்வகமாகவும், தேசகாலாதி வுஷம்ய வசத்தாலும் அபராப்த் சபாவிதமன்றோ? அது அப்லேபவிபயமாகையால் தந்நிமித்தமாக இஷ்வரன் கை விடானென்னில், ஆனாலும், அநாபத்தில் வுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராரப்தகர்மவச த்தாத்ரே அபராப்த சபாவிதமன்றோ? அநுபிதப்ரபத்தியினாத்ரே பாபாரமபகபாபமுதம் நபமாகையால் யத்யுபகத ப்ராரப்த ரூப பாபாரமபகபாபமிருக்கையாத்ரே தந்மூலமாக அபராப்த் சபாவித மன்றோ? பாபாரமபக பாபநாசத்தையும் கோலி ப்ரபத்தி பண்ணினார்க்கு பாப உதியாதென் னில் அப்படிப் பண்ணாதார்க்கு உத்தரபாப்த் சபாவிதமன்றோ? அத்தையும் இஷ்வரன்...

(सा.प्र) पूर्वाधिकारे “नियमोऽतो दुरत्यय” इत्युक्तं शास्त्रीयं नियमे नियमपदव्यावर्त्यतया प्रसक्तस्य “ये द्विषन्ति महात्मानं न स्मरन्ति च केशवम् । न तेषां पुण्यतीर्थेषु गतिस्ससर्गिणामपि ॥ नारायणे सदा भक्तिर्नश्यत्येतैस्तु सङ्गमे । प्रियोऽपि न प्रियोऽसौ मे मदाजाव्यतिवर्तनात्” इत्यादिषूक्त-स्यापराधस्य परिहर्तव्यत्वं विस्तरेणोपपादयत्येतदधिकारे । अत्र प्राधान्येन प्रतिपादितस्यापराध परिहा-रस्यावश्यकत्वादविस्मरणाय तत्र तत्राधिकारान्तरे पुनः पुनः कीर्तनं...

(सा.वि) पूर्वाधिकारोपक्षिप्तमपराधपरिहर्तव्यत्वं विस्तरेणोपपादयन् प्रपत्या परिशुद्ध...

(सा.सं) इत्थं शास्त्रीयकैः कुर्यान्निष्ठस्य अपराधाप्रसक्ति कथञ्चित्प्रसक्तानां निस्तारक्रमं च निरूपयितुमधि-कारान्तरमारभमाणः भगवद्वयाविषयोऽपि पुनस्सापराधश्चेत्स न प्राज्ञैः परि...

भू-दैवादयं देहभृन्मालिन्यप्रशमाय माधवदया मन्दाकिनीं विन्दति । यद्यप्येवमसावसारविषय स्रोतः प्रसूतैः पुनः, पङ्कैरेव कलङ्क्यन्निजतनुं प्राज्ञैः...

(सा.दी) माधवस्य दयारूपां मन्दाकिनीं लभते - एव तत्र स्नात्वा परिशुद्धो यद्यपि असौ प्रपन्नः । असौ रामे विषयाः, शब्दादयः विषयशब्दकृताः विषयान्भवमुपलक्षितम् - तेषां स्रोतासि **பெருக்குகள்** - यद्वा विषयेषु स्रोतासि अनुभवप्रवाहाः तदुत्पन्नैः पङ्कैः...

(सा.स्वा) माधवदयारूपा मन्दाकिनीं विन्दति, उपायतया विन्दति प्रपन्न इत्यर्थः - यद्यप्येवमित उत्तराघासंभावितत्वद्योतकः - अथापि तत्संभाविततत्त्वमाह । असावित्यादिना । असौ प्रपन्नः, द्रुम-प्रपन्नः । प्रारब्धाशे एतदेहानुभाव्य सदमत्फलजनक प्रारब्धमभ्युपगम्यस्थित इत्यर्थः । प्रारब्धवशादेव असाराः, साररहिताः । विषयाः, शब्दादिविषयान्भवाः । तेषां स्रोतासि, दूर्वासनाः । नाभिः प्रसूतैः पङ्कैः, पापैः । कलङ्कयन्, निजशरीरमनर्हं कुर्वन् यदि । प्राज्ञैः, महद्भिः । नसंश्लिष्यत एवः साधु बहिष्कार्य एव भवतीत्यर्थः । न तु परमफलप्रतिबन्ध इति भावः । यद्वा प्राज्ञैरेव न संश्लिष्यते, शिष्टैरेवासव्यवहार्यतया त्यज्यते । न तु स्वीकृतभरेण शरण्येनेति भावः । महिषतुल्यः कश्चित्पुरुषः मलीमसतनुर्यदृच्छया गङ्गा प्रवाहमज्जनेन विगततनुमालिन्योऽपि स्वस्वभाववशेन पुनश्च पङ्किलजलपूर्णं क्षुद्र...

(सा.प्र) अत एव सुखैकहेतुत्वरूपसुभगत्वं च । दैवादिति । स्वतस्सर्वमुद्बुद्धो भगवतः प्रसादाद-ज्ञातसु-कृतादिद्वारा भरन्यासपर्यन्तं भगवद्विषयाकारं प्राप्त इत्यर्थः । एव भगवत्स्वीकृतत्वपरेण यद्यप्येवमित्यनेन तथापीत्याकृष्यते । एवं च भगवद्व्याविषयीभूतोऽप्यसौ वैषयिकक्षुद्र...

(सा.वि) पुनश्चावः । माधवदयामन्दाकिनीम् । अयं देहभृत् मालिन्यप्रशमाय यद्यपि विन्दति । तथाप्यसौ प्रपन्नः । असाराणां विषयाणां स्रोतासि, अनुभवा एव प्रवाहाः - तैः प्रसूतैः पङ्कैः, पापैरेव कर्मैः, निजतनु, स्वात्मानम् । कलङ्कयन्, मलिनीं कुर्वन् । प्राज्ञैः, भगवदभिमतैः । न संश्लिष्यते, न परिगृह्यते । “न प्रियोऽपि न प्रियो मेऽसौ मदाज्ञाव्यतिवर्तनात् । मद्भक्तोऽपि न मे प्रियः” इति भगवत्-प्रीतिकारत्वाद्भगवत्प्रीतिकरा सङ्गृह्णन्ति । अतः प्रारब्धवशात्पाप संभवे तत्परिहाराय प्रायश्चित्तं कार्यमिति भावः । यद्वा, मन्दधैर्याणां विषये अहो अयं परिशुद्धो भूत्वाऽपि “स्तात्वापि धूलिरसिकम्” इति न्यायेन वृधासज्जन परिहरणीयता हेतुभूतदोषाश्रयो भवतीति...

(सा.सं) चित्ताकर्षकत्वम् । दैवात्, “निदानं तत्रापि” इत्युक्त्या स्वाभाविकसौहार्देनैव यादृच्छिक सुकृतादि क्रमागत भगवत्समर्पणावधिका भगवदधीनेति दैवादित्युक्तिः । मालिन्य, संसारं विन्दति, प्राप्नुते । यद्यपि विन्दतीति संभावनाभिप्रायेण - एवमपीत्यपिशब्दः अत्र चान्वेति । असौ देहभृत् । पुनः, संसरणभरसमर्पणानन्तरमपि । असाराः, भोग्यता शून्याः ये विषयास्ता एव स्रोतासि । तत्प्रसूतैः, तदनु भवाशाप्रभवैः । पङ्कैः, प्रकृते पापैः । निजतनुं, प्रकृते स्वस्वरूपम् । कलङ्कयन्, मलिनीकुर्वन् । दुश्चरितादविरतिमान् सन् स्थितश्चेत् । प्राज्ञैः, निरपरा...

इममर्थं विस्तरेणोपपादयितुं प्रथमं स्वाभिमतमर्थं निरूपयति । இப்படி इत्यादिना रक्षिककप
புகும் इत्यन्तेन । பின்பு, विवेकाधिक्रमागतप्रसादहेतुनिष्पत्त्यनन्तरम् । चिकीर्षामन्तरेण...

மூ-பாரஹ்மகர்மவிசேஷவசத்தாலே ஶேசகாலாவஸ்தாவ்ஶுண்யஹேநுகமாகவும் ப்ராமா஢ிகமாகவும் சூஸுப்யா஢-
வஸ்துைகளிலும் வரும் அபரா஢லேசங்களுள்ளவை அஸுலேஷவிசயமாயக கழிந்து போம்

(மா.஢ி) அநாபந்நவ஢ிபூர்வகமாகாதது ஢ிவிப஢ம் । வ஢ிபூர்வமாபந்நம் ஢ும் அநாபந்நம் அ஢ிபூர்வ-
கூத஢ும். இ஢ு஢ெண் ஢ும் அஸுலேஷவிசயமாயென்கிறார். ப்ரார஢்மகர்மேந்யா஢ிபாஸ் ஢ேசவ்ஶுண்யகால
வ்ஶுண்யாவஸ்தாவ்ஶுண்யத்தாஸ் வந்த வ஢ிபூர்வ ஢ும் சூஸுப்யா஢வஸ்துைகளில் வ ஢ும் ஢்ர஢஢ிமா஢ி஢ுபா
லேசங்களு஢ென்கை.

(மா.ஸ்வ) ஢ானாலும் அப஢ுஷுைஸ் வ஢ிபூர்வகமாகவும் அநாபந்நுஷுைஸ் அ஢ிபூர்வகமாகவும்,
சூஸுப்யா஢ி ஢ுஷுைகளிலும் ச஢ாவிநாபரா஢த்தா஢ே஢்஢்஢்ரன் கை஢ி஢ ஢ேனா஢ என்ன வ ஢ுளிக்
செய்கிறார். ப்ரார஢்ம஢ி । பாப஢ூலபாப஢ன்஢ிக்஢ேக உந்ரா஢பு ஢ிக்கு ஢ே஢ா஢ என்கிற ஶ஢ுாவாரணா஢்
ப்ரார஢்மேந்யக்தி: । ஢ேசவ்ஶுண்யம், ஢ரு஢்காந்நா஢ி: । காலவ்ஶுண்யம், ஢ுர்஢ிஷகால: । அவஸ்தா- வ்ஶுண்யம்,
வா஢்ஶுரோ஢ா஢ி: । ப்ராமா஢ிகமாகவும் இநி । ஶா஢ு஢ுஷுைஸ் அஶானயா஢ுஶ்஢ிவஸூந ஢ே஢ா஢ வ ஢ும்
பாப஢ென்றபபி. சூஸுப்யா஢வஸ்துைகளிலும் இநி । ஢஢ா஢ாஶவநா஢ாஶாஶமநே அ஢்யுந்யானா஢ாவி஢ி-
஢ுபபாப஢ென்றபபி. அ஢ி஢வ்஢ேன ஢ூ஢்ஶ்வபந்நம஢்ய஢: । ஶுனாலும் ப்ரார஢்மவிசேஷத்தா஢ே அநாபந்ந
஢ில் வ஢ிபூர்வகமாகவும் உந்ரா஢ ச஢ாவிநா஢ன்஢ே஢ா஢ பாபா஢்஢வபாப ஢ும் ஢ிஷக்த ஢ே஢ு
஢ென்று ப்ரபதி பண்ணி஢ா ஢ுக்கு ஢ூலம் ஢ிஶ்஢ி஢ா஢கையாஸ் உந்ரா஢ம் ஢ி஢ா஢ி஢ெண்ணி஢ப்
பபி ப்ரபதி...

(மா.ப்ர) ஢ேசகாலயுவ்ஶுண்யம், பாபிஶ்஢நபா஢ுர்யா஢ி: । அவஸ்தாவ்ஶுண்யம், வ்யா஢்ஶ்ர஢ி஢்ரயந்நகரணாபா஢-
வா஢ி: । சூஸுப்யா஢ி஢ி । சூஸுபிசமயே ஢஢ா஢ாஶவநா஢ாஶமே஢்யுந்யானா஢கரணரூபாபரா஢ ச஢வ: ।
஢ூ஢்ஶி஢ா஢ி஢வ்஢ா஢்: ।

(மா.வி) ப்ரஸர்தாநி ஢ாவ: । ப்ராபேநேத்யநேன க்ர஢ி஢்ஸ஢ாவ்யத இநி ஶாயதே । த஢ேவாநுப஢ வ஢ிபூர்வேநி ஢஢ா-
வாக்யேன ப்ர஢்ஷிபிஷ்யதே । ஢ேசகாலாவஸ்தாவ்ஶுண்யேன ப்ராமாநி வ஢ிபூர்வபாபாநி ப்ராமா஢ிகாநி ஢ சூஸுப்யா஢-
வஸ்தாப்ராமாநி ஢ வ஢ிபூர்வகாநி ந ஶி஢்யந்நித்யா஢ - ஢ேசகாலேநி ஢ேசவ்ஶுண்யப்ரா஢் பாஷண஢ா஢ிவ஢ுல ஢ேசு
ஸ்வ஢ி஢ிதகர்மாநுஶான ஢ண்டாலா஢ிவா஢ிகாஸந்நி஢ித஢ாஶே ஢ாஶாந்நரா஢ாவே ஶமந஢ித்யா஢ி - காலவ்ஶுண்யப்ரா஢்
஢ே஢ா஢ாவரணேன உபராஶா஢ி காலஶ்ர஢ணா஢ாவே ததத்காலாநிபதூ ததத்காலஸ்தானா஢வாஶ: ஢ுர்஢ிஷா஢ிவஸுன
ப஢்஢஢ா யஶா஢ிலுப: - அவஸ்தாவ்ஶுண்யம் வ்யா஢்யா஢ி஢ா ஢ூவா஢ிஶுை஢ா ஢ாவ: । சூஸுபூ ஢஢ா஢ாஶவதேஷ்வஶுதேஸு
உந்யானா஢வாஶ: - அ஢ி஢வ்஢ேன ஶ்வபே ஢஢ாஶநபரி஢வா஢ிஶ்ர஢தே - லேசங்களுள்ளவை, லேசா஢்஢நா
வி஢்஢ாநாநி । அஸுலேஷவிசயமாய், அஸுலேஷ ஶாஸுரஸ்ய விசய஢ூநாநி ஶந்நி - கழிந்து போம், ஢ிவர்த்நே
ப஢்஢பத்ரே பயாஸிவ ந ஶி஢்யந்நிதீநி ஢ாவ: - பரி஢ாராவிசய பாபஸ஢்஢வ ப்ர஢்ஷ்ய பரி஢ாராவிசய பாபஸ஢வ
தேஸா...

(மா.ஸ) ப்ரா஢் ப்ராமா஢ிகம் । அவுலேஷவிசயமாகில் இநி । “ஂவ வி஢ி பாப கர்ம ந ஶி஢்யதே”இநி
ஶ்ருதிரேத஢ிஷயிணீநி ஢ாவ: - அஸுலேஷ:, ப்ரதிவ஢்஢ாஶ்஢ிவம் ।

மூ-வூடிபூவகபாபாரம்மகபாபங்களுக்கஞ்சி அவையுங்கழிய வேணுமென்று ப்ரபுதி பண் ணாதே பாம்போடு ஒரு கூரையிலே பயின்றாற்போலே ப்ரகூதியோடே கூட இருக்கிற இவனுக்கு ஆத்மகுணபூதி இல்லாமையாலே மந்நதேயரான ஃபிகங்கூக்குப் போலே வூடிபூவகமாகவும் சில சுவநிஸ்தாவிபரிதங்குள வநதாலும் நிசர்ஸசுஹூதான ஸ்ரீய: பதி ரக்ஷணுமூலநாய நிறகையாலே அவவிபரிதானுஸ்தானங்குள மினனொளி மாஃரமாய் நிலை நிறகுமவையன்றிக்கே...

(மா.தி) வூடிபூவகியாதி - வூடிபூவகபாபாரம்மக பாபங்களுக்கஞ்சி அவையும் கழிய வேணு மென்று கோலியடியிலே ப்ரபுதி பண்ணினான் வூடிபூவகபாபங்குள் ஁டியாது. அது செய்யாதே என்கை. பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற் போலே, சர்பத்தோடே கூட ஒரு குஹத்திலே வசிக்துமாப் போலென்கை. ப்ரகூதியோடே, ஸ்ரீரூபப்ரகூதி யோடே ஃபிகங்கூக்கு, சௌரி விஸ்வாமித்ராடிகங்கூக்குப் போலே...

(மா.ஸ்வ) பண்ணாதா நக்து ஁த்ராஃ மஃபிதபாகையால் அவர்குள ஁வர்ன் கைவிடாநோ என்னவாநுளிக் செய்கிறார். வூடிபூவகி - பாபாரம்மகபாபம் இருந்தாலும் விவேகாதி-மூலாத்மகுணபூத்யா ப்ரதிவஃ ஸக்திகமாகையாலே ஃபிபாாயனான இவனுக்கு ஁த்ராஃ கூடுமோ என்கிற ஸஃகாவாரணாய் பாம்போடு இதி. இப்படி பாபமுண்டானால் "பாப ப்ரா நாஸயதி க்ரியமாண புந: புந: | நஃப்ரா: பாபமேவ புநரரஃநே நர:" என்கிறபடியே நிக்ரஃ ப்ரவூதேஸ்வர் ஸஃஃல்பத் தாலே ஁த்ராஃ நிலை நின்று துவமிநாநகமாகில் ஁நூபாபமில்லாமையாலே ப்ராபிசுத்தா-வலவநமுண்டாகக் கூடுமோஎன்கிற ஸஃகாபரிஹாராய் நிசர்ஸசுஹூதான இயாடிகம் - அத்யந் விரோதிவிஸய -

(மா.ப்ர) பாம்போடு ஒரு கூரையிலே பயின்றாற்போலே சர்பேண ஸஃகேகுஹே நிவாஸவத் | மின்னொளி மாஃரமாய், விஃயுத்ரகாஸவஃமூவா | நிலை நிறகுமவையன்றிக்கே, ஸுயீர்யாஃபாவேன |

(மா.வி) ப்ராபிசுத்தநிவர்த்யத்வ ஃஹ - வூடிபூவகி - ப்ரபுதி பண்ணாதே, ப்ரபுத்யகரணே | பாம்போடு, சர்பேண ஸஃ - ஒரு கூரையிலே, ஁க்ஸிந் குடீரே வாஸவத் - ப்ரகூதியோடே கூடயிருக்கிற, ஸ்ரீரூப ப்ரகூத்யா ஸஃ வாஸவத்:- ப்ராஃப்கர்மவஸாத்ரபுத்யநந்நரமபி பாபாநி ஸஃபவந்நி - அஃப்யுபகாத் ப்ராஃப நிவூத்யத்ய ப்ரபுத்யகரணே஁பி அஃபிமபாபுத்யதிஹேது மூதாஃப்யுபகாத் ப்ராஃபுத்யகதேஸாபாபாந்யபி நிவர்த்ந்நாமிதி யதி ப்ரதம் ப்ரபுதிவேலாயா ஸஃஃல்ப: ? யதி வா ததர்த்ய பூத்யகேவ ப்ரபுதி: தத்ர பாபாநி நுத்யந்நே | தத்ரேநுமூதபாபநாஸாத் ஸாமகூரிவிரஹாத் - யதி ததா ந ஸஃஃல்ப: | ததா ப்ராஃபவஸாத்ரபுத்யரோ தர்ஸிந் தப: குர்வதாமூர்பாணாமிவ ப்ரகூதி ஸவந்நம்ஹிமநா மந்நதேயரான பாபாநி ஸஃபவந்நிதி மாவ: | வந்தாலும் இத்யந்நேந பாபஸஃபவ ஁கூத: நந்நவூபாநுஃபவேந ராபபூதாபராஃபவந்நிவர்த்நேந் கி ப்ராபிசுத்தேநேத்யத்ர அல்பாநு-ஃபவ஁஁பி மா மூதிதி ப்ராபிசுத்த க்யாமித்யஃபிபாேயாஃ - நிசர்ஸேதி மின்னொளி மாஃரமாய் நிலைநிறகுமவையன்றிக்கே, விஃயுத்ரகாஸாதிர்விவூபாநுஃபவப்ரதானேந ஁ஸுவிநாஸிநி யதா ந ஸ்யு: ததா மகவதோ ரக்ஷுமூலயா...

(மா.ம) ஆத்மகுணபூதியல்லாதே இயுக்தி: ப்ரகூத்யஃபிமூதஸ்வஃப்கல்வகூதா...

மூ-அககாலத்தில் பிறந்த சுவநிஷ்டா வேபரித்யமாகிற இழுவைக கடுக அநுமந்தித்து யதோচিতமாக லக்ஷானுதாபங்கள்பிறந்து “அபாயசப்தவே சத்ய: ப்ராயசித்தம் சமாச்சரேத் । ப்ராயசித்திரியம் சாத்ர யத்யுநஸ-
 ஶரணம் ப்ரஜேத் ॥ உபாயானாமுபாயத்வஸ்வீகாரே஽ப்யேததேவ ஹி । அஜானாதயவாஜானாதபராధேஸு சத்ஸ்வபி ॥
 ப்ராயசித்தம் க்ஷமஸ்வேதி ப்ரார்த்தனகேவ கேவலம் । விதிதஸ்ச ஹி தர்மஜஸ்ஸரணாகதவத்ஸல: ।

(சா.தி) அபாயசப்தவ இत्यादि - அபாயானா பாபானா சப்தவ:, சப்ராமி: சத்ய: ததானாமவ । புநஸ்ஸரண
 ப்ரஜேதிதி யத்மே வாத்ர ப்ராயசித்திரியேதி - உபாயானா, கர்மயோகாதினா - உபாயத்வநானுஸ்தானே஽பி புநதேவ
 புந: ப்ரபதன ப்ராயசித்தமென்கை. அஜானாதிதி - பூத்பிபூத்பிபூத்பிபராధேஸு சர்வேஸ்வபி க்ஷமஸ்வேதி
 ப்ரார்த்தனகேவ, ப்ரபத்திகேவ பர ப்ராயசித்தமென்கை. இங்கு அஜானா என்று தோஷத்வாஜானத்தா மே
 வந்த பூத்பிபூத்கம் । விதித இதி ராவண ப்ரதி சீதாபவகனம் । ஸோ ராக்ஷம ஶரணாகதிதர்மஜஸ்ச ராமஸ-
 ஶரணாகதவத்ஸல இதி ப்ரஸித்த:ஸலு ॥

(சா.ஸ்வ) த்தில் போலே நியத்ப்ரவூதனன்றிக் கே “தும்ஸோதேத கர்மகோதி நிவிதோ஽ப்யாதேஸவஸ்ய:
 க்ருத:” இत्यादिப்ரகாரேண ரக்ஷணோம்ஸுக்ஷணாகையாலே அநாபாதிதாரேண ப்ராயசித்தாவலம்ஸ்வனத்துக்குக்
 குறையில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும், அகிஞ்ஞனான இவ்வுக்கு குந்நர ப்ராயசித்த
 ஶக்தி இல்லை தீயா என்னவருளிச் செய்கிறார். அபாயசப்தவ இत्यादि । அபாயசப்தவே சத்ய:
 புநஸ்ச ஶரண ப்ரஜேத் என்று நிர்தேசித்தால் பூர்வமநுஸ்திதமோகார்ப்ரபதன கலிதமாய் ததர்த் புநஸ்ச க்ருத்ய
 மென்று ஶ்ரான்தி வரும். தாதுஸ ஶ்ரான்தி வாராமல் சஶாவிதோத்ராபத்துக்கு ப்ராயசித்தமாக மே
 புந: ப்ரபதன பண்ண வேணுமென்று த்யோதனார்தம், அபாய சப்தவே சத்ய: ப்ராயசித்த சமாச்சரேத் ।
 ப்ராயசித்திரிய சாத்ர யத்யுநஸ்ஸரணம் ப்ரஜேத் என்று நிர்தேசித்தது. உபாயானா, கர்மயோகாதினாம் । உபாயத்வ
 ஸ்வீகாரே஽பி ப்ரபதனமே ப்ராயசித்ததயா ப்ரமாண சித்தம் । இதினா மே அபாயசப்தவத்தில் ப்ரதி பதோக்த
 ப்ராயசித்தமும் விகல்பிதமென்று தோற்றுகிறது. விதித இதி । தர்மஜ:, ஶரணாகந...

(சா.வி) நரகபர்யந்தாபாவே஽த்யந்பபலப்ரதானமபி யதா ந கुर்யாத்திதா ப்ராயசித்தாவலம்ஸ்வனமுண்டாம்
 இதி சபவ்ந: । ப்ராயசித்தாதிக்கார ப்ரகாரம் தர்ஸயதி - அக்காலத்தில் இதி - ஸ்வநிஷ்டாதிவீபரித்ய
 மாகிறவிழுவை, ஸ்வநிஷ்டாவீபரித்யரூபந்யூனதா கடுக, ஶோத்ரம் । இத லக்ஷானுதாபோத்பத்தி தேவதயோக்தம்
 - அநுஸந்தித்து, அநுஸந்தாய ஶ்விதஸ்ய । லக்ஷானுதாபங்கள் பிறந்து, லக்ஷானுதாபானா ஸுத்யுத்யா ।
 உபாயா- நாமிதி கர்மயோகாதினாமுபாயத்வே நானுஸ்தானே஽பி புந: ப்ரபதனமேவ ப்ராயசித்தமிதி ஶாவ: -
 அஜானாதிதி - தோஷத்வாஜானாத்ருதேஸு பூத்பிபூத்கிஷ்வித்யர்த: - அதவா ஜானாத், தோஷத்வஜானாத்ருதேஸு
 பூத்பிபூத்கிஷ்வித்யர்த: - அந்யதா பூத்பிபூத்காணாமஸ்லேஷ விஸயத்வேன ப்ராயசித்தோபதேஸாயோகாத் விதித...

(சா.ஸ) லக்ஷானுதாபங்கள் பிறந்து இத்யஸ்ய யதாதிக்கார ப்ராயசித்தாவலம்ஸ்வனமுண்டாம் இத்யநே-
 நானவய: । சப்தவ:, சபவ்ந: । விதித இत्यादि ஶலோகத்வயம் ராவண ப்ரதி சீதாபாவக்யம் ।

(सा.स) प्रयतो भूत्वा, मत्प्रदानानुकूलं प्रयत्नवान् भूत्वा मा निर्यातयितुं, प्रदातुम् । इत्यादिकण्ठं
इत्यादिशब्देन सुग्रीववृत्तान्तादिशिष्टाचारसङ्ग्रहः....

மூ-பாரப்கர்மவிக்ஷெவத் ததாலே கதிக்ரக்தியாய க்மே கௌகையும கை தடபிண போது
 “ஸ்வபுருஷமபிவிக்ஷ பாசஹஸ்த் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே | பரிஹர மபுஸூதந ப்ரபந்நாந்
 ப்ரபுரஹமந்ய துநாந் ந வௌ்ணவானாந் | | கமலநயந வாஸுதேவ விஷ்ணு ஧ரணிதராச்யுத ஸங்க்ஷத்க்ரபாணே | ப்ரவ
 ஸ்ரணமிதீரயந்தி யே வ் த்யஜ ப்ரத தூரதரேண தானபாபாந் | | தேவ் ஸாங்க்ஷதர் விஷ்ணு யே ப்ரபந்நா: பராப்யணம் |
 ந தेषாந் யமஸாத்மக்யம் ந ச் தே நரகாக்ஷ:” எனறு வௌ்ணவ வாமநாதி புராணங்களில் பாசுரங்களுக்கு...

(சா.தி)ஜாதஃபி தநிஷ்க்னே: என்ற வம்சம் விவருமாறு. இனி கௌதிலே சநி ஸிஷ-
யாப்யநவயந் என்று அக்தை விவரிக்கிறார். பரதவகர்மந்யாடியால் அக தாப்பிண பீபாது,
யதாஹிகார ப்ராபாஸ்வந்மாத்ரீமிக்த பீபாது யமவிபயமனமன்றிக் கை காணவாதுந்நோபகந்
முக்தகா லே ஹிதபரணாண ஈஸவரன் ஓத கண்ணாழிவா லே ரிதிக்குமென்கிறார். ஸ்வபுஷ-
மத்யாதி மஹாவாக்ய க்தா லே பாஸஹஸ்த, பாபிகளை இ டுத்துக் கொண்டு வர என்று அபிபிராயம்
கர்ணமூலே, ரஹஸ்யமாதகையால் என்றபடி. பவஸரணமிநாரயந், ஸக்திமாந்நிஹராகிறார்.
அபாபாநிதி, விதிவ்நிதி ஸிஷ: இது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவகநம் । தேவ் ஸாஈதர...

(மா.ஸ்வா) ஜி ல்லை எண்ணிலப் போது உதாரணங்களுக்கும் சாஸ்திரமவியயமனநிலை இல்லை யென்றால் ப்ரபஞ்ஞக்கு ऐच्छिक சக்தி ப்ரமத்தி க்கையால் யமயாதநாபலத்ததை உண்டாக்கி இவ்வரன் கைவிடுவெண்ண வேண்டா போது காணவ்லவ்வாறீஹிகோபவ்லேசங்கன் இவ் அபிவாரிக்கு ப்லமபக சாஸ்திரமபகையாலே தந்மவ்லே இவ்வரனிலவ்வை ரத்திக்குமெண்ணில் சாஸ்திரதான் துஸ்மதமபாரபத்திக்குக் காரணவ்லவ்லபலத்ததைச் சொல்லுகிறது உத்திர மேதா இவ்வரன் துர மேதா அபிகாரிக்கு ஒரு ப்ரபத்திக்குக் கையமயாதநாதி ப்ரபலத்ததையும், ஓர் அபி- காரிக்கு காணவ்லவ்லபலத்ததையும் கொடுக்கிறது விஸ்வபன் மேதா எண்ணவ்லதநிச் செய் கிறார். ப்ரபதவ்லவ்லபலத்ததா மேதா இவ்லாதிநா | கர்ணமூலே, ரதஸ்யமபகையாலே எண்ணபடி. உதேஸ்வரமபகச் சொல்லுவததை மேதா டெல்லாதம் த்ராவ்லவ்லகவ்லக ஆகி விட்டால் தன் அபிகாரமூத்திரமபய்விடுமென்று சத்தீயா மேதாபகவ்லமாம். கமலநயநி | இத த்ய த்ராவ்லவ்ல புராணவ்லவ்லம் | தேவ சாத்திரமபி வாமநபுராணவ்லவ்லம் |

(सा.प्र) नेत्यत्र “न खलु भागवता यमविषय गच्छन्ति । इहैवैषा केचिदुपपन्ना भवन्ति । काणा भवन्ति । खज्जा भवन्ति । अविधेय पुत्रा भवन्ति” इत्यादिभिरन्यन्तनिषिद्धान्छानेऽपि नरकप्राप्त्य-
भावैर्हिकोपकलेभ्योर्जपिताह्लोकेऽप्यन्तरङ्गविषयेऽधिकापराधेऽप्यन्यदण्डेन क्षान्तेर्दर्शनाद् सभावितत्वा-
भावाच्च न मोक्षप्रतिबन्ध इत्याह । प्रारब्धकर्मेत्यादिना । கை துப்பின போது...

(सा.वि) अवलम्बन विद्यते । अतः प्रायश्चित्तशास्त्रस्यावकाशोऽस्तीति भावः । एवमवलम्बने सत्यपि प्रायश्चित्तमकुर्वाणानां कठिनप्रकृतीनां यमगमनं विनैव । आयुधसाध्यकटक वेधनेनैव शिक्षार्थमन्तः पुरजनादिषु मुखादलोकनपरिहारादिभस्मार्चभौमवद्वयावात्सल्यादिगुणसागरः भगवान् कैश्चिदपक्वे-
शैरनुभाव्य रक्षतीत्याह - प्राग्बधेति - क्षमै, क्षमाकारणं प्रायश्चित्तं **கொள்ளுதல்**, स्वीकर्तुम् **கை**
கப்பினை போக்கு, हस्तविसर्जनसमये । अनवलम्बनेति यावत्...

(சா.ச) தப்பின போது இத்யஸ்ய யமவிஷயமனட்டன்றிக் கே இத்யநெனாவ்ய: | விஷய: | देश:...

[illegible]

(மா.தி) அபியுக்தம் சென்னத்துக்குத் தாத்ரீய் காட்டுகிறார். இப்படி மதுபக்ரீனீத்யாதி | க்ரூரணை...

(சா.பு) பொய்கையின் வாய் நின்று" இயவ் ப்ராமாடிகத்துக்கன்றிக் கே வுடிபுர்வமாகப் பண்ணினதுக்கு அஞ்ச வேண்டா இதி வாக்யே ப்ராமாடிகவ்யநிரேகே வுடிபுர்வகாடபி ந னேவ்ய-மியுக்தே: | 'நிலை ப்ரேக்லாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே" இயேநதுயாஃயானே வுடிபுர்வமாகப் பண்ணின ப்ரானிக்யத்துக்கு அஞ்ச வேண்டா. இதி வாக்யே வுடிபுர்வோத்ராஃதாடபி ந னேவ்யமியுக்தேச்ச வுடிபுர்வோத்ராஃதஸ்ய ப்ராயசித்தபலயோர்ந்யதராவிநாஃவோக்திஸ்ததிரூஃதா ஸ்யாதித்யவ் ப்ராயசித்தானூஃதாபநஸ்ய லஃடணஃத்ப்ரதானஸ்ய ச ஃரந்யாஸபலதவாத்ஃதாவிஸேஸதவமேவேதி நரகபானோ ஃவேதிதி ந னேவ்யமியபிப்ராபேனேவ தேஸா தயோக்திரிதி ந விரோத இத்யாஃ | இப்படி மூஃதபுர்வகான்யாதிநா நநு வுடிபுர்வோத்ராஃதஸ்ய ப்ராயசித்தானூஃதானே ப்லாவஸ்ய...

(मा.स) यत्किञ्चिदुपक्लेशेन । इत्थं प्रमाणोपपत्त्यनुसारिणां स्वाभिमतपराधनिस्तारप्रक्रिया प्रदर्श्य परोक्तप्रक्रियां दूषयितुं परोक्तिस्सुहृद्भावेन स्वाभिमतार्थे प्रथमं पर्यवसाययति । ॐ॥५॥ इत्यादिना कृतज्ञैः நடக்களைக்காக इत्यन्तेन - यदि बद्धिपूर्वोत्तराधः प्रारब्धपापवत्...

(सा.स) सफलस्स्यात्तर्हि प्रपत्तिस्स्वफलदा नस्यादिति कुतर्कमूला शङ्कां दृष्टान्तेन परिहरति ।
प्रारब्धेत्यादिना । विरक्तिविशेषे सति पुण्याशस्य न साफल्यमिति पाषाणम् ॐ ॥ इत्युक्तम् ॥

(सा.वि) काम्यक्षुद्रफलार्थं प्रारब्धवशात्संभवेऽपि साङ्गात्काम्य कर्मणः फलावश्यं भाव इत्यपि गुणानुष्ठानस्य दुर्लभत्वात्संभवे वा प्रबल प्रारब्ध प्रतिबन्धादि संभवात्सद्यस्सफलत्वनियमोऽस्ति पापस्य त्वनिच्छायामपि फलस्य दुर्वारत्वादवश्यं भावि फलमिति बुद्धिपूर्वोत्तराघस्य फलावश्यं भावज्ञापनाय पापाश एव दृष्टान्ते दार्ष्टान्तिके च स्वीकृत इति ध्येयम् । பண்ணினைப் ப்ரபத்தி, கृत ப்ரபத்தி: । மோக்ஷம் கொடாதொழியும், மோக்ஷமத்வா நிவர்த்தி கிமிதி ஷட்கார்த்த: । अभ्युपगत-प्रारब्धस्य यावद्देहभावि दुःखप्रदत्वात्बुद्धि पूर्वोत्तराघस्य एतद्देहसमये फलप्रदानावकाशाभावाद्विदेहानन्तर भावि नरकादिफलमपि दद्यात्किमिति फलितार्थः । एतद्देहकाल एव आयुर्वृद्ध्यादिविलबेन वा तदभाववता खञ्जत्वाद्यपक्वैर्वा निवर्त्य देहानन्तर मोक्ष ददातीति...

மூ-பெருங்காயம் வைத்த மரங்களுக்கு **ஸ்தலாதிவிசேஷ**ங்களாலே வாட்டத்துக்கு காலதாரதமய முள்ள **மாநம்**, இங்குமிவர்கள் சஸாரத்தினுடைய **நிஷ்ஷேபநிவृத்தி** பிறக்கைக்கு **விலம்பா-விலம்பவீஷமய**மேயுள்ளது. **இததேஹந்தர் மோக்ஷ** பெற வேணுமென்று **அபேக்ஷிததாலும்** **அநியதாயுஸுக்களாய** **விலம்பாக்ஷமராயிருப்பாக்க** **ஆயுர்வீடியாலே** **விலம்ப** வரும். **நியதாயுஸுக்** **களுக்கு** **உள்ள** **ஆயுஸுக்குள்ளே...**

(சா.பி) இவ் லோகத்தில் மரங்களிலே **தநுஸ்தலவிசேஷங்களில்** **பெருங்காயம்** வைப்பார் கள். வைத்த மரங்களெல்லாம் பட்டுப் போகிறதில் **சஸயம்** இல்லை. **ஸ்தல விசேஷத்** **தால்** **வாட்டத்துக்கு** **விலம்பாவிலம்பதாரதமய** மேயுள்ளது. **இததேஹந்தர் மோக்ஷ** பெற வேணு மென்று **கோலினால்** **விலம்ப** வாக்கூடுமோ என்னவருளிச் செய்திறார். **இததேஹந்தர்** **மத்யாதியால்** **அநியதாயுஸுக்களாய்** **இத்யாதி** - **மநுஷ்ய** ; **தவீதம்** - **அநியதாயுஸுக்களென்றும்**, **நியதாயுஸுக்களென்றும்** - **அநியதாயுஸுதபிசஹமந**, **ஆயுஷ்காமேஷ்ட்யாதிகள்** **பண்ணினால்** **ஆயுர்வீதி** **உண்டாவது**, **பண்ணாதபோது** **யதா** **பிராயுஸுக்களாமவர்கள்** - **நியதாயுஸுக்** **கள்**, **இஷ்டாதிகளாலும்** **ஆயுர்வீதி** **இல்லாதே** **நியமிதமான** **ஆயுஸலை** **உடையவர்...**

(சா.ஸா) **பெருங்காயம்** **இதி** **மரம்** **வாடுகிற** **நிமிதமாக** **வேரிலே** **பெருங்காயம்** வைத் தால் **நதிகஞ்** **புரதேஸத்திலும்** **வர்பாகாலத்திலும்** **விலம்பென** **வாட்டமும்**, **அந்யகாலதேஸங்களிலே** **அவிலம்பென** **வாட்டமுமுண்டாகிறாப்** **போலே** **மோக்ஷார்ப்பதி** **பண்ணினார்க்கும்** **கால-விசேஸசங்குலபிதபுரஸார்ப்** **புரஸ** **நதிரபுரஸபேதென** **புதிபூவோதிராபவநதிரபுரஸபேதென** **ச** **மோக்ஷபலத்துக்கு** **விலம்பாவிலம்பமே** **உள்ளது**. **பலத்தில்** **சஸயம்** **இல்லை** **என்று** **கருத்து**. **எநதேஹவஸானத்தில்** **மோக்ஷத்தைக்** **கோலினவனுக்கு** **விலம்ப** **சொல்லக்** **கூடுமோ** **என்ன** **அந்த** **அதிகார-நியதாயுஷ்கனோ** **அநியதாயுஷ்கனோ** **என்று** **விகலித்து** **அந்யபக்ஷத்தில்** **உதர** **அருளிச்** **செய்** **கிறார்**. **இததேஹந்தர்மதி** | **அத்யபக்ஷத்தில்** **அருளிச்** **செய்கிறார்**. **நியதாயுஸுக்களுக்கு** **இதி** |

(சா.பு) **பெருங்காயம்** **இத்யாதி** | **மூலநிஷிபநிஹிங்கானா** **வூக்ஷாணா** **ஸூக்ஷிபாவஸ்ய** **கஞ்**...

(சா.வி) **சதூஷ்ணந்த்** **பரிஹாரமாஹ** - **பெருங்காயம்** **இதி** - **பெருங்காயம்** வைத்த, **மூலநிஷிப-நிங்கானா** **மரங்களுக்கு**, **வூக்ஷாணா** - **ஸ்தலாதிவிசேஷங்களாலே**, **ஜலாபுலதபூமிவர்பாகாலாதிவிசேஷ:** - **வாட்டத்துக்கு**, **ஸூக்ஷிபாவஸ்ய** | **காலதாரதமயமாநமதி**, **வர்பாகாலே** **வா** **ஜலாபுலததேஸே** **வா** **சஹிங்குஸ்தர:** **கதிபயதிநானி** **திஸ்தி** | **ததந்யதேஸே** **ததந்யகாலே** **ச** **ஸூக்ஷிப** **ஸூக்ஷிப** **ததவீதேதி** **பாவ:** **நிஷ்ஷேபநிவृத்தி** **பிறக்கைக்கு**, **நிஷ்ஷேபநிவூத்யுத்பத்யே** - **ஆயுர்வீதி** **நவ்யாயுர்வீதியாதிபிராயுஷ்காமேஷ்ட்யாதி** **பிராஸ்தபலமேவ** **ந** **புதிபூவோதிராபபலமதி** **செந்** - **ஆயுஷ்காமேஷ்ட்யாதிபிராயுர்வீதியா** **புரஸாயுஷ-பிரமாணாதிக்ரமே** **ஸதி** **ஆயுஷ்காமேஷ்ட்யாதி** **பிராயுரநுபவானந்தர்** **புதிபூவோதிராப** **பலானுபவாய** **ததோத்யதிகாயுஸஸம்பாதிநஸபவாத்** - **உள்ள** **ஆயுஸுக்குள்ளே**, **வித்யமானா...**

(சா.ஸ) **தூஷ்ணந்தஸிங்க்யர்ப்** **தார்ப்ண்திகே** **தர்ஸயதி** | **இங்கும்** **இதி** | **எநதேஹவஸானே** **இதி** **சங்குலபவதூ** **கத** **விலம்ப:** | **அநேககாலானுபவ்யபுதிபூவோதிராபஸ்ய** **எநதேஹவஸான** **எவ** **சபலதா** **வா** **கதமிதி** **புரஸே** **விகல்பமுதேனோதாரமாஹ** | **இததேஹந்தர்மத்யாதிநா** |

மூ -஫லித்து விடும் “ஹவேய் ஶரண ஹ வ:” என்ற பின்புமுண்டான ராக்ஷஸிகளுடைய ஸுத்தி-
பூர்வாபகாரங்களை - “மர்ஷயாமிஹ டுர்வலா C ஫ாபானா வா ஶுஹானா வா” என்கிறபடியே பிராட்டி
க்ஷமாவிஷயமாயிற்றில்லையோ என்னில், அவ்விடத்தில் அவர்களுக்கு திருவடி நலியப் புகுகிறா
னென்கிற ஹயம் விளைந்து நலிவுக்கு விலக்குண்டானபடியாலே...

(சா.டீ) ஫லித்து விடும் காணவாதிருபேண என்கை. ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷங்களுக்கும் பூர்வபுரபுத்தியில்
க்ஷமிக்குமென்னுமதில் ஓரு ஹேதுவைக் காட்ட அங்கும் ஫லதண்டமும், ஹயமும் சித்தமென்
கிறார். ஹவேயமித்யாதியால் என்ற பின்பும், ஹர்ஸ்வாகார பிறந்த பின்பும், ஸுத்திபூர்வாபராஹ
க்ஷமாவிஷயமானமைக்கு பிராட்டி வகனம் - மர்ஷயாமீத்யாதி - மர்ஷயாமி, சஹே டுர்வலாஹமாசா ஹ்சன
ட்ரஹுமஶக்தா என்கை ஫ாபானா வேதி - த்வன்மதென ஫ாபானா வா மன்மதென ஶுஹானா வா வஹாரஹாமபி ஫ராணிநா
விஷயே ஆரீயேண சத்புருஷேண கருணமேவ காரீயம் - ந து காதிந்ய, ததா ஹி, விசாரீயமானே கஶ்சிதபி ஫ுருஷ:
அபராஹ ரஹிதா நாஸ்தி, சர்வே஽பி சாபராஹதண்டயாஸ்ச என்கை. அவ்விடத்திலும், ராக்ஷஸி...

(சா.ஸ்வா) த்ரிஜடாஶரணாகத்யந்தரீகளான ராக்ஷஸிகளுடைய ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷத்தையும் “ஹவேய
ஶரண ஹ வ:” என்று ஹர்ஸ்வாகார பண்ணின பிராட்டி க்ஷமிக்கையாலே ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷத்
துக்கு ஫லாவஸ்ய ஹவமுண்டே 12 என்று ஶித்தித்து உத்தரமருளிச் செய்கிறார். ஹவேயமி-
தாதிநா । மர்ஷயாமி, சஹே । டுர்வலாஹமாசா ஹ்சன ட்ரஹுமஶக்தா । ஫ாபானாமித்யாதி । த்வன்மதென ஫ாபானா
வா, மன்மதென ஶுஹானா வா, வஹாரஹாமபி ஫ராணிநா விஷயே ஆரீயேண கருணமேவ காரீயம் । ந து காதிந்யம் ।
ததாஹி; விசாரீயமானே கஶ்சிதப்யபராஹரஹிதா நாஸ்தி । சர்வே஽பி சாபராஹா: தண்டயாஸ்ச । என்கை. அவ்
விடத்திலும், ராக்ஷஸிகளிடத்திலும். இதுக்கு தண்டலேசமும் க்ஷமீயும் சித்தமென்கிறத்
தோடே அந்வயம் । நலியப் புகுகிறார், பீடிக்கப் புகுகிறார்.

(சா.஫ு) வர்ஷாகாலாடீ காலதீர்ஹ்யவதித்யர்த: । நநு ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷஸ்ய ஫லாவிநாஹாவோக்திஸ்த்ரிஜடா-
ஹர்ந்யாசான்தரீகராக்ஷஸீஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷான்திவாஹக மர்ஷயாமீத்யாதி விருத்தேத்யத்ர ராக்ஷஸீஹிரபி ஸுத்தி-
பூர்வோத்தராக்ஷ஫லமநுஹூதமிதி சாடாஹரணமாஹ । ஹவேயமித்யாதிநா । நலிய...

(சா.வி) யுர்மத்ய எவ । நநு வித்யமானாயுர்மத்யே காலஸ்யாஹ்யுபகத ஫ாரஹ்வாஹுத்வாத்கதம்ஸ்யாவகாஸ இதி
சேந் - தன்மத்ய எவ கஶ்சிதநுஹவ: ஫ாரஹ்வஸஹ்நா, கஶ்சிதநுஹவா ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷஸஹ்நாதி சம்ஹவா-
தேகஸ்திந்காலே நானாடு:ஸ சமாवेशதர்ஸநாதிதி யத்கிஸ்திதேதத் - நநு ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷஸ்ய ஫லா-
விநாஹாவோக்திஸ்த்ரிஜடாஹர்ந்யாசான்தரீக ராக்ஷஸீ ஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷ ஶான்திவாஹகமர்ஷயாமீத்யுதிவிருத்தேத்யத்ர
ராக்ஷஸீஹிரஸுத்திபூர்வோத்தராக்ஷ஫லம் ஹநுமத்ஹர்ஸநமநுஹ்யரக்ஷணம் ஫ாஸ்தமிதி சாடாஹரணமாஹ - ஹவேயமித்யாதிநா
- திருவடி, ஹநுமான । நலியப் புகுகிறான், சித்ரவதம் கரிஸ்யதி - என்கிற ஹய விளைந்து,
இத்யுத்தஹயமுத்யாஹ நலியபுக்கு, வதஸ்ய விலக்குண்டானபடியாலே, மர்ஷயாமீதி நிவாரணஸ்ய
வித்யமானதயா...

(சா.ச) ஫லித்து விடும் இத்யஸ்ய க்ஷச்சித்ரஹிசாரமாஸுத்த்ய ததஸம்ஹவமாஹ । ஹவேயமித்யாதிநா ।

மூ-வாளாலே ஓங்கி விடுமாப் போலே டண்டலேசும் டமையும் சித்தம் । ஆகையால் ப்ரபந்நுகு
 புத்திபூர்வத்தாறம் லேபியாதென்று விசேபித்ததுச சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமன்றிக்கே இருக்க
 இவனுக்குப் பின்பு புத்திபூர்வபரா஢் பிறந்தாலும் டமே கொள்ள வேண்டாவென்றும், டம கொள்ளா
 விடிலும் சி஡ாரூபமான டண்ட விசேயமில்லை என்றும், வில்வாடமருக்கு ப்ரமபலத்ததுக்கு வில்மவ்
 வாராதென்றும், ப்ரார஢்யசு஡ுத் விசேயா஡ிகளாலே வரும் இங்குறற கே஡ூர்யத்ததுக்கு வி஡்஡ேதச஡ூ஡ிவ்
 கள் வாராதென்றும் சொல்லுகிற ப஡ங்குள ஷரண்யனுடைய ஡ுணங்களுையும், ஷரணா஡தியினுடைய
 ப்ரபாவத்தையும் சொல்லுகைக்காக அததனை.

(சா.பீ) கவிடத்திலும் ஓங்கி, வயனை மய முறுத்தி, ஆனால், வுதிபுர்திராத்திலும் கமீ கொள்ள வேண்டாவென்று இயாதி பகங்களுக்கு கதி எதென்ன ஶரண ஶரணாகதி- ப்றாவபரங்கலாக வேணுமென்கிறார். ஆகையால், இயாதியால்.

(சா.ஸ்வா) ஓங்கி, வயினை भीதனாக்கி. இப்படி அநியதாயுஸ்க்களுக்கு அயுர்வீடியாலே விலங்கு வருமென்றும், நியதாயுஸ்க்களுக்குள்ள அயுஸ்க்குள்ளே பளித்து விடுமென்றும், தன்னிவ்யர்த்துப் ப்ராயசித்தாவலவந முண்டாமென்றும் சொன்னது சேநமோ அப்போது ப்ரபந்நனுக்கு பூத்பூர்வோத்தராதத்தில் ஶாபண வேண்டாமென்றும், ஶாபண பண்ணாத போது ப்ரபந்நாவலவாதிகளும் வாராதென்றும் சொல்லுகிற அந்யதாமிதமென்ற நளிக் செய்கிறார். ஆகையால், இதி । ஆகையால், த்ரிஜடாசரணாகத்யந்த்ரநைகான ராக்ஷஸிகளுக்குத் தம் திராட்டி விஷயத்தில் பூத்பூர்வோத்தராதத்துக்கு ப்ரபலேச மிதமாகையாலே. இதுக்கு விசேஷித்துச் சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமன்றிக்கே இருக்கவென்கிறத்தோடே அந்வயம் । ராக்ஷஸிகளுடைய பூத்பூர்வாபராதத்துக்கும், ப்ரபலேசமில்லையாகிவிதுவே ப்ரமாணமாகையாலே ப்ரமாணமன்றிக்கே இருக்கவென்று சொல்லக் கூடாதென்று கருத்து. யதா, சரணனுடைய குணங்களையும் சரணாகதி ப்ரபாவத்தையும் சொல்லுகைக்காக அத்தனை என்கிறத்தோடே அந்வயம் । எவமேவ விதி....

(சா.பு) ப்புகுகிறாரென்கிற, நிவ்நவ கரிஷ்யதாதி । வாளாலையோங்கி விடுமாப் போலே, எந்நாசிஷேபேண மாமவ்நய ஹநிஷ்யதீத்யதி டு:஁ யதா ஢வெத்நாசிமாசிஷ்யேடாநீ விமூத்ராமீத: பரமேவம-கூத்யகரணே ட்விதா஁஁த்யாமீத்யூக்தா விமோ஁நவத் । எவ ஁ ஢்ட்விபூர்வா஁ஷ்லேஷோ஁஁த்யாத்ய டர்ஷயத் தடநஜ்ஜீகாரே ஢ா஁கமப்யா஁ । ஆதையால், ப்ரபந்நுக்஁ இத்யாடிநா ।

(சா.வி) வாளாலே ஓங்கி விடுமாப் போலே, லோகே அய மா ட்டு ஹந்திதி யதா து:கூ ஹவத்ததா-
சிமாதிப்யதானி மூசூமிதி: பரமேவமகூத்யகரணே த்விதாச்சேத்யாமிநிதர்ஜயித்வாத்யாகவத் - த்ணலேசமும்
கமையும்த் சித்த, த்ணலேச: கமா த் சித்தாவியத்ய: - எவ சதி த்வித்யுத்தராத்ய காமண கார்யம் -
த்ணவிசேசோ஽பி நாதீத்யபி யுத்தாவாத வாக்யானா ஶரண்யகுண ஶரணாகதிப்ரஹ ப்ரதிபாதந எவ தாத்ய-
மியாஹ - ஆகையால் த்யாதினா - கமையு கொள்ளாவிடிலும், கமாசாதநஸ்தீகாராஹவோ஽பி ।

(சா.ச) மர்ப்யாமி, சஹாமி । வானாஸே ஓங்கி, மீபயிதூக்ஷேதநாய அசிமூதூத்யேர்த: । எவ வித-
பகாந்தராமப்யதிவாத்வமிதி ப்ரமாணவிரஹாநுபபந்நாமுஸஹ்ரதி । ஆகையால் இத்யாதிநா ।

மூ-இப்படியல்லாதபோது ப்ரபந்ரான ப்ரவாகளுடைய அநுஸ்தானபரம்பரேக்கும் ப்ரபந்ரைப் பற்றவே ப்ராயசித்த விதிக்கிற ஸாஸ்த்ருக்கும் மோக்ஷம் பெறுகைக்குக் காலம் குறித்து ப்ரபத்தி பண்ணாதே அநுவூத்தபுத்திபூர்வபரா஢்ருமாய விலங்கா஢்ருமாயிருப்பார்க்கு விலங்க் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கும் சேராது...

(ஸா.டீ) இப்படியல்லாதபோதென்று துடங்கி, ஸாஸ்த்ருக்கும், “அபாய சப்லவே சத: ப்ராயசித்த சமாச்சரே” இत्याதிகளுக்கும். விலங்க் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களாவன: “தநூகூத்யா-கில பாய மாமா஢்னோதி நரஶ்ஷனே:” இत्याதிகள். நநூ, சர்வபாயே஢்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி என்கையால் சர்வோத்தரா஢்ங்களுக்கு...

(ஸா.ஸ்வா) பாய கர்ம ந ஶிலிஷ்யதே” என்று ப்ரமாணசி஢்ருமான அந்யதாசி஢்ருத்யநர்஢்சப்ரடாயோக்திக்கு அந்யதா தாத்ரய் சொல்லப்படுகிறதாவென்கிற ஶட்காவாரணார்ய ப்ரபந்ரனுக்கு இत्याதி. சாமான்யவக்சன ப்ரமாதிவ்விஷயமானகயாலது சந்ரடாயத்திந்து மூலமாக மாட்டாதென்று கருத்து. சப்ரமாண மாகிலன் ஢ீறா சப்ரடாயமந்யதாசி஢்ருத்யநர்஢்சென்று சொல்லலாவது. ப்ரமாணமில்லாத சப்ரடாயத் துக்கு அந்யதா தாத்ரயர்வரணந்மூக்சிதம் என்று கருத்து. விசேஷ ப்ரமாணமில்லா விட்டாலும் “஁வ-மேவ விதி பாய கர்ம ந ஶிலிஷ்யதே” இत्याதி சாமான்யவக்சன தான் ப்ரமாணமாகலாகாதோ? என்னவருளிக் செய்கிறார். இப்படியல்லாதபோது இதி. உக்திமாந்சப்ரடாயாபேக்ஷயா அநுஸ்தான சப்ரடாய மும், ஆ஢்ருநிக சப்ரடாயாபேக்ஷயா ப்ரவசப்ரடாய மும், ப்ரவலமென்றபடி. பூ஢்ருபூர்வோத்தரா஢்ங்கத்தில் ப்ரபந்ரனுக்கு ப்ராயசித்தவித்யாதி விரோ஢்றாபந்யா சாமான்யவக்சனமபூ஢்ருபூர்வோத்தரா஢்ங்கவிஷயம் என்று கருத்து. ய஢்றா இஸ் சப்ரடாய வாக்யங்களுக்கு சா஢்ருகப்ரமாணா஢்வத்தாலே தாத்ரயர்஢்ருதே சொல்லி விபக்ஷே ஢ா஢்ருக ப்ரமாண மும் உபந்யமிக்கிறார். இப்படியல்லாதபோது இதி. ப்ரபந்ரரைப் பற்றவே இதி. “அபாயசப்லவே சத: ப்ராயசித்த சமாச்சரே” ப்ராயசித்திரிய சாத்ர யத்புந்ரஶ்ரண வ்ரஜே” இत्याதிக விலங்க்மதி. “தநூகூத்யாகிலன் பாய மாமா஢்னோதி நரஶ்ஷனே:” இत्याதி என்றபடி. இப்படி ப்ரபந்ரரைப் பற்றவே ப்ராயசித்த விதிக்கிற ஸாஸ்த்ருக்கும் சேராதென்று சொன்னது கருமோ?

(ஸா.ப்ர) ப்ரமாணங்களுக்கும் சேராது இதி. “அபாயாவிரதஶ்ஷவத் மா கைவ ஶரண கத: | தநூகூத்யாகில பாய மாமா஢்னோதி நரஶ்ஷனே:” இत्याதி விரோ஢்ருத்யத்ய: | நந்வபாயசப்லவ இத்யஸ்ய சர்வ஢்ருமர்மானிதி வக்சனதூத்யவிஷயத்வேன சர்வபாயப்ராயசித்தரூபமோக்ஷார்யப்ரபத்திவித்யாகத்வாத்ப்ரபந்ரோ...

(ஸா.நி) ஁வமங்ருகாரே ஢ா஢்ருகமா஢் - இப்படியல்லாதபோது இதி காலம் குறித்து, மர்யாதி-கூத்ய | விலங்க் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கும், “அபாயா஢்ருதிரதஶ்ஷவத்மா கைவ ஶரண கத: | தநூ-கூத்யாகிலன் பாய மாமா஢்னோதி நரஶ்ஷனே:” இत्याதிநாம | சேராது, ந கததே | த஢்ருக்திரேதத்ப்ரமாணவிர஢்ருத்யத்ய: - நந்வபாயசப்லவ இத்யஸ்ய சர்வ஢்ருமர்மானிதி வக்சன தூத்யவிஷயத்வேன சர்வபாயப்ராயசித்த...

(ஸா.ச) ஶ்வோக்தார்யே பரத்வஸ்தேமந் விவக்ஷே ஢ா஢்ருகமா஢் | இப்படியல்லாத போது இत्याதிநா | ஸாஸ்த்ருத் துக்கும், அபாயசப்லவ இत्याதே: | ப்ரமாணங்களுக்கும், அபாயா஢்ருதிரத இत्याதிநாம | தர்஢்ரு ப்ரவப்ரபத்தி...

(மா.சி) வசனத்தை அதிகாரிவிசேஷத்தில் ஒதுக்கினாலோ என்னவொண்ணாதென்
கிறார். புனஸரணாபரீதியாடியால் விசேஷித்து கண்டுபிடி பண்ணுமது சர்வபாபேभ्यो மோक्षयिष्याமி
என்று பாபசாமான்யவிசய வசனம் ஓர் அதிகாரிக்கு ஸ்வரூபே க்ஷமிக்கும், ஒருவனுக்கு
பிராயச்சித்தத்தாலே என்று நியம கூடாது...

(सा.प्र) इत्यादिना निषिद्धानुष्ठाने प्रायश्चित्तत्वेन भरन्यासं विधाय “उपायानामुपायत्वस्वीकारेऽ-
प्येतदेव हि” इत्यप्युक्तेरुपायापाय संयोगरूपोत्तराद्य प्रायश्चित्तविधिपरत्वमेवेति तद्विरोधो दुष्परिहर
इति भावः । ननु सर्वपापेभ्य इति मोक्षार्थं भरन्यासस्यैव सर्वपापनिवर्तकत्वात्तेरुत्तराद्यस्यापि
प्रायश्चित्तत्वसंभवादपायसंज्ञक इत्यस्य उत्तराद्यप्रायश्चित्तत्वेन मोक्षार्थं भरन्यासाननुष्ठातृ विषयत्वमिति
न सर्वेषां प्रपन्नानामुत्तराद्य प्रायश्चित्त विधि सिद्धिरित्यत्र प्रायश्चित्तस्य नैमित्तिकत्वात्तस्य चोदित
निमित्त ज्ञानाधिकारत्वादुत्तराद्याना च मोक्षार्थं भरन्यासकालेऽनुदयादनधिकारिकृतस्य चाकृतत्वा-
द्भाव्यघसंभावनया प्रायश्चित्तानुष्ठेयत्वस्य च सर्वेषां सर्वपापभविष्यत्वशङ्कया नित्य सर्वैस्सर्व-
प्रायश्चित्तानुष्ठेयत्व प्रसङ्ग पराहतत्वादुद्धिपूर्वोत्तराद्यप्रायश्चित्ततया पूर्वमेव प्रपद्येतेत्यनुदितपापनिवर्त-
कतया विशेषविध्यभावाच्च भरन्यासस्य भाव्यघप्रायश्चित्तत्वानुपपत्तेः, उपपत्तौ च केनापि तादृक्-
वाननु सन्धानेनानुष्ठानासंभवादपायसंज्ञक इत्यस्य निर्विषयत्व प्रसङ्गादस्यैवोत्तराद्यप्रायश्चित्तविधि
परत्वमिति तद्विरोधो दुष्परिहर इत्यभिप्रेत्याह । पुनश्शरणागति^{७७} इत्यादि ।

(सा.वि) पदहोमप्रतिपादनवदिहसर्वपापशब्देन अपायसप्तव इत्यपायव्यतिरिक्तानामेवोपादानात्पदहोम
आहवनीयस्येवेह मोक्षार्थप्रपत्तेरप्राप्त्या प्रपत्यनन्तर प्रायश्चित्तं सिद्धमेवेत्यर्थः ननु सर्वपापेभ्य इति
वचनमसङ्कोचेन बुद्धिपूर्वोत्तराघोदेष्टेन तन्निवर्तन क्षमप्रायश्चित्तमपि विधानुं समर्थमेव । यतोपायसप्तव
इति वचनस्य यदा मोक्षार्थं प्रपत्तौ बुद्धि पूर्वोत्तराघाणामपि निवृत्त्यर्थमुद्देशो न कृतस्तदा
तद्विषयत्वसम्भवे सर्वपापेभ्य इति वचनमङ्कोचत्वामिद्वेरेत्याशङ्का परिहरति - पुनश्शरणा गतीति -
प्रपत्तिः पண்ணात्तां विषयक्कुलै, प्रपत्तिमकुर्वता विषये उण्डाकिलिणै, विद्यते चेत् -
இப்படி नियமிக்கலாவது, எவ் நியந்து...

(மா.தி) இப்படி விசேஷிக் குப் வசனாலரபி ன்னை என்னக. இப்படிக்கி ன் புன: ப்ரபதனவசன
 க்ருக்கு அந்நுஸ்தானரூபாபிராமாந்ய டுப் ப்ரமஜிக் குபி ன்னகிநாஃ இப்ப்ரபநி இயாதிபா ன் செட் ந,
 அயதநாபம்...

(सा.प्र) ॐ ह्रीं क्लीं, इदं सामर्थ्यम् । अकृत्यकरणेऽपि तत्कलाननुभवोदायभूतमित्यर्थः...

(सा.स) இச்சேட்டை, இயர்ச்சாரம் । उपासननिष्ठः सर्वपापेभ्य इत्यस्य स्वतन्त्राङ्गप्रपत्ति-
साधारण...

மூ-கிடையாமையாலே புன: ப்ரபத்திவਚன நிர்விஸ்யமாம்...

(சா.வீ) நிர்दोषமாக யதேஸாचरण சிद्धிக்கையால் செட்டென்கிறது. நநு சர்வபாபேभ्यो मोक्ष...

(சா.ஸ்வ) அறிந்தாலென்று சொன்னது. இச்செட்டை. इति செட்டாவது, குரூபாயஸாध्या-
 भाष्टार्थத்தை சாமर्थ்யம் நக்கச் செய் தேயும் லபூபாயத்தாலே சாधिकை. இங்கிந்த படித்தில்
 ப்ரபத்திவचनம் வுத்திபூவோத்தராபத்தித் தம் தீனனன்று. கிन्तु வுத்திபூவோத்தராபரூப யதேஸ சஸாரரஸிகானா
 तत्फलமான उपक्लेशादिमात्रभातनायக் கொண்டு தந்நிவூத்யத்யம்பூபாயானுஸ்தான பண்ணும்.
 तन्निवृत्त्यर्थोपायानुष्ठानம் மும் மோஸார்த்யப்ரபத்தி தானே வுத்திபூவோத்தராபத்துக்கும் பரிஹாரமாமென்று
 प्रातिस्विकवचनத்தாலே அறிந்து தத்காமனாமாத்ரேण மோஸார்த்ய ப்ரபத்தியனுஸ்தானமென்றுமப்படி அனுஸ்தான
 மில்லாவிட்டால் வுத்திபூவோத்தராபத்தித் தம் ப்ரதிநிமித்த ததத்பரிஹாரார்த்யமாக பூத்யககாக அஃ-
 पञ्चकसम्पन्न यथोक्त प्प्रपत्यनुष्ठानमென்று திப்ரகாரம். அதில் வுத்திபூவோத்தராபத்தித் தம் ததத்காலே
 तत्तत्पரிहारार्थं प्रातिनिमित्तं प्रायश्चित्तமாக பூத்யகபூத்யகப்ரபத்தியனுஸ்தானரூபகுரூபரயநத்தை அபேஸித்த
 वृद्धिपूर्वोत्तराद्यन्तर्गतां फलं கொட்டாதே இ நக்க வேணுமென்று காமனாமாத்ரத்தாலே மோஸார்த்ய-
 प्प्रपत्यनुष्ठानं லபூவாகையாலும் வுத்திபூவோத்தராபத்துக்கும் பரிஹாரம். இப்ப்ரபத்தி வுத்திபூவோத்தராபத்
 துக்கும் பரிஹாரமென்கிற ஜானமாவஸ்யகமாகையாலே வுத்திபூவோத்தராபத்துக்கும் பரிஹாரமாக
 வடியில் ப்ரபத்தியை பண்ணாதா நக்கு புன: ப்ரபத்தியை விதிக்கிறதென்று சொல்லுகிற
 वादिकளுக்கு व्यवस्थिताधिकार परिजानार्थं இப்ப்ரபத்தி வுத்திபூவோத்தராபத்துக்கும் பரிஹாரமென்
 கிற ஜானமாவஸ்யகமாகையாலே तदीयनिर्मितरहस्य निबन्धनादिसिद्धयथावस्थित प्राप्तिपरिज्ञान
 மும், उत्तराद्यफलभूतोपक्लेशादिर्भातियும், तन्निवृत्तिकामनैयமென்கிற அவாந்தராஸிதிகாரமும் பூர்த்தி
 माकையாலும் उत्तराद्यफलभूतोपक्लेशादिरूपानिष्ठमில்லாமல் வுத்திபூவோத்தராபரூபஸ்வாभाष्ट
 यथेष्ट सञ्चारमும் சிद्धிக்கையாலும், सर्वङ्कुम् இப்ப்ரகாரானுஸ்தான மேயுண்டாகையாலே
 पुनः प्रपत्ति विधि निर्विषयमामென்றபடி. पापारम्भक पापத்துக்கஞ்சி आदयிலே ப்ரபத்தி
 பண்ணலாமென்கிறவன் அஸ்த்யஸித்தித் தம் இச்செட்டையினாலே புன:...

(சா.ப்ர) நநு சர்வபாபேभ्यो मोक्षयिष्यामीत्यत्र सर्वशब्दासकोचाद्वाव्यध प्रत्यपि प्रायश्चित्तत्वं भरन्यासस्य
 स्यादित्यत्र भरन्यासे स्वोत्पत्ति प्रतिबन्धक प्रायश्चित्तत्वस्य भरन्याससिद्धौ तदुत्पत्ति प्रतिबन्धक
 पापनिवृत्तिस्तन्निवृत्तौ च भरन्यास सिद्धिरित्यन्योऽन्याश्रयग्रस्तत्वेन वक्तुमशक्यतया सङ्कोचस्या-
 वश्यकत्वात्तावन्मात्र सङ्कोचे चोक्त प्रकारेण पूर्वोत्तरकृत्स्नप्रायश्चित्त भूतोपायसङ्गावे तदनुष्ठान
 सभवादपायसप्लव इत्यस्य निर्विषयत्वेन बाधप्रसङ्गात् - अबोधेन निर्वाहो सभवति बाधस्यैवा
 न्याय्यत्वात् “दुराचारोऽपि सर्वांशी कृतघ्नो नास्तिकः पुरा । समाश्रयेदादिदेवं श्रद्धया शरण यदि ।
 निर्दोषं विद्वितं जन्तुं प्रभावात्परमात्मनः”

(சா.வி) த்யஜதா கிடையாமையாலே, दुर्लभतया - அகூத்யகரணே஽பி பூவ்ப்ரபத்தி சாமர்த்த்யான்தக...

(சா.ச) த்வாதிதி லாவ: । एव च सर्वपापभ्यः । अपायसप्लवे इति सामान्य विशेषवचनयोर...

மூ-சாமான்யவਚனத்தளவைப் பற்றி விசேஷவచனத்தை வாழிக்க வொண்ணாது...

(சா.தா) யிஷ்யாமி என்றத்தால் "பிராயசித்திரிய சாத்ர" என்னும் வచனத்தை வாழிக்காலை என்பவருளிச் செய்கிறார் சாமான்யவచனம் பிராயசித்திரியமென்ற வచனம் ப்ரபந்யுத்தரவூதி பூர்வவிஷயமாகையால்...

(சா.ஸ்வ) ப்ரபாதிவிதவீத்யம் இல்லை என்னும்படி ம் மேலே ஸ்பட்டமாகிறது. ஆனால், சர்வபாபஹ்யம் மாக்ஷியிஷ்யாமி என்று சாமான்யேன சர்வபாப பிராயசித்திரமாக ப்ரபாதினியை விதிக்஑ையாலே வூதிபூர்வத்திராபத்துக்கும் இப்ப்ரபாதி பிராயசித்திரமென்று தோன்றுகையாலே ததிஸ்ததயா புன: ப்ரபாதிவచனம் நிர்விஷயதயா வாடியமாகாதே தா விசேஷவచனம் சாமான்யவచனத்துக்கு சர்க்கரிவிஷயதயா-பாடகமாய்க் கொண்டு வாடிமாதில் சாமான்யவచனத்தாலே தான் விசேஷவచனம் சாடியமாக வாகாதே தா என்னவருளிச் செய்கிறார் சாமான்யேதி. அளவு, பரிமாணம். அனேகவிஷய-யாமிரூபபரிமாணமென்றபடி. இங்கு நிர்देश சாபிபிராய. அனேகவிஷய சாமான்யவచனம் விசேஷ-வచனவிஷயவ்யதிர்஑ி விஷயதயா ச஑்஑ாசாதிமாகையாலே விசேஷவచனத்தாலே ரதாவதூதியமானா லும் விசேஷ வచனம்...

(சா.ப்ர) இத்யாதி வచனேஷு பூரேதி விசேஷணம் பூர்வவிதாவிஷயவ்஑ண்தே: | "அபி சாத்பானவ கிஷ்஑ிதோரி க்யாதிப்ரமாதன: | யோமேவ நிஷேவெதநான்ய யஜ சமாசரேந் | ப்ராணசசாயமாபந்நோ யோ஑ந்ரமதி யனஸ்தத: | லிப்யநே ந ச பாபேந படிபத்ரிமாவம்஑மா | |" இத்யாதி ப்ரமாணாநு஑ண்யாசு சர்வபாபே஑்யோ மாக்ஷியிஷ்யாமீத்யத்ர சர்வஸ்த்வேநா஑்யுப஑த ப்ராஸ்த்஑கர்மணோ வூதிபூர்வத்திராபாசு வ்யதிர்஑ிதஸ்ய க்ருதநஸ்யாநி஑ பல்சா஑நஸ்யேவ விவதிதவ்஑மத்ய஑ிப்ரேத்யா஑. | சாமான்யவచனத்தளவை இத்யாதிநா | நநு சி஑்஑ான்தே஑பி மாக்ஷார்த் ஑ரந்யா-ஸஸ்ய பாபார஑்஑கபாப பிராயசித்திரவா஑்஑ிகாராஸ்வேரபி தயாநு஑ாநா ச஑்வாதபாய இத்யஸ்ய தயாநு஑ித ஑ரந்-யாஸவ்யதிர்஑ி விஷயத்வேன விஷயத்வஸ்ய வூதிபூர்வத்திராப பிராயசித்திரபக்ஷே஑பி மாம்யாதபாய சப்தவ இத்யஸ்ய நிர்விஷயத்வ ச்யாதிதி சேந் | நேமித்திகஸ்யோதித நிமித்திஜாநா஑ிகாரகத்வாந் பிராயசித்திரஸ்ய ச நேமித்தி-கத்வாத் வூதி பூர்வத்திராபபிராயசித்திர தயாநு஑ாநஸ்யா஑ிகாரா஑ாவேநாஸ஑வ பரா஑தத்வாதிவிஷய வி஑ா஑ாநுப-பத்தே: பாபார஑்஑க பாபாநாமுதிததயா ததஜாந ச்யா஑ிகாரஸ்ய சி஑்஑ேஸ்ததிராயசித்திரத்வே நானு஑ாந ச஑்஑வாந் | கேஷா஑ிதஸ்யார்யவஸ்தாயாமிவ ம்முக்வவஸ்தாயாமபி பாபார஑்஑க பாபஜாநா஑ாவநஸ்யாபி ச஑்வாவிநத்வாசு அபாயசப்தவ இத்யஸ்ய தயாநு஑ித஑ரந்யாஸபூஸ்தவ்யதிர்஑ிவிஷயத்வ...

(சா.வி) லாநந்஑வ இதி பக்ஷஸ்ய சர்வே஑ாமப்யந்஑ூல்த்வேன ததேவா஑்யே புன: ப்ரபாதிவிதாபிவவచனம் வ்யர்த ச்யாதிதி ஑ாவ: அஸ்தி஑ாபதிர்஑ித்யத்ர ஆ஑ - சாமான்யவచனத்தளவைப் பற்றி இதி - சாமான்ய வచனேன விசேஷவచனம் வா஑ோ ந யுத்த: ததாத்வே ஑஑ுந்யாய விரோ஑ஸ்யாதிதி ஑ாவ: - நநு, சி஑்஑ான்தே஑பி பாபார஑்஑க பாபநிவூத்யர்த்஑த்வஸ்யாபி மாக்ஷார்த்஑ரந்யாஸஸ்யா஑்஑ிகர்த்஑த்வாஸ்வேரபி தயாநு஑ாநஸ்ய க்ருத் ஑க்யத்வாதபாயேதி வచனம் நிர்விஷயம் ச்யாதித்யேதத்஑ுத்யமிதி சேந் - பாபார஑்஑கபாபாஜாநவதா...

(சா.ஸ) விரோ஑ாய விஷய஑ேதே வாச்யே உதஸர்஑ாபிவாதந்யாயேந வூதிபூர்வத்திராபேதரஸர்வபாபவிஷய...

மூ - இப்படி விசேஷவகனத்தை வா஢ிக்கில் ஁பாசனநி஢னுக்கும் ஢ு஢ிபூவோ்தரா஢த்தூக்கும் ஢ோஷ மிலலையாம். இப்ப஢ு஢ிபூவோ்தரா஢த்திலும் பரமேகாந்நிகளாந இவர்கள இரூவருக்கும் யமவச்யதா- ஢ிகளிலலை எனனுமி஢ம், “யஸ்மிந் கஸ்மிந் குலே ஜாதா யத் குத்ராபி வாமிந: | வாஸு஢ேவரதா நித்யம் யமலோகம்...”

(சா.஢ி) விசேஷவகனம் | வா஢ிக்கில் ப்ரதிவந்஢ா அநி஢் காட்டுகிறார். இப்படி விசேஷேதி ஁பாசன-நி஢ன் விசயத்திலும் “஁வ வி஢ி பாப கர்ம ந ஢்லிப்யதே” என்றதி஢ே. ஢ு஢ிபூவோ்தரா஢ லேபிக்கு மா஢ில் யமவச்யதே வாரா஢ோ? என்னவ நளிச் ஢ெய்கிறார். இப்ப஢ு஢ிபூவோ்தரா஢ வாஸு஢ேவரதா: என்று ஢க்தப்ரபந்...

(சா.ஸ்வா) சாமாந்யத்தாலே வா஢்யமாநாவ் விசயலேசஸ்யாப்யலா஢த்தாலே அத்யந்நவா஢்யதே ப்ரமஜ்ஜி க்கையால் ந்யாயவிரோ஢ மும் விசேஷவகனத்துக்கு ந஢ர்஢ாநாபாாமாந்ய மும் ப்ரமஜ்ஜிக்கும் என்று க்ரந்தூ. இ஢ி விசேஷவகனவா஢்யதேயிலே அநி஢் ப்ரமஜ்ஜன மும் பண்ணுகிறார். இப்படி இதி இப்படியிந்த ப்ரகாரமாக ஢ர்வச஢்஢த்தாலே தாந் சாமாந்யவகனத்தினு஢ைய ஢ர்வவிசய வ்யாபி யாலே தா஢ென்றபடி. ஁பாசகனுக்கும் “யதே஢ா்காந்லமஸுரோ ப்ராத் ப்ர஢்யேத - ஁வ ஹஸ்ய ஢ர்வ பாமாந்மந: ப்ர஢்யந்நே” இதி ஢ர்வபாபநாச ஢்ரதி ஢மேயாகையாலே “அபி ஢்ந் பாநகம் கி஢்நி஢்யோரீ க்யூர்ந் ப்ரமா஢த: | யோகமவ ஹி க்யூர்ந் நான்ய யோரீ ஢மா஢்ரேந்” இந்யூந்ரா஢த்தில் ப்ராபி஢ித்தவகனமும் வா஢்யமாய்க் காண்டு அவனுக்கும் யதே஢ா஢ரண மும் ப்ரமஜ்ஜிக்குமென்று க்ரந்தூ. ஆனா லும், ப்ரபந்னுக்கு ஢ு஢ிபூவோ்தரா஢புல஢ூத யமவிசயயகமந்ரகா஢ிகள இல்லையென்று வேணவ- வாமநா஢ி வகனம் ஢ொல்லுகையாலே பூந: ப்ரபந்நி஢ுப விசேஷ வகனத்துக்கு வா஢்யதே ஁பபந்நேயாநா லும் ஢க்தியோரீநி஢னுக்கப்படி வகனமில்லாமையாலே ஁தரா஢த்தில் ஢஢ிபூவல்தமாபச்யக மன்றோ? என்னவ நளிச் ஢ெய்கிறார். ஢ு஢ிபூவோ்தரா஢த்திலும் இதி | பரமேகாந்நிகளாந இரண்டு போர்களுக்கும் இதி | “வாஸு஢ேவரதா நித்யம் யமலோகம் ந யாந்நி நே” என்கிற வகனத்தில் வாஸு஢ேவரதச஢்஢ மும் பரமேகாந்நிபரமாயாகையால் ஢க்தப்ரபந்யோ...

(சா.ப்ர) ஢஢்஢வாந்நிநிர்விசயல்தமிநி ஢ாவ: | விசேஷவகனவா஢்யப்யுபாஸே஁நி஢் ஢ர்வியந்நம்஢்மநீநாமூத்- ரா஢வசா஢மவச்யதா ஢ஜ்ஜாவ்யாவூத்யர்த் பூவோ்த் யமவச்யதா஢ாவ் ஢ப்ரமாண ஢்மாரசயதி இப்படி விசேஷே- யா஢ிநா | நந்நேகஜாதீயஸ்யேவ பாபஸ்ய ந்ரகா஢ி஢ுபா஢ிக புலந்நகல்தமேஹிக஢ு:஢்மாந்...

(சா.வி) த஢ர்ந்மநு஢ாநா஢ாவேந் தந்நிவூத்யஸ஢்வே தத்யாபபாஸவ஢ு஢ிபூவபாப ப்ராபி஢ித்தார்த்லேந் வகனஸ்ய நிர்விசயல்தா஢ாவாத் | சாமாந்யவகனேந் விசேஷவகனவா஢ே ப்ரதிவந்஢ாபி வா஢கமாஹ் இப்படி இதி ஁பாசகவிசயே஁பி “஁வ வி஢ி பாப கர்ம ந ஢்லிப்யதே” இதி ஢்ரயதே | த்ராவிபி பாபச஢்஢ஸ்ய ஢ு஢ிபூவா ஢ு஢ிபூவ்ரக ஢ர்வவிசயல்தாவ் | “நாவிரதோ ஢ு஢்஢ரிதாந்” இதி விசேஷவகனவா஢ஸ஢்வா஢ிநி ஢ாவ: ஢ு஢ி பூவோ்தரா஢ ஢க்தே ஢்லிப்யதி ந் ப்ரபந்நே | ஢க்தஸ்ய யமவச்யதாஸ஢்஢்வா஢்ரேபஸ்யா஢தோ “நாவிரதோ ஢ு஢்஢ரி-தாந்” இதி வகனவா஢ா ப்ர஢ஜ்ஜ் இதி ஢ஜ்ஜா வாரயதி | ஢ு஢ிபூவீநி | இரூவருக்கும், ஢க்தப்ரபந்யோ...

(சா.ஸ) சாமாந்யவகனம் | விசேஷவகன து ஢ு஢ிபூவோ்தரா஢விசய இதி ந் விரோ஢ இதி ஢ா஢்யம் | ஢ு஢ி- பூவோ்தரா஢ி஁திப்ர஢ல஢்஢ே஢மவச்யதா஢ிபி ஢்யா஢ிந்யத்ராஹ் | ஢ு஢ிபூவோ்தரேதி | நந்நேகஜாதீயஸ்ய ஢ு஢ிபூ...

மூ-ந யாந்தி தெ” இत्यादिवचनबलतथाऽलौ सिद्धम् । ஒரு பாபம் தானே ஜாதிगुणाद्यधिकारभेदतथाऽलौ
गुरुलघुफलभेदवत्तथायिरुक्तकुमेननुमिदम् सर्वसंप्रतिपन्नम् இவ அर्थ ராஜபுத்ராபராधादि
कलिलेऽप्यलौ लोकमर्यादयामुपपन्नम् ।

(சா.நீ) ஈ நவர்க்கும் பொதுவாகில் அபபந்நவிஷயத்தில் ஸுருபுலமான பாப பபந்நவிஷயத்தில்
लघुफलமாகக் கூறி மேலா என்னவநுளிச் செய்கிறார். ஒரு பாப தானே இत्याதியால்
जातिः, ब्राह्मण्यादिः गुणाः, जानानुष्ठानादयः - आदिशब्दमाश्रमादिपरम्...

(சா.ஸ்வ) रुभयोरपि परमैकान्तित्व पुरुषकलमाकையால் वैष्णववामनपुराणादिवचनத்தில் பபந்நशब्द
மும் சதாரகாடாரவ பபந்நபரமாய்க் கொண்டு உபயபரமென்று கருத்து. ஆனாலும், நரக-
जनकपापத்துக்கு भागवतविषयத்தில் நரகजनकत्वம் இல்லையென்றால் भागवताना
இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் उत्तराद्य दोषமன்றென்று सिद्धिप्राप्तता नरकरूपप्रत्यवायम्
இல்லாவிட்டாலும் ऐहिकोपक्लेशादिरूप प्रत्यवाय नियतमाकையாலே उत्तराद्य दोषापह
மென்னில் அப் பொது இतरவிஷயத்தில் நரகजनकपाप தானே பुरुषभेदத்திலே लघुप्रत्यवाय-
जनकम् என்று சொல்லப் போமேலா ராஜாடிகள் दृष्टचामरादि सेवकादि विषयத்தில் अपराध
கண்டால் अन्तरङ्गत्वादि तारतम्यத்தாலே लघुवाना शिक्षाभेदங்களைப் பண்ணுகிறாய்
போலே அங்கும் विरोधம் இல்லை என்னிலந்த லோகந்யாயத்தை शास्त्रैकसमधिगम्यपाप फल
விஷயத்தில் कल्पितकम् போமேலா என்னவநுளிச் செய்கிறார். ஒரு பாப தானே इति
जातीति - ब्रह्महत्यादि पाप ब्राह्मणकुलमानां द्वादशाब्दव्रत निवर्त्यलघुप्रत्यवायम् शूद्रकृत
மானால் अनुगुणமென்றும் “विदुषोऽतिक्रमे दण्डभ्यस्त्वम्” इत्युत्तरीत्या विद्वत्कृतपापापेक्षया
विद्वत्कृतपापத்துக்கு अधिक प्रत्यवायम् என்றும் प्रायश्चित्त शास्त्रसिद्धमेன்று கருத்து. सर्वसम
नां ईश्वरानुक्त पुरुषभेदेन ஒரு अपराधத்துக்கு न्यूनाधिकफलप्रदानमनुपपन्नमன்றோ
என்னவநுளிச் செய்கிறார். இவ்அर्थमिति - न्यूनाधिकफलप्रदानத்தை शास्त्र...

(சா.பு) रूपात्पफलजनकत्वं चानुपपन्नमित्यत्र एकस्यैवानृतवचन रूपपापस्याहिताग्न्यानाहिताग्नि-
रूपाधिकारिभेदेन न्यूनाधिक फलजनकत्वस्य तत्तत्त्वभाव प्रयुक्ततया प्रमाणावगतत्वादत्रापि
भागवतत्वाभागवतत्वरूपाधिकारि भेदाद्विजातीय फलजनकत्व च नानुपपन्नमित्याह । ஒரு பாப
தானே இत्यादिना । अग्राधानादिगुणः । बद्धिपूर्वकत्वादिरादिशब्दार्थः । उक्त एक जातीयापराधस्य
लघुगुरुफलजनकत्वेऽसभावनात्रिरस्यन् फलित सकलस्य दर्शयति । இவ்அर्थமিত्यादिना...

(சா.வி) रुभयोरपि । अतो न वैषम्यमिति भावः - नन्वेकमेव पापं प्रपन्नविषये लघुफलं अप्रपन्नविषये
गुरुफलं च कथं जनयति इत्याशङ्क्य एकस्याप्यनृतवचनस्याहिताग्न्यानाहिताग्निभेदेन गुरुलघुफलजनकत्व
दर्शनात्संभवत्येवेत्यभिप्रेत्याह । ஒரு பாபம் தானே इति - जातिः, ब्राह्मणत्वादिः । गुणः,
आहिताग्निः वादिः । आदिशब्देन बद्धिपूर्वकत्वादिसङ्ग्रहः ।

(சா.ச) र्वकत्वमात्रेण कथमतिशय इत्यत्राह । ஒரு பாப தானே इति । आदिशब्दादवस्थायः प्रभृति
सङ्गाः...

(சா.தீ) ந ப்ராக்வதிநி - வுத்திபூர்வத்தித் த் ப்ராக்வத், ப்ரபத்: பூர்வகாலீனபாபங்களித் த் போலே
அத்யந்த நிஃஸரூபநரகாதிக்கள் இல்லை. ந சேதி ஸ்வாவானுடைய என்று ஷேபம் | அவுத்தி-
பூர்வவிவாஸ்தேஷ பர்யந்த க்ஷமையுமில்லை. மின்னை தியாவென்னித், ப்ரபத்ஸ்யாபராதிந: லக்ஷணத்
த்யந்தாயிற்று. ராஜ புத்ராபராதிங்களிற் தியாவே. இந்த லக்ஷணத் தும் வாராயைக்கு புந:
ப்ரபதிவிபாந தென்கிறார். ஆகையால், இத்யாதி...

[illegible]

(सा.प्र) अपाय सप्तव इत्यस्य बृद्धिपूर्वोत्तराद्यप्रायश्चित्त विधिपरत्वं निगमयति । अनुकूलम्, इति ।

(मा.वि) न प्राग्वदिति । बद्धिपूर्वेषु मोक्षार्थप्रपत्तेः प्रागिव नात्यन्त निग्रहः । अत्यन्तमनिग्रहश्च न ।
तर्हि कथं भवतीत्यत्राह लघुदण्ड इति ।

(सा.स) उपपादितमर्थं सङ्गृह्णाति । न प्राग्वदिति । बुद्धिपूर्वोत्तराद्ये सति प्रायश्चित्ताकरणेऽपि न प्राग्वत्, अकृतोपायत्वावस्थायामिव न नरकपर्यन्तनिगृहोदयः । तर्हि भोग्यत्वेनानगृह्णाति किमित्यत्राह । न चेति । तर्हि कथमित्यत्राह । लघुरिति । प्रपन्नस्य लघुदण्डः काणा भवन्तोऽन्यादिरूपः । न गुरुः । राजपुत्रापराध इति समम्यर्थेवतिः । यथा राजपुत्रेण धीपूर्वमेव द्रोहे कृतेऽपि न वधपर्यन्तो दण्डः - नापि प्राग्वद्ब्रह्मानः किन्तु भोगे न्यूनताकरणम् । एवमस्य...

(மா.பி) இனி ப்ரஸிதாதிசாரிவிசேஷத்திற் ப்ராப்சித்திவிசேஷ அவசயம் கர்தவ்யமென்கிறார். சிசுதயெத்யாதி । வ்யபதேசயத், ப்ரஸித்யத் சமர்த் நுக்து, சக்த் நுக்து. இது செய்யாணை ப்ரபவதாஜாதி-லக்த்நமாம்...

(सा.प्र) एवं प्रपन्नानामपायसम्पत्वे प्रायश्चित्तमुक्त्वा प्रपन्नविशेषेष्वपराधविशेष प्रायश्चित्ते विशेष-
माह । शिष्टतयेत्यादिना । विशेषाननुष्ठाने द्वेधाबाध सद्वृष्टान्तमाह ।

(सा.सं) त्रापीत्यर्थः । यदा पुनः प्रपदनविध्यवैयर्थ्याय अकिञ्चने प्रपदनं प्रायश्चित्तमभूत्तदा प्रतिपदोक्तं प्रायश्चित्तविध्यवैयर्थ्याय शक्तस्य तदेव प्रायश्चित्तमचित्तमित्याह । शिष्टतयेति ।

(மா.நீ) மென்கிறார். அது தவி நகையும் இனி - ப்ரபஞ்ஞுக்கு அஜானிலஜ்ஜனம் உபயானர்த்-
 தேவ்வாகையால் ப்ரபஞ்நராபெச்யா அந்யந்நமனர்த்வரமென்கிறார். சட்ரஹந்தாஹ. சேரந்நிவேக்கு
 ர்யாதி । சேரந்நிவே, ராஜாதிஹக்ஞுக்கு அந்நஜ்ஜிக்ஞுமவன் இனி வचनाभावेऽपि इच्छामात्रेत्ताவ்
 बुद्धिपूर्वोत्तराद्यத்தையும் பற்ற ப்ரவ்மவ ப்ரபந்நி பண்ணினாலைவென்னும் ஷட்வைய ப்ரநி-
 வந்நித்யத்தால் தள்ளுகிறார்.

(सा.प्र) अत्रा कृत्वा कृष्णकप्यम् इत्यादिना । पुष्पं ज्ञेयं आज्ञानिलङ्घनम्, “अभिन्दन् लोकसङ्ग्रहम् । सङ्ग्रहाय च लोकस्य” इति पूर्वोक्तं भगवदाज्ञानिलङ्घनं स्यादित्यर्थः । ननु “साहि सर्वत्र सर्वेषा सर्वकामफलप्रदा” इत्यादि प्रमाणादुरन्यासे बुद्धिपूर्वोत्तराद्यस्यापि प्रायश्चित्तत्वं किं न स्यादित्यत्र “योगाग्निस्सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा” इत्यादिभिर्भक्तैरप्युत्तराद्यप्रायश्चित्तत्वेनानुष्ठानप्रमङ्गाद्वक्त्यङ्गं प्रपत्तेर्भक्तौ तादृशशक्त्यापादकत्वेनानुष्ठानं प्रसङ्गा....

(सा.वि) अथा त्वन्नुक्ते, एतन्त्यागः । मुञ्जं ज्ञेयान्ना आज्ञातिलङ्घनं, “अभिन्दन् लोकसग्रहम् । सग्रहाय च लोकस्य” इत्याज्ञाभङ्गः स्यादतस्त्वस्य लघुदण्डाभ्युपगमे मत्यापि लोकसग्रहार्थं वा प्रायश्चित्तं कार्यमिति भावः । प्रपन्नस्य आज्ञातिलङ्घनमप्रपन्नापेक्षया द्वेधानर्थहेतुरिति सदृष्टान्तमाह - सैरन्ध्रिकैकं इति “सैरन्ध्रापरवेश्मस्था स्ववशा शिल्पकारिका” इति निघण्टुः । सैरन्ध्रा, राजादन्ता मलङ्करी । इति, परित्यज्य आज्ञातिलङ्घनं इति, एतद्विप्रकारेण स्वस्य कैङ्कर्यान्सवा भावो निग्रहश्चेत्येव प्रकारेणानर्थमिन्यर्थः - ननु वचनाभावे स्वेच्छयैव बुद्धिपूर्वोत्तराद्य प्रत्यापि पूर्व-प्रपत्तिराश्रीयतामिति शङ्का तर्ह्यपासनमपि बुद्धिपूर्वोत्तराद्यनिवृत्त्यर्थं क्रियता अङ्गप्रपत्तिरपि बुद्धिपूर्वोत्तराद्यनिवृत्त्यर्थं क्रियतामिति प्रतिबन्दिद्वयेन परिहरति ।

(சா.ச) அது தவி நுகையும்த், சத்யா஢ிபி ப்ரதிபதோக்தௌ ஸக்தௌ ததஸ்தானே ப்ரபதனஸ்யேவ கரணே ஃ ஃஜாதி-
லங்஢ே ப்ரபந்நஸ்ய கிம் ச்யாதித்யதாஹ் | சௌந்நிஃகேக்து இத | அநுலேபநா஁யலங்ஙாரகரீ ஸ்ரீ சௌந்நிகா...

மூ-ஸ்வே(இ)च्छामாत्रத்தாலே बुद्धिपूर्वोत्तराद्यததையும் பற்ற அடியிலே प्रपदन பண்ணினாலோ வென்னில் இது உபாசனததையும் बुद्धिपूर्वोत्तराद्यததாக்கும் परिहारமாகப் பண்ணினாலோ அங்-
 ப்ரபத்தியும் அதுககுச் சேரப் பண்ணினாலோ எனகிற प्रतिबन्धியும் அதுககுச் சேரப் பண்ணினாலோ எனகிற प्रतिबन्धियाலே निरस्तम् இவ்விருவருககும் இப்படியாகட்டுமெனகை
 भाष्यादि-विरुद्धமாகையாலே अपसिद्धान्तम् - उपस्तिप्रभृतிகளான ब्रह्मनिष्ठाകளுடைய ..

(சா.தி) स्वेच्छामात्रेत्यादियால். அங்கும் तथास्तु என்னவ நனிச் செய்கிறார். இவ்விரு
 வர்க்குமென்று. ब्रह्मनिष्ठा நுடைய अनुष्ठानத் தோடும் विरोधिक் குமென்கிறார். उपस्तान्यादि
 யால். उपस्तियாவான் छान्दाग्यத்தில் எடுத்த ब्रह्मनिष्ठा அவன் इभ्योच्छिष्टोदकपानத்தை
 वर्जित்தானிறே भावियान நிமினத்தல்.

(சா.ஸா) एतुनिश्च செய்கிறார். स्वेति ஆனாலும் प्रतिबन्धी उत्तरमा मेमा पापारम्भकप्राप-
 प्रायश्चित्त...

(சா.ப்ர) छ न स्यादित्याह । स्वेच्छामात्रेत्यादिना । उक्तप्रसङ्गस्यष्टत्वे "अनारब्धकार्ये एव न पूर्वे
 तदवधेः ऐहिकमप्रस्तुत प्रतिबन्धे तदर्शनात्" इत्यादिमूत्रभाष्यविरोध ब्रह्मविदनुष्ठानविरोध चाह ।
 இருவருக்கும் இப்படியாகட்டுமென்கை इत्यादिना । उभयोरेव भवत्वित्युक्तिः । "नाविरतो
 दुश्चरितान्नाशान्तो न समाहितः । नाशान्तमनसो वापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात्" इत्यादि श्रुत्यादिरादि
 शब्दार्थः, "मदर्चाहतेषु कुरुष्वार्ताक्या सह जायया उपस्तिः किल चाक्रयण इभ्यग्रामे प्रद्राणति उवास
 स हेभ्य कुल्माषान् खादन्तं विभिक्षे तं होवाच । नेतांल्येविशन्ते यद्येयम् इम उपनिहता इति
 एतेषाम्मेदेहीति होवाच - तानस्मै प्रददौ हन्तानुष्ठानमित्युच्छिष्ट एव मे उपात स्यादिति होवाच । न
 स्विदेतेऽप्युच्छिष्टा इति । न वा अर्जाविष्यामिमान्खार्दान्ति होवाच । कामो म उदपानमिति । तान्
 खादित्वा अतिशेषान् जायया आजहार । साग्र एव सुभिक्षा बभूव तान् प्रतिगृह्य निदधौ - सह
 प्रातस्सज्जिहान् उवाच । यद्वतान्नस्य लभेमहि लभेमहि धनमात्रां राजासौ यक्ष्यते समा
 सर्वैरात्विज्यैर्वृणीतेति । त जायोवाच । हन्त पत इम एव कुल्माषा इति तान् खादित्वा अमु यज्ञ
 वितनमे या य" इत्यत्रोक्त ब्रह्मविदग्रेसरोषन्त्यनुष्ठान विरुद्धत्वेन्यर्थः । "शूद्रयानावह...

(சா.வி) इच्छामात्रத்தாலே इति । இதுக்குச் சேர, तस्यापि निगृह्य । பண்ணினாலோ,
 करोतु । इष्टप्रसङ्गत्वे भाष्यविरोध ब्रह्मविदनुष्ठानविरोध चाह । இருவருக்கும் इति भक्तप्रपन्नयोः
 இப்படியாகிடுவென்கை. एव प्रकारेण भवत्वित्युक्तिः भाष्यादीति । "अनाविष्कृर्बन्धनवात्"
 इति सूत्रभाष्यविरोधः तत्र बाल्येननिष्ठामेदिति विषयवाक्ये बाल्य किं कामचारः? उत स्वरूपाना-
 विष्करणमिति सन्दिह्य "नाविरतो दुश्चरितान्" इत्युक्तेः कामाचारामभवात्स्वरूपानाविष्करणमेवेति
 सिद्धान्तीकरणात् - यद्युपासनेन वा अङ्गप्रपत्त्या वा बुद्धिपूर्वोत्तराद्यस्याप्यश्लेषः तदा कामचारस्यापि
 सभवेन सिद्धान्तसिद्धिप्रसङ्ग इत्यपसिद्धान्त इति भावः । उपस्तिप्रभृतीति । तेन हि कुल्माषान्
 भक्षयित्वा जलं पिबेत्युक्ते प्राणान्ययसमये प्राणधारणार्थं कुल्माषाः भक्षिताः । तेन प्राणेषु धृतेषु
 पश्चात्...

(சா.ச) அதுக்கும் சேர இति । बुद्धिपूर्वोत्तराद्यपरिहरणानुगुणत्वेन्यर्थः - इत्थं प्रपन्नानुष्ठान-
 विरोधमुक्त्वा उपासकानुष्ठानविरोधमप्याह । उपस्ताति । प्राणान्ययविरहे तेषां सर्वान्नानुमतेरिति...

மூல்। அநுஸ்தானத்துக்கும் விரুদ্ধம். ஆகையாலே விசேஷவசன மில்லாமையாலே “கூதே பாபே஽நுதாபோ வை”
இத்யாதிகளில் கணக்கிலே “நிமிதந் உதததாலல்லது நைமிதிகம் ப்ராபமன்று” எனகிற ந்யாய் பூதிர
பூவோதிராதத்தில் பாதித மாகாதூ:-

(சா.தீ.) நைமிதிகானுஸ்தானே வசனமில்லாமையால் நிமிதம உதததாலல்லது நைமிதிகம
உதததாதென்கிற ந்யாயம் பூதிரபூவோதிராதவிசயத்தில் பாதித மாகாதென்கிறா ஆகையால்
இத்யாதிபால் கூதே பாப இதி - பாபே கூதே சதி - யஸ்யானுதாப: ப்ராபயதே - தஸ்ய பாப இதி - பாபே
கூதே சதி - யஸ்யானுதாப: ப்ராபயதே - தஸ்ய ப்ராபசித்த மென்கை

(சா.ஸ்வ.) மாக மோதார்ப்ப்ராபதி டோடே சேர ப்ராபதனமநுதிககிற கணக்கிலே பூதிரபூவோதிராதத்துக்கும்
ப்ராபசித்தமாக ப்ராபதன மோதார்ப்ப்ராபதி டோடே சேர அநுதிகக்கலாகாதோ? ஆகையால் உதிரகாலத்தில்
யதே஽சதாரம சித்திகக்கலாகாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறா ஆகையால் இதி। ஆகையால் புந்
ப்ராபதிசாஸ்திரவைய்யசிட்நாந்திரோதிபூவோதிராதவிபக்ஷபாதிதததாலென்றபடி விசேஷேதி। விசேஷவசன
முண்டாகில் பூவ் தாடே ப்ராபதிக்கோதிராதப்ராபசித்தரூபமோதார்ப்ப்ராபதி அநுதிககிறாட டோலே பூதிர
பூவோதிராதப்ராபதிசாஸ்திரமாக ப்ராபதன உபபந்நமாவது விசேஷவசனமில்லாமையாலும் ச்வேசாமாத்ரத்தாலே
பண்ணினால் ப்ராபதிவிநுஸ்தான சித்தாந்திரோதிபாதித வருகைபாலும் “கூதே பாபே஽நுதாபோ வை” இத்யாதி
ப்ராபகரேண நைமிதிகங்களில் நிமிதவத்வமாதிகார மாகையாலே பூவ்மாதிகார மில்லையென்று கருதது
ஆனால் தேவாரி பக்ஷத்திலே -...

(சா.ப்ரா.) ஜாதோ நாதோ஽ந்யதக்தும்துஹே” இதி வதந் விதூரதி. ப்ராபதிசந்தார்த:। உபாஸநஸ்ய பூதிர பூவோதிராத
ப்ராபசித்தத்வே உபஸ்தி விதூரதிபிஸுதகபானோபதேசாதிபி க்ரியேதேதி பாப:। நநு நைமிதிகம் நிமிதோதய
பூவ்மாதியேவ ரூபந்யாயஸ்ய உதிராதசங்குஹக சாமாந்யநிர்देशயுக்த சர்வதர்மானிதி வசனவிரூததயா நஹி வசன
விரோதே ந்யாய: ப்ராபதிதி ந்யாயாதிர்வல்த்வாதிரந்யாஸ உதிராதஸ்யாபி ப்ராபசித்தம் ச்யாதித்யத்ர “அபாயசம்த்வ”
இத்யாதி ஸு஫ுதவசனானுதூதிதந்யாயஸ்யேவ ப்ராபத்யாத் பூதிரபூவோதிராதஸ்யானுதிதத்வாதேவ மோதார்ப்ப்ராபத்யாஸஸ்ய ந
பூதிரபூவோதிராதப்ராபசித்தத்வமாதியாஹ। ஆகையாலே இத்யாதிநா। நந்வேவ நிமிதானுதயே ப்ராபதிதே...
...

(சா.வி.) உச்சித மே பிதி ச்யாதித்யுதகபான நிபிதம் - யதி தோபோ ந ப்ராபதிஹி கிமர்த் நிபித்யேத।
ப்ராபதிசந்தேன “சூதிரயோநாவஹ ஜாதோ நாதோ஽ந்யதக்தும்துஹே” இத்யாதிபிவிதூராத்யநுஸ்தான பூதிரதே। இத்யாதிக்களில்
கணக்கிலே, இத்யாதிபூதிரதே - நிமிதம் உதததாலல்லது, நிமிதத்தோதிபி விநா। நைமிதிகம் ப்ராப ந
ப்ராபதிதி ந்யாயர்த: - கூதே பாபே சத்யநுதாபோ ப்ராபதி - அநுதாபே சதி ப்ராபசித்தஸ்யாதிசார:। அநுதாபாபாவே
ப்ராபசித்தஸ்யாதிசாரோ நஸ்தி - ந ஹகூதே஽பி பாபே பாபஸம்பாவநயா அநுதாபோ ப்ராபதிதி பாப: - அத்ர விதே
ப்ராபதிநாந்திரேதி தேசாத் சர்வகர்ந ச்யாதிதிதாசமிக ப்ராபதிஸூத்ரதூதிபி வர்நி “வைசுவதேவ் சரஹ் நிபிதம் ப்ராபதிவ்யவாந்
தம் ப்ராபதிபதம் க்ருத்யா சம்யாயா - ...

(சா.ச.) பாப:। கூதே இதி பூதார்திகந ப்ராபதிதேவ பாபரூபநிமிதஸ்யாபி உதிதஸ்யேவ ப்ராப ...

மூல் | ஆனபிண்டபு அகாமி ஸு஢ிபூர்வபாபத்துக்கு அஞ்சினாணாகில் அதுக்குக் காரணமான
பார஢்பாபத்துக்கு - ...

(சா.தீ.) ஆனால் செட்டவடுபப தெனறெண்ண வஞ்சிச செயகிறாா ஆனபிண்டபு இயாதிபால
- ப்ரபத்தி பார஢்பாபத்தை - ...

(சா.ஸா.) பாபார஢்பகபாபபாாயசித்தாத்தவ ப்ரபதன ஢ோகார்த்தப்ரபத்தி ஢ோட்டே ஢ேர பூர்வம
உத்தராத்ரபத்திபிலலா஢ மபாட்டே புன ப்ரபத்தி வத்தன நிர்விஸயமா பமாழ் பாத்தோ? பாபார஢்பகபாபத்துக்
கஞ்சி ப்ரபத்தி ஢ண்ணாதாராகது உத்தராத்ர ச஢ாபித மாகையாலே ததவிஸயாதில் புன ப்ரபத்திவிததி
சாபகம் மண்ணலாணாலும் பாபார஢்பகபாபபாாயசித்தமாக பூர்வதாணே ப்ரபத்தி ஢ண்ணலாமென்று
அறித்தாலிச செட்டை விநிலா஢ரபத கிடைபாமெட்டாலே புன ப்ரபத்தி விததிநிர்விஸயமாக
ப்ரபத்திபாத்தோ? எண்ணெ ருஞ்சிச செயகிறாா ஆனபிண்டபு இதி | ஆனபிண்டபு உதித

(சா.ப்ர.) பூர்வோத்தராத்ரபாாயசித்தத்தவாநுபபத்தாவதூபூர்வகாணா஢ுத்தராத்ரபாணா஢ப்யநுதிதத்தவாதேவ
வித்யாநத்தாாயசித்ததபி ந ஸ்யாதிதி த்ர, அத்தலபத்தூத்யா ஢ாத்திப்ரபத்தூரதூபூர்வக நிர்வித்யாநத்தானஸ்ய ஢ோகோபாாய
நி஢ிவிஸயே ப்ரத்தவாயகரத்தவாபத்தவஸ்யா஢ாவ஢ாவதேநேந ப்ராயசித்தத்தவாதேநாதி஢ாபத்தே | எவ ததூதலபத்தே
தூத்யேவ தூபூர்வகேதூபி பாபத்தவா஢ாவ எவா஢ிதூயதா஢ு | ப்ராயசித்தத்தவாததத த்ரேவ ப்ரய்வஸ்யத்திதி த்ர |
“நாவிரதோ துத்சரிதாத்த - அபாாயாவிரதததததத” இயாதி, தூதிஸ்தூதி஢ி ப்ரபத்தேதூபி நிர்வித்யாநத்தானஸ்ய
ப்ரத்தவாயகரத்தவா஢ாவதாபத்தவஸித்தத்யா ததாவதேநேந வ்யாதாத்ரபத்தத்யாத்த | எவ ததலபத்தவாதத்யாதூபூர்வக
பாபவிஸயத்தேந ப்ரத்தவாயதேநுத்தவாதத்யா தூபூர்வகபாபவிஸயத்தேந த வ்யவஸ்தாபநே நே஢ித்திக் நி஢ித்தத்யாநபூர்வக
மித்த்யஸ்ய ந்யாயஸ்யாநுத்தலதகத்தவா஢ிபாாயேநேவ நி஢ித்தம உதித்ததாலலலத்தூ நே஢ித்திக் ப்ராபத்தாணு இயுத்தமிதி
ந காத்தித்ததி | நநு பாபே கதே அநுதாபே த ஸத்தேவ ப்ரபத்தே ப்ராயசித்தத்தே ஸு஢ிபூர்வோத்தராத்ரபாாயசித்தத்தவா஢ாத்த
஢ாவிஸு஢ிபூர்வாதிநி஢ித்ததூகநிவர்த்தகத்தவாநுபபத்தே: “ஸுதூத்யகரேந தூதேதூயேந யேநேததததத” இயுத்த ஢ரந்யாஸஸ்ய
ஸர்வதூக நிவர்த்தகத்த வ்யா஢்யேதேத்யத்ர “ஸாத்தய஢த்திஸ்தூ தா ஢த்தூ” இயுத்தரூத்யா ப்ரபத்தே: ப்ரா஢த்தநாத்தகத்தவாத
ஸு஢ி பூர்வோத்தராத்ரதேதூதூதப்ரா஢த்தபாபநிதூத்யத்ர ஢ரந்யாஸாநுதானே தாத்ததததூக நிவர்த்தகத்ததபி ஸ்யாதேதேத்யா஢ |
ஆனபிண்டபு இயாதிநா | எவ ஸத்தே ஸத்தத்த்யத்ர | ...

(சா.வி.) ஸ்தேந த வ்யூ஢ிதிதம஢மதூத்யா஢ுத்யூ஢ா஢ாயதூதித்தாத்த த்யாத்தேதததததி தூத்யதே - யத்தஸதய அத்திலே
ததூதித்தவ தூதூதா யாவததததி வி஢ிதவீணவயா஢ூயவிணு தேவதாாயா வீததேவிக் தேவதாவா஢நகாலே அவா஢ந
கர்த்தவ்ய் நேதி ஸத்யே வீணவ்ய் யா஢தூதததததத: கர்த்தவ்யமிதி ப்ராபதே நே஢ித்திகவிதேநி஢ித்தாபேதத்தவா஢ி஢ித்தஸ்ய த
ஸ்யாத்தலபாதேதாவத்ய ஢ாவாதேவதாவா஢நகாலே நித்தத்யாஸ஢வாதநித்தித ததாவதூதூத யாதிவித்யாந் நாவா஢ந
ப்ரயோத்தூ ததமவி஢ிதத் தாவா஢ந் கத நித்தலதேவ தததாந் கர்த்தவ்யம் “இயுத்தததததத த்ரத்யம் -
அதஸ்தேததததததததததத ந்யாய஢ாவோ ந யுத்த இதி ஢ாவ. - ஆனபிண்டபு, எவ தததிதி - அஞ்சினாணாகில்
விதேதி தேத் | ...

(சா.ஸ.) தித்தமிதி ஢ாவ | ஆனபிண்டபு, ஸு஢ிபூர்வோத்தராத்ரதலபே ந்யாயவிதூதாதத்யநுபபத்தே ததி | ...

மூல். | ப்ரபடனரூப ப்ராயசித்த பண்ண ப்ரபு - “சாஹ்யபக்திஸ்து சா ஹ்ந்ரீ ப்ராரஹ்யஸ்யாபி ப்ரூயஸீ” என்றார் -

(சா.பீ.) யும் சாமிட்டிக்குமோ? என்னவருளிச் செய்துகிறார் சாஹ்யபக்திஸ்து இதி - சாஹ்யா பக்திரிய்யா சா சாஹ்ய பக்தி: ப்ரபதி - ப்ரூயஸீ, இதரஹ்மேப்யோ பல்வதி - ப்ராரஹ்யஸ்யாபி நாஸிநியாம் - ப்ரபதி ப்ராரஹ்யத தையும் - ...

(சா.ஸ்வ.) பாபாநாபயுக்தாஹிகாரிக (ஃ) நைமித்திக ப்ராயசித்த கர்தவ்ய மென்று தீர்த்தபின்பென்றபடி சேதநாக்ருதகு ப்ரதிவ்லாநுபவரூபது: ஸ்தத்தில உத்ரே நியதமாக சித்திக்கிறாட் டோலே ட்ரஸுஸாஹ்மக ததாஹ்நதத்தில் உத்ரே நியத மலலாஹையாலேயும் ட்ரஸ்ப்ரபந்ன எதஹ்ரீரானுபாஹ்யப்ராரஹ்யபலதததை அஹ்ரீகரித்தவனாகையாலே உத்ராஹமவஸ்யம் பாவிபென்று நிர்ணய மிலலாஹையாலும், இருந்தாலும், ட்ரஸுபொஹ்மகபாபததிலே உத்ரஹ்ராகதயா ப்ரீதிபில்லாஹையாலும் அநாஹிகாரிதயா பாபாரஹ்மகபாபப்ராயசித்த பண்ணாதேயுமிருத்தலாமென்றபடி அஹிகாரிபானாலன்றோ ஸுரூபாயத்தையிட்டு லஹுமார்த்திலே ப்ரவ்ருத்திக்கையாலே செட்டுண்டாவதென்று கருத்து பக்தியொஹ்மபுமூய்யோபாயமும் ப்ராரஹ்யநாஸக மல்லாதேயிருத்த லஹுதரப்ரபடனோபாய பாபாரஹ்மகபாபரூப ப்ராரஹ்யநாஸக மாகமாட்டுமோ? ஆகையால் பாபாரஹ்மக பாபத்துக்கு அஹ்ரீசினானாகில் தந்நிவ்ருத்த்ய ப்ரபடன பண்ண ப்ரபுமென்று சொன்னது கூடுமோ? என்ன வருளிச்செய்துகிறார் சாஹ்யேதி - சாஹ்யா பக்திரிய்யாஸா சாஹ்யபக்தி: | ப்ரபநிரிதி யாவது | ப்ராரஹ்யஸ்யாபி ப்ரூயஸீ, இதரஹ்மேப்யோ பல்யஸீ ஹ்ந்ரீ, யதா | ப்ரூயஸீ ஹ்ந்ரீ, நாஸ்ய ப்ராரஹ்யபாப ப்ரபநிப்ரபாவஸ்ய நாலமிதி பாவு: | பக்தியொஹ்மத்தாலும் நாஸ்ய ப்ராரஹ்யபாப ப்ரபதி ப்ரபாவஸ்ய நாலமிதி பாவு: | பக்தியொஹ்மத்தாலும் நாஸ்யமலலாத ப்ராரஹ்ய லஹுதரப்ரபதிநாஸ்ய மென்கை உபபதி விரூஹ் மன்றோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் -

(சா.ப்ர.) நநு ப்ராரஹ்யத்வ நாம சஹ்காரி சமவபாநபூர்வகபலப்ரடானௌம்புஹ்யமிதி, ஜலமிஹ்மூத்ஸவந்நவீஜே நாஹ்ரோத்பாடனந்யாயேந அவஸ்ய ப்ராரஹ்ய ப்ர ஐனயேதேவீதி ப்ராரஹ்யபஹ்நகத்வமஸஹ்மபாவிதமித்யந ப்ராரஹ்யபஹ்நகதயாவகநானா ட்ரஸுபலானா கர்மணா ப்ரலஸ்ய ப்ராரஹ்ய - ...

(சா.வி.) அஹாமி பூஹிபூர்வகபாபசபவசபாவநயா ப்ரதமப்ரபதிக்காலே பஹ்யமிதி சேது | அஹாமி பாபாரஹ்மகஸ்ய ப்ராரஹ்யபாபவிஸேஸஸ்ய நிவ்ருத்த்ய ப்ரபடன கர்துமுகிதம் - நிமித்தஸ்யோதிதத்வாது - சத்தாஸந்நேஹேஹி ஸ்ந்யாஹி விஹ்நாஹ்ம மஹ்நாசரணவஹ்ந கர்துமுகிதமிதி பாவு: - நநு பக்தேரேவ ப்ராரஹ்யநிவர்தகத்வ நாஸ்தி - குத: ப்ரபத: பாபாரஹ்மகபாபரூபப்ராரஹ்யநிவர்தகத்வமித்யநாஹ் - சாஹ்யபக்திரிதி - சாஹ்யா ப்ரலபூதா பக்திரிய்யாஸா ததோக்தா ப்ரபதிரித்யர்த: - ப்ராரஹ்யஸ்யாபி ஹ்ந்ரீ - அத எவ ப்ரூயஸீ, பக்தி: ப்ரபலதமா | சத்கர்ம நிர்தாஸ்யுஹ்நாஸ்யாஹ்ந்யொஹ்நிவஸ்ததா | நாஹ்நி ஶரணஸ்தஸ்ய - ...

(சா.ச.) அதற்குக் காரணமித்யனேந த்ஸ்யோதிதத்வாந் ந்யாயவிரோஹ் இதி சூசிதம் | நந்வேவ த்ரி “அநாரஹ்யகார்யே எவ து ப்ரோஜேந த்விதரே” இதி சூத்ரவிரோஹ்ஸ்யாதித்யாஸ்யுஹ்நி விஸேஸவசநபலாதேதேஸாமுபாஸநைகவிஸயத்வாந் தத்விரோஹ் இத்யாஸ்யேநாஹ் | சாஹ்யேதி | யயா ப்ரபத்யா பக்திஸ்ச சாஹ்யா சா சாஹ்யபக்தி: | ப்ராரஹ்யஸ்யாபி, பாபாரஹ்மோ ந்மூபாபஸ்யாபி | ப்ரூயஸீத்யுத்தஸ்சர்வபலத்வகூதா | ...

மூலம்। களிதே - “ஜ்ஞமந்தரகூதம் பாபம் வ்யாஹிருபேண வாததே । தச்சாந்திரௌபதேநை ஜபஹோமர்சநாதிபி:” இத்யாதி களிஸும தானஜபாதி களிஸுமுளபட பரவ்ஹபாபநாச சௌல்லப்பபடபதிதே - ஆகையால் பாபார஡்஡கபாபததுக்கு அஞ்சி ப்ரபதி பண்ணினானாகில அப்போது வுத்திரபூர்வகபாப - ஁தியாது -

(சா.தௌ.) தோக்துமெனறுமது கௌம்யாஸித்த மனதோனாமெனசுதார ஜ்ஞமந்தரேந்யாதி - தச்சாந்தி: - பூர்வஜ்ஞமகூத பரவ்ஹபலவ்யாதிசாந்தி । தானஜபாதி களிஸுமுளபட துருகு ப்ரதமோபாத்தான ஁ஷதத்தை வாராமைககூத நாத்திய ஁ஷத பலப்ரதிவந்தகமாத்த மெனறு ஆகையால் தச்சாந்தி பரவ்ஹபாபபலவ்யாதிசாந்தி ஁ஷதத்தால் சாத்தாத்தே உணடாம - தானாதி களால் பரவ்ஹபவூத்திரவ்யாதிசாந்தி - ...

(சா.ஸவா.) ஜ்ஞமந்தரேநி । ஁ஷதேநி । ஁ஷத தானுமாம்யாபாதநதார வ்யாதிநாசகம் । தானாதி க வ்யாதிமூலபரவ்ஹபநிவர்தநதாரா நாசக மெனறுபடி ததா ச வௌம்யுந்யாஸதகூதப்ரமாணததாலே ப்ரபத்திக்கு பரவ்ஹநாசகத்வ சித்த மெனறு ச நதது - துபபடியாகில இதானிந்தந ப்ரபணாகமெனலவாராகும ப்ராயிகமாக வுத்திரபூர்வதாரா வாரவாத்தான? எனனவருளிசசெய்திரார ஆகையால் இதி - ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு பரவ்ஹநாசகத்வ முணடானகபாலே பாபார஡்஡கபாபததுககஞ்சி பூர்வாதிஹாரியாப பரவ்ஹபாபநாசத்தைபம தோலி ப்ரபதிபண்ணினாககூ உத்தராதம் ஁திபாது. அந்யாதசாகககூத ப்ராயேண உத்தராதமவச்ய ஡ாவிமெனறுபடி துபபடி பாபார஡்஡கபாபததுககஞ்சி ப்ரபதி பண்ணிமெனறு மெனறு சௌனது ககூடுமோ? வுத்திரபூர்வதாரா வாதக தானாலனதார அத வாராமைககாக ப்ரபதி பண்ணிவெணடிதது லோகத்தல் ராஜாககூதகூ அந்யந்நாந்தரஜ்ஞம் அபராஹ பண்ணினாலும வாதக - ...

(சா.ப்ர.) ஡ஜ்ஞஸ்யேதானாமபி தர்சநாத்தாஸ஡ாவிதத்வமிந்யா஡ிப்ரயந் பாபார஡்஡கபாபப்ராயிச்சித்தத்வெந ச மோத்தாரி஡ரந்யாஸானுத்தானே வுத்திரபூர்வதாரா வாதயோ ந ச்யாதித்யாஹ । ஜ்ஞமந்தரகூதமித்யாதிநா - ஁திக்களிஸுமகபபட, ஁திபூர்பூர்த: । ததாராபாதி ரர்சநாதிந்யாதிசத்தார்த: । ஹோமாதிராதிசத்தார்த: । நநு “விஷ்ணோ, ப்ரஸாத மாகாஹ்வைஷ்ணவாந்ரதிஸ்யேத் । ததா ஸ்வாராதநேநாபி ந ப்ரீதோ ஡கவாந் ஹரி:” । யதா துஷ்யதி தேவேஸோ மஹா ஡ாகவதார்த்நாந் । ததா ந துஷ்யதி ஹரிவிஹிவத்ஸ்வர்த்நாதிபி” இத்யாதி஡ி஡ி஡ிவதானாந் ஡கவதத்யந்நாந்தரஜ்ஞவாவகமாந் “ப்ர஡ுரஹமந்யநூணா ந வைஷ்ணவாந்” இத்யுத்தரீத்யா ஡கவதந்தரஜ்ஞேஸு பாபானா பலஜநகத்வானுபபநேந் தேஸாமபரா஡்஡ரிஹார ஁வச்யக இந்யவாத்யந் ஡கவதந்தரஜ்ஞேநாபி கருத்மதா ஡ாகவதாப வாரபலானு஡வதர்சநாந் சவீரபராஹ: - ...

(சா.வி.) கலா கோதிதமோமபி” இத்யாதி ப்ரமாணாதிதி ஡ாவ: - ஜபாதிக்களிஸும அகபபட, ஜபாதிபூர்பூர - கிமூத ப்ரபதி: பரவ்ஹநாசகத்வ இதி ஡ாவ: ஁ஷதஸ்ய ப்ரதமோபாத்தஸ்யாபி ரோகநிவர்தகத்வெந பரவ்ஹபநிவர்த கத்வா஡ாவாத்தபரித்யாஹ. । ஜபாதிநா பரவ்ஹபநிவூத்திரவ்யாதி ரோகநிவூத்திரேதுத்வமிதி ஡ாவ: - ப்ரபதி பண்ணினானாகில, கூதவாசத்தே - ஁திபாது, காரணநிவூத்திரிதி ஡ாவ: - ஡கவதந்தரஜ்ஞாநாபி - ...

(சா.ஸ.) ஜபாதிக்களிஸு முளபட இதி - சா஡ாரணதர்மாநாபி பரவ்ஹநாசகத்வ “தஸ்மான்யாஸமேஸாம்” இத்யாதி஡ிஸ்ச்வர்த்மஸ்த்ரேஸ்தயோக்யா: ப்ரபதிஸ்த்வாசகத்வ கௌம்யுஸித்தமிதி ஡ாவ: । அஞ்சி, லஜானுதாப - ...

மூல்। டாஸஸ்சலா வாஹனமாஸனம் ட்வஜ.' இத்யாடிகளிற்படியே அத்யந்தபகவடந்நரஜ்ஜாங்கும
ஸாஸ்விகாபராடலேஷமும ஸ்ரத்யவாயகர ஡ென்னுமிடம் ஸாண்டிலீவூதாந்நாடிகளிலே ஸ்ரஸிட்டும - ...

(ஸா.டி.) வரூடெனூ ஸ்லோகதாஸ்யம் - ஸ்ரபந்நரில் கீமூத்யஸிட்டு ஡ெனா஡ைககதா஡
஡ெரிபதிருடட ஡ோலே அத்யந்நபகவடந்நரஜ்ஜாஸ்க்ரமுன்பட ஸாஸ்விகவிஷயாபராடலேஷமும அநர்தாவஹ
஡ெனாஸூமிடம் ஡ஹா஡ாரநாடிகளில ஸ்ரஸிட்டு஡ென்கிறார் டாஸஸ்சலேத்யாடி ஡ால - ஸாண்டிலீ வூதாந்நம்,
ஸாண்டிலீ ஂண்஡ொரு வூட - ...

(ஸா.ஸ்வா.) மிலலாதா ஡ோலே ஸ்ரபந்நம் டீஸ்வரனுக்கு அத்யந்நாந்நரஜ்ஜா஡ைக஡ாலே
஡ந்நாஸமிவனுக்கு வாடக஡ாக஡ாட஡ாதே? ஂன்னவருளிக்செ஡்கிறார் - டாஸஸ்சலேதி - யா஡ொரு
வே஡மயனா஡ ஡ெர் பதிருடட பகவா஡ுக்கு டாஸஸ்சலா வாஹனமாநஸந஡்வஜ: ஂனா஡ை ஸாண்டிலீ
ஂண்஡ொரு வூடபா஡வ஡ை "஡ூ஡ர்தாஸ்ரநிவூடஸ்து ஡ுபந்நோ ஡மநேஸ்யா | அய ஡்ர஡தந்நஜா஡்ஜமாஸ்தாந ஡஡்ஷே ஡லா |
஡ாலவஸ்த நதா ஡஡்டா விஷண ஡ய்யுச்சத | ஡ுபந்நோ஡தா஡்ரவீ஡ிஸ்ர ஡்ரத்யாத வீ மயா ஡ிவஜ | ஡மா ஸி஡்஡ாமிதோ நேது
நத்ர யத்ர ஡்ரஜா஡தி | யத்ர ஡ேவோ ஡ஹா஡ேவோ யத்ர விஷ்ணு ஸநாநந | யத்ர ஡ர்஡ாஸ்ச யஜாஸ்ச தத்ரேய நிவஸே஡ினி | ஡ோ
ஹ பகவதீ யா஡ே ஡்ரணத | ஡்ரிகாம்யயா | மயேதந்நா஡ ஡்ரத்யாத ஡நஸா ஸோ஡தா கில | த஡ேத஡்஡ு஡ாநாதே
மயே஡ாநிஸ்தி க்ரூதம் | ஡ுகூத ஡ுகூத வா த்வ ஡ாஹாஸ்யாஸ்க்ஸந்நு஡஡ீஸி" இநி ஡ாலவஸ்ய ஡்ரத்யுத்நரகதந஡்ரூவக
ஸாண்டிலீ஡்ரஸா஡நமகரோ஡ித்யுக்லா "ஸா தோ த஡ா஡்ரவாத்த்ர஡ா ஡தரேந்஡ - ...

(ஸா.஡்ர.) ஡்ரரிஹரணீயா இத்யாஹ | டாஸஸ்சலேத்யா஡ினா | ஸாண்டிலீவூதாந்நா஡ி களிலே ஡நி |
"஡ூ஡ர்தாஸ்ரநிவூடஸ்து ஡ுபந்நோ ஡மநேஸ்யா | அய ஡்ர஡தந்நஜா஡்ஜமாஸ்தாந ஡஡்ஷே ஡லா | ஡ாஸ஡ிஷ்஡ோ஡மஸ்தோ஡
஡்ந்ந்ர஡ா஡ாந்நி. ஡லா | ஡ாலவஸ்த த஡ா ஡஡்டா விஷண ஡ய்யுச்சதே"தி ஡்ர஡்ர஡தந்ந்ர஡தயா ஡ாஸ஡ிஷ்஡ோ஡
மஸ்துபந்நோ ஡ாலவேந கிமி஡மிதி ஡ூ஡: "஡ுபந்நோ஡தா஡்ரவீ஡ிஸ்ர ஡்ரத்யாத வீ மயா ஡ிவஜ | ஡மா ஸி஡்஡ாமிதோ நேது
நத்ர யத்ர ஡்ரஜா஡தி | யத்ர ஡ேவோ ஡ஹா஡ேவோ யத்ர விஷ்ணுஸநாநந | யத்ர ஡ர்஡ாஸ்ச யஜாஸ்ச தத்ரேய நிவஸே஡ிதி || ஡ோ஡்
பகவதீ யா஡ே ஡்ரணத | ஡்ரிகாம்யயா | மயேதந்நா஡ ஡்ரத்யாத ஡நஸா ஸோ஡தா கில | த஡ேத஡்஡ு஡ாநாதே மயே஡ாநிஸ்தி
க்ரூதம் | ஡ுகூத ஡ுகூதவா த்வ ஡ாஹாஸ்யாஸ்க்ஸந்நு஡஡ீஸி" இநி ஡ாலவஸ்ய ஡்ரத்யுத்நரகதந஡்ரூவக ஸாண்டிலீ ஡்ரஸா஡ந

(ஸா.வி.) ஸாஸ்விக விஷயாபரா஡ோ஡நர்தாவஹ இநி ஡ாரதஸ்தாஸாண்டிலீ வூதாந்ந ஡ர்ஸயதி - டாஸஸ்சலேதி -
ஸாண்டிலீ நாம்தீ கா஡ி஡ூ஡்஡ா பா஡வதீ | க்ர஡ித்கிராதேஷே ஡஡்யாஹஸமயே ஡மா஡தாந்நபா஡வதாநாரா஡யந்நதீ
ஸ்திதா | ஡ரூதாநா஡ல்யேயம் பா஡வத்யத்ர ஸ்தாது஡ந஡்ஹா பகவ஡ந்நிகம் நேதவ்யேதி மதி஡ாநாஸித் - "அய
஡்ர஡தந்நஜா஡்ஜமாஸ்தாந ஡஡்ஷே ஡லா | ஡ாலவஸ்த ததோ ஡஡்டா விஷண ஡ய்யுச்சத | ஡ுபந்நோ஡தா஡்ரவீ஡ிஸ்ர நி஡்யாத
வீ மயா ஡ிவஜ | ஡மா ஸி஡்஡ாமிதோ நேது - ...

(ஸா.ஸ.) கயா ஡ீத்யா | ஂதேந அ஡ிகாரி விகூதத்யுத்யுத இத்யபரா஡்ர ஡லித | ஸாண்டிலீதி | ஸாண்டிலீ விஷயே
வீநதேயஸ்ய ஡ாநஸிகாபரா஡லேஷேந ஡க்ஷா஡ம ஸக்தி ஡ாந்நா஡ி ஡்ரஸி: ஡்ரஸி஡்஡ேத்யுத்யுத: | அநேந ஸ்வஸ்யாபரா஡ஸ்யா஡ி-

(சா.ச.) பொறுத்தும் விரகு. பாபாரம் பகாபநிவர்த்தனம் தவீதி சமர்ப்பணதநுபுணம் டுல்பபுக்காரி
நிரீக்ஷணியாவதி பாவ: - அபரா஢்மூல தஸ்ய ப்ராபவ ஜ்ஜெதநே சா஢்நம் ச கிமிதி ஜிஜ்ஜாசாயாமா஢். அபரா஢்மூலக-

மூல் | அதில் प्रधानமான அவிவக் அசித்ஸ்வभावமான ஜடத்வவிகாராதிகளைச் சுமக்கையும் இஷ்வரஸ்வभावமான ச்விஸ்தத்வ ச்விதந்யானந்யார்த்தத்வாதிகளைச் சுமக்கையும் - இ(அ)வ் அவிவக் ததையறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்ப தேததச் சுருக்கமறத் தன்னளவிலு ண்டானதெளிவு - ...

(சா.வீ.) அதில் प्रधानம் தேஹோஹ் வுத்திபும அத்மாநி ச்விதந்யாசாரோப ம் மெனனக் இவ் அவிவக் களைபுறக்கும் உபகரணத்தைக்காட்டு கிறார் இவ் அவிவக் ததை இயாதி - தெளிவாள நிசிதாசி | தன்னளவிலு ண்டான தெளிவு, ச்விஸ்வரூபயாதாந்யஜ்ஞம் - இவ் அவிவகாதிகளுக் கெல்லாம் மூல் மான பாரத்ய - ...

(சா.ஸ்வ.) ந்வேஷண கர்ந்வே மெனறு சுருத்தி ஃபடபடாசாபவீகமபராஹ்மூல் மனேறா? என்னவருளிச் செய்துகிறார் அதில இதி - அதில நிவர்தநாயமான அவிவக் ததலெனறபடி ப்ரதானேதி | ச்விதந்யாத்மப்ரம்மம் சாரீராத்மப்ரம்மம் மெனறபடி இடபடி அவிவக் மூல் மாக்லத் ப்ருத்யாத்மப்ரம்மச்விதந்யாத்மப்ரம்மரூப மாகைபாடில் அதிக்கு நிர்ஷேஷ சமாநிவிந்விதி - நிவர்தி யாகைபாடில் சாரீர மிருக்குங்காலம் தடுக்கெடக் முண்டோ? இன் ப்ரானிர்ஸாபிவீகத்வத்தித் த்ரவணஜந்யபரோஹாத்மக யதாபஸ்திதாத்மஜ்ஞம் நிவர்தக் மாக மாட்டுமோ? என்ன வ்ருளிச் செய்துகிறார் இவ் அவிவக் ததை பறுகரும இதி | தெளிவாள, தென் எசவாள நிசிதாசிபான எத்ததச்சுருக்க மற அநபேக்ஷிதாதிக்காரவிபயத்வமும் அபேக்ஷிதாக்காரந்யுந்விபயத்வம் முமன்றிச் சேக மிருக்கிற தெளிவு த்ரவணமநிநிதிஃயாமந் ஜநிதப்ரத்யக்ஷசமானாக்காரஸ்வாத்மவிவக் மெனறபடி அனகபாலிநத் விவக்ம அவிவக் ததுசுரு நிவர்தக்மாமெனறு சுருத்தி.

(சா.ப்ர.) ச்வேதே க்ருதே தீபாமந் தயாஹ்மவத்ஸ்தநிமித்தகோபோ ந பவதித்யர் | காமசுக்கையம் தாரணம்பி, தேஹாத்மப்ரம்மச்விதந்யாத்மப்ரம்மச்வேத்யர் | அநயோரயத்நானிவர்தக்மாஹ | இவ் அவிவக் கதை இதி | அம்மவிவக் மித்யர் | - தெளிவாளாயிருப்பது நிர்மலாசிவதயத்நத் கார்ய்கர் | ஏற்றச்சுருக்கமற அாதிவ்யந்யுந்நாராஹ்யேன | தன்னளவிலு ண்டான தெளிவு, ச்விவிபயமயக்ஷஜ்ஞம் - ஜாிவ்ஸ்வரூபமய ப்ரவதநந்யாஹ் சேஷத்வோந்யப்ரயாஜநத்வேன ச் ஜ்ஞம் நிவர்தக்மித்யர் |

(சா.வி.) அதில தீஷ | அசித்ஸ்வभावமான ஜடத்வ விகாராதிகளை சுமக்கையும் தாரணம் | தேஹே சஹேகி பாவப்ராமதேஹாத்மப்ரம்ம இத்யர் | அநந்யார்த்தத்வாதிகளை சுமக்கையும், வுத்தியாதாரணம் - தாரணாபிமானம் | ச்விதந்யாத்மப்ரம்ம இதி யாவத் - ததவிவக் ச்வேதநகாரணமாஹ - அவ் அவிவக் ததையும் இதி - அறுககைக்கு, ச்வேதநமய | தெளிவாளாயிருப்பது, தீக்ஷணவஜ்ஜதயா ச்விதம் - எத்ததச்சுருக்கமற, ந்யுநாதிக்காவாராஹ்யேன - தன்னளவிலு ண்டான தெளிவு, ச்விமயாதி யாதிசா ஜ்ஞானந்நாதிர்ஸா ததவிபய யதார்த்தஜ்ஞம் | ப்ரஹ்மேக்ஷஜடாத்மத்வாதிபத்யாவர்தநாய எத்ததச்சுருக்கமற இதி விசேஷணம் | தத் ஜ்ஞானந்நாதி ரூபஜ்ஞானே தேஹாத்மப்ரம்மநிவ்ருதி | அநந்யாஹ் ப்ரவதச்சேஷத்வஜ்ஞானேன ச்விதந்யாத்ம - ...

(சா.ச.) ண் இயாதிநா | ஜடத்வம், ஜ்ஞானந்யுந்நத்வம் | ததவிகாரோ வுத்திபூர்வகரியாபேதத்வம் | அாதிசவ்நா தேஹேந்நியாதிப்ரவ்யதமத்வதீகூதாஸ்தாயித்வம் ப்ரஹ்யதே | ஜ்ஞானாபாவதசாயாமேவமுத்பந்நே து ஜ்ஞானே அஹ | இஷ்வரேதி - ச்விஸ்தத்வம், அநந்யாதிந்நத்வம் | தெளிவாள, தீக்ஷணதாராசி - எத்ததச்சுருக்கமற இத்யேன - ...

மூலம் | அவிவெகப்ர஢ுத்வா஢ேர்நி஢ானஸ்ய நிவர்த்நாத் | அர்த்கா஢ாப஢ாராணா஢யத்நோ஢்மூலஸ஢்஢்வேத்”
இலையெயல்லாத்துக்கும் - ...

(ஸா.஢ி.) பூர்வா஢ிவெஷத்தி஢் நிவூத்யர்த்஢ாக ப்ரபத்திடண்ணிலிலையென்றும் வாரா தென்கிறார்
அவிவெகேதி - ஢ேஹா஢ாவிவெகோ ஢ேஹாத்மா஢ி஢ான஢் | ப்ர஢ுத்வ஢ாத்஢னி ஸ்வாத஢்யா஢ாரோப஢ித்யா஢ேர்யந்நி஢ான
ப்ரார஢்஢பூர்வா஢ிவெஷ | தஸ்ய ப்ரபத்யா நிவர்த்நா஢்஢ேதோ: தத்கார்யாணா் அர்த்கா஢மூலாப஢ாராணா஢யத்நோ஢்மூலந
முண்டாம். இஸலோகத்தை விவரிக்கிறார் இலையெயல்லாத்துக்கும் இத்யா஢ித்யால் - ...

(ஸா.ஸ்வா.) இ஢பபி அவிவெகம் நிவூத்ய஢ானாலு஢ அர்த்கா஢஢கள஢ியாக வருகிற ஢ு஢்஢ிபூர்வோத்தரா஢்
நிவூத்ய஢ாக ஢ாட்டு஢ோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் - அவிவெகேதி - அவிவெக: , ஢ேஹாத்஢஢்ர஢: | ப்ர஢ுத்வம்
ஸ்வத஢்நாத்஢஢்ர஢் | எதத்ப்ர஢ுத்வரவா஢ித்ய஢்நாத்யா஢ே: நி஢ானஸ்ய ஷஸ்த்ய஢்நத஢்வ ச஢ானா஢ிகரண஢் |
அவிவெகா஢ி஢ுபநி஢ானஸ்ய நிவர்த்நாத் | யதாவஸ்திதாத்஢ஜ்ஞானேந ஢்ரான்திநிவூத்யோ சத்யா் மூல஢்஢ே஢ ஸ்வத எவ
யத்஢஢்நரேணீவ ஢்ரான்திமூலார்த்கா஢ப்யுத்தாப஢ார஢ுபோத்தரா஢ாணா் நிவூத்யி஢்வே஢ித்யர்த்: | இ஢பபி
ஆத்஢விவெகத்தாலே தானே அவிவெகநிவூத்யி஢்வாரா உத்தரா஢ோ஢்மூலந ஢ானால் பாபார஢்஢கபாபநிவூத்யர்த்
஢பிபிலே ப்ரபத்தி ஢ண்ண ப்ராஸ஢ென்று சொன்னது அ஢ுபபந்஢ாகாதோ? என்ன வருளிச்செய்துகிறார்.
இலையெயல்லாத்துக்கும் இதி | எல்லாத்துக்கும்,

(ஸா.ப்ர.) ஢்ந்வாத்஢ஸ்வரூபஜ்ஞானேந கத஢்ர்த்கா஢ார்த்நிஷி஢்஢ானுஸ்தானநிவூத்யிஸ்யா஢ித்யத்ர நிஷி஢்஢ானுஸ்தான஢ேது஢ூத்
஢ேஹாத்஢஢்ர஢்ஸ்வத஢்நாத்஢஢்ர஢்யோராத்஢யாதாத்஢்யஜ்ஞானநிவர்த்யத்வாத் த஢்வாரா ஸ்யா஢ித்யா஢ - அவிவெக
஢்ர஢த்வா஢ேர்த்யா஢ிநா | ஢்ந்வர்த்கா஢ாப஢ாரநி஢ான஢ூதாவிவெகப்ர஢ுத்வா஢ேர்வா காரணே வர்த஢ானே கதம் நிவர்த்யத்வ஢ித்யத்ர
஢ேஹாத்஢஢்ர஢்ஸ்வத஢்நாத்஢஢்ர஢்யோரா஢ிஷ஢்஢ார்த்நிஸ்வரவா஢்ரு஢ேஸ஢் ப்ரார஢்஢கர்஢் கார்யத்வாத்ரார஢்஢கர்஢்ணஸ஢் ஢ர஢்யாஸேந
நிவர்த்நே ஸர்வ஢பி நிவர்த்நேத்யா஢ | இலையெயல்லாத்துக்கும் இத்யா஢ிநா - ...

(ஸா.வி.) ஢்ர஢ா஢ிநிவூத்யிரிதி ஢ாவ: | எவ் யாதார்த்யஜ்ஞானேநாவிவெகா஢ீ நிரஸ்தே த஢்மூலார்த்கா஢ாப஢ாராணா்
நிவூத்யி஢்வதீத்யா஢ - அவிவெகேதி | நி஢ானஸ்ய, மூலகாரணஸ்ய, அவிவெகஸ்ய, ஢ேஹாத்஢஢்ர஢ஸ்ய | ப்ர஢ுத்வஸ்ய,
ஸ்வத஢்நாத்஢஢்ர஢ஸ்ய | ஆ஢ிஷ஢்஢ேநானிஸ்வர ரு஢ிஸ஢ேத்யர்த்ஸஸ஢்஢்஢ூ஢ீத: | நிவர்த்நா஢்ர்த்கா஢மூலகாப஢ாராணா஢்,
அர்த்கா஢ாப஢ாராணா஢் அயத்நோ஢்மூலந ஢்வேத், காரணாஸா஢ேவ அ஢ுத்யிதிரிதி ஢ாவ: - ஢்ந்வவிவெகா஢ிகாரணே
ப்ரார஢்஢ே ஜா஢்ரதி கத தத்வஜ்ஞானோத்யிதி: | யேநாவிவெகா஢ி ப்ரவூத்யிஸ்யா஢ித்யத்ர஢ா஢ - இலையெயல்லாத்துக்கும்
இதி | ...

(ஸா.ஸ.) அப்யுத்தேஸு விஸ஢த்வம் ஢ூ஢்யதே | அபரா஢்஢்கள் எல்லாத்துக்கும் இத்யா஢ிநோத்ந் அர்த் ஸ஢்஢்஢ூ஢ிதி
அவிவெகேதி - அவிவெகா஢ே: ப்ர஢ுத்வா஢ேஸ஢், அவிவெக: | ஢ேஹாத்஢விவெகா஢ாவ: - தத்கார்ய஢ா஢ிஷ஢்஢ார்த்: - ப்ர஢ுத்வ,
ஸ்வஸ்஢ிந் ஷேஸித்யா஢ி஢ான: | அத்ராபி தத்கார்ய஢ா஢ிஷ஢்஢ார்த்: - த஢ு஢்யநி஢ான஢், ஢ூரூ஢ு஢ேந விவெகாஸ஢்பா஢ந஢்
- தஸ்ய நிவர்த்ந஢ுப்யுத்தேஸு விஸ஢விவெகஸ஢்பா஢ந஢் - தஸ்஢ா஢்ர்த்கா஢ார்த்நிஷா஢ாராணா஢யத்நோ஢்மூலந஢், புந:
ப்ரப஢நா஢ித்யல் ஢்ந்ரேணீவ மூலநிவர்த்நம் ஢்வே஢ித்யர்த்: | அவிவெகா஢ிமூலகாப஢ாராணா்க: பரி஢ரணப்ரகார இத்யத்ர஢ா஢ |
இலையெயல்லாத்துக்கும் இதி | - ...

மூல் | அடி பலபிரதானம்முக மாயிருப்பதொரு பூர்விகமாதையாலே அதினுடைய நிவர்த்திக்கு மாகவடியிலே பரபரி பண்ணுதல், இதுக்கென்று பின்பொரு பரபரிபண்ணுதல், செயவார்க்கு இவையெல்லாம் பரிஹந்தங்களாம் ..

[illegible]

(சா.பு.) पूर्वोक्तस्य सर्वस्येत्यर्थः । இதுகெனறு பின்பு एतदर्थतया पश्चात् । ஒரு ப்ரபுத்தி ஁ண்ணுதல் செ஁தாருக்கு. सकृद्वन्यस्यताम् । पूर्वधिकारे प्रसङ्गात्वोक्त परिहरणी - ...

(सा.वि.) प्रपत्ति-लक्षणम्, प्रपत्तिकरण - प्रथम मोक्षार्थप्रपत्तिदशायां देहात्मैक्यभ्रमादिहेतुभूतप्रारब्धनिवृत्त्यर्थं सङ्कल्पकरण वा तदर्थं वा पृथक्प्रपत्तिरेवेति भावः - एव प्रपत्तिकरणे तदर्थं माशयादृढीकरणचापत्येन पुनः प्रपत्तिमकुर्वता देहात्मभ्रमादिहेतुभूतपापानि सर्वाणि निवर्तन्त इत्याह - इत्थं क्लेशानुपिनापि इति । इत्थं क्लेशानु, एतदर्थतया । अपि, पश्चात् । एव प्रपत्ति-लक्षणम् क्लेशानुपिनापि पूर्वं तदर्थं सकृदनुष्ठिताया पुनः प्रपत्त्यनुष्ठानं कुर्वता पुनस्तदर्थं प्रपत्तौ प्रपत्तेरावृत्त्यसहिष्णुत्वात् आज्ञनेयास्त्रबन्धन्यायेन वृथा स्यादिति भावः - ननु प्रारब्धे सत्यविवेकः प्रारब्धाभावे सत्यविवेकाभाव इति अविवेकस्य कथं तत्त्वज्ञाननाशयत्वमिति चेन्न - अविवेकहेतुप्रारब्धेन सत्यविवेकज्ञानप्रवाहे तत्त्वज्ञानोत्पादकप्रबलप्रारब्धपुण्यवशेन तत्त्वज्ञानोत्पत्तावविवेकेन निवृत्तिः सम्भवेन तत्सामग्रीप्राबल्यादेव तत्त्वज्ञानप्रवाहे सत्यविवेकानुत्पत्त्या च तत्त्वज्ञाननाशयत्वोक्तेः । नन्विहात्मयाथात्म्यज्ञानं शास्त्रादिजन्यपरोक्षरूपकथमपरोक्षभ्रमनिवर्तकम् । अन्यथा शङ्खश्वेत्यज्ञानस्यानुमानिकस्य पित्तादिदोषजन्यस्यापि “पीतशशख” इत्यादिभ्रमस्य निवर्तकत्वापत्तिरिति चेन्न । परोक्षभूतेनापि प्रमाणमूलकतया विश्वसनीयेन तत्त्वज्ञानेन दोषानुवृत्त्या वासनारूपतया भ्रमज्ञानानुवृत्तावपि कार्यकरत्वाक्षमतया अपराधप्रवृत्त्यभावोपपत्तेः - अन्यथा शास्त्रजन्यदेहादिविलक्षणात्मज्ञानेन परलौकिकः - ...

(सा.सं.) अत्र फलशब्दः उत्तराद्यपरः । अपराधेष्वपि प्रधानतया परिहरणीयमिदमित्याह ।

மூல்। இப்படியிவனுக்கு परिहरणीयங்களானவற்றில் राजदारापराध்போலே भागवतापचारं प्रधानமென்னுமிடத்தை “एवं मुक्तिफलानियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृते:” என்கிற சூத்ரத்திலே - (सा.दी.) இனி இவனுக்கு अवश्यपरिहरणीयங்களை இன்னவைபென்று காட்டுகிறார். இப்படி इत्याद்யால்.

(सा.स्वा.) प्रपन्नனுக்கு बुद्धिपूर्वोत्तराघமெல்லாம் बाधकतया परिहरणीयமாகில் अत्यन्तभगवदन्तरङ्गருக்கும் पापलेश प्रत्यवायकरமென்று सामान्यமாகச் சொல்லாதே सात्विकापराधलेशமும் प्रत्यवायकरமென்று विशेषोक्ति கூடுமோ? परिहरणीयங்களில் भागवतापचार प्रधानமாகையாலே तदद्योतनार्थமாக विशेषोक्ति கூடுமென்னில் भागवतापचारத்துக்கும் इतरपापवन्निषिद्धत्वமாகையாலே இதுக்கு प्राधान्य கூடுமோ? “तद्वृत्तस्य तु नातद्वावो जैमिनेरपि नियमात्तद्रूपाभावेभ्य:” என்கிற சூத்ரத்தாலே श्रीभाष्यकारा नैष्ठिकादिकளுக்கு आश्रमधर्मच्युतिபை क्रूरपापமாக निरूपिப்பாநிற்க तद्विरुद्धமாகயிட்டபடித்துக்கு प्राधान्यंसொல்லக்கூடுமோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் இவனுக்கு इति। मुमुक्षुवान इवनुக்கென்றபடி राजेति। पापानां सर्वेषां निषिद्धत्वं तुल्यमानां राजदारापराधத்தில் राजाவுக்கு अधिकनिग्रह முண்டாமாப்டோலே शरण्यனுக்கும் स्वात्यन्ताभिमत भागवतापचारத்தில் अधिकनिग्रह सङ्कल्पமுண்டாமென்று கருத்து -

(सा.प्र.) येषु भागवतापचारप्राधान्य सम्मतिप्रदर्शनव्याजेन साप्रदायकमित्याह। இப்படியிவனுக்கு इत्यादिना। सर्वेभ्य: कर्मभ्यो मुक्तिफलविद्यासाधनस्य कर्मण: प्रबलत्वात्प्रतिबन्धा - ...

(सा.वि.) फलप्राप्त्यर्थकमनिष्ठानप्रवृत्त्यभावप्रसङ्गः - नन्वेवं प्रारब्धपुण्याधीनतत्त्वज्ञानसाध्यभ्रमनिवृत्तौ किं प्रपत्त्या कार्यमिति चेन्न - उत्तरत्र भ्रमानुवृत्त्यर्थं मूले कुठारन्यायेन प्रपत्त्या तद्वेतुभूतपापनिवर्तने सति पुनः कार्यकराज्ञानं नोदेतीति तदर्थं प्रपत्तिः कर्तव्येत्यभिप्रायात्। ननु प्रारब्धरूपदोषवशादेहात्मादि भ्रमरूपाज्ञाने सति अर्थकामाद्यपचारास्सभवन्ति। भ्रमरूपाज्ञाननिवृत्तिः कथमित्युक्ते स्वरूपयादात्म्य ज्ञानादीत्युक्तौ स्वरूपयादात्म्य ज्ञानं वा कथं न जायत इत्यत्र प्रारब्धस्य प्रतिबन्धकसत्वात्प्रारब्धनिवृत्तिश्च प्रपत्तिमाहात्म्यादित्युक्त प्रपत्तिश्च स्वरूपादिज्ञानमन्तरा न संभवति इत्यन्योश्चाय इति चेन्न प्रपत्ति प्राक्कालिकस्याचार्यादिकटाक्षमूलशास्त्रजन्यज्ञानस्य स्वरूपादिगोचरस्य प्रपत्यनुष्ठानोपयोगित्वादिह प्रपत्यनन्तरमविवेकानुदयाय प्रारब्धस्य प्रपत्तिनाशयत्वाभिधानात् - अयमत्र क्रमः - प्रथम यादृच्छिक सुकृतादि - अनन्तरं जायमानकटाक्षः - अनन्तरमाचार्यप्राप्तिः। अनन्तर शास्त्रजन्यतत्त्वज्ञानम् - अनन्तर प्रपत्तिः - अनन्तरं तत्त्वज्ञानानुवृत्तिविरोधिप्रारब्धकर्मनिवृत्तिः। अनन्तरमज्ञानासंभवः - अनन्तरमपराधासम्भव इति। अथ परिहर्तव्यापराधेषु भागवतापचारः प्रधानमिति संमतिपूर्वकमाह। இப்படி इति। एव मुक्तिफलानियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृते:” इत्युपासनाङ्गकर्मणः प्रबलत्वात्प्रतिबन्धासम्भव इत्याशङ्क्य तत्रापि ब्रह्मविदपचाराणां पूर्व - ...

(सा.सं.) இப்படி इत्यादिना। भागवतापचारस्यातिदुस्सहत्वाय राजदारापराधो दृष्टान्तितः। ...

மூலம் | ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார் ஆனபின்பு ஜாதி - ...

(சா.தி.) பாஷ்யகார ருளிச் செய்தது, சர்வேभ्य: கர்மभ्य முக்தி஫லோபாஸனஸாஹஸ்ய கர்மண: ப்ரபலத்வே஽பி ப்ரஹ்மவிதபசாராணா பூர்வகூதானா ப்ரபலானா சம்பவாத் ப்ரதிபந்தஸ்சம்பவத்யேவேனி | இவாகள் திறத்திலிவனுக்குச் செய்பும் கூர்யந்சனைககாட்டுகிறார் ஆனபின்பு இத்யாதிபால பொருந்திட போரவும் .

(சா.ஸ்வ.) ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் இனி | மோகஸாஹஸ்யப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்யாஹஸ்யநிவ்ருநிதம்மாணா சமஸ்தபாபநாசகதயா ப்ரபலத்வே஽பி தீஸாமபி கார்யஜனநப்ரதிபந்தகத்யோக்தத்வாத் ப்ரஹ்மவிதபசார எவ வர்ஜனீயேஸு ப்ரஹஸ்பூத: என்றருளிச் செய்து ப்ராய மென்று கருத்தது இப்படி பாகவதாபசாரமத்யந்தவர்ஜனீயமென்று சொன்னது கூடுமோ? வ்யாஸ, பராசர, ஸூக, ஸூனகாஹிகளுக்கும இஹானீந்தநபாகவதா களுக்கும பாகவதத்வ துத்ய மாகையால வ்யாஸாஹிகளிடத்தில் உகூரஜ்ஞானமும் ஆஹுநிகபாகவதா விஸயத்தில ததபேக்யா நிகர்ஷ ஜ்ஞானமும் உபசாரமாகையாலே வர்ஜனீயமாக ப்ரஸித்தியாதோ? அப்போது, “தீஸா தீஜோ விஸேஷேந ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே | ததந்விஸ்ய ப்ரயுஜ்ஞானஸ்சீஹஸ்யவர:” இத்யுத்கர்ஷபிகர்ஷஜ்ஞான முளளதாக்க சொல்லுகிறது விருத்தியாதோ? எனன வருளிச் செய்கிறார் ஆனபின்பு இதி | ஆனபின்பு பாகவதாபசார மத்யந்தவர்ஜனீயமென்று தீராத பின்பு - ஜாதீதி - “தீவர்பிபூதாத்மநூநாம்” இத்யாதுக்ததீவத்வ க்ரஷித்வாஹவாந்நர ஜாத்யா எனறபடி - இங்கு ஜாநிஸந்தத்துக்கு - ...

(சா.ப்ர.) சம்பவ இத்யஹிகாஸஜ்ஞா | ததாபி பாகவதாபசாராணா பூர்வகூதானா ப்ரபலானா சம்பவாத்ப்ரதிபந்தஸ்சம்பவதீதி பரிஹர இதி பாஷ்யவாக்யேந ஸ்ரீபாஷ்யகாரீஸூக்தமதி பாவ: | எவ் விஸிஷ்ய பரிஹரணீயானா பாகவதாபசாராணா பஹுவிதானா ஸ்வரூபஸ்ய ப்ரத்யேகமுக்த்வா நிவர்தயிதும்ஸக்யத்வாஹ்ரஹ்மயாஹி ஜாத்யா பாகவத்குதிரூபகுணேந ஹ்ரவாமராஹி ஹாரணரூபகிஹ்ர ரக்யா நிரந்தரபாகவதநுபவாஹிநா ச உகூரீஸ்வஸ்ய சாம்யபுஹ்ரிஸூக்தாகாரேந நிகூரேஸு நிகூரபுஹ்ரிஸ்திஹிஸ்யே கீஹ்ரயாகரணமத்யேவ் ரூபேந த்ரிதயஸ்ய ஸ்வரூபம் வதந்நேதாஹபாகவதாபசாராணா ப்ராயஸித்த தீஸாமேவ ப்ரஸாஹநமத்யாஹ - ஆனபின்பு இத்யாஹிநா - ...

(சா.வி.) கூதானா ப்ரபலானா சம்பவாத்ப்ரதிபந்தஸ்சம்பவ இதி பாஷ்யகாரா அவோகந்நித்யர்த: - ததவஸ்தாவுத்யுத: , பூர்வஸூத்ரோக்தப்ரதிபந்தாவஸ்தாவுத்யுத: - தததீதோரிஹாபி சமானத்வாஹிதி சூத்ரார்த: - ஜாத்யாதுத்கர்ஷபிகர்ஷயோர்பாகவதஸஹ்ந்யாயத்தத்வாத் ஸ்வஸ்யோத்கர்ஷ பரஸ்ய நிகர்ஷ சானுஸந்தாய பாகவதவிஸயே திரஸ்காரபுஹ்ரிந் கார்யேத்யாஹ | ஆனபின்பு, இதி | ஆனபின்பு, எவ்ஸிதே சதி | ஜாதி:, ப்ராஹ்மண - ...

(சா.ஸ.) முக்தி஫லஸ்யாப்யுபாஸநஸ்ய ஸ்வஸாஹநைககர்மபிரூபத்தாவேவமேவ காலநியம: | இதரகர்மணாமிவ பூர்வகூதப்ரஹ்மவிதபசாராணா ப்ரபலானா சம்பவாத் ப்ரதிபந்தஸ்சமவாஸிரூபாவஸ்தாவுத்யுதேரதி ஸ்ரீபாஷ்ய க்ரஹ்ரிஸூக்தத்வாஹிந் ப்ரஹஸநதயா பரிஹரணீயமத்யர்த: | இத்யம் பாகவதாபசாரஸ்ய பரிஹரணீயே ப்ரஹஸ்த்வோபபாஹகத்வேந ப்ரகூதோத்தரகூத்யே ஸிஸுணீயமர்த் சதுர்தா ஸஹ்ரஹ்ரி ஸிஸுணயதி | ஆனபின்பு இத்யாஹிநா | பொருந்திப் போரவும் ப்ராஸமத்யந்தேந | ...

(सा.सं.) गोपजातिर्गोप्यः - गीपीचम्पकमृगमदादिवद्भोगोपकरणभूताः । गोमयतुलसीगवादि वत्प्रीतिविषयाः - जातिगुणवृत्ताद्यपकृष्टाः कृष्णकंठ्य इत्यनेनोक्ताः - तत्तदुपाधीत्यनेन - ...

(सा.स.) जात्यादय उक्ता. - तिरस्करिक्क इति - अपकर्षवद्भिः मत्तोऽस्य जात्यादिभिरुत्कर्ष इति उत्कर्षवत्सु तिरस्कारः उपकर्ष वद्विरपकर्षवत्सु एते जात्यादिभिरपकृष्टा इति तिरस्कारः - छृष्टिः इत्युच्यते इत्यादेः प्राप्तमित्युत्तरत्रान्वयः - जात्यादीति । यथा शास्त्रं नियममेवोपपादयति । अनुज्ञेति । ...

மூல்। தேஹஸஹ்நாஹ்யோதிராஹிவத்” என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரவृத்திவிசேஷங்களுக்கு யதாஸாஸ்த்ரம் நியமமுண்டானாலும் “ஸாஹுரேவ ஸ மஹ்வய:” என்றும் “ஸ்மூத: ஸஹாஸிதோஹி வா” என்றும் “யஸ்யத்ரஹ் பஹவத்ஸக்தம் நிஸாஹம் ஸ்வபஹம் ததா। விக்ஸதே ஹாதிஸாமாஹ்யாத் ஸ யாதி நரஹம் நர:” என்றும், “தஸ்மாஹ்விஸ்ணு ப்ரஸாஹய வௌ்ணவாஹ்ரிதோஸயேத்। ப்ரஸாஹஸுமுகோ விஸ்ணுஸ்தேநேவ ஸ்யாஹ்ந ஸஸ்ய:” என்றும் “பயிலும் ஹடரோஹி. நெடுமாறஹகஹிமைஹகளிலும்” விசேஷித்தபஹியே.

(ஸா.ஹி.) ஹி ப்ரவृத்த்யநுஜ்யம் இஹ் ப்ரவृத்திபரிஹாரமும் ஸாஸ்த்ரஸிஹ்ஹம் - ஹுத: ? தேஹஸஹ்நாஹ் - ப்ரஸ்தாப்ரஸ்ததேஹவிசேஷஸஹ்நாஹ்। இதில் ஹ்ஸ்தாஹ்ந் ஜ்யோதிராஹிவத்। ஜ்யோதி: , அஹி:। ஸ்ரோத்ரியாஹாராஹ்நோமார்தாஹ்யாநயநாஹ்யநுஜா। ஸ்மஸாநாஹிஹ்யோ நிஸேஹஸஹ் விஹியதே। ஹ்ஸ்யத்ராஹ்: ஸமாஹத்வேஹி தத்வத் எனஹை ஸாஹ்வப்ரதிபத்தி நஹக்க லேஹ்ணுமெஹ்ந்நுமதில் ப்ரமாஹம் ஸாஹுரேவ்யாஹி “அஹி ஹேத்ஸுஹுராஹாரோ ஹஜதே மாமஹந்யஹாக்” இதி பூர்வாஹ்ம் “ஸ்மூதஸஸஹாஸிதோஹி வா। பூநாதி பஹவத்ஸக்தஸஹ்ஸாஸுரிவோஹித: - யஸ்யத்ரஹ்” இதி, ஸுஹாஹிகள் பஹவத்ஸக்த ராஹால் அவஹை ஸ்வஹாதிஹ்யரோஹே ஸமாஹமாக யாதோருவஹ் பாரஹ்ககிறாஹ் அவஹ் நரஹததேபஹடையம் ஸஹாதிஹ்யரிஹும் அஹிகத்வேந மஹாமஹிமத்வேநவம் பாரஹக்கவேஹ்ணுமெஹ்ந்நை. தஸ்மாஹிதி। வௌ்ணவாஹ் யாஸஹ் ஹாஸஹ்ந। வௌ்ணவஸஹ்ஹ் ஸர்வஹாதிஹ்யபஹவத் ரைபும் ஸொல்லும் “பயிலும் ஹடரோஹி - நெடுமாறஹகஹிமை” எனஹும் த்ருவாய் மொழிகளிலும் பயிலும் ஹடரோஹியில் எவரேஹும் அவா ஹணஹா குலநதாஹ் கு ஸாதிகள் நாலிலும் ஹீதிதிநதெஹ்நும் து. ஹகி “அஹ்யாஹடியாஹ -

(ஸா.ஸ்வா.) ஸமாஹேஹி ஹேஸுஹிஹ்ஹாஹவதேஸு ஸுஸுஹாஹ்யநுஜா। ஹேஸுஹிஹ்ஹுஸுஸுஹாஹிபரிஹாரஸஹ் ஸாஸ்த்ரஸிஹ்ஹா। தேஹஸஹ்நாஹ், ப்ரஸ்தாப்ரஸ்ததேஹவிசேஷஸஹ்நாஹ் - நத்ர ஹ்ஸ்தாஹ்ந்: ஜ்யோதிராஹிவத் - யதா அஹ்ரேஹ்ரூப்யேஹி ஸ்ரோத்ரியாஹேரஹ்ரிஹ்ரிஹ்யதே ஸ்மஸாநாஹிஸஹ் பரிஹ்ரிஹ்யதே தத்வத் எனஹை யஸ்யத்ரஹ்மிதி - ஹாதிஸாமாஹ்யத், ஹாந்யா ஸாஹ்ஸ்யாத்। விக்ஸதே, ஹாந்யா ஸஹ்ஸதயா இதரஸஹ்ஸத்ர விக்ஸத இத்யர்த்: - பயிலும் இதி - “பயிலும் ஹடரோஹி நெடுமாறஹகஹிமை” என்கிற த்ருவாய்மொழிகளிலுமெஹ்ந்நபஹி - ..

(ஸா.ப்ர.) ப்ரவृத்திவிசேஷங்களுக்கு, அஹிவாஹ்நஸஹ்ஹோஜநஹ்யாப்ரஹாநாஹி:। பயிலும் ஹடரோஹி நெடுமாறஹகஹிமையிலும் விசேஷித்தபஹியே. பயிலும் ஹடரோஹி இத்யாஹ்ஹ்யோக்தஹ்ஸாஹாஹாஸு நெடுமாறஹகஹிமை இத்யாஹ்ஹ்யோக்த ஹ்ஸாஹாஹாஸு ஹ் விஸிஸ்ய குலநாஹ்தவ்ஸ்வாஹித்வஹ்ஹோஹ்யத்வாஹிநோக்தா ஹாரேநேத்யர்த்:। - ...

(ஸா.வி.) ராஹிவஹிதி ப்ராஹ்ணபஹவத்விஸயே ப்ராஹ்ணாஹுஹிஸ்ய ஸுஸுஹாஹிஸ்யத்ரபஹவத் விஸயே தத்பரிஹாரஸஹ்வேத்யோ - ஹுத:, தேஹஸஹ்நாஹ்யோதிராஹிவத் - ஸ்ரோத்ரியாஹாராஹ்நோமார்தாஹ்யாநயநாஹ்யநுஜா ஸ்மஸாநாஹிஹ்யஸஹ் நிஸேஹோ யதா தத்வஹிதி ஸூத்ரார்த்: - பயிலும் ஹடரோஹி மூர்த்திஹ்யை நெடுமாறஹ கஹிமையிலும் விசேஷித்தபஹியே. பயிலும் ஹடரோஹி இத்யாஹ்ஹ்ய ஹ்ஸத்ரஹ்ஹ்ய ஹ்ஸத்ரஹ்ஸாஹாஹாஸு நெடுமாஹ் - ..

(ஸா.ஸ.) அஸ்யார்த்: ப்ராஹ்ணாஸ்த்வாஹிகே ஜிவாநா ஸமாஹே ஹ்ஹேஸாஸ்திஹ்ஹேஹாஹ்யயநதத்யாஹ்நுஹ்நாஹ்நஸ்பர்ஸாஹாஹ்யநுஜா। ஹேஸாஸ்தித்தத்பரிஹாரஸஹ்। ஹதௌ ப்ராஹ்ணாஹிஹ்ஸுஹ்யஸுஹிஹ்ஹேஹஸஹ்ஹ்நிஹ்ஹ்நாஹ்। யதா அஹ்யந்நாஹ்யபி ஸ்ரோத்ரியாஹாராஹிவாஹ்ரிஹ்யதே। ...

மூலம்। प्रतिपत्तिയിல் குறையற்றிருக்கவும், இப்ப்ரதிபத்திமாத்தாலும் “तस्येदमितिधीहेतुरप्युपकारी” என்கிற படியே परिपूर्णविषयத்தில் ஸேஷத்வோசிதகிச்சித்காரமான கைட்யர் சித்தமென்றிருக்கவும், - ....

(சா.தீ.) தம்மடிபாரடிபார் தமக்கடிபாரடியார் தம்மடிபாரடியோங்களை - நெடுமொற்கடிமையில். கோதிலடியார் தம் தமர்கள் தமர்களாம சதிரேவாய்க்க தமிழே ரென்கை இவை மற்றுமுள்ள திருவாய்மொழிகளுக்கும் உபலக்ஷணம்। நண்ணாதவாளவண்ணரில் ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையார் அவரெம்மையாளவாரே நினைவாரெம் நாயகரே. சோர வெங்குருதியில் தண் சேறை பெம்பெருமான்தான் தொழுவார் காணமின எனதலை மேலாரே “இत्यादि। प्रतिपत्ति भक्ति। இத்தாலும் தடுசிதகைட்யர்சித்த முண்டா

(சா.ஸ்வ.) प्रतिपत्तिയിல், दासत्वबुद्धिയിलेன்றபடி - भागवतர் திறத்தில் ஜாத்யாதுத்கர்ஷ கந்யாடானசு ஶ்ரூபாதிக்கைட்யர்வ்ருத்த்யர் மானாலும் இतरभागवतविषयप्रतिपत्तिन्यूनतार्थ மன்றென்று கருத்து வ்யாசாதிக்களித்திலும் உத்கர்ஷாதிக்க வ்யவஸ்திதவ்யக்திவிசேஷநியததர்மவிஸ்வசனீயவசனத்வாதிசிட்ஹ்யர் மென்றபடி குறையற்றிருக்கவும் இति - प्राप्तव्यमित्यन्वय - இப்படி प्रतिपत्तिയിல் குறையற்றிருக்கவும் प्राप्तமென்கிறது கூடுமோ? ஶூத்ரभागवतादिविषयத்தில் प्रतिपत्तिயானது ஸேஷத்வகார்யபூதப்ரணாமாதிக்கைட்யர்பர்யந்தை யானாலன்றோ குறையற்றிருக்கும் - ஆகையால் கைட்யர் மில்லாமையாலே प्रतिपत्तिन्यूनையன்றோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - இப்ப்ரதிபத்திமாத்தாலும் இति - प्रतिपत्तिमात्रத்தாலும், एतस्याह दासभूत इति मानसिकप्रतिपत्तिमात्रத்தாலும்மென்றபடி मात्रशब्दம் தத்கார்யகார்யிகப்ரணாமாதி வ்யவக்ஷேதகம் - ஸேஷத்வகார்யகைட்யர் மில்லாவிட்டால் குறையன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - तस्येदमिति - ஸேஷத்வம் ஸேஷிப்ரீணவ்யாபாரப்ரயோஜகம் - भागवतशेषत्वं भगवच्छेषत्वकार्यं மாகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோத மில்லாதவிடத்தில் பரமஸேஷிப்ரீணப்ரணாமாதிபர்யந்த - மாயிருக்கும் ஶாஸ்த்ரவிரோதமுள்ள விஷயத்தில் பரமஸேஷ்யநபிமததயா ப்ரணாமாதிபர்யந்த மல்லாவிட்டாலும் इदं तस्य शेषभूतमिति बुद्धेरेव शेषिप्रीणनतया - ...

(சா.ப்ர.) प्रतिपत्तिയിல் குறையற்றிருக்கவும், प्रतिपत्त्यशैथिल्येन स्थातुं च प्राप्तमित्यन्वयः। - ...

(சா.வி.) கடிமை இத்யாஶ்யோக்ததஷாபாஸு ச விசிஷ்ய குலநாதத்வ, ஶ்வாமித்வ, ஶோக்யத்வாதினோக்தா கரேணேத்யர்: - प्रतिपत्तिയിல் குறையற்றிருக்கவும், प्रतिपत्तौ पुनश्चाञ्चल्यराहित्येन दृढाध्यवसायेनावस्थानं च प्राप्तमित्यनेनान्वयः - யத்கிச்சித்ஸ்வசக்யகைட்யர்யாபாவே஽பி प्रतिपत्तिमात्रेणापि कैङ्कर्यसिद्धिरिति மத்வாவஸ்தானம் சோசிதமித்யாஶ - இப்ப்ரதிபத்திமாத்தாலும் இति। धीहेतुर्बुद्धिकारणं उपकारविशेषभूतमिति ज्ञानजनकतया किञ्चित्कारीत्युक्तप्रकारेणेत्यर्थः। हेतुमात्रस्य किञ्चित्कारित्वे धीमतः किञ्चित्कारित्वं कैमुतिकन्यायसिद्धमिति भावः - भागवतापचारप्रसक्तौ - ...

(சா.ச.) प्रपत्तिയിல் இति। सर्वेऽप्येते भगवद्भक्ताः मत्स्वामिनो नाथा इत्यादिरूपेत्यर्थः। இப்ப்ரதிபத்தி மாத்தாலும் இத்யஸ்ய கைட்யர்யிம்த்யனெனாவ்ய:। तस्येदमिति। तस्य शेषभूतमिदमिति या धीः। இவ்ஆશ்ரயத்வெந ஧ீஹேதுத்வம் விவக்ஷிதம்। सोऽपि भगवत उपकारी, किञ्चित्कारी। भागवत विषये उक्त -

(सा.स.) विधप्रतिपत्तिव्यतिरेकेण भगवान्नापेक्षते । परिपूर्णत्वादित्यर्थः । एवं प्रतिपत्तिविशेषाणामभिमत कैङ्कर्यत्वं कैमुत्यसिद्धमिति भावः । இந்நிலைகளிலே इति । उक्तेषु त्रिष्वनुष्ठेयेषु । ஒன்று கோணின்போது, एकस्यापि वैपरीत्ये सति । ...

மூலம்। “சர்வ ஜிஹ்ம் மृत்யுபதமார்ப்வம் ப்ரஹ்ண: பதம்” என்கிறபடியே மृत்யுவின கடைவாயிலேயகப்பட்டார் போலே நடுங்கி “கூதாபரா஥்ஸ்ய ஹி தே நான்யத்ப்ரஸ்யாம்யஹம் க்ஷமம்। அந்நரேணாஜ்ஜலிம் ப்ர஥்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதுநாது” என்றும் “யதி கிஷ்விதிக்ரான்தம் விஷ்வாஸாத்ப்ரணயேன வா। ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கஷ்விந்நாபரா஥்யதே” என்றும் “யக்ஷ்ஸோகாபிஹூதஸ்ய ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய ஹாஸிதம்। - ...

(சா.தீ.) ஜிஹ்ம க்ரூடில சர்வம்। மृत்யோ: , சஸாரஸ்ய ஸ்தானம் - அகௌடின்ய சர்வ பரமபதஸா஥ன மென்றபடி மृत்யுவின, யமனுடைய கடைவாய் த்ரேக்ஷம் கூதாபரா஥்ஸ்யேதி ஹநுமத்வகந சுக்ரீவ ப்ரதி। கூதாபரா஥்ஸ்ய ஹி தே அஜ்ஜலி ப்ர஥்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதுந கர்நவ்யம்। ப்ரஸாதுநாதுந்நரேண அந்யதுபாயாந்நர ந ப்ரஸ்யாமி என்கை யதி கிஷ்விதிக்ரான்தம் லக்ஷ்மண ப்ரதி சுக்ரீவஸ்ய ப்ரஸாதுநரூப வகநம் - அபரா஥ே஡்யந்நரஜ்ஜானஸ்தாந்ந விஸூஜதீதி விஷ்வாஸாத்ப்ரணயகலஹவத்ப்ரணயேன வா ஹூத்யஸ்ய மம யதிக்ரான்தம்ஸ்தி தத்வதா க்ஷந்தவ்யம்। நிரபரா஥ிஜனோ துர்லப: என்று கருத்து யக்ஷேதி சுக்ரீவம் ப்ரதி லக்ஷ்மணஸ்ய வகநம்। ஹே சுக்ரீவ? ஷோகாபிஹூதஸ்ய ந ஸ்வஹாவே வ்யவஸ்திஸ்ய। ராமஸ்யாஜ்ஜஸ்ய। ஹாஸிதம் “ந க சக்ஷு: -

(சா.ஸ்வா.) மபகாரகௌடினிவிஷ்ட மாமென்றபடி ப்ரதிபதிமாந்நததாலே கௌக்ஷ்ய் சித்஢்மென்ற பூத்ரிபிலலையாகில் ஷேஷகதாதிஸயா஥ாயகத்வரூபஷேஷத்வபூத்ரிதிரஸ்கூதே பாகைபாலே அபகார சித்஢்மென்று கருத்து சர்வமிதி - ஜிஹ்ம, க்ரூடிலம் - அஹக்ஷாரமமகார ஷாஸ்தாதிக்க்ரமத்வாரா மृत்யுபதம், மृत்யோ , சஸாரஸ்ய - பதம், ஸ்தானம்। தத்வத்வஜ்ஜானவர்தக மென்றபடி அர்ஜவம், ஷேஷத்வபாரதந்ந்யம் - ஷாஸ்தாந்நாநுபாலனத்வாரா ப்ரஹ்ண: பதம் - ப்ரஹ்ண:, பரமபுருஷாந்நஸ்தானம் - தத்வத்வஜ்ஜானவர்தக மென்றபடி ப்ரபந்நாதிக்கருகருக நரகாதிக்களில்லாவிட்டாலும் ஹகவதாபகாரத்தில் சஸாரவர்தகாஜ்ஜானமூலஹகவத ப்ரீதிவர்தகதயா மृत்யுவின த்ரேக்ஷிலேயகப்பட்டாப்போலே நடுங்கவேணுமென்றபடி - கூதாபரா஥்ஸ்ய ஹிதே இதி சுக்ரீவம் ப்ரதி ஹநுமத்வகநம் - கூதாபரா஥்ஸ்ய, லக்ஷ்மணஸமக்ஷம் ஹகவத்ரிஷயே ப்ரதிஜாத மர்த்யமதிக்ரான்தஸ்ய - தே, தவ। ஹகவத்ரேணயா நிக்ரஹ்ப்ரவூதஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்யாஜ்ஜலி ப்ர஥்வா ப்ரஸாதுநாதுந்நரேண, தத்வாபண விநா। க்ஷம யோக்யம் - ப்ரகூதோகித ஸமா஥ானமந்நயந்ந ப்ரஸ்யாமி - யதி கிஷ்விதிக்ரான்தம் லக்ஷ்மண ப்ரதி சுக்ரீவவகநம் - அபரா஥ே஡்யந்நரஜ்ஜானஸ்தாந்ந விஸூஜதீதி விஷ்வாஸாத்ப்ரணயகலஹவத்ப்ரணயேன வா ஹூத்யஸ்ய மம யதிக்ரான்தம், யதிக்ஷிதஸ்தி யதி தத்வக்ஷந்தவ்யம் - கஷ்விந்நாபரா஥்யதீதி ந - நிரபரா஥ி துர்லப இத்யர்த: - யக்ஷேதி சுக்ரீவம் ப்ரதி லக்ஷ்மணஸ்ய வகநம்। ஹே சுக்ரீவ ஷோகாபிஹூதஸ்ய ந ஸ்வஹாவே வ்யவஸ்திஸ்ய - ராமஸ்ய ஸ்வாமிந: - ...

(சா.வி.) சர்வ ஜிஹ்ம மृत்யுபதமிதி - ஜிஹ்ம:, க்ரூடிலவூதி.। மृत்யுபதம், சஸாரஸ்தானம்। அர்ஜவம், அகூடிலவூதி:। ப்ரஹ்ண: பதம், மோக்ஷஸ்தானம்। மृत்யுவின கடைவாயிலே, யமத்வாஸ்யம்। அகபபட்டாப்போலே, ப்ரவிஷவத் நடுங்கி, வேபமானே சுக்ரீவே। கூதாபரா஥்ஸ்யேதி। சுக்ரீவ ப்ரதி ஹநும -

(சா.ஸ.) கூதாபரா஥்ஸ்யேதி ஹநுமதுக்யுதாஹரணேன கஸ்திஷ்வித்வாஹவதே ஷாபரா஥ே஡்யமித்யந்நயேன ஹகவதேன த்ரேத்வதஸ்ய ஹிதம் பதேஸ்யம்। அபரேண க தத்வதவகநம் ஷ்ரோதவ்யமித்யர்த: ஷிஷிதோ ஹவதி।

மூல் | மயா த்வ் பரூபாணயுக்தஸ்தவ் த்வ் க்ஷந்தும்ஹ்ஸி' என்றும், மஹாராஜருடையவும், இளையபெருமாளுடையவும், அந்யோந்யப்ரஸாடனப்ரகாரம் சொல்லுகிற ஸ்லோகங்களை பராமர்சித்தது அப்படியே ஈர்த்ததின வாய் தெரியாமல் வஜ்ரலேப஢டீத மாணா஢்போலே பொருந்திப்போரவும் ப்ரஸம்-
ஜானவான் ஆனவன் - ...

(சா.நீ.) வஸ்தா' இத்யாடி ஸ்ருத்வா வஸன மயா பூஜ்யஸ்தவ யத்ய பரூபாணயுக்தஸ்தவ த்வ க்ஷம்ஸவீதி | ஈர்த்ததினவாய், வெட்டினவாய் வஜ்ரலேபததால் தெரியாதபடி ஸு஢டீத மாம்போலே நீர்ந்஢்மாக நடக்க ப்ரஸ மென்கை, ஜானிடானவன் ஸு஢ிபூர்வகமாக ப்ராதிகூல்யததில் ப்ரவூத்னானால் அத்தை ஢கவான் க்ஷமிக்குமோ? என்னவருளிச்செய்திறார் ஜானவான் ஆன இத்யாடிடால்

(சா.ஸ்வா.) "ஸமயே திஸ்த ஸு஢ீவ மா வாலிபதம்ஸ்வா" இத்யாடி ஢ாஸித ஸ்ருத்வா பூஜ்யோ஢பி த்வ் மயா அவஸன பரூபாணயுக்த இதி யத்ய த்வ க்ஷந்தும்ஹ்ஸித்யர்த். - இப்படியே இதி - இதினாலே ஢கவடபகார ஢ாகவதகாபணத்தாலே ஢கவதவிஸயததில் காபணத்தாலே நிவூத்னமாகாதெனறபடி - ஈர்த்ததினவாய், வெட்டுபபட்டு ஢ிந்நமானவாய் தெரியாமல் பொருந்திப்போரவும் ப்ரதிபத்திபில் குறையற்றிருக்கவும் ப்ரஸமீத்யஸ்வய: - இதினாலே கிஷ்நிஸ்மனோ வீஸ்ய முண்டானாலும் காபணமாக மாட்டாதெனறபடி இவ்வளவால் ஢ாகவதாபகார ப்ர஢ானமென்றும் இது முதலான ஸு஢ி பூர்வோத்ரா஢ வாராமைக்காக பாபார஢்஢க பாபநிவூத்யர்த் ப்ரபத்தி பண்ணவேணும்மென்றும், அது பண்ணாதபோது ஸு஢ி பூர்வோத்ரா஢ வறதால் புன: ப்ரபடனம் ப்ராயசித்த மென்றும், ஢ாகவதாபகாரததில் ஢ாகவத காபணமே ப்ராயசித்த மென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று - தத்வத்ரயவீவக முண்டாய் ஜானாவான ப்ரபன்னன் ஸு஢ி பூர்வகமாக ப்ராதிகூல்யததில் ப்ரவூத்னானால் புன: ப்ரபத்தியாலே இஸ்வரன் க்ஷமிட்டனோ? என்னவருளிச்செய்திறார் - ஜானவான் ஆன இத்யாடி - ...

(சா.ப்ர.) ஈர்த்ததவாய்த் தெரியாமல், ஢ிந்நப்ரடேஸோ யதா ந ஜாயேத ததா | அனேன ஏதவிஸயே அபரா஢்஢ிமீதி யதா ந ஜானீயுஸ்ததேத்யர்த்: | பொருந்திப் போரவும், ப்ரஸம், ஸ்நிஹ்஢ிஸ்தாதும் ச ப்ரஸமீத்யஸ்வய: | நனு ஢கவான்யத்யப்யஜஸ்ய ஸு஢ிபூர்வோத்ரா஢ ஸஹேத ததாபி வி஢ுஸோ஢திக்ரமே ஢ண்ட஢ூயஸ்தவமீத்யுக்தரீத்யா ஸ்வஸ்தரூப பரிஜ்ஞானபூர்வக ப்ரபந்நஸ்ய ப்ராஜஸ்ய ஸு஢ிபூர்வா஢ ந ஸஹேதேத்யத்ர ஸரணாகத்யா ப்ராஜாபரா஢்஢கான்தேரபி ப்ரமாணதோபகமா஢்வி஢ுஸோ஢திக்ரம இத்யஸ்ய ஢ாகவதவ்யதிரித்தவிஸயத்வஸ஢வாக்க்ஷரணாகத்யநுஸ்தானே ப்ராஜாபரா஢்஢மபி க்ஷமேதேவீத்யாஹ - ஜானவானித்யாடினா | - ...

(சா.வி.) ஢்வகனம் - மஹாராஜ ருடையவம் இதி | ஸு஢்ராவஸ்ய | இளையபெருமாளுடையவம், லக்ஷ்ணஸ்ய ச | ஈர்த்ததவாய், பாபாணா஢ேர்஢ிந்நஸ்தானம் | தெரியாமல், யதா ந ஜாயேத ததா | வஜ்ரலேப஢டீத மாணாப் போலே லேபத்ரவ்யேண ஸ஢்஢ு஢ீதமீவ | பொருந்திப்போரவம், அதிஸ்நேஹேநாஜ்ஜீகூத்யாவஸ்தானம் சோசித்தமீத்யர்த்: | ...

(சா.ஸ.) ஈர்த்ததினவாய், வி஢க்தஸ்தானம் | நனு வி஢ுஸோ஢திக்ரமே ஢ண்ட஢ூயஸ்தவஸ்தவணேன ஸு஢ிபூர்வகப்ராதிகூல்ய வதி ப்ரபடனமாத்ரேண ஢கவத: ப்ரஸா஢ோ நோ஢ேதீதி வடந்தமீதிஹாஸஸி஢்஢ேன ஢்஢ான்தேன ஸமா஢த்ते | ஜானவான் ஆன இத்யாடினா | - ...

மூல்। ப்ராதிகூல்யத்திலே புவுதிபூர்வகமாக ப்ரவூத்னாநாளும், புந. ப்ரபுத்தியாலே சர்வீஸ்வர்ன க்ஷமிக்கு மென்னுமிடம் ஸ்ரீபடரிகாஸ்ரமத்திலே க்ரோதாந்நாஸ்ய ஧மாத்மஜநாந ப்ரகவாநோடே எதிரம்புகோர்த்த ருத்ரநை ப்ரஹ்மா தெளிவித்துவிலக்க அவநும் “ப்ரஸாதயாமாஸ பவோ டேவ நாராயண ப்ரபும் । ஸ்ரண ச ஜகாமாஃ வரேஸ்ய வரட ஹரிம்” என்கிறபடியே ப்ரஸாதந்மான ஸ்ரணாஸ்தியைப் பண்ண(ண்ணிநாந) “ததோஸ்த வரடோ டேவோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதேந்த்ரிய: । ப்ரீதிமானபவத்த்ர ருத்ரேந ஸஹ ஸஜத ” என்கிறபடியே சர்வீஸ்வர்ன ப்ரஸன்னாஸ்ய ருத்ரநை அந்நீகரித் தானென்கையாலே ஸித்ஸம் - ...

(ஸா.டீ.) ஧்ரமடிவதீயின் புத்ரநாந படரிகாஸ்ரம ஸ்ரீமந்நாராயணோ டெனகை தத்பிதாவாந ப்ரஹ்மா - ப்ரஸாதயாமாஸேத்யாடி । பவ: , ருத்ரந ப்ரஸாதநார்த்த ஸ்ரண ச ஜகாம் । தத இதி - தத: , ஸ்ரணாஸ்த்யா டேவ: , நாராயண: । ஜிதேந்த்ரியத்வாஜிதக்ரோதோ வரடோ பூத்வா தத்ர ருத்ரே ப்ரீதிமானபவத், பூர்வத்தேந ஸுஃபதிதஸ்நேஹவாந பவத் என்கை நிஷ்காரணமாக ஒரு பாகவதா தனநை ஸ்ரீநாநாராகிஷ்டம் சர்வ஧ா அவநை

(ஸா.ஸ்வா.) க்ரோதாந்நாஸ்ய எதிரம்பு கோர்த்த ருத்ரநைபெந்நு. அந்வயம் - யத்வா, வஜ்ரலேபஃபதித மானாந்ரபோலே பௌருநதிப்ரபோரவம் ப்ராம மெனகிறது கூடுமோ? பாகவதாஸ்துக்கு புவுதிபூர்வகமாக அபசாரபபட்ட விஸயத்தில் ஃபாபணமாத்ரததாலே யதா பூர்வ மன: ப்ரஸாதமுந்நடாமோ? “யக்ஷ்ரீலஸ்ஸ்வாமீ” என்கிற ந்யாயத்தாலே புவுதிபூர்வக ப்ராதிகூல்யத்திலே ப்ரவூத்விஸயத்தில புந: ஃபாபணமாத்ரத் தாலே யதாபூர்வ ஸ்ரீஸ்வர்ன ப்ரஸன்னாகிறாப்ரபோலே பாகவதா ஸம் ப்ரகவடபிப்ராயாநுஸூமாக ப்ரஸந் ராவாகளெனினில் ஸாதாவாந ப்ரபந்ந புவுதிபூர்வகமாக ப்ராதிகூல்யப்ரவூத்னாநால் அவ் விஸயத்தில் புந் ப்ரபுத்திமாத்ரததாலே ஸ்ரீஸ்வர்ன தான க்ஷமிக்கக கூடுமோ? அது ஓரிடத்தில் கணடாலந்நோ உபபந்நமாவது? என்னவருளிச்செய்கிறா ஸானவாந ஆந இதி - இநையபெருமாள் “ஸமயே திஷ்ட ஸுக்ரீவ மா வாலிபதமந்வா:” என்று ப்ரதம பரூஷபாஷண பண்ணவராகையாலே மஹாராஜாவிஸயத்திலவரே ப்ரதம ஃபாபண பண்ண ப்ராமமாயிருக்க மஹாராஜர் ப்ரதம ஃபாபண பண்ணுகிறது கூடுமோ? தான் குற்றம் செய்யாதேயிருக்க ஒரு பாகவதன் தனநை வெறுககிற தான ப்ரதம ஃபாபண பண்ணுகிறாப்ரபோலே மஹாராஜா ப்ரதம ஃபாபண பண்ணுகிறதெனினில் தான குற்றம் செய்யாதேயிருக்க அமூலகமாகத தன்நை பாகவதன் வெறுக்கக்கூடுமோ? இடாநீதந டுஷ்கர்மததாலே தான் ஜந்மான்தரடுஷ்கர்மததாலே தான் வெறுக்கக்கூடுமெனினில்ப்ரபோது ஜந்மான்தரபாப ப்ரகவடபசாரமாகையாலே ப்ரகவடிஸயத்திலேயும் கடாசித்ஃபாபணம் - ...

(ஸா.ப்ர.) எதிரம்புகோர்த்த. ப்ரத்யஸ்த்ரப்யோக்தாரம் । தெளிவித்து, விலக்க வஸ்துஸ்திதி ஜாபயித்வா யுத்வாநிவர்தயதி । எதேந ப்ரகவத: ப்ரஸாடநீயத்வே ப்ரமாணமுக்தம் । அத பாகவதாநா ப்ரஸாடநீயத்வே விஸேஷபூதகம் ப்ரமாண டர்ஸ்யந் விபக்ஷே பாதகபூதகாநி வசனாந்யப்யாஹ: । - ...

(ஸா.வி.) ஧்ரமாத்மஜ இதி । ஧்ரமடிவதாபுத்ரோ படரிகாஸ்ரமே நாராயணாவதார: । எதிரம்புகோர்த்த. ப்ரத்யஸ்த்ர ப்யோக்தாரம் - ப்ரஹ்மா, சதுர்முகே? தெளிவித்து, தந்மாஹாத்மய ஜாபயித்வா - விலக்க, நிவாரயதி ஸதி - ஸ்ரணாஸ்தியைப் பண்ணிநான், ஸ்ரணாஸ்திமகரோத் । ...

(சா.சं.) நன்நிமித்தமேவ கश्चित् கथञ्चित् ப்ரதி குப்யதி चेत्तदा किं कार्यमित्यत्रாह । தூண் இत्यादिना -
 अन्वयमुखेनोक्तं व्यतिरेकमुखेन स्थापयति । இங்ஙனஞ் செய்யாதபோது இதி । ...

மூலம்। தेष்வர்திதேஷ்வர்திதோஹ் யதாவத்। தेषுவேவ துष्टேஷ்வஹேவ துष्टோ வரீர் ச தைய்ய மமபி வரீம்। ஘்னந்த் ஶபந்த் பரூஷ வதந்த் யோ ப்ராஹ்மணம் ந ப்ரணமேத்யதாஹம்। ச பாபகூடஹ்மதவாஸ்தித்யதோ வத்யஸ்ச த்ஷ்யஸ்ச ந சாஸ்மதீய ”
என்கிறபடியே ப்ரணவதபிமானவாஹ்ணுமாய, வரீணவப்ரகூதியாயிருக்கிற தனக்கு ஸ்வரூபமென்னலாம் படி அந்தரங்மான ப்ரணவதஸேஷத்வத்தையும் ஸ்வபாவமாய் நிற்கிற ஶமதமாதிகளையுமிழந்ததானாம்.

(சா.வீ.) தத்ர சஸ்யோ நஸ்தி। தेषு ப்ரஜிதேஸு சதஸு அஹமேவ யதாவதர்வர்திதோ஽ஸ்தி தेषு துष्टேஸு அஹமேவ துष्ट இதி விதி। யஸ்ய। தை. ப்ராஹ்மணை.। வரீம், விரோத.। தைந மமபி விரோத: - ஘்னந்தமிதி। ஘்னந்த, தாடியந்தம் ஶபந்தம், ரூக்ஷாக்ஷராணி வதந்தம்। ஶாப வா ததந்த - பரூஷ வதந்த ப்ராஹ்மண யதாஹ ப்ரணவதவானஸ்தி ததா ய வஸ்சிதந ப்ரணமேத் ச மூட, சர்வபாபகூத் - ப்ராஹ்மணகோபதாவாஸ்திதா த்ஷ்யஸ்வரூப.। மமபி த்ஷ்ய, வத்யோ பவதி - அஸ்மதபிமதஸ்ச ந பவதி - ஶேஷத்வ ஸ்வரூப மென்னலாம் படியென்னதகமாலிவ அதிகாரிகள் ஶேஷத்வ ஹிவதம் - வத்யுராதிகள டேபாடே, ஶமாதி ஸ்வாவயவஸ்தானாய மாகையால் ததாத்ரி த்ஷ்ய மென்னதக இனி ந சாஸ்மதீய எனது ப்ரணவதபிமான - ...

(சா.ஸ்தா.) தेष்வர்திதேஷ்வஹ் யதாவதர்வர்தித.। யஸ்ய தை ப்ரணவத வரீர் மமபி தந வரீர் விராத இத்யர்த.। ஘்னந்தமிதி। ஘்னந்த, தாடியந்தம்। ஶபந்த, ஶாப ததந்தம்। பரூஷ வதந்தம் யதாஹமிதி பாட.। யதாஹ ப்ரதம் ப்ரணவதவானஸ்தி ததா ய வஸ்சிதந ப்ரணமேத்யித ச மூடஸ்சர்வபாபகூத் ப்ராஹ்மணகோபரூபதவாஸ்தி த்ஷ்யஸ்வரூப.। மமபி த்ஷ்ய: வத்யஸ்ச பவதி। மதபிமதஸ்ச ந பவதி। ப்ரணவதபரூஷபாஷணதவண பாயகல மானாஸ்தம் தாத்ரஶபரூஷபாஷணே நிமிதே தததாபவதப்ரணாமாதிரூபபாஷணவ்யாபாரஸ்ய நைமினிகதயா தததிலங்ந தந்நிமித பாயகலமாக ப்ரணவதபிரஹ்மணதாமெனதும் ப்ரணவதபரூஷபாஷணாதிமூலஜ்நமந்தராதிதூஷகம் ப்ரணவத ப்ரணமந்தரேண கைவலகலானுபவநாஸ்யமனதெனதும் கருதது இநத வதநததூல வத்யநைதம்

(சா.ப்ர.) ஸ்வபாவ மாய் நிற்கிற, ஸ்வாஸாதாரணதயாஸ்திதான ஶமதமாதீஸ்ச “ஶமோ தமஸ்தபஸஸ்ய ஶாந்திராஜவமேவ வ.। ஜ்நான விஜ்நானமாஸ்தித்யம் ப்ராஹ்ம கம் ஸ்வபாவஜம்” இத்யாதிப்ரமானாச்சதமாதீநா ஸ்வபாவிகத்வமிதி பாவ.। இழந்ததானாம் விநாஸிதவான ஸ்யாத் - தந “யேத் ஶிஸ்தாஸ்தயோ பக்தா: ப்ரணவதமாதீநா ஶி தை மதா:” இத்யுத்தானாமைஸ்வர்திகைவலயநிஸ்தானா ப்ரணவதஸேஷத்வாபாவே ஸுஶிவ்வதஸ்யாபி ஸுஶஸபவெந ததநிஸ்த ஸ்யாதித்யவானய்யப்ரயோஜனஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரணவதஸேஷததஸ்ய - ...

(சா.வி.) ஸ்வரூப மென்னலாம்படி, ஸ்வரூபம்த்யேவ வத்யு ஶக்யம்த்யேவ ப்ரகாரேண.। அந்தரங்மான, அந்தரங்மதம்.। தத ப்ரணவதஸேஷத்வஸ்ய விஸேஷணம்.। ஸ்வபாவமாய் இத்யேதச்சதமாதிவிஸேஷணம்.। தானாம்

(சா.ஸ.) ப்ராஹ்மதவாஸ்தி இதி, ப்ராஹ்மவித்யிஸ்யாபகாரதவாஸ்தித்யர்த:। வத்யஸ்ச த்ஷ்யஸ்ச இத்யஸ்யாபிபாயமாஹ.। வரீணவப்ரகூதியாய் இத்யாதிநா.। ஸ்வரூபநாஸோ ஶி வத:। ஸ்வபாவநாஸோ ஶி த்ஷ்ய இதி பாவ:। லோகஸிதவதத்ஷ்ய யோரிஹாப்ரயோகத்வாதூகரூபாவேவாத் வதத்ஷ்ய.। ப்ராஹ்மவிதபகாரிணி - ...

மூல்! இவற்றையிழக்கை தானேயிவனுக்கு வதமும் டண்டமும். பகவதபிமானபாஹ்யதையின் கொடுமையை "அளிய நம் பையலென்னா ரம்மவோ கொடியவாறே" என்று பாகவதசேஷத்வமே தமக்கு நிரூபகமாக ரூபித்த ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ரருளிச்செய்தார்.

(சா.வீ.) பாஹ்யதையின் அநிஸ்ததையைக் காட்டுகிறார் - பகவதபிமான இत्यादि - அளிய நம் பைய லென்னா ஸ்நி஘னான நமமுடைய சிறுககனென்று அரங்கனாரபிமானிக்கிறாரிலலை படியேனை - அமமவோ அபயயபோ அடியேனுடைய கொடுமை கௌடில்யம், இதின் பகார மிருந்தபடியென் - யே ப்ராஹ்ணா இत्यादि - ...

(சா.ஸ்வ.) டண்ட்யதையும சொன்னது கூடுமோ? நியமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு வதமும் டண்டமும் கூடாதே? என்னவருளிச்செட்கிறார் இவற்றை இதி. ந சாஸ்மதீய: என்கிறத்திற்கு பகவதீயத்வ நிய மாகையாலே பகவதோ மதீய இயபிமானஸூன் இயத்யத்தில் தாத்பர்யமென்றும், வத்ய: என்கிறத்துக்கும் அந்நரங்ஙபகவத்சேஷத்வகாஸ்தாபூதபாகவதசேஷத்வஹிபாகித வத்யதீயில் தாத்பர்யமென்றும், டண்ட்ய என்கிறத்துக்கும் ஸ்ரீராவயவபூநஹஸ்தபாடாதிச்சேட போலே பஹிந்நரங்ஙஸம் தமாதிஹிநரூபடண்ட்யதீயில் தாத்பர்யமென்றும் கருதது. சேஷதீகஸ்வரூபனுக்கு தத்யானிவதரூபானத்ய மானாலும், ந சாஸ்மதீய: என்று பகவதபிமானபாஹ்யதீயை துஷ்ணமாகச் சொல்லட்போமோ? என்னவருளிச்செட்கிறார் கொடுமையை க்ரூர்யத்தை அளியனம் பையலென்னாரம்மவோ கொடியவாறே, அஸ்மத்ச்வாமியான ஸ்ரீரங்ஙநாதன் அளிய ஸ்நி஘னான நம் பையல் - நம் முடையபாலகனென்று என்னார் அபிமானிக்கிறாரிலலை அம்மவோ அபயபோ கொடியவாறே, அஸ்மத்க்ரூர்யம் - ...

(சா.ப்ர.) சேஷ்யதிஸயந்நப்ரவூதிவாச்சேஷ்யபிமானபாஹ்யத்வ பகவத்சேஷத்வஸ்ய ஫லபூத பாகவதசேஷத்வாஸித்திச்ச "அஸந்நேவ ச பவதி" இயுக்தபகாரேஸ்வரூபநாஸபர்யவஸித்தவாதிஸ்தமேவெத்யபிப்ரயந் பாகவதசேஷத்வாபாவஸ்ய ஸமாதிராஹித்யஸ்ய பகவதபிமானபாஹ்யத்வபர்யவஸித்தவாதிஸ்தத்வ சப்ரமாணமாஹ. இவற்றையிழக்கை தானே இत्यादिநா - பாகவதசேஷத்வாதிஹீனத்வமேவெத்யத்ய: - கொடுமை, க்ரூர்யம். அளிய நம் பையலென்னாரம்மவோ கொடியவாறே, அஸ்மத்ச்வாமீ ஸ்ரீரங்ஙநாதஸ்ஸவாத்யந்நப்ரய ஸ்வகீயபாலோத்யமிதி ந வததி அஹோ அஸ்மத்யாபஸ்ய க்ரூர்யம். அமம இதி சேடே - தொண்டரடி -

(சா.வி.) விநாஸிதவான் ஸ்யாத். இவற்றையிழக்கைதானே, எத்த்வரூபஸ்வபாவயோநிஸிநே. "வத்யஸ்ச டண்ட்யஸ்ச ந சாஸ்மதீய: இயுக்தபகாரே - வதமும், ஜீவாத்மநாஸ: | டண்டமும், சகூராதிஸ்தானீயஸமாதி நாஸேந டண்டநமியத்ய: | பகவதபிமானபாஹ்யதீயின், அபிமானபாஹ்யதாயாம் - கொடுமையை, க்ரூர்யம். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரருளிச்செய்தார் கிமிதி. அளிய நம் பையலென்னாரம்மவோ கொடியவாறே, அஸ்மத்ச்வாமீ ஸ்ரீரங்ஙநாதக: | அளிய, மத்யாஸ்யமாதுத்ய. நம்பையல் அஸ்மதீயாஸிஸிஸவ: | என்னார் இதி நாபிமந்யதே - அமமவோ, அஹோ. கொடியவாறே பாயஸ்ய க்ரூர்யம்.

(சா.ஸ.) தத்ப்ரஸாடாத்ப்ராக்ததநாடரணானுமிதாயா பகவதபிமானபாஹ்யதாயா: க்ரூர்ய ததநந்நரமேவ அத்யாடரணாஸித்தமிதி பக்தாங்ஙிரேணவோஸித்ததூர்த்யாஹ. பகவதபிமானேதி. அளிய, க்ரூபயா ஸஹ. ...

மூல்। இஸ்ரலோகங்களில் ப்ராஹ்மணஸ்ஷப்தம் “விஷ்ணு க்ரான்த் வாஸுதேவ் விஜானந் விப்ரோ விப்ரத்வம் கச்சத் தத்வதர்ஸிந்” என்கிற ப்ரக்ரியையாலே விஸேஸவிஸயம் - சாமான்யவிஸய மானாலும் ப்ராகவத்விஸயத்தில் அபராஹ் (க்ஷாபணம்) கைமுதிகந்யாயத்தாலே சித்டம் । - ...

(சா.தீ.) ஸ்லோகங்கள் ப்ராகவதாபகாரவிஸயத்தில் ப்ரமாணமானமையருள்க் செய்கிறார் - இஸ்ர ஸ்லோகங்கள் இத்யாதித்யால் - விஷ்ணுமிதிக்ரான்தம், லோகான்க்ரான்தவந்தம் - வாஸுதேவ, வேதான்தவத்யம் । ஜானந் விப்ர. தத்வதர்ஸிந் விப்ரத்வம் கச்சதி । அந்யதா விப்ராபாஸ இதிசாமான்யவிப்ரவிஸயமானாலும் ததோ஽பி பர்ஸு என்கிறார் - சாமான்யேதி । - ...

(சா.ஸ்வ.) மிருததபடி யென்கை இடபடி ஁த்ப்ரகாரேண ப்ராகவதாபகாரபரிஹாரக்ரம் சொன்தது க்ருமோ? ஁த்பவகநங்களில் சாமான்யப்ராஹ்மணவிஸயத்திலைன்றோ அபகாரபரிஹார மும் விபக்ஷத்தில் பாஹகமும் சொல்லுகிறது? என்தைவ ருளிக்செய்கிறார் - இஸ்ர ஸ்லோகங்களில் இதி । விஷ்ணுமிதி - க்ரான்தம், லோகான்க்ரான்தவந்தம் । விஷ்ணு, வ்யாபம் । வாஸுதேவம், ஸ்ரீமத்தாராயணம் - விஜானந்விப்ர: , தத்வதர்ஸிந் விப்ரத்வம் கச்சதி - அந்யதா விப்ராபாஸ இத்யர்த்தம் - ப்ரக்ரியை யாலே இதி । ப்ராஹ்மணஸ்தி ப்ராஹ்மண இதி வ்யுத்பத்தியாலேபென்தபடி - ஁நந் ஸபந்தமென்கிற வகநத்தில் சாமான்யவாசிப்ராஹ்மணஸ்தத்துக்ரு நியாமகமன்திககே விஸேஸபரத்வ சொல்லக்ருமோ? ஁திபாஹகமுண்டாகிலைன்றோ யோகாஸ்ரயணமுபபந்மாவது? என்தைவ ருளிக்செய்கிறார் சாமான்யவிஸயமானாலும் இதி - பர்ஸுபாஷண பணணுகிற சாமான்யப்ராஹ்மணவிஸயத்தில் - “வேதா விப்ரா: கేశவஸ்சைகராஸி” இத்யாதிப்ரகாரேண ப்ராகவதந்ந்ரஜ்ஞதயா அன்தோ ப்ரணாமபூர்வக் க்ஷாபணசொல்லுகிறது - இடபடி யானால் ப்ராகவத்யான்த்ரஜ்ஞ ப்ராகவத்விஸயத்தில் அபராஹ்பரிஹார கைமுத்யசித்டமென்து க்ருத்தது இங்கு சாமான்யப்ராஹ்மணத்வ ப்ராகவத்ப்ராஹ்மணத்வகூத்கைமுத்யந்யாயம் சொன்னால் வ்ரணந்ந்ரப்ராகவத்விஸயத்தில் அபராஹக்ஷாபண சித்டியாமல் ப்ரஸஜ்ஜிக்ருகும் இத்யாதி பாஹகமூஹம் - இடபடி ஜானவான் அன்தைவ வுதிபூர்வகமாக ப்ராதிபூல்யத்திலே ப்ரவூத்தனானாலும் - ...

(சா.ப்ர.) ப்ரடொடிபாழ்வார், ப்ரக்தாஹ்நிபு: - ப்ராகவதாபராஹக்ஷாமணாக்ரணே ப்ரத்யவாயபாஹகதயோபாத் வகநஸ்த ப்ராஹ்மணஸ்தவஸ்ய ஸ்வாபிமதார்த்தபரத்வம் சப்ரமாண ப்ரதர்ஸ்யார்த்தந்ந்ரபரத்வே஽பி “வேதா விப்ரா: கేశவஸ்சைகராஸி:” இத்யாந்யானுபூணேன ப்ராகவதந்ந்ரஜ்ஞதவதேவ ப்ராஹ்மணஸ்தநிர்திஸ்தானா ப்ரஸாதநியத்வாத் ப்ராகவத்யந்ந்ரபரத்வாணா ஸ்ரீவேஷணவானா ப்ரஸாதநியத்வ கைமுதிகந்யாயசித்டமித்யாஹ இஸ்ர ஸ்லோகங்களில் இத்யாதிநா । நநு “நிர்வாஹிபு க்ருதேபு க்ராகஸ்வஹோமதிர்நுஸயினி யதி ஸ்யாத்ந: । வரத ஹி தயஸே ந சஸேமஹே நிர்நுஸயித்யோ ஹதா ஹவயம் ॥ யத்ரஹகல்ப - ...

(சா.ஸ.) ஁த்பவகநே ப்ராஹ்மணஸ்தவதர்ஸித்வப்ரவூத்திநிமித்த இதி நாதிவாதாவகாஸ இத்யாஹ । இஸ்ர ஸ்லோகங்களில் இதி । விஸேஸவிஸய. எவ ப்ராஹ்மணஸ்தவ்ஹோ முஹ்யவூத்., அந்யத்ர த்வீபகாரிக இதி பாவ: । அஹீத வேதமாத்ரே ப்ராஹ்மணஸ்தி ப்ரததி வ்யுத்பத்தியா ப்ராஹ்மணஸ்தவஸ்ய ப்ரஸித்டிப்ராஹ்மணமிதி யோ வதேத் ப்ரத்யபி ந மதபிமதார்த்த ஹநிர்ஸித்யாஹ - சாமான்யேதிப்ரபதநஸ்ய ப்ரதிபதோகஸ்ய வா ப்ராயஸித்ததா அநுதாபாதிபி - ...

மூலம்। “அனுதாபாதுபரமாத்ராயஸ்சித்தோந்முக்தவத: । தத்பூரணா஑்வாபரா஢ாஸ்சவ் நஸ்யந்தி பாடச: ।।

(சா.தீ.) பாபானா் நாஸப்காரம் ஢ர்ஸயதி - அனுதாபா஢ிதி - பாபத்தைப் பண்ணின அநந்தரம் பஸ்சாத்தாபத்தால் பண்ணின பாபத்தில் நாலத்தோர் அஸ்கழியும் இனி பண்ணக்கடவேனலலேனென்று ஁பரமாத், விடுகையால் ஢ிதீயாஸ்கழியும் - ப்ராயஸ்சித்தோ஑ோகமாத்தால் தூதீயாஸ்கழியும் ப்ராயஸ்சித்தஸ்ய பூரணாத் ஑தூர்த்தாஸ்கழியும் - இப்படியே சர்வபாபங்களும் பாடஸோ நஸிக்குமென்கை-

(சா.ஸ்வ.) புன: ப்ரபத்திமாத்தாலே இஸ்வரன் ஑மிக்குமென்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போ அ஢ிகாரா஢ிதிலே யதோ஑ிதல஑ானுதாபா஢ிகள் பிறந்து யதா஢ிகாரம் ப்ராயஸ்சித்தாவலன் பன முண்டா மென்று, ல஑ானுதாபா஢ிகளும் அபரா஢ஸாந்த்யர்த்தமாபஸ்யக் மென்று சொன்னது விரோ஢ியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் அனுதாபா஢ிதி - அனுதாபா஢ி஑தூர் க்ரமேண பாடச: பாபநாஸகத்வாத்தூர்஑ிவிரோ஢ மில்லையென்று கருத்து - ய஢்஢ா ஑ு஢ி தூர்஑ித்தராதத்தில் ப்ராயஸ்சித்தாவலன் பன முண்டாமென்று சொன்னது கூடுமோ? “ய஢்஢்஢ கத்பநியுதானு஢வ்஑்யநாஸ்யம் தத்கிலிஷம் ஑ூ஑தி ஑ந்நுரிஹ ஑்ணா஢் . एवं सदा सकलजन्मसु सापराध क्षाम्यस्यहो तदभिसन्धिविराममात्रात् । निरवधिषु कृतेषु चागस्वहो मतिरनुशयिनी यदि स्यात्तत: । वरद हि दयसे न संशेमहे निरनुशयि धियो हता है वयम्” என்று அனுதாபா஢ி மாத்தாலும் பாபநாஸ்கொல்லுகையாலே த஢்ய்ராயஸ்சித்தம் நியமேன கர்த்வ்யமென்கிறது கூடாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - அனுதாபா஢ிதி । அனுதாபா஢ிகம் பாபநாஸகமானாலும் கூத்பநபாபநாஸக மல்லாமையாலே த஢்ய்ராயஸ்சித்தமாபஸ்யக்மென்றபடி. ய஢்஢ா, இப்படிபுன: ப்ரபதன் ஑ு஢ிதூர்஑ித்தராத ப்ராயஸ்சித்த மென்று சொன்னது கூடுமோ? ஑ு஢ிதூர்஑ித்தராதங்கள் அ஢ிகாரி஢ேன கு஑்ரதர஑்ங்களாயும் ஑஑ுதரங்களாயுமிரு - ...

(சா.ப்ர.) நியுதானு஢வ்஑்யநாஸ்யம் தத்கிலிஷம் ஑ூ஑தி ஑ந்நுரிஹ ஑்ணா஢் . एवं सदा सकलजन्मसु सापराध क्षाम्यस्यहो तदभिसन्धिविराममात्रात्” இत्या஢ி஢ிருத:பா஢ிஸந்஢ிவிராமமாத்தா஢ிநாமபி ஑ுஷ்கர்த்விநாஸகத்வம் ஑ோ஢்யத इति कथमवश्यं भागवतापचारे तत्प्रसाद एव कार्य इत्यच्युत इत्यत्राह । अनुतापादित्यादिना । ननु प्रपदनस्योत्तराघहेतुप्रायश्चित्तत्वं नोपपद्यते । - ...

(சா.வி.) அனுதாபா஢ிதி - அனுதாபா஑்஑தூர்஑ிஸோ நஸ்யதி । ஁பரமாத், பாபகர்த்மணோ நிவூதேரபி ஑தூர்஑ிஸோ நஸ்யதி । ப்ராயஸ்சித்தோந்முக்தவத: ப்ராயஸ்சித்தே ப்ரவூத்யா ஑தூர்஑ிஸோ நஸ்யதி । - தத்பூரணாத், ப்ராயஸ்சித்தஸமாப்த்யா । ஑தூர்஑ிஸோ நஸ்யதீத்யர்த்த: - நநு “ஸக்தௌ ப்ரதிப஑ுக்ம் ஑்யா஢ஸக்தௌ - ...

(சா.ஸ.) ஑ி஑்ந எவேதி ஑ி஑்ணாயா஢் । அனுதாபா஢ிதி । தத்பூரணாத், ப்ராயஸ்சித்த நிர்வர்தநாத் “நிர்வ஢ிஷு கூதேஷு ஑ா஑ஸ்வ஢ோ மதிர்நுஸயநி ய஢ி ஑்யாத்: । வர஢ ஢ி ஢யஸே ந ஑ஸேம஢ே நிர்நுஸயி ஢ியோ ஢தா ஢ே வயம் । ஑ாம்யஸ்ய஢ோ த஢஢ிஸந்஢ிவிராமமாத்தாத் “இத்யா஢ி஑ுருக்தி஢ி: பா஢ச த்யுக்ம் । ஑ானந்தோ஑்ய஢் கத்மி஢஢கரவம் நி஑்ர஢ஸ்ய ம஢த: பாத்த்மாஸம் இத்யா஢ிர்நுதாப: । ஁பரமஸ஢்஢: அ஢ிஸந்஢ிவிராமபர: । ப்ராயஸ்சித்தார஢்஢ஸவி஢ானம் ப்ராயஸ்சித்தோந்முக்தவம் । சர்வ, ஑ு஢ிதூர்஑ித்தேத்யர்த்த: ।...

மூல்। பூர்வஸ்மிந் வா பரஸ்மிந்வா கல்பே நிர்விண்சேதஸாம்। நிவர்த்யதாரதம்யே஽பி ...

(சா.தி.) பூர்வஸ்மிந்நிதி - பூர்வப்ரஹ்மகல்பங்களிலே நிர்விண்சாராநாருக்கு உதரகல்பத்தில் நிர்விண்சாராநாரைக்காட்டில அல்பபாபம் - உதரகல்பத்தில் முமுக்ஷுக்களுக்கே காலதீர்வத்தால் அதிக பாபமுண்டு. இப்படி நிவர்த்ய - ...

(சா.ஸ்வ.) கதையாலேயிதுகளுக்கு ல஘ுதரமாய் ஂகரூபமான ப்ரபதன ப்ராயசித்தமாகக் கூடாதே? ப்ராயசித்தஸாஸ்த்ரங்களிலே பாபங்களுடைய கௌரவல஘ுவான அநுபூநமாகவன்றோ ப்ராயசித்ததாரதம்ய விதிக்கப்படுகிறது. கிஷ், “விஹித யதகாமானா காமாது ட்விபூந ப்ரவேத்” இயாதிக்களாலே ப்ராயசித்தம் அவூத்மாக லேணுமென்று சொல்லுகையாலே சக்ர்த்வப்ரபதனமாத்ரம் தான் ப்ராயசித்தமாகக் கூடுமோ? எனவருளிச்செப்கிறார் அநுதாபாதிதி। சர்வே அபரா஢ா: , கुरुபூதா ல஘ுபூதாச்ச சர்வே பாபா: பாடசா: அநுதாபாதிபி: சதுர்நிர்நிஷ்யந்தித்யர்த:। கुरुதரபாபங்களுக்கும் ல஘ுதரபாபங்களுக்கும் ஂகரூபமான அநுதாபாதிதிரிக நாசகமாகக் காண்கையாலிங்கு ஂகரூபப்ரபதனம் ப்ராயசித்தமாகக்கூடுமென்று கருத்து. அநுதாபாதிக்கள் ஂகரூபங்களானாலும் சாஸாத்ராயசித்தகூச்சுாதிக்கள் பாபதாரதம்யானுபூநமாக தரதமபாவஸ்த்ர மாபிருக்கிறாப் போலே ப்ராயசித்தப்ரபத்தியிலும் அவூத்த்யநாவூத்த்யாதிதாரதம்ய லேண்டாவோ? எனவருளிச் செப்கிறார் பூர்வஸ்மிந்வேதி - பூர்வஸ்மிந்கல்பே நிர்வேதபுரஸ்சரம் ப்ரபந்நாபேக்ஷயானந்தரகல்பே நிர்வேதிந ப்ரபந்நஸ்ய - ...

(சா.ப்ர.) ப்ரபந்நேஷு கेषுசித்தபாரம்பகபாபஸ்ய கुरुதரஸ்ய சம்பவாத் கेषுசித்த ல஘ுதரஸ்யாபி சம்பவாத் கुरुல஘ு பாபயோச்சைகப்ராயசித்தத்வானுபப்தேரந்யதா க்ருத்தநபாபானாமேகப்ராயசித்தகத்வப்ரஸக்ஞேநானேகப்ராயசித்தவிதி வையுத்தியத்யத்ர ப்ரஸ்ஸவிக்ர்துஸ்சர்வசக்தித்வேந கुरुதரபாபநிவர்தனப்ரஸ்ஸவிக்ரதசம்பவாஹ்ல஘ு ப்ராயசித்தானுபூநாசக்தே விஷயே஽பி தத்ரஸ்ஸவிக்ரதசம்பவாத், “யதேநகாமகாமேந। சுதுஷ்கரேந ஸோச்சேத்யோ யேந யேநேஃஹேதுநா” இயாதிப்ரமாணைசர்வப்ராயசித்தத்வேந விநியோகாத்த பூர்வோத்தரகல்பமூக்தானா நிவர்த்யதாரதம்யே஽பி ப்ரந்யாஸமாத்ராத்ஸாரநிவூத்தித்வபூர்வசித்தக்ருத்தநபாபப்ராயசித்தத்வமவகதமுபபத்யத எவ இயபிப்ரயந்நாஹ - பூர்வஸ்மிந்வா பரஸ்மிந்வேத்யாதி। - ...

(சா.வி.) ஸரணாகதி:” இயுக்தம்। சா ஸரணாகதி: ப்ராணாத்யயபயந்த்ராயசித்தநிவர்த்யப்ரஹ்மஹ்யாஸுராபானாதி ஜநிதகருதமபாபநிவர்திகா கதம் ச்யாதித்யாஸக்ஷ்ய பூர்வோத்தரகல்பயோ: பாபதாரதம்யே஽பி மோக்ஷர்த்ரபத்தே ரவிஸேஷண பாபநிவர்தகத்வவஜ்ஜலோத்தபதநசக்திமத: கிம் காம்பூரியாதிவிசாரேணேதி ந்யாயேந பாகவதாபசாரம் விநா ல஘ுகुरुதாரதம்யானாத்ரேண “துராசாரோ஽பி சர்வாஸி க்ருத஘்நோ நாஸ்திக: புரா। சமாஸ்யேதாதிதேவம் ஸ்ர஢்யா ஸரணம் யதி। நிர்दோஷ வி஢்நி த்ஜந்தூ ப்ரபாவாத்ரபமாத்த்மந.” இயுக்தம் ப்ரபாவம் ஸ்மாரயதி। பூர்வஸ்மிந்நிதி। ஂகைவ பாபபேதேந ப்ரதி பாபம் ப்ரபத்தி: - ...

(சா.சம்.) நநு கருபி கருபாயசித்தம் ல஘ுநி ல஘்விதி ஸ்மூதௌ சத்யாஸநேகேஷா க்ருபூணா ச ஂகா ல஘்வி ச ப்ரபத்தி: கதம் ப்ராயசித்ததா ப்ரஜேதிதி இமா ஸக்ஷா ட்஢்நான்தேந சமா஢்நே। ட்஢்நாப்யா, பூர்வஸ்மிந்வேத்யாதிநா। ஂ஢்நே ட்஢்நான்தப்ர஢்நம்। ட்஢்நித்யே ட்஢்நான்திகஸ்ய கதநம் - நிர்விண்சேதசா, சம்சாரே நிர்வேதம் ப்ராப்சசேதசா ப்ரபந்நானாம் - கல்பே, ப்ரஹ்மகல்பே - பூர்வகல்பப்ரபத்த்யபேக்ஷயா - ...

மூலம்। ப்ரபத்திர் விசிஷ்யதே। எவமேவ ல஘ுநா வா குருணாமபி வாஸாம்। சகூத்ரபத்திரைகேவ சத்ய: ப்ரஸமகாரணம்॥

உளதானவல் வினைக்குள்ளம் - ...

(சா.தி.) பாபதாரதம்ய முண்டாகிலும் ஁கரூபையான ப்ரபத்தியே, சர்வருககும் பாபநாசிசையாம் - இப்படியே ல஘ுவான பாபங்களுக்கும் குருவான பாபங்களுக்கும் சகூத்ரதையான ஁கப்ரபத்தியே நிராசிகை யாமென்கிறார் - எவமேவதி - ...

இனி அஹிகாரத்ததைப்பாட்டால் சஜ்ஹகாட்டுகிறார். உளதான இத்யாதி - உளதான வல்வினைக்கு,

(சா.ஸா.) ஁ககல்பானு஁தபாபானாஹிகயே஁பி உஹயாரபிசகூதநு஁திக ரூபப்ரபத்தயேவ ப்ராபிவிருதி சர்வபாபநாஸ:। நிவர்த்யபாபதாரதம்யே஁பி சர்வபாபப்ராபிசித்தாத்தமகமோகார்த்தப்ரபத்திர் விசிஷ்யதே। எவமேவ குருணா ல஘ுநாமாஸா சகூத்ரபத்தி: - ந த்வாவூதா। ஁கேவ, ஁கரூபேவ। சாஜ்ஹயஸ்த்வயத்நகூரவாதிபூதா। சத்ய: ப்ரஸமகாரணம், சத்ய எவ நாஸகம்। ப்ரோபஸாரித்ரிஸேஸநாஸகம்। நது மோகார்த்தப்ரபத்திவத்ஸத்ய: கிஸ்த்ரிதஸநாஸக ஸாராவஸானே ஸேஸநாஸக மென்று கருத்து.

இப்படி இவஅஹிகாரத்திலே பூ஁பூவூத்தரா஁த்துக்கு அஞ்சி தந்மூலப்ராபத்த பாபநிவர்த்யத்தமடி மிலே ப்ரபதந டண்ண ப்ராபமென்று ஸொன்னது கூடுமோ? பாபாரஹகபாபத்துக்கு ப்ரபதநரூபப்ராபிசித்தமே டண்ணவேணுமென்று நிர்வந்த முண்டோ? ப்ராபிசித்தாந்ரத்தாலேபும் தந்ரிவூதரிஸபாதிக்கலாமோ? கிச, அந்யதேவதாப்ரபதநத்தாலே தான் பாபாரஹகபாபநிவூதரி ஸபாதிக்கலாகாதோ? இத்யாதிஸஜ்ஹைகளை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு அஹிகாரத்ததைப் பாட்டாலே ஸஜ்ஹிக்கிறார் உளதான இத்யாதி। உளதான, வர்தமானமான வல், ஁஁மான - ப்ராபத்தமானகையாலே ஹக்திமுதலான ப்ராபிசித்தாந்ரத்தாலே நிவர்தியதுமஸக்ய மானவென்றபடி, வினைக்கு, பாபத்துக்கு "உபாய - ...

(சா.ப்ர.) "அநுஹவிதும஁யூதம்" இத்யாபூதரூத்யானந்தஜந்மபரஹ்பாரிதாஸக்யவிஸஸநகர்மநிவூத்யத்த ஹகவதி கூதஹந்யாஸா அபத ப்ரவூதி விஹய சாதகவ஁ஜவ஁யாப்ரதூகா ஹவந்தித்யாஹ। உளதான இத்யாதிநா। உளதான வல்வினைக்குள்ளம் வெருவி, அநாதிஜந்ம பரஹ்பரா ...

(சா.வி.) சகூதூரூதமே஁ப்யேகவாரமேவெத்யத்த:।

உத்தார்த்த கா஁யா ஸஜ்ஹாதி - உளதான இதி, வித்யமானாது, வல் ஁஁து வினைக்கு, ...

(சா.ஸ.) ததநந்தரகல்பப்ரபத்தி: ஹூபிஸ்தபாபநிவர்தி கெதி நிவர்த்யதாரதம்யே அபி ப்ரபத்திரைகரூபேவ நிவர்திகெதி ஸப்ரபிபந்நத் த஁தேவ - அகாஸாம், அபரா஁தானா - சகூத், ஹக்திவதாவூதரிஹிதா - ப்ரபத்த்யந்தரானபேகெதி ஹாவ: - ப்ராபிசித்தப்ரபத்திரேவ। ப்ரதிபதூக்தஸஹயவ்யாவூத்யத்தமேவகார: - ஁கா, ஹக்த்யாதிநா ஸஹானபேகா - சத்ய:, ப்ரயோகானந்தரகஸண எவ -

உளதான இதி, வித்யமானாதுபலபாபாது - "அநுஹவிது஁யூதம் நாஸகாமிகால: - ...

(சா.ச.) விঘாத யவ சவதுத்ரவிஷயத்கர்ம । பூத்ரிபூர்வாகூத்யகரணகூத்யாகரணாதிருப - தூறடபார், வர்ஜயந்தி । தூறநதிடிலும், அநுதாபாபரமாப்யாமபி । இளைதாணிலை செகக. பூத்ரிதூர்வத்யகூதா த்திதிரித்யா நத்யேத் தத்யா । எங்குள் இத்யாதி । மத்த்வாமின: கபாரூபமத்யவிர்தத் எவெத்யர்த: ॥௨௩॥

மூலம்। பாரब्धேதரபூர்வபாபமகிலம் ப்ராமாடிகம் ஑ோத்ரம் ந்யாசேன ஑பயந்நப்யுபகத ...

(சா.டீ.) சர்வேசுவரன் ஑ரணாகதனுடைய பாபங்கலக் கழிக்கும் ப்ரகாரத்தை ஑லோகத்தால காட்டுகிறார் ப்ராரब्धேதரேதி - ப்ர஑ு: , சமர்த்ஸ்வாமி-ந , ஑ரணாகதரான நமமுடைய ப்ராரब्धேதரபூர்வபாபமகில, ப்ராரब्धांஸவ்யதிரித்ரமான பூர்வஜந்மகூதசர்வபாபங்கலையும், ஑த்ரகாலீனமான ப்ரமாட கூதங்கலையும், ப்ராரब्धांஸத்திலும் ப்ரபந்நனுக்கு அநிஸாஸத்தையும் இப்ப்ரபத்ரிமாத்ரத்தாலே கழிக்கும்

(சா.ஸ்வ.) இப்படியிந்த அதிகாராடிபிலே ஑ீசுவரன கைலிடாதே எபடடிகதும் ர஑ிகதமுென்று ஑ொன்னது கூடுமோ? ப்ராஸிவிரோடிபாபங்கல் அநந்ங்கலாகையாலே ர஑ிக்கககூடாதே? “தடடி஑ம ஑த்ரபூர்வாடியரஸ்லேஷவிநாஸௌ தடவ்யபடேஸாத்” என்கிறபடியே சமஸ்தபாபமும் ந஑மாகையாலே கூடுமென்னில் வேடாந்தவிஹிதையான ஑க்திவி஑ீககு சமஸ்தபாப நாஸகல் கூடினாலும் ப்ரபத்ரிக்கது கூடுமோ? ப்ரபத்ரியும் வேடாந்தவிஹிதையான ந்யாஸவி஑ீடாகையாலே கூடுமென்னில்ப்டோது ஑க்தியைப் போலே தானே ப்ரபடனமும் ப்ராரब्धநாஸக மல்லாமையாலே அநேகஜந்மவிலம்ப் ப்ரஸஜ்ஜிடாதோ? வ஑னலத்தாலே ப்ரபத்ரி ப்ராரब्धத்துக்கும நிவர்திக கைமென்னில்ப்டோது ப்ரபந்நா ஑ெல்லார்க்கும் ஑த்ர஑ணத்திலே தானே மோ஑ ப்ரஸஜ்ஜிடாதோ? ஑க்தியோ஑த்தாலே நிவர்திப்பிக்கப்போகாத ப்ராரब्धத்தை ந்யாஸமாத்ரத்தாலேதான் ஑ீசுவரன் நிவர்திப்பிக்கககூடுமோ? ஑த்யாடிஸஜ்ஜைகல ஑ரஹரிடா நின்னுகொண்டு அதிகாரார்தத்தை ஑லோகத்தாலே ஑ஜ்ஜி஑ிக்கிறார் ப்ராரब्धேதி ப்ர஑ு: , ஑்வதந்நனாகையாலே ஑஑ுதரந்யாஸமாத்ரத்தாலே ப்ராரब्धத்தைக் கழிப்பானேனென்று நியோ஑ாந஑்னென்றபடி ப்ராரब्धேதரபூர்வபாபம் சர்வம், ப்ராமாடிகோத்ர பாப சர்வ, ப்ராரब्धபாபேஷ்யேதடே஑ார஑கா஑்யுபகதாஸம் விநாந்யத்ஸர்வமபி । ந்யாசேன, வேடாந்தவி஑ிதந்யாஸவி஑்யா । ஑பயந், நாஸயந் - ஜந்மான்தர - ...

(சா.ப்ர.) பாபாரம்஑கபாபநிவூத்ரிவிஸிஸ்டமோ஑ார்த்ஸாஜ்ஜ஑ரந்யாஸே கூதே ஑஑்யுபகதப்ராரब्धவ்யதிரித்ரஸ்ய கூத்ஸநஸ்யாஸ்லேஷம் ஑ஜ்ஜ஑்யயந் கைலமோ஑ார்த்஑ரந்யாஸே஑பி பாபாரம்஑கபாபேன ஑ுடிபூர்வோத்ராதே - ...

(சா.வி.) அதிகாரார்த் ஑லோகேன ஑ஜ்ஜ஑ாதி - ப்ராரब्धேதி - கர்ம ஑ிவி஑ம் - ப்ராரब्धமப்ராரब्ध ஑ேதி - ஑஑காரி சமவ஑ானேன ஑லோந்முகம் யத்தப்ராரब्धம் । தடந்யடப்ராரब्धம் - ப்ராரब्धமபி ஑ிவி஑ம், ஑஑்யுபகதமந஑்யுபகத ஑ேதி । பூநஸ஑ கர்ம ஑ிவி஑ம், பூர்வாடிமுத்ராத் ஑ேதி - ஑த்ராத் ஑ிவி஑ம், ஑ுடிபூர்வகம஑ுடிபூர்வகம் ஑ேதி - தத்ர ப்ராரब्धேதர பூர்வபாபஸ்ய அநேகஜந்மானு஑ாவ்யப்ராரब्धம஑்யே ஑த்ஜந்மானு஑ாவ்யப்ராரब्धவ்யதிரேகேன ப்ராரब्धान்தரஸ்யாபி ந்யாசேன நாஸ: - ஑஑்யுபகதப்ராரब्धाஸ்யானு஑வ: - ...

(சா.ஸ.) சர்வபாபே஑்ய ஑த்யத்ர சர்வஸ஑்ஸஜ்ஜ஑ீதா: கே? அ஑ூ஑ீதானாம் கத நிவூத்ரி: ? ப்ரபந்நஸ்யாபி குடிலஸ்ய ஑்வஸஜ்ஜ஑்஑ிதகாலே கதம் மோ஑லா஑ ஑தி ஜிஜாஸாம஑ிகாரார்த்ஸஜ்ஜ஑஑மு஑ேன ஑மயதி । ப்ராரब्धேதரேதி । ஑த்டே஑ாவஸ்தியந்மதிமத: ஑த்டே஑ாவஸானாவ஑ௌ ஑லப்ரடானோந்முகம் ப்ராரब्धமகிலமியநேன அடத்த஑லமகூத ப்ராஸி஑ித் த பாபஜாதமு஑்யதே । ந்யாஸஸ்ய பூர்வ, ந்யாஸஸ்யோத்ரமியர்த்: । அந஑்யுபகதப்ராரब्ध஑ுண்டஸ஑்வேன ஑ே஑ாந்தராரம்஑கபாப ஑ூ஑ாதே । தஸ்ய ப்ராரब्धத்வம் - ...

इति सारप्रकाशिकासङ्गहे अपराधपरिहाराधिकारोऽष्टादशः ।।

श्रियै नमः ।

श्रीमते रामानुजाय नमः ।

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ।

॥ स्थानविशेषाधिकारः ॥

मूलं । यत्रैकाग्र्यं भवति भगवत्पादसेवार्चनादेः

(सा.दी.) एवं निरपराधस्य प्रपन्नस्यास्य यत्र तु । स्वामिकैङ्कर्यसामग्री वासस्थान तदुच्यते ॥ இவ் அதிகாரிக்கு யோగ்யமான வாசஸ்தானத்தை முதல் ஶ்லோகத்தாலே காட்டுகிறார் யत्रேति ।
भगवत्पादसेवार्चनादेः, ...

(सा.स्वा.) இப்படி पूर्वाधिकாரத்திலே प्रपन्नाधिकारिக்கு बुद्धिपूर्वोत्तराघத்தில் நிष्कृதியுண்டானதாயும் शिक्षையுண்டானதாயும் சொன்னது கூடுமோ? परमैकान्तियானவிலனுக்கு निरपराधமாக वर्திக்கும்படி வாசस्थலं दुर्लभ மாகையாலே बुद्धिपूर्वोत्तराघமும देशகாலவैषम्यத்தாலே வருமவையாகையாலே अश्लेषविषय மன்றோ? निरपराधतयावर्तनानुगुणपापस्थल முண்டாகிலன்றோ बुद्धिपूर्वोत्तराघத்துக்கு अश्लेषविषयत्व மில்லாமையாலே प्रायश्चित्त முண்டாவதென்கிற शङ्कावारणार्थं प्रपन्नाधिकारिக்கு निरपराधतयावर्तनानुगुणोचितवासस्थलங்களை இந்த அதிகாரத்தாலே நிரூபியா நின்றுகொண்டு अधिकारार्थத்தை ஶ்லோகத்தாலே சமூஹிக்கிறார் யत्रैकाग्र्यमित्यादि - यत्रस्थले - भगवत्पादसेवार्चनादेरैकाग्र्यम्, चित्तसमाधान भवति । यत्रैकाग्रता तत्राविशेषादित्युपायभक्तावुक्तस्य फलभक्तावपि समत्वादिति भावः । - ...

(सा.प्र.) एवं भक्तप्रपन्नयोरावश्यकं शास्त्रीयनियममपराधपरिहार चोक्त्वा निरपराधकैङ्कर्यरूप फलानुभवानुगुणं वासस्थानमाह - यत्रैकाग्र्यमित्यादिना । साधनानुष्ठान इव नृत्तावलोकनादिरूपभोगेऽप्यै काग्र्यस्यापेक्षादर्शनाद्वरन्यासफलभूतकैङ्कर्यरूप - ...

(सा.वि.) एवं निरपराधकैङ्कर्यं कुर्वतो निवासयोग्यं स्थानं निरूपयन् प्रथमं सङ्गृह्णाति - यत्रैकाग्र्यमिति । अत्रैव श्रीरङ्गे सुखमास्वेति श्रीरङ्गोपलक्षितसात्विकक्षेत्रं भगवदर्चनैकाग्रताहेतुरिति यत्रैकाग्र्यमिति सात्विकक्षेत्रं भगवदर्चनैकाग्रताहेतुरिति यत्रैकाग्र्यमिति तादृशपुण्यक्षेत्रमिह विवक्षितम् - तदसंभव इत्याह - ...

(सा.स.) उक्तविधकैङ्कर्यं कुत्र स्थित्वा कार्यमिति जिज्ञासां शमयितुमधिकारान्तरमारभमाणः प्रतिपाद्य सङ्गृह्णाति । यत्रेति । इतरविरक्तिपूर्विका भगवत्यनुरक्तिरैकाग्र्यम्, चातुर्वर्ण्यधर्मो यत्र देशे प्रतिष्ठितः तत्र ह्यै काग्र्यं भवति । आदिशब्देन भागवतसेवादि गृह्यते । अर्चनादेः - ...

मूलं। यत्रैकान्त्यव्यवसितधियो यस्य कस्यापि लाभः। वासस्थानं तदिह कृतिनां भाति वैकुण्ठकल्पं प्रायो देशा मुनिभिरुदिताः - ...

(सा.दी.) भगवत्कैङ्कर्यतत्त्वத்துக்கு யாதொருவிடத்தில் एकाग्रचित्तत्व முண்டாம் அவ்விடமும் யत्र च भगवदैकान्त्यத்தில் நிश्चितबुद्धिமானவனையாகிலும் ஒரு प्रपन्नனுடைய सहवासமுண்டாம். यस्य कस्यापि என்கையால் जात्यादिபிலேயெவனா கிலுமாம் पारमैकान्त्यமே வேண்டுவதென்று சூचितத்து दिव्यदेशமாகிலுமாம் மற்றோரிடமாகிலுமாம் அவ்விடமே भूमिபிலறிந்தவர்களுக்கு वैकुण्ठकल्पமான वासस्थानமென்கை मुनிகளால் स्मृतிகளில் சொல்லப்பட்ட बहुविधங்களான बदरिका नैमिश गङ्गातीर प्रयागादிகள் प्रायेण அங்கு एकान्तிகள सम्भावितரென்னும் अभिप्रायத்தாலே சொன்னார்களாமத்தனை. ஆகையால் - ...

(सा.स्वा.) यत्र च स्थले - ऐकान्त्ये, देवतान्तरप्रयोजनान्तरानन्वये निश्चितधियः। परमैकान्तिनः यस्य कस्यापि वर्णविशेषाद्यनादरेण श्रीकाञ्चीमुनिसदृशस्य यस्य कस्यापि लाभः। यत्रेति शब्दावृत्तिस्समुच्चया लाभे प्रत्येकं वासस्थलता ज्ञापनार्था। “निगृहीतेन्द्रियग्रामो यत्र यत्र वसेन्नरः। तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं नैमिशं पुष्करं तथा” इत्युक्तेः। तत्स्थलम्। कृतिनाम्। प्रपन्नानाम्। इह, संसारदशायाम्। वैकुण्ठकल्पं वासस्थानम्, विरोधिसंसर्गाभावात्कैङ्कर्यविघ्नाभावश्च वैकुण्ठसमानमिति भावः। ननु मुनिभिर्गङ्गाप्रयागपुष्करादिषु प्रशस्ततयोक्तेषु सत्सु कथमेवमुक्तमित्यत आह - प्राय इति। प्रायो देशाः। अत्र प्रायः पदम् बहुत्वपरमव्ययम्। बहवो देशा इत्यर्थः। तेन प्रायिकशब्देन न पौनरुक्त्यम् - गङ्गाप्रया - ...

(सा.प्र.) भोगेऽप्यैकाग्र्यमपेक्षितमित्यैकाग्र्योपयुक्तवासस्थानस्य भक्तप्रपन्नसाधारण्यमिति भावः - यद्यपि भगवदर्चनसेवादौ भगवदावासस्थलमेवोपयुक्तम् - तथापि तत्र प्रपन्नस्य देहधारणासंभवे किङ्कर्तव्यमित्यत्राह - यत्रैकान्त्यव्यवसितेति - अयं भावः। भगवत्सान्निध्ययुक्त श्रीरङ्ग, वृषगिरि, हस्तिगिर्यादौ वस्तव्यम्। तत्र देहयात्रालाभे परमैकान्तिनो भागवतस्य समीपे वा वस्तव्यमिति। ननु भगवद्भागवतसमीपे वस्तव्यत्वोक्तिरयोध्या मधुरा काश्यवन्त्या - ...

(सा.वि.) यत्रैकान्त्येति - यस्य कस्यापि, जात्यादि न्यूनतावतोऽपि - ननु “अयोध्या मधुरा माया” इति मुक्तक्षेत्रतया परिगणितानि किं न परिग्राह्याणीत्याह - प्रायो देशा इति - प्रायिकौचित्यवन्तः तत्काले धर्माभिवृद्धि देशत्वेन तात्कालिक प्रचुरयोग्यतामादाय मुनिभिः परिगणिताः प्रायः बाहुल्येनेत्यनेन अन्येषामपि सात्विकक्षेत्राणां निवासस्थानत्वं क्वचित्क्वचि - ...

(सा.सं.) रूपयुक्तमिति शेषः - तस्य तद्वासस्थानमित्यनेनान्वयः - प्रारब्धवशाद्वैकुण्ठाचलादिषु देहधारणादि दौर्घट्येन वासालाभे कथमित्यत्राह - यत्रेति - ऐकान्त्यं, पारमैकान्त्यं - तच्चानन्यप्रयोजनत्वे सत्यनन्योपायत्वम् - अस्मिन्निश्चलधियः। स्वस्माद्वर्णाश्रमादधिका एव गवेषणीया इति नियमप्युदासाय यस्य कस्यापीत्युक्तिः - कृतिनां, विशेषस्थलवासकृता वर्जनीयापचारभिरूणां “अयोध्या मधुरा माया” इत्यादिना मुनिभिरुदिताः। प्रायो देशाः, ...

இ(ங்கி)ருந்த நாளிப்படி. स्वयंप्रयोजनमाक निरपराधानुकूलवृत्तियिले रुचियम् त्वरैयम् ...

இத்தை ப்ரஸ்நபூர்வக மாக உபபாதிக்கிறார் இருந்தநாள் இत्याதிடால் அநுகூலவृத்தி, ப்ரகவத்கைஹ்யம் | பரிபூர்ணப்ரகவதநுபவத்தில த்வரே டம் - யதா, எஹிகைஹ்யகரணத்தில் த்வரே ...

(सा.स्वा.) गादयः । प्रायेण भागवतसम्भवरूपौचित्यवत्वात् चित्तैकाग्र्यानुगुणौचित्यवत्वाच्च प्रशस्ततयोदिता इत्यर्थः ॥४२॥

இப்படி ஏகாग्र्य் भागवतसहवासமும் சூலभமான देशமே वासस्थलமென்று சொல்லக்கூடுமோ? परमैकान्तितया सर्वोत्तरत्वेन प्रसिद्धनाன இவனுக்கு प्रसिद्धग्रामादிகமே उचितवासस्थलமன்றோ? अप्रसिद्धरहस्यप्रदेशं वासौचित्यமோ? किञ्च दशकालवैषम्यव्याजத்தாலே अश्लेषविषयமாய் போகும்படி பேயிருந்தால் ऐच्छिकसञ्चारத்தில் सन्तुष्टनाன कृतकृत्याधिकारिक்கு निरपराधतया वर्तनानुगुण वासस्थलान्वेषणनिर्बन्धं தானுண்டோ? எனகிற तटस्थशङ्कையில் परिशेष प्रमाणத்தாலே पूर्वोक्तस्थलमே वासस्थलமென்று निर्णयிக்கக்கடவராய்க்கொண்டு प्रश्नव्याजத்தாலே तटस्थशङ्कையை परिहरக்கிறார் இருந்தநாள் इति । இருந்தநாள் “काल कश्चिज्जगति विधिना केनचित्स्थाप्यमानाः” என்கிற अर्थसूचनमुखेन कृतकृत्याधिकारस्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारार्थ சொன்னபடி. “तस्य सर्व स एव हि” என்னும் படியாயிருக்கிற எனகிறவிடத்திலேதான் कृतकृत्य स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारार्थ சொன்னபடி இப்படி इति, இப்படி शास्त्रोक्तप्रकरणे । निरपराधानुकूल्य वृत्तिमिले भागवतकैङ्कर्यपर्यन्तभगवत्कैङ्कर्यத்திலே - இதினாலே इतराधिकारचतुष्टयार्थ சொல்லப்பட்டது. தானிருந்த - ...

(सा.प्र.) दिषु वस्तव्यता बोधकशास्त्रविरुद्धा स्यादित्यत्राह - प्रायो देशा इति ॥४३॥

नन्वेवं भगवद्भागवतविषये निरपराधकैङ्कर्यप्रवृत्तस्य “निगृहीतेन्द्रियग्राम” इत्यादिप्रकारेण यत्र क्वचन वासेऽपि न दोष इति स्थानविशेषनिर्णयो व्यर्थ इत्यत्र यत्र क्वचन ग्रामे वासे “एकान्ती व्यपदेष्टव्यो नैव ग्रामकुलादिभिः” इति निषिद्धव्यपदेशनिवृत्तिपूर्वकं “विष्णुना व्यपदेष्टव्यस्तस्य सर्व स एवहि” इति विहित स्ववृत्त्यनुगुणकाञ्चीपूर्णश्रीशैलपूर्णादिव्यपदेशवद्भगवद्भागवतसंबन्धपूर्वकव्यपदेशसिद्धयर्थं वस्तव्यतया ऋष्युक्तायवर्तादिदेशानामिदानीं तुलुष्काद्युपहतत्वात्त्याज्यत्वज्ञापनार्थं च स्थानविशेषनिर्णयः कर्तव्य एवेति वासस्थान सामान्येनाह - ஐஹந்தூர் इत्यादिना - ननु चातुर्वर्ण्यधर्माणां शैवादि - ...

(सा.वि.) दुक्तमेवेति सूचितम् - प्रायिकौचित्यवन्त इत्यनेन इदानीं तुरुष्कोपप्लुततया औचित्य नास्तीति सूचितम् - विष्णुना व्यपदेष्टव्यः, काञ्चीश्रीवेङ्कटाचल इति भगवदीय क्षेत्रादिनैव स्वस्थानादि व्यपदेशः कार्यः - न तु लौकिकग्रामनामादिभिरित्यर्थः ॥४३॥

(सा.सं.) बहवो देशाः - प्रायिकौचित्यवन्तः, असति बाधके निवसितमुचिताः ॥४२॥

सङ्ग्रहमिदं शङ्कोत्तरमुखेन विवृणोति - இரங்கநாளை इत्यादिणा - ...

மூலம். உடையவனாய் “एकान्ती व्यपदेश्यो नैव ग्रामकुलादिभिः। विष्णुना व्यपदेश्यस्तस्य सर्वं स एव हि” என்னும்படியாயிருக்கிற பரமீகாந்தி(க்கு) வृத்திக்கும் குணமாக வாசஸ்தானவிசேஷமேதென்னில். ஆர்யவர்தாதி புண்யதேசங்கள் யுகஸ்வபாவத்தாலே இப்போது வ்யாகுலங்களானபடியாலே சாதுவர்ணியம்மும ப்ரதிஸ்திமானவிடத்திலே வசிப்பானென்கிறதே இப்போதைக்கு உபாடியம் - அவ்விடங்கள் தன்னிலும் “கருந்தடமுகில் வண்ணனைக - ...

(சா.தி.) யம் சாதுவர்ணியம் ப்ரதிஸ்தி மானவிடத்தில். “यत्र वेदाश्च यज्ञाश्च तपस्तस्य दमश्शमः। स वै देशो हि वस्सेव्यो मावोऽधर्मः पदास्पृशेत्” அம்மங்களை காலாலுதையாதபடி இருக்கும் தேசம் அதிலே என்று சொல்லப்பட்டவிடத்திலே இனி இத்தேசத்திலும் பாகவதோத்தரதேச பரிஹ்ய என்கிறார் அவ்விடங்களை தன்னிலும் இत्याதியால். கருந்தடமுகில்வண்ணனை கருத்து பெருத்த மேய் போன்ற வர்ணனை. - ...

(சா.சா.) விடம் கௌரவியுருமமாகில் தவரூபம்யுடையாலும், கௌரவியுருத்தில உதகடையாலும் தத்யோயஸ்தலவிசேஷ கிடையாவிட்டால் ஆத்மதாரணமலமமான அஹிகாரி என்றபடி ஁காந்திதி. ப்ரபந்ன் ப்ரஸித்தனாயிருந்தாலும் ஁ராமகுலாதிர்களாலே வ்யபதேசயோயனல்லாமையாலும், விஷ்ணு வ்யபதேசவ்யனாகையாலேயும் “आविद्यः प्राकृतः प्रोक्तो वैद्यो वैष्णव उच्यते। आविद्येन न केनापि वैद्यः किञ्चित्समाचरेत्” என்று ப்ராகுத சஹவாசயோயனாகையாலும், ப்ராகுதஜனபூயிஸ்த்ரப்ரஸித்த஁ராமாதிவாஸ கூடாதென்று கருத்து. ஆகையால் வாஸஸ்தல இவ்அஹிகாரிக்கு பூவோக்தஸ்தல மன்றிககே வேறுணடோ வென்று ப்ரஸ்ததாப்யம். சாமான்யதஸ்சர்வருக்கும் வாஸஸ்தலமாக ஁பிகள சொனை ஆர்யவர்தாதிதேச மில்லையோ? என்ன பரிசேஷப்ரமாதத்தாலே உத்தரமருளிச்செட்கிறார் ஆர்யேதி. ப்ரஸித்தஸ்தலம் யுகஸ்வபாவத்தாலே அயோயமானால் கத்யந்தராவாவத்தாலே அப்ரஸித்த மாயிருந்தாலும் த்மர்ப்ரதிஸ்தாயோயதேசமே உபாடிய மென்றபடி சாதுவர்ணியம்நுண மாயிருந்தாலும் “तव दास्यसुखैक सङ्गिना भवनेष्वस्त्वपि कीटजन्म मे” என்றிருக்கிற அஹிகாரிக்கு பாகவதரிலலாத விடம் வாஸயோயமாமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - அவ்விடங்கள் தன்னிலும் இதி. சாதுவர்ணியம் ப்ரதிஸ்தி மாயிருக்கிற தேசங்களுககுளளே பெனறபடி கருந்தட இதி. கரும, கருப்பாய திடம், துடமான, முகில், மேயம். வண்ணனை, நூலநிவிடமேயசதேசவர்ணனை சசாரதாப ஁ரனான ஁கூஷனை யென்றபடி.

(சா.ப்ர.) பூயிஸ்ததேசேவபி சம்மவாத்பரமீகாந்திபி: கதம் தத்ர வஸ்தவ்யமியத்ரா஁ - அவ்விடங்கள் தன்னிலும் இதி - த்மர்ப்ரதூரஸ்தலேவபித்யர்:। கருந்தடமுகில் வண்ணனை இत्याதி, சசாரதாப஁ர் ஜிவசர்ஸகூஷைகஸ்வபாவ - ...

(சா.வி.) வசிப்பானென்கிறதுவே, வஸ்தவ்யமியதேவ - இப்போதைக்கு ஁தத் சமயஸ்ய உபாடியம் - “यत्र यज्ञाश्च वेदाश्च तपस्तस्यम्” இத்யுத்தஸ்தானமேவ ஁ர஁மியத்யர்: - தத்ரபி பாகவதோத்தரதேசமேவ பரி஁ர஁மியத்ய஁ - அவ்விடங்களில் தன்னிலும் இதி - ததஸ்தானேவபி - கருந்தடமுகில் வண்ணனைக் கடைக்கொண்டு கைதொழும் பத்தர்கள் இருந்தலூரிலிருககும் மானிடரேத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ - ...

(சா.ச.) சர்வ “मातापि भ्राता” இத்யுத்த சர்வ - வ்யாகுலங்கள், ப்ராகுதநஸ்திதிதூந்யா: தத்ரபி விசேஷ த்மநிஸ்தஸ்யஸ்ய ததபிவர்தக மனோஜ் ஁தலவிசேஷமா஁ - அவ்விடங்கள் தன்னிலும் இதி - கருந்தட இதி।...

மூலம் | கடைக்கொண்டுகைதொழும் பத்தர்களிருந்தவூரிலிருக்கு மானிடரெத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ” என்கிறபடியே **பாஶ்வதோத்தரமான** **தேச** **முமுக்ஷுவுக்கு** **பரிஶ்ராவம்** - “**கலௌ ஜகத்பதி விஷ்ணு** **சர்வஸஶ்ரமஸிஷ்வரம்** **நாச்சயிஷ்யந்தி** **மௌத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜனா**” **என்னச்செய்தே** “**கலௌ** **கலு** **பவிஷ்யந்தி** **நாராயணபராயணா** | **கச்சித்கச்சிம்** **ஹாபா** **திரா** **திரமிதே** **சு** **சு** **பூரிச** | ...

(சா.தி.) கடைக்கொண்டு, தங்களுக்கு **ரக்ஷகனாக** **சரணபுகு** **தன்னுடைய** **நைச்சயத்** **தை** **முன்னிட்டுக்கொண்டென்னுதல்** **தத்வீக்யு** **பர** **ரான** **பாஶ்வதா** **வசிக்கு** **மூரிலிருக்கிற** **மனுஷ்யர்** **பூர்வஜன்மங்களிலென்ன** **சுகூர்த்** **பண்ணினார்களோ** **என்கை** - இந்த யுகத்தில் **மஹாபாஶ்வதருண்டோ?** **என்னவருளிச்செப்கிறார்** **கலௌ** **ஜகத்பதிமத்யாதி** - **ஜனா** **பாஷண்டோபஹதாஸ்தந்த** **கலௌ** **விஷ்ணு** **நாச்சயிஷ்யந்தி** - **கலௌ** **கலுவதி**, **திரமிதே** **தேச** **மொழிய** **மத்த** **தேசங்களில்** **பாஶ்வதரோரிடத்தில்** **ஓரோருவர்** **அவிர்ஶ்வதிப்பர்**, **திரமிதே** **தத்தி** - ...

(சா.ஸா.) கடைக்கொண்டு, தங்களுக்கு **ரக்ஷகனாக** **சரணபுகு** **யதா** - **கடை**, **நைச்சயம்** | **ஸ்வநைச்சயத்தை** **முன்னிட்டுக்கொண்டு**, **கைதொழும்** **பத்தர்கள்**, **பரிஶ்ராவம்** **பண்ணாநிற்கிற** **பக்தர்கள்**, **இருந்தவூரில்**, **வசியாநிற்கிறவூரிலே** **இருக்கும்** **மானிடர்**, **மனுஷ்யர்** **எத்தவம்** **செய்தாரகொலோ**, **ஜன்மாத்ரததிலே** **எந்த** **தபஸஸை** **புண்யத்தை** **பண்ணினார்களென்கை** **சாமான்யதஸஸாவஸ்யதா** **புண்யமாக** **சாதூர்வ்யதர்மயோக்யதேசம்** **பரிஶ்ராவத்தி** **புண்யமாக** **பாஶ்வதோத்தரதேசம்** **வேண்டுகையால்** **அபயாகாரஸ்பந்நதேசமே** **விவசித** **மென்று** **கருத்து** - இந்த **கலியுகததிலே** “**கலௌ ஜகத்பதி விஷ்ணு**” **இத்யாதி** **பரிஶ்ராவதிக்ஷிவாக்யங்களாலே** **பாஶ்வதரேயிலலையென்று** **தோற்றுகையாலே** **பாஶ்வதோத்தரதேசமே** **வாஸத்யலமென்று** **சொல்லக்கூடுமோ?** **என்னவருளிச்செப்கிறார்** **கலௌ** **ஜகத்பதிமத்யாதி** - **கலௌ** **கலுவதி** | **திரமிதே** **திரிததேச** **கச்சித்கச்சித்** **விபிரகீர்த்தயா** **மஹாபாஶ்வதா** **பவிஷ்யந்தி** | **திரமிதே** **து** **பூரிச** **அவிர்ஶ்வதி** - ...

(சா.பரி.) **பாஶ்வத** **சயக** **ஜாதா** **ததர்சனபரிஶ்ராவா** **பாஶ்வதானாமாவாஸே** **தஸஸஹ** **நிவஸந்தோ** **ஜனா** **கோதஸம்** **வா** **தபோ** **அகூர்வநித்ய** - **நநு** “**நிபுண்நாநி** **யூய** **பஸ்மோதூலநததரா** | **பவிஷ்யத** **திரயி** **வாஶ்வாஸ்பரிஶ்ராவே** **து** **கலௌ** **யு** | **கலௌ** **ஜகத்பதி**” **இத்யாதி** **பரிஶ்ராவ**, **கலியுக** **பாஶ்வதா** **எவ** **ந** **ஸந்தித்யுக்** **கதம்** **தத்பரிஶ்ராவதே** **வாஸி** **வித்யித** **இத்யாஸத்ய** **பரிஶ்ராவ** **கலௌ** **ஜகத்பதிமத்யாதி** - “**யத்** **யத்** **ஹி** **நிதிஸ்யாத்விஷ்ணவோ** **சிஶ்ரஸம்மதா** | **தத்** **தத்** **வஸெநித்ய** **நான்யதே** **தி** **மதிர்ம**” **இத்யாதி** **பரிஶ்ராவாத்மோத்தரதே** **பாஶ்வத** **பரிஶ்ராவத** **பரிஶ்ராவத** **எவ** **பரிஶ்ராவத** **மதி** **வா** : | - ...

(சா.வி.) **கரும**, **நிலத்ய** | **தடம்**, **சாந்ரத்ய** | **முகில்**, **மேத்ய** | **வண்ணன**, **வரண** **இவ** **வரணோ** **யத்ய** **த** **கடை**, **தூர்** - **அத்யந்த** - **கொண்டு**, **ஸ்வீகृत்ய** | **கை**, **ஹஸ்தே** - **தொழும்**, **அராஶ்யதிரி** - **பத்தர்கள்**, **பக்த** : , **இருந்த**, **அதிஸ்தி** **ஊர்**, **திரா** - **இருக்கும்**, **வித்யமானா** : - **மானிடர்**, **மனுஷ்யா** - **எத்தவங்கள்**, **கானி** **தபாஸி** - **செய்தாரகொலோ**, **கூதவந்த**, **என்னச்செய்தே**, **இத்யுத்தவதே** - **கலௌ** **கலுவதி** - ...

(சா.ஸ.) **அதி** **நிலவிசாலமேதவரணமநதிசமீபே** **கூதாஜ்ஜலிபுடபக்தாவாஸஜனபதாவாஸமனுஷ்யா** **கி** **தபோ** **விசேஷமகூர்வ** - **பாஶ்வதோத்தர**, **பாஶ்வதபரிஶ்ராவ** - **பாஷண்டோபஹதே** **ஸம்** **கலியுக** **பாஶ்வதபரிஶ்ராவ** **தே** **க** **இத்யதிரா** - **கலாவித்யாதி** | **மஹாபரிஶ்ராவ**, **மஹாத்மா** : | - ...

मूलं। ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमाला पयस्विनी । कावेरी च महाभागा प्रतीची च महानदी । ये पिबन्ति जलं तासां मनुजा मनुजेश्वर । (प्रायो भक्ता भगवति वासुदेवे मलाशयाः ॥)” इत्यादिकளிலே கலியுகத்தில் भागवतர்கள் வசக்கும் देशविशेषं சொல்லுகையாலே இந்த யுகத்தில் இப்ப्रदेशங்களில் भागवत परिगृहीतमान स्थलங்களே परिग्राह्यங்கள் - திரு நாராயணியத்தில் “एक पादस्थिते धर्मे यत्र कचन गामिनि । ...

(सा.दी.) லாகில் बहुश आविर्भविप्पரென்கை நாராயணபராயணशब्दத தாலிங்கு श्रीशठकोपादि दिव्यसूरिकள் अभिप्रेतर்கள் ताम्रपर्णी नदी यत्रेति ஆழ்வாராகள் अवतरितத स्थलங்களுக்கு सन्निहित नदिकளை எடுக்கையால் ताम्रपर्णीति, ஆழ்வார்களில் श्रेष्ठरान நமமாழ்வாருடைய आविर्भावस्थलத்தில் नदियை முந்தவெடுக்கிறார் - यत्र च स्थले कृतमाला नदी, வைகையாறு. இதின் கரையில் பெரியாழ்வார் आविर्भावितதார் - यत्र च पयस्विनी, டாலாறு இதின் கரையில் திருமழிசையாழ்வார் முதலானார் यत्र च महाभागा। कावेरी प्रवहति - இதின் கரையில் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் முதலானார் यत्र च महानदी प्रतीची, ப்ரத்யக்ஷி । இதின் கரையில் श्रीकुलशेखरப் பெருமாள் आविर्भावित்தார் - प्रदेशान्तरங்களிறகாட்டில் भागवतोत्तर चातुर्वर्ण्यधर्म प्रवृत्तियुடைய देशमे वस्तव्य மென்னுமதில் महाभारतवचन प्रमाण மென்கிறார் திரு நாராயணியத்தில் இत्यादि - திரு நாராயணிய மென்று मोक्षधर्मத்தில் ஒரு प्रकरणविशेषम् एकेति - एकेन पादेन स्थिते धर्मेयत्र कचन गन्तुमुद्युक्ते सति - ..

(सा.स्वा.) सामान्यत उक्त्वा श्रीशठकोपादिदिव्यसूरीणामाविर्भावमभिप्रेत्य विशिष्य ऋषिराह - ताम्रपर्णीति - दिव्यसूरीणा मध्ये शठकोपमुनेः श्रेष्ठत्वात् ताम्रपर्णीति तदाविर्भावस्थलस्य प्रथमकथनम् । - कृतमालेति, श्रीविष्णुचित्ताविर्भावस्थलकथनम् । पयस्विनीति भक्तिसारादेः, कावेरीति भक्ताङ्घ्रिरेणुप्रभृतीनाम् । प्रतीचीति कुलशेखरादेराविर्भावस्थल कथनम् । प्रदेशाङ्गणेषु इति । चातुर्वर्ण्यधर्म प्रतिष्ठितमाने प्रदेशाङ्गणेषु एतेन पदं ऋषिः प्रशसितप्रदेशाङ्गणेषु कलिकालात्तिले विशेषप्रमाण मन्त्रिकके चातुर्वर्ण्यधर्मयोग्यभागवतसमृद्धदेशमे वासस्थलमेतन्नु निर्णयिककम्पोपामो? एतेन प्रमाण मरुगिच्छेयकिता - तिरु नारायणीयத்தில் इति - श्रीमहाभारते मोक्षधर्मे नारायणीये इति ख्याते प्रकरणे एतेन पदं - एकपादस्थिते धर्मे, एक पादेन स्थिते - यत्र कचन गामिनि गन्तु - ...

(सा.प्र.) ननु सर्वेश्वरेणैव देवानामपि वासयोग्यत्वेन “यत्र धर्मो न हीयते - यत्र वेदाश्च यज्ञाश्च” इत्यादिना धर्मोत्तर देशस्यैवोक्तेः कथं भागवतपरिगृहीतस्यैव वासस्थानतोक्तिरित्यत्र गुरुपूजनवेद यज्ञ तपस्सत्यदयादीनां भागवत प्रचुरदेश एव विद्यमानत्वात् तथोक्तिरित्यभिप्रयन्नाह - तिरुनारायणीयத்தில் इत्यादिना - भारते मोक्षधर्मे श्रीतिरुनारायणीयाख्यं - ...

(सा.वि.) ताम्रपर्णीतीरे शठकोपाविर्भावः - कृतमालातीरे विष्णुचित्ताविर्भावः - पयस्विनीतीरे भक्तिसाराविर्भावः - कावेरीतीरे भक्ताङ्घ्रिरेणुमुनिवाहनयोराविर्भावः - प्रतीची, प्ரत्यूष्णी - काञ्चीनदीतीरे कुलशेखराविर्भावः - नारायणीयத்திலே, शान्तिपर्वणि - मोक्षधर्मेषु नारायणीयमिति - ...

(सा.सं.) प्रतीची शब्देन सिन्धुनदीप्रमुखाः गृह्यन्ते - भागवतोत्तरो धर्मोत्तरश्च देशः परिग्राह्य इत्यत्र भागवदुक्तिं प्रमाणयति - तिरुनारायणीयத்திலே इति - शान्तिपर्वणि नारायणीये - ...

மூலம்। கத வஸ்தவ்யமஸ்மாபிர்ஹ்வஸ்தவ்ஸ்வ ந:” என்று தேவர்களும் ஋ஷிகளும் விண்ணப்பம் செய்ய “**“**குரவோ யத்ர பூஜ்யந்தே சாபுவூத்ராஸ்தாந்விதா: । வஸ்தவ்ய தத்ர யுஷ்மாபிர்யத்ர த்மோ ந ஹீயதே । யத்ர வேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸ்ச தபஸஸ்த்யம் தமஸ்ததா । ஹிஸா ச த்மஸ்யயுக்தா ப்ரதேயுஸுரோத்மா: । ச வை தேஸோ ஹி வஸ்சேவ்யோ மா வோஸ்த்ம: பதாஸ்புஷேத்” என்று பகவான் அருளிச்செய்தான் - அவ்விடங்கள் தன்னில் உகந்தருளின திவ்யதேவர்களிலே தனக்கு கௌரவத்துக்கு சௌகரியம் முள்ளவிடத்திலே நிரந்தரவாஸ பண்ண உচিতம் - ...

(சா.தீ.) கலியுகே ப்ராப்தே என்றபடி - குரவ இதி - யஸ்மிந் தேஸே குரவ பூர்வாக்: நாராயணபராயணா: யத்ர ச பாகவதஸந்நிதானாத்த்மோ ந ஹீயதே தத்ர பவத்ரி: வஸ்தவ்யமிதி - யத்ர வேதா அபூயந்தே தைர்விஹிதா யஜ்ஞா: பஸ்ச மஹாயஜ்ஞாஸ்ச தப: , ஸ்வதர்ஷாஸ்த்மாசார: - த்மஸ்யரூபா ஹிஸா, ஜ்யோதிஸ்தோமாதி: யஜ்ஞா: ப்ரவர்தந்தே ச எவ தேஸோ யுஷ்மாபிஸ்சேவ்ய: - எவ்ஸத்யத்ம: யுஷ்மாந் பீடயேத் என்கை அந்த பகவத்க்ஷேத்ரங்கள் தன்னிலும் கௌரவசௌகரியம் முள்ளவிடத்திலே வஸிக்கை உচিত மென்னு மத்ததை - ...

(சா.ஸ்வா.) மூக்யுக்தே சதி - கலியுக இத்யர்த: - குரவ இதி । ஸோபநவூத்ரா - நிக்ரஹீதேந்த்ரியா குரவ ஸ்ரேஸ்தா: பூர்வாக்: நாராயண பராயணா பாகவதா: யத்ர தேஸே பூஜ்யந்தே தத்ர பாகவத ப்ரதே பவத்ரிவஸ்தவ்யம் - யத்ர பாகவத ஸந்நிதானாத்த்மோ ந ஹீயதே - தத்ரேதி பூர்வோந்வய: - யத்ரா, யத்ர த்மோ ந ஹீயதே - யத்ர வேதா: । யத்ர த்விஹிதா: பஸ்சமஹாயஜ்ஞா: - தப: , உபாஸநாதித்யம் । ஸத்யம், யதார்தவசநம் । தம: , இந்த்ரியநிக்ரஹ: । த்மஸ்யயுக்தா: , த்மஸ்யயுக்தபஸ்வாதி விஸதஸநஸாஹ்யஜ்யோதிஸ்தோமாதித்யஜ்ஞாஸ்ச ப்ரதேயு: , ஹே ஸுரோத்மா: ! வ: , ச தேஸஸ்சேவ்ய: - வ: யுஷ்மாந் அத்ம: பதாபி ந ஸ்புஷேத் - குதோ வஸேதித்யர்த: - அத்மஸ்ய பாதநிதானாவகாஸோஸ்பி நாஸ்தீத்யர்த: । இப்படி பாகவதோத்தரமான த்மதேஸம் பரி஗ாஸ்யமென்று சொல்லடபோமோ? அப்போது ஆழ்வார்களும் அார்யர்களும் நியமேன உகந்தருளின திவ்யதேவவாஸ பண்ணுகிறதுவம் “எம்பெருமான் பௌதமலையிலேதேனு மாவேனே” என்றும் “ஸ்ரீரங்ரோபவநதடாஸு வர்திஸீயே” என்றும், திவ்யதேவவாஸத்தை அாஸாஸிக்கிறதுவங் கூடாதொழியாதோ? எனவருளிச செய்கிறார் இவ்விடங்கள் தன்னில் இதி. பாகவதோத்தரமான த்மதேஸங்களுக்குள்ளே எகாஸ்ய கிடையாவிட்டால் உகந்தருளின திவ்யதேஸம் வாஸயோக்யமாமோ? என்கிற ஸங்காவாரணார்த் கௌரவத்துக்கு இதி - பாகவதோத்தரமான திவ்யதேவவாஸமே உசிதமாகையால் ஆழ்வார்களும் அார்யர்களும் அத்தை அாஸாஸித்தார்களென்று கருத்து இப்படி ஸாமான்யத: உகந்தருளின திவ்யதேஸ வாஸத்துக்கு உசிதமாகில ரத்திலே “யாவச்சுரோரபாத மத்ரேவ ஸ்ரீரங்ரே ஸுகமாஸ்வ.” என்று விஸேஸித்து - ...

(சா.ப்ர.) பாக இத்யர்த: - நநூக்தாகாரயுக்தானாமநேகேஸா ஸ்தலானா வித்யமானத்வாத் - “ஸமஸுரபஸுஸுமாஸு ஷ்யோதந்மகரந்ந் விந்நுதாராஸு । கலிகாஸுரஸாலதரோ: கா வா பரிஹரது மத்யகர: கலிகாமு ॥ ”இத்யுக்தரீத்யா ஸ்தானவிஸேஸநிர்ணயோ ந ஸ்யாதித்யத்ராஹ - அவ்விடங்கள் தன்னில் இதி - உக்தகுணாவ்நிதேஸு தேஸ்வபி நந பாகவதாபிமத பகவத்க்ஷேத்ரே ஸ்வானுகுலே வஸ்தவ்யதோக்திஸ்சாவாஹரணபாஸ்யகாரோக்தி - ...

(சா.வி.) கஸ்சித்ப்ரத்யுவிஸேஸ: - மா வோஸ்த்ம: பதாஸ்புஷேத், அத்மநிரத: யுஷ்மாந்யதா - ...

மூல்। இத்தை “யாவच्छிரீரபாதமந்வை சரீரஜே சுவமாஸ்வ” என்று சத்வோதரங்களான பகவத்க்ஷேத்ரங்களுக்கு
 ப்ரதர்ஸனார்த்தமாக வருளிச்செய்தார் - பகவத்க்ஷேத்ரங்களே விவேகிக்கு வாஸஸ்தான மென்னுமிடத்தை “யத்
 நாராயணோ தேவ: பரமாத்மா சனாதன: । தத்புண்யம் தத்பர ப்ரஹ் ததீர்த்தம் தத்போவனம் ॥ தத் தேவர்ப்யஸ்சிஹ்நாஸ்ச்வே சைவ
 தபோதநா: ।” என்று ஂரண்யபர்வத்தில் தீர்த்தயாத்ரையிலும் “஑ோமந்த: பர்வதோ ராஜந்ஸுமஹான்ஸர்வதாதுமான் । வஸதே
 பகவான்யத்ர ச்ரீமான்கமலலோசந: ॥ மோக்ஷிபிஸ்சஸ்துதோ நிய்ய ப்ரபுநாராயணோ ஹரி:” என்று ப்ரதேஸாந்தரத்தில்
 மஹர்ஷியருளிச் செய்தான் ச்ரீவால்மீகிபகவானாலும் “சுபகஸ்சித்ரகூடோ஽ஸோ கிரிராஜோபமோ கிரி: ।
 யஸ்மிந்வஸதி காசுதஸ்த: கஸுபே இவ நந்நதே” என்கிறவிடத்தில் பகவததிக்ஷிதக்ஷேத்ரத்தினுடைய - ...

(சா.தீ.) ச்ரீபாஷ்யகாரருளிச்செய்தாரென்கிறார் - இத்தை யாவच्छிரீரேத்யாடியால் - ப்ரதர்ஸனார்த்தமாக,
 உபலக்ஷணமாக பகவத்க்ஷேத்ரமே வஸ்தவ்யமென்னுமத்தை ச்ரீவேதவ்யாஸ பகவானும் ஂருளிச்
 செய்தானென்கிறார் பகவத் க்ஷேத்ரங்களே இத்யாடியால் தத்பரப்ரஹ், க்ஷேத்ரேஸு பரிபூடம் - தபோதநா:
 வஸந்தீதி ஶேஷ: - தத்ர தபோதநா: வஸந்தி என்கையால் ஂந்ததேஸமே வஸ்தவ்ய மெனறதாயிறறு -
 சர்வதாதுமான், சர்வே தாதவோ கைரிகா: மந்ஷிஸிலாதயோ யத்ர ச: - மோக்ஷிபி:, முமுகுபி: - ச்ரீவால்மீகிபகவானும்
 ச்ரீமத்ராமாயணத்தில் ஂவ ஂர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிததானென்கிறார் - ச்ரீவால்மீகிபகவானாலும்
 இத்யாடியால் - சுபகஸ்சித்ரகூட: - ...

(சா.ஸ்வ.) சாவதாரணமாக வாஸஸ்தலகதந விரோதிபாதோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் - இத்தை
 இதி - கெரலாதி திவ்யதேஸ சர்வோத்ர மல்லாமையாலே ததவ்யவच्छேதார்த்தமாக சர்வோத்ரகதநம் । விஸேஸோக்தியும
 சர்வதிவ்யதேஸோபலக்ஷணமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து ஜானஸூந்ய
 ஂராயிருக்குமவனுக்கன்றோ க்ஷேத்ரவாஸநியமம் விவேகியாய் ஜாதாவான ப்ரபந்னுக்கு
 ஂகார்யானுஸூநதேஸமொழிய - திவ்யதேஸநியமமுண்டோ? வென்ன ஂதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்
 செட்கிறார் பகவத்க்ஷேத்ரங்களே இதி - தத்பரப்ரஹ், தத்சர்வத: பரிபூடமிய்த்ய: - ஂவ காரஸ்ய தத்ரேயத்ரான்வய:
 - தத்ரேவ வஸந்தீத்ய்த்ய: । சர்வதாதுமான், சர்வே தாதவ: । கைரிகா:, மந்ஷிஸிலாதயஸ்ச யத்ர ச: - மோக்ஷிபி:,
 முமுகுபிரித்ய்த்ய: । சர்வே சைவ தபோதநா: என்றும், மோக்ஷிபி: என்றும், சொலலுகையாலே பகவததிக்ஷித
 க்ஷேத்ரமே ஜாதாவக்கும் வாஸஸ்தலமென்று கருத்து ஂனால் ச்ரீராமாயணத்திலே ஂபிகளுடைய
 சாந்நித்யாதிக்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு சித்ரகூடாதிப்ரதேஸங்களில் சக்ரவர்தித்திருமகன்
 வஸித்தாரென்று சொல்லி பகவதாஸத்தாலே க்ஷேத்ரத்துக்கு ஂதிஸய சொல்லாமலிருக்கிறத
 விரோதிபாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ச்ரீவால்மீகி பகவானாலும் இதி । யஸ்மிந் ...

(சா.ப்ர.) விரூதேத்யாஸத்யாஹ - இத்தை இத்யாதி - தேவதாந்தர ததீய ப்ரசூரஸ்தல மேவாவதாரணஸ்வவ்யவच्छேதமிதி
 பாவ: - பகவதாஸதாதாபிமதஸ்தலே வஸ்தவ்யமிய்யுக்த: பக்ஷபாதகூதத்வவ்யாவூத்ய்த்ய ப்ரமாணான்யாஹ - பகவத்
 க்ஷேத்ரங்களே இத்யாதிநா - நந் பகவதாஸதவத் கைஹ்யானுஸூந்யார்த்த - ...

(சா.வி.) மா ஸ்புஸேத் - ந திரஸ்கூரியாதித்ய்த்ய: । வால்மீகிபகவானாலும், வால்மீகி பகவதாபி -
 சூசி்க்கப்பட்டது, ...

(சா.ச.) “ஹே ப்ரஹ்மந் தத்பர ஶ்ரேஷ் - ஑ோமந்த பர்வதே ஶுரீரம்” இத்யுக்தோ ஑ோமந்தபர்வத: - ...

(சா.தி.) என்கிற - ஶ்லோகத்தில் சர்வீஸ்த்வயதௌ சொல்லக்கடனோ மென்னவருளிச் செய்கிறார் - அபிஶ்நந்த்வயதௌ பெண்ணு - யஸ்மின்வஸதி என்று ராம சத்ரிதான ஹேது வாகச் சொல்லுகையாலென்று கருத்து - பஶ்வக்ஷாஸ்த்ரங்களிலும் பஶ்வக்ஷத்ரவாஸத்தின பலவிசேஷ காட்டுகிற வ்யாஜத்தாலே அதின் வஸ்த்வயதௌ காட்டப்பட்டதென்கிறார் த்ரிஸாத்வதாதி களிலும் இத்யாதி யத்ர பஶ்வதா ஸ்வயமேவாவிப்ரீதௌ ஆது ஸ்வய்வயதௌ த்ரிஸாஶ்டாதி - சிஶ்டை: ப்ரதிஸ்தாபிதௌ சௌத்ரம் வைஷ்ணவீர்மநுஷ்யாதிபி: ப்ரதிஸ்தாபிதௌ வைஷ்ணவம் துஶேந்द्रியேதி - நூதா, பாமரருடைய மனஸ்சுதுஶேந்द्रியத்தாலே பாரவஸ்ய த்தாலே மரணாத்பூர்வ் சர்வகாலமும - கல்மஷை: தேஹயாத்ராத்ரகூதபாபங்களால் மலிநமானாலும் பஶ்வக்ஷத்ரத்தில் மரணமாத்தால தற்காலத்தில் சயஜிந்மர்த்தவததையுடையும் அவர்களுக்கப்போது பஶ்வான் ஸ்வஸாஸாத்காரததைக கொடுக்குமென்றபடி - ...

(சா.ஸ்வா.) காकुत्स्थः वसति असौ गिरिराजोपमो गिरिस्सुभग என்று அந்வயிககையாலே
 सुभगशब्दத்துக்கு भगवद्वाஸத்தாலே வந்த अतिशयத்தில் तात्पर्यமென்றபடி - ஆனாலும் अर्चावतार
 सान्निध्यक्षेत्रத்துக்கு अतिशयसொல்லவில்லையே? “यत्र नारायणो देवः परमात्मा सनातनः” என்று
 सामान्यतः சொல்லித்தென்னில் இஸ்ஸாமான்யொக்தி विशिष्योक्त विभवाद्यवतारसान्निध्यवत्क्षेत्रத்திலே
 पर्यवसित्तन्यथा सिद्ध्यर्ह माकையாலே विशिष्य प्रमाण சொல்லவேண்டாவோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் श्रीसात्वतादिकளிலும் इति । दुष्टेति । नृणाम्, पामराणाम् । यच्चित्तं,
 किल्बिषैर्वृतम्, शास्त्राविरुद्धशब्दादिविषय प्रावण्यादि दोषैर्दुष्टमित्यर्थः - तेषां नृणां भगवत्क्षेत्रे मरण चेदन्तकाले
 देशवासमहिम्ना तच्चित्तं शुद्धिं याति । भगवत्साक्षात्कारो भवेदित्यर्थः - எல்லைக்குள்ளே,
 क्षेत्रमध्यத்திலே - मरणमाனால், कैमुत्यन्यायसिद्धमென்றபடி - இப்படியானால்
 भगवत्पिदुष्ஸோபாலே भगवद्द्रोहाद्यपचारங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு क्षेत्रத்திலே
 वसित்தவனுக்கும் இவ்அதிशயமுண்டாக प्रसङ्गியாதோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் -
 ஆகையால் इति - ...

(सा.प्र.) भागवत प्रचुरभगवत्क्षेत्रवासे कर्तव्ये कैङ्कर्यं कर्तुं मशक्तेन तु न तत्र वस्तव्यमित्याशङ्क्याशकै नापि निषिद्ध निवृत्तिरूपं कैङ्कर्यं कर्तुं शक्यमिति तदपि भगवत्क्षेत्र एव कर्तव्यमित्याह । ஆகையால் ...

(சா.வி.) சூசிதா - ஸ்வயவ்யக்தேதி - யத்ர ஸ்வேக்ஷயா பகவதாவிபிவி: - ஸ்ரீரக்ஷாதி தத்ஸ்வய வ்யக்தம் । தேவீ: ப்ரதிஸ்திதம் திவ்யம் । சித்நீ: ப்ரதிஸ்திதம் சைத்நம் । வைணவீ: ப்ரதிஸ்திதம் வைணவம் - இவற்றிலெல்லலைகளிலே, ஏதாஸு மர்யாடாஸு - ஏற்றச் சுருக்கங்களையும், உத்கர்ஷபிகர்ஷீ - பிரிய, பூதக - ...

(சா.சं.) எல்லைகள் இत्यादिना । क्रोशक्रोशयुगक्रोशत्रयादिषु पूर्वपूर्व देश वासफलाधिक्यं - ...

मूलं। “यत्किञ्चिदपि कुर्वाणो विष्णोरायतने वसेत्। न किञ्चिदपि कुर्वाणो विष्णोरायतने वसेत्” என்கிற படியே ப்ரவृத்திநிவ்ர்த்தி களாலே வல்ல கைடூர்யத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரபவத்ராகவதாபிமானவிஷயமான - சர்வோத்தரக்ஷேத்ரத்திலே வசிக்கை உचितம் - “நிர்஑ூஹிதேந்ந்ரித்யக்ராமோ யத்ர யத்ர வசேந்நர:। தத்ர தத்ர கர்ஸூக்ஷேத்ரம் நேமிசம் பூக்ரம் ததா” என்று சொல்லுகிற இது ரத்யந்நரமில்லாதபோது ஏதேனுமொரு தேசத்திலே வசித்தாலும் இவன் வசித்தாலே அத்நேசமும் ப்ரசஸ்த மாமென்கைக்காக

(சா.தீ.) விசேஷமும், ஸ்ரேயோவிசேஷமும் - யத்கிஞ்சிதபிதி - ப்ரவ்ர்த்திரூபேசு மானச வாசிக காயிக கைடூர்யேசு ஏதாகிலுமொரு கைடூர்ய பண்ணுவான் ப்ரவத்ரக்ஷேத்ரத்திலே வசிக்கக்கடவன் - ந கிஞ்சிதபிதி குர்வாணோ஽பி தத்ரேவ வசேத் - அபசாராதிசமகுர்வாண: நிவ்ர்த்திகைடூர்யநிஃ இத்யர்த: - இனி “நிர்஑ூஹிதேந்ந்ரித்யக்ராமோ யத்ர யத்ர வசேந்நர:” என்றது அபதிஷயமென்கிறார் - நிர்஑ூஹிதேதித்யந்நரம், - ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரவ்ர்த்திகளாலே, விஹித கைடூர்யத்தாலே - நிவ்ர்த்திகளாலே, நிபிதநிவ்ர்த்திடாலேயாத லென்றபடி விஹித காயிக வாசிக மானசிக கைடூர்யேசு சக்யம் யத்கிஞ்சித்குர்வாணோ ப்ரவத்ரக்ஷேத்ரே வசேத் - இல்லையாகில் ந கிஞ்சிதபிதி குர்வாண:, நிபிதமபசாரம் ந குர்வாணோ஽பி வா வசேதித்யர்த:। நாராயணியவசனங்களுாலும் பாரதாதி ஸ்ரேத்ர வாச சாசக வசனங்களுாலும் ப்ரவத்ராகவதாபிமத சத்வோத்தரக்ஷேத்ரமே வாசஸ்தலமென்று கருத்து இப்படி ப்ரவத்ராகவதாபிமான விஷய சத்வோத்தரக்ஷேத்ரமே வாசஸ்தலமாகில் “நிர்஑ூஹிதேந்ந்ரித்யக்ராமோ யத்ர யத்ர வசேந்நர:। தத்ர தத்ர கர்ஸூக்ஷேத்ரம் நேமிசம் பூக்ரம் ததா” என்று ஹிநதேசத்துக்கும் - ப்ராகவதவாசத்தாலே அதிசய சொல்லுகிறது விர்ரோதித்யாதோ? ஹிநதேசமாகையாலே ப்ராகவதனே வசிக்கக்கூடாதே! அது கர்ஸூக்ஷேத்ராதி துத்யமாகில் சர்வர்க்குமதுவே வாசஸ்தலமாக ப்ரசஸ்திடாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - நிர்஑ூஹிதேதி। ப்ரசஸ்தேதி, ப்ராகவதாதிஃஸ்தித தேசப்ரசம்சார்த் ...

(சா.ப்ர.) யத்கிஞ்சிதித்யாதிநா - நநு “தோர்யேஸ்வபச கூஹேவ” த்யாதிசு துர்நேச வாசினாமபி மோசாவ - ...

(சா.வி.) யத்கிஞ்சிதபிதி இதி, காயிக வாசநிகமானசிக ப்ரவ்ர்த்திரூப கைடூர்ய குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வசேத் - ந கிஞ்சிதபிதி, கிஞ்சிதபசாராத்மகம் ந குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வசேத் - அபானவாயுவிமோக்ஷண நிஃபிவந மூத்ரோத்ஸர்ராதி பரிஹர்ந் வசேதித்யர்த:। நிவ்ர்த்திரூபகைடூர்ய குர்வந் வசேதித்யர்த:। அபராதிபரிஹர் எவ நிவ்ர்த்திரூப கைடூர்யமிதி பாவ: - நநு நிர்஑ூஹிதேந்ந்ரித்யக்ராமோ யத்ரேத்யஸ்ய கா ரதிரித்யத்ராஹ - நிர்஑ூஹிதேதி - ததா துஃதேந்ந்ரித்யவசாசுசுதிதமித்யஸ்ய ப்ரபந்நேதரவிஷயதவமேவ ப்ரபந்நஸ்ய து - ...

(சா.சம்.) விபக்ஜ்யோக்தேத்யர்த: - சத்வோத்தர ப்ரவத்ரக்ஷேத்ரஸ்யேவ வாசஸ்தானத்வ மித்யுக்தமர்த் நிர்ரமயதி, ஆகையால் இதி। யத்கிஞ்சிதபிதி, ஸ்வரூபோசிதம் கிஞ்சித்காரம் குர்வாண:, விஷ்ணோராயதநே வசேத் ஸ்வத்யமபி சதரகூணதயா விவர்திதே। கிஞ்சிதபிதி, கிஞ்சித்காரம் ந குர்வாணோ஽பி விஷ்ணோராயதநே வசேத்। தஸ்யாபி க்ரமேண கிஞ்சித்காராதிசு ருசிரூத்யதத இதி பாவ: - யத்ரா அகூத்யம் கிஞ்சிதபிதி குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வசேத் - தஸ்யாபி தத்ர சதரகூணத்வாதிதி பாவ:। அகூத்யம், ந கிஞ்சிதபிதி। ஸ்வதர்மஸ்தஸ்ய வசிதும் ஸரோர பதநாய வா கிம் தேசவிசேஷ ரவேசேணேத்யபிப்ராயகானா “நிர்஑ூஹிதேந்ந்ரித்யக்ராம:। க்ரானசமாசூலம்” இத்யாதிநாமேததிசாரோக்தார்தாவிர்ரூத்யமபிப்ராயமாஹ - நிர்஑ூஹிதேத்யாதிநா - இதற்கு - ததேச - ...

மூல்। இதுக்கு ஷாண்டிலி வृத்தாந்தமுதாஹரணமாகக் கண்டுக்கொள்வது. ஆகையால் “ஜானசமகாலமுக்தவா கைவல்யம் யாதி கதஸோக. | தீர்த்தேஷ்வபசுரேவா நஃஸ்மர்திரபி பரித்யஜந்தேஹம்” என்று ஷரீர பாத்தத்துக்கு ...

(சா.தி.) ஸகவத்ஸேவாஸ கிதையாத போதென்கை கத்யந்தர் மிலலாத எனனுமதுக்கு ஷாண்டிலிவृத்தாந்தமுதாஹரண மென்கிறா - இதுககென்று ஷாண்டிலியாலா ஹீனமான சமூஃர்த்தபத்தித் வஸிககுமொரு ஸாகவதே - ப்ரபந்னுக்கு மரணகாலத்தில் ஷேஷிஷேஸநியம மில்லை என்கையால் வாஸத்தககும ஷேஷிஷேஸநியமமுமில்லை என்று தோற்றுகிற தென்று அருளிசசெடகிறா ஆகையால் இத்யாதினா ஜான சமகால மிதி - யாதொருவன. ஜானசமகால, யதா ஜானோதயஸ்ததா இம் மந்நமுக்தவா - ஷரணவரண கृतேத்யர்த: - அனந்தர், தீர்த்தே பரிஸுஃதமான ஸகவத்ஸேவாதிலே பாதல அதிஃஸுமான ஷ்வபாக்னுதைய ரூஃஸதிலேயாதல் ஷேஃததைவிடுகிறான் அட்டோது நஃஸ்மர்தி, நஃஜானோஃபி - மரணாத்பர கதஸோகஸஸ். | கைவல்ய, மோக்ஸத்தை அடையுமென்கை ...

(சா.ஸா.) மாகையாலேயும் கத்யந்தர் மிலலாதடோது ஹீனஷேஸத்திலும் வஸிக்கலாமென்று தோற்றுவிககைக காகையாலும் விரோதமில்லைமென்று கருத்து கத்யந்தர் மிலலாதடோது ஸாகவதனுக்கு ஹீனஷேஸத்தில் வாஸக்டுமோ? கூடினாலும் ததாஸததாலே ஹீனஷேஸத்துக்கு ப்ராஸத்யதான கூடுமோ? இதிஹாஸபூரணங்கனிலே இதுக்கு உதாஹரணமிலலாமையாலே இந்த ப்ரமாண நிர்விஸய மன்றோ? எனனவருளிசசெடகிறா இதுக்கு இதி. | ஷாண்டிலி என்கிற மஹா ஸாகவதே சமூஃர்த்தபத்திலே வஸிக்ககைதையக் கண்டு டெரிமதிருவட இந்த ஹீனஷேஸத்திலே வஸிக்ககலேனுமோவென்று மனஸ்ஸிலே எண்ணுகையாலே அவருக்கு பசுதாஹரூபானர்த் கானகையாலிது உதாஹரணமாகக் குறையில்லைபெனறடடி ப்ரபந்னுக்கு “ஜானசமகாலமுக்தவா கைவல்யம் யாதி கதஸோக: | தீர்த்தே ஷ்வபசுரேவா நஃஸ்மர்திரபி பரித்யஜந்தேஹம்” என்று மரணகாலத்திலும் கூட ஷேஸநியமமில்லை பென்று சொல்லுகையாலே வாஸஸ்தலநியமமுண்டோ? எனனவருளிச செடகிறார் ஆகையால் இதி. | ஆகையால் கத்யந்தராஸாவத்தில் ஹீனஷேஸமுமில்ல வஸத்தாலே ப்ராஸ்தஸ்தானகையாலே ஜான சமகால யதாஜாஸஜாத ததேவீதம்மந்நமுக்தவா ஷரண ப்ரபதேத்யர்த: | தீர்த்தே ஷ்வபசுரேவா நஃஸ்மர்திரபி - ...

(சா.ப்ர.) ரஹாஸ்தானவிஸேஷே வஸ்தவ்யதா நியமஸிஃஃதிரத்யத் ப்ராஸ்தகர்மவஸாத் திவ்யஷேஷ வாஸாலாஸே தஸ்தாடேவ யத் கசிதேஹ்யாஸோஃபி “யது சைவாஸ்மிந் ஷவ்ய் குவீந்தி - யதுசந அர்சிஸமேவாஸி சம்ஸவந்தி” இத்யாஸ்ய, “ஸ ஂநாந் ப்ரஹ்ம ரமயதி” இதி ஜானசமகாலமத்யாடே: “ஸவ்ய் வ்யக்தஸேத்ரே விபிந விஸயே வா வித்யிவஸாத் ப்ராஸ்தே ஃஸுத்ரே வா கசநசமயேத்யுக்தவஸு: | முகந்தஸ்ய்யந்த ப்ரத்யிதமஹிமா ஸோஃயமநதான ப்ரபந்நாநுஃஸ்த்ய ஷ்வபத மநபாய் ரமயதி” இத்யுக்த ப்ரகாரேண ப்ரமபுரூஸார்த் ப்ராஸ்தே ஸஸயோ நாஸ்தீத்யத் தாத்யார்யாத்ரத்யஸாவே ததாஸ்தேஃபி ஸத்யாஃஃததௌ வாஸநியம: ஸிஃஃத்யே ஷேவத்யஸிப்ரேத்யாஃ - ஆகையால் இத்யாதினா - ...

(சா.வி.) தந்நியமோ நாஸ்தி - தத்ர பஸஸந்தேஹாஸாவாத்யேததர்த்மேவ ஜானசம காலமுக்தவா இதி வசந து ஸதி ஸஸவே திவ்யஷேஷ நிவாஸார்த்மத்யாஃ - ஜானசமகாலமிதி - யதா ஜானோதய: ததேவீதம்மந்நமுக்தவா, ஷரணவரண கृतேத்யர்த: - கைவல்யம், மோக்ஸம் - ...

(சா.ஸ.) ப்ராஸ்தாஸாஸாண்டிலி ஷவராலயஸ்தேதி வृத்தாந்த: - “அந்யகாலே து மாமேவ ஸ்மரந்நமுக்தவா” இத்யனேந துத்யார்தோஃபி - ஜான சமகாலமுக்தேதி ததா - ஷேஃபரித்யாஸதஸாயா பரித்யஜந் பரித்யாஸானு - ...

மூல். ஒரு देशविशेषनियम மில்லையென்றதுவும் எப்படிக்கும் ஫லத்தில் இழிவில்லையென்கைக்காக.

ஆராதவருளமுதம் - ...

(சா.தி.) இனி பகவத்க்ஷேத்ரங்களில் ப்ரதானமான கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோயில் விஷயமாக க்ரமேணமூன்று பாட்டருளிச்செய்கிறார் - அதில் முந்தத் திருப்பதிகளில் ப்ரதான தமமான ஶ்ரீரங்கக்ஷேத்ர திவ்யவிமான விஷயமான பாட்டு ஆராத இத்யாதி. ஆராதவருளமுதம், அருளுடைய வாரா - ...

(சா.ஸா.) देह परित्यजन्मरणान्तर गतदुःखस्सन् कैवल्य याति - मोक्षं यातीत्यर्थः ।

இப்படி பகவத்க்ஷேத்ரங்களில் ப்ரதானமான சத்வோத்தரக்ஷேத்ரங்களிலே வசிக்கை உচিত மென்கிறது கூடுமோ? அப்போ ஶ்ரீரங்க வृषाचल हस्तिगिरि प्रमुख दिव्यदेशங்களிலே வாசம் ஶக்யமாயிருந்தாலும் அதுகளைவிட்டு பகவத்க்ஷேத்ரத்வா விஸேஷாக்ஷேத்ரான்தரங்களிலேயும் வாசம் ப்ரஸாங்கியாதோ? இஷ்டாப்தி என்னில் "யாவக்ஷ்ரோரபாதமத்வே ஶ்ரீரங்கே சுஹமாஸ்வ" என்கிற கத்யோக்தி விரோதியாதோ? அது ஶர்வக்ஷேத்ரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்னில் அப்போது "அத்வே ஶ்ரீரங்கே" என்று ஶ்ரீரங்கக்ஷேத்ரகதனமுதேநைவ உபலக்ஷிக்கவேணுமோ? க்ஷேத்ரான்தரகதனமுதேநாயுபலக்ஷிக்கலாமே யென்கை பகவத்க்ஷேத்ரவிமான விஷய சத்வோத்தரக்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம் ஶ்வயம் வ்யக்தத்வாத் சமஸ்தபூர்வாச்சாரியாபிமதத்வாத்ஸர்வேஷ் ப்ராபகத்வாத்ஸர்வா நிஷ்நிவர்தகத்வாத்ஸர்வோத்தரத்வாத்ந்யேஸாசாஸாஸாரண ஹேதுபி: கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில்களை ப்ரதானஸ்தலமென்று தோற்றுகைக்காக அஹம் ஶ்வயவ்யக்தமென்று பூர்வ பூர்வ ஶ்ரேஸ்ட மாகையாலே அந்த க்ரமத்திலே மூன்று, ஶ்தலவிஷய மாக மூன்று பாட்டருளிச்செய்கிறார் ஆராத இத்யாதி. திவ்யக்ஷேத்ர ஶ்ரீரங்கஸ்யேவ ப்ராப்யந்யத்தாலே கத்யத்திலே தத்கதன மென்று கருதது - ...

(சா.ப்ர.) எப்படிக்கும் ஶர்வதா - एव भागवत परिगृहीतभगवत्क्षेत्रेषु वस्तव्यत्वमुक्त्वा तानि कानीति जिज्ञासाया तेषा सर्वेषा मुक्तौ ग्रन्थविस्तरस्यादिति तेषु प्रधान स्थानानि प्रदर्शयन् तेष्वपि प्रधानतया पूर्वाचार्यैः 'ஆராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்' இத்யாதிபூக்த ஶ்ரீரங்க ப்ரதமமாஹ - ஆராத இத்யாதி - ஆராதவருளமுதம் ப்ரோதிந்தகோயில், நிரவதிக கபா - ...

(சா.வி.) எப்படிக்கும், ஶர்வதா - இழிவில்லை, சஸ்யோ நாஸ்தி. என்கைக்காக एतदर्थम् । ननु सति संभवे दिव्यदेशपरिग्रहार्थमिति भावः - ...

பகவத்பிவ்யக்தி க்ஷேத்ர ப்ரஸித்த மஹிமந: ஶ்ரீரங்க வேங்கடாச்சல ஹஸ்திஸிரிந்ப்ரஸாஸந் ப்ரதமம் ஶ்ரீரங்க, ப்ரஸாஸதி - ஆராத இத்யாதி. ஆராத, அநவரதானுபவே஽பி அலம் பூத்தி மததத் - அருளமுதம், கபாவதமதம் । -

(சா.ஸ.) गुणावस्थाया नष्टस्मृतिस्सन्नवस्थितोऽपि इत्यर्थः - उक्त्वेति पाठे महाविश्वाससमकाले त्वमे वोपायभूतो मे भवेत्यर्थः - एव सति अहं स्मरामीति यथा श्रुतानुगुणं भवति - स्मारयामीत्यतदर्थं पूर्वोक्तार्थ एवास्य रमणीयः -

சாரஜ்ஞானா ரஸிகானா ச பரமேகாந்தினா ஶ்ரீரங்கவृஷஸிரிஸத்யத்ரதாஶ்யேஷு அந்யதமஸ்ய வாஸஸ்தானதா ஶ்வாபிமததா தத்தத்வேந ப்ரஶ்யாபந முதேந காதாத்ரேயேந ப்ரகடயதி. ஆராத இத்யாதி. ஆராத - ...

மூல் | பொதிந்த கோயிலம்புயத்தோனயோத்தி மன்னர்க்களித்த கோயில், தோராத தனிவீரன் தொழுதகோயிற்றுணையான வீடணர்க்குத்துணையாம் கோயில், ...

(சா.வி.) வழுதம் - அபர்யாஸாமுதம் | ஸ்ரீரங்ராஜ ரென்றபடி - அவரைப்பொதிந்த கோயில், உள்ளேயுடைய கோயில், ஸ்வாமி வசிக்கும் - விமானம் - அம்புயத்தோனயோத்திமன்னர்க்களித்த கோயில், அம்புஜாசனனான ஞ்ஹாவால அயோடியாதிபதியான இக்ஷ்வாகு மஹாராஜாவக்கு ஁பகரித்தகோயில் ததனந்தர்ம் | தோராததனிவீரன் தொழுதகோயில், தத்ராப்யபராஜிதனான அத ஁வ மஹாவீர ஸ்ஹ்வா஁ய்னான ஁யுவீரனால ஁ராதித்த கோயில் தத:பர - துணையான வீடணர்க்குத் துணையாம் கோயில், பெருமாளுக்கு ஁ஹாயப்பட்ட - ...

(சா.ஸ்வ.) ஁ராத பர்யாஸி மாகாத, “ந ததர்ப்ஸமாயாந்த் பஸ்யமானோ மஹிபதி: | ஸ்ரீ ஸ்ரீமஹ்யாமதூப்யா நயந ஁லக நைஸேவ்யமானாமுதௌம்” என்கிறபடி ஁வித் திருக்கிறவர்களுக்கு தூசிஜனகமாகாத ஁ருள், கூபை | அதாகிற அமூதம் | “து:஁பாயப்ரணயநி ஜநே தூரததா஁முக்யம்” என்கிறபடியே கரணைதான் ஁ஸாரதாவஸந்த்ஸஜநஸ஁ஜிவநாமுதாத்மகஸ்ரீரங்நாதரூபேண வடிவகொண்டிருக்கிற தென்றபடி இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்நாதாமுதம் பொதிந்த, நிறைந்திருக்கிற கோயில், திவ்யவிமானம் | ஸ்ரீரங்நாதன் “஁ததிபரமவ்யோமனோர்விஸ்மூத்ய மா஁஁ரக்ஷண஁மமிதி திவ்யா ஸ்ரீஸ்ரீரங்ந தாமநி மோதஸை” என்கிறபடியே நியதவாஸம் பண்ணுகிற திவ்யவிமானமென்றபடி அம்புயத்தோன, அம்புஜத்திலே வசிக்ருமவனம்புயத்தோன், ஞ்ஹா வென்றபடி அபோத்திமன்னர்க்கு, அயோடியாதிபதிகளான ராஜாக்களுக்கு மநூப்ரஹுதிகளான ராஜாக்களுக்கென்றபடி அளித்த, ஁பகரித்த, கொடுத்த வென்றபடி கோயில், விமான | தோராத, அபஜிதனாகாத, தனி, அத்திதீயனான வீரன், ஁க்ரவர்த்தித்ருமகன், தொழுத, விஹவரூபியான தன்னைக்காட்டில், அர்஁ரூப ஸ்ரீரங்நாதனிடத்திலே குணாதிக்கயதர்ஸனத்தாலே பராஜிதனான திருமகனாலே ஁ராதிக்கப்பட்ட, கோயில் விமானம் | துணையான வீடணர்க்கு பெருமாளுக்கு ஁ஹாயம் - ...

(சா.பர.) ரூபாமூதஸ்ய ப்ரவஹநஸ்தான ஸ்ரீமஹவத ஁வாஸஸ்ரீமத்ய: - அம்புயத்தோனயோத்தி மன்னர்க்களித்தகோயில், பத்ரஹ்வா அயோடியாநிவாஸிஹ்யோ ராஜஹ்ய ஁ராதநார்த் கூபயா தத் த்நானம் | தோராத தனிவீரன் தொழுதகோயில், பராஜயப்ரஸங்ரஹிதேநாஸஹாயஸ்ரேண த஁ரதாத்மஜதயாவதீரணே மஹவதேவாராதிதம் - துணையான வீடணர்க்குத் துணையாம் கோயில், மஹவதோஸஹாயஸ்ரத்வே஁பி ப்ரேமவஸாத்ஸாஹ்ய க்ருதவதோ விஹிஷணஸ்ய ஁ஸாரிகதூ, ஁நாநிஹவாய ஁ஹாயஸ்ரீ மஹவதாவாஸஸ்தானம் - ...

(சா.வி.) பொதிந்த, ப்ரவாஹயத் | கோயில், கோன், ஸ்வாமி | தஸ்ய | இல், ஁நானம் | தேவஸ்தானம் | அம்புயத்தோன், அம்புஜாஸனே | அபோத்தி, அயோடியாயாம் - மன்னர்க்கு, ராஜாம் | அளித்த, தத்ம் - கோயில், ஁நானம் | தோராத, பராஜயரஹிதே | தனிவீரன், அத்திதீய வீரேண | தொழுத, ஁ராதிதம் | கோயில், ஁நானம் | துணையானவீடணர்க்கு; ஁ஹாயஸ்ரதஸ்ய விஹிஷணஸ்ய | துணையாம் ஁ஸாரிகஹயநிவூத்யர்த் ஁ஹாயஸ்ரதம் | - ...

(சா.ஸ.) அபர்யாஸகூபயா, அபர்யாஸிநாமி ஁கூத஁ஜ்ஜலிநைகஸ்ய விஹூதித்ரயேந ஁ஹ ஁வாத்மதானே஁பி தேயாந்த்ராவ்ஷேணவத்ம் | ஁வ் ஸ்ரீமத்கூபாரூபாமுதோத்ர஁ஸ்தானரூபஸர்வேஸ்வராவாஸகூஹம் | அம்புஜாஸனேநாயோடியாதிபானா ராஜாமாரா஁யத்வேந ஁வாத்மதஸ்ய ஁வாமினோ வாஸகூஹம் |

மூல் | சேராதபயனெல்லாம் சேர்க்கும் கோயில், செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில், தீராதவினையனைத்தும் தீர்க்கும் கோயில் - ...

(சா.தி.) श्रीविभीषणाழ்வானுக்கு ரக்ஷகமான கோயில், சேராதபயனெல்லாம் சேர்க்கும் கோயில், अन्यत्र लभियாத अभिलषित फलங்களெல்லாம் லபிக்கும் கோயில் - செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில், श्लाघ्यமானவேதத்தின் முதலெழுத்துப் ப்ரணவம் அதுகொத்தகோயில் அதாவது ப்ரணவ சர்வசேஷியான श्रियः पतियைக்காட்டுமாப்போலே தானும் சர்வரக்ஷக சர்வசேஷியைக்காட்டுகை தீராதவினையனைத்தும் தீர்க்கும் கோயில் போகாத दुष्कर्मங்களெல்லாவற்றையும் போக்கும் கோயில் இப்படிப்பட்ட - ...

(சா.ஸ்வ.) டண்ணின விभीषணனுக்குத் துணையாம், ரக்ஷகமான, கோயில், विमानम् | இவ்வளவால் நியதிவியில் நின்றும் ब्रह्मभवनத்திலே स्वयं व्यक्तமாக அவிர்ந்தது அத்ல நின்றும் திருவயோதையயிலே எழுந்தருளி ராஜாக்களால் அராதிதமாய், திருமகனாலும் அராதிதமாய் விभीषணரோடே எழுந்தருளி श्रीरङ्गदिव्य नगरத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்கிற पुराणवृत्तान्त சொல்லப்பட்டது - சேராத, अन्यत्र लभियாத, பயனெல்லாம், ஫ல மெல்லாம், சேர்க்கும் ப்ரபிக்கும் கோயில், चतुर्विधसमस्तपुरुषार्थ साधनदिव्य विमान மென்றபடி - செழுமறையின், श्लाघ्यமான வேதத்தின், முதலெழுத்து, प्रथमाक्षरम् - “यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः | अमित्येव ध्यायथात्मानम् | ओमित्येव सदा विष्ठा पठध्वं ध्यात केशवम्” इत्यादिषु परत्वं प्रकाशकतया प्रसिद्धमान प्रथमाक्षर रूप प्रणवमென்றபடி, சேர்ந்த, अर्थத்தாலும் அகூதியாலும் சேஷிபரதத்வ ப்ரகாசகதயா “विमान प्रणवाकारम्” इत्युक्तीत्या प्रणवाकारतया च प्रणवत्तோऽप्येव கோயில், विमानम्, தீராதவினையனைத்தும், उपायान्तरத்தாலே நசிப்பிக்கப் போககாதவினை பாபம் | प्रारब्धपापத்தை - அனைத்தும், कृत्स्नமும், कृत्स्न पापத்தையும் தீர்க்கும், “जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः | त्यक्त्वा देह” - ...

(சா.ப்ர.) சேராதபயனெல்லாம் சேர்க்கும் கோயில், दुर्लभानामपि फलानां प्रापकस्य स्वामिनो वासस्थानम् - செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்தகோயில், भगवत्स्वरूप रूपगुणविभूतीना प्रतिपादनार्हत्वेन समृद्धानां वेदानां “यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तः - आद्यं तु त्र्यक्षरं ब्रह्म त्रयी यस्मिन् प्रतिष्ठिता | स गुह्योन्यस्त्रि वृद्धेदो यस्त वेद स वेदवित्” इत्युक्तं रीत्या आधिभूत प्रणवसदृशं - शेषित्वेन भगवतः प्रदर्शनात् सादृश्य मिति भावः - தீராதவினையனைத்தும் தீர்க்கும் கோயில் “अनुभवितुमघौघम्” इत्युक्तप्रकारेण प्रायश्चित्तानुभवाभ्यामपि नाशयितुं मशक्यानां पापानां कात्स्न्येन - ...

(சா.வி.) கோயில், स्थानम् | சேராத, दुर्लभम् | பயன், कैङ्कर्यम् | எல்லாம், कृत्स्नम् | சோகரும் கோயில் प्रापयद्धाम | செழு, समृद्धानाम् | மறையின், वेदानाम् | முதலெழுத்து, प्रथमाक्षरस्य प्रणवस्य சேர்ந்த கோயில், तुल्य धाम - ப்ரணவவடிவத்ப்ரகாசகமிய்ய் - தீராத, अनिवर्तनीयं - வினை, பாபம் -

(சா.ச.) पराजयरहितासहायशूरेण सेवितम् | स्वार्थं रामसहायेऽधिकृतस्य विभीषणस्य निर्वाहकम् - दुर्लभानि फलानि सर्वाणि प्रयच्छत् | समृद्धानां वेदानां कारणभूत प्रणवाकारवाच्यम् - ...

மூல் | திருவரங்கமெனத்திகழும் கோயில்தானே ||

கண்ணனடியிணையெமக்குக் காட்டும் வெற்பு - ...

(சா.தி.) கோயிலெதெனன - திருவரங்கமெனத்திகழும் கோயில்தானே. “ஸ்ரீரங்மதுல ஶேத்ரம்” என்று ஒட்பின்றியே கொண்டாடும்படி விளங்கும் ஸ்ரீமத்ரங்விமான மெனகை

இனி திருலையாழ்வார்விஷயமான பாட்டு, கண்ணனடியிணையெமக்குக் காட்டும் வெற்பு, க்ருஷ்ணனான திருவேங்கட முடையானுடைய திருவடியிணையை அநி நிர்ஹீன ரான நமக்கும ப்ரத்யக்ஷ மாகக்காட்டும மலை - ...

(சா.ஸ்வ.) புனர்ஜந்ம் நஐதி மாமேதி ஸோ஽ர்ஜுந | ததந்தகாலே ஸஸுஹி யாதி நாராயணா லயே | உஶ்யயமானாபவ்ரங்மி” இत्याதிகளிற்படியே ஸமஸ்த ப்ரதிவந்தக நிராஸக மான கோயிலென்றபடி திருவரங்கமென திருவரங்கமென்று அநுபமமாக “ஸ்ரீரங்மதுல ஶேத்ரம்” மென்று திகழும், விளங்காநிறகும கோயில்தானே, திவ்யவிமானந்தானே ஆராத வருளமுதம் டொதிநதகோயில இत्याத்யந்வய’ | அந்யத்விமானமேவஶூத் மன்றென்று கருத்து

கண்ணனடியிணையெமக்குக் காட்டும் வெற்பு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையானுடைய அடியிணை, பரஸ்பரஸஹ்ஷ படியுததை எமக்கு, நிர்ஹீன ரான நமக்கு காட்டும், - ...

(சா.ப்ர.) விநாஸகதயா “ஸ்ரீரங்ம் யாதி யோ மர்த்யஸ்தஸ்மா அந்ந ததாதி ய | தாவுஶு புண்யகர்மாணு ஶேதாரூ ஸூர்யமண்டலம்” இत्याதிஷ்வவரத் ஸ்தானமர்த்ய: - திருவரங்கமெனத்திகழும் கோயில்தானே, ஸர்வே திருவரங்கம் இதி யதோஶ்யேத ததா “ரங்ம் ரங்ம்மிதி ப்ரயாத்” இत्याதிஷு ப்ரகாஸமானமேவோக்தவிஷேஷ விஸிஸ்டமர்த்ய: - ஸர்வேஸ்வரஸ்ய ஸ்ரீரங்நாதஸ்ய நிரவதிக க்ருபாவத்வாஸ்வாஸ்திதானா க்ருபாஸ்த்வாபாதகத்வாத் பரமஶுண்யத்வாதிஸ்திவத்ஸலத்வாத் ப்ரகூதி ஸவத்வ துர்த்ஸஸ்ய நிரபராஹ வைங்ரியஸ்ய ப்ராபகத்வாஸ்த்ஸ்மாத் ப்ரவத்வாஸ்த்ஸ்வ ப்ராபநிவர்தகத்வாத் ததேவ வாஸஸ்தானமர்தி ஶாவ: கோயில் இத்யஸ்ய ஶுண்யதாதிஸயாத் புந. புநரஶிதானம் ||

அத வேங்ஙுடாட்ரேங்ணானாஹ - கண்ணன் இत्याதிநா - கண்ணனடியிணையெமக்குக் காட்டும் வெற்பு ...

(சா.வி.) அனைத்தும், ஸர்வ தீர்க்கும், நிவர்தககோயில், தாம - திருவரங்கமென, ஸ்ரீரங்ம்மிதி - திகழும், ப்ராணேஷு ப்ரகாஸமான - கோயில், ஸ்தான - தானே, இதமேவ பூர்வோக்தஸர்வ விஷேஷவிஸிஸ்டமர்த்ய: - ஆதராதிஸயாத் புந: கோயில், இதுக்தி: ||

ஸ்ரீரங்நாதகஸ்ய ராமாத்மகத்வம் ஸ்ரீவேங்ஙுடநாதஸ்ய க்ருஷ்ணாத்மகத்வம் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யோ ஶயாத்மகத்வமர்த்யஶிப்ரேத்ய ஸப்ரதாயவஸாஶ்ரீ ரங்நான்தர் வேங்ஙுடாஶல ப்ராஸஸதி - கண்ணனடி இதி - கண்ணன், க்ருஷ்ணஸ்ய | அடியிணை, ஶ்ரணத்வத்வ - எமக்கு, அதிநிஶானாமஸ்மாக - காட்டும் ப்ரதர்ஸய்ந - வெற்பு, -

(சா.ஸ.) அநிவர்த்ய ப்ராப க்ருத்ஸந நிவர்தயத் - கித் ததேவ் வித்ய் ஸ்தான மர்த்யவாஹ - திருவரங்க மென இதி - திருவரங்கம் இதி த்ரமிதே: ப்ராஸித்ததயா வ்யவஹ்யமாண ஸ்வஸ்தாமினோ஽ய் யத்ஸதேவர்த்ய: - கோன் ஸ்வாமிந - இல், வாஸகூஹமர்தி கோயில் இதுக்தி: ||

கண்ணன் இत्याதி - கால விப்ரகூஷ்ணாமஸ்மாகமபி ஶ்ரணத்வத்வ ப்ரதர்ஸய்ந ஶை: | - ...

மூல் | கடுவினையரிருவினையும் கடியும் வெற்பு, திண்ணமிது. வீடென்னத்திகழும் வெற்புத் தெளிந்தபெரும் தீர்த்தங்கள் செ(ர)ரிந்தவெற்பு, புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப்புகழும் வெற்பு, - ...

(சா.தி.) கடுவினையரிருவினையும் கடியும் வெற்பு, க்ரூரதுக்ம வான்களுடைய புण்பாபரூபாபயகர்மத்தைபும் சஹரிக்கும் மலை திண்ணமிது வீடென்னத்திகழும் வெற்பு, சத்யமிதுவே பரமபதமென்று கொண்டாடும்படி உஜ்ஜலிக்கும் மலை தெளிந்த பெரும் தீர்த்தங்கள் செ(ர)ரிந்தவெற்பு ப்ரஸந்நங்களான திருக்கோணேரி, ஂகாசாஷஜ்ஜை முதலான மஹாதீர்த்தங்களால் நிபிடிதமான மலை புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப்புகழும் - ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரத்யக்ஷமாகக்காட்டும் வெற்பு, மலை, யத்வாகண்ணை, த்ரீகூண் கூண்ரூபியான த்ரீநிவாசன் அடியிணை சுவபதஹ்நத்தை அபயமூதூபன்றிக்கே அத: ப்ரதேசவர்தி பதார்த்த ப்ரதர்சக மூத்ராவிசேஷத்தாலே மவீய பதஹ்நமேவ பவதா ப்ரஂப்ய ப்ரஂபகஜ்ஜைதி ப்ரதர்சந பண்ணும்படியான திருமலை கடுவினையர், க்ரூரபாபங்களைபுடையவாளுடைய, இருவினையம், புண்பாபரூபமான த்விவ்ஹபாபத்தைபும் - கடியும் சஹரிக்கும் வெற்பு "வூஷகிரி கதகேஷு வ்யாஜதா வஂசபாஜா துரித கலுபிதானாம்" எனகிறபடியே வஂச மஂத்ரத்தாலே சமஸ்த ப்ரதிவ்நக வர்த்தையம் போககுதிரமலை பெனறபடி திண்ணம் த்ஹம் | சத்யம் | இது, இந்த திருமலையே வீடு, மூக்ஷம் | பரம பதம் | என்று என்னும்படி திகழும்வெற்பு விளங்கா நிற்கும் மலை - தெளிந்த பெருந்தீர்த்தங்கள் தெளிந்த "ரமணீய ப்ரஸந்நஂபூசந்நமநுஷ்ய மனா யதா" எனகிறபடியே ப்ரஸந்நங்களான பெரும், ப்ரஸித்நங்களானதீர்த்தங்கள், திருக்கோணேரி, பாப நாச, ஂகாசாஷஜ்ஜை முதலான தீர்த்தங்களால் செரிந்த, நிபிடிதமானமலை புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப்புகழும் வெற்பு, புண்ணியத்தின், புண்புகளுடைய புண்புகளுக்கெல்லாமிதுவே புகல், உபாயம் | வஂசஸ்தல மென்னும்படி புகழப்படும் வெற்பு - ...

(சா.ப்ர.) "வேங்கடத்தாயன்" இத்யாதிபிவ்ஜ்ஜுதேச எவ கூண் இத்யுக்தஸ்ய ப்ரஂகவத: ச்ரணாவேவ ப்ரஂப்யதயா ப்ரஂபகதயா வஂஸ்மாக ப்ரதர்சயஜ்ஜை - கடுவினையர் இருவினையும் கடியும் வெற்பு, அதிக்ரூரபாபானாமபி புண்பாபநிவர்தக: சை: - திண்ணமிது வீடென்னத்திகழும் வெற்பு, அவஸ்யமய் சை எவ பரமபதமிதி த்ரீவ்ஜ்ஜுதேசெந் சூஂயபானதயா "வீகூண்மெத்க்ரபஹ்வேந் சந்நதர்சயந் சர்வசுராசுராணாம் - ஂஸ்தே ஹி லக்ஷ்மயா சஹ விஷ்வமூர்திரஂ: புமான் அஜ்நசைந்ரூஜ்ஜை" இத்யாதிஷு ப்ரகாசமானசை - புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப்புகழும் வெற்பு, சர்வபாபநிவர்தகாதிநிர்மலானகதீர்த்த: | நிரந்தர்சைந்ரேயஸ்தாஸநானா சபாபகத்வேந ப்ரஸ்யமானசை: - யத்வா, "ராமா விஂஹ வான் த்ரம: | கூண் த்ரம சநாதநம்" - ...

(சா.வி.) சை: - கடுவினையர், அதிகபாபவதா இரை அதிக - வினை - பாப மபி - கடியும் விநாசயந் | வெற்பு, ப்ரவத: | திண்ணம், த்ஹம் - இது, த்ஹம் - வீடென்ன, பரம பதமிதி | திகழும் ப்ரகாசமான: - வெற்பு, ப்ரவத: - தெளிந்த, நிர்மல: - பெரும்தீர்த்தங்கள், மஹாதீர்த்த: - செரிந்த, நிரந்த: | புண்ணியத்தின், புண்புண்பு - புகல் - ..

(சா.ச.) க்ரூரதமபாப புண்புண்பு நிவர்தயந் சை: | த்ஹமேவ த்ஹம் பரமபதமிதி தீவ்யமானசை: - நிர்மல மஹதர்சதீர்த்த நிபிடிதசை: | புண்புண்பு ப்ரஂபஹ்மதாஸ்யமிதி த்துதசை: - த்ரஹணீய பரமபதஸ்த - ...

(சா.ச.) உத்தமம் इति - அமர், யுद्धं நிர்ஸமாப்யதிக யுद्धோபயுத்தस्थलं सपाद्य अद्वितीयेन तेजिष्ठेन तेन धनुषा “तदिदं वैष्णवं राम धनुः परपुरञ्जयम् । अक्षयं मधुहन्तारं जानामि त्वां सुरोत्तमम् । धनुषोऽस्य परामर्शात्स्वस्ति तेऽस्तु व्रजाम्यहम्” इत्यादि प्रमाणसिद्धता अत्तकण्ठे शब्देनोच्यते - உயர்ந்த, उत्क्षिमेन । கண்ணையால், பாணை - சர்வாஸ்த்ருகௌலினோ ராவுணஸ்ய ஸிரோதஸ்கமப்யேக குஞ்சுமிவ பதितமிதி யதோચ்யேத ததா நிபாத்தனம் குர்வந் க்ருபாவான் - அபகாரவர்த்தகஸரீர நாஸ்ய க்ருபாகார்யத்வாத் । அருளோ - ...

மூல் | மத்துருமிறுத்ததயிர் மொய்த்தவெணெய் வைத்ததுணு மததனிடமாம், அத்திகிரி பத்தர் வினை தொத்தறவறுக்கு - ...

(சா.தி.) உதிராநது விழுமடடியான சாமர்த்த்யத்தைடைய ராமனாட அனந்தர் மத்துருமிகுத்ததயிர், கृணாவதாரத்தில மததாலொருத்தி கடைய யோக்யமான அதிபுருசமான தயிர் - மொபத்த, எழுந்த வெண்ணெயை யசோதேபிராட்டி உரியிலே வைக்க அங்குவைத்தததை வாங்கி ஸுஜிக்குமவனான அசன் கृணன அவனுக்கு இடமாம் இருபிடமாகாநின்ற அத்திகிரி ஹஸ்திகிரி யான பெருமாள் கோயில் - திகிரிபணியே, திருவாழிபாழவான் டேரருளாளர் திருக்கைக்கு அபரண மாம்படியிருக்க அதின் அபேசைடற - பத்தாவ்.னை -

(சா.ஸ்வ.) ராமனாய் அனந்தர் மத்துரு, மததாலொருத்தி கடையப்பட்ட யோக்யமான, மிகுத்த, அதிபுருசமான தயிர், தயிரில, மொபத்த, எழுந்ததாய்ம வைத்தது, யசோதேபிராட்டியாலே உரியிலேவைக் கப்பட்டுமிருக்கிற - வெணெய் வெண்ணெயை - உணும் ஸுஜிபாநிறகிற, ஸ்ரீகृணரூபியாமிருக்கிற அததன், அமன, “ராமோ ட்விநாபி பாஸ்தே - ட்யூ: பதேத்யுயிவீ ஸாரீயேஹிமவான் ஸகலீ பவெத் | ஸுப்யத்யோநிதி: கृணே ந மே மோக வதோ பவெத்” எனனும்படி அமரதம ரான ராமகृணாளிருவரும் அர்ச்சிவதார பண்ணிவிரும்பி வசிக்குமபடி இடமாம் ஸ்லாஹ்யஸ்தலமான அத்திகிரி, ஹஸ்திகிரி - பத்தர், பக்தாருடைய வினை, பாபத்தை தொத்து, காமடி, அறவாசனைய மறுமபடி அறுக்கும், நசிப்பிக்கும் பகவத்சங்கல்பரூப மான திருவாழியனறோ அபிஷித விருத்தி பாபநாஸக மென்ன வருளிச்செய்கிறார் - ...

(சா.பு.) வருளோன், சித்வா விஷிபந் பரமதயாலு: - தயாலுத்வ ச பகவத்பகவதாபராஹேநு ஸாரீர விநாஸகத்வெந - மத்துருமிகுத்ததயிர், மந்யான் பலாந்நிஷிப்ய யதா நிர்மத்யந் க்ரியெத் ததா காநிந்யாதிக்கே ததின் - மொய்த்தவெணெய், அவூத்யவர்தமான நவநீதம் - யதா மத்துரு மிகுத்த தயிர் மொய்த்தவெணெய், மதநஸாநதந்ய ட்ஹஸ்பர்ஷெந் ப்ரஸிதில சயோகவத்யா பஹுலீ பவத்யா வூத்யாவர்தமான நவநீதம் - வைத்ததுணு மத்தன், ததநா விவிச்யோஹ்ய ஸிவ்யே நிஷிபந் பகத்யதஸர்வ காரணத்வெந சர்வோ பிதூ: - இடமாம், சர்வஸ்வரஸ்யாத்யந்ஸுலபஸ்ய பகவதோ வாஸஸ்தானபூத்: அத்திகிரி, ஹஸ்திகிரி: - பத்தர்வினை தொத்தறவருக்கு மணியத்திகிரியே, பக்தானா புண்யபாபே சவாஸந் விநாஸய - ...

(சா.வி.) சித்வா விஷிபதோ தயாலு: - புந: கதம் பூதஸ்ய, மத்துரு, மந்யான் பலாந்நிஷிப்ய யதா நிர்மத்யந் க்ரியெத் ததா - மிகுத்த, காநிந்யாதிக்கே யதா மத்துருமிகுத்த, மந்யநஸாநதந்ய ட்ஹஸ்பர்ஷெந் ப்ரஸிதிலசயோகவத்யா பஹுலீ பவதி - தயிர், ததின் | மொய்த்த வெணெய், அவூத்யவர்தமான நவநீதம் - வைத்தது, ததநோ விவிச்யோஹ்ய ஸிவ்யே நிஷிபந் - உணும் பகத்யத - அததன், பிதூ: - சர்வாபரணபூஸிதஸ்ய ஸ்ரீமத: கृணஸ்ய - இடமாம், ஸ்தான் பவந் | அத்திகிரி, ஹஸ்திகிரி: பத்தர் பக்தானா | வினை, பாபாநி | தொத்தற, ஁கதேஸபரிஸோபாநி யதா ந ஸ்யாததா | அறுக்கும், விநாஸயத் | அணி, பகவதோ - ...

(சா.ஸ.) நித்யுக்தி: | மிகுத்த, காநிந்யாதிக்கே மந்யான் பலாந்நிஷிப்ய நிர்மத்யந் ததின் - மொய்த்த வெணெய், ஸாரவதரதயோத்பந் நவநீதமிதி ஸ்தானே த்ரமிடா வெணை இதி ப்ரயுஜ்யந் | வைத்ததுணும் ஸிவ்யே நிஹித பூஜ்ஜானஸ்ய உணும் இத்யஸ்ய உண்ணும் இத்யபி ஸாஹு - பிதூர்வாஸஸ்தான் பவந் ஹஸ்திகிரி நாமக, பக்தானா புண்ய பாபயோ - ...

மூல் | மணியத்திகிரியே ||

தேனார் கமலத்திருமகணாத - ...

(சா.தி.) ஆஸ்திர(ருடைய) டுஷ்மீங்களையெல்லாம். தொததறவறுககும், வாசனையறுமபடி நசிப்பிக(கு)மெனகை

அதிகாரட்டாட்டில் வானாடுகந்தவரான மஹாபாகவதர் வசிக்கும் தேசமே இமயம் கீராஸ்திர முதலான சமஸ்திவ்யதேசங்களுமாமெனகிறார் தேனார் இத்யாதி தேனார் கமலத்திருமகள் நாதன. மதுஸ்யந்டியான - ...

(சா.சுவா.) அணியத்திகிரியே. அததிகிரி. அந்த ப்ரஸித்தமான - திகிரி, சக்ரம் | அணியே. அலங்காரமே கெவலபாகவதஸ்தாபரணே - பாரூபசத்ரு நிரசனமந்யதோ வந்த படியாலே கெவல பூஜாலங்கார மெனறபடி - ...

இட்டடி பாகவதோத்தரமான பாகவதேத்ரமே வாஸஸ்தலமென்று சொன்னது கூடுமோ? அப்போது ப்ரயோஜனாந்தரபரபாகவதவாஸஸ்தலமும் அநந்ய ப்ரயோஜன ப்ரபந்நனுக்கு வாஸஸ்தலமாக ப்ரஸங்கியாதோ? பாகவதோத்தர பாகவதேத்ர கிடையாதடோது கெவல பாகவதேத்ர வாஸஸ்தலமோ? கெவல பாக வதாபிமதஸ்தல வாஸஸ்தலமோ? அந்யதர வாஸஸ்தலமெனனில் அப்போது அஃதோஷ டுஷ்ட விகல்பரூபானியம ப்ரஸங்கியாதோ? பாகவதாபிமதஸ்தலத்துக்கு ப்ராஹ்மிய சொல்லுகிற சப்ரடாயமும் விரோஹியாதோ? என்கிற ஷங்காவாரணார்த்த பாட்டாலே அதிகாரார்த்தத்தை சங்காஹககிறார் - தேனார் இதீதேன், மது - ஆர். பூர்ணமான மகரந்ந ஔரதமான வெனறபடி - கமல, கமலபூஷ்த்திலே வசியாநிற்கிற. திருமகள், பெரியபிராட்டிககு -

(சா.ப்ர.) ட்ரகவத ஆபரணபூத சக்ரமேவ ஹஸ்திபிரிரித்யந்வய: - “டுஷ்டேந்ந்ரய வஸாதியுத்த ப்ரகாரேந சூதர்ஷந்வத்ரபாகவதானா விரோஹி நிவர்த்தகத்வே சதி பாகவதோ பூமேவாலங்கார பூதஸர்வேஸ்வரஸ்யாபஸ்தஸ்யாபார காரூப்ய சௌஸ்த்ய வாஸ்த்யைக நிஹேர்வரதஸ்ய வாஸஸ்தானத்வாத் தத்ரேவ வஸ்தவ்யமிதி பாவ: - ...

ஏவ பாகவதபிமதஸ்தலேஷு ப்ராஹ்மான்யுக்தவா டேஹயாத்ராஹ்யநுப பத்யா தத்ர வாஸாலாபே ஸ்வநிஸ்தாபிஜோ பாகவதபாகவதவிஷயே நிரபராஹ கைங்கர்யேகரதி: “யே ச வுஷ்ணவ சம்ஸ்ரயா:” இத்யுத்தரீத்யா ஸ்வஸம்பந்நிநாமபி பாகவதத்வா பாதக: ப்ரபந்நோ யத்ர யத்ர நிவஸேத்ஸ ஏவ தேஸோ “வஸந்நி வுஷ்ணவா யத்ர தத்ர சந்நிஹிதோ ஹரி: | நிரபேக்ஷ் முநி ஷாந்ந நிர்வீர சமதர்ஷினம் அநுப்ரஜாம்யஹந்நித்ய பூயேயேத்யங்கிரேணுபி:” இத்யாடுத்தரீத்யா பாகவதஸாந்நிஹ்யவத்வாத் - “நிபூஹீதேந்ந்ரய ப்ராமை” இத்யுத்தரீத்யா பாகவதாவாஸ ஸ்தலே க்ருத்ஸநமபீத்யாஹ - தேனார் கமல இத்யாதிநா - தேனார் கமலத் திருமகள் - ...

(சா.வி.) பூமேவாலங்கார பூதம் - அத்திகிரியே. தச்சக்ரமேவ - சக்ரஸதஸ இத்யர்ஷ: - யத்ரா, அத்திகிரி. ஹஸ்திபிரிரி: - திகிரி பாரபநிவர்த்தக சக்ரே | அணிய. பாகவதபூஜாலங்காரே சத்யபி - அறுக்கும். அந்யநிரபேக்ஷ் பாரபானி ஷிநந்தி - உத்தேஷ்வந்யதமே தேஸே வஸ்தவ்யமிதி பாவ: ||

ஸ்ரீமஹாபாகவதாபிலிஷித ஸ்தலமேவ சகலதவ்யதேத்ர சமாஹார இத்யாஹ - தேனார் கமல இதீ - ..

(சா.சங்.) நிர்ஸேஷலவநகர்பரணபூதத் தச்சக்ரமேவ ||

பாகவதி ந்யஸ்தபரா ப்ரபந்நா யத்ர நிவஸேயுஸ்ததேவ சர்வாதிஸாயிவாஸஸ்தல மித்யுத்தாஹிகாரார்த்த காஹயாபி சங்ஹாதி | தேனார் இதீ | மதுபரதகமலாலயானாத: ...

(சா.தீ.) தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிராட்டிக்கு வல்லபனான ஸ்ரீய:பதி । திகழ்ந்துறையும்
வானாடு, விளங்கிக் கொண்டு நியதவாஸ்டண்ணும் - பரம பதத்தை உகந்தவர், விரும்பி ஸகவானை
ஆஸ்ரயித்த ப்ரபந்நர் இப்ஶ்மியிலிருக்கும்படியே வன்தருமக் கானாரிமயமும், ப்ரவலதர்மக்ஷேத்ரமாய்
கானந்ததால் சூழப்பட்ட ஹிமயஸ்தானமும் வாலிமாவல் திருமொழியில் சொன்ன திருப்பதியும்
கங்கையும் - ...

(சா.பு.) நாதன் திகழ்ந்துரையும் வானாடுகந்தவர். “பவ்ஸிதா” இயுதரீத்யா மதுஸ்யந்நி கமல வாஸின்யா லக்ஷ்யா நாதேநாத்யந்த முஜ்வலதயாதிஷ்டிதம் பரமபதம் ப்ராபு க்ருதபரந்யாஸா: - வைபத்திருப்பிடம். ப்ரமௌ யத்ர வஸேயு: ததஸ்தலமேவ । வநதருமக்காரணாரி மயமும் “நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி - ந ஜாது ஹீயதே” இயுதரீத்யா ஸ்ரமரஹித நிவ்ருத்திதம் பிவர்தகாரண்ய ப்ரதூரஹிமவத்பர்வதோபரிஸ்திதம் பதரீ நாமக ப்ரகவதாஸஸ்தான ச । கங்கையும், சர்வீஸ்சேவ்ய தயோக்தா கஜ்ஜாச - ...

(சா.ச.) வானாடு இயுக்ते பரமபதே । திகழ்ந்துறையும், பௌசாராவஹிபூதித்வாத
பாகூத்வாஹ்யுஜ்வலஸ்ச்ஸிலிஷ்ய வர்ததி - வானாடுகந்தவர், தாஹச பரமபதம் கதா கமிஷ்யாமிதி பராய் த்வரயா
வர்தமானா: வையத்திருப்பிடம், யத்ர வஸந்தி திஷாமதிஷானபூதா பூரேவ - வன் தருமக்கானாரிமயமும் -
அதிஹவூத்திதர்மாபிவூத்திக கானந நதீ ப்ரத்ர ஹிமவத்பர்த: - ...

மூல் | காவிரியும் கடலும் நானாநகரமுனாகமும் கூடிய நன்னிலமே ||25||

(சா.தி.) கங்கையில் கரைமேலென்ற திருப்பதியும் - காவிரியும் - காவேரி தீரத்திலுள்ள திருவரங்கத்திருப்பதி முதலானவையும் - கடலும், சமுத்திரத்திலுள்ள சுவேதத்வீபமும், திருபடல்லாணி முதலான திருப்பதியாகவுமாம் - நானா நகரமும், “அயோத்யாமதூராமாயா” என்ற நானாவித நகரங்களும் - நாகமும் கூடிய, “तेह नाकं महिमानस्सचन्ते” என்ற பரமபதமும் கூடியவினையெல்லா மாமென்கை ||26||

(சா.சா.) காவிரியும், “காவேரிதீரமாஸ்திய வாது யத் தவர்த்தி - ததேச வாஸிநா முக்தி: கிமுத்திரவாஸிநாம் - காவேரி பரிசரிதாஸு பாவநிபு” என்கிற காவேரிதீர மென்றபடி - கடலும் சமுத்திரத்திலுள்ள சுவேதத்வீப மென்றபடி நானா நானாவிதமான - நகரமும், “अयोध्या मधुरा माया काशी काशी ह्यवन्तिका” இத்யாதுக்த நகர முமென்றபடி - நாகமும், “संसृज्यते यदि च दासजनस्त्वदीयस्ससार एव भगवन्नपवर्ग एष.” என்கிறபடியே சீமதீக்ருஷ்ண மென்றபடி - கூடிய பூவோக்தஹிமவத்ஸ்தல ப்ரஹிதி பரமபதாந்த சர்வமும் சமுக்திதமாகக்கூடின - நன்னிலமே, நல்ல வாஸஸ்தலமே - ஹாஸவதோத்தரஹாஸத்ஸ்த்ர கிடைபாதபோது ஹாஸவதவாஸஸ்தலமே நிரக்தப்ராஹ்யேன வாஸயோக்யமென்று கருத்து ||26||

(சா.ப்ர.) காவிரியும், காவேரி ச - கடலும், செதுசு - நானாநகரமும், “श्रीमुष्ण वेङ्कटाद्रिच सालग्राम च नैमिशम् । तोताद्रिं पुष्कर चैव नर नारायणाश्रमम् । अयोध्या मथुरा माया काशी काशी ह्यवन्तिका । पुरी द्वारवती चैव सप्तैता मुक्तिदायिकाः” இத்யாதுக்தானி நானா நகராணி ச | நாகமும், பூவோக்ததேசவாஸாதி சாஹ்யம் | “तेह नाकं महिमानस्सचन्ते” இத்யாதிபூக்த பரமபதம் கூடிய நன்னிலமே, சமீகீனதயோக்தஸ்ய சர்வஸ்ய மெலனகல்பம் ஹாஸவதபரிஹிதஸ்தலமேவெத்யர்த: | “नैमिश पुष्कराणि च-नातः परतरं तीर्थं वैष्णवाङ्घ्रि जलाच्छुभात् । तेषां पादोदकं पुण्यं गङ्गामपि पुनाति हि । तिस्रः कोट्यर्धकोटी च तीर्थानि भुवनत्रये । वैष्णवाङ्घ्रिजलात्पुण्यात्कोटी भागेन नो समः” இத்யாதி ப்ரமாணாதிதி ஹாவ: - ஹாஸவதவாஸஸ்தலமேவ சர்வோபா புண்யத்ஸ்த்ராணா மெலனகல்பமெத்யந்வய: ||26||

(சா.வி.) கங்கா | காவிரியும், காவேரி | கடலும், சமுத்ர: - நானாநகரமும் “அயோத்யா மதூரே” த்யுக்தநகராணி | நாகமும், பரமபத ச | கூடிய மிலிதவா | நன்னிலமே, சமீகீனபதமேவ | ஹீமீ ஹாஸவதானா நிவாஸஸ்தலமேவ நானாபுண்யதீர்த் த்ரே சமாஹார கல்பமெத்யர்த: ||

(சா.ச.) “गङ्गा कावेरी समुद्रश्च” “अयोध्या मथुरा” இத்யுக்த நானாநகராணி ச்வலோகசு | கூடிய நன்னிலமே, ஹாஸவதாஹிஸ்திதமேவ ஸ்தலம் சர்வபுண்யதீர்த் சர்வபுண்யத்ஸ்த்ரமெலனகல்பமெத்யர்த: ||26||

(सा.सं.) पुण्यक्षेत्रतया प्रसिद्धानां काश्यादीनामपि “यत्र यत्र हि नीतिः स्याद्वैष्णवी वीतकल्मषा (विष्णु सम्मता)” इति वा - “तत्र तत्र वसेन्नित्यं नान्यत्रेति मतिर्मम” इत्यादि प्रमाणात्परमभागवताभिमान विषयत्व एव प्रपन्नैरुपादेयतामाह - सा काशीतीति काश्रु दीप्तौ काशीत्येवादीप्यते - वैकुण्ठकथासुधारस भूजां चेतसे नो रोचते चेदित्यस्य सर्वत्रान्वयः - तन्माहात्म्ये - ...

मूलं। भुवि सायोध्येति नाध्यास्यते सावन्तीति न कल्मषादवति सा काञ्चीति नोदञ्चति। धत्ते सा मधुरेति नोत्तमधुरा)रं मान्यापि नान्यापुरी या वैकुण्ठकथासुधारसभुजां - ...

(सा.दी.) सा तிருவெம்பாதையம் अयोध्यैय्येन्नु नाममात्रத்தால் சாதிநாடியாஸ்யதே, ப்ரபந்நரால் வசிக்கப்பட்டாது அவந்தி என்கிற பரியம் அவந்தி என்கிற கெவலநாமமாத்தால் ஆஸ்திரை பாபநகரில் நின்று ரதிக்கமாட்டாது. காஞ்சீபுரியம் நாமமாத்தால் பெரியதாக மாட்டாது - வடமதுரைம திரு நாமமாத்தால் दिव्य देशங்களில் उत्तमधुरै वहிக்கமாட்டாது उत्तमत्वத்தை உடைய மாட்டாதென்று கருத்து. அந்யாபி புரி, மாயா புரியம் கெவல நாமமாத்தால் ந மாந்யா, ஆடரணியை - ...

(सा.स्वा.) सायोध्यापि, अयोध्येति नाममात्रेण वा अयाध्यात्वाकारेण वा नाध्यास्यते - न वासयोग्येत्यर्थः। साऽवन्त्यपि, अवन्तीति नाम मात्रेण वा अवन्तीत्वाकारेण वा - कल्मषाद्वसतः पुरुषान्नावतिन पापक्षय करीति भावः सा काञ्चीपि काञ्चीति नाममात्रेण वा काञ्चीत्वाकारेण वा नोदञ्चति, नोत्कृष्टा भवति - सा मधुरापि, मधुरेति नाम्ना वा मधुरात्वाकारेण वा अग्रिमधुरां, उत्तमताभारं - न धत्ते, न वहति - उत्तमा न भवतीत्यर्थः - अन्त्यापि, भागवतानादर विषय भूता माया प्रभृतिः - नाम मात्रेण वा तत्तदसाधारणाकारेण वा न मान्या। उक्ताना पुरीणा भागवतादर विषयत्वे एव भृशभासमानत्वं वासयोग्यत्वं - ...

(सा.प्र.) अग्रिमधुरा, अग्रिमाना धुरन्ता - ऋक्पूर धूमपधा मानर्क्षे इत्य - ...

(सा.वि.) दीर्घे क्ति इत्यभ्यास दीर्घे यज्ञो वेति इडागमे च रूपम्। काश्वदीप्ता वित्यस्मात् च काशीर्तापि रूप प्रसङ्गात्। प्राचीनकालेषु भागवतपरिगृहीतत्वानासां पुरीणां प्रसिद्धिः - ग्रामा सैव प्रसिद्धि रिदानीमनुस्यूतास्ति नावन्मात्रेण नेदानीमपि वासयोग्यतेति भावः - अयोध्येति या न रोचेतेति प्रतिवाक्यं सबन्धः - सा भागवताभिलषिता अयोध्या नाध्यास्यते, इदानीं नाक्रम्यते। पापैर्योद्धुमशक्येति नाम प्राचीन योग्यतामादायेति भावः - अवन्तीति कल्मषान्नावति, न रक्षति - तन्नामेदानीं धृतकोशातकी नामतुल्यमिति भावः - काञ्चीति नोदञ्चति, या भागवताना चेतसे नो रोचेत सा काञ्चीति प्रसिद्ध्यापि नोदञ्चति - भागवताभिलषितत्वादिदानीमत्युदञ्चतीति भावः - उत्तमधुरा, उत्तमस्थानानामुत्कर्षं न धत्ते - ऋक्पूरित्यादिना आकारान्त - ...

(सा.सं.) मुक्तिक्षेत्रत्वेन प्रसिद्धिस्मेत्यस्यार्थः - नाध्यास्यते इत्यस्य नाधिवास्यते इत्यर्थो नाध्यवस्यत इत्यर्थो वा - आद्ये परमैकान्तिभिरिति शेषः - द्वितीये परमैकान्तिभिरावासस्थानत्वेनेति शेषः - अवन्तीत्वेनैव कल्मषान्नावति - काञ्चीत्येव नोदञ्चति - न विशेषतः पूज्या वा गन्तव्या च वा भवतीत्यर्थः - मधुरेत्येव उत्तमत्वाख्या धुरां, प्रसिद्धिम् - न धत्ते. अन्त्यापि न मान्या, सर्वापि या यदि परमैकान्तिना रोचत तदा तदधिष्ठिता सर्वापि - ...

மூல்.। ப்ராணே மன: பூருஷே ச த் - ...

(சா.தீ.) ப்ரபந்நனுடைய நிர்யாணப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறார் ஸ்லோகத்தால் - மனஸீதி - சர்வேஸ்வரன் உத்क्रாந்திசமயத்திலே முந்த ம்ரியமாணனுடைய கரணகிராம, வாஸாதிந்நிரயவர்த்தத்தை மனஸ்ஸிலே சேர்க்கும் அந்த மனஸ்ஸை ப்ராணனிடத்திலே சேர்க்கும் - ப்ராணனை. பூருஷே-ஜீவனிடத்திலே சேர்க்கும் எவம், அந்த சர்வவிசிஷ்டனான ஜீவனை - ...

(சா.ஸ்வ.) கிஷ், இவ் அதிகாரிக்கு ப்ரபத்திஷணத்திலே சர்வபாப நாஸமோ? ஸாராவஸானத்திலேயோ? ஆத்யபக்ஷத்திலே ஸாராவஸான காலத்திலே சுகூததுக்ரூததூநன சொல்லுகிறதுவும் ப்ரியாப்ரியாவிஷயத்தில் சங்க்ஷமண சொல்லுகிறதுவும் விருத்திக்ரூதம் அந்யபக்ஷத்தில் ப்ரபந்யாரம்பக்ஷணத்தில் அக்ஷேபவிநாஸசொல்லுகிறது விருத்திக்ரூதம் கிஷ், “தததிக்ராம உநரபூர்வா஘யோர்ஸ்லேஷவிநாஸௌ தத் வ்யபதேஸாத்” என்று பக்திநிஷ்டைக்கன்றோ சமஸ்தபாபநாஸ சொல்லுகிறது. ப்ரபத்திக்ரூத சர்வபாபநாஸகல்வதான் கூடுமோ? கிஷ், ப்ரபந்நனாக்ரூத தக்ஷிணாயநாதிதக்ஷிணிலே மரணமானால் “தூமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ரூஷணாஸமாஸா தக்ஷிணாயநம் தத்ர சாந்நம்ஸ ஜ்யோதியோர்ஸா ப்ராப்ய நிவர்ததி” என்று சொல்லுகிற பூநராவூத்தியும் ப்ரஸங்க்ஷியாதோ? அபி ச

“ய யம் வாபி ஸ்மரந் பாவ த்யஜத்யந்தே கலேவரம் ।

தம் தமேவேதி கௌந்தேய சதா ததாவபாவித” ॥

எனகிறபடியே அந்யகாலத்திலே ப்ரகவத்விஷயாந்திமஸ்மரண தில்லாமல் விஷயாந்தர்ஸ்மரண முண்டாகில் ஆதி ப்ரதமபூத்வ ப்ராபிவக்ஷ்ணமாத்ரமும் ப்ரஸங்க்ஷியாதோ? அந்திமப்ரத்யயமாவஸ்யகமாகில் அதுவே உபாயமாகையாலே ப்ரபத்திக்கு அநுபாயத்வம் ப்ரஸங்க்ஷியாதோ? இத்யாதி ஸங்க்ஷைகளை இவ் அதிகாரத்தாலே ப்ரஹ்ரிக்ரூதக் கோலி அதிகாரார்த்தத்தை சங்க்ஷிக்கிறார். மனஸீதி இஸ்வர். மனஸி கரணகிராமம், “அஸ்ய ஸோம்யபூருஷஸ்ய ப்ரயதோ வாங்நஸி சபத்யதே” இத்யாஹுத்தப்ரகாரேண வாஸிந்நிரயோபலக்ஷிதமிந்நிரயவர்த்தம் யதா ஸ்வகார்யாக்ஷம் ததா மனஸி ங்நிதித த்யத்யந், சயோஜயந் அநேன “வாங்நஸி தர்ஸநாக்ஷ்விதாங்” “அத எவ சர்வாஸ்யந்” இத்யதிக்ரணத்யார்த்த உத்த: । தத்யயுத்தம் மன: ததா இந்நிரயவத் ப்ராணே சயோஜயந் । “தந்மன: ப்ராண உத்தராத்” இத்யதிக்ரணார்த்த உத்த: - தம், “தமூத்க்ராமந்த ப்ராணோ஽நூத்க்ராமதி” இத்யுத்தப்ரகாரேண தத்யயுத்தம் ப்ராண பூருஷே, ஜீவ- ...

(சா.ப்ர.) மனஸி கரணகிராமம்த்யாதிநா - “அஸ்ய ஸோம்யபூருஷஸ்ய ப்ரயதோ வாங்நஸி சபத்யதே” இத்யேததபிப்ரேத்யுத்த ப்ராணே மன இதி “தமூத்க்ராமந்த ப்ராணோ஽நூத்க்ராமதி எவமேவமாத்மானமந்தகாலே சர்வே ப்ராணா அபிஸமாயாந்தி” இத்யாதிகமபிப்ரேத்யுத்த பூருஷே ச - ...

(சா.வி.) சங்க்ஷஹிதி - மனஸி கரணகிராமமதி - “வாங்நஸி சபத்யதே மன: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜ: ப்ரஸ்யா தேவதாயாம்” இதி ஸ்ருத்யா “தஸ்மாதுபஸாந்த தேஜா அபூநர்ஹ்விமிந்நிரயேர்மனஸி சபத்யமானை:” இதி ஸ்ருத்யா ச சபத்திஸ்ச்ஸ்லேஷமாத்ர, “நத் ததாவமாத்ர” மதி ந்யாயே நிர்நயஸ்சித்ய இத்யபிப்ராயேணேஸ்வரோ மனஸி கரணகிராமம் த்யத்யந்நித்யுத்தம் । “மன: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி” இத்யத்ர ஜீவ ஜீவதநோக்த்யபாவே, “தமூத்க்ராமந்த ப்ராணோ஽நூத்க்ராமதி எவமேவமாத்மானமந்தகாலே சர்வே ப்ராணா அபிஸமாயாந்தி” இதி - ...

(சா.ஸ.) ப்ரகார ப்ரதிபாத்தியுத்தமதிகாராந்தர்மவஸர்ஸங்க்ஷத்யா ஆரஹ்மாண: ப்ரதிபாத்தி சங்க்ஷஹிதி । மனஸீதி । த்யத்யந், சயோஜயந் । ப்ராணே, பஞ்சவூத்தி ப்ராணே - த, ப்ராணம் । பூருஷே, - ...

மூலம்। ஐததி ஘டயந்ஹூதேனம் பரே ச தமாத்த்மநி । ஸ்வவிதவிதுஷுரித்தம் சா஧ாரணே ஸரணேமு(ஹை:) ஹே நயதி பரதோ நாடீஹேதே: - ...

(சா.தீ.) சூக்ஷ்மஹூதேஷு ஘டயதி - சூக்ஷ்மஹூதஸரீரத்திலே சேர்க்கும் தாம், இந்த ஹூதசூக்ஷ்மவிசிஷ்டனான ஜீவனை - பரே ஆத்மநி, ஹர்த்நான தன்னிடத்திலே சேர்க்கும் விஶ்ரமிப்பிக்குமென்றபடி இப்படியே ஸ்வவித், ஸ்வஸஹ்வவாஶ்யஹ்ருததை அறிந்தவன் அவித், ஹ்ருதவித் அல்லாதவன் இருவருக்கும் சா஧ாரணமான ஸரணேமுஹே, அர்ச்சிராதி ஹூமாதிருஹ்மான மார்த்தத்தினுடைய முஹ, ஸ்தூலஸரீராத்த நியாணம் । இதுள்ளளவிலே பரத:, இதுக்குமேல், ஸர்வேஸ்வரன் யதோசித்த நாடீஹேதேநயதி - முமுக்ஷுஹை ஸுஸுத்நா நாடீயாவே - ...

(சா.ஸ்வ.) ததா ஐததி ஘டயந் । அநேந, “ஸோஹ்யக்ஷே ததுப஧மாதிஹ்ய.” இத்திஹிகரணார்த்த உத்த: । ஂநம், ஜீவ - “ஹூதேஷு த஠்஠ுதே:” இத்திஹிகரணோத்த ப்ரகாரேந சூக்ஷ்மஹூதேஷு ஸயோஜயந் । தம், ஹூதஸம்யுத்தம் ஜீவம் । பரே ஆத்மநி, ஸ்வஸ்திந் ஸயோஜயந் ஸந் । ஘டயந்நித்தயநேந “அவிஹா஧ோ வ஠நாத்த” இத்திஹிகரணார்த்த உத்த: - பரே ச தமாத்த்மநீத்தயநேந ச “தானி பரே ததா ஹ்யஹேத்திஹிகரணார்த்தஶ்஠ுத்த: - ஸ்வவிதவிதுஷு:, விதே: கர்தீரி க்ரிஶ் - வி஠்வாவி஠்வ விதவிதௌ । ஸ்வஸ்தி விதவிதௌ: । ஹ்ருதவிதஹ்ருதவிதௌ: - இத்தம், உத்தப்ரகாரேந - சா஧ாரணே ஸ்தூல ஸரீராத்திரியணி ஸதி - அநேந “ஸமாநா ஠ாஸ்த்யுபக்ரமாத்தமூதத்வ ஠ானுபோஷ்ய” இத்திஹிகரணார்த்த உத்த: । பரத:, அநந்தரம் । யதோசித்தம், தத்ததஹிகாரானு ஧ுணம் । ஸரணேமுஹை:, ஹூமாதி மார்த்தர்ச்சிராதி மார்த்தமுஹஹூதே: । நாடீஹேதே:, -

(சா.ப்ர.) தமிதி - “ஹூதேஷு த஠்஠ுதே: ப்ராணஸ்தேஜஸி” இத்தேததஹிப்ரேத்த்யுத்த ஹூதேனமிதி - “தேஜ: பரஸ்தா தேவதாயாம்” இத்தேததஹிப்ரேத்த்யுத்தம் பரே ச தமாத்த்மநீதி - “ஸமாநா ஠ாஸ்த்யுபக்ரமாத்தமூதத்வ ஠ானுபோஷ்ய” இத்தேததஹிப்ரேத்த்யுத்த ஸ்வவிதவிதுஷுரித்தம் ஸரணேமுஹை இதி - “ஸத ஠ைகா ஠ ஹ்ருதஸ்தி நா஠்ய - ...

(சா.வி.) ஶ்ருத்தயந்தரேஷு ஜீவ஠நோத்தே: “ஸோஹ்யக்ஷே ததுப஧மாதிஹ்ய:” இதி ஸூத்ரோத்தரீத்தியா பூருஷே ஠ தமித்த்யுத்தம் - “மந: ப்ராணே ஘டயந்”, “த ப்ராண பூருஷே ஐததி ஘டயந்” । “ப்ராணஸ்தேஜஸி” இத்தயத் தேஜஸஸஹ்வ: - த்ரிவூத்ருதபர: । “தத்தஸம்ஸு஠ஹூதமாத்த்ரோபலக்ஷணம்” இத்திஹிப்ரேத்தயஹூதேஷுவ மித்த்யுத்தம் - ஂவ் ஜீவம் ஹூதேஷு ஘டயந் சூக்ஷ்மஹூதேஷு ஸயோஜயந் । பரஸ்தா தேவதாயா இத்தேததர்த்மாஹ - பரே ச தமாத்த்மநீதி - ஹூதஸம்ஸு஠ பூருஷம் ஸ்வஸ்திந் ஘டயந்நித்தயர்த்த: - இத்தம் ஸரணேமுஹை, மார்த்தரிஹ்ஹே । ஸ்வவிதவிதுஷு:, ஜான்யஜானினோஸ்தா஧ாரணே ஸதி - ஂதத்தயந்த மஜானினாமபி சா஧ாரணமித்தயர்த்த: - பரத: பரமாத்த்மஸம்பத்தயந்தரம் । “ஸத ஠ைகா ஠ ஹ்ருதஸ்தி நா஠்யஸ்தாஸா மூர்த்நிதமிஹிநிஸுதீகா । தயோ஠்வம்யாந்நமூதத்வமேதி விஷ்வ஠஠்யா உத்த்ரமணே ஹ்வந்தி” இத்த்யுத்தப்ரகாரேந யதோசித்தம் நாடீஹேதேநயதி, ஧மயதி । “ததோகோ஠்யஜ்வலநம் தத்த்ரகாஸித்தத்வாரோ வி஠்வாஸாமத்த்யாத்த” இதி ஸூத்ரோத்த: - ...

(சா.ஸ.) ஜீவாத்த்மநி । ஂவ் ப்ராணாதி விசிஷ்டம் சூக்ஷ்மஹூதேஷு ப஠்஠ஸு । தம் ப஠்஠ஹூதப்ராணாதி விசிஷ்டம் । பரே, ஹர்தே । பரமாத்த்மநி । ஸரணேமுஹை, மார்த்த஧மநார்த்தோத்த்ரமணாத்த்ரவ்ருத்தே । ஸ்வவிதவிதுஷு:, ப்ரபந்நாப்ரபந்நயோ: சா஧ாரணே ஸதி । பரத:, தத: பரம் “ஸதம் ஠ைகா ஠...” இத்த்யுத்த ஸுஸுத்நா நாடீஹேதே: - ...

மூல்! இப்படி “லோகவிக்ரान्तचरणौ शरणं तेऽब्रजं विभो” என்றிவன் காலைப்பிடிக்க “हस्तावलम्बनो ह्येको भक्तिक्रीतो जनार्दनः” என்கிறபடியே இவனைக் கைப்பிடித்து “राजाधिराजस्सर्वेषा” என்கிறபடியே உபயவிभूतिनाथனான सर्वेश्वரன் தானுகந்ததொரு நிலத்திலே வைக்க அபிषिक्तையான महिषियைப்போலே बहुमत (மாய்)னாய்த்தன் परमैकान्तित्वத்துக்கு अनुरूपமான निवृत्तियோடே போருமில் அதிகாரி - ...

(சா.சுவா.) அடபோது ईश्वरனுக் கொடுத்தனை கைப்பிடிக்கையும் ஒருததனைக் கைப்பிடிப்பதொழிகையும் वैषम्याவहமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறா - இப்படி इति, हस्तेति । हस्तः, अवलम्बन आश्रितावलम्बन यस्य सः । भक्तिक्रीततया जनार्दन एक एव हस्तावलम्बनः । अन्यः कोऽपि नेति भावः । கைப்பிடித்து, கையிலே அணைத்துக்கொண்டு, रक्षयतया स्वाकृत्य என்றபடி, यद्वा, हस्तस्यावलम्बनइति वार्थः । ससारसागरे मज्जता हस्तेनावलम्बितु योग्य इति यावत् கைப்பிடித்து, கைபைப்பிடித்ததென்றபடி காலைப்பிடித்தவனை கைப்பிடித்தென்று चाटुक्ति.யும் தோன்றுகிறது, கைப்பிடித்து इत्यनेन पाणिग्रहणसमाधिरपि सूच्यतेதான் महिषित्वेनகைப்பிடித்து अन्यदायस्थलத்திலே வைக்கை अनुचितமன்றோ வென்கிற शङ्कावारणार्थमुपयविभूतीति - पारव्यमொன்று மிலலையென்று கருத்து स्वकीयमायிருநதாலும் देवतान्तरक्षेत्रத்திலே वसिष्ठிக்கை अनुचित மாகையாலே தானுகந்த தொருவென்று, சொன்னது, திருவடிகளிலே शरणागति - ...

(சா.ப்ர.) पायान्तरस्थाननिविष्टेन भगवतैव तद्द्वारा निर्गमयितव्यत्वात् तदुपयुक्त भगवदत्यन्ताभिमतस्य स्वरूपनिर्याणविशेषणभूतविलम्बाविलम्बयोर्भिन्नाधिकारिनिष्ठत्वज्ञापनाय सट्टष्टान्तमाह இப்படி லோகவிக்ரान्तीत्यादिना - இவனை கைப்பிடித்து, अमु हस्तेन गृहीत्वा - रक्षयवस्तुतया स्वाकृत्येत्यर्थ - கைப்பிடித்து इत्यनेन-“उत्तरया दक्षिणे हस्ते गृहीत्वा” इत्युक्तपाणिग्रहण स्मर्यते - एतेन भार्यायाः पति पारतन्त्र्यवत् प्रपन्नस्य भगवत्पारतन्त्र्यं स्वरूपप्राप्तमिति द्योत्यते । தானுகந்ததொரு நிலத்தில் इत्यनेनात्यन्ताभिमतत्वकार्यं द्योत्यते - போரும், वर्तते - अभिषिक्तैयான इत्यादिना “प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः” - ...

(சா.வி.) हेतुवत्या पुरुषार्थकाष्ठाधिकाराद्युक्तस्थिति स्मारयति - இப்படி इति लोकाविक्रान्तस्य, पादविन्यासाक्रान्तलोकस्य - चरणौ शरणमब्रजम्, उपायतया अगृहीषम् । व्रजगतवित्यस्माद्भिड्यडागम. - என்று इतिप्रमाणवशात् - இவன், अस्मिर्जावे । काल्पिडिकक, श्रीपाद गृह्णाति सति - இவனை एन जीवम । கைப்பிடித்து, हस्तेन गृहीत्वा - अभयप्रदान कृत्वेऽयर्थ - महात्मनः पादयोः प्रणत हस्तेन दाक्षिण्यादुत्थापयन्ति तद्वदिति प्रतीयते - அவ் பிரमाण हस्तावलम्बन इति । हस्तेनावलम्बने इति हस्तावलम्बनः । नन्दादित्वात् ल्युः । पाणिग्रहणसट्टशच ध्वन्यत इत्याहु - सर्वेश्वरं सर्वेश्वरे - தானுகந்ததொருநிலத்திலே स्वाभिलषितायां कस्याञ्चित्स्थितौ - வைக்க स्थापयति सति - बहुमतमाय, बहुमानविषयाकृतया - वृत्तियோढेद, वृत्त्या सह । अभिषिक्तैयान महिषियेन போலே, राजः पट्टाभिषिक्तरुणीव । போரும், वर्तेत । महिषीत्यनेनैव - ...

(சா.ச.) இப்படி इति - ननु प्रपन्नमात्रस्याभिषिक्तमहिर्षावत् पारमैकान्त्या विशेषससारान्निधिणि -

மூல்। இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளிலே ப்ராரब्धதுக் தவிशेषவैचित्रியாலே வரும் அஹக்ஷரமகாரங்களென்ன, - ...

(சா.தி.) ப்ரூவாஹிகாரோக்தாவஸ்தைகளை அநுவதிக்கிறார் - இப்படிப்பட்ட இயாதிபால் - அபகார ங்களை கர்ம - ...

(சா.ஸா.) பண்ணுகையாலே இவனை பஹுமான் பண்ணுகை வைஷ்ணவஹ மென்று கருத்து திருவடிகளிலே விமுந்தவனைக் கைப்பிடித் தென்கையாலே ஶரண்யனுக்கு இவனை விஷயத்தில் அபிமானோத்ரே சொல்லப்பட்டது இப்படியாகில் பஹவதபிமதஸ்தலத்திலே யிருக்கிற ப்ரபந்நாஹிகாரிகளுக்கு அபராஹாதி சம்பாவனையில்லாமையாலே சில அஹிகாரிகளுக்கு மாக்ஷரூப பல்விலம்வமும சில அஹிகாரிகளுக்கு பல்விலம்வமில்லையென்றும் விலம்வாவிலம்வமுள்ளதாகக் சொன்னது கூடுமோ? ப்ராரब्धவிशेषத்தாலே அபராஹுச்யாதி வைபரீத்யமுண்டான அஹிகாரிகளுக்கு பல்விலம்வமுமில்லையல்லாத அஹிகாரிகளுக்கு அவிலம்மும் கூடுமென்னிலானாலும் விலம்வ கல்பாந்த பர்யந்தமோ? ஜன்மான்தரபர்யந்தமோ? அவிலம்வமும் உத்ரத்திலேயோ? ஶரீராவசானாதி காலான்தரத்திலேயோ? கிஷ், “தாவதார்திஸ்ததா வாஷ்ஹ தாவம்மோஹஸ்ததா சுஹம்। யாவந் யாதி ஶரண த்வாம்ஸோபாபநாஸநம்” என்று ப்ரபந்நாளெல்லார்க்கும் விலம்வமில்லையென்று சொல்லுகிறது. வம் விரோஹியாதோ? இவ் அஹிகாரிகளுக்கு வைபரீத்ய புகுந்தால் பஹவதபிமானமும வ்யர்த்மாக ப்ரஸதி்யாதோ? என்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶதித்தது உத்ர மருளிச்செய்கிறார் - இப்படிப்பட்ட அஹிகாரிகளிலே இயாதிபா ப்ராரब्धேதி - அப்யுபகத ப்ராரब्धத்தாலேயென்றபடி - ...

(சா.ப்ர.) இயுக்தரீத்யா பஹவதோஹ்யத்யந்த ப்ரியத்வாத்ரதபிமதஸ்யானுவர்த்நாயத்வமுக்தம் - எவ் - பூதாஹிகாரிளா விலம்வாஸபாவநா தத்வது நிர்देशपूर्वकं व्युदस्यन् देहान्निर्याणविशेषणभूतयो “தநூக்த்வாஸில பாப மாமாப்நோதி நரஸ்ஸநை: - அதோபாயப்ரஸக்தோஹி புக்த்வா ப்ரோகநநாமயாந் - அந்தே விரக்திமாஸாஹ விஸதே வைஷ்ணவ பதம்” இயாதிபி. “தாவதார்திஸ்ததா வாஷ்ஹ தாவம்மோஹஸ்ததாஸுஹம்। யாவந் யாதி ஶரண த்வாம்ஸோபாபநாஸநம்” இயாதிபிஷ்ஹ ப்ரோஹ்யமானயோர்விலம்வா விலம்வயோர்யவத் கல்பத்வ யாவத்ரஹ ப்ரலயத்வ ஸ்வேஹகாலாபூர்வ பாவித்வஸஹ்யா தயோஸ்வரூபஸ்திதி பூக்ஷதி - இப்படிப்பட்ட இயாதிபா - ...

(சா.வி.) “கூதாபிஷேகா மஹிஷி” இதி நிஹண்டூஸாராதிபிஷித் தாயா: ப்ரதீதே: அபிஷிதையான இதி விஸேஷ அபிஷேகரூபதர்மவிஸேஷகீர்தந்ஹாரா இத்ரபல்யபேக்ஷயா அடரவிஸேஷவ்யஜ்நார்தம் - அந்யதா பத்நி மாந்நாபிப்ராயமிதி ஸ்யாத் - நந்வேவமபிமதவூச்யா வர்தமான த்வரயா நயதீத்யுக்தம்। தவ் கி ஶரணாகல்யநந்தர மேவ நயதி? உத ஸஹ்ஹுபாநுபூணம்? ததந்தே? தக்ஷரீரான்தே வா? அத்வா ததந்நபிமதஸமயேஹி। தாவதார்திரிதி ஶலோகேஹி யாவக்ஷரண யாதி தாவதித்யுக்த்யா அநந்தரமேவ பல்மிதி ப்ரதீயதே - ததா அந்நபிமதவர்தநவத: ஶரணாகதஸ்ய “தநூக்த்வாஸில பாப மாமாப்நோதி நரஸ்ஸநை:। அதோபாயப்ரஸக்தோஹி புக்த்வா ப்ரோகநநாமயாந்। அதோ விரக்திமாஸாஹ விஸதே வைஷ்ணவ பதம்” இதி விலம்வஸ்மர்யதே - தவ் கி யாவத்கல்பம் விலம்வ? கி வா யாவத்ரஹ ப்ரலயமிதி விலம்வாவிலம்வ ப்ரகாரம் பூக்ஷதி - இப்படிப்பட்ட அஹிகாரிகளிலே இயாதிபா। இப்படிப்பட்ட, எவமுக்தேஸு - அஹிகாரிகளிலே, அஹிகாரிஸு - ...

(சா.ஸ.) கேஷாஸ்திவிலம்வ: கேஷாஸ்திவிலம்வஸ்க் கி நிபந்நந இயத்ர ப்ராரब्धதுக் தாயத்தாஹக்ஷாராதி மூலகோ விலம்வ இதி அஹக்ஷாராடேர்ததஹிகாரிணி அகாதி நிர்ணிதி ஸ்திதிஸ்க் விஸதயதி - இப்படிப்பட்ட இயாதிபா -

மூல்! அவையடியாக வரும் அபிச்சாரங்களென்ன பயோஜனாந்தர ருசியென்ன; அதடியாக சம்பாவிதமான தேவதானாஸ்பர்சமென்ன, பூததீர்த்தியமென்ன; அதடியாகவரும் உபாயாந்தர ப்ரத்யாசீயென்ன, இவ்வீபரீத்யம் பிறந்தவர்களுக்கும் இவை பிறவாதே ப்ராரத்தசுகூதவிசேஷத்தாலும் பூர்வப்ரபுத்தியில் பல்சங்கூப விசேஷத்தாலும் சித்ரமில்லாத கைச்யத்திலே ப்ரதிஸ்திராயம்ப் பூந்தவர்களுக்கும் சஸாரத்தில் நின்றும் நியாணத்துக்கு வில்மாவில்மாவங்களில் நிலையிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் - ...

(சா.தீ.) விக்ரிதாலே வருமென்னு மத்தை - பயோஜனாந்தரருசி பூததீர்த்தியங்களிலும் அந்நயித்துக் கொள்வது - பூததீர்த்தியம், விசுவாஸமானம் - ப்ரத்யாசீ, ஸ்பூஹா । ப்ரபுத்தியில் பல்சங்கூபவிசேஷமாவது - பூர்வப்ரபுத்திகாலத்திலே இவ்வீபரீத்யங்களொன்றும் வாராதபடி கோலிச்செய்கை இவ்வீபரீத்ய முண்டானவர்களில் அஹங்கார - ...

(சா.ஸ்வ.) அப்யுபகத ப்ராரத்த ப்ரபுத்தி நாஸ்ய மல்லாமையாலே தத்பரிபாக விசேஷத்தாலே அஹங்காராதிகள சம்பாவிதங்களென்று கருதுது அஹங்காராதீ வீபரீத்ய சதாவத்தாலே விளம்பமுண்டானாலும் ஜ்ந்மான்தர கல்பாந்தர பர்யந்த்வோத்தரகாண ஸரீராஸான நியதத்வரூப நிலை வில்மாவில்மாவங்களுக் கெபபடி கூடுமென்று ஸங்க்ஷாத்தாபர்யம் । உத்தர மருளிச் செய்பக் கோலி முந்த? அஹங்கார மமகார வீபரீத்ய ஸ்த்ரங்களுக்கும் தந்மூல் பூதாபராத்த்ரஸ்த்ரங்களுக்கும் வில்மாவில்மாவங்களை உபாதிக்கிறார்

(சா.ப்ர.) ப்ரதிஸ்திராயம்ப் பூந்த வர்களுக்கும், ப்ரதிஸ்திரதயா வர்தமானாநா ச - வில்மாவேதூதேந நிர்दिष्टेषु - “ப்ரவூத்தி ச நிவூத்தி ச ஜநாந விதூராஸூரா:” இத்யாப்ய “கிபாம்யஜஸமஸூபானாஸூரீஷ்வே யோநிஷு - அஸூரீ யோநிமாபந்நா மூதா ஜந்நநி ஜந்நநி । மாமப்ராயீவ கௌந்தேய ததோ யாந்யதமாங்கதிம்” இத்யாதிபிஹ்தாந்யந்த வில்மாவேதவ: ப்ரபந்நானாந அவேயூரிக்ருத்வா ப்ராரத்த துஷ்கர்மவாஸாத்கதாதிதூத்பந்நானாமல்பவில்மாவேதூநா காலவிசேஷே மோகஸ்யாதிதி ப்ரபந்நேஷு ப்ரதிபந்நகத்வாபாவம் காலவிசேஷானுதேசேந ப்ரபந்நேஷ்வாயுர்வூத்யாதி ரூபால்பவில்மாவேதூத்வ ச பூர்வோக்தம் - ...

(சா.வி.) உத்தமமத்யமாதமாதிக்காரிஷு । விக்ரிதாலே, விக்ரிதேயே । வில்மாவேதூதோஷாந் பரிறணய்யாஹ । ப்ராரத்தேதி । அஹங்காரமமகாரௌ தந்மூலகாபகாரா: பயோஜனாந்தர ருசி: தந்மூலதேவதானாஸ்பர்ச, பூததீர்த்தியம் தந்மூலகோபாயாந்தரப்ரத்யாஸேத்யாதிநி வில்மாவேதவ இத்யர்த: - என்னென்னில், கீதூஷா । கிம் ப்ரஹ்மகல்பாதி பர்யந்தோ வில்மாவ: - தாதூஷவில்மாவ ஹேத்வாபாவே அத்யர்த்ராவே஽பி விதிநிலித்யாபுஷ: பூர்வமேவ மோக இத்யவில்மாவஸ்ச கிம் ந ஸ்யாதிதி ப்ரஸநபலிதார்த: - ப்ரஹ்மகல்பாதி பர்யந்தவில்மாவேதவபராத்த: ப்ரபந்நஸ்ய ந சம்பவதி - யத்கிஞ்நிவ்ரில்மாவேதவபராத்தசம்பவே஽பி கத்யகிஞ்நிவாரணம் க்ருத்வா ஸீத்ரமேவ மோகயதி । ததாபி தூதானா நியத்யாபுஷா நிரபராத்தானா தக்சரீரபாத்தாவதிவில்மாவ: । யதாக்கத்யகிதநுபவாதிநா விதிமதிஸரீரபாத்தாவதிவே வில்மாவ: । வில்மாவோ நாதிக்கவில்மாவ: - அத்நாநா து ததிதக்சாவதி வில்மாவ இதி சத்யோ஽பேகதே சேதஸத்ய எவேத்யவில்மாவ இதி பரிஹாரமாஹ - ...

மூல்। இ(வு)வ்விடத்திலவர்களுக்கு சார்வாகா஢ிகளுக்குப் போலே நிலைநின்ற அஹங்காரமமகாரங்கள் புராது - அவஹிதராய் - நடப்பாரிடருமாப்போலே எங்ஙனனு மொருககால்வரும், அஹங்கார மமகாரங்கள் விவேகாவிதிகளாய் பின்புற்ற தெளிவாலே கழிநதுபோம் - அபராதிங்கள் பிறந்தால் ஶாபணாவிதியாயும், ஶிஷாவிதியாயும் கோலின காலத்துக்குள்ளே அபராதி நிஸ்தார் பிறக்கும்படி அபராதி பரிஹாராதி஢ிகாத்திலே சொன்னோம் - ...

(சா.தி.) மமகார பிறந்தவர்களுக்கு நிஸ்தார காட்டுகிறார் இவ்விடத்தில் இத்யாதி - தெளிவாலே விவேகஜ்ஞானத்தாலே - அஹங்காராதிபடியாக அபராதிபிறந்தவர்களுக்கு நிஸ்தாரமருளிச்செய்கிறார் அபராதிங்களை பிறந்தால் இத்யாதிபால் அபராதிபிறந்தால் “மாமாஜ்ஞாதி நரஶ்ணை” என்று மோக்ஷநிலவ சொல்லிற்றேயென்ன - ...

(சா.ஸ்வ.) இவ்விடத்திலவர்களுக்கு இத்யாதிநா - ஢கவத஢ிமான விஷயாகூதனாகையாலே மற்ற அதிகாரிகளுக்குப் போலே நிலை நின்ற அஹங்காராதி களுண்டாகாதெனறபடி கோலின இதி இத்தெலலாம் ஢கவத஢ிமானகாரியமெனறபடி - கால குறித்து, ப்ரபத்திபணணிவனுக்கு அககாலத்துக்கு மேல விலம்பு மில்லைபென்று கருத்து, இப்படியாகில, “அபாயா஢்நிதரஶ்ஷவ்ந்மா சைவ ஶரண கத” - தநூகூத்யாஶிலம் பாப மாமாஜ்ஞாதி நரஶ்ணை:” என்று, ப்ரபந்நனுக்கு விலவ சொல்லுகிறது விரோதிபாதோ? எனவருளிச்செய்கிறார் -

(சா.ப்ர.) ஸ்மாரயந்நுதரமாஹ - அவ்விடத்தில் இத்யாதிநா - ப்ராரவ்஢ி துஷ்கூதா஢்நிலம்பஹேநூதயேஶபீத்யர்த: - நிலைநின்ற, யாவச்சுராரானுவர்தினை - புகுராது, நப்ரவிஷத: । ந ஢வத இத்யர்த: । எவ்மஹங்காரமமகாரயாராதி஢ிகாரி விஷயே ஢லவிலம்பாஹேதுவ்முக்தவா அத்யந்ந விலம்பஹேது஢ூதாயா - ...

(சா.வி.) அவ்விடத்திலே இதி - நிலைநின்ற அஹங்கார மமகாரங்கள் புகுராது, ஶ்நிதரதயா வித்யமானாவஹங்கார மமகாரை ந ப்ரவிஷத: । அதை ஢்ஹ்யகூத்யாதி விலம்பு நாஸ்தீதி ஢ாவ । அவஹிதராய் நடப்பாரிடரு மாப்போலே, சாவதானம் சஶ்நாரதாம் ஶ்நலமிவ । ஏதேனும், யத்ருவசித் । ஒருககால, ஹேநுநா । வரும் ப்ராப்தா । விவேகாவிதிகளாலும், விவேகூத்பத்திபர்யந்தை ஶந்தை । தெளிவாலே, விவேகரூபதத்வஜ்ஞானை । கழிந்து, டோம், ஶ்நயத: । தாவத்யர்யந்நாஹங்காரமமகார மூலாபராதி அபி ப்ராயஶ்சித்ஸெந வா லபுதண்டெந வா ஶாஶ்ந்ரமேவ ஶ்நயந்நீதி தைஶபி விலம்பஹேதுர் ஢வந்நீதி பூர்வூக்தமேவ ஶ்மாரயந்நாஹ । அபராதிங்கள் இதி । ஶாமணாவிதி ப்ராயஶ்சித்தாவிதிக் வா । ஶிஷாவிதியாயும், அநு஢வாவிதிக் வா । நிஸ்தாரபிறக்கும்படி, நிவூதேரூத்பத்திப்ரகாரம் । ஶாமணமிதி ஶ்மூஷு ஶஹை இத்யஸ்மாத் ஶ்மமமாணம் ப்ரேரயதீத்யர்தை தத்ப்ரயூஜகூ ஹேதுஶ்வேதி ஜிசிஜநை ஜூஷிகூத்ப - ஜோமந்நாஶ்வேத்யமந்நத்வெந மித்வெமிதாம் ஹ்ஸ்வ இதி ஹ்ஸ்வ ப்ராப்தாவிபி வா சித்தவிராஶ விஶ்ராமயந்நித்யாதிவிவ ஹ்ஸ்வ஢ாவை கரணர்தை யிதி ஢ூத்யம் - நநு “தநூ கூத்யாஶிலம் பாப மாமாஜ்ஞாதி நரஶ்ணை:” இத்யுக்தரீத்யா ஶநைராஜ்ஞாதித்யுக்தவாதிபராதிவிலவஹேது ஢்வந்நு இத்யாஶங்க்ய தத்ருவநமநியதாயுர்விஷய மித்யாஹ -

(சா.ஸ.) ச - மோக்ஷய காலவிஷய நிர்஢ிஷ்ய ப்ரபந்நஸ்தஸ்யாஹங்காராதி நிர்ஶிதபூர்விகா ப்ராப்திரதிக - ...

(சா.பி.) உருளிச்செய்கிறார் மோक्ष டெறுகைக்கு இत्यादि - அபாயேதி । மா ஶரணம் கதோ஽பி உத்தரகாலே ஶஷ்வதூதேஶ்யோ஽பாயேஶ்யோ஽விரதஸ்சேத்ஸ நர: ப்ராப்யஸ்சித்தமகுவந் அஶில பாயபலமந்ஶ்ய । ஶநை: , காலவிலஶ்வேன, மாமாஶ்நாதி என்கை விரத இதி பாடே ஶஷ்வதூதாபரா஧ாஹிரதஸ்சந்நித்யர்த: - இணி ப்ரயோஜனாந்நரஶ்சி த்ரததவாகளுக்கு நிஸ்தார காடடுகிறார் - முமுஷுவாய் இत्यादिபால -

(சா.பு.) பயோஜனாந்தரூகி ப்ரதிஸ்தாயா: ப்ரபந்நேஷ்வஸம்மபவ் டர்ஸயிந் காடாசித்காயாஸ்தஸ்யா அபி காலவிஸேஷாக்ரோடிவாரேண ப்ரபந்நேஷ்வைல்யபிலம்வாவஹ்வமாஹ - முமுக்ஷுவாயிழிநதவனாகைபாலே இத்யாடிநா - பயோஜனாந்தரணாமல்யாஸ்திரத்வ டு:ஸமிஸ்த்வாடிக ஜாந்வா தஜ்ஜிஹாஸாபூர்வக மோக்ஷார்த் ப்ரபந்நத்வாடித்யர்த: | நினைந்நிகு உணடாகாது, அதிசிர்கால ப்லாந்ரானுபவ எவ - ...

(மா.ச.) வில்ம்வர்த்தியாஹ - மோக்ஷ டெறுகைக்கு இதி - நனு தஹி் சத்யோ ரஸ்யேஷு ப்ரயோஜனாந்தரேஷு அஸ்ய ஹசி. கதாசிதபி நி நவ்ர்தத் இத்யத் ஆஹ - மும்ஷுவாபிழிந்தவன இதி - ...

மூல். உபயபாவனார்க்குப்போலே மோக்ஷரூபியோடே கூட - பயோஜனாந்தரரூபியும் கலந்துவந்தால் இவனுக்கு ஹிதபரணான இஷ்வரன் “யாசிதோ஽பி சதா பதௌ நஹிதம் காரயேஹி: । யஸ்யானுபுரஹிமிக்ஷாமி தந் தஸ்ய ஹராம்யஹ்” இत्याதிகளிலும் குண்டதாரோபாஹ்யானாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே சில பயோஜனாந்தரங்களைக் கொடாதே கண்ணழித்தும் சிலவற்றிலே அலபாஸ்திரத்வ டு:கமிஸ்ரத்வாதி விவேகத்தாலே - ...

(சா.தி.) உபயபாவனா, கர்மவ்ஹோபய பாவனாயுத்தவ்ஹாதிக்கள் அஹித பயோஜன ந காரயேத், ந கர்யாதி । கண்ணழித்தும், இது பவல கர்ம ப்ரதிவத்஢மான சூஹ்ஸஹ்மணாயபுப்யவிஷயம் - ...

(சா.ஸா.) ததுக்குள்ளே அத்யந்தாபிமானத்தாலே ஃலாந்தரத்தைக் கொடாதேயும் வோராயத்தையுண்டாக்கியும் சில ஃலத்தைக் கொடுத்த விர்க்தாளாகும்படி பண்ணியும் பயோஜனாந்தரவோமூப்யத்தை இஷ்வரனுண்டாக்கு மென்றபடி விலவ்ஸொல்லுகிறது காலகுறியாதே ப்ரபுதி பண்ணின பயோஜனாந்தரதபுபாயப்ரஸக்தப்ரபந்நவிஷயமென்றபடி அபரா஢பரிஹாரா஢ிகாரத்திலே, இத்஢ேஹாந்தரம் மோக்ஷம் வரவேனுமென்று அபேகித்தாலும் அநியதாயுஸ்சூககளாய் விலவ்வா஢மராபிருட்டார்க்கு அயுர்வூ஢ிதாலே விலவ்வரும் நியதாயுஸ்சூகளுக்குள்ள அயுஸ்சூக் குள்ளே ஃலித்துவிடும் என்று சொல்லி யிங்கு காலகுறியாதே ப்ரபந்நரானாரைபபற்ற “அயாயா஢ிரதஸ்சவ்ந்மா சைவ ஃரண கத” - தந் கர்யாஹில பாயம் மாமாபுநி நரஸநை:” ..

(சா.ப்ர.) யதா ஃயாததா பயோஜனாந்தரரூபிந் பவேதித்யர்த: - உபயபாவனார்க்குப் டோலே, உபயப்ர பயோஜனாந்தரே வ்ஹாபிந் பாவனாபுவோ யேஃ சதுர்மூ஢ாதிநாமிவேத்யர்த: । கலந்துவந்தாய் ஃஹாகதா சைத் - மும்பூகானந்தரமபி கதாசிதப்ரபுஜனாந்தரரூபிந்ஜாதி சேதித்யர்த: - குண்டதாரோபாஹ்யானாதிகளிலும், யதா குண்டதாரேந ஃவபக்தாய தந ப்ரார்த்யதே ஃவே஢்஢ேவதா தத் தந மாஸ்திவத்யக்தவா தமே வூ஢ிரேவ ப்ரார்திதா । ததா ஃவபக்த ப்ரார்திதமபி பயோஜனாந்தரமப்ரதாய ஃவகே஢ூயமேவ - ...

(சா.வி.) ப்ராரவ்வஸா஢புபந்நாபி ஃஸ்திரததா ந திஸ்ததி । மோக்ஷரூபப்ரபயோஜனாநுஸந்நானேந நிவர்தத் இதி பாவ: - மோக்ஷோ஽பி பவநு ஢்஢ானி பயோஜனமபி பவத்விதி கஸ்யசிதி஢ிக்ஷாயா ததர்தோபாஸநாதிஸு க்ருதேஸ்வபி “அந்யோ ஹந்ய஢்நிந்யதி ஃவஃஃந்஢் வி஢்஢ாம்யஹ்” இதி பகவாந் தத்ஃலமப்ரதாய க்சி஢்஢்வோராயமபுதாபயதி - க்சித்ஸ்வத் ஂவாலாஸ்திரத்வ டு:கமிஸ்ரத்வாதி ப்ரதிஸந்நானேந பயோஜனாந்தரேஃஃமேவோதாபயதி । க்சிதி஢ிக்ஷாநுபுப்யேந ஃலம் ப்ரதாய “ந ஜாது காம: காமானாமுபபுஜேந ஃஹாம்யதி” இதுக்த ப்ரகாரேந ஃஸூபரிகுசேலாதிநாமிவ ஜுபுஸயா ஃவயமேவ யதா தத்பரித்யாகவூ஢ிஸ்யாததா க்ருதவா மோக்யதீத்யாஹ । உபயேத்யாதிநா । உபயஸ்திந்நபயோஜனாந்தரே வ்ஹாபிந் பாவநாநிஸ்தா அநுபுவோ யேஃ தே சதுர்மூ஢ாதி: உபயபாவநா: । கலந்து வந்தால், மிலிதவா கதாஸ்சைத் । கொடாதே, அத்வைவ । கண்ணழித்தும், ஁பேக்ய ச । சிலவற்றிலே, கதிபயபுஜேஸு । - ...

(சா.ஸ.) உபயபாவநா நிஸ்தவ்ஹாதிரபி யாவத்஢ிகாரம் பயோஜனாந்தர வோமூப்யமநுபலவ்஢ம் - அஸ்ய த்வோமூப்யம் க்ருத் இத்யாஸஹ்ஜாயாமஸ்ய த்வோமூப்ய ஃபாதகோ஽பி பஸ்திபிவி஢்஢ா ப்ரதேர்஢கவானேவத்யாஹ - உபயபாவனார்க்கு இத்யாதிநா - விடுகைபாலே இத்யஸ்ய பயோஜனாந்தரரூபிந் நிலைநிறக உண்டாகாது இதி - ...

(सा.स.) पूर्वणान्वयः - निर्दिष्टकालविशेष प्रपन्नस्य अस्माद्वैषम्यमाह मोक्षकालमिति । மற்றையவனுக்கு
 अनिर्दिष्टकालविशेषप्रपन्नस्य च । उपायप्रसक्तोऽपि, प्रयोजनान्तरसाधनोपायान्तरप्रसक्तोऽपि अन्ते,
 अनुष्ठितोपायस्य शक्ति विरामरूपान्ते । प्रयोजनान्तर रुच्युदय एव निर्गतिरस्तु । देवतान्तरस्पर्शे सति तस्य
 कथमभिषिक्त महिषीवदित्युक्ति विषयतेत्यत्र ...

(सा.स.) भगवानेव स्वीकृतभरत्वात्तद्व्यभिचारमपि निवर्तयतीत्याह । देवतान्तरेति “ये केचास्मच्छ्रेयां सो ब्राह्मणाः । यक्ता आयक्ताः” इत्यादयः - “नैव विध नैवं विधा सह संवसेत्” इत्यादि श्रुतयश्चात्र विवक्षिताः - प्रपन्नत्वमत्यवहितविषयेषु यत्र देवतान्तर - ...

மூலம்! இவனுக்கு ஐயவாதிதத்தில் கதாசம், என்றேனும் ஒருநாள் உபாயநிஷ்பத்தியைப் பண்ணி காரியகரமாகம், மஹாவிஷ்வாசம் பூர்ணமாகப் பிறந்து ப்ரபத்தி பண்ணினார்க்கு பூத்திடீர்வ்யமும் உபாயாந்தர ப்ரத்யாசீயும் பிறவாது - இவை பிறந்தவர்களுக்கு முன்பு பிறந்த விஷ்வாச மந்தமாயிருக்கும் - இவர்களுக்கும் சர்வீஸ்வரன் மஹாவிஷ்வாசாவத்யாகத்திருத்தி பூர்ண ப்ரபத்திநிஷ்ராக்கும். - ..

(சா.தா.) "ந ஁ல பாகவதா" என்றது உபாயநிஷ்ர விஷயமிதே - ஐயவாதிதத்தில் இவனுடைய உபகரமாசம் யதா கதாசித்பலபர்யந்தமா மெனகிறார் இவனுக்கு ஐயவாதிதம் இவ்வீரோத்யங்கலொன்று - ...

(சா.ஸ்வ.) மவிஷயஜ்ஞத்தி" இத்யாதிகளும் "அநந்யதேவதா பக்தா." என்ற, சௌலலுகிற அநந்யதேவதாபரபர மெனுகருத்த ஆனாலிவனுக்கு பூர்வமுபாயானுஷாநபாவனையும் ததநுபுஷாநக்யாசரணாதி களும் வ்யர்த்தங்களாக ஒழியாதே? எனவருளிக் சேடகிறார் இவனுக்கு, இதி - ஆகையால் நிலைநின்ற தேவதாந்ரஸ்பர்சத்தலே விலவமெனென்று தாத்யம் இனி பூத்திடீர்வ்யக்தாலே பக்த்யாதுபாயாந்ரஸ்பர்சத்தில் விலவமோ? அவிலவமோ? விலவமெனில் பூர்வம் அநுஷிநப்ரபத்தி நிஷ்பலையாக ப்ரமஜ்ஜிக்கும் அவிலவமெனில் "ததா புசாமவிசபாத்தப்ரபத்தி ப்ரத்யுதா பவே" இத்யாதிகளிலே உபாயாந்ரஸ்பர்சபூத்திடீர்வ்யாதிநிந்ரே விரோதிகளும் பூர்வமநுஷிதோபாயனுக்கு சஜ்ஜே பிவ்வாதிகள்கிற த்யாதிதாரவாக்யமும் விரோதிகளும் எனகிற சஜ்ஜேயில் அருளிக் சேடகிறார் மஹாவிஷ்வாசமதி - இவைபிறந்தவர்களுக்கு இதி - உத்தரகாலத்தில் இவ் விஷயத்தில் சஜ்ஜே பிறவாத படி ப்ரத்யமஷணத்தில் விஷ்வாமம் அஜ்ஜமாகையாலே பூத்திடீர்வ்யாதித்களுண்டாவெனுகு மஹாவிஷ்வாசாஜ்ஜி விசிஷ்டபூர்ணப்ரபத்திநிறைவேறா - ...

(சா.ப்ர.) மோக்ஷ இதி பாவ - நந்ரேவ தர்ஹி சக்ராதி பகவத்சிஹதாரணம் வ்யர்த்தமேவ ச்யாத் - ததா ச "ஸ்வல்யமப்யச்ய தர்மச்ய த்ராயநே மஹதோ பத்யாத்" இத்யாதி விரோதச்யாதித்யாஹ - இவனுக்கு இதி - ஏதேனுமொருநாள் யாவத்ச்ஞரோபாத தேவதாந்ரஸ்பர்சஜ்ஜிநிதபகவத்சிஹதாரணசஜ்ஜேல்பலானுபாவசானே - அத பூத்திடீர்வ்யச்ய விலவாவஹ்வப்காரமாஹ - மஹாவிஷ்வாசமதித்யாதிதா - எவ் விதவிலவ - ...

(சா.வி.) நநு, தர்ஹி தச்ய நரகபர்யந்தசுதேபூர்வசிஹதா பத்யசஸ்காரா: வ்யர்த்தாஸ்யுரித்யாசஜ்ஜேயாஹ! இவனுக்கு இதி! என்றேனு மொருநாள், யதா கதாசித்! அத பூத்திடீர்வ்யரூபவிஷ்வாசமான்யச்ய விலவாவஹ்வ மாஹ - மஹாவிஷ்வாசமதி! பத்யாதிவிஷ்வாசமான்யாதித பவதி சதேபூர்வ மஹாவிஷ்வாசோ நோத்யந்ர எநேத்யாஹ - இவை இதி - பூர்வ விஷ்வாசமான்யே஽பி பரிபூர்ணவிஷ்வாசபர்யந்த சிசித்யா பகவானேவ ரக்ஷதீத்யாஹ - இவர்களுக்கும் இதி - பரிபூர்ண விஷ்வாசானா ததித்ச்ஞயேவ விலவ - ...

(சா.ச.) சம்த்ரபத்தி ப்ரதிஷ்நிதஸ்தத்ர கா கதிரித்யாஹ - சிலாக்கு இதி! இவனுக்கு, வ்யவஹ்ரிதமாந்ர த்ரதானுவூத்ததேவதாந்ரஸ்ய! கதாசம், ப்ரபத்தாபிமூத்யாஜ்ஜாச ப்ரஸக்த்யாதிதகம் - பூத்திடீர்வ்ய, கூர்பல ந்யாசமாந்ரேண கதலப்யமதித்யாதிதரூபா பூத்திடீர்வ்ய - எவ் விலவவ்யோக்யப்ரபத்தானா அஹஜ்ஜாராது கதி சிதிதி நிர்மத்ய உத்தா: - அத பூர்வப்ரபத்தாவேவ ப்ரஸக்த்யவிரோதவலாஸ்கூதவிஷேதாது உத்தாஹஜ்ஜாராதிவீரோத்யவித்யாநா விலவவ்யேசச்யாப்யபாவ இத்யாஹ! - ...

(சா.தா.) மில்லாதார்க்கும் விலக காணாநின்றோமே என்னவருளிச்செய்திறா
இவாகளுக்கென்று - இவ்வைபரிய மென்றுமில்லாத அதிகாரியுபதிக் நியமுகரைப்போவே
சர்வதாமிமதனாமிருக்கு மென்கிறார் - ...

(सा.प्र.) हेतूनामभावे प्रपन्नेच्छा समकाल मोक्षस्सिद्धयेदिति “साध्यभक्तिस्तु सा हन्त्री” इत्यादि प्रमाणावगतत्वादार्तप्रपन्नानां विलम्बप्रसङ्ग एव नास्त्यन्यभिप्रायेणाह - இவ்வைபரீத்யங்கள் इत्यादिना இவ் வாகள மீதகாலினைவெல்லையிலே, एतत्सङ्कल्पितावसरे - आर्ते प्रपन्नेष्वपराधोदयशङ्काया एवाभावान्तक्षण - एव मुक्तिस्स्यादिति भावः - एवमधिकारिभेदेन विशेषणभूतौ विलम्बाविलम्बौ प्रदर्शयित्वा भक्ते “यथा पुष्करपालाश आपो नश्लिष्यन्ते एवमेव विदि पाप कर्म नश्लिष्यते - तद्यथैषिका तूलमग्नौ प्रोत प्रदूयेत एवं हास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूयन्ते” इत्यादिभिर्भगवद्वेदननिमित्ततयोक्तयोरुत्तरपूर्वाघाश्लेष विनाशयोः भगवदत्यन्ताभिमतेषु प्रपन्नेषु “अन्वयादेव चैकस्य संयङ्न्यस्तात्मनो हरौ । सर्व एव प्रमुच्येरन्नराः पूर्वे तथा पर” - ...

(சா.ம.) இவ்வैபரீத்யங்கள் இதி । தறி எதேசாமபி ப்ரபத்யநந்தரக்ஷண எவ் கதோ மோக்ஷாலாப இத்யத்ராஹ । இவர்களுக்கு இதி । இக்ஷாத்ர விக்ரஹசௌந்தர்ய தத்கைக்ருய் தநுஷாந்நுபவவிபரீயிணி - இக்ஷாத்ரததித சாமக்ரீ ப்ராபத்யாந்நிதிதக்ஷ காலாதிக்கவிலம்வோ஽பி ச்யாதித்யத்ராஹ - இவர்கள் இதி - ...

(सा.सं.) இந்நிபை, அஹங்காராதினொத்த விரோதவிருத்தி விசிஷ்ட ஸ்வரூபாதி த்விக்கிணியைப்பெற்ற இத்யர்த்த: । கடைத்தலை வுபகிரகிகடகாதிருப பகவத்க்ஷேத்ர சரமாவதி பூவி குணாநுபவகேட்கூர்யாதிபராத்யந்தாதிநிஷேதவிருத்தி: । எவ் சர்வதாபிமதாதிக்காரிணொப்யுத்தர பூர்வாய் ஸ்த இதிக் தஸ்ய வக்ஷ்யமாணவிதிநியாண சம்பவ இத்யத்ர பக்தஸ்யேவ தத்சம்பவப் ப்ரபஞ்சஸ்ய தத்சமாதிதிக க்ரபாவிஷயதா ப்ரயுக்தாதி - ...

மூல்। இவன் திறத்தில் நிரூபாதிசு சர்வஸேஷியாய் நிரூபாதிசு ஸ்வதந்ருணாய் ஸத்யஸங்கல்பனூமானு சர்வஸ்வரன் சர்வஹங்களுக்கும் காரணமான நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை “தததி஑ி஑ம ஁நரபூர்வதயோர்ஸுலேஷவிநாஸு தத்ருத்யபதேஸாத்” என்கிறபடியே ஸத்ருவரகப்ருபத்திநிஸுனுக்கு ஁பாஸநப்ருர஑்஑த்திறபுலே ப்ருபநிவாக்யுத்ருவா஑்ணத்தில் ப்ருத஑ க்ஷணத்திலே - ...

(ஸா.தீ.) ப்ருமபுரே களையருளிசுசெய்கிறார் இவன் திறத்தில் இத்யாதிபால் நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை விஸகக்டென்று ஁ந்வய஑ - தததி஑ி஑ம இதி - இதின் ஁ர்த்த஑ - ஁பாஸநததினுடைய ப்ருர஑்஑மாத்ருத்தில் ஁தர பூர்வதயோர்ஸுத்ரு பூர்வதிரா஑த்துக்கு - ஁ஸுலேஷ஑, ஁லேப஑ - ப்ருர஑்஑ வ்யதிரித்ருத்ய பூர்வத்ய சர்வத்ய விநாஸுஸு ஑வத் - தத்ருத்யபதேஸாத், தயோர்ஸுலேஷவிநாஸுயுரபநிஸுத்பூதேஸாத் - “தத்யதாஷிகாதூல஑மபூு ப்ருத ப்ருத்யேத் ஁வ ஹஸ்ய ஸர்வே பாபுமானு ப்ருத்யுந்த் இதி ஸத்ருவரக ப்ருபத்தி நிஸுன, ஑க்திநிஸுன. - ...

(ஸா.ஸுா.) ப்ருபந்ருக்கும் ஁தரபூர்வதயோர்ஸுலேஷ விநாஸாதி஑லபர்வங்களுண்டுன்னில் ஑க்தி ப்ருகரணததில் ஑ுாண ஑ல ப்ருபந்ருக்குக் கூடுவ தெ஑்஑்஑ுணே? கிஸுத்ரு தக்ஷிணாயநாதி஑களிலே ஑ரண஑ானாலு஑ நிர்யதநாதிபுலே ஁த்ருக஑ ஑ானாலு஑ நரக ப்ருஸங்஑ிபாதேு? ப்ருபந்ருக்கு பூர்வதிரபாபத்துக்கு ப்ருபத்திகாலததிலே நாஸு஑ு? ஑ுரூராவஸானகாலத்திலேபு? இத்யாதிஸங்கூபரிஹார்த்த஑ாகவ஑மிவன விஷயத்திலே ஁பாயாந்ரு ஸுதானாபந்ருதயா ஁த்யுந்தா஑ி஑ான஁ுதநார்த்த஑ாகவ஑ ஑க்தியு஑ாநிஸுனுடைய ஑லபர்வங்களு஑ு஑ ததபேக்ஷயா ஁தி஑஑லபர்வங்களு஑ு஑ ஑ரண்யன் தானே ஑ெய்கிறான் எனறு ஁ருளிசுசெய்கிறார் இவன் திறத்தில் இத்யாதிநா - “ஸர்வபாபே஑்யு ஑ுக்ஷயிஷ்யாமி” எனறு ப்ருத஑ ஑ங்கல்பித்திருக்கையுலே ஁துக்கு காலத்ருயத்திலு஑ ஁ந்யதா஑ாவ ஑ில்லையென்கைககாக ஑த்யஸங்கல்புணான இதி - ஑ுரூதர஑க்தி யு஑ாநிஸுநபேக்ஷயா ஑஑ூபாயநிஸுனுக்கு ஁தி஑஑ல குாடுககககூடு஑ு? என்கிற ஑ங்கூவாரணார்த்த஑ நிரூபாதிசு ஸ்வதந்ருதி - ரக்ஷணத்துக்கு ஸ்வத்ரு ப்ருபி஁஁ுதநார்த்த஑ நிரூபாதிசு சர்வஸேஷிதி - நிக்ரஹஸங்கல்பத்துக்கு ஁நர்த்தவ஁ுதநார்த்த஑ ஑ர்வ஑யேதி - ப்ருபத்திதி ப்ருபத்தியு஑ ஑ுக்ஷஸா஑நதயா வேதாந்த விஹித்ருவி஁யாவிஸேஷ஑ானபடியுலே ஑஑வது ஑க்திஸுதானநிவேஸநவ்யாபார஑ாகையாலு஑ ஑க்தியு஑஑லபர்வங்களுக்குக்கும் ஁பபந்ருங்களுன்றபடி - ப்ருபத்திவாக்யுத்ருவா஑்ணத்தில் இதி - ஑நுப்ருவூத்தி஑ன்றிக்஑ே வாக்ப்ருவூத்திஸு஑டா஑ையுலே ஁த்ருவா஑்ண஑ேது ப்ருபத்தியிலென்றபடி ப்ருத஑க்ஷணத்தில் இதி ...

(ஸா.ப்ரு.) ஑ர்வஸேஷியாய் இத்யுனே ஑ுஷ஑஑ூதஸ்ய ஑ர்வபாபநிவூத்ருதே஑஑வத்ரு ப்ருயு஑ாநத்ரு ஁ுத்யுதே - தத்ரு ஁வ பூர்ணத்ருவா஁ ஑஑ுத஑஑஑஑ுஸ஑ாத்ருத்ரு ஑ர்வபாபநிவர்தகத்ரு஑ுபப஁ுதே - நிரூபாதிசு ஸ்வதந்ருணாய் இத்யுனே ஑ுரூல஑ூபாயயுஸுத்ருத்ய ஑லப்ருதத்ரு஑ுபப஁ுத இதி ஁ுத்யுதே - ஑த்யஸங்கல்பத்ருவாத்ரு ஑ுத்ருபூர்வதிரா஑ே஁பி ப்ருாயஸித்ருத்ரு ஑ி஁ுதாந்யத்ருர பூர்வ க்ருய஑ேந ஑லப்ருதத்ருவ் ஁ுத்யுதே । - ...

(ஸா.வி.) ஁஑ிநந்ருத்யந்ரு । ஑ர்வஸ்வரகூதுபகாரப்ருமபுர஑ா஑ - இவன் திறத்தில் இத்யாதிநா - ஑ுஷியாய் இத்யுனே ஑ுஷ஑஑ூதா஑்஑஑ுண ஑஑வத்ருப்ருயு஑ாந஑ிதி ஑஑்யுதே - ஑்வதந்ருணாய் இத்யுனே ஑ுரூல஑ூபாயயுஸுத்ருத்ய ஑லப்ருதத்ருவ் யு஑்யத்ரு இதி ஑஑்யுதே - ஑த்யஸங்கல்புணாய் இத்யுனே ப்ருாயஸித்ருத்ரு ஑ி஁ுதாந்யத்ருர - ...

(ஸா.ஸன்.) ஑யாஸு஁஑஑஑ । - இவன் திறத்தில் இத்யாதிநா । இவன்திறத்தில் நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை ப்ருத஑க்ஷணத்திலே - ...

(சா.சं.) விலக்கி இத்யன்வய: । எதுபயுத்தம் நிறுபாதிக்கெத்யாதி விசேஷணத்ரயம் । அடிபகமசுந்நுதிரே வித்யா பாரம்பகர: । ஆவல் கெடாதே, அபரியாசாசாவாந் - உண்நதுருக்காட்டாதே, துதேப்யபராதிதக்யாந் விஹீநசுந்நிதி பாவ: வியியிநுதாரியாய், ததவந்நித்யோபாதிநா । ரகஷண எவாதிததசுந்நிதி பாவ: - ...

மூல் | “விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான்” என்கிறபடியே இவன் இசைந்த விலம்பத்துக்குத் தான் சாநுசயனாய், த்விரிதது “இருள தருமா ஞாலத்ததுளினிப பிறவி யான் வேண்டேன்” என்றும் “மாயம் செய்யேலென்னை” என்றும் சொல்கிறபடியே இவனுக்கு இசைவையுண்டாக்கி “உன் திருமார் (வைதது) வததுமாலை நங்கை - ...

(சா.தி.) விண்ணுலகம், பரமபதம் | தருவான், தருகைக்கென்றபடியே விரைகின்றான், உதொகியா நின்றான் - சாநுசயனாய், பசுபாபாயுக்னாய் இருளதருமா ஞாலத்தது அஜானவர்த்தகமான இல்லிலாவிபூதியில - இல்லிலாவிபூதியின சுவபாவத்தை அறிந்தபின் - ஜன்மத்தை நான்பார்த்தியேன் மாயம் செய்யேலென்னை, பூர்வோலேயென்னை வஞ்சியாதே கொள் உனதிருமார் வைதது, மாலைநங்கை தேவரீர் வகஸ்தலத்தில் - ...

(சா.ஸ்வ.) அடிசுவேன உபரமபாயசிவ்ந்தசஹ. - விண், பரமாகாசமாகிற உலகம், லோகம் | பரம பதமென்றபடி தருவானாய் விரைகின்றான், உதொகித்தான் பரமபத தருகைக்கு த்விரித்தானென்றபடி இவனிசைந்த இதி | சாநுசயனாய், சாநுதாபனாய் இவனுக்குத்தானே அவிலம்பத்திலே இசைவு வரும்படி த்விரித்தது இருள் இயாதி | இருள், அஜானத்தை தரு, தராநிறகிற மா மஹத்தான் ஞாலத்தது, லாலாவிபூதிபூதமான இந்த லோகத்திலே இப்பிறவி, தேவரீர்கடாகத்தாலே தத்வஜ்ஞானிறந்தபின்பு பிறவி, ஜன்மத்தை - யான், அடியேன் வேண்டேன் இச்சிடேன் என்னை முன்பு போலே மாயம் செய்யேலென்னை வஞ்சியாதே கொள் இசைவை, அஹ்நிகாரத்தை இதிதி பூரஸார்பாசியிலே அஹ்நிகாரத்தைபுண்டாக்கி உனதிருமார் இயாதி - உன், தேவரீருடைய திருமார், ஸ்ரீமதவகஸ்தலத்திலே வைதது, வசிக்கிற மாலைநங்கை திருமாலையைப் போலே இராநிறகிற -

(சா.பூ.) பூர்வக ததாயானாமபி பூர்வோதராபாஸலேபவிநாஸகர்தா சந்நித்யர்தி: - “விண்ணுலகநதருவானாய் விரைகின்றான்” என்கிறபடியே பரமபத திவ்ஸுத்வரத் இயுக்ந பகாரே | இருள் தருமா ஞாலத்தது இயாதி | அஜானாபாதகே பகவதநுபவவிரோபிபஹுலே பூலோகே இதி: பர ஜன்ம மம ந பூயாத் | மாயம் செய்யேலென்னை, த்வக்யதிரிக்தே பக்யதா பூத்டி ஜனயித்வா மா ந விமோஹய | உன் திருமார்வ(வை)தது மாலை நங்கை இயாதி | “யயோ வகஸ்தல ஹ:” இயுக்நரீத்யானி விலகஸ்த்வத்வகஸோஸநஹ்நாபூதாயா - ...

(சா.வி.) பரிஹரணமாபரேண துமிரஹித: தத்பரபத்யந்நர்த ததநுபந்நயபராபகஸமோபாயம் ச கல்பயித்வேதி பாவ: விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான் - விண்ணுலகம், பரமபதம் | தருவானாய், தாலுமிசு: - விரைகின்றான், த்வரமாணஸ்திஸ்தி - இவனிசைந்த விலம்பத்துக்கு, எததிஸ்தவிலம்பஸ்ய | தான், சாநுசயனாய், சுவய சாநுதாப | இருளதருமா ஞாலத்திலினிப்பிறவிபான வேண்டேன் இருளதருமா ஞாலத்தில், அஜானபதபகூதிமப்டலே | இனி, இதி:பர - பிறவி, ஜன்ம | யான், அஹ் - வேண்டேன், நாபகே - மாயம் செய்யேலென்னை என்னை, மா - மாயம் செய்யேலென்னை ந விமோஹய த்வக்யதிரிக்தே பக்யதா பூத்டி ஜனயித்வா ந வ்யாமோஹேத்யர்தி: - இவனுக்கும் இசைவையுண்டாக்கி, எதஸ்யேசுசாமுத்யா - சாநுசயனாய் இசுசுபுண்டாக்கி இத்யந்வய: - உன் திருமார் வைத்தமாலை நங்கை வாசம் செய் பூங்குழலான் - ...

(சா.ச.) சுவாத்யந்நாபிமதோக்தாபிகாரி விஸயம் - விண்ணுலகம், பரமாகாசாபித்யானம் ஸ்தானம் ப்ரதாது ச த்வர: - சாநுசய: , சக்தேதம் | இருள் இதி - அஜானமய்யாமஹ்யா பூமாவத்யோத்யதி ந வாசுசாமி | மாயம் இதி - மாமஸத்விஸயப்ரதஸ்தினி நோபசுசுந்வய இத்யர்தி: - திரு இதி - ஸ்ரீமதூரஸிஸ்தித வநமாலா | - ...

மூல் | வாசம் செய் பூங்குழலாள் திருவாணை நின்னாணை” என்று இவன் தான் த்விர்த்து வளைக்கும்படி பண்ணி “சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்” என்கிறபடியே இவன் கோலுதலுக்கீடாக பரவ்ஷரீராவசானத்திலே பரமபதபாசியுண்டாக்கு வதாகக் கோலி - ...

(சா.பி.) மாலை போலேபிருந்துள்ள நங்கை, குணபூர், வாசம்செய், வாசனையை செய்கின்ற, பரிமலத்தைக்கொடுக்குமதான் வென்கை. பூங்குழலாள் தர்ஷனிய கெஷபாசத்தைபுடைய திருப்பிராட்டி இவளுடையவாணை, அவளுக்கு வலம்பனான தேவர் திருவடிகளாணை - அவசிய மடியேனை பரமபதத்துக்குக் கொண்டுபோகவேணுமென்கை. வளைக்கும்படி. ஶ்ரீபாதத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்படி சரணமாகும் இத்யாதி | தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் சரணமாகும், உபாயமாம். அவர்களுக்கு மரணமானால் கோலுதலுக்கீடாக பரவ்ஷரீராவ சானத்திலே -

(சா.ஸ்வ.) வக்ஷஸ்தலாலங்கார பூதையான நங்கை குணபூர்யான - வாசம் செய், வாசனையைச் செய்கின்ற - பரிமலத்தைக்கொடுக்கு மதான். பூங்குழலாள். பூம், தர்ஷனியமான, குழல், கெஷபாசத் தையுடையதான் திரு, பெரியபிராட்டியாருடைய, ஆணை, அவளுக்கு வலம்பராய் உபாயபூதரான நின்னாணை, தேவரீர் ஶ்ரீபாதத்தாணை, சி஢்டுபாயபூதராய் பரஸ்பர ஆணையை மீறமாட்டாதே இருவரிடத்திலேயுமானை அடியேனைப் பரமபதத்துக்குக் கொண்டுபோ மென்றபடி இவன்தான் இவன் தானேவளைக்கும்படி. விலம்பத்தை இசைந்தவன்தானே த்விர்த்து பரமபதத் தந்தாலொழியவிடுகிறதில்லை யென்று திருவடிகளைக் காட்டும்படி பண்ணியென்றபடி ஶரணமாகும் இத்யாதி தனதான், தன் திருவடிகளை, அடைந்தார்கெல்லாம் ஶரண மாகும், உபாயமாகும் - மரண மானால் வைகுந்தம், வகூண்ட - கொடுக்கும்பிரான், உபகாரகன் - .

(சா.பு.) ஸ்மஸ்தகல்யாணகுண பூர்வா யாஸ்துக்ஷ்ண தர்ஷனியகெஸ்தவ காயா லக்ஷ்யாஸ்தப க்ருவா | ஶரண மாகும் இத்யாதி | ஸ்வகரணாவின்஢ர ந்யஸ்யதாமுபாயபூதோ பகவான் ஢ேஹிவியோகஸமயே மோக்ஷ ஢த்யாதியுத்தபகாரெண | -

(சா.வி.) திருவாணை நின்னாணை வாசம் செய்யும் பூங்குழலாள், வாசனாவஹ தர்ஷனியகெஷபாஸாயா - உன் திருமார்வத்து மாலை நங்கை, தவ வக்ஷசி நி஢்சிஸ மாலைவத்திதாயா லக்ஷ்யா: - ஆணை, ஶபத: - நின்னாணை - தவ ஶபத: - என்று இதி - இவன்தான், அய் ஜிவ: - தான், ஸ்வய் - த்விர்த்து, த்வரீர் க்ருவா - வளைக்கும்படி பண்ணி, அந்யத்ர யதா ஸ்வய் ந கக்ஷெததா - ஶ்ரீபாத் க்ருஹிதாவத்தித் க்ருவெத்யத: - ஶரண மாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான் - ஶரணமாகும், உபாய தயா | தனதான், ஸ்வகரணாவின்஢ே - அடைந்தார்க் கெல்லாம், அஶ்ரிதவதா் ஸர்வெஷா - மரணமானால், ஢ேஹவஸான் பவதி ஢ேத்வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான், வகூண்டதாா ஸந்நுபகாரக: - இவன் கோலுதலுக்கீடாக, எததிக்ஷ்ணானுகுண் - உண்டாக்குவதாகக் கோலி, பரமபதபாப்திரியதா பவெததா ஸங்கல்ய - ...

(சா.ஸ.) ஶ்யயா யுவத்யாங்முங்மிதகூஸுமகெஷபாஸாயா ஶ்ரியா ஶாபஸ்தவயா ஢ ஶாப இத்யெந ஸ்தவரமாக்ஷ்யாத்மவஸ் க்ருவெத்யத: - ஶரணமிதி ஸ்வகரணாவாஶ்ரியதாமுபாயஸ்தந் மரணானந்தர் வகூண்டபுர஢்ஸ்வாமி - இவன் கோலிணத்துக்கீடாக, விங்ஹானுபவ பரி஢்ரியானுகுணாங்நுபவா - ...

प्रियेषु स्वेषु सूकृतमप्रियेषु च दुष्कृतम् । विसृज्य ध्यानयोगेन ब्रह्माप्येति -

(சா.ஸ்வ.) ப்ராவ்ஹீதி - அப்யுபகதப்ராவ்ஹமென்றபடி இவனிசைந்த. எதச்சுரோரம்ஹக் கர்மாசிமொழிய
 ஜ்ந்மான்தரம்ஹக் ப்ராவ்ஹாஸ்தத்தையும். போய இதி । போய, பூர்வணணப்பபட்ட - பிழை, பாபம் -
 புகுதருவானிந்நவம, புகுராநிற்கும் உத்தராபமென்றபடி தீயினில் அப்யியிலே பட்ட தூசு,
 பஞ்சுபோலே - ஆகும், முன்பே இவனோடு துவக்கறுததுவைக்கையாலே ப்ரபத்தி
 ப்ரதமக்ஷணத்திலே ஶாராவஸானத்திலே நிக்ரஹசங்குல்ததைபெலலாம் விடக்கடலோமென்று
 சங்குல்தித்திருக்கையாலே என்றபடி, இவர்தாமே ப்ரமபதஸோபானத்திலே "மாறநினைப்பிட்டுக்
 கிடக்கிற புண்யபாபங்களை மாறநி" என்றருளிச்செய்கையாலே இப்படியே
 அर्थகொள்ளவேணும் ப்ரியேஷ்விதி - ப்ரஹ் -

(सा.प्र.) ळाढाडिळ्ळुयुं इत्यादि - “तद्यथैषिकातूलमग्नौ प्रोत प्रदूयेत एवं हास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूयन्त” इति प्रमाणानुगुण्येन अग्निदग्धेषु यथा किञ्चिदपि नावशिष्यते तथा पूर्वोत्तराघयोर्निश्शेषनिवृत्तिं कृत्वेत्युक्तीत्या - ...

(சா.வி.) பொன்னுமிரும்புமான விலங்குகள் போலே சுவர்ணயசசூ ங்ஜலேவ । இவனிசைந்தமைமொழிய, அப்யுபகத ப்ராரब्ध விநா । மேலுள்ள கூற்றையும், உபர்வித்யமானபாபம் - அவசிஷ்டசர்வ கृत्यமिति யாவத் । போயபிழையும் புகுதருவானின்றனவும் தீயினில் தூசாகும். போயபிழையும், ப்ரவ்ரபாப - புகுதருவானின்றினவும், உத்ராப ச, தீயினில் தூசாகும் அபி நிஷிப்தநூலாசிமிவ । முன்பே, ப்ரபுத்திவாக்யோத்தாரணசமய எவ - இவனோடு, அநேன ஜீவென சஹ । துவக்ககருத்து, சம்பந்த் நிவர்த்ய - லைக்கையாலே, ஸ்தாபிததயா ப்ரவ்ரதாராபயோரித்யர்த் : । எதத்வகம்பலசம்பந்த் : எதஸ்ய ந ப்ரவதி । சங்க்லிப்ததயேதி பாவ : । ப்ரவாச்ய விநாசோ நாம எததநுபுக்தவ்யதயா கृतஸ்ய சங்க்லிப்தஸ்ய நிவர்தி : । உத்ராபாசுலேஷ : , எததநுபுக்தவ்யதயா சங்க்லிப்தஸ்யானுத்திரிரிதி விவேக : । நினைப்பிட்ட - சமய்வந்தவாறே, சங்க்லிப்தசமயே ப்ராபே । ப்ரஹ்மப்யேதி, ப்ரஹ்மணி லீனோ ப்ரவதி । ப்ரஹ்மசமானாகாரோ ப்ரவதி । -

(சா.ச.) த்யாக்யபுஷாந்த்யநுபுணதயா । மேலுள்ளகூற்றை, அநப்யுபகத ப்ராரब्धम् - போப இதி - பூர்வபாபான்யநப்யுபகதானி ச । துவக்கறுத்துவைக்கையால், கார்யகரதயா விபஜ்ய ஸ்தாபனே । ...

மூலம் | சனாதனம்” | என்று, “நம்மன் போலே வீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனாதே கைவிட்டோடி தூறுகள் பாய்ந்தனவே” என்று சமர்த்தர்கள் சொன்ன உபநிஷதத்தின்படியே இவனுக்கு - ...

(சா.தி.) நம்மன் போல இत्याதி - நம்மன், யமன் அவனபோல் வீழ்த்தமுக்கும், சசாரசமுத்ததில் விழவிடுத்து அகரமிக்குமதான நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சாஸ்ததில் ப்ரஸித்தமான சர்வபாபங்களும் - சும்மெனாதே சும்மென்று சப்தானுகாரம் - தூணிபூதங்களாட் முச்சகவிடாதே இவனைக் கைவிட்டோடிப் போய்ச்செடிகளை ப்ரவேசித்தனவெனகை - சுவார்த்தானந்தபுண்யபாபரான சூஹ - திஷத் துக்களை விவசித்திறது தூறென்று - சமர்த்தர்கள், சமூதிகர்த்தர்கள் - ப்ரவந்தங்களும் வேதப ப்ரஹ்ணங்களாகையால் ஆழ்வாராகளும் சமர்த்தர்கள் உபநிஷதத்தின்படி “சூஹதஸாதுகூத்யாம் திஷந்த: - ...

(சா.சுவா.) ப்ரகவந்தம் | அப்யேதி, லீனோ பவதி | ப்ரகூதி விமூக்ய ப்ரஹ்ணா சமானபொகோ பவதீத்யர்த்த: - நம்மன் இत्याதி | நம்மன் நம்மன், யமன் போலென்றபடி - வீழ்த்தமுக்கும் சசாரசாஒரத்திலே விழவிடுத்து அகரமிக்கும், அகரமிக்கும், நாட்டிலுள்ள பாபமெல்லாம் நாட்டில் ப்ரஸித்தமான பாபமெல்லாம் சும்மெனாதே, சும்மென்று சப்தானுகாரம் | சப்தியாதே தூணி பூதங்களாட் முச்சகவிடாதே பிவனைக் கைவிட்டோடிப்போய் தூறுகள், செடிகளை, பாபந்தன ப்ரவேசித்தன இந்த ப்ரபந்னைவிட்டு அனந்தபாபாக்ரான்ததயா தூறுகளாயிருக்கிற சத்ருக்களிடத்தில் ப்ரவிஷ்டங்களென்றபடி, சமர்த்தர்கள் த்ரமிதப்ரவந்தரூபவேதப ப்ரஹ்ணகர்த்தர்களென்றபடி கல்பசூத்ரவ்யாக்யாதாககளென்றவுமாம் உபநிஷதிதி | தஸ்ய புத்ரா தாயமுபயந்தி | “சூஹதஸாதுகூத்யாம் திஷந்த: பாபகூத்யாம்” இத்யுபநிஷதத்தின்படியே - ...

(சா.ப்ர.) நம்மன்போலே இत्याதி - மூத்யவதயந்தவாத்தகானி சர்வாணி பாபானி ராஜபதாஒமனே தஸ்யவோ யதா ஒஷ சுவதேசான்யரத்யஒரண்யே கக்சந்தி ததாம் ப்ரபந் பரத்யஒந்யத்ர கக்சந்தீதி - உபநிஷதத்தின்படியே, “ததசூகூத துஷூதே துநுதே - தஸ்ய ப்ரதயா ஒாதயஸூகூதமுபயந்தி அப்ரதயா - ... -

(சா.வி.) நம்மன் போலே வீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாயந்தனவே நம்மன் போலே, யமவத் - வீழ்த்தமுக்கும், அகரமிந்தி வாத்தகானி - நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம், சாஸ்தசித்தானி சர்வாணி பாபானி - சும்மெனாதே, சும் இதி சப்தானுகார: - சும் இதி சப்தமகூத்யா நிஸ்சப்தம் | கைவிட்டு ஹஸ்த விஸூத்ய | ஓடி, கத்யா - தூறுகள் துஷ்ப்ரவேசான், கஜ்ஜான் - பாய்ந்தனவே, அஸ்ரயந்தி - ராஜபதாஒமனே தோரா: நிஸ்சப்த யதாரண்யானி ப்ரவிஸந்தி ததா பாபானி பூர்வமதிதூரதயா வாத்தமானானி இதானீ வணதிலானி சந்த்யபி அஸந்திவப்ரதீயமானானி நிகூஜசதூச சூஹதூஹத அஸ்ரயந்தீதி காத்தாதத்யர்யம் - சமர்த்தர்கள் சாானன், வேதபப்ரஹ்ண ப்ரவந்தகர்த்திதவ்ய சூர்யுப ப்ரஹ்ணதயா உபநிஷத: சூஹதஸாதுகூத்யாம் திஷந்த: பாபகூத்யாமத்யேவ பூதயா: - அர்த்தத்தின்படியே, அர்த்தப்ரகாரேண ...

(சா.ச.) நம்மன் இதி | யமவதவஸ்தித பாத்தயத்யா வாத்தா கர்வஜ்ரகதவஸ்தித கூதஸந பாப நிஸ்சப்தமேவீன விஹாய அரண்யே பலாயிததாரவத் திப்ர கதேஷ்வந்தஹிதமபவத் - உபநிஷதிதி - “சூஹதஸாதுகூத்யாம்” இத்யுபநிஷ-

மூல். அனுகூல ப்ரதிகூல ராயிருந்துள்ள விரண்டு சிறகிலும் இவன் பக்கல் அனுகூல்ய ப்ரதிகூல்யங்களுக்கு 'புலமாத் அசல் பிளந்தேரிடுகிறதென்னும்படி பண்ணி. "திவா ச்சுக்லபக்ஷச் ச் சூத்ராயணமேவ ச | மூமூர்ஷதா ப்ரஸ்தானி" என்று ஸ்மூர்தியிலும் ஜ்யாதிஸாஸ்த்ரத்தில் நியாண ப்ரகரணத்திலும் புலாந்தர ப்ரஸக்தரையும் மூக்ஷோபாயபூர்த்தியில்லாத ரையும் சொல்லும் காலநியமமன்றிக்கே - "நிசி நேதி சேந்ந சம்பந்தஸ்ய - ...

(சா.தி.) பாபகூத்யாமுபயந்தி" இதி - சூஹதித்ப்ரஹ்மமானவிரண்டு பக்ஷத்திலும் அசல் பிளாந்தேரிடுகிறது பூர்வஸ்தானத்தால் நின்றும பிளந்தது அசலில் அந்யரிடத்தில் அரூபித்ததெனறபடி மூமூர்ஷதா, மனும் இச்சககளுக்கு நியாண, புறப்பாடு மூமூக்ஷ களாக்ஷம் அநிஷ்பந்நோபாயரையுமெனகை இததால் "நிசி நேதி சேந்ந" இயாதிக்கு - "திவா ச் சுக்லபக்ஷச் ச்" இயாதிக்கும் விருதம் பரிஹதம் - ...

(சா.ஸா.) பென்றபடி. இரண்டு சிறகிலும். அனுகூலப்ரதிகூலாபயபக்ஷத்திலும் அந்யன் பண்ணுன சூகூதபூகூதங்களுக்கு அந்யரிடத்திலே புலப்ரதானகூடுமோ? எனகற் சஜ்ஜாவாரணார்த்தம் | இவன் பக்கல் இதி | அசல் பிளந்தேரிடுகிறது. பிளந்தது. பூர்வஸ்தானத்திலே நின்றும பிளந்தது அசல், அசலிலே அந்யரிடத்திலே - ஏறிடுகிறது அரூபித்ததெனறும்படி இங்கு அந்யப்ரபந்நஸ்ய பக்தஸ்ய வா அந்யகாலே சமஸ்தநி஗்ரஹ் சஜ்ஜல்ப த்யக்ஷாமாதி சஜ்ஜல்ப எவ பூர்வா஧ானா விநாச - அஸ்யா பூஹிபூர்வோத்தாரேண நி஗்ரஹ் சஜ்ஜல்பே பவிஷ்யத்யபி தஸ்ய புல ந தாஸ்யாமாதி சஜ்ஜல்ப எவ வா நி஗்ரஹ்நதயசஜ்ஜல்ப எவ வாஸ்த்ரஃ | சரூரவியோககாலே தயோஸ்வரூபேண த்யா஗ எவ ஹநம் | அனுகூல ப்ரதிகூலாபயபக்ஷத்ய எவ வோபாயநமிதி ப்ரேத | - ஹநமூபாயந ச அசல் பிளந்தேரிடுகிறது என்னும்படி பண்ணு எனகர்த்துக்கு விஷயமென்று கருத்து. "திவா ச் சுக்லபக்ஷச் ச் சூத்ராயணமேவ ச | மூமூர்ஷதா ப்ரஸ்தானி விபரீத து ஗்ரஹிதம் ||" என்று ப்ரமாண சொல்லுகையாலே நிந்திதராஸ்யாதிக்காலத்திலே ப்ரபந்நனுக்கு மரணமானால் பா஧க மில்லையோ? என்னவருளிசசெய்கிறார் திவாசேதி | அது பூர்வோபாயனல்லாத பூரூபவிஷய மாகையாலே பா஧க மில்லையென்று -

(சா.ப்ர.) தூக்ரூதம்" இயுபநிஷதூக ப்ரகாரேண | வூக்ஷஹ்நத்யஸ்யேகி கரணாய ஹ்நத்யப்ரான்தே விதார்ய ஁கதேஷ் ஹ்நத்யித்வாபஹாய விதாரித ஹ்நத்யைக தேஷு பரஸ்பர சயோஜ்யேகி கரண அசல் பிளந்தேரிடுகிறது இயஸ்யார்த்த. - அனுகூல ப்ரதிகூலவர்க்ரத்யே பூண்பாபே தூதஸம்பத்ரே இதி யதா ஸ்யாதா ததா - ...

(சா.வி.) அனுகூலப்ரதிகூல ராயிருந்துள்ள விரண்டு சிறகிலும், அனுகூலப்ரதிகூலதயா ஸ்திதபக்ஷத்யே - அசல் பிளந்தேரிடுகிறது, பூர்வஸ்தானாதிஸிலிஷ்யான்யஸ்மிந் ஸ்தானே ஸ்வயமேவோபரி பதித அகூதமேவ கூதமிவாப்யா஗்ஞதீதி புலிதார்த்த - என்னும்படி பண்ணி இயுதூகப்ரகாரேண கூதா - பூர்வமூக பந்தகங்களுன பூர்வோத்தரபூண்பாபங்களுனயும மேலுள்ளகூற்றையும இயேததிஹ் கர்மதயா சவ்ரத்யே - தேஷா கர்மணா மூஹ்ஸு புலப்ரதான சஜ்ஜல்ப கூதேதி பாவ - சாரப்ரகாஸிகாயா து - "வூக்ஷஹ்நத்யஸ்யேகி கரணாய ஹ்நத்யித்வா அபஹாய விதாரிதஹ்நத்யைக தேஷு பரஸ்பர சயோஜ்யேகி கரண அசல் பிளந்தேரிடுகிறது. இயஸ்யார்த்த: - அனுகூலப்ரதிகூல வர்க்ரத்யே (கஜ்ஜதஸமபஹாய) பூண்பாபே தூதஸம்பத்ரே யதா ஸ்யாதா ததா கூதேத்யார்த்த" இதி வ்யாஹ்யாதம் - புலாந்தர ப்ரஸக்த ரையும் இதி ததாபி - "திவா ச் சுக்லபக்ஷச் ச்" -

மூல்। யாவதேஹாவிதவா” என்றும் “அதச்சாயநே஽பி டக்ஷிணே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே மனுஷ்யபிதூதேவர்களுடைய பதல்களிலேயாதல் ராத்திரிகளிலேயாதல் தான் சங்கலிபித்த சமயத்திலே அப்ரத்யுத பூர்வ ஸஸ்கார மனாரத்யனாம்படி பண்ணி சிறைகிடந்த ராஜகூமாரன் திறத்தில் ப்ரஸந்நான ராஜாவிலங்கை வெட்டிச் - ...

(சா.தி.) மனுஷ்ய(ருடைய பதல்) டிவஸ - பிதூக்களுடைய பதல்) ஸகலபக்ஷ டேவதேவர்களுடைய பதல்) உதாராயண - மனுஷ்ய(ருடைய ராத்திரி) அஸ்தமயாத் பர - பிதூக்களுடைய ராத்திரி க்ஷணபக்ஷம் - டேவர்களுடைய ராத்திரி டக்ஷிணாயனம் - அப்ரத்யுதேத்யாடி - மோக்ஷவேணு, மெனனு, ம அபிலாஷததை மருவாத பதல்) பண்ணி என்றபடி -

(சா.ஸா.) கருத்து மனுஷ்யேதி, டிவாவுக்கும், பூர்வபக்ஷத்துக்கும், உதாராயணத்துக்கும் ப்ராஸஸ்த்ய மனுஷ்யபிதூதேவ டிவாத்வத்தாலே என்றும் ராத்திரிக்ஷணபக்ஷ டக்ஷிணாயனங்களுக்கு மனுஷ்யபிதூதேவ ராத்திரித்வத்தாலே நிந்நீடென்று ட்யோதிபதிகைக்காக டிவாவிடேயாதல் ராத்திரி டிவாபாதல் ட்யாத்யுத் த் ப்ரகாரமாக நிர்டேஷியாதே மனுஷ்யேத்யாடி நிர்டேஷம்। த்யஜ்யமானேஷு டேஹ ததந்நிபந்நிஷ் ராஜாட்வா஽நந்தர் கி ப்ரவிஷ்யதாதி ப்யாட்வா ப்ரகவானேவ ப்ராய்ய ட்யநுபவஸஸ்காரஸ்ய தததானமனாரத்யஸ்ய ச காலடேட்யேண காயவிஸ்லேஷ நிமித்தக்லேஷேன ச ப்ரத்யுதாவந்த்யகாலே அநித்யுத்வாந்மோக்ஷ ப்ரடானகூலமோ? எனனவருளிச டெயகிறாரா அப்ரத்யுதேதி - ஸஸ்காரஸ்ச மனாரத்யஸ்ச ஸஸ்காரமனாரத்யௌ பூர்வீ ச தௌ ஸஸ்காரமனாரத்யௌ ச பூர்வஸஸ்கார மனாரத்யௌ - அப்ரத்யுதௌ யஸ்யேதி ட்யத்யாபாஷ்யே விவ்ரதம்। ஆனாலும் டுர்மரணவந்ததாதி பிஸாசத்வாடி ப்ராபி வாராகோ? அநிதராதிகாரிகளுக்கென்னிலானாலும் ப்ரோக்யநயா சிரபரிசிட டேஹத்தில் நிந்நம் விஸ்லேஷிக்கை அநித மனாரத்யோ? அப்ரத்யுதபூர்வஸஸ்கார மனாரத்யனாகையாலே அநித மனாரத்யனிலானாலும் அந்யந்த ப்ரடுமதனாயிருக்கிற பரமேகாந்திககு உசிட மாயிருக்கிற நிமித்தங்களாலே ஸரீரவிஸ்லேஷ டண்ணிவைக்க வேண்டாலோ? எனனவருளிச டெயகிறாரா சிறை டிதி! சிறைக்கூட மடோடல் ஸரீர தத்வவித்யுதகு அந்யந்தானித மாகையால விவ்ரதகு தெறிக்கைக்ககு

(சா.ப்ர.) க்ருத்வேத்யர்த: - மனுஷ்யாணா டிவா ஸூர்யாலோகவிஸிஷ்டத்ரிஸத் ட்டிகா பரிமித: கால: - ஸூர்யாலோகஸூந்யத்ரிஸத்வாடிகா பரிமித: காலோ ஸத்ரி: - பிதூணா டிவா'ஸகலபக்ஷ: - ராத்திரி: க்ஷணபக்ஷ: - டேவானா டிவா உதாராயணம் - ராத்திரிடக்ஷிணாயனம் - ...

(சா.வி.) ட்யஸ்ய “நிஸி நேதி சேந்ந ஸபந்நஸ்ய யாவதேஹாவிதவா” ட்யாடேஸ்ச வ்யவஸ்திதவிஸயத்வாந்ந விரோத டிதி பாவ: மனுஷ்ய பிதூதேவர்களுடைய பதல்களிலேயாதல், மனுஷ்யாணா டிவஸஸஸூர்யோத்ய மாரப்யாஸ்தமனகால: - பிதூணா டிவஸஸஸகலபக்ஷ: - டேவானா டிவஸ உதாராயணம் - ராத்திரிகளிலேயாதல் மனுஷ்யாணா ராத்திரிஸஸூர்யாஸ்தமயானந்தரகால: - பிதூணா ராத்திரிபரபக்ஷ: - டேவானா ராத்திரிடக்ஷிணாயனம் - அப்ரத்யுதபூர்வஸஸ்காரமனாரத்யானா பதல்) பண்ணி, மோக்ஷ ப்ராபுநவானித்யபிலிஸிதாவிஸ்மரணஸால க்ருத்வா। சிறைகிடந்த, காராடுஹஸ்திதே - ராஜகூமாரன் திறத்தில், ராஜ ...

(சா.ஸ.) வித்யாஜநித பூர்வஸஸ்கார:। த்ஸமாஜாதோ யோ மானஸ உதாஹஸ்ஸமனாரத்ய: - ததப்யப்ரத்யுதி ரஹிதஸ்ஸந் க்ருத்வா - உடுடுஸஸ்காரம் உத்யுஹ(மான) மானஸோதாஹ ச க்ருத்வேத்யர்த: - டேவ மாரி - ...

மூல். சிறைக் கூடத்தில் நின்றும் கொண்டு புறப்படுமாப்போலே ப்ரஸ்தாப்ரஸ்த நியமமற்
 தத்காலோபஸ்திதமாயிருப்பதேதேனுமொரு ஸ்ரீரவிஸ்லேஷநிமித்ததையுண்டாக்கி, வாஸ்திகளான
 வாஹேந்ரீயங்கள் பத்தையும் மனஸ்ஸிலே சேர்த்து, இப்படி கர்மஜானந்ரீயங்களெல்லாத் தோடும் கூடின
 மனஸ்ஸை ப்ராணவாயுவோடே சேர்த்து, இப்படி பதினோரு இந்ரீயங்களோடும் கூடின ப்ராணவாயுவை
 ஜீவனோடே சேர்த்து ப்ராணேந்ரீயஸயுக்தனான ஜீவனை த்ரிஸ்தூணக்ஷோபதஸீயிலே ஸ்தூலதேஹத்தில் நின்றும்
 கடைந்தெடுத்த பஞ்ஜபூதஸூக்ஷ்மங்களோடே சேர்த்து, இப்படி இந்ரீயப்ராணபூதஸூக்ஷ்மஸயுக்தனான ஜீவனை
 நிஸர்ஸௌக்யம் முடைய ஹ்ரீனானதன் பக்கலிலே இளைப்பாற்றி - ...

(சா.தீ.) நியமமற், மரணத்தில் நியமம் அறுமட்டி ஸ்ரீரவிஸ்லேஷநேதவையுண்டாககி - இப்படி
 உபோதாதமாக இவ்அர்த்தங்களை நிரூபித்து அஹிகாரார்த்தமான நியாணத்தில் "வாங்நஸி சபரதே"
 எனனும் அர்த்ததைக காட்டுகிறா - வாஸ்திகளில் இत्याதிபால் "மன ப்ராணே" எனனும் அர்த்ததைக
 காட்டுகிறா - இப்படி கர்மத்யாதிபால் - "ப்ராணஸ்தேஜசி" எனறதைக காட்டுகிறா இப்படி
 பதினோரு இत्याதிபால் - த்ரிஸ்தூணக்ஷோபதஸீயில், த்ரிஸ்தூண, முதுகில் வஸமெனனும் மலமபு "நேஜ
 பர்ஸ்யா தேவதாயாம்" எனறததின் அர்த்ததைக காட்டுகிறா இப்படி இந்ரீயத்யாதிபால் -
 ஸ்வவிதவிதுஸோர்த்ய் ஸாஹரணே - ...

(சா.ஸா.) ஸ்வர்ணமயாயுதத்தோடும் ஆயஸமயாயுதத்தோடும் வாஸியில்லாதாபடோலே
 ப்ரதிபந்நகநிவூசிக்கு ஸாஹநநியம வேண்டாமெனறட்டி - ஸ்தூலதேஹபேக்ஷயா பூதஸூக்ஷ்ம
 காணவிலலையே? என்ன வருளிசசெடகிறார் ஸ்தூலதேஹத்தில் நின்றும் இதி -
 கடைந்தெடுத்தாயிதுககு லிங்மகாணவேண்டாவோ வென்னத்ரிஸ்தூணக்ஷோபதஸீயிலே இதி - த்ரிஸ்தூண,
 முதுகில் வஸமெனனும் பேருடைய மேலெலும்பு இப்படி பர்வஸனான ஜீவனை வந்ஸலனான
 இஸ்வரன க்லேசிப்பிக்கிறது உசிதமோ? என்ன வருளிசசெடகிறா இப்படி இந்ரீயேதி -

(சா.ப்ர.) "வாங்நஸி" இत्यேதபிப்ரயந்நாஹ - வாஸ்தீதி - மன: ப்ராண இत्यபி ப்ரயந்நாஹ - இப்படி இत्याதி -
 "ஏவமேவமாத்மானமந்தகாலே ஸர்வே ப்ராணா அபிஸமாயாநி - தமூக்ராமந் ப்ராணோநூக்ராமதி" இत्याஹிப்ரயந்நாஹ
 - இப்படி பதினோரு இதி. "பூதேஸு தக்ஷுதே" ப்ராணஸ்தேஜசி பூதிவீமய: ஆபோபய: - தேஜோமய:"
 இत्याஹிப்ரயந்நாஹ - ப்ராணேந்ரீயத்யாதி - த்ரிஸ்தூண, ஸ்ரீரம் - "தேஜ: பர்ஸ்யா தேவதாயாமிत्यேதபிப்ரயந்நாஹ -
 இப்படி இந்ரீயப்ராணேதி - "ஸத சைகா ச ஹ்ரீயஸ்ய நாங்ய: - ...

(சா.வி.) குமாரவிஷயே - விலங்குவெட்டி, ஶ்ருங்ஜலா ஶ்லதயிதவா - சிறைக் கூடத்தில் நின்றும்
 காராங்ஜா - கொண்டு, ஸ்வீகூத்ய - புறப்படு மாப்போலே ப்ரஹிர்மனவத் - ஏதாவத்யந்த் ப்ரஸக்தானுப்ரஸக்த
 பர்ஸமாய்ய இதானிமஹிகாரார்த்தமாஹ - வாஸ்திகளான இत्याதிபா பத்தையம் தசச - பதினோரு,
 ஏகாதசச - த்ரிஸ்தூண ஸ்ரீரகடைந்தெடுத்து, மதனேந ங்ஹிதவதன பக்கலிலேயிளைப்பாற்றி, ஸ்வஸிந்
 ஶ்ரம் நிவர்த்ய -

(சா.ஸ.) நிர்ங்மநார்தோக்ரமணாத்பூர்வகூத்யோபயுக்தார்தா உக்தா - அதோக்ரமணாத் பூர்வகூத்யமாஹ - வாஸ்திகளான
 இत्याதிபா - பூதபாஸ்த்ய ஸ்தூணாஸ்தானித்ய ப்ரதானாஸ்தித்யமேவ த்ரிஸ்தூண - ஸ்தூலபேதாத்பஞ்ஜபூதஸூக்ஷ்மோஹ்ரண
 மதனஸாஹ்யம். மதனதஸீவ த்ரிஸ்தூணக்ஷோபதஸா - ...

மூலம் | இப்படி स्थूलशरीरத்தில் நின்றும் विद्वद्विद्वत्साधारणமான उत्क्रान्तிக்ரமத்தை நடத்தி, “अनन्ता रश्मयस्तस्य दीपवद्यस्थितो हृदि । सितासिताः कदुनीलाः कपिलाः पीतलोहिताः ॥ ऊर्ध्वमेकः स्थितस्तेषां यो भित्त्वा सूर्यमण्डलम् । ब्रह्मलोकमतिक्रम्य तेन याति परां गतिम् ॥ यदस्यान्यद्रश्मिशतमूर्ध्वमेव व्यवस्थितम् । तेन देवशरीराणि सधामानि प्रपद्यते ॥ येनैकरूपाश्चाधस्ताद्रश्मयोऽस्य मृदुप्रभाः । इह कर्मोपभोगाय तैः संसरति सोऽवशः ॥” என்கிறபடியே கள்ளர் கொண்டுபோம் வழிகள் போலே ஆத்மாபஹாரிகள் स्वर्ग नरकங்களுக்குப்போம் मार्गान्तरங்களுக்கு मुखங்களான नाडीविशेषங்களில் போகாதபடி வழிவிலக்கி अर्चिरादिमार्गத்துக்கு मुखமான शताधिकैयான ब्रह्म नाडि(யில்)யாலே प्रावेशिப்பித்து -

(சா.தீ.) सरणैर्मुखे என்ற அर्थத்தைக் காட்டுகிறார் - இப்படி स्थलेति - अनन्ता रश्मय इत्यादि - यो जीवात्मा दीपवत् हृदि स्थितः तस्यानन्ता रश्मयो नाड्यस्सन्ति - सितासितादिरूपाः - तेषा मध्ये य ऊर्ध्वमुख एको रश्मिः अय सुषुम्ना नाडीत्युच्यते - तेन रश्मिना जीवःसूर्यमण्डलं भित्त्वेद्यादि । अस्यात्मनः उक्त रश्मि विहाय यदन्यद्रश्मिशतम् ऊर्ध्वमेव स्थितं तेन देवशरीराणि स्वर्गं च प्रतिपद्यते ये चानेकवर्णा मृदुप्रभा अधोमुखरश्मयस्सन्ति तैर्जीवः कर्मपरवशः इह लोके कर्मोपभोगार्थं संसरति என்கை - கள்ளர் கொண்டுபோம் வழி, கன்ன வழிகள் - ஆத்மாபஹாரிகள், சசாரிகள், ஆத்மਚોರராகையால் मार्गान्तरத்தில் போகவேண்டித்தென்கை - मुखங்கள், द्वारங்கள் - “शत चैका च हृदयस्य नाड्यः” इत्याद्यर्थத்தைக் காட்டுகிறார் - अर्चिरादीत्यादियால் - “तदेकोऽग्रज्वलनम्” इत्याद्यर्थத்தைக் காட்டுகிறார் ब्रह्मनाडिയിல் प्रावेशिப்பித்தென்று - ब्रह्मनाडी, -

(சா.ஸ்வ.) இந்த उत्क्रमणं प्राकृतजनसाधारण மாகைடாலே இது ईश्वरனுக்கு विशेषाभिमानकार्यமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - இப்படி इत्यादिना - अनन्तेति - यो जीवः दीपवद्धृदि स्थितः - तस्य अनन्ता रश्मयः - ऊर्ध्वमिति - ऊर्ध्वं य एकस्थितः तेन सूर्यमण्डलं भित्त्वा ब्रह्मलोकमतिक्रम्य परां गतिं यातीत्यर्थः - “रश्म्यनुसारी रश्मिभिरूर्ध्वमाक्रामते” என்கிற அर्थத்தைக் -

(சா.ப்ர.) तासा मूर्धनिमभिनिस्सृतैका - तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्या उत्क्रमणे भवन्ति“ इत्यादिकमभिप्रयन्नाह - अनन्ता रश्मय इति - “तद्यथा महापथ आतत उभौ ग्रामौ गच्छति इमं चामुञ्च एवमेवैत आदित्यस्य रश्मय उभौ लोकौ गच्छन्ति - इमं चामुञ्च तेऽमुष्मादादित्यात्प्रतायन्ते त आसु नाडीषु सुप्ता आभ्यो नाडीभ्यः प्रतायन्तेते अमुष्मिन्नादित्ये - ...

(சா.வி.) கள்ளர் கொண்டுபோம் வழிகள் போலே, चोरस्वीकृतमार्गाणामिव । स्वर्गनरकங்களுக்குட் போம் मार्गान्तरங்களுக்கு, स्वर्गनरक गमनार्थं मार्गान्तराणाम् । मुखங்களான, द्वारभूतेषु - नाडीविशेषங்களில், नाडीविशेषेषु - போகாதே, यथा न गच्छेतथा - வழிவிலக்கி, मार्गेभ्यो निवर्त्य । - ...

(சா.ச.) तस्य रश्मयः, तच्छब्दवाच्यजीवसबन्धिरश्मयः । नाड्यः । रश्मय इत्युक्तिः - प्रभावत्तया । सधामानि, औज्वल्यवन्ति । तैस्संसरति, तैर्निर्गतस्संसरति । - ...

மூல ! எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பிடிக்க இவரப்போது ஆழ்வார் செவியிலே
 ட்யததையருளிச்செய்ய இப்பேறு நமக்குவருகையரிது நாமெனன செயயக்கடவோமெனறு
 அப்போது ஸேவித்திருந்த முதலிகள் கலங்க இவர்கள் அபிபிராயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி
 ஆழ்வான் ப்ருதிபறியார்களோ? இவ்வவஸ்தையிலிவருக்கிது கர்ப்பூரத்தையும் ஸ்ரண்டசர்க்கரையையும்
 இட்டமாத்ரமனறோ? நாமிது உபாயத்துக்கு (பரிகரமாக) உபகாரகமாகச் செய்தோமல்லோ
 மென்றருளிச்செய்ய முதலிகள் தெளிந்து நிர்ஹாரணாகள் - ...

(மா.தி.) இப்போது அந்திமஸ்மृत்யுமான ட்யயோபதேசம் - கலங்க அமிக்க இவ்வவஸ்தையிலே
 இவ்வவஸ்தையிலே வாயிலிட்ட மாத்ரமே உபாயாஜ்ஜ்வனச் செய்தோமல்லோ மெனனை தெளிந்து
 ஸ்வஸ்தித்திராய அன: ப்ரபந்நுகரு அந்திமஸ்மृत்யாதிடேணு மெனறும் நிர்வந்தம் லலைமெனகிரா

(மா.ஸ்வ.) ஆழ்வான் ப்ருதி, "ராமானுஜார்யவசக பரிவர்திஸ்ய" என்று அநிஸ்திநிவ்ர்த்தி ப்ராபி
 முதலான சர்வ மும அகார்யாதின மென்று நிர்ஹாரயிருக்கிற ஸ்வபாவம் - ஆனாலும் "ஓமித்யகாசுர
 ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன மாமந்ஸ்மரன | ய ப்ரியாதி த்யஜந்நேஹ ச யாதி பரமா கதிம்" எனனும் "அந்யகாலே ச மாமேவ
 ஸ்மரந்ஸ்வ்வா கலேபரம்" எனனும் பரமகதிராதினமாக அந்திமஸ்மூதி அந்யகாலத்திலே அவஸ்ய
 சம்பாதிநாயுயென்று ப்ரமாண சொல்லாநிற்க த்ரிஹ்மமாக இட்டடி சொல்லப்போமோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் -

(மா.ப்ர.) ஸக்தே த்ரிவத்ஸாஜ்ஜீ ராமானுஜபதாரவிந்நே அவலம்யமானே ராமானுஜே ச த்ரிபிராய ஜாத்வா ததா தக்ஷ்ணே
 ட்யயமூபதிசதி சதி - இட்டேறு நமக்கு வருகையரிது, ததா சமோபஸ்தேஷு த்ரிவீணவேஷு எதத்ராமானுஜாசார்ய
 கர்துகஹ்யோபதேச ரூபோபாயோ஽ஸ்மாபி ப்ராபுமசக்ய - நாமென் செய்தகடவோம், எதர்த் வய கி வா
 கும் இதி த்ரிநேஷுஸ்து - முதலி இதி ஸ்ஹ்: பூஜ்யதாபர: - திருவுள்ளம்பற்றி, ஜாத்வா - ஆழ்வான்
 ப்ருதிபறியார்களோ, சயகவகதஸ்யார்தஸ்ய ராமானுஜாசார்யக்ஷுஷ்ருத்வரூப க்ரேஸ்வபாவ ந ஜானித்வ கிம் -
 இவர்க்கிது அஸ்யேதத் - க்ரூர்த்தை க்ரூர - ஸ்ரண்டசர்க்கரையே ஸ்ரண்டசர்க்கரா - யதா வா க்ரூர ஸ்ரகாஸ்யஸ்யாஸ்ய
 ஸோஷ் நிவர்தயதி, யதா வா ஸ்ரண்டசர்க்கரா அந்யந்நத்யோ ததா தாத்விகாபகலேஷிநிவ்ர்த்திபூர்வகபரம
 த்யோக்யத்வேனோபதிஸ்திமத்யர்த - எவ் ஸ்வோக்தே அந்திமஸ்மூதிநேரநபேஷிதத்வே ப்ரமாணான்யாஹ | - ...

(மா.வி.) ஸக்தே | திருவடிகளைப்பிடிக்க த்ரிபாதௌ சஜ்ஜஹதி - இவா, ராமானுஜமூனௌ -
 அருளிச்செய்த, தயயா உபதிசதி சதி - சேவித்திருந்த முதலிகள் சேவமானேஷு ஸிஷ்யப்ரதானேஷு |
 இப்போது அய ட்யயோபதேசரூப பூரூபார்த - நமக்கு, அஸ்மாஹம் | வருகை அரிது, துர்லப: | நாம், வயம் |
 என செய்தக்கடவோம், கி கும் இதி | கலங்க ஸ்ரணேஷுஸ்து - இவா அபிபிராயத்தை எதேஷாமபிபிராயம்
 - திருவுள்ளம் பற்றி, ஜாத்வா - ஆழ்வான் ப்ருதிபறியார்களோ? க்ரேஸ்ய மந்முஹாத் ஜாதே஽ய்யே
 புந:புந: ஸ்வ ஸ்ரூஷாஸ்வபாவ ந ஜானித்வ | இட்டமாத்ர, தானமாத்ரம் | த்ரிமாத்ரனோதனமாத்ரமேதத் - உபாயத்துக்கு
 உபகாரகமாகச் செய்தோமல்லோம், உபாயஸ்யோபகாரகதயா ந க்ருதவந்நதஸ்ம்: - என்னவருளிச் செய்த
 நிர்ஹாரணாகள், த்யந்திமஸ்மூதி நேரநபேஷே எதிஹ்ம ப்ரதிஸ்திதம் - அத்ர ஸ்மூதிம் - ...

மூல்। ஆகையாலே “**नष्टस्मृतिरपि परित्यजन्देहम्**” என்றும் “**स्थिते मनसि सुस्वस्थे**” என்கிற ஸ்லோகத்யத்திலும் “**துப்புடையாரையடைவதெல்லாம்**” என்கிற பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே **प्रपन्नனுக்கு** **अन्तिम स्मृतிகளில்** **निर्बन्ध**மில்லை ...

(சா.தி.) ஆகையால் இत्यादि - **अन्तिमस्मृतीत्यादि**शब्दதிருநாம **सङ्कीर्तनग्राहकम्** - **स्थिते मनसि** என்றும் ஸ்லோகத்யத்தில் “**काष्ठ पाषाणसन्निभम्**” என்கையாலும் **துப்புடையாரை** **इत्यादि** - **துப்பு**, **रक्षणसामर्थ्यम्** - **அதுடையவனை** **आश्रयि**ப்பதுமெல்லாம் **சோரவிடத்து**, **काष्ठपाषाणसन्निभ** மெனன **दशै**யில் **सकलन्द्रियपरमदशै**யிலென்றபடி - **துணையாவ** **रैरै**ன்றனனோ **வென்கை** ஆகையால் **எம** **பெருமானருளிச்செய்த** **शरीरपातसमये**வீதியாடிகள் **இவவ** **चन**ங்களுக்கும் **उक्तमान**வெமபெருமானார் **பாசுர**ததுக்கு **अविरोधेन** - ...

(சா.சு.) ஆகையால் इति - ஆகையால் **उपाय**ததுக்குப் **परिकर** மாகச் **செப்தோ**மல்லோமென்று **श्रीभाष्य**காரர் சொல்லுகையாலே **प्रमाण**ங்களும் **प्रपन्न**னுக்கு - “**नष्टस्मृतिरपि**” என்றும் “**काष्ठपाषाण सन्निभम्**” என்றும் **अन्तिमस्मृत्यपेक्षै**யில்லை **பென்று** **विशिष्य**சொல்லுகையாலே **पूर्वोक्तप्रमाण भक्तियोगनिष्ठविषय** மென்று **கருத**து - **துப்புடையாரை** **इत्यादि** - **துப்பு**, **सामर्थ्य**முடையவரை - **அடைவது**, **आश्रयि**ப்பது - **எல்லாம்** **सोरा**விடத்து “**काष्ठपाषाणसन्निभम्**” என்கிற **सकलेन्द्रियोपरमदशै** யில். **आपदशै**யிலென்றபடி - **துணையாவ** **रैरै**ன்றனனோ, **सहाय्यक** **பண்ணுவாரென்றனனோ** **समर्थ**னை **आश्रयि**ப்பதென்றபடி **अन्तिमस्मृत्यादीति** - **आदि**शब्दத்தால் **திருநாம** **सङ्कीर्तना**டிகள் **ग्राह्य**ங்கள் - **இட்டபயாகில்** **शरीर पात** காலே **என்று** **துடங்கி** **गद्य**ததிலே **प्रपन्न**னுக்கு **अन्तिमस्मृति** **புண்டானதாக** **सो**ல்லுகிறது **विरोधि**பாதோ?

(சா.பு.) ஆகையால் **नष्टस्मृतिरपीत्यादिना** - “**तीर्थे श्वपचगृहे वा नष्टस्मृतिरपि परित्यजन्देह** - **ज्ञानसमकालमुक्त्वा कैवल्यं याति गतशेकः** - **स्थिते मनसि सुस्वस्थे शरीरे सति यो नरः** - **धातुसाम्ये स्थिते स्मर्ता विश्वरूपं च मामजम्** | **ततस्तस्मिन्प्रमाणं तु काष्ठपाषाणसन्निभम्** | **अहं स्मरामि मद्रक्तं नयामि परमां गतिम्**” **इत्यादि**रन्तिमस्मृत्यनपेक्षितत्वे **प्रमाणम्** | **துப்புடையாரை** **அடைவதெல்லாம்** **इत्यपि** **तत्र प्रमाणम्** | **समर्थसमाश्रयणादिक सर्वमसामर्थ्यदशायान्ते सहाया यथा भवेयुरेवेत्यर्थः** - **एतदुपक्रमगाध्यां चान्तिमस्मृत्यादिभिरवश्यं भवितव्यमित्यनुक्तेस्तत्र निर्बन्धो** - ...

(சா.வி.) **प्रमाणयति** - **नष्टस्मृतिरपि परित्यजन्देहमिति** - **துப்புடையாரை** **யடைவதெல்லாம்** **என்கிற** **பாட்டிலும்**, **एतदुपक्रमगाध्या** - **तत्र हि** **நினைக்கமாட்டேன்** **इत्युक्तम्** | **शरीर पातसमये**வா **स्मर्तुं** **न समर्थोऽस्मि** | **मत्प्रयत्नसाध्यस्मृतिस्तदा नास्तीत्यर्थः** - **निर्बन्ध** மில்லை, **उपाय**தயா **अन्तिमस्मृत्या** **भवितव्यमिति** **निर्बन्धो** **नास्तीत्यर्थः** | ...

(சா.சு.) ஆகையால், **अन्तिमस्मृतेरुपायपरिकरत्वाभावस्य भाष्यकृद्भिरेव कण्ठोक्तत्वात्** | **उक्तस्यान्तिमस्मृति निर्बन्धाभावस्य प्रमाणमूलतामुपपादयति** | **नष्टस्मृतिरपीत्यादिना** | **अन्तिमस्मृति निर्बन्धाभावे** **अतिप्रबुद्धः** “**अप्रच्युत पूर्वसंस्कार मनोरथ**” **इति गद्यविरोधमाशङ्क्य** - ...

மூலம். “शरीरपातसमये तु केवलं मदीयैव दययाऽतिप्रबुद्धो मामेवावलोकयन् अप्रच्युतसंस्कारमनोरथः” என்றருளிச்செய்ததும் இவ் வचनங்களுக்கு அவிரூढமாக ஒரு प्रकारத்தாலே நிர்வாஹம். எங்ஙனேயென்னில், गद्यத்திலருளிச்செய்கிற அन्तिमस्मृति (இவ் அन्तिमस्मृतியையும்) उपायफलமாகக் கோலி ப்ரபந் ரானவர்களுக்கு வரக்கடவதென்று சில ஆचारியர்கள் நிர்வஹிப்பார்கள். இப்படியாகில் ஒரு शरीरத்திலும் அन्तिமமான प्रत्ययं நிர்விषय மாயிராமையால் இது भगवद्भ्यतिरिक्तविषयத்திலே போமாகில் - ...

(सा.दी.) कथाञ्चिन्निर्वाह्यमेனक्तिरार् शरीरपातेत्यादिद्व्याल - இன் நிர்வஹத்தில் சில ஆचारியபக்ததைத காட்டுகிறார் गद्यத்தில் इत्यादिद्व्याल - अन्तिमस्मृति ப்ரபந்னுக்கு उपायफलமாகக் கோலில் नियतவரும் तद्विषय गद्यवाक्य மெனறிவாகள் பகம் - இதில் अनुपपत्तिप्रदर्शनपूर्वकமாக मुख्यபக்ததை उपन्यसிக்கிறார் இப்படியாகில் इत्यादिद्व्याல - प्रपत्तिफलமாகக் கோலினால வரும் கோலாலிடில் வாராதென்னில் அन्तिமஸ்மৃதிநிர்விषय மாயிராமையால் अनियतविषय மாகையாலென்கை, இது. -

(सा.स्वा.) एननवुरुளிச்செய்கிறார் शरीरेति - वचनங்கள் “नष्टस्मृतिरपि” என்று कण्ठरवेण स्मृतिये निषेधிக்கையாலே अविरोधवर्णनं दुर्घट மன்றோலென்கிற अभिप्रायத்தாலே शङ्किத்து उत्तर மருளிச்செய்கிறார் - எங்ஙனேயென்னில் इत्यादिना - पूर्वोत्तरवचनங்கள் अन्तिमस्मृतिये फलமாகக் கோலாத - ...

(सा.प्र.) नास्तीत्यर्थः । दिवा शुक्लपक्षोत्तरायणादिरादिशब्दार्थः । स्वोक्तार्थस्य भाष्यकारवाक्य विरोधमाशङ्क्य परिहरति । शरीर पातेत्यादि ना । “अप्रच्युत पूर्वसंस्कार मनोरथो जीर्णमिव वस्त्र सुखेनेमा प्रकृति स्थूल सूक्ष्मरूपा विसृज्य” इति वाक्यशेष सहितेनानेन वाक्येनान्तिमस्मृत्यावश्यकत्वे प्रतीतेऽपि तत्र तात्पर्याङ्गाकारे उदाहृतवचन विरोधादन्यथैव निर्वाहमित्यर्थः - को वा निर्वहप्रकार इत्यत्र स्वानभिमत निर्वहऽनुपपत्ति दर्शयन् विवक्षितनिर्वहमाह - எங்ஙனேயென்னில் इत्यादिना, कथ निर्वाह इति चेदित्यर्थः । - இப்படியாகில் एकश्चेत् । अन्तिमस्मृतिमपि फलत्वेन क्रोडीकृत्य भरन्यस्यता सा भवेदिति विवक्षया भाष्यकारैरुक्तमिति चेत् - ...

(सा.वि.) ननु भाष्यकारस्य प्रपन्नविषयऽन्तिमस्मृति मास्त्वित्येवाभिप्रायः चेत्तर्हि तैरेव गद्ये कथमन्मिस्मृतिरुक्ता? तत्र प्रथममुदाहृतवचनैस्सह विरोधे कः परिहार इति शङ्कते - शरीरपातेति - अत्र केषाञ्चित्परिहारमाह - गद्यத்தில் इति - प्रपत्ति प्रकरणोक्त्येति भावः गद्यத்தில் அருளிச்செய்த அन्तिமஸ்மृति ப்ரபந் ரானவர்களுக்கு வரக்கடவதென்று சிலர் ஆचारியர்கள் சொல்லுவார்கள் इत्यन्वयः - कथं प्रपन्नरान इत्यत्राह - இவ்அन्तिமஸ்மृति उपायफल மாகக் கோலி इति-एव परिहारे दोषमुद्धाटयति- இப்படியாகில் इति - एवञ्चेदित्यर्थः - अन्तिमस्मृतिं फलत्वेन क्रोडीकृत्य भरन्यस्यता सा भवेदिति विवक्षया भाष्यकारैः तथोक्तमितिचेदित्यर्थः - ஒரு शरीरத்திலும், एकस्मिन्नपि शरीरे । अन्तिमप्रत्ययम्, अन्तिमप्रत्ययस्य - निर्विषयमாயிராமையாலே, निर्विषयत्वाभावेन । இது, इयमन्तिमस्मृतिः - भगवद्भ्यतिरिक्तविषयத்திலே போமாகில் भगवद्भ्यतिरिक्तविषये - ...

(सा.स.) गद्यத்திலருளிச்செய்கிற इत्यादिना परिहरति । शरीरपातेति, अन्तिमप्रत्ययवரும் इति । उपायफलत्वेन अन्तिमस्मृतिनिर्देशेऽप्यविरुद्धमित्यर्थः । तत्र नियामक विद्यामाहात्म्यमिति भावः -

மூல். "கேவலம் மदीயயैவ दयया" என்றிறே இங்கருளிச்செய்தது - அந்திமஸ்மृतியாவது, வாगादிகள்
उपशान्तமானால் मनस्ஸு उपशान्तமாவதற்கு முன்பே பிறப்பதொரு ச்மृति - இது
அருகிருந்தார்க்குத் தெரியாது. - ...

(சா.दी.) गद्यतत्त्वருளிச்செய்தபடியே என்றத்தை விவரிக்கிறார் - கேவல மदीயைत्याடியால் -
अन्तिमस्मृति स्वरूप தானெதெனன வருளிச்செய்கிறார் - अन्तिमस्मृतியாவது इत्यादिபால்
उपशान्त மான பின்பு என்னை - ...

(சா.स्वा.) இந்த निर्वाह सोपपत्तिकமானாலும் सत्सम्प्रदायागत மென்கைககு नियामकமுண்டோ?
என்னவருளிச்செய்கிறார் - கேவலமिति "मदीययैव दयया" என்று சொல்லுகையாலே
पुरुषयत्नसाध्यान्तिम स्मृति வேண்டாவென்று पूर्वोक्तवचनங்களுக்குத் तात्पर्यமென்று
श्रीभाष्यकाराशय மென்று கருத்து ஆனாலும் अन्तिमस्मृति अवश्य வருமென்று
சொல்லக்கூடுமோ? இவ் ஆத்மாவுக்கு इतःपर भगवद्विषयज्ञान மல்லையாகிலன்றோ இந்த
स्मृतिடை अन्तिमैயென்று சொல்லலாவது பின்பு सार्वज्ञवருकையாலே அது கூடாதே?
என்னவருளிச் செய்கிறார் - अन्तिमस्मृतியாவது इति - बद्धशैथिल्य इन्द्रियाधीन
ज्ञानங்களுக்கென அन्तिமையென்று கருத்தது - பிறப்பது इति - भगवदनुग्रह सर्वात्मनस ஸாலே
பிறப்பதெனாட்டி मनोरूपेन्द्रियाधीनज्ञानமுண்டாகில घटादि ज्ञानப்பாலே समीपवर्ति
पुरुषाकளுக்கு प्रवृत्ति निवृत्त्यादिकार्यங்கள தெரியவெண்டாயோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார்
இது इति, அருகு समीपम् - वागिन्द्रियमुपशान्त மாகையாலே बाह्यलिङ्ग கூடாமையாலே தெரியா
தென்று கருத்து. -

(சா.प्र.) स याति परमा गतिम्" इत्यत्रेत्यर्थः । एव च भक्तानामिव प्रपन्नानामन्तिमस्मृतिर्नस्वयत्नसाध्या ।
किन्तु भरन्यासफलत्वेन पुरुषयत्नमन्तरेण भवेदिति भाष्यकाराभिप्राय इत्यर्थः । स्वोक्तार्थस्य
भाष्यकाराभिप्रेतत्वे भाष्यकारवाक्यमेव सूचकमित्याह - केवल मदीययैवेत्यादिना - केवलपदैवकारयोः
पुरुषयत्न व्यावर्तकत्वादिति भावः ननु प्रपन्नानामन्तिम स्मृतिरवश्य भाविनी चेदन्तिकस्थाना यदा कदाचित्
येन केनचिल्लिङ्गादिना प्रतीयेतेत्यत्राह - अन्तिमस्मृतियாவது इति । இது அருகிருந்தார்க்குத்தெரியாது.
इय स्मृतिस्समीपस्थैर्जातु न शक्येत्यर्थः । ...

(சா.वि.) उपायமாக अन्तिमस्मृति வேண்டாவென்கின்றன इत्यन्वयः । उपाय तयान्तिमस्मृतिरपेक्षिता
नेत्येवं परा नष्टस्मृतिरपीत्यादय इति भावः । भक्तानां यथान्तिमस्मृतिस्वयत्न साध्या तथा प्रपन्नानां
स्वयत्नसाध्या न भवति । किन्तु भरन्यासफलत्वेन पुरुषयत्नमन्तरेण भवतीति भाष्यकाराभिप्राय इति भावः ।
स्वोक्तार्थस्य भाष्यकाराभिप्रेतत्वे भाष्यकारवाक्यमेव सूचयतीत्याह । केवलं मदीययैव दययेति - एवकारेण
केवलपदेन च पुरुषयत्नस्य व्यावर्तितत्वादिति भावः । नन्वन्तिमस्मृतिः प्रपन्नानामवश्यं भाविनी
चेदन्तिकस्थानां यदा कदाचिद्येन केनचिल्लिङ्गादिना प्रतीयेतेत्यत्राह । अन्तिमस्मृतियாவது इति । இது
इय स्मृतिः । அருகிருந்தார்க்கு சந்நிहितானாம் । தெரியாது. - ...

(சா.सं.) त्वेनान्तिमस्मृतिनैरपेक्ष्यपरमित्यत्र नियामकमाह । केवलमिति । केवलमिति
स्वयत्नसाध्यत्वव्युदासः । एवकारेणान्यस्योपायान्वय निषेधः । இங்கு स्वतन्त्रप्रपन्न விषயை । स्मृतिशब्दस्य
इह कीर्तन परताभ्रमं वारयति । वागादीति । तर्ह्यस्य इतरानुपलब्ध्या बाध तत्परिहरति । இது அருகு इति । -

மூல். “தூயதே ஹ வாகிந்ரீய உபரதே஽பி மன: ப்ரவூதி.” என்கிற ஖ாப்யமும் ஏதேனுமொரு லிங்ததாலே ஒரு மன:ப்ரவூதிஇவனுக்கு உண்டென்று அறிகிறவளவைச் சொல்லுகிறது. தனக்குச்சில வ்யாஹ்வஸ்துைகளிலே கண்டபடியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் - ...

(ஸா.தீ.) தெரிபாதாசல “தூயதே ஹ” என்று ஖ாப்யகார ராருளிச்செய்யுதக கூடுமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் தூயதே ஹ்யாதி - வா஑ாதி த்ஷெந்ரீயோபரதி விஷய மன்று வா஑ாத்ரோபரதிவிஷய மென்றபடி தனக்குச்சில இயாதி । பூர்வ பரகீய ஜானானுமிதி விஷய இவ்வாக்ய மென்றது இப்போது ஸ்வகீயஜான - ...

(ஸா.ஸா.) இப்படி பாகில “தூயதே வாகிந்ரீய உபரதே஽பி மன: ப்ரவூதி.” என்று ஸ்ரீ஖ாப்யததிலே ஸ்ரீ஖ாப்யகாரா வாகிந்ரீயோபஸாந்நாவபி மன:ப்ரவூதி தர்ஸந முண்டென்று சொல்லுகிறது வி்ரோதியாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் தூயதேஹீதி - இந்த ஖ாப்யவாக்ய பரஸா பரகீய மன. ப்ரவூதிதர்ஸந ப்ரஸித்ட மென்று சொல்லுகிறது இது பரஸ்ய பரவூத்ப்ரவ்யஸத்வாத் கூடாதென்று அநுபபத்தியாலே கேநசித்பாதினா வா஑ாத்ரோபரதாவிரேந்ரீய ஸத்வ் லித்ட்டதர்ஸந ஜந்யானுமிதி பரமென்று ஖ாப்யவாக்யததை நயிப்பிக்கிறார் - ஏதேனும் ஈதி - இந்த வாக்யமநுமிதி பரமாகில தூயதே என்று ப்ரவ்யஸஜானவாசிதாத் ப்ரயோககூடுமோ? என்ன ப்ரவ்யஸ பரமாயமொரு யோஜனே பருளிச்செய்கிறார் - தனக்கு இயாதினாதனக்கு வ்யாஹ்வாதினா வாகிந்ரீய ஸவ்டமானால மன ப்ரவூதிதனக்கு ப்ரவ்யஸமானபடி வ்யாதிநிவூத்யநந்ர நாநிப்படி மனஸிலிலே என்னிக கொண்டிருந்தென்று வ்யவஹரிக்கைடாலே ஸர்வர்க்கும் ப்ரஸித்டமென்றபடி ஆகைபால ஖ாப்யவாக்ய ஸர்வெந்ரீயோபரதி காலததிலே மனோமாத்ரததாலே-

(ஸா.ப்ர.) நநு ஖ாப்யகாரேவாகிந்ரீயோபரமே஽பி மனோவ்யாபாரஸ்ய தர்ஸநாக்தே அந்நிம ஸ்மூதேரதூயத்வ நோபபத்யத் இயத்ராஹ । தூயதே ஹீதி - கேநசித் ப்ரதிபந்நகேந வா஑ாத்ரஸ்ய கார்யகரத்வாஓவதஸாயா஑ூர சரணாதி வ்யாபாரஹ்ய லித்ட்டேந மனோவ்யாபாரஸ்ய ஜான வா । வ்யாஹ்வாதிதஸாயா சே஑ா஑்ரஓவாஸே஽பி ஸ்வாஸ்மந் மனோவ்யாபாரஸ்ய ஸர்வோபி தர்ஸந வா ஖ாப்யகாரேஹ்யதே । நநு த்ஷெந்ரீயாணா் மனஸஸ்ப்யத்யநந்ர ஓவ்யந்நிமஸ்மூதே ஜானிமியத்ய: । நந்ந்நிமஸ்மூதே: கேநாபி ஜாதுமஸக்யத்வே அஜாதாயா - ...

(ஸா.வி.) ஜாத் ஸக்யா ந ஓவதி । நநு ஖ாப்யகாரே வாகிந்ரீயோபரமே஽பி மனோ வ்யாபாரஸ்ய ஜேயத்வோக்தேஸ்ததிரோத இயத்ராஹ । தூயதே ஹீதி । என்கிற ஖ாப்யகாரவாக்ய, தூயதே ஹீத்யாரஓயோக்த ஖ாப்யகாரவாக்யம் । கேநசித் ப்ரதிபந்நகேந வாகிந்ரீய மாத்ரே உபரதே஽பி பாணிபாடாதிந்ரீயலித்ட்டேந । ஒரு மன: ப்ரவூதி, காசிந்நமன: ப்ரவூதி: । இவனுக்கு. அஸ்ய முமூர்த்த: । உண்டு. அஸ்தி । என்று. ஈதி । அறிகிறவளவை. ஜானமர்யாடாம் - சொல்லுகிறது. வததி - த்ஷெந்ரீயேஸூபரதேஸு மன ப்ரவூதிரிதரே ஜாயத் ஈதி ஖ாப்யகாரதாத்யர்ய ந ஓவதி - த்ஷெந்ரீயேஸூபரதேஸு ஸ்மூதிஹீந்நிமஸ்மூதி: । அதோ ந வி்ரோத ஈதி ஓவ:

(ஸா.ஸ.) ஸமீபஸ்தானாமியத்ய: । தூயதே ஹீதி । ஓவ்யே ஸ்திதே தெரியாத்ர ஈதி குத் இயாஸ஑ூத்ய த஑ாப்ய யத்கிஸ்தித்ட்டுஜானுமிதிவிஷயவிஸேஸானாலித்ட்டதயா மன: ப்ரவூதி மாத்ர விஷய ந ஓவததிரிஷயாந்நிம ஸ்மூதிவிஷயமியத்யாஹ - ஏதேனும் ஈதி - ப்ரகாராந்நரேணாந்யதாஸித்ட்டிமாஹ - தனக்கு ஈதி - ...

மூலம்! ஆனபின்பு பகவத்பிரயத்திற் அந்நிமஸ்மூதி முக்தராகிறவர்க்கும் மோக்ஷகொடுக்கிறவர்க்கும் தெரியுமித்தனை - ...

(சா.தீ.) ப்ரத்யக்ஷவிஷய மெனறது எனறு ப்ரேதம் - தெரியாதென்னத்தை - துதிக்கிறாரா ஆனபின்பு இத்யாதி -

(சா.ஸ்தா.) வந்த அந்நிமஸ்மூதி பர மன்றெனறு கருத்தது ஆது லோக ப்ரஸித்தமன்றிறே - இப்படி சமீபவூத்திகளுக்கது தெரியாதென்றால லோகத்திலொருத்தருக்கும் ப்ரத்யக்ஷ மல்லாமையாலே அநீந்த்ரிய ஜானகல்பன ப்ரஸித்தமாதோ? அப்போது நையாயிகோக்தநிவிகல்பகல்பன விருத்தியாதோ? கிஷ் சமீபவூதி ஹாரூபியான இஷ்வரனுக்குந்தெரியாதென்றால இஷ்வர ப்ரத்யக்ஷவிஷய துச்சமாகையாலே அந்நிமஸ்மூதிடே துச்சமாக ப்ரஸித்தமாதோ? உக்ரமணாதிக்காலே அதிகூதரான சமீபவூதி யமாதிக்காலும் தெரியாதென்றுதான் சொல்லப்போமோ? அப்போது இதராதிக்காலான ப்ராகூதாளுக்கது ஹேயவிஷயமான அந்நிமஸ்மூதியையறிந்தது அதற்கு அநுபூதியாக யமாதிக்காலம் பல கொடுக்கிறதாவும் விருத்தியாதோ? இஷ்வரனும் இவனுடைய அந்நிமஸ்மூதி ஹேயவிஷயமென்று சித்தியா துக்கலத்தையும கொடுக்க ப்ரஸித்தமாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆனபின்பு இதி - முக்தராவாகது சுவாநுபவம் சுவப்ரத்யக்ஷமாகையாலே அநீந்த்ரியஜானகல்பனமில்லை முமுक्षுவினுடைய உக்ரமணத்தில் யமாதிக்காலம் அநதிகூதராகையாலே அவர்களுக்குத் தெரியாதது விருத்தமன்று ஶரணனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகது தெரிகையாலே துச்சதாதி ப்ரஸித்தமில்லையென்று கருத்தது இஷ்வரனுக்குத் தெரியுமென்று சொல்லாதே மோக்ஷகொடுக்கிறவருக்குத் தெரியுமென்று நிர்देशத்தாலே அந்நிமஸ்மூதி யன்றிக்கே மோக்ஷகொடானென்றும் மோக்ஷப்ரதானாதிக்கூததேவதான்தரங்களுக்கு மோக்ஷப்ரயோஜகான்திமஸ்மூதிதெரியாதென்றும் வ்யஜிதம் । இவ் அந்நிமஸ்மூதி பகவத்கூபாயத்தை .

(சா.ப்ர.) ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்தவானுபபத்தேரப்ராமாணிகத்வமேவ ச்யாதித்யத்ர சர்வஜன சர்வேஷ்வரேண மோக்ஷ்யமாணேன ஜிவேன ச ஜாயமாணத்வாதிஷ்வரேண கீதாயா “ய ய வபி ஶ்மரந்நாவ த்யஜத்யந்தே கலேவரம்” இத்யுபதிஷ்யமானத்வாத்த ப்ராமாணிகத்வமேவத்யபிப்ரயந்நாஹ - ஆனபின்பு இத்யாதிநா । தெரியுமத்தனை, ப்ரகாஸேத நான்யேஷாமித்யர்த் - நவ்வேவ த்ரஹி “தூஷ்யதே ஹி வாஸிந்நித்யேதி வாக்யே஽ப்யந்நிமஸ்மூதிர்வா கிந விவக்ஷிதா ச்யாத் அந்யவிஷயோக்யமாணத்வாபாவஸ்ய வ்யாத்தியவஸ்தாபாவி மனோ வ்யாபாரே஽ப்யவிஷிஸ்தயா அந்நிம ப்ரத்யயமாந்நிஸ்த்வாபாவேன ப்ரஸித்தவந்நிர்देशோபபத்தேஸ்தத்ர பக்ஷபாதானுபபத்தேரதி சேந - தூஷ்யதே ஹிதி - சஸாரிபிரபி த்ரஸு யோக்யத்வேன நிர்देशாஸ்சாரிபிரந்நிம ஶ்மூதேர்விஷயோகரணாஸம்நவாத்யாத்தியவஸ்தா பாவிநஸ்து வ்யாதிஷாந்யநந்தர ப்ரதிஸந்நானாத்த ப்ரஸித்தவந்நிர்देशோபபத்தேஸ்ததேவ விவக்ஷிதமிதி பாவ நந்நிந்நித்ய - ...

(சா.வி.) த்ரஹி கேந ஹி ஶாஜாயத இத்யந்நாஹ - ஆனபின்பு இதி - எவ ஶ்யிதே - தெரியுமத்தனை ப்ரகாஸேத । நநு “நஸ்த்ரஸூதி வாஶ்பாஷாணஸந்நிபம்” இத்யாதிக்கமந்நிமஸ்மூதிஸ்வப்ரயதந்நாத்தியா ந பவதீத்யேவ தத்யரமித்யுந்நம் - ஜிவஸ்ய பூதஸூக்ஷ்மவிஷிஸ்தஸ்ய உபரத சர்வேந்நித்யஸ்யாப்ரஸூததம் - ...

(சா.ஸ.) ஆனபின்பு, அந்நிமஸ்மூதேர்ந்யேர்ஜீயத்வாத் - ...

(मा.स.) सु.प.५.२.१०० सर्वसाधारण सुगुप्तिन्यावस्थाया ऊर्ध्वम - पुनरवस्थानावस्था कि प्रसक्तं शङ्काया न किन्त तदनन्तर ब्रह्मज्ञानादी प्रवेशन सति प्रतिक्षण प्रजाविवृद्धिरेवेत्याह - मत्त इत्यादिना - अगोहन, ऊहापोहात्मिका बुद्धिः - ...

மூல். ஒரு பகலாயுணர்த்தியேயாம். - ...

(சா.தி.) ஒரு பகலாய. “சகூத்ரிபாतो ह्येष” எனனை டிவா வாய் ஜா஑்மேயாம் । “विपन्यवो जागृवाँसः” என்றதிடே -

ப்ரபந்நகரு அந்நிமகாலத்தில் டேசகாலநிமித்தநியம நல்லல எனநதததத பாட்டால சங்ஹிக்கிறார் - ...

(சா.ஸ்வ.) ஸ்தாபிதமானாலும் ப்ரதிபந்நகமலலாமைபாடே ஃஹ்நாடீ ப்ரவேசமுதல “नयोर्ध्वमायन्नमृत्त्वमेति” எனகையாலே ஜானத்துககு சங்ஹோவஸ்யே ப்ரலாபெபந்நு கருத்து உணர்த்து, ஸ்ஹோதநண்ண - ஒரு பகலாய இதி - கர்மமூலமந்யபிந்நுதேவஜந்மநிலலாமைபாடே டிவாராந்ரிவிபா஑ நிலலாமைபால் “एत सेन् तीर्त्वापि नक्तमहरेवाभिनिषद्यते - सकृद्विभातोह्येष ब्रह्मलोक” எனகிற படியே ப்ராயேண ப்ரவாடகாலமான டிவா வாய் நுகருமெனந் படி பகலாயி நுநதாலும் ப்ராகூதலாகத்தலே டோலே ஸுஸி சபாவிதே டனறோ? எனனை உணர்த்தியேயாமென்நு கருத்து - ...

ஆனாலும் லாகத்தில் ஸ்ரேயா நிமித ப்ரஸ்தானகாலத்தில் ஸ்ஹநிமித காலாடி ப்ரதாஹே நியமேந பண்ணுகிறாட்டோலே அந்யந்நாஹ்யுதய ரூபமான அர்சி ராடிமாரீ ஑மநததககு ஸ்ஹநிமிதடேசகாலாபேஹே லேணடாஹோ? முமுஹ்வான ஸோஹ்நும் ப்ரஸ்தாஹ்நாஹ்யுதய கால ப்ரதாஹே பண்ணலிலலை டோ? எனகிற ஸங்ஹேயம் ப்ரஹ்ரிபா நின்நுகொண்டு அஹிகாராத்தகைட்டாட்டாலே சங்ஹிக்கிறார்

(சா.ப்ர.) ஒரு பகலாயுணர்த்தியேயாயிருக்கும் - “तस्माद्वा एत सेन् तीर्त्वा अपि नक्तमहरेवाभि निषद्यते । सकृद्विभातो ह्येषै ब्रह्मलोक” இதுகூரீத்யா விலக்ஷணடிவாஹ்வா நியஸார்வஜமேவ ஸ்யாத் - அஹோ ஜானகஹேதுவந்நமோஹஸ்யாபி ஸர்வதா ஸர்வவிஷய ஜான ஜனகத்வாஹ்விலக்ஷணடிவஸத்வேந ரூபணம் ।

“सश्लेषे भवता कृपा (त्वरा) परवश” इत्युक्त प्रकारेण प्रपन्न जनसश्लेषणाय श्रीरङ्गे वर्तमानस्य भगवतो दासाना यो देशकालादिदेहत्यागाय भवति स एव मूर्धन्यनाड्या निर्याणायोपयुक्तो भवतीत्यभिप्रेत्याह-

(சா.வி.) ஒரு பகலாக ஁கடிவஸரூப - உணாததியேயாம். ஸர்வப்ரகாஸக ஜானமேவ ஹ்வேத் - நத் தந்நாஸ ப்ரகூதி ஸஸர்஑ மாகநஸ்ய ஸ்வபாவ ஸிஹ் ஸார்வஜ ப்ரதிபந்நக நிவூதி ரூபத்வேந தத்ஸத்வே ஸார்வஜப்ரகாஸநாஹ்யுந ஸஸாராபாபாத் - “नक्तमहरेवाभिनिषद्यते - सकृद्विभातो ब्रह्मलोकः - जागृवा सस्समिन्धते” இதுயூகூரீத்யா முக்தாஸ்தாஹ்ஸார்வஜேந ஸர்வதா டிவஸப்ராயமேவாந்ஹ்ந்நாஹ்யுத்ய - “यथा न क्रियते ज्योत्नामलप्रक्षालनान्मणे । दोषप्रहाणान्न ज्ञानमात्मन क्रियते तथा । यथोदपानकरणात्क्रियते न जलाम्बरम् । सदेव नीयते व्यक्तिमसतस्सम्भव कुत । तथा हेयगुणध्वमादवबोधादयो गुणा । प्रकाशयन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि” इत्यादिकमत्रानुसन्धेयम् ।।

ப்ரபந்நஸ்ய டேஹ்யா஑ாய ய ப்ராஸா டேசகாலடி ஸ ஁வ மூர்ஹ்ந்யநாஹ்யா நிஹ்ஹ்ம்யாஹ்ரிராடி மாரீண ஹ்஑வந்ந ப்ராஸு ப்ரஸ்த இதி ஑ாஹ்யா ப்ரடர்ஸ்யதி ।। ...

மூல்! நன்னிலமா (வது) மது நற்பகலாவது (மது) நன்னிமிததம் எனனலுமா (வது) மதுயாதா(னு) மாமங்கடியவர்க்கு) மரங்கரடியவர்க்கு, மினனிலை மேனிவிடும் பயணத்து விலக்கிலதோர்-

(சா.தி.) நன்னிலம் इत्यादि। அடியவர்க்கு ப்ரபநா(க்கு) விலக்கிலதோர் நன்னிலை மாமநடுநாடி வழிககு, மேற் விலக்கில லாததாய நன்னிலையையுடையதான நடுநாடி, சூஷ்ம நாடிபால் போய வழிககு அர்ச்சிராதிமார்த்துக்கு என்கை நடை, பெறுகைக்காக மன்னிலை மேன் விடும்படணத்து, மன்னின் நிலையிலலை என்றபடியே விசுந் துடடோலே அஸ்திரபான ஶரீரத்தை விடுகையாகிற நியாணத்துக்கு அங்குதேச

(சா.ஸ்வ.) நன்னிலம் इत्यादिना - அடியவர்க்கு ப்ரபநா(ளுக்கு) விலக்கிலதோர் ப்ரரவ்வாபாஹிகானியதஸ்யுலஶரீரரூபப்ரதிபந்தகனிவृத்திகாலதவிர ப்ரஸ்ததேசகாலாதி ப்ரதீக்ஷா விலம்பு சஹமவலாத ஶூ, "शत चैका च हृदयस्य नाड्यस्तामाम्मूर्धनमभिनिस्सृतैका - ऊर्ध्वमेक स्थितस्तेषाम्" என்றும் சொல்லப்படுகிற அஹிதாயே நன்னிலையான, நல்ல ஸ்வभावத்தையுடைய ததான - இதரநாடிகள் போலே நரகாதிநிமித்ததயா ஹேய மன்றிக்கே ப்ரமபூஸ்ய ப்ராபி நிமித்ததயா ஶுபஸ்வभावே பான நடுநாடி வழிககு நாடி களுக்கெல்லாம் மஹத்திலேயிருக்கிற ஶ்ரஹநாடிபாகிற வழிககு யதா। நடுநாடிப மூலமாக வுடைய அர்ச்சிராதி மார்த்துக்கு நடைபெறவே, சச்சார டே துக்கக்காக, அர்ச்சிராதிமார்த்துமார்த்து யென்று கருத்து, மன்னிலை, மின்னில நிலை என்கிறா டி(ப) நன்னில விசுக்கிஷணை, நிலை ஸ்வभाव(ப) டி(ப)பாகிற ஸ்வभाव(த)ஸ்ய(ப) டி(ப) டேனா ஶரீரம் - அநியதகாலதயாஶுணபஹ்ரஶரீரம்। வ்ருமபடணத்து, விடுகையாகிற ப்ரயாணத்துக்கு - லோகத்தில் - ...

(சா.ப்ர.) நன்னிலம் इत्यादिना। அரங்கரடியவர்க்கு, ஶரீரஹ்நாநா தாஸானா ப்ரபநானா ப்ரமேகாந்நினாமி। மன்னிலை மேன் விடும்படணத்து, ஶுணப்ரभावத் ஶுணபஹ்ரஶரீரத்யாஶரூபப்ரயாணாய। யாதாம் யோ தசகாலாதிபவேத் - அது, ச எவ। விலக்கிலதோர் நன்னிலையான நடுநாடி வழிககு நடைபெறவே, ப்ரமபடவ்யதிரித்தஸ்தானகமநாயோக்யாஹிதாயசமீச்சானஸ்வभावஶரீரம்மஹத்திஸ்திதமூர்ஹ்ய நாடிதவாராச்சிராதிமார்த்து கென்னு நன்னிலமாய, "जातो वात्र मृतो वापि पापानामतिपापकृत्। - ...

(சா.வி.) நன்னிலம் इत्युक्त्वा इति। அரங்கரடியவர்க்கு, ப்ரபநாஸானா - மின்னிலை மேனி விடும்படணத்து விசுந்நிலையிஸ்தித ஶரீரஸ்ய த்யாஶுபூர்வக ப்ரயாணஸ்ய - யாதாஹ்ம தேசகாலாதிவம் - ஆஹ்ம ப்ரவதி - "रथ्यान्तरं मृत्पूरीषगते" इत्यादिरूपम् - அது, நதேவ। விலக்கில தோர் நன்னிலையான நடுநாடி வழிககு விலக்கிலது, கல்வ்ய தேசாதவ்யத்ர கமநரஹிதே ப்ரமபடேகாமிநிவ்யர்த்த - ஶூ, அஹிதாயேன - நன்னிலம்மன்னிலை சமீச்சானஸ்திதௌ ப்ரபநாபூஷ்யநுக்லஸ்வभाव इत्यर्थ - நடுநாடி, மஹத்திஸ்திதமூர்ஹ்ய நாடிதவாரவ்ய - வழிககு மார்த்து। நடைபெறவே, கமநரூபப்ரயோகநாய। நன்னிலமாவது, சமீச்சானஸ்தலம்। ஆமதுவே, ...

(சா.ச.) நன்னிலம் इति - அரங்கரடியவர்க்கு மின்னிலை மேனிவிடும்படணத்து, யானாமதுவே, விலக்கில தோர் நன்னிலையான நடுநாடிவழிககு நடைபெற நன்னிலமாமது, इत्याद्यन्वय - ரஹ்நாநா ப்ரபநானா விசுந்நிலையிஸ்தித மச்சரீரஸ்ய த்யாஶுபூர்வக ப்ரயாணகாலே யதேசாதி ப்ரவத்ததேவ - விலக்கிலதோர் இत्यादि - ...

इह नाडी भद्रैरित्यनेन विवक्षिता नाडी. निर्दिशन् अन्तिमकाले स्वयमेव स्वपद यात्रा ये ...

मूलं । धमनिमिहनस्तस्मिन्काले स एव शताधिकाम् - अकृतकपुरप्रस्थानार्थं प्रवेशयति प्रभुः ॥४५॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे निर्याणाधिकारो विंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) इह, इति दहराकाशकक्षीये हृदयाकाशकक्षीये पूर्वमेव तिष्ठन् तस्मिन्निर्याणकाले - अकृतपुरस्य, वैकुण्ठनगरस्य - गमनार्थं - नः, अस्मान् । इह, शरीरस्थिति समय - शताधिकान्धमनिम्, मृषुम्नानाडिभ्यः प्रवेशिष्यति "तदोकोऽग्रज्वलनम्" एतन्नाड्युपलक्षणम् ॥४५॥

॥ इति श्रीसारदीपिकाया निर्याणाधिकारो विंशः ॥

(सा.स्वा.) ध्वनितम् । प्रभु, स्वामी - तस्मिन्, काले, यादृच्छिक प्राप्तौ कादिमकुतविशेष परम्परया स्वसमीहितरक्षणवसरे - स एव, लीलाप्रवृत्त एव - स्वामित्वात्स्वतो रक्षण प्रवृत्तया लीलोपरति काले नः, अस्मान् - शताधिका - धमनि, नाडीम् । अकृतकपुरस्य, अकृत्रिमस्य स्वतः प्राप्तस्य पुरस्य परमपदस्य - प्रस्थानार्थं प्रवेशयतीत्यर्थः - निरुपाधिकतया स्वतः प्राप्तपुरप्रवेशार्थं सायाधिकतया आगन्तुकपुराग्निर्गमन करणमुचितमित्यपि सूच्यते ॥४५॥

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्या निर्याणाधिकारो विंशः ॥

(सा.प्र.) जम्बाल" इत्युक्तेः । यथा कर्दमवापी निपतित स्वसृतादन्तयातीत्यना तत्रावतरेत्तथात्यन्त जुगुप्सनीये शरीरे अन्तर्यामिन्वेनावस्थित सर्वेश्वरस्स्वावसरे जीवमृत्तारयतीत्यर्थः ॥४६॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकाया निर्याणाधिकारो विंशः ॥

(सा.वि.) अकृतकपुरप्रस्थानार्थं, परमपदप्रयाणाय शताधिका धमनि, मूर्धन्य नाडीम् । नः, अस्मान्, प्रवेशयति, अविलं वर्तमान सामीप्ये वर्तमानवद्वेति वर्तमानसमीपे भविष्यति लट् ॥

॥ इति सारविवरिण्या निर्याणाधिकारो विंशः ॥

(सा.सं.) धमनि, नाडीम् । तस्मिन् काले, शरीरविश्लेषसमये - अप्राकृत परमस्थान प्रयाणार्थं प्रवेशयति - "तदो कोऽग्रज्वलनम्" इत्युक्तरतीत्या नाडीद्वारं विशदीकृत्य स्वयमेव प्रवेश कारयतीत्यर्थः ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्गहे निर्याणाधिकारो विंशः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रिमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ गतिचिन्तनाधिकारः ॥

மூலம் | ஜ்வலன -

(सा.दी.) एकविंशे ब्रह्मनाड्या निर्गतस्यास्य देहिनः ॥

अर्चिरादिगतौ तैस्तैस्सत्कारस्साधु वर्ण्यते ॥

(सा.सू.) இப்படி பூர்வாधिकாரத்திலே நிஷ்டரதீர்ஷிகா நிபதித நிஜாபத்யாதிதாவதீர்ண பிதூந்யாயத்தாலே சுவய புருஷார்த்தமாக இவ் ஆத்மாவை பரமபுருஷார்த்தபிராபநார்த்தமர்ச்சிராதிமார்புமுகமூதப்ரஹ்நாடியிலே ப்ரவేశிடபிககிறாரென்று சொன்னது கூடுமோ? சர்வத்ர விபூவாட பரிபூர்ணமான ப்ரஹ்வித்தினுடைய அநுபவரூபபரமபுருஷார்த்தம் பங்கேதானே சித்திககலாபிருக்கையாலேயதுக்கு மார்புமனமபேகிதமனறே? தேசவிசேஷவிசேஷ ப்ரஹ்நாபவமே புருஷார்த்தமாகையாலதுக்கு மார்புமனாபேகி யுண்டென்னில் பக்தியோபகரணத்திலேயிருக்கிற அர்ச்சிராதி மார்புத்தை ப்ரபந்நவிசயத்தில் சொல்லக்கூடுமோ? “ஔர்வமேகஸிதஸ்தேஷா யோ பித்வா சூர்யமண்டலம் । ப்ரஹ்லோகமதிசுமய தீன யாதி பரா ஂகதிம் ॥” என்கிறபடியே மூர்ந்யநாடியிலே ப்ரவేశிதனான ப்ரபந்நனுக்கு சூர்யமண்டலபேததவாரா ஂமனமாவச்யகமாகையாலும் அப்படியே சப்ரதாயமாகையாலும் “தேஷா வு க்ஷேமமஔ்வாந ஂகக்ஷதா ஂ ஂவ்ஜஸததம் । சர்வலோகதமோஂகதா அாதியோ த்வாரமூக்யதே” என்று சூர்யமண்டலபேத த்வாரகமார்பு தேவயாந மென்று ப்ரோடெற்றதாகையாலும் ப்ரபந்நனுக்கு ஂமநாந்ராவ்யவதானே அபுநராவூத்யநுஂபுணமார்புந்ரமில்லாமைபாலும் அந்யதானுபபத்யா அர்ச்சிராதிமார்புமாவச்யக மென்னிலானாலும் “நிஷ்பாநி யே நிராலம்துே நிசுக்ஷாயே நிரபாசுரயே । த்ராவி யஸ்ய ஂபுமே மார்புே யமஸ்ய சதநம் ப்ரதி” என்கிற மார்புந்ரஂபோலே இதுவும் து:ஔோத்யாதகமாகிலது அநிதமாகாதோ? பஂகவக்ஷாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே இந்த மார்பு நிரதிசயபுருஷார்த்தரூப மென்னிலானாலும் சூல்சரீர நியாண காலத்திலே தானே சமஸ்தகர்மமும் நதமாகையாலே மூலக்ஷேதத்தாலே ப்ராகூதசரீர ரஂகிதனானவிவநுக்கு ப்ரகூதிமண்டலத்திலே மார்புசஸ்த்ரங்கூடுமோ? ப்ராகூதசூக்ஷமசரீரமவநுக்குண்டெனனில் அது கர்மபலமோபார்புமான - ..

(सा.प्र.) एवं शरीरान्निर्गताना परमपद गच्छता मार्गोऽत्र निरूप्यते - तत्र सुखानु - ...

(सा.वि.) ब्रह्मनाडीप्रवेशानन्तरमर्चिरादिगतिप्रकार विस्तरेणोपपादयिष्यन् सङ्क्षेपेणाह - ...

(सा.स.) अथैव मूर्धन्यनाड्या स्थूलशरीरान्निर्गतस्यार्चिरादिमार्गेण गतिविशेषपर - ...

मूलं। दिवसज्योत्स्नापक्षोत्तरायणवत्सरान्, पवनतपनप्रालयाजान् क्रमा - ।

(सा.दी.) ब्रह्मानादी प्रवेशानन्तरभावि - वातिवार्तिक प्राप्तकर्म - ज्वलनेति ज्वलन , अर्चि । अर्चिर्गभिमाना पश्य । दिवस , वासर , ज्योत्स्नापक्ष , शुक्लपक्ष - उत्तरायणम् , वत्सर । पवन - तपन - प्रालयाशुचन्द्र । क्रमादित्यनेन अयमेव क्रम ।

(सा.स्वा.) निश्शयप्रक्रमक्षय - प्राकृतशरीरमनवर्ति - प्राकृतभाग , प्रसङ्ग - तदाकोन्यादकसस्यात्पादनच्छे - सम्यमिद्वि - निवृत्ते , पानाद्यर्थ - तदाक स्थापित - मूलभूतकर्म नष्ट - शुद्धमशरीर विद्य - गतिमात्रार्थ - स्थापित - यावदात्मभाव , अनुवर्ति - प्रसङ्ग - दिव्यलाकप्राप्त्यनन्तर स्वप्रयाजन निवृत्त - शरीर नशिकृत - तदुत्तरक्षण - स्वस्वरूपाविर्भाव प्रसङ्ग - किञ्च , अर्चिरादि प्राप्तिरूपत्वं , त्रिभिः - यगपत् , कमशरीरविरोध प्रसङ्ग - ब्रह्मिके - उपनिषत् - नानाविधकर्म - कर्मानुष्ठान - कर्मानुष्ठाननिदान - किञ्च - अर्चिरादि गति श्रमकृत - भङ्ग - चिन्तनाये - तत्कृत्युत्पाद्यकृता - नियत - प्रपन्न - नित्यचिन्तनाये - गतिचिन्तै - साङ्गाप्य - सकृत्कर्तव्यत्व भङ्ग प्रसङ्ग - निरूपण - असाङ्गते - इत्यादिशङ्कै - अधिकार - परिहरकक - अधिकारार्थ - श्लोककृता - सङ्गृह्यकृता ज्वलनेति ज्वलनश्च दिवसश्च ज्योत्स्नापक्षश्चात्तरायण वत्सरश्चेति द्वन्द्व - तान् । "नेऽर्चिषमभिषभवन्ति अर्चिषाऽह - अह आपृणमार्गपक्षम् - आपृयमाणपक्षाद्यान् षडददतेति मासास्तात्मासेभ्यस्संवत्सरमित्युक्तान् । पवनश्च तपनश्च - ...

(सा.प्र.) सन्धानार्थमार्गम् सङ्गृह्य दर्शयन्नेन मार्गेण गताना परिपूर्णान्भव । फलमित्याह - ज्वलनेत्यादिना - ज्योत्स्नापक्ष , ज्योत्स्नाप्रचर पक्ष - प्राचुर्य च परिणिमा - ...

(सा.वि.) ज्वलनेति ज्वलन , अर्चिर्गभिमानिदेवता दिवस , दिवसाभिमानिदेवता । सर्वत्रैवमेव - अत्र छान्दोग्ये "मासेभ्यस्संवत्सर सवत्सरादादित्यम्" इति श्रुतम् - "अन्यत्र मासेभ्यो देवलोक देवलाकादादित्यमिति । तथा परत्र 'यथा वै पृथोऽस्माह्लाकात् प्रेति सवायुलोकमागच्छति - तस्मै स तत्र विजिहीत' इति तत्र देवलोक वायुशब्दयावायु विषयता स्वाकृत्यछान्दोग्यश्रुतमादित्य सवत्सरानन्तरं वायुनाव्यवहितमिति "वायुमब्दादविषयविशेषाभ्यामिति सूत्रे निर्णीतम् - तदभिप्रेत्य तपन पवनेत्युक्तम् , तपनः , सूर्यः । पवनः , वायुः - ...

(सा.स.) मधिकारमवसरसङ्गत्या आरभमाण प्रातःपाद्य सङ्गृह्णति ज्वलनेति । ज्वलनम् , अर्चिः - दिवस , अह । ज्योत्स्नया सहित पक्ष , आपृयमाणपक्ष । उत्तरायणमिति , उदीर्चनमासषट् कमुच्यते - वत्सर , संवत्सर । पवन , वायु । तपनः , आदित्यः । प्रालेयाशु , चन्द्र । ...

(सा.स.) अचिरद्यति , विद्यत् जलधरयति , वरुण , देवार्धाश , इन्द्रः । प्रजापति , ब्रह्मा । एतानाति
बाहिकान्पुरुषान्कामादागत , प्राप्तः । अनन्तर विरजा नदी सङ्कुल्पेनैव तरति तत , तत्तरणात् परम् ।

मूलं। मद्भुतम् ॥४६॥

(सा.दी.) वाचामगोचरमित्यर्थः ॥४६॥

(सा.स्वा.) यद्वा, ततः परं, तदनन्तरम् । अद्भुतं वाचो दूरे, वाचाभिलषितुमशक्यमित्यर्थः ॥४६॥

अत्र सौकर्यार्थमर्चिरादिपदसिद्धक्रमनियामकन्यायो लिख्यते - छान्दोग्ये - “तद्य इत्थं विदुर्ये चे मेऽरण्ये श्रद्धा तप इत्युपासते तेऽर्चिषमभिसम्भवन्ति अर्चिषोऽहरह आर्प्यमाणपक्षमाप्यमाणपक्षाद्यान् षडुदङ्गेति - मासास्तान् मासेभ्यस्सम्बत्सरं सवत्सरादादित्यमादित्याच्चन्द्रमसं चन्द्रमसो विद्युत तत्पुरुषोऽमानवस्स एनान् ब्रह्मा गमयति - एष देवपथो ब्रह्मपथ एतेन प्रतिपद्यमाना इम मानवमावर्तन्नावर्तन्त” इति श्रुतम् - बृहदारण्यके च पञ्चाग्निविद्याप्रकरणे “त एवमेतत् विदुर्ये चेमेऽरण्ये श्रद्धा सत्यमुपासते तेऽर्चिष मभिसम्भवन्ति” - “अर्चिषोऽहरह आर्प्यमाणपक्षमाप्यमाणपक्षाद्यान् षण्मासासुदादित्य एतान् मासेभ्यो देवलोकं देवलोकादादित्य आदित्याच्चन्द्रमसं चन्द्रमसो विद्युतम्” इत्यादि श्रुतम् - कौषीतकीनामुपनिषदि - “स एतं देवयान पन्थानपापद्याग्निलोकमागच्छति स वायुलोकं स वरुणलोक स आदित्यलोक स इन्द्रलोक स प्रजापतिलोक स ब्रह्मलोकम्” इति श्रुतम् । बृहदारण्यके च प्रकरणान्तरे - “यदा वै पुरुषोऽस्माँल्लोकात्प्रैति स वायुमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा रथ चक्रस्य खं तेन स ऊर्ध्वमाक्रमते स आदित्यमागच्छति - तस्मै स तत्र विजिहीते यथा इम्बरस्य खं तेन स ऊर्ध्वमाक्रमते स चन्द्र मसमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा दुन्दुभेः खम्” इति श्रुतम् - अत्रायं न्यायसिद्धः क्रमः प्रथमं तावच्छान्दोग्येऽर्चिराम्नातं कौषीतकीनामुपनिषदि अग्निलोकमागच्छतीति अर्चिः पर्यायोऽग्निराम्नातः अनन्तरमर्चिषोऽहरित्यादिना पञ्चमी श्रुत्या अहरादिकं क्रमेणाम्नातम् - कौषीतकीनामुपनिषदि तु अर्चिः पर्यायोऽग्निः - अनन्तर वायुलोकमिति वायुः पठितः - तत्र पाठक्रमाच्चैतत्क्रमस्य बलीयस्त्वादर्चिरनन्तरं छान्दोग्योक्तश्रौतक्रमेण अहः पूर्वपक्षोदगयनाख्यषण्मासाः ततः परं बृहदारण्यके “मासेभ्यो देवलोकं देवलोकादादित्यम्” इति श्रुत्या देवलोकस्योदगयनानन्तर्यं मादित्यात्पूर्वभावश्च श्रुतौ तत्रैव प्रकरणान्तरे आदित्यात्पूर्वं वायुश्श्रुतः - तत्र देवलोक वाय्वो भिन्नत्वादादित्यात्पूर्वं तयोर्निविशे सिद्धे क्रमनियामकाभावाद् नियम इति पूर्वपक्षे “वायुमब्दादविशेषविशेषाभ्याम्” इति सिद्धान्तः - वायुशब्दादनन्तरं नियमेनाधिगच्छेत् - कुत अविशेषविशेषाभ्याम् - अविशेषस्सामान्यशब्दः - देवलोक इति यावत् - विशेषः वायुशब्दः - योऽयं पवते एष वै देवानां गृहा इत - ...

(सा.प्र.) मित्यादि भिरद्भुतत्वेनोक्तं परवासुदेवमनुभवतीत्यर्थः ॥४७॥

(सा.वि.) वागविषयतयाश्चर्यमित्युक्तम् - अपूर्वस्वरूपाविभविणातिविस्मितस्तिष्ठतीति भावः ॥४६॥

(सा.स.) वाचो दूरे, वाचामगोचरमहिमा - अद्भुतः, अत्यन्ताश्चर्यं परमपदं प्रवेशयतीति शेषः ॥४६॥

(मा.स्वा.) वायोर्देवग्रहत्वादेवलोकशब्देन वायुशब्देन च सामान्यविशेषशब्दाभ्यां वायुर्वाभिधीयते - नतु देवलोकवायोर्भेदः - तत्र वायोरुदगयनानन्तरं निवेशः, उत संवत्सरानन्तरं निवेश इति विशये मासेभ्यो देवलोकमिति श्रुतेरुदगयनानन्तरमिति पूर्वपक्षे सवत्सरानन्तरमिति सिद्धान्तः - कतः? अधिककालानां न्यूनकालानन्तर्यस्य पूर्वं दृष्टत्वात्सवत्सरस्याधिककालत्वात् “मासेभ्यस्सवत्सरम्” इति छान्दोग्यश्रुतक्रमदर्शनाच्चार्थक्रमसद्विश्रुतक्रमस्य बर्त्तायस्त्वादुदगयनानन्तरं वायोर्निवेशे “मासेभ्यस्सवत्सरम्” इति छान्दोग्यश्रुतक्रमस्य देवलोकादादित्यमिति श्रुत्यन्तरं श्रौतक्रमस्य च सङ्कोचाप्रत्तेर्मसानन्तरं सवत्सरस्य ततः वायोर्निवेशे च “मासेभ्यो देवलोकम्” इति श्रौतक्रमस्य सवत्सारादादित्यमिति श्रौतक्रमस्य सङ्कोचादुभयत्र क्रमद्वयसङ्कोचस्य समानत्वेऽपि अधिककालत्वहृत्पार्थक्यस्याधिक्यादुदगयनानन्तरं सवत्सरः - संवत्सरानन्तरमादित्यात्पूर्वं वायुरिति निर्णयः - वरुणेन्द्रप्रजापतीनां कुत्र निवेश इति विशये तेषां पाठार्थवत्वाय श्रौतक्रमबाधापेक्षया पाठक्रमबाधस्यन्याय्यत्वात् “स वायुलोकः स वरुणलोकः स आदित्यलोकम्” इति कौषीतक्यामादित्यात्पूर्वं पाठदर्शनात् “देवलोकादादित्यम्” इति क्रमबाधित्वानन्यगत्या आदित्यात्पूर्वं वरुणस्य निवेश इन्द्रप्रजापत्योरपि तत्रैव वरुणानन्तरं निवेशः - न चादित्यलोकमिन्द्रलोकप्रजापतिलोकमिति पाठदर्शनादादित्यानन्तरमेवेन्द्रप्रजापत्योर्निवेश इति वाच्यम् - तथा सति “आदित्याच्चन्द्रमसम्” इति चन्द्रस्यादित्यानन्तर्यरूपश्रौतक्रमस्य बाधापत्तेः - न च चन्द्रानन्तरम्भयोर्निवेशः “चन्द्रमसो विद्युतम्” इति श्रौतक्रमबाधापत्तेः - न च वाय्वादित्ययोरन्तराले इन्द्रप्रजापत्योर्निवेशे “देवलोकादादित्यम्” इति श्रौतक्रमबाधाप्रसङ्ग इति वाच्यम् - आनर्थक्यन्यायसहायनपाठक्रमेण वरुणस्य तत्र निवेशेन वाय्वादित्ययोश्श्रौतक्रमस्य भङ्गतया इन्द्रप्रजापत्योरपि तत्रैव निवेशसंभवात् तस्माद्वायोरनन्तरमादित्यात्पूर्वं वरुणेन्द्रप्रजापतीनां निवेश इति पूर्वपक्षे प्राप्ते उच्यते - “तदितोऽधिवरुणस्संबन्धात्” इति - तदितोऽधि, तदित उपर्येव । वरुणस्संबन्धात्, मेघोदरवर्तित्वरूपान्तरङ्गसंबन्धात्तद्विरुणयोः अत्र तद्विच्छब्देन तद्विदभिमानिदेवतोच्यते - तद्देवताभिमानविषयतद्विमेघोदरवर्तीति वरुणाभिमानविषयजलं च मेघोदरवर्ति - तत्र विद्युत्स्फुटतरं दृश्यत्वाज्जलस्य च तत्र तथा दृश्यत्वाभावाच्च जलस्य विद्युत् उपरि स्थितिर्गम्यते. एवमाभिमानविषययास्संबन्धानुरूपमभिमानिदेवतयोरपि संबन्धो न्याय्य इति तद्विदभिमानिन ऊर्ध्वजलाभिमानिवरुणनिवेशः - तत उपरि इन्द्रप्रजापत्योरवशिष्टानामन्ते निवेश इति न्यायाद्वरुणानन्तरं पाठश्च । एव च “देवलोकादादित्यमादित्याच्चन्द्रमसं चन्द्रमसो विद्युतम्” इति श्रौतक्रमस्याबाधोऽपि भवति - तथा च श्रौतक्रमाविरोध्यर्थक्रमेण मेघोदरवर्तित्वरूपसंबन्धाख्येन तदित उपर्येव वरुणस्य निवेशः - ततः परमिन्द्रप्रजापत्योर्निवेश इति निर्णय इति दिक् । उक्तक्रमःकुण्डल देशविशेष एव ब्रह्मप्राप्ति - ...

(सा.स.) अस्य मार्गस्य सूर्यमण्डलभेदतत गमनसाधनतया द्वयत्रान् मार्गत्वोक्तिरिति अस्य तद्वदतपरप्रमाणानि प्रथममाह - १८७५५ इत्यादिना १८७५५ अमल्लदावगाहनवन्धनरक्षणत्वार्थात्करणमयमण्डल मध्यस्थ - अमल्लदावगाहनवन्धनरक्षणत्वार्थात्करणमयमण्डल मध्यस्थ - १८७५५ इत्यादि । रथवाट्टिकतुत सत्पूर्ण ज्ञानिमये निबिडकिरणवत्समण्डल भित्त्वा प्रविध्य । १८७५५ इत्यादि । अन्धकारनिवर्तकचण्डकिरणमण्डलमध्य - ...

(सा.स.) रन्धमारोप्य पुनरागतिनिवृत्तये प्रागारोहणनिश्चेणिकामपकृष्य । ...

(सा.स.) अमरां इति । आतिवाहिकैरर्चिरादिभिस्सह । உயர்வில், तैर्बहु मानितस्सन्नुत्तरोत्तरदेशप्राप्य क्रूरतरा संसरणशृङ्खलां छिन्दतीत्यर्थः - “अर्चिरहस्सितपक्षानुदगयनाब्दमरुदकेन्द्रान् । अपि वैद्युतवरुणेन्द्र प्रजापतीनातिवाहिकानाहुः” इति वरदमिश्रोक्तक्रमेणातिवाहिकानाह - अर्चिस् சென்றும் इत्यादिना - अर्चिरादिशब्दा अर्चिराद्यभिमानिदेवताविशेषपराः - ...

மூல்। வீத்யுதனென்றும், அமானவசங்கல்பனான இவனுக்கு ஸஹ்காரிகளான வரூணேந்த்ரபுராபதி களென்றும், சொல்லப்படுகிற வழிநடத்தும் முதலிகளையிட்டு “அஹ் ஸ்மராமி ம஢்ரக்த நயாமி பரமா கதிம்” என்கிறபடியே தான் ப்ரதானனாய் நடத்தி அவ்வோ எல்லைகளில் ப்ரகவக்ஷாஸ்தத்திலே பரக்கப்பேசின ப்ரோகங்கலையுத் அநுபவிப்பிதது - ...

(ஸா.தீ.) அமானவெத்யாதி - அமானவஸரூயைபுடையவிவன இவ் வீத்யுதனுக்கு, தான் ப்ரதானனாய் இத்யாதி - அவர்கள் அப்ரதானபூத்ரென்னுமபடி ஹ்ர்த்நான தான் ப்ரதானனாய் வழிநடத்தி தான் ப்ரதானனாக வழி நடத்துகையில் ப்ரமாணம். அஹ் ஸ்மராமீத்யாதி - எல்லைகளில் சா்மானத்ருகளில் -

(ஸா.ஸ்வா.) ப்ராத்மிகைபாகையாலே அர்ச்சிராதிமார்க் மென்னும் ஒரு மார்க்மே சொல்லப்படுகிற தெனறபடி - அமானவெதி - இவனுக்கு, வீத்யுதனுக்கு “தத்புரூஷோ஢்மானவ” இதி நிர்देशா஢்வீத்யுதனுக்கு அமானவனென்றும் ஸரூ என்றுகருத்து - ஸஹ்காரிகளான இதி - வீத்யுதன் ப்ரஹ்மததை ப்ராபிக்ருமபோது வரூணேந்த்ரபுராபதிகள் தன்தாமெல்லைகள் பர்யந்த ஸஹ்காரிகளாக வழிநடத்துவாகள் என்கிற “வீத்யுதே நைவ ததஸ்தக்ஷுதே.” இத்யதிகரணார்க் சொன்னபடியாலே அமானவகமயிதூத்ருவிருத மில்லைபென்று கருத்து - வழிநடத்தும் முதலிகள் இதி - அஹ்ரா஢்ருதேதநஸஹ்ருதங்கள் “அபிமானிவ்யபதேஸ்து விஸேஷாநுகாதிப்யாம்” என்கிறபடியே தத்ருதபிமானி தேவதாபரங்கலென்று கருத்து - மார்க்ந்திர்போலே க்ரூர மாகில் தந்மார்க்மனக்ருதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் அவ்வோ எல்லைகள் இதி । ப்ரகவக்ஷாஸ்தத்தில் இதி - “அதூயைநமமராஸ்தத்ரு ஸஹ்ருதவ்யாப்ஸரோகணை: - ஸோபஹாரா: ப்ரஹ்ரேண ப்ரத்யுக்ஷக்ஷந்த்யுபாகதம் - அர்ச்சிராதி கத்யா கத்யா தத்ரு தத்ருதார்க்ரிதஸூரே: - அதூயை லோகாநப்யைதி வேகூண்ரு தூதகல்மஸ” இதி - ...

(ஸா.ப்ர.) வித்யுதம்” இத்யேததபிப்ரேத்யுக்ருதம் । ஢்ருதனென்றும் வீத்யுதனென்றும் இதி । தேகஸ்துவைந ஸ஢்ருதா஢்ரு வித்யுதஸ்ருதந்ருதந்ருதயிமிதி பாவ: । “ததிதூதூதவ்ருதஸ்ருதஸ்ருதா” இத்யுக்ருதரூத்யா வீத்யுதேந வ்ருதஸ்ய ஸ஢்ருதாஸ்தத்புரூஷோ மானவ இதி ப்ரமாணா஢்வீத்யுதஸஹ்ருதவா஢்ருதாதுமானவாதுநந்தர் வ்ருதூ நிர்देश: - “ஸ இந்ருதலோக ஸ ப்ரபாபதிலோக ப்ரஹ்ருதலோக” இத்யேததபிப்ரேத்யுக்ருத அமானவனுக்கு இத்யாதி - “அதிவாஹிகா ஸ்தஹ்ருதிக்ருதா” இத்யபிப்ரா யேனூக்ருதம் । வழி நடத்தும் முதலிகளையிட்டு இதி । மார்க்ப்ரவத்ருத்கை: பூஜ்யைராதிவாஹிகை: । ப்ரகவக்ஷாஸ்தத்திலே இதி । “அதூயைநமமராஸ்தத்ரு ஸஹ்ருதவ்யாப்ஸரோ கணை: ।। ஸோபஹாரா: ப்ரஹ்ரேண ப்ரத்யுக்ஷக்ஷந்த்யுபாகதம் । அர்ச்சிராதி கத்யா கத்யா தத்ரு

(ஸா.வி.) வழிநடத்தும் முதலிகளையிட்டு, மார்க்ப்ரவத்ருத்கை: பூஜ்யைராதிவாஹிகை: ஸஹ - தான் ப்ரதானனாய் நடத்தி, ப்ரதானஸ்ருதந்ருதயித்யா । ஸ்வஸ்ய ப்ராதான்யே ப்ரமாணம் - நயாமி பரமா் கதிமிதி । பரக்கப்பேசின, விஸ்தாரேனூக்ருதாந் । ப்ரத்யுக்ஷக்ஷந்த்யுபாகதம் । அர்ச்சிராதி கத்யா கத்யா தத்ரு தத்ருதார்க்ரிதஸூரே: । அதூயை லோகா - ...

(ஸா.ஸ.) எதே அதிவோடா இத்யாதிவாஹிகா: - கந்தூரூணா கமயிதார இத்யர்க். - வித்யுதபிமானி புரூஷோ வீத்யுத. - அஸ்யைவார்க்ரிதா஢்ருதபிமானிப்யூ வைலக்ஷண்யாதுமானவ இதி ஸஜா “எநாந் ப்ரஹ்ருத கமயதூத்யமானவவிஸயிணிபி: ஸ்ருதிபி: தாந், ஹ்ர்த்நா - ...

मूलं। “लोकं वैकुण्ठनामानं दिव्यं षाड्गुण्यसंयुतम् । अवैष्णवानामप्राप्यं गुणत्रयविवर्जितम् ॥ नित्यसिद्धैस्समाकीर्णं तन्मयैः पाञ्चकालिकैः । सभाप्रसादसंयुक्तं नैश्चोपवनैर्युतम् शशुभम् ॥ वापीकूपतटाकैश्च वृक्षषण्डैश्च मण्डितम् । अप्राकृतं सुरैर्वन्द्यमयुतार्कसमप्रभम् ॥ प्रकृष्टसत्त्वराशिं तं कदा द्रक्ष्यामि चक्षुषा ॥
என்று நெடுங்காலம் காண ஆசைப்பட்டதொரு - ...

(सा.दी.) षाड्गुण्येत्यादि। षाड्गुण्यप्रकाशकमेன்றபடி தன்மயை, விஷ்ணுபொగபரै: எனகை பாஞ்சகாலிகை:, பாஞ்சகாலிகவத்ஸர்வதா பகவத்கைஹ்யபரै: । சபா, ஆஸ்தானமண்டப: । ப்ரகृஷ்ஸத்வம், शुद्धसत्त्वम् - ...

(सा.स्वा.) भगवच्छास्त्रத்திலென்றபடி - சிரவாஸிதமாப் காஹிதமான வைஷயிக ப்ரகதத்தை விட்டு “சஸ்யுதே யதி ச தாஸஜனஸ்த்வதீயஸ்சாஸார எவ ப்ரகவந்நபவர்ப்ர எஸ:” என்கிற ப்ரகவதஸ்சர்ப்கதையும் விட்டு இஃமாதாப அபரிசிதலோகாந்ரபமநத்தைப் பண்ணிவைக்கக் கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்
लोकमिति - दिव्य, देदीप्यमानं - षाड्गुण्यसंयुतं, षाड्गुण्यप्रकाशयुक्तम् - षाड्गुण्यवद्भगवतायुक्तं वा - नित्यसिद्धैः, अनन्तगरुडादि नित्यसूरिभिः - तत्स्वरूपैः - पाञ्चकालिकैरमुक्तै रित्यर्थः - मुक्ता हि पूर्वं पञ्चकालरता भूत्वा नित्यसूरिवदभवन् - पाञ्चकालिकवत्कैङ्कर्यपरै रिति वार्थः - विधिवश्यत्वाभावेन पञ्चकालकृत्याभावादिति भावः - सभा, आस्थानमण्डपः - गुणत्रयविवर्जितमिति सिद्धे अप्राकृतमिति पुनः कथनात्प्रकृतिविकार दुःखादि रहितमित्यर्थः - सुरैर्वन्द्यम्, इन्द्रादिभिर्वन्द्यम् - स्तुत्यमिति वा । प्रकृष्टसत्त्वम्, शुद्धसत्त्वम् । नெடுங்காலம் इति - இவ் அதிகாரி இतरபுரुஷார்யங்களை दोषदर्शितததாலே சவாஸந மாகவிட்டு பரமபுரुஷார்யஸ்வபாவத்தை சிரபரிசயப் பண்ணி நित्यं ப்ரார்த்திக்கையாலேயும் அநந்தபாபகவதபூயிஷமாகையாலும் விरोधिजन மில்லாமையாலும் அநிஷதாப்ரஸङ्கமில்லை. கிந்விஷதமென்று கருத்து - ...

(सा.प्र.) तत्रार्चितस्सुरैः । अतीत्य लोकानभ्येति वैकुण्ठं वीतकल्मष इत्यादावित्यर्थः । एवमर्चिरादि मार्गेण प्रकृत्यन्तभागं गतस्य चिरकालं द्रष्टुमभिलषितपरमपददर्शने सति प्राकृतशरीरत्यागमाह । लोकं वैकुण्ठनामानमित्यादिना । षाड्गुण्यसंयुतमित्यनेन षाड्गुण्यप्रकाशसंयुतमित्यर्थः । प्रकृति प्राकृतवर्गवद्भगवतः षाड्गुण्यतिरोधायकं न भवतीति भावः तन्मयैः पाञ्चकालिकैरिति नित्यसिद्धविशेषणम् - तच्छब्देन वैकुण्ठलोक उच्यते - ततश्चतद्विकाररूप शरीरयुक्तैरित्यर्थः । पाञ्चकालिकत्वं च यथा प्रपन्नानामभिगमनादि निरतानां भगवत्कैङ्कर्यैक निरतत्वमेवं भगवत्कैङ्कर्य निरतैरित्यर्थः - यद्वा, तन्मयैः, तत्प्रायैः । नित्यसिद्ध सदृशैरित्यर्थः - पाञ्चकालिकैः, अभिगमनोपादाने ज्यास्वाध्याययोगाङ्ग भगवच्छास्त्रोक्तो पायानुष्ठानाद्वन्धान्मुक्तैस्तैश्च समाकीर्णमित्यर्थः - सुरैर्वन्द्यं, नित्यसूरिभिरपि स्तोतुं योग्यमित्यर्थः ।
நெடுங்காலம் इत्यादि । अतिचिरकालमारभ्य द्रष्टुमभिलषित - ...

(सा.वि.) नभ्येति वैकुण्ठं वीतकल्मष इत्यादावित्यर्थः । षाड्गुण्य संयुत, षड्गुणप्रकाशकम्; पाञ्चकालिकैः - पाञ्चकालिकवत्सर्वदा कैङ्कर्यपरैः - நெடுங்காலம், दीर्घकालादारभ्य - காணவாசைப்பட்டது - ...

மூலம்। देशविशेषத்தாலே சென்றவாறே கர்ம஫லவிशेषஹோகார்த்தமாகவன்றிக்கே வித்யையாலே ஸ்தாபிதமாய்
 கதிமாத்தத்துக்காக அநுவர்த்தமான சூக்ஷ்மशरीரத்தை ஆறுகடக்கைக்குப் பற்றின தெப்பம் போக
 விடுமாப்போலே போகவிடுவிதது விரஜைக்கக்கரைப்படுத்தி - ...

(சா.தி.) வித்யையாலே, ஸக்தி஫்ரபத்திவசிக்ரதஹவத்ஸஹ்யத்தாலென்று தாத்யம் கௌதிகி ஹாஹ்யத்தில்

(சா.ஸா.) இனியவனுக்கு மார்ட்டகமனக்டுமோ? இத்யாடியாக மஹவதாரிகையாலே சொன்ன
 ஷட்வைபட ஫ரிஹரிக்கிறா கர்ம஫லேதி। போகவிடுவிதது, த்யஜிபபிதது, இட்படி லோகவிशेषமே
 சிரகாஹித஫லமாகில் ஫ர்யஹ்யவிशेष ஫்ரஹி஫்ரவ் க்ரஹானுஹவாதி ஫ுரஹார்த்தம் மெஹங்னேபென்ன லோகவிशेष
 ஫்ரஹி ஫்ரதலான ஫ர்வங்கெல்லாம தக்ஷே஫மாகையாலே அதுவே ஫ரம஫்ரஹ்யமென்று கௌதிகி
 ஹாஹ்யாஹ்யுத்த஫்ரகிரியையாலே ஹபாதிக்கிறார் விரஜைக்கு இத்யாடியால் “ச ஹகக்ஷதி விரஜா நதாம்।
 தாம்நசைவாத்யேதி” - ...

(சா.஫்ர.) நிஸ்ஸமாஹ்யாதிக்கே ஹவிशेषகதே சதி தாத்ஷதேசாத்யந்தாஸந்஫்ரகூத்யந்ஹக கதே சதித்யர்த்த: -
 சென்றவாறே “ச ஹகக்ஷதி விரஜா நதாம்” இத்யுத்த ஫்ரகாரேண விரஜாதிர கதே சதி - நநு ஷரிரவியோகஸமய
 ஹவ “தஸ்ய ஫ுதா தாயமு஫யந்தி ஸுஹதஸ்சாஹ்யுத்யா திஷந்த. ஫ா஫கூத்யாம்”
 இத்யாதிஹிநிஷ்ஷேஷகர்மநிவர்த்தவகமாத்ஸூக்ஷ்ம ஷரிரானுவர்த்தானு஫஫தேஸ்த்யாஹிநி஫஫பதத இத்யத்ர கர்மஹ
 ததநுவர்த்தஹவேஹி “ஹபந்நஸ்தஹ்லக்ஷணார்த்த஫லஹ்லோகவத் - ஸூக்ஷ்ம ஫்ரமஹதஸ்ச தத஫லஹ்லே:” இத்யுத்திரத்யா
 “தமஹகத ஫ூக்ஷதி। கோஹிதி - த ஫்ரதிஹ்யாத்ஸத்யம் ஹ்யாத்” இதி
 கௌதிகிஹாஹ்யவாஹ்யாஹ்யவகதசந்஫்ரமஸ்சவாதஸ்ய அர்சிராஹ்யாதிவாஹிககூதஸ஫ர்யானுஹவஸ்ய ச
 ஸூக்ஷ்மशरीरமந்தரேணானு஫஫தே வித்யையேததிஸ்திஹிரித்யாஹ। கர்ம஫லவிशेषேத்யாதிநா। நநு
 வித்யா஫லஹ்யாதிவாஹிககூதஸ஫ர்யாஹோகார்த்தஸூக்ஷ்மशरीर வித்யையேவ ஸ்தா஫்யதேவத்யரம஫தே ஹவத்கைஹ்யகரணார்த்தம஫ி
 ததேவ ஸ்தா஫்யதேத்யத்ர காலகூத஫்ரணாமயுத்தஸ்ய த்வயஸ்யாகாலகால்யே ஷு஫்ரஸத்யே ஫்ரவేశானு஫஫தேரஸ்ய தத்ரான஫ேகிதத்யாஹ
 விரஜாய அஹ:஫்ரதேஷ ஹவ கூதகார்த்தஸ்ய தஸ்யத்யாஹம் ச஫்ரஹ்யந்தமாஹ। ஆறுகடக்கைக்கு இத்யாதிநா।
 அக்கரைப்படுத்தி. “தா நதாம்நசைவாத்யேதி” இத்யுத்த஫்ரகாரேண।

(சா.வி.) த்ரஹுமஹிஸிதே ஹவிशेषே। சென்றவாறே, கத ஹவ-விரஜாயா அர்வாதி திரே ஸ்திதே சதித்யர்த்த: -
 வித்யையாலே ஸ்தாபிதமான இதிஸரிரவியோககால ஹவ கர்மஹஸ்சுஹத்ச்஫்ரமணஸ்வணாதர்சிராதிஹ்யா
 ஸ஫ர்யாஹ்ரஹ஫்ரவ் கஹவந்த நேது ஹக்திவித்யாஸாமத்யாதிவ ஫்ர஫த்திவித்யா ஸாமத்யதிவ ஸூக்ஷ்மशरीरம் ஸ்தாபிதமிதி
 ஹவ:। ஆறுகடக்கைக்கு, நத்யா: ஫ரதிர கமநாய - பற்றின, ஸூஹிதஸ்ய, தெப்பம், ஫ோதஸ்ய -
 போகவிடுமாப்போலே, ஫ரதிர ஫்ரஹ்யநிவர்த்தநவத்। ஹோகவிட்டு, நிவர்த்த - ஹத்ஹ்லோகமாரஹ்ய விரஜாயா
 அர்வாத்நிர஫ர்யந்தம், நத்யா஫ ஫ோதேந கத்யா ஫ோதஸ்ய நிவர்த்தநவத்ஸூக்ஷ்ம ஷரிரேண கத்யா ஸூக்ஷ்மशरीरம் ததோ நிவர்த்தேதி ஹவ:।
 விரஜைக்கக்கரைப்படுத்தி, தாம்நதாம் - ..

(சா.ஸ.) ஹவிशेष:, திவ்யகன஫த ஸிமாஹ்ய: வைகூண்ஸிமநி விரஜாம்” இத்யஸ்ய திவ்யகன஫தஸிமா
 ஫ரத்யேஹ்யு஫஫தே: - தாவத்யர்யந்த ஫்ராகூதஸூக்ஷ்மமயஸரிரஸ்ய கதம் கமநமித்யத்ராஹ - கர்ம஫லேத்யாதிநா,
 ஹவிशेषத்திலே சென்றவாறே ஹோகவிடுவிதது இத்யந்வய:। ...

মূল। অপ্ৰাকৃতশৰীৰত্ৰৈতক্ৰমক্ৰমেণ, এৰম্ৰদীৰ্যমেন্ৰকীৰ সৰস্ৰলিৰ্ণলব্ধম্ স্ৰেংত্ৰ - ...

(সা.দী.) স্ৰোল্লম প্ৰক্ৰিয়ৈলৈ বিস্তৰেণ অৰুণিৰ্ৰস্কৰীৰাৰ্ এৰম্ৰদীৰ্যম্ ইত্যাদিৰ্যাল - “শত -

(সা.স্বা.) মনসা, সঙ্কল্পেনৈবৈত্ৰ্য: - এন্ৰকীৰ অৰ্থস্ৰোল্লিৰ্ণু এৰম্ৰদীৰ্যম্ ইত্যাদি - “স ব্ৰহ্মলোকম্” ইত্যুপক্ৰম্য তস্যারোল্লদো মুহূৰ্তা যষ্টীহা বিৰজা নদী তিল্যো বৃক্ষস্সালজ্জং সন্স্থানমপৰাজিতমায়তনমিন্দ্ৰপ্ৰজা পতীদ্বাৰগোপৌ প্ৰভুবিমিতং বিচক্ষণা সচৌমিতৌজা: । পৰ্যঙ্ক: । পিয়া চ মানসি প্ৰতিৰূপা চ চাক্ষুধী পুষ্পাণ্যাপয়স্ৰমিত্ৰ্য বিদাগচ্ছতি তং ব্ৰহ্মাহ - অভিধাবচ মময়তিধাশ সা বিৰজা নদীম্ প্ৰাপত্ নবা অয়ং জৰিষ্যতীতি ত পজ্জশতান্যপ্সৰসাপ্ৰধাবন্তি শতং মালাহস্তাশ্শতমজ্জনহস্তাশ্শত চূৰ্ণহস্তাশ্শতং বাসোল্লহস্তাশ্শতং ভূষণহস্তাস্তং ব্ৰহ্মালঙ্কাৰেণালঙ্কুৰ্ণন্তি স ব্ৰহ্মালঙ্কাৰেণালঙ্কৃতো ব্ৰহ্ম বিদ্বান্ ব্ৰহ্মবীৰ্যম্ভিপ্ৰৈতি - স আগচ্ছতিৰং হৃদং তং মনসাত্যেতি তমৃত্বা সপ্ৰতি বিদোল্লজ্জন্তি স আগচ্ছতি মুহূৰ্তান্যষ্টি হাসে তস্মা উপদ্রহন্তি স আগচ্ছতি বিৰজা নদী তাম্মনসাত্যেতি - তস্কৃতদুষ্কৃতধূনুতে তস্য প্ৰিয়াজাতয়স্কৃতমুপয়ন্তি অপ্ৰিয়া দুষ্কৃত যথা রথেন ধাবন্তথচক্রে পৰ্যবেক্ষতৈবমহোৰাত্ৰে পৰ্যবেক্ষতে স এষ বিস্কৃতো বিদুষ্কৃতো ব্ৰহ্ম বিদ্বান্ ব্ৰহ্মবীৰ্যম্ভিপ্ৰৈতি - স আগচ্ছতি তিল্য বৃক্ষ তং ব্ৰহ্মগন্ধ: প্ৰবিশতি স আগচ্ছতি বিভুপ্ৰমিতং ত ব্ৰহ্ময়শ: প্ৰবিশতি স আগচ্ছতি বিচক্ষণামাসন্দি সজ্জাতং ধিয়া হি পশ্যতি স আগচ্ছতিমিতৌজস পৰ্যঙ্কম্ স প্ৰাণ: তস্য ভূতং চ ভবিষ্যচ্ছ পূৰ্বৌ পাদৌশ্ৰীশ্চেরা চ পৰৌ - ব্ৰহ্মদ্রথং তরে নৃচ্যতে ভদ্র যজ্ঞায়জীয়ে শীৰ্ষস্যে জশ্চ সা মানি চ প্ৰাচীনা ততং যজুৰ্ণি তিৰশ্চীনানি সোল্লশব উপস্তৰণ উদীথ উপশ্ৰী: শ্ৰীৰূপ ব্ৰহ্মণং তস্মিন্ৰহ্মাস্তে তমিত্ৰ্যং বিত্যাদেনৈবাগ্ৰ আরোল্লহতি তং ব্ৰহ্মাহ কোঃসি” ইত্যাদ্যাম্ৰাত কৌষীতকীৰ্যাহ্ৰাণ প্ৰক্ৰিয়ৈ প্ৰায়েণ এৰম্ৰদীৰ্যম্ ইত্যাদিনা স্ৰোল্ললপ্পক্ৰিৰুত্ৰেংগ্ৰ, কৰুত্ৰ - এৰং মদীৰ্য মেন্ৰকীৰ ইতি - ...

(সা.প্ৰ.) তদসদেব সন্মনোল্ল কুৰতস্যামিত্যাদিষ্ৰিব মনশ্শব্দবাব্চ্যসঙ্কল্পেনৈব তীৰান্তৰ প্ৰাপয়্য মালচূৰ্ণাশ্চিনাদিৰ্ৰলঙ্কাৰাৰ্থমপ্ৰাকৃত শৰীৰং প্ৰদায়েত্যুক্তম্ - “তদৈৰমদীৰ্য সৰস্তদশ্বত্ৰ্যস্সোল্ল সবন” ইত্যারম্ৰ “ব্ৰহ্মলোকে ব্ৰহ্মচৰ্যেণানুবিন্দতি” ইত্যাদ্যুক্তম্ভিপ্ৰেত্যুক্তমৈৰম্ৰদীৰ্য - ...

(সা.বি.) মনসাত্যেতি” ইত্যুক্তত্বাম্মনশ্শব্দিত সঙ্কল্পেন শৰীৰং বিনৈব পৰতীৰ প্ৰাপয়্য । কৌষীতকীৰ্যাহ্ৰাণে “তদৈৰমদীৰ্য সৰস্তদশ্বত্ৰ্যস্সোল্ল সবনম্” ইত্যারম্ৰ “তং পজ্জশতান্যপ্সৰস: প্ৰধাবন্তি শতম্ মালহস্তাশ্শতং চূৰ্ণহস্তাশ্শতমজ্জনহস্তাশ্শতং ভূষণহস্তাস্তং ব্ৰহ্মালঙ্কাৰেণালঙ্কুৰ্ণন্তি - স আগচ্ছতি তিল্য বৃক্ষ তং ব্ৰহ্মগন্ধ: প্ৰবিশতি সলজ্জ সন্স্থান তং ব্ৰহ্মরত: প্ৰবিশতি - স আগচ্ছতি অপৰাকিজতমায়তন তং ব্ৰহ্মতেজ: প্ৰবিশতি” ইত্যাদিনোল্লা প্ৰক্ৰিয়াং বিস্তরেণাহ - এৰং মদীৰ্য মেন্ৰকীৰ ইত্যাদিনা - সৰস্ৰ লিৰ্ণলব্ধম্, সৰ: পৰ্যন্তং গত্বা -

ইন্ত্ৰ অধিকাৰ আদিশ্লোকব্যাক্ষ্যান ম্ৰুতল্কোল্লন্ড উদাহৃত শ্ৰুতিবাব্চ্যংকল্লি স ইত্থকল্লি স মাতৃকৈকল্লিল্লম সীল অঙ্ক পুস্তকংকল্লিল্লম বিজিহীতেপেংগ্ৰিৰুন্তপড়িৰ্যাল অপ্পড়িৰ্যে পোল্লডপ্পড়িৰুত্ৰ কীৰুত্ৰ - শ্ৰীৰ্যাহ্ৰাদিকল্লি স বিজিহীৰ্ষতেপেংগ্ৰিৰুত্ৰ কীৰুত্ৰ, এতত্ৰ অন্যচ্ছ যথাৰ্যাহ্ৰ্যং দ্ৰষ্টব্যম্। ...

மூல்। சோமசவனமென்கிற அஷ்வத்யத்தைக் கிட்டிவித்து, மாலாஜனசூர்ணவாசோ பூஷண ஹஸ்தைகளான ஐந்நூறு
 दिव्याप्सरस्ஸுக்களையிட்டு எதிர் கொள்வித்து, ब्रह्मालङ्कारத்தாலே அலங்கரிப்பித்து ब्रह्मगन्धरस
 तेजस्ஸுக்குளை ப்வேசிப்பித்து “குடியடியாரிவர் கோவிந்தன் தனக்கென்று, முடியுடைவானவர்
 முறைமுறையெதிர்கொள்ள, கொடியணி நெடுமதிள கோபுரம் - ...

(சா.பி.) மாலாஹஸ்தாஸ்தமஜ்ஜனஹஸ்தா” இत्यादिபின் अर्थ मालाञ्जनेत्यादि । ஐந்நூறு
 दिव्याप्सरस्ஸுக்கள், “त पञ्चशतान्यप्सरसां प्रतिधावन्ति” என்றதினே அலங்கரிப்பித்து, “त
 ब्रह्मालङ्कारेणालङ्कुर्वन्ति” என்றதினே ப்வேசிப்பித்து, “त ब्रह्मगन्ध. प्रविशति” इत्याद्यर्थम् -
 குடியடியார் இत्यादि - குடியடியாக டாசபூதர் முடியுடை, முகூடங்களைபுடைய முறைமுறை,
 தங்கள் தங்கள் ப்ராமிககீடாக - यद्वा पर्यायपर्यायமாக கொடிகள் ட்வஜங்கள் அவற்றால
 அலங்கூதங்களான - நெடுமதிளகளைபுடைய

(சா.ஸ்வ.) சாந்தோயே அரஸ்சாரணயஸ்சார்ணவீ - ब्रह्मलोके ऐरमदीयमिति सरस्त्रयमुक्तम् - அததைச்
 சொன்னபடி சோமசவனே - “तदश्वत्थस्सोमसवनः” என்கிற சாந்தோயார்த்ததைச் சொன்னபடி -
 குடியடியார் இत्यादிகோவிந்தன் தனக்கு இவர் இந்த பாகவதர், குடியடியார், குடியடியாக
 டாசபூதர் - என்று முடியுடை, முகூடங்களைபுடைய வானவர், இந்ராதிதேவதீகள்
 நியத்யூரிகளென்னவுமாம் - “सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति” என்கிறபடியே முறைமுறை, யோகபடி
 மன்றிக்கே ப்யயிண எதிர்கொள்ள கொடியணி - கொடி, ட்வஜம் - அணி, அலங்காரம்
 ட்வஜாலங்கூதமாயும், நெடு, டீர்பம் - உந்நமான மதிள், ப்ராகாரத்தைபுடைய கோபுரம்
 கோபுரத்தாத்த - .

(சா.ப்ர.) மித்யாதி - ऐरमदीयाख्य सरस्सोमसवनाख्यमश्वत्थ च प्रापव्येत्यर्थः - “त पञ्चशतान्यप्सरसां
 प्रधावन्ति शतं मालाहस्ताशशतमञ्जन हस्ताशशत चूर्ण हस्ताशशत वासोहस्ताशशतं पणव (भूषण) हस्तास्त
 ब्रह्मालङ्कारेणालङ्कुर्वन्ति इत्येतदभिप्रेत्योक्त मालाचूर्णेत्यादि - “स आगच्छति तिल्य वृक्ष त ब्रह्म गन्धः
 प्रविशति आगच्छति सालज्जस्थानं तं ब्रह्मरसः प्रविशति स आगच्छति अपराजितमायतनं ब्रह्मतेजः
 प्रविशति” इत्येतदभिप्रेत्योक्तं ब्रह्मगन्धेत्यादि குடியடியார் - இत्याதி - கோவிந்தஸ்ய கிலடாஸா இதி
 தேவராஜ்யாடாவபிஷித்கே ந்ராதி ப்ரத்யுத்நமநபூர்வக் பதாகாலங்கூதாதி டீர்பத்யுத்ந ப்ரகார யுத்ந கோபுரஸமீப் - .

(சா.வி.) கிட்டிவித்து, சமீப ப்ராய்ய । अप्सरस्ஸுக்களையிட்டெதிர் கொள்வித்து, अप्सरोभिः
 ப்ரத்யுத்நமய்ய । அலங்கரிப்பித்து, அலங்கார காரயித்யா - குடியடியாரிவர் கோவிந்தன் தனக்கு, இவா,
 எதே - கோவிந்தன் தனக்கு, கோவிந்தஸ்ய । குடியடியார், கிலடாஸா: । முடியுடைவானவர் முறைமுறை
 யெதிர்கொள்ள முடியுடை கிரிடவஸு । வானவர், நியத்யூரிகு । முறை முறை, ப்ரத்யேக் ப்ரத்யேகம் ।
 எதிர்கொள்ள, ப்ரத்யுத்நஸு । கொடியணி, ட்வஜாலங்கூதம், நெடுமதிள, - .

(சா.ஸ.) குடி இதி । एते गोविन्दस्य वशपरम्परया दासा इति सकीरीटाः सूरयो वारक्रमेण सङ्घशस्संघशः
 यथाभिमुखं प्रत्युद्गता भवन्ति तथा कारयित्वा - आभरणरूपध्वजस्तम्भादि कदीर्घ - ...

மூல் | குருகுவித்து, இந்ரபாபதி களென்று பேருடைய தாரகோபரைக்கிட்டிவித்து, “வைகுந்தம் புகுதலும்” என்று துடங்கி மேல் மூன்று பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே அபாகூதங்களான ராஜாபசாரங்களைப் பண்ணு வித்து அநந்நமயமான மண்டபத்தில் அழகோலக்கத்திலே புகு(ரவிட்டு) தவிட்டு - ...

(சா.தி.) கோபுரதாரத்தைக்குருகுவித்து, கிட்டிவித்து இந்ரபாபதிகள் இயாதி “இந்ரபாபதி தாரகோபு” என்றதிதே பேரையுடையவென்றத்தால் பாகூதெந்ர பாபதிகளல்லவென்று தோற்றும தாரகோபர், தாரபாலர், வைகுந்தம், புகுதலும் இயாதி - புகுதலும், புகுதவளவிலென்றபடி, வாகல் காககும் தேவர்கள் வைகுந்தனுடைய தாசர்கள் எங்கள் சுவமிகளான நீங்கள், எமதிடம், எங்கள் சூதாங்களில் - புகுது என்றது புகுதுகவென்றபடி புகுந்தருள வேணுமென்று, - வியந்தனர், விசுயப்பட்டாராகள் - மண்ணவா வைகுந்தம் புகுவதாக விதியே பூக்யத்தைப் பண்ணுவதே யதா, நம்முடைய பாக்யவிசேததாலென்கை விதிவகை, நம்முடைய பாக்யவிசேததால் - வேதிபர், வேதபரிபாசா நியசூரிகள் பதியினில, தங்கள் துதங்களில் - தாங்கினில, யதோசிதமென்றபடி, நிதியும், பதாதிநிதிகளையும் - திருவடி நிலைகளையும் இதி வா | நல்ல சூர்ங்களையும் நிறைந்த குடங்களையும் பூர்கூம்பங்களையும் விளக்கமும, மதூலதோபங்களையும் மதிமுகமடந்தையர், சந்த்ரமுகிகளான யுவதிகள், வசு, இவனைக்கிடடி, எதிர்கொண்டாராகளென்கை ஏந்தினா, இப்படியிந்ததேவர்கள் எதிர்கொள்ளாநிற்க திருமாமணிமண்டபத்தில் அவதியிலலாத பரமான்ந்ததோடே நிரவதிகபரமான்ந்தத்தையுடைய நியசூக்தரோடே கூட சர்வேசுவரன் திருவோலக்கமாய் எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பை - அநந்நமயமான, -

(சா.சுவ.) குருகுவித்து, கிட்டிவித்து - பரிசுதெந்ரபாபதிவ்யாவூத்ய்மாக இந்ரென்றும் பாபாபதி என்றும் பேருடைய இதி - வைகுந்தம் புகுதலும் இயாதி - துமிதூகூண்ப்ரவேசோடி - அபாகூதங்களான இதி - அசுமதாசூதானே ப்ரவேசூயமிதி ப்ரார்தனமும் அகமனமவலாக்ய விசுயவத்வமும் பாசூசமர்ப்பணமும் அகமனவித்யுபசாரமும் பூர்கூம்பசமர்ப்பணமும் தோபாபசாரமப்சரசாமபிசூகூகரண முதலான உபசாரங்களென்றபடி - ப்ரகூதரிசவந்தாபாவாபூர்வாபாவமனாலோசூபசார மென்றபடி அநந்நெதி - அநந்நமயமான அநந்நபசூரமான - ப்ரபூவிமதிதூ இயாசூநாத திருமாமணி மண்டபத்திலே என்றபடி அழகோலக்கத்திலே, நியசூகூதர்களோடேகூட சர்வேசுவரன் திருவோலக்க மார்பெழுந்தருளியிருக்கிற விடத்திலே - புகிற விட்டு ப்ரவேசிப்பித்து பாகூத பூகாமனாரதமநுவர்த்தாலும் - ...

(சா.பரி.) ப்ராபய்யேத்ய்: - “ச அகசூதநிந்ரபாபதி தாரகோபு தாவசூமதபாசுவத” இயேததபிப்ரேயூகூத இந்ரேயாதி - இந்ரபாபதியாசூயூதாரகோபு ப்ராபய்யேத்ய்: - வைகுந்தம் புகுதலுமென்று துடங்கி, வூகூண ப்ரவிசுதூதூயாரபூகூதேமேல் மூன்று பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே, உபரிதன காதாநயூகூதப்ரகாரேண - அழகோலக்கத்திலே புகுரவிட்டு, அதிசுந்தராதிதூதரிசபா ப்ரவேசூ - ...

(சா.வி.) தூர்வாபாகரமூ | கோடூரம், கோபுரமூ | குருகுவித்து, சமூப ப்ராபய்ய தாரகோபரை “ச அகசூதநிந்ர ப்ராபதி தாரகோபு” இதி சூதூகூததாரபாலகூ | கிட்டிவித்து, ப்ராபய்ய | அழகோலக்கத்திலே, சுந்தர சபாயாமூ | புகுறவிட்டு, ப்ரவேசூ | - ...

(சா.ச.) ப்ராபாவதூபுரசமூபம் கமயிதூ - ...

மூலம் । “அனயாஹ் வशी भूतः कालमेतन्न बुद्धवान् । उच्चमध्यमनीचान्तां तामहं कथमावसे ॥
अपेत्याहमिमां(भि)त्वा संश्रयिष्ये निरामयम् । अनेन साम्यं यास्यामि नानयाहमचेतना ॥ क्षमं मम सहानेन
नैकत्वमनया सह । क्रीडन्तं मया सार्धं लीलाभूमिषु केशवम् ॥

(சா.தீ.) அனந்தபுருஷமான - அநயேத்யாதி - மனோரத்ததபடிக்கு ப்ரமாணம் - இது முமுक्षுவினுடைய
அநுசந்தானப்ரகாரம் - அநயா ப்ரகூத்யாஹ் வशीभूतः: ஏதாவந்த கால வ்யர்த்தம் - ந பூதவானஸ்மி ।
உத்தமத்யமநீதம், க்வசிதுத்தமரூபேண ப்ரஹ்மலோகாதி, க்வசிந்மத்யமரூபேண மநுஷ்யசரீரரூபேண க்வசிந்நீதா
நாரகசரீராதி ரூபேணாந்த: ப்ரதேசோ யஸ்யாஸ்தாம் - அவசே, அத்யாவசே - அதிவசாமி என்றபடி - இமா ப்ரகூதி
ஹிதவா அபேத்ய, தூர க்தவா । நிராமயம் தேவம் கதம் சம்சுரயிஷ்யே, அநேன பகவதா - சாம்ய, சமாதவ்ய யாஸ்யாமி । அதே
சானயா ப்ரகூத்யா சாம்யம் மூதவ்யநயாஸ்யாமி । மம அநேன, பகவதா சஹ । ஂகத்வம், ஂக சுவபாவத்வம் யோக்யம் -
அநயா சஹைகத்வம் । ஂகத்வரூபேண ப்ரமமென்றபடி - நயோக்யம் । க்ரீடந்தமித்யாதி - லீலாபூமிஷு -
லீலாத்யானஸ்தலிஷு ।

(சா.ஸ்வ.) திவ்யலோக விஷய பூர்வோக்தமனோரத்தப்போலே பகவத்ப்ராப்தியில் மனோரத்தத்தில்லாவிட்டாலும்
அதுக்கு பூரூபார்த்தம்மொங்ஙனே? என்னவருளிக் செய்கிறார், அநயாஹித்யாதிநா - அநயா, ப்ரகூத்யா
- வशीकृतः - ஂவம் காலம், ஏதாவத்யர்த்தம் கத காலம் ந பூதவான் । உத்த: ப்ரஹ்மலோகாதிவூத்தமசரீரரூப: - மத்யம:,
மநுஷ்யசரீரரூப: - நீத:, நரகசரீரரூபச்சாந்த: ப்ரதேச: யஸ்யாஸ்தா - உத்தமத்யமநீதாந்தா - தா, ப்ரகூதிம்
- கதமாवसे, கதமதிவசாமி என்றபடி - இமா ப்ரகூதி ஹிதவா, த்யக்தவா அபேத்ய, தூரம் க்தவா நிராமயம் தேவம்
சம்சுரயிஷ்யே - அநேன, பகவதா - சாம்யம், பரமசாம்யம் - யாஸ்யாமி - அதேதசா, தேதோரஹிதயா - அநயா, ப்ரகூத்யா
- சாம்யம் ந யாஸ்யாமி மூதசுவபாவத்வம் ந யாஸ்யாமி - அநேன பகவதா ஂகத்வமவிபாஜேன தூதவாதிதி
ந்யாயேநாபூதக்சித்யதயா ஂகத்வானுசந்தானம் க்ஷமம் - அநயா ப்ரகூத்யா சஹ ஂகத்வம் சரீராத்த்மப்ரான்திரூபம் ந க்ஷமம் -
ப்ராகூதபஜத்திலே ராஜ முண்டாகிலன்றோ பகவத்ப்ராப்திக்கு பூரூபார்த்ததா ந்யூனதா ப்ரஸக்திவருதம் - ப்ரத்யுத
ப்ராகூதபஜ விட்டு போகவேண்டுமென்றே முக்தனுடைய அநுசந்தானத்தை ப்ரமாணம்
சொல்லுகிறதென்று கருத்து இனிபகவதநுபவரூபப்ராப்தியில் உத்தமனோரத்தம்ருளிக் செய்கிறார்
க்ரீடந்தமिति - லீலாபூமிஷு, - ...

(சா.ப்ர.) வशीभूतः, वशीकृतः “महान्तं भित्त्वा अव्यक्तं भिनत्ति अव्यक्तं भित्त्वाक्षरं भिनत्ति अक्षरं भित्त्वा
मृत्युं भिनत्ति” इत्यादिकमभिप्रेत्योक्तम् । अपेत्याहमिमां भित्त्वा संश्रयिष्ये इति - अपेत्य, अतिक्रम्य । -

(சா.ச.) அநயா, ப்ரகூத்யா । அதேதசா, ஜடயா - தா, ப்ரகூதிம் । உத்தமத்யமநீதா, சத்தவஜஸ்தமோ மயீம் ।
ஆத்மநாசகரீ சேதி பாவ: । பித்தவா சரீரமिति சேஷ: । நிராமயம், ஹேயப்ரத்யநீகம் । அநேன நிராமயேன பரேண
ப்ரஹ்மணா சாம்யம் சுவராத்தவ்ய விபசித்தவ்யாப்யாம் । நிபேத்யம் ப்ரகூத்யா சாம்யமிஹ விபசித்தவ்யாபாவ ஂவ । க்ஷமமिति ।
ஂகத்வம் பரமசாம்யம் । அநேன சஹைகத்வயோக்யஸ்ய மம அநயா சஹ ஂகத்வம் ந க்ஷமம் ॥ ...

मूलं । मेघश्यामं विशालाक्षं कदा द्रक्ष्यामि चक्षुषा ॥ मेघश्यामं महाबाहुं स्थिरसत्त्वं दृढव्रतम् ॥ कदा द्रक्ष्यामहे
रामं जगतश्शोकनाशनम् ॥ दृष्ट एव हि नः शोकमपनेष्यति राघवः । तमस्सर्वस्य लोकस्य समुद्यन्निव भास्करः ॥”
इत्यादिकளில் கட்டளையிலே இவன் மனோரதித்தபடியே இழந்த இழுவெல்லாம் தீர
நிரதிசயபோக்யனான தன்னைத்தான் காட்டி தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக்கீழ்க் கொண்டு
தன்னோடு சமனபோக்யத்வலக்ஷணமான சாயுஜ்யத்தாலே இவனுக்கு சஜாதியரான “அந்தமில்
பேரின்பத்தடியரோடிருத்தி - ...

(சா.தி.) மேகச்யாம் மஹாபாஹுமீத்யாதி ஸ்ரீராமாயணே - ஸ்திரஸ்சத்வகுணோ யஸ்ய த், தூத ஸரணாகதரக்ஷணரூப வ்ரத
யஸ்ய தம் । தீர தீரும்படி. தன்னை. பரமபதஸ்யனை ஹர்த்நான தான் காட்டி தன்னை, ஸ்வஸ்வரூபம் ।
அபஹதபாப்த்வாதிகளை பெறுத்தி (கொள்ளும்) கொண்டு ஸ்ரீபாடோபதானமாக -

(சா.ஸ்வ.) லீலோத்தானேஷு - மேதேதி - ஸ்ரீராமாயணஸ்தலோகம் - தூதஸ்சத்வகுணோ யஸ்ய தம் - தூதம் ஆத்மிதரக்ஷணவ்ரத
யஸ்ய தம் । இவன், முக்தன் இழந்தவிழுவெல்லாம் தீர, உதூதமான து:கங்களெல்லாம் நிவ்ரதமானம்படி
- தன்னை, ஹர்த்நான தன்னை - தம்மை. ஸ்வபாவத்தை குணாக்ஷகாவிர்வாததை. பெறுத்தி.
உண்டாககி. விரஜாதரணமாரப்ய ஏதாவத்ப்யந்த்நதலவிதாயகவாக்யததாலே பர்யக்ஷாரோஹ்நானந்தரமே
குணாக்ஷகாவிர்வாத்நிவ்ரதகாஷநிவ்ரத்யென்று கருத்து - தன்தாளிணைக்கீழ், ஸ்வசரணதூதாதஸ்தாத் -
ஸ்ரீபாடோபதானமாகக் கொண்டு ஆனாலும் அநாதியாக ப்ரவ்மநுபவிக்கிற நித்யஸூரிகளுககு
அதிசயிதானந்த முண்டாகில் தனக்கு புரூஷார்த்யந்யூநதீவாராதோ? என்னவருளிசசெய்கிறாரா -
தனனோடு இதி - இவனுக்கு. முக்தனுககு ப்ரகவதா சமனபோக்யத்வதனக்கும நித்யஸூரிகளுககும
துத்யமென்றபடி அந்தமில் காலதஸ்வரூபதச்சாபரிச்சித்ந மான பேரின்பதது. மஹானந்தரான
அடியார், நித்யஸூரிகளோடு இருத்தி தீஸ்சஹவஸ்தாப்ய । ஆனாலும் தாஸபூதனுக்கு கைக்ஷ்யம்ன்றோ
புரூஷார்த்யம்? ப்ரகவதநுபவமாத்ர புரூஷார்த்ய மாகமாட்டுமோ? ப்ரகவதநுபவபரிவாஹமாக கைக்ஷ்ய
முண்டாகையால் விரோதமில்லையென்னில் சஸாரதஸீயில் தோலே -

(சா.ப்ர.) தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக்கீழ்க்கொண்டு, ஸ்வஸ்வரூபாவிர்வாத் ப்ராப்ய
ஸ்வசரணாரவிந்தகிக்ஷரம் க்ருத்வா - அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருத்தி. காலதஸ்வரூபதச்ச
அபரிச்சித்நானந்தீர்ஹ்வாஸபூதீநித்யஸூரிபிஸ்சஹவஸ்தாப்ய । - ...

(சா.வி.) அநாதியாக தானிழந்தவிழுவெல்லாம் தீர பரமபோக்ய கைக்ஷ்யபரித்யாஜன ஏதாவந்த் காலத்
வ்ரதீவானிஷம் அஹ் ப்ரகவந்த் கதா த்ரக்ஷ்யாமி கதா ஸ்வசூந்தகைக்ஷ்ய கரிஷ்யாமித்யபேக்ஷா யதா நிவர்தீயுஸ்ததா ।
தன்னைக்காட்டி, பரமபதஸ்ய ஸ்வாத்மானம் ப்ரதஸ்ய । தன்மை பெருத்தி தன்மை, ஸ்வஸ்வரூபம் -
அபஹதபாப்த்வாதி ஸ்வரூபாவிர்வாதம் । பெருத்தி ப்ராப்ய । தன், ஸ்வஸ்ய - தாளிணைக்கீழ்க்கொண்டு,
ஸ்ரீபாடயோரதஸ்தாத்ஸ்வாக்ருத்ய ஸ்வசரணாரவிந்தசமீபபாஜம் க்ருத்வத்யத்ய: । அந்தமில்
பேரின்பத்தடியரோடிருத்தி. காலதஸ்வரூபதாஸ்பரிச்சித்நானந்தீர்ஹ்வாஸபூதீநித்யஸூரிபி: சஹவஸ்தாப்ய -

(சா.ஸ.) தம் இதி । ஸர்வலோக சபந்நிதமோ நிவர்தகஸ்சமுத்யந் பாஸ்கர இவ ஸ்தித: । தன்மை பெறுத்தி. -

மூல்। இப்படி சமஸ்துப் ப்ரதிபந்தகநிவृत्ति பூர்வகமாகவும், சுவசுவரூபாவிர்भाव பூர்வகமாகவும்
 தேசகாலாவஸ்தாசங்கோச இல்லாதபடியாகவும் தன்மனாரிதத்துக்கு அநுரூபமாக இவன்மனாரிதத்த
 கைங்கர்யவர்க்களையெல்லாம் யாவதாत्मभावியாகக் கொண்டருளி "சவயச இவ யே நியநிர்दोषगन्धा."
 என்கிறபடியே தனக்கு அந்யோந்ய ஒரு வயஸ்ஸில் தோழனமாரைப்போலேயிருக்கிற
 நியத்யசூரிகளோடும் இன்றுவந்த இவனோடும் வாசியறப்புரையறப்பரிமாறி த்தோத்ரத்திலும்
 த்ரீவீकुण्ठगद्यத்திலும் - ...

(சா.தீ.) (கக்கொள(ளம்) கக்கொண்டு தன் மனரயத்துக்கு, தன் என்று ஸ்வர்க்கொள்கிறது. யாவதாत्मभाव, ஆत्मस्वरूपமுள்ளதனையுமெனக்கை சவயச, சமானவயஸ்கா - சகாய: யே அனந்தரூபாபய: நியத்ய தோஷந்஢ரஹிதா: - புரையற, ஸேதமற - பரிமாறுகை, சேரககலககை - ஸ்தோத்ரத்திலுருளிச்செய்த மனோரத - “கதா நு சாஸாத்஢கரவாணி சக்ஷபா | கதா புநஸா஢ூரதா஢்஢கத்யக” இத்யாதி - “கதாஹமேகாந்திகநியத்யகூர - புநஸாஸ்யாமி” இத்யாதி | ரத்யத்தில் “கதாஹ ஸ்வரந்நம் -

(சா.ஸ்வா.) விஞ்ஞானமாகில் சசாரதாபேக்ஷா அவிசேஷ ப்ரசாங்கிபாத்தோ? தேசகாலாவஸ்தாசங்கோசமில்லாத கௌர்யமுணடெனனில் அனந்தரூபாதிதள பணனும கௌர்யங் களில்லாமைபாலே மனாரத பஜ்ஜமில்லைடோ? எனனவருளிச்செய்கிறாா இடபடி இதி. துன மனாரதததுககு அநுரூபேதி - டாசபூதனுக்கு ஸ்வாமி மனாரதவிரூடமாக கௌர்யேச்சுடணடாகாதெனறு கருதது. அனந்தரூபாதி கௌர்யநியதமாக பகவதிடமாதகை பாலே அது இவனுக்கு இல்லாதது. டோஷமனறெனறு கருதது கௌர்யததை ஶோபி அஜ்ஜிகரிபாவிடடால் புரூபார்யமா ம்மா? எனனவருளிச்செய்கிறாா ஶவயச இதி புரையதற ப்ரேதமில்லாமல் பரிமாறி ஶசுலேசிதது. ஆனாலும் கௌர்யஜ்ஜினாதநந் கர்தாவாந ஶுக்நனுக்கேயிருக்கையாலே - ...

(सा.प्र.) सवयस इत्यादि - “यत्र पूर्वे साध्यास्सन्ति देवा” इत्यादि प्रत्यभिज्ञापकेन “ते साध्यास्सन्ति देवा जननि गुणवपुर्वेष्वृत्तस्वरूपैर्भोगैर्वानिर्विशेषास्सवयस इव ये नित्यनिर्दोषगन्धाः” इत्यनेनोक्तप्रकारेण - ஸ்ரீமத்பஞ்சபரிமாற்றி நான்கு சரிலிப்ய । அது முக்தானாமப்யந்தரங்குக்கே டூர்ய் ப்ரடாயேத்யர்த் : - ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்ரீவீகுண்டத்திலும் இதி । “கடா புனஸ்சஹுரதாங்குலகபக த்வஜாரவிந்நாங்குலவஜ்ஜலாங்குலம்” இத்யாரப்ய “கடாஹமேகாந்திகநித்யகிங்குர : ப்ரஹ்மயிஷ்யாமி” இத்யந்தே உக்தமனாரத்யப்காரேண “கடாஹ ஸ்ரீமந்” இத்யத்ரோக்தமனாரத்ய - ...

(சா.வி.) ஒரு வயஸ்ஸிலே தோழன்மாறைப் போலே அருககிற एकस्मिन् வயசி வர்தமானேஸ்ஸுஹ்ஹிரிவ
 स्थितै: - நியசூரிகளோடு நியசூரிभिस्ஸஹ் । இன்று வந்த இவளோடு அடியாஞ்ஞதானே முக்தேன சஹ் ।
 வாகியதற, பரஸ்பரதாரதம்யராஹித்யே - அந்நரஜ்ஜகைஹ்யுபரதானேத்யர்த்தம் பரேதறப்பரிமாநி நிரந்ந சாஸிலிப்ய ।
 स्तोत्रத்திலும் இதி - “கடா புநஸ்சஹ்ஹரதாஜ்” இத்யரப்ய “கடாஹமேகாந்திகநியகிஹ்” இத்யந்ந “கடாஹ்
 भगवन्त नारायण - கடாஹ் பகவத்யாடாஹ் பரிசரிப்யாமி” - ...

(सा.सं.) स्वसाम्य प्रदाय ^{புறையற} अपक्षपातेन यावदपेक्षित स्वसमानानन्द प्रदाय । स्तोत्र ^{ததிலும்} इति ।
 “कदा पुनः” इत्यादि “कदाहमैकान्तिकनित्यकिङ्कर” इत्यन्ताभिप्राय “कदाहं - ...

மூலம். அருளிச் செய்த மனோரத்தின்படியே ऐகாந்திகாத்யந்திகனியகிங்ரணான இவனுக்கப்பாலே தான் நிரதிசயானந்தனாயிருக்கும். வஸ்வாதி பதபாபி பூர்வகமோகசாபநமான மபுவியாதிக்களிலும் - ...

(சா.தி.) நாராயணம் - கதாஹ பகவத்பாடாமுஜதய - கதா மா பகவான் ஸ்வகியயாதிஸீதலயா துஷாவலாக்ய” இயாதி “நியகிங்ரோ பவானி” இயாதி ச - ऐகாந்திகாத்யந்திகனியகிங்ரணான ऐகாந்திகத்வ நாம ப்ரயோஜனான்தரான்வயேன ததேகனியதத்வம் - தத எவ நியானுவூதத்வமாத்யந்திகத்வம் - ஂந்யாதே ஹ தஸ்திங்ரோ நிவர்த்த - நிரதிசயத்வமாத்யந்திகத்வமதி சாஹு: இனி மபுவியாதிக்களிலும் மஹாபாரதாதிக்களிலும் சொல்லுகிற க்ரமமுக்திபகததிலுள்ள கதிவிசேஷாதிக்களிருக்கும் கட்டளைகள் எவையெனன இங்கவறறாச சொல்லுகை ஂநபேகதமெனகிறார் வஸ்வாதிபத பாபி இயாதியால் - மபுவியா - ..

(சா.ஸா.) இஸ்வரனுக்கு இல்லாமையால் இஸ்வரனுக்கும் முக்தனுக்கும் சமானபொகத்வமெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்தகிறார் - இவனுக்கப்பாலே இதி - யதா முக்தனுக்கே கைங்ரயஜனதானந்த மானால் ஸேஷதிசயாபாவாஸ்வரூபவிரோத மன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் இவனுக்கப்பாலே இதி - பஜ்ரகததுக கீர்பானே ராஜோ மஹானந்த போலே என்று கருத்து - இதினாலே நிஷதரதீரிகா நிபதித நிஜாபத்யோதரண ப்ரவூதபிநூவத்தய பூரூபார்த்தயா ஸரண்யன தானே இவனுக்கு எதாவத்பர்யந்தபூரூபார்த்த பரஸ்பரேகை செய்துநானென்ற ஂர்த்த ஸூகிதம் இட்டக அகிராதிமார்பமாநிரூபண பண்ணககூடுமோ? மஹாபாரதாதிக்களிலே பரமபதகமநததுககு மார்பாந்தரங்களும் சொல்லுகையாலே ஂதூககளையும் நிரூபிககவேண்டாவோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் வஸ்வாதிதி - வஸ்வாதிபதபாபிபூர்வகப்ரஹ் பாபி காமநயா ஂபாசன பண்ணினவர்களுக்கு வஸ்வாதி ரூப வருகையாலே ஂதிகாரித்வ ..

(சா.ப்ர.) ப்ரகாரேன சேத்யர்த்த - நநு ஸராராந்நிர்ஙதானா பாகவதானா பரவாஸுதேவபாபயே மார்பாந்தரண்யபி தத்ர தத்ர ப்ரமாணேஷூபதிஸ்யந்த இதி தான்யப்யத்ர வக்தவ்யானித்யாஸகூய பரிஹரதி - வஸ்வாதித்யாதினா - ...

(சா.வி.) “கதாஹ மா பகவான்ஸ்வகியயாதிஸீதலயாதிகாமலயா துஷாவலாக்ய” இயாதினா சோக்தமனோரத ப்ரகாரேத்யர்த்த: । ऐகாந்திகேதி - ऐகாந்திகத்வ நாம ப்ரயோஜனான்தரான்வயேன ததேகனியதத்வம் - ஂாத்யந்திகத்வ நியானுவூதமானத்வம் - நிரதிசயத்வ சேத்யாஹு - நிரதிசயானந்தனாயிருக்கும். ஂநநந்தயதீத்யானந்த: “அஜ்வலி ஸர்வதா துப்ய” இதி வசனாத்கர்த்த்யசப்ரத்யய: - “ரஸம் ஹேவாய் லக்ஷ்வானந்தி பவதி” இயுக்தானந்தபாபக: திஸ்தேத் । இப்படி மூர்த்யநாடீ யிலே இயாரப்ய எததந்தமேக வாக்யம் । இஹ து, மபுவியாத்யாம் । பாரதாது ஜயத்ஸஹிதாது பாஜ்வராத்தாதிக்கரணே சோக்தேஷு க்ரமமுக்திபகதேஷு வித்யமானகதிவிசேஷா. ஸத்யலோகே ஸிதத்வா முக்திபாஜா வித்யமானகதிப்ரகாராஸ்ச தத்தததிகாரிணாமேவ விசிஸ்ய ஜாதவ்யா இயநூபயொகாந்நோக்தா இயாஹ - வஸ்வாதித்யாதினா । - ...

(சா.ஸ.) பகவந்தம்” இயாதிபிபாாயம் । வகூண்ஙகத்திலும் இதி । எவ ப்ரஹ் ப்ராபிமாந்ரகா - மனயா வித்யானிஸ்ய கதிவிசேஷ ஂக்த: । அத்ர மபுவியானிஸ்டானாமபி கதிவிசேஷ திங்ராத்ரேன ப்ரதஸ்யதி தத்தததி - காரிணாமேவ தே தே கதயோ ஜேயா இயாஹ । வஸ்வாதிதி । - ...

मूलं। “सत्त्वं वहति शुद्धात्मा देवं नारायणं (प्रभुम्) हरिम् । प्रभुर्विहाति शुद्धात्मा परमात्मानमात्मना ॥ ये तु दग्धेन्धना लोके पुण्यपापविवर्जिताः । ...

(सा.दी.) दीत्यादिशब्दम् । सत्त्वं वहतीति - शुद्धात्मा, सत्त्वरूपो गुण । प्रभु नारायण वहति, प्रापयति । प्रभुर्नारायणः, आनिरुद्धादिकार्यरूपः । परमात्मानं सर्वकारणभूतं वासुदेवं प्रापयति - ये त्विति - ॐ नारायणीयवचनम् - अस्मिन् लोके ये पुण्यपापविवर्जितत्वाद्दग्धेन्धनाः - ...

(सा.स्वा.) सिद्धिकथेयार्थं अधिकारावसानं तद्धेतुं आदित्यादिकं लयिकं कथेयार्थं आदित्यादि घटितार्चिरादिमार्गं घटित्या द्वान्द्वेन कथ्यं सत्त्वमिति । शुद्धात्मा, सत्त्वरूपो गुण । देव प्रभुं नारायणं वहति । प्रापयति । प्रभुः, नारायणः । अनिरुद्धादिकार्यरूपः शुद्धात्मा परमात्मानं सर्वकारणभूतं वासुदेवम् । आत्मना, स्वयमेव प्रापयति । ये त्विति नारायणीयवचनम् । अस्मिन् लोके क्रमिकमोक्षार्थोपासनया ये पुण्यपापविवर्जितत्वाद्दग्धेन्धनाः, ससाराग्रोन्धनपुण्यपापकर्मणि - ...

(सा.प्र.) सत्त्वं वहतीति - सत्त्वं, शुद्धसत्त्वाधिष्ठातारं ब्रह्मासुदेवं नारायणं - शुद्धात्मा सङ्कर्षणः । वहति, प्रापयति । स च, ब्रह्मासुदेवः - शुद्धात्मा सन्, निवृत्तनिग्रहसङ्कल्पस्सन् सर्वतः परिवृद्धतया प्रभुम्, परवासुदेवाख्यं नारायणं वहति, प्रापयति - प्रभुश्च परमात्मा निवृत्तनिग्रहसङ्कल्प एव प्राप्यान्तराभावादात्मानं मेवात्मना प्रापयतीत्यर्थः । एतच्छ्लोकप्रकरणे भक्तियोगेन देहं विहाय परमपदं गच्छतो विदुषः प्रथमं सूर्यप्राप्तिम्, अनन्तरं वायुप्राप्तिम्, अनन्तरं मनस्तत्त्वाधिष्ठातुः प्रद्युम्नस्य प्राप्तिं, तदनन्तरं तमश्शब्दं वाच्यप्रकृत्याधिष्ठातुर्महदादिसर्गकर्तुरनिरुद्धस्य प्राप्तिं, तदनन्तरं प्रवृत्तिशक्तियुक्तं तथा रजश्शब्दनिर्दिष्टं जीवाधिष्ठातृसङ्कर्षणस्य च प्राप्तिमभिधाय “रजो वहति राजेन्द्र सत्त्वस्य परमा गतिम्” इति शुद्धसत्त्वाधिष्ठातृब्रह्मासुदेवस्य प्राप्यतयोक्तेः - अनन्तरं च “परमात्मानमासाद्य तद्भूता यतयोऽमलाः - अमृतत्वाय कल्पन्ते न चावतीन्ति चाभिभो” इति प्राप्यान्तराभावात्तमेव प्राप्यामृता भूत्वा पुनर्नावर्तन्ते” इत्युक्तेश्चेति भावः । एव प्रकृतोपासननिष्ठस्य प्रारब्धे परिसमाप्ते मग्नविशेषमाह - ये तु दग्धेन्धना इति इत्यादिना - “तद्यथैषिकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेत एवं हास्य सर्वं पाप्मानं प्रदूयन्त” इत्युक्तप्रकारेण विनाशितं प्राप्तिविरोधिकर्मणिः - ...

(सा.वि.) सत्त्वं, सत्त्वाधिष्ठातारम् । शुद्धात्मा, निवृत्तनिग्रहसङ्कल्पः सङ्कर्षणो देव नारायणम् । ब्रह्मासुदेवम् । वहति, प्रापयति । प्रभुर्ब्रह्मासुदेवः परमात्मानं सर्वकारणभूतं परवासुदेवं प्रापयतीत्यर्थः । ये त्वित्यादीनि नारायणीयवचनानि । - ...

(सा.सं.) मोक्षधर्मे पञ्चविंशतितमोऽध्याये - सत्त्वं वहतीत्यादि । शान्ति पर्वणि मोक्षधर्मे नारायणीये । सप्तति शततमोऽध्याये । ये तु दग्धेन्धना इत्यादि । जयत्संहितायाम् - श्वेतद्वीपमित इति । शुद्धात्मा सत्त्वम्, शुद्धस्वरूपः सत्त्वगुणः - नारायणं, हरिम् । वहति, प्रापयति - प्रभुः, निरुद्धादि कार्यरूपो नारायणः - शुद्धात्मा, हेयप्रत्यनीकः - परमात्मानं सर्वकारणं परवासुदेवं वहति - प्रापयति - पुण्यपापरूपेन्धनस्य “तद्यथैषिकातूलमग्नौ” इत्युक्तविधया विद्या - ...

मूलं। तेषां वै (क्षेममध्वानां) ण्वमध्वानं गच्छतां द्विजसत्तम ॥ सर्वलोकतमोहन्ता आदित्यो द्वारमुच्यते ।
ज्वालामाली महातेजा येनेदं धार्यते जगत् ॥ आदित्यदग्ध सर्वाङ्गा अदृश्याः केनचित्कचित् । परमाण्वात्मभूताश्च
तं देवं प्रविशन्त्युत ॥ तस्मादपि विनिर्मुक्ता अनिरुद्धतनौ स्थिताः । मनोभूतास्ततो भूयः प्रद्युम्नं प्रविशन्त्युत ॥
प्रद्युम्नाच्च - ...

(सा.दी.) दग्धमसाराग्रीन्धनपुण्यपापकर्माणः मूर्धन्यनाड्या निर्गताः - तेषां विष्णुलोकाध्वानं गच्छतां
द्वारमादित्यः - ज्वालामालीत्यादि आदित्यस्य विशेषणम् । आदित्यदग्धेति - दग्धप्राकृताङ्गाः
अशरीरत्वाददृश्याः परमाणुरूपात्मस्वरूपमात्रावशिष्टाः तं देवमनिरुद्धं प्रविशन्ति - तस्मादपीत्यादि -
अनिरुद्धतनौ स्थिताः ते तस्मादपि विनिर्गताः मनो मात्रावशिष्टाः भूयः प्रद्युम्नं प्रविशन्ति । - ...

(सा.स्वा.) किञ्चित्प्रारब्धमात्रावशिष्टाः - मूर्धन्यनाड्या निर्गताः - तेषां क्षेममध्वानं विष्णुलोकाध्वानं
गच्छतां द्वारमादित्यः । ज्वालामालीत्यादि आदित्यस्य विशेषणम् । आदित्यदग्धप्राकृताङ्गाः अतः
एवाशरीरत्वाददृश्याः परमाणुरूपात्मस्वरूपाः तं देवमनिरुद्धं प्रविशन्ति । अनिरुद्धतनौ स्थितास्ते
तस्माद्विनिर्गताः । मनो मात्रावशिष्टाः । ततो भूयः प्रद्युम्नं प्रविशन्ति । ततः प्रद्युम्नाच्च - ...

(सा.प्र.) विधूतपुण्यपापा इत्यर्थः - पुण्यपापविवर्जिता इति । बुद्धिपूर्वकपुण्यपापविवर्जिताः । यद्वा,
“आत्मनो वै शरीराणि बहूनि मनुजेश्वर - प्राप्य योगबलं कुर्यात्तैश्च सर्वां महौ चरेत् । भुञ्जीत विषयान्
कैश्चित् कैश्चिदुग्रं तपश्चरेत् - सहरेच्च पुनस्तानि सूर्यस्तेजो गणानि” इत्युक्तप्रकारेण निस्तीर्णप्रारब्धाः
पुण्यपापविवर्जिताः । विद्याविनाशितप्रारब्धव्यतिरिक्तपुण्यपापा इत्यर्थः - मनो भूता इत्यादि - ततः
अनिरुद्धान्मनोभूतास्सन्तः - मनस्तत्त्वस्य प्रद्युम्नाधिष्ठेयत्वात्प्रद्युम्नाधिष्ठेयत्वं प्राप्य, तं प्रविशन्तीत्यर्थः -
भूयः पुनः - अनन्तरमित्यर्थः - ...

(सा.वि.) आदित्यदग्धसर्वाङ्गाः, दग्धसर्वप्राकृताङ्गाः अतएवादृश्याः परमाणुभूताः स्वरूप
मात्रावशिष्टास्सन्तः तं देवमनिरुद्धं प्रविशन्ति । मनोभूताः, मनस्तत्त्वस्य प्रद्युम्नाधिष्ठेयत्वात्प्रद्युम्नाधिष्ठेयत्वं
प्राप्य प्रद्युम्नं प्रविशन्तीत्यर्थः - ...

(सा.सं.) निष्ठेन दग्धत्वाद्ये तु दग्धेन्धना इत्युक्तिः - क्षेममध्वानम् । क्षेमकरमर्चिरादिमार्गम् । येन
ज्वालामालिनः आदित्येन शोषणप्रकाशना दिना जगद्धार्यते एवं विद्यानिष्ठानां सर्वमङ्गमादित्यो दहतीति
दग्धेत्युक्तिः । अदृश्यत्वं तेषामशरीरत्वात् । परमाण्वात्मभूतत्वं परमाणुरूपात्मस्वरूपमात्रावशिष्टत्वम् । तं
देवम्, अहङ्काराधिष्ठितारमनिरुद्धं देवं प्रविशन्ति, देवसायुज्यं प्राप्नुवन्ति । एवं कश्चित्कालमनिरुद्धतनौ
स्थितास्सन्तः । तस्मादपि, अनिरुद्धादपि । मनोभूताः, मनोमात्रावशिष्टाः । मनोऽधिष्ठातृप्रद्युम्नलोके
“तत्सयुजो भवन्ति” इति प्रद्युम्नं प्रविशन्तीत्युक्तिः । ...

मूलं। विनिर्मुक्ता जीवं सङ्कर्षणं ततः। विशन्ति विप्रप्रवरास्सांख्ययोगाश्च तैस्सह।। ततस्त्रैगुण्यहीनास्ते परमात्मान मञ्जसा। प्रविशन्ति द्विजश्रेष्ठाः क्षेत्रज्ञं निर्गुणात्मकम्।। सर्वावासं वासुदेवं क्षेत्रज्ञं विद्धि तत्त्वतः। समाहित मनस्कास्तु नियतास्संहृतेन्द्रियाः।। ऐकान्त्य (एकान्त) भावोपगता वासुदेवं विशन्ति ते” इत्यादिकृष्णार्वा महा भारतादि वचनश्रवणम्। श्वेतद्वीपमितिः प्राप्य विश्वरूपधरं हरिम्।। - ...

(सा.दी.) जीव, जीवाधिष्ठितारं - विप्र प्रवराः, आत्मगुणपरिपूर्णश्रेष्ठाः - सांख्यनिष्ठाः - तैस्सह योगनिष्ठाश्च उभयेऽपि - निवृत्तधर्मनिष्ठानां मोक्षोपदेशात् - ततस्त्रैगुण्येति - सङ्कर्षणप्राप्त्यनन्तरमञ्जसा वासुदेवं परमात्मानं विशन्ति - सर्वावासत्वाद्वासुदेवं क्षेत्रज्ञमन्तर्यामिण - नियताः, नियमयुक्ताः - विषयान्तरेभ्यस्संहृतेन्द्रियास्सन्तः अतो वासुदेवे ऐकान्त्यभावमुपगताः विशन्ति - इत्येतत्तत्त्वतो विद्धीति - श्वेतद्वीपमिति - इतः श्वेतद्वीपं प्राप्य - ...

(सा.स्वा.) विनिर्मुक्ताः जीवाधिष्ठितारं सङ्कर्षणम्। विप्रप्रवराः आत्मगुणपूर्णाः सांख्यनिष्ठाः - तैस्सह, योगनिष्ठैस्सह। उभयेऽपि प्रविशन्ति। ततस्सङ्कर्षणं प्राप्त्यनन्तरमञ्जसा वासुदेवं परमात्मानं विशन्ति - सर्वा वासत्वात् वासुदेवम् - क्षेत्रज्ञम्, अन्तर्यामिणम्। नियताः, नियमयुक्ताः - विषयान्तरेभ्यस्संहृतेन्द्रियाः। समाहितमनस्काश्च अतः। वासुदेवं ऐकान्त्यभावमुपगताः विशन्तीत्येतत्तत्त्वतो विद्धि - श्वेतद्वीपमिति। इतश्श्वेतद्वीपं प्राप्य। विश्वरूपधरं हरिम्, तत्रत्यं - ...

(सा.प्र.) जीवं सङ्कर्षणं, जीवाधिष्ठितारं सङ्कर्षणमित्यर्थः - एवं सङ्कर्षणं प्रविष्टानां तत्र प्रकृतिप्राकृत वर्गत्यागपूर्वकं परवासुदेवप्राप्तिमाह - ततस्त्रैगुण्यहीना इत्यादिना-मुक्तप्राप्त्यस्य निर्गुणजीवत्वमाशङ्क्याह - सर्वावासमिति। “इदं शरीरं कौन्तैय क्षेत्रमित्यभिधीयते - एतद्यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञमिति तद्विदः - क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत।।” इत्युक्तेर्भगवतोऽपि क्षेत्रज्ञत्वमित्यर्थः - ...

(सा.वि.) जीवं सङ्कर्षणं, जीवाभिमानिनं सङ्कर्षणमात्मगुणपरिपूर्णश्रेष्ठाः सांख्यनिष्ठाः तैस्सह योगनिष्ठाश्च वासुदेवं विशन्ति - अनन्तरं समाहितमनस्का नियताः नियमयुक्ताः विषयान्तरेभ्यस्संहृतेन्द्रियाः ततो वासुदेवे ऐकान्त्यभावोपपन्नास्त्वं क्षेत्रज्ञं, क्षेत्रज्ञशरीरकं सर्वावासं वासुदेवं परमकारणं विशन्तीति तत्त्वतो विद्धीत्यन्वयः

(सा.सं.) जीवं, जीवाधिष्ठितारम्। सांख्ययोगाश्चेति च शब्दस्य सङ्कर्षणं च विशन्तीत्यन्वयः। “तल्लोके तत्सयुजो भवन्ति” इति तदर्थः। ये सांख्ययोगनिष्ठतया विप्रप्रवराः। साङ्ख्यं, ज्ञानयोगः। तथा विप्रप्रवराः, आत्मगुणपूर्णाः मधुविद्यानिष्ठाः। सङ्कर्षणप्राप्त्यनन्तरम्। वासुदेवं, परवासुदेवम्। स परवासुदेव एव सर्वक्षेत्र ज्ञान्त्यामीति तत्त्वतो विद्धीति क्षेत्रज्ञं विद्धीत्युक्तम्। ऐकान्त्यभावोपगताः। अनन्यभोगास्सन्तः। क्षेत्रज्ञं वासुदेवं विशन्तीत्येतत्तत्त्वतो विद्धीति वान्वयः। श्वेतद्वीपमिति। इतश्श्वेतद्वीपं प्राप्य अनिरुद्धमासीदन्ति।।-

मूलं। 'ततोऽनिरुद्धमासाद्य श्रीमत्क्षीरोदधौ हरिम्। ततः प्रद्युम्नमासाद्य देव सर्वेश्वरेश्वरम् ॥ - ततश्सङ्कर्षणं दिव्यं भगवन्तं सनातनम्। अयमप्यपरो मार्गस्सदा ब्रह्मसुखैषिणाम् ॥ - परमैकान्तिसिद्धाना पञ्चकालरतात्मनाम्'"
என்றிப்புடைகளிலே ஜயத்சंहிதாதிர்களிலும் "விஹ்வாதர்ச்சனாஹ்யூஹ் ப்ராய்ய வ்யூஹர்ச்சனாத்பர் - தஹ்வ வாஸுதேவாஹ்யம்
சூக்ஷ்ம் ப்ராய்யத இதி வதந்தி" என்று ச்ரீபாசராத்திராதிக்கரணத்திலும் சில அதிகாரவிசேஷங்களைப் பற்றச்
சொல்லுகிற க்ரமமுக்திபக்ஷத்திலும் சத்யலோகாதிக்களிலிருந்து முக்த ராமவர்களுக்குமுள்ள
கதிவிசேஷாதிக்களிருக்கும் கட்டளைகளவவோ அதிகாரிகளுக்குக் க்ரதவ்ய மாகையாலிங்கதவை
வகுத்துச் சொல்லுகை அபேக்ஷிதமன்று - ...

(சா.தீ.) அநிருத்தமாசீதந்தி - தத ப்ரத்யும்த்ன ப்ரான்வந்தி - ததஸ்ஸங்க்ஷர்ண - சதா ப்ரஹ்மசுஹீஷிணாம்,
சார்வகாலிகப்ரஹ்மானுபவசுஹாபேக்ஷிணாம் - பர்மேகாந்திநசத் தே சித்தாசத் - பஞ்சகாலரதாத்மநா ம்முக்ஷுணாமயமபரோ
மோக்ஷமார் - சத்யலோகாதிக்களில் இத்யாதி - "ப்ரஹ்ணா சஹ தே" இத்யாதிக்களில் சொன்ன பக்ஷம் - அவ்வா
அதிகாரிகளுக்குக் தநந்நித்தாவிசேஷாதிக்காரிகளுக்குக் - ஆசில் இவ அர்ச்சிராதிக்காரிபுடம்

(சா.ஸ்வா.) ப்ரான்வந்தி। தத: க்ரீரோததீ அநிருத்தமாசீதந்தி - தத: ப்ரத்யும்த்ன தேவ சர்வேசுவரேசுவர,
ப்ரஹ்மாதீநாமர்சீசுவரம்। ஈசீதந்தி - ததஸ்ஸங்க்ஷர்ண திவ்ய ப்ரஹ்மந்தமாசீதந்தி। சத்யலோகாதிக்களில் இத
"ப்ரஹ்ணா சஹ தே சர்வே சப்ராபே ப்ரதி சத்வரே। பர்ஸ்யாந்தே க்ரதாத்மாந ப்ரவிசந்தி பர் பதம்" என்று சொல்லுகிற
அதிகாரிகளுக்குமுள்ளபுடம் - க்ரமேண அந்நிதிக்ரதே அவ்யவதானேந பர்மபதகந்தாக்களுக்கு அர்ச்சிராதிக்காரி
மன்றிக்ரதே வேறு மார்மில்லைபென்று சருத்து ஆனாலும் இவ அர்ச்சிராதிக்காரி உபாசகளுக்கு நிய
சிந்தநீயை மாகையாலே தத்க்ருந்யாயததாலேபலனுக்கே நியதீமனறோ? ப்ரபந்நனுக்குமது நிய
சிந்தநீயமென்னில் அப்தோது கதிசிந்தநீபுடம் உபாயாஹ்மமாகையால் சாஹ்மோபாயததுக்க
சக்துக்கர்தவ்யத்வபஹ் ப்ரமஹ்மபாதோ? அத் அஹ்ம மனறென்னில் இம் மார்மிந்ரூபண மிலவிடத்தில்
வ்யர்தமாக-

(சா.பர்.) சத்யலோகாதி - "ப்ரஹ்ணா சஹ தே சர்வே சப்ராபே ப்ரதி சத்வரே - பர்ஸ்யாந்தே மஹாத்மாந ப்ரவிசந்தி பர்
பதம்" இத்யாதிஷூத்தானாமித்யர்த: - தபாலோகவாசினஸ்ஸநகாடயஸ்ஸாந்தானிகலோகதயா நிர்திஹ்காரணவீகூண்
வாசினோ:ஸ்யோத்யாஸ்திதாசத்ாதிசத்வர்த: - தந்நு நியாணகதிவிசேஷபர்ரிபூர்ந்நுபவானாமநுஸந்தானஸ்ய
ப்ரகரணாஹ்வக்யஹ்வத்வப்ரபத்யஹ்வாபாவாப்ரபந்நானா - ...

(சா.வி.) இப்புடைகளிலே எதத்யதலேஷு - சத்யலோகாதிக்களிருந்து இத்யாதி சத்வதேந
தபாலோகவாசினஸ்ஸநகாடயஸ்ஸாந்தானிகதயா நிர்திஹ்காரணவீகூண் வாசினோ:ஸ்யோத்யாஸ்திதாசத் க்ரதீதா - தந்நு
நியாணகதி விசேஷ பர்ரிபூர்ந்நு ப்ரஹ்மானுபவானா பக்தேரிவ ப்ரபத்யஹ்வா பாவாப்ரபந்நானா ததநுஸந்தான மநபேக்ஷிதமதி
தந்நிர்ரூபண வ்யர்தமித்யாசஹ்வய ஫லார்தித்வாதிக்காரி சித்தயர்த நியாணகதிப்ரகாரேண பர்ரிபூர்ந்நுபவ ப்ரதான பர்யந்த
ப்ரஹ்வதீய ஫லப்ரதான ப்ரகாஸ்யோபாயததாஸா - ...

(சா.ச.) தத: க்ரீரோததீ ப்ராய்ய ப்ரத்யும்த்னமாசீதந்தி। ததஸ்ஸங்க்ஷர்ணம் ததசத் சநாதநம் ப்ரஹ்மந்தம் பர்மாஸுதேவ
மாசீதந்தீத்யர்த:। சதேதி। சதாப்ரஹ்மானுபவசுஹமபேக்ஷமாணாநாம்। விஹ்வேதி - வ்யூஹசத்வ: - ...

மூல் | இக் கத்யநுஸந்நானாதிகள ஸ்வதந்நப்ரபதிநிஃனாந இவநுக்கு சத்வாரகப்ரபதிநிஃனுக்குப் போலே
 உபாயாஹ்மாக நான் தோறும் கர்தவ்யங்ஙகளன்றேயாகிலும் இவ் உபாயத்திலிழியும் போது அதிகாரித்வ
 சித்திககாக ஫லார்த்தித்வ அபேசிதமாகையாலே ஫லபர்வாவஸானுஸந்நானமாய்ப் புகுதககடவன - பின்பு
 வரப்புகுகிற கண்ணாலத்துக்கு நாளெண்ணியிருகர் குமாபபோலே ப்ரவ்ரார்த்திதபுருஷார்த்த
 ஸ்மரணமாத்ரமாய் இப்புருஷார்த்த பெறப்புகு கிறோமென்கிற ப்ரீத்யதிசயத்தை வினைப்பிததுக்கொண்டு
 ஸ்வய் ப்ரயோஜன மாயிருக்கும் - ...

(சா.தி.) ழாதவ்யமாகாதே பெனவைந்நிசசெயகிறார் - இக் கத்யநுஸந்நானாதிகள ஃத்யாதி | ஃதிசஃவ்
 பரம஫லானுஸந்நானகாஹகம் | இக் கத்யநுஸந்நான உபாயாரஃபாந் ப்ராக் தத்பயோகித்யாப பஸ்சாத்ஸ்வய
 ப்ரயோஜனரூபமாம் - ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரஸாஹ்யாதோ? எனவைந்நிசசெயகிறார் - இக் கத்யநுஸந்நானாதிகள இதி ஃதிசஃவ்
 ப்ரஹ்மயஸ ப்ரவேசாதிசஹ் - அதிகாரித்வசித்திககாக முனபு சிந்தனியமானாலும் ப்ரபத்யுதரகால சிந்தனிய
 மாகாமல் ப்ரஸாஹ்யாதோ? அபபோது நித்யசிந்தனியமென்கிற சப்ரதாயமும விரோதித்யாதோ
 எனவைந்நிசசெயகிறார் பின்பு இதி - நாளெண்ணாவிடடாலும் கந்யாண ஸ்வந எவாவர்ஜனியமாக
 வராநிறகச செயதேயும் ஸ்வய ப்ரயோஜனமாக நாளெண்ணுமாபபோலே என்றபடி - ப்ரவீதி |
 அர்ச்சிராதிதரபி ப்ரவ் ஫லதயா ப்ரார்த்தித தயோதரகாலீநகதிசிந்தை புருஷார்த்தமாத்ரஸ்மரண மெனறபடி இப்படி
 அதிகாரித்வசித்திககாக ஃக்தனைப போலே ப்ரவ் கதிவிஸேஸபரிழான வேணுமாகில அர்ச்சிராதிதளுதைய

(சா.ப்ர.) ததநுஸந்நானமபேசிதமரிதி தந்நிர்ஃபண வ்யர்த்த ஸ்யாதித்யத்ர அஹ்வாபாவேஃபி
 ப்ரபதனாத்ரவ்ஹ்வயநுஸந்நானஸ்ய பஸ்சாத்வயநுஸந்நானஸ்ய வா வைய்யம்ந்யத இதி விகந்யாஃபயோப்யுபயோகமாஹ -
 இக் கத்யநுஸந்நானாதிகள ஃத்யாதிநா - நிர்யானானுஸந்நானாதிராதிசஃவ்ர்த்த: புகுரககடவன ப்ரவிஸயூரித்யர்த்த:
 - ஃந்தர்கதா ஃவேயூரிதி ஃபாவ: - பின்பு வரப்புகுகிற ஃத்யாதி - ஃபாவ்யுத்ஸவ்ரதவஸாத்ரவ்ஹ்விதவஸ
 பரிగணவதூதிவிஸேஸானுஸந்நானஸ்ய ஃந்யாஸாத்ரவ்ஹ்விகாரி கதகத்யாத்ரவ்ஸாதிவ் ஃபூத ஫ல லப்ய இதி துஃஹீதேது
 த்வாழானுஸந்நேயத்வசித்திரிதி ஃபாவ: - ...

(சா.வி.) ழாதவ்யத்வாதநந்ர ப்ரீத்யதிசயோத்யாதனென ஸ்வய ப்ரயோஜனதயானுஸந்நேயத்வாழ ந வ்யர்த்தமித்யாஹ -
 இக் கத்யநுஸந்நானாதிகள இதி - கர்தவ்யங்ஙகளன்றேயாகிலும், கர்தவ்யா ந ஃவந்நவே ததா - இழியும்போது,
 ப்ரவேசமயே | புகுரககடவன ப்ரவிஸேயு: | ஫லாந்தர்கதா ஃவேயூரித்யர்த்த: | பின்பு, உபாயநிஸ்பத்யநந்ரம்
 வரப்புகுகிற கண்ணாலத்துக்கு நாளெண்ணியிருக்குமாபபோலே, ஃவிஸ்யத்வகந்யாணஸ்ய திவஸாந்
 கணயித்வா ஸ்திதிவத் "புருஷார்த்த பெறப்புகுகிறோம் ப்ராப்யாம்" - என்கிற ப்ரீத்யதிசயத்தை
 ஃத்யஃபிலாஸகாரி ப்ரீத்யதிசயம் | வினைப்பிததுக்கொண்டு ஃஃவிவர்த்த்யத்ஸத் - அர்ச்சிராதிமாரீ க்ருத்ஸ -

(சா.ஸ.) உத்வஹ்நயபர: | ஃஸ்யாஃபிகாரிண உத்கதிவிஸேஸானுஸந்நான கித்வெனோபயுஜ்யத இதி ழஹ்யாமாஹ |
 கத்யநுஸந்நானாதிகள ஃத்யாதிநா | ஃதிசஃவ்நென நிர்யானானுஸந்நான க்ருஹ்யதே | ...

मूलं। आकையாலிங்கு समुदायज्ञानத்தாலும் இவனுக்கு அபேक्षிதசிद्धியுண்டு. ‘‘समीपं राजसिंहस्य रामस्य विदितात्मनः । सङ्कल्पहयसयुक्तैर् यान्तीमिव - ...

(सा.दी.) ஆகையால் இत्यादि, उपायाङ्गं மலலாமையால் समुदायज्ञानமாவது. तद्विषयस्थूलज्ञानम् - இவ்வளவாலும் फलापेक्षै सिद्धிக்கும் - समीप राजसिंहस्येति - राजसिंहस्य - परत्वத்தில் இல்லாத गुणம் - रामस्य समीपं सङ्कल्पा एव हयाः तत्सयुक्तैः - ...

(सा.स्वा.) कृत्स्नस्वरूपस्वभावங்களுடையவாகளுடைய सत्कारविरोधங்களுடையும் மற்றும் मध्यवर्ति फलपर्वङ्गங்களுடையும் विशिष्य निरूपिकक வேண்டாவோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் ஆகையால் இதி - ஆகையால், அङ்மன்றிககே गतिचिन्तै फलपर्वविशेषानुसन्धान மாகையாலே - समुदायेति - विशेषाकारपरिज्ञान மில்லாவிட்டாலும் सामान्यकारेण फलपर्वेच्छैयே अधिकार மாகையால் विशिष्य निरूपिडाவிட்டாலும் समुदाय ज्ञानोपयुक्तनिरूपण पर्याप्तமென்றபடி - ஆனாலும் उपायान्तर काल இந்த மார்த்தாலே परमफल மடையககடவோமென்று गतिचिन्तैவேணுமோ? अत्यन्ताकिञ्चननाय अत्यन्तपरतन्त्रनान दासनातான் प्रधानफलियलலாமையாலே स्वतन्त्रस्वामिताனै स्वार्थமாக फलத்தைத் தருமென்று, निर्भरनाय निश्चिन्तनायன்றோமிருக்க प्राप्तம்? வேறொரு चिन्तै வேண்டாவோ? என்ன பாரதந்யாடிகளிருந்தாலும் प्रेमपरवशतैயாலே स्वामिविश्लेषं सहிக்கமாட்டாமல் प्रेमपरीवाहமாக पुरुषार्थत्वार्थ स्वत एव गतिचिन्तै வருமென்று दृष्टान्तमुखेन समर्थिकிறார் - समीपमिति - राजसिंहस्य, स्वत एव पुरुषार्थप्रापणशक्तस्य रामस्य - गुणवत्तया भोग्यतया विश्लेषानर्हस्य - विदितात्मनः, सर्वज्ञस्य - आश्रितसंरक्षणशीलमात्मानं विदुषो वा । समीप, - ...

(सा.प्र.) एव तर्ह्यर्चिरादिमार्गे प्रमाणप्रतिपन्नकृत्स्नभोगा मुक्तौ भोगप्रकारविशेषाश्च विशिष्य वक्तव्या इत्यत्राह - आकையால் இதி। अधिकारस्य पुरुषार्थत्वस्य चैतावतापि सिद्धेस्तदर्थमेव च तेषा ज्ञातव्यत्वादित्यर्थः। இங்கு, प्रकृतार्चिरादि गतिविशेषादावित्यर्थः। नन्वेव गत्यनुसन्धानस्य सप्रयोजनत्वेऽपि तादृशप्रयोजनापेक्षाभावे तस्य नित्यमनुसन्धेयत्व न सिद्धेदित्यत्र निरुपाधिकशेषभूतस्यात्यर्थ प्रियस्वामि समीपप्रवृत्तेरेवोचितत्वात्कर्मणा तत्प्रतिबन्धेऽपि तत्प्राप्तेरभिलषणीयत्वात्तदभिलाषवर्धकत्वेन गतिविशेषादीनां नित्यमनुसन्धेयत्वसिद्धिरित्यभिप्रेत्य गत्यनुसन्धाननिदर्शनमाह - समीप राजसिंह स्येत्यादिना

(सा.वि.) भोगप्रकारा मुक्तौ भोगप्रकाराश्च विशिष्य वक्तव्या इत्यत्राह - आकையால் இதி। समुदायज्ञानं, सामान्यकारेण ज्ञानम्। तावतापि फलार्थित्वसिद्धिर्भवतीति भावः। सङ्कल्पाः त्वरातिशयेन कदा कदेति

(सा.सं.) उपायाङ्गत्वाभावे स्वयं प्रयोजनत्वं वाच्यम्। तत्त्वमस्य तु इत्यत्र दृष्टान्तेनाह - பின்பு இत्यादिना - ஆகையால் स्वयं प्रयोजनत्वात् - उपायाङ्गत्वे हि संयगेव जायत इति भावः - प्रकृतिबन्ध दुःखितस्य शुद्धान्तसिद्धान्तिनः - उपायानङ्गेऽपि गत्यनुसन्धाने रागविशेषः प्रेरकः (जात्या) मनोवृत्तिरेवात्र प्रमाणं निदर्शनं चेत्याह - समीपमिति। ...

மூல். மனோரதே. " என்னும்படி பிராட்டியிருந்த விருப்ப இவனுடைய கத்யநுசந்தானத்துக்கு நிர்தர்சனம் - நடை பெறவங்கிப்பகலொளி நாளுந்ததராயண மாணடிடைவருகாததிரவி ...

(சா.தி.) மனோரதே - யாந்திமிவ ஸ்திதாம் என்கை

இனி அதிவாஹிக்ரமேண சத்வரிகதபடும அர்ச்சிராதிமார்த்த தைக்காட்டுகிறா டாட்டால நடைபெற இत्याதி - நடைபெற. அர்ச்சிராதிமார்த்தத்தில் நடைபெற மாத்திலே அங்கி அग्नि - அர்ச்சிர்வதேயெனறபடி பகல், திவசம் - ஒளிநாள பூர்வபக்ஷம் - உத்தராபணம் - ஆண்டு, சவத்ஸர்ம் - இடைவரு, ...

(சா.ஸ்வ.) சங்கல்ப: நிசுசுய எவெதானிமேவ மயா தத்ஸமீபே கந்தவ்யமிதி நிசுசுய எவ ஹய: , அசுவ: । தத்ஸயுதேர்மனோ ரதே - மனோரதா. பரமபலோபயுத்தபல பவேசா: - த எவ ரதா: - தையாந்திமீம் கஞ்சந்திமிவெத்ய: - அத்யந்தபர தந்நையான பிராட்டி ப்ரேமமுள்ளடங்காதே சுவயமேவ சுவாமிசமீபகமனததை மனோரதிககிறாப் டோலே இவ அதிகாரியும் கதிசுந்தி பண்ணுகிறதெனறு கருத்து - ...

இட்டடி இவ அதிகாரத்திலே சூக்ஷ்மசுரீரம் வித்யாவசீகதபகவத்ஸங்கல்பத்தாலே கதிமாத்ராத்மாக ஸ்தாபிதமென்று சொன்னது கூடுமோ? அட்டோது அர்ச்சிராதிமார்த்திலே ப்ரோகவிசேஷசொல்லுகிறது விருதிபாதோ? ப்ரோகமுண்டாகிலதிலே தானே அத்யசுத்தனாய் ததுபரி கந்துமநிசுசு வாகாணோ? என்ன கர்மபலப்ரோகமன்றிக்கே வித்யாமாஹாத்மயத்தாலே அநுபங்கிகபலானு பவபூர்வகமர்ச்சிராதி கமனகூடுமென்கிறார் - நடைபெற இதி - நடைபெற. சூக்ஷ்மசுரீரத்தோடே நடைபெறறமாததிரத்திலே கமனகாலத்திலே என்றபடி அங்கி, அग्नि - அர்ச்சிர்வதேயெனறபடி பகல் திவா - ஒளிநாள ப்ரகாசயுத்ததினங்கள, சூக்ஷ்மபக்ஷமெனறபடி - உத்தராயண், ஸ்பஹம் - ஆண்டு சவத்ஸர்ம் - இடை வரும "சவத்ஸராதித்யம்" என்று சொல்லச் செய்தேயும் ந்யாயத்தாலே மध्येவரும - காரறு, வாயு - இரவி, சூர்யன் - ...

(சா.ப்ர.) சூர்யசுத்ராதிநா சுசுரேன கத்யநுசந்தானாத் த்ரமிதகாபதயா சங்குஹிதி । நடைபெற வங்கி - இत्याதிநா । நடைபெற - சுரீரானிர்நித்ய கஞ்சதி சதி - அங்கி அग्नि: । பகல் திவா । ஒளிநாள ஜ்யோத்ஸநாயுத்ததி । தினானி । சூக்ஷ்மபக்ஷ இத்ய: ஆண்டு - சவத்ஸர். - இடைவரு காதது அவகாசேஷ்வாகஞ்சந் வாயு -

(சா.வி.) நாத்ரபாதிவிசேஷவிசேஷாஸ்தேவ ஹயேயுதேர்மனோரதே: ப்ரீதிவிசேஷேவ ரதே: ராமஸ்ய சமீபம் யாந்திமிவெதி ஸிலிஸ்தாஸிலிஸ்தரூபக சங்குர்ணோத்ரேகா தயா சர்வதா தத்ரபாதி பாவநா பலதி । தத்ரததித்வயமிதி பாவ: । சிதாநாயா விசுமானாவஸ்தானம் ।

கதிப்ரகார காபதயா சங்குஹிதி । நடைபெற இதி । கதிலாபே சதி । அங்கி அग्नि: । பகல் திவச: ஒளிநாள - ஜ்யோத்ஸநாதிவசா: । உத்தராயண்ம் । ஆண்டு சவத்ஸர்ம் । இடை அந்தராலே । வரு அகஞ்சந் । காதது வாயு: । ரவி

(சா.ச.) எவ் நிர்கதி ப்ரபத்ரஸ்ய "அதேவமமராஸ்தத்ர சஹ திவ்யாப்ஸரோகை: - சோபஹாரா ப்ரஹ்ணே ப்ரத்யுத்ரஞ்சந்த்யுபாகதம் - அர்ச்சிராதிபகயா கத்யா தத்ர தத்ரார்ச்சித்ஸுரே: - அதித்ய லோகானப்யேதி விகுண் வீதகல்மப:" இत्याத்யுத்தவித்யோத்த கதிவிசேஷ காபதயா சங்குஹிதி - நடைபெறவங்கி இதி - கதிலாபே சதி மூர்ந்யநாட்யா நிர்கத்ய கஞ்சதி சதி - அग्நிதிவா - ஜ்யோத்ஸநாயுத்ததிவசானி பூர்வபக்ஷ இத்ய: । உத்தராயண் சவத்ஸர்: - அந்தராலே அகஞ்சந் வாயு: ரவி: - ...

सर्वेश्वरस्स्वयमेव स्वर्गनरकपरिभ्रमणसमधिगतश्रान्तोश्चेतनान् केनचिद्व्याजेन - ...

மூலம்। பிதृபத்யஸ்தீயந்நாரோஹாவரோஹபரிஹ்மையே , நிரயபதவியாநாநாக்ரமேஷ்ஹ நிரந்தரै: । அஹிதபரிஹ்மான்தீ - ...

(சா.தீ.) பிதृபத்யேதி - பித்யான, ஸ்வர்கமார்பமான ஧ூமாதிமார்பம - பித்யானமாகிற் றதீயந்நம் - பூட்டைகருணைகை அதிர்ஹ மென்ன அவர்ஹ மென்ன - ஂததூபபரிஹ்மங்குளாலும் நிரயபதவியில் நிரந்தரமாகப் டோகை வருகையாகிற் றபரியங்குளாலும் - அஹித பரிஹ்மான்தீ ந: , மிகவுமினதைத் தந்மமை -

(சா.ஸ்வ.) பிதृபத்யேதி, பித்யுபத்ய: , பித்யானமார்ப: - ஧ூமாதிமார்ப இதி யாவந் - ச ஂவ ததீயந்ந: - தஸ்மிந்நாரோஹஸ்சாவரோஹஸ்சாரோஹாவரோஹீ - ததூபை: பரிஹ்மையே அம்ஹாயதயாரோஹாவரோஹபரிஹ்மணே "அநேக ஜந்ம ஸாஹஸ்ரீ ஸஸாரபதவீ ஐரஜந் - மோஹஸ்ரம் ப்ரயாதோஸஸீ வாஸநாரேநுகுஹித - ஜடாலதூஜிநாவிலே ஜநநயீவநாஸ்வாதனே ஜராமரணஹ்மணே ஜகதி ஜந்நராஹ்யதே" இத்யுத்தரீத்யா புந: புந ஸ்ரமேகஹபரிஹ்மணேர்த்யத்ய: - நிரந்தரै: , நிரயபதவ்யா யாதாநாக்ரமேஷ்ஹ ஧ூமாதிமார்பபரிஹ்மணே ஐந்தூமாதிமாவதஸாயா ஸுகுது: ஸ்ரஹிதோ டாஸீநாவஸ்தாய்யஸ்தி நிரயபதவ்யாத் நரகாந்நரகாந்நரம் தஸ்மாதபி நரகாந்நரமதி க்ரமேந து:ஸநைரந்நரீயமதி ஹாவ: - அஹிதபரிஹ்மான்தீ - பரிஹ்மணே க்ருதாபி ஸுகுலேஷோ நாஸ்தீதி வ்யஜ்யதே - ...

(சா.ப்ர.) டர்ஸ்யந்நர்விராதிமார்பஸ்யாதிவிலக்ஷணஹப்ராபிஹேதுத்வமாஹ - பித்யுபத்யேத்யாதிநா । "ப்ராப்யாந்நம் கர்மணஸ்தஸ்ய யத்கிஸ்தேஹ கரோத்யயம் - தஸ்மாத் லோகாத்புநரேத்ய அஸ்மீ லோகாய கர்மணே - ஂஷ ஸோமோ ராஜா ததேவாநா மந்ந் டேவா ஹக்ஷயந்தி - தத்ர யாவதஸ்பாதமபிஸ்த்வா அதேதமேவாஹ்வாந் புந: புநநிர்வர்தந்தே யதேதமாகாஸம்" இத்யுத்தரீத்யா ஸ்வாநுஹிதகர்மஹப்ரஹார்பத்ய தஸ்ய ஶ்யே புநஸ்ததஸாஹ்வாநாநுஹாதார்பத்ய த் புந: புநராரோஹாவரோஹபிஸ்யத்வனே ததீயந்ந கல்ப஧ூமாதிமார்பஸஜ்வாரேந மத்யே மத்யே வாஸநாவஸாத்ராபிஸிஹ்வாநாநுஹாநஹப்ரஹார்பத்ய நிரயேஹ்யோஸ்யதிஹ்ரதம் மார்பஸஜ்வாரேந த் - "அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீ ஸஸாரபதவீ ஐரஜந் - மோஹஸ்ரமே - ...

(சா.வி.) பித்யுபத்யேதி - பித்யுபத்ய: , ஧ூமாதிமார்ப ஂவ - ததீயந்ந: , ஜலோஹ்ரணார்பத்ய டண்டகாஹாஹாரஹ்ரத ஸோபாநவிஸிஹ்ரதாஸ்யந்நவிஸேஷ: - ஧ூமாதிமார்பஸ்ய "ப்ராப்யாந்நம் கர்மணஸ்தஸ்ய யத்கிஸ்தேஹ கரோத்யயம் - அஸ்மாஹ்லோகாத்புநரேத்ய அஸ்மீ லோகாய கர்மண" இதி புநராவ்ந்திஹேதுத்வாஹ்ரதீயந்நத்வரூபணம் । தஸ்யாரோஹாவரோஹபரி ஹ்மையே: , ஂரோஹாவரோஹபரிஹ்மணே: । நிரந்தரै: , அவிஸ்சிஹ்நை: । நிரயபதவியாநாநாக்ரமேஷ்ஹ: , நரகமார்ப ஑மநா஑மநக்ரமேஷ்ஹ - அஹிதபரிஹ்மான்தீ, - ...

(சா.ஸ.) ப்ரபந்ந: ஂஜாத்ரேராதிவாஹிகை: ஸ்வஸமீபம் ப்ராப்யஸ்ய ஸ்வாநுஹ்வாநந்ந நிஹ்ரகாந்நரோதீத்யாஹ - பித்யுபத்யேதி । பித்யானமார்ப இத்யத்ய: । ஧ூமராத்யபரபக்ஷதக்ஷிணாயந பித்யுலோகாஶசந்நக்ரமேந ஸ்வர்காரோஹமார்போ யஸ்ய பித்யு யானமார்ப: । ஜலோஹ்ரணஸாஹ்வந்நவிஸேஷோ ததீயந்ந: । தத்ர யதா ஂரோஹந்யவரோஹந்தி த் தத்யுபத்யபரிஹ்மணே: । கிஸ்த்ந நிரயஸ்ய, ரோவாதே: । பதவ்யாந்ந நிரந்தரै: - அநவரதம் க்ரீயமார்ப: । ஑தா஑தரூபேஸஸஜ்வாரை: ப்ராபபரிஹ்மான்தீ ।

मूलं । आज्ञाधरैरतिवाह्य नः सुखयति निजच्छायादायी स्वयं ...

(सा.दी.) स्वयमेव - आज्ञाधरेः आज्ञानुवर्तिभिरतिवाहिकैः पुरुषैः - अतिवाह्य सत्कारपूर्वकमाक
लीलाविभूति^{लैलाक कलुक्ती} हरिचन्दनः, हरिचन्दनसदृश^{शान्ना} भगवान् - यद्वा, हरि^{याकी} चन्दनम् ।
निजच्छायादायी, स्वपादच्छायां दत्वा यावत्कालम्, ...

(सा.स्वा.) अस्मान् आज्ञाधरैः, अर्चिरादिदेवतैरतिवाह्य - तत्र तत्र सत्कारपूर्वक ससारपदवीसञ्चारं विनिवर्त्य
समीचीन पन्थान प्रापय्य । हरिः । सकलतापहरत्वात् हरिः । स एव हरिचन्दन इति वा । रूपकालङ्कारः -
स्वयमेव निजच्छायादायी सन्, “वासुदेवतरुच्छाया नातिशीता न घर्मदा” इत्युक्तप्रकारेण दुःखनिवृत्ति
कुर्वन् । सुखयति, “एव ह्येवानन्दयाति” इत्युक्तप्रकारेण निरतिशयानन्दमपि ददाति । इतरे वृक्षाः लोके
स्वच्छायया सन्तापजनित तुःखनिवृत्तिमात्रं कुर्वन्ति । चन्दनवृक्षस्तु श्रममपि निवर्त्य सौगन्ध्यादि प्रदानादिना
सुखमपि करोतीति चन्दनत्वेन रूपणम् । स्वयमित्यनेन - ...

(सा.प्र.) प्रयात' इत्युक्तरीत्या प्राप्तपरिश्रमान् प्रपन्नानातिवाहिकैरर्चापूर्वकमतिवाह्य प्रकृत्यतिक्रमणपूर्वकं
परमपदं प्रापय्य - निजच्छायाम्, स्वकान्तिम् । परमसाम्यं प्रदायनिरतिशयसुखैकहेतुत्वाद्धरिचन्दनकल्पो
भगवान् सुखयतीत्यर्थः - यथा लोके निरन्तरघटीयन्त्रारोहावरोहणेन निरन्तरं पदवीषु यातायातैश्चाति श्रान्तान्
गन्तुमशक्तान् (निजच्छायायां पतितान् हरिचन्दनस्सुखयति तथेति द्रष्टान्तो ध्वन्यते) उद्धृत्यच्छायामानीय
चन्दन कर्पूरादिभिस्सुखयन्ति - ...

(सा.वि.) प्राप्तश्रमान् । नः अस्मान् - आज्ञाधरैः, अर्चिराद्यभिमानिभिरतिवाह्य प्रकृत्यतिक्रमणपूर्वक स्वदेश
प्राप्य हरिरेव हरिचन्दनः देवलोकस्थितवृक्षविशेषः - निजच्छायादायी, स्वसाम्यं प्रदास्यन् - अनातपदायीति
गम्यते - सुखयति, दायीत्यत्र भविष्यदाधवर्ण्ययोर्णिनिरिति भविष्यति निणिप्रत्ययः - “आपोयुक्तिण् कृतो”
इति युगागमः - यथानवरतमार्गसञ्चारश्रान्तं नानाविध - ...

(सा.स.) स्वयं, स्वयमेव । केनचिद्व्याजेनेति शेषः । आज्ञाधरैः, आतिवाहिकपुरुषैः, अतिवाह्य, स्वपद
प्रापय्य - छायादाष्टान्तिके शोभानिजसाम्यदायी हरिरूपश्चन्दनः - ...

मूलं। हरिचन्दनः ॥४६॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे गतिचिन्तनाधिकार एकविंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) सुखयति, निजकैङ्कर्य साम्राज्यसुखं प्रापयति ॥४६॥

इति श्रीसारदीपिकायां गतिचिन्तनाधिकार एकविंशः ॥

(सा.स्वा.) न पुरुषान्तर मुखेन । न वा सोपाधिकतया - किन्तु स्वत एवेति गम्यते ॥ ४६ ॥

इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यां गतिचिन्तनाधिकार एकविंशः ॥

(सा.प्र.) तथेति दृष्टान्तो ध्वन्यते ॥ ४७ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकायां गतिचिन्तनाधिकार एकविंशः ॥

(सा.वि.) पुष्पफलाद्याश्रयो वृक्षः स्वच्छायया सुखयति तद्वदिति भावः ॥ ४६ ॥

इति श्रीसरविवरिण्यां गतिचिन्तनाधिकार एकविंशः ॥

(सा.सं.) हरिचन्दन इति कल्पवृक्षः - सुखयति, आनन्दनिर्भरान् करोति ॥ ४६ ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्गहे गतिचिन्तनाधिकार एकविंशः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारः ॥

मू - वितमसि -

सा. दी -- अर्चिरादिकया गत्या प्राप्तस्यास्य परम्पदम् । परिपूर्णपरब्रह्मानुभवोऽय निरूप्यते ॥ -

सा. स्वा - இப்படி पूर्वाधिकாரத்தில் देशविशेषவிशिष्टब्रह्मानुभवरूपपुरुषार्थम् अर्चिरादिगति प्राप्यமென்றும் சொன்னது கூடுமோ? 'कार्यं बादरिरस्य गत्युपपत्तेः विशेषितत्वाच्च सामीयात्तु तद्वयपदेशः कार्यात्यये तदध्यक्षेण सहातः परमभिधानात् स्मृतेश्च' इत्यादिसूत्रங்களாலே कार्यभूतहिरण्यगर्भरूपब्रह्माவுக்கே अर्चिरादिगतिप्राप्यत्वं சொல்லுகையாலே परब्रह्மாத்துக்கு अर्चिरादिगतिप्राप्यत्वं சொல்லக் கூடுமோ? पूर्वोत्तरसूत्रங்கள் पूर्वपक्षसूत्रங்களாகையாலே उत्तरेषां सिद्धान्तसूत्रत्वौचित्येन 'पर जैमिनिर्मुख्यत्वात्' इत्यादि सिद्धान्तसूत्रेण निर्गुणं ब्रह्म निराकृत्य प्रकृत्युत्तीर्ण शुद्धसत्त्वमयदेशविशेषवर्ति परब्रह्माभिधानस्य भगवत एवार्चिरादिगतिप्राप्यत्वाभिधानेन उक्तार्थविरोधमில்லையென்னிலானாலும் ब्रह्मानुभवமே पुरुषार्थமாகையாலே अतः उपासनदशैयिले ताने सिद्धிக்கையாலே तदर्थं देशविशेषगतिव्यर्थेயன்றோ? उपासनदशैयில் இங்கு வரும் अनुभवं परिपूर्णब्रह्मगोचरமல்லாமையாலே परिपूर्णब्रह्मानुभवமே पुरुषार्थமாகையாலது कृत्स्नाविद्यानिवृत्तिसाध्यமாகையால் कृत्स्नविद्यानिवृत्तिगतिशास्त्रबलத்தாலே देशविशेषத்திலே சென்றால் सिद्धிக்கையாலே तदर्थं गतियुपपन्नैயென்னிலானாலும் परिपूर्णब्रह्मानुभवமாவது विभुवாயிருக்கிற विशेष्य ब्रह्मस्वरूप मात्रानुभवமோ? विभूतिगुणविशिष्ट ब्रह्मानुभवமோ? आद्यத்தில் निर्विशेष ब्रह्मानुभव प्रसङ्गிக்கும் अन्त्यपक्षத்தில் तृणलोष्टाद्यनुभव போலே भोग्यतागोचरமல்லாத अनुभवமாகில் पुरुषार्थरूपत्वं கூடாது भोग्यतया सर्वविशिष्टब्रह्मानुभव மென்னில் ब्रह्मस्वरूपத்துக்கு भोग्यनैயில் प्रमाणமுண்டோ? आनन्दादिश्रुतियினாலே ब्रह्मस्वरूपं भोग्यமானாலும் तदनुबन्धिगुणविभूत्यादிகளுக்கு भोग्यनையெங்குனே? ब्रह्मस्वरूपगुणविग्रहादிகள் भोग्यங்களானாலும் लीलाविभूति -

सा. प्र - एवमर्चिरादिमार्गेण गतेन प्राप्यं सर्वविधकैङ्कर्यपर्यन्तं परिपूर्णानुभव -

सा. वि - एवमर्चिरादिमार्गेण गतस्य प्राप्यं सर्वविधकैङ्कर्यपर्यन्तपरिपूर्णानुभवं -

सा. सं - अथार्चिरादिना परमपदं प्राप्तस्य परिपूर्णब्रह्मानुभवप्रकारं वक्तुमधिकारान्तर -

சா.தொ-இப்படி பரமபதபிராப்த்யநந்தர் இவன் பெறும் ஸ்ரேய: பரமபரையைக்காட்டுகிறார் விரமசரிதி -
விரமசரி பதே, 'தமச: பரஸ்தாந்' என்று சொன்ன அபிராகுதபரமபதே நானாவிதாஸ்சரீரீஸ்வரிய -

सा. प्र - दर्शयन् अधिकारार्थं सङ्ग्रहाह - वितमसि पद इत्यादिना - 'तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदिहिनाम् । प्रमादालस्य निद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत' इत्यादिष्वज्ञानहेतुतयावगत तमोगुणशून्ये पदे - आतिवाहिकैर्नानाविधैश्वर्यविशिष्टं श्रियःपति प्राप्तः -

सा. वि - दर्शयन् श्लोकेन सङ्गृह्णाति - वितमसि पद इति - वितमसि, तमोगुणरहिते शुद्धसत्त्वमये - पदे, परमपदे - सचिवगमितः, आतिवाहिकैः क्रमेण सत्कारपूर्वकं प्रापितस्मन् विचित्र -

सा. सं - मवसरसङ्गत्या आरभमाणः प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति - वितमसीति-अयं सचिवैरातिवाहिकैः परमपदं प्रापितस्सन् । 'तमसस्तु पारे' इत्युक्ते तमोविवर्जितस्थाने - विचित्रविभक्तिकम् -

मू-सचिवगमितस्सम्पद्याविर्भवत्सहजाकृतिः । स्फुटतदपृथक्सिद्धिस्सिध्यद्गुणाष्टकतत्फलो भजति-

सा. दी - विशिष्टं श्रियः पतिम् । सचिवैरातिवाहिकैः प्रापितोऽमात्मा - तं परब्रह्मभूतं सम्पद्य, प्राप्य । आविर्भवन्तः सहजा आकृतयः आकाराः सार्वज्ञादयो यस्य सः । स्फुटा प्रत्यक्षिता स्वस्य परमात्मनोऽपृथक्सिद्धिर्येन सः । सिद्ध्यद्गुणाष्टकम्, अपहतपाप्मत्व, विजरत्वम्, विमृत्युत्वम्, विशोकत्वम्, विजिघत्सत्वम्, अपिपासत्वम्, सत्यकामत्वं, सत्यसङ्गं ल्पत्वम् । तत्फल तस्य गुणाष्टकस्यफल-

सा. स्वा - लीलाभोगहेतुविभूतिविशिष्टतया प्रतिपन्नम् । लक्ष्मीकान्तम्, 'ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ' इत्युत्तरानुवाके लक्ष्मीनायकत्वेन प्रसिद्धम् - कान्तशब्देन लक्ष्म्या अपि स्वयवरणयोग्यतया कैमुत्येनेतरान् प्रतिभोग्यतमत्वं व्यज्यते - अनेन लीलाविभूत्यन्तर्गतकार्यब्रह्मव्यावृत्तिः - निर्गुणब्रह्मणस्तुच्छता च द्योत्यते - सचिवगमितः । तस्य देवा असन्वशे । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति 'इत्यादिभिरुक्त सचिवरूपार्चिरादिदेवैर्गमितः, प्रापितः - मुक्त इति विशेष्य पद मध्याहार्यम् । 'अनेन कार्यं बादरिरस्य गत्युपपत्तेः' इत्यधिकरणार्थ उक्तः - सपद्य, 'परं ज्योतिरूपसम्पद्य स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते । स उत्तमः पुरुषः' इति वाक्योक्तरीत्या पुरुषोत्तमं श्रियं पतिं परब्रह्म सम्पद्य प्राप्य । निश्शेषाविद्यानिवर्तनेन आविर्भवत्सहजाकृतिः, आविर्भवन्ति सहजा न त्वागन्तुका आकृत्यस्य सः । अनेन 'संपद्याविर्भावस्त्वेन शब्दात्' इत्यधिकरणसिद्धस्वस्वरूपाविर्भाव उक्तः - स्फुटतदपृथक्सिद्धिः - स्फुटा, प्रत्यक्षिता - तेन, ब्रह्मणा । अपृथक्सिद्धिः, पृथग्व्यपदेशानर्हसश्लेषावश्लेषो यस्य सः । अनेनाविभागेन दृष्टत्वादित्यधिकरणार्थ उक्तः - सिद्ध्यद्गुणाष्टकतत्फलः, सिद्ध्यन्ति गुणाष्टकानि प्रकरणे ब्रह्मसंबन्धितया श्रुतानि अपहतपाप्मत्वादीनि तत्फलानि च 'स एकधा भवति । त्रिधा भवति - सङ्कल्पादेवास्य पितरस्समुत्तिष्ठन्ति - जक्षन्क्रीडन्रममाण' इत्यादिभिरुक्ताः सङ्कल्पादेव मातापित्रादि-सृष्टिसशरीरत्वादिरूपफलपर्वविशेषो यस्य सः । अत्र गुणाष्टकेत्यनेन --

सा. प्र - प्रपन्न आविर्भूत स्वाभाविकाकारतयापहतपाप्मत्वादिगुणाष्टक स्वस्य भगवदपृथक्सिद्धिविशेषणत्वं च साक्षात्कृत्य तदुभयसाक्षात्कारफल भगवत्कैङ्कर्यमपि कृत्वा तेन प्रियमाणस्य -

सा. वि - विभूतिकम् आश्चर्याविहलीलाभोगविभूतियुक्तम् - लक्ष्मीकान्तं संपद्य, प्राप्य - 'सम्पद्याविर्भावस्त्वेन शब्दात्' इत्यधिकरणोक्तरीत्या आविर्भवत्सहजाकृतिः, आविर्भूत देवादिशरीरव्यावृत्तस्यासाधारणज्ञानानन्दाकारः, स्फुटतदपृथक्सिद्धिः प्रत्यक्षभूत परमात्मा पृथग्भावः प्रत्यक्षितशरीरशरीरिभाव इत्यर्थः - सिद्ध्यद्गुणाष्टकतत्फलः, सिध्यदभिव्यक्तं गुणाष्टकं 'अपहतपाप्माविजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपासस्सत्यकामस्सत्यसङ्गल्य' इति प्रजापतिवाक्योक्तं गुणाष्टकं -

सा. सं - अत्यद्भुतैश्वर्ययुक्तम् । श्रियाविशिष्टम् । सपद्य, समीपतः प्राप्य । आविर्भवत्सहजाकृतिः, असङ्कुचितविकासवत्स्वरूपानुबन्धि धर्मभूतज्ञानरूपाकारः - स्फुटतदपृथक्सिद्धिः, तेन परमात्मना सह प्रत्यक्षितशरीरात्मभावसंबन्धः । सिध्यदिति, प्रादुर्भूतापहतपाप्मत्वादि --

மூ - பரம சாம்ய ஹோ நிவृத்திகதோஜ்ஜிதம் || 49 ||

சா. டீ - ஹவத்ஸர்வவிதகைக்ஞர் யஸ ச: | ஹோ, “ஸோ஽ஸ்துநே சர்வந்கா஡ாந் சஹ ஡்ரஹ்ணா விபசிதா”
இதுக்தே பரிபூர்ண஡்ரஹ்மானு஡்வரூபே | நிவृத்திகதோஜ்ஜிதம், புநராவृத்தி ப்ரசங்ஙரஹித ஡்ரஹ்ணா பரம சாம்யம் ப்ரா஢்னோதி |
“ததா வித்வாந் புண்யபாபே வித்யூய நிரங்ஜந: பரமம் சாம்யமுபைதி” இதுக்தே: ஂண்஡ை || 49 ||

இ஢ி பரிபூர்ண஡்ரஹ்மானு஡்வ மிருக்குமட்ட஡ைட்டருளிச் செட்டக் கோலி முந்த தடா-

சா. ஸ்வ - ஡்ராஹேண ஜீமிநிஸ்பந்யாஸாதி஡்ய - ச்விநிதந்மாத்ரேண ததாத்மகத்வாதித்யூடூலோமி: -
ஂவமப்யுபந்யாஸாந்பூர்வா஡விரோத ஡ாடராயண ‘இத்ய஡ிகரணார்த்’ ஁க்த -தந் பதேத்யநேந’ சங்ங்லபாடேவ தச்சூர்தே:
‘இத்ய஡ிகரணார்த்:’ ஁஡ாவ ஡ாடரிராஹ ஹேவ ஡ாவ ஜீமிநிர்விகல்பா஡நநாந் ஡ாடசாஹவ஡ு஡்யவித ஡ாடராயணா஁த
இத்ய஡ிகரணார்த் ஁க்த’ | நிவृத்திகதோஜ்ஜிதம், புநச்ச சஸாராபத்தி ங்ந்ரஹிதம் | ஹோ, ஡்ரஹ்ணா பரமம் சாம்யம்
஡ஜதி | ந து ஜங்த்காரணத்வாதிநா - ஁த்ர ஹோ பரம சாம்யமித்யநேந ஜங்஡்யாபாரவஜ்ஜ
ப்ரகரணாடசந்நிஹிதத்வா஁஁ ஡ோஙமாத்ரசாம்யலிங்ஙா஁஁ இத்ய஡ிகரணார்த் ஁க்த: - நிவृத்திகதோஜ்ஜிதமித்யநேந
஁நாவृத்திஸ்ச஡்஡ாடநாவृத்திஸ஡்஡ாத் இத்ய஡ிகரணார்த்ஸ்சாநு஡்ஹித: இவ்வஙவால் கார்ய஡்ரஹ்஡ாதிஸக்ஷண
பர஡்ரஹ்ஸ஡்஡ா஡ிதேயாப்ரா஡ுததேஸவிஸேஸவர்தி ஡ங்வத ஂவா஁ர்சிராதிங்நிப்ராப்யத்வ ஡ெ஢்ந்ரு஡ பிதூலோகஸூஸ்த்யாதி
வ்யாபார஡ாவி஡ூதஸ்வரூபஸ்ய | ஡்ரஹ்மானு஡்வபர்வாஹரூபகைக்ஞர் ஡ெ஢்ந்ரு஡. பரமசாம்யம் ஡ோஙமாத்ரத்திலே
஡ெ஢்ந்ரு஡. தத ஂவ ஜங்த்காரணத்வாதிஸகளில்லை஡ெ஢்ந்ரு஡ ஂவ஡ூத஡ோஙவிஸேஸ ப்ரா஡ு஁க்கு ஸ்வே஁஁டாலை
தாண் பரே஁஁டாலை தாண் புநராவृத்தி஡ிலலை ஂ஢்ந்ரு஡ சோலலட்டட்டது || 49 ||

இ஢ி பூர்வோக்தஸங்ஙைகளவிட்டு விஸ்தரேண பரிஹரிக்கக் கோலி பரிபூர்ண஡்ரஹ்மானு஡்வவிஸயபூர்வோக்தஸங்ஙா஡ிப்ராப்ய
த்தாலே ஸங்ஙிதது. ஁த்ர஡ருளிச் செட்கிறார் -

சா. ப்ர - ஡ங்வதோ஽நு஡்விதூத்வரூபம் ஡ங்வதத்யந்தசாம்ய ப்ரா஢்னோதீத்யர்த்’ || 49 ||

ஂவ ஸலோகே ஸங்ஙஹீதம் கைக்ஞர்யபர்யந்தபரிபூர்ண஡ு஡்வரூபபல விஸ்தரேண ப்ரஸந்பூர்வக --

சா. வி - ததபலம் கைக்ஞர்யபர்யந்தபரிபூர்ண஡ு஡்வோ யஸ்ய ச ததோக்தஸ்தாந் -நிவृத்திகதோஜ்ஜிதம், நிவृத்திஸங்ஙரஹிதம்
- ஹோ ஡்ரஹ்஡ாடாத்த்ய஡்யானு஡்வ ரூப஡ோஙமாத்ரே பரமம் சாம்யம் - ‘ஸோ஽ஸ்துநே சர்வந்கா஡ாந் சஹ ஡்ரஹ்ணா விபசிதா’
இதுக்தரூபமுபைதி || 49 ||

சா. சம் - ஙுணாஸ்தகதத்கார்யஸர்வவிதகைக்ஞர்ய: -ஹோ, வி஡ூதி஡்யநிஸ்திலகல்யாணஙுணாதிவிஸிஸ்தபர஡்ரஹ்மானு஡்வ
- பரமம் சாம்யம் ‘ஸோ஽ஸ்துநே சர்வந்கா஡ாந்ஸஹ-நிரங்ஜந: பரமம் சாம்யம்’ இத்யாதி ஸ்ருதுக்தநிவृத்திப்ரசங்ஙவஜ்ஜிதம்
நிரதிஸாயம் சாம்யம் ஡ஜதி || 49 ||

இத்யம் ஸங்ஙஹீதம் விபரீதம் ப்ரதம் பரிபூர்ண஡்ரஹ்மானு஡்வஸ஡்஡ார்த்஡ாஹ --

மூ - இக் கதிவிசேஷத்தாலே சென்றவனுடைய பரிபூர்ணபவம் இருக்கும்படி எங்ஙனேபென்னில் 'அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனைத்தினைத்தனையும் விடாள்' இत्यादि களிற்பட்டே சர்வதேசசர்வகாலசர்வவிசேஷங்களிலும் சர்வீசுவரனை அனந்தங்களான விஹ்ருணவிஹிதிசேஷிதங்களிலொன்றும் குறையாமல் நிரதிசயபுருஷமாக விசயிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் -

சா. தி - காஹிசை உதாவிக்கிறார் இக் கதிவிசேஷத்தால் இत्यादिதால் - இப்பரிபூர்ணபவம் சர்வவிசேஷகேஹிய்யாயிருக்குமென்கிறார் அனைத்துலகும் இत्यादिதால். அனைத்துலகும், சர்வலுக்ம் | தினைத்தனையும், தேசகாலாதிக்களிலிவனை திளாசும் விடாள் தினை, ஁கதேசம் கதத்தில 'சர்வதேசசர்வகால' இत्यादि சொல்லிறநிறே -

சா. சுவ - இக் கதிவிசேஷத்தாலே இत्यादिநா | அனைத்துலகும் இதி | அனைத்துலகுமுடைய, கருதலுக்கதையுடைய விஹிதிவிசேஷானான அரவிந்தலுக்னனை தினைத்தனையும் இசுததும் ஁கதேசமும் விடாள் - சர்வதி - தேசவிசேஷே வா காலவிசேஷே வா அவச்யாவிசேஷே வா சசாரதசையில் துலே சஹிதிவிசயகமன்றென்று கருத்து நிரதிசயேதி - துணலுஹாஹுபவம் துலேயன்றிக்கே நிரதிசயபுருஷதவபகார மென்றபடி - இக் கதிவிசேஷத்தாலே தேசவிசேஷம் தாசனுக்கு இசுவரனுண்டாகிலன்றோ தனக்கு இசுவரானுபவம் துருசார்யமாவது? 'நிரஹ்ன: தரம் சாம்யமுதேதி' என்று இசுவரனோடு தரமசாம்ய சொல்லுகையாலே தனக்கும் இசுவரதவமுண்டாகையால் தவசமானேசுவரானுபவம் துருசார்யமாககாட்டுமோ? -

சா. தர-தர்சயதி - இக் கதிவிசேஷேத்யாதிநா - சென்றவனுடைய, கததய இருக்கும்படி தெங்ஙனேபென்னில், தவருததயிதி: கிஹிசாதி சேதிதயத்ய. ஁வமநுயுடு உததரம் வஹ்யந் கைஹ்யதயந்ததரபூர்ணபவாஹ்யதலதய சா தரதாயிகதவமாஹ - அனைத்துலகும் இत्यादिநா - உபயவிஹிதிவிசேஷாரவிந்தலுக்னனே அநுபாவ்யே அந்யமதி ந தரதிதயஹ்நித்யவமாதிசுததரகாரேனேத்யத்ய: -

சா. வி - ஁வ் சஹிஹிதமத்ய தரநதூர்வக விதநரேன தர்சயதி - இக் கதிவிசேஷேத்யாதிநா - சென்றவனுடைய, கததய - அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலுக்னனைத் தினைத்தனையும் விடாள் அனைத்துலகுமுடைய, சர்வலுக்விசேஷம் - அரவிந்தலுக்னனை, அரவிந்தலுக்ன - தினைத்தனையும், திளாசம் ஁கதேசமதி - விடாள் ந தயகதி - சர்வவிசேஷகேஹிய்யததயம் இதி சமுகதயேநானுபவலுஹி சஹிஹித: - தலகாலம், விதநரேன | 'ததாவிதபகவதநுபவகநிதானவஹிகாதிசயதூதிக்காரிதா சேஷாவச்யுதிசேஷசேஷதேகரதரூதநிதயிகஹ்ரு ஐவானி' இत्यादिநா தாப்யகாரா உததவந் இத்யத்ய: அவ் சர்வதேசசர்வகாலசர்வவிசேஷங்களிலும் சர்வீசுவரனுடைய சர்வவிசேஷகேஹிய்யததயம் கதத்திலே தலகாலமருளிசு செத்தார் இதி சா தரதாயிக: தாஃ | கேசுதித்குசேஷு சர்வவிசேஷங்களிலும் சர்வீசுவரனை அனந்தங்களான விஹ்ருணவிஹிதிசேஷிதங்களிலொன்றும் குறையாமல் நிரதிசயபுருஷமாக விசயிகரித்துக் கொண்டு நிற்கும் இत्यादि | முன்பு சொன்ன கைஹ்ய இப்படி தரபூர்ணபவத்தாலே திறந்த தூதிவிசேஷத்துக்குத தரிவாஹமாமென்னுதிதத்தை கதத்திலே இத்யந்த் தரிபூர்ணபவதரகாரவிதரரூபு கந்ய: தரகிசு ஹ்யதே - சலுஹி வ்யாஹ்யதே - குறையாமல்.

சா. ச - இக் கதிவிசேஷத்தால் இत्यादिநா | அனைத்துலகும் இत्यादि | அனைத்து இत्यादिநுதா தாஹிவிதரணம் சர்வ -

மூ - இவ் அநுபவம் இவ்வனுகும இஷ்வரனுக்கும அत्यन्तநுத்யமாகையால் பரமசாம்ய் சொல்லுகிறது. 'உணர்முமுநலம்' என்றும் 'நிரஸ்தானிஷயாஹ்நமுகபாவைகலக்ஷணா । ப்ஷஜ் பகவத்ப்ராப்திரேகான்தாத்யந்திகி மதா' என்றும் சொல்லுகிறதுபடி ப்ஷஜம் ப்ரமத ப்ராப்தம் - மறுதலனைவை ப்ஷஜம்மட்டிபெருங்குணெயெனினில் ராஜமஹிஷக்ஷ ராஜா ப்ஷஜனானால் -

சா. சுவா - பரமசாம்ய் சொல்லுகிறது. பூஷ்யார்ப்ரகரணமாகையாலே ப்ஷஜாசுதிதிலே இஷ்வரனோடு பரமசாம்யபரமாகையால் விரோதம். இவைமென்னில் அபடோது. யந்நிஷ்டிதம்சாம்யத்தை பரமசாம்யமென்று சொல்லபடோடோ? எனனைவருளிச் செடகிறார் இவ் அநுபவமिति இவ் அநுபவம், நிரதிஷயப்ஷஜத்வப்ரகாரவிஐஹுணவிபூதி சகலாகாரவிசிஷ்டேஷ்வரானுபவரூபப்ஷஜம் - அத்யந்தி, அத்யந்தசாம்யத்தை பரமசாம்யமென்று சொல்லக்கூடியில்லையென்று கருதுது. இஷ்வரனும் விசிஷ்டஸ்வரூபத்தை நிரதிஷயப்ஷஜதயா அநுபவிககையால் இங்கு இருபருக்குமிது அத்யந்தநுத்யமென்றபடி. இட்டி விசிஷ்டப்ரஹ்மத்தை ப்ஷஜதயானுபவிககக்கூடுமோ? முக்தனுக்கு சுவாத்மா அநுகூலதயா சுவப்ரகாசினாகையாலே ப்ஷஜனானாலும் ப்ரஹ்மஸ்வரூப ப்ஷஜமெனகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? உண்டானாலும் ததநுபந்நிவிஐஹுணவிபூதியாதிக்கலந்தகு ப்ஷஜதே எனங்ணெயென்று சிங்கித்து. உதர மருளிச் செடகிறார் உணர்முமுநலம் இத்யாதிநாமு எனகிற காக்கிஷந்யாய ததாலே உபயதானவ்யிககிறது முடிவுணாவ. க்ஸநாசுதம் ஜானஸ்வரூபம் முமுநலம். காஸந்யேநானந்நஸ்வரூப - நிரஸ்தேதி ஸ்ரீகிஷ்ணுபுராணவசனம் - நிரஸ்தானிஷயா' உகூஷாவஹிரஹிதா. - அந்யேஷாமப்யாஹ்நதஜனகதயா சுகபாவைகலக்ஷணா - ஂகான்தா, ப்ரயோஜமானரகந்நரஹிதா - அத்யந்திகி, சர்வகாலானுவூதா - ப்ஷஜத்வாப்தி, சமாரவ்யாபிப்ஷஜமத்யத்ய - ராஜாவிஷ்ணுதே. ப்ஷஜத்துக்குறுட் பானவைபம் கதாசித்ராஜாவக்ஷ அநிபமந -

சா. வி - ந்யுநதாராஹத்யேந - இவ் அநுபவமिति - விஐஹுணவிபூதி சேஷிதானா் மத்யே கசயசித்ஷஸ்யாபரித்யாஜேந விஷயாகரணவிசிஷ்டப்ஷஜதந்நவ. பரமசாம்யமिति சார்வஜஸ்யோ - ப்யோஸ்துந்யத்வாத்ந்நவஜநிதானந்நதஸ்ய சாப்யோஸ்துந்யத்வாதிதமேவஹி ப்ஷஜசாம்யமिति விவக்ஷிதம் - ட்யான பர் விசேஷ:, ப்ஷஜதஸ்ஸர்வமிதம் மதாயமித்யானந்ந' தாமானாந்நு மத்வாமிநஸ்ஸர்வமिति தாத்ஷானந்நேந கிஷ்டிதபி தாரதம்யமिति ஹதயம் - நிரஸ்தானிஷயேதி நிரஸ்தானிஷயேத்யத்ய - ப்ஷஜத்வரூபமिति । -

சா. சம் - தேசேத்யாதி - தஹி் முக்தஸ்ய ப்ரஹ்மணா பரம் சாம்ய் கஸ்திந்நத்யே ஸ்திரிபிததார்தாத்யதாஹ - இவ் அநுபவமिति - நிரதிஷயப்ஷஜ ப்ரஹ்மஸ்வரூபமத்யத்ய மான உணர் இதி - அஹ்நா: , சந்தோஷ. । ப்ஷஜத்வாப்தி:, திவ்யாத்மஸ்வரூபானுபவரூபா । சுகபாவ:, சுகத்வம் । ததேகநிஹ்ய விஷயிணி சதானுபவேடபி சுவிஷயானுபவாபிலாஷாயா ஂவ உதரோதரமபிவத்யநகரிதி சுகபாவைகலக்ஷணேத்யுதி - அத ஂவ நிரஸ்தானிஷயாஹ்நா, ச்வஜந்யாஹ்நாதிரித்காதிஷயிதாஹ்நாஷந்யா । ஸத்யாதிவிஷயானுபவரூபவ்யாதிநிவர்திகா - ஂகான்தா, குணப்ரஹ்மதநுபவராஜஸ்யாப்யநுதயகரி - அத்யந்திகி, யாவதாத்மபாவினி । இதமதா । சுவரூப மநுபவதி: ப்ஷஜதந்நித்யானா் முக்தானா யோகிநா் சாத்யந்நாபிமதேத்யத்ய: -

सा. स - श्रुतिस्मृतीत्यादि - 'सर्वं ह पश्यः पश्यति । सर्वमाप्नोति सर्वशः' । स वा एष एव पश्यन्नेवं मन्वानः एव विज्ञानन् - आत्मरतिरात्मक्रीड आत्ममिथुनमात्रानन्दस्स स्वराड् भवति - तस्य सेवेषु लोकेषु कामचारो भवति' इत्यादि श्रुतयोऽत्राभिप्रेताः - उक्तार्थस्य न्यायानुगृहीतश्रुतिसिद्धत्वेन भाष्यकृदभिमतत्वमाह - ॐवार्थत्वेति - 'यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति' इति श्रुतिविवरणरूपेऽयमर्थः इत्यादिके जगन्निरतिशय प्रीतये भवत्येवेत्यन्तभूमाधिकरणभाष्ये इत्यर्थः - इत्थं विभृत्यादीनामपि भोग्यत्वेन परमपदशब्दः --

மூ - இவற்றில் நிரதிசயானுகூல்ததாலே பரமபாப்யமாகையாலே பகவத்ஸ்வரூபத்தை பரமபத என்கிறது இப் பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய பரிபூர்ணிபவ பெறுவது ப்ரோயதமமாட் சவ்ர்தரமாய் இருப்ட்தொரு ஸ்தானவிசேபத்திலே சென்றாலாகையாலே அந்த ஸ்தானவிசேபத்தையும் பரமபத என்கிறது இவ் அநுபவத்துக்கு ஆச்யமாபககொண்டு அநுபாவ்யமாகையாலே பகவத்ஸிபூதிபூத மாய் ஜானானந்தலक्षणமானதன் ஸ்வரூபத்தையும் பரமபத என்கிறது -

சா. ஸ்வ - பரமபாப்யமானால் 'விஷ்ணவ்ய பரம பத - விஷ்ணு' பதே பரமே மத்வ உத்ஸ: - தத்விஷ்ணு: பரம் பதே சதா பश्यन्ति सूर्य' -ய் ப்ராய்ய ந நிவர்த்ந்நே தத்வாம பரம் மம்' இत्याதிகளிலே பரமபாப்யவாசிபான பரமபதசப்தத்தாலே தூய்யமாக பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்தானவிசேபத்தையும், ஜிவஸ்வரூபத்தையும் பரமபதமென்று சொல்லக்கூடுமோ? என்னவாநுளிச் செய்கிறார் நிரதிசயானுகூல்ததாலே இत्याதினா - பரமபாப்யமாகையாலே ஸ்வரூப பரமபதசப்தமூல்யார்த்தம் - ஸ்தானவிசேப தத்பயுக் தமாகையாலும் சவ்ர்தரஸ்தானமாகையாலும் இவ் விசேபத்யோதனார்த்தமூபசாரத்தாலே பரமபதமென்று சொல்லுகிறது ஜிவஸ்வரூபம் பரமபாப்ய பகவதநுபவாச்யயதயா அசிதவ்யாவூத்ஜானானந்தலक्षणவிபூதிதயா ச விசேபத்யோதனார்த்தமூபசாரத்தாலே பரமபதமென்று சொல்லப்படுமென்று கருத்து இப்படி பரமபதசப்தமூபசாரிகமாகில் ப்ராய்யனே அருககையாலே ப்ரகூதி

சா. வி - வஸ்துனோ பாவாதேவ கிமப்யந்யத்ர பश्यति - அநுபாவ்யஸ்ய சர்வஸ்ய ஸுகரூபத்வாதேவ து:க்சு ச ந பश्यति - ததேவ ஹி ஸுக்ம் யதநுபூயமானம் பூரூபானுகூலம் பவதி - நநு சேதமேவ ஜகத்ப்ரஹ்மணோஸ்யதயானுபூயமானம் து:க்சுரூபம் பரிமதிஸுகரூபம் ச பவத்கதமிவ ப்ரஹ்விபூதித்வென ததாத்மகதயானுபூயமானம் ஸுகரூபம் பவேதித்யூக்யதே - கர்ம வஸ்யானா் க்ஷேத்ரஜானா் ப்ரஹ்மணோஸ்யத்வெனானுபூயமானம் கூத்ஸந ஜகத்கர்மானூரூபம் து:க்சு ச பரிமதிஸுக்ம் ச பவதி - அநோ ப்ரஹ்மணோஸ்யதயா பரிமதிஸுக்ம் ரூபத்வென ச ஜகதநுபவஸ்ய கர்மநிமதித்வாத்கர்மரூபா வித்யாவாஸநா விமுக்தஸ்ய ததேவ ஜகத்ஸிபூதி விசிப்தப்ரஹ்மானுபவான்தரீதம் ஸுக்மேவ பவதி யதா - 'பித்தோபஹதேந பீயமானம் பய' இत्याதினா பாப்யகாராஸாதிதவந்த இதி பாவ. - சர்வஸ்யாபி ப்ராய்யத்வாவிசேபாத்வேகூஸ்தஸ்யேவ கதம் பரமபதத்வமதித்யத்ர தத எவ ப்ரவூதிநிமதிதம் தர்சயிதமாஹ - இவற்றில் இதி । யத்ரா, ப்ரஸஜ்ஜாத்பரமபதப்ரவூதிவிசயபூதம் த்ரிவிதமித்யாஹ - இவற்றில் இதி - பத்யதே கம்யத இதி பதம் ப்ராய்யம் பரிபூர்ணிபவ ப்ராபி. - ஆகையாலே எப்யதயா - ஆததான ஸ்தானவிசேபத்திலே சென்றால், ஸ்வஸ்மிந் ஸ்தானவிசேபே ப்ரவிப்தே சதி - அநுபவத்துக்கு ஆச்யமாப்க் கொண்டு அநுபாவ்யமாகையாலே, அநுபவாச்யயதயா ஸ்வரூபஸ்யானுபாவ்யத்வாதித்யர்த: -

சா. சம் - கிம் விசய? விசேபவிசயஸ்சேத்ஸ கிம் நிமதித்க இத்யத்ராஹ । இவற்றில் இत्याதினா - திவ்யாத்மஸ்வரூபவிப்ரஹ்மணவிபூத்யாதிபூ மத்ய இத்யர்த: - நிரதிசயானுகூலயம் குணவிப்ரஹ்யோரப்யவிசிப்தமிதி ஸ்வரூபத்தை இத்யூக்யதா தூ லக்ஷிதூ - ஸ்தானவிசேபஸ்வரூபயோ: பரமபதசப்தபூத்யத்வென பத்ரததாஸாயாமி -

सा. स - निरतिशयानुकूल्यं भगवत्स्वरूपस्यैवेत्यभिप्रेतं मறநுள்ளவறநுக்கும इति, विभूति
चेष्टिताधीनामित्यर्थः - स्वस्वरूपे विभूतिभूता इत्युक्तिमुक्तौ भोगोपकरणत्वेन बद्धदशायां
नामरूपव्याकरणाद्यर्थानुप्रवेशद्वारत्वकृतलीलोपकरणत्वेन च उपादेयत्वकृतामुक्त प्रति त्याज्यतयोक्तानां
लीलाविभूतिगतपदार्थानां तं प्रतिभोग्यत्वमाक्षिप्य समाधत्ते - இப்படி इत्यादिना उपपन्नमित्यन्तेन
लीलाविभूतिगतपदार्था अनुकूलवर्गतया प्रतिकूलवर्गतया विभक्ता इति क्षीरं कारागृहं च दृष्टान्तितम् ।
प्रकृतिविमुक्तस्य कर्मसंबन्धरूप -

மூ - ராஜா சிறைக்கூடத்தில் நின்றும பறப்பட்டபிடருகநது துய்மொனாக வைத்தவளவில் சிறைக்கூடமான கோட்புக் குலைபாதிருக்கக் செய்தே பிதாவின் விபூதிமென்று அன்கூலமாப் போலவும் 'यस्त्वया सह स स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना' என்றும் 'नहि मे जांवितेनार्थो नैवार्थेनच भूषणौ । वसन्त्या राक्षसीमध्ये विना राम महारथम्' என்றும் 'ஏராளுமிறைமோனிலும்' சொல்லுகிறதடிமே **भगवत्सश्लेष** மனற்க்கேதான் நன்றிபாது **कर्मन्रूप**மாகத் தனக்கு ப்ரதிகூலமாகும் **अप्यान्कूलमापम** (தோற்றின லீலாவிபூதி)யல **पदार्थ**ங்கள **मुक्तनाम** நிர்ந்தர~~भगवदनुभवं~~ பண்ணுதரு இவ்வுக்கு **निर्गतशयभोग्यवर्ग**சதிலே **शेकुकै** **उपपन्नम्** - இப்படி வத்சுக்கு ப்ரதிகூலமாகும் **अप्यान्कूलमापम** -

[illegible]

சா. வி - சிறைக்கூடத்தில் நின்று, காராஹாத் - புறட்டடவிட்டு, बहिर्निर्गम्य உகந்து, துன்யபொளாக யதா, சந்தூரோ ஂக்ஷேததாவிட்டவளத்தில், விமோசனசமயே கோட்ட, பகாரே குறையாதேயிருக்க, அவிநாசெந திஸ்தி சதி - அயமர்தோ பாப்யகாரேயதேவ ராஜபுத்ரஸ்ய பிதூரீலோபகரணமத ஧ாவ்நானுசந்தியமான ப்ரியதமத்வமநுபகத ததாத்வானுசந்தானே ப்ரியதம பவதீத்யர்த தான் நுன்றுபோது, சுவாதந்யேநாவஸ்திதி சமயே - பொய்வர்டுமேர்ககை உபபந்நம் லீலாவிஹீதிஸ்தபதார்தானா பொய்வர்டு அந்தபாவ உபபந்ந இதி பாவ ।

सा.सं - दोषापगमात्स्वेन तूत्यभोगतया भगवतैवावस्थापनाच्च भगवत इव मुक्तस्य च लीलाविभूतिरप्यनुकूलैवेति भावः - बह्यणि सक्तचित्तानां लीलाविभूतावपि स्वीय एव क्वचिद्विषये स्वाननुकूलत्वाभिसन्धिर्भगवदनुकूलत्वं प्रसक्तिं कृतैवेति प्रदर्शनाय यस्त्वया सहेत्याद्युपन्यस्तम् - वृषभवाहनो भूतगणाधिपः - एव च बद्धस्यापि भगवदनुकूलानि चेन्मुक्तस्य -

மூ - கர்ப்பந்நிமில்லாதார்க்கு அநுகூலஸ்வபாவமாயும் இருக்கை அப்பதார்த்தங்களுக்கு
 பகவதிச்சாஸித்தம் - இப்படி ச்வேச்சாஸித்தமான அநுகூலத்தையுடைத்தான தன் பகாரங்க
 ளெல்லாத்தோடும் கூடின ஸ்ரீமானான நாராயணன் ப்ராய்னென்னுமிடம் திருமந்நத்திலும் த்யத்தி
 லும் ததூர்யந்நதபதங்களிலே அபிப்ரேதம் । முன்பு சொன்ன கைக்கூர்ய இப்படி பரிபூர்ணபுவத்தாலே
 திறந்த ப்ரீதிவிசேஷததூக்கு பரிவாஹமென்னுமிடத்தை ததூத்திலே டலகாலும் அருளிச்
 செத்தார்-

सा. दी - 'जक्षत्क्रीडन्ममाणस्त्रीभिर्वा यानैर्वा' इत्यादिकृत्यङ्क(गुण)द्वयं -

सा. स्वा - प्रतिकूलमென்று முத்தாதிக்கருகும் ப்ரத்யக்ஷமாகையும விருத்தமென்றென்று கருத்து.
 அநுகூலஸ்வபாவேதி - அநுகூல்ய யாவதாத்த்மபாவி யாபிருக்கையாலே ச்வபாவசித்தமென்றபடி. இப்படி
 சர்வபகாரவிசிஷ்டேஸ்வரன் ப்ராய்னென்கிறதூ கூடுமோ? ரஹ்ஸ்யத்ரயத்திலே ததூர்யந்நதபதங்களிலே
 கைக்கூர்யத்தைதன்றோ ப்ரார்த்திக்கிறதூ அங்கே பகவதநுபுவத்தூக்கு ப்ராய்நை சொல்லவில்லைபே? என்ன
 வருளிச் செத்திறார் ச்வேச்சாஸித்தமான இதி-பரேச்சாஸித்தமாகில் ச்வோக்ஷாந்நரஸதூவாத்த்வப்ராய்நையே
 கூடாதொழிபுமென்றபடி. கைக்கூர்யபர ததூர்யிலே அபிப்ரேதமாகையாலே விரோதமில்லைமென்று
 கருத்த இப்படி அபிப்ரேதமென்று சொல்லக் கூடுமோ? ச்ஃபுடமான கைக்கூர்யபரத்வம் அநுபவம் விநா
 அநுபபந்ந மானாலன்றோ அபிப்ரேதமென்னலாவதூ? இவ்அநுபவம் கைக்கூர்யத்தூக்கு காரணமாகையால்
 கார்யபூதகைக்கூர்யபரத்தூக்குக் காரணமாகையால் கார்யபூதகைக்கூர்யபரததூர்யிலே காரணமும்
 அபிப்ரேதமென்னிலட்போதூ அநுபவத்தைச் சொல்லாமல் த்யவிவரண ஸ்ரீவகூஷ்ணததூத்திலே
 கைக்கூர்யத்தைதே சொல்லுகிறதூ விரோதி யாதோ? ஸரணாத்தித்ததூத்திலே ப்ரீதிக்காரித் கைக்கூர்யமென்று
 சொல்லுகிறதூவும் விரோதி யாதோ? என்னவருளிச் செத்திறார் - முன்பு இதி- அநுபவத்தாலே
 இதி- பரம்பரயானுபவத்தினித்மாகையாலே கைக்கூர்யபரததூர்யிலே அபிப்ரேதமென்று சொல்லக்
 குறையில்லைமென்று கருத்து இப்படி பகவதநுபவமே பூரூஷார்த்தமாகில் 'தக்ஷத் -

सा. प्र - ननु 'जक्षन्क्रीडन्' इत्यादिभि 'स यदि पितृलोककामो भवति' इत्यादिभिश्च जक्षणादि योगो
 मानापित्रादि योगश्चावगम्यत इति कथं कैङ्कर्य पर्यन्त परिपूर्णानुभव एव फलमित्युच्यत -

सा. वि - स्वेच्छासिद्धमान, भगवदिच्छासिद्धेत्यर्थः एतत्पर्यन्तो ग्रन्थः पूर्वव्या ख्यातृभि-
 रव्याख्यातत्वात्तद्व्याख्यातग्रन्थ सन्दर्भविरोधाच्च प्रक्षिप्त इति निश्चीयते । ननु 'जक्षत्क्रीडन्म -

सा. सं - कैमुतिकन्यायेनैव लीलाविभूतिरनुकूलेति भावः - एव मुभयविभूति विशिष्ट श्रीमत एव प्राप्यत्वं
 मन्त्र एव सिद्धमित्याह - इப்படி இதி-சர்வமபி பகவதிச்சாஸித்தானுகூல்யவதித்யத்ர நாராயணஷத வ்யுத்தய
 எவ ப்ரமானிமதி பாவः - இத்யம் பரிபூர்ணப்ரஹ்மானுபவவதோ பக்தஸ்யேவ ச்வத்தஸ்வீகாரநிஷ்டஸ்ய த ந
 கெவலபரார்த்தகைக்கூர்யந்வய இத்யாதி பராபிமதமுத்திதாரதம்யநிராஸாயாஹ - முன்பு சொன்ன இதி -
 உத்தரகூத்த்யாதிக்காரோக்தா இத்யர்யः - ப்ரீதிவிசேஷோ நாம ச்வபரஸ்வரூபயாதாத்த்யாபரோக்ஷகூதஸ்வநிஷ்டாந்-
 பாரார்த்தததூரூபः - தைந பக்தஸ்ய ந கைக்கூர்யந்வபः - ப்ரபந்நஸ்ய த ந கெவலபரார்த்தகைக்கூர்யந்வய இத்யாதிநா
 ஸ்நாவிநிராஸः ஃபலித் - எவ் கைக்கூர்ய -

(மா.தி.) கௌரவ்யந்தானுபவமெனறதெநுநுணை அனை பரிஹரிகதிறார் முகதஸையெவ் வ்யாதி - "ச
யதி பிதூலககாமோபவதி - சகூல்யாபவஸ்ய பிதரஸஸமுதிஸ்தந்நே சயதி ஸ்ரீலககாம | சயதி ரதிவாதி
லககாமஸகூல்யாபவஸ்ய" இவ்யாதிஸ்யில் ஜால்யாதிஸபாதிநம் சொல்லிற்றிஹே திவற்றால ஃலித்த
அர்த்ததையருளிச் செய்கிறார் ஆகையால் இவ்யாதி - ப்ராபிபாபிற்றது - பரஃஹ்யப்ராபிபாக
நிர்ணயிக்கப்பட்டது - ...

(सा.प्र.) इत्यत्र मृत्तस्य निःशेषनिवृत्त कर्मतया जज्ञणादिक कर्ममूल न भवतीति केवल भगवदिच्छा मूलस्वेच्छामूलत्वाज्जक्षणादिर्भगवदनुभव परीवाह भूत कैङ्कर्य रूप एवेत्याह - मुक्तदशैः^{५१७} इत्यादिना । ननु मुक्तानां पितृलोकाद्यनुभवः कथं भगवत्कैङ्कर्य स्यादित्यत्र भगवत्प्राप्त्यर्थव्यापाराणां तत्कैङ्कर्यरूपत्वात् मुक्तानुभवानामपि भगवत्प्राप्तिं जनकतात्कैङ्कर्य रूपत्वमेवेत्यभिप्रेत्य प्राप्यस्वरूप निष्कृष्य दर्शयति - ஆகையால் इत्यादिना - ...

(सा.स.) पर्यन्त निरतिशयानन्द ब्रह्मानुभवपरे “जक्षन्क्रीडन् रममाणस्त्राभवायानैर्वा” इत्यादि श्रुत्यथ कथमुपपद्यत इत्यत्राह - मुक्तदशैः^{१७} इति अभिमतानुवर्तनस्यैव कैङ्कर्यत्वात् तत्तद्विग्रहपरिग्रहेण नित्यानित्य विग्रहेवच जक्षणादि विहरणशीलः परमपुरुषस्वशेषभूतानपि स्वसमान विहरण शीलान् कृत्वैव मुक्तावपि सार्वभौम इव मोदत इति जक्षणादयोऽपि कैङ्कर्य एवान्तर्भूता इति भावः एव च मुक्तिकालान् प्राप्तशरीर मिदमिति निष्कर्षयति - ஆகையால் इति - ...

सा. सं - उक्तब्रह्मानुभवस्य यथाभिमतकैङ्कर्याकर्षकत्वदित्यर्थः एवं निष्कृष्टप्राप्यस्य उत्तरावध्यभावं प्रमाणैराह - ॐ अनुभवमित्यादिना - केवलीभूतः, अकर्मवश्यः - सर्वसिद्धत्वात् -

மூ - மத்தகத்திடைக்கைகளைக் கூப்பிட்டுப் போயினால் பிணனை இத்திசைக்கென்றும்
புணைக்கொடுக்கிலும் போகவிட்டாள் ரீர் இவ்யாதிகளில் ப்ரிமீதம் -

சா.பி - வாயினால் உச்சரித்து மஸ்தகமத்யத்தில அஜ்ஜலினைப் பண்ணி ப்ரிபதனபண்ணி
பென்றபடி ப்ரிமபதத்தைப் போயினால் பிணனை ப்ரிச்சாந் இத்திசைக்கு. இந்த திகுதககு
லீலாவிபூதிபிவ புநஸ்சரிக்கைககென்றபடி புணைக்கொடுக்கவும். சமரித்து மீளவும்
வருகிறேனென்றொருவனை புணைக்கொடுத்தாலும் போகவொட்டாரென்கை ஆகில்
'இமான்காமாந்ரி காமரூப்யநுமச்சரந்' என்றது விருதிபாதிதா? புநராவூதி -

சா.ஸ்வ - தீருவஷ்டாக்கரத்தை உச்சரித்து மத்தகத்திடை மஸ்தகமத்யத்திலே கைகளைக் கூப்பி
ப்ரிபதி பண்ணிபென்றபடி போயினால் அர்ச்சிராதிமார்த்ததாம் ப்ரிமபத சென்றால் பிணனை
புநச்சுஇத்திசைக்கு இந்த தேசத்துக்கு சசாரமண்டலத்துக்கென்றபடி ஒருக்காலும்
புணைக்கொடுக்கிலும் சசாரமொத்ததைப் போட அநுபவித்து திருமபவும் வருகிறேன் ப்ரிதிபூ
இன்னாமென்று புணை கொடுத்தாலும் போகவிட்டாள் ஒருக்காலும் போகவிட்டாரென்ற
படி ப்ரிபூதகாரியவிஷ்ணுலோகாதிகளில் ப்ரிமபவ்யாபிபுநராவூதியுக்கேபானாலும் ப்ரிபூத்யுநீர்ண்பதத்திலே
சென்று ப்ரிபூத ப்ரிமபவநுமவ் பெற்றவனாகக் புநராவூதிபில்லையென்று கருத்து இப்படி
மூத்தககு புநராவூதிபில்லையென்றால் 'இமான்காமாந்ரி காமரூப்யநுமச்சரந்' என்று
ப்ரிபூதலோகசச்சா சோவலுதித்து விருதிபாதிதா?

சா. ப்ரி - வபூசா ச யத் । தந்ரிம: பூர்ணமூதிபுமதோந்யந்யூநமூச்யதே । இய கரணபூதிஸ்யாபுஜ்ஜ பூரிநிமமா பூநு
இயுத்தப்ரிபகரேண வாசா நமோ நாராயணாயேதுக்தவா மஸ்தகே சாஜ்ஜலி கூதவா-புந: பூவோ வாகுந்ரி: 'யதூரிமநசா
பூயாயிதி ததவா வததி' இவ்யாதிப்ரிமாணாந்ரிமநசாநுமந்ரிபாயஸ்தீரிதி வாயினால் இயநேந லப்யதே - எவ்
சகூதரந்யஸ்ய தேஹ் விஹாயாதிர்ரிபாதிநா ப்ரிமபத ப்ரிபாப்சேத்யச்சாந்ரிபூதிமண்டலே கச்சித்கால சஸூத்யாபாமிப்யாமிதி
ப்ரிதிபூகல்பநே஽பி கதாசிதபி சஸாரம் நானுமந்யதேதுர்த்ரி - நநு மூதானா புந: ப்ரிபூதிப்ரிவேசாபாவோக்திஸ்து -
'தேபா சர்வேபூ லோகேபூ காமச்சரோ பவதி-காமரூப்யநுமச்சரந் -அஹதசஹஜதாஸ்யாஸூரயஸ்சஸ்தவந்ரிபா விமல
சரமதேஹா இயமீ ருஜ்ஜபாமந் । மஹிதமநுஜ்ரிதிர்ரிவஸ்தாபரதவாச்யந்ரிதே சுநியதமிதி ஹாசம் ப்ரிபூதேப்யோ நமஸ்தாத்'
இயதி ப்ரிமாணவிருதவா ஸ்யாதித்யாஹ -

சா. வி - நாராயணேதுக்தவீரிதி ஷேப. மத்தகத்திடை மஸ்தகமத்யே கைகளை, ஹஸ்தீ । கூப்பி, ப்ரிபதிவா
। அஜ்ஜலி கூதவா । ப்ரிபதிப்ரிபர்ரிசரிநி ப்ரிமே தத் - போயினால் பிணனை, ப்ரிமபதப்ரிபாய்ந்ரிந்ரி -
இத்திசைக்கு. எததுசாயா: என்ரி, இதி - லீலாவிபூதீ கச்சித்கால சஸூத்யாபாமிப்யாமிதி
புணைக்கொடுக்கிலும், ப்ரிதிபூகல்பநே஽பி - போகவிட்டாள், ந த்யஜதி । தர்ரி இமான்காமா
ந்ரிமாமாந்ரிபாமரூப்யநுமச்சரந்ரி சர்வலோகசச்சரணம் கதமிதமாசுஜ்ஜ கமோபாபிகதவாபாவேந தத்யுநராவூதிர்ரி
பவதீத்யாஹ -

சா. ச - புநர்ஜந்ரிமநா ப்ரிபாய்ந்ரிபாபாவாத் - மத்தகத்திடை மஸ்தகோபரயிதி மூதோ லீலாவிபூதி கதா ந
விசேத் குணிதபாதிஸ்யாத்ரிவிசேத்கதம் புநராவூதி நேத்யாஹ --

மூ - ப்ரஹ்மக்ஷயாந்திபூதமான ஸ்வச்஛ந்தவிஹாரத்தாலே லீலாவிஹீதிபிலே புகுந்தாலும் இவ்
அநுபவஸங்கோசாதிக்கள் பிறவாழையாலே புனராவூத்தியில்லை என்கிறது - இப்படி உத்தராவதிபில்லாத
இவ்அநுபவ டெறுவார்க்கு அந்திமசரீர டெவமநுஷ்யாதிக்களில் இன்னதிலேயென்று தெரிபாது.

சா. டீ - பில்லையென்கிறதுக்குத் தாத்ரயம்ருளிச் செப்கிறார் ப்ரஹ்மக்ஷயேத்யாதிபால் ப்ரஹ்மநுபவ
ஸங்கோசாதித்யாதிஷ்ட் அநுபவ பாவக்ஷயேவிச்஛ேதாதிஹாஹம் - முத்தியில் பரமசாம்ய் சொல்லுகைக்காக
தாரதமயஸங்கானிடானமான டெவத்வமநுஷ்யத்வாதிக்களுடைய ஓபாதிக்கத்வத்தைக் காட்டுகிறார்.
இத்யாதிபால் இவ்அர்த்தத்தில் ப்ரமாண் காட்டுகிறார் -

சா. ஸ்வ - என்னவருளிச் செப்கிறார் ப்ரஹ்மக்ஷயேதி - ஸ்வச்஛ந்தேதி - ப்ரஹ்மடவதார டோலே
கர்மகூத்மலலாழையாலேயென்றபடி இப்படி பூவோத்தப்ரகாரேண் ஸவோக்ஷமாய் புனராவூத்தியில்லாத
அநுபவ் ஸர்வாதிக்கமான ப்ரபத்திமாத்தத்தாலே அபகூஷஜன்மவாந்களான அகிஷ்ணாதிக்காதிக்களுக்கு
சரீராவஸானத்திலே வரக்கூடுமோ? ப்ரத்தியோகத்தாலே டெவாதுக்ஷஜன்ம் பெற்ற தடவஸான
த்திலேயென்றோ இவ்அநுபவ பெற்றவேண்டியது உத்திம் அபகூஷஜன்மாவஸானத்திலே இவ்அநுபவ்
'ஸுநாமிவ புரோஷாஸோ ந நானேஷு ததிஸ்யதே' என்கிறபடியே ப்ராமமஹ்மோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் -
உத்தராவதி - டெவேதி - 'தஸ்ய தாவடேவ சிரன் யாவந் விமோக்ஷேஸ்த் ஸங்க்ஸ்யே' என்று ப்ரத்தியோகநிஷ்டனுக்கும்
ப்ராரஹ்மண்தே மோக்ஷமாகையால் ப்ராரஹ்மாவஸானத்தக்கு ப்ரரிநியம்மில்லாழையாலே உக்ஷஸரீராவஸான
ஏவ மோக்ஷமென்று நியம்மில்லையென்று கருத்தது இப்படி டெவமநுஷ்யாதிக்களிலென்று
டெவாதிக்களுக்கும் -

சா. ப்ர - ப்ரஹ்மக்ஷயேதி - முத்தானா ப்ரகூதி ப்ரவேஸே தத்யபி ப்ரரிபூர்ணநுபவ ஜனிடக்ஷயேவிச்஛ேதாத்தஸாரோ
நாஸ்தித்யுத்தத இத்யர்த்த: ப்ரஹ்மடித்஛ானுஹுணஸ்வேத்஛ாவிஹாரேரபி ப்ரஹ்மப்ரீதேரேவ ஜனநாத்தேஷா க்ஷயாந்திபாவ இத
பாவ: - நநு க்ஷயேதித்஛ுக்ஷஸரீரானுத்தி கதானா ப்ரஹ்மநுபவாதிக்கய் அபகூஷஸரீரானுத்தி கதானா அநுபவந்யூனதா
தேதி முத்தோ ப்ரலபேதோ: கதன் ப்ரஹ்மடிஸ்ஸர்வேஷா முத்தானா ப்ரலபேதோ: நாஸ்தித்யுத்தத இத்யத்ர ஜன்மாதிநோக்ஷஜன்மானா
ப்ரஹ்மாதிநா ஜன்மாதிநாஸ்பகூஷஜன்மானா ப்ரஹ்மவ்யாபிஷ்டாதிக்காதிநா ச் முத்தவ்னே ப்ரமாணதோ வகமானுத்தோ ச்
ஸர்வேஷா நிஷ்ஸேஷகர்மநிவூதே: ப்ராமாணிகத்வாத்த்ரதாரதமயே ச் ந்யூனமநுபவதாமதிக்கா லாபநிமித்தது ல்
தத்ஹேநுகர்மவத்வப்ரஸங்கேண் ஸஸாராவிஷேஷப்ரஸங்கேண் ஸோஸ்துதே ஸர்வான்காமாஸ்சஹ ப்ரஹ்மணா விபசித்தா | நிரஹ்ம.
பரம் சாம்யமுபேதி இத்யாதி ஸ்ருதிவிரோதாத்த தடநாடரணியமத்யபிப்ரேத்யாஹ | இப்படி உத்தராவதிபில்லாத
இதி | நநு முமுக்ஷுணா சடாசாரவக்யன் -

சா. வி - ப்ரஹ்மக்ஷயேதி - புகுந்தாலும், ப்ரவேஸேஸ்பி - பிறவாழையாலே, அநுத்யத்யா - டெவத்வமநுஷ்யத்வாதி
விசிஷ்டானா முத்தாவாநந்ததாரதமயமிதி மாஹ்மதன் நிராகரோதி - இப்படி உத்தராவதிபில்லாத
இத்யாதிநா |

சா. ஸன் - ப்ரஹ்மக்ஷயாந்திபூதமான இத - உத்தமசரீர ஏவமுத்திரிதி மாஹ்மதநிராஸாபிப்ராயேணாஹ -
இப்படி இத - ப்ரஹ்மாடேரப்யநுபவஸங்கோச ப்ரஸக்தா ப்ரரிஹரதி -

மூ - ब्रह्मादिकளுக்கும் மோக்ஷமுண்டு அப்படியே 'धर्मव्याधादयोऽप्यन्ये पूर्वाभ्यासाज्जुगुप्सिते । वर्णाविरत्वे संप्राप्तास्ससिद्धिं श्रमणी यथा' என்று மஹர்ஷிகள் சொன்னார்கள் -

சா. दी - धर्मव्याधादयः என்று - जुगुप्सिते वर्णाविरत्वेऽपि पूर्वाभ्यासात्समिद्धिं प्राप्ताः । शबरी यथेति- இப்படி முமுகுதசையில் உத்கர்ஷபகர்ஷணங்கள் औपाधिकங்களாகையால் முக்திதசையில் -

சா. स्वा - मोक्षमुण्डानாதாகச் சொல்லக்கூடுமோ? उपासनं मनुष्याधिकारमात्रेणैव मोक्षं मनुष्यनियतमன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ब्रह्मादிகளுக்கும் इति - 'ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसञ्चरे । परस्यान्ते कृतात्मानः प्रविशन्ति परं पदम्' என்று ब्रह्मादிகளுக்குத்தான் शरीरावसानத்திலே मोक्षं சொல்லுகையாலே उपासनத்திற்கு मनुष्यनियतமல்லாமையாலே तच्छरीरावसाननियमமில்லைபென்று கருத்து - ஆனாலும் उपासनं त्रैवर्णिकमनुष्यदेवाद्युत्कृष्टशरीरनियतமாகையாலே उत्कृष्टशरीरावसानமில்லைபென்று சொல்லப் போமோ? என்ன न्यायसिद्धमात्रமன்றிக்கே प्रमाणமருளிச் செய்கிறார் - அப்படியே इति - ஆகையால் भक्तियोगத்திலும் अन्तिमशरीरोत्कर्षापकर्षनियमமில்லாமையாலே प्रपत्तिയിலும் अपकृष्टशरीरावसानத்திலே मोक्षप्राप्ति கூடுமென்று கருத்து यद्वा, இப்படி मुक्तरूपेण परिपूर्णब्रह्मानन्दानुभव ईश्वरान्नांदु अत्यन्ततुल्यமாகச் சொன்னது கூடுமோ? अन्तिमदेवादिशरीरोपलक्षिताकारस्वात्मविशिष्टपरमात्मोपासनं பண்ணினவனுக்கு देवरूपेणोत्कृष्टमुक्तिअन्तिममनुष्यादि शरीरोपलक्षिताकार स्वात्म- विशिष्टपरमात्मोपासनं பண்ணினவனுக்கு मनुष्याद्यपकृष्टमुक्तियुक्तमन्तान्तरस्थர்கள் சொல்லுகிறாப் போலே சொல்ல வேண்டாமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி उत्तरावधाति - उपासकानुक्ता उपायानुष्ठानदशैयिलே स्वकीयान्तिमशरीरम् இன்னதென்று जानुमशक्यமாகையாலே तदुपलक्षिताकारस्वात्मोपासनमशक्यமாகையால் तन्निमित्तமாக तारतम्य சொல்லக் கூடாதென்று கருத்து उत्तरावधिरहितेत्युक्त्या फलத்தில் तारतम्य சொல்லில் स्वर्गादिवदनित्यत्वं प्रसङ्गக்குமென்று கருத்து இப்படி இன்னதிலென்று தெரியாது. என்று சொல்லப் போமோ? उपासनप्रारम्भं मनुष्यशरीरத்திலேயாகையாலே मनुष्यशरीरमे अन्तिमशरीरமென்று निर्णयிக்கக் கூடாதோ? என்ன उत्तरवाक्यद्वयத்தாலே उपपादிக்கிறார் ब्रह्मादிகளுக்கு इति - ब्रह्मशरीरமும் अन्तिमशरीரமாகச் சொல்லுகையாலும் धर्मव्याधादिशरीरमे अन्तिमशरीரமாகச் சொல்லுகையாலும் विद्याप्रारम्भकालीन शरीरमे अन्तिमशरीर மென்று நினைக்கக் கூடாதென்று கருத்து - இப்படி एकरूपமாக मुक्तानुभव சொன்னது கூடுமோ? अधिकारावस्थैयிலே देवमनुष्यादि भेदाधीनभोगतारतम्य போலே मनुष्यशरीरान्मुक्तனுக்கும், देवशरीरान्मुक्तனுக்கும் ब्रह्मानुभवतारतम्यम् உண்டென்று आनन्दतीर्थीயர் சொல்லவில்லைபோ? -

சா. प्र - यावदायुषम् । भवेद्यदि तदानन्दे न्यूनतां जनयेद्ध्रुवम् इत्यादि वचनैर्मुक्तावानन्द -

சா. सं - ब्रह्मादिकளுக்கு इति - तच्छरीर एवेत्यर्थः - அவரशரீரேऽपि मुक्तिरस्तीत्यत्र किं मानमित्यत्राह- அப்படியே इति । இன்னதிலென்று தெரியாது इत्युक्तविधया । --

मू - ஆகையால் முமுक्षுதையில் औपाधिकங்களான उत्कर्षापकर्षங்களைக் கொண்டு मुक्तदशையிலும் अनुभवतारतम्यமுண்டென்று आनन्दतीर्थीயர் मुक्तருக்கெல்லாம் सर्वेश्वரனோடே परमसाम्य சொல்லுகிற श्रुत्यादிகளை மறந்தார்கள் -

सा. दी - परमात्मानुभवतारतम्यं சொன்ன आनन्दतीर्थीयमतं 'परमं साम्यमुपैति । मम साधर्म्यमागताः' என்கிற श्रुतिस्मृतिविरुद्धமென்கிறார் ஆகையால் முமுक्षு இत्यादि - आनन्दतीर्थेन. तत्त्ववादिमतकूटस्थेन- இனி आमருடைய आनन्दतारतम्य वचनविरोधத்தைப் परिहरிக்கிறார்

सा. स्वा - என்னவருளிச் செய்கிறார்- ஆகையால் इति, अन्तिमशरीर नियमமில்லாமையாலே औपाधिकेति - कर्मकृतங்களென்றபடி श्रुत्यादीति - 'निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति' इत्यादिश्रुति களென்றபடி आदिशब्दத்தாலே 'मम साधर्म्यमागताः' इत्यादिस्मृतियும் युक्तिविरोधादிகளும் विवक्षितங்கள் मुक्तौ तारतम्याङ्गीकारे स्वर्गादिपुरुषार्थाद्यविशेषप्रसङ्गात्परमपुरुषार्थत्वाभावप्रसङ्गः - स्वर्गादिवर्दानित्यत्वप्रसङ्गश्च - सामान्यतः उपायानुष्ठाने सर्वेषामुत्कृष्टमुक्तिप्रसङ्गः निकृष्टमुक्तिप्रसङ्गो वा तरतमभावग्रस्तानन्तमुक्तानां प्रातिस्वीकोपायविधानाभावादुपायानुष्ठानप्रसङ्ग - ममान्तिमशरीरम्, देवशरीरम्, मनुष्यशरीरमिति परिज्ञानाभावे तदुपलक्षितमुक्तिकामनाभावेनानधिकारितया उपायानुष्ठानप्रसङ्गः - मुक्तावात्मनां देवमनुष्यादिभावाङ्गीकारेणानन्द तारतम्याङ्गीकारे 'पुमान्न देवो न नरो न पशुर्न च पादपः । शरीराकृतिभेदास्तु भूपैते कर्मयोनयः । देवादिभेदेऽपध्वस्तेनास्त्येवावरणो हि सः । विभेदजनके ज्ञाने नाशमात्यन्तिकं गते । आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसन्त कः करिष्यति' इत्यादि प्रमाणविरोधश्च भवेदित्यादि - मुक्तिविरोधादिक मूले सूचितमनुसन्धेयम् இப்படியாகில் 'मुमुक्षूणां सदाचारवैकल्यं यावदायुषम् । भवेद्यदि तदानन्दे न्यूनतां जनयद् ध्रुवम्' इत्यादि वचनैर्मुक्तिपिण्डे आनन्दतारतम्यं சொல்லவில்லையோ? என்ன -

सा. प्र - तारतम्यं सिद्धमेवेति कथं फलभेदाभाव इत्यत्र अस्य वचनस्य पूर्वोदाहृतश्रुतिविरोधा देवाप्रामाण्यात् प्रामाण्येऽपि 'सन्ध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हस्सर्वकर्मसु । यदन्यत्कुरुते कर्म न तस्य फलभाग् भवेत् ॥ वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण परः पुमान् । विष्णुराराधयते पन्था नान्यस्तत्तोषकारकः 'इत्याद्यानुगुण्येन । नित्यनैमित्तिकाद्यनु नस्याप्यैहिकभगवत्कैङ्कर्यानुभवरूपत्वात्तादात्विकानन्दाभाव एव तत्रोच्यत इति न मुक्तौ तारतम्यप्रसङ्ग इत्याह ।

सा. वि - औपाधिकங்களான इति । कर्मोपाधिकदेवत्वमनुष्यत्वादेरुत्कर्षयोर्मुक्तिं प्रत्यप्रयोजकत्वान्निशेषं कर्मणो निवृत्तत्वान्मुक्तावानन्दतारतम्यं न युक्तमिति भावः । -

सा. स - ஆகையால், प्राप्यतयोक्तपरिपूर्णब्रह्मानुभवस्य अर्चिरादिगतिमत्सर्वसाधारणोक्तेः - परेषामुक्तानुभवरूपानन्दतारतम्ये प्रमाणत्वेनाभिप्रेतानन्दवत्युदयः औपाधिकोत्कर्षापकर्षपरतया अन्यथासिद्धा इति तत्रानन्यथासिद्धप्रमाणाभावात् 'सोऽश्नुते । निरञ्जनः' इत्यादि श्रुत्या तस्य बाधाच्च नन्नभवतीतिभावः -

मू - श्रीविष्णुलोकादिकளிலே सालोक्यसारूप्यादिमात्रं பெற்றார்க்கு முக்தவ்யபदेशம் அடர்விபுரகர்ஷத்தாலே பாமத்தனை இவ்அர்த்தம் 'लोकेषु विष्णोर्निवसन्ति केचित्सर्मापमुच्छन्ति च केचिदन्ये । अन्ये तु रूप सदृश भजन्ते सायुज्यमन्ये स तु मोक्ष उक्तः' என்று नियமிக்கையாலே सिद्धம்-

सा. दी - பெற்றவர்களில் முக்தவ்யபदेशமுண்டு - सालोक्यादிகள் तारतम्यं प्रसिद्धम् - ஆகையால் முக்திதையில் தாரதம்யமில்லைபென்னுமபடியெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார் - श्रीविष्णुलोकेत्यादि - அடர்விபுரகர்ஷத்தால் அத்யந்தவிபுரகர்ஷாभावात्மोक्षकल्पत्वादென்றபடி இவ்அர்த்தத்தில் प्रमाणமருளிச் செய்கிறார் - இவ்அர்த்தமिति । विष्णुलोकेषु निवसन्ति, सालोक्यं பெற்றவர்கள் சார்மாய்யமியாதி - சார்மாய்ய பெற்றவர்கள் अन्ये त्विति - சாரூப்ய பெற்றவர்கள் अन्ये केचन भाग्याधिकाः पर पद प्राप्य सायुज्य भजन्ते - அதிலே साक्षान्मोक्षமென்று சொல்லப்பட்டது-

सा. स्वा - மிலையென்றபடி ஆனாலும் श्रीविष्णुलोकादிகளில் तरतमभावग्रस्तसालोक्यसारूप्य भाक्ருகளுக்கும் पुराणादिकளிலே मुक्तत्वव्यपदेशमिடுக்கையாலே मुक्तितारतम्यं प्रामाणिकமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் श्रीविष्णुलोकेति - सालोक्यसारूप्यादिभाजा मुक्तव्यपदेश मोक्षव्यवहिनपुरुषार्थ மாகையாலே स्वर्गादிகள் போலே அதிதர்விபுரகர்ஷவிरोधादि களில்லாமைபாலே औपचारिकமாகையாலே मुख्यमोक्षपुरुषार्थத்திலே तारतम्यமில்லை என்றபடி - मुक्तशब्दத்தை नियामகமன்றிக்கே औपचारिकமென்றபடோமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ்அர்த்தமिति । स तु मोक्ष उक्तः என்று सायुज्यशब्दார்த்தத்தை मोक्षशब्दார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே सालोक्यादிகள் मोक्षமன்றென்று கருத்து अग्निलोकादிகளில் सायुज्य போலே विष्णुलोलादிகளில் வரும் सायुज्यं मोक्षமாகமாட்டுமோ?

सा. प्र - मोक्ष सालोक्यसार्माप्यम् 'इत्यादिना मोक्षत्वोक्तेस्सायुज्यस्य तेषां च परस्परविलक्षणत्वाच्च कथं मोक्षे तारतम्याभाव इत्यत्राह श्रीविष्णुलोकादीति । श्वेतद्वीपादिरादिशब्दार्थः अदूरेति - वर्तमानसामीप्याद्वर्तमानत्वव्यपदेशवन्मुक्तत्वव्यपदेश इत्यर्थः - स्वोक्तार्थे प्रमाणमाह - इवार्थमित्यादिना - என்று इत्यादि - अवधारणार्थं तुशब्देन विशेषणान्त एव मोक्ष इति सिद्धमित्यर्थः - ननु सायुज्यस्य मोक्षत्वेऽपि क्षीराब्धिर्विष्णुलोकादिषु स्थितानां सायुज्यस्य उभय विभूतिविशिष्टब्रह्मानुभव -

सा. वि - कथं मुक्तौ तारतम्याभाव इत्यत्राह । श्रीविष्णुलोकादिकளிலே इति ।

सा. सं - प्राप्यतारतम्यं नास्तीति भावः । ननु विष्णुलोकादिषु सालोक्यादिमात्रवतामपि मुक्तत्वव्यपदेशस्साधारणो दृश्यते । ततस्तारतम्यं निष्प्रत्यहमित्याशङ्का तत्र मुक्तत्व व्यपदेशस्यैवान्यथासिद्ध्या परिहरति । श्रीविष्णुलोकादिकளிலே इति । शुद्धसत्त्वेतरस्थानक इति शेषः । निरतिशयप्राप्य सायुज्यस्य कालकृताति विलम्बविरहादद्विபுரகர்ஷத்தாலே इत्युक्तम् । இவ்அர்த்தம் இதி - लोकेष्विति बहुवचनात्केचिदित्युक्त्या च तस्य स्थानस्य शुद्धसत्त्वेतरतान्स्थाना मुक्तत्वव्यपदेशस्य अद्विபுரகர்ஷकृतता चेत्यर्थस्सिद्ध इति भावः । सायुज्यस्यैव मोक्षत्वं नियमयतीदं वचनं तारतम्ये कथं प्रमाणम्? अनुभवमनुभवेदिति हृदयम् । स तु मोक्ष उक्तः इत्यपि-

सा. सं - विष्णुलोकादिगतसायुज्यस्य विधेयधर्मविरुद्धत्वान्नतत्परम् - किंतु प्रमाणसिद्ध शुद्धसत्त्वस्थानकसायुज्यपरमित्याह - अत्र इति परमपदस्थानक सायुज्ये तदितरस्थानक इव तारतम्यं कुतो न स्यादित्यत्राह - अत्राकृत्कृत्तु इति । अत्रार्थः, परमपदस्थानक सायुज्ये वैषम्याभावरूपम् -

மூ - சாயுஜ்யமாவது சயுக்தினுடைய भावம் சயுக்தாவான் ஒரு भोग्यத்திலே भोक्ताவாய்க் கொண்டு கூட अन्वयிக்குமவன் இங்கு सप्रकारब्रह्மமாகிற भोग्यத்திலே ब्रह्மமும் मुक्तனும்கூட भोक्ताக்களாய் अन्वयிக்கையாலே मुक्तனை சயுக என்கிறது இப்படியானால்(னால்)கில் श्रुதியில் சாயுஜ்யशब्दமும் सार्ष्टिताशब्दமும் சேர प्रयोगிப்பானேனென்னில்? -

சா. दी - சாயுஜ்யமாவதென்று சயுகशब्दार्थத்தைக் காட்டுகிறார் சயுக்தாவான் इत्यादियால் இததை विशेषித்ததுக காட்டுகிறார் இங்கு सप्रकारेत्यादियால் सप्रकारम्, सविशेषणम् - विशेषणम्, उभयविभूतिगतवस्तुக்களும்- சாயுஜ்யशब्दம் समानभोगत्वத்தைச் சொன்னால் श्रुதியின் सार्ष्टिशब्दத்தின் पौनरुक्त्यத்தைச் परिहरிக்கிறார் இப்படியானால் इत्यादियால் 'एतासामेव देवतानां सायुज्य - सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति' என்று श्रुதியிலெனகை. இதுககு उत्तरமருளிச் செய்கிறார். -

சா. स्वा - மருளிச் செய்கிறார் சாயுஜ்யமாவது इति - सयुग्भावस्सायुज्यமென்று சொல்லக கூடுமோ? सयुक्त्वमेकक्रियान्वयत्वமன்றோ? இங்கு मुक्तனுக்கு ब्रह्मத்தினுடைய जगत्सृष्टिक्रियान्वयित्वமில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார் சயுக்தாவான் इति - ஆனாலும் ब्रह्मத்தோடே मुक्तனுக்கு एकभोग्यத்திலே अन्वयं கூடுமோ? இரண்டுபேர்க்கும் டொதுவாக उभयभिन्नமாக ஒரு भोग्यமில்லையே? என்னவருளிச் செய்கிறார். இங்கு इति - उभयभिन्नत्वं भोग्यத்திலே विशेषणं व्यर्थम् । स्वपरसाधारणैकभोग्यान्वयित्वமே सयुक्त्वமெறைபடி. இப்படி சாயுஜ்யशब्द कस्मिन् भोग्ये सहान्वयित्वपरமென்று சொல்லப் போமோ? அப்போது வேதத்திலே 'एतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति' इत्यादிகளிலே समानभोगत्ववाचिபான सार्ष्टिशब्दத்தோடு சாயுஜ்யशब्दத்தககு सहप्रयोगம் पुनरुक्तமாக प्रसङ्गியாதோ? ஆகையால் சாயுஜ்யशब्दம்

சா. प्र - சாயுஜ்யமாவது इत्यादिना - एकस्मिन् सप्रकारब्रह्मरूपभोग्ये भोक्तृत्वेन ब्रह्मणा सह युक्त इति सयुक् - तस्य भावस्सायुज्यमिति हि 'नारायणसायुज्यमवाप्नोति' इत्यादिषु विवक्षितमिति भावः - एवं तर्हि सार्ष्टिशब्द समानार्थत्वमागतमिति 'एतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति' इत्यादिषु सह प्रयोगो न स्यादिति तस्यार्थान्तरमेव वक्तव्यमित्यत्र अर्थभेदं दर्शयति । இப்படியாகில் इत्यादिना -

சா. वि - सयुकशब्दार्थमाह । सयुक்தானவன் इति । ननु सायुज्यशब्दार्थस्यैव मोक्षत्वे सार्ष्टिशब्दस्य -

சா. स - मुक्तानामन्योन्य ब्रह्मणा च सायुज्यं यद्यसङ्कुचितं तर्हि निर्मर्यादानुभवस्स्यात् । सङ्कुचितं चेत् सयुक्त्वासंभव इत्यत्राह - இங்கு इति - 'सर्वं ह पश्यः पश्यति । सोऽश्नुत' इत्युक्तविधया विभूतिद्वयादि विशिष्टत्वेन ब्रह्मैव मुक्तानां ब्रह्मणश्चानुभाव्यमिति सयुक्त्वोक्तौ न सयुक्त्वासम्भवो न निर्मर्यादासंभवो वेति भावः । ननु यद्येकस्मिन् भोग्ये वस्तुनि भोक्तृत्वेनान्वितौ सयुजाविति सायुज्यशब्दार्थः - तर्हि 'एतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टिताम्' इति श्रुतिस्थस्सार्ष्टिशब्दः कः? अष्टिर्ह्यशनं भोग इति समानभोग्यकतार्थकत्वात्तस्य चेत्यत्राह ।

மூ - சாயுஜ்யமுஃயோரத்ர ஃக்தவ்யஸ்யாவிஷிஷ்டா । சாஹிதா தத்ர ஃகஸ்ய தாரதம்யவிஹீனதா ॥

சா. தீ - சாயுஜ்யமिति । ஃக்யஸ்யோஃயோ ஃக்யமாஃதாரண்யே சாயுஜ்யஸஃத்ர ஃயுஜ்யுதே - ஃகஸ்ய அந்ஃவஸ்ய - அத்யந்தசாம்யே சாஹிதாஸஃத்ர: -ரோக்யரோகிணோர்ஃக்யஸ்ய சாம்யேஃபி ரோக்யரோகிவதநுஃவதிநு ந ஸகநோதி - உஃயோரரோக்யதே ஃகத்தூக்து சாம்யமுணடாம -முக்தஃகுகுதம ஃரமாத்மாவுக்துதம். சமாதஃகஸ்தவ ஃமெங்தங்ஃனே? ஃகத்யாஃபாரடிலலை ஃபேஃமென்ன சத்ரஃதான்தமாக உத்ர-

சா. ஸ்வ - ஃக்யார்த்தகஃமென்று சௌல்ல ஃவேணடாவோ? ஃனன்னவநுஸிச சௌக்திநாரம் - சாயுஜ்யமिति - சஃதஃயோகஸ்தலத்திலே கி ததர்த்த ஃதேதாஸ்யரணேந ஃபௌநஸூக்யஃஃரிஃதார சஜ்ஜநமாணைகடால ஃக்யமர்த்த ஃமென்றென்று கருத்தூ ஃகத்யாஃபாரடண்ணுகிந ஃஷ்வரஃகுகுதம் ஃபாதக்திநுககிந முக்தஃகுகுதம் அநந்நதசாம்யம் -

சா. ஃர - சாயுஜ்யம் நாமாத்ந்யூநஃக்யகத்வம் - உஃயவிஃதூதிவிஷிஷ்டஃத்யாண ஃக ஃதேஸ்யாஃப்யஃஃரித்யாஃகேநோஃயோரநு ஃவதிநுதவ்மதித்யர்த்த: -சாஹிதாத்ரோஃயவிஃதூதிவிஷிஷ்டஃத்யாணஃவரூஃபே ஃகோஃ அநுகூத்யதாரதம்யாஃதாவ: - இஃதலோகே யதேகஸ்திந் ஃகோஃ அநேகேரநுஃயமானே கஸ்யசித்ததந்ஃவ: அத்யந்தஃஃரிதரூஃபோ தூத்யநே - கஸ்யசித்ததூத்யாஃஃரிதரூஃப: । ஃவமுஃயோரஃயவிஃதூதிவிஷிஷ்டஃத்யாணஃவதே ஃஃரிதரூஃபஸ்ய தாரதம்யாஃதாவ இத்யர்த்த: - அதிரித்தகத்யநே ஃகௌரவாதஃஃரிதரூஃபஜ்ஞானாவஸ்தாவிஷேஸ ஃவ ஸூக்யமिति க்ருத்வா ஃலோகஸித்த ஃஃரிதௌ தாரதம்யம் நிரதிஸ்யஃஃரிதரூஃபோஃயவிஃதூதிவிஷிஷ்ட ஃத்யாணஃவதே சாஹிதஸ்த்ரேந நிஷித்யத இதி ஃதாவ: - நநு முக்தானாं ஃகத்யஸ்தூத்யாஃதாவே ஃகஸ்தவ இதி -

சா. வி - கோத்ய் இத்யத்ராஃ - 'சாயுஜ்யமுஃயோரத்ர ஃக்தவ்யஸ்யாவிஷிஷ்டா । சாஹிதா தத்ர ஃகஸ்ய தாரதம்யவிஹீன தா' இதி - ஃகஸ்யோஃயோஃஃக்தோ: சாஃதாரண்யே சாயுஜ்யஸஃத்ர: । ஃகஸ்யானுஃவஸ்யாத்யந்தசாம்யே சாஹிதாஸஃத்ர:ரோக்யரோகிணோர்ஃக்யஸ்ய சாம்யேஃபி ரோகிணோநிரோகிவதூத்யிந் ஜாயதே - தத்ரதத்ர ந ஃவதி - ஃத்யாமுக்தயோரஃயோரஃபி ஃக்யசாம்யமேவ விஷேஸாஃதாவாதானுகூத்யஸ்யோ ஃயோஸ்தூத்யத்வாத் - சாஹித்யஸ்யாஃபி சாயுஜ்ய ஃவாத்ந்ஃவஃதூத்யஸித்தஃகஸ்தாரதம்யாஃதாவஜ்ஞாஃபநாய 'சாயுஜ்யம் சாஹிதா சமாதலோகதாமாஃனோதி' இத்யாதிஸூ ஸஃதஃயோகோஃபததே: ச து ஃகோஷ உக்த இதி தஸ்யேவ ஃகோஷதோக்தே: ஃதேஸிவிஷேஸஃஃரித்யாணந்தரஃதாவி சாயுஜ்யமேவ ஃகோஷஸஃத்யர்த்த இதி ஃதாவ: । நநு ஃத்யாணோ ஸஃத யுஜ்ஜ இதி சயுஜ்ஜ தஸ்ய ஃதாவஸ்யாயுஜ்ய ஃத்யாணா சமாதஃகஸ்த: உஃயவிஃதூதிவிஷிஷ்டஸ்ய ஃத்யாண ஃகஃதேஸ்யாஃப்யஃஃரித்யாஃகேந உஃயோரநுஃவதிநுதவ் ஃபலிதார்த்த: । சாஹிதாத்ர ஃயவிஃதூதிவிஷிஷ்ட ஃத்யாணஃவரூஃபஃகோஃ அநுகூத்யதாரதம்யாஃதாவ: - ததா ச சாலோக்யசாரூஃப்யசாமாஃப்யானாं சாயுஜ்யேஃத்யாணஃதாவத்யாஸ்ய வ்யாஃபகதயா யதா ஃகோஷஸஃத்யர்த்தத்வம் ததா சாஹித்ய ஃவ சாயுஜ்யஸ்யாத்ந்ஃவாத் த்ரஃஹித்யஸ்ய ததோஃபி வ்யாஃபகத்வாத்ந்ஸ்யேவ ஃகோஷ ஃத்யர்த்தத்வம் வக்து -

சா. ச - சாயுஜ்யமिति । அத்ர ஃரமஃபதே । உஃயோ: , முக்தஃத்யாணோ: । சாயுஜ்யம் நாம ஃக்தவ்யஸ்ய ஃஃரிஃபூர்ணஃத்யாணரூஃப அநுஃதாவ்யஸ்ய । அவிஷிஷ்டதா, அவேஸம்யமேவ । சாஹிதா த்ர ஃஃரிஃபூர்ணஃத்யாணஃவரூஃபஃகோஃ தாரதம்யவிஹீனதா, ந்யூநாதிஃகஃதாவவிதூரதா ஃதேந ஃரோக்தமாதந்நதாரதம்யமாதந்ந -

मू - मुक्तनुकृत्तु जगद्व्यापारमिल्लेयैय्याकिल्लुम् कृषि पண்ணिन् पितावुम् निर्व्यापाररान पुत्रादिकल्लुम्कूद कृषिफलतதை भुजिक्कुमापडोले जगद्व्यापारत्ताल् वरुम् रसम् व्यापरिक्किर ईश्वरनुक्कुम् पार्ततिருक्किर मुक्तनुक्कुम् तुल्यम्-सूत्रकारुम्, 'जगद्व्यापारवर्जम्' एन्नु तुडङ्कि

सा.दो - मरुणिस् செய்கிறார் முக்தனுக்கு இத்யாதியால் ரசம் ப்ரீதி. | இவர்த்ரீ சூத்ரகாரஸம்மத் மென்றருளிச் செய்கிறார் சூத்ரகாரும் இத்யாடியால் ஜகத்ரவ்யாபாரவ்ரஜித்ர, ஜகத்ரவ்யாபார வ்ரஜித்ர -

सा. स्वा - சொல்லப் டோமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் முக்தனுக்கு இத்ர - 'அவிபாஜெத்ர' இத்யாதிக்கிலே சூத்ரகாரர் ஏக்ய சொல்லாநிறுக்ர லோகத்ரூபத்ரிக்ரீட்ரலே பஜசாம்ய் சொல்லட் டோமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் சூத்ரகாரும் இத்ர துடங்கி இத்ர - ஸ்ஃடமாக சாம்ய் சொல்லுகையாலே அவிபாஜெத்ர -

सा. प्र - जगत्सृष्टिजनितप्रीतिर्न स्यादित्यत्र तन्मद्वाव सदृष्टान्तमाह मुक्तनुकृत्तुम् इत्यादिना - स्वोक्तार्थस्य साम्प्रदायिकत्वमाह सूत्रकारुम् इत्यादिना - सायुज्यपदस्य शब्दव्युत्पत्त्यर्थाभि -

सा. वि - मुचिनमिति चेदुच्यते - न केवलं भगवत्सायुज्यं मोक्षशब्दार्थः । क्षीराब्धिविष्णुलोकादिषु स्थितानामपि सायुज्यस्य सत्वेन उभयविभूतिविशिष्टब्रह्मानुभवाभावे मोक्षत्वाभावात् - अत उभयविभूतिविशिष्ट ब्रह्मानुभवो मोक्ष इति वक्तव्यम् । तथा सति नित्येष्वतिप्रसङ्ग - एवं च परमपदप्राप्त्यनन्तरभावि सायुज्यं मोक्ष इत्यङ्गीकार्यम् । अत एव इत्तु परमपदत्तिले सेन्त्राल् सायुज्यं मोक्षमेन्किरुत्तु इति निर्णीतम् - तत्र तारतम्यस्याप्यभावेन सार्ष्टित्वस्यापि तत्रान्तर्भावात्तस्यैव सर्वव्यापकत्वात्परमपदप्राप्त्यनन्तरभाविभोजे तारतम्यराहित्यं मोक्षशब्दशक्यतावच्छेदकमित्युक्तौ गौरवात्परमपदप्राप्त्यनन्तरभावि समानवस्त्वनुभवत्वस्य शक्यतावच्छेदकत्वे लाघवात् । स तु मोक्ष उक्तः 'निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति । मम साधर्म्यमागता' इत्यादि प्रमाणानुगुण्याच्च सायुज्यस्यैव मोक्षशब्दार्थत्वमुक्तमिति दिक् - ननु मुक्तानां जगत्सृष्टत्वाभावे भगवत् इव जगत्सृष्टिजनितप्रीतिन्यूनता स्यात् - तथा च कथं ब्रह्मणा समानभोगत्वमित्यत्र तद्व्यापाराभावेऽपि तत्प्रयुक्तप्रतीतिः सद्भावं सदृष्टान्तमाह - मुक्तनुकृत्तुम् इत्यादिना - सूत्रकारुम् इति जगद्व्यापार वर्रजित्वा ब्रह्मानुभवरूपमेवमुक्तैश्वर्यम् । कुतः?

स. सं - शब्दार्थविचारादपि बाधितमिति फलितम् - आनन्दो हि नाम अनुकूलदर्शनजा प्रीतिः । तथा च यथा यद्वस्तु ब्रह्मणोऽनुकूलं तथैव तद्वस्तु मुक्तानामन्योऽन्यं चेत्यानुकूल्यांशे वैषम्यलेशस्य च दुरुपपादत्वात् । मत्प्रमुच्च इहैव । न मुक्तौ । येन स्वकीयत्व बुद्धिजाप्रतीतिर्मुत् । स्वविनियोगजा प्रीतिः प्रमुदिति प्रतिपुरुषं व्यवस्थितभोग्यभोगोपकरणादिभिस्तारतम्यं सभाव्यत - तथा सति लोभा स्याद्युदयनिवारकाभावेन मुक्तितया एव मुक्तेः दुर्जोवविभागस्तु जीवमात्रस्य ज्ञानस्वरूपत्व, ज्ञानगुणत्व, स्वयप्रकाशत्व, प्रत्यक्त्व, स्वरूपतो निर्मलत्वादि साधारण्यावगमकश्रुतिस्मृत्यादि बाधित इति दिक् - ननु मुक्तस्य जगद्व्यापाराभावात् तत्प्रयुक्तानन्दोऽस्य नेति कथं परमसाम्यमित्यत्राह - मुक्तनुक्कु इति । रसम्, आनन्दः । रस वैषम्ये सूत्राविरोधमाह - सूत्रकारुम् इति - भोगो नामानुकूलत्वेनानुभव । सूत्रशब्दः -

मू - सायुज्यशब्दத்துக்கு ऐक्यं பொருளாக நினைத்திருப்பார்க்கு முக்தன் परमसाम्य
த்தைபடையுமென்றும், தாடூக்காமென்றும் சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளும் விரோதிக்கும் 'மம
साधर्म्यमागताः' என்று, गीताचार्यனும் அருளிச் செய்தான். இவ்வர்த்தத்தை 'परेण परधर्मी च भवत्येष
समेत्य वै । -

सा. दी - 'पृथगात्मानं प्रेरितारं च मत्वा - तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्ति । मिथ्यैतदन्यद्वयं हि नैति
तद्व्यता यत' என்கையால் भेदश्रुतिவிரோதம் । 'निरञ्जनः परम साम्यमुपैति । यथोदकशुद्धेशुद्धमासिक्तं
तादृगेव भवति என்கிற ஸ்ருதிகள் - இப்படித்துக்கு भगवद्गीताவचनத்தோடும் விரோதமுண்டென்கிறார்
மம साधर्म्यमागता इत्यादि - मोक्षधर्मத்தில் वसिष्ठकरालसंवादवचनங்களோடும்
विरोधமுண்டென்கிறார் இவ்வர்த்தத்தை इत्यादிகளால் परेणेति । एष मुक्तः परेण ब्रह्मणा समेत्य,
संश्लेष प्राप्य । परस्य ब्रह्मणो ये धर्मास्तत्सदृशधर्मवान् भवति । इति -

सा. स्वा - बहुना यो विदधाति कामान् - पृथगात्मानं प्रेरितारं च इत्यादि श्रुतिविरोधं வருமென்றபடி
मुक्तं इति - निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति - यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति - एवं मुने
विज्ञानत आत्मा भवति गौतम इत्यादिविरोधं மென்றபடி मोक्षபுருஷமாய் சம்பாடயபவர்தகசமானशरण्य
वाक्यमतिप्रबलमेன்கிற अभिप्रायத்தாலே அருளிச் செய்கிறார். ममेति - இத்தனையும்
प्रमाणान्तरबलத்தாலே व्यावहारिकसत्यविषयமாகலாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்.
இவ்வர்த்தத்தை इति । एषः मुक्तः - परेण, ब्रह्मणा । समेत्य, संश्लेषं प्राप्य । परस्य, ब्रह्मणः । ये
धर्मास्तत्सदृशधर्मवान् भवतीति । सामान्यतः भगवतः सदृशधर्म -

सा. प्र - निरुपद्रवा इत्यादिस्मृतिविरोधश्रुतिकளும் इत्यत्र स्थितस्यापि शब्दस्यार्थः 'इदं ज्ञानमुपाश्रित्य
मम साधर्म्यमागताः । सर्वेऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च इत्येकीभावप्रतियोगितयाभिमतसर्वज्ञ
भगवद्वचनविरোধश्चेत्याह - मम साधर्म्यमागता इत्यादिना - मुक्तौ स्वरूपैक्यस्य मुक्त्यवस्थायां
भेदबोधकसूत्रकारवचनविरोधमाह - இவ்வர்த்தத்தை इत्यादिना - परेण परधर्मीत्यनेन
सामान्यतस्साधर्म्यमुक्तम् - विशुद्धधर्मेत्यादिभि -

सा. वि - सायुज्यशब्दस्य ऐक्ये शक्तिर्नास्तीत्यर्थः - तादृक्मामिति - तादृग्भवति - यथोदके शुद्धे शुद्धमासिक्तं
तादृगेव भवति । एवं मुनेर्विज्ञानत आत्मा भवति गौतमेति श्रुतिः । अत्र तद्वतीति नोक्तम् । किंतु
तादृगित्युक्तम् - अत्र साम्यमेव प्रतीयते - साम्यத்தைபடையும் इति - 'निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति' इति
श्रुतिर्विवक्षिता उक्तमर्थम्, मुक्तः । 'परेण ब्रह्मणा समेत्य परस्य ब्रह्मणो ये धर्माः तत्सदृशधर्मवान्
भवति' इति सामान्यतः प्रतिज्ञाय महर्षिविशेष तोऽप्युक्तवानिति तद्वचनसंवादमाह - இவ்வர்த்தத்தை इति।

सा. सं - शाकटायनोक्तिविरोधस्समुच्चीयते । श्रुत्याद्यभिमतं सायुज्यशब्दार्थं स्मृत्युपब्रह्मणाभ्यां दृढयति
। ममेत्यादिना निगमित्तான் इत्यन्तेन - இவ்வர்த்தத்தை, सायुज्यशब्दस्यैक्यं विरोधत्वத்தை । यद्वा,
साधर्म्यशब्दार्थத்தை परेण ब्रह्मणा समेत्य एष मुक्तः परधर्मा च भवति - अक्षरा -

मृ - विशुद्धधर्मा शुद्धेन बुद्धेन च स बुद्धिमान् । विमुक्तधर्मा मुक्तेन समेत्य भरतर्षभ । वियोगधर्म (मर्णा) मर्माणां चैव वियोगात्मा भवत्यपि । विमोक्षिणा विमोक्षो च ममेत्येह तथा भवेत् । शुचिकर्मणा -

सा.दी- सामान्यतः प्रथमं प्रतिज्ञाय विशेषतोऽपि दर्शयति विशुद्धेति-अयं, मुक्तः । विशुद्धेन, अविचारहितेन । ब्रह्मणा समेत्य स्वयमप्यविद्यानिर्मक्तो भवति - बुद्धेन, सर्वज्ञेन तेन समेत्य स्वयं सर्वज्ञो भवति मुक्तेन, बन्धरहितेन तेन समेत्य स्वयमपि मुक्तसंसारधर्मो भवति-वियोगधर्मणा, दुःखविषयेणधर्मणा तेन समेत्य स्वयमपि दुःखवियोगधर्मो भवति-विमोक्षिणा, महानन्दवता ब्रह्मणा समेत्य स्वयं महानन्दवान्भवति - 'मुक्तिर्मोक्षो महानन्द' (गी. १७.१, २) शुचिकर्मणा, अकर्ममूलव्यापारवता ब्रह्मणा समेत्य-

सा, स्वा- योगमभिधाय विशेषत आह । विशुद्धेति - शुद्धेन, अविद्यादिदोषरहितेन - ब्रह्मणा समेत्य । विशुद्धधर्मा, विशुद्धे भावप्रधानो निर्देश - अविद्याराहित्यरूपविशुद्धत्वधर्मवान्भवति - बुद्धेन, सर्वज्ञेन ब्रह्मणा समेत्य - स्वयमपि बुद्धिमान्, सर्वविषयसाक्षात्कारवान् विमुक्तेन, बन्धरहितेन समेत्य-विमुक्तसंसाररूपधर्मवान्भवति । वियोगधर्मणा, दुःखवियोगधर्मवता - समेत्य दुःखवियोगात्मा भवति-विमोक्षिणा, परमानन्दवता समेत्य परमानन्दवान्भवति । मुक्तिर्मोक्षो महानन्द इति प्रयोगादिति भावः-शुचिकर्मणा, अकर्ममूलक्रियावता । -

सा. प्र - स्तद्धर्मविशिष्टपरमात्मसंबन्धात् तैस्साधर्म्यमुच्यते-विशुद्धधर्मा, सङ्कोचक कृत्स्नकर्मविगमादसङ्कुचितत्वरूपविशुद्धियुक्त धर्मभूतज्ञानवानित्यर्थः - अत एव बुद्धिमान्, सर्वविषयकज्ञानवान् - विमुक्तधर्मा, विशेषणमुक्तो भूतसूक्ष्मरूपो धर्मो येन सः - वियोगस्वभावः - स्पर्शवद्व्यकृततातिप्रतिहतिरहितो भवतीत्यर्थः - विमोक्षी, अविद्याकर्मवासनाहर्चिभिश्च मुक्त इत्यर्थः -

सा. वि - विशुद्धेन अविचारहितेन ब्रह्मणा समेत्य स्वयमविचाररहितो भवति बुद्धेन, सर्वज्ञेन । समेत्य स्वयं सर्वज्ञो भवति । मुक्तेन, बन्धरहितेन समेत्य स्वयमपि विमुक्तसंसारो भवति । वियोगधर्मणा दुःखवियोग धर्मवता समेत्य स्वयमपि तादृग्भवति । विमोक्षिणा आनन्दवता समेत्य मुक्तिर्मोक्षो ह्यानन्द इत्युच्यते - शुचिकर्मणा अकर्ममूलव्यापारवता समेत्य -

सा. सं - त्वरतः परः इति श्रुत्यनुसारेण प्रकृत्यतीतत्वेन तुल्यो भवतीत्यर्थः - अतीतत्वमवश्यत्वं -शुद्धेन ब्रह्मणा समेत्य विशुद्धधर्मा भवति - असङ्कुचितधर्मभूतज्ञानत्वेन तुल्यो भवति - बुद्धेन ब्रह्मणा समेत्य बुद्धिमान् भवति - ऊहापोहात्मकसर्वविषयकधीमत्त्वेन तुल्यो भवतीत्यर्थः - मुक्तेन, इन्द्रियाधीनज्ञानत्यजा समेत्यविमुक्त धर्मा स्वयमपीन्द्रियाधीनज्ञानाद्विमुक्तो भवति - वियोगधर्मिणा, स्वसत्तासङ्गस्वभावेन समेत्य -वियोगात्मा, स्वयमपि ब्रह्मण्यासत्तासङ्गस्वभावो भवति - विमोक्षिणा, अनवाप्तित्यजा समेत्यमुक्तोऽपि मोक्षी च सन् अनवाप्तित्यवच सन् तथा भवेत् - ब्रह्मवदवाप्तसमस्तकामो भवेदित्यर्थः - शुचिकर्मणा,

मू - शुचिश्चैष भवत्यमितदीप्तिमान् । विमलात्मा च भवति समेत्य विमलात्मना । केवलात्मा तथा चैष केवलेन समेत्य वै । स्वतन्त्रश्च स्वतन्त्रेण स्वतन्त्रत्वमुपाश्रुते । एतावदेतत्कथितं मया ते तथ्यं महाराज यथार्थतत्त्वम् । अमत्सरस्त्व प्रतिगृह्य चार्थं सनातनं ब्रह्म विशुद्धमाद्यम् ' என்று வசிஷ்ட கரால சீவாதத்திலும் பரக்கப் பேசி இதுவே பரமார்த்தமென்று, 'மஹர்ஷி' நிகமித்தான்.

सा. दी - अकर्ममूलव्यापराश्च भवति - सत्त्वादिगुणराहित्याद्विमलमनस्केन तेन समेत्य स्वयं सत्त्वादिगुणरहितविमलमनस्को भवति-केवलेन, प्राकृतदेहेन्द्रियादिरहितेन समेत्य स्वयमपि प्राकृतदेहेन्द्रियादिरहितो भवति स्वतन्त्रेण, अकर्मवश्येन तेन समेत्य स्वयमप्यकर्मवश्य - यावत्कालमकर्मवश्यत्वं प्राप्नोतीति-एतावदिनि- मोक्षविषये एतावत् यथार्थतत्त्वमर्थतत्त्वमनतिक्रम्य कथितमिदं तथ्यं सत्यमित्यर्थः - अमत्सरः, अपक्षपातस्त्वं सनातनत्वादिविशिष्टब्रह्मविषय मென்றபடி இதுவே, இஸாபாசாபாசமே. இவ்விடத்தில் 'स्वतन्त्र'शब्दத்துக்கு -

सा. स्वा - स्वयमप्यकर्ममूलक्रियावान् भवति - विमलात्मना, सत्त्वादिगुणत्रयरहितेन । स्वयमपि गुणत्रयरहितमनस्को भवति - केवलेन, प्राकृत देहेन्द्रियरहितेन समेत्य स्वयमपि तथा भवति - स्वतन्त्रेण, अकर्मवश्येन समेत्य स्वतन्त्रस्सन् अकर्मवश्यत्वसाम्यमश्रुते - एतावन्मोक्षविषये यथार्थतत्त्वम्, अर्थतत्त्वमनतिक्रम्य-यथा सादृश्य इति पदार्थानतिवृत्तिरर्थ इति भावः - तथ्यम्, सत्यमिति । இதுவே பரமார்த்தமென்று சொல்லுகையாலே 'मिथ्या' -

सा. प्र - विमलात्मा, रागद्वेषादिरहितः - केवलात्मा, अत एव प्रकृतिप्राकृत कृत्स्नराहित्यात्केवलीभूतः - समेत्य, देशविशेषं प्राप्य । शुचिरमितदीप्तिमाश्च भवति - अपहृतपाप्मत्वादिविशिष्टो निरतिशयदीप्तिमाश्च भवेदित्यर्थः - स्वतन्त्रत्वमुपाश्रुते, भगवतस्स्वातन्ययमनुभवतीत्यर्थः अतस्सनातनं ब्रह्म विशुद्धमाद्यमुपास्वेत्यन्वयः - ननु पञ्चमवेदे प्रमाण-

सा. वि - सत्त्वादिगुणराहित्याद्विमलस्तेन समेत्य तादृशो भवति । केवलेन, प्राकृतदेहेन्द्रियादिरहितेन समेत्य - स केवल', पुण्यपापनिर्मुक्तो भवति - स्वतन्त्रेण, अकर्मवश्येन तेन समेत्य स्वतन्त्रस्स्वयमकर्म वश्यस्सन् स्वतन्त्रत्वं यावत्कालमकर्मवश्यत्वं प्राप्नोति- एतावन्मोक्षविषये एतावदेतत् यथार्थतत्त्वम् अर्थतत्त्वमनतिक्रम्य कथितमिदं तथ्यम् -

सा. सं - 'येन धाता गच्छति कामान्निकृत्य' आद्युक्तविधया तत्तौल्यात्तद्वत् शुचिश्च भवति - (विग्रहाणामिति) दीप्तिमता समेत्य अयमपि विग्रहाणामितदीप्तिमान् । विमलात्मना, हेयगुणरहितेन समेत्य अयं च हेयगुणरहितस्वभावो भवति । केवलेन स्वसत्तैकसङ्गस्वभावेन । समेत्य, अयमपि केवलात्मा, स्वस्वामिसत्तैकसङ्गस्वभावो भवति । 'पारतन्त्र्यं परे पुंसि' इत्युक्तविधयाह । स्वतन्त्रश्चेति । स्वतन्त्रेण समेत्य स्वतन्त्रस्सन् स्वतन्त्रत्वं भुङ्क्ते । 'स्वभोगमखिलम्' इत्युक्तविधं भोक्तृत्वं तत्समीपस्थस्सन् प्राप्नोति- उक्तार्थेष्वयथार्थत्वशङ्कायां व्यास एव तां च परिहृतवानित्याह । एतावदिति । तत्त्व यथा तथा ते कथितम्- अमत्सरस्सन् त्वमिमर्थं च प्रतिगृह्य ब्रह्म भजस्वेत्यर्थः -

மூ - இங்கு முக்தனை சுதந்நனென்கிறத. அகர்மவச்யனென்றபடி - முக்தவிசயமான ஸ்வராட் பவத்ததை 'அகர்மவச்ய' என்று பாப்யகாரம் வ்யாఖ்யான பண்ணியிருளினார் --

சா. டீ - சுதந்நவ்ரஹ்மிக்யபர்வ்ரஷ்டீ வர அருளிச் செபகிறார் இங்கு, முக்தனை இதுவாடிபால -

சா. ஸா விசயவ்ரஷ்டாவகாசலில் ளையென்றபடி - இந்த வசனத்திலே முக்தனை சுதந்நனென்று சொல்லு கையாலே சுதந்நவ்ரஷ்டாவேதம் ப்ரமஜ்ஜியாதோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் இங்கு இதி ஶ்ருதிபாலே 'ச ஸ்வராட் பவதி' என்று, ஸ்வாதந்ய சொல்லாந்ருக த்விருத்தமாக இதிஹாஸஸ்த்ஸ்வந்நவ்ரஷ்டாவ்ர சொல்லப் போமோ? என்னவருளிச் செபகிறார் முக்தவிசயமான இதி-இப்படி பாகில் முக்திதசையிலே தாண்டு 'வ்ரஹ் வேத வ்ரஹீவ பவதி' - ததாவபாவபாபந்ரஸ்ததாமீ பர்மாத்மனா । பவந்யபேதீ ப்ரேதச்வ தஸ்யாஜ்நானகூதோ ப்ரவத்

சா. ப்ர - தமே பாரதே முக்தஸ்ய ஸ்வாதந்யோக்தே: - ஶ்ருதௌ ச 'ச ஸ்வராட் பவதி' இதி ஸ்வாதந்யோக்தே: - கைடூர்ப்யந்நதபகவதநுபவ ப்லமிதி கதம்ந்யதே இத்யத்ர ஶ்ருதாவேவானஸக்ஷரணரூபபகவத்பாரதந்யோக்தே. - 'ய அத்மாத்மந்நரோ யமயதி - தாஸபூதாஸ்ஸ்வந்நஸ்வீ ஹாத்மாத். பர்மாத்மன । ஸாதந்யதா லக்ஷண தेषா் வந்நதே மோக்ஷே ததீவ ச ॥ இதுவாடிஶ்ருதிஸ்மூதிபிர்வகதஸ்ய பகவக்ஷேபந்நவஸ்ய முக்தாவநபாபாதத எவ ச 'அநந்யாதிபதி:' இதி ஸூத்ரபாப்யே ஸத்யஸங்கந்யதவாதேவ விதிநிஷேத்யோக்யதவாத்மககர்மவச்யதவரூபாதந்யாதி பதிதவாபாவாத்மககர்மவச்யதவ் ப்ராந்நோதிதி - அதஸ்தஸ்யஸங்கந்யதவ்ரூபாதந்யாதிபதிதவ் ச ஸிங்டம் - அத எவ 'ச ஸ்வராட் பவதி' இதுவ்யத இதுக்ததவாங் சுதந்நவ்ரஷ்டாவ்ரகர்மவச்யதவரூப இதுவாஹ - இங்கு முக்தனை இதுவாடினா - எதேன 'பாரதந்ய பரே புமி ப்ராப்யநிர்கதவந்நத: । ஸ்வாதந்யமநுல ப்ராப்ய தைவ ஸஹ மோதத 'இதுவாடிபி நிர்வ்யூத - நநு' அயமாத்மா வ்ரஹ் ததவமசி ஶ்வேதகேதோ । வ்ரஹ் வேத வ்ரஹீவ பவதி - விபேதஜநகே ஜானே நாஸமாத்யந்நிக்ரங்தே । அத்மநோ வ்ரஹ்நோ ப்ரேதமஸந்நங்க:கரிஷ்யதி । ததாவபாவபாபந்ரஸ்ததாமீ பர்மாத்மனா ।

சா. வி - கைதத்ர ஸங்கோசககூதந்நகர்மாபகமாதிஶ்ருதேன ஸமேத்ய அஸங்கூசததவரூப ஶுத்ரவ்யுதததர்மபூதஜானவாந் । அதஎவ - வுத்ரமான, ஸர்வவிசயஜானவாந் । விமுக்த:, விசேஷேன முக்தோ பூதமூக்ஷரூபோ தர்மோ யேன ஸ ததோக்த: । வியோகாத்மா, வியோகஸ்வரூப:, வியோகஸ்வபாவ: । ஸ்பர்ஸவ்ரவ்யகூதகதி ப்ரதிஹிதிரஹிதோ பவதீத்யத: - விமோக்ஷீ, அவித்யாகர்மவாஸநாதிவிமுக்த: । விமலாத்மா, ராகத்வேஷதிரஹித: । கைவலாத்மா ப்ரகூதிப்ராபூதகூதந்நராஹித்யாத் கைவலீபூத: । ஸமேத்ய, தேஸவிசேஷ ப்ராப்ய । ஶுசிரமிததீமிர்மாஸ்ச பவதி ஸ்வந்நவ்ரஸ்வதவாபாபநுதே, பகவதஸ்ஸ்வாதந்யமநுபவதி - அதஸ்தஸநாதநம் வ்ரஹ்விசுத்ரமாத்மபாபாஸ்தேத்யந்ய இதி வ்யாசக்ததே - ப்ரக்ஷப் டேகி விஸ்தரேநோக்தவா । இதுவோ, ஸமாதிததர்மதவமேவ - பர்மாத்மதென்று நிர்மதததான, ஓபஸஹ்தவாந் । அதோங்யமபி பர்மாத்ம இதி பாவ: । நநு முக்தஸ்ய 'ச ஸ்வராட் பவதி' இதி ஶ்ருதிவிருத்ர இத்யந அதஹ - இங்கு முக்தனை இதி - வ்யாఖ்யான பண்ணியிருளினார். 'அத எவ சாதந்யாதிபதி:' இதி ஸூத்ர இதிபாவ: முக்தவிசயைக்ய --

சா. ஸ - சுதந்நவ்ரஷ்டவஸ்ய எக்யானுகூணதவ்ரஷ்டா பரிஹாராய தம் வ்யாசதே இங்கு இதி ।

சா. ச. - ऐक्यं தோற்றிண इति - 'ब्रह्मात्मैक्यविज्ञानाद्विमुक्तस्सर्वबन्धनैः । ब्रह्मणैक्यं समापन्नस्स्वराट् भवति संविदा' इत्यादि मन्त्रभाष्यम् । இங்ஙனல்லாதபோது, जीवब्रह्मणोरभेदस्यैव तात्त्विकत्वे शेषत्वादिना । अन्योऽहम् एषः । शेषत्वादिनान्यः । केवलीभूतः, प्रकृतितत्कार्यविलक्षणस्वात्मविवेकवान् सन् -

मू - षड्विंशमनुपश्यति । अन्यश्च राजन्सपरस्तथान्यः पञ्चविंशकः । तत्स्थत्वादनपश्यन्ति ह्येक एवेति साधवः । अन्यश्च राजन्सपरस्तथान्यः पञ्चविंशकः । तेनैतन्नाभिजानन्ति पञ्चविंशकमच्युतम् । जन्ममृत्युभयाद्गीतास्सांख्ययोगाश्च काश्यप । षड्विंशमनुपश्यन्ति शृचयस्तत्परायणा । -

सा. दी - षड्विंशम्, परमात्मानम् । परमपदे साक्षात्करोति अन्यश्चेति । स परमात्मा जीवात्मस्वरूपतोऽन्यः पञ्चविंशको जीवात्मा च तथा अन्यः - परमात्मस्वरूपादन्यः - जीवात्मपरमात्मनोरैक्यं साधवः कथं वर्णयन्तीत्यत्राह - तत्स्थत्वादिति - जीवात्मन्यन्तरात्मतया स्थितत्वमात्रेण तयोरैक्यमनुपश्यन्तीत्यर्थः - न स्वरूपैक्यात् - अन्यश्चेति - तेन कारणेन एतमच्युतम् पञ्चविंशकं नाभिजानन्ति - पञ्चविंशकत्वेन नाङ्गीकुर्वन्ति । सांख्ययोगाश्च काश्यपेति - शृचयस्तत्परायणास्सन्तः । अन्युत षड्विंशकमेवानुपश्यन्ति -

सा. स्वा - मुक्तिदशाया षड्विंशम्, परमात्मानम् - अनुपश्यति, अनुभवतीत्यर्थः । अन्यश्चेति - स परः, परमात्मा - मदन्यः पञ्चविंशकोऽपि जीवस्तथान्यः परस्मादन्यः एवं सत्युभयोरैक्यव्यपदेशस्य का गतिरित्यत्राह - तत्स्थत्वादिति - अन्तर्यामितया तदन्तस्थत्वादेक एवेति साधवः पश्यन्ति - ननु वस्तुत एव एवेति पश्यन्तीत्यर्थः श्रुत्यादिष्वैक्यव्यपदेशः न स्वरूपैक्यकृतः किं त्वन्तर्यामित्वकृत इति व्यासादिभिर्भरितादौ कृतं निर्वहणं सर्वथा विरुद्धयेतेति भावः अन्यश्चेति - स परः - अन्यः - जीवादन्यः तथा पञ्चविंशकः पृथिव्यादि चतुर्विंशतितत्त्वात्परः जीवः नथान्यः - परस्मादन्यः तेन परस्परभिन्नत्वेन हेतुना एतं परमात्मानमच्युतम् - पञ्चविंशकम्, जीवात्मस्वरूपं नाभिजानन्तीत्यर्थः - जन्मेति - सङ्ख्या, बुद्धिः तत्संबन्धीयोगस्सांख्ययोगः - ज्ञानयोगनिष्ठा - शृचयः, कर्मणा परिशुद्धान्तः करणाः । तत्परायणाः । तद्ब्रह्मैव प्राप्यं मन्वानः जन्ममृत्युभयाद्गीतास्सन्तः षड्विंशं पश्यन्ति, दर्शनसमानाकारभक्तिः -

सा. प्र - ईश्वरत्वभ्रमनिवृत्तिरुक्ता । अन्यश्च राजन्नयं पिंड इत्याभ्यामैक्यनिर्वहकघटकं श्रुत्यर्थं उक्तः । मोक्षहेतुभूतं ज्ञानमपि भेदावगार्हत्याह । जन्ममृत्युभयाद्गीता इत्यादिना ।

सा. वि - अन्यश्चेति । पञ्चविंशको जीवः अन्यत्वे कथमैक्यं साधवोऽभ्यासगच्छन्तीत्यत्राह । तत्स्थत्वादिति - जीवात्मन्यन्तरात्मतयावस्थितत्वादित्यर्थः - तेनेति । तेन भिन्नत्वेनाच्युतं पञ्चविंशकं नाभिजानन्ति । नाङ्गीकुर्वन्ति । षड्विंशत्वे नाङ्गीकुर्वन्तीत्यर्थः । - -

सा. सं - षड्विंशमनुपश्यति, जीवात्मविलक्षणत्वेन परमात्मानमवधारयतीत्यर्थः । ऐक्यज्ञानस्य औपाधिकत्वे च कण्ठोक्तिमद्वचनमाह । अन्यश्चेति । परः तमः पदे बहुविर्युक्तः परः । अन्यः, पञ्चविंशकादन्यः । पञ्चविंशश्च तथा षड्विंशात्परस्मादन्यः । तत्स्थत्वात् तच्छरीरत्वेन तत्स्थत्वात् । अथ पञ्चविंशं षड्विंशविलक्षणत्वेनैव जानन्तीत्यत्र वचनमाह । अन्यश्च राजन्निति । पञ्चविंशकं अच्युततादात्म्येन नाभिजानन्ति । अपि त्वच्युतविलक्षणतयैव सर्वदा जानन्तीत्यर्थः - भेदेज्ञानस्यैव ससारनिवर्तन्तत्वे मानमाह । जन्मेति । सांख्याः, ज्ञानयोगनिष्ठाः । षड्विंशं, पञ्चविंशादधिकमीश्वरम् ।

आनु -

मू - उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः - तत्र यः परमात्मा तु स नित्यो निर्गुणः स्मृतः । स तु नारायणो ज्ञेयस्सर्वात्मा पुरुषो हि सः । न लिप्यते कर्मफलैः पद्मपत्रमिवाभसा । कर्मात्मा त्ववरो योऽसौ मोक्षबन्धैस्स युज्यते । अयःपिण्डे यथा वह्निर्भिन्नस्तिष्ठत्यभिन्नवत् । तथा विश्वमिदं देवो ह्यावृत्य परितिष्ठति” इत्यादि प्रमाणसहस्रं विरोधिकं कृतम्

सा. दी - उत्तमः पुरुषस्तु क्षराक्षराभ्यमन्यः ^{६००००००} तत्रेति - जीवात्मनि अन्तरात्मतया यः परमात्मा वर्तते । जीवपरमात्मनोर्मध्ये इति वा नित्यो निर्गुणश्च स एव नारायणः स एव सर्वान्तर्यामी । पुरुषः, पुरुषशब्दवाच्यः । कर्मफलैर्न लिप्यते - कर्मवश्यो योऽसौ अपरः जीवात्मनः । कर्मात्कत्वादेव ससारबन्धेन मोक्षेण च युज्यते वह्निस्त्वत अयसो भिन्नोऽपि यथा अयःपिण्डादभिन्नवत्तिष्ठति - अभिन्नवदित्यनेनात्यन्तसंश्लेषविशेषो विवक्षितः - तथा देवो नारायणः स्वरूपतो भिन्नोऽपि इदं सर्वं विश्वं चेतनाचेतनं व्याप्यपरितस्तिष्ठति ^{६००००००}

सा. स्वा - विषयीकुर्वन्तीत्यर्थः - उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः, क्षराक्षराभ्यां बद्धमुक्ताभ्यां भिन्न इत्यर्थः - तत्रेति । तत्र जीवात्मन्यन्तर्यामितयावस्थितः परमात्मा यः स तु नित्यः निर्गुणः - सत्त्वादिगुणरहितः - स किं रुद्रादिदेवतान्तरमित्यत्राह - सत्त्विति - नारायणो ज्ञेयः - स नारायणः हि यस्मात् - सर्वात्मा, सर्वान्तर्यामी पुरुषशब्दवाच्यश्च तस्मादिति पूर्वोक्तान्वयः - कर्मफलैर्न लिप्यते - यः असौ जीवः अपरः स तु कर्मात्मा सन् मोक्षबन्धैर्युज्यते - एवं तत्त्वमुपदिश्य शास्त्रेष्वैक्यव्यपदेशस्य निर्वाहमाह अय इति - अयः पिण्डे वह्निस्तस्माद्भिन्नोऽपि अभिन्नवत्तिष्ठति - न तु वस्तुतः अभिन्न इति भावः - तथा विश्वमिदं देव आवृत्य व्याप्य परितिष्ठति - तस्मादयो दहर्तानिवत् तत्त्वमस्याद्यभेदव्यपदेश इति भावः - प्रमाणसहस्रमिति विरोधबाधकबहुप्रमाणमित्यर्थः यद्वा तात्त्विकभेदबोधकबहुप्रमाणमित्यर्थः - अनेनाभेदबोधकप्रमाणापेक्षया मुक्तिदशायां भेदबोधकप्रमाणानन्त्यात् अनन्तप्रमाणविरोधापेक्षया कति पयप्रमाणस्य शास्त्रानुमतोऽपचारात्त्रयं न्याय्यमिति ध्वनितं ^{६००००००} माकिरुत्तेन्नु कुरुत्तु ^{६००००००} अणालुम परमसाम्यं सर्वाकारेण साम्यं ^{६००००००} मन्त्रो? अतु ऐक्यतथिले पर्यवसि ^{६००००००} मातु? ^{६००००००} एन्नवगुणिक् सेयकिरुगं -

सा. प्र - तत्त्वोपदेशोऽपि भेदविषय एवेत्युक्तमुत्तमः पुरुष इत्यादिना - प्रमाण सहस्रमिति भेदावगाहिप्रमाणानामैक्यावगाहिभ्यो बहुत्वाद्बहूनामनुग्रहो न्याय्य इति भेद एव तात्त्विक इति भावः । एवं चोभयविभूति विशिष्टब्रह्मानुभवरूपभोगेन सार्वज्ञापहतपाम्पत्वादिना च -

सा. वि - मोक्षबन्धैः, बन्धैर्मोक्षेण च युज्यत इत्यर्थः ।

सा.स - पश्यन्ति, आत्मावलोकनद्वारा पश्यन्ति । व्यापनभरणस्वाम्यैर्भगवतो जीववैलक्षण्यपरगीतावचनमाह । उत्तम इति । तत्र य इत्यादि सार्धवचनद्वयं कर्म बन्धादिसदसद्वावाभ्यां जीवेश्वरयोर्वैलक्षण्यपरम् । नित्यः पुरुषः । विग्रहविशिष्टवेष्टेण च नित्यस्सन् निरुपाधिकपुरुष पदवाच्यः - कर्मात्मा, कर्मवश्यः अचिद्ब्रह्मणोरपि व्याप्यव्यापकभावेन भेदपरमयः पिण्डः इति । -

மூ - ஆகையால் முக்தனுக்கு ஜானபோகாதிக்களால் வந்த பரமசாம்யமேயுள்ளது. இஷ்வரனுக்கு ஞ்ரவ்ரவாமராதிக்களைப்போலே லக்ஷணமாகச் சொன்ன ஜகத்காரணத்வ, மோக்ஷப்ரதத்வ, சர்வாதாரத்வ, சர்வநியந்த்ரத்வ, சர்வசேஷத்வ, சர்வசரீரத்வ, சர்வசத்வவாத்ரத்வ, சர்வவெதவெதத்வ, சர்வலோகசரணத்வ, சர்வமுகூபாஸ்யத்வ, சர்வபலப்ரதத்வ, சர்வவ்யாப (த்வ) ஜானானந்தஸ்வரூபத்வ, லக்ஷ்மீசஹாயத்வாதிக்கள் ப்ரதிநியதங்கள் முக்தனுக்கு ஆதேயத்வவிதேயத்வசேஷத்வாணுத்வாதிக்கள் வ்யவஸ்திதங்கள் -

சா. தீ - இத்தால் ப்ரலிதார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் - ஆகையால் முக்தனுக்கு இத்யாதி - ஆனால் முக்தனுககில்லாத ப்ரமாத்மதர்மங்களெவை? என்னவெருளிச் செப்கிறார் இஷ்வரனுக்கு இத்யாதிடால் லக்ஷண, அசாதாரணாகாரம் । ஜீவர்களுக்கில்லாததெனகை காரணத்வப்ரயுக்த மோக்ஷப்ரதத்வம் । சர்வாதாரத்வாதிப்ரயுக்த சர்வசரீரத்வம் । சர்வசரீரத்வப்ரயுக்த சர்வசத்வவாத்ரத்வம் । - தத்ரயுக்த சர்வவெதவெதத்வம் - சர்வத்ரவ்யாபஜானானந்த ஸ்ரூபத்வம் । விஸ்வரூபத்வமென்றபடி இனி ப்ரமாத்மாவுக்கில்லாதே முக்தனுக்கு வ்யவஸ்தித குணங்களைக் காட்டுகிறார் முக்தனுககென்று துடங்கி ஆதிசத்வ சரீரத்வாதித்ராஹகம் । இப்படி முக்தனுக்கு ப்ரமாத்மவैத்யம் முண்டாகில் இவனுக்கு ப்ரமாத்மஸ்வாதந்யாதிக்களடியாக புநராவூதியை -

சா. ஸ்வ - ஆகையால் இதி - முக்திததேயிலும் ப்ரெத சொல்லுகையாலென்றபடி சர்வாகாரேண சாம்யம் சொன்னால் எக்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ப்ரெதகதன விரோதிக்குமென்றபடி ஆனாலும் ஜகத்காரணத்வாதி கதிபயாகாரத்தாலே சாம்யசொல்லலாகாதோ? ஜீவகதாணுத்வாதிாகாரந்தான் இஷ்வரனுக்கு வந்து அதனாலேதான் சாம்யம் சொல்லலாகாதோ? என்னவெருளிச் செப்கிறார் இஷ்வரனுக்கு இத்யாதி வாக்யத்யத்தாலே லக்ஷணேதி - லக்ஷணமசாதாரணதர்மமாகையாலே அந்யத்ர வூதி கூடாமையால் ஜானபோகாதிசாம்யத்திலேயே ப்ரமசாம்யசூநிக்குத் நாத்ரயமென்று கருத்து ஆதேயத்வெதிசர்வத்ர சேதனேத்யத்யாஹர்: । சேதனத்வ சத்யாதேயத்வாதிக்கென்றபடி இப்படி முக்திததேயிலும் சேஷத்வவிதேயத்வ வ்யவஸ்திதமாகில் 'ச சம்பதா சமாஹரே' என்கிறபடியே விபந்நிவர்தனவதிபத்ரபாபணமும இஷ்வராதினமாகையாலே-

சா. ப்ர - சாம்ய சாவதாரணம் வதந்நுபயயோர்வ்யவஸ்திதான காசுசன தர்மாநாஹ । ஆகையால் இத்யாதிநா லக்ஷ்மீசஹாயத்வாதிக்கள் இதி பூமிநீலானாயகத்வானந்தபோகப்யங்கூத்வகருதவ்ஜத்வாதி ராதிசத்வதார்த: - அணுத்வாதிக்கள் இதி - பாரதந்ய்ரக்யத்வாதிராதிசத்வதார்த: । நந்வேம் முக்தானா் ப்ரகவத்ரதந்நத்வ ச்ரவதந்ந்ரோ ப்ரகவாந்முக்தாந் கேநசித்வெதுநா புநஸ்ஸசாரம் ப்ராபயேதிதி ஷங்கூயா கிம் முக்தானா் புரூஷார்தாந்ரேசுச்யா புநராவூதிசுசங்க்யதே? உத தேபாமஜானாத்ரா? உபாயானுஷ்டான-

சா. சம் - உபபாதிதமர்தம் நிபகமயதி । ஆகையால் இதி ஜான யுகபதகில விஷயி பரோக்ஷஜானம் । போக: ஸ்வானுகூலத்வப்ரகாரகயாவத்ரஸ்து சரீரகத்வென நிசிலகுணவிசிஷ்டப்ரஹ்ஸ்வரூபசாத்ரகார: । ஆதி ஷத்வாதபஹதபாப்தத்வாதித்ரஹம் - இத்வ சாயுஜ்ய ப்ரெதகதர்மவிதூர்: சேதப்ரெத எவ ப்ரயவசந்நமிநீமமர்தம் ப்ரதிநியததர்மவர்க்ப்ரதசுநென நிவர்தயதி - இஷ்வரனுக்கு இத்யாதிநா - நநு 'நிரஜ்ஜன' இதி சூநீ ப்ரம பதபலாத்ராம்யமேக்யமேவெதி வாக்யம் । அந்யதா முக்தஸ்ய அஸ்வதந்ந --

மூ - இப்படியாகில் 'ந சंपदां समाहारे विपदा विनिवर्तते । समर्थो विद्यते कश्चित् विना पुरुषोत्तमम्' என்கிற நிலையாய் **स्वतन्त्र**ரல்லாத **मुक्त**ருக்கு ஏதேனுமொரு **हेतु**வாலே **आवृत्ति**ஷ்டு வாராதோவென்னில்? அது வாராது 'सायुज्यं प्रतिपन्ना ये तीव्रभक्तास्तपस्विनः । किङ्करा मम ते नित्यं भवन्ति निरुपद्रवाः' என்று தானே அருளிச் செய்தானிறே

சா. சீ - **शङ्कि**தது 'अनावृत्तिश्शब्दात्' என்கிற **न्याय**த்தாலே **परिहरि**க்கிறார் இப்படியாகில் **इत्यादि**யால். **न सम्पदामिति - समाहारे, प्रदाने । शेषभूतरा**கையால் **अस्वतन्त्र**ரான **मुक्त**ருக்கு ஏதேனுமொரு **हेतु**வாலே, **मुक्त**னுடைய **इच्छै** என்ன? **अज्ञान**மென்ன? **ईश्वरेच्छै**யென்ன? **इत्यादि**களாலென்கை **तीव्रभक्ताः, परमभक्तिपरिष्कृताः । भक्तिनिष्ठाः** என்றபடி **तपस्विनः, न्यासरूपतपोनिष्ठाः । 'तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः'** என்றதினே **ते सायुज्यं प्राप्ताः मम किङ्करा भूत्वा नित्यं निरुपद्रवा भवन्ति । नित्यशब्देनापुनरावृत्तिरुच्यते ।** முத்தன் **इच्छै**யால் **वरुम्** **आवृत्ति**ஷ்டுயில்லை

சா. சுவா - **भगवदिच्छादिरूपवक्ष्यमाणहेतु**க்களாலே **पुनरावृत्ति**வாராதோ? என்று **शङ्कि**க்கிறார் இப்படியாகில் **इति - 'मोक्षयिष्यामि'** என்கிற **उक्ति**டோலே '**पुनश्च निवर्तीयिष्यामि**' என்று **भगवदुक्त्यादिप्रबलप्रमाण**த்தாலே **पुनरावृत्ति** **शङ्कि**க்கிறதோ? **पुरुषार्थान्तर**த்திலே தனக்கு **इच्छै** பிறக்கையாலே **पुनरावृत्ति** **शङ्कि**க்கிறதோ? **स्वाज्ञान**த்தாலே **शङ्कि**க்கிறதோ? **स्वतन्त्र**னான **ईश्वर**னுடைய **अप्राति**பாலே **शङ्कि**க்கிறதோ? என்று **विकल्पमभिप्रेत्य क्रमेण उत्तरम**ருளிச் செய்கிறார் அது வாராது **इत्यादिना सायुज्येति - तीव्रभक्ताः, परमभक्तियुक्ताः - भक्तियोगनिष्ठाः - तपस्विनः, अतिशयार्थे मतुप्रत्ययः - 'भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽतिशयाने । ससर्गेऽस्ति विवक्षायां भवन्ति मतुबादयः'** **इति वचनादतिशयिते तपोयुक्ताः 'तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः'** **इत्युक्तीत्या न्यासरूपातिशयित तपोनिष्ठा इत्यर्थः - एवं भूता ये सायुज्यं प्रतिपन्ना ते मम नित्यकिङ्कराः सन्तः यावदात्मसत्तं कैङ्कर्यरतास्सन्तः निरुपद्रवाः पुनरावृत्त्यादिशङ्कारहिता भवन्तीत्यर्थः - स्वयं ताने** இப்படியருளிச் செய்கையாலே **आद्यकल्पम् -**

சா. ப்ர - **समयसिद्धभगवदनुभवप्रीतिरूपत्वस्य मृक्तावगमाद्वा? 'अहं स च मम प्रियः'** **इत्युक्तोपासनसमयसिद्धभगवन्निरतिशयप्रीतिः विषयत्वस्यापगमात्केवलभगवदिच्छया वा? आज्ञप्ताननुष्ठानाद्वा? तदभिमत विपरीतानुष्ठानाद्देति विकल्प्य मुक्तेषु तेषामभावं वक्तुं प्रथमं मुक्तानां पुनस्ससाराभावं वचनतो दर्शयति -** இப்படியாகில் **इत्यादिना उक्तेषु विकल्पेषु-**

சா. வி - **न संपदामिति - समाहारे । ஏதேனுமொரு हेतु**வாலே, **मुक्तस्येच्छया अज्ञानाद्वा स्वतन्त्रस्वेच्छया वा आज्ञोह्यघनाद्वेत्यर्थः तीव्रभक्ताः, भक्तिनिष्ठाः तपस्विनः, न्यासविद्यानिष्ठाः । 'तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः'** **इति श्रुतेः - नित्यकिङ्करा इत्यनेन पुनरावृत्तिर्नास्तीति सूचितम् - येन केनापि प्रकारेण पुनरावृत्तिर्नास्तीति भावः । तदेवोपपादयति । -**

சா. சங் - **त्वायत्तावृत्तिशङ्कापत्तेरित्याशङ्क्य परिहरति -** இப்படியாகில் **इत्यादिना -**

மூ - முமுகுதசுயிஸில் கெவலாசித்தைத்யம், கெவலசித்தைத்யம் அநுபவிக்கையாகிற ஂசுவர்யகெவல்யங்ஙகளில் வுரையு பிறந்தவிது முக்தனுக்கு ப்ரஹ்மாத்மகமாக சர்வததையு கான்கையாலே கெவலானுபவப்ரசங்ங மிலலாமையாலு அந்த புருசார்தாந்த்ரங்ஙகளினுடைய ஡ுஷமெலலாம் நின்யப்ரத்யக்சித மாகையாலு ப்ரதிஸ்திதமாயிற்று ஆகையால் தனனிசசையடிபாக அவுந்திசுஹுயில்லை -

சா. ஡ு - யென்றுமத்தைக் காட்டுகிறார் - முமுகுதசுயிஸில் இத்யா஡ிபால கெவலாசித்தை, அப்ரஹ்மாத்மகத்வெனாசித்தைத்யம் அப்ரஹ்மாத்மகத்வென சித்தைத்யம் அநுபவிசகை கெவலானுபவப்ரசங்ஙம். அந்த புருசார்தாந்த்ரங்ஙகளினுடைய, ஂசுவர்யகெவல்யங்ஙகளினுடைய ஡ுஷம், அல்பாஸ்திரத்வா஡ி஡ுஷசமகம். ப்ரதிஸ்திதமாயிற்று அபுனராவுத்தி஡ென்று ஡ுஷம் ஡ுஷஜானமும ப்ரஹ்மாத்மகத்வஜானமுமிலலாத஡ுபாது -

சா. சுவா - கூடாதென்றபடி - ஡ிதீயித்துக்கு உத்ரமருளிசு செய்கிறார் முமுகுதசுயிஸிலே இதி - இத்ரபுருசார்துவுரையுநிவூதிக்கு உத்ருஷ புருசார்தாந்த்ர஡ர்சனி தான இத்ரபுருசார்துத்தில ஡ுஷ஡ர்சனிதான காரணம். இதிரண்டுமிலலை஡ென்கிறார் - முக்தனுக்கு இத்யா஡ிநா - துரீயித்தில உத்ரமருளிசு செய்கிறார் -

சா. ப்ர - புருசார்தாந்த்ரெக்ஷாரூப சசாரஂது ஡ுபபந்நிக. நிரஸ்யதி - முமுகுதசுயிஸில் இத்யா஡ிநா. ப

சா. வி - முமுகுதசுயிஸில் இத்யா஡ிநா. ப த்ர சுவேக்ஷயா அவுந்திசுஹுயா வாரயதி. ப முமுகுதசுயிஸிலே இதி - அநுபவிக்கையாகிற ஂசுவர்யகெவல்யங்ஙகளில், அநுபவரூபுஂசுவர்யகெவல்யயு: வுரையு஡ுத்பத்து - இது. முமுகுதசாயாமுத்யந்நமி஡ம். வுரையு ப்ரதிஸ்திதமாயிற்று, முக்த஡சாயா ஡்ர஡ பவர்துத்யர்து. ப த்ர ஂதுபுர ஡ுக்ந இத்யா஡ிந்ந: ப ஆகையால், அத: காரணாது - தனனிசசையடிபாக அவுந்திசுஹுயில்லை, ஂசுவர்யகெவல்யானுபவார்து சுவேக்ஷயா அவுந்திசுஹுயா நாஸ்துதி பாவ: ப ஂசுவர்யகெவல்யு புருசார்தா- வித்யஜானுத்பதிஂத்வபாவென அஜானாஸம்பவா஡ஜானஂதுகாவுதி -

சா. சங் - சாம்யமித்யுக்தயுவ ப்ரெ ஡ி஡ு சாம்யஸ்ய பரமத்வம் 'நதத்சமஸ்ச' இதி ஡ுத்யவிரு஡் ஜானபுா஡ிஷு ஡ேசது஡ிபி வுஷம்யவு஡ுயுமெவெதி பாவ: ப தேபா சர்வேஷு ஡ுக்ஷ - இமானுலுக்கான்காமாந்஡ி. ப ச ய஡ி பிதூலுக்காம இத்யா஡ிநா சுவக்ஷந்஡ுதிபராணா புனஸ்ச்ஸரணப்ரயுஜகாவூதாவப்ரமாணத்வாது - 'ஂதென ப்ரதிப஡மானா' இத்யா஡ி ஡்ரவாந்முத்தி஡ெனுவ நின்ய நிரூபத்ரவா இதுக்தேசு நாவுத்திப்ரசங்ங இதி ஡ு஡யம் - அஂதுகா வூத்யயுா஡ாவூதி: புருசார்தாந்த்ரேஷு ஡ுஷா஡ர்சனா஡ா? த஡்ரனி஡ிபி வுரையுபாவநிபந்நநசுவேக்ஷயா வா? ஜானவிகாசவு஡ுயுண ஂயுபா஡ையாஜானா஡ா? த஡்ரானெ஡ிபி ப்ரபுவு஡ுலக்ஷண்யப்ரத்யக்ஷாபாவநிபந்நநப்ரபுவ஡ுபுரிதிவிஷயத்வகூத ப்ரபுவ஡ிக்ஷயா வா? முக்தாவபி ஡ாஸ்த்ரவஸ்யத்வபங்ங்ரென தந்நிபந்நநாஜாநில஡்஡்ரென வா? த஡்ரங்ங்ரெ஡ிபி சுவாம்யபிசத விபரிதானுஷானா஡ா ஡்யாது. ப த்ர ந தாவ஡ா஡ இதிவி஡யா க்ரமென ப்ரதுத்ரம் - முமுகுதசுயிஸில் இத்யா஡ிநா. ப விபரிதமான அநுஷானமில்லை இதுத்நென - ஡ிறந்த வுரையு ப்ரதிஸ்திதமாயிற்று இதுந்வய: ப தத: பலிதமுபசஂ஡்ரதி. ப ஆகையால் இதி -

சா. வி - ஷட்பாபி நாஸ்தீत्याஹ - சித்சிதீசுவரேதி - சார்வஜ்வாந்நிரதிசய ப்ரீதீரூபாந்ந பக்த்யுபந்நே: 'ச
 ச மம ப்ரிய: ' இத்யபிமானவாந் சத்யஸஹ்ஸுபு பகவாநபி ந நிவர்தயதீத்யாஹ - பகவத்ப்ரிஷயவீலக்ஷணேதி -
 அப்போது, முக்ததஷாயா - ஷாஸ்த்ரங்களுக்கு நிலமிலலாத பகவத்வீலக்ஷணமெல்லாம், ஷாஸ்த்ரேண
 ஜாதும்சக்யஸ்யாபி க்ருதந்வீலக்ஷணஸ்ய ப்ரத்யக்ஷமானபடியாலே, ப்ரத்யக்ஷதயா - நிரதிசயப்ரீதீரூபாந்ந
 மாய், முன்பு பிறந்த பக்திஷப்தவாச்யமான ப்ரீதீரூபாந்நஜ்நானமியேததிஹ விசேஷ்யம் - தலைக்கட்டிற்று,
 சமாப்நோதி சம்பூர்ண பவதீத்யர்த: - இஷ்வரனுடைய ப்ரீத்யதிசயம், இஷ்வரஸ்ய ப்ரீத்யதிசய: । அவன்
 தன்னாலும், பகவதாபி । நியமிககவொண்ணாதபடி, நியமயிதும்சக்யதயா । கரைபுரண்டு,
 உதேலஸ்சந் । இவனோடு, அநேந முக்தேந சஹ । பரம்பரயாசவந்நமுடைய, பரம்பரயா சவந்நவிசிஷ்டானி -
 தீடர்நிலங்களும், உந்நதஸ்தலாஸ்வபி - பாபபாசுர்யேண ப்ரீதிவிஷயத்வானஹ்ணயபி । ஏறிப்
 பாயும்படியாயிற்று, அஹ்ருஹ ப்ரவஹ்நிதீவ பவதி - அதோ பகவாந் சுவேச்யா ந புந -

மூ - ईश्वरனுடைய इच्छையாலே पुनरावृत्तिபுண்டாகிறதோவென்று शङ्कிக்கவொண்ணாது
 शास्त्रवश्याधिकारं கழிகையாலே मुक्तदशैயில आज्ञातिलङ्घनமில்லை அவனுக்குப்பே
 தனக்குகட்பாகையால் ईश्वराभिमतத்துக்கு विपरीतமான अन्धानமில்லை ஆகையால்
 कैङ्कर्यपर्यन्तपरिपूर्ण ब्रह्मानुभवरूपமான मोक्षाख्यपुरुषार्थ மேல் யாவதாत्मभाவிடாயிற்று.

सा. दी - विहिताकरणादिमूलமான भगवदप्रीतिடால் வரும் आवृत्तिशङ्कையைப் परिहरிககிறார்.
 शास्त्रवश्याधिकारमित्यादिடால் - ईश्वरानभिमतानुष्ठानத்தால் शङ्कையைப் परिहरிககிறார்
 அவனுக்குப்பாலே इत्यादिடால் ईश्वरன் मुमुक्षुदशैயில शास्त्रजन्यकतिपयवैलक्षण्यज्ञानத்தால்
 प्रियेनानलनिपिडोत्तु सकलवैलक्षण्यप्रत्यक्षज्ञानமுடைய मुक्तविषयத்தில் अनिशयिनप्रियनाம் -
 இவனும் ईश्वरனுக்கு पूर्वपिक्षया प्रातिविषयनाம் ஆகையால் पुनरावृत्तिशङ्कையில்லையென்று
 கருத்து पुनरावृत्तिशङ्काभावத்தை निगमிக்கிறார். ஆகையால் कैङ्कर्यपर्यन्तेत्यादिடால்

सा. स्वा - स्वतन्त्रனுக்கு अप्रीतिनिमित्तமில்லையென்று கருத்து- द्वितीयविकल्पத்தில் उत्तरमनुளிச
 செய்கிறார் शास्त्रेति - तृतीयத்தில் उत्तरमनुளிச செய்கிறார் அவன் इति - भक्तियोगनिष्ठனுக்கு
 अनुभवमात्रं पुरुषार्थமென்றும், प्रपन्नன்னுக்கு कैङ्कर्यं पुरुषार्थமென்றும், சிலர் பிரியச் சொல்லா
 நிற்க एकरूपமாக पुरुषार्थस्वरूपकथनं கூடுமோ? किञ्च இவ் अनुभवं विद्याजनितமாகையாலே
 जन्यमात्रத்துக்கு अनित्यत्वமும சொல்ல வேண்டாலோ? எனகிற शङ्कையை परिहरियா
 நின்றுகொண்டு उपसहरிக்கிறார் ஆகையால் इत्यादि ஆகையால் 'किङ्करा मम ते नित्यम्' என்று
 भक्तனுக்கும் कैङ्कर्यं சொல்லுகையாலே पुरुषार्थभेदकथनमसङ्गत மென்றபடி मोक्षाख्येति -
 जन्यமானாலும் अविद्याकर्मवासनादि समस्तप्रतिबन्धक ध्वंसात्मकமாகையாலே जन्यत्वेऽपि प्रध्वंसस्य
 मतान्तरे नित्यत्ववद्वावान्तराभावपक्षத்திலும் संसारध्वंसात्मक परिपूर्णब्रह्मानुभवस्योत्तरावधिरहितत्वरूप
 नित्यत्वोपपत्ति என்று கருத்து- இப்படி पुनरावृत्तिशङ्का परिहारமாகையால் परमसाम्यश्रुतिக்கு
 'जगद्व्यापारवर्जनं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चभोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च' என்று सूत्रकारा भोगमात्रத்திலே
 साम्यமென்று समर्थிக்கிறாப்போலே இப்படி शङ्कைகளையும் परिहरिक्क வேண்டாலோ?

सा. प्र - पूर्व भगवत्प्रीति दवीयसामपि प्रपन्नसंबन्धि सम्बन्धे सति प्रीतिविषयत्वं यथा भवेत्तथाऽभवदित्यर्थः
 पञ्चमं पुनरावृत्तिहेतुं निरस्यति शास्त्रवश्येत्यादिना - षष्ठं निरस्यति - அவனுக்குப்பாலே इत्यादिना
 तत्प्रीत्यैव स्वस्य प्रीतिमत्वात् - एवं पुनस्ससरणहेतून् सोपपत्तिकं निरस्य अत एव परिपूर्णानुभवो
 यावदात्मभावीति निगमयति - ஆகையால் इति - आवृत्तिहेतूनामभावादित्यर्थः மேல் अर्चिरादिना
 देशविशेषप्राप्त्यनन्तरमित्यर्थः । -

सा. वि - निर्वर्तयतीति भावः - आज्ञातिलङ्घननिमित्तपुनरावृत्तिशङ्कां वारयति शास्त्रवश्याधिकारं
 कृत्रिकेयाले इति - उत्तरावधिराहित्यप्रतिपादनमुपसंहरति - ஆகையாலே इति - अपुनरावृत्ति -

सा. स - ततः फलितमुपसंहरति - ஆகையால் इति । -

सा. सं - उपपादितमर्थं सूत्रकारोक्त्या दृढयति ॐ इति ।

सा. सं - उत्तमधिकारार्थं गाधया सङ्गृह्णाति । गृणी इति । सर्वसमुद्धिमत्पदमारुह्य -

மூ மெல்லாவயிர்க்குமிதமுகககும், நாறுதுழாய் முடிநாதனை நண்ணியடிமையினம், கூறுகவர்ந்து குருக்கள் குழாங்கள் குறைகழல்கீழ்.

சா. दी - பதத்தை, परमपदத்தையென்றபடி ஏறி अर्चिरादिमार्गத்தால் आरोஹித்து எல்லாவயிர்க்கும், सकलचेतनाக்கும் இதமுகககும், हितத்தை உகந்திருக்கும்வரான, நாறுதுழாய் முடிநாதனை, இது सर्वाकारविशिष्टत्वोपलक्षणम् - நண்ணி, கிட்டி அடிமையில் நம் கூறுகவர்ந்த குருக்கள் குழாங்கள், भगवत्कैङ्कर्यத்தில நம அசித்தை இவர்களுக் குமாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்ட गुरुपरम्परையினுடைய குறைகழல்கீழ், आभरणध्वनिदால் शब्दிக்கின்ற श्रीपादपद्मपरिमर்த்தில அவர்களோடே -

सा. स्वा - பதம், परमपदத்தை ஏறி, अर्चिरादिमार्गத்தாலேயுடையது எல்லாவயிர்க்கும், समस्तात्मक குகுகும், இதமுகககும் 'सकृदेव प्रपन्नाय तवास्माति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाय्येतद्व्रतं मम' என்கிறபடியே अल्पव्याजरूपहितத்தையுடைய 'प्रेम्णा भूयैव मे भवेत् । कथञ्चिदुपकारेण कृतेनैकेन नृप्यति' என்கிறபடியே உககுகுமவனான நாறுதுழாய்முடி, परिमलयुक्तமான திருத்துழாய் முடியிலேயுடையவனான நாதனை, परमशेषिபை நண்ணி, கிட்டி அடிமையில் कैङ्कर्यத்தில நம கூறு, நமமுடைய அசித்தை, கவர்ந்து இவர்களுக்குமிந்த दायभूतपुरुषार्थமுண்டாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்ட எம்மீசர் விண்ணோர்பெருமான் மாசின் மலரடிக்கீழெழமைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே' என்கிறபடியே நம कृषिफलिத்ததென்று, உகந்து अभिनवेशित்திருக்கிறவென்றபடி குருக்கள், गुरुக்களுடைய குழாங்கள், समूहத்தினுடைய, குறைகழல்கீழ், शिरसु -

सा. प्र - எழிலடத்தேறி, 'य यं कामं कामयते सोऽस्य सङ्कल्पादेव समुत्तिष्ठते - तेन संपन्नो महीयत' इत्युक्तप्रकारेण सर्वाभीष्टाभिवर्धक परमपदमधिरह्य । எல்லாவயிர்க்கும் இதமுகககும் 'सर्वस्य शरणं सुहृत् । समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति कश्चन' इत्युक्तप्रकारेण सर्वप्राणिहितपरम् - நாறுதுழாய்முடி நாதனை, दिव्यगन्धतुलसीदामालङ्कृतमकुटविराजित स्वामिन - நண்ணி समीपं प्राप्य - அடிமையில் நம் கூறுகவர்ந்த कैङ्कर्ये अस्मदश स्वीकृत्य भगवदिच्छानुगुणस्वेच्छया सर्वविधकैङ्कर्यं कृत्वेत्यर्थः குருக்கள் குழாங்கள், गुरुसमूहानां, குறைகழல்கீழ் मञ्जीरशब्दविशिष्ट पादारविन्दाधस्तात् -

सा. वि - सर्वाभीष्टवर्धकं पदम् । ஏறி आरुह्य । எல்லா உயிர்க்குமிதமுகககும், 'सर्वस्य शरणं सुहृत्' इत्युक्तप्रकारेण सर्वेषामात्मनां हितम् । உகக்கும், अभिलषितम् । நாறுதுழாய் முடி நாதனை நண்ணி, सुगन्धतुलसीदामालङ्कृतकिरीटं स्वामिनं संनिहितं प्राप्य । அடிமையில், कैङ्कर्ये - நம்கூறு अस्माकमंशम् । एतावत्यर्थन्तं त्यक्तं भागम् । கவர்ந்த, स्वीकृत्य । குருக்கள் குழாங்கள், गुरुसमूहानां - குறைகழல் கீழ், मञ्जीरविशिष्ट चरणारविन्दयोरधस्तात् -

सा. सं - सर्वेषामात्मनाम् । இதமுகககும், स्वरूपानुरूपपुरुषार्थसिद्धौ प्रियमाणं सुगन्ध-तुलसीदामालङ्कृतकिरीटवान्नाथसमीपं प्राप्य । அடிமையில் நம் கூறுகவர்ந்து, कैङ्कर्येऽस्मदंशं स्वीकृत्य गुरुणां सङ्घस्य मञ्जीरशिञ्जितवच्चरणारविन्दाधस्तात् । -

மூ - மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழுமடோகத்துமன்னுவமே || 29 ||

சா. வீ - கூடவென்று கருத்து. மாறுதலின்றி புனராவூத்தியிலலாதபடி. மகிழ்ந்தெழு மடோகத்து. பரிபூர்ணவ்ஹ்யானுபவத்தால் நிரநிஷயானந்தயுக்தராய் எழுமடோகத்து உபயுக்திபரி வர்ஷிக்கின்ற கைட்யசாம்யாஜ்யாபிவூத்தியைப் பெறுகைடாகிற ஸாத்தில ஸ்திரமாக வர்க்க பெறக் கடவோமென்கை || 29 ||

சர்வதேசசர்வகால சர்வாவஸ்தோசித சர்வவிதபுருஷகைட்யம் மூமிங்கே படிபேன் மனஸ்ஸிலே

சா. சுவா - நிக்ஹித மயா பதமதக்ஷணம் லக்ஷயதாம் என்கிற விமலஸ்த்யஜயதோகமாக த்ருய்யந்தஸ்தாபகோட்யம் தூதரமமுநா தத்வதூஷிஷ் வூஷா திஷ்யா சாதிஷ்யமேததிஷிதிஷிப (ல) தஹோ திஷ்டிமஸ்தாதிநிய . ஸுஷ்கோபந்யாஸஸிஷ்யாபதிமகதரததீரவிதவ்ஹோதீ குடாககிரீடமஸ்தாபதகடகமஸௌ வாமபாதி விபர்து என்கிறாப் போலே நியதிவிபூதியிலும் பபவதா சவஹ்மானததபாதிதகடகாதிஷவ்ஹங்கனோடே கூடியிருக்கிற திருவடிகளுடைய அஹோபாத்தில் அவ்விதத்திலேயிருந்து வந்தாதிபூர்வமாகவென்றபடி மாறுதலின்றி புனராவூத்தியிலலாத, மகிழ்ந்தெழும, மகிழ்ந்தென்கிறத்தககு மன்னுவமேமென கிறத்தோடே அந்யம் எழும், உஷ்ணமாகாநிறகிற ஸுரபரமபாஸநிபாநத்தாலே 'பாப்யத்யஸௌ ஸுஜநை: ப்ரதமாதிருதம்' என்கிறபடிபே அந்யந்தபாப்யமான பபாத்த, பபாத்திலே சர்வதேச சர்வகால சர்வாவஸ்தோசித சர்வவிதகைட்யம் பரந்தபரிபூர்ண வ்ஹ்யானுபவானந்தத்திலே - மகிழ்ந்து நிரநிஷயபூதியுக்தராய் மன்னுவமே, ப்ரதிஸ்திதங்கனானோமென்கை || 29 ||

இப்படி ஸுபவிஹ்விபூதியாதி விஸிஷ்வஹ்யானோ பப்யதயானுபவ புரூபார்த்தமெனறு, சொன்னது கூடுமா? ஸுபவிபூதியாதிதககு பப்யதயா அநுபவமுண்டாகில் முக்தனககு ப்ரஹ்மெனறுமே பப்யமென்கிறது விருதிபாதோ? அநுபவமே புரூபார்த்தமானால் கைட்யம் புரூபார்த்தமென்கிறது விருதிபாதோ? கைட்யம் அநுபவபரிவாஹமாட்க் கொண்டு புரூபார்த்தமென்னில் அந்த கைட்யம் அஷ்டபஞ்ச காலபாபயணனான இவ்அதிகாரிக்கு ஸ்ஸாரதசௌயிலும் சித்தித்திருக்கைடாலே கைட்யத்திலே முக்திதசௌயில் விஸேஷமுண்டோ? கிவ, இப்புரூபார்த்தநிரூபணமிருகு வ்யர்த்தமன்றோ? முக்தனககு இதினாலே -

சா. ப்ர - மாறுதலின்றி, விஷ்ணுதராஹியேன - மகிழ்ந்தெழுமடோகத்து, மன்னுவமே, நிரநிஷயபூதியாவ்ஹமான கைட்யாப்யபபாஜே தூத ப்ரதிஸ்திதா பவேமேத்யர்த்த: || 29 ||

ததந்முக்தானா ததத்கைட்யம்விருதிபூபர்ப்ரஹ்மாஷதௌ: கலூலவத் ப்ரதிஷணமுத்யாபமானகலஹேன கர்வூரிதா: ஃகஸ்திந் ஃகணே பரிபூர்ணபூபவ:, அநந்தரஃகணே கைட்யம்விருதிபூப, அநந்தரஃகணே வ கைட்யம்பரணம், புநஸ்சானுபவ இத்யேவ் நிரந்தரம் பாயமானா: ஸுபஸௌநகநாரதாதி -

சா. வி - மாறுதலின்றி, விஷ்ணுதராஹியேன . மகிழ்ந்து, பூதியா . எழும், வ்ஹமானே - பபாகத்து, பபாஜே கைட்யாப்யே - மன்னுவமே, தூத ப்ரநிஸ்தாஸ்யாம: || 29 ||

சா. ஸ் - மாறுதல் இத்யாதி . விஷ்ணுதராஹியேன பூதியாவ்ஹமானபபாஜே ப்ரதிஸ்திதா பவேமேத்யர்த்த: . பரமபதிப்யாசார்யாதிநதயேவ பரிபூர்ணபூபவபநித கைட்யம்மேவ ஸ்யாதிதி பாவ: || 29 ||

மூ - அவித்ரான்தத்ரதாஸதகலஹ்ஹலுல (விஷமா) கலுஷா மமாவித்ரீயாஸுர்மநஸி முநிஸித்ராதிஸுலபா: |-

ஸா தி - ப்ரத்யக்ஷமாகத் துதான்றககடவதென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் அவித்ரான்தெதி முநிஸித்ராதிஸுலபா: |
முநய: , ஸ்வேதத்ரீபவாஸிகள் சித்ராத: , நித்யசித்ராத்ர அநந்தரூடவிஷ்வக்ஸேநாதிக்கள - ஂதிஸித்ராத்தால் முத்ர
ரூஹிதம்-யத்ர, வைகுநதததமரரும் முனிவரும்' என்று நித்யமுத்ராத்கு சுலபங்களாய
அவித்ரான்தெதி-மம மநாஸி அவித்ரான்தம், அநுபரதம் | யத்ரத்ரதாஸதத் தத்ரத்ரீயவிஷயாடரஸதம் |
அவித்ரான்தஸித்ராத்ர கலஹ்விஸேஷணமாகவும- தஸ்யான்யுந்யகலஹ: , இத்ர மயா கர்த்வ்ய-இதமபிமயா
கர்த்வ்யமித்யேவ்ரூபங்களான த ஂவ கலுலஸத்ரதா: , தீ: கலுஷா: -அந்யத்ர ஸித்ரவஸாத்ரிக்ரயமாண -

ஸா. ஸ்வா - ப்ரயுஜநமிலலையே? என்கிற ஸித்ரீகளைத் ப்ரஹ்ரிதாநின்றுகொண்டு
தெருவிதாய்ப்பட்டவன ததாக்கத்தைக் கண்டு க்ருத்ரநீர்த்ரபாநத்தை ஂசித்தகிறாத்தோலே
மும்புக்ஷவான துவ்அஹிகாரி, ஸப்ரகாரமாக பூரூஷார்த்நிர்நய திறந்தவாறே முத்ரதஸீயில்
ஸஸாரதஸாத்தாவுத்ரமான நித்யரெலலாரும் தண்ணும கீத்ரீயப்ரம்ப்ரயேல்லாமிநத க்ஷணத்திலே
ஒருத்தனாகத்தானே தண்ணும் தடி அநுப்ரவமுத்ரதாக்க வேணுமென்று த்வரீயாலே
ப்ரார்த்தகிறாரென்று அருளித் செய்கிறார்- அவித்ரான்தெதி | அவித்ரான்தம், அநுபரதம் | ஸஸாரதஸீயில்
ஸாஸ்வஸ்யதயா ப்ரமிதப்ரஜதயா த ஒரு கீத்ரீயத்ரதீ கீத்ரீயமித்ரீயாலே ஂபரதீயாய் வேறு
த்ரதீயுத்ரதாக்கிறாத்தோலேயன்றிக்ரே ஂகக்ஷணத்திலே தானே அநேகத்ரதீய வஸ்துப்ரதீயாகாமால்
ஂதத்ரமபிவ்ரதீயாகா நிற்கிற என்றதடி - த்ரதாஸதங்களுதைய. கீத்ரீய கர்த்வ்யமென்கிற
த்வரஸதங்களுதைய இதானிமேவ பாடஸவாஹந கர்த்வ்யம் - இதானிமேவ த்ரத்ரதாமராதிதாரணவிஜந்
கர்த்வ்யமித்யாதித்வராரூபத்ரதாஸதங்களுதைய கலஹ்ங்களாகிற கலுலங்களாலே கலுஷா: ,
காலுஷ்யமாவது கீத்ரீயங்களுக்கு ஒரு கீத்ரீயத்தைத் பார்த்தால் பின்னையமென்று ஂத்ரக்ஷமாக
துதான்றகை ஂவம்ப்ரநகாலுஷ்ய யுத்ராத்ர | முநிஸித்ராதிமுலபா: , 'வைகுநதததமரரும் முனிவரும்'

ஸா. ப்ர - முநிநா ஸ்வேதத்ரீபவாஸிப்ரஹ்ரிதசித்ராதானா த்ர சுலபா: - ஸேஷத்வநித்யம்ய த்வாபஹதபாப்த்வாதி
ஸ்வகுணவிஸிஷ்ரத்ரஹ்விஷயதயா மஹுஸ்சுத்ரக்ஷரவத்யந்த ப்ரூக்யதமா: அநுப்ரவப்ரரிவாஹா அஸ்தாக ப்ரவையுரித்யாஹ-
அவித்ரான்தெத்யாதிநா யத்ர, அநவரதகீத்ரீயதிகிஷாரூபத்ரதா-

ஸா. வி - அவித்ரான்தெதி - முநிஸித்ராதிஸுலபா: | முநய: | ஸ்வேதத்ரீபவாஸிந: | சித்ராத: , நித்யசித்ராத: |
அநந்தரூடாடய: | தेषா சுலபா: | அவித்ரான்த, அநவரதம் | யத்ரத்ரதாஸதம், தத்ரத்ரீயவிஷயாடரஸதம் |
தஸ்ய கலஹ: , 'அஹ் ப்ரவ்மஹ்ப்ரவ்ம்' இதி ப்ரஸ்ப்ரஸ்ப்ரதா: ' கலுல இவ ப்ரநிக்ஷண ஜாய -

ஸா. ஸ் - அத்ர ப்ரரிபூர்ணப்ரஹ்ரிவப்ரரிவாஹ்ரூபாப்திலகீத்ரீயாவித்ரீயப்ரார்த்தயதே அவித்ரான்தெதி - ஂப்யுப்ரரி வ்ரத்ரமானா: -
அஹ் ஸர்வ் கரிஷ்யாமி அஹ் ஸர்வ் கரிஷ்யாமித்யாதிரூபயாத்ரதா தஸ்யாஸதத், அஸத்ரயாத்ரத்ரதாஸமூஹ: - ததுப்ரயுரீய:
கலஹ: கலஹா ஂவ கலுலா: - தீவிஷமா: , துரவகாஹா: - முநய: , ஸூகாடய: | சித்ராத்ர, ஸ்வேதத்ரீபவாஸிந: ,
ஂதிஸித்ராதேந நாத்ரமுநி -

மூ - மधुக்ஷீர்ந்யாயஸ்வகுணவிभवासञ्जनகனம்மஹானந்த்ரஹானுभवपरिवाहा-

சா. दी - तिरोहितोत्कर्षमात्रं विषमा: என்று பாठமானபோதும் उत्तरोत्तरविषयश्रद्धातिशयेन विषमங்களென்கை- மधुக்ஷீர்ந்யாதி - மधुசப்ரக்ட்ஷீர்ந்யாயத்தாலே அதாவது மधुசப்ரக்ட்ஷீர் அத்யந்த் ரஸ்யமாமே அட்டடிபென்றபடி ஸ்வகுணவிभवासञ्जनेन, स्वस्य जीवात्मनो मुक्तस्य ये गुणविभवा:, अपहतपाप्मत्वादिसंबन्धः - तैरासञ्जनं, सम्मिश्रणम् एकमात्रकं कलङ्कैक तेन कनत् आदीप्यमानम् - अत्यन्तभोग्यभूतमेतन्नाह जीवगुणसंबन्धाद्ब्रह्मगुणानां रसाधिक्यं भवति यन्महानन्दं, ब्रह्म, निरतिशयानन्दस्वरूपस्वभावं परं ब्रह्म श्रीमन्नारायण. तस्यानुभवपरिवाहाः, परिपूर्णानुभव जनितप्रीतिकारितकैङ्कर्यस्वरूपங்களாய் परिवाहा, கடைவாய்த்ததல் बहुविधाः, छत्रचामर भृङ्गारपतद्गहादिरूपेण नानाविधाः - ममाविर्भूयासुः, देहात् परतः प्रत्यक्षा भवेयुः என்று प्रार्थிக்கப்படுகிறதென்கை यद्वा, मम मनसि -

சா. स्वा - என்கிறபடியே मुनयः, सनकादयः । श्वेतद्वीपवासिनो वा - सिद्धा नित्याः । आदिशब्दத்தாலே முக்தர்கள் ग्रहिक्कப்படுகிறார்கள் இவர்களுக்கு சுலபா. सुखलभ्याः । அவர்களாலே नित्य भोग्यமாகப் பண்ணப்படுகிற என்றபடி स्वगुणेति, स्वेति ब्रह्मपरम् - स्वस्य गुणाः, वात्सल्यादयः । विभवाः, विभूतयश्च-तेषामासञ्जनेन, ससर्गेण- कनत्, अत्यन्तभोग्यतया देदीप्यमानम्- स्वत एव महानन्दरूप ब्रह्म 'स्वया दीप्त्या रत्नं भवदपि महार्धं न विगुणं न कृणु स्वातन्त्र्यं भवति च न चान्या हितगुणम्' என்கிறபடியே स्वगुणத்தாலே வந்த भोग्यतातिशय गुणिக்கு गुणமாகையாலேயும் गुणविभूत्यादिभोग्यத்தை गुणी भोग्यताशेषமாகையாலே स्वतन्त्रब्रह्मव्यतिरिक्त भोग्यान्तरमில்லாமையாலே ब्रह्मமே भोग्यமென்கிறத்துக்கும் विरोधமில்லைபென்று கருத்து- एव भूतस्य जन्मानुभवस्य परिवाहाः, कैङ्कर्यविशेषा बहुविधाः, अनन्तप्रकाराः - मम मनसि आविर्भूयासुः, करणसापेक्षमात्रात् करणानुसारत्तालே किञ्चिद्विलबादिसभावितम् । அன்றிககே தானே स्वत एवाविर्भूयिककककடவதுகளென்றபடி இவ்அधिकாரிக்கு இப்படிப்பட்ட -

சா. प्र - शतैरहं प्रथमिकायामत्यन्तं कलहायमाना? मुनिसिद्धादि सुलभाः मधुसंसृष्टक्षीरवदत्यन्तभोग्यतमा ब्रह्मगुणविविधब्रह्मानुभवपरिवाहा इदानीं मम मनस्याविर्भूयासुः -

சா. वि - मासा इत्यर्थः तैः कलुषाः मिश्राः । विषमा इति पाठान्तरम् । बहुविधाः, मधुक्षीरन्यायेन । मधुसंसृष्टक्षीरवत्स्वगुणविभवासञ्जनेन, स्वानन्दादिगुणसंबन्धेन । कनत्, अत्यन्तभोग्यं यन्महानन्दं, ब्रह्म - तस्यानुभवः तद्विषयानुभवः तस्य परिवाहाः अभिवृद्धयः अनुभवातिशयेन -

சா. सं - प्रभूतय उच्यन्ते - मधुमिश्रक्षीरन्यायेन स्वस्य मुक्तात्मनो गुणानां ज्ञानानन्दादीनां विभवः, ऐश्वर्यम् । तदासञ्जनेन, जीवसंबन्धानन्दसंमिश्रणेन - कनत्, अधिकं शोभमानः । महान्निरतिशयः; आनन्दो यस्य तस्य ब्रह्मणो योऽनुभवः तत्परिवाहरूपाणि कैङ्कर्याण्याविर्भवेयुः ।

मू - बहुविधाः ॥ ४९ ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्रीमद्रहस्यत्रयसारे परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारो द्वाविंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

सा. दी - आविर्भूयासुः என்கை प्रथमपक्षத்தில் மோक्षம் પ્રार्થితமாம் இப்பகத்தில் प्राप्यत्वरासिद्ध्यर्थமாக
फलस्वरूपத்தில் विशदज्ञान प्रार्थितमாம் ॥ ४९ ॥

इति श्रीसारदीपिकाया परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारो द्वाविंशः ॥

सा. स्वा - कैङ्कर्यத்தில் પ્રાર્થનાતિરેકડેம இவ்அधिकாரத்தில் फलव्युत्पादनத்துக்கு પ્રયोजનமென்று
கருத்து ॥ ४९ ॥

इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यां परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारो द्वाविंशः ॥

सा. प्र - रित्यादिना । अविश्रान्तेत्यादिना ॥ ५० ॥

इति श्रीसारप्रकाशिकायां परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारो द्वाविंशः ॥

सा. वि - प्रीत्या बहुविधकैङ्कर्याणीति बुद्धिमुत्पाद्य कैङ्कर्याणि कार्यन्ते - अतः प्रीतिकारितकैङ्कर्याण्येव
परिवाहा इत्यध्यवसीयन्ते - मम मनसि आविर्भूयासुः, विशदं भासन्ताम् । प्राप्य त्वरातिशयसिद्धय इति
भावः ॥ ४९ ॥

इति श्रीसारविवरिण्यां परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारो द्वाविंशः ॥

सा. सं - इत्थं પ્રાર્થિતસિદ્ધિ कैङ्कर्यान्तमाविभविन आद्यापि मनोवृत्तिप्रतिघातकाभावेन मनसीदानीं
माविर्भूयासुरितीव પ્રાર્થનम् ॥ ४९ ॥

इति श्री सारप्रकाशिकासङ्गहे परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारो द्वाविंशः ॥

சா. தி - இனி இந்த அர்த்துநுசாஸனரூபபாத்தில அபிகாரார்த்தங்களைடெலலா஡ொரு ஸ்லோகத்தால் அநுக்ரமித்தருளுகிறார் சந்ருஷ் இதி-சந்ருஷ்: , அய் சஸாரி சேதன: ப்ரதய சந்ருஷ்: ப்ரதயகருகூபாகதாஸித: - உபோ஢்஢ாதாபிகாரார்த்த உக்த: சாரவாஸித், ரஹ்யத்ரயரூபசாரஜ: - சாரநிஷ்கர்பாபிகாரார்த்த: । ஸ்வபரநிஸிததீ: - ஸ்வவிஸயா பர஡ாத்஡விஸயா நிஸிதா -

सा. प्र - एवं तत्त्वहितपुरुषार्थान् रहस्यत्रयप्रतिपादितानुपदिश्यतोऽधिकमुपदिष्ट स्थिरीकरणमन्तरेणोपदेश्याभावादुपोद्धाताधिकारमारभ्य परिपूर्णब्रह्मानुभावाधिकारपर्यन्तानामधिकाराणामर्थं सङ्कल्प्य दर्शयन्नुपदेशं निगमयति - सन्दृष्ट इत्यादिना - सन्दृष्टः, सदाचार्येण भगवत्कैङ्कर्यं योग्यस्यादित्यवलोकितः । तद्धेतुभूतजायमाणकालीन भगवत्कटाक्षविषयभूतश्चेत्यर्थः - एतेनोपोद्धाताधिकारस्सङ्गृहीतः - सारवाग्वित्, सकलशास्त्रसारभूतं रहस्यत्रयं जानन् । एतेन सारनिष्कर्षाधिकारस्सङ्गृहीतः - स्वपरनिश्चितधीः, स्वपरविषयसंयङ्गज्ञानवानित्यर्थः चिदचिदोश्वराणां निष्कृष्टस्वरूपस्य प्रधानप्रतितन्त्रार्थ-

सा. वि- अनुशासनभागाधिकाराथनिकेन श्लोकेन सङ्गृह्णाति - सन्दृष्ट इति - अयं संसरन् चेतनः - सन्दृष्टः प्रथमं गुरुकटाक्षेण विषयीकृतः - अयमुपोद्घाताधिकारार्थः - सारवाग्वित्, रहस्यत्रयसारज्ञः - सारनिष्कर्षधिकारार्थः - स्वपरनिश्चितधीः, शरीरशरीरिभावादि -

सा. सं अथ बुद्धिसौकर्याय द्वाविंशत्यधिकाराथनिकेन श्लोकेन सङ्गृह्णाति- सन्दृष्ट इत्यादि- सन्दृष्ट इत्यनेन विधिपरिणतिभेदाद्वीक्षित इत्युपोद्धाताधिकारार्थस्य - सारवाग्विदित्यनेन सारनिष्कर्षाधिकारार्थस्य, स्वपरनिश्चितधीरित्यनेन प्रधानप्रतितन्त्राधिकारार्थपञ्चकाधि -

मू - सङ्गजिनैकसंस्थः, स्पष्टोपायोऽतिखिन्नस्सपरिकरभरन्यासनिष्पन्नकृत्यः । -

सा. दी - निश्चिता धीर्यस्य सः - तेन प्रतितन्त्रार्थपञ्चकतत्त्वत्रयपरदेवतापारमार्थ्याधिकारार्थस्सूचिताः - सङ्गजित्, ऐश्वर्य कैवल्यानभिलाषः तेन मुमुक्षुत्वाधिकारार्थः । नैकसंस्थः, अधिकारद्वयज्ञानवान् - अधिकारविभागाधिकारार्थः - स्पष्टोपायः, स्पष्टत्वेन निर्णीतः उपायविभागाधिकारार्थः - अतिखिन्नः, सञ्जाताकिञ्चनत्वानन्य गतित्ववान् - प्रपत्तियोग्याधिकारार्थः - सपरिकरभरन्यासनिष्पन्नकृत्यः, सपरिकरशब्देन परिकरविभागाधिकारार्थः - भरन्यासशब्देन साङ्गप्रपदनाधिकारार्थः - निष्पन्नकृत्यशब्देन कृतकृत्याधिकारार्थस्सूचितः -

सा. स्वा - स्सन् स्वस्य भोग्यतयाभिमतचेतनपरः । परः, ईश्वरः । तेषु निशिता निश्चिता धीर्यस्य सः - अनेन प्रधानप्रतितन्त्रार्थपञ्चकतत्त्वत्रयपरदेवतापारमार्थ्याधिकारार्थ उक्तः - सङ्गजित्, सङ्गो विषयसङ्गः - तज्जित्, मुमुक्षुत्वाधिकारार्थ उक्तः - नैकसंस्थः - नैकेषु, अनेकेषु । भक्तिप्रपत्त्यादिभेदेषु संस्थानिष्ठाऽधिकारः यस्य सः - अधिकारविभागाधिकारार्थ उक्तः - स्पष्टोपायः - स्पष्टो उपायो यस्य सः - उपायविभागाधिकारार्थ उक्तः । अतिखिन्नः, उपायान्तरानधिकारेण शोकाविष्टः - प्रपत्तियोग्याधिकारार्थ उक्तः - सपरिकरेण भरन्यासेन निष्पन्नं कृत्यं यस्य सः । सपरिकरभरन्यास निष्पन्नकृत्यः - परिकरेति परिकरविभागाधिकारार्थः भरन्यासेति साङ्गप्रपदनाधिकारार्थः -

सा. प्र - पञ्चकतत्त्वत्रय परदेवतापारमार्थ्याधिकारे निर्णीतत्वात्स्वपरनिशितधीरित्यनेनाधिकार चतुष्टयार्थस्सङ्गहीतः - सङ्गजिदित्यनेन मुमुक्षुत्वाधिकारस्सङ्गहीतः नैकसंस्थः, एकत्र भक्तिप्रपत्त्योरन्य तरस्मिन्नेव सयविस्थितः - कर्तव्यताज्ञानं यस्य सः । एकसंस्थस्स न भवतीति नैकसंस्थः - अनेकाधिकारज्ञ इत्यर्थः । एतेनाधिकारविभागाधिकारार्थस्सङ्गहीतः - स्पष्टोपाय इत्युपायविभागाधिकारार्थः सङ्गहीतः - अतिखिन्नः, अकिञ्चनत्वे सत्वे सत्यनन्यगतिकात्वादित्यर्थः - एतेन प्रपत्तियोग्याधिकारार्थस्सङ्गहीतः - सपरिकरभरन्यासनिष्पन्नकृत्य इत्यनेन परिकरविभागाधिकारसाङ्ग -

सा. वि - रूपेण स्वपरज्ञानवान् - अनेन प्रतितन्त्राधिकारार्थपञ्चकतत्त्वत्रयपरदेवतापारमार्थ्यनिर्णयाधिकारस्सङ्गहीताः - सङ्गजित्, ऐश्वर्यकैवल्याभिलाषजित् - मुमुक्षुत्वाधिकारः - नैकसंस्थः । नैका, अनेका । संस्था, अधिकारो यस्य स तथोक्तः । - अत्र ज्ञानद्वारा अनेकाधिकारवत्वं विवक्षितम् । एकस्य विरुद्धानेकाधिकारासंभवात् । अधिकारविभागार्थः । स्पष्टोपायः, उपायविभागाधिकारार्थः - अतिखिन्नः, शोकवान् । प्रपत्तियोग्याधिकारार्थः - सपरिकरभरन्यासनिष्पन्नकृत्यः - अत्र परिकरविभागाधिकारसाङ्गप्रपदनाधिकारकृतकृत्यत्वाधिकारार्था विवक्षिताः -

सा. सं - कारतत्त्वत्रयाधिकारपरदेवतापारमार्थ्याधिकारार्थानां, सङ्गजिदित्यनेन मुमुक्षुत्वाधिकारार्थस्य, अनेकसंस्था यस्य सः नैकसंस्थः इत्यनेन अधिकारविभागाधिकारार्थस्य, स्पष्टोपाय इत्यनेन उपायविभागाधिकारार्थस्य, अतिखिन्न इत्यनेन प्रपत्तियोग्याधिकारार्थस्य, परिकरेत्यनेन परिकरविभागाधिकारार्थस्य, भरन्यास इत्यनेन साङ्गप्रपदनाधिकारार्थस्य, निष्पन्नकृत्य -

मू - स्वावस्थार्हं सपर्याविधिमिह नियत व्यागसं क्वापि बिभ्रन्निर्मुक्तस्थूलसूक्ष्मप्रकृतिरनुभवत्यच्युतम् -

सा. दी - स्वावस्थार्हम्, स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारार्थः - सपर्याविधिम्, उत्तरकृत्याधिकारार्थः - सपर्या, काष्ठभूतभागवतकैङ्कर्यरूपपुरुषार्थकाष्ठाधिकारार्थश्च - इह नियतं, शास्त्रीयनियमनाधिकारार्थः - व्यागसम्, अपराधपरिहाराधिकारार्थः - क्वापि बिभ्रदित्यनेन स्थानविशेषाधिकारार्थः - निर्मुक्तस्थूलसूक्ष्म- प्रकृतिरित्यनेन निर्याणाधिकारगतिविशेषाधि -

सा. स्वा - निष्पन्नकृत्य इति कृतकृत्याधिकारार्थ उक्तः - स्वावस्थार्हम्, स्वनिष्ठानुगुणं - स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारार्थ उक्तः - सपर्याविधि, कैङ्कर्यविधिम् - उत्तरकृत्याधिकारार्थ पुरुषार्थकाष्ठाधिकारार्थश्चोक्तः इह, बद्धदशायां - नियतं, शास्त्रेण नियतम् - शास्त्रीयनियमनाधिकारार्थ उक्तः - व्यागसम् - अपराधरहितम् - अपराधपरिहाराधिकारार्थ उक्तः - एवंभूतं सपर्याविधि - क्वापि, स्वयंव्यक्तादि क्षेत्रे स्थित्वेति शेष - बिभ्रत्स्थानविशेषाधिकारार्थ उक्तः - निर्मुक्तास्थूला सूक्ष्मा च प्रकृति यस्य सः । निर्मुक्तस्थूलसूक्ष्मप्रकृतिः स्थूलेत्यनेन निर्याणाधिकारार्थ उक्तः सूक्ष्मेत्यनेन गतिविशेषाधिकारार्थ उक्तः - एकः कश्चिदपपत्त्यानुसन्धान विना उपदेशमात्रेण अनुष्ठान पर्यन्ततत्त्वहितपुरुषार्थनिर्णयक्षमतया मुख्याधिकी यादृच्छिक सुकृतवशादेवभूतस्मन् - अच्युतं, विभूति -

सा. प्र - प्रपदनकृतकृत्याधिकारार्थस्सङ्गृहीतः - स्वावस्थार्हमिति स्वनिष्ठाभिज्ञानार्थसङ्गृहः - सपर्याविधि मित्युत्तरकृतकृत्याधिकारपुरुषार्थकाष्ठाधिकारयोरर्थसङ्गृहः - इह नियतं यावच्छरीरं नियतम् - एतेन शास्त्रीयनियमनाधिकारार्थस्संगृहीतः - व्यागसमित्यपराधपरिहाराधिकारार्थसङ्गृहः निर्मुक्तस्थूलसूक्ष्म प्रकृतिरिति निर्याणाधिकारगतिविशेषाधिकारयोरर्थसङ्गृहः अनुभवत्यच्युतं निव्यमिति परिपूर्णानुभवादि -

सा. वि - स्वावस्थार्हम्, स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारार्थः - सपर्याविधिमित्युत्तरकृत्याधिकारार्थः पुरुषार्थकाष्ठाधिकारार्थश्च विवक्षितः - नियतमिति शास्त्रीयनियमनाधिकारार्थः - व्यागसमित्यपराध परिहाराधिकारार्थः - क्वापि बिभ्रदिति स्थानविशेषाधिकारार्थः निर्मुक्तस्थूलेतिनिर्याणाधिकारार्थः सूक्ष्मप्रकृतिरिति गतिविशेषाधिकारार्थः - अनुभवत्यच्युतमिति परिपूर्णब्रह्मानुभवादि -

सा. सं - इत्यनेन कृतकृत्याधिकारार्थस्य, स्वावस्थार्हमित्यनेन स्वनिष्ठाभिज्ञानाधिकारार्थस्य, सपर्यामित्यनेन उत्तरकृत्याधिकारार्थस्य, पुरुषार्थकाष्ठाधिकारार्थस्य च, इहविधिनियतमित्यनेन शास्त्रीय नियमनाधिकारार्थस्य, व्यागसमित्यनेन विगतागसमित्यर्थः तेन अपराधपरिहाराधिकारार्थस्य, क्वापि बिभ्रदित्यनेन स्थानविशेषाधिकारार्थस्य, निर्मुक्तप्रकृतिरित्यनेन निर्याणाधिकारार्थस्य, निर्मुक्तस्थूल सूक्ष्मप्रकृतिरित्यनेन गतिविशेषाधिकारार्थस्य, शेषेण परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारार्थस्य च सङ्गृहः अना -

मू - नित्यमेकः ॥ ५० ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे अर्थानुशासनभागः प्रथमः ।

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

सा. दी-कारार्थ उक्तः-नित्यमच्युतमनुभवतीत्यनेन परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारार्थस्सूचितः ॥ ५० ॥

इति श्रीवाधूलकुलतिलक श्रीलक्ष्मणाचार्यकृपापात्रभूतस्य पेरियप्प देशिककृपालब्धोभयवेदान्तस्य श्रीभाष्य श्रीनिवासकृतिषु श्रीसारदीपिकायां अर्थानुशासनभागः प्रथमः ।

सा. स्वा - द्रव्यादिविशिष्टं भगवन्तं - नित्यं, सदानुभवति - वर्तमानसामीप्ये वर्तमानव्यपदेशः - यद्वा पुण्डरीकक्षत्रबन्धु श्रीमच्छठकोपयोगि नाथमुनिप्रभृतिरनुभवतीत्यर्थः - न सर्वेऽपीति भावः - अनेन परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारार्थश्चोक्तः ॥ ५० ॥

इति श्रीमदात्रेय कृष्णार्थतनूजेन तच्चरणारविन्दचञ्चरीकेण श्रीमद्वेदान्त- रामानुजयोगीन्द्रमहादेशिक कटाक्षलब्धवेदान्तरहस्य जातेनगोपालदासेन विरचितायामुत्तर सारास्वादिन्याम् अर्थानुशासन भागः । प्रथमः

सा. प्र - कारार्थसङ्ग्रहः । अर्थानुशासनभागः, द्वाविंशत्यधिकाराणां ये अर्था उक्तास्तेषां प्रमाणानुगुण्येन शाशकश्शिक्षको भाग इत्यर्थः ॥ ५१ ॥

इति श्रीभारद्वाजकुलतिलकस्य संस्कृतद्रामिडभेदभिन्नवेदान्तविद्याविहार भूमेः पर्याय भाष्यकारस्य श्रीनिवासाचार्यस्य पुत्रेण श्रीनिवासेन विरचितायां सारप्रकाशिकायां अर्थानुशासनभागः प्रथमः ।

सा. वि - कारार्थ इति द्वाविंशत्यधिकारार्थास्सङ्गृहीताः ॥ ५० ॥

इति श्रीशैलवंशतिलक श्रीवेङ्कटसोमसुत्वनस्सुतेन श्रीवासदेशिककृपालब्धसारार्थज्ञानेन श्रीनिवासेन लिखितायां श्रीसारविवरिण्याम् अर्थानुशासनभागः प्रथमः ॥

सा.सं - प्रकृत्यर्थकं नित्यपदम् । एकपदस्य आविर्भूतस्वभावान्यथाभावरहितस्सन् इत्यर्थः ॥ ५० ॥

इति श्रीमद्वरदराजवेदशिरोमणिवरकरुणैकभाजनेन श्रीमद्वनगिरिकुलतिलक श्रीनिवासगुरुवर करुणैकलब्ध श्रीमच्छारीरकभाष्यश्रीरहस्यत्रयसारार्थयादात्म्यविज्ञानेन श्रीमद्वरददेशिककटाक्षैकलक्ष्यतामुपगेन कविकथक

कण्ठीरवचरणयुगल विन्यस्तभारेण वेदान्त ० यतिराजानुकम्पासंलब्ध तुर्याश्रमधर्मेण

परकालाभिधानयतिना प्रणीते श्रीमद्रहस्यत्रयसारसारप्रकाशिकासंज्ञुहे अर्थानुशासन भागः प्रथमः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीहयवदनपरब्रह्मणे नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ अथ स्थिरीकरणभागे सिद्धोपायशोधनाधिकारः ॥

मू - युगपदखिलं -

சா.தி-இப்படி அর্থநிஷாசனபா஑் வ்யாவ்யாத மாபிற்று - அனந்தரமிஷ் அர்த்தங்கலினுடைய ஸ்திரீகரண-

सा.स्वा - सत्तर्कमन्थाचलमन्थनेन समृद्धतामागममौलि वार्धेः ।

उपायतत्त्वार्थसुधां प्रयच्छन् सत्भस्त्रया मौलिगुरुस्स जीयात् ।।

இப்படி அந்நிபாசனமாகத்தில் உபதிபாதிங்கன் கூடுமோ? சன்வாதிவீசுவரன் ரக்சனாகையாலே
ஸ்தன்வியபிராயனானவிய் அபிகாரிக்கு மாகாதி கர்தவ்யமென்றொன்றுணடானதாகச் சொல்கிறது.
தாய்முலைப்பாலுக்கு கைக்கூலிபோலே அசங்குதமன்றோ? “யே நாதிவந்தி ஹி ஹவந்தி லோகே
தானாத்மகர்மாணி சமாரஹந்தே । தेषா் ஹி கார்யேசு ஹவந்தி நாதிாசீவ்யாதியாராம பதிாயயாதே:” இதிாதிபிரமாணமுத்
விரிதியாதோ? தத்வத்ரயசிந்தனாதிகாரத்தில் “சர்வவிஸ்தீயிலுத் சபதீகனாதிருக்கு” மென்று
பிராட்டிக்கு விசேஷணதயா உபாயதயா சுவய் சான்னதுவத் அசங்குதமன்றோ? பிராட்டி உபாய
திசீயிலே உபலக்ஷணஹுதீ பென்றன்றோ சம்பிரதாயம்?

सा.प्र - एवं प्रमाणानुगुण्येन तत्त्वहितपुरुषार्थान्निहस्यत्रय प्रतिपाद्यतया प्रदर्श्य परिपूर्णानुभवं प्रत्यव्यवधानेन जनकतया हिततमभूत सिद्धोपायविषये तत्प्रसादनसाध्योपायविषये -

सा.वि - स्थिरीकरणभागार्थचिन्तनं मम मानसम् । चरीकरोतु करुणापरिणाम बलाद्गुरोः ॥ इत्थं प्रपन्नस्य
ज्ञातव्याथस्संयगनुशिष्टाः - इदानीमुपायविषये उपाय प्रभाव -

सा.सं - एवं निरूपितेषु मुमुक्षुजातव्येषु प्रधानभूत सिद्धोपायविषये साध्योपायविषये -

சா. दी - रूपमान द्वितीयभागं நடக்கிறது

अथोपरितनैरस्य चतुर्भिरधिकारतः ।

स्थिरीकरणभागस्तु द्वितीयस्साधु वर्ण्यते ॥

இதில் நான்கு अधिकாரங்கள் அவையாவன - சிद्धோபாயசோதனாधिकாரமும், சாध्यோபாயசோதனாधिकாரமும், உபாயபிரபாவ்வயவஸ்தாஅதிகாரமும் உபாயபிரபாவ்ரகாஅதிகாரமுமென்று இவற்றில் -

சா.स्वा - பிராட்டிக்கு உபாயத்வ சொன்னால் அந்ந்யோபாயத்வமும் விరోధியாதோ? சரமஸ்தோகத்திலே ஁கன் உபாயமென்கிறதுவும் விరోधியாதோ? ப்ரபத்தி பரஸமர்ப்ணரூபை யென்று நிஷ்கர்பித்ததுதான் கூடுமோ? “तदेकोपायता याच्ना । त्वमेवोपायभूतो मे भव प्रपत्ति विश्वास” இत्यादिப்ரமாணஸப்ரடாயங்களாலே ப்ரார்த்தனாவிஸ்தாஸாஅதிகள் ப்ரபத்தியென்று சொல்லுகிறது விరోधியாதோ? ப்ரபத்திக்கு அனுகூல்யாஅதிகள் அங்ளங்களென்கிறதுவும் அஸங்ளதமன்றோ? அப்போது “प्रपत्तेः क्वचिदप्येव परापेक्षा न विद्यत” இत्यादि ப்ரமாண விరోधியாதோ? ப்ரபதன் சர்வாஅதிகாரமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ? இதுவும் வேதாந்தவிஹிதமானபடியாலே த்ரैவரணிகனியதத்வம் சொல்லவேண்டாடோ? ஁த்ராஅதிகாரமாகில் அப஁த்ராஅதிகரணமும் விరోधியாதோ? உபாயவிபா஁ாஅதிகாரத்திலே பக்தியோ஁மென்றோரு மு஁யோபாயந்தான் சொன்னது கூடுமோ? அது ஁வரூபவிருத்தமன்றோ? புரூபார்த்தகா஁ைலே ஁த்ரபா஁வதவிஸயத்தில் வ்யவஸ்தித வுத்தி சொன்னதுவும் அஸங்ளதமன்றோ? “न शूद्रा भगवद्वक्ता विप्रा भगवता स्मृताः” இत्यादिப்ரமாணங்களாலே பா஁வதத்வமடியாக ப்ரா஁்யன் சொல்லுகிறது, விருத்தமாகாதோ? ஁ாஸ்த்ரீயநியமனாஅதிகாரத்தில் நியநைமித்திகமவஸ்யம் கர்த்வ்யம் என்று சொன்னதுதான் கூடுமோ? “सर्वधर्मान्परित्यज्य” என்றும் “त्यज धर्ममधर्मं च - त्यज सत्यानृते अपि इत्यादि ப்ரமாணங்களாலே இவ் அாஅதிகாரிக்கு சர்வ ஁ர்ம ஁வரூபத்யா஁ம் சொல்கிறது, விరోधியாதோ? அபரா஁பரி஁ாராஅதிகாரத்தில் ப்ரபத்திக்கு ப்ராரத்திநிவர்தக்த்வந்தான் சொன்னது கூடுமோ? அப்போது ப்ராரத்திபலமான து:஁ானுபவம் ப்ரத்ய஁ஸி஁டி மாகத்தோற்றுகிறது, விరోधியாதோ? ஁கையால்

சா.प्र - तत्प्रभावविषये च मन्दमतीनां व्यामोहजनक तत्तदाचार्यवचनानां तात्पर्यं प्रदर्शयिष्यन् तत्तद्वाक्य जनितव्यामोहप्रदर्शनपूर्वकं व्यामोहनिवृत्तिप्रकारं च प्रदर्शयितुं प्रवृत्तसिद्धोपायस्य सर्वप्रधानत्वात्प्रथमं तद्विषयव्यामोहं निवर्तयितुं तत्त्व -

சா.वि - विषये च तत्तत्पूर्वाचार्याणां तत्तदशप्राधान्यप्राशस्त्य परैर्वாக्यैः मन्दमतीनामन्यथा प्रतीतिर्जायत इति तद्वारणाय स्थिरीकरणभाग आरब्धः - यद्यपि तत्तत्प्रकरण एव तत्तदनुबन्धिविरुद्धार्थाः प्रतीक्षिताः । तथापि शङ्काबाहुल्यात्वायां तत्रविशेष निराकरणाभावात् प्रकरणप्रतिपाद्यार्थं बहुग्रन्थसन्दर्भेण क्लृप्तित्वेन सुखप्रतिपत्त्यभावाच्च पृथगारब्ध इति मन्तव्यम् - तत्रोपायो द्विविधः - सिद्धोपायस्साध्योपायश्चेति - तत्र सिद्धोपायस्य -

சா.सं - तन्निष्ठप्रभावाधिक्यविषये तन्यूनताविषये च संभावितमतिकालुष्यपरिहरणेन निरूपिताय स्थिरीकरणार्थमधिकारचतुष्टयमाक्षेपिकया सङ्गत्या आरभमाणः प्रथममुपजीव्यं -

सा.स - सिद्धोपायं शोधयितुमारभमाणः अधिकारार्थं सङ्गृह्णाति - सिद्धोपायत्वानुगुणं सर्वज्ञत्वम्, परमकारुणिकत्वं, सर्वशक्तित्वं च क्रमेणाह - युगपदित्यादिना - स्वत इति नित्यव्यावृत्तिः - सततमिति मुक्तव्यावृत्तिः - दया निरवधित्वमुत्कृष्टावधिराहित्यम् । दयारूपोदधे दिव्यत्वं निर्दुष्टत्वं दयाम्बुराशिरित्यर्थः - अवतारदशायामप्यचिन्त्यशक्तित्वद्योतनाया शक्यविवर्जित इति व्यतिरेकमुखेनाभिधानम् - जगत्परिपालरूपधर्मस्य.

மூ - ஜலதिसுतया सार्धं देवो जगत्परिपालयन् -

सा.दी - प्रत्यक्षरूपज्ञानத்தாலொருக்காலே மெட்போதும் स्वतः उपाधियன்றியே அறிபுமவனாய்
अशक्यविवर्जितः, அசக்யமான கார્યமில்லாதவனாய் - निरवधिदयानित्योदन्वान्, निरवधिकदयैर्कु
नित्यसमुद्रस्थानीयனாய் ஜலதिसுतया सहैव सर्वजगद्रक्षकनாய் இததால் “लक्ष्म्या सह हर्षीकेश”
என்றும் -

सा.स्वा - हतिर्नास्तीत्यर्थः पदत्रयेणाप्यधिकारे वर्तिष्यमाणशङ्का द्योत्यते देव , लील प्रवृत्त एव- स्वत
एव रक्षकत्वे लीलाप्रवृत्तिरेव न स्यादिति भावः - जलधिसुतया सार्धं जगत्परिपालयन्, न तु लक्ष्मीनैरपेक्षेण
स्वत एव परिपालयन् - परमपुरुषः - “लक्ष्म्या सह हर्षीकेश” इत्यादि प्रमाणेन लक्ष्मीसाहित्येन रक्षकतया
प्रतिपन्नः परमपुरुषः - “पुरुषान्न परं किञ्चित्” इति प्रतिपन्नः श्रियः पतिः - प्रतीष्टभरस्सन्, स्वीकृत
भरस्सन् - भरन्यासरूपव्याजविशेषेण स्वीकृतभरस्सन् -

सा.प्र - विशिष्टः पुरुषकारभूतया लक्ष्म्या विशिष्ट एव जगद्रक्षक इति “लक्ष्म्या सह हर्षीकेश” इत्यादिषु -

सा.वि - प्रमेयत्वादि सामान्यमुखेन वा सर्वविषयसाक्षात्कारवत्यतिव्याप्तिवारणायाखिलमिति -
तत्तत्प्रकारविशिष्टं विदन् तत्तत्प्रकारेणावगाहनं यथा स्यात्तथा विदन्निति यावत् - सर्वमित्यादिज्ञानेन तु
तत्तत्प्रकारवैशिष्ट्येन न ज्ञायते - सामान्यप्रत्यासत्त्याङ्गीकारे तु युगपत्सततं बहुपदार्थविषय साक्षात्कारवति
बद्धे ऽतिव्याप्तिवारणायाखिल पदम् - न च तस्य सुषुप्तिदशायां तत्साक्षात्काराभावात्सततं तत्साक्षात्कारो
नास्तीति नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् - चतुर्मुखादीनां सुषुप्त्यभावेनातिव्याप्तिसत्त्वात् अखिलपदं
प्रामाणिकमित्यभिप्रेतम् - अथ ईश्वरस्याप्यनन्तब्रह्माण्डेषु संख्याया अभावाद् विद्यमानवस्त्वज्ञानमादाय
नासंभवशङ्का - आनुमानिकादिज्ञानसर्वविषयज्ञानवत्यतिव्याप्तिवारणाय प्रत्यक्षेति - योगि
न्यतिव्याप्तिवारणाय स्वत इति - मुक्तेऽतिव्याप्तिवारणाय सततमिति - यद्यपि मुक्तस्यापि सर्वज्ञत्वमस्ति ।
तथापि तद्व्यावृत्तमीश्वरसर्वज्ञत्वमिति तद्व्यावृत्तिः - सततमिति त्रैकालिकाखिलवेदनस्य
विवक्षितत्वान्मुक्तस्य पूर्वकालावच्छेदेन तदभावात् - एवं च चतुर्मुखादिष्वतिव्याप्यभावादखिल पदं स्पष्टार्थम्
अपरोक्षेण स्वतस्सर्वदाप्यात्मसाक्षात्कारवति जीवेऽतिव्याप्तिवारणायाखिलपदम् - वस्तुतस्तु
भूतभाविवस्वरूपसाक्षात्काराभावात्स्पष्टार्थमित्येव तत्त्वम् - स्वत इत्यनेनैव नित्येष्वतिव्याप्तिः परिहृता -
तेषां सततवेदनस्य भगवन्नित्येच्छा सिद्धत्वात् । नित्यमुक्तसाधारणसार्वज्ञविवक्षाया सततमित्येतन्निष्प्रयोजनं
स्यात् सततमखिलवेदित्वं युगपत्प्रत्यक्षेण स्वतोऽखिलवेदित्वमिति लक्षणद्वये तात्पर्यम् - अस्मिन्पक्षेऽखिलपदं
सार्थकमेवेति दिक् - अशक्यविवर्जितः, सर्वशक्तिः - अत एव सतां प्रतीष्टभरः, स्वीकृतभरः । देवः,
सर्वस्वामी - जलधिसुतया सार्धं जगद्भितीयुग्मं परिपालयन् पालनावस्थस्सन् - लक्षणे शतृत्प्रत्ययः -
तत्तदभिमतफलप्रदानादि सङ्कल्प -

सा. सं - व्यासज्य वृत्तिधर्मत्वस्फोरणाय सार्धमित्युक्तिः देवः, जगत्सृष्ट्यादि क्रीडनशीलः - अथापि
सार्धमित्यन्वेति - ‘युवां तु विश्वस्य विभू जगतः कारणं परम्’ इत्युक्तेः -

மூ - परमपुरुषस्सिद्धोपायः प्रतीष्टभरस्सताम् ॥ ५१ ॥

சா.வீ - अर्थ சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட परमपुरुषன सिद्धोपायம் पूर्वமேவ सिद्धனாகையாலும் स्वप्राप्ते:स्वयमेव साधनமாகையாலும் இவனை सिद्धोपाय என்கிறது சதா, प्रपन्ननाम् । प्रतीष्टः स्वीकृतो भरो येन सः । आश्रितருடைய भरத்தை वहिக்குமவனாகாநின்றா என்கை ॥ ५१ ॥

இனிமேல उक्तार्थस्थिरीकरण டண்ணுவதாக उद्योगித்து கீழ்க்குமான द्वाविशत्यधिकारार्थங் களை -

சா. स्वा - सतां, “सन्तमेनं ततो विदुः” इत्युक्तप्रकारेण सत्कर्केण वेदान्तविचारक्षमाणां श्रीभाष्यकारमार्गनिष्ठानामिति यावत् - सिद्धोपाय, न तु भरन्यासभरस्वीकारयोरभावेऽप्युपाय इत्यर्थः - निरवधिकरुणादिमत्वेन स्वत एव रक्षकत्वे सर्वमुक्तिप्रसङ्गेन भरन्यासरूपव्याजविशेषमपेक्ष्यैव रक्षकत्वं लक्ष्मीविशिष्टस्यैव उपायतया स्वतन्त्रोपायान्तराभावेनानन्योपायत्वादिविरोधोऽपि नास्ति என்று கருத்து - ॥ ५१ ॥

இனி उक्तबहुविधशङ्का परिहारार्थ स्थिरीकरण भागारम्भं கூடுமோ? उपदेशमात्रத்தாலே तत्त्वज्ञानं பிறவாதோ? “आर्षं धर्मोपदेशं च वेदशास्त्रा विरोधिना । यस्तर्केणानुसन्धत्ते स धर्मं वेद नेतरः” என்று சொல்லுகையாலே समीचीन युक्तिविचारமன்றிக்கே तत्त्वज्ञानं सिद्धியாதென்னில் அப்போது “सन्दृष्टः” इत्यादिना ஓர் अधिकாரிக்கு उपदेशमात्रத்தாலே तत्त्वज्ञान முண்டானதாகச் சொன்னது विरोधியாதோ? “शास्त्रज्ञानं बहुक्लेश बुद्धेश्चलनकारणम् । उपदेशाद्धरिं बुद्ध्वा विरमेत्सर्वकर्मसु என்கிற प्रमाणமும் विरोधியாதோ? இது युक्तिविचारத்தில் अनधिकृतपरमारित काधिकारिविशेषविषयமாகையாலே विरोधமில்லை யென்னில் तत्त्वनिर्णयकारणமான । उपदेशं सर्वருக்கும் अविशिष्ट माபிருக்க சிலாக்கு तत्त्वनिर्णयமில்லைபென்றும், சிலருக்கு तत्त्वनिर्णय முண்டென்றும் சொல்லுகை असङ्गतமன்றோ? सत्सप्रदाय सिद्धिपुत्रம், सदाचार्यानुग्रहமும், திருமுகப்பாகரமென்கிற विशेषसामग्री सहितोपदेशं तत्त्वनिर्णायकமாகையாலே இஸ்ஸாமுக்ரிவிகலருக்கு तत्त्वनिर्णयமில்லைபென்னில் இஸ்ஸாமுக்ரிஹிதோபदेशमात्रं निर्णायकமாகில் ‘आर्षं धर्मोपदेशं च’ என்கிற प्रमाणं विरोधியாதோ? இஸ்ஸாமுக்ரிமிருந்தாலும் -

சா. प्र - अवगतो भगवानकिञ्चनानां रक्षणभरं तथा सहैव स्वीकृत्यातन् रक्षतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥

नन्वस्मिन्नधिकारे सिद्धोपायविषयव्यामोहनिवर्तनं नोपपद्यते ‘जायमान हि’ -

சா. वि - विशिष्ट इत्यर्थः । ‘लक्ष्म्या सह हृषीकेश’ इति वचनं स्मारितम् - परमपुरुषस्सिद्धोपायः, असाध्य एव सन्नुपायभूतस्सिद्धोपायः । अत्र जलधिसुतया सार्धमित्यनेन लक्ष्मीविशिष्टस्यैव फलप्रदानोक्तेर्विशिष्टस्यैवोपायत्वं दर्शितम् ॥ ५१ ॥

சா. सं - सतां, भरन्यासेन लब्धसत्ताकानाम् आचार्याणाम् । जलधिसुतया सार्धं प्रतीष्टभरः, स्वीकृतभरस्सन् सिद्धोपायो भवेदित्यर्थः ॥ ५१ ॥

इत्थं सङ्गृहीतं विवरीतुं वृत्तवर्तिष्यमाणयोः सङ्गति प्रदर्शनाय वृत्ताधिका -

மூ - அனாஓிகாலம் சம்ஸரித்துப் ஓோந்த ஓேத்ரஜ்ஞன் அவஸரஓ்ரதீஓயான ஓஓவத்கூபையாலே ஓிரிந்து சமீஓீனசாஸ்த்ரமுகத்தாலே தத்வஓிதஓுஸூய்யம் (ங்ஓளில்) விஸேஷங்ஓளைத் தெளிந்து முமுஓுஸூய் ஓ்வாஓிகாரானுரூஓமாஓிருப்பதொரு ஓபாயவிஸேஷத்தை ஓரிஓ்ரஓித்து கृतகृत்யனாஓ தந்நிஓீயைத் தெளிந்து அதற்கு அநுரூஓமாகவிங்ஓிருந்த நான் யதாஸாஸ்த்ரம் நிர் (ஓாயமாக) ஓராஓமாகப் பண்ணும் கைஓூர்யரூஓஓுஸூய்யம் ஓிருக்கும்ஓஓடியும் ஓரீரஓபாதானத்ரம் அஓீராஓிஓதிஓாலே அஓாகृतதேஸாவிஸேஷத்திலே ஓேன்றால் இவனுக்கு அநவஓ்ஓிந்நஓஓவதனுஓவஓரிவாஓமாக வரும் ஓரிஓூர்ணகைஓூர்யரூஓஓுஸூய்யம் -

ஸா. ஓீ - ஓஓஓஓேஓானுவஓிக்கிறார். அனாஓிகாலமியாஓிஓால ஓிரிந்து, சம்ஸராந்நிவृத்ராஓென்கை. இவ்வளவும் ஓஓஓஓாதாஓிகாரார்யம் அநுவஓிக்கஓ்பஓ்டது - சமீஓீனேத்யாஓி ஓாரநிஷ்கஸாஓிகாரார்யம் தத்வஓிதஓுஸூய்யேத்யாஓி ஓ்ராஓநஓ்ரிதத்ந்வார்யஓஓஓஓத்வத்ரயஓரதேவதாஓாரமார்ய்யாஓிகாரார்யம் முமுஓுஸூய்ஓென்று முமுஓுத்வாஓிகாரார்யம் ஓ்வாஓிகாரானுரூஓேத்யாஓி அஓிகாரவிஓாஓாஓிகாரார்யம் ஓபாயவிஸேஷேத்யாஓுஓாய விஓாஓாஓாஓிகாரஓதுஓ்யார்யம் கृतகृत்யனாஓென்று கृतகृत்யாஓிகாரார்யம் தந்நிஓீயை இத்யாஓி ஓ்வநிஓாஓிஜ்ஞானாஓிகாரார்யம் அதுக்கு அநுரூஓமாக இத்யாஓுத்ரகृत்யஓுஸூய்யகாஓாஓிகாரங்ஓளுஓைய அர்யம் யதாஸாஸ்த்ரஓென்று ஓாஸ்த்ரீயநியமநாஓிகாரார்யம் நிர்ஓாயமாக ஓன்று அஓாஓஓரிஓாராஓிகாரார்யம் கீழே இங்ஓிருந்தவென்றத்தால் ஓ்தானவிஸேஷாஓிகாரார்யம் அநுவஓிக்கஓ்பஓ்டது - ஓரீரஓபாதானத்ரஓென்று நியாணாஓிகாரார்யம் அஓீராஓிஓதிஓாலென்று ஓதிவிஸேஷாஓிகாரார்யம் அஓாகृतதேஸேத்யாஓியால் ஓரிஓூர்ணஓ்ரஓானு -

ஸா. ஓ்வா - ஓைதுகசம்ஸர்த்தாலே மந்ஓுஓிஓிஓளுக்கு ஓுஓிஓலனம் சஓாவிதமாஓைஓாலே தந்நிராஸார்ய யுத்திவிஓாரமஓேஓிதஓென்னில் தஓி 'ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானம் ஓஓுக்லேஸ' ஓன்கிற ஓ்ராண விரஓஓிஓாதோ? கृतகृत்யாஓிகாரிக்கு ஓுஓிஓலனமுண்ஓானாலும் ஓரமஓலஓ்ரிதவந்ஓில்லாமையாலே ஓ்ரீரீகரணஓாஓம் வ்யர்யம்ன்றோ? இத்யாஓிததஸ்தஸஓுஓீயில் ஓ்ரீரீகரணமாஓஸ்யகஓென்று துஓங்கி. ஓிரிந்து, சம்ஸாரமாஓாந்நிவृத்னாய் இத்தால் ஓஓஓஓாதாஓிகாரார்யஓொல்லிற்று சமீஓீனேதி - ஓாரநிஷ்கஸாஓிகாரார்யமும், தத்வேத்யாஓிநா ஓ்ராஓநஓ்ரிதத்ந்வாஓாஓிகாரஓதுஓ்யார்யமும், முமுஓுஸூய் இத்யனேன முமுஓுத்வாஓிகாரார்யமும், ஓ்வாஓிகாரேதி வாஓ்யேன அஓிகாரவிஓாஓாஓாஓிகாரஓஓஓகார்யமும், அதுக்கு அநுரூஓேத்யனேன ஓத்ரகृत்யாஓிகாரஓஓஓகார்யமும், ஓரீரஓபாதேத்யாஓிநா நியாணாஓாஓிகாரத்ரயார்யமும் -

ஸா. ஓ்ரா - இத்யாஓி ஓ்ராஓ்ரானாமந்யதாஜ்ஞானவிஓரிதஜ்ஞானதேரஓாவாஓஓமாஓித்யத்ராஸத்ஸஓஓாஓிநா தத்ஸஓாவமுஓபாஓயிது வृத்தஸ்ய வஓ்யமாணேன ஓஓஓஓதிமாஓ அனாஓிகாலமியாஓிநா ஓிரிந்து.

ஸா. வி - அத் ஓஓஓஓர்யர்ய் ஓூர்வஓாஓார்ய் ஓஓஓஓேஓானுவஓதி - அனாஓிகாலமிதி ஓிரிந்து.

ஸா. சம் - ராஓாந் க்ரமேஓானுவஓதி - அனாஓிகாலமியாஓிநா ஓிரிந்து, சம்ஸாரஓைதுகர்மாஜ்நாந்நிவृத்: - ஓரிஓ்ரஓித்து, அநுஓாய - நந்வாந்நுஸாஸநஓாஓேநைவாஓேஓிதார்யநிஓரிணாத்திஓம் வத்தவ்யம் -

மூ - சித்திபிருக்கும்படியும் சொன்னோம்

சா. दी - भवाधिकारार्थमनुवादिकत्वात् ननु सिद्धोपायादिशोधनं कदाचिद् सिद्धोपायादिकளில்
शङ्कैः पितृकुलमाकिलिरे शोधिकक वेண்டுவது தெளிந்த ப்ரபந்ராக்கு இவற்றில் ஷங்கைகள்
उदियातिरेयென்றும் शङ्कैःपिलே परिपूर्णधिकारिकளுக்கு ஷங்கை பிறவாதாகிலும் மூதுப்ரஜ்ரான
ப்ரபந்ருக்கு -

சா. स्वा - सोलலிற்றென்றபடி - இட்டடி उपदिष्टமாகில் स्थीरीकरणभागं व्यर्थमன்றோ? इत्यादि
शङ्कैकளை-

சா. प्र - विनिवृत्य - प्रपन्नानां व्यामोह समर्थयितुं तेषामन्यथाज्ञानाद्यात्यन्तिक -

சா. वि - संसाराद्विनिवृत्य - ननु सिद्धोपायादिविषयविवेकिनः प्रपन्नस्य शङ्का न जायन्ते -
அதஸ்த்பரிஹார்ய்ஸோதனம் வ்யர்த்தமீத்யாஸங்க்ய் பரிபூர்ணாஹிகாரிணாं ஷங்கானுபுத்தாவபி மூதுப்ரஜ்ரானாं ப்ரபந்ரானாं
ஹைதுகைஸஹாஸே சதி சலனம் சம்வதீதி ஷங்கா உத்யாயந்தே -ததா ஹி கேஸாஹித் ப்ராசீன டுஷ்கர்மவஸாஹ்ஸூத்ரமுபாய
தத்ப்ரஹாவிவிஸயே விஸதஜ்நானுத்யதிர்மாஹீததி ஸ்ருதஸ்ய ஹவதஸங்கல்பஸ்யான்யதாஹரணாய த்ரீணி காஹரானி சந்தி
। ஸ்ரீய: ப்ராஸாஸூசகமஸ்து த இத்யேதத்வாக்யம் சதாசார்யநுஹஸ்தஸ்ப்ராஸாயசித்திரிதி । ஂதத்ரீதயாஹாவே
ஹவதீயாபராஹபலப்ராஸனஸங்கல்ப நிவாரகாஹாஸதராஹபலஹூதா டுர்வூஹ்யோ ஜாயந்தே । அதஸ்தேஸா ஷாஸ்த்ரார்ய்ஸ்வரண
சமர்த்தானா ஷங்கானிவர்த்த்ய் சமீசீனதர்க்ஹடீதஸாஸ்த்ரார்ய்ஸ்வரணம் கார்யம் - பரமாஸ்திகானாமபி ஸுடூஹிஸ்சயார்ய்
ஸ்வரணம் கார்யம் - மந்தமதீனா் ஷாஸ்த்ரார்ய்ஸ்வரணசமர்த்தானா் வ்யாமோஹநிவர்த்த்ய் ஸ்வரணம் கார்யம் 'ததர்த்தம் ச ஸ்வரணம் -
அதஸ்தஸ்ப்ராஸாயசித்திஸத்வே஽பி பரமாஸ்திகானா ஷாஸ்த்ரார்ய்விசாரோபஸரமஸ்துநுதே'

'शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशं बुद्धेश्चलनकारणम् । उपदेशाद्धरिं बुद्ध्वा विरमेत् सर्वकर्मसु' इति शास्त्रज्ञानस्य
बहुक्लेशे साध्यत्वात्परस्परविरोधेन बुद्धिचलनकारणत्वाच्च सत्संप्रदायपरम्परा प्राप्तोपदेशादेव हरिं विजानी
यादिति वचनसिद्धसत्संप्रदायसिद्धिः शास्त्रानधिकृतास्तिकविषया - किञ्च शास्त्रार्थनिश्चयरहिताः कुतर्कैः
प्रामाणिकमर्थमपहुवते - ते चापह्नुवा बहुप्रकाराः । केचिदोश्वरो नास्तीतीश्वरमपहुवते -
केचिदोश्वरत्वमन्यत्रारोप्य भगवतस्सर्वेश्वरत्वमपहुवते - केचिद्विभूतिरेव नास्ति । मिथ्येति ब्रुवते ।
केचिद्विभूति सत्यत्वे न कस्यचिच्छेषभूतेति वदन्ति - केचित्परतन्त्रोऽपि जीवपरतन्त्रो वा शिवादिपरतन्त्रो
वेति वदन्ति - एतादृशहेतुकसहवासवशान्मृदुप्रज्ञस्य प्रपन्नस्यापि विभूति विभूतिमदपहारबुद्धिर्भवित् -
ततस्तत्सङ्गः परित्याज्य एव । अन्यथा बाह्यता प्रसङ्गान् - अनर्थप्रसङ्गात् - कदाचित्संसर्गप्रसक्तौ
परमास्तिकस्य बाह्यत्वानुत्पातवपि बुद्धिकालुष्यं संभवति - तत्परिहारश्च दृष्टचरः - शास्त्राणां
परस्परविरोधादपि मन्दमतीनां शङ्काः संभवन्ति आरूक्षाणामपि दैवकृताः प्रतिबन्धाः संभवन्तीति
प्रमाणसिद्धम् - अतस्सत्तर्कैस्ताः शङ्काः परिहार्या इति प्रमाणसत्तर्कप्रतिपादनपरस्थीरीकरणभाग
आरभ्यते - तत्र प्रथमं प्रधानत्वात्सिद्धोपायविषय -

சா. सं - अवशिष्यत इत्यपेक्षायां स्थीरीकरणभागारम्भार्थमुद्बोद्धातमारचयति -

மூ - இவ் அर्थங்களில் ஜாதவ்யதமமான சிद्धோபாயத்தைப் பற்றவும் சாध्यோபாயவிषயமாகவும் இவ் உபாயபிரபாவவிषயமாகவும் கர்மவश्यருக்குக் கடுக தெளிவு பிறவாமைக்கு ஸ்வதந்நான சர்வீஸ்வரன இவர்களுடைய பூர்வபிராபத்தாலேயிட்ட நினைப்பீடுமாறுகைக்கு ப்ரதானகாரண மூன்றுண்டு - அவையெவையென்னில், 'அஸ்து மே' என்று அபேகித்தால், 'அஸ்து தே தயீவ சர்வ சபத்யதே' எனகிற திருமுகப்பாகரமும், சதாசார்யநுபூதமும், சத்சப்ரதாயசித்தியும் -

சா. தி - ஹைதுகரோடடை சசரீ வந்தால் பூத்திசலன சபவிக்ஞம் - அதடியாக ஶீகீ பிறக்கக் கூடும் ஹைதுகராவார் திருமுகப்பாகரம் முதலானவையில்லாதவர் இவையிலலாதார்க்கு ஸ்வகர்மமூலமாக வந்த. இவாகளுக்கு தத்வார்யங்களில் கடுகத தெளிவும் பிறவாதொழிக வென்னும் பகவத்சங்குல்ய மாறாது ஆகைபால் இவர்கள் சஸரீமூலமாகப் பிறந்த மூதூபரீகருடைய பூத்திசலனமூலசீகீகள் பரிஹர்வ்யங்கள் அவற்றில் சிद्धோபாயாதிவிषயசீகீகளைப் பரிஹரிக்கிறோமென்கிறார் இவ்அर्थங்களில் இத்யாரப்ய பரிஹர் சொல்லுகிறோம் இத்யந்ததால் சயதஜ்ஞான பிறககையில் மூன்று காரணமுண்டு லக்ஷமிகடாகமும், சதாசார்யநுபூதமும் சத்சப்ரதாயசித்தியும் அதில் சத்ச -

சா. ஸா - பரிஹரிக்ககதவராய் வ்யவஸ்தா சித்தியர்ய தத்வநிர்நயசாமகிரீவிசேஷம அருளிச் செய்கிறார் - இவ்அर्थங்கள் இத - இப்படியாகில் சர்வார்யங்களையும் ஶோதன பண்ண வேண்டியிருக்க சிद्धோபாயசாध्यோபாயதத்பிரபாவவிषயசோதன மாத்தத்துக்கு நிதானமுண்டோ? என்கிற ஶீகீயில் ப்ராதான்யமே நிதானமென்றருளிச் செய்கிறார் ஜாதவ்யதமேதி தெளிவு, நிர்நயம் - இட்ட நினைப்பு, இவன் தத்வஹிதங்களையறிப்பக்கடவனல்லெனென்று பகவத்சங்குல்யம் - ஈடுமாறுகைக்கு, நிவர்திக்கைக்கு, அஸ்து மே (தே) இத திருமுகப்பாகரமும் திரு, பெரிய பிராட்டியாருடைய, முகப்பாகரம், திருப்பவளததாலே சொல்லப்பட்ட பாகரம் ஶூக்தி - ஏதாதுசூக்தி பர்யந்தப்ரசாதமென்றபடி - சதாசார்யநுபூத காரணமென்று

சா. ப்ர - விநாசகசூந்யதவபிப்ரயந்விநாசகவர்ய விசிஷ்ய தர்சயதி - இவ்அर्थங்கள் இத்யாதிநா - இட்ட நினைப்பீடுமாறுகைக்கு, க்லூபசங்குல்யவிநிவூதே: - திருமுகப்பாகரமும், ஶூக்திவாக்ய ச -

சா. வி - ஶங்குல்யஸ்தபரிஹர்ாஸ்ச வக்ஷ்யாம் இத்யபிப்ரயந்நாஹ - இவ்அर्थங்களில் ஜாதவ்யதமமான இத்யாரப்ய சொல்லுகிறோம் இத்யந்தென் மஹாவாக்யென் பிறவாமைக்கு, அநுத்யத்யே - சர்வீஸ்வரன், சர்வீஸ்வரென் - இட்டு, க்ருத - நினைப்பு, சங்குல்ய - ஈடுமாறுகைக்கு, அந்யதாக்ரு - சயதஜ்ஞானமூத்யாடியாமீதி சங்குல்ய காரயிதுமியர்ய: | அவையாவனவென்னில், தானி கானீதி சேத் - அஸ்து தே தயீவ சர்வ சபத்யதே இத | திருமுகப் பாகரம் இத - திரு, ஶ்ரீய: - முகப்பாகரம், ஶ்ரீசூக்தி: -

சா. ச - இவ்அर्थங்கள் இத்யாதிநா - கர்மவश्यருக்கு, 'பாப ப்ராநாசயதி' இத்யுத்தூஷ்கர்மவश्यானாம் | தெளிவு, சயதஜ்ஞானம் - ததநுத்யத்யே - இட்ட நினைப்பு, நிக்ரஶசங்குல்ய: - அதீடுமாறுகைக்கு, தத்ப்ரஹாநாய - தத்பூர்வகசயதஜ்ஞானப்ரதிஸ்தார்யமியர்ய: - திருமுகப்பாகரம், ஜகந்மாதுர்வதநாரவிந்நிர்நயா ஶூக்தி: | உக்தே: ப்ரத்யுக்திரூபேதி தர்சயதி - அஸ்து மே இத்யாதிநா -

சா.தி - ப்ரடாயசி஢்டியும் அதில் சத்சப்ரடாய் ஢்ரகவத்ப்ர஢்ட்யா஢்ட்யப்ர஢்டராப்ராசுமான் தத்வஹிதபுருஷாற் றங்களை சடா஢்ட்யன் யாவத்பெகித்தும் நிஷ்குஷ்யோபதெகிக்஢்டப் பெறுகை- இவ்஢்டபதெசமே ங்நானததுக்஢்டப் போறுமாகிலும் சவ (ரூப) ப்ரங்நானதா஢்ட்யபிடநாற்மாக ஢்டு஢்டிமான்களுமாய் சாஸ்த்ரபரிசுர஢்டத்தில் அலசராகாதார் சத்க்ங்களோடே கேழ்க்஢்டப் ப்ராபம் - மூதுப்ரங்ருக்஢்டு ஹைந்கா஢்டிசஸர்க்தில் ஢்டு஢்டி஢்டலன் ச஢்டா஢்டிதமாகையால் அத்தை வர்கிக்஢்டக்கடவர் ஢்டைதத்சஸர்க்தில் ஢்டு஢்டி஢்டலன்மூலச஢்டுைகள வரும் அது இதரரால் சத்க் றங்களையிட்டு அவச்யபரிஹாய்ம் । ஆகையால் மூதுப்ரங்ரு஢்டைய சி஢்டு஢்டாபாபா஢்டிஷயத்தில் ஢்டி஢்டுக்஢்டும் கலக்கங்களை ப்ரா஢்டணத்க்஢்டுளாலே ஶு஢்டிக்கக் கூடுமென்று மஹாவாக்யாற்ம் சர்வாற்஢்டங்களில் கலக்கங்களும் ஢்ரகவத்த்ரிங்஢்டுலச஢்டு஢்டாபாபாபாபாலிங்கு அவ்அற்஢்டங்களில் -

சா. சவா - ஶு஢்டன்னது கூடுமோ? அது புருஷனுக்கு ஢்டா஢்டையமலலாமைபாலே அசக்யச஢்டா஢்டன மன்றோ?

சா. வி - ஶ்ரீ஢்டாப்யகாரிய ஶ்ரீப்ரபுத்தௌ ஶ்ரணாங்நிங்நெ நி஢்ட஢்ட ஶ்ரீ஢்டேவ்யா: ப்ரதிவ஢்டனமி஢்டம் - அச்யாய் ஢்டாவ: - 'ஶ்ரூயதே ஶ்ரலு ங்நிவந்஢்டே ஢்டக்திமு஢்டஹதா ஢்டுணாம் । சஸாரந்யூனதா ஢்டிதா ஶ்நி஢்டசா: ப்ரிபாஸ்திந:' இதி சமீ஢்டீ஢்ட ங்நானுத்புத்தெ஢்டேவானா ப்ரதி஢்டந்஢்டகத்வாத் - தத்ர 'யங்நவி஢்டா மஹாவி஢்டா ங்நுஹாவி஢்டா ஢்ட ஶு஢்டனே । ஆத்மவி஢்டா ஢்ட ஢்டேவி த்வ் வி஢்டுக்திபல஢்டாயிந' இதி சர்வவி஢்டாப்ரவர்தகதயா சர்வவி஢்டாத்வவ்யபதெசாத் - 'ஶ்ரு஢்டு யங்நுபி சாமானி । சா ஹி ஶ்ரீரமூதா சதாம்' இதி ஶ்ருங்நயங்நுஸா஢்ட்நா தா஢்ட஢்டிந்யஶ்ருதெச஢்ட சயகங்நான வ்யசாயுபாபாபாபி ப்ர஢்டானசமற்஢்டதயா ஢்ரகவ஢்டஶ்ருணாங்நதயற்஢்ட ப்ரபுத்தௌ க்ரியமாணாயா 'அஸ்துதே தயைவ சர்வ் ச஢்டப்தச்யதே' இதி தச்யா: ப்ரதிவ஢்டனரூபத்வா஢்டங்நவஶ்ருணாரவிந்஢்டஶ்ரணாங்நிஸ்தவாஸ்து, தயைவ ஶ்ரணாங்நதயா சர்வம்஢்டிலபித஢்ட ச஢்டப்தச்யத இத்யதா஢்ட஢்ரகவத்ப்ரபுத்திரஸ்திவத்யநேநைவானுங்நஹே ஢்டுபயுக்தங்நானச஢்டப்திரப்யநுங்நுஹிதா ஢்டவதிதி த஢்ட஢்டனச்ய ங்நானானுங்நஶ்ரு஢்டகத்வமிதி - அத எவ ஆ஢்டார்யௌ ங்ந஢்டாப்யே 'சவய் சர்வவி஢்டபி சவப்ரஶ்ரயப்ரகாசநாய பாரமாத்ரீகீ யதா஢்டஸ்திதேதி' சாமான்யதௌ நி஢்டிசதி- 'த்வமேவ வர்஢்டுணிஷ்வ । ய் த்வ் மநுஷ்யாய ஹிததம் மந்யசே । ய஢்டித஢்டம் மம ஢்டேவெச ததாங்நாபய மா஢்டவ' இதிவத் । எதென ஢்ரகவத்ப்ரபுத்திமௌக்சா஢்டநமித்யேதந்மயா நிங்நீதம் - சா யத்சவரூபா யத்ப்ரகாரேதி ஢்ட ந ங்நானே - அதஸ்தவயைவ தத்பலதயா மௌக்சாற்஢்ட ஢்ரகவத்ப்ரபுத்தே: சவரூபா஢்டிக யதா ப்ரா஢்டண ங்நாபயித்வானுஶ்டாபநியௌ஢்டஹமிதி விசுஷநிஷ்க்ரஶ்ரஹிதானாமபி விங்நானப்ரகாரிசுசிக்திதௌ ஢்டவதி - எவ் ஢்ட சாமான்யத உக்தே஢்டி சர்வங்நா சர்வஹிதேபிணி ஢்டேவி சவயமேவ சர்வ் வி஢்டாஸ்யதிதி தாத்பர்யமித்யுக்தம் - எவ் ப்ரதெசாந்தரே஢்டப்யுக்தம் । 'விசுசுஶ்டாகாரப்ரபுத்த்யநுஶ்டானே ப்ராப்யா஢்டிலாபப்ராபகா஢்டயவசாயப்ராபகாந்தரானவ்யானு வுத்யநுங்நுங்நமநஸசமா஢்டானா஢்டயற்஢்டமித்யாஹ - தத்ப்ராற்஢்டன யுக்தம்' இதி - எவ் ஢்ட -

சா. ச஢்ட - பூர்வ ஢்ரகவத்த்ராராயணா஢்டிமதேத்யா஢்டிநா புருஷகாரதயா ஶ்ரீய் ஶ்ரணமுபங்நமய தத்பலத்யேன பாரமாத்ரீகீத்யா஢்டிநா அஸ்துமே இத்யந்தேன ப்ரமபுருஷாற்஢்டாபிஹேது஢்டுதா ஢்ரகவஶ்ருணாங்நி: ப்ராற்஢்டிதா - பாரமாத்ரீகீதி தம:காற்஢்டவ்யு஢்டாச: - யதா஢்டஸ்திதேதி ரங்ந: கார்யவ்யு஢்டாச: - அவிரதா, -

सा.सं - आमोक्ष दानादविश्रान्तव्यापारा - अनयोक्त्या भक्त्यङ्गप्रपत्तिव्यवच्छेदः - सा हि मध्ये साधनरूपं साध्यान्तरमुत्पाद्य विरतव्यापारा भवति - ता, अत्यन्ताकिञ्चनस्य अनन्यगतेः - अस्तुते, मयि न्यस्तभरस्य मयापि स्वीकृतभरस्य ते - पारमार्थिकी भगवच्चरणारविन्दयुगलशरणागतिर्यथावस्थिता अविरताऽ अस्त्वित्यर्थः तयैव सर्वं संपत्स्यते, भगवत्प्रपत्त्यैव पूर्वोक्तं नित्यकैङ्कर्यं प्राप्तिपर्यन्तं फलमपि संपत्स्यते - तेष्वपि सदाचार्यानुग्रह एव प्रधानकारणमित्यभिप्रायेण तस्य हेतुफलाभिज्ञानं स्थलान्युदाहरति -

இவற்றில் இது -

மூ - மஹேஸ்வரஸம்ஸாரஸ்தாபனாதிவ்யூதாந்தங்களுளிலே கண்டுக்கொள்வது - சத்சப்தாபிஷ்டியாவது, தான்
 சத்வோத்தரனாய் சமயகுபபந்நனாய் - சாவதானனாயிருக்கும் அவஸ்தையிலே ஸ்யாதிநாபபூஜா
 நிரபேக்ஷனாய் காரணபரதந்நனான சதாசார்யன் சர்வருக்கும் ப்ரதமாசார்யனான சர்வஸ்வரன் முதலாக
 உபதேஸபரமபரையாலே வந்த தத்வஹிதங்களை அநபேக்ஷிதவிஸ்தாரமும அபேக்ஷிதசங்கோசமும இல்லாதபடி
 “சர்வஸாமேவ லோகானா பிதா மாதா ச மாதவ: | கஞ்சதவமேன ஸரணம் ஸரணம் புருஷர்ஷபா:” என்கிற
 கட்டளையிலே உபதேஸிக்கப் பெறுகை -

சா தி - தேவதாபாரமார்த்ய யதாவதேதநாதிதக்ள் ஃலம் - மஹேஸ்வருக்கு ஸ்ரீபராஸாரானுவர்தனம் வ்யாஜ - தத்ரஸாதலக்ஷ
 சர்வஜ்ஞதாதி ஃலம் - சம்ஜயனுக்கு வ்யாஸானுவர்தனம் வ்யாஜம் - த்ரீகாலிகஜ்ஞானவத்வாதி ஃலம் - ஆஸ்வலாயந
 ருக்கு ஸௌநக விஷயானுவர்தனம் வ்யாஜம் - ஃருக்வேதப்ரவர்தநாதி ஃலம் - திருமுகப்பாகரத்துக்கு வ்யாஜஃல
 ஃலங்கள் அபேக்ஷிததாலென்றும் சர்வமென்றும் உக்தமாயிற்றென்று கருத்து - இனி சத்சப்தாபிஷ்டி
 யை நிரூபிக்கிறார் - சத்சப்தாபிஷ்டிஸித்தியாதி - பரமாசார்யனைத் துடங்கி உபதேஸபரமபராபாபங்களுளான
 தத்வஹிதபுருஷார்ஷங்களை சதாசார்யன் உபதேஸிக்கப் பெறுகை சத்சப்தாபிஷ்டி யென்கை சர்வஸாமேவ
 லோகானாமிதி - இதில் நாதி சங்கோச விஸ்தரமாக மாதவ: என்று தத்வமும், கஞ்சதவமேன ஸரணமென்று
 ஹிததமமபுபதிஷ்டம் - பிதா மாதா ச என்று, ஃலம் சூசித ஸாஸ்த்ரானதிக்ருநருக்கு -

சா.ஸ்வா - பிறந்த தத்வஜ்ஞானாதிஸப்ததுண்டா மென்று கருத்து - அசதாசார்யோபதேஸ வ்யர்தமாதையாலே
 சதாசார்யேதி - சதாசார்யஸஃதததை விவரிக்கிறார் - ஸ்யாதிதி - சதாசார்யோபதிஷ்ட மானாலும்
 ஸிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாதார்க்கு தத்வஜ்ஞான காணோமே? என்னவருளிச் செய்கிறார் தான் இதி -
 சர்வஸாமிதி - பிதேத்யாதிநா பரதத்வஸ்வரூபம் - கஞ்சதவமிதிஹிதம் - ஸரணமிதி ப்ராப்ய சோக்தமாயிற்று -
 இப்படி -

சா. ப்ர - த்வத்தோ ஹி வேதாத்தயயநமதீதமஃலிலம் குரோ | த்ரமஸாஸ்த்ராணி சர்வாணி ததாஜ்ஞானி யதாஃருமம் |
 த்வத்ரஸாதாந்முநிஸ்ரேஸ்த மாமந்யேநாக்ருதாஸ்ரமம் | வஸ்யந்நி சர்வஸாஸ்த்ரேஸு ப்ராப்யஸோ மே஽பி ததித: | த்வத்ரஸாதாந்மு யா
 ஜ்ஞாதா உத்பத்திஸ்திததிஸயம்: | த்வத்ரஸாதாந்முயா ஜ்ஞாத ஜ்யேயரந்யேரலம் திஜ | யதேததஃலிலம் விஷ்ணோர்ஜநந வ்யதிர்ரித்தயே
 “இத்யாதிமஹேஸ்வரவ்யூதாந்த: -” வ்யாஸ ப்ரஸாதாஃருதவானேததுஹமஹம் பரம் | யோக யோகேஸ்வராஃருக்ஷ்ணாத் ஸாக்ஷாஃருததய
 தஸ்வயம் இத்யாதிஸம்ஜயாதிவ்யூதாந்த: -

சா. வி - தேவதாபாரமார்த்ய ச யதாவத்வேத்யயே தவான் “இத்யுக்தரூபம் - சம்ஜயஸ்ய வ்யாஸானுவர்தனம்
 ததநுக்ரஹகாரணம் - த்ரீகாலிகஜ்ஞானம் ஃலம் - சத்சப்தாபிஷ்டிஸ்வரூபம் விவ்ருணோதி - சத்சப்தாபிஷ்டி
 யாவது, இதி - சதாசார்யன், சதாசார்யே | சர்வஸ்வரன் முதலாக, சர்வஸ்வரப்ரஹ்மதே: - தத்ருக்தோபதேஸ பரமபரயேத்யர்ஷ:
 - கட்டளையிலே, ரீத்யா - உபதேஸிக்க, உபதிஸிதி சதி - பெறுகை, ப்ராபி: -

சா. சம் - சத்வோத்தரத்வம், ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதி குணப்ரகர்ஷ யுக்தத்வம் - சயகுபபந்நத்வம் “ததிததி ப்ராணிபாதேந”
 இத்யுக்தக்ரமேநாசார்யஸமீபமாஸதத்வம் - சதாசார்யன், உபதேஸிக்கப் பெறுகை, இத்யந்வய: - சர்வஸாமித்யத்ர
 பூர்வாதேந தத்வோபதேஸ: உத்தராதேந ஹிதபுருஷார்ஷயோ: - ஸரணயஸஃதஹி ஹி -

மூ - बहुक्लेशमायं बुद्धिचलनसम्भावनैः ^{புண்டான} शास्त्रपरिश्रमத்தில் अनधिकृतருமாய்
परमास्तिकருமாயிருப்பாருக்கு இவ் उपदेशமே प्रधानம் - மற்றுள்ளார்க்குத் தாங்கள்
தெளிகைக்காகவும் -

सा. दी - இதவே प्रधानतया उपादेयமென்கிறார் - बहुक्लेशेत्यादियால் - बहुक्लेशेत्यादि पद
ங்களால் शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशं प्रत्यभिज्ञातமாகிறது - बुद्धिचलनसंभावनैः ^{யாவது} मन्दबुद्धि^{களாகையால்}
बुद्धि^{யைக்} कलक्कि^{னாலும்} कलङ्कु^{மென்று} सभावनै - இப்படி शास्त्रज्ञानं மென்கிற வचनं மூதுபுஜார்
विषयமாகையால் बुद्धिमान^{களான} आस्तिका^{க்கு} अवश्यं शास्त्रपरिचयं பண்ணவேண்டு மென்கிறார்
மற்றுள்ளார்க்கு இத்யாदि - தான் தெளிகைக்காக शास्त्रार्थங்களை समीचीनतर्कங்களோடே

सा. स्वा - இவ் उपदेश कारणமாகில் उपपत्तिकारणरूपस्थिराकरणभागारम्भ व्यर्थமாக प्रसङ्गியாதோ?
उपपत्तिसहितोपदेशमே तत्त्वज्ञानकारणமென்னில் “शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशम्” इत्यदिना
उपपत्तिरहितोपदेशमात्रத்துக்கு तत्त्वनिर्णायकत्वं சொல்லுகிறது विरोधियாதோ? என்னவருளிச்
செய்கிறார் - बहुक्लेशेति - आलस्येन शास्त्रपरिश्रमத்தில் अनधिकृत परमास्तिकविषयமிந்த वचन
மென்றபடி - परमास्तिकेति - बुद्धिचलनसंभावनार्हमन्दबुद्धिव्यावृत्त दृढविश्वासवान्^{களென்றபடி} -
இப்படியாகில் उपपत्तिकथनरूप स्थिराकरणभागारम्भं व्यर्थமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்
மற்றுள்ளார்க்கு इति - अनालस्यग्राम चलनार्हं बुद्धिपाटवमुदये आस्तिकार्क^{களென்றபடி} -
आर्ष धर्मोपदेशं चेत्यादिवचनमेतद्विषय மென்று கருத்து - இவர்களுக்கும் केवलोपदेश पर्यावस्त
மன்றோ? युक्त्यनुसन्धानத்துக்கு प्रयोजनமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - தாங்கள்
இத்யாदि-

सा. प्र - बहुक्लेशमायं, अधिकक्लेशमाध्यत्वे सर्तात्यर्थः - बुद्धिचलनेति - “हरिदैवं हरो दैवम्”
इत्याद्युक्तप्रकारेण शास्त्राणां बहुविधत्वाद्वुद्धिचलनं सभाव्यत इत्यर्थः - नन्वेवं तर्हि “शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशं
बुद्धेश्चलन कारणम् । उपदेशाद्धरिं बुद्ध्या विरमेत्सर्वकर्मसु” इत्याद्यनुग्रहात् कस्यापि-शास्त्राभ्यासो न
स्यादित्यत्राह - மற்றுள்ளார்க்கு इति - अलसास्तिकानामे -

सा. वि - ज्ञानलाभ इति यावत् - इह सर्वेषामेव लोकानामित्युपदेशेऽपि पिता माता च माधव इति
पुरुषार्थनिर्देशः - एवं शरणं गच्छध्वमिति हितनिर्देशः - मध्यमपुरुषेण लोकानामित्यनेन माधव इत्यनेन
च चिदचिदीश्वरात्मक तत्त्वस्वरूपमप्युपदिष्टं भवति - बुद्धिचलनसंभावनैः ^{புண்டான} इति । शास्त्रपरिश्रमे
सति शास्त्राणां नानाप्रकारत्वात्बुद्धिचलनं भवेदिति संभावना विषयभूत इत्यर्थः - अनधिकृतருமாய் इति
- शास्त्रानधिकारिणामुपदेश एव तत्त्वज्ञाने प्रधान कारणमिति भावः - ननूपदेशेनैव गतार्थत्वात्
समर्थबुद्धीनामपि किं शास्त्रेणेत्यत आह - மற்றுள்ளார்க்கு इति - समर्थबुद्धीनामित्यर्थः -
தெளிகைக்காகவும் दृढनिश्चयार्थमपि - “उपदेशाद्धरिं बुद्ध्या” इत्येतन्मन्दबुद्धिविषयम् । तेषां
शास्त्रश्रवणायोग्यत्वात् कथञ्चिद्योग्यतायामपि विरोधस्फूर्तौ सत्तर्कविषयव्यवस्थापनेन विरोधपरिहारा
सामर्थ्याद्विचलनं - संभवात् -

सा. सं - प्राप्यपरः - மற்றுள்ளார்க்கு, ईषदास्तिक्येन शास्त्राधिकृतानां समीचीनयुक्तிகளோடே -

மூ - க௃தர்஑ங்களாலே கலங்குவாரைத் தெளிவிக்கைக்காகவும் சமீர்வீன யுத்திகளோடே கேட்க
 ப்ராஸம் - “அர்ஷ ஢்மர்ப்பதேஷ் ச வேதஸாஸ்திரோதினா | யஸ்தர்கீணானுஸந்த்ரே ச ஢்மர் வேத நேதர் ” என்கிறுடடியே
 இவ் அர்஑ங்களை சமீர்வீனதர்க்கங்களாலே தெளிதாதவர்கள்

ஸா. தீ - அநுஸந்திக்கையில் ப்ரமாண தாட்டிக் கொண்டு கலக்கம் வரும்படியைக் காட்டுகிறார் -
 அர்ஷம்த்யாடியால் - ஃருஷி: , வேத: - ததர்஑ அர்ஷ - ததுக்தமூஷிணா பென்றவிடததில் ஃருஷிஸ்த்ரத்தூக்கு
 வேதபரமாக ஸிஸ்டர் வ்யாக்யான டண்ணுகையால் - ஢்மர்ப்பதேஷ்மாவது. ஢்மர்ஸாஸ்தம் - அவிரோதினா என்று

ஸா. ஸ்வா பூர்வா஢ிகாரிகளைட் போலேயனறிக் கே யுத்திவிகார ஸாபே஢்ராகையாலே பென்றபடி -
 இட்படி கலங்குவாரைத் தெளிவிக்கைக்காக என்று ஸொன்னது கூடுமோ? -
 பூர்வோக்தஸாமக்ரீரஹிதா஢ிகாரிகளுக்கு கலக்கம் ஸ்வபாவமாகையாலே ஜானோத்பாதன் துஷ்ஷகமன்றோ?
 உக்தஸாமக்ரீவிஸிஸ்டா஢ிகாரிகளுக்கு கலக்கமே கூடாதே? ஸாமக்ரீவிஸிஸ்ட-மந்தா஢ிகாரிகளுக்கு
 விபரீதஸஸர்க்ததாலே கலக்கம் ஸ஢ாவிதமாமென்னில் தர்க்கவிகாரதமரான இதர்வாதிக்குத தான்
 தத்வஜ்ஞானமில்லை யென்கிறுது கூடுமோ? என்னவருளிச் ஸெப்கிறார் அர்ஷம்த்யாதினா - ஃருஷி: ,
 வேத: - அர்ஷம், வேதர்஑ம் - ஢்மர்ப்பதேஷ், ஢்மர்ஸாஸ்தம் ச | வேத ஸாஸ்திரவிரோதினா, வேதாத்மகஸாஸ்திரவிரோதினா |
 ஸ்பஸ்தார்தகவேதஸ்வாரஸ்யாவிரோதி -

ஸா. ப்ர - வோக்தரூபோபதேஷோ஽லம் - நது பூத்டிஸூக்ஷ்ம்யாதிமத்வாஃஃஸாஸ்திரா஢்யாஸ யோக்்யானாமபீத்யர்஑: | எவ் ச
 ஸூக்ஷ்மபூத்டிநா ஸமீர்வீனந்யாயேஷ்ஸாஸ்திரவிகாராகரணே ப்ரத்யவாயமாஹ - அர்ஷம்த்யாதினா -

ஸா. வி - ஸமர்஑ானா து ப்ராமாணிகஸாஸ்திராணா பரஸ்பரவிரோதோ நாஸ்தீதி | கின்து விரோத இவ ப்ரதீயேத -
 ஸோ஽பி ஸத்கீர்விஸயவ்யவஸ்தாபனே க்ருதே஽பி தாதூஷஸாஸ்திர஑்ரவணேன நிவர்த்ந்நே - அதஸ்ததர்஑மயமார஢்஢்ஸாஸ்திரக: -
 அந்யதா வாதினா ஑்ந்நானா பஹுப்ரமாணயுத்திஜடிலத்வாத்ந்நிராஸகரஸத்க்஑டிடதப்ரமாணப்ரதர்ஷிக்஑்ந்நா஢ாவே
 பல்஑ுத்வஸங்க்யா பரமாஸ்திகானாமபி தூதநிஸ்சயோ ந ஸ்யாதிதி ஢ாவ: தெளிவிக்கைக்காகவும்.
 ஸந்நி஑்஑்விபர்யஸ்த்ர பூத்டிந் ப்ரதிஸதே஑்விபர்யாஸ நிர்ாஸாஸ்திர ச | கேழ்க்க ப்ராஸம், சமீர்வீனக்ரூஸந்நிதூ ஸாஸ்திர
 ஑்ரோதுமுகிதம் - அதஸ்சாய் ஑்ந்நஸாஸ்திரக இதி஢ாவ: - ஸத்க்நிநூதூஸாஸ்திர஑்ரவணா஢ாவ்வதா விபரீதஜ்ஞானாதிக்க
 வதந் தத்ர ப்ரமாண தர்ஷயதி - அர்ஷ ஢்மர்ப்பதேஷ்மிதி - அர்ஷ, வேதர்஑ம்-ததுக்த ஃருஷிணேத்யாது ஃருஷிஸ்த்ரஸ்த்ய
 வேதவாசகத்வாத் - ஢்மர்ப்பதேஷ் மந்வாதி ஢்மர்ஸாஸ்திர ச | வேதஸாஸ்திரவிரோதினா, மூலஸூதில்த்யாதிதூஷரஹிதேன
 தர்கீண ய: அநுஸந்த்ரே ஸயக்விசாரயதி | ஸ ஢்மர் வேத, ஢்மர்ஸ்வரூபஜ்ஞானவாந் | நேதர்: | ‘஢்மர்ஸ்ய தத்வ் நிஹித
 ஑ுஹாயாம்’ இதி துர஑ி஑மத்வாதிதி ஢ாவ: -

ஸா. ஸ் - இத்ய்ஷே ப்ரமாணமார்ப்மிதி - உபதிஸ்யதே஽நேநேத்யுபதேஷ் ஢்மர்ஸ்யோபதேஷ: - ஢்மர்ப்ரதிபாடகஸாஸ்திரம் -
 அர்ஷம், ஃருஷி஢ிர்மந்வாதி஢ி ப்ரோக்தம் - எத஢்஢்மர்ப்பதேஷவிஸேஷணம் - ந ஹ்யர்ஷம்த்யேவாபாதத ப்ரதிபந்நாஸ்திர
 ப்ரமாண ஢வதிதி - வேதேதி - வேதரூபஸாஸ்திரா஑்஑ிதாஸ்திரகேநேத்யர்஑: - அநுஸந்த்ரே, யோ ஢்மர்தத்வ் நி஑்ரரித்யதீத்யர்஑:
 அத் க௃தர்கீர்஑்நிர்ணயப்ரவூத்தாவந்஑ -

மூ- 'காணாடஸாக்யபாஷணஹைஸ்யோதமோ விலோபித:' என்கிறபடிபே ஹைதுகராய் வேதவிரோஹிதத்வங்ஹளைபிட்டு ப்ராமாணிகார்த்தங்களை அபஹரிப்பார்கள் இவ்அபஹார் விஹீதியையும் விஹீதமாணையும் பற்றி இரண்டு வகையாயிருக்கும். அதில் விஹீதமாணை அபஹரிக்கையாவது ஸ்ரீய: பதிடான சர்வீஸ்வரணையில்லையென்னுதல் வேஹொருத்தனை இஸ்வரனாக(க்காட்டி)க் கட்டி சர்வீஸ்வரணை விஹீதிகோடிகிலே வைத்தல் செய்கை விஹீதிடைய அபஹரிக்கையாவது' விஹீதிடைய ஒரு முஹத்தாலேயில்லையென்னுதல். --

ஸா.ஹி - தர்கத்தினுடைய சமீகீனத்வம்சொல்லிறு காணாஹி - காணாஹி: ஸாக்யை: பாஷணஹைச்வ என்றாதல் ஹைதுகர் ஸுஹ்கதார்த்திகரென்றபடி அதில் விஹீதிமஹபஹாரத்தைக் காட்டுகிறார் அதிலென்று சர்வீஸ்வரணையில்லையென்னுதல் நிரிஸ்வரமீமாஸகமதம் । வேஹொருத்தனை இத்யாஹிபால் ஸீவாஹிமத நினைக்கப்படுகிறது விஹீத்யபஹாரத்தைக்காட்டுகிறார் விஹீதிடைய இத்யாஹிபால் - ஒரு முஹத்தாலே, வ்யாவஹாரிகஸத்யமத்யாஹி பர்யாயததாலென்கை -

ஸா. ஸ்வா- நெத்ய: ஹைதுகராய் இதி - பூர்வோக்தஸாமக்ரீவிகலராகையாலே ஸுஹ்கதார்த்திகராமென்றபடி திரிஸ்கரிப் பரென்று சொல்லாதே அபஹரிப்பார்களைன்று சொன்னது கீரீயப்ரயுக்தவஹநர்த்தப்ரஹ்மென்று தோற்றுகைக்காக - ஆனாலும் மெஹுஹந்தர்வீதி பஹார்த்தபஹார வாதகமனஹே? என்னவருளிச செய்கிறார் - இவ் அபஹாரமதி - விஹீதிமஹபஹார்போலே விஹீத்யபஹாரமும் ஹவந்நிஹ்ரஹ்நகமென்றபடி உஹ்யாவித மென்று சொன்னது கூடுமோ? விஹீதிமஹபஹாரமாவது இஸ்வரணையில்லை பென்கையன்றோ? இஸ்வராஹ்நிகாரி பாஸுபதாஹிகளுக்கு அதுயில்லையே? என்னவருளிச செய்கிறார் - அதில் இதி - ஆனாலும் விஹீத்யபலாபமாவது விஹீதிநாஸ்தித்வவாஹ்மன்றோ? ஸ்வதந்ந்விஹீதிவாஹிகளுக்கு அந்த ஹோமுண்டோ? என்னவருளிச செய்கிறார் - விஹீதிதி - இப்படி விபரீதாஹிகாரிகளுக்கு அபஹார் ப்ரஸக்தமானாலும் பூர்வோக்த ஸாமக்ரீபூர்ணகூதகூத்யாஹிகாரிக்ஹ் கலக்கம் ப்ரஸக்த -

ஸா. ப்ர - நந்விபஹாஸ்ய ப்ரகீயபஹார்த்தேபு ஸ்வகீயத்வாபாஹநரூபத்வாகூதஸ்கூதீஸ்ச ஹவதஸ்தஹிஹீதிநா ஹ்நாஸ்தீத்யுக்தரபஹாரத்வோக்திரநூகிதெத்யத்ர ப்ரகீயமபஹத்ய ப்ரஸமீ ப்ரஹானே ஸ்வகீயத்வாபாஹநஸ்யாஹவாத் யக்திஸ்திஹ்நஸ்தஹிபாபாபாஹநமேவாபஹார இதி ஹவஹபலாபு விஹீத்யபலாபஸ்ச விஹீதி தஹ்நதோ: ப்ரஸ்பரா ஹவாபாஹநமேவெத்யபஹாரத்வோக்திரயுக்யத இத்யஹிப்ரெத்யாஹ - இவ் அபஹாரமத்யாஹிநா - இஸ்வரனாகக்கட்டி, இஸ்வரத்வென கல்பயித்வா வைத்தல் செய்கை, நிவீஸனம் - ஒரு முஹத்தாலே, கெனகித்ப்ரகாரெண -

ஸா. வி - அபஹரிப்பார்கள், ப்ராமாணிகார்த்த ப்ரதி்யக்ந்நீதி ஹவ: சர்வீஸ்வரணில்லை யென்னுதல், கர்மண்யேஸ்வரத்வம் ப்ரிகல்ப்ய கெதநேஸ்வரத்வம் நாஹ்யுபக்ஷ்ந்நீதி நிரிஸ்வரமீமாஸகமதம் - வேஹொருத்தனை, அத்யமேக - இஸ்வரனாகக காட்டி ஸிவாஹிமீஸ்வரத்வென ப்ரஹர்ய । சர்வீஸ்வரணை, ஸ்ரீமந்நாராயண - விஹீதி கோடிகிலே வைத்தல் செய்கை, ப்ரவீஸனம் । இஹ் ஸீவாஹிமதம் । ஒரு முஹத்தாலே, வ்யாவஹாரிகஸத்யத்வென ।-

ஸா. ஸம் - வக்துமபஹாரஹ்நெனாஹ - இவ் அபஹாரமத்யாஹிநா - ஒரு முஹத்தாலே, வ்யாவஹாரிகஸத்யத்வம்-

மூ - உண்டாக்கி ईश्वரனோடு சம்பந்தமுறுத்து स्वतन्त्र எனனுதல், परतन्त्रமாககித் தன்னோடு பிறரோடு புணைப்புதல் செய்கை இவ் அபஹாரங்களில் ஏதேனுமொன்று स्वरूपத்தில் மூதுபுஜனாய் ஆத்மசமர்ப்பணம் பண்ணினவனுக்கு விபரீதசமர்ஸத்தாலே வருமாகில் “दत्तस्य हरणेन च” என்கிற அபஹாரத்திலும் கொடியதாய் களவுகொண்டு கொடுத்த ட்ரவ்யத்தை மீளக்களவு கொண்டார் டோலேபாம் ஆகையால் बहुविधங்களான व्यामोहकारணங்களில் ஹைதுகசமர்ஸ போரப் பரிஹரணியம்

சா. டி - இது मायिमतम् - உண்டாக்கி इत्यादिபால் நிரிஷ்வர்மாமாசகமனம் - परतन्त्रमित्यादि - தன்னோடு ஸோக்தாவான ஜிவனோடு - பிறரோடு ஸிவாதிசுனோ டெனகை - இவாகனோட்டை, - சமர்ஸமனர்த்தத்திலே पर्यवसितக்கு மெனகிறார் - இவ் அபஹாரங்களில் इत्यादिபால் கெவலாபஹாரத்திலும் स्वदत्ताபஹாரம் கொடியதினே லோகத்தில் बहुविधமாக व्यामोह ஹைதுக்களுண்டு - அந்நடோஷாதிசு - அவற்றிலிதுலே अत्यन्तपரிहरणीय மென்கிறார் - ஆகையால் इत्यादि । இவ் அர்த்தத்தில் प्रमाणं காட்டுகிறார் -

சா. சுவா - மல்லாமைடாலே டவனைத் தெளிவிக்கைககாக வென்று சொன்னது சேருமோ? அவனுக்கும் पूर्वोक्तविपरीतरुடைய சமர்ஸத்தாலே கலக்கமுண்டென்று சொன்னோமே யென்னிலானாலும் அது कृतोपायனுக்கு बाधகமன்றோ? ஆகையால்வனைத் தெளிவிக்கை நிஷ்஫ரோஜனமன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ் அபஹாரங்களிலே इति? இப்படி ஹைதுகசமர்ஸ व्यामोहकारण மாகில் तत्कृतव्यामोह सत्कर्तृதாலே நிவர்த்தியு ஸக்யமோ? ஹைதுகசமர்ஸரூபகாரணானுவூத்தியில் व्यामोह दुर्निवारமன்றோ? किञ्च அந்நடோஷாதிசுளும் व्यामोहकारण மாயிருக்க விபரீதசமர்ஸத்தாலே வருமாகிலென்று, विशिष्यकथनத்துக்குத்தான நிதானமுண்டோ? என்ன “प्रक्षालनाद्धि पङ्क्तस्य दूरादस्पर्शनं वरम्” என்கிற ந்யாயத்தாலே ஹைதுகசமர்ஸ ஸாஹ்யநே த்யாய்மென்றும், त्याज्यतैयில் ஸாஹ்யாபிஸாய் விசேஷகதன் மென்னும் அபிஸாயத்தாலே யருளிச் செய்கிறார் ஆகையாலே इति - भविष्यद्व्यामोह निवृत्त्यर्थं ससर्गं परिहरणीयम् - சம்பாவித சமர்ஸகூதவ்யாமோஹமும சமீகினைதகாதினா நிரஸ்யமென்று கருத்து டோர, மிகவுமென்றபடி ஹைதுகரும் ஸகவதிஹூதிஹூதராகையாலே

சா. ஸ்ர - அறுத்து, विच्छिद्य - நாஸ்தீத்யுக்தவ்யர்த்த: - புணர்த்ததல் செய்கை, शेषत्वेन ज्ञापनमित्यर्थ: - एवं भूतस्यापहारस्योपहारस्यातिक्रौर्यं सदृष्टान्तमुपपादयंस्तद्धेतुभूतस्यासत्सङ्गस्यावश्यपरिहर्तव्यत्वमाह - இவ் அபஹாரங்களில் इत्यादि - “दत्तस्य हरणेन च” इत्यस्य पूर्व: पाद: -

சா. வி - इदं मायिमतम् - ईश्वरनோடே சம்பந்தமுறுத்து, इदं सेश्वरमीमासकमनम् - தன்னோடு ஜிவன சஹ - புணைப்புதல் செய்கை, शेषत्वज्ञापनम् । जीवशेषत्वप्रतिपादनम् - इदं साख्यमतम् - பிறரோடும் इति इदमपि मुखान्तरेण शैवादमतम् - வருமாகில் அந்யதாஜானம் ஸசக்த் சேத் கொடியதாய், क्रूरं सत् களவுகொண்டு, अपहृत्य - கொடுத்த ட்ரவ்யத்தை ஸுத்யர்ஸிதவ்யஸ்ய । மீள, पुन: । களவு கொண்டாப் போலே, पुनरपहरणवत् - ஆம், भवेत् - போரப் பரிஹரணியம், अत्यर्थं परिहरणीयम् ।

சா. ச - சாஸ்ரதிகஸத்யத்வமியாதி நாமான்தரே - சம்பந்தம், शरीरात्मभावादि सन्धम् - தன்னோடு தத்தடோக்யாதிசு தத்தடாத்மசேஷமதி - ததிதர டெவதான்தரசேஷமதி பிறரோடு इत्युक्ति: - बहुविधங்களான -

மூ - இவ் அர்த்தத்தை “पाषण्डिनो विकर्मस्थान् बैडालव्रतिकान् शठान् । हैतुकान् बकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नाचयेत् ॥, इम्भिहैतुकपाषण्डिबकवृत्तींश्च वजयेत् ।, नासद्भिः किञ्चिदाचरेत् । त्यज दुर्जनससर्गं । वरं हुतवहज्वालापञ्जरान्तर्व्यवस्थितिः । न शौरिचिन्ताविमुखजनसंवासवैशसम्” इत्यादிகளில் प्रपञ्चित्ताககள் -

சா.டீ - இவ் அர்த்தத்தை இत्याடியால் பாஷண்டிகளாவார் “योऽन्यं देवं परत्वेन” இत्याதிகளில் சொல்லப்பட்டவர்கள் - विकर्मस्थान्, शिखा यज्ञोपवीत त्यागिणः बैडालप्रतिकः, वञ्चकः - शठाः, नास्तिकः बकवृत्तिकः, सन्निहितहिंसकराणां इम्भान्, असद्भिः, ब्रह्मज्ञानहीनैः - दुर्जनाः, सज्जनासहिष्णुक्ताः - वरं हुतवहेति - वरं, मनाक्प्रियम् - இதாகிலும் கிञ்சித்ப்ரியமாகிருக்கும் “वर त्रिषु कर्त्तव्ये मनाक्प्रिये” - எனகிறது निघण्टु - संवासः, सहवासः । स एव वैशसम् - विशसनम् । -

சா. சுவா - तत्ससर्गवर्जनं भगवदनभिमतमाकाङ्क्षेत? என்ன அத்யந்தாபிமத மென்றருளிச் செய்கிறார் - இவ் அர்த்தத்தை इति - पाषण्डिनः, “ये तु सामान्यभावेन मन्यन्ते पुरुषोत्तमम् । ते वै पाषण्डिनो ज्ञेयाः” इत्युक्ताः - विकर्मस्थाः, शिखा यज्ञोपवीतत्यागिनः - बैडालप्रतिकाः, वञ्चकाः - शठाः, धूर्ता - नास्तिकाः, वेदाप्रामाण्यवादिनः - बकवृत्तयः, सन्निहित हिंसकाः - असन्तः । ब्रह्मज्ञानहीनाः - दुर्जनाः, सज्जनासहिष्णवः - परमिति - हुतवहज्वालाकिञ्चिन्प्रियं भवेत् - पञ्जरान्तर्व्यवस्थितिरपि तथा भवेत् - शौरिचिन्ताविमुखजनसंवासः, सहवास एव - वैशसं, विशसनं - किञ्चिदपि न वरमित्यर्थः - बहुप्रमाणबलवत्तयाऽहैतुकससर्गवर्जनमत्यन्तं भगवदभिमतं मென்று கருதது இந்த પ્રमाणங்களிலே बकवृत्त्यादि संसर्गंमुम् परि -

சா.ப்ர - “आश्रुतस्याप्रदानेन” इति । उक्तार्थे प्रमाणमाह । இவ் அர்த்தத்தை இत्यादिना - “ये तु सामान्यभावेन मन्यन्ते पुरुषोत्तमम् । ते वै पाषण्डिनो ज्ञेया नरकार्हा नराधमाः । विष्णोरन्यं परत्वेन चेतयानो ह्यचेतनः । स पाषण्डीति विज्ञेयस्सर्वकर्मबहिष्कृतः । जटाभस्मास्थिरुद्राक्षलिङ्गपाषाणधारिणः । ये भवन्ति कलौ विप्रास्ते वै पाषण्डिनस्स्मृताः - अपार्थं श्रुतिवाक्यानां दर्शयन् लोकगर्हितम् - सर्वकर्म परिभ्रष्टा विकर्मस्थस्स उच्यते । धर्मध्वजो सदा लुब्धो छाद्रिको लोकडाम्भिकः । बैडालप्रतिको ज्ञेयो हिंसः सर्वातिसन्धकः । अधोदृष्टिर्नैकृतिकस्स्वार्थसाधनतत्परः । शठो मिथ्या विनीतश्च बकवृत्तिरुदाहृतः” -

சா.வி - पाषण्डिन इति - तेषां लक्षणानि स्मृतिषु ज्ञेयानि । संवासवैशसं, सहवासरूपा हानिः ।

சா.ச - इत्यनेन आहारदोषहैतुकसंसर्गयुगस्वभावादिर्विवक्षितः - पाषण्डिनः, शैवपाशुपत प्रभृतयः - विकर्मस्थाः, वेदविरुद्धाचारनिष्ठा बैडालप्रतिकाः, धर्मध्वजस्सदा लुब्धो छाद्रिको लोकडाम्भिकः । बैडालप्रतिको ज्ञेयो हिंसकस्सर्वनिन्दकः” इत्युक्ता - बकवृत्तयः “अधोदृष्टिर्नैकृतिकस्स्वार्थसाधनतत्परः । शठो मिथ्या विनीतश्च बकप्रतचरो द्विजः” इत्युक्ताः - वैशस, वधः - सहनीयमिति शेषः - व्यामोह कारणेषु हैतुक -

மூ - இந்த ஹேதுகரோட்டை சபாஷண “மாயயாபஹதஜ்ஞாநா:” என்கிறபடியே கண்டு மதிக்கெட்டானாக்கி “**“*चतुर्विधा मम जना भक्ता एव हि ते श्रुताः*”**” என்று இஷ்வரன் நம்முடையவாகளென்னும் நான்குவகையிலும் கூடாதே “**“*अस्मिन् नम्पेयम्*”**” என்னாதபடி பண்ணி” **“*न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते*”**” என்கிற **भगवदभिमानबाह्यवर्ग**த்திலே கோப்புண்ணப்பண்ணும் -

சா.தி - **न वरं, मनाक्प्रिय**முமல்ல இனி ஹேதுகரோட்டை சபாஷணத்தினுடைய **अनर्थावहत्व**த்தைக் காட்டுகிறார் - இந்த ஹேதுகரோட்டை **इत्यादि**யால் - கண்டு மதிக்கெட்டான **ज्ञान्वापि** மூடன் **मययापहृत ज्ञान** னென்றபடி **चतुर्विध**ராவார், **आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी** என்கிறவர்கள் - **भगवद्विमुख** -

சா. சுவா - **हरणीय** மாகச் சொல்லுகையாலே அது **व्यामोहकारण** மனறிக்கே **दुरितमात्र**மாயிருக்கிறாப்டோலேயன்றிக்கே **तत्सहपठित** ஹேதுகசஸரீ அர்த்தசாமர்த்த்யத்தாலே **व्यामोहद्वारा** **बह्वनर्थकरण**மென்று கருத்து - **यदा पूर्व** ஹேதுகசஸரீ போரப் **परिहरणीय** மென்று, **व्यामोहकारण**தயா **प्राधान्यं** சொன்னது கூடுமோ? என்ன அத்தை **उपपादिक**கிறார் - இந்த **इति** - கண்டு மதிக்கெட்டான், **ज्ञान्वापि** மூடன் - **मययापहृत ज्ञान** னென்றபடி **नाल्ल**வகையிலும் **इति** - **आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी**, என்று சொல்லப்பட்டவரென்றபடி **अस्मिन्**, **स्निग्ध**னான - நம் **पेय**லென்றபடி **भगवद्विमुख**ருக்கு -

சா.பு - **इत्यादिषु पाषण्ड्यादयो ज्ञेयाः - असत्सङ्गस्य निषेधप्रयोजकमनिष्टफलत्वमाह -** இந்த **हेतुकरित्यादिना - ननु “स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् । नहि क -**

சா.வி - **हेतुकैस्सह सम्भाषणस्यानर्थपर्यवसानमाह -** இந்த ஹேதுகரோட்டை **इति** - கண்டு மதிக்கெட்டானாக்கி, **ज्ञान्वापि मतिभ्रष्टं कृत्वा - चतुर्विधा मम जनाः - “आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ”** **इत्युक्ताः** । நம்முடையவர்களென்னும், **मदीया इति** । **नाल्ल**வகைகளிலும் **चतुर्षु प्रकारेष्वपि -** கூட்டாதே, **असंयोज्य** । **अस्मिन्**, **आदृत्य** । **नम्पेय**ம், **अस्मश्चिच्छिवः** । என்னாதபடி பண்ணி, **इति यथा न वदेत्तथा ।** கோப்புண்ணப்படண்ணும், **सङ्गीभूतान् कुर्यात् - ननु भगवद्विमुखानां बाह्यता सभवेऽपि भगव -**

சா.ச - **संसर्गस्य प्राधान्येन परिहरणीयत्वे हेतुमभिप्रयन्नाह -** இந்த **इति - न मामिति - दुष्कृतिनः, पापकर्मणिः - मां न प्रपद्यन्ते - ते दुष्कृत तारतम्येन चतुर्विधाः - मूढाः, नराधमाः - मययापहृतज्ञानाः आसुरं भावमाश्रिताश्चेति - मूढाः, विपरीतज्ञानाः - ते मत्स्वरूपापरिज्ञानात् प्राकृतेष्वेव भोगेषु सक्ताः - नराधमाः सामान्येन ज्ञानेऽपि मत्स्वरूपे मदौन्मुख्यानर्हा - मययापहृत ज्ञानाः, मद्विषयं मदैश्वर्यं विषयं च ज्ञानं येषां तदसंभवापादिनीभिः कूटयुक्तिभिरप हृतं ते तथोक्ताः - आसुर भावमाश्रिताः, येषां मद्विषयं मदैश्वर्यं विषयं च ज्ञानमप्युत्तममपि द्वेषायैव भवति ते - अत्र उत्तरोत्तराः पापिष्ठतमा - एवं हेतुक संसर्गादि प्रयुक्तव्यामोहशान्त्यर्थं निरूपितार्थेषु प्रधानभूताः केचिदर्थः कुतर्कनिरसनपूर्वकं पुनर्निरूपणीया इति स्थिरीकरण भागारम्भो युक्त इति** கோப்புண்ணப்பண்ணும் **इत्यन्ताशयः नन्वेवमपि “न क्रोधो न च मात्सर्यम्” इत्युक्तेषु न केनापि मतिकालुष्यमिति -**

மூ - அசரண்யசரண்யனான சர்வீசுவரனை சரணமாகப் பற்றுகிற பரமாஸ்திகனுக்கும் சிலரோடு சேர்த்தியால் **बाह्यतै** வாராதாகிலும் அவனுக்குக் கலக்கங்கள் வரவும், அதற்கு **सदाचार्य**ர்கள் परिहार டண்ணவும் காணா நின்றோம் - **महर्षि**களும் “**एकं यदि भवेच्छास्त्रं ज्ञानं निस्संशयं भवेत् । बहुत्वादिह शास्त्राणां ज्ञानतत्त्वं सुदुर्लभम्**” என்றும் - “**निस्संशयेषु सर्वेषु नित्यं वसति (वै हरिः) माधवः । ससंशयान्हेतुबलान्नाध्यावसति माधवः ॥**” என்றும் சொன்னார்களிறே -

சா.தி - ரானவர்களுக்கு **बाह्यतै** வந்தாலும் **भगवत्समाश्रितविषय**த்தில் “**न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मतिः । भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे**” என்றிருக்கையால் **बाह्यता**திகள் வருமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் . **अशरण्येत्या**தியால் **भगवदाश्रितानामपि हेतुकसंसर्ग**த்தால் **ज्ञानभ्रंश**த்தையும் அத்தால் **भगवदभिमतत्व**த்தையும் **महर्षि**கள் சொன்னார்களெனகிறார் - **महर्षि**களு மென்று துடங்கி இவ் வచன சாধারণ மாயிருக்கையால் **भगवदाश्रित**ர்க்கும் **सशया**தி சித்திக்கும் **एकं यदि भवेच्छास्त्रं, शास्त्रं, सर्व**மும் **एककण्ठ** மாகிலென்கை **बहुत्वात्, भिन्नत्वात्** என்றபடி **नित्यं वसति, नित्यं सन्निहितो भवति । नाध्यावसति, अपहाय गच्छति** என்கை.

சா.ஸா - **बाह्यतै** வந்தாலும் **सदाचार्यसकाशाद्वेदान्तश्रवणं** பண்ணி **महाविश्वास**த்தோடே **शरणागत**னானவனுக்கு **बाह्यतै** வருமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் **अशरण्येति** - எம்பார் **प्रभृति**களுக்கு **विपरीतसंसर्ग**த்தாலே கலக்கமும் **आचार्य**ர்களுடைய **उपपत्तिकथन**த்தாலே **तत्परिहार**மும் **स्फुट** மன்றோலென்று கருத்து “**न क्रोधो न च मात्सर्यम्**” **इत्यादिना महर्षि**கள் **भागवत्**ருக்கு **अशुभमति**யில்லைபென்று சொல்லாநிற்க **सदाचार्य**ர்கள் **प्रसक्तसंशय**த்துக்கு **परिहारं** பண்ணக் காணாநின்றோ மென்கிறது கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் **महर्षि**களும் **इति** - **नित्यं वसति, सन्निहितो भवति** - **नाध्यावसति, अपहाय गच्छति** - இந்த வచனங்களிலே **शास्त्रवैविध्यकृतसंशय**மும் **हेतुबलात्संशय**மும் சொல்லுகையாலே **अर्थसामर्थ्यान्महाबुद्धि**களான **भागवत्**ருக்கும் -

சா.பு - “**न हि कल्याणकृत् कश्चित् दुर्गतिं तात गच्छति**” **इति कर्म योगादितो भ्रंशेऽपि भगवदभिमान बाह्यता न स्यादित्युक्तेः** - **किं पुनर्न्यायात् प्रपन्नानां तथाभावो न स्यादित्यसत्सङ्गस्य परिहरणीयत्वं न सिद्ध्यतीत्यत्र प्रतिष्ठित बाह्यता हेतुभूतव्यामोहानुदयेऽपि कादाचित्कस्य संभवं लोकत स्मृतितश्च दर्शयति** - **अशरण्येत्यादिना** - **भगवद्भक्ताना व्यामोहस्य प्रमाणबाधा** -

சா.வி - **त्प्रपन्नानां “न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते क्वचित् । जनार्दनं प्रणिपतितो न सीदति । न मे भक्तः प्रणश्यति”** **इत्यादिभिः बाह्यता न स्यादित्यत आह** - **अशरण्यशरण्य**னான **इति** । சிலரோடு, **कैश्चित्सह** । சேர்த்தியால் **संसर्गेण** । **ननु “स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् । न हि कल्याणकृत्कश्चित् दुर्गतिं तात गच्छति । न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मतिः । बुद्धिभ्रंशेऽपि न भवेत्”** **इत्याशङ्क्यारुरुक्षणा मपि बुद्धिभ्रंशसंभवो महर्षिभिरेवोक्त इत्याह** - **महर्षि**களும் **इति** । -

சா.ச - **स्थिरीकरण भागः किमर्थोऽयमिति शङ्कान्तेष्वपि मतिकालुष्योदय तत्परिहरणयोर्दशनिन सामान्यतः प्रवृत्त महर्षिवचनैश्च परिहरन् न क्रोध इति वचनस्यास्यान्यथासिद्धिमाह** - **अशरण्येत्यादिना** । -

மூ - “न क्रोधो न च मात्सर्यम्” இत्याதிகளும் ஆத்மகுணபரிபூர்ணாதிக்காரி விசேஷ விஷயத்திலேயாகக் கடவன ஆனபின்பு ஆரூஷுக்களுக்குக் கலக்கமுண்டென்னுமிடம் “श्रूयते किल गोविन्दे भक्तिमुद्धता नृणाम् । ससारन्यूनताभीताः त्रिदशाः परिपन्थिनः ।, सत्यं शतेन विघ्नानां सहस्रेण तथा तपः । विघ्नायुतेन गोविन्दे नृणा भक्तिर्निवार्यते” இत्याதிகளிலே பரிசுத்தம் -

சா.தி - அசுபாமதி: , ஜானப்ரஸாதி: । பூர்ணாதிக்காரிவிஷயத்தில் சட்கோசம் ப்ரமாணாந்தரவலத்தாலும் கர்தவ்யமென்று அபிபிராயத்தாலே சந்திரர்களுக்குத் ஜானப்ரஸ வ்ருமென்னுமிடம் ப்ரமாணசித்த மெனகிறார் ஆனபின்பு இत्यादिபால் ஆனபின்பு, நக்ரோத: என்னும் ஶலோகம் பூர்ணாதிக்காரிவிஷய மாகையாலென்கை ஆரூஷுக்களுக்கு, ப்ரகவத்பிஷயத்தை ஓரோடு இச்சுக்களுக்கு - அபூர்ணாதிக்காரிக் கென்றபடி த்ரிதசருடைய பரிபந்நிதவ் - “यस्मै देवाः प्रयच्छन्ति पुरुषाय पराभवम् । बुद्धिस्तस्यापकर्षन्ति” என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜானப்ரஸத்வாரக மென்கை பக்திர்நிவார்யதே என்று, சித்தமான பக்திப்ரஸமும் சொல்லிற்று.

சா. சுவா - சந்தய சம்பாவிதமென்று கருத்து - இப்படியாகில “न क्रोधो न च मात्सर्यम्” இत्याதிவசனத்தக்கு கதியெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் - நக்ரோத இத - இந்த வசனம் சர்வபாகவதவிஷயமாகத் தோற்றாநிற்க அதிகாரிவிசேஷவிஷயமென்று விசேஷிக்கக்கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஆனபின்பு இத - உத்ததாம் என்று நிர்देशத்தாலும், தபஸ்சமபிவ்யாஹரத்தாலும், வசனதவ்யஸ்யாபி சமான்விஷயத்வெ விரோதம் துஷ்பரிஹரமாகையாலும் இது ஆரூஷுவிஷய மாகையாலே பூர்வவசனம் அதிகாரிவிசேஷவிஷய மென்று கருத்து.

சா.ப்ர - ஶட்கா பரிஹரதி - நக்ரோத இत्याதி - ச்வோக்தப்ரகாரேண விஷயவிசேஷ விஷயத்வான்ஜீகாரே ப்ரத்யக்ஷவாதி ப்ரஸஜ்ஜ இத பாவ: - நந்வேகம் யதீத்யத்ர

சாஸ்த்ரமப்யஸ்யதாமேவ சந்தயாதிக்கம் ப்ரதிபாதிதே - நதூத்பந்நோபாயானா “नेहाभिक्रमनाशः - नहि कल्याणकृत्” இत्याதிபு கர்மயோகாதிப்ரவூத்தானாமபி விபரிதஜானாதிநா நரகாதிக்க நிபித்யத இத்யூத்பந்நோபாயானா வ்யாமோஹாவ: கைமுத்யந்யாயசித்த இத ப்ரபந்நேபு ததசம்பவாததததிகானுத்யிதிரேவ ச்யாதித்யத்ர பஹுசாஸ்த்ர பரிச்ரம சாஹ்யபக்தியோகாதிநிஷ்டானாமபி விபரிதஜானஸ்ய ப்ரமாணத எவாவகமாஸ்துபதேசமாத்தாப்ரபந்நானா வ்யாமேஹ ஶஸாவ்யத இத தந்நிவர்தனம் கர்தவ்யமேவெத்யபிப்ரயந்நாஹ - ஆனபின்பு இत्यादिना - எவ் வ்யாமோஹமபாதி சித்தோபாயஸ்ய சர்வ -

சா.வி - நக்ரோதோ ந ச மாஸ்யம்மத்யேததிரூத்யத இத்யத ஆஹ - நக்ரோத இத । ஆரூஷுணா ஜானப்ரதிவந்நவோதக ப்ரமாணாந்தரவலாதிபி நக்ரோத இத்யஸ்ய பூர்ணாதிக்காரிவிஷயதயா சட்கோசஸ்வோகர்ய இத்யபிபிராயேணாஹ । ஆனபின்பு இத । அத எவ -

சா.ச - எகம், பரஸ்பராவிரூத்யர்யகம் - ப்ரபத்யுந்முக ப்ரமாஸ்திகேஷ்வபி மதிகாலுஷ்ய சம்பவமுபசஹரவ்யாஜேன வசனவலேன ஶ்திரிகூத்ய தச்சமநாய ஶ்திரிகரணபாகாரம்ஶோ யுத்ததம இத நிதாரிணாபிபிராயேணாஹ । ஆனபின்பு இத । சாஸ்த்ராணா பரஸ்பராவிரூத்யர்யகத்வாதுகதாணாமதிப்ரவலத்வாத்தேத்யர்ய: - ஆரூஷுவுக்கு, சாஸ்த்ராதிக்கூதஸ்யேதி ஶேஷ: - கலக்கம், மனோதௌர்வல்ய -

மூ - அதில் முற்பட சிद्धோபாயத்தைப் பற்றவரும் கலக்கங்களும் அவற்றிள் परिहारங்களும் சொல்லுகிறோம் அநாதிகாலமனாदरित ईश्वरன் -

सा. दी - இதிலும் தப ஆதி साहचयदिवतैகளே कर्ताக்கள் - இவ் வచனங்களும் सामान्यविषयமாய் நகோத: என்கிற வचனமும் सामान्य विषयமாய்போது विरोधं दुष्परिहर மாகையாலிவற்றுக்கு आरुक्षु परिपूर्णधिकारविषयत्वेन व्यवस्थै கொள்ள வேணுமென்று கருத்து இட்படிகளால் मृदुप्रज्ञருக்கு சிद्धோபாயாதி விषயத்தில் கலக்கங்கள் வருமென்று सिद्धमायிறு அதிலு ப்ரதம சிद्धோபாய விषயத்தில் கலக்கங்களையும் அவற்றிள் परिहारங்களுடம் காட்டுகிறோமென்கிறார். அதில் முற்பட इत्यादिபால் இவைதானே ईश्वरனுடைய स्वातन्त्र्यसहजकारुण्यங்களடிபாக வரும் கலக்கங்களுக்கு परिहारமுமென்று மூன்று வகையாயிருக்கும் அவற்றில் முந்த ईश्वरस्वातन्त्र्य सहजकारुण्यங்களடிபாக வரும் கலக்கங்களைப் परिहरிக்கிறார் - அதில் अतिशङ्कையை अनुवदிக்கிறார் - அநாதிகாலமியாதிபால் -

सा. स्वा - ஆகையால் मन्दाधिकारிகளுக்கு கலக்கம் संभावितமாகையாலே அவர்களைத் தெளிவிக்கக்கூகாகவும் स्वयं தெளிவிக்கக்கூகாகவும் युक्तिविचारसापेक्षाधिकारிகளுக்கு சமோசினதர்க்கமாவச்யக மாகையாலே स्थिरीकरणभाग सार्थक மென்று கருத்து - இனி ப்ரதமம் சாடியோபாய விषயசோதனம் பண்ணலாகாதோ? என்ன சிद्धோபாயசோதன ப்ரதான மாகையாலே இதுவே சோதனாய மென்கிறார் அதிலு इति - ப்ரமாமனறிககே கலக்கம் प्रसक्त மல்லாமையாலே கலக்கமும் तत्परिहारமும் சொல்லுகிறோமென்று சொன்னது கூடுமோ வென்ன युक्तिमूलமாக கலக்கமுண்டென்கிறார் அநாதிகாலமியாதினா - योग्यानुपलब्ध्या -

सा. प्र - ப்ரதானத்வாப்ரதமம் तद्विषय व्यामोहान्निवर्तयितुं व्यामोहानुपादमध्ये நாமொரு உபாயானுष्ठானம் பண்ணுகையென்று इति भगवतो निर्हेतुकरक्षकत्वज्ञापनार्थानुपादवाक्येनानुद्यमानव्यामोहस्य சாடியோபாயவிषயத்வப்ரதமம் निवर्तयन्वर्तिष्यमाण प्रतिजानीते - அதில் முற்பட इत्यादिனா - निवर्त्यव्यामोह सोपपत्तिकं दर्शयति - அநாதிகாலமியாதினா -

सा. वि - அதில், तस्मिन् शङ्कोत्पत्तिस्थलविषये - முற்பட, ப்ரதமம் - சொல்லுகிறோம் वक्ष्यामः - சிद्धோபாயே குணவிசேஷமூலகதயா சம்பந்தவிசேஷமூலகதயா ப்ரதிசம்பந்தவிசயதயா சாத்ர த்ரிதா शङ्कास्सञ्जायन्ते - தத்ர குணமூலக शङ्कोत्पत्तिं दर्शयति - அநாதிகாலமதி அநாदरित ईश्वरன், -

सा. सं - ப்ரயுத்தஜ்ஞானமான்யம் - ससारेति - सर्वेऽपि त्रिदशाः, उत्तरोत्तर स्वस्वाधिकारसाधननिष्ठा: ये ते मत्पदप्राप्तये भक्तिमुद्वहन्ति अतो मद्भोगे न्यूनता स्यादिति भ्रमेण भीतास्ते विघ्नकर्तार इत्यर्थः विघ्नानां शतेन सत्यं निवार्यते इत्याद्यन्वयः - சாடியோபாயாதித்ரயோபஜीव्यत्वासिद्धोपायस्य முற்பட इत्युक्तिः - தத்ராபி श्रीविशिष्टसिद्धोपाये विशेष्यविशेषणयोर्विशेष्यस्य तद्वाचिपदोपस्थापित गुणविशेष-संबन्धविशेषमध्येऽपि गुणानां प्रधानतया शब्दोपस्थापितत्वात्सदनुबन्धि चिन्ताप्राथम्यमभिप्रेत्य சிद्धோபாயத்தைப்பற்ற इत्युक्तिः -

மூ - இன்றொருததனை ஆடரிககிறது தன் ஸ்வதந்வமாந்ரததாஃயென்றோ? இஙஙனன்றாகில
'இன்றென்னைப் பொருளாக்கித் தன்னைபென்னுள் வைத்தான் அன்றென்னைப் புறம்
போகப் புணர்த்ததென் செய்வான்' என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பம் செய்ய -

சா.தி - இன்றென்னை இत्यादि - அநாடிகாலமெல்லாம அநாடரித்த இஃவர்ன்
இன்றென்னைபொரு வஸ்துவாக்கி தன்னைமென் அநீநமாகப் பண்ணினான் அன்று
அபூர்வகாலமெல்லாமென்னை தனக்கு புறம்பே போம்படி புணர்த்தது. செய்தது
என்செய்வான் எதுக்காகவென்றடி என்று நாமொரு வ்யாஜமநுஸ்திதது காணோமென்று
அர்த்தமென்று ஸங்காபிபாயம் -

சா.ஸா - இன்று ஆடரிக்கிறதற்கு காரணமில்லையென்று கருதது அஸ்மதாஃதூஃமாக
இஃவர்ஸாஸிகமாக ஒரு வ்யாஜ் சபவிககையால் யோగ்யானுபலஃயா நிவ்யாஜரஃகதவநிஸ்யம் கூடுமோ?
என்னவருளிச் செய்கிறார்- இஙஙனன்றாகில் இதி - இன்று இதி -இன்று. இப்போது என்னை.
அடியேனை பொருளாக்கி 'ஸந்தமென ததோ விது.' இயுக்தபுரகரெண ப்ரஃஜானததைபண்டாக்கி
தன்னை நிரவதிககல்யாணுபலவிஸிஸ்டனான தன் ஸவ்ரூபததை- என்னுள், என் அந் கரணத்திலே-
வைத்தான், நிரந்தரஃயானானுபலமாக ஸ்தாபிததான் அன்று, அந்ந்மான பூர்வகாலத்திலே என்னைப்
புறம்போக, பாஃயவிஸயமார்த்ததிலே போகுமபடி புணர்த்தது வந்நிதது என செய்வான்
எதுக்காகச் செய்தான்- அடியேன்.

சா. ப்ர - ஸ்வாதந்யமாந்ரத்தாலே இதி - பக்திபுரபுத்திமாந்ரபதவ்யாவர்த்தே । உத்தானஜ்ஜாகாரே பாஃதகமாஃ -
இत्यादिना-एवं न चेदित्यर्थ - இஙஙனன்றாகில் இत्यादि - 'அஸந்நேவ ச பவதி - அஸதப்ரஃஃயிதி வேத சேத்
- அஸ்தி ப்ரஃஃயிதி சேதேத - ஸந்தமென ததோ விது.' இயுக்தரீத்யா அஃய மாம் வஸ்துபூத் க்ருதவா ஸ்வாத்மானம் மம
மநஸ்யவஸ்தாபயதோஃநாடிகாலம் மமஸஃதாதிவிஸய ப்ராபண்யம் -

சா.வி - அநாதிஸஸாரபுரவர்தக இயர்த்த: இன்று இடானீம் । ஒருத்தனை, அகம் । ஆடரிக்கிறது.
ஸஸாராஃஃமநுஸ்திதீத்யேதத் - அன்றோ, ந பவதி கிம்? ஸ்வதந்வநயா பூர்வ தயா க்ருதவான் இடானீமேவ க்ருதவானிதி
பாவ. இஙஙனன்றாகில், அவ ந சேத் - இன்றென்னைப் பொருளாக்கித் தன்னைபென்னுள்
வைத்தான்ன்றென்னைப் புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் 'அஸந்நேவ ச பவதி - அஸதப்ரஃஃயிதி
வேதசேத் । அஸ்தி ப்ரஃஃயிதி சேதேத - ஸந்தமென ததோ விது.' இயுக்தரீத்யா । இன்று, இடானீம் - என்னை,
மாம் । பொருளாக்கி, புரூபார்த்த க்ருதவா । ஸதாவந்ந் க்ருதேதி யாவத் தன்னை, ஸ்வாத்மானம் । என்னுள்,
மம மநஸி । வைத்தான், நிஸிஸவான் - एवं दयामकरोत् - அன்று, தடானீம் । பூர்வம் । அதாவத்யர்த்தம்
- என்னை, மாம் - புறம்போக பாஃஃயோ யதா க்ருதேயம் தயா - புணர்த்தது, கரணம் । என்செய்வான்,
கேன காரணென । இடானீமஸ்மதநுஸ்திதோபாய: கோஃபி நாஸ்தி - இத் வஃபஸ்ய கதமிதி ப்ரஃகவந்ந் பராஃஃஃயுநி:
பூரவான் - एवं पृष्ठवति गंभीरमेघध्वनिं विना अन्यदुत्तरं नासीत् अत इदं निरन्तरं तस्मादीश्वरस्वातिन्यमेव
सर्वत्र कारणम् - அஸ்மாபி: கர்தவ்யம் கிஸ்திதபி நாஸ்திதி ஸங்க்ருதஸ்தாத்யர்த்தமித்ய ப்ரிபாயேணாஃ - என்று இதி
- ஆழ்வார், பராஃஃயு । விண்ணப்பம் செய்ய, விஸ்தாபயதி ஸதி ।

சா.ஸ - பொருளாக்கி, ஸந்ந் க்ருதவா ஸ்வஸ்வரூப மநஸி ஸ்தாபிதவான் - புறம் ஸ்வாபிமானபஃஃயிதி
கர்தவஸ்யதயா கரணம் - என் செய்வான், அர்த்தஃயாய ச கி மயா க்ருதம் -

மூ - யன்றோவென்று சிலா கலங்குவார்களே இவர்களைத் தெளிவிக்கும்படி இஷ்வரன்
 स्वतन्त्रனையாகிலும் वैषम्यनैर्घृण्यங்களுக்கிற दोषங்களை தனக்குத் தட்டாமல்ககதாக இவன்
 பகலிலேயொரு வ்யாஜத்தைபுண்டாக்கியதன்ை அவலम्बितத்துத தான ரक्षिकம இவ அர்த்தத்தை
 'திருமாலிருஞ்சோலை மலைமேன் றென்னதை திருமால் வந்தென்னென்கு
 நிறைபபுகுந்தான் என்று ஆழ்வாராருளிச் செய்தார் -

சா. दी - இதுககு परिहार சொல்ல उपक्रामிக்காரா இவர்களை इत्यादि । वैषम्य, पक्षपातम् ।
 அதாவது निनिर्बन्धनமாகவொருததனை बद्धनाकக் கொடுத்துவை மூक्तனாக்குளை नैर्घृण्यமாவது!
 निनिर्बन्धनமாக ஒருவனை क्लेशिப்பங்களை வ்யாஜசாபக்சவ்ந்த நமமாழ்வாராருளிச்
 செய்தாரெனகிறார் இவஅர்த்தத்தைப்பற்றி துங்க என்னென்னை उच्चरित்தென்னென்று,
 व्याजமாகக் கொண்டென்கை இதனை இவ் ஷட்வை. அநவதி -

சா. स्वा - स्पृष्टम् - இதுககு परिहार சொல்ல उपक्रामிக்காரா இவர்களை इति - ஆழ்வார்
 திருவடி சம்பந்திருக்கையாலே दुर्वृत्तிகளைப் போடிலே निरस्वरப்பாத்த தெளிவிக்கும்படி
 பென்று सस्नेहोक्ति சொன்னது परिहारிக்கிறார் இஷ்வரன் इति - வ்யாஜபேஷைந்தனக்கு दोष
 தட்டாமல்ககதாக स्वस्वान्त्यमूलसङ्ख्यामिद்யைவாகையாலே स्वस्वान्त्यहानिபுலலைபென்று கருத்து
 वैषम्येति - वैषम्यम्, पक्षपातं - नैर्घृण्यम् निर्व्याजமாக ஒருததனை दुःखिப்பங்களை இப்படியாகில
 सर्वज्ञரான நமமாழ்வார் स्वरक्षणத்துக்கு வ்யாஜ சொல்லாத்தது களிமோ? என்ன வருளிச்
 செய்கிறார் இவஅர்த்ததை इति - இவஅர்த்ததை வ்யாஜசாபேஷைநைய திருமாலிருஞ்
 சோலைமலைமேன்னென்னென்று उच्चरित்தென்னென்று उच्चरित்தென்னென்று வ்யாஜமாகக் கொண்டு
 திருமால், श्रीवल्लभன் என்னென்கை நிறைய, पूर्णமாகும்படி புகுந்தான்

சா. प्र - सङ्कल्पस्सन् स्वयमेव ससारं निवर्तयति चेद्वद्व्यमित्यर्थ - एनादृशव्यामोहनिवर्तनप्रकारमाह -
 இவர்களை தெளிவிக்கும்படி इत्यादिना निरङ्कुशस्वतन्त्रो भगवान् कस्यचिदेव कदाचिदेव ससारं
 निवर्तयति न स्वस्येत्येवरूपवैषम्यस्य, अनिचिरकालं जीवे सासारिकदुःखाकुलेऽपि दुःखनिवर्तनसूचनीय
 नैर्घृण्यस्य च स्वस्मिन्नप्रसङ्गाय चेतनकर्मन्गुण्येन भरन्यासादिरूपव्याजेनैव रक्षेदित्यर्थ - अस्यार्थस्य
 सांप्रदायिकत्वमाह - இவஅர்த்ததை इत्यादिना - திருமாலிருஞ்சோலைமலை इति नगरीणां परिगणने
 भगवदावासस्थानभूतवनगिरिरपि तन्नाम्नोक्त इतीम व्याजमवलम्ब्य पृषकारभूतया लक्ष्म्या सह
 स्वयमागत्यास्मन्मनो यथा विषयान्तरं न विषयीकुर्यात्तथा प्राविशदिति - स्वातन्त्र्येणैव भगव
 तस्ससारान्मोचकत्व नतु कश्चनहेतुमपेक्ष्येत्येतदर्थप्रापकनयोक्तनया இன்றென்னை इत्यादिगाधया वक्ता -

சா. वि - अनिवारणमात्र कार्यमितिभाव' என் इति - கலங்குவார்கள் शङ्कन्ते -

சா. सं - दासेषु विनिहितवानेव - निर्व्याजमेव फलद' क्वचिदेव फलदश्चेदुद्धितो विषमतारूपं वैषम्यम् -
 फलभावेन खिन्न दृष्ट्वापि मुदिततया स्थिति नैर्घृण्यम् - यत्सूक्त्येत्थं भ्राम्यसि तत्सूक्त्यैव व्याजसापेक्षता
 सिद्धिरित्याह - இவஅர்த்ததை इति - இன்றென்னை इत्युक्तमेव व्याजीकृत्य । स्वदोष परिहाराय
 स्वेनैव व्याजं सपाद्य । तद्व्याजसपादन यदि निर्व्याज तदा -

सा. सं - सर्वेष्वपि तदसपादनवैषम्यम् - केषुचिदसपादने तदभावेन खिन्न दृष्ट्वा स्थितौ नैर्घृण्य च - यदि सव्याज तदा तत्रापि तथेत्यनवस्था - यदि व्याजे व्याजनैरपेक्ष्यमनुमन्यसे तदा आदावेव तन्नैरपेक्ष्याभ्युपगम उचित इत्यभिप्रायेण पुनश्शङ्कते - இந்த इति - एतत्परिहरति - तस्य विषमत्वं स्वस्व फलदाने विलम्बासहत्वम् । विषमविपाकजनको यस्समयः तद्विशिष्टत्व कर्मप्रवाहणामित्येवमुक्तम् - कर्मानुरूप, पूर्वकर्मप्रवाहोत्तेजिकीभूतकर्मानुरूपम् । முன்பு, फलप्रदानानुकूलकर्माभावदशायां இதுக்கு, व्याजप्रदानस्य । कार्यविशेषदर्शनम्, व्याजलाभदर्शनि यत्र व्याजविशेषो दृश्यते -

மூ - இங்ஙனியைசடாதபோது, சர்வசித்தாந்திகளுக்கும் துகது (முன சில்லாத) மோக்ஷசுத்தாதிக்களிப்போது, பிறக்கைக்கடி பென்னென்னில் உத்தர சொல்ல விரக் கலை அநாதிகம் ப்ரவாஹவீச்சயத்தாலே எனனு ம் 'उत्तरम् ईश्वरं' என யிசைநதாராகது மிசையாதாராக/சம் துந்யம் -

சா.தி - சாபேக்ஷேஸ்வராயநமென்று சர்வசித்தாந்திசம்மதமாகபாலித்துவே பரிஹர மென்கிறார் இங்ஙனியைசடாதபோது இத்யாதி - இஸ்வரஸ்வாதந்யமே மோக்ஷநிதான மெனயாகுகும் சுவாதந்ய் சக்திபாகில் ப்ரவ்மேவ மோக்ஷ் ப்ரமஜ்ஜிகுகும் இச்சுயாகில் அஹேதுக்வாத ப்ரமதமாகையால் சுகூத விசேஷமூலமாகே அது வநமென்று கொள்ளவேண்டுமென்று கருதது. இஸ்வரனை அஜ்ஜிகாரிபாதார்க்கு கம்ப்ரவாஹமூலவ்ன வ்யவஸ்தாபிசக வேண்டனாஷும் நமகது, இஸ்வரஸ்வாதந்யாடேவ வ்யவஸ்தே சொல்லலாம? என்னவருளிச செய்கிறார் - அநாதிந்யாதி | வ்யாஜசாபேக்ஷமாக ரக்ஷிததால் இஸ்வரஸ்வாதந்யத்துகது நிஃசுலவ வாராஃதா?

சா.ஸ்வ - விபக்ஷத்தில் பாஹகம் நுனிசசெய்கிறார் இங்ஙனியைசடாத போது, இதி - எவமநஜ்ஜிகாரே மெனறபடி - அநிஸ்வராதிக்களுகது கம்வீச்சயத்தாலே வ்யவஸ்தே கூடனாஷும் இஸ்வராஜ்ஜிகாரிக்களுக்கு தத்ஸ்வாதந்யமே நிதானமாகையாலே ததநீநமாகவே சமயவிசேஷே வ்யாஜோத்பாदनவ்யவஸ்தே சொல்ல வேண்டாலோ? என்னவருளிச செய்கிறார் - அநாதிநி - இஸ்வரஸ்வாதந்யமும் கம் - சாபேக்ஷமாகையாலே தந்மூலவ்யவஸ்தே கூடுமென்று கருதது. இப்படி இஸ்வரன் கம்சாபேக்ஷனாகில் தத்ஸ்வாதந்யமும் வ்யர்மாக -

சா.ப்ர - சாஹாரண காரணமூதஜலவத்ஸ்வசாம்யம் "सर्वस्य शरणं सहितं - समोऽहं सर्वभूतेषु - न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः" இத்யாதிபிரவ்ரததவாத் லோகேஃபி சேதநானா விசயமஸுது லானுபவம் தத்ஸாதுநுபதேசேதநநாததய கத்யசிததஜ்ஜிகாரியத்வாதததய ச விசயம் விபாகத்வ எவ ஸுஹது: லாதி வૈஷம்யோபபாடகத்வாததததீஜ தஹகூதஜலத்யாஃஃரவிசேஷஜநகத்வவதிஸ்வரம் ததத்கம்விசேஷ தஹகூததயேவ காரியவிசேஷஜநகத்வாத வૈஷம்யநேர்வ்யப்ரதஜ்ஜி இத்யர் - விபக்ஷே பாஹகமாஹ - இங்ஙனியைசடாத போது, இத்யாதிநா எவமநஜ்ஜிகார இத்யர்: - எவ் தர்ஹி இஸ்வரஸ்வாதந்ய -

சா.வி - ந வૈஷம்யதோஷப்ரதஜ்ஜி இதி ஹவ. - தந் தத்விசயவிபாகோஃபிஸ்வராநீந எவேதி புநதததோஷதாடவஸ்த்யமிதி சேந - தந: ப்ராசீநகம்பிசு தத்விசயவிபாகதயேஸ்வரகூதத்வெந ததோஷதாடவஸ்த்யாஹவாத் | எவமஜ்ஜிகாரே பாஹகமாஹ - இங்ஙனியைசடாதபோது, இதி - இப்போது பிறக்கைக்கடி பென்னென்னில் இதானி மோக்ஷசுத்தாதிநாமுத்பதோ கி மூலமிதி சோதந - உத்தர சொல்ல விரகில்லை, உத்தர, வக்துமூபாயோ நாஸ்தி | இசைநதாரார்க்கு இச்சுதாம் - இசையாதாராகுகும், அநஜ்ஜிகூர்வதாமபி | துந்யமீஸ்வரமநிச்சுதாம் | -

சா. சி - தத்ர ததநுகூலகம்விசேஷோஃப்யததோதி ஹவ: - தந் வ்யாஜானுகூலகம் ப்ரதானமபி ஹவத்கூத்ய, ததபி வ்யாஜான்தரஸாபேக்ஷ் சேதநவஸ்தா - தசேத்ப்ராஜேவ நிரபேக்ஷத்வாஹிதான ப்ரமிதி தஜ்ஜுவாரணாய ப்ரதிவந்ஹிமாஹ | இங்ஙன இதி - தந்விஸ்வரமநஹ்யுபகஞ்ஜதா கம்வீச்சயம்தது வ்யவஸ்தாபகம் | ததஹ்யுபகஞ்ஜதா கி தந | தத்ஸ்வாதந்யாடேவ வ்யவஸ்தோபபதேர்த்யத்ராஹ - அநாதிந்யாதிநா - அந்யதா வૈஷம்யாதிப்ரதஜ்ஜிதய துவாரத்வாத் | வ்யாஜே வ்யாஜான்தராபேக்ஷோஃபி சாமுதயவஸ்தாயா -

सा.स - अनादित्वेन सर्वैरप्यदोषत्वाभ्युपगमाच्चेति भावः - तर्हि स्वातन्त्र्यनैष्फल्ये तत्साफल्यमाह-
 ईश्वरस्वातन्त्र्यमिति - रक्षिक்ருமி_த்தில் விலக்கவல்லார் இத்யन्வய: இப்படியானால்

மூ-நிர்வாஹமேதென்னில? அது சொல்லுகிறோம் இஷ்வரனுக்கு சஹஜங்களான स्वातन्त्र्य-
காரணங்களினுடைய प्राधान्यத்தாலே இவற்றுக்கு व्याजभूतங்களான विशेषकारणங்களை
அனாதரித்து பண்டென்னை पराङ्मुखனாகக்கூடிய இன்னொன்றை अभिमुखனாகக்கூடக்கூடும்,
உன் स्वातन्त्र्यமும் கृபையொழிய வேறொரு प्रधानकारण கண்டலேன் எனக்கூட காட்டாதே
स्वतस्सर्वज्ञனான நீ கண்டதுண்டாகில் அருளிச் செய்த வேண்டியன -

சா. दी - வచനங்களாவன? यो मे गर्भगतस्यापि । स्वय मृत्पिण्डभूतस्य । अज्ञो जन्तुर्नशीडयम्
இत्यादிகள स्वातन्त्र्यமும் बन्धमोक्षहेतु-வெனக்கூடிய அது व्याजनिरपेक्षமெனக்கூடிய ரक्षியாத
காலத்தில் காரணமில்லையெனக்கூடிய கூடாது स्वातन्त्र्यवल्काण्यமும் அனாதி - இவைகளே
चेतनविषयத்தில் ईश्वरனுடைய अनादररक्षणங்களில் प्रधानहेतुकுகள ஆதலாலிவற்றை
மொழிபட்டண்டு अनादररिक्तையிலுமிட போது रक्षित-கூடிய, ம வேறு प्रधानकारण மண்டி
வென்று ஆழ்வார் கேழ்க்க-

சா. स्वा-இவற்றுக்கு, निग्रहानुग्रहத்தககு मुकुतद्वकृतங்கள் व्याजமாகையதும் ईश्वर-
स्वातन्त्र्यத்தாலேயென்றபடி ஆழ்வார திருமொழி, ம சொல்லுகின்ற மயன் னொன்றை இत्यादिना
வ்யாஜविशेष சொல்லுகையதில் प्रश्न कृपादिव्यानिरक्तप्रधानकारणविषयமென்றும்
कृपादिव्यनिरक्तप्रधानकारणाभावेन निरुत्तरन ईश्वरமென்றும் तात्पर्यम् - सत्त्वप्रधान-
व्याज-மில்லையெனக்கூடிலே तात्पर्य-மென்றும் -

சா. प्र - स्वातन्त्र्यकारणयोः प्राधान्यप्रकाशने तात्पर्यमित्यर्थ प्राधान्यप्रकाशनस्य -

சா. वि - பண்டு, पूर्वकाले - என்னை आत्मन - पराङ्मुखனாகக்கூடிய पराङ्मुखीकरणस्य -
இன்று इदानीम् - अभिमुखனாகக்கூடிய अभिमुखीकरणस्य - अयमर्थः स्वातन्त्र्य-
कारणங்களினுடைய प्राधान्यத்தாலேயிவற்றுக்கு व्याजभूतங்களான विशेषकारणங்களை
அனாதரித்து कृपया அனாதித்வே஽பி पूर्व स्वातन्त्र्यप्राधान्येन कृपाया अमूमहमिदानीं संरक्षणीति
सङ्कल्पान्मुख्यरूपप्रचयमूल यादृच्छिकमुकुतविशेषादिकमघटयित्वा तेन पराङ्मुखीकरणस्य इदानीं कृपाया
प्राधान्यादनाद्याजातिरङ्गनं निग्रहरूपस्वातन्त्र्यस्य व्याजभूतविशेषकारणमनादृत्य मुकुतविशेषघटने
नाभिमुखीकरणस्य च - स्वातन्त्र्यकृपையொழிய வேறொரு प्रधानकारण கண்டிலேன் ந ப்ஷ்யாமி -
எனக்கு மம । காட்டாதே, अप्रदर्श्यैव - நீ கண்டதுண்டாகில், सर्वज्ञेन त्वया दृष्टमस्ति चेत् -
அருளிச் செய்த வேணும் वक्तुं दया कार्या - என்று इति पराङ्गशमुनौ पृच्छति सति । -

சா. सं - रक्षणे स्वातन्त्र्यानिरक्तव्याजविशेषेऽप्यक्षिने - மூலமான இத்யனெ- 'यो मे गर्भगतस्यापि'
இत्यादि विवक्षितम् - प्राधान्यத்தாலே, लीलोपकरणीकरणभोगोपकरणीकरणयोः - अनादररिक्त
प्रकृतप्रश्नविषयकोटावनन्तर्भाव्य-அன்றென்னை இன்றெனனை- इति वाक्यवोः क्रमेण
பண்டென்னை இன்றென்னை इत्याभ्यामर्थ उक्तः - வேறொரு प्रधानकारण கண்டிலேன் इति -
एवं चात्र कारणविषयप्रश्नः - किन्तु स्वातन्त्र्यकारणव्यतिरिक्त प्रधानकारणान्तरप्रश्न - तदभावादेव
निरुत्तर ईश्वरः - एतेन स्वातन्त्र्यकारणयोरेव प्राधान्यं पराङ्गशप्रश्न -

सा.सं - मुखेन प्रकाशितवानिति வெளியிடுகிறார் इत्यन्तार्थः - तर्हि कुत्र कस्य प्राधान्यं - तयोस्सहकारिकारणं च वा किम्? सहकार्यपेक्षणे नैरपेक्ष्यरूपेश्वरस्वभावः कथं जीवेत्? स्वतन्त्रे वैषम्यादि दोषा वा कुतः? बद्धमुक्तव्यवस्थाश्च स्वातन्त्र्यादेव सम्भवन्तु नाम? इत्थं पराङ्मुखानुसन्धानस्य वा किंफलमित्यत्राह இத்தால் इत्यादिना -

மூ - இவனுடைய சுகுதவிசேஷதாரகதூயைப் படியாக வந்த வசீகரணவிசேஷங்கள் என்று இஷ்வரனுடைய
 சுவபாவத்தையும், வைஷ்ணவநீர்மயங்களில்லாமையையும் பந்தமோக்ஷாதி வ்யவஸ்தைமையும்,
 ப்ரமாணப்ரதிநியதமானபடியே அநுசந்தித்து சுவதந்நனுடைய கூபையிலேபூன்றிப் போற
 வடுக்குமென்று கருத்து நிஷ்கூபனுடைய -

சா. தி - வசீகரணவிசேஷங்கள் இத்யந்ததால் - சுகுதேதி - சஹஜகாரணத்தாலே சுகுதவிசேஷதாரா
 வசீகரணமுண்டாமென்றபடி ப்ரமாணப்ரதிநியதமானபடியே யாதொன்றையெந்த ப்ரகாரத்திலே
 தத்தப்ரமாணங்கள் காட்டுமட்டையென்கை சுவபாவத்தையும், சுவாதந்யகாரணரூபசுவ
 பாவத்தைபுமென்றபடி - பந்தமோக்ஷாதிவ்யவஸ்தைமையும், அஜாதிலிங்குநே பந்த வ்யாஜானுஷானே மோக்ஷமென்கிற
 மயதீமையும் ஊன்றி இத்யாதி - இஷ்வரனுடைய சுவாதந்யவிசேஷகரணையிலே ஂகாந்திகளாக
 ப்ராமமென்றபடி சுவதந்நனுடைய கூபையிலேபூன்றிப் போறவடுக்குமென்றததை உபபாதிக்கிறா
 நிஷ்கூபனுடைய இத்யாதி -

சா. சுவா - அதுககு யாதூச்சிகசுகுத ஜனகமானதுவும் சஹஜகூபாமூலானாதிசங்குந்பசித்தமாகையாலே
 சுகுதவிசேஷதாரகேதயாயுத்தி: சுவபாவத்தையும், சுவாதந்யகாரணரூபசுவபாவத்தையும்
 பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தைமையும் அஜாதிலிங்குநே பந்த வ்யாஜானுஷானே மோக்ஷமென்கிற மயதீமையும் - ஊன்றிப்
 போறவடுக்கும், பாரமீகாந்யம் வஹிகவடுக்குமென்றபடி - காரணயமாந் ரக்ஷாகாரணமாகில் சுவாதந்யம்
 ரக்ஷானுபயுத்தமாக ப்ரஸித்தமாதோ? என்ன சுவதந்நனுடைய இதி - நிஶ்ஹத்துக்கு சுவாதந்யமாந்
 ப்ரதானமானாலும் அநுஶ்ஹத்துக்கு சுவாதந்யசஹகூதகூபைப்ரதானகாரணமென்றபடி நிஶ்ஹத்தில் சுவாதந்யம்
 போலே சுஶ்ஹத்தில் கூபாமாந் ப்ரதானகாரணமாகலாகாதோ? சுவாதந்யாபேக்ஷையில் தந்மாந்ந்தான்
 காரணமாகலாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் நிஷ்கூபனுடைய இதி -

சா. ப்ர - ஊன்றிப்போறவடுக்கும், ப்ராதான்யஜ்ஞானபூர்வக ததேகரக்ஷயத்வமநுசந்நாய வர்திதும் ப்ராமம் - என்று
 கருத்து, இத்யபிப்ராய: - நநு சுவதந்நனுடைய கூபையிலே இதி சுவாதந்யகாரணயோர்பந்த
 நிவ்ருத்யுபயோகித்வெநானுசந்நேயத்வோகிதநுசிதா - ப்ரந்யாசானுஷானசஹகூதேநைகேநைவ சரிதார்த்தத்வாதியத்ராஹ -
 நிஷ்கூபனுடைய இத்யாதி - காரணம் நாம சுவார்த்தநிரபேக்ஷ -

சா. வி - காரணமியத்யுத்தமானம் - வசீகரணவிசேஷங்கள் இதி சம்பந்த: - என்று இதி - ஂவ் ப்ரகாரேண -
 ஊன்றிப் போறவடுக்கும், கூபாயா: ப்ராதான்யஜ்ஞானபூர்வக ததேகரக்ஷயத்வமநுசந்நாய வர்திதயம் - என்று
 குறித்து இதி ப்ரஶ்வதீய சுவாதந்யகூபாப்ராதான்ய ப்ரகடநாபிப்ராய இத்யர்த்த: - அய ப்ரஶ்வதோஸ்பர்யநுயோஜ்ய சுவபாவ:
 - ததா சோக்தம் 'மித: கலஹகல்பநாவிசயவ்ருத்திலீலாதயா பரிஶ்ஹண கௌதுக ப்ரதிதபாரவசய: ப்ரபு:' இதி ।
 நநு சுவதந்நனுடைய கூபையிலே இதி உபயோர்பந்தநிவ்ருத்யுபயோகித்வானுசந்நானம் கிமர்த்தம்? ஂகேநைவ
 சாரிதார்த்தாதியத்ர உபயோராவசயகதாமுபபாதித - நிஷ்கூபனுடைய இதி -

சா. சம் - ப்ரமாணப்ரதிநியதமான இத்யுத்தயா கதம் ஜிவெதித்யாதிசங்குந்நயநிராச: - ஊன்றி, சுவதந்நசய
 கூபைகாவலம்பகஸ்சந் - போறவடுக்கும், வ்யாஜவிசேஷோஸுஷாதுமுகித: - தர்ஹிசுவாதந்ய
 காரணயோர்நயதரேஜைவாமித்யாசங்குந்நயா தயோஸ்சமுகித்யப்ரயோஜகத்வம் நாமான்யெந ஶிக்ஷயதி நிஷ்கூபனுடைய
 இத்யாதிநா -

மூலம்। स्वातन्त्र्यम् बाधकम् - अस्वतन्त्रनुदைய कारुण्यम् पराङ्कम् अनुपकारकमायतनङ्कम्
क्लेशावहमायिरुङ्कम् - स्वतन्त्रनुदைய कारुण्यम् निனைத்தது முடிக்கையாலே தனங்கும்
அதிரசமாய் ஆசிரியிப்பார்க்கெல்லாம் அன்றே அநிஷ்ட நிவ்ர்த்திக்கும் இஷ்டப்ராபிக்கு முடலாயிருக்கும்
- இப்படி (இருக்கையாலே) யாகையாலே அவதாரதஸையிலும் “व्यसनेषु मनुष्याणाम्भृशम्भवति
दुःखितः” என்றிப்புடைகளிற்சொல்லு மலையெல்லாம் அநுபஹ விசயமாயிருப்பார் சிலரை
ரஜிபிபிக்கைக்கும் அசுர ப்ரக்திகளை மோஹிப்பிக்கைக்கு ...

(सा.दी.) மூன்று வாக்யத்தால் बाधकम्, आश्रितानामपि என்று शेषम् - अस्वतन्त्रनुदைய कारुण्यम्
क्लेशावहमेன்றீர் - ஆனால் “व्यसनेषु मनुष्याणां” மென்று दुःखमेनற்றிநேசொல்லித்து?
என்னவருளிச் செய்கிறார் இட்டடியாகையால் इत्यादिना - असुर प्रकृतिकளை மோஹிப்பிக்கையும்
ஆசிரித விசய க்ரபாதிசயகார்யமிறே - ஆசிரித விరోதி நிர்சனம் போலே அவதாரதஸையில் दुःखप्रलाप
पलायनादिकமெல்லாம் அபினய ...

(सा.स्वा.) இப்படி स्वतन्त्रनुदைய कृपै தனக்கு மதிரசாவஹை என்று சொன்னதுகூடுமோ?
अवतारदशையில் ईश्वरानुम “व्यसनेषु मनुष्याणाम्भृशम्भवति दुःखितः” எங்கிறது சேருமோ?
என்னவருளிச் செய்கிறார் இட்டடி இருக்கையாலே इति - இப்படி இருக்கையாலே,
स्वतन्त्रनुக்கு कृपै रसावहै யாகையாலே - रजिपिपிக்கைக்கிதி - लोकத்திலே ஒருவன்
क्लेशத்தைப்பார்த்து सहतुக்கு क्लेशमुण्डाकिल अव्विषयத்திலே நிர்வதிதக ப்ரேமம் காண்கையாலே
तद्वत्स्व विषयத்தில் प्रेमोत्पादनத்துக்காக வென்றபடி - असुरेति - रक्षण शक्ति யில்லாமையாலே
क्लेशपडुकिरानाकையாலே இவனிஷ்வரன்னறென்றுமோஹோத்பாदनதுக்காகவென்றபடி - “न ते
वागनुता काव्ये काचिदत्र भविष्यति” ...

(सा.प्र.) परदुःखनिराचिकीर्षेति तद्वन्धनिवर्तने प्रधान कारणम् - स्वातन्त्र्यम्तु स्वसम्कल्प समकालम् कार्य
निर्वर्तनोपयुक्तत्वात्सहकारित्वेन तदप्यपेक्षितमिति भावः - ननु स्वातन्त्र्यासमानाधिकरणकारुण्यस्य
क्लेशावहत्वोक्तिरनुचिता - निरम्कुश स्वातन्त्र्य समानाधिकरण भगवत्कृपाया अपि व्यसनेष्वित्यादिषु
क्लेशावहत्वदर्शनादित्यत्र “एष सर्वभूताम्तरात्मापहतपा मा दिव्यो देव एको नारायण” इति तस्यापहत
पाप्मत्वापगमाद्वा भिनयमात्रमिति दर्शयन्नभिनयस्य प्रयोजनम् हेतुमप्याह - इப்படி யாகையால்
त्यादिना - उक्तार्थे प्रमाणमाह - ...

(सा.वि.) நினைத்தது முடிக்கையாலே, सङ्कल्पितसमापकतया - அன்றை सद्य एव
உடலாயிருக்கும், साधनम् सद्विद्यते - ननु “भृशम्भवति दुःखितः” इत्युक्तत्वात्स्वतन्त्रस्यापि कारुण्यम्
क्लेशावहमेवेत्यत आह - इपडडियாகையாலே इति - என்றிப்புடைகளிலே, एतत्थ्यलेषु - ...

(सा.सं.) உடலாய் - हेतुवाय - तर्हि स्वतन्त्रस्य कारुण्यादेव स्वाश्रीतेषु यथाभिमत फलदान सम्भवे
व्यसनेषु इत्यादयः - कथम् निर्वाह्या इत्यत्राह - इपडडि यாகையாலே इति - करुणयै वरक्षक स्यापि
वशीकरण विशेषे सापेक्षत्वादित्यर्थः - भृशम्, केवलम् - சிலரை, वशीकरण विशेषोन्मुख सात्विक प्रकृती
- मोहनम्, इतरसजातीयत्वबुद्धिजननम् - ஆகவித்தனை इत्युक्त्या दुःखित्वोक्तिः कारुण्यादि वैकल्य
निबन्धना नेति फलितम् - कथमिदमवधार्यत इत्यपेक्षायाम् “परास्य शक्ति” ..

மூ- மாகவித்தனை. இவ்அர்த்தத்தை 'காலस्य हि च मृत्योश्च जङ्गमस्थावरस्य च । ईशते भगवानेकस्सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ ईशन्नपि महायोगी सर्वस्य जगतः प्रभुः । कर्माण्यारभते कर्तुं कीनाश इव दुर्बलः ॥ तेन वञ्चयते लोकान्मायायोगेन केशव । ये तमेव प्रपद्यन्ते न ते मुह्यन्ति मानवाः ॥ कृत्वा भारवतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः । मोहयित्वा जगत्सर्वं गतस्त्व स्थानमुत्तमम् ॥, मनुष्यदेहिनां चेष्टामित्येवमनुवर्तते । लीला जगत्पतेस्सस्य छन्दनस्सप्रवर्तते' इत्यादிகளிலே -

சா.தி - மாத்ரமே, சுவாभावிகங்களென்றென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணங்கள் காட்டுகிறார் இவ்அர்த்தத்தையென்று துடங்கி ப்ரகவானேக எவ் இசுதே சர்வருகுகும இசுதயா சுவதந்நொன்றபடி இசுந்நபி, சுவதந்நனாகிலும் அவன மஹாயோகித்வாத், மஹாயோகத்தைபுடையவனாகையாலென்றபடி, டுர்வலன்டோல் கர்மங்களைபடண்ண உத்யோகிக்கும அசுந்ந போல வ்யாபாரங்களைபடண்ணுமெனகை கீனாசன் கृஷீவலன-அவன போல் நேனித அநத டுர்வல்யாபினயத்தால் லோகாந், ஆசுரப்ரகூர்திகளை மோஹிப்பிக்கும் எவர் அவனைமே ப்ரபந்நராகிறார் அவர்கள் மோஹியாரிவனுடைய அபினயததால் க்ருவேதி - ச்வஸ்தானம், பரமபதத்தை மநுஷ்யேதி - ட்யேவம் இப்படி. மநுஷ்யருடைய சேஹீமைய அபினயிக்குமென்றபடி அபினயரூபையானவிந்த லீலையவனுக்கு ச்வேச்சையாலேயுண்டாகிறது.

சா.சுவா - என்று ப்ரமாணதமவசனத்தை நிஷ்ப்ரமாணமாக மோஹநார்த்தமென்று, க்லிஷ்டமாக நயிப்பிக்கை அசஜ்ஜதமன்றோ? என்ன ப்ரமாணமருளிச் செய்கிறார் இவ்அர்த்தத்தை இதி - இசுதே நியந்தா பவதி । இசுந்நபி சர்வச்ய ஜகத: ப்ரபு: டுர்வல: கீனாச: கृஷீவல இவ - கர்மாணி கர்துமாரபதே, அநுசிதகர்மாணி டூத்யபலாயனாதினி கர்துமாரபதே தேன வஞ்சயதே, லோகாந்மோஹயதீத்யர்த: - ந் ஶரணாகதாஸ்து ந முஹந்தீத்யர்த: - மநுஷ்யதேஹிநா சேஸ்டாமித்யேவமேனமநுவர்ததே, அபினயதீத்யர்த: - ஸ்நந்தன:, ச்வேச்சயேவ - தச்ய இதர மோஹநரஜ்ஜநலீலாரச ப்ரவர்ததே - இப்படி ரஜ்ஜநார்த மோஹநார்த வா டு:கிக்கில் சசாரிவடு.கிவ்டோஷ ப்ரசஜ்ஜிதாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆகையால் இதி - ஆகையால், டு:காடிக மோஹ ரஜ்ஜநார்தமாகையாலேயென்றபடி - வஸ்துசுதையன்றிக்கே அபினயமாத்ரததாலும் ரஜ்ஜநமோஹநாடிக் சிடிக்குமென்று கருத்து

சா.ப்ர - இவ்அர்த்தத்தை இத்யாடிநா - 'மோஹயித்வா ஜகத்சர்வம்' இதி பக்திபரவசாந் ஶுசீலீவ்யரூப குணாவிஷ்காரேண ப்ரதிஶ்லாந் டு:காநுபவே யதார்த்டுட்யா சேத்யர்த: - ஸ்நந்தன:, சட்கூல்பத: -

சா.வி - அபினயமாத்ரமேயுள்ளது, இதி ப்ரகவதோ 'விசோகோ விஜிஶ்த்' இதி ஶோகாபாவாடிதி பாவ: - கீனாச:,

சா. சம் - ரித்யாடி ஶ்ருத்யுபவ்ரஹவசனாந்யுடாஹரதி - இவ்அர்த்தத்தை இதிகால:, யமகிஶ்ஶுர: - மூத்யு:, யம: - இசுதே, ச்வேச்சயேவ நியாமகோ பவதி - 'பூஷாஸ்தாத்' இத்யாடிகமிஹ பாவ்யம் - இசுந்நபி, நியமநசுத்கோடி - மஹாயோகி, ச்வேச்சானுகுணபரிணத்யநுகுணஜ்ஞானவாந் கீனாச:, ஶுட்ரபூரூப: - சேஸ்டா, கர்தவ்யா க்ரியா இதீதி ப்ரதானக்ரியா । சந்நிவேச: - எவமித்யுபகாரகஸ்சந்நிவேச: - சேஸ்டா இதி கார்யா எவ காயேதி மநுஷ்யதேஹிநா டர்ஷயந்நுதிஸ்ததீத்யர்த:-

மூ - மஹாஸ்களறுதியிட்டார்கள் - ஆகையால் அவதாரவூதான்தங்களிலும் டு:஁ாஹினய மாறமே஁ளளது ஁து தானும் கூபாமூலம்- இது ஁்வதந்ந்நான தனககு லீலையுமாயிருக்கும் கூனார் குறளரைக் கொண்டாடி ர஁ிககை நிரபே஁ரான ராஜாக்களாககு லீலையுமாட் கூபாகார்யமுமாபக காணாநின்றோமிநே -

ஸா. டீ - தடந்யபிரேணாடியினாலன்று - ஁பஸஹரிக்கிறார் ஆகையால் இயாடி - ஁ஹினயத்தால ஁஁்஁தர஁்நமும் கூபாகார்யமென்கிறார் ஁து தானுமென்று ஆனால் 'லீலாஜக்யதேஸ்தஸ்ய' என்றது எங்ஙனே? என்னவருளி஁ ஁ெய்கிறார் இது ஁்வதந்நேதி - இது லீலையுமாட் கூபாகார்யமுமாயிருக்குமென்னுமிடததை டூ஁ான்தேன ஁மர்த்திககிறார் கூனார் குறளரை இயாடியால் ஜகட்ர஁ணாடிகள் லீலாத்வே஁பி -

ஸா. ஁வா - யடா இ஁்வரனுக்கு பரத்வட்ஷே஁லே க்லே஁ாடிடோஷமில்லாவிட்டாலும் அவதாரட்ஷே஁லே டு:஁் பரமார்த்தமானாலோ? என்னவருளி஁ ஁ெய்கிறார்- ஆகையால் இதி - ஁ஹினயமாகில லோகத்தில் பரடு:஁த்தில் டு:஁ாஹினய டோஷவஹமாகிறாப் போலே டோஷமாக பஸஜ்ஜிபாதோ? என்னவருளி஁ ஁ெபகிறார்- ஁து தானும் இதி-லோகத்தில் டு:஁ாஹினய வ஁்நகார்யதயா டோஷவஹமானாலும் காரண்யகார்யமானவிது டோஷமன்றென்றடடி - ஁ஸூரப்ரகூதி மோஹமும் ஁஁்஁தவிஷயகாரண்ய கார்யமாகையாலே டோஷமன்றென்று கருத்து இப்படி டு:஁ாஹினயமூல஁்ந மோஹ கூபாமூலமாகில 'லீலா ஜக்யதேஸ்தஸ்ய ஁ந்டதஸ்ப்ரவர்தி' என்று லீலாத்லோகி ஁ேருமோ? என்னவருளி஁ ஁ெய்கிறார்- இது இதி லீலையுமாட் இதி கூபாகார்யமுமாட் லீலையுமாயிருக்குமென்றபடி கூபாகார்யர஁ணம் லீலையாகக் கூடுமோ? என்ன லோகரீத்யா ஁மர்த்திககிறார்- கூனார் இயாடினா - இப்படி லோகட்ர஁டியாலே ஁ேதனஸர்஁ணம் கூபாகார்யமுமாட் லீலையுமாயிருக்குமென்று ஁ொன்னது கூடுமோ? லீலையாவது ஁்வஸந்தோஷ஁து஁ூனவ்யாபாரமேயன்றோ? இங்கு ஁஁ேதனர஁ணம் லீலையானாலும் ஁ேதனஸர்஁ணம் ஁ேதனஸந்தோஷ஁துவாகையாலே லீலையாகக் கூடுமோ? லோகட்ர஁ட்ப்ரகூதியா கூடுமென்னில் லோகட்ர஁டி-

ஸா. ப்ர - நந் 'லீலாட்ர஁ த்வடனாவஸரே' இயூக்த்ப்ரகாரேன டயாகார்யவ்யதிரி஁த்விஷயத்வா஁்லீலயா டு:஁ாஹினயஸ்ய டயாகார்யத்வம் லீலாரூபத்வம் ஁ ஁நுபபந்நமித்யத்ர டு:஁ாஹினயஸ்ய ர஁ணார்த்தத்வா஁்நாநுபபதி்ரிதி ஁ோடாஹரணமுத்ரமாஹ கூனார் இயாடினா - டயாகார்யஸ்யாபி -

ஸா. வி - கூஷிவல்: - ஁துதானும், ஁ஹினயேநா஁்஁தர஁்நமபி । கூபாமூலம், ஁ஹூ஁்ரி஁஁்஁஁ய: - ஁஁்஁தர஁்நஸ்ய லீலாரூபத்வமாஹ - இது ஁்வதந்ந்நான இதி - கூபாகார்யா஁்஁தர஁்நஸ்ய லீலாரூபத்வம் டூ஁ான்தேன ஁மர்த்தயதி கூனார் இதி - கூனார், க஁டூலா: - குறளா, வாஸநா: - கொண்டாடி ர஁ிககை, விநோடேன ர஁ணம் - லீலையுமாட், லீலாபி ஁த் - ப்ரயோஜநான்தரா஁ிரஸ்கதயா -

ஸா. ஁ - ஁ேயப்ரத்யநீகே டு:஁ாஹினயஸ்யாப்யநுபபதௌ தா் பரிஹரதி - ஁து தானும் இதி - பரடு:஁நிரா஁ரண஁மர்த்தஸ்ய கூபா டு:஁ாஹினய கதம் ஜநயேடித்யத்ராஹ - இது இதி - ஁நுகரணஸ்ய லீலாத்வகூபாகார்யத்வயோரஸ஁஁வம் டூ஁ான்தேன பரிஹரதி - கூனார் இதி - கொண்டாடி, தடையட்மநுகரணாடினா ஁்நயித்வா - லீலாரஸார்த்த஁்வதந்நவ்யாபாரஸ்ய ஁ கூபாமூலகதயா -

மூ - இப்படியாகையாலேயிறே 'उपादत्ते सत्तास्थितिनियमनाद्यैश्चिदचित्तौ स्वमुद्दिश्य श्रीमान्' என்றது இப்படி பரहितவ்யாபாராச்யமாகையால்

சா.தி - கृபாகார்யங்குளென்னுமிதிலும் சுவாதந்யகாரணயவ்யாஜமாபேகரககந்வாதிகளிலும் அபியுக்தொக்திபைக காட்டுகிறார் இப்படியாகையால் இதி - சத்தாஸ்திதிநியமநாதிசன் பரஹிதரூபமாகையால் கृபாகார்யமென்று சித்டம் - சித்சிதநௌ சுவார்யமுபாநநெ ஂன்று சுவாதந்யமும் லீலையும் சொல்லிற்று இஃலொகததின் உத்தரார்த்தத்தை வெளிப்படுகிறார் இப்படி பரஹிதெயாதி 'उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्व न तु गुणावतस्त्वां श्रीरङ्गेशयशरणमव्याजमभजम्' ஂன்று உத்தரார்தம் - இப்படி பரஹிதவ்யாபாராச்யமும் -

சா.ஸ்வா - ஁ங்கு ப்ரமாணமாகக்கூடுமோ? ஂன்ன அபியுக்தொக்திமு஁நெ உபநிஷந்தைட் ப்ரமாணமெநறருளிச் செய்கிறார். இப்படியாகையாலே இதி - சேநநரக்ஷண லீலையும் க்ரூபாகார்யமுமாகையாலேயெநறபடி சர்வசேதநாசேதநதத்வமும ப்ர஁வநா ச்வ஁தாதிசயா஁நெசூயா உபாந்தமெநறு உபநிஷத்சித்டமானபடியாலே சேஷபூந்ராகையால் தந்ஸ்ரக்ஷணம் ச்வபூரூபார்ய பர்யவசாயிபாகக் குறையிலையெந்றபடி. இப்படியாகில் இ஁, சேதநவிஷயெ - தத், தஸ்மாத்காரணாத், தவோபாயொபேயத்வெ ஂன்று பூர்வார்த்ர்த்தத்தை ஁நுவாக நிர்தேசித்த சேதநாந்ரத்யுபாயத்வம் சொல்லுகிறதூ கூடுமோ? ச்வப்ரயொஜநார்த்ரமுபாநநம் பரான்வேதநாந் ப்ரத்யுபாயத்வ஁நுவாகக் கூடாதோ? ஂன்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி சதி - பூர்வார்த்ர்த்தில் சத்தாஸ்திதிநியமநவ்யாபாரம் -

சா.ப்ர - லீலாத்வ சாந்ரதாயிகமத்யா஁ - இப்படியாகையாலே இத்யாதிநா - தயாகார்யாநா ஜ஁த்சர்஁ஸ்திதிவிநாசாதிநா ப்ர஁வதர்த்ரத்வம் லீலாத்வெநெதி பாவ: - நந் ஜ஁த்சூ஁஁ப்ர஁வ஁஁லாத்வெ தஸ்யாசசேதநதூ:காநுபவஸ்யாபி ஁நுவாந்மூ஁யாவதிரபா஁பர்யவசாநா஁஁வதொ நௌதூண்யாபாநகத்வமெவ ச்யாதித்யத்ர - 'कृपे काकस्यैक हितमिति हिनस्ति स्म नयनम्' இத்யுக்தப்ரகாரெபெ சேதநாநா தத்சுசூதூ:காநுபவெந தத்சுத்ரம் க்ஷயரூபாநுபவெந தத்சுத்ரம் க்ஷயரூபாநு஁஁஁ஸ்ய ப்ரந்யாசாநு஁பாநதூவா மொக்ஷப்ரதாநரூபாநு஁஁஁ஸ்ய ச ஁நுவாந்ர நௌதூண்யப்ரஸ஁஁: - ப்ரத்யுத ரககத்வோபாயத்வப்ராப்யத்வரூப஁ணசித்யாநு஁ணயமெவெத்யபிப்ராபெணா஁ இப்படி பரஹிதெயாதி -

சா.வி - சந்தொஷ஁நுவ. ஁லசா஁தநா஁கிரணவ்யாபாரொ லீலாதயாகார்யஸ்யாபி லீலாரூபத்வம் சாந்ரதாயிகமத்யா஁ - இப்படியாகையாலே இதி - சத்தாஸ்திதிநியமநாநெ: பரஹிதரூபத்வாத்ரூபாகார்யத்வம் ச்வமுத்சித்யெதி சுவார்யத்வா஁஁லாத்வமதி பாவ: - இதி வததி வா஁஁பநிஷதீத்யர்த்ய்ஷய சேஷ - உபாயொபேயத்வெ தदिह तव तत्त्व न तु गुणावतस्त्वां श्रीरङ्गेशयशरणमव्याजमभजम् இத்யுத்தரார்தம் - அத்ரொத்தரார்த் வ்யாச஁ - இப்படி பரஹிதெதி - இப்படி ச்வமுத்சித்யெத்யநெந சுவாதந்யப்ரதீதி: -

சா.ச - ரக்ஷணை஁஁லகதாந் அபியுக்தசூக்த்யாப்யா஁ - இப்படியாகையாலே இதி இத்யபியுக்தசூக்திசித்ட சித்டொபாயத்வம் சகிசூநம் ப்ரத்யெவம், அகிசூநம் ப்ரத்யெவமத்யுபபத்யா தர்சயதி - இப்படி இதி - சத்தாதிநிர்வா஁கத்வெநெத்ய்: பரேஷாந் யத்யிதம் உபாசநம் ந்யசநச ததாச்யத்வம் தத்யிஷயத்வெ சதி -

सा.स- तन्निर्वाहकत्व रक्षकत्व सकिञ्चनाकिञ्चनोभयविषयम् - उपायान्तरस्थान निविष्टतयोपायत्वमकिञ्चनमात्रविषयमितिभावः - स्वमुद्दिश्येत्यंशसिद्धमाह - रक्षणेति - फलाश्रयत्वं प्रधानफलित्वम् । अक्षय्याक शेषित्वायत्तकैङ्कर्योद्दिश्यत्वेन । छिन्नपिपिकुक्कै रक्षकत्वादितुष्टय वैशिष्ट्यम् -

மூ - स्वरूपप्रयुक्तமென்று, धर्मिग्राहकप्रमाणसिद्धम् - இப்படி ரகிகனான் இஷ்வரனுக்கு प्रधानமான
ज्ञानशक्तिकरणैகளில ज्ञानशक्तிகள் निग्रहानुग्रहसाधारणங்கள் காரुண்யமனுగத்தகக அமாधारण-

சா.தி- 'யத ஸ்யாஸி அஸ்த்வாமவ்யாஜம், ஸக்யாஸிவ்யாஜாந்தரவஜம் - அஹம் எனறததால்
வ்யாஜஸாபேக்ஷகத்வம் சித்தம் - க்ருபையிலேபூன்றிப்போறவடுக்கு மென்றதுக்கு நிமித்தமுள்ளிச்
செய்கிறார் இப்படி ரக்ஷகன்ஸ்யாஸிவ்யாஜம் பரது'வது'விலேமென்னும அதனது வ்யாஸி'கிறார்-

சா. சுவா - தத்வ, ஸ்வரூபப்ரயுக்தம் - ந நு குணௌ, औपाधिकतया आगन्तुकங்களென்று கருத்து இப்படம்
 सत्तास्थितिनियमनाद्यैश्चेतनाचेतनयोस्त्वार्थतया उपादान सर्वज्ञसर्वशक्तिकारुण्यமன்றிக்கே
 கூடாமையாலே மூன்றும் காரணமாகையாலே கृபையிலே புனறி., போறவுக்குமுன்னு
 विशेषोक्ति கேருமோ? என்னவருளிச் செங்கிறார் இ . படி ரக்ஷகேதி - காருண்யமந்ரஹாஸாதாரண-

सा. प्र- 'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् - यदेष आकाश आनन्दो न स्यात् - एष ह्येवानन्दयाति- अमृतस्यैष सेतुः - परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् - नारायणसायुज्यमवाप्नोति' इत्यादि प्रमाणान्नोक्तप्रसङ्ग इति भावः - ननु बन्धनिवर्तने कारुण्यमात्रस्य प्राधान्यन्नोपपद्यते - ज्ञानशक्त्योरपि सर्वकार्येषु प्राधान्यादित्यत्र ज्ञानशक्त्योर्निग्रहसाधारण्यं कारुण्यस्य रक्षणासाधारण्यं प्रदर्शयितुं रक्षणोपयुक्तं जायमानकालकटाक्षादीनामपि हेतृत्वरूपं प्राधान्यं बहुधोपपादयति - ॐ ॥ ५ ॥ रक्षककणाक्ष इत्यादिना - तत्रानुग्रहासाधारण्यस्य -

सा.वि-तत्त्वं, स्वाभाविकं - ननु, गुणौ, आगन्तुकेन भवतः यद्वा प्रशंसार्थेन भवतः ।
प्रतितन्त्रनिश्चयाधिकारेऽप्येवं श्लोकोऽस्माभिव्याख्यातः - धर्मिग्राहकमात्रेण सिद्धमिति - सर्वस्य शरणं
सुहृत् इतीश्वरस्य स्वरूपबोधकप्रमाणसिद्धम् - शरणमित्युपायत्वं सुहृदित्युपेयत्वमित्यर्थः । ननु
कृपाकार्यस्यापि रक्षणव्यापारस्य लीलात्वं सम्मतिप्रदर्शनपरश्लोकस्योपायत्वोपेयत्वनिरूपणं कथमिह
सङ्गतमिति चेत्सत्यम् - प्रासङ्गिकं तत् - यद्वा, सत्तास्थितिनियमनादिव्यापारस्य लीलात्वे तस्य
चेतनदुःखकरत्वान्नैर्घृण्यं स्यादित्यत्र 'अचिदविशिष्टान्प्रलये जन्तूनवलोक्य जातनिर्वेदा । करणकलेवरयोगं
वितरसि वृषशैलनाथकरुणे त्वम् । प्रणतप्रतिकूलमूलघाती प्रतिधः कोऽपि वृषाचलेश्वरस्य ।
कलमेयवसापचायनीत्या करुणे किंकरतां तवोपयाति इत्युक्तरीत्या रक्षकत्वोपायत्वोपयुक्तत्वान्न नैर्घृण्य
प्रसङ्ग इत्यभिप्रेत्याह - இப்படி பரहितேत्यादिना उपायत्वे कथमुपेयत्वं उभयोर्भिन्नाधिकरणनिष्ठत्वं
दर्शनादित्यत आह - இப்படியிருக்கையிலே इति - अत्राप्युपेयत्वकथनं प्रासङ्गिकमेवेति ध्येयम् - पूर्व
स्वतन्त्रனுடைப் கృபையிலே ஊன்றிப் போறவருக்கும் इति कृपायाः प्राधान्यज्ञानपूर्वकं तदेकरक्ष्यत्वमनु
सन्धाय वर्तितव्यमित्युक्तम् - तत्र कथं कृपायाः प्राधान्यमित्यत्र तदुपपादयति - இப்படி ரक्षகனான
इति - ननु 'व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः' इत्यादि -

सा.स-अथ रक्षकलोपयुक्तगुणविषयविचारः क्रियते - ॐ३३३ इत्यादिना पूर्वमुक्त स्वातन्त्र्यप्राधान्यम्।
तस्य निग्रहानुग्रहसाधारण्यं च सिद्धवत्कृत्य ज्ञानशक्तिकरुणैकता इत्युक्तिः -

सा. सं - 'यस्यानुग्रहमिच्छामि । हरिर्दुःखानि भक्तेभ्यः' इत्याद्यविरोधाय परदुःखनिराचिकीर्षानुरूपं लक्षणमनादृत्य प्रकृतानुगुण लक्षणमाह । ॐ॥७॥ इति । सामान्यसृष्टिः, महदादिक्रमेण सर्वेषामपि -

மூ - ஸாஸ்வர்ப்ரவர்தனததுககும், அதடிடாகத தத்வஹித்விஸயமான ஜானத்தைத் பிறப்பிக்கைககும், மோக்ஷஸ்ர஢்டீயுண்டாககுகைககும், இது கொடுக்கைக்கு வ்யாஜமான ஸ்கூத்விஸேஸததுககும், அதிகாரானுரூபங்களான நி஗்ரஹஸனோபாயங்களைக கொடுக்கைககும், இவற்றில கரணப்ரேரணதஸீயில ஸஹகாரியாட் நிற்கைககும், உபாஸகனுக்கு அந்ராயம வந்தால் ப்ரதிஸமா஢ான டண்ணுவிக்கைககும் அகிஷ்ணந்தகு உபாயான்த்ரஸ்தானத்திலே நின்று நிர்பாயமாக ரக்ஷிக்கைககும் இவ்வ்யாஜங்களைக கொண்டு ப்ரஸன்னாப் அனாடிகால டண்ணின் அனந்நமாஹாபாங்களை அனாடரித்து அனந்நஸு஢்த்திலே விஸ்ரமிதகும்டடி ஸஸாரிநிவர்தகனாகைககும் அர்த்ப்ரபந்நந்தகு அபடோதே மோக்ஷ கொடுக்கைககும், இங்கிருந்த நாள நிர்பரா஢்ணாபிருகக டேவனுமென்று ஫ல கோல மறந்த த்ரஸ்ப்ரபந்நனுக்கு ப்ரார஢்஢்கர்மவஸததாலே டுருந்த அபரா஢்ததுககு அந்நாபததை ன்ளைப்பிதது, அதிகாரானுரூபமான ப்ராயஸித்வதிஸேஸத்திலே மூட்டுகைககும் அங்ஙன் மூட்ப்ரகூநிகளலலாதாக்கு யமவிஸயகமனமும், கோலின ஫லததுக்கு ப்ரதிவந்஢்கமும் வாராதடி டண்ணி உபக்லேஸங்களாலே ஸிஷிக்கைககும் ப்ர஢ானமான ஸாமான்யநிடானமாயிருக்கும் -

ஸா. டீ - நி஗்ரஹஸனோபாயங்களை ஢க்திப்ரபத்திகளை எனகை இவற்றில் ஢க்திப்ரபத்திகள் கரணங்களை மன ப்ர஢ூதிகள் ஸாமான்யநிடானம், ஸர்வ ஸா஢ாரண்யாட் । நிடான, மூலகாரணம் । ஸுகூத்விஸேஸாடிகள்-

ஸா. ஸா - அதடிடாக இதி - தத்வஹித்விஸயஜானஹேது஢்நஸுகூத்விஸேஸமும் ஢ிரகாலஸா஢்யதப் ப்ர஢ூதித்ரார ஜானோத்பாடக ஢வது என்று ஸங்ஙுல்பியாதே ஸாஸ்வரூபல஢ூபாயததாலே தத்வஜானோத்பாடனஸங்ஙுல்ப காரண்யகார்யமென்றபடி மோக்ஷஸ்ர஢்டீயையுண்டாககுகை இதி - அல்பவ்யாஜததாலே ஸ்ர஢்டீயை யுண்டாககுகைக்கு என்றபடி அதிகாரேதி - ஗ூர, ல஢ு, ல஢ுத்ர, ல஢ுதமரூப ஢க்திப்ரபத்திநடூக்தி தந்நிஸஸ்ஸ்ரயாடிரூபோபாயஸூ஢்டிககென்றபடி இவற்றில் இந்த ல஢ூபாயங்களிலே கரணேதி - மன அதிகரணப்ரேரண என்றபடி - உபாஸகனுக்கு இதி - ப்ரதிஸமா஢ான, நாஸ்திமென்றும் ஸங்ஙுல்பிக்கவல்லனாகையாலேயதுவும காரண்யகார்யமென்றபடி அகிஷ்ணேதி - ஢க்த்யாடி ஗ூர்தரோபாயஸ்தானத்திலே நின்றென்றபடி அல்பவ்யாஜவிஸேஸ பூரஸ்கூத்யரக்ஷண கூபாகார்யமென்றபடி ப்ர஢ானமான இதி - ஸாமான்யநிடானமெனகையாலே அங்ஜராடிகளுக்கு தத்தடீஜாடிகள் டோலே தத்தகர்மவிஸேஸ நிடானமானாலும் -

ஸா. ப்ர - மா஢ா஢ூதாடிஸூ஢்டேர்த்யர்த: ப்ர஢ானமான ஸாமான்யநிடானமிதி-யதா அங்ஜராதுத்பத்தூ தத்தடீஜவிஸேஸமேவாஸா஢ாரணகாரணத்வ ஜலஸ்ய து ஸா஢ாரண காரணத்வ தத்தடீஜாங்ஜரா -

ஸா. வி - பிறப்பிக்கைககும், உத்பாடயிதும் - உண்டாக்குகைககும், ஸதாபயிதும் - நி஗்ரஹஸனோபாயங்களை, ஢க்திப்ரபத்தி- இவற்றின, அநயோ கரணப்ரேரணதஸீயில, அநுஸ்தானார்த்யப்ரேரணதஸாயா - ப்ரதிஸமா஢ான, நிவர்தனேன புநரூபாஸனப்ரவர்தனம் । ஫ல கோலமறந்த, காங்ஙிதும் விஸ்மூத்வத: டுருந்த ப்ரவிஸ்ய - விளைப்பிதது, உத்பாடி । அங்ஙனம், தடா । ப்ர஢ானமான ஸாமான்யநிடானமாயிருக்கும்

ஸா. ஸ - கரணகலேவராடிஸூ஢்டி: । இவற்றில் நி஗்ரஹஸனோபாயேஸு - ப்ரதிஸமா஢ானம், அந்ராயநிவாரணமு஢்ன புநரூபாஸனப்ரவர்தனம் - அப்ர஢ான஗ுணஸா஫ல்யாப்ர஢ானஸ஢்஢்: - விஸேஸ காரணவஸீகரணவிஸேஸ -

மூ - இப்படிப்பட்ட கृபாவிशिष्टனான இஷ்வரன் 'கृष्णं धर्मं सनातनं' என்கிறபடியே சிद्धோபாயம் இவனுக்கு ப்ரஸாதனங்களான பக்திப்ரபத்திகள் சாடியோபாயங்கள் -

சா. தி - व्याजमात्रமாகையால் ப்ரதானமென்கிறது சனாதனधर्म சிद्धோபாயம் சாடியோபாயமான ப்ரபத்தியை சிலர் அதிகாரிவிशेषणமென்றது தல्लक्षणविरोधादतिवादமென்கிறார் -

சா. சுவா - जलपङ्कादिवत्प्रधानसामान्यनिदानமென்றபடி இப்படி காருண்ய் அநுग्रஹத்துக்கு அசாধারণ காரணமாகில் இஷ்வரன் உபாயமென்று பூர்வ் சொன்னது கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படிப்பட்ட இதி - अग्न्यादिकளுக்கு दाहकत्वशक्तिरूपोष्णस्पर्शादिकளபோலே காருண்யமும் ச்வதन्त्रोपायமன்றிகடே अपृथक्सिद्धशक्तिरूपैயாகையாலே तद्विशिष्टனே உபாயமென்றபடி. சிद्धோபாயமென்று சொன்னது கூடுமோ சாடியோபாயமென்றொரு व्याजமுண்டாகிலன்னறோ சிद्धோபாயமென்னலாவது பக்திப்ரபத்திகள் தான் சாடியோபாயமென்னில் அதுகள் நஷ்வரங்களாகையாலே कालान्तरभावि फलसाधनत्वं கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இவனுக்கு இதி, भगवत्प्रसादद्वारा சாधनங்களென்று கருதது சாடியோபாசனாடிகளுக்கு शुचित्वादिकमधिकारिவிशेषणமானாற்போலே ப்ரபந்னுக்கு இஷ்வரன் உபாயமென்று बोधिककையில் शास्त्रतात्पर्यமாகையாலே ப்ரபத்தியும் அதிகாரிவிशेषणतया உபாயமன்றென்றும் மற்றத்தை அநுவடித்து -

சா. ப்ர - द्युत्पादनार्थोच्छ्रितत्वाद्याकारहेतुत्वाप्राधान्यं च तथा तत्तत्सुकृतानुगुण्येनैव जननात्तेषामेवासाधारण्येऽपि तेषामपि हेतुत्वात्प्राधान्यं सर्वरक्षाविशेषसाधारण्यात्सामान्यकारणत्वं चेत्यर्थः - एवं காருண்யச்யैவ மோक्षहेतुत्वे भगवतो भक्तिप्रपत्योश्च कथमुपायत्वमित्यत्र भक्तिप्रपत्योः कारुण्योत्तम्भकत्वेन भगवतस्तद्वैशिष्ट्येन चोपायत्वमित्याह - இப்படிப்பட்ட இत्यादिना - ननु स्वाभाविकनिरवधिककृपाविशिष्टस्य भगवत उपायत्वे एकस्मिन् साध्ये उपायान्तरस्यानपेक्षितत्वाद्भरन्यासस्य कामनावदधिकारिनिष्ठत्वान्मामेकमित्येकपदेन भगवद्व्यनिरिक्तस्योपायत्वनिषेधात् कैश्चिदधिकारिविशेषणत्वस्योक्तत्वाच्च भरन्यासस्य -

சா. வி - सुकृतादेरपि कृपामूलकत्वात्सुकृतादेर्व्याजमात्रत्वात्कृपायाः प्राधान्यं जलवत्सर्व साधारणकारणत्वात्सामान्यरूपत्वं चेत्यर्थः । तत्तद्विशेषसृष्ट्याद्यसाधारणकारणबीजवत्तत्सुकृतादिविशेष एव - एवं காருண்யச்யैவ மோक्षहेतुत्वे भक्तिप्रपत्योः कथं मोक्षहेतुत्वमित्यत्र तयोः कृपोत्तम्भकत्वेन भगवतस्तद्वैशिष्ट्येन चोपायत्वमित्याह - இப்படிப்பட்ட இதி - कृपाविशिष्टनान इत्यादिना स्वाभाविकनिरवधिककृपाविशिष्टस्य भगवत उपायत्वे उपायान्तरस्यानपेक्षितत्वाद्भरन्यासस्य कामनाधिकारिविशिष्टत्वात् मामेकमित्येकपदेन भगवद्व्यनिरिक्तस्योपायत्वनिषेधात्कैश्चिदधिकारिविशेषणत्वस्योक्तत्वाद्भरन्यासस्याधिकारिविशेषणत्वमेव युक्तमित्यत्राह -

சா. சங் - साफल्याय सामान्यशब्दः इत्थं कृपाफल भूतानुग्रहप्रकारास्सिद्धोपायत्वोपपादकाश्शिक्षिताः - अथैतत्फलितं सिद्धोपायत्वं प्रमाणेनाह இப்படிப்பட்ட இதி - इत्थं सफलतयोपपादितवशीकरणविशेषस्य पराभिमतमधिकारिविशेषणत्वं खण्डयति ।

சா. தி - ஓர் அதிகாரத்தாதி - லக்ஷணவிரோதத்தைக் காட்டுகிறார் கர்வ்யமாக இत्याடியால்
அதிகாரிவிசேஷண விசேஷமாகாது விதிக்கப்பட்டது அதிகாரிவிசேஷணமாதானென்று கருத்து - விபக்ஷை
பாடகத்தை -

सा. प्र - अधिकारिविशेषणत्वमेव युक्तमित्यत्राह - ७७(१५) अधिकारि इति - किंवा अधिकारि विशेषणस्य लक्षणम्? कथं वा तद्वरत्यासे नास्तीति चेद्युच्यते आगमप्रामाण्ये 'सिद्धमेव हि सर्वत्र नियोज्यस्य विशेषणम्' इति मीमांसकोक्तस्य अधिकारित्वेनाभिमतपुरुषकृतिमनपेक्ष्य सिद्धत्वरूपलक्षणस्य यामुनाचार्यैरङ्गीकारात्तस्य चाधिकारिविशेषणानुष्ठेये भरन्यासे अभावात् - ननु 'सिद्धानुगममात्रं हि कर्तुं युक्तं परीक्षकैः । न सर्वलोक सिद्धस्य लक्षणेन निवर्तनम्' इत्युक्तप्रकारेण कस्यचिद्व्यलक्षणस्य तत्राभावे तस्याव्याप्तत्वाल्लक्षणत्वमेवेत्युक्त्या सर्वानुगतलक्षणान्तरं वक्तुमेवोचितम् - न तु भरन्यासस्याधिकारिविशेषणत्वं त्यक्तुमिति चेन्न तस्याधिकारिविशेषणत्वानुपपत्तेः - तथा हि किं प्रपत्तेः फलकामनात्वेन वा काम्यमानफलतया वा काम्यकर्माधिकारिविशेषणत्वम्? उत निषिद्धान्छानरूपप्रायश्चित्ताधिकारिविशेषणवन्निमित्तत्वेन विशेषणत्वम्? आहोस्विञ्जीवनपुत्रजन्मादिवत्केवलनिमित्तत्वेनाधिकारिविशेषणत्वम् - नाद्यः असिद्धेः - ननु फलकामनात्वाभावेऽपि स्वर्गादिवत्स्वयं फलत्वेन पश्वादितत्फलसाधनत्वेन वा काम्यमानत्व संभवादधिकारिविशेषणत्वं युक्तमिति चेन्न - काम्यमानतया अधिकारिविशेषणत्वेनोक्तस्वर्गपश्वादि साधनतया ज्योतिष्ठोमचित्रादिविधानवत्काम्यमानफलभूतप्रपत्तिसाधनतया कस्यापि विधानादर्शनात् - किंच क्षणिकस्य भरन्यासस्य स्वयं फलत्वेन -

[illegible]

सा. प्र - परीक्षककाम्यमानत्वानुपपत्तेः । फलसाधनत्वेन काम्यमानायाः प्रपत्तेः किं मोक्षरूपफलसाधनत्वेन काम्यमानत्वम्? उत फलान्तरसाधनत्वेन? नाद्यः, घट्टकुटीप्रभातन्यायान्मोक्षसाधनत्वस्यैव प्रसक्त्या अधिकारिविशेषणत्वासिद्धेः - न द्वितीयः - फलान्तरसाधनत्वे अनन्यप्रयोजनकाम्यमानत्वानुपपत्तेः - पुनर्नद्वितीयः - परिहर्तव्यप्रसङ्गात् - न तृतीयः - अधिकारिविशेषकृतिसाध्यतया विहितस्य तस्य जीवनादिवदधिकारघटकत्वेन पूर्वसिद्धत्वाभावात् - किंच 'मामेकं शरणं ब्रज । तं गच्छ शरणं हरिम् । ओमित्यात्मानं युञ्जीत - प्रपद्येन्नियतः श्रियम् । महिषीं शरणं हरिम् । आत्मानं मयि निक्षिपेत्' इत्यादिभिः किञ्चिदधिकारिकृतिसाध्यत्वेन विधानानुपपत्तेर्भरन्यासरूपाधिकारिविशेषणविशिष्टस्योपायान्तरविधानासिद्धेश्च । ननु नोपायान्तरविधानासिद्धिः । भरन्यास विशिष्टं प्रति भगवतो मोक्षसाधनत्वेन विधानादिति चेन्न । नित्यस्य ब्रह्मस्वरूपस्य अकिञ्चनाधिकारिकृतिसाध्यत्वेनविधानानुपपत्तेः । प्रसादवैशिष्ट्येन साध्यत्वमस्त्विति चेन्न । सविशेषणे हीनि न्यायेन प्रसादस्यैव साध्यत्वप्रसङ्गः । तथा चेह कृतितद्धेतुकदेहादिव्यापारयोरन्यतरत्वाभावेन फलतद्धेतोरन्यतरत्वप्रसक्त्या निमित्तरूपाधिकारिविशेषणत्वविशेषितत्वात् । न च जातेष्ट्यादाविव फलसंबन्धेऽपि निमित्तत्वमस्त्विति वाच्यम् । संवलिताधिकारित्वे मानाभावात् - प्रमादसाधनतया भरन्यासविधानाभावे अन्यस्य चाविधानादकिञ्चनविषये प्रसादस्यानादित्वप्रसक्त्या नित्यमुक्तिप्रसङ्गश्च - केवलस्वातन्त्र्यहेतुकत्वे वैषम्यावहत्वं स्यात् - हेत्वभावेऽपि साध्यत्वे चार्वाकमतप्रसङ्गः - अतः कृतिसाध्यतया विधानं नोपपद्यते - अथाज्ञातज्ञापनरूपविधित्वं शरणं ब्रजेत्यादीनामस्त्विति चेन्न - 'अमृतस्यैष सेतुः' इत्यादिभिः प्रप्तिरूपाधिकारिविशेषणरहितानामपि भगवत उपायत्वस्यज्ञापनात् - 'अष्टवर्षं ब्रह्मण मुपनयीत' इत्यादिषु ब्राह्मण्यरूपाधिकारिविशेषणाभावे अष्टमवर्षे उपानेयत्वासिद्धिज्ञापनरूपप्रयोजनवद्भरन्यासरूपाधिकारिविशेषणरहितान् प्रतिभगवदनुपायत्वज्ञापनस्य प्रयोजनस्यासिद्धेः - किं च प्रप्तिरधिकारिविशेषणमिति किमुपायत्वाध्यवसायसंबन्धज्ञानादीनामधिकारिविशेषणत्वमुच्यते - उतानुकूल्यसङ्कल्पाद्यङ्गपञ्चकविशिष्टस्य भरन्यासस्य - नाद्यः - इष्टापत्तेः - तेषां प्रपत्तित्वाभावात् - न द्वितीयः - साङ्गभरन्यासस्य केनाप्यननुष्ठाने तस्यैवासिद्ध्या अधिकारिविशेषणत्वानुपपत्तेः - केनचिदनुष्ठितस्य सर्वेषामधिकारिविशेषणत्वे सर्वमुक्तिप्रसङ्गात् - भक्तावशक्तेन तेन तेनाप्यनुष्ठिता प्रपत्तिस्तस्य तस्याधिकारिणो विशेषणमित्युक्तौ भक्त्यशक्तेन भरन्यासस्य कर्तव्यत्वासिद्धेः - 'यो ब्रह्माण विदधाति पूर्वं - यद्येन काम कामेन' इत्यादिभिर्भक्त्यशक्तेः प्रपत्तिकर्तव्यत्वमिद्विरिति चेन्न - तैरेव तस्या मोक्षार्थसिद्धेः - स्वर्गार्थज्योतिष्टोमवदधिकारि -

सा. वि - काम्यमानत्वायोगत् - तत्फलत्वाभावात्, फलकामनत्वाभावात्, काम्यमानफलत्वेन वा फलकामनात्वेन वा अधिकारिविशेषणत्वासंभवात्फलसाधनत्वेन काम्यमानत्वेऽपि मोक्षसाधनत्वस्यैव प्रसक्त्या अधिकारिविशेषणत्वासंभवाच्च 'ओमित्यात्मानं युञ्जीत - आत्मानं मयि निक्षिपेत्' इति साध्यतया विहितत्वाच्च फलसाधनत्वविरहिणो विधेयत्वासम्भवाच्च नाधिकारिविशेषणत्वमिति भावः -

மூ - ஆகையால் ப்ரபத்தியும் கூட உபாயமன்றென்று சிலர் அதிவாද்பண்ணுகிறதுவும் சிद्धோபாயத்தினுடைய ப்ராधान்யமடிபாக வித்தனை. அது ப்ரதானமானபடி ப்ரஸாதனங்களாலே ப்ரதிபந்தகமான நிग्रहं சமித்தால் சுவாभावிகானுभवத்துக்கு ப்ரயோஜகமாகையாலே - அதெங்ஙனேயென்னில் ரத்னத்துக்கு அழுக்கற்றால் -

சா. தீ - வாத்தத்துக்குத் தாத்யம்மெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஆகையால் இத்யாதி - இனி சிद्धோபாயத்தினுடைய ப்ராधान்யத்தைக காட்டுகிறார் அது ப்ரதானமானபடி இத்யாடியால் சுவாभावிக ப்ரவதனுभवத்துக்கென்றடி இவ்அர்த்தத்தை சத்யுத்யந்தமாக உபபாதிக்கிறார் ரத்னத்துக்கு இத்யாடியால் - ஜானவிகாசாதி என்று ஆதி -

சா. சுவா - ஆகையால் இதி - சிद्धோபாயத்துக்கு ப்ராधान்யம் கூடுமோ? சாத்யோபாயாபாவே஽பி சிद्धோபாயம் கார்யகரமல்லாமையாலே அது கூடாதே? என்னவருளிச் செய்கிறார். அது ப்ரதானமானபடி இதி - சுவாभावிக தீப்ரஸரத்துக்கு சிद्धோபாய ப்ரயோஜகமாக மாட்டுமோ? அழுக்குப் போக்கின ரத்னத்துக்கு சுவத எவ ப்ரபாப்ரஸர் டோலே விகாசமும் லாராதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதி -

சா. ப்ர - மித்யுத்திரதிவாதமித்யுத்தம் - ததாதிவாத்தே கிம் நிபந்தநமித்யுத்தாஹ ஆகையால் இதி - தஸ்ய வா ப்ராधान்ய கதமித்யுத்தாஹ - அது ப்ரதானமான இதி । நநு ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தகத்வ பக்திப்ரபத்த்யோரித்யுத்தம் - எவ் ச ப்ரதிபந்தகே நிவர்த்தே 'செதௌ ப்ரஸே சுவத: ப்ரவூத்தஜ' ந்யாயேன சுவாभावிகாகாராவிபாவஸ்ய சுவதஸ்ச ப்ரவாதோஸ்வரஸ்யானபேக்ஷிதத்வாத்ஸ்யோபாயத்வாசித்தே: ப்ரதானோபாயத்வம் தூநிரஸ்தமித்யுத்த செதுபஜ்ஜானந்தர பாவிஜலப்ரவூத்தேரபி பூதலாதிஹாபாபாதிநத்வத்வத்வஸ்ய மலப்ரக்ஷாலனானந்தரபாவிப்ரபாவிகாசஸ்ய கெவல ப்ரவத்ஸஜ்ஜலபாதிநத்வத்வ ஜிவானா சுவாभावிகாகாராவிபாவஸ்யாபி ப்ரவத்ஸஜ்ஜலபாதிநத்வம் 'அமூதஸ்யேச செது: - எஸ ஹேவானந்தயாதி । எஸ எவ சாத்யுகம் காரயதி - ய யேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநிபதி' இத்யாதி ஸ்ருதிபி: ப்ரதானோபாயத்வாவகமான காய்நுபபந்திரித்யாஹ அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதி - நநு ரத்னானா மல ப்ரக்ஷாலனா -

சா. வி - நவ்நதிவாத: கிம் நிபந்தந இத்யுத்தாஹ - ஆகையால் இதி - ப்ரபத்தியும் கூட, ப்ரவதாஸஹ ப்ரபத்திச்ச । உபாயமன்று. ப்ரவதானேவோபாய இத்யுத்த: - அதிவாதங்கள் பண்ணுகிறதுவும், அநிவாதகரணமபி - நநு சிद्धோபாயஸ்ய கதம் ப்ராधान்யமித்யுத்தாஹ - அது ப்ரதானமானபடி இதி நநு ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தௌ சத்யா சுவத: ப்ரவூத்ஸுவாभावிகாகாராவிபாவஸ்ய கதம் ப்ரவதான ப்ரயோஜக இதி ஸஜ்ஜுதே - அதெங்ஙனே என்னில் இதி ரத்னஸ்ய மலநிவர்த்தௌ சத்யா சுவாभावிகப்ரபாவிகாசோ ப்ரவத்வதி ப்ரவத்ஸஜ்ஜலபவஸாஜ்ஜாயமானத்வாத்யா ப்ரவத: ப்ரயோஜகத்வம் ததா ததாபித்யுத்தாஹ - ரத்னத்துக்கு இதி - அழுக்கற்றால், தோபநிவர்த்தௌ சத்யாம் - எஸ ஹேவானந்தயாதி' -

சா. சம் - ஆகையால், ப்ரபத்தேரபி பக்த்யாதிதௌந்யானபாயாத் - ப்ரபத்தியும் கூட, இத்யுத்த்யா ப்ரமதே ப்ரபத்தேஸ்சர்வபலசாபநத்வசாத்யபக்தித்வாதிபரதாவதாரித்யாதி ப்ரமணவிரோதஸ்சூசித: - அடியாக வித்தனை இத்யுத்தாய் பாவ: - நஹி ரக்ஷணாய ரக்ஷாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷகே ரக்ஷாபேக்ஷா தத்ராபாந்யம் பஜ்ஜுதமலம் - யேன தத்ஹ்ரமாத்நுபாயத்வோக்திஜீவெதித்யி அஸ்ய சோபாயத்வஸஹ தத்ராபாந்யம் கிம் விதம்? ப்ராபாந்யே வா கோ ஹேதுரித்யுத்தாஹ - அது இதி - தஸ்யோபாயத்வேன ப்ரவத்வேன ச ப்ராபாந்யம் உபாயபாவே -

மூ - வரும் **ஸ்வாभावிகமான** **புராவிகாச**மும் **அதுககு** **அநுரூப**மான **புராவத்சங்கூலமாத்தராலே** யானாற்போலே **மூக்தனூக்குவரும்** **ஜானவிகாசாதி**களும் **அதுக்கு** **அநுரூப**மாபக் **கொண்டு** **வ்யவஸ்திதமான** **புராவத்சங்கூல**மடிபாகவாபிருககும்- இட-4 **நித்ய**ருககும் **இவ**அர்த்ததை **‘இச்சாத** **அவ தவ விஷ்வபதார்த்த சதா’** எனறு **அபியூக்தர்** **சங்க்ஹிததார்த்கள்** - ஆகையால **சித்தோபாய்** **புரதானமேயாகிலும்** **ததவ்ஷிகரணார்த்தமான** **சாஹ்யோபாயானுதானத்துக்கு** **இனரென்னனை** **இத்யாதி** **பூர்வாசார்யவாக்யவிரோதமில்லை** -

சா. தீ - ஸ்லத்தால் ஸ்லத்பரபூர்ணஸ்லதாதி ஸ்லஹிககிதது- இப்படி ந்த்யருககுமென்ற ந்ரஹஸ்னதவா ஶானவிகாஸத்திலும் ஹேதுவஸஹீ வர அத்யந்தபாஸாந ஸஹ்யமில்லாமைபால் ஸஹ்யமே ப்ரயோஜனமென்கிறார் நநு ந்த்யருடைய அநுஸ்வம் ந்த்யமாகையால் ஷ்வரஸஹ்யாஸீனத்வம் அதுககுக் கூடாது? என்னவருளிச் செய்கிறார்- இவஅர்த்ததை எனறு ஸாஹ்யோபாயானுஸ்தானத்துக்கு இன்றென்னைப் பொருளாக்கி' இத்யாதி வசனவிரோதமில்லையென்கிறார்- ஆகையால் இத்யாதிடால் ஸிஹ்யோபாயம் ப்ரஹானமேயாகிலும் ததவஸீகரணார்த்தமாக அநுஸ்தேயமாகையால் விரோதமில்லையென்று அந்வயார்த்தம் உக்தார்த்தவிரோதம்-

சா. சுவா - அதுக்கு அநுரூபமான இதி - ரத்சத்தாகாலபர்யந்த் ப்ரஹிவிகாஸவிஸயபரிஸ்சிந்நகால
ஸங்குல்பத்தாலென்றட்டி ஡ுத்தானா் தீவிகாஸம் ஡கவத்சங்குல்பஸா஡்ய஡ாகக் கூடு஡ோ? நிய்யர்க்கு
ஜானவிகாஸ஡நாதிபாகைபாலே ஡கவத்சங்குல்ப஡ன்றிர்க்கே வுருகிறாட்போலே ஡ுத்தர்க்கு஡்
வரலாகாதோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் இப்படி நிய்யர்க்கு஡் இதி - நிய்ய஡ான தீவிகாஸம்
஡கவத்சங்குல்பஸா஡்ய஡ென்று சொல்லக் கூடு஡ோ? என்னவருளிச் செப்கிறார்- இச்சான இதி -
நிய்ய஡ு஡் நிய்யேச்சாஸி஡்஡ாகையாலிது ஡பபந஡ென்று கருத்து ஡பஸஹரிக்கிறார் ஆகையால் இதி
இப்படியாகில் யோ ஡ே கர்஡கதஸ்யாபி -

सा. प्र - नन्तरभावविकासस्यादृष्टविशेषाधीनत्ववदिति वक्तव्ये भगवत्सङ्कल्पाधीनत्वोक्तेस्वमतेन नित्यानां
 नित्यानुभवस्याप्येवमेव भगवत्सङ्कल्पाधीनत्वं स्यात् - तथा च, अन्याधीनस्यानादित्वभङ्ग इत्यत्र
 नित्येच्छाधीनतया नानादित्वभङ्ग इत्याह - இப்படி நியிருக்கும் इत्यादिना - उक्तार्थे संसृतिमाह -
 இவ்வர்த்ததை इत्यादिना - प्रकृतमुपसहरति - ஆகையால் इत्यादिना - नन्ववस्थाविशेषे -

सा. वि - त्यादिभिस्स्वाभाविकाकाराविर्भावस्य भगवत्सङ्कल्पायत्तत्वमुपगम्यते - ननु
नित्यानामनुभवस्याप्येवमेव सङ्कल्पाधीनत्वं स्यात्तथा च अन्याधीनस्यानादित्वभङ्ग इत्यत्रेच्छाधीनतया
नानादित्वभङ्ग इत्याह - இப்படி நியதார்க்கும் इत्यादिना -

சா. ச. - நிரஹ்ஸமனோபாயதா ச ப்ரபத்தேரேவீதி நைததுபாயத்வாஸஹதா தஸ்யேதி ஸாவ: - சங்கல்பமடியாக இதுக்யா ப்ரயோஜகமாகையாலே இதுக்திர்விரூதா - நிரஹ்விஷயேஸு தந்நிவ்ருத்யநந்தரம் யா ஸஹவதஸ்சிஹ்நோபாயதா சா ந்த்யான்ப்ரத்யபி சாஹாரணீத்யாஹ - இப்படி இதி - உஹயோரபி ஜ்ஞானவிகாஸஸ்ய ஸஹவததீநத்வே அஹியுக்தோக்திமாஹ - இவ்அர்த்தத்தை இதி । உக்தம் இன்றெண்ணை இத்யாதி சூக்திவிரோதபரிஹார நிரஹமயதி - ஆகையால் இதி । வஸீகரணவிஸேஸாஹவே நிரஹ் ஸமநாஹவாதித்யர்த: - பொருளாக்஑ி இதுக்தார்த: ஸாந்தநிரஹ் கார்ய: । ச எவ் நிரஹ்ஸாமகவஸீகரணவிஸேஸவத்தாங்கமயதீதி ததந்நாஸ்தானைஸா -

सा. सं - सूक्तिविरुद्ध्यत इति भावः - अन्यथा अणोरण्येण इतिवाक्य सूचितनिग्रहोऽपि हेत्वनायत्तस्यादिति हृदयम् - अथैतत्सूक्त्यनुगुणप्रमाणविरोधं च परिहरति - यो मे इत्यादिना - आदिशब्देन-

மூ- இப்படி இஸ்வரஸ்வாதந்ய ஸஹகாரூப்யங்களடியாக வரும் கலக்கங்களுக்கு ஸரிஹார் ஸொன்னோம். ஸஃந்஢்விஸேஸம்டியாக வரும் கலக்கத்துக்குப் ஸரிஹார் ஸொல்லுகிறோம். இஸ்வரன் ஸேஸிடாயிருக்க நாம் 'ஸர்஢்஢ூதாஸ்த஢ோதனா:' என்னும் கணக்கிலே ஸ்தனந்஢்ய஢்ராபிருக்கத் தாம் ஢ுலைட்டாலுக்கு ஂர்த்நாடமுதல் ஸெய்யு஢ளவன்றிக்கே கூலிகொடுபடாரைப் ஢ோலே நாம்

ஸா. ஢ி - ஸ்வாதந்யஸஹகாரூப்ய ஢ூலஸஹா ஸரிஹர்த்தை நி஢மிக்கிறார் இப்படி இடியால் இப்படி இஸ்வரன் ஸ்வாதந்யத்தாலே வ்யாஜ஢நுஸ்தித்தாலும் ரக்சியான் ஸஹகாரூப்யத்தாலே வ்யாஜ஢நுஸ்தியாவிலும் ரக்சிகு஢. இவ் வ்யாஜத்தை ஸ்வாதந்ய஢ாத்தாலே ஢ூர்஢ேவ ஏன் ஁தா஢ித்தானில்லை. வ்யாஜத்தால் ரக்சிக்கும் இஸ்வரஸ்வாதந்யத்துக்குக் கொததைவாராதோ? ஁தையால் ஢்ர஢ி ஂநு஢ாய்ம் | ஂநுஸேய஢ன்று இடியா ஸஹ்ரிககப்பட்டனவென்று ஂர்த்தம்- இஸ்வரனுக்கு ஢ு:ஃ஢ுண்஢ென்னும் ஸஹ்ரீயம் காரூப்ய஢ூல் 'வ்யஸநேஸு ஢நுஸ்யாணாம்' இடியா இனி ஸஃந்஢்விஸேஸ஢ூலங்களான ஸஹ்ரீகளைப் ஸரிஹ்ரிககத்துடங்குகிறார் ஸஃந்஢்விஸேஸ஢ிடியா஢ால் ஢ுந்த ஸஹ்ரீஸ்வரூ஢த்தைக் காட்டுகிறார்- இஸ்வரன் ஸேஸிடாயிருக்க இடியா -ஸர்஢்஢ூதாஸ்த஢ோதனா. என்஢ுது ஃகவர்த்தித்திரு஢கனைக் குறித்து ஢஢்டகாரூப்யவாஸி ஢ுநிகளு஢ைய வஃநம் - ஢ர்஢ேதி - நாங்களுன்னு஢ைய ஢ர்஢்ஸ்தானியர் ஂமுதல் ஸெய்கை. ஢லததை ஂஸேகிக்கை. ஢ு஢ுஹ்ரீ஢ென்று தாத்ரய்ம் - ஸஹ்ரீயின் தாத்ரய்த்தை-

ஸா. ஸ்வா - இப்படி இடியா஢ி - ஸஃந்஢்வ் ஢ுணா஢ேக்யா வில஢்஢ித஢்ரதீதிக஢ாகையாலே ஢ஹ்ரிக்஢ாகையால் தத்ரயுக்தஸஹ்ரீநிராகரண஢ந்நர்஢ென்று கருத்து- ஸஹ்ரீயை ஂநுவ஢ிக்கிறார் இஸ்வரன் இதி- ஢ர்஢்஢ூதா இதி - ஸ்ரீராம் ஢்ரதி஢஢்டகாரூப்யவாஸி஢ுநிவஃநம் -

ஸா. ஢்ர - வ்யா஢ோஹாநுவா஢வாக்யோக்தோஹரண஢லா஢ஸ்தி஢ூலத்வ஢்ர஢் ஢ிவர்தயந்வக்ய஢ாண் ஢்ரதி஢ானிதே - இப்படி இஸ்வரேடியா஢ி - ஢்ரதி஢ானித஢ு஢஢ா஢யதி - இஸ்வரன் இடியா஢ி - ஢ர்஢்஢ூதா இதி ஢ிவானா஢ிஸ்தானிஸ்த்ர஢ி ஸரிஹார்த்த்ர஢்ரூத்யந்஢் வ்யோத்யதே - எவ் ஃ ஸ்தனந்஢்ய -

ஸா.வி - ஸ்ரிஹ்யாத்ஸஃந்஢்வ் ஢ூலகஸஹ்ரீ ஸ்ரிஹ்ரீயந்ந் இடியாஹ - ஸஃந்஢்விஸேஸம்டியாக இதி - யதா ஸ்தந்யார்த்த ஸ்தனந்஢்யஸ்ய ஢நந்யா஢ூதி஢ான஢யோ஢்யம் - எவ஢ேவ தா஢்ரயா஢ிஹ்யா ஸர்வே஢ந்ந்ரேண ஢்ரந்யாஸா஢நுஸ்தானா஢ிக஢யோ஢்ய஢ிதி கேஸாஸ்திஃஃஃஹாஹ இஸ்வரன் ஸேஸிடாயிருக்க இதி - ஢ர்஢்஢ூதா இதி - இ஢் ஸ்ரீராம் ஢்ரதி ஢஢்டகாரூப்யஸ்த்ர஢ிவஃநம் - ஢ர்஢்஢ூதா இத்யநேன இஸ்தானிஸ்த்ர஢ி ஸரிஹார்த்த்ர஢்ரூத்யந்஢் வ்யோத்யதே - கணக்கிலே, ந்யாயேன - ஸேஸிடாயிருக்க, ஸ்தனந்஢்ய஢்ராபிருக்க, இதி ரக்சண஢யுக்தஸஃந்஢்விஸேஸ஢் ஢ர்ஸித: - தாம் ஢ுலைட்டாலுக்கு, ஢ாதூஸ்தந்஢்ரீஸ்ய - ஂரரதி ஢ுதல் ஸெய்யு஢ளவன்றிக்கே, ஂர்தி஢்ர஢ூதிகரண஢ாத்த்ர விநா எதேன நிர்வே஢஢ாத்த்ர஢ேக்சித஢ிதி ஸூஃதிதம் - ஢்ர஢ூதிஸஹ்வேன ர஢்ந விவக்சிதம் - ஂர்த்நாதல் ஂமுதல் ஸெய்யும் இதி ஢ாஸாந்நர்ம் - ஂமுதல், ர஢்நம் | கூலி கொடுபடாரைப் ஢ோலே, ஢ூதி஢ாதூ஢ிர்வி - நாம் ஂஸ்஢ா஢ி: -

ஸா.ஸ - ஢்ரதிதயவஃநகடாக்ஷேண-எவ் ஢ுணவிஸேஸ஢ுஃநே ஸி஢்஢ோபாய஢ி விஸோ஢ித:-ஸ஢்஢்஢்விஸேஸ஢ுஃநே ஃ-

மூ - ஆத்மசமர்ப்பணம் பண்ணுகையும, ரக்ஷிக்க வேணுமென்று அபேஷிக்கையும, விஷ்வசிக்கையும, மென்னாற் போலே சொல்லுகிற இலையெல்லாம் **स्वरूप**த்துக்குப் பொருந்தமோ யென்று சிலர் **सिद्धोपाय**முகத்தாலே **साध्योपाय**சரீரத்தை பழிக்கப் பார்ப்பார்கள் இவர்களை விலக்கும்படி **परमर्षि**களும் **श्रीभाष्य**காராடிகளும் **विश्वासपूर्वक** **प्रार्थना**ஆத்மநிஷேபாடிகளைத் தாங்களும் அநுஸித்தது இதுககு **शास्त्र**ங்களை மூதலிப்பித்துக் கொண்டு **उपदेश**பரமபரீட்சை நடைத்திப் போருகையாலே **शेषित्वा**தெவ்வாறு நியமமாய்கிலும் **कर्मवान्** களான ஜீவர்கள் விஷயத்தில் **ईश्वर**னொரு **साध्मोपाय** விசேஷத்தை முன்னிட்டு அல்லது **रक्षि**யான் என்று **शास्त्र** (வச்யர்க்கு) **निष्ठ**ர்க்குப் **परिग्रहि**க்க வேணும் -

सा.दी - காட்டுகிறார் - **साध्योपाय** சரீரத்தை **इत्यादि - परिहार**த்தைக் காட்டுகிறார் **परमर्षि**களும் **इत्यादि**யால் **विश्वासपूर्वक**த்யாடியால் **सपरिकर** ந்யாசோபாசனத்தைச் சொல்லுகிறது **कर्मवान्**களான, **अनाद्य**பராதிகளான வெண்கை - **शास्त्र**சித்தமாகிலும் **साध्योपाय** வேண்டாமென்றி லருளிச் செய்கிறார் -

सा.स्वा - सिद्धोपायेति - शेषित्वசம்பந்தவிசேஷசித்தோபாயமுகத்தாலே என்றபடி **परिहरि**க்கிறார் - **इति** சொல்லுகிறோம் **इति शेषः - कर्मवान्**களான, **अनाद्य**பராதிகளான -

सा.प्र - शिशोर्यथा स्तन्यार्थं स्वयमेव भृतिप्रदानमयोग्यम् । एवमेव तापत्रयाभिहत्या निर्वेदमन्तरेण भरन्यासाद्यनुष्ठानमयोग्यमितिवदन्नित्यर्थः - यथा शिशुना स्तन्ये अपीते मातुरारतिर्भवेत्तथा जीव अरक्षिते भगवतो आरतिस्स्यादिति भावः । एतादृश व्यामोहस्य परिहारमाह । இவர்களை **इत्यादिना । (अवगन्तुं)** முலைப்பால் போலே **इत्याद्याचार्य**வாக்யானாं **प्रबलत्वेन स्वाधीनकर्तृत्वं भ्रमनिवर्तनेन चरितार्थत्वादिति भावः**) **परमर्षी**த்யாதி தாவதார்த்திரத்யாதினா **परमर्षिभि**ருத் **“विश्वासपूर्वकं भगवन्तं नित्यकिङ्करतां प्रार्थये”** **इत्यादिना भाष्यकारैः प्रतिपादितमित्यर्थः । साध्योपायविशेष**தை முன்னிட்டல்லது **रक्षि**யானென்று **इति । “तमेवं विद्वानमृत इह भवति ।**

सा.वि - आत्मसमर्पणं பண்ணுகையும, **आत्मसमर्पकरणम् - रक्षि**க்கவேணுமென்று அபேஷிக்கையும, **रक्षवित्यपेक्षणम् - विश्वसि**க்கையும, **विश्वसनं -** என்னாட்போலே, **एव प्रकारेण -** சொல்லுகிற, **उच्यमानाः -** என்னாட்போலே **इति शब्दः प्रदर्शनार्थः - सदृष्टान्तार्थः -** இலையெல்லாம், **एते सर्वे ।** **स्वरूप**த்துக்குப் பொருந்தமோ, **अत्यन्तपारतन्त्र्य** விசேஷசேஷமூத **स्वरूपस्य युज्यते कि -** என்று, **इति -** அழிக்கப்பார்ப்பார்கள், **सिद्धोपायमवष्टभ्य साध्योपायं हनमपश्यन्नित्यर्थः ।** இவர்களைத் தெளிவிக்கும்படி, **एतान्प्रतिबोधनप्रकारः - उच्यत इत्यर्थः द्रमिडपदमध्याहार्यम् ।** மூதலிப்பித்துக் கொண்டு, **साक्षीकृत्य ।** நடத்திப் போருகையாலே, **प्रवर्तमानतया । ऋषीणा, भाष्यकारादीना च प्रपत्त्यनुष्ठानस्य शास्त्रदृष्ट मार्गेणाद्य यावत्तदुपदेशपरम्परायाश्च सत्वादित्यर्थः ।** முன்னிட்டல்லது, **पुरस्कारं विना - रक्षि**யானென்ற, **न रक्षतीति । -**

सा.सं - स विशोध्यत इति सिद्धोपायமுகத்தாலே **इत्युक्तम् -** விலக்கும்படி **इत्यनेन एवं प्रत्यवस्थाषु निकर्षविशेष**சூচিত:- **शास्त्र**வச்யர்க்கு **इति - न तु युक्तिमात्रशरणानामित्यर्थः -** அஸ்து તેஷாं **तथा -**

सा.सं - अत्यन्तभक्तियुक्तानां नैव शास्त्रं न च क्रम “इति वचनविषयाणां किं शास्त्रेणेत्यत्राह
उक्तसंबन्धविशेष ईश्वरश्च न सिद्ध्येदित्यर्थः - अतस्तत्सिद्धये शास्त्रे आदर्तव्ये साध्योपायविशेषोऽपि
निग्रहशमनाय शास्त्रोक्तविधया आदर्तव्य इति भावः - नन्वेवं तर्हि प्रधानप्रतितन्त्राधिकारे भवद्भिरैवोक्तविध
निष्कर्षविरोधः स्यादित्यत्राह -

सा.सं - अणुपिण्ड इति - नन्वतिप्रसङ्गादिपरिहाराय संबन्धज्ञानमेव रक्षाहेतुः -
नान्यद्व्यभिचारादित्यत्राह - युक्तिमात्रेति - चेतनत्वमनुष्यत्वादिविशेषणेऽपि व्यभिचारानदवस्थात्याभि-
प्रायेणाचिद्व्यादि-

மூ - சொல்லவொண்ணாது. அச்சித்ருவங்களுக்கும் பசுமூர்ப்படியாதிதருக்கும் ஸ்தனந்நயரும் ரக்ஷாபேக்ஷரஹிதங்களுநாற்போலே சம்பந்நஜ்ஞாநரஹிதங்களுமாயிருக்க அவற்றை ரக்ஷிக்கக்காணா நின்றோமிதே அப்படிக்க கண்டோமாகிலும் ஸாஸ்த்ரபலத்தாலே இங்கு சம்பந்நஜ்ஞா-
மபேக்ஷிதமெனினில் ஸாஸ்த்ர சொன்னக்க கட்டளைபிலே ஜ்ஞாநவிசேஷ் ஸ்வீகரிக்கவேணும் - தன்னை
இசுவரன் ரக்ஷிக்கும் போது சம்பந்நத்தோடே கூட விலக்காமைபே வேண்டுவதென்னில் அதுவும்
அநுபபந்நம் - சுஸுப்யா஁வஸ்த்யைகளிலே யெல்லார்க்கும் மோக்ஷ -

ஸா.தி - ஹரிக்கிறார். அப்படிக்க கண்டோமாகிலும் இத்யாதி. இங்கு, இசுவரன் ஷேதனரை
ரக்ஷிக்குமிடத்தென்கை ஜ்ஞாநவிசேஷ், ரக்ஷாபேக்ஷாயென்றபடி - நநு சம்பந்நமாத்தால் ரக்ஷிக்க
வேணும்மென்கிறது இஃதம். சர்வமுக்திபரிஹாரார்த்தத்தோடேகூட விலக்காமை வேணும்.
அதிரிதமென்றும் வேண்டாவென்றும் பக்ஷத்தை அநுவதித்து நிரசிக்கிறார் சம்பந்நத்
தோடேயென்று, சுஸுப்யாதிதி. அநிவாரணமாத்த்ரமங்குண்டாகையாலேயென்று கருதது.

ஸா.ஸ்வா - அப்படிக்க கண்டோம் இதி - சர்வமுக்திப்ரசங்கபரிஹாரார்த்தமநிவாரணவிசிஷ்டசம்பந்ந நியாமக
மென்கிற மதத்தை அநுவதித்து நிராகரிக்கிறார் - தன்னை இத்யாதிநா. -

ஸா.ப்ர - அப்படிக்க கண்டோமாகிலும் இத்யாதிநா - “ஸ்வஜீவநேக்ஷா யதி தே ஸ்வஸத்தாயா ஸ்ப்ஹாயி |
ஆத்மதாஸ்ய ஹேஸ்ஸவாம்ய் ஸ்வபாவ் ச சதா ஸ்மர” இத்யாதி ஸாஸ்த்ராஸம்பந்நஜ்ஞாநமபேக்ஷிதமிதி ஷேத்க்ரிப்ரபத்திவிதாய
ஸாஸ்த்ராணாமப்யாநந்த்யாத்ததபி ஸ்வீகார்யமிதி ந கெவலசம்பந்நஜ்ஞாநமாத்த்ரஸ்ய ஹேதுத்வசித்திரித்யர்த்: - நநு
சம்பந்நமாத்த்ரஸ்ய ஹேதுத்வமுக்யதே - கித் த்வப்ரதிபேதஸஹிதரய தஸ்ய - எவ் ச ந வுஷம்யநைர்ஹ்யுபஸங்க இத்யத்ர கித்
யதாக்கதாதிதப்ரதிபேதமாத்த்ரஸஹிதஸ்ய ஹேதுத்வமுக்யதே? உத ப்ரதிபேதகரணயோக்யாவஸ்தாயாமப்ரதிபேதஸஹிதஸ்யேதி
விகல்ப்ய ப்ரதமே஁திப்ரசங்கக்த்வா த்விதீயே வ்யதிரேகவ்யபிசாரமாஹ - தன்னை இசுவரன் இத்யாதிநா.

ஸா.வி - ரக்ஷாபேக்ஷாவிரஹே஁பி பசுவாதிநா ரக்ஷணவத்ஸம்பந்நஜ்ஞாநவிரஹே஁பி ரக்ஷணதர்ஸநாத்த்வபிசார இதி
யுக்திநாஸ்தீதி பாவ: - ஸாஸ்த்ரபலாத்ததாங்ஜீகும் இத்யத்ர ஸாஸ்த்ரபலாதேவ ப்ரந்யாஸரூபஜ்ஞாநவிசேஷ஁ப்யங்ஜீகார்ய
இத்யாஹ - அப்படிக்க கண்டோமாகிலும் இதி - ததாதிதநி஁பி - நநு ந கெவல் சம்பந்ந஁ மோக்ஷஹேது: - கித்
சம்பந்நவிசிஷ்டநிவாரணாபாவ இதி பக்ஷ் ஸங்க்ஸேதன்னை இசுவரன் இதி - சம்பந்நத்ததோடேகூட, சம்பந்நேந
ஸஹவிலக்காமை, நிவாரணாபாவ: - வேண்டுவது, அபேக்ஷித: - என்னில் இதி ஷேத் - இதுவும்,
எததபி. சம்பந்ந விசிஷ்டநிவாரணாபாவஸ்ய மோக்ஷஹேதுவே சுஸுபிததாஸாயா தாதுஷநிவாரணாபாவஸ்ய ஸத்வாந்மோக்ஷே
ஸதி சர்வமுக்திப்ரசங்கேந நிவாரணயோக்யாவஸ்தாயா நிவாரணாபாவ஁ ஹேதுவாச்ய: - ஸோ஁யநுபபந்ந: -
நிவாரணயோக்யதாரஹிதாதித்ருவ்யஸ்ய நிவாரணவிசிஷ்டபசுவாதேசச ரக்ஷணதர்ஸநாத் இத்யாஹ - சுஸுப்யா஁-
வஸ்த்யைகளிலே இதி -

ஸா.ஸ - பஹூதாஹரணப்ரதர்ஸநம். நநு யுக்திமாத்த்ரேந நைவ முக்தி: | கிந்து “ஸ்வஜீவநேக்ஷா யதி தே” த்யாதி
ஸாஸ்த்ரபலாதிதிப்ரசக்தே தத்பரிஹரதி. அப்படி இதி. ஜ்ஞாநவிசேஷமிதி. சம்பந்நஜ்ஞாநமாத்த்ரஸ்ய அவிதேயத்வாதிதி
வக்ஷ்யமாணத்வாதிதி பாவ: | விசேஷணாந்த்ரப்ரதிசுபே஁பி துஷாந்தர்ஸயதி. தன்னை இத்யாதிநா. -

மூ - கொடுக்கப் பரிசுரிக்கையால் - தான் விலக்குகைக்கு யோக்யதையுள்ள அவச்யையிலே விலக்காதொழியவே அபேகிதமென்னவமொண்ணாது - விலக்குகைக்கு யோக்யதையில்லாத அசித்தையம் விலக்குகிற பசுவாதிசைகளையும் புத்ராதிசைகளையும் ரகிக்கக்காண்கையால் ஆனபின்பு 'யே நாதவந்தோ ஹி பவந்தி லோகே தீநாத்மகர்மாணி சமாரபந்தே । தீசா ஹி கார்யேசு பவந்தி நாதா: சீவ்யாதயோ ராம யதா யயாதே' எனகிற ஸ்லோகத்திலும் நாதசப்தத்தில வ்யுத்தியாலும் நிர்ஹதீக்கு உபயுக்தமானசம்பந்தவிசேசத்தை

(சா.தீ) தான் விலக்குகைக்கு இயாதி । நிவாரணயோக்யதாவிசேசமநிவாரண ஹேதுவென்றதடி சுபுத்தியாதிபில் விசேசணாசாபாவாதிசைாபாவ என்று கருத்து விசேசணாசாபாவத்திலும் ரகணத்தைக் காட்டுகிறார். விலக்குகைக்கு யோக்யதே இயாதிபால் விசேசணாசாபாவத்தில் ரகணத்தைக் காட்டுகிறார் விலக்குகிற இயாதிபால் - நநு யே நாதவந்தோஹி எனகிற ஸ்லோகத்தில் எங்கள் பசு காணலாமென்னவருளிச் சேட்கிறார் - யே நாதவந்தஇயாதி ஆத்மகர்மாணி, ஆத்மாவினுடைய ரகணார்ய கர்மங்களை கார்யேசு, ரகணகார்யங்களில் - பவந்தி, சமர்தாராய் வர்த்திப்பர்கள் நாத்மகர்மாணியென்று பதச்சேத: - ஹே வலராமசீவ்யாதயோ நாதா: - யயாதே. - யயாதி எனகிற ராஜாவினுடைய கார்யே, ரகணரூபகார்யத்தில் எப்படியானார்களைகை நாதசப்தவ்யுத்தியா யாசனாரூபார்யநையுதுப்பால் ஆத்மநிசுேபமுமிங்கும் வ்யாஜிதமாயிற்றேனகிறா நாதசப்தத்தில இயாதிபால் - நாத்மகர்மாணி, உபாயானந்தரபாவநீர்ஹ்ய சோல்லுகிறது - ஆதுக்கு உபயுக்தமானத்தை நாதவந்த' என்று சோல்லுகையால் -

(சா.சுவா) யே நாதவந்த: எனகிற ஸ்லோகத்தில ஜீவவ்யாபார வேண்டாவேன்று அஸ்மந்தம் தோற்றவிலலைபோ! என்னவருளிச் சேட்கிறார் ஆனபின்பு இதி - யே இதி - யே நாதவந்தஸ்தே ஆத்மார்யகர்மாணி ந சமாரபந்தே - ராம, ஹே வலராம । யயாதே: ராஜ: நாதசீவ்யாதய இவ தீசா கார்யேசு நாதா ஹி பவந்தி என்று அந்வயம் நாதசப்தத்தில இதி - யாசனாவாசிபான நாததானுவினாலே யாசனையம்.

(சா.பு) நந்வேவ் பரந்யாசஸ்யோஃவச்யகத்வசமர்தனம் நோபபத்யதே - தஸ்யாபி ப்ரமாணதமபாரதவசனே நிசேதாது - வ்யதிரேகவ்யபிசாராதித்யாசட்ய பரிஹரதி - ஆனபின்பு இயாதிநா - 'நாத யாசனாயாம்' இதி தானாவகர்தீரிக காரகே சஜ்ஜாயாமிதி கர்மணி பஜி நாத்யத இதி நாத இத்யேவ் நாதசப்த -

(சா.வி) விலக்காதொழியவே, நிவாரணாபாவ எவ - நநு புருசவ்யாபாராஜ்ஜிகாரே 'யே நாதவந்தோ ஹி பவந்தி லோகே தீநாத்மகர்மாணி சமாரபந்தே' இதி பாரதவசனவிரோத இயாசட்ய ததாபி நாத யாசனாயாமித்யஸ்தாத்தானோநாத்யத இதி நாத இதி அகர்தீரிக காரகே சஜ்ஜாயாமிதி கர்மணி பஜி நிஷ்பந் நாதசப்தேன கோஸூத்வவரணம் சபந்தவாசி மதுபுத்த்யயஸ்ய ப்ரகூதோசித்யேன நிர்ஹதவோபயுக்தபரஸ்வீகர்தூத்வ சம்பந்தவிசேசபர்யவசானே சதி ஆத்மநிசுேபரூபவ்யாபாரோஃபி ப்ரதீயத இதி ந விரோத இயாஹ - ஆனபின்பு யே நாதவந்த இதி । நாத்மகர்மாணி சமாரபந்தே இத்யஸ்ய சமர்ப்பணானந்தர -

(சா.ச) தர்ஹி யே நாதவந்த இதி கதமுபபந் ச்யாதித்யவாஹ - ஆனபின்பு இதி । வசீகரணவிசேசண விநா கதமப்யதிபரிசஜ்ஜாயா பரிஹரணே சித்தே சதீத்யர்த: । வ்யுத்திமூலமிதி । நாத்யாசனாயாமிதி -

மூ - ஸொல்லுகிற மதுப் ப்ரத்யயத்தாலும் யாஹனமும் ஹாத்தினிஷேபமும் வ்யஜ்ஜிதமாயிற்று - அல்லாதபோது ஹதிப்ரஸஜ்ஜாஹிஹிஷங்கல் வரும் நாத்தவந்த: ஂன்கிறவிஹித்திலித்தனை விவக்ஷை ஸொள்ளாதபோது ஸொகநீதிப்யிலுள்ளதெல்லாம் ஸொக்ஷஸாஸ்த்ரத்தில் ஸொஹிக்கை வஹனவிருஹம் -

(ஸா.ஹி) ஸ்ஹந்தவிஷேபமாவது ஹர்ஸவீகர்த்வரூபம் - ஸேஷத்வமாத்திரமாகிறபோது ஹதிப்ரஸஜ்ஜ மாகையாலும் ஸைர்ஹ்யநிபபாஹகமாகையாலும், ஂவமநஜ்ஜீகாரத்தில் ஹதிப்ரஸஜ்ஜாஹிஹிஷ வரும்ென்று கருத்து நாத்தவந்த இத்யஸ்ய ஸொக இத்யுக்த்யா ஸொகவிஷயத்வாத்த அததை ஸொக்ஷஸாஸ்த்ரத்திலும் ஸொஹிக்கை வஹனவிருஹம்ென்கிறார் நாத்தவந்த இத்யாஹி இது பரிஹாராந்த்ரம்ஸ்வரக்ஷணத்தில் தனகரு ஹந்ய-

(ஸா.ஸ்வா) மதுப் பிணாலே ஹர்ஸவீகாரகர்த்வஸ்ஹந்தாபிஹானமுகத்தாலே நிஷேபமும் ஸிஹம்ென்றபடி விபக்ஷத்தில் ஹாஹகமருளிச் ஸெய்கிறார் அல்லாதபோது இதி ஸர்வமுக்த்யாதிப்ரஸஜ்ஜம்ென்றபடி இந்த ஸ்லொக ஸொகவிஷயமாகையாலே நாத்தவந்த: ஂன்கிறவிஹித்தில் இவ்விவக்ஷைபண்ணக கூடுமோ? ஂன்னவருளிச் ஸெய்கிறார் நாத்தவந்த: ஂன்கிற இதி அப்போது ஸொகிகவிஷயவஹனார்த்தத்தை ஸொக்ஷஸாஸ்த்ரத்தில் ஸொஹிக்கக் கூடாதென்று கருத்து- ஸொகில் ஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரத்தில் -

(ஸா.ப்ர) வ்யுத்த்யா ஸொமூத்வவரண தஹஸ்யாஸ்த்யஸ்தித்ரிதி மதுபிதி விஹிதமதுப்ரஸ்ஹந்தஸாமாந்யவிஷயத்வெஹிப்ரகரணானுஸூந்யாஹிஹித்த்யாஹ் ஸேஷஸேஷிஹாவபரத்வாத்நென ப்ரத்யயென ஸ்வஸ்ய ஸ்வரக்ஷணஹர்ஸ்ய ஹ ஹகவஹ்ஷேஷத்வானுஸந்தானரூப ஹாத்தினிஷேபஸ்ஹ வ்யஜ்ஜிதௌ ஹவத: - ஹந்யதா பூர்விக்தாதிப்ரஸஜ்ஜதாஹவஸ்தாஹித்த்யர்த்த நனு நாத்தஸஹ்ஹஸ்ய ஸ்வாமினி ப்ரஸிஹிப்ராஹ்யாந்மதுப்ரஸ்ஹ ஹண்டீத்யாஹி ஹண்டஸ்ஹந்தமாத்திரபரத்வ- த்வாமிஸ்ஹந்தமாத்திரபரத்வாஹ் ஸொக்தார்த்தபரத்வமித்த்யாஸஹ்ஹததாபி ஹகவதௌ ஹக்திப்ரபத்த்யந்யதரப்ரீதஸ்யைவ ஸொக்ஷப்ரஹத்வமிதி வஹனஸஹஸாவகதவாத்ஹிஹ்ஹந்யாநாநா காலாத்யயாபஹிஹ்ஹத்வமாஹ- நாத்தவந்த இத்யாஹிநா ஹபாததஸ்வாஹிமதாத்தாநிஸூந்யதயா -

(ஸா.வி) ஸைர்ஹ்யை தாத்பர்யமிதி ஹூஹயம் । யே நாத்தவந்த இத்யத்ர ஂவ் விவக்ஷயா ஹநஜ்ஜீகாரெஹிப்ரகூதென தந்யாந்யாபதி: தஹஹனஸ்ய ஸொக இத்யுக்த்யா ஸொகவிஷயத்வாத்த - இஹ ஸொக்ஷோபாயவிஹாயக ஸாஸ்த்ரவிரோஹாஹித்த்யாஹ் - நாத்தவந்த: ஂன்கிற இதி - ஸொஹிக்கை, ஸொஹனம் । வஹனவிருஹம் । ஹக்த்யா பரமயாந்யாபி ப்ரபத்த்யாந்யா ஹஹாமுநெ । ப்ராப்யெஹ் ஸாந்யதா ப்ராப்ய, இத்யாஹி வஹனஸதவிருஹமிதிஹாவ: -

(ஸா.ஸ) ஹாதுஹலாஹாஹனக்ரிக்யாக்ரமீணி வ்யுத்தப்ரொ நாத்தஸஹ்ஹ: - நாத்தவானிதி மதுபாஹிநிர்ஹ ரதொபயுக்தஸ்ஹந்த- விஷேபௌ ந்யஸ்தஹர்ஸத்வாஹ்ய: பர்வஸ்யதி - ஂவ் ஹ ப்ரகூதிப்ரத்யயாஹ்யாநா யாஹனாத்தினிஷேபாந்யா க்ஷிஸாவிதி ஹாவ: - நனு நாத்தவானிதி ஸஹ்ஹ: பரதந்ய: பராஹிந: பரவாந்நாத்தவானபி இதி நிஹண்டஹலாத்பரதந்யபூரூபெ ஸூஹ: - தாமநாஹூத்ய கிமநயா யௌகிகார்த்தாநிஹந்தி க்ஹ்ஹிஹ்ஹக்த்யநயெத்த்ராஹ் - அல்லாதபோது இதி - ஹதிப்ரஸஜ்ஜ: , ஸர்வமுக்திப்ரஸஜ்ஜ: ஹதிபஹென ஸாஹ்யோபாய ஸாஸ்த்ரநைர்ஹ்ய விவக்ஷிதம் - இதெஹிப்ர பர் ஸூஹித்த்யாஸொ யௌகிகார்த்தாஹிஹ்ஹதி ஹாவ: பிதூபுத்ராஹிஹொகநீத்யா ஹகவநஸ்வத ஂவ ஸொக்ஷப்ரஹதாநா ஹூம் இதி ஹெத்த்ராஹ் - வஹனவிருஹமிதி ।

மூ - சர்வரக்ஷகனான ஈஸ்வரனுண்டாயிருக்க ஸ்வரக்ஷணार्थவ்யாபாரத்தில் நமக்கு அந்வய மில்லைபென்கிற ஆசார் பாகரததுக்குத் தாத்பர்ய சொல்லுகிறோம். யதர்த்தந் கृतோ ந்யாஸஸ்ததர்த்தந் புன க்ரியா । பூர்வமப்யபராधीनप्रवृत्तावस्य नान्वयः । -

(சா.வீ) மில்லைபென்கிற டெரிபோர் வசனங்களுக்கு கதிடெது? என்ன வருளிச் செய்கிறார் ரக்ஷகனான இत्यादिபால் வசனங்களுக்கு தாத்பர்ய காரிகைபால் காட்டுகிறார் யதர்த்தந்வिति - யாதொரு ஫லத்துக்காக பூர்வ ந்யாஸம் அநுஸ்தித்தது அந்த ஫லத்துக்காக மீளவும் ஹர்ந்யாஸரூபக்ரியை பண்ணலாகாதென்கையிலே தாத்பர்யம் இன்னுமொரு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் பூர்வமபி என்று பூர்வ பண்ணின ப்ரபுத்தியிலுமிவனுக்கு ஸ்வாதந்யேண ப்ரவூத்தியில்லைபென்று - இக்காரிகையின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்-

(சா.ஸ்வ) நமக்கு அந்வயமில்லைபென்கிற ஆசார் பாகரததுக்கு கதிடெது? என்ன வருளிச் செய்கிறார் சர்வரக்ஷகேதி - யதர்த்த, யந்மோக்ஷார்த்த - ஹர்ந்யாஸ: கृत: ததர்த்த புநர்நக்ரியேதி - ப்ரபந்னுக்கு உத்தராவஸ்தாபரமாஸவாக்யமென்று கருத்து பூர்வதஸூபில் ஸ்வரஸமானவிந்த பாகரததுக்கிட்படி தாத்பர்ய கூடுமோ? என்ன பூர்வதஸூபிலும் அவிரூ஢்யயோஜனையருளிச் செய்கிறார் பூர்வமபிதி - ஸ்வாதிநஸ்வார்த்தப்ரவூத்திநிஸே஢பர பாகரமென்றபடி ததர்த்தந் புந: க்ரியா என்று சொன்னது கூடுமோ? அயதாஸாஸ்த்ர மோக்ஷார்த்த ஹர்ஸமர்ப்பணமநுஸ்திதமானாலும் புநர்நூபான கண்டதில்லைபோ? பூர்வதஸாபரயோஜனையிலும் பராதிநப்ரவூத்திபென்றால் ஈஸ்வரன முன்பேதானே இந்த வ்யாபாரத்தைப் பண்ணிவிக்கலாகாதோ? என்ன காரிகையை வ்யாఖ்யான பண்ணுகிறார் -

(சா.ப்ர) ப்ரதீயமானஸ்ய ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகவாக்யஸ்ய தாத்பர்யநோ விரோ஢ாஹவமாஹ சர்வரக்ஷகனான இत्यादिना - ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகானா ததோக்தே: கிம் ப்ரயோஜநமத்யத்ர ஹர்ந்யாஸானந்தர்மபூயான்தராவ்யாஹவ: ப்ராத்தமிகஹர்ந்யாஸே ஸ்வாதிநகர்த்துவ ஹ்ரமநிவூத்திஸ்ச ஫லமத்யஹிப்ரேत्याஹ - யதர்த்தந்வித்யாदिना । ஹர்ந்யாஸே ஸ்வாதிநகர்த்துவஹ்ரமோ நிவர்த்தயிதவ்ய இத்யேததப்யுபலக்ஷணமதி ப்ரதர்ஸ்ய

(சா.வி) சர்வரக்ஷகனான ஈஸ்வரனுண்டாயிருக்க இत्याप्तவாக்யவிரோ஢ஸ்யாதிதி ஆஸஹ்ய ததாத்பர்யஜானேந விரோ஢ இதி ததாத்பர்ய வதாம் இத்யாஹ - சர்வரக்ஷகனான இதி - ததாத்பர்ய காரிகயா ஸஹ்ஹந் விவூஸிதி - யதர்த்தமத்யாदिना -

(சா.ஸ) 'ஸர்வஜ்ஞஃபி ஹி' ஹக்த்யா பரமயா வாபீத்யாதி விரூ஢்மத்யர்த்த: - தஸ்யாஸவாக்யவிரோ஢ப்ராப்தே த் பரிஹரதி । யதர்த்தந்வिति - யத்஫லமூ஢ிஸ்ய ஹகவதி ஹர்ந்யாஸ: கृत: தத்஫லமூ஢ிஸ்ய நகிஸ்திதபி புந: கர்த்தவ்யமஸ்திதி பூர்வா஢ிஸ்யப்யுத்தவசனஸ்ய தாத்பர்யம் - யதி 'ஸர்வரக்ஷணவ்யாபாரத்தில் நமக்கு அந்வயம் இல்லை' இதி ஸான்யோக்தே: 'மயி நிக்ஷிப கர்த்தவ்ய' இதி விஸேஷபர்யவஸாயகே சதி தத்பர்யவஸானம் நானுமந்யஸே, தர்ஹி கதம் தஸ்ய தாத்பர்யமத்யத்ராஹ - பூர்வமபிதி - ஹர்ந்யாஸாத்பூர்வமபி, ஹர்ந்யஸநேஃபிதி யாவத் । அபராதிநப்ரவூத்தி, ஸ்வாதிநப்ரவூத்தி - அஸ்ய ஸ்வபாரதந்யாஹிஜஸ்ய । நான்வய: கிந்து 'ஹகவதோ ப்ரலேந' ஸ்வாமீ ஸ்வஸேஷமத்யுத்தவித்யா ஹகவததிநப்ரவூத்தா -

மூ - यथा प्रमाणं स्वरक्षणभरसमर्पणं டண்ணினவனுக்குப் பின்பு **स्वरक्षणार्थव्यापार**த்தில்
 प्राप्तिपिलலை முன்பு தானும் **स्वरक्षणार्थ**மாகப் பண்ணின **समर्पणादिव्यापार**மும் **सर्वकर्ता**வான
 அவந்தானே **बीजाङ्कुरन्याय**த்தாலே **अनादिय**ாக **प्रवर्ति**ப்பித்த **कर्मप्रवाहविपाकविशेष**த்திலே
 வந்ததொரு **यादृच्छिक** **सुकृतादिविशेषकारण**த்தை முன்னிடஞ் கொண்டு டண்ணு
 வித்தானாகையாலே நாமே நம்மை **रक्षित्तु**க் கொள்ளுகிறோமென்றிருக்க **प्राप्ति**பில்லை
सर्वरक्षकனாக **मूलमन्त्रादिक**ளிலே **शिक्षित**னான இவன் தானே நம்மையொரு **उपाय**த்திலே
व्यापारिப்பித்து அந்த **व्यापार**த்தாலே **प्रसन्न**னாய் **रक्षिक**கிறானென்றிருக்க **प्राप्तम्**. **स्वामी** **स्वशेषं**
स्ववश **स्वभरत्वेन निर्भरम्** । **स्वदत्तस्वधिया** -

(சா.டீ) यथा प्रमाणमित्यादि **प्र**ருக்க **प्राप्तमित्यन्त**த்தால் **स्वरक्षणार्थ**மாகவெனகிற
वाक्यार्थानुसन्धानத்தில் தாம் **न्यासदशक**த்திலுள்ளிச் செய்த **श्लोक**த்தை **उदाहरि**க்கிறார் **स्वामि**
 என்று **स्वामी** **सर्वशेषि**யான **श्रीमन्नारायण**ன் **स्वशेषभूतं** **स्ववशं**, **स्वपरतन्त्र**னாய் இவை **प्रणव**
नमस्ஸுக்களுடைய **अर्थ**ங்கள் **स्वभरत्वेन**, **स्वस्मिन्**ய்**स्त**பரனாக்**कि निर्भर**னாகப் பண்ணுதற்கு
स्वयमेव **स्वप्रयोजनार्थं** **स्वदत्तस्वधिया**, **स्वदत्त**மான **स्वविषयधीरूपन्यास**த்தாலே -

(சா.சுா) यथा प्रमाणमित्यादिना நாமே நம்மை **रक्षित्तु**க் கொள்ளுகிறோமென்றிருக்க
प्राप्तिபில்லைமென்றால் அவன் தானே **रक्षक**னென்றிருக்க **प्राप्त**மென்று **फलिक**கையால்
स्वकर्तृव्यव्याजं வேண்டாவென்று **सिद्धिक**கவில்லைபோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் -
सर्वरक्षकனாக **इति** । அவன் தானே **रक्षिक**கிறானென்றிருக்க **प्राप्त**மென்று சொன்னது
 கூடுமோ? **मूलमन्त्रादिक**ளிலே **रक्षणसमर्थ**னாக **शिक्षित**னானாலும் **अस्मद्रक्षण**த்திலே **प्राप्ति**
 வேண்டாவோ? **किञ्च**, இவ் **अनुसन्धान कर्तृत्व**யாகா**नुसन्धानमात्र**மாகையாலே **स्वस्य**
फलित्वानुसन्धानமும் **उपाय**த்துக்கு **स्वकीयत्वानुसन्धान**மும் **प्रसङ्गि**யாதோ? என்ன **सात्विक**
त्यागरूपपूर्ववाक्यताத்பர्याர்த்தத்தை **तदर्थश्लोक**த்தாலே **सङ्ग्रहि**க்கிறார் **स्वामी** **इति** - **निर्भर** **यथा भवति**
तथा स्वभरत्वेन मां -

(சா.பு) **न्युपलक्ष्याकारान्तरविशिष्टतदनुसन्धानप्रकारमाह** - **स्वामिन्** **स्वशेषमित्यादिना** -

(சா.வி) **स्वानुसन्धानप्रकारमुपदिशति** - **स्वामिति**, **स्वामी**, **शेषी** । **स्वशेष** **स्ववशं**, **स्वपरतन्त्रं** **मां**
स्वभरत्वेन निर्गतः भरः **यस्मिन्कर्मणि** **तथा मम भरो** **यथा न स्यात्तथेत्यर्थः** - **स्वदत्तस्वधिया**,

(சா.ச) **वेवान्वय इति** நமக்கு **अन्वय**பில்லை **इत्यभिधानमिति** **सङ्ग्रहीतमर्थद्वय** **विवृणोति** - **यथा**
प्रमाणमित्यादिना - **विपाकस्य विशेषो नाम मोक्षानुगुणत्वम्** - '**एष एव साधुकर्महिकारयति तम्**' **इति**
भिश्चरति - **तर्हि** **कथं वर्तितव्यमित्यपेक्षायामाह** । **सर्वरक्षक**னாக **इति** - **पूर्वमपीति** **व्यतिरेकमुखोक्त्या**
फलितान्वयार्थनिष्कर्षोऽयम् **इममेव निष्कर्षं न्यासदशकेऽप्यकारिषमित्याह** - **स्वामी** **स्वशेषमिति** -
स्वामी, **दासरक्षणे प्राप्तश्शक्तश्च** - **स्वशेषं**, **स्वरक्षणे स्वयमशक्तमप्राप्तं च** - **स्ववशं**,
स्वाम्यायत्तस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्यादिमन्तम् **स्वभरत्वेन निर्भरम्**, **मद्रक्षणभरस्वस्यैव** **यथा स्यात्** **यथा च**
मम नैर्भर्यसिद्धिस्तथा मा न्यस्यतीत्यर्थः **न्यसनानुकूलज्ञानवत्त्वं कृतम्** - **न्यसने स्वस्य स्वतन्त्रकर्तृत्वभ्रमं**
निवर्तयति **स्वदत्तस्वधियेति** -

மூ - ஸ்வார்த்த ஸ்வஸ்மிந்யஸ்யதி மா ஸ்வயம் || இது ஆத்மசமர்ப்பணதஸையில் ல்யாதிநிலாஹபூஜா஫நஸஜ்ஜ கர்த்த்வோபாயத்வந்களாகிற து (தூ) ராலத் தஹவதந்ஸந்஧ானக்கட்டளை

(ஸா.தீ) ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வபாடாரவிந்நங்களில் அடிபேனை ந்யஸ்யதி - நிஷேபிககிறானென்று அர்த்தம் - இவ்ஹநுஸந்஧ானம் ஆத்மரகாஹரஸமர்ப்பணதஸையில் கர்த்தவ்யமெனகிறார் இதுவென்று து (தூரல்) கல்மஷங்கள்

(ஸா.ஸ்வா) ந்யஸ்யதீத்யர்த்த: ஸ்வார்த்த மாஸ் ஸ்வஹரத்வேன ந்யஸ்யதீத்யத்ர ஸ்வஷேஷ ஸ்வஷமிதி த்வய ஹேது: - ஷேஷத்வாத்ஸ்வார்த்த ந்யஸ்யதி - ஸரத்நத்ரதயாஸக்தத்வாத்ஸ்வஹரத்வேன ந்யஸ்யதி - ஸ்வதத்ஸ்வத்யேயிதி, ஸ்வதத்ஸா ஸ்வகீயா ச த்ஹி: ஹரஸமர்ப்பணரூபா தயேத்யர்த்த: - ஹநேனோபாயஸ்ய ஸ்வகீயத்வஹ்நிவ்யவக்ஷேத: ஸ்வயமித்யநேன ஸ்வாதந்யமுக்ந்யதே - ஸ்வஷேஷ ஸ்வஷமித்யநயோ: ஸ்ரதீகயோ: ஸ்வாமீ ஸ்வயமிதி ஸதத்வயமென்று கருதது ஆனாலும் இவ்ஹநுஸந்஧ானம் கூடுமோ? ஸ்ரீஹாஷ்யகாரம் ஸ்ரீமத்ரீதாஹாஷ்யாதிகளிலே ஸாமான்யத் ஹவானேவெத்யாதிநா ஸாத்விகத்யாஹானுஸந்஧ானஸ்ரகாரம்ருளிச் ஸெயகையாலேயத்தை விட்டு ஹஜ்ஜிஹேதமாக ஸொல்லுகிறது கூடுமோ? என்னவருளிச் ஸெய்கிறார் இது இதி - இது ஆத்மசமர்ப்பணத்தில் கர்த்தவ்யஸாத்விகத்யாஹ ரூபவிஷேஷாகாரானுஸந்஧ானமாகையாலே ஸ்ரீமத்ரீதாஹாஷ்யாதிஸாமான்யோக்திக்கும் விஷேஷத்திலே தாத்ஸ்யம்மாகையாலே விரோத்யில்லைபென்று கருதது ல்யாதிதி - கௌர்த்த்யார்த்தமென்று ஸஜ்ஜல்பமாத்தத்தாலே ஸரம஫லத்தில் ஸஜ்ஜ த்யக்தமானாலும் ஹநுஹானதஸையில் ல்யாதிநிலாஹாதி ஸஜ்ஜராஹித்யார்த்த ஫லஸஜ்ஜத்யாஹமாவுஸ்யகமென்று கருத்து தூரலத் கல்மஷமத்வென்றபடி

(ஸா.ஸ்ர) து (தூ) ராலத், ஃரஜீஷராஹித்யேன - யதா யவஸா கலமானா ஫லஸ்யந்தத்வஸ்ரதிஹந்஧கா -

(ஸா.வி) ஸ்வஸ்பாதிதஸ்வவிஷய ஸ்வஸ்வரூபஜானேன | ஸ்வார்த்த, ஸ்வஸ்ரயோஜநார்த்தம் | ஸ்வயம், யாதூக்ஷிகஸுகூதாதிகாரண ஸரம்ஸ்ராசூஷிமதா ஸ்வேநேவ - ஸ்வஸ்மிந், ந்யஸ்யதி, நிஷிபதி | ஹந்து கரக்ரணகல்ப இதி ஹவ: ஹத்ரானுஸந்஧ானே ஸ்வார்த்தமிதி ஫லஸஜ்ஜத்யாஹ: ல்யாதிநிலாஹபூஜார்த்தத்யாஹஸ்ச | ஸ்வயம் ந்யஸ்யதீதி ஸ்வகர்த்தத்வத்யாஹ: ஸ்வஹரத்வேன ந்யாஸே ஸபாயத்வ ஹ்நிவ்யாஹ இத்யேதஸ்தா ஹத்ரானுஸஹிதா ஹவந்தீத்யாஹ - இது இதி - தூரலத், கல்மஷாணி ஸஹ்த்ய ஸ்திதா - ஹநுஸந்஧ானக்கட்டளை, ஹநுஸந்஧ானரீதி:

(ஸா.ஸம்) ஸ்வாமிநேவ தத்ஸ்வஸ்ரவிஷய யாதாத்மயாஹ்யவஸாயேநேத்யர்த்த: இத ஸக்த்யாடேரஸ்யுஸ்ரலக்ஷணம் - ந்யஸந஫லே ஸ்ரஹான஫லிதாஸி மெந்யாஹ ஸ்வார்த்தமிதி - 'தனககேடாகவெனைக் கொள்ளுமீதே' இதுக்தவித்யா எவ ஸ்ரயோஜநாயேத்யர்த்த: மம ச 'ஹுஜ்ஜே ஸ்வஹோமகிலம் ஸதிஹோ ஷேஷம்' இதுக்தவித்யா ஸேதநத்வாடேவ ஫லமவான்த்ரத்வேன நிஷ்யதத் இதி ஹவ: - ஸ்வஸ்ய ஸமாஹிகவித்யுரத்வாத் ஸ்வஸ்யேவ நிரஸேக்ஷரக்ஷணோசிதகுணஸ்ரூத்வாஹ்நி ஸ்வஸ்மிந்யஸ்யதி - மாஸ், ஹகிஷ்ணமநந்யஸரணம் - மயி வித்யமானாஸி ஸ்ரயோஜ்யகர்த்ததாயா ஸாஸி ஸ்வாஹ்யாயத்வா - ஹதஸ்தத்ஸ்யுக்தோஸ்யஹ்நிவ்யாதிஸேஷோஸி மம நேதி ஸூக்நாய ஸ்வயமித்யுக்தி: ஹநேநேவ த்வியாத்மநிஷேபவிதீ ஸத்யாமஸி எதத்ரீதா ஆத்மாஸஹாரக்ரீர்த்யநிவர்த்தகவிரஹோஸ்யாத்மநிஷேபாடேரஹ் காராஹ்யவக்நாஹத்வாஹ்நாநுஷேயத்வமிதி ஸரஹ்நமநிவர்த்தநமஸ்யுக்்தவித்யானுஸந்஧ான஫லமித்யாஹ இது இதி - ல்யாதி: , ஸ்ரஸ்ரத்வஸ்ரதா-஫ல, ஸ்ரஹான஫லித்வாஹிமான: - ஸஜ்ஜ:,

(सा.सं) मत्फलसाधनत्वान्मच्छेषमिदं कर्मेत्यभिमानः । कर्तृत्वम्, स्वार्थीनकर्तृत्वम् - उपायत्वम्, अव्यवहितोपायत्वम् - कृपां अवश्यम् - इत्थं संबन्धनिबन्धनमतिकालुष्यपरिहारं दृष्टान्तोपपत्तिभ्यां दृढयन् भगवतस्सिद्धोपायत्वमल्पमपि व्यापारं न सहत इति पराभिमानं निवर्तयन्निगमयति - ஆகையால் इति - आप्तवाक्यादेरुक्तार्थतात्पर्यकत्वादित्यर्थः -

(सा.वि) इति जैनप्रतिक्षेपसूत्रमप्यपार्थक्यं स्यात् - असङ्ख्यातविग्रहयोगेन सर्वगतत्वसमर्थने 'यथा सर्वगत' इति भगवद्ब्रह्मान्तवैरूप्यं स्यात् - दृष्टान्तेऽपि नानाविग्रह धारणप्रयुक्तसर्वगतत्ववर्णनम-
युक्तम्यथा श्रुतार्थस्वीकारे बाधकाभावात् - अतः प्रमाणबलाज्जीवत्वेऽपि विभुत्वमविरुद्धम् । नच जीवलक्षणविरोधः अणुत्वे सति चेतनत्वस्य तल्लक्षणत्वादिति वाच्यम् - "सिद्धानुगममात्रं हि कर्तुं युक्तं परीक्षकैः न सर्वलोकसिद्धस्य लक्षणेन निवर्तनम्" इति प्रमाणसिद्धजीवभूत लक्ष्मी विभुत्वानुसारेण अणुत्वे सति चेतनत्वलक्षणस्य लक्ष्मीभिन्नजीवविषयत्वौचित्यात्परतन्त्रचेतनत्वस्य लक्ष्मीसाधारणजीव-
विषयत्वसमवाच्च । अथवा जीवलक्षणे अणुशब्दः परिच्छिन्नत्वपरः नच परिच्छेद इतरजीवेषु स्वरूपतः, लक्ष्म्या गुणतः, भगवत्स्वातन्त्र्याद्यपेक्षया लक्ष्मी स्वातन्त्र्यादेर्न्यूनत्वात् - अत एव 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म' इति लक्षणे अनन्तपदेन व्यावर्तितत्वात् । न ब्रह्मत्वमपि - जगत्कारत्वलक्षणेऽपि व्यापारतस्सान्निध्यत्वादव्यावर्त्यत्वमिति न जगत्कारणत्वमपीति वदन्ति ॥ २ ॥ अन्ये तु 'चेतनत्वादचिदन्यत्व, विभुत्वाज्जीवान्यत्वम् । पारतन्त्र्यादीश्वरान्यत्वम्' इति लक्ष्म्या कोट्यन्तरत्वमेव युक्तम् - पति पुत्र व्यावृत्तपर्त्वन्यायेनापि कोट्यन्तरत्वमेव युक्तमित्याहुः ॥ ३ ॥ अपरे तु स्वरूपस्थितिरेवमस्तु । तथापि सेयमीश्वरकोटिर्विभूतिद्वयशेषित्वादिमात्रेणेश्वरत्वलक्षणसिद्धेः - अस्या मम च शेष हि विभूतिरुभयात्मिका । ईशाना देवि भुवनस्याधिपत्नी - अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी "इत्यादिप्रमाणवशात्तत्र सर्वशेषित्वादिकं भगवतः, अस्यास्तु तदितरसर्वशेषित्वादिकमिति विभागः जगत्चरणत्वादि ब्रह्मलक्षणं तु पतिमात्रगोचरम् - अत एव तस्य सर्वेश्वर्य समाधिकदरिद्रत्वचेति स्वीकुर्वन्ति ॥ ४ ॥ एतेषु चतुर्ष्वपि पक्षेषु चतुश्लोकयुक्तसर्वमहिमशालित्वं मुक्तौ प्रधानप्राप्यत्वादिकमपि भगवन्नित्येच्छासिद्धमित्यङ्गाकुर्वन्ति - सकलकर्तृबलभात्रीत्युद्देशेन तल्लीलाप्रवृत्तेः - तस्यापि तदन्वयोक्तिरविरुद्धा । सहारब्धेऽपि कार्ये लौकिकपतिपत्नीन्यायेन पतिप्राधान्यव्यपदेशः - पतिकर्तृकत्वमात्रव्यपदेशश्चोपपन्नः - पतिबद्धधर्मीनस्यापि पत्न्यागुणभावस्य इच्छासिद्धत्वादव्यपदेशः - तस्या अपि तथैवेष्टत्वाविशेषादुपपद्यत इति गमनिवेति 'तमीश्वराणां परमं महेश्वरम्' इतिवत् - 'ईश्वरीगुं सर्वभूतानाम्' इति सर्वभूतेश्वरत्वादि वचनसाम्यादस्यानुगुणभावमुभयेच्छा प्रयुक्तं केचिदाहुः - 'अन्योन्येच्छाविभूतादि निवृत्तौ तत्परत्वतः । एककण्ठ्यमशेषाणामागमानां भवत्विति । पञ्चस्वेतेषु पक्षेषु कश्चिदेकः प्रमाणवान् । सलक्ष्मीकस्य साम्राज्यं सर्वदा सप्रतिष्ठितम् । इहैव क्वचिदंशे तु संशयेऽपि विपश्चिताम् । उपयुक्तांशवैशद्यादुपायफलसमभव । अत्र स्वामित्वसौलभ्यफलदत्वफलत्वतः' । आनुरूप्येण सबन्धश्श्रीपतौ दर्शितश्चिन्त्यः, इत्याचार्याश्चतुश्लोकयधिकारान्तभाष्ये पूर्वोक्तपक्षपूर्वोपमर्दनयुक्ति सहितमुपन्यस्य स्वाभिप्रायं पञ्चमपक्षे व्यवृणुत - तन्प्रपञ्चने त्विह विस्तरप्रसङ्गाद्दिङ्मात्रमुच्यत इति - इह शरणागतिकरणमन्त्रद्वय पूर्वखण्डस्थ श्रीमच्छब्दे श्रीरूपलक्षणमिति केषाञ्चित्पक्ष परिहृत्य विशेषणमिति स्थापितम् । तेनात्र -

(सा.वि) श्रीविशिष्टो एवोपायभूतो न श्रियोपलक्षित इत्याचार्यसिद्धान्ते सत्याचार्याणां न्यासविद्याया श्रीर्मुमुक्षुत्वं विश्वासपूर्तिं प्रभोरधृष्यत्वनिवर्तन अधिगम्यत्व करोतीत्युपयोगसद्भावादुपलक्षणता पक्ष निराकरणेन विशेषणतासमर्थन एव तात्पर्यम् । नतु लक्ष्म्यास्साक्षान्मोक्षोपायत्व इति लक्ष्म्या जगत्कारणत्वादिकं अनिच्छन्त केचिदाहुः । साम्प्रदायिकास्तु लक्ष्म्यास्साक्षान् मोक्षोपायत्व भरस्वीकाररक्षा सङ्कल्पाश्रयत्वं मोक्षार्थप्रपत्तौ भगवत एवोद्देश्यत्व चाचार्याभिमतमेवेत्याहुः । तत्र पूर्वेषामयमाशयः । जगत्कारणलक्षणायोगात्कारणत्वं न संभवति । नहि, कारणत्वप्रकरणे श्रियस्सान्निध्याधिकमस्ति । श्रियो निग्रहसङ्कल्पाभावेन प्रपत्तिप्रसाद्यत्वमनपेक्षितम् । कोपाभावात् । ‘कान्ताप्रसादशब्देन लक्ष्यते करुणागुण’ इत्याचार्यैरेव चतुश्लोकीभाष्ये उक्तत्वाल्लक्ष्म्या मोक्षप्रदत्वबोधकप्रमाणानि पुरुषकारतया मोक्षोपयोगित्वादविरुद्धानीति । अत्र तत्र तत्रोक्ताचार्य श्रीसूक्तिपर्यालोचने आचार्योपात्तबहुविधप्रमाणपर्यालोचनेऽपि लक्ष्म्या अप्युपायत्वकारणत्वादिकमाचार्याभिमतमिति तात्पर्यतः प्रतीयते । तथा हि, चतुश्लोक्यधिकारे मोक्षप्रदे भगवति मुमुक्षूणा घटकतया एषा तिष्ठतीति सर्वसम्मतमिति प्रथमं पुरुषकारत्वमुक्त्वानन्तरं परिपूर्णानुभवप्रदानसङ्कल्पस्तु भगवतस्त्वस्यैव वा सपत्नीकस्य वेति यथा प्रमाणं भवतु सर्वदा वैष्णवाध्वश्रेय प्रदत्वमस्या न विरुद्धमित्युक्तम् । इह यथा प्रमाणं भवत्वित्यनेन सपत्नीकस्य फलप्रदानसङ्कल्पसत्त्वे प्रमाणमस्यैवेति फलप्रदान सङ्कल्पोऽप्यस्यैवेत्यभिप्रायः । ‘उच्चैर्गतिर्जगति सिद्ध्यति धर्मतश्चेत्’ इत्यादौ सिद्धविषये विवादाभावेन चेदिति संभावनावाचिपदप्रयोगस्य स्वीक्रियमाणनमस्कारस्य प्रमाणसद्भावात् सलक्ष्मीकस्य परिपूर्णानुभवप्रदानसङ्कल्पोऽस्यैव न तत्र सन्देहः - नेह तत्साधनायाग्रहः कार्यः । इह तदभावेऽपि पुरुषकारत्वमादायापि वैष्णवाध्वश्रेयः प्रदत्वासन्दिग्धत्वदृढीकरणाय तथोक्तेस्सम्भवात् । अत्र ‘कामवत्सामृतं दुहिना । श्रियं वसानामृतत्वमायन् । सानोलोकममृतं दधातु । सर्वकामप्रदां रम्यां ससारणवतारिणीम् । सकृद्विभाता सर्वार्ति समुद्र परिशोषिणी । भवसन्तापहारिणी । परनिर्वाणदायिनी । ज्योतिष्मत्यमृतावहा । आत्मविद्या च देवि त्व विमुक्तिफलदायिणी’ संसृत्यक्षरवैष्णवाध्वसु नृणाम् । ऐश्वर्यमक्षरगति परम पद वा, इत्यादीनां प्रमाणानां परश्शतानामाचार्यैस्तत्र तत्रात्यादरेण प्रदर्शनात्, न चैषा प्रमाणानां परंपरयामोक्षप्रदत्वे तात्पर्यम् - तथात्वे यथाप्रमाणमिति नोच्येत - न च मतान्तराभिप्रायेण सलक्ष्मीकस्य वेत्युक्तम् - स्वमतं तु भगवत एवेति वक्तुं युक्तम् - ‘अत्र स्वामित्व सौलभ्यफलदत्वफल त्वतः । आनुरूप्येण सबन्धश्चोपपत्तौ दर्शितिश्रियः’ इति फलदत्वफलत्वाभ्यामानुरूप्येण सबन्ध इति चतुश्लोक्यधिकारे कण्ठरवेणोक्तत्वात् - नहि परम्परया फलदत्वेनानुरूप्यं संभवति । परस्परेच्छाविधाताभावात् स्वेच्छया परतन्त्रायाः फलप्रदानसङ्कल्पो युज्यते - सर्वकामप्रदाम्’ ब्राह्मणैक विषयकत्व दृढीकरण प्रत्ययान्तायैव ।

(सा.वि) इति सर्वपुरुषार्थ प्रदत्ववत् “लभते च ततः कामान्मयैव विहितान् हितान्” इति न्यायेन अनुमतिद्वारापि रक्षा प्रदानसङ्कल्पसंभवः - “लक्ष्म्या सह हृषीकेशो देव्या करुण्यरूपया । रक्षकस्सर्वसिद्धान्ते वेदान्तेषु च गीयते” इत्यादि प्रमाणबलादपि रक्षा सङ्कल्पाश्रयत्वं सिद्धम् - नच निग्रह सङ्कल्पाभावेन प्रसादस्यानपेक्षणादुपायप्रसाद्यत्वं नेति न प्रपत्तिवशीकार्यत्वमिति वाच्यम् - यद्यप्यनुग्रहैकशीलया जगन्मातुः करुणामय्यान वशीकारापेक्षा - तथापि रक्षायज्ञान्वये लौकिकपतिपत्नीन्यायेन साहित्यमस्त्येव - तत्र स्वरूपसमर्पणे श्रियोऽप्यात्महवि प्रतिशेषित्वाद्धान्वय इत्यविवादम् । भरसमर्पणांशेऽपि सहान्वयेन क्षतिः । इहापि” अप्रमेय हि तत्तेजो यस्य स” इत्यादिना अन्योन्यातिशयावहत्त्वैकशेषित्वैकत्वव्यपदेशादीना रक्षा यज्ञान्वयसिद्ध्यर्थं महताग्रन्थसन्दर्भेण समर्थनात्तद्वन्धस्वारस्यादपि भरसमर्पणोद्देश्यत्वमभिमतमिति प्रतीयते - किञ्च निग्रहवत् एव निग्रहशमनेन भरस्वीकरणे निग्रहरहितायाः परनिग्रहं शमयित्वाः शेषिण्याः भरस्वीकारस्सुतरामस्त्येवेति विष्णुवल्लभां भगवता समानसङ्कल्पा स्वार्थं प्रयस्यन्तीं जगन्मातरं परित्यज्य भगवत्येव कथं भरसमर्पण मौचित्यशैलीमधिरोहति - यदि च पापमोक्षणं कोपनिवृत्तिस्तच्च दण्डधरस्यैवेति न श्रियो मोक्षणमिति - तर्हि पापनाशं प्राप्य रुचिं करोतीत्येतत्कथं सङ्गच्छते - ननु श्रियो दण्डधरत्वाभावेऽप्युपायप्रवृत्ति प्रतिबन्धक पापमात्रं स्वयं शमयति - मोक्ष विरोधि पापनिवर्तनार्थं न स्वप्रसादनापेक्षा । ततस्तस्यां न भरसमर्पण कार्यमिति चेत्तर्हि पुरुषकारत्वार्थमपि प्रपत्तिर्न स्यात् - स्वत एव कारुण्येनानुकूलाचरणसम्भवात् - लोके पुत्रे सापराधे पत्याबद्धे सति मां मुञ्चेति पुत्रप्रार्थनया पत्युरानुकृत्यसम्पादनेन तदनुमत्या बन्धमोचनदशनेन मोक्षविरोधिपापमोचकत्वसभवाच्च यवनिका मायेति जीवानां स्वगोचरज्ञानप्रतिबन्धकतया यवनिकात्वं रूपेण तादृश्यवनिकायास्तदीयत्वप्रतिपादनेन अनुमत्या बन्धहेतुत्वस्य व्यञ्जनाच्च । कर्मानुगुण्येन बन्धहेतुत्वमस्त्येवेति, तद्वदेव मोचनहेतुत्वसभवाच्च । अत एवाचार्यैः नन्वस्या दण्डधरत्वाभावे - “दैत्यदानवमर्दिनी” इत्यादिना मानिन घटेरन् मैवम् । “सीतायास्तेजसा दग्धां रामकोपप्रदीपिताम्” इत्यादिष्विव कोपस्य पतिसश्रयत्वे तस्यास्तदनुमति महिम्ना दैत्य निरसन सिद्धेरित्युक्तम् - ननु गद्यभाष्ये निग्रहरुचिश्च समर्थाया एवास्या अत्यन्तापकारिष्वपि न संभवतीति स्ववाक्यसिद्धम् - “असन्देशात्तु रामस्य तपसश्चानुपालनात् । न त्वां कुर्मि दशग्रीव भस्म भस्मार्हतेजसा” इति । आचार्यैरेव निरवद्या मित्येतद् व्याख्यानावसरे उक्तमिति चेत्सत्यम् - तत्रैवासन्देशादित्यनुमत्यभावस्य हेतुत्वोक्तेरनुमतौ सत्या निरसनस्य गम्यमानत्वादुभयग्रन्थविरोधाभावात् - न च दैत्यदानवमर्दिनीत्यत्रैव तदसाधारणविभूतिभूतदुर्गादीनां तत्तद्धर्मानुगुणनिरसनमादाय नामोपपत्तिरिति परिहारान्तरोक्तेरनुमति द्वाराहेतुत्वमिति वाच्यम् - तथादूप्रतिषिद्धमनुमतमिति न्यायेन अनुमति द्वाराहेतुत्वसंभवात् ।” यद्वा

(सा.वि) “यद्भङ्गाः प्रमाणं स्थिरचररचना तारतम्ये मुरारे - नयनोदञ्चितन्यचभ्याम् । यद्बुधभेदत - ईशेशितव्यवैषम्य निम्नोन्नतमिदं जगत्” इत्यादि श्रीसूक्तिभिः कर्मतारतम्यमूलभगवत्सिसृक्षानुगुण्येन वैषम्यसृष्टिहेतुविलक्षण तारतम्यस्य प्रतिपादनाच्च - “यस्या वीक्ष्य मुखं तदिङ्गितपराधीनो विधत्तेऽखिलम्” इति भगवतस्तदादधीन्यप्रतिपादनाच्च - ऐकरस्यजुषोऽशेषि दपत्योः सर्वं कर्मानुविशेषणविशेष्यत्व श्रुतं कस्मान्नरोचते” इति सर्वकर्मस्वैकरस्योक्तेर्भरसमर्पणाशेऽप्युद्देश्यत्व सिद्धम् - “दुर्वृत्तोवा सुवृत्तोवा मूर्खः पण्डित एव वा । लक्ष्मीं च मां सुरेश च द्वयेन शरणं गतः” लक्ष्मीं च मां चोपायत्वेन अध्यवसितवानित्यर्थः - मल्लोकमचिराल्लध्वा मत्सायुज्यं स गच्छति इति सायुज्यार्थं तुल्यवदुभयोद्देशेन भगवतैव प्रपत्तेर्विधानादुपायत्वं च सिद्धम् । एतेनोपायत्वं न श्रुतम् । कल्पनं त्वर्थसामर्थ्यबाधितमिति परिहृतम् - अत एव न भरस्वीकाराभावाद्रक्षा सङ्कल्पविरहाच्च उपलक्षणत्वमेव न विशेषणत्वमित्याक्षेपे भरस्वीकाराभावे रक्षासङ्कल्पविरहेऽपि गुणादेरिव विशेषणत्वं सम्भवतीति भरस्वीकारेति श्लोकानन्तरं गुणादिसाम्येनैकरस्यजुषोरिति श्लोके लक्ष्म्या अपि विशेषणत्वं स्थापितमित्युक्तेरप्यनवाशः । भरस्वीकारराहित्याद्रक्षासङ्कल्पाभावाच्च विशेषणत्व न संभवति इत्यत्र तदुभयराहित्यं न विशेषणत्वाभावप्रयोजकम् - तदुभयराहित्येऽपि गुणादीनां विशेषणत्वात् - तदुभयसत्त्वं नविशेषणत्वप्रयोजकम् - भगवतस्तदुभयसत्त्वेऽपि विशेषणत्वाभावात् - किन्तूपयोगविशेषेण साक्षादन्वयत्वे विशेषणम् परंपरान्वयत्वेऽप्युपलक्षणम् । इह साक्षादुपयोगप्रमाणवशादुपयोगसत्त्वेन विशेषणत्वमित्यभिप्रायेण भरस्वीकाररहितमिति श्लोकद्वयोक्तेः - न चैव गुणानामप्युपायत्वप्रसङ्ग इति वाच्यम् । अचेतनतया साक्षात्सङ्कल्पमूलकोपायत्वस्यानुमतिद्वारोपायत्वस्य वा वक्तुमशक्यत्वात् - भक्तिप्रपत्त्यादेरिव उपायत्वबोधकप्रमाणाभावाच्च - नच विशिष्टस्योपायत्वे विशेषणस्य विशेष्योपायत्वावच्छेदकत्वान्नोपायत्वमिति वाच्यम् - घटत्वविशिष्टस्य घटपदवाच्यत्वे घटत्वस्य घटपदवाच्यत्वपदविरोधात् - दण्डसंयोगनिष्ठकारणतावच्छेदकस्य दण्डस्य कारणत्वपदविरोधाच्च । किञ्च पुरुषकारत्वमात्रेणोपयोगश्चेत्यतिसंरम्भेणोपलक्षणतापक्षं प्रतिक्रित्य विशिष्टस्योपायत्वसमर्थनस्य किं प्रयोजनम्? नच पुरुषकारत्वेनोपयोग एव प्रयोजनमिति वाच्यम् - उपलक्षणत्वादिभिरपि मनुष्याण्ययोगस्याङ्गीकृतत्वेन तत्प्रयुक्तव्यापारान्वय संभवात् - नचैवं सति गुणानां विग्रहस्य चोपलक्षणत्वं स्यादिति वाच्यम् - भरन्यसन दशायां विग्रहस्य चित्तालम्बनत्वेन लोके भयार्तस्य त्राणार्थं पादपतनदर्शनेन च भरन्यसनक्रियाविषयत्वात् - गुणास्तावत्सर्वज्ञत्व, सर्वशक्तित्व, सत्यसङ्कल्पत्व, परमाकारुणिकत्व, वात्सल्यसौशील्यादयः । तत्र सर्वज्ञत्वस्य भरसमर्पणरूप बुद्धौ स्वाशक्तिं जानात्यसावतो रक्षतीति बुद्ध्याविषयीकरणम् । सर्वशक्तित्वस्य हि “एवं भूतोऽप्यशक्तश्चेन्न त्रातुं संश्रितान् क्षमः” इति गोप्तृत्वशक्तिः -

(சா.வி) நிரூபணாய விஷயீகரணம் । சத்யசङ்கல்பத்வஸ்யாபேक्षிதகால எவ பुरुஷார்த்தீ தாது சமர்த்தீ இதி ஜாபனேன
 ஆசுரயணோபயோகிதயா விஷயீகரணம் - பரமகாருணிகத்வஸ்ய ஹர்னயாஸவ்யாஜமாந்ரே ரக்ஷதீதி ஜாபனார்த்தத்வாது
 விஷயீகரணம் - வாஸ்தவ்யஸ்ய டோஷோபேக்ஷணரூபஸ்ய ஜானேன ஸ்வஸ்மிந் டோஷானுஸந்நானபுரிதபந்ந: பூலமிதி ஸ்வாயோக்யதா
 ஸ்மூதிஜனிதபூதிபூர்வக பராஹ்முகி ஹவநாஹவாய ததவிஷயீகரணம் - சூசூலியஸ்ய மஹதோ மந்நேஸஸஹ நூர்ந்ரேண
 ஸஸ்லேஷஸ்வஹவரூபஸ்ய பரத்வஜ்ஞானகூதாபுராயத்வஸங்க்ஷானுடயாய விஷயீகரணம் - ஸ்வாமித்வஸ்ய ஸ்வரக்ஷண
 ஹகவதர்ஸமேவேதி ஜ்ஞானார்த்தவிஷயீகரணமித்யேதேஷா விஸேஷணதாயா யுக்தத்வாது - லக்ஷ்மயாஸ்து
 ஹகவத்புரஸாதநரூபகாரஸ்ய பூர்வமேவ ஜாதத்வாத்நகூதபுரஸாதஸ்யேவ ததானூ ஸ்மர்தவ்யத்வேன ததநுஸந்நானஸ்யாவஸ்ய
 ஹவேன புரஸாதஸ்யாபி வாஸ்தவ்யவ்யவஹிதத்வேன ஑ோபலக்ஷணத்வ எவ யுக்தத்வாது । உக்தஞ் ஑ுமாரவரதா஑ார்யே
 பூர்வமேவ பुरुஷகாரஹூதாயா இதி । தஸ்மாத்விஸேஷணத்வஸமர்த்தநஸ்ய ஹர்ஸவீகர்த்ருத்வேன ஸமர்ப்பணபூதூஹீ அநுஸந்நானமேவ
 புரயோஜநமிதி சித்தமுபாயத்வம் । “ததத்வஸ்துக்ங்குக்ங்கு அநுரூபமானப஑ிபிலே பூமானஸபுரடாயங்க்ளிலே
 கங்க்ளிகொள்வது - வஸ்தவநுரூபமாயிநே உபயோகமிருப்பது” இத்யநேன பூமானபலாலுக்ஷ்மயா:
 ஹர்ஸவீகர்த்ருத்வ ரக்ஷாஸங்க்ளலபாஸுரயத்வ பुरुஷகாரத்வாதி ரூபோபயோகோ஑்யஸ்த்யேவேதி தாத்பர்யீ புரூயதே - அந்யதா
 பुरुஷகாரத்வோபயுக்த பூமானான்யேவாதர்ஸயிஷ்யத் - நது ஸா஑்ஷாந்மோக்ஷபுரதத்வததஹிமத்யபேக்ஷத்வ
 ததநவதஹிமஹிமபரபூமானான்யபி - “வஸ்தவநுரூபமான விஸேஷங்க்ளளே ஸஹுடயரந்நிநதுகொள்வது ”
 இத்யதூரயேவமேவ புரூயதே - “அ஑்நா விஷ்ணூ பூஹூதி(கங்க்ளுக்ங்குப்போலே ஆத்மஹவிஸ்ஸமர்ப்பண புரிஸபந்நி(க்ளளாகக
 குறையிலலை” இத்யதூரபி ரக்ஷாஹர்ஸத்வேநாத்மஸமர்ப்பணஸ்ய “ஆத்மாத்மயஹர்ஸ்யாஸோ ஹ்யாத்மநிஷேப உ஑்யதே”
 இதி லக்ஷணானுஸாரேண விவக்ஷிதத்வாத்ரஸமர்ப்பண புரூயபி புரிஸபந்நித்வம் ஸ்பஸ்டமேவ புரூயதே - நஹத்ர
 ஸபந்நஜ்ஞானரூபஸமர்ப்பணமேவ ததூரவ்யே புரிபா஑்யம் - தஸ்ய பூர்வமேவ ஜாதத்வாதஹிகாரிதாவ஑்஑ேதகத்வாது -
 அநுஸாஸநஹா஑ாந்நே “இஸ்வர்஑்நுடைய ஑த்ர஑ாமராதிக்ளளப்போலே லக்ஷணமாகக்஑ொனன
 ஜக்த்காரணத்வ, மோக்ஷபுரதத்வ, ஸர்வா஑்஑ாரத்வ, ஸர்வநியந்நுத்வ, ஸர்வஸேஷித்வ, ஸர்வஸரூரத்வ, ஸர்வஸ஑்஑்வா஑்யத்வ,
 ஸர்வவேதவே஑்யத்வ, ஸர்வலோகஸரண்யத்வ, ஸர்வமுமுகுபாஸ்யத்வ, ஸர்வபூல புரதத்வ, ஸர்வவ்யாபுஜ்ஞானானநந ஸ்வரூபத்வ,
 லக்ஷ்மீஸஹாயத்வாதிக்ளள புரிநியதங்க்ளள” இத்யதூரபி ந விரோத: - தத்ர “முக்த஑்நுக்ங்கு ஜ்ஞானஹோகாதிக்ளளில
 வந்நத பரமஸாம்யமேயுள்வது” இதி பூர்வத்ர ஜ்ஞானஹோகாதிஸாம்யமேவ பரமஸாம்யம் - நது ஜக்த்காரணத்வாதிநா
 இஸ்வராஸா஑்஑ாரணதர்மேண ஸாம்யமிதி ஜீவவ்யாவர்தநார்த்தமீஸ்வர்கோதிபுரிநியததர்மோபாததேஸு யதா
 யோக்யம் கேஷா஑்஑ி஑ுஹாயான்வயித்வம் கேஷா஑்஑ி஑்஑வந்நமாந்நான்வயித்வம் த்ரஸ்டவ்யம் - எவமேவ தத்ர
 தத்ரோக்தலக்ஷணானாமவ்யாப்யதிவ்யாபிபரிஹாரமா஑்஑ோ த்ரஸ்டவ்ய: - இத்யாஸ்தா விஸ்தர: । ஑்யா஑்஑ிகாரே ஑்ரூபதார்த்தானா
 ஹகவதுபாயத்வோபயோக கதநவாக்யே஑பி ந விரோத: - தாவதா ஑்ரூய உபாயத்வாபுரிஸேபாது । புரூயுத தத்ரேவ”
 ஸ்வாம்யுபாய உபேயஸ஑்஑ ஸ்வரூபாதிஸமர்ப்பணே । புரூயித: புரிஸபந்நி ஑்ரூமானி஑்஑ம஑்஑ுபா” இத்யுக்தம் । ஸ்வரூபாதி
 ஸமர்ப்பணே ஸ்வரூப ஹரபூல -

(सा.वि) व्यासक्तं प्रत्येकपरिसमाप्त वा नाद्यः - लक्ष्म्या भगवतश्चोपायत्वाभाव प्रसङ्गात् न द्वितीयः -
उपायद्वित्वप्रसङ्गादिति चेन्न - विशिष्टस्य पदार्थान्तरपक्षे उपायत्वस्य तन्निष्ठत्वेव्यासक्तत्वमेव नास्ति ।
तद्वटकविशेषणविशेष्ययोरपि दण्डी मयादृष्ट इत्यत्र दण्डपुरुषयोर्दर्शनविषयत्ववदिहाप्युपायत्वं
विशेषणविशेष्यस्वरूपपक्षे व्यासक्तत्वेऽपि राजपुरोहितौ यजेयतामित्यत्र राजपुरोहितोभयनिष्ठकर्तृत्वस्य
“यजेत स्वर्गकामः” इत्यत्र दंपतिगतकर्तृत्वस्यैकत्वे नैकवचनस्यैवावश्यकत्वेऽपि कर्तृत्वाश्रयव्यक्त्यो
पृथक्कर्तृत्वमारोप्य द्विवचनप्रयोगेण “यजेयाताम्” इति व्यपदेशवत् “उभयाधिष्ठान चैक शेषित्वम्” इति
शेषित्वस्यैकत्वेऽपि प्रत्येक शेषित्वव्यपदेशवच्च पृथगुपायत्वव्यपदेशो पपत्तेः - प्रत्येकपरिसमाप्तोपायत्वपक्षे
न किञ्चिद्बाधकम् - नचोपायद्वित्वं बाधकम् - किन्तूपायद्वित्वमापादयतः विशिष्ट उपाय इत्यत्र उपायाविति
द्विवचनं स्यादिति विवक्षितम् - उतानन्योपायत्वप्रसङ्ग इति - यद्वा, भगवतस्स्वातन्त्र्यहानिरिति - नाद्यः -
श्रीमन्नारायण उपेय इत्यत्रापि द्विवचनप्रसङ्गात् - नद्वितीयः, प्राप्यद्वित्वमादायानन्यप्रयोजनत्वस्यापि
भङ्गप्रसङ्गात् - नतृतीयः, दम्पत्योस्स्वामित्वे भर्तृस्वातन्त्र्य भङ्गप्रसङ्गात् - अस्ति खलु
स्वर्गकामपदगतैकत्व स्योद्देश्यविशेषणत्वेनाविवक्षितत्वात् । यागजन्यफलं प्रति पत्न्या अपि स्वामिनीत्व
तस्मान्नान्दीमारभ्य आचार्यसूक्तिपरिशोलेन श्रियोऽप्युपायत्वमभिप्रेतमिति सिद्धमुपायत्वम् - एवंच
जगत्कारणत्वादिकमप्याचार्याभिमतम् । न च कारणत्वप्रकरणे च श्रिय आम्नानाभावान्नकारणत्वादि
संबन्धभेद इतिवाच्यम् - “आनीदवातगं स्वधया तदेकम् - तस्माद्भान्यं न परं किञ्चनास” इति श्रुतौ
प्रलयदशाप्रतिपादिकायां स्वधा शब्दितया लक्ष्म्या सह ब्रह्मोपस्थानस्य प्रतिपादनात् -
स्वधास्वधृतिसामर्थ्यमिति व्याख्यानान्तरेण तस्यान्यथासिद्धावपि नृसिंहतापनीये तृतीयोपनिषदि नारसिंहस्य
शक्तिबीज “नो ब्रूहि भगवन्निति सहोवाच - प्रजापतिर्माया वाष्ण नारसिंही सर्वमिति सृजति -
सर्वमिदं संहरति - तस्मान्मायामेतां शक्तिं विद्यान्दिति” मायाशब्दिताया लक्ष्म्या जगत्कारणत्व
प्रतिपादनात् - वामनात्कारणत्वसिद्धेः - अस्य लक्ष्मीपरत्वसमर्थनप्रपञ्चस्त्वन्यत्र द्रष्टव्यः -
चतुश्श्लोक्यधिकारे श्रद्धासूक्तमेधासूक्तादिति सूक्तवाक्सूक्तादिषु विशेषतश्श्रीसूक्ते च
विचित्रास्तन्महिमानस्तत्तद्वाच्यकारैः प्रपञ्चिताः प्रतिपत्तव्या इत्याचार्यपरिगणितेषु सूक्तेषु मध्ये वाक्सूक्ते
“वाचोमाविश्वाभुवनन्यर्पिता - सानोहव जुषतामिन्द्रपत्नी - यामृषयोमन्त्रकृतोमनीषिणः ।
अग्नीच्छन्देवास्तपसाश्रमेणतां देवीं वाचगं हविषा यजामहे” इत्यादिभिस्सर्वाधारत्वमन्त्र
कर्मोपास्यत्वहविराराध्यत्वाभिधानात् - तथा बहवृचसहितायामष्टमेऽष्टके लक्ष्मीसूक्ते “अहं
रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यै रुतविश्वैर्देवैरहं मित्रा वरुणोभाभिभर्म्यह मिन्द्राग्नी अहमश्विनो
भा” इत्यादि वाक्येषु सर्वदेवतोपास्यत्व, सर्वदेवतापोषकत्व, सर्वसृष्टृत्व, सर्वाधारत्व,
सर्वफलप्रदत्वारभियुक्तैर्व्याख्यातत्वात् - “अहं ता ब्रह्मणस्तस्य साहमस्मि सनातनी ।

(सा.वि) आत्मा स सर्वभूतानामहं भूतो हरिस्मृत । एन भावेन भवति वासुदेवः सनातनः । भवद्वावात्मक ब्रह्मतत्तस्तच्छाश्वत पदम् । भवान्नारायणो देवो भावो लक्ष्मीरहंपरा । भाव प्रकारभूतधर्मः - लक्ष्मीनारायणाख्यं तत्ततो ब्रह्मसनातनम् । अहं तयासमाक्रान्तो ह्यहमर्थः प्रसिद्ध्यति” इत्यादिभिस्सर्वत्रेदत्वेन प्रतिपादनात् - “सो कामयत बहुस्यां प्रजायेयेति - सदेव सौम्येदमग्र आसीत्” इत्यादिष्वपि स्वरूपनिरूपकत्वेन सृष्टिप्रतिपादनस्थलादौ लक्ष्मीपतेरावश्यकत्वेन ब्रह्मसमानसङ्कल्पाश्रयत्वे जगत्कारणत्वादेर्निर्बाधत्वात् । अत एव “எமபெருமானைக் கொண்டிருந்ததே பிராட்டியைக் கொண்டிருந்நாம்” इति भाष्यकारा ऊचुः - त्वमासीर्मातश्रीः कमितुरिदमित्थ त्वविभवस्तदन्तर्भावात्त्वा “न पृथगभिधत्ते श्रुतिरपि “इति भट्टाचार्याः प्रोचुः । अत एव “ब्रह्मणि श्रीनिवास” इति श्रिया स्वरूपनिरूपकतया ब्रह्म विशेषितम् - अत्र श्रीविशिष्टमेव ब्रह्मविवक्षितम् - तेन विशिष्टस्य प्रार्थ्यमान भक्तिरूपशेषमुषीविषयत्वसिद्धिः । ननु “अखिलभुवनजन्मस्थेमभङ्गादिलीले” इत्येतदर्थस्य विशेष्यमात्रान्वयित्वेन विशेषणान्वयित्वाभावाच्छ्रियो जन्मादिहेतुत्व नोक्तं स्यादिति चेन्न - “ब्रह्मशब्देन स्वभावतो निरस्तनिखिलदोषोऽनवधिकातिशयासंख्येयकल्याणगुणगणः पुरुषोत्तमोऽभिधीयते । सर्वत्र बृहत्त्वगुणयोगेन हि ब्रह्मशब्दः - बृहत्त्वं च स्वरूपेण गुणैश्च यत्रानवधिकातिशयः सोऽस्य मुख्योर्थः - सच सर्वेश्वर एव अतो ब्रह्मशब्दः तत्रैव मुख्यवृत्तः - तस्मादन्यत्र तदुपलेशयोगादौपचारिकः अनेकार्थ कल्पनायोगाद्भगवच्छब्दवत् - तापत्रयातुरैरमृतत्वाय स एव जिज्ञास्यः - अतस्सर्वेश्वरो जिज्ञासा कर्मभूतं ब्रह्म इत्युक्तम् - एतादृशं च ब्रह्म श्रीनिवासरूपमेवेति - यद्यपि विशेषणं नापेक्षितम् - तथापि ब्रह्मरुद्रादिष्वशङ्कितब्रह्मत्वव्यावृत्तये श्रीनिवास इति विशेषणम् । तथा च श्रीनिवासपदं ब्रह्मपरस्य नारायणतात्पर्यग्राहकम् - सङ्क्तिरूपशेषमुष्यां श्रीवैशिष्ट्याविषयत्व व्यनक्ति । तत्र पूर्वोक्तप्रमाणानुसारेण “भगवन्नारायणाभिमतानुरूपस्वरूपरूपगुणविभवैश्वर्यशीलाद्यनवधिकातिशयासंख्येय कल्याणगुणगणायाः - शृणाति निखिलान् दोषान् श्रिणाति च गुणैर्जगत् । श्रीमते चाखिलैर्नित्य श्रयते च पर पदम्” इति स्वनामसूचितमोक्षप्रदत्वाद्यर्थायाः श्रियः पत्याविति प्रतीतेः - तस्या अपि जगत्कारणत्वादिसिद्धेः - स्वभावतो “ब्रह्मशब्देन निरस्तनिखिलदोषोऽनवधिकातिशयासंख्येयकल्याणगुण गणः पुरुषोत्तमोऽभिधीयत इति - भगवन्नारायणेत्यादि च वदद्भिः भाष्यकारैः श्रीरपि ब्रह्मशब्दार्थ इत्युक्ताभिप्रायम् । “तेन ब्रह्म वा इदमग्र आसीत्” इत्यादिष्वपि तस्या अप्युपस्थित्या ततो जगत्कारणत्व सिद्धिः - अपि च सर्वेश्वरो जिज्ञासाकर्मभूतं ब्रह्म इत्युपसंहृतम् - तत्र सर्वेश्वरत्वं श्रीविशिष्टमेवोपलक्षयति - श्रीविशिष्टत्व ब्रह्मपदरुद्धिशक्यतावच्छेदकम् - श्रीमत्वस्यैव सर्वैश्वर्यं नियामकत्वात् - तन्नियामकत्वेनाभिमतस्य श्रीविशिष्टस्यैव शक्यतावच्छेदकत्वौचित्यात्सर्वेश्वरत्वस्यान्यत्रापि शयमानत्वेन तस्य ब्रह्मपदशक्यतावच्छेदकत्वस्यानुचितत्वात् - एव च पद्मत्वस्य -

(सा.वि) पङ्कजार्थत्ववत् - श्रियो ब्रह्मशब्दार्थत्वसिद्धिः - अत एव तस्यास्वरूपनिरूपकत्वोक्तिः - “लक्ष्मीनारायणाख्यं तत्ततो ब्रह्मसनातनम्” इत्युक्तिः च सङ्गच्छते - “तदन्तर्भावात्त्वां न पृथगभिधत्ते” श्रुतिरपीत्युक्तेरपीदमेव तात्पर्यम् - इत्थंच श्रीविशिष्टस्य कारणत्वसिद्धौ पुष्पपरिमलन्यायेन तदपृथक्सिद्ध्या श्रियोऽपि पूर्वोक्तप्रमाणानुसारेण कारणत्वसिद्धौ “कारणं तु ध्येय” इति ध्येयत्वसिद्धेश्च । ननु दंपत्योस्स्वर्गकाम्नावत्वेनाधिकारित्वे पृथगनुष्ठाने प्रत्येक कार्याद्यापेक्षाद्यङ्गलोपापत्त्या विशिष्टकर्तृत्वे सत्येकपदार्थस्य उभयानुष्ठेयत्वासिद्ध्या यत्कर्तव्यं तदनया सहेत्यप्रधानतृतीयानिर्देशात् । पत्युः प्राधान्यादनुमत्या पत्नीकर्तृत्वसिद्धिः - इह तु कथं कारणत्वं अपृथग्सिद्धत्वमात्रेण कारणत्वे सर्वज्ञत्वादिविशिष्टस्य कारणत्वम् । मुमुक्षुध्येयत्वं, मोक्षोपायत्वं, मोक्षप्रदत्वं, मुक्तिप्राप्यत्वं सिद्धमिति - सर्वत्र विशिष्टमेवानुसन्धेयमिति - विशिष्टोपादानमङ्गीकुर्वतामाचार्याणां न काचिदनुपपत्तिरिति दिक् - ननु विशिष्टस्य कारणत्वे ध्येयत्वेऽभिमाने सति कथमाचार्यैरेव ध्येयत्वामेवाहुः कतिचिदपरे त्वत्प्रियं लोकनाथं किं तैरन्तः कलहमलिनैः किञ्चिदुत्तीर्यमग्नैः । त्वत्संप्रीत्यै विहरति हरौ संमुखीनां श्रुतीनां भावारूढौ भगवति युवां दंपती दैवत नः” इत्यत्र हरेरेव विहरणं श्रियस्तु प्रीतिमात्रं प्रयोजनमुक्तम् - तथा - “यत्सङ्कल्पाद्भवति कमले यत्र देहिन्यमीषां जन्मस्थेम प्रलय रचनाजङ्गमाजङ्गमानाम् । तत्कल्याणं किमपि यमिनामेकलक्ष्यं समाधौ पूर्णं तेजस्फुरति भवती पादलाक्षारसाङ्गम्” इत्यत्र विशिष्ट एव जन्मादिकर्तृत्वं समाधिलयत्वं चोक्तमिति चेन्न । त्वत्संप्रीत्यै त्वया सह विहरतीति व्याख्येयत्वात् - अन्यथा पूर्वोक्तविरोधापत्तेः - तथाहि - कमले यत् सङ्कल्पात् - यस्य तेजो रूपस्य परमपुरुषस्य संकल्पाद्यत्र देहिनि स्वशरीरिणि अमीषां जंगमाजङ्गमानां जन्मस्थेमप्रलयरचना भवति - यत्सङ्कल्पादिति निमित्तत्वमुक्तम् - यत्र देहिनीत्युपादानत्वमिति ध्येयम् यदिति पदान्तरमध्याहार्यम् - यद्यमिना समाधौ एकलक्ष्यं भवति तत्कल्याण तेजः भवती पादलाक्षारसाङ्गं भवती - विशिष्टं सदेव संपूर्णम् ऐकरस्येन संपूर्णलीलं भवति । अन्यूनलीलारस भवतीत्यर्थः । तेन विशिष्टस्यैव कारणत्वमुपायत्वं सिद्धम् - अन्यथा पूर्णपदवैयर्थ्यात् - “पश्यन्तीषु श्रुतिषु परितस्सूरिवृन्देन सार्धं मध्ये कृत्य त्रिगुणफलकं निर्मितस्थानभेदम् । विश्वाधीशप्रणयिनि सदा विभ्रमद्यूतवृत्तौ ब्रह्मेशाद्या दधत युवयोरक्षसारप्रचारम्” इति सहकर्तृत्वप्रतिपादकपूर्वश्लोकेन “सर्गस्थित्यवस्सानकेलि रसिकौ तौ दंपती नः पती” इत्यायुक्तिभिश्च विरोधप्रसङ्गाच्च - “श्रियै समस्त चिदचिद्विधानंव्यसन हरेः । अङ्गीकारिभिरालोकैस्सार्धयन्तयैकृतोऽञ्जलिः । प्रलयसमयसुप्तं स्वं शरीरैकदेशं वरद चिदचिदाख्यं स्वेच्छया विस्तृणा नः । खचितमिव कलायं चित्र -

(सा.वि) मातस्य धृन्वन् ननु शिखेव क्रीडति श्रीसमक्षम् ॥ इति च श्रियस्साक्षिमात्रत्वमेवोक्तम् - न व्यापारान्वयत्वमिति चेन्न - "यद्भूभङ्गाः प्रमाणं स्थिरचररचना तारतम्ये मुरारेः - नमश्श्रीरङ्गनायक्यै यद्भूविभ्रमभेदतः । ईशेशितव्यवैषम्यान्निम्नोन्नतमिदं जगत्" इत्याद्यनुसारेणानुमत्या कर्तृत्वे तात्पर्यात् - अन्यथा परस्परविरोधापत्तेः - एवमपि "अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी" - ईश्वरीं सर्वभूतानां - अस्या मम च शेष हि विभूतिरुभयात्मिका । कान्तस्ते पुरुषोत्तम - यस्यास्ते महिमानमात्मन इव त्वद्ब्रह्मोऽपि प्रभु - अनवधिकमहिममहिषीम् - देवि त्वन्महिमावधिर्नहरिणा नापि त्वया ज्ञायते - दम्पती जगतां पती इत्यादिभिरुभयविभूति शेषित्वं च सिद्धम् - परस्पर शेषशेषि भावः "भगवति गुणान् पुंस्त्वसुलभान् । त्वयि स्त्रीत्वे कान्तान्मदिमपनिपारार्थ्यकरणाक्षमार्थान्वाभोक्तुम्" इत्युक्तप्रकारेण परस्यरेच्छाकृत इति "सलक्ष्मीकस्य साम्राज्य सर्वधा सप्रतिष्ठितम्" इति विशिष्टस्य सर्वेश्वरत्वं स्थापितम् - अतस्सर्वेश्वरो जिज्ञासाकर्मभूतं ब्रह्मेति यथा श्रुतार्थस्वाकारेऽपि नकिञ्चिद्वाधकम् - अत्र पक्षे शेषिदम्पतित्वं ब्रह्मशब्दरूढिशक्यतावच्छेदकं बोध्यम् । तस्मादुभयाद्वैत वेदान्तवेद्यमिति - ननु नारवर्गान्तिर्गतत्वेन श्रियो भगवदाधारकत्वादनन्याधारत्वं भगवच्छरीरभूतत्वात्सर्वशरीरत्वं च नस्यादिति चेन्न - नारा अयन यस्येति बहुव्रीहिपक्षे भगवतोऽपि साधारणत्व स्यात् । "स्वे महिम्नि प्रतिष्ठित" इत्युक्तानन्याधारत्वं तूभयत्राप्यविशिष्टम् - लक्ष्म्याश्शरीरत्वं भगवत्शरीरत्वं च परस्यरेच्छाकृति मतिभगवच्छरीरकत्वाभावेन सर्वशरीरकत्वाभावेऽपिविशिष्टस्य स्वेतरसर्वशरीरकत्वात् "सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति" निर्देशस्य न क्षतिरिति सर्वमनवद्यम् - ननु "ब्रह्मशब्देन स्वभावतो निरस्तनिखिल दोषोऽनवधि कातिशयासङ्ख्येय कल्पाण गुणगणः पुरुषोत्तमोऽभिधीयते" इति भगवन्नारायण इत्यादि च वदद्भिः भाष्यकारैः श्रीरपि ब्रह्मशब्दार्थ इत्युक्त प्रथमित्युक्तम् - कथमिदं सङ्गच्छते - "स्वरूपेण गुणैश्च बृहत्त्वं यत्रानवधिकातिशय सोऽस्यमुख्योर्थः" इति खलु तैरुक्तम् । स्वरूपद्वयस्य कथमनवधिकातिशयबृहत्त्वं ? "सत्यज्ञानमनन्त ब्रह्म" इत्यत्राचिद्विद्वत्स्वरूढत्वात्कथं वस्तुतः परिच्छेद राहित्यमित्यत्र इदमिदं नेति निषेधानर्हत्वलक्षण सर्ववस्तु सामानाधिकरण्यार्हत्वं वस्तुपरिच्छेदराहित्यमिति व्याख्यानम् - सर्ववस्तु सामानाधिकरण्यार्हत्वं च सर्वस्य भगवच्छरीरत्वादुपपद्यत इति चोच्यते - तत्र श्रियश्च शरीरत्वात् । श्रीर्भगवानिति व्यपदेशसंभवाद्भगवति वस्तुपरिच्छेदराहित्यलक्षणमनन्तत्वं संभवतीति बृहत्त्वं निरस्तातिशयत्वं भवति - श्रियस्तु भगवतस्तच्छरीरत्वाभावाद्भगवान् श्रीरिति व्यपदेशे मनर्हत्वाद्वस्तुपरिच्छेदसत्त्वेन निरस्तातिशयत्वाभावाच्चिद्वयः कथं ब्रह्म शब्दार्थत्वम् - किञ्च श्रियोऽपि ब्रह्मशब्दार्थत्वे पुष्पपरिमलादिवत् । "ब्रह्मवाइदमग्र आसीत्" इत्यादिषु द्विवचननिर्देशापत्तिः । अतोऽनवधि कातिशयबृहत्वात्पत्युरेव ब्रह्मत्वं सर्वेश्वरत्वं चोचितम् । एवं च सतितस्य समाधिकदरिद्रत्वं च युज्यते । अन्यथा पत्न्याः स्वसमानभूतायास्सत्त्वेन समाधिकदरिद्रत्वं न स्यात् । ततश्च "नतत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यत" -

मू - प्रसिद्धमात्र कूटस्थसंप्रदायविरुद्धमात्रं लक्षणं कृत्वा विभागं अनुपपन्नम्

(सा.दी) षोत्कर्षात् । अन्वयविशेषात्सिद्धिक्रमेण कूटस्थः, नाथ, यामुन, भाष्यकारादिकः -

(सा.स्वा) न भवतीत्यर्थः इदमिति हेतुगर्भविशेषणम् - धर्मिमात्रस्वरूपतया न कार्यक्षममिति भावः । अतः अतः - 'अप्रगृह्ये स्मृतौ वाक्ये' त्यमरः 'श्रद्धया देव' इत्यादिवाक्यसिद्धादुक्ताद्धेतोः त्वं कमितुः, नायकस्य भगवतः इदमित्थं त्वविभवः इदं पदार्थधर्मिस्वरूपव्यावर्तकस्वरूपनिरूपकरूपा - इत्थं त्वविभवः इदमित्थमिति प्रतीयमाने वस्तुनि इदं त्वशब्दार्थप्रकारता स्वरूपा आसीः - यद्वा, इदं पदार्थधर्मिस्वरूपसलन्धीत्थं त्वविभवः - धर्मिस्वरूपाभावे इत्थं त्वमात्मकस्यापि सत्तालाभो नास्तीत्यर्थः । ननु विशेष्य स्वरूपस्य श्रीशब्दार्थविशेषणं विना प्रतीतिकार्यायोग्यत्वे 'सदेव सोम्येदमग्र आसीत्' इत्यादौ भगवत एव कथमुपादानमित्यत्राह । तदन्तर्भावात्त्वामिति - त्वां श्रुतिरपि तदन्तर्भावात्, तदपृथक्सिद्धविशेषणतया प्रवृत्तिनिमित्तीभूयविशेष्यवाचकशब्दान्तर्भावात् । पृथङ् नाभिधत्त इत्यर्थः यद्वा, तत्सन्नियोगशिष्टत्वात्पृथङ् नाभिधत्त इत्यर्थः अयमर्थो भूलमन्त्राधिकारे स्पष्टः । भवत्पक्षे उत्तरखण्डेन एकरूपस्य शब्दस्य अर्थवैरूप्याश्रयणं शब्दस्वारस्यभङ्गः - कूटस्थसंप्रदायविरोधश्चेति दोषत्रयं दुर्निवारमेव कुरुक्षेत्रे - कूटस्थेति -

(सा.वि) सर्वेश्वरत्व भवति - 'अस्या देव्या मनस्तस्मिस्तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम् । तेनेयं स च धर्मात्मा मुहूर्तमपि जीवति' इत्युक्तरीत्या त्वदाश्लेषोत्कर्षाभावे घटत्वाभावे घटस्य स्वरूपमिव स्वरूपं न स्यात् - श्रीमत्त्वस्य सर्वेश्वरत्वावच्छेदकत्वाभावेऽवच्छेद्यं सर्वेश्वरत्वमपि न स्यादिति भावः त्वदाश्लेषोत्कर्षाभावे कथं स्वरूपासिद्धिरित्यत्राह त्वमासीरिति हे श्रीमतिः कमितुः, प्रियस्य - निष्कर्षसमये, इतरव्यावृत्त स्वरूपज्ञानसमये - त्वं इदमित्थं त्वविभवः अस्य वस्तुन इत्थं त्वं असाधारणधर्मस्य विभवः तद्रूपा ह्यासीः त्वा विना स्वरूपं बुद्ध्यारूढं न भवति - अतस्त्वत्संश्लेषाभावे स्वरूपासिद्धिरित्युक्तेति भावः । यद्वा, त्वद्विशिष्टस्वरूपे कमितरि इदमित्थमिति निष्कर्षसमये प्रियाद्विवेचने प्रियस्वरूपादेतत्स्वरूपविवेचनवेलायां घटे विशिष्टे विशेष्याद्विवेचनवेलायां यथा घटत्वमिति भवति । तथा त्वमासीरिति भावः । अत एव कारणत्वादि प्रकरणे पृथगनुक्तिरित्याह । तदन्तर्भावादिति । श्रुतिरपि 'सदेव सोम्येदमग्र आसीत्' इत्यादि श्रुतिरपि । सदादिशब्दानां कारणत्वप्रतिपादकपुरुषसूक्तोक्तश्रीपतौ पर्यवसानावश्यंभावात्तत एव त्वत्प्रतीतिरिति सिद्धेस्त्वां पृथङ् न वक्तीत्यर्थः - ननु सद्ब्रह्मात्मादिशब्दानामुत्तरोत्तरविशेषपर्यवसायिनां 'एको ह वै नारायण आसीत्' इति श्रुत्युक्तनारायणे पर्यवसानमुक्तम् - कथं श्रीमति पर्यवसानमिति चेन्नैवं नारायणशब्दस्यासाधारणत्वेन व्यक्ति विशेषोपस्थापनेऽपि तद्व्यक्तिविशेषस्य श्रीपादलाक्षारसाङ्कः -

(सा.सं) चात्र स्वारस्यम् - कूटस्थपदं 'अकलकिल्बेण' इत्यादि गाथाप्रणेतृ प्रपन्नजनकूटस्थपरम् । तन्मूलको हि स्वरूपमित्यादिकस्साम्प्रदायिक ग्रन्थः नहीदं विभवः इत्थं त्वविभवश्च -

மூ - उपयोगविशेषங்கள் தத்தஃஸ்துக்களுக்கு அநுரூபமானபடியிலே ப்ரமாணசப்ரதாயங்களாலே கண்டுக்கொள்வது வஸ்த்நுரூபமாயிற்றே उपयोगமிருப்டது

(சா.தீ) ப்லிஸபந்஢த்தில் उपयोगமேது? என்ன யதாப்ரமாண சப்ரதாயத்தாலறிபலாமென்கிறார் उपयोगविशेषेत्यादि - उपेक्षै தவிரந்து அநுமதியாலே ப்ரகவானுக்கு மோக்ஷியிஷ்யாமி என்னும் சங்கல்பத்தாலே உத்பாதிக்கை उपयोगமென்று கருத்து அநுமந்ந்வத்தால் ப்லிக்கு யாககர்த்ந்வமுண்டிறே ப்ராப்யப்ராபகாவஸ்தா஢்யேஃப்யுபகாரப்ரகாரத்தை நமமாழ்வார் காட்டினாரென்கிறார் -

(சா.ஸ்வா) उपयोगம் லலாமையாலே லௌந்ய கூடுமோ? உபலக்ஷணமென்று சொல்ல வேண்டாலோ? उपयोगமுண்டானாலும் குணாதிநுல்யமாயும் उपयोग சி஢்டிக்குமென்று அந்யதாசி஢்டிஸபாவதையாகையாலே ப்ரஸ்வீகர்த்ந்வாதிரூபயோகம் சொல்லுகிறது கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்துகிறார் उपयोगेति - चेतनरूपलक्ष्मीविशेषणததுக்கு அசைநவ஢ுயோகம் சொல்லுகை ஸ்ரீயஸ்சைந்யக்ரா஢்கப்ரமாணவிரு஢்டமாகையாலே த஢ானுக்ஷ்யேந ப்ரஸ்வீகர்த்ந்வா஢ுயோகம் சொல்லிற்றென்று கருத்து ஆனாலும் ஸ்ரீய பூரூபகாரத்ந்வா஢ுயோகத்தாலும் விசேஷணத்வமந்யதாசி஢்டமன்றோ? ப்ரஸ்வீகர்த்ந்வரூபயோகநிர்஢்஢முண்டோ? என்னவருளிச் செய்துகிறார் - வஸ்த்நுரூபேநி 'அஸ்யேசானா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நி - இஸ்வரீகம் சர்வபூதானாம்' இத்யாதி ப்ரமாணபல்த்தாலே ஸ்ரீயஸ்சர்வபூதேஸ்வரத்வமும், ப்ரகவத்ந்நித்வமும் சி஢்டமானால் பூரூபகாரத்ந்வயோகமானாவக்ஷே஢ே ப்ரமாணாபாவேந உபயவி஢ுயோகமுமிங்ரு ப்ராமாணிகமென்று கருத்து - கூடஸ்தஸப்ரதாய

(சா.ப்ர) युक्तास्तेषा के वा उपयोगप्रकारा इत्यत्र गुणानां बहुत्वात्तेषा तदुपयोगविशेषाणा चोक्तौ ग्रन्थविस्तरस्यादिति प्रमाणसप्रदायाभ्यां ज्ञातव्यत्वमाह - उपयोगविशेषेत्यादिना - सर्वज्ञत्व, सर्व शक्तित्व, सत्यसङ्कल्पत्व, परमकारुणिकत्व, वात्सल्यसौशील्यादयः प्राधान्येनोपयुक्ता गुणाः तत्र सर्वेषां गुणानां सामान्यत उपयोगो भगवत आश्रयणीयत्वज्ञापनम् । प्रातिस्वीकोपयोगस्तु भागवतानामपेक्षितज्ञानं तत्प्रदानविरोधिभूतनिवर्त्यदुष्कर्मज्ञानं च सार्वज्ञस्योपयोगः - तदभिप्रायेणोक्तम् 'यो वेत्ति युगपत्सर्वं प्रत्यक्षेण सदा स्वतः' इति । शक्तेस्तु विरोधिनिरासः - एतदभिप्रायेणोक्तं 'एवं भूतोऽप्यशक्तस्सन्नत्राणं भविनुं क्षमः । इति बुद्ध्यास्य देवस्य गोष्ठशक्तिनिवारणम्' इति - तेजो -

(சா.வி) ப்ரமாணசப்ரதாயங்களிலே இதி - ப்ரமாணேஷு சப்ரதாயேஷு ச । उपयोगविशेषங்கள் பூரூபகாரத்ந்வரக்ஷாப்ரஸ்வீகாரத்ந்வா஢்ய பூரூபயோகா பூர்வோக்திப்ரகாராச்ச ஢்஢வ்யா : । एतदभिप्रायेणैवोक्तं वस्त्वनुरूप मायिற்றे इति । प्राप्यप्रापकावस्थायाः श्रियोऽप्युपकारं पराङ्मुश-

(சா.ஸ) उपयोगविशेषங்கள் इति - न ह्युपयोगो ननु गत इति कार्योपयोगिनो विशेषणत्वापलाप इति भावः - वस्त्वन्तरवदनुपयोगादयमुपयोग एव नेति यदि तदा प्रतिबन्धभिप्रायेणाह । वस्त्विति - श्रियो विशेषणव्यवस्थापक वस्त्वनुगुणमेवोपयोगविशेष प्रमाणसप्र-

(सा.प्र) बलवीर्याणां तु श्रमाद्यवद्याभावज्ञापनम् - एतदभिप्रेत्योक्तम् - “बल वीर्यं तथा तेज इत्येतत्तु गुणत्रयम् । श्रमाद्यावद्याभावाख्यं ज्ञानादेरुपसर्जनम्” इति श्रमाद्यवद्या भावमाख्यानीत्यर्थः - सत्यसङ्कल्पत्वस्याश्रयणानन्तरमपराधकरणे व्यपेक्षितप्रदानमुपयोग - एतदभिप्रेत्योक्त “अप्यह जीवित जह्याम् - दोषो यद्यपि तस्य स्यात्” इत्यादि - परमकारुणिकत्वस्य भरत्यासरूपव्याजमात्रेणापेक्षित दानमुपयोगः - एतदभिप्रायेणोक्तं “मित्रभावेन सप्राप्तं न त्यजेय कथञ्जन” इत्यादि - वात्सल्यप्रपित्सोस्स्वस्मिन् दोषानुसन्धानेन जनिता योग्यतानुसन्धानस्य प्रतिबन्ध फलम् - एतदभिप्रायेणोक्तं “दुराचारोऽपि सर्वाशीकृतध्ने नास्तिक पुंसः । समाश्रयेदादिदेवं श्रद्धया शरणं यदि । निर्दोषं विद्धि तं जन्तुं प्रभावात्परमात्मनः” इत्यादिस्वामित्वस्य चेतनरक्षणे भगवदर्थत्वज्ञापनमुपयोगः - एतदभिप्रायेणोक्तं “रक्षते भगवान् विष्णुर्भक्तानात्मशरीरवत्” इत्यादि सौशील्यस्य परत्वज्ञानादप्राप्यत्व शङ्कानिरास उपयोगः - एतदभिप्रायेणोक्तं “गुहेन सहितो रामो लक्ष्मणेन च सीतया । अहं वो बान्धवो जातः” इत्यादि - एवमादयो गुणानामुपयोगास्तत्र प्रमाणानि च संप्रदायतो ज्ञानव्यानीति भावः । नन्वेवं तर्हि उपयुक्तगुणविशिष्टाद्भगवत् एव मोक्षसिद्धेः किमर्थं लक्ष्म्या उपायत्वस्वीकार इत्यत्र तादृग्गुण विशिष्टलक्ष्म्यैव मोक्षसिद्धौ किं भगवत् उपायत्वेन लक्ष्मीविशिष्टेन वा भगवता मोक्षोपपत्तौ किं गुणवैशिष्ट्येनेति वैपरीत्यप्रसङ्गे भगवत् उपायत्वे गुणानां विशेषणत्वे उपयोगे च प्रमाणसद्भावात्तदङ्गीकारे लक्ष्म्या अप्युपायत्वे “कामवत्सा अमृतं दुहाना - श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् । सा नो लोकममृतं दधातु - ईशाना देवी भुवनस्याधिपत्नी - श्रियं वसाना अमृतत्वमायन् । सकृद्विभाता सर्वार्तिं समुद्रपरिशोषिणी । भगवङ्गापहारिणी परनिर्वाणदायिनी । ज्योतिष्मत्यमृतावहा - आत्मविद्या च देवि त्वं विमुक्तिफलदायिनी । ऐश्वर्यमक्षरगतिं परमं पदं वा कस्मैचिदञ्जलिभरं वहते वितरीर्य । अस्मै न किञ्चिदुचितं कृतमित्यथाम्ब त्वं लज्जसे कथय कोऽयमुदारभावः” इत्यादि प्रमाणानां संप्रदायस्य च विद्यमानत्वस्तस्या अप्युपासत्वमङ्गी कार्यमित्यभिप्रायेण तस्या उपयोगं दर्शयति - उपायोपेयपरः इत्यादिना -

(सा.सं) दायाभ्यां दर्शयति । - वेलीमां इत्यादिना - नित्यपरिमलवत्पुष्पोपरिस्थापापं निवर्तयेदेवेत्यर्थः । निरूपपदं विण्ण इति पदमुपायविरोधिनमुपेयविरोधिनं च पापमभिधत्ते - तथा च उपायसिद्धेः प्रागुपायविरोधिनिवर्तकियं तत्सिद्ध्यनन्तरमेकाभिप्राया सती उपेयविरोधिनमपि निवर्तयतीत्यर्थकया सूक्त्या उपायत्वेनैवोपयोगस्सिद्ध इति भावः । पुरुषकारत्वेनोपयोगपरैषेति न भ्रमितव्यम् । त्रींशत्तुल्य इत्यश्रवणादिति हृदयम् - तर्हि किं भगवता? यदि द्वौ पापनिवर्तकौ तर्ह्येकैकावशक्तौ स्यातामिति कुशङ्कां प्रमाणेन परिहरति । त्रिंशत्तुल्य इति । त्रींशत्तुल्य इति पदं संमार्जनवत्प्राप्यं सर्वमपि कैङ्कर्यजातमुपलक्षयति” न हि शक्त्या विनाकश्चिच्छक्तिमानस्ति कारणम् । नैव शक्तिमता हीना शक्तिस्स्यात्कारणं क्वचित्” इति श्री श्रीमतोः -

மூ - “அலமேஷா பரித்வாந் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ ஹயாந்” என்றும் “அலமேஷா பரித்வாந் ராக்ஷவாத்ராக்ஷஸீகணம்” என்றும் ஸ்ரீவால்மீகிபுருஷோத்தம சரணாகதிரசாரமான ஆதிகாவ்யத்திலே நிபந்தித்தான் “சஸாராணவதாரிணீம்” என்று ஹிரண்யகர்மபாக்யபாதிதகளும சொன்னாராகள் - “வாக் பர பார்த்தயிதா ப்ரபஞ்சேந்நியத: ஸ்ரீயம்” என்று ஸ்ரீஸுனகபுருஷோத்தம விதித்தான்

(சா.தி) அலமேஷேத்யாடியால் - மஹதோ ஹயாந்பரித்வாந், சர்வவிருத்திப்ய: பரிபாந் மென்கை । தத்மாஹ்யுஷ்மான்ப்ராணஹயாதிபி பரித்வாந்மல மென்று கருத்தது ராக்ஷவோ யதி யுஷ்மான் ஜிஹஸதி தஸ்மாதிபி ய் யுஷ்மான் பரித்வாந்மலம் । அதஸ்சர்வவிருத்திப்யஸ்த்ராணே சமர்த்தே எனற்படி । சாமான்யதஸ்சர்வவிருத்திநிவர்த்தகத்வம் இஹுகு அபிப்ரேதமாகைபால் சஸாராஹ்யவிருத்திபில ந்நனும் ரக்ஷண முமிஹுகு சிஹ்மென்து கருத்தது. சரணாகதி சாரமான. சரணாகதிருவ சாரதயா ப்ரதிபாஹ்ய யஸ்ய தந் - ஆதிகாவ்யசஹ்ந்ததால் “நதே வா஑ந்ருதா காஹ்யே - காஹ்ய ராமாயணம் க்ருதஸ்நம்” இத்யாதிபி சூசிதம் - இவ்ருதைய சாக்ஷாத்ஸஸாரதாரகத்வத்தில ப்ரமாண காட்டுகிறார் - சஸாராணவதாரிணீம்த்யாதி - ஹிரண்யகர்மபாக்யசஹிதகளில சொல்லப்பட்ட தெனற்படி வாக் பரமதி - வாக் பரம், வா஑ாம஑ுச்சரமஹிமான நாராயணம் । பார்த்தயிதா, ப்ராபுகாமண - ஸ்ரீய நியத: ப்ரபஞ்சேந், ஸ்ரீப்ரபுதி க்யாந் என்கை

(சா.ஸா) பாபேஹ்யோ மாக்ஷயிஷ்யாமி” என்று இஷ்வரனுக்கே அநிப்திநிவர்த்தகத்வ சொல்லுகைபாலே தஹ்ரிஹ்ருதமாக இட்டடி சொன்னது கூடுமோ? ப்ரஹ்மப்ரமாண வேண்டாஹோ? என்தை ப்ரமாணங்களை ஹ்ருதாஹ்ரிக்கிறார் அலம்த்யாதிநா । ஸ்ஷா மஹதோ ஹயாந், சஸாராஹ்யமஹாஹயாதிபி - த்ரானுமல, சமர்த்தா । கிபுந: ப்ராணஹயாஹ்வதானா ரக்ஷணேமென்து கருத்தது - அலமதி ராக்ஷவேஹ்யி யதி ராக்ஷஸீ கண ஜிஹஸதி தஸ்மாதிபி ராக்ஷஸீகண த்ரானுமியமலம் - துதஸ்சர்வவிருத்தி நிவர்த்தகத்வ கைம்த்யஸிஹ்ருதமென்து கருத்தது சரணாகதிரசாரமான இதி । சரணாகதிருவ சாரதயா ப்ரதிபாஹ்ய யஸ்மிந் தக்ஷ்ரணாகதிரசாரம் - ஆதிகாவ்யேதி, “வா஑ந்ருதா காஹ்யே கா஑ிதத்ர ஹவிஷ்யதி । காஹ்யம் ராமாயணம் க்ருதஸ்ந சீதாஹ்யாச஑ரித மஹந்” இத்யாதிபி சூசிதமெனற்படி - சஸாரேதி - “சர்வகாமப்ரதா ரம்யா சஸாராணவதாரிணீம் । க்ஷிப்ரப்ரஸாதிநீ (தேவீ) ரம்யா சரணயாமநுசிந்தயேந்” இதி வ஑னம் । வாக் பரமதி । பர தாத்பர்யவிஷயாஹூதம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் । பார்த்தயிதா, தத்ப்ராமிகாம இதி யாவத் । ஸ்ரீய நியத: ப்ரபஞ்சேந் - நியத: நியம விசிஹ்ருதஸ்ந - நியமேந ப்ரபஞ்சேதித்யர்த்த: । நநு வாக்: பரம் ஜி஑ாஸுரித்யுக்தம் - இதினாலே சாக்ஷான்மொக்ஷசாஹ்நத்வம் சொல்லிந்ருென்று கருத்தது. -

(சா.ப்ர) “ந தே வா஑ந்ருதா காஹ்யே கா஑ிதத்ர ஹவிஷ்யதி” இதி ப்ரஹ்மதத்வரவால்மீகிநுபாயத்வொக்தேஸ்தஹ்ருதேவ ப்ரமாணதமேஷு ப்ர஑வக்ஷாஸ்த்ராதிஹ்ருதேசு தத்ஸ்வீகார்யம்த்யாஹ - அலமேஷேத்யாதிநா -

(சா.ஸ) ஸக்திஸக்திமத்ராவபரபஞ்ராவ஑னாத்ருஷ஑்஑ாபரிஹாரொஹ்ருத ஹ்ருத்ய: । வாக்: பரம், வா஑ாம஑ுச்சர ஸ்தானம் - யதா “முமுகுர்வீ” இதி ஸ்ருதிவிதிபரா ததாஹ்வாக்: பரம் பார்த்தயிதா சந் புருஷ: ப்ரபதந் க்யாநித்யஸ்யாபி விதிபரத்வாஹ்ருதி஑்஑தான் இத்யுக்தம் । -

(सा.सं) विभूति^{विभूति} इति । दातृत्वस्य चेतनधर्मत्वाद्विद्यायास्तदसंभवाद्विद्या विभूतिकाया देव्या एव दातृत्वपर्यवसानमिति भावः । आलम्ब्य, आश्रित्य । तत्पर^{तत्पर} इति । चतुश्लोक्यादीना -

(सा.सं) तत्परत्वेन पक्षपातसभावनायामप्युदाहृतानि मध्यस्थप्रणीततया अतिप्रबलानीत्यर्थ । अथ संप्रदायवाक्यतोऽप्युपयोगविशेषमाह । ஆளவந்தாரும इति - यदिति, यत्सङ्कल्पसश्रयमित्यर्थ ।

(सा.सं) श्रुतिऽत्रिंशत् 'श्रियं लोके' इति श्रुतौ । नह्युदारतापुरुषकारमात्रेणोपपद्यते ।

மூ - श्रीसूक्तभाष्यத்திலே பெரிப ஜீயரும் அபேக்ஷிதார்த்தங்களெல்லாம் உபபாதித்தாரா - இப்படி ஸ்ருதிஸ்மृतிசம்ப்ரதாய நிற்கிற நிலைகளைக் கொண்டு श्रीमच्छब्दத்தில் சொன்ன विशेषணத்துக்கு விग्रहाதிகளுக்குப் போலே வஸ்துநுரூபமான உபயோகவிசேஷங்களை சஹ்ருதயர் அறிந்துகொள்வது, ஸர்வஸீகாரரஹிதம் ரக்ஷா -

(சா.தி) ஸாவ: என்று ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதது விவரித்தாரென்கை - 'स्वयं वस्तु कुर्वन् जनमिममकस्मात्सरसिजप्रकारौ पद्यायास्तव च चरणौ नःशरणयन्' என்று, ஸ்டூர லக்ஷ்மீகல்யாணத்தில் நம்மாழ்வார் பாசுரத்துக்கு அர்யமாதவருளிச் செய்த ஸ்லோகத்தில் ஸ்லோகாதிகளும் அநஸந்நேயம் - இப்படி ஸ்ருதிஸ்மூதி சம்ப்ரதாயங்களால் श्रीमच्छब्दத்தில் विशेषणவ்னோத்தேயமான பிராட்டிகளுக்கு விग्रहाதிகளுக்குடோல ஸர்வஸீகாராதுபயோகவிசேஷத்தை விமத்ஸரர் அறிந்துகொள்வதென்று நிர்ணயிக்கிறார் - இப்படி இत्याதிடால் ஸ்ருதி, த்வய் ஸ்ரீஸூக்தாதிபும உத்தார்த்தத்தை காரிகைடால் சங்குஹிதத்துக் காட்டுகிறார் - ஸர்வஸீகாரரஹிதமिति - ஸர்வஸீகாராதிர்ஹிதங்களான குணாதிகளுக்கு विशेषणत्वமङ्गीகரிககிற நீங்கள் ஸர்வஸீகாராதிசமர்த்தேயமான பிராட்டிகளுக்கு विशेषणत्वமே அநங்கீகரிககிறீர்களிலலை என்கிறார் ஸர்வஸீகாரரஹிதமென்று உபாயோ -

(சா.ஸ்வ) மோக்ஷஸாధनत्वं प्रसङ्गिनाதோ? என்னவருளிச் செய்தார் - பெரிப இதி । அபேக்ஷிதேதி - பதிபத்நீஹாதிநா பர்ஸ்பரமேகமத்யாதிச மென்றபடி - ஏதாவதா வால்மீக்யாதி பஹுவிதாஸதமவசநைககரண்யத்தாலும், ஸாஸநமபஹுவிதபூர்வார்யவாக்யைககரண்யத்தாலும், ஸ்ரீயோவிசேஷணதயா உபாயதயாந்வய சுதர்டமென்று உபசஹரிககிறார் இப்படி இதி சஹ்ருதயர் இதி - அசஹ்ருதயத்வே தாவந்மாஸிஹ்மொழிப விஸிஸ்டிஹிபிலலைமென்று கருதது ஆனாலும் பிராட்டிகளுக்கு உபாஸநாதிகளிலே வேததயா விசேஷணதயாந்வய கூடினாலும் ப்ரபத்திவித்யைபிலே விசேஷணதயாந்வயம் கூடுமோ? சேதநவஸ்துவக்குத்தான் சேதநான்தர்விசேஷணத்வம் கூடுமோ? பர்ஸ்பரவீமத்யத்தாலே சேதநரக்ஷணோக்ஷேதமும் ப்ரஸங்கிநாதோ? இருவருக்கும் துந்யமாக ஸாஸநத்வமுண்டாகில் விசேஷணதயாந்வயநிர்வந்நமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்துகிறார் ஸர்வஸீகாரேதி - இஹ ப்ரபத்திவித்யாயா - ஸர்வஸீகாராதிர்ஹிதம் குண -

(சா.ப்ர) நியோகாஸநத்வத் 'अस्या देव्या मनस्तस्मितस्य चास्या प्रतिष्ठितम्' இதி லக்ஷ்மீஸங்கல்ப சமான்விஸயதயாவகத ப்ரஹ்மஸங்கல்பாஸநத்வமिति ஸாவ: । ப்ரஹ்மயதயோக்துபயோகவிசேஷோ பவதிரேவவக்ஸ்ய இत्याகாஹ்ஸ்யாயா ப்ரதிபந்நி ப்ரதர்ஸந்பூர்வக் விசேஷணத்வஸ்தாபநவ்யாஜேந உபயோகமேவ தர்ஸயதி । ஸ்லோக த்வயேந ஸர்வஸீகாரரஹிதாமித்யாதிநா । ஸர்வஸீகாரோ ரக்ஷாஸங்கல்பஸ்சோபயோக இதி ஸாவ: । நநு -

(சா.வி) படியாஸ்தவ ச சரணௌ நஸ்ஸரணயந் இதி பராஸரஸ்டூரகை: க்ருதலக்ஷ்மீகல்யாணே ஸக்ஷகோப ஸ்ரீஸூக்த்யர்த்தபரதயா க்ருதஸ்தோத்ரஸ்த்ஸ்லோகோஸ்பீஹாநு ஸந்நேயம் ஸர்வஸீகாரேதி - த்வத்யத்வமந்நரேணாஹ -

(சா.ஸ) தாதுஹ்யுதாரதா । நதுதாபயிதரி । एवं प्रमाणसम्प्रदायाभ्या प्रकृते निष्पन्नमाह - இப்படி இதி, உதாரா - காமவத்ஸாமுத் துஹாநா இत्याதய இஹ ஸ்ருதிஸந்நேய விவக்ஷிதா । அத லக்ஷ்மீயா விவக்ஷிதோபயோகவிசேஷாந் சங்குஹாந் ஸாஸ்தாவிசேஷணத்வமந்நயுபகக்ஷதோ மூர்ఖாந் ப்ரதிகுணாதி நிதர்ஸநமுக்தேநாநுஸோசதி ஸ்ரேதி -

मृ - सङ्कल्पवर्जितम् । गुणाधिकमिहेष्टं हि शरण्यस्य विशेषणम् । ऐकरस्य जुषोऽशेषिदम्पत्योस्सर्व-
कर्मसु । विशेषणविशेष्यत्व श्रुतं कस्मान्न रोचते ।

(सा.दी) भवति प्रार्थनाया उपायो भवामीति सङ्कल्प भरस्वीकारम् - मोक्षयिष्यामीति सङ्कल्पं रक्षासङ्कल्पं
- गुणादि, गुणविग्रहादि - इह, मन्त्रे । शरण्यञ्च विशेषणमென்று இஃமாம் உங்களுக்கு
ऐकरस्येत्यादि - सर्वकर्मसु आश्रितरक्षणादिकेन ऐकरस्य जुषोः, समाससङ्कल्पत्व भजनोः ।
शेषिदम्पत्यो । श्रीनारायणाय नमः । इति , हेतुगर्भ - दम्पत्योरेकशेषित्वयोगात् शेषिणो रक्षकत्वात्
विशिष्टस्य रक्षकत्वमென்றடி श्रुतम्, द्वयादिकेन चेतनस्य चेतन -

(स.स्वा) विग्रहादिक शरण्यस्य विशेषणमिष्ट हि - भवतामिति शेष । भरस्वीकाररक्षासङ्कल्प
प्रयोजकैकरस्यभाजोऽशेषिदम्पत्योस्तत्तत्कैङ्कर्यजनितामिति शयभाजोः - ऐकरस्यभाजोः - ऐकरस्येति
उपायदशाया विशेषणत्वोपपादकम् शेषीति प्राप्तिदशाया विशेषणत्वोपपादकम् । ऐकरस्य नाम एकस्मिन्
कार्ये तुल्यवत्प्रवृत्तयोः परस्परप्रवृत्तावत्यन्तसम्मतिजनितस्सन्तोषविशेषः एव च सर्वकर्मसु ऐकरस्य
जुषोऽशेषिदम्पत्योर्विशेषणविशेष्य 'त्व श्रुतम्-

(सा.वि) मेवमोक्षयिष्यामिति सङ्कल्पो भरस्वीकारः - गोप्तृत्ववरणे गोप्त्री भवामीति सङ्कल्पो रक्षासङ्कल्पः
- तद्रहितमपि गुणादिकमुपयोगवशाद्विशेषण तत्सहिता श्रोस्तृपयोगाधिक्याद्विशेषणमिति किं वक्तव्यमिति
भाव । शेषिदम्पत्योः, शेषित्वाद्दम्पतित्वाच्च सर्वकर्मस्वैकरस्यं भजतोऽभयोरपि रक्षाव्यापारेषु
विशेषणविशेष्यत्वमुचितमिति लौकिकदम्पति न्यायेनौचित्य व्यजितम् - ननु सत्कर्तव्य तदनया सहेति
वचनबलात् लोकसाहित्यमस्तु - इह तु कथमित्यत आह - श्रुतामिति - 'श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते -
श्रद्धया लक्ष्म्या सह -

(सा.सं) गुणशब्देन ज्ञानशक्तिकरुणाक्षमावात्सल्यसौशील्याचारादय उक्ताः - आदिशब्दो विग्रहपरः ।
अयमाशयः । ज्ञानं दोषगुणाद्यवधारणे - शक्तिस्तदोषनिवर्तन । करुणापरदुःखप्रहाणे - क्षमा
अपराधसहने - सौशील्यपरत्वबुद्धिकृतानुपसमर्पणीयत्वबुद्धिनिरासने वात्सल्य दोषानुसन्धानेन स्वस्य
रक्षासहत्वशङ्कानिरासे - एवमुपयोगाद्गुणादेरिष्ट हि विशेषणत्वम् । अचेतनत्वाद्गुणानां रक्षाभरस्वीकारे
रक्षासङ्कल्पौ न स्त - लक्ष्म्यास्तु तावप्युपयोगविशेषौ - तौ चेद्विशेषणत्वे काविप्रतिपत्तिरित्याशयादाह
- ऐकरस्येति - सर्वकर्मसु सृष्टिस्थिति प्रलयस्वर्गदुर्गत्यपवर्गप्रमुखकृत्येषु - एको रसः
प्रीतिर्योस्तावेकरसौ । तयोर्भाव. ऐकरस्यम् - तत्सेवेते इतितज्जुषो एकशेषित्वाश्रयभूतयोः जायापत्योः
- शेषित्वैकरस्याभ्यां भरस्वीकरणरक्षासङ्कल्पवन्व श्रियः फलितम् - श्रुतम्, श्रीमच्छब्दस्वारस्यसिद्धं
विशेषणविशेष्यभावसंबन्धम् - कस्मान्देतोर्न रोचते - किं प्रमाणाभावात्? उतोपयोगविरहात्? नाद्य ,
श्रीमच्छब्दस्य श्रिय. अर्थसामर्थ्यस्य च 'அகலகிவ்வேன' इत्यादि मानसिद्धस्य प्रमाणसिद्धत्वात् -
नद्वितीयः 'सानो लोकममृतं ददातु । श्रियं दुहाना अमृतत्वमायन् ।

மூ - ப்ரதர்நாதி வித்யாஸு வேத்யே஽பி பரமாட்மநி | அசேதநவதிச்யாமசேதநச விசேஷணம் | இத்ய ப்ரபநிவித்யாயா-

(சா.தி) விசேஷணத்வமெங்ஙனே? என்ன இதுக்கு தூத்யாந் மருளிச செங்கிறார் ப்ரதர்நாதி - ப்ரதர்நப்ராணாதிவித்யைகளில் பரமாட்மா ப்ரா஧ான்யேநவேத்யனாயிருந்தானேயாகிலும் அசேதநமான ப்ராணாதினைப் போலே சேதநரான இन्द्रாதினையும் பரமாட்மாவக்கு விசேஷணமாக இச்சிக்கின்றோமிதே - அப்படியிங்கும் சேதநையான பிராட்டிககு விசேஷணத்வத்திலொரு தோஷமில்லைமென்று கருத்தது நி஑மிககிறார் - இத்யமென்று

(சா.ஸ்வ) கஸ்மான ரோசுதே? விசேஷ்யத்வ஑்ரஹணம் தூத்யாந்தார்த்தம் - ப்ரதர்நாதி - ஸ்பஸ்த இதினாலே ஑ுணவி஑்ரஹாதிவத் ப்ரபதிபிலும் விசேஷணத்வ கூடுமோ? எனறு பரஸ்பரவैஷம்யப்ரயுக்தசங்க்ளானிவர்தனமும சேதநஸ்ய விசேஷணத்வமும கூடுமென்று கருத்தது இத்யமிதி - இத்ய, ப்ரதர்நாதிவித்யாயாமிவ -

(சா.ப்ர) லக்ஷ்மியா பரஸ்வீகாரே ரக்ஷாஸங்க்ளத்பே சாங்க்ளாக்ரிக்ரமணே ஸ்வாதந்யேண ப்ரபதநாயத்வப்ரஸக்த்யா விசேஷணத்வ நஸ்யாதித்யத்ர ஁பாஸநே விஷயபூதானாமிन्द्रாதினா யதா ஸ்வாதந்யேண ஁பாஸ்யத்வமந்தரேணாந்ராதித்யாதிவித்யா ஸ்வசேதந பூதவி஑்ரஹாதினாமிவ விசேஷணத்வமேவ 'ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்வாமிந் | ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ - ஸ்ரத்த்யா தேவௌ தேவத்வமஸ்நுதே' இத்யா஁நுஸாரா஁ருணாநா லக்ஷ்மியாஸ்ச விசேஷணத்வமேவெத்யாஹ - ப்ரதர்நாதித்யாதிநா | நநு ப்ர஑வதா ஸத்யஸங்க்ளத்பத்வேந -

(சா.வி) தேவத்வம் க்ரீடநமஸ்நுதே | "திவி க்ரீடாதி" இதி ஁நாநிஷ்பந்நௌ தேவ ஸத்ய:- "ஆநாநிவாதா஑் ஸ்வத்யா ததேகம்" இத்யாதி ஸ்ருதிஸித்தமித்யர்த் - த்வமந்தரே பூவோந்நர஑்ரணத்யௌஸ்சஸத்யஸ்வரஸாவ஑ாதமிதி கேசித்த்யாஸ்ச஑்யு - சேதநஸ்ய விசேஷணத்வம் க்ருதாபி ந தூத்யமித்யத்ராஹ - ப்ரதர்நாதி - "ப்ரதர்நௌ ஹ வை தேவௌதாஸிரிந்ந்ரஸ்ய ப்ரிக்யம் ஁மாமௌப஑஑஑ாம்" இத்யார஑்ய ப்ரதர்நேந இந்ந்ரமுபேத்ய ஹிததமே பூதே மாமுபாஸ्वேதி ஸ்வௌபாஸநமுபதிஸ்தம் - தத்ர ஑ீவௌபாஸநஸ்ய ஹிததமத்வாஸம்஑வா஑்ரீவஸரீரகபரமாட்மௌஸநமேவௌபதிஸ்தமிதி ஑ீவஸ்வ விசேஷணத்வமிதி ஑ாவ:- இத்யமிதி" பத்யா ஸஹ த்ரமசாரிண்யா-

(சா.ஸ) அகலங்க்ளாமூததா஁தாரா஑்யௌதிஸ்மத்யமூதாவஹா "இத்யாதி஑ிம்மூலௌக்ரமணைஸ்சௌபயௌ஑ஸ்ய ஸித்தத்வாத் - நநு ந்யாஸவித்யாயா ஸ்ரிக்யௌ விசேஷணத்வம் சேதநத்வாதேவ நானுமந்யாமஹ இத்யத்ராஹ - ப்ரதர்நாதி | ப்ரதர்ந ப்ரதி இந்ந்ரேண "தம் மாமாயுரமூதமுபாஸ்வ" இத்யுக்தம் - தத்ர மாமிதி ஸ்வவிசி ஁பாஸநம் - ஆயுரிதி | ஆயு:ப்ராண இதி ஸ்வணாசசேதநவிசேஷரூபப்ராணவிசி஁பாஸநம் | அமூதமிதி ஸ்வேந ரூபேண ஑ௌபாஸநம் விஹிதம் - விசேஷ்யதயா வேத்யே பரமாட்மநி ப்ரதர்நாதி வித்யாஸ்வப்யசேதநப்ராணவதிந்ந்ர஁ரூபம் சேதநம் ச விசேஷணத்வேந வித்யாவேத்யமங்க்ளீகும்ஸ்தத்விஹ ஸ்ரிக்யௌ விசேஷணத்வே கிம் ஑ா஑கமிதி ஑ாவ | ஸ்வாத்மஸரீரகபரமாட்மௌபாஸநே சேதநஸ்ய ஸ்வாத்மநௌ விசேஷணத்வாந்ம஁வித்யாயா கார்யாவஸ்தே காரணாவஸ்தே ச ஁பாஸ்யே வஸ்வாதேஸ்சேதநஸ்ய விசேஷணத்வாதிசத்யேந தத்பராமர்த் - நநு தாஸு ஸ்ருத்யநுஸாராத்ப்ரஸித்த்யேந்ந்ர ப்ராணாதிௌ பரமாட்மாஸா஁தாரணத்ரமந்வயாநுபபத்யா ச இந்ந்ராதிவிசிஸ்தவிஷயிணீவித்யேத்யங்க்ளீகூதம் - ப்ரகூதே தந்நத்யமித்யத்ராஹ இத்யமிதி | இத்யம், பரத்கேஸு -

मू - तत्तन्मन्त्रानुसारतः । विभुः पत्न्या गुणाद्यैश्च विशिष्टो विषयोऽत्र नः ॥

(सा.दी) उक्तप्रकारத்தாலே - தத் தன் ம்ந்ரானுசாரத: - அத், ப்ரபத்திவித்யையிலும், - விபு., சர்வேஸ்வரன் - பத்ன்யா குணாத்தையிற் றி. | ச்ரீமந்நாராயணபதொக் தங்களான பத்னீகுணங்களால் விசிஷ்டனானவனே விஷயமாகிறான் தத்ரஹிதன விஷயமன்றென்றபடி - உத் த்ரமணங்கலில் உபாயத்வப்ரஸஜ்ஜாதி தர்க்கங்களால் அர்த்தஸ்யான்யதாக்கதன் தோயலாம் என்று ப்ரவ்மேவொக் த என்கிறார் -

(सा.स्वा) प्रपत्तिविद्यायामपि द्वयादितत्तन्मन्त्रानुसारतः पत्न्याः गुणाद्यचेतनैस्वविशिष्टप्रभुः । नः, शङ्करादिवद्वहिर्भावं विना रामानुजदर्शनप्रविष्टानामस्माकमिति एकदेशिनामपि कृपया ग्रहणम् - विषयः, वेद्यः என்று கருத்து இப்படி பிராட்டிக்கு இஸ்வரத்வோபாயத்வம் சொன்னால் 'एकश्चास्ता' इत्यादि श्रुतिविरोधं ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? ச்ரீய: ஜகத்காரணத்வே ப்ரஹ்மத்வம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? நிஐஹகர்த்ருகத்வம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? இஐபத்தியென்னில் பூரூபகாரத்வாபாவம் ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? ஆகையால் தர்க்கனுஐயத்தாலே ச்ரீய: உபாயத்வாதி சாஐகப்ரமணங்களை அந்யபரங்களென்று சொல்ல லேண்டாலோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார்

(सा.प्र) भरे स्वीकृते 'मोक्षयिष्यामि मा शुचः' इत्युक्ते लक्ष्मीकर्तृकभरस्वीकार रक्षासङ्कल्पयोरनपेक्षितत्वाद्भगवत्सङ्कल्पमन्तरेणास्या कार्यकरत्वानुपपत्तेश्च तस्या उपायत्वस्वीकारे वैयर्थ्यगौरवे प्रसज्येयातामित्यत्र 'नहि वचनविरोधे न्यायः प्रवर्तते' इति न्यायात् तर्कानामेवाभासत्वमिति तत्त्वत्रयाधिकारे वृथा निर्बन्धमाकाशु इत्युक्त -

(सा.वि) पत्युर्नो यज्ञसयोग "इति पतिकर्तृकयज्ञफलभोक्तृत्वाभावे पत्नीशब्दो हि लाक्षणिकः - पूर्व तत्त्वत्रयाधिकारे "सर्वावस्थैयिलும் சபத்னீகனாட்க் கொண்டு சர்வாவஸ்தாஸு பத்னீசாஹித்யமபிஐாய - தஹி த்ரைய்யம் பஐவதஸ்சமாஐகதரித்ரத்வாதிபஜ்ஜ்ஷச் ச்யாதிதி குதர்க்வாஐொ ந கார்ய:" இதி -

(सा.सं) प्रतिकैर्निर्निस्तेषु सत्सु - अत्र, न्यासविद्यायां - तत्तदिति - 'अनेनैव तु मन्त्रेण स्वात्मानं मयि निक्षिपेत्' इति नियमविधिबलात् विद्याकरणभूते तन्मन्त्रानुसारेण श्रियो विशेषणत्वेन विद्यायास्तद्विशिष्ट विषयत्वे सिद्धे सर्ववेदान्तप्रत्ययन्यायेन 'ओमित्यनेन द्वयरूपिणा इत्यादिवचनबलाच्च प्रणवकरणकेऽपि न्यसने "तया सार्धं जगत्पतिः लक्ष्म्या सह हृषीकेशः" इत्यादिना शेषित्वेन रक्षकत्वेन च आत्म हविरुद्देश्यमुपस्थापयदकारः उकारवाच्यलक्ष्मीविशिष्टमेवापर्यवसानवृत्त्या श्रीमच्छब्दवदुपस्थापयतीति श्रीविशिष्टस्यैव प्रपत्तव्यत्वेनान्ययासिद्धिः । अकारस्योक्तविधया लक्ष्मीविशिष्टोपस्थापकत्वाभिप्रायेण हि द्वयरूपिणेति द्वयधर्मातिदेशः । एवं मूलमन्त्रादिकरणके अपि नारायणादिशब्दापर्यवसानवृत्त्योपस्थापितो लक्ष्मीविशिष्ट एव सर्ववेदान्तप्रत्ययन्यायेन स्वरूपनिरूपकानन्दत्वादि धर्मविशिष्टवद्विषय इत्यभिप्रायेण तत्तन्मन्त्रानुसारत इत्युक्तम् - गुणाः, सौशील्यादयः - आदिशब्देन विग्रहसङ्ग्रहः नः, अकिञ्चनानां विभुः, उपायान्तरस्थाने स्थित्वा रक्षणसमर्थः - इत्थं विशेषणत्वप्रतीतिस्वारस्य -

மூ - இங்கு கெவலகூதர்க்கங்களைபிட்டு ப்ரமாணங்களை பாங்ககலாகாதென்னும் ம முனம்
சொன்னோம் ஆகையால் யதாப்ரமாண ஸ்ரண்யாபிபாயவிசேஷாநுக்ரணமாக விசிஷ்டமும்
உபேயமானாற்போலே விசிஷ்டமும் உபாயமாகக் குறையில்லை நாராயணஸ்தத்திலும்
சரணஸ்தத்திலும் தோற்றுகிற

(ஸா.தீ) இங்கு கெவலேதாதி - ப்ரமாணாவகமான ஸ்ரண்யாபிபாயவிசேஷாநுக்ரணமாக எட்டபடி விசிஷ்டம்
உபேயதயா ஸ்வீகரிக்கடபடுகிறது அட்டபடியே உபாயமும் விசிஷ்டம் ஸ்வீகார்யமெனக்கற்றா
ஆகையால் இதாதி ஸ்ரண்யாபிபாயவிசேஷமாவது? 'அநந்யா ஹி மயா சீனா பாஸ்கரண ப்ரபா யதா -
நிந்ய மதம்மம்மீணீத்யாதி - உபாயேக்யஹாநிஸத்யை பரிஹரிக்கற்றா நாராயணஸ்தத்திலும் இதாதி -

(ஸா.ஸா) இங்கு இதி । நத்வத்யாபிகாரததில் 'கூஸாநத்யாஸ்தந கெச்சிதகூஸாஸ்தந க்வீந ' இதாதிநா
சொன்னோம் எனருட்ட ஆனாலும் விசிஷ்டமும் உபாயமாகில் உபாயத்வ ப்ரஸாங்கோ?
அநந்யோபாயத்வமும் விருதிடாதோ? உந்நரணததில் விசிஷ்டோபேயநைபா ப்ராயாஹ்வவிருதி
மில்லாட்போலே விசிஷ்டமும் உபாயமாகக் குறையில்லைபெனன் அங்கு விசிஷ்டோபேயத்வ
பகவதபிபாயஸித்தமாகையாலே விருதிமில்லையே? எனனைவருளிச செபுகிறார் ஆகையால்
இதி - ஆகையால், விசிஷ்டோபாயத்வம் ப்ரமாணஸித்தமாகையால் யதாப்ரமாணமிதி - இங்குக்கும்
தம்மீணாககப்ரமாணததாலே இஷ்வரத்வோபாயத்வமும் சித்தமாகையாலும் விசேஷணவிசேஷயாவம்
சித்தமாகையாலும் இங்குமும் ஸ்ரண்யராகையாலும் விசிஷ்டோபாயத்வததில் குறையில்லை
பெனற்படி பகவதபிபாயமென்று நிர்देशியாதே ஸ்ரண்யஸ்தநிர்देशததாலே உபாயாபிபாய விவாதிதம்
- அபிபாயவிசேஷஸ்தத்தாலே இஷ்வரனுக்கு அஹப்ரதானபூத உபாயஸ்ச ஸ்யாமிதி ஸங்கல்பமும்,
இயம்ப்ரதானபூதா உபாயபூதா ச ஸ்யாதிதி ஸங்கல்பமும், பிராட்டிகு அஹம்ப்ரதானபூதா உபாயஸ்ச ஸ்யாமிதி
ஸங்கல்பமும் அய ப்ரதானபூத உபாயஸ்சஸ்யாதிதி ஸங்கல்பமும் அநாதிசித்தமாகையாலே ததபயஸங்கல்ப
விவாதிதம் । ஆனாலும் சேதணபூதான பிராட்டி விசேஷணமெனாரால் உபாயத்வ ப்ரஸாங்கோ?
எனனைவருளிச செபுகிறார் - நாராயணஸ்தத்திலும் இதி -

(ஸா.ப்ர) மித்யாஹ - இங்கு கெவலதர்க்கங்களை இதாதிநா - எவ் சோபாயத்வ ஸ்வீகார்யமுபேயத்வ வா
பரித்யாஜ்யமித்யாபிபேத்யாஹ - ஆகையால் இதாதிநா - எவ் தஹி மாமேகமித்யாதி உக்தோபாயேக்யவிருதி
இத்யாஸத்யக்ய யதா குணவிஹரூபவிசேஷணஸ்யேக்யவிருதித்வம் நாஸ்தி । எவ் லக்ஷ்மீரூப
விசேஷணஸ்யாப்யேக்யவிருதித்வம் நாஸ்தீந்யாஹ - நாராயணஸ்தத்திலும் இதாதிநா குணானா விஹஸ்ய -

(ஸா.வி) வூதா நிர்வந்தமாகாது, இத்யுக்தம் - ததேவ ஸ்மாஸ்யதி - கெவலகூதர்க்கங்களைபிட்டு இதி
நோபலதிதமித்யர்த்த - எவ் ச விசேஷணஸ்ய லக்ஷ்யா உபாயத்வானஜீகாரே விசேஷணத்வாஸித்த்யா விசேஷணத்வா
ந்யதானுபபத்யா உபாயத்வம் ப்ரஸாஹ்ய உபாயத்வஸங்கா வாரயதிநாராயணஸ்தத்திலும் இதி -

(ஸா.ஸ) பஜ்ஜகப்ரதர்க்கநிராஸப்தமாஹ । ஆகையால் இதி - 'மாமேகம் । ததேகோபாயதா யாத்தா ।
மாமேவ யே த்வமேவோபாயபூத' இதாதி ப்ரமாணேரூபாயேகத்வாவதாரணா லக்ஷ்மீவிசேஷணதா உபாயேக்யவிருதிநீத்யாஸத்யக்ய
குணாதேவிசேஷணத்வே஽பி யதா ந ததிருதிஸ்ததேஹோபிதி பரிஹரிதி - நாராயணஸ்தத்திலும் இதி

(सा.सं) पत्नीसंबन्धविशिष्टमाणाश्रय इत्युक्तिः मत्वर्थस्यापि संसर्ग प्रतियोगितया भानाभिप्रायेण -
उपायैक्यवादाः विशिष्टे वस्तुनि विशेष्यैक्यपरा इति भावः ।

மூ - विशेषणप्रयुक्तमायं विशेष्यத்துக்கு வருமேற்றத்தால் विशेष्यத்துக்கு वैगुण्यादிகள் வாராதென்று 'स्वतश्श्रीस्त्व विष्णोस्स्वमपि तत एवैष भगवान् त्वदायत्तद्वित्वेऽप्यभवदपराधीनविभवः । स्वयादीप्त्या रत्नं भवदपि महार्घं न विगुणं न कुण्ठस्वातन्त्र्यं भवति च न चान्याहित गुणम्' என்கிற ஸ்லோகத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது -

(சா.தி) நைரபக்யவிரோதத்தால் ஶ்ரீக்கு विशेषணत्वத்தைவிட்டால் உபாயत्वமன்றிககேயொழியும் स्वरूपायोग्यத்தாலே कार्यவாராமையால் स्वरूपयोग्यநையாகிற உபாயत्वமும் அபகிதமிறே श्रीசவந்தாபேஷையில் அஸ்வாதந்யாதி வாராதோ? என்னவருளிக் செய்கிறார் विशेषण प्रयुक्तैन्यादि - स्वतश्श्रीस्त्वमिति - भोश्श्रीस्त्व स्वतो विष्णो स्वमसि, स्वतश्शेषभूतैःமாகின்றாய ஆகையால் இந்த भगवान् த்வததீநர்ஹிமானு । ஆனாலும் அபராதீநவிभवனாகின்றானே स्वशेषभूताधीनार्ஹ்வை அபராதீந்யாதிததி भावः - இவஅர்த்தத்தில் दृष्टान्तத்தைக் காட்டுகிறார் स्वयेति - रत्नமான रत्नமானது स्वया दीप्त्या, स्वशेषभूतமான कान्तियால் महार्घமானாலும் विगुणं न भवति - अश्लाघ्यமாகாது, प्रतिहतस्वातन्त्र्यமுமாகாது

(சா.ஸ்வா) विवक्षितமாகில் உபாயமேகமென்னவொண்ணாது என்று கருத்து இப்படி विशेषणविवक्षै சொல்ல विशेषणाधीनமாக विशेष्यத்துக்கு किञ्चित्कारं வேண்டுமெய்யாலே विशेष्यभूतशरण्यனுக்கு स्वतस्सिद्धोत्कर्षवैगुण्यं வாராதோ? என்னவருளிக் செய்கிறார் - विशेषेणेतिस्वत इति । हे श्रीः त्वं विष्णोः स्वत एव स्वम् । शेषभूता । स्वतः स्वेच्छयैव । नतु जीववत्स्वेच्छां विना स्वरूपतश्शेषभूतेति भावः तत एव, तव शेषत्वादेव । एष भगवान् त्वदायत्तद्वित्वेऽपि स्वशेषाधीनऋद्धिकतया अपराधीन विभवः । तत्रानुगुणं दृष्टान्तमाह । स्वयेति । रत्नं स्वया दीप्त्या, कान्त्या महार्घं भवदपि न विगुणं अश्लाघ्यं न भवति - न कुण्ठस्वातन्त्र्यं, प्रतिहतस्वातन्त्र्यं च न भवति - अन्याहितगुणमपि न भवति - तद्वदत्रार्पाति भावः । இப்படி विशेषणप्रयुक्तानिशय வா -

(சா.ப்ர) निमित्ततया कस्यचिद्धर्मस्याङ्गीकारे घटशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्य घटशब्दार्थत्ववत्तस्याप्युपाय-शब्दार्थत्वस्य आवश्यकत्वात्तेनोपायैक्यविरोधप्रसङ्गः - तदनङ्गीकारे तूपायशब्दाप्रवृत्तेर्भगवत उपायत्वमप्रामाणिकं स्यादित्युभयतः पाशरञ्जुरिति भावः । नन्वेवं गुणविग्रहलक्ष्मी रूपविशेषणविशिष्टस्यैवोपायत्वे उपेयत्वे चाकारद्वयस्यापि विशेषणाधीनत्वाद्वैगुण्यमेव स्यादित्यत्राह - विशेषणप्रयुक्तमायं इत्यादि - एवं विशेषणप्रयुक्तातिशय -

(சா.வி) त्सर्वेश्वरत्वमित्युक्तम् - तत्र सिंहावलोकनेन परप्रयुक्तातिशयवत्त्वं स्यादित्याशङ्क्य स्वापृथक्सिद्धविशेष प्राप्तातिशयेन नपराधीनातिशयत्वमिति दृष्टान्तप्रदर्शनपुरस्सरपरिहारपरभट्टार्यश्लोक प्रदर्शयन् परिहारमाह । विशेषणप्रयुक्तमायं इति - स्वासाधारणरूपे -

(சா.சங்) शरण्यवैगुण्यप्रसङ्गमुखेन परोक्तां विशेषणत्वानुपपत्तिमभियुक्तं वचनमुखेन परिहरति - विशेषणप्रयुक्तमायं इति - स्वमसि, निरुपाधिकशेषभूता सर्वमङ्गलशेषभूतासि - त्वदायत्तद्वित्वेऽपि, त्वदधीनवैभवत्वेऽपि अभवदिति क्रियाया अविगुणमित्यादेशचान्वयः अन्याहितगुणत्व पराधीनविभवत्वम् -

ம் - விசேஷணத்தால் விசேஷ்யத்தக்கு வரும் அதிசயம் டோலே விசேஷ்யத்தக்கு ஸ்வரூபானுபந்தியான அதிசயமும் 'அனந்யா ரா஘வேணாஹ ஹாஸ்கரேண ஸ்ரஹ யதா' எனகிற தூஷாந்தத்திலே காணலாம் ஹாஸ்கரணுக்கும் ஸ்ரஹுக்கும் ஸ்வதஸ்சித்தமான தைஜஸ்வ டோலே இருவருக்கும் 'அனந்யாதினகல்யாணம்' எனகிறபடியே

(ஸா.தி) அந்யாஹிதகுணமுமாகாது - அப்படியே இங்குமெனகை நவீஸ்வரணுக்கு விசேஷணத்தால் வந்த அதிசயமொழிய ஸ்வரூபானுபந்தியான அதிசயமில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் விசேஷணத்தால் இத்யாதி அனந்யைதி - தூஷாந்தத்தில் ஹாஸ்கரணுக்கும் ஸ்ரஹுக்கும் ஸ்வதஸ்சித்தரூபானுபந்தாதிசயமும் அந்யோந்ய -

(ஸா.ஸ்வா) னென்று சொன்னால் விசேஷ்யத்தக்கு ஸ்வதஸ்சித்தாதிசயமில்லையென்றதாக ஸ்ரஸங்கியாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் விசேஷணத்தால் இதி | ஹாஸ்கரணைதி | ஹா: கரோதிதி ஹாஸ்கர: என்று ஸ்வதஸ்சித்தஸ்ரகாஷாவானான ஹாஸ்கரதூஷாந்தத்தாலே சித்தமென்று கருத்து இப்படி விசேஷணஹுதையான ஸிராட்டிக்கு ஸ்வதஸ்சித்தாதிசயமில்லாமையாலே 'அஸ்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜனகாத்த்மஜா' இத்யாதி நிர்देश கூடுமோ? ஸ்ரீயஸ்ஸ்வத அதிசயமில்லாமையாலே விசேஷ்யாதிசயகரத்வம் கூடாதே? கி.ஸ்ர ஸ்ரீய: ஸ்ரீ: - திருவுக்குந்திருவென்றும் ஸ்ரஸ்ப்ராதிசயாவஹத்வம் சொல்லுகிறது.வும் கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஹாஸ்கரணுக்கும் இத்யாதினா - அனந்யைதி - 'அனந்யாதினகல்யாணமந்யமங்ஜலகாரணம் | ஜகந்நிதான -

(ஸா.ஸ்ர) வத்வஸ்ய விசேஷ்யவैகுண்யாவஹ்வாஹவே஽பி தஸ்ய ஸ்வதோ஽திசயிதத்வம் ஸ்யாதித்யத்ர 'ஸர்வகந்த்ஸ்ஸர்வஸ: | அநந்நு ட்ரஹ்ய - ரஸோ வை ஸ: ' இத்யாதி ஸ்ரமானசித்த ஸ்வரூபஸ்யாதிசயிதத்வம் வேதோஸ்ரஹ்யாணஹுதே ஸ்ரிராமாயணே ஸோதாஹரணமுத்தமிதி ததேவாஹ - விசேஷணத்தால் இத்யாதினா - ஸ்ரஸ்ப்ராதிசயகரதயா ஸ்ரமானேஸு நிர்देशாஹுதோஹயோஸ்ஸ்வதோ஽திசயிதத்வமித்யாஹ - ஹாஸ்கரணுக்கும் இத்யாதினா -

(ஸா.ஸ்ர) ஸ்வஸ்யாதிசயவத்வென ஸ்ரார்தானமஹிமவத்வமிதி ஹாவ - நநு ஹகவதோ கிம் ஸ்வதோ஽திசயோ நாஸ்தீத்யத்ர அஹ - விசேஷணத்தால் விசேஷ்யத்தக்கு வரும் இதி - ஸ்வதஸ்சித்தாதிசயஸ்ய ஹாஸ்கரஸ்ய ஸ்ரஹவே ஸ்வதஸ்சித்தாதி சயஸ்ய ஹகவதஸ்தாதூஷபத்யாப்யதிசய இதி ஹாவ: - அயமர்த்ஹோ஽ஹிரூப எவாஹ்ரணென த்யுத்யத்ர இத்யாதிஷ்விவ அயோகவ்யவக்ஷேதமாந்ரேணாப்யர்த்ஹோபபத்தௌ ட்ரஹுஸ்ரமானவிருத்தான்யயோகவ்யவக்ஷேதஸ்ய கல்பயிதமுஹக்யத்வாதிதி தநுஸ்லோக்யதிக்காரே஽ப்யுத்தம் - 'அனந்யாதினகல்யாணமந்யமங்ஜலகாரணம் | ஜகந்நிதானமஹ்ந்ஹ் ஹ்ந்ஹ் வந்நாமஹே மஹ' இதி ஹ்ந்ரகரூதலக்ஷமீகல்யாண ஸ்லோக: - அனந்யாதினகல்யாணமஹ்ந்ஹ் ஸ்வதஸ்சித்தாதிசயவதித்யர்த்: | அஸ்ரமேயமிதி - யஸ்ய ஸா 'ஸீதாயாஸ்சரிதம் மஹ' இத்யுத்தஸ்ரஸித்தமஹிமா ஜனகாத்த்மஜா யஸ்ய ஸ்வயம் தத்தேஜ: தஸ்ய தைஜ: அஸ்ரமேயமஸ்ரிக்ஷேதம் - ஸ்வதோ஽திசயவதோ ராமஸ்ய ஜனகஜாயோகரூதத் தைஜோ஽நிவார்யமித்யர்த்: - அனந்யா ரா஘வேணைதி - ரா஘வஸ்த்ந்நென -

(ஸா.ஸ) விசேஷணாயத்தாதிசயயோகித்வம் யதி ஸ்வதோ஽திசயஸூந்யஸ்யாத்ததா ஸ்யாத்வைகுண்யம் - ஸ்வதோ஽ப்யதிசயவதோ ந தக்ஷக்ஷாலேஸோ஽பீத்யாஹ - விசேஷணத்தால் இதி - காணலாம் இதி - ஸ்வதோ஽திசயவான் ஹி ஸ்ரஹாய்யதிசயவான் தூஷ: - நஹி ததோ஽ஸ்தி ஹாஸ்கரே வைகுண்யஸங்க்ஷேதி ஹாவ - தஹி ஸ்ரஸ்ப்ராதிசயாவஹத்வென ஸ்ராகிநானா வ்யபதேஸ: கதமுபஸ்ரஸ்யாதித்யத்ரஹ - ஹாஸ்கரணுக்கும் இத்யாதினா

மூ - ஸ்வभावஸிद्धகल्याணதௌடாலே 'அப்ரமேய ஹி தத்ஜோ யஸ்ய சா ஜனகாட்மஜா' என்றும் 'தவ ஸ்ரீயா' என்றும் 'உன்திரு' என்றும் 'ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ' என்றும் 'திருவக்ஞம் திரு' என்றும் அந்யோந்யாதிஸயாவஹங்களாக விஸேஷணவிஸேஷ்யங்களை நிர்देशிக்கிறதற்குக் குறையல்லை -

(சா.தொ) விஸேஷணவிஸேஷ்யभावஜனிடாதிஸயமுண்டாகிறார் டோலென்கை இஸஸ்வதஸ்ஸிद्धாதிஸயமே அந்யோந்யாதிஸயாவஹமாக நிர்देशிக்க நிமித்தமென்கிறார் அப்ரமேய ஹீத்யாதிபால- அப்ரமேயஹி தத்ஜ:, சர்வோக்ஷா ஜனகாட்மஜா யாஸ்மத்ஞ்ஞேஷமூதா - இத்தால் விஸேஷ்யத்துக்கு விஸேஷணாநாதிஸய சிद्धம் - தவஸ்ரீயா என்று விஸேஷணத்துக்கு அதிஸயாவஹத்வம் சிद्धம் - உன்திரு என்று விஸேஷணமதிஸயாவஹமாக நிர்देशம் - ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ என்று விஸேஷ்யமதிஸயாவஹமாக நிர்देशம் ஸ்ரீமக்ஷ்ணத்தக்கு விஸேஷணபரத்வம் -

(சா.ஸ்வா) மத்வத்வத்வத்வம் வந்தாமஹே 'இதி லக்ஷ்மீகல்யாணதத்தில் நான்டீஸலோகம் ஸ்வதஸ்ஸிद्धாதிஸய- வஸ்துக்களுக்கும் குணதர்மிभावத்தாலே பரஸ்பர க்ருதாதிஸயभावக் கூடுமென்று கருத்து ஆனாலும் க்ரியாந்வயித்வரூபவிஸேஷணத்வம் பிராட்டிகளுக்குக் கூடுமோ? ஆத்மஹவிஸ்ஸமர்ப்பணரூபக்ரியையில் உதேஸ்யகாரகத்வம் விஸேஷ்யத்துக்கு உபபந்நமானாலும் விஸேஷணத்துக்கு உபபந்நமோ? என்னவருளிச செட்கிறார்-

(சா.பர) உன்திரு, தவ ஸ்ரீ' । திருவக்ஞம் திரு ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ - நநு லக்ஷ்மீயா உபாயத்வே பரந்யாஸஸ்ய தாப்ரத்யபி கர்த்வயத்வாஹ்வதி பரந்யாஸானந்தர் லக்ஷ்மீவிஸய பரந்யாஸஸ்யாப்யநுஷானே 'சக்ருதேவ ஹி ஸாஸ்த்ரார்த் க்ருதோஸ்ய தாரயேந்நரம்' இத்யாதிவிரோதஸ்யாதித்யத்ர யதா 'ஆஸ்ராவீஷ்ணவமேகாடசகபாலமீந்ந்ராஸ்ரமேகாடசகபாலம்' இத்யாதிஸு சமஸ்தபதொபரிஸ்திததத்வதேநாஸ்ரேவிஷ்ணொரஸ்ரேரிந்ந்ரஸ்ய ச பரஸ்பரவீஸிஷ்டத்வேநீவீகஹவிரூதேஸ்யத்வம் - ததா 'அகாரேணோஞ்யதே விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேஸ்வரொ ஹரி । உஹ்நா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீரூகாரேணோஞ்யதே ததா । மகாரஸ்து தயொடாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்' இத்யாதி ஸ்ருதிபிறுமயொதேஸேன ஷேஷத்வவிதானாத் 'லக்ஷ்மீயாஸ்ஸமஸ்த் சித்தசித்ஸ்வரூப வ்யாப்ய ததீஸஸ்ய து சாபி சர்வம் । ததாபி சாஹாரணமர்மாஸித்வம் ஸ்ரீஸ்ரீஸயொத்வீ ச சதீகஸேஷி' இத்யுக்த்யா லக்ஷ்மீநாராயணயொ: பரஸ்பரவீஸிஷ்டத்வேன ஷேஷித்வாவகமாத்ந்ர ஸ்வரூபபரஃபலானாப் ததீயத்வானுஸந்நானரூபபரந்யாஸஸ்யொமயொதேஸேநானுஷானஸம்பவாந்நசக்ருதவிரோத இத்யாஹ -

(சா.வி) சீதாயா உத்கர்ஷ உக்த: அப்ரமேயம் ஹி தத்ஜ இதி சீதாயொகேந ராமஸ்யொத்கர்ஷ உக்த: । தவ ஸ்ரீயேதி, மணெ: ப்ரமேதி வதயந்நிர்देश: - ததஸ்தஸ்யாஹிஸயாவஹத்வம் । உன்திரு, தவ ஸ்ரீரித்யர்த்: । ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ:, ஸ்ரீயொஹிஸயாவஹ' அத்ர பகவதொ லக்ஷ்மீயதிஸயாவஹத்வமுக்தம் - திருவக்ஞம் திரு, ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீ: நிர்देशிக்கிறதற்கு நிர்देश்யமானத்வஸ்ய குறையில்லை, ந்யூனதா நாஸ்தி-உமயொரபி ஸ்வதஸ்ஸிद्धாதி -

(சா.ஸ) பரஸ்பராதிஸயாவஹத்வமபி ஸ்வாभावிகம் - விஸேஷணவிஸேஷ்யभावொஹி ஸ்வாभावிக: ந ஹி தயொரந்யொந்யொஞ்ஞேடகரதேதி பாவ: । நந்வஸ்து விஸேஷணத்வம்ததாபி நொபாயத்வசித்தி: - ஆத்மஹவிஸ்ஸமர்ப்பணப்ரதிஸப்தித்வாபாவேதசித்தே, தத்வம் சாஸ்ரயபதே ஷேஷித்வபதாந்நிரூபகபதே ஷேஷித்வபதாந்ந்ர சமர்ப்பணயொகபத்யாஸபவாத் - க்ரமேண சமர்ப்பணெ சமப்ராஹாந்யாஹிஸேஷணத்வொஞ்ஞேதேந ச ந சம்பவதீத்யத்ராஹ -

(सा.स) श्रुतिबलकृताऽयं इति - 'अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्वलोकेश्वरो हरिः । उद्धृता विष्णुना लक्ष्मीरुक्कारेणोच्यते तथा । मकारस्तु तयोर्दसि इति प्रणवलक्षणम् - अस्येशाना' इत्यादीनीह श्रुतिशब्दविवक्षितानि । द्वौ च सदैक शेषात्येतद्गवच्छास्त्रवचनम् । यथा अग्राविष्णवोरेकदेवतात्वेन युगपदेकहविः प्रतिसंबन्धित्वं तथेहापीति भावः - तर्हि

மூ - தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு' என்கிறதற்கும் இதுவே
தாத்பர்யம்-

(சா.தி) டாழ்வார் முதலானார் दिव्यसूक्तிகளிலும் एकपदप्रयोगமும் विशेष्य
प्राधान्याभिप्रायத்தாழ்வொன்கிறார்- தாமரையாள் கேள்வன இत्यादिடால் ஒருவனையென்று
एकशब्दप्रयोगम् -

(சா.ஸ்வ) ஁நாகத முணாவென்று एकशब्दத்தாலும் अवधारणத்தாலும் पनिमात्रविषयकज्ञानமே
तत्त्वज्ञानமென்று டொடகைடாழ்வார் प्रभृतிகள் सूक्तिக்கு गति எது? என்னவருளிச செய்கிறார்
தாமரையாள் इति -

(சா.பு) पुरुषार्थे दिव्यसूरिभिस्सावधारण भगवत एवोपायत्वप्राप्यत्वोक्तेः तद्विरोधस्यादित्याशङ्क्याह ।
தாமரையாள் இत्यादि - पद्मालयाभर्तारमेकमेव भक्तिप्रपत्तिरूपं ज्ञानं परिपूर्णानुभवश्च
विषयीकुर्यादित्यर्थः । केवल भगवत उपादाने शक्येऽपि लक्ष्मीवैशिष्ट्यबोधकपदोपादानात्तत्रापि
विशिष्टस्योपायत्व विवक्षितमित्येकशब्दोऽपि तद्विषय इति तदव्यतिरिक्तमेवावधारणव्यवच्छेदम् - अन्यथा
'தாமரையாள் கேள்வன இत्यுக்தி வைய்யா'இதி भावः । "एतस्य वाक्षरस्य - अमृतस्यैष सेतुः तमेवं
विदित्वामामेक - तमेव चाद्यम्" इत्यादि प्राधान्योपदेशैक्योपदेशयो. प्रकारान्तरेण निर्वाहिमेव -

(சா.வி) व्यतिरेकाभ्या डाब्बिसर्गबिन्दादिगम्यत्वेन प्रातिपदितार्थत्वाभावात् स्त्रिया अप्यधिकार इति
प्रसाध्य स्वतो वस्तुवचनादैककर्म्य स्यादिति तदनन्तराधिकरणे कि दम्पती पृथग्यजेयाताम् सहेति
चिन्तायामाख्यातोपात्तसख्याया गुणभूतोपादेयकर्तृगामित्वेन विवक्षितत्वादेकैकशः प्रयोगे प्राप्ते सहैव
यजेयाताम् - तथा हि कर्मसमग्रं भवति - इतरथा परस्परकर्तृकाज्यापेक्षणादिलोपाद्वैगुण्यं
स्यादतस्सहप्रयोगस्ससृष्ट द्रव्यत्वाच्च न पृथक् यष्टृत्व परस्पर सापेक्षयोरिवाग्नीष्टोमयोर्देवतात्व दम्पत्योः
कर्तृरूपैक्यादग्नीष्टोमौ देवतेतिवत् एकवचनप्रयोग इति सिद्धान्तितम् - यजमानशब्देन कर्तृज्ञानं
तत्तवात्कर्तृत्वस्यैकत्वाद्विशिष्टनिष्ठैककर्तृरूपवाचकैकवचनान्ते एकत्वसामानाधिकरण्येन एको यजमान
इति व्यपदेशोऽपि पत्नी सङ्गः पत्युः प्राधान्यात्पुल्लिङ्गनिर्देशः - तन्न्यायेनेहापि सहान्वयाभावे क्रीडाविरसा
स्यात् - अतस्सहान्वये सति शेषित्वोपायत्वकर्तृत्वादेकत्वनिर्देशः - पत्युः प्राधानत्वात्पतिमात्रवादकपदेन
निर्देश इति - தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வும் தாமரையாள்
கேள்வன், பद्மாலयाभर्तारम् - ஒருவன் एकமேவ - நோக்கும், विषयीकुर्वत् - உணர்வு, ज्ञानम् -
என்கிறதற்கும் இत्यுக்திप्रकारस्यापि இதுவே தாத்பர்யம் இடமேவ தாத்பர்யம் - विशिष्ट्यैक्यावगाहित्व
एव तद्व्यतिरिक्तमेवावधारणव्यवच्छेदम् एव यागतन्न्यायेन प्राधान्यैक्य -

(சா.சி) தாமரையாள், कमलालयावल्लभमेकमेव यद्विषयीकरोति तदेव ज्ञानमित्यर्थः. இதுவே, यथा
दपतिकर्तृकेऽपि यागे पतिप्राधान्यात्तत्रैकत्वव्यपदेशः । तद्वत् ஒருவனையே இत्यுக்திரूपபற்றைய்யர் एव ।
ननु लक्ष्म्याश्शेषित्वादुपायत्वे ताभ्यां कारणत्वमपि स्यात् - तदुपयुक्ताश्च गुणाः पृथगेवास्या
अभिधेयास्स्युरित्यत्राह -

(सा.स) निरूपितार्थप्रयुक्तं प्रासङ्गिकं च निरूपयति - ஆகையால் इति - प्रमाणसप्र

மூ - விஷ்ணுபத்னீத்வ சுப்ரதிஸ்திதமாகையாலே லயஹோர்ச்சனங்களிலே ப்ரவூத்ரராத் அநந்யப்ரயோஜனரான முமுக்ஷுக்களுக்கும் காம்யப்ரதானமான ஹோவத்ரூபத்தில்போலே மானுத்வாத்யுபாதிக்கமான ப்ரணாமாடியாசார நுகளுக்கும் குறையில்லை இப்படி மத்யஸ்தத்ரஹ்யாலே ப்ராமாணிகார்த்தங்கள் தோற்றச செடதே பற்றினது விடாதொழியில் -

(சா.ரீ) ப்ரராட்டிகக்கு அதிகாரார்ச்சனார்த்தமான ரூப காம்யப்ரதானமாகிருக்ககூட ஹோர்ச்சனரூப ஹோக்ஷப்ரதானமாகிருக்கமெனது ஹோவத்ரூபாஸ்சித்ரம் - இதே இரணந்ரூப மூட பந்யார்ச்சிதமெனது. தத்ரஹிதமெனதும் த்விவிதம் - ஹோவாத்ரூப ரூப மூட த்விவிதம் - காம்யப்ரதானமெனதும் ஹோக்ஷப்ரதானமெனதும் - காம்யப்ரதான மதனஹோயாலாதி - ஹோக்ஷப்ரதான ராமகூஷ்ணாதிர்ரூபம் - பந்யார்ச்சிதமான காம்யப்ரதானாதிக்காரார்ச்சனரூபத்தில் இருவராககூட ப்ரீக்ஷக்ஷமாமைமகால விஷ்ணுபத்னீத்வ, விஷ்ணுமஹித்யமெனதாடி சுப்ரதிஸ்திதமாகையால ஹோக்ஷப்ரதானமான லக்ஷ்மீஹோர்ச்சனரூபத்தில் ப்ரவூத்ரரான அந்யப்ரயோஜனரான முமுக்ஷுக்களுக்கும் காம்யப்ரதானமான ஹோவத்ரூபத்தில் போல மானுத்வாஸ்சித்யுபயுக்தமான ப்ரணாமாடியாசாரத்துக்கு விரோதமில்லையெனதாடி இப்படி பாகிரகக -

(சா.ஸ்வ) பாரார்த்தத்தாலே அதிகாரார்ச்சனரூப தனித்தோயில் நாதசியார் - லய, திருமாராபிலே வித்யமான ஹோரூபம் । ஹோ, பகதத்தில் வித்யமான நாதசியார இப்படி ப்ரமாணங்களிலே அர்த்தநிர்நய தேவரீர டணணினாலும் லோகாசார்யப்ரஹ்மிகளுக்கு இப்படித் தோற்றமாமைமகாலம் அந்யதாவாகத் தோற்றி நிவந்தங்களிலே நிவந்தமாகையாலும் ஜாயாப்ரஹ்மிகள வ்யாఖ்யானத்தாலே அந்யதா தாத்ய சொல்லலொண்ணாமையாலும் உபலக்ஷணபத்ரத்தை விடக்கூடுமோ? எனனவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இதி - மத்யஸ்தத்ரஹ்யாகத் தோற்றினதுவும் அதஸ்வமாகில் ஷக்ஷராதிக்குத்ரஹ்யாஹ்யபத்ரம் உபாதிக்க -

(சா.ப்ர) ஸ்வோக்தப்ரகியானஜ்ஜாகாரே வாதிக்கமாஹ । இப்படி இத்யாதினா ப்ராமாணிகேந்யாதி - ப்ராமாணிகார்த்தப்ரதிநாதிபி ஹாஹிதஹாஹிதாயா மிதமித்யர்த்த தஸ்மாந்ஸ்வோக்த ப்ரகாரேநீவானுஸந்தான சாத்விகானா -

(சா.வி) ப்ராமாணிகார்த்த தோற்றச செடதேயம் ப்ராமாணிகார்த்தப்ரதிநாதிபி பற்றினது விடாதொழியில் ஹ்ரீதஸ்யாபரித்யாஹே । ஸ்வப்ரதிஜானநிவாஹார்த்த ஹாநுவத்யுபயுக்தமர்ஜன ப்ரதி வோதநாய கர்ணபர்வணி -

(சா.ச) தாயோபபதிபிர்லக்ஷ்யாஹ்ஷோஷித்வாதிசமர்த்தநாதித்யர்த்த காம்யப்ரதானத்வ, ப்ரலாந்ரப்ரதானத்வம் - அர்ச்சன த்விவிதம் । 'கேவலேந நு யாஹேந பூத்யஹ்மீதேந நாரத । பூஜன கமலாதிநாமதிக்காராபிதஸ்துச ।' கேவலேந, ஹோவத்ரஜ நாஸந்தேந - 'ஹ்ருதயாதிபு சாஜ்ஜேஷு லாஜ்ஜன கமலாதிக்கம்' இத்யாஹ்ய, 'நதேஹஸஸ்திதாஸ்சர்வே பூஜநாயா: க்ரமேந து । பரிவார விநாமந்நை: ஸ்வைர்வர்த்தாதிபிர்லக்ஷ் - அலயார்ச்சனமேதத் சங்க்ஷிப சர்வசித்ரீதம் - மந்நராடகர்ணிகாமத்யே லக்ஷ்யாடியா: கேசராதிபு - சாகாரா கேவலாஸ்சர்வே யத்ர சா ஹோக்சஜிநா' இத்யாதிக்கமிஹானுஸந்தேயம் । நந்நந்யப்ரயோஜனஸ்ய காம்யப்ரதானே ப்ரணாமாடிய கத்யுபயுக்தம் இந்யேநத்ரஹ்யானேந பரிஹரதி । காம்யப்ரதானமான ஹோவத்ரூபத்தில் போலே இதி । எவ சவந்தவிசேஷகூண விசேஷலக்ஷ்மீசவந்தநிவந்தநாஜ்ஜாபரிஹாரேஹி யுக்த்யந்தரேரமமர்த்த சாஹயாமிதி வதந்த ப்ரத்யாஹ - இப்படி இதி - பூர்வஹ்யஸ்துதத்வாதேவ ஹேதுநா ப்ரமாண -

(सा.स) विरोधादिक द्रष्टुमपि तस्य न कार्यकरं सद्वदपूर्वश्रुतं धर्माणामिति - धर्मतत्त्वनिर्णयासमर्थ इत्यर्थ - सन्देहान्, सन्देहविषयार्थान् । सिद्धान्ता वासितानां- विभ्रान्तानि, विपरीत प्रवृत्तिमन्ति - इन्द्रियाणि मनः प्रभृतीनितान्येव वाजिनोऽश्वाः येषां ते तथोक्ताः - என்கிறுதனையும், சுவந்தயொக்தனரகபதன ச்யாதित்யर्थ. तर्हि कैः प्रमाणैः केन प्रकारेण सिद्धोपायस्वरूपमनुसन्धेयमिति जिज्ञासां शमयन्नुपपादितमर्थं निगमयति - ஆகையால் इति - गाढोपगूढतोपपादकमेकशेषित्वத்தாலும் इत्यादि एकशेषित्वादौ प्रमाणं नानयोरित्यादि - विमर्शः, विचारः - सिद्धोपायत्वस्य भगवदसाधारण्यसिद्धये सोऽपि ज्ञानशक्ति -

(சா.தி) நானயோर्विद्यते என்றும் யथा सर्वगतोविष्णு என்றும் ஶேஷித்வே ப்ரமாணம் அஸ்யா தேவ்யா மனஸ்தஸ்மின் என்று. ஏகாபிபிராயத்வத்திலும் பரஸ்பரபிராவண்யானிஸ்யத்திலும் வ்யாபகாவதிஸஸ்லேஷாந் என்று. ஸ்வரூபாடிகளில் பৃதக் ஸிஹிரஹிஸபந்நவிஸேஸத்தில ப்ரமாணம் - ஸந்நாபி ஸஸிலிஶ்வ ஸொஹலுகிறது. காஹிபௌடானி என்று. ஶ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஸிஹிபாப்யஸந்நாஸ்யத்வத்தாக கார்டுகிறார் -

(सा.प्र.) ननु उपायत्व नाम किञ्चित्साध्य प्रति कारणत्वम् - तच्च पूर्ववर्तिनः पूर्ववर्तित्वं च सिद्धस्यैवेति भक्तिप्रपत्त्योरप्युपायत्वात्सिद्धत्वमेवेति भगवान् सिद्धोपायभक्तिप्रपत्ती साध्योपाय इतिविभागे नोपपद्यत इत्यत्र सिद्धत्वसाध्यत्वविभागप्रयोजकं दर्शयन् साध्योपायस्योप-

(सा.स) करुणा श्रोविशिष्ट एव सिद्धोपाय इति सिद्धोपायत्वव्यपदेश प्रयोजकमाह -

(सा.स) समस्तेति । पूर्वसिद्धत्वात् , पुरुषकृते पूर्वमेव सिद्धत्वात् इमं श्रीविशिष्ट दयाविशिष्ट च - साधकस्येत्यनेन ज्ञानशक्तिमत्ता विवक्षिता । अथ प्रपत्यादेस्साध्योपायत्वव्यपदेशप्रयोजक प्रयोजनं चाह - भक्तीति । प्रभृतिशब्देन उपासनाप्रपत्तिभेदा यजनादयश्च विवक्षिता - तत्तत्फलार्थिपुरुषकृतिसाध्यत्वात्साध्योपायत्वम् - भगवद्दर्शीकरणप्रणाढ्याफलसाधनत्वादुपायत्व चेति भाव नन्वनाद्यनन्तमहापराधमूलनिग्रहसङ्कल्पयुक्तलीलाप्रवाहे प्रबले सति कथं साध्योपायेन तद्वशीकरणम्? कथं वा सत्यसङ्कल्पस्य सङ्कल्पास्सार एवैतान् भ्रामयेयमित्यादि रूपास्तेन निवर्तनीया इति शङ्काद्वय श्लोकद्वयेन परिहरति साध्योपायोत्तरद्वेण लीलाप्रवाहाभिभावकशक्तिरेव तरङ्गशब्देन विवक्षिता । उद्धतस्तरङ्गो यस्य स उत्तरङ्गः । साध्योपायानुष्ठानाद्भूतशक्तिकेन कारुण्यप्रवाहेण लीलाप्रवाहा

(सा.म) निरोधानुगुणप्रकर्षवैतैत्यर्थं यथा समुद्रस्य चन्द्रोदयानन्तर उत्तरङ्गस्य नदीप्रवाहनिरोधकत्वमिति भावः । तेनैव, कारुण्यप्रवाहेणैव - अपि शब्दोविरोधसूचकः । यद्यपि स्वतन्त्रस्य सङ्कल्पास्सत्याश्च, तथापि स्वकैङ्कर्यनिरोधकत्वात्ते सर्वेऽपि मोक्षप्रतिबन्धकास्सङ्कल्पकार्यलोलाप्रवाहो लायन्ते । स्वकैङ्कर्यनिरोधकत्वादिति हेतुना शेषिण इति पदाभिप्रेतं विवृतम् - नहि स्वाभिमततमातिशयलाभप्राप्त्यशेषीनिरोधयतीति भावः । यथा महाप्रवाहेण सैकतास्मेतवो नश्यन्ति नथेत्यर्थः । नन्वन्यव्यतिरेकाभ्यामाध्योपायस्यैव प्राधान्ये सामान्यकारणस्य भगवतः प्रधानोपायत्वकथमिदं न्येत्यत्राह - प्रसादनस्येति - प्रसादजनकस्येत्यर्थः शास्त्रायेऽपि, शास्त्रविहितेऽपि - कर्तृत्वं, प्रसादनरूपप्रपन्त्यादिनिष्पादनानुगुणकृत्याश्रयत्वम् - फलप्रदानसङ्कल्पाश्रयत्वञ्च - अव्यवधानं, साक्षात्फललभकत्वम् - आदिशब्दात्तिथरत्वसर्वशक्तित्वादि सङ्ग्रहः । ननु साध्योपायत्वेन प्रपत्त्यादरणे 'त्वमेवोपायभूतो मे भव' इत्युक्तसिद्धोपायै कनिष्ठाहीयेतेत्यत्राह - स्वतन्त्रेति - भक्त -

(सा.सं) व्यावृत्तये स्वतन्त्रपदम् । विभौ, शेषिणि-स्थितिः, त्वमेवोपाय इति धीरूपा निष्ठा । क्षणात्, प्रपत्त्यनुष्ठानक्षणादूर्ध्वम् - स्वयत्नविरतिव्यक्त्यै । यदर्थं सा तदर्थं स्वव्यापारनिवृत्तिख्यापनाय - ननु प्रपत्तिमपि परित्यक्तुमिति भावः - विशेषतः, असाधारण्येन - प्रोक्ता, पूर्वैरिति शेषः । अत एवातिप्रसङ्गोऽपि परिहृत इति - सिद्धोपायैकनिष्ठा सन्निवेशं दर्शयति अत इति । फलविशेषमुद्दिश्यैव न्यस्तभरत्वादित्यर्थः - तेन भगवदाराधनगुरुशुश्रूषाद्यकरणं न प्रसक्तमिति भावः - सिद्धोपायत्वेन स्वीकृतस्य भगवतो रक्षणकाल प्रतीक्षत इत्यर्थः । ननु ब्रह्मणः प्रधानोपायत्वमस्ति चेत्सिद्धोपायैकनिष्ठतया तत्प्रतीक्षणमुचितम् - तदेव नास्ति । मानाभावादित्यत्राह - प्रपत्तेरिति - प्रपत्तेरित्येतद्व्यक्षणादि चतुष्केऽप्यन्वेति - लक्षणे, 'अनन्यसाध्य' इत्यादि लक्षणवाक्ये -

म् - पूर्वसिद्धस्य देशादेर्धर्मत्वं यद्वदिष्यते । एवं तत्त्वविदः प्राहुः कृष्णं धर्मं सनातनम् ॥ ॐ सिद्धोपायं रहस्यत्रय^{कृती}ल प्रथमाक्षरादिस्थान^{ங்கனி}ले अनुसन्धेयम् -

(सा.दी) पूर्वैति - 'ये च वेदविदो विप्राः' என்று ஸ்லோகार्थं प्रत्यभिज्ञापित^{மா}கிறது

अनुग्रहान्छिद्य पत्युस्तन्मूलान्यर्वाक्षणात् । सत्संप्रदायसिद्धेश्च तत्त्वज्ञानोदयो भवेत् ॥ १ ॥
गुरुपारम्परी प्राप्ततत्त्वार्थावगतिर्गुरो । सत्संप्रदायसिद्धिस्त्याच्छिष्यस्यावहितस्य तु ॥ २ ॥
प्रामाणिकार्थापहृतिर्द्विविधा दुष्टवादिनाम् । एका विभृत्यपहृतिस्त्याद्विभृति -

(सा.स्वा) स्थानापन्नत्वापरपर्यायम् अस्य उपायो भवेयमित्याकारकसङ्कल्पवत्वरूपमुपायत्वम् अत्यन्तोत्कृष्टावहमाकारं प्रामाणिकமென்று கருதது ததர்த்தமாகவே இங்கு நிரதிசயோத்கர்ஷாவி
ब्रह्मशब्दमूमा उपायत्वशब्दमूमा प्रयुक्तमெனறபடி இங்கு श्रीமதி ब्रह्मणि என்று विवक्षितम् -
'श्रीमतः पूर्वसिद्धत्वात्सिद्धोपायमिमं विदुः' इत्युपक्रमादकिञ्चनं प्रति शरण्यस्य
उपायान्तरस्थानापन्नत्वरूपाकारान्तरमुण्डा^{கி}ல் सर्वसाधारणसिद्धोपायत्वाकारे प्रमाण^{மு}ணம்மா?
'कृष्णं धर्मं सनातनं' इत्यादिकं प्रमाण^{மெ}னனில் धर्मशब्द क्रियावाचि^யனன்றோ?
सिद्धोपायवाचि^யனன்றோ? என்னவருளிச செபகிறார் पूर्वसिद्धस्येति - देशादिक^{ளு}ககு
लौकिकश्रेयस्साधनतया धर्मत्व^{பே}ரால் शरण्य^{னு}ககும सिद्धोपायत्वरूपधर्मत्व^{பிர}ामाणिकமென்று
கருத்து -

(सा.प्र) भगवतस्सिद्धरूपस्य कुनिसाध्यत्वाभावाद्धर्मत्वानुपपत्तेस्तस्योपायत्वमौपचारिकमेवेत्यत्रालौ
किकश्रेयस्साधनस्यैव धर्मत्वान् - 'द्रव्यक्रियागुणादीनां धर्मत्वं स्थापयिष्यति' इति भट्टाचार्योक्तद्रव्यक्रियागु
णादिवत्सिद्धस्वरूपस्यापि भगवतो धर्मत्वं मुख्यमेवेति नोपायत्वमौपचारिकमित्यभिप्रयन्नाह
पूर्वसिद्धस्येत्यादिना - एवं सिद्धोपायशोधनस्य रहस्यत्रयप्रतिपाद्यत्वमाह ॐ सिद्धोपायमित्यादिना ।

(सा.वि) चोदना लक्षणार्थो धर्म इति कृतिसाध्यस्यैव धर्मत्वाद् भगवत उपायत्वमौपचारिकं स्यादित्यत
आह - पूर्वसिद्धस्येति । 'द्रव्यक्रियागुणादीनां धर्मत्वं स्थापयिष्यतः' इति भट्टोक्तरीत्या
चोदनालक्षणत्वव्यपदेशादिष्वव्याप्तिग्रस्तत्वादलौकिकश्रेयस्साधनत्व^धर्मलक्षण^{वा}च्यमिति भगवतोऽप्युक्त
लक्षणसत्त्वेन धर्मत्वान्मुख्यमेवोपायत्वमिति भाव -

अत्रायमाधिकारार्थसङ्ग्रहः । तत्त्वज्ञानस्य शीघ्रानुवृत्तये स्वामिनिग्रहः । अपराधवशाज्ज्ञानो
हेतुस्तद्विनिवर्तने ॥ प्रधानकारणानित्रीण्यस्तु ने इतिवाक्छिद्यः । आचार्यानिग्रहसंप्रदायसिद्धिरर्माष च ॥

(सा.सं) नन्वलौकिक श्रेयस्साधनत्वकृतमुपायत्व चोदनाप्रमाणकधर्मस्यैव न सिद्धरूपस्य भगवत इत्यत्राह
- पूर्वसिद्धस्येति - कृतेः पूर्वमेव सिद्धस्य समे यजेतेत्युक्तो देशः - आदिशब्देन 'साय जुहोति'
इत्यादिनोक्ताः कालः, द्रव्यः, क्रिया गुणादयश्च विवक्षिताः - देशादेरलौकिक श्रेयस्साधनत्वाद्धि
धर्मत्वमिष्यते - एव तथा तत्त्वविदः, 'ये च वेदविदः' इत्युक्ता - कृष्णं सनातनम् अनादिसिद्ध धर्म
प्राहुः धर्मत्वेन प्राहुः ॥

(சா.தி) மதோ பரா ॥ ३ ॥ விஹ்நிமன்த் நேஹ்நி கெசிதந்யே புந் பரம் । விஹ்நிமன்தசங்குல்ய தத்விஹ்நி
 ஹரி விது: ॥ ४ ॥ கெசித்விஹ்நி நேஹ்நி தா் சமந்யாபரே புந் । இசாசபந்நரஹிதா விநந்ரா வான்யா
 விது: ॥ ५ ॥ மீதுபுஜபுபந்நச்ய யதேதேவேகமாபநேத் । தீவாதசந்நசங்கவசாத்தோ஽தோ நிபநேதயம் ॥ ६ ॥
 பந்நநே ஷேதநச்யேசுவதந்ய முஹ்யகாரணம் ॥ அஜானிலத்யந் தந்ந சஹகாரிதயா ச்முதம் ॥ ७ ॥ மோக்ஷ
 ஷேதநச்யேசுவகரணாமுஹ்யகாரணம் । தத்விஹ்நிசாரணம் சாத்ந சஹகாரிதயேஷ்யதே ॥ ८ ॥ ச்யாந்நிர்வயச்ய சுவாதந்ய
 சர்வசேதநபாதகம் । அசுவதந்நச்ய காரண்யம் வ்யர்த்த சுவச்யாபி பாதகம் ॥ ९ ॥ சுவதந்நச்யது காரண்ய
 சர்வானிஷ்டநிவர்த்தகம் । அசுரிதானா சுவச்ய சாபி மனச ப்ரோதிகாரணம் ॥ १० ॥ வ்யசநேஷு மநுஷ்யா
 து:காபிநய இசிது: । ரஜ்நாயானுகூலானா மோஹநாயாசுரிதவிஹ்நி ॥ ११ ॥ ஹிதகூல்யாத்ரவிஹ்நி உபாயஸ்தந்
 சோதநாத் । ரக்ஷாபலிதவாஹ்ஸேஷி ச ஷேஷிதவாப்யாப்ய இசிது: ॥ १२ ॥ ரக்ஷகலமுபாயலவ ஷேஷிதவ ப்ராத்யதாபிச
 த்மிரீகாஹக சந்நாமசித்வி விஷ்ணோசுததுப்யம் ॥ १३ ॥ கர்த்தவ்யலவன விஹிதா ப்ரபுதிநாதிஹாரிண: । விஷேஷ
 பவேந்நோசேத் பக்திசுசாபி ததா பவேத் ॥ १४ ॥ சபந்நதீரக்ஷணேஹ்நிஷேதாபாவபூர்விகா । ரக்ஷணேநேவ
 ஹேதுஸ்யாதிசயானிபுசங்கத: ॥ १५ ॥ சர்வச்ய ரக்ஷிதாசுரிசஸ்வபுவரிநிதேநுத் । சுவயம் புசந்நோ பவதி
 இத்யேவ் பாவயேத் சுதீ: ॥ १६ ॥ சுரிதோ விஷேஷலவாந்நபுரிதானாந்யார்த்தநா யதா । அநந்யோபாயநா சாபி ததாப்யாந்ந
 விஹ்நயதே ॥ १७ ॥ அந்நானந்யார்த்ததா஽நந்யபுரிதானநவம் - உபலக்ஷணதா பக்ஷே துந்யந்யாயதயா சுரித: ।
 குணேஹிவிஹ்நிஹாதிநாமுபலக்ஷணதாபநேத் ॥ १८ ॥ சஹ சத்வர்த்தசாரிண்யாசுரிதோ஽நிஷ்டநிவர்த்தநம் ।
 சாஸாரிவாந்மீகிமுசாஸ்வபுவந்நேஷு சஜ்ஜகு: ॥ १९ ॥ சர்வேஷு விஷ்ணோ ருபேஷு ரமாவக்ஷஸ்தலஸ்திதா । அதஸ்ததந்ந
 பூதா சா சாஸ்த்ரேண பூதகுஹ்யதே ॥ २० ॥

இவ்அதிகாரத்தில உபோதாதத்தில் கர்மவச்யருககு கடுக யதா ஜான பிறாலாமைகருக
 காரணமான பகவந்நிஹ்நிஹ்நிசுருககு சமனமாக மூன்று காரணமும், அதில சத்சப்ரதாயசித்வி சுவரூபமும்
 சாஸ்த்ரானதிசுரு தர்க்குமிதுவே ப்ரதானமென்னுமிடமும் மஹ்நுளளார்க்கு சத்சகர்நிசுருத
 சஹ்நிசுருதவாந்நாமதிடம், ஹேதுகாதிசர்வகர்மவச்ய பரிஹார்யமென்றும் தத்சர்வத்தில வரும் அநர்த்தமும்,
 அஸ்திகருககும அசத்சர்வத்தால் கலக்கங்குள் வரவும் அதற்குட பரிஹார டண்ணுமதும்,
 பரிஹரியாதபோது -

(சா.வி) சப்ரதாயாதேவ சித்விசாஸேஷவநதிஹாரிணாம் । ஹரிவே பர தத்வமித்யாசாசார்யவாக்யத: ॥ குஹ
 யத்சப்ரதாயசித்விஸ்ததிஹ கத்யதே । சாஸ்த்ராதிகாரிணா் சயகபி விசுவாசசாலிநாம் ॥ ஜானதாஹ்யாயவிமதிந்
 ப்ரதி சபோதநாய ச । சஹ்நிசுருதவாந்ந கார்ய தத்வவிதேசிகாந்திகாத் ॥ சஹவாசோ ந கர்நவ்யோ பாதீரபி
 குதேபி: । சஹவாசே சதி பவேதாஹ்யதா ஜானவிபுலவாத் ॥ அஸ்திகச்ய து பாத்யலவாந்நபுரிதாபி தத்வித: ।
 காலுஷ்ய் வா பவேதஸ்தாந்யக்தவ்யஸ்து சங்கதி: ॥ உபோதாததயேதாதுர்த்தநிசுருதா தத: பரம் । சுவாதந்யாதிசுவரோ
 ரக்ஷேத்காலே சுவாபிமதே சுவத: ॥ நிஹேதுரித்யந் தோஷோ வேஷம்யாதிபவித்புரோ: । வ்யாஜசாபேக்ஷ எவாதோ ரக்ஷேதிதி
 சமர்த்திதம் ॥ சபந்நாதேவ சரக்ஷேத்புச: கृत்ய ந கிசுந । எந்நோஹ நித்யமுக்திபுசங்காசுரிநி வாரிதம் ॥
 பூர்வசுருதே -

மூ - மன்னு மனைத்துறவாய் மருண்மாற்றருளாழியுமாய்த், தன்னினைவாலனைத்தும் தரித்தோங்குந் தனியிறையாய்,

(சா.தி) சசயவிபர்யயஜானத்தால் வரும் அநர்த்தத்தையும் சொல்லி அனந்தர் சிद्धோபாயத்தில் இஷ்வரஸ்வாதந்ய சஹகரண்யமடியாக வரும் கலகங்களுமே பரிஹாரங்களும் குணவிசேஷசபந்ந விசேஷமடியாக வருமவைக்கு பரிஹாரங்களும், பத்னிசபந்நத்தில் ஷட்வைகங்களுக்கு பரிஹாரங்களும் சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

சிद्धோபாயவிஷயத்தில் உத்தாரிசங்குஹரூபமாக பாட்டருளிச் செய்கிறார் மன்னும் இத்யாதி - மன்னுமனைத்துறவாய், நியத்யசர்வவிதபந்நுலாய - மருள் மாற்றருளாழியுமாய், அஜானநா ஷககூபாசமுத்ரமாய் தன்னினை வாலனைத்தும், ச்வசங்குஹரூப ஜானததால சர்வபதார்த்தங்களுமே தரித்து, தரித்து | ரக்ஷிக்குமவனாய் இததால் சர்வஜசர்வசக்திவருகள் சொல்லப்பட்டன, ஓங்குந்தனியிறையாய் -

(சா.ஸ்வ) இப்படி ஷரண்யனுக்கு உபாயாந்தரஸ்தானாபதிரூபோபாயத்வ முண்டாகில அகிஞ்ஞானா சர்வஷா வ்யாஜமந்தரேண மோக்ஷ ப்ரஸங்கியாதோ? என்கிற ஷட்வை பரிஹரிபா நின்று கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தைப் பாட்டால் சஹிக்கிறார் மன்னும் இதி - மன்னும் தூதமான அனைத்துறவாய், சர்வவிதபந்நுலாய முடையனாய் - மருள் அஜான - மாற்று, நாசகம் | அருளாழி கூபாசமுத்ரம் | அஜானநாசக கூபாசமுத்ரமாய் - தன்னினைவால் ச்வசங்குஹரூபத்தாலே - அனைத்தும் கृத்ஸந்நத்தையும், தரித்து, தரித்து தாரணரக்ஷணாதிப்ரயோஜகசக்தியுத்தனா பென்றபடி - ஓங்கும், வர்த்தியாநிறகிற - தனி, அத்திரித்யனான - இறையாய், சுவாமியாய்

(சா.ப்ர) உத்தப்ரகாரேண ப்ரஹ்மதஸ்சிद्धோபாயத்வம் ச்ரீஸூத்ராதிநாமநுஸந்தானார்த்தம் த்ரமித்யாஹ | மன்னுமனைத்துறவாய் இத்யாதிநா - மன்னுமனைத்துறவாய், “மாதா பிதா ப்ராதா நிவாசஸ்ஷரணம் சூத்ரததிநாராயண:” இத்யுத்தப்ரகாரேண விநாசரஹிதசர்வவிதபந்நுலாய - மருள் மாற்றருளாழியுமாய், “யேநாசுருதம் ச்ருதம் ப்ரவதி” இத்யுத்தப்ரகாரேண ச்வஜானேந சர்வவிதபஜானஸ்ய நிவர்த்தககூபாசமுத்ரம் பூத்வா - சமுத்ரம் யதா அபரிஸ்சித்நஜலாதிபகரணமேவமபரிஸ்சித்ந காரண்யவானித்யர்த்த: - தன்னினைவாலனைத்தும் தரித்தோங்குந்தனியிறையாய், “நஸ்ய த்யானாந்தஸ்ய தலாடா -

(சா.வி) த்வயே ஸ்ரீமஞ்ஞவ் தே ஸ்ரீரூபலக்ஷணம் | இதி பக்ஷம் ப்ரதிஸ்கிப்ய ஸ்ரீஸ்த்வாபி விசேஷணம் || உபாயபூதாவித்யேவ் ப்ராதான்யேந ப்ரஸாதிதம் ||

லக்ஷ்யா சஹோபாயத்வம் காஹ்யாப்யாஹ - மன்னும் இதி - மன்னும், ஸ்திர - அனைத்தும், கृத்ஸந் - உறவாய், பந்நுஸந் - நியத்யபூதசர்வவிதபந்நுஸந் - மருள்மாற்றருளாழியுமாய் அஜானநாசககூபாசமுத்ரம் - தன்னினைவாலனைத்தும் தரித்தோங்குந் தனியிறையாய் தன்னினைவால, ச்வசங்குஹரூபேன | அனைத்தும், சர்வபதார்த்த: - தரித்து சதா ப்ராய்ஓங்கும், யதாவர்த்தம் நதா தனி அத்திரித்ய: - இறையாய் -

(சா.ச) மன்னும் இத்யாதி - நியத்யநிரூபாதிபகாந்தரஜ்ஞசர்வவிதபந்நுஸந் “மாதா பிதா ப்ராதா நிவாச - சர்வஷாமேவ லோகானா பிதா மாதா ச மாஹவ:” இத்யாதிபகமிஹ பாவ்யம் - அஜானாதிநிவர்த்தககூபா சாஹரஸந்நதன் இதி - ச்வசங்குஹரூபேநேவ கृத்ஸந்மபி பூத்வா | ஓங்கும் தனியிறையாய்

மூ - இன்னமுதத்தமுதாலிரங்குந் திருநாரணணே மனனிப வன சரண் மற்றோர் பற்றினறி வரிப்பவர்க்கே || 30 ||

(சா.தொ) வர்டிககும் நிஸ்மாப்யதிகசேஷிதாய இன்னமுதத்தமுதாலிரங்குந் இனிப அமூததில் பிறந்த அமுது, பிராட்டி அவன் புருசகாரதாய தயே பண்ணுமவனான திருநாரணணே, ஸ்ரீமந்நாராயணே - மனனிபவன சரண் சித்தமான டூஹோயம் - ஆகசென்னில் மற்றோர் பற்றினறி வரிப்பவர்க்கே உபாயாந்தராக்ராய ஶரணவரண பண்ணுதலாக ளுக்கெனகை || 30 ||

(சா.ஸ்வ) இன. ஶோயமான அமுதத்த அமூததில் பிறந்த அமுதால அமூதஸ்வரூபமான டெரிய பிராட்டியாகிற புருசகாரததாலே இரங்குதம் தயே பண்ணுமவனான திருநாரணணே, ஸ்ரீவிசிஷ்டநாராயணே - இத்தனாடே புருசகாரதாக்கார தவா ரகாமங்கூல்பாதுபகாரவந்தயா ஶ்ரீரூப விசேஷவிசிஷ்ட நாராயணே மற்றோர் பற்றினறி, ஶ்வே அவலவந்தவகாத ஶக்தியோகாதிர்ஹதரான அகிசனராய் வரிப்பவர்க்கே ஶரணாகதி பண்ணினவர்க்கே மனனிப பூர்வசித்தமான வன் சரண், சுடூஹோயம் - உபாயாந்தரஸ்தானாபந்ன ஶகவத உபாயாந்தரஸ்தானாபந்நபய வ்யாகஸாபேக்ஷமாகைதால் சர்வமுக்திபுரஸங்க்மிலலைடெனறபடி - சவந்தகாரூயஸக்திபூர்ணாய நுததாலும் வ்யாகமபேக்ஷைவோ பாயாந்தரஸ்தானாபந்னாப மோக்ஷபுரஸாமெனறு கருதது || 30 ||

(சா.பு) த்வேதொ புதத் - ஶொஶகாமயத | ஶஹு ஶ்யா புராபேய "இயாதுந்ரீத்யா ஶ்வமங்கூல்பாதுக்தஸந யதா ஶதா புராய அஶிவூத் ஶ்யாததா அட்வீதீயஸ்வாமீ ஶூவா - இன்னமுதத்தமுதாலிரங்குந் மர்வேஶ்யொ ஶோயதமேஶ்யொ அத்யந்தஶோயதமாயா லக்ஷ்யா: புரேணாடஸ்மாஸ் கபூபா கர்வந் - திருநாரணணே ஸ்ரீமந்நாராயண எவ - மற்றோர் பற்றினறி வரிப்பவர்க்கே ஶகவத்யாநிர்க்தாவலம்தவநாஹித்யேந தமேவ ஶரணதயா ஶ்வீகூதவதாமேவ மனனிப வன சரண் நத்யஸுடூஹோயொ ஶவேடித்யர்த் || 30 ||

(சா.வி) ஶ்வாமீ ஶந் - ஶங்கூல்பமாத்ரேண ஶகலவஸ்தூநி ஶதா புராயய யதா வர்தேந் ததா க்ரூவா அட்வீதீயஸ்வாமிஶூத. - இன்னமுதத்தமுதாலிரங்குந் இன. ஶோயாத் - அமுதத்த அமூதாத் | அமுதால அமூதஶூதயா அத்யந்தஶோயதமயா லக்ஷ்யா ஶஹ - இரங்குதம் தயா கர்வந் - திருநாரணணே, ஶ்ரீமந்நாராயண எவ | மற்றோர் பற்றினறி வரிப்பவர்க்கே மற்று அநிர்க்தஸ்ய - ஶூபா எகஸ்ய | பற்று, அாஸ்யணஸ்ய | இனறி, ராஹித்யேந - வரிப்பவர்க்கே ஶகவந்த் வூவதாமேவ - மனனிப, நத்ய் வன், டூஹ - சரண், உபாயநிரயாய உபாய இத்யர்த் ||

(சா.ஸ) ஶ்ரமாதிராஹித்யேந வர்தமானௌஜ்வல்யவட்வீதீயஸ்வாமீ ஶூவா - இன் இத - ஶோயஶூதாமூதாடபி - ஶோயதமயா ஶ்ரீயா புருசகாரஶூதயா - இரங்குதம், ரக்யவஸ்துவிசயககூபாவிசிஷ்டஸ்ரீவிசிஷ்டொ நாராயண எவ - தத்ர புருசகாரத்வேந லக்ஷமீமூபாடாய புந: திருநாரணணே இத்யுக்தயா ஶவந்த ஜானஸக்திகரூணாடிவிசிஷ்டவஹ்லக்ஷமீவிசிஷ்ட எவ ஶர ஶ்வீகூருநே - தேஷ்வர்தஸாமத்யாச்சிஹ்யஸுஷே ஶிதவட்ரஸ்வீகரணரகாஸங்கூல்பௌ ச ஶு: - அதொஶபுர்யவஸானவூத்யா ஶேஷிதவடுபாயத்வமப்யுஶயாடிஷ்டானமத்யுக்த் ஶவதி - மனனிப இத - உபாயாந்தரராஹித்யேந அநத்ய புரயொகநதயா ச "த்வமேவொபாயஶூதொ மே ஶவ" இத வரணவாக்யவதாந் நத்யநிரூபாடிகட்ஹதரொபாய இத்யர்த் || 30 ||

மூ - विश्राम्यद्विरुपर्युपर्यपि दिवानक्तं बहिर्दशनैरस्मदेशिकसंप्रदायरहितैरद्यापि नालक्षितः ।

(சா.தீ) “तद्यथा हिरण्यनिधिं निहितमक्षेत्रज्ञा उपर्युपरि सञ्चरन्तो न विन्देयुः” என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தை ஸ்மிர்த்திடா நின்றுகொண்டு இந்த சிद्धோபாயாஶ்யநிதிரத்யாபி பாஹ்யகுடூபிகளால் அடூபமாய் சாந்விகருகது ஸ்வயமேவ முன்னே காணப்படுகிறதென்கிறார். विश्राम्यद्विरिति - दिवानक्तं, सर्वदाபென்றபடி उपर्युपरि विश्राम्यद्विरपि - மேலே சञ்ଚரிடாநின்றார்களேயாகிலும் - अस्मदेशिक संप्रदायशून्यராகையால் - बहिर्दशनैः, बाह्यपदार्थमात्रद्रष्टाக்களாய் मतान्तरस्थராலும்

(சா.ஸா) இப்படி “भाष्यादौ संप्रदाये चोपायत्वं ब्रह्मणि स्थितम्” என்று व्याजमपेक्ष्यैवோபாயान्तरस्थானாபन्नत्वरूपோपायत्वं கொன்னது கூடுமோ? श्रीभाष्यकारदर्शनस्थराना लोकाचार्यप्रभृति(களுக்கும்)து தோற்ற வேண்டாலோ? என்ன நிதி(நிதி)தூஷாந்(த)த்தாலே சந்நிகர்ஷ(மி)ருந்தாலும் अस्मदेशिकरान அப்புள்ளாருடைய सत्संप्रदायरूपतत्त्वज्ञान कारण(மி)ல்லாமையாலே அவர்களுக்கது தோற்றவிலலையென்று श्लोक(த)த்தாலே समर्थிக்கிறார் विश्राम्यद्विरिति - दिवानक्तं, सर्वदा - उपर्युपरि विश्राम्यद्विरपि, आसीनैरपि । बहिर्दशनैः, बहिर्वर्तमानवस्तुमात्रदर्शनैः - अन्तर्गतनिधिदर्शनायोग्यै - वेदान्तदर्शनाद्बहिर्दशनैः - अन्यमिद्वान्तस्थैश्च अस्मदेशिकाः, वादिहसाम्बुवाहाः - तत्संप्रदायरहितैः - अद्यापि श्रीमन्नाथमुनि यामुनाचार्य श्रीभाष्यकारादिभिस्समीचीनाध्वनि प्रवर्तितेऽपि । नालक्षितः, अधुनाप्यसौ निर्धिर्नालक्षित -

(சா.பு) ननु सर्वविधबन्धुभूतस्य निरवधिककृपाजलधेः पुरुषकारभूतलक्ष्म्या सह जीवशरीरे नित्यसन्निहितस्य “नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यः” इत्यादि श्रुतिभिरुपायत्वेनावगतस्य भगवतः

(சா.வி) “तद्यथा हिरण्यनिधिं निहितमक्षेत्रज्ञा उपर्युपरि सञ्चरन्तो न विन्देयुरेवमेवेमाः प्रजा अहरहर्गच्छन्त्य एव ब्रह्मलोकं न विन्दन्त्यनुतेन हि प्रत्युदाः” ஶ்ருத்யர்த்தம(பி)சந்ந(த)தா(த)யா(த)ஹ - विश्राम्यद्विरिति - दिवानक्तं, सततम् उपर्युपरिविश्राम्यद्विरपि ब्रह्मणि विश्रम कुर्वद्विरपि सुषुप्तिदशायां “सतासोग्य तदा संपन्नो भवति” इति नित्य ब्रह्मणा सहैकीभूतैरपि - अस्मदेशिकसंप्रदायरहितैः अस्मदाचार्योपदेशरहितैः । बहिर्दशनैः, प्रच्छन्नप्रकट बाह्यसिद्धान्तनिष्ठैः । अद्यापि नालक्षितः, निधिरपि भूम्यन्तस्थितः - उपरिसञ्चरद्भिः, -

(சா.ச) ननु विचारितोभयवेदान्ता एव श्रीविशिष्ट एव सिद्धोपायः उपायत्वमुभयनिष्ठमिति च केचन जानन्तीत्यत्राह - विश्राम्यद्विरिति - “यथा हिरण्यनिधिं निहितमक्षेत्रज्ञा उपर्युपरि सञ्चरन्तो न विन्देयुस्तथा दिवानक्तमुपरि विश्राम्यद्विरपि बहिर्दशनैः, मतान्तरस्थैः - यथैवं भगवान्नालक्षितः तथा अस्मदेशिकसंप्रदायरहितैरपि रहितत्वादेव नालक्षितः - अथापि उक्तविधया तेषामद्य सत्कर्तुगृहीतप्रमाणसम्प्रदायप्रदर्शनेऽपि श्रुतौ, “नायमात्मा” इति श्रुतौ -” अहं मत्वादयुपायो वै साक्षाल्लक्ष्मी पतिस्स्वयम् । अहंता ब्रह्मणस्तस्य साहमस्मि सनातनी इत्यादिकमिह भाव्यम् - नालक्षितः, इतः परमपि -

மூ - ஸ்வபாஸேஸ்வயவ ஸாஹனதயா ஜோ஘்யமாணஸ்ருதௌ, ஸத்வஸ்தேஸு ஹஜேத ஸந்நிஹிமஸௌ -

(ஸா.டீ) மெய்யோதும் காணப்பட்டாததாய். ஸ்வபாஸே, ஸ்வபடபாஸே - ஸ்வயமேவ ஸாஹனஹவேன ஸ்ருதௌ ஜோ஘்யமாண - 'அமृतஸ்யேஸே ஸேது: | யமேவேஸே வுருதே தேன லஹ்ய - தமகருத பஸ்யநி வீதஸோகோ ஹாது: ப்ரஸாடாந்மஹிமாநமீஸம்' இதுயாடிகளில் ஸொலலட்டட்ட ஐந்த மித்ரோபாயரூபமாண நிரவதிகநிதிடானது. ஸத்ஸம்ப்ரடாயவிசிஸ்ட ஸாத்த்விகஜனங்களில் ஸ்வயமேவ ஸந்நிஹித ஹஜிகருத அவர்களால் -

(ஸா.ஸ்வ) இத்யர்த: - அநேன 'தத்யதா ஹிரண்யநிஹிமக்ஷேத்ரஜா உபயுபரி ஸந்நரந்தோ ந விந்தேய: - ஂவமேவ இமா: ப்ரஜா அஹரஹ்ஞ்ஞத்ய ஂவதம் ஐஹலோகம் ந விந்தந்தி - அநுதேன ஹி ப்ரத்யுடா' இதி ஸ்ருதிவாக்யம் ஜாப்யதே - புந: கௌக்ஸித இத்யத்ராஹ - ஸத்வஸ்தேஸ்திதி - ஸாத்த்விககுணகேஸு | ஸந்நிஹி ஹஜேத, -

(ஸா.ப்ர) கிமித்யேதாவந்தம் காலம் ஸமாஸ்யணம் ஜீவேன ந கருதமித்யத்ர 'தத்யதா ஹிரண்யநிஹி நிஹிதமக்ஷேத்ரஜா உபயுபரி ஸந்நரந்தோ நவிந்தேய' ஂவமேவ இமா: ப்ரஜாஸஸர்வா அஹரஹ்ஞ்ஞத்ய ஂத ஐஹலோகம் ந விந்தந்த்யநுதேனஹி ப்ரத்யுடா' இதுயாதுகருதரீதுயா நிஹிதநிஹிதௌ கृஹேநிஹ்யுபரிஸ்திதநிஹி டர்ஸநஸாஹநஹிதஜனஸ்ய ஸுகருதவிஸேஸாத்காலவிஸேஸே அஐ்ஜநஸமவதானே தடர்ஸந தடந்ஹவவதஜாதஸுகருதாடிமூல ஹகவத்கடாக்ஷவிஸயீஹவாந்ஸத்ஸம்ப்ரடாய ஸிஹதத்வவிடாசார்யகூபாவிஸயத்வேன 'ஸஹேவ ஸந்த ந விஜானந்தி' இத்யுத்தஹகவதஜான ப்ரதிஹந்தகர்மநிவருதௌ -

(ஸா.வி) மூலஜாத பரம்ப்ராபாஸோபடேஸரஹிதௌஹ்யடர்ஸநமாத்ரேணாநாலக்ஸிதோ ஹவதி - தத்விதிஹாவ: - ஸ்வபாஸேஸ்வயமேவ ஸாஹனதயா ஸ்ருதௌ ஜோ஘்யமாண:, அதிர்ஹுடம் புந: புநரஹிஹியமாந: 'அமृतஸ்யேஸேஸேது: யமேவேஸே வுருதே தேன லஹ்ய: - தமகருதம் பஸ்யநி வீதஸோகோ ஹாது: ப்ரஸாடாத் மஹிமாநமீஸம்' இதுயாடிஸ்திதி ஹாவ: - ஸாந்தாவதி:, நிரவதி: இஸ்தார்த்ப்ரடாத்ருதாந்நிஹிதாஹ்யவஸாநம் - ஸத்வஸ்தேஸு, ஸாத்த்விகேஸு ஸேவதி:, நிதி: - ஸந்நிஹி ஹஜேத, ஸ்வகூபாவஸேன -

(ஸா.ஸம்) ந லக்ஷயத இதி ஹாவ: - அந்யேரேவமாலக்ஸிதோ஽பி ஸத்வஸ்தேஸு ஸந்நிஹி ஹஜேதேதுயாஹ - ஸத்வஸ்தேஸ்திதி - 'லக்ஷ்மீநாராயணாஹ்யம் தடதோ ஐஹ ஸநாதநம் | வ்யாபகாவதிஸம்ஸலேஸாடேகதத்வமிஹோடிதௌ - நானயோ விஹதே பரம் | யுவாம் து விஸ்வஸ்ய விஹ ஜகத: காரணம் பரம்' இதுயாடி ஸாத்த்விகப்ரமாணபரிஸீலநாதுட்ரிஸ்த்ஸத்வேஸு - 'மெய்ய கண்ணாள் மலர்மேலுஹைவாஹுஹைமார்பினை அவர்மேல் மங்கையுஹைமாடா' இதுயுத்தவிதயா 'பூமகளாள் தனிக்கேள்வன் ஒரு கதியும கலைதந்திட்டொழிவிவன்' இதி - அருகலிலாந ஒக்கலையாந நெஞ்ஞகளாள்' இதி யத்யேததததா ஸந்நிஹி, அநுஹாவயதாம் - ஹஜேத, ப்ராபுயாடேவ- அஸௌ 'நாயமாதுயா ப்ரவசனேன' இதுயாடிநா ப்ரதிபந்ந: - ஸாந்தாவதி: -

1 मू - शान्तावधिश्शेवधि ॥ 52 ॥ (शेवधिः)

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे सिद्धोपायशोधनाधिकारस्त्रयोविंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

2. (सा.दी) लभிக்கட்படுமென்று கருத்து ॥ 52 ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकायां सिद्धोपायशोधनाधिकारस्त्रयोविंशः ॥

3 (सा.स्वा) तेषां दर्शनयोग्य इत्यर्थः ॥ 52 ॥

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादिन्यां सिद्धोपायशोधनाधिकारस्त्रयोविंशः ॥

4 (सा.प्र) मोक्षोपायतया भगवन्तमाश्रित्य मुक्ता भवन्तीत्याह - विश्राम्यद्भिरित्यादिना ॥ 53 ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकायां सिद्धोपायशोधनाधिकारस्त्रयोविंशः ॥

5 (सा.वि) स्वयमेवोपायानुष्ठानसंपादनेन प्राप्यो भवतीत्यर्थः ॥ 53 ॥

॥ इति श्रीसारविवरिण्यां सिद्धोपायशोधनाधिकारस्त्रयोविंशः ॥

6 (सा.सं) त्रिविधपरिच्छेदरहितः शेवधिः, निधिः ॥ 52 ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकासङ्गहे सिद्धोपायशोधनाधिकारस्त्रयोविंशः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ साध्योपायशोधनाधिकारः ॥

मू - यथाधिकरणम् -

सा.दी - छुणी साध्योपायत्वे - शोधकक्रीणार् -

एव स्वातन्त्र्यकरुणामूलबन्धनिबन्धनाः । शङ्काश्च पर्त्नावैशिष्ट्य श्रीमतोऽत्र निराकृताः ॥

अधिकारे स्वरूपेच तथा परिकरेष्वपि । प्रपत्तेरुत्थिताश्शङ्का निरस्यन्तेऽत्र सर्वशः ॥

सा.स्वा - छुणी पूर्वाधिकारप्रारम्भकृतीऽत्र उपक्षिप्तप्रकरणेन उपायस्वरूप तदङ्गाधिकारादि विषयाक्षेप
प्रकरणेन साध्योपाय शोधनाधिकारकृतीऽत्र परिहरिककक कटवराप अधिकारार्थकृते -

सा.प्र- एव सिद्धोपाय विषये तदुणसबन्धादिर्नामित्त व्यामोह विनिवर्त्य तत्प्रमादनभूत साध्योपाय
विषयव्यामोहं निवर्तयत्यस्मिन्नधिकारे - ननु स्वप्राप्ते स्स्वस्यैव साधनत्व नोपपद्यते -
यागदानहोमादीनामपूर्वद्वारा फलजनकत्वमिति मीमांसकोक्तरीत्या भक्तेरप्यपूर्वद्वारैव मोक्षसाधनत्वेन
तस्यानपेक्षितत्वात् । एवञ्च भगवदुपायत्ववरणरूप भरन्यासस्यैवासिद्धेस्तच्छोधन दूरनिरस्त मित्यत्र
“स वा एष महानजः आत्मा अन्नादो वमुदानः - स एव प्रातः प्राणाति स एवैन भूतिं गमयति तमक्रानु
पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमोशम् - य ममन्ततमभि कामा भवन्ति-त तमेवोपजीवन्ति
- यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः” इत्यादि श्रुतिभिः “सकल फलप्रदो हि विष्णुः - अहं हि सर्वयज्ञानां
भोक्ता च प्रभुरेव च । भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् । ये यजन्ति पितॄन् देवान् ब्राह्मणान् स
हुताशनान् । सर्वभूतान्तरात्मान विष्णुमेव यजन्ति ते । यो यो यां यां तनु भक्तः” इत्यारभ्य “लभते
च ततः कामान् मयैव विहितान् हितान्” इत्यादि स्मृतिभिश्च “फलमुत उपपत्तेः” इति सूत्रे ‘स एव
हि सर्वज्ञस्सर्वशक्तिर्महोदारो यागदान होमादिभि रूपासनेन चाराधितः ऐहिकामुष्मिक - भोगजातं
स्वस्वरूपावाप्ति -

सा.वि - एवं सिद्धोपाय विषयशङ्काः परिहृत्येदानीं यागदान होमादेरिव भक्ति प्रपत्त्योरपि साध्योपाययोः
भगवत्प्रीणनार्थत्वे नावश्यकत्वात्तद्विषयशङ्काश्चावश्यं परिहर्तव्या इत्येव -

सा.सं - इत्थ सिद्धोपायानुबन्धिमतिकालुष्यं शामिलम् - अथ साध्योपायानुबन्धिमतिकालुष्य -

மூ - ப்ரஹ்மயஜனதானஹோமர்வனா, ஹர்வ்யசனஹாவனா ப்ரஹ்மிஹிஸ்சமாராஹித: । ஑லம் ஢ிசதி ஢ேஹிநாமிதிஹி
சப்ரதாயஸ்திதி: -

சா.஢ீ - அத்ல முந்த -சாஹ்யோபாயததினுடைய சோஹ்யத்வஸி஢்஢்யர்த்த சி஢்஢ோபாயஹூதனான ஹகவானு
சாஹ்யோபாயஹங்களால ஂராஹிதனா஢ே ஑லப்ர஢னா ஢ென்று த்ருதிஸ்த்ருநிகளால் ப்ரதிபா஢ிக்கபட்டு
஢ென்று காட்டுகிறார் யதாஹிகரண஢ென்று சாஹ்யோபாய சி஢்஢ோபாயப்ரஸ஢நார்த்த஢ாகையால் த஢னந்நர்
சாஹ்யோபாயசோதந஢ென்று சங்நிய஢ சூசிதம் - யதாஹிகரணம், யதாஹிகாரம் - யஜனம், யா஑: ।
அர்வனா, சமாரா஢நம் - ஹாவனா, நி஢ி஢்யாசனம் - ப்ரஹ்மிச஢்஢த்தால் த்ரதர்வர்த்தாதிர்வ்யாத்ரா ஹகவத்ஸேவா
ஹகவத்ஸேவா஢ி஑்ரஹம் - சமாராஹித: ப்ரஹூ: “அஹ ஹி சர்வயஜானாம் ஹோக்தா ச ப்ரஹூரேவ ச” என்று
சொல்லப்பட்டு ஸ்வா஢ீ ஂரா஢கர்க்கு

சா.ஸ்வ - ஸ்லோகத்தாலே - சங்நிஹிகிறார் - யதாஹிகரணமிதி - யதாஹிகரணம். யதாஹிகாரம் ।
அநு஑ிதேரதி - யதாவஸ்தித சாங்நிசாஹ்யோபாயஜானஸ்யாப்யஹிகாரானுப்ரவி஑்ரதயா யதாஹிகரணமித்யத்
த஢ப்யந்நர்஑தம் । ஹஹிகாரஸ஢்஢ாத்ந்நர்஑தம் யதாவஸ்தித சாங்நிசாஹ்யோபாய ஜானம் ஂகிஸ்த்ந்யா஢ிகம்
தநங்நாதிவர்த்தா஢ிக ஑ானதி஑்ரம்யானு஑ிதே: । யஜநேத்யா஢ிக ஢்ர஑்நாந்நார்த்தம் ஹர்வ்யசனஹாவனா ப்ரஹ்மிஹிசதி
ப்ர஑்நாஹிப்ராப்யம் - ப்ரஹ்மி ப஢ேந கர்மயோ஑ஜானயோ஑ௌ ஑ூஹே - ப்ரஹூ: சமர்த்த: தத்தத்஑லப்ரஸா஢சமர்த்த: -
சமாராஹிதஸ்த்ந ஢ேஹிநா ஢ேஹித்வேந சூசித தத்த஢ுபாயானு஑ாத்ரஹாவானா - சத்வாஹிகாரமதி஑்ரம்யானு஑ிதே: -

சா.ப்ர - ரூபமபவ்ர஑ ச ஢ாது஢ீ஑ே । த஢ாரா஢நரூபாணி ச யா஑஢ானஹோத்ம கானி “ஸ்துநிநமஸ்கார
சங்நீர்தநார்வந஢்யானந்யாஸா஢ிஹாரா஢ிதாந்நரஸ்தாந்நரூபா஢ி஑்ர஑ா஑்ர஑ாபவ்ர஑ரூப஑ல ச வ஢ந்நி” இத்யா஢ி
ராமானு஑ார்த்தவாக்யேஸ்ச சர்வேரநந்யதாசி஢்஢்ருநிஸிங்நவாக்ய ப்ரகரணஸ்தான சமா஑்யானரூபந்யாயானு஑ீதே -
ஸ்த்ரீமந்நாராயணஸ்யேவ சகல஑லப்ர஢த்வா஑்ர஑மாத்தஸ்யோபாயத்வ ச஢்வாத்நுபாயத்வ-வரணரூப ஹர்வ்யாஸசி஢்஢ேஸ்தஸ்ய
சோதநீயத்வ஢ுபபந்ந஢ேவேத்யஹிப்ரேத்யாஹ - யதாஹிகரணமிதி, யதாஹிகாரமித்யர்த்த: । “பர்வ஑்ரிகரணாந்நேஸு”
஑்ரஹ்மணே ஑்ரஹ்மண மால஢தே - ஑்ரவாய ராஜந்யம்” இத்யா஢ிஹிர்வஹித நர஢ே஢ா஢ிஸு ஹோமஸ஢்஢வா஑்யத்வாஹாவாத்தாயம்
ப்ரானஹீ஢ேஸு யா஑ஸ஢்஢ப்ரஸி஢்஢்யஹாவா஑்ர யஜநஹோமயோ: ப்ரூத஑ுதி: । அர்வனா, ஹகவ஢ாரா஢நம் - ஹாவனா,

சா.வி - மஹிப்ராபேண சி஢்஢ாந்நஸ்திதிநாஹ - யதாஹிகரணமிதி । யஜநம், யா஑:஢ானம், ப்ரஸி஢்஢ம் - ஹோம:,
஑ூஹிதி ஑ோ஢நா஑ோ஢ித: - யா஑ஸ்ய ஢ேவதோ஢ேசேந ஢்ரவ்யத்யா஑஑ு஢்஢ிரூபஸ்ய ப்ர஑ேபரூபஹோமஸிர்ஸக்த்வேந தேநேவ
ஹோமசி஢்஢ாவபி பர்வ஑்ரிக்ரூத பாலிவதம்ஸ்து ஜதீத்யா஢ீ ஹோமாஹவேந கேவலத்யா஑ சத்வா஢்ஹோமஸ்ய ப்ரூத஑ுபா஢ானம் -
அர்வனா, பூஜநம் । ஑்ரர்வ்யசனம், ப்ரபதி: - ஹாவனா, நி஢ி஢்யாசனம் ப்ரஹ்மிச஢்஢ேந தபஸ்தீர்த்தயாத்ரா஢ிகம்
஑ூஹதே - ஂதேஸ்சமாராஹித:, ப்ரஸா஢ம் ப்ராபித: -

சா.ச - ஸான்த்யர்த்த஢ஹிகாராந்நர஢ார஢மாண: ப்ரதிபா஑ம் சங்நிஹிநி யதேதி - யதாஹிகரணம், யதாஹிகாரம் ।
ப்ரஹூ:, யஜநா஢ி ஑ல஢ானசமர்த்த: । ஹாவனா, ஂபாசனா - ப்ரஹ்மிச஢்஢ேந -

म् - श्रुतिस्मृतिगुरुक्तिभिर्नयवतीभिराभाति नः ॥५३॥

सा.दी - फलश्रुति कुरुकुलमेषु नमस्तु संप्रदायस्थितिः - मर्यादा ॥५३॥

सा.स्वा - स्समाराधितः फल दिशर्तान्यर्थः - इति हि संप्रदायस्थितिः, उपदेशपरम्परागता मर्यादा - नयवतीभिः, अनिशयेन मतुप् - अनिशयितन्योपेताभिः - श्रुतिस्मृतिगुरुक्तिभिः, न केवलमुपदेश पारम्पर्यमात्रम् । अपि तु तैस्स्वकीयनिबन्धनेष्वप्येवमुक्तमिति भावः - नः, वेदान्तोदय न संप्रदायस्थानामस्माकम् । यद्वा कथकप्रधानगणनेकनिष्ठाश्रया निष्ठा वहता कर्तुमकर्तुमन्यथा कर्तुं शक्तानामपि नः । एवमेव भार्तात्यर्थः - एकदेशिकश्रुत्यादि विरुद्धतया स्वयं च मन्दतया भ्रान्तिरूप मन्त्रपदम् ॥५३॥

இந்த சாஹ்யோபாயசோதன கூடுமோ? “தேவதாபாரமார்த்த்யை யாதாவதேவ்யநை பவான் -

सा.प्र - ध्रुवानुस्मृतिः - तपस्तार्थं सेवादिः प्रभृतिशब्दार्थः ॥५४॥

ननुपायत्वोपयुक्तगुणविशिष्टतया भगवतोऽवगमेसति “आरोग्यमिन्द्रियौत्तम्यं - कर्मणां परिपाकत्वादाविरिञ्चादमङ्गलम् । इति मत्वा विरक्तस्य वासुदेवः परायणम् इत्याद्युक्तप्रकारेणैहिकामुष्मिकक्षुद्रपुरुषार्थवैराग्ये सति प्राप्यत्वरायां सत्या च -

सा.वि - प्रभुः, देहिना फल दिशति - ददाति - इति, एव प्रकारेण - नः, अस्माक - संप्रदायस्थितिः, नयवतीभिः - श्रुतभगवत्प्रसादस्यैव द्वारत्वोपपत्तौ अश्रुतापूर्वकल्पना न युक्तेति फलमत उपपत्तेरित्यत्र प्रदर्शितन्यायानुगृहीताभिः - श्रुतिस्मृतिगुरुक्तिभिः, “स वा एष महानज आत्मान्नादो वसुदानस्स एनं प्रीतः प्रीणाति - स एवैनं भूतिं गमयति - तमः - क्रतु पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीशम् । यमेवैष वृनुते तेन लभ्यः” इत्यादिका श्रुतिः - “यो यो या यां तनूं भक्तश्श्रद्धयार्चितुमिच्छति । तस्य तस्याचला श्रद्धा तामेव विदधाम्यहम् । लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हितान्” इत्यादि का स्मृतिः स एव हि सर्वज्ञस्सर्वशक्तिर्महोदारो यागदानहोमादिभिरुपासनेन चाराधितः ऐहिकामुष्मिकजातं स्वस्वरूपावाप्तिरूपं च फलं दातुमीष्टे” इति गुरुक्तिः एताभिराभाति ॥५३॥

ननु साध्योपायस्य कर्तव्यत्वे सति तद्विशिष्टशोध्यनं युक्तम् “सति कुक्ष्ये चित्रकर्म” इति -

सा.सं - तीर्थयात्रादि गृह्यते - श्रुतिः “अन्नादो वसुदानः एष होवानन्द याति” इत्यादि का स्मृतयः “फलानामिह सर्वेषां प्रदाता स्वयमच्युतः । लभते च ततः कामान् मयैव विहितान्हितान्” इत्यादयः - गुरुक्तिः, फलसम्बिभत्सया कर्मभिः रात्मान् पिप्रांषन्ति । “सुप्रीतोऽल फलाय” इति द्रमिडभाष्यकारादि प्रमुखोक्तिः यस्मिन्नर्थे सत्तर्कानुग्रहोस्ति तस्मिन्नेव श्रुत्यादेरपि प्रमानभावः । “यस्तर्केणानु सन्धत्ते सधर्म वेदेनेतर” इत्युक्तेः । अत आह - नयवतीभिरिति - फलमत इत्यादि न्यायानुगृहीताभिरित्यर्थः - आभाति, विशदं प्रतिभाति - एवं च तदाराधनभूतप्रकृत भरण्यसनं स्वरूपतः परिकरतः अधिकारतश्च विशोध्यमिति भावः ॥५३॥

மூ - இப்படி சர்வஜ்ஞமாய், சர்வசக்திமாய் பரமகாரணிகமாய் சர்வசோஷியமாய், சபத்னிகமாய், சர்வலோகசரண்யமான சி஢்ட்ரோபாயவிசோஷ தோளிந்தாலும் “அரோக்யமிந்த்ரியோல்வஹ்ய -

சா.தீ - ஸ்லோகததில் விவக்சித்மான - சி஢்ட்ரோபாயசோதனப்ரயோகத்தை விவரிக்கிறார் இப்படி சர்வஜ்ஞமாய் இத்யாடியால் இப்படி சி஢்ட்ரோபாயஜ்ஞம் பிறந்தாலும், சன்சாரவோரோக்ய முண்டானாலும், ப்ராப்யததில் ருசிப்யம், உபாயததில் த்வரையுமுண்டானாலும் இ சாஹ்யோபாயவிசோஷத்தினுடைய சம்யக் ஜ்ஞானமில்லாதபோது சி஢்ட்ரோபாயவசீகரணம் கூடாமையால் சர்வமும் வ்யர்த்மாமென்று கருத்து அரோக்யமிதி - அரோக்யம் குணம் டோலே தோன்றும் சன்சாரிகளுக்கு - விவேகிகளுக்கு - இந்த்ரியோல்வஹ்யாவஹ்வென தோஷமாய்-

சா.ஸ்வ - யோ மாமேவமசம்மூ஢்டோ ஜானாதி புருஷோத்தமம் - ச சர்வவி஢்ட்ரஜதிமாம் சர்வபாவென பாரத “இத்யாதி சூரிஸ்தம் “ப்ராப்து் து:கோததே பாரம் த்வரயாவந்நபிததே” இத்யாதி களிலும் அத்யாவச்யகமாகக் சோலலுகிற பரதேவதா பாரமார்த்யஜ்ஞம், இதரவிசயவோரோக்யம், புருஷார்த்வரையும், சம்பூர்ணமாயிருக்கையாலே வேறு சிந்தனையமில்லாமையால் சாஹ்யோபாயசோதனம் வ்யர்த்மமன்றோ? என்கிற ததஸ்த்ரஸ்த்ரீபை பரிஹரிக்கிறார் இப்படி சர்வஜ்ஞமாய் இத்யாதி - இப்படி சி஢்ட்ரோபாயஜ்ஞம் பிறந்தாலும், சன்சாரவோரோக்ய முண்டானாலும், ப்ராப்யருசிப்யம் உபாயத்வரையுமுண்டானாலும், சாஹ்யோபாய விசோஷநிர்ணய மில்லாதபோது சி஢்ட்ரோபாய வசீகரண விசோஷ கூடாமையால் சர்வமும் வ்யர்த்மமென்று கருத்து அரோக்யமிதி - அரோக்யம், சமாரிகளுக்கு குணடோலே தோற்றும் - விவேகிகளுக்கு இந்த்ரியோல்வஹ்யாவஹ்வென தோஷமாய் தோற்று கையாலும், ஂசுவர்ய -

சா.ப்ர - ஂதரேவ வோஷம்ய நோர்஢்ட்ய ப்ரசங்கபரிஹாராத் “பாபானா வா ஸுபானா வா வதார்பாணாம் ப்லவங்கம் | கார்ய கரணமார்யேண ந கஸ்சிந்நாபரா஢்ட்யதி” இதி வாதிந்யா சாபரா஢்டசர்வரக்ஷண சந்நுக்ஷிகயா லக்ஷ்யா விசிஸ்டென ப்ர஗வதா மோக்ஷப்ரதானோபபத்தேர்஢்டந்யாஸஸ்யானபேக்சித்வாந்நிஷயவ்யாமோஹஸ்ய நிவர்தனமயுக்தமித்யத்ர அநா஢்டாஜாதி லங்கனமூலநி஗்ரஹ்ரூபஸ்ய ப்ர஗வத்ப்ராப்திப்ரதிபந்நகஸ்ய நிவர்தகதயா விஹித ப்ரந்யாஸானநுஸ்தானே ப்ரதிபந்நகானிவர்து: ப்ராப்த்யசம்பவாத்நதர்த்ம் ப்ரந்யாஸஸ்யாபேக்சித்வாந்நிஷயவ்யாமோஹநிவர்தனமாவச்யகமேவெதி தந்நப்ரதிஜானீதே - இப்படி சர்வஜ்ஞமாய் இந்யாதி -

சா.வி - ந்யாயாத்நவோ ப்ரமாணம் நாஸ்தி - “கர்மணா பரிபாகத்வா஢்டாவிரிஸ்தா஢்டமங்கலம் | இதி மத்வா விரக்தஸ்ய வாஸுதேவ: பரா஗தி:” இதி ஢்ட்ரபுருஷார்த்வோரோக்யே ப்ராப்யருசோ ப்ராப்யத்வராயாம் சத்யா தாவந்மாந்ராபேக்சணேநேவ ஂசுவரஸ்ய குணலக்ஷ்மீ சன்நவததோ வோஷம்யநோர்஢்ட்ய பரிஹரேண ரக்ஷணசம்பவாதித்யாஸங்க்ய தஸ்ய கர்த்வ்யத்வம் ப்ரமாணசி஢்ட்ரமிதி வ஢்டுஸோ நிவெதிதமபீஹ்ரஸாரயதி - இப்படி சர்வஜ்ஞமாய் இதி - அரோக்யமிந்த்ரியோல்வஹ்யம், அரோக்யமிந்த்ரியவூ஢்டிஹேது: - “அயுர்஢்டுதம்” இதிவதோபசாரிகப்ரயோக: | யதூ, அரோக்யமஸ்தி சேதிந்த்ரியோல்வஹ்யம் இப்படி பவதி - தோன விசயாஸக்தி: -

சா.சன் - இத்ம் சங்஢்ட்ரஹித விபரீது சங்஢்ட்ரதி ஢்ட்ரஸ்யந்நஹிகாரானாஸ்த்ரஸ்த்ரங்காமபி பரிஹரிதி இப்படி இத்யாதி - தோளிந்தாலும் இத்யந்தோன - அநந்நராஹிகாரஸோ஢்டித சி஢்ட்ரோபாதஸ்வரூபம் நிஷ்கூ஢்டம் | அரோக்யமிதி -

सा.स - स्यैव सयगनुष्ठितस्य तद्वशीकरणत्वात् - तत्र प्रथमं प्रपत्तिर्न सर्वाधिकारा? वैदिकधर्मत्वात् - न चाप्रयोजकत्वम्? तथा सति पूर्वोत्तर काण्डापशुद्राधिकरण विरोध इति यन्मत तदनुद्य बहुभिः प्रमाणैरस्सामान्यधर्मत्वसिद्ध्या पूर्वोत्तरकाण्डन्यायाप्रसरा दूषयति - प्रपत्तिः इत्यादिना - यागविशेष इति - “ब्रह्मणे त्वा महस ओमित्यात्मानं यज्जीत” इति विधिविहितस्य “तस्यैवं विदुषो -

மூ - இது சர்வేశ்வரணை சர்வருக்கும் ஶரண்யமென்றோதுகிற ஶ்வேதாஶ்வதரஶ்ருதிபலத்தாலே - பரிஹதம் - இவ்வர்த்த "சர்வலோக ஶரண்யாய ।

சா.தி - யஜஸ்யாத்மா யஜமான: என்றதிறே பரிஹரிக்கிறார் - இது சர்வేశ்வரணை இத்யாதிபால் "சர்வஸ்ய ஶரண் சுஹத்" என்று ஶ்ருதி - இவ்வர்த்தம் உபப்ரஹ்மணங்களாலும் சாத்வதாதி பகவத்சாஸ்த்ரத்தாலும் இவ்வீகृतமென்கிறார் இவ்வர்த்தம்த்யாதிபால் - சர்வயோக்யமிதி - சர்வயோக்யம், இது சர்வஶரண்யத்வவ்யञ்ஜகம்

சா.ஸா - ஶட்காபர்யவஸானத்தை உபசஹரிக்கிறார் - ஆகையால் இதிஇதத்தை பரிஹரிக்கிறார் - இது இதி - ஶ்ருதிபலத்தாலே இதி "சர்வஸ்ய ஶரண் சுஹத்" என்கிற ஶ்ருதிபலத்தாலேயென்றபடி - அங்கு ஶரண்ஸஹ்தம் - உபாயாந்தரஸ்தானாபத்யாபர பரயாய பரஸ்வீகர்த்துவ்யञ்ஜன முக்தென் வர்ணாஶ்ரமாதி விஸேஷநாடரேண சர்வருக்கும் பரண்யாஸயோக்யமென்று சர்வாஹிகாரத்வஹோதகமிதே ந்யாயபலத்தாலே ஶ்ருதி யஸ்ய பரையானாலோ? என்னவருளிச்செய்க்கிறார் - இவ்வர்த்தமிதி - சர்வலோகஶரண்ய:, சர்வேஷா லோகானா ஶரண் கந்து யோக்ய இத்யர்த்த: - சர்வயோக்ய, சர்வேஷா ஶரண் கந்து யோக்யம் -

சா.பர - ஶ்ரண்யாஸஸ்ய ந சர்வாஹிகாரத்வம்த்யபி வதந்தீத்யர்த்த: - அநுதித வ்யாமோஹநிவர்தனபரகாரமாஹ - இது சர்வేశ்வரணை - இத்யாதிநா - யதா ஶூத்ராதிநா வதிகாஶ்ரண்யாஶ்ரணாடாவஹிகாரித்வாபாவே஽பி ஶூத்ரவிஸேஷாநா ரதகார நிஷாடஸ்தபத்யாதிநா "ரதகாரோஶ்ரீநாடஹித் ஂதயா நிஷாஶ்ரணய பதி யாஜயேத்" இத்யாதி விஸேஷவதநாஹ்வதிகே கர்மண்யேவாஹிகாரஸஸ்வீகரணயே - ஂவமேவ "சர்வஸ்ய ஶரண் சுஹத்" இத்யாதி ஶ்ருதிபரிஶ்ரண்யாஸஸ்ய சர்வாஹிகாரத்வசிஹ்வித்யர்த்த: - நநு ஶ்ரூதஸ்ய சர்வஸஹ்தஸ்ய அபஶூத்ராஹி கரணவிரோஶபரிஹாராய த்ரவரணிகவிஸயதயா ஶட்கோச ஂவோசதி இத்யத்ர உபப்ரஹ்மணேவபி பரண்யாஸஸ்ய சர்வாஹிகாரத்வோக்தே: ஶ்ரீஶூத்ராதி சர்வவிஸயத்வ மேவதி ஢ர்ஸ்யநுபப்ரஹ்மணாநாமபி ஶட்குசதிவிஸயத்வமாஶட்க்ய ஶ்ருதிவதேவ பரமாணதமஶ்ருதே ஶ்ரீபாஶ்ரணத்ரே" த்ரயாணா ஶத்ரணியாதிநா ப்ரபந்நாநா ச தத்வத: । அமந்நமஹிகாரஸஸ்யாஶ்ருதுவ்யஹ்ஶ்ரணியாக்ரமே" இதி ஶூத்ராநா விஸிஷ்ய ப்ரபதநே அஹிகாரோக்தே ஶ்ரவ் ஶஹ்தஸ்யாஸட்கோச ஂவ ஶ்வீகார்ய இத்யாபிபரயந்நாஹ இவ்வர்த்தம்த்யாதிநா ।

சா.வி - ஶ்வேதாஶ்வதரவாக்யே சர்வஸாஶாரண்யேன வோதிதத்வாத் । "சர்வலோகஶரண்யாய" இதி தஸ்யாஶ்ருதேரூப வஹிதத்வாத்ரயாநா ஶத்ரணியாதிநா ம்த்யாரஶ்ய "ப்ரபந்நாநா ச தத்வத:" இத்யுக்தேஶ்ரீஸாத்வதவதநே ஶத்ரணியாதிபு த்ரிபு ஶூத்ரஸ்ய த்ரூதீயத்வென் விஸிஷ்ய ஶூத்ரஸ்யாப்யஹிகாரகதநென் "கூயோநிஷ்வபி ஶ்ஞாத" இதி ஶூத்ராதிபி நிக்ருஶ்யோநி ஜாதஸ்யாபி அஹிகாரகதநென் ச சர்வஸஹ்தஸ்ய வ்ராஹ்மணாதி த்ரவரணிகவிஸயதயா ஶட்கோசாஶ்ரணாத், வதிகத்வே஽பி ஶாஶாரண்யத்வென் ஶத்யவதநாதிவஹிதாபாவாத் - யாஶத்வே஽பி விஹிதத்வே஽பி விஹிதத்வே ஶதி "ஂதயா நிஷாஶ்ரணயபதி யாஜயேத்" இத்யாதிவதஹிகாரஸஶ்வாத்நாந்ரிகமந்நேணாபி ததநுஶ்ரணஸஶ்வென் அபஶூத்ராஹிகரணவிரோஶாபாவாத் - காகாதிநா ச ப்ரபந்நத்வஸ்ய பரமாணசிஹ்விதத்வாத் ப்ரபதேஸ்ஸர்வாஹிகாரத்வென் கஶ்விஹிதாதி இதி பரிஹாரமாஹ । இது சர்வేశ்வரண - இதி -

சா.ஸ - யஜஸ்ய "இத்யநென் யாஶவிஸேஷத்வெனாந்நாத்வாதிதி பாவ: - ஶ்ருதீதி - "சர்வஸ்ய ஶரண் சுஹத்" இதி ஹி ஶ்வேதாஶ்வதரமந்ந இத்யர்த்த: - பலஸஹ்தஸ்ஸர்வஸஹ்தஸ்யாஸட்குசதிதயாஸஸ்வரஸசிஹ்விதா -

மூ - மனாஸாம஢்ரமா஢்மநூபமம் । ஢்ர஢்நார்திஹர் விஷ்ணு் ஶரணம் ஑ந்துமஹீஸி இதுபு஢்ரஹ்ணங்க்ளாலும் “த்ரயாணா் ஶத்ரியா஢ிநாம்” ஑ன்று துடங்கி ஶூ஢்ர஢்யந்த்ங்க்ளான வ்ரண்க்ளையெ஢ுத்து “஢்ர஢்நானா் ஑ தத்வத:” ஑ன்று ஑ொல்லுகிற் ஶ்ரீஸாத்வதவ஑னத்தாலும் “க்யுனிஷ்வ஢ி ஑்ஜாது யஸ்க்ஷ்ரணம் ஑த: । தம் மாநா ஢ிதூஹ்தாரம஢ி ஢ாநி ஢்வார்திஹ” ஑ன்று ஑ொல்லுகிற் ஑நக்யுமாரசஹிதாவ஑னத்தாலும் ஢்஢ிக்ரூதம்

ஸா.஢ி - ஑ர்வயு஑்ய மாநாலும் ஑மார்ஜநா஢ி ஂயாஸஸா஢்யமாயிருக்கும் ஂட்ட஢ி ஢ன்றென்கிறா஑ ஂநாஸ மென்று - ஂநாஸ மாநாலும் ஑ிலவற்றில் ஢்ரமா஢் ஑஢்நிக்கும் ஂதுவயில்லை ஢ென்கிறார் ஂ஢்ரமா஢்மென்று - ஂ஢்ரமா஢்வெ஢ி ஑ிறிது ஂ஢்ர஢ான மாயிருக்கும் - ஂதுவயில்லையென்கிறார் ஂநூபமம், ஂநூபமமெனற஢டி - ஑ர்வ஢்யு஢்ய஢ிக மென்ற஢டி இவை ஢்ரவ஢்ஷிஷேஷங்க்ளானாலும் தத்஢்ர஢ிதையு் விஷேஷக்யுமென்று கருத்து - க்யுனிஷ்வ஢ிதிக்யுநி க்ள, நிஷா஢ா஢ி ஜாதிக்ள - ஢்ரஹ்வி஢்யா விஷயமாந - ஂ஢்ஷூ஢்ர஢ிகரணவிரு஢்ஷஶ்஢ீயையு், - மந்நவிஷேஷ ஑ா஢ேஷத்வத்தால்-

ஸா.ஸ்வா - கிமாஸாஸெந யு஑்ய இத்யத ஂஹ - ஂநாஸாஸமிதி - ரக்ஷணகரணெ ஢்ரமா஢்ஸ஢ாவநாயா் ஑ர்வயு஑்யத்வம் கத்யமித்யத்ராஹ - ஂ஢்ரமா஢்மிதி - ஂவம் ஢ூத ஶரண்யாந்நர்ஸ஢ாவநாயா் கத்ய ஑ர்வ஢ூதயு஑்யத்வமித்யத்ராஹ - ஂநூபமமிதி - ஂநூப்யமித்ய்த்: । இது ஢்ரவ஢்ஷிஷேஷ மாநாலும் வ்யைத்ய்யாந்யத்யாநூபஸ்யா தத்஢்ர஢்நத்திலும் ஑ி஢்஢ிக்ரூமெனற஢டி - இந்த ஂ஢்ரஹ்ண஢்யுமம் ஶ்ருதிஸமானமாகையாலெ ஑஢்஢்யா நிநாயிகு஢்஢்ரஹ்ணாந்நர் மருள் ஑஑ெய்கிறார் - த்ரயாணாமிதி - இந்த வ஑னததில் ஶூ஢்ர஑ுக்கு - ஑஢்஢ாக - ஂ஢ிகார துுற்றவிலலையெ? ஑ெனவருள்஑஑ெய்கிறார் - ஶூ஢்ர஢்யந்த்ங்க்ளான இதி । ஢்ர஢்நானா் ஶத்ரியா஢ிநா் த்ரயாணா் ஑ெத்யந்வயமாகையாலெ ஶூ஢்ர஢ிகாரம் ஑஢்஢ாகத் துுற்றுகையாலெ ஂநந்யத்யா மி஢்஢ானெகு ஢்ரஹ்ணத்தாலெ ஑்வத ஂவ ஢்ரந்யாஸவ்யஶ்ஜநைக ஢்ரவூத் ஶரணஸ஢்஢ா஢்஢ித் ஶ்ருதி ஂந்யத்யா நெனு ஶ஢்஢ி தும஢்யநஹீ ஑ன்று கருத்து, இ஢்஢டியாகில்

ஸா.஢்ர - நனு ஢்ரந்யாஸெ கரணமந்நாணா வு஢ிகத்வாஶ்஢ூ஢்ராணா் த஢ு஑ாரணஸ்ய நிஷி஢்஢்வெந த஢்நுஶானாஸ஢்வாந்ந தஸ்ய ஑ர்வ஢ிகாரத்வ மித்யத்ராஸ்ய ஑த்யவ஑னா஢ிவத்ஸர்வ஢ிகாரத்வஸ்ய வா஑நிகத்யா வெ஢ -

ஸா.ஸ - ஢்஢ு஢்ரஹ்ணாஸி஢்஢தா் ஑ வ்யநக்தி - விஷ்ணுமிதி விஷேஷணம஢ி ஑ர்வயு஑்யத்வ ஑ர்வீர஢ி ஢்ர஢்நவ்யத்வமெவ வ்யநக்திதி ஢ாவ: - ஑ர்வயு஑்யத்வம், ஑ர்வ்ஷிஷித்வக்யுதம் - ஂநாஸாஸத்வ, ஑்வரூ஢ுது வி஢ூத்வ ஢்ரி஢ூர்ணத்வ஢க்திஸுல஢்வை: । ஹெய்஢்ரித஢்஢்஢்வெந ஑்ஸாரநிவ்ர்தகத்வக்யுதம஢்ரமா஢்஢்வம் - “஢்ரமா஢் வுமூத்யுமஹ் ஢்ரவீமி” இதி ஶ்ருதெ: - ஂக்த விஷேஷண த்ரயெந ஑்வஸமவூ஢்யு஢்஢ு஢்மாநஸூந்யத்வமநூபமத்வம் - ஢்ர஢்நார்திஹ்ரத்வம் ஑ர்வ஢்஢்ர஢்஢்வம் - த்ரயாணாம், ஢்ராஹ்ணா஢ிநாமித்யநுக்யா ஶத்ரியா஢ிநாமித்யக்யா ஑ ஶூ஢்ரஸ்யா஢ி ஢்ர஢்நத்வ ஑ி஢்஢ிரிதி ஢ாவ: க்யுனிஷ்வ஢ிதி - ஂவிஹிநெ ஂத்ய்வா஢்வையுத்யுத்யுநிர்஢ி ஶரணவரண க்யுரூ஢ிதி வி஢்஢ீர்வீவ ஑ி஢்஢்யா ஂக்தார்த்யிஸி஢்஢ிரிதி ஢ாவ: - ஶ்ருத்யவ஑தஸ்யு஢்ரஹ்ணெந விஸா஢ிகரணாத் ஢்஢ிக்ரூதமித்யுக்தம் - ஂத்ந்ரகாண஢ா஢்ஷூ஢்நயவிரு஢்ம஢ி -

सा.सं - मस्याः न्यासविद्योपदेष्टृतां च शूद्रादेर्व्यवच्छिनन्ति - उपासनस्य त्रैवर्णिकाधिकारत्व
नियमोऽप्यारम्भमात्र एवेत्याह - उपासनं कृत्तुं कृत्तुम् - इति - पूर्व्वेति - पूर्व्वशरीरे भगवदनुभवज संस्कारे-

மூ - இப்படி உபாசன த்ரேவ்ணிகர்க்கே அரஹ்மணிய மானாபட்டோலைப் ப்ரபந்தியலொரு நியாமவத்தாலே
 சாமான்யவசனத்துக்கு சஜ்ஜெவமில்லாமையுடைய விசேஷவசனவந்தாலும் ப்ரபதன சர்வாக்கும் யோக்யம்
 - ஆனபின்ன இது தனக்கு விசேஷித்து வேண்டிய அதிகாராள் முன்பே சொன்னோம்
 அதஸ்த்ரேவ்ணிகத்வாதே ஸ்வோஃ ஸ்வோஃபி கஸ்யசிந் । நாதிஹார: ப்ரபந்தஸ்யாதிவிசேஷ்யமநாஸ்திந: ।

சா.தீ- ப்ராரஹ்மததிலும் சஜ்ஜெவமில்லாமையுடையதான இப்படி உபாசன மென்று துடங்கி இதுக்கு
 விசேஷித்து வேண்டும் அதிகாரமெது? என்னவருளிச்செய்ததான இதுதனக்கு இந்யாதி -
 ஆகிசந்யமே இதுக்கு அதிகார மெனில்லைப்பனத்தான - அந: என்று காரிகையால், அத:,
 இப்படி நிர்ணீதமாகையால் த்ரேவ்ணிகத்வாதே: கஸ்யசிந் - ஆதிசத்வநாஸ்திநாதிஹாரம் - ஸ்வோ:,
 சதாவ: - அஸ்வோ:, ததாஹித்ய ச - ஆகிசந்யமநாஸ்திந: । இப்படி ஹேநுர்ஹம் - ஆகிசந்யநா
 ப்யுத்தவாத் என்கை - ப்ரபந்தக்கு - அதிகாரம் என்று விலவாசமவாதியுடைய ஆகிசந்யமாஸ்திந
 ததஸ்பாதிதவநேன அதிகாரகோடியில் -

சா.ஸ்வா-இப்படி இதி । இப்படி ப்ரபதன சர்வாதிஹாரம் என்று சொன்னது கூடுமோ?
 ஸக்தியோகஸமர்த்தனுக்கும் ப்ரயோகநாந்ரபரஹ்மணிய ஆதிஹார ப்ரஸாதிஹாரமோ? என்னவருளிச்
 செய்ததான, ஆனபின்ன இதி । முன்பு இதி - ப்ரபந்தியோகாதிஹாரத்தாலேயென்றபடி -
 ப்ரபந்தியோகாதிஹாரத்தால் - ஸக்தியோகாதிஹார ப்ரபந்தியோகம் என்று நிஷ்ஹ்மணியுடைய த்ரேவ்ணிகத்வ
 ஸக்தியோகாதிஹாரமாகையால் ததஸ்வோ ப்ரபந்தியோகமென்று ப்ரபந்தகையாலே த்ரேவ்ணிகருக்கு
 ப்ரபந்தியோகம் ப்ரஸாதிஹாரமோ? இனி ஆகிசந்ய சதி த்ரேவ்ணிகத்வ ப்ரபந்தியோகம் மென்னில்
 ஸுதாதிஹார சொல்லுகிறது விசேஷியமோ? என்ன காரிகையால் ப்ரபந்தியோகாதிஹார
 தாத்ரபந்தியோகத்தை சந்திசுகிறதான - அந் இதி - அந: ப்ரபந்த ப்ரகாரேன சர்வாதிஹாரத்வமிதி: - த்ரேவ்ணிகத்வாதே:
 - ஆதி பதநாஸ்திநாதிஹாரம் ப்ரபந்த: - த்ரேவ்ணிகத்வாதே: ஸ்வோ:, சதாவ: - அஸ்வோ:, அஸதாவசு ।
 ஆகிசந்யமநாஸ்திநசத்வத்ரபந்தநாதிஹாரஸ்யந் - ஆகிசந்யசதாவேந் த்ரேவ்ணிகத்வமத்ரேவ்ணிகத்வமபய-

சா.ப்ர - ததஸ்வோயோகந்யாஸநுஸ்தானே அப்ரயோகத்வமாஹ - இப்படி உபாசன மித்யாதிநா-

சா.வி- ப்ரபதன சர்வருக்கும் யோக்யமானபின்ன ப்ரபதன சர்வஸாமபி யோக்யே ஸ்திதே சதி, - இதுதனக்கு,
 அஸ்ய ப்ரபதனஸ்ய - முன்பே சொன்னோம், ப்ரபந்தியோகாதிஹார இதி ஸ்வோ: - அநாபி நிஷ்ஹ்ய
 தர்சயதி - அத இதி - அத:, சர்வாதிஹாரத்வநேன நிர்ணீதவாத் - த்ரேவ்ணிகத்வாதே: கஸ்யசிந்ஹ்மஸ்ய - ஆதிசத்வநேன
 அஸ்திநாதிஹாரம் ப்ரபந்த: - ஸ்வோ:, சதாவ: - அஸ்வோ:, வ்யதிசேகோஃபி - ஆகிசந்யமநாஸ்திந:,
 ஆகிசந்யப்யர்வஸிந: - ததநுப்யுத்தவாதிந் ஸ்வோ: - விலவாசமவாதிகத்வாதிஹாரஸ்பாதிதவாத்
 கோதிப்ரபந்தம் - ப்ரபந்தநாதிஹாரோ ந ஸ்யந்,

சா.ச- அப்ரமோஷாதித்ய: - ப்ரபந்த சீவ கி ந ஸ்யாதித்யத்ர வ்யஸ்யமாஹ - இப்படி இதி । एवं சதி
 சகிசந்யந்யாதேசச் சத்வந் ப்ரபந்தியோகஸ்யதித்யதி ப்ரபந்த வாரயதி இது தனக்கு - இதி இத்ய
 க்ருதமதிஹாரவிசய ஸ்வோ: சமந் சஜ்ஜஹதி - அத இதி - உத்தார்த்தே ஸ்ருதிஸ்மृत்யுபபந்தி சதாவா தித்ய:
 - ப்ரபந்தாதிஹாரம் ஸ்வோ: - கஸ்யசிந்ஹ்மஸ்ய । "ஆகிசந்யமநாஸ்திந: ஆகிசந்ய -

सा.स - अपर्यवसितः - भावः, ब्राह्मणादेस्त्रैवर्णिकत्वसद्भावो वा? अभावो वा? शूद्रस्य तदभावो वा? अधिकारो न । किं त्वाकिञ्चन्यमेव अधिकार इति भावः - आकिञ्चन्य पदमनयगतित्वस्याप्युपलक्षणम् - இல் அর্থஞ்ஈத, உத்தபாவாभावயோ: ப்ரபுத்தியநதிகாரத்வம் - குலநதகளாய இத்யத்ர த்ரैவ்ரணிகவாதபாவே஽பி ஸ்வஸ்ய ப்ர஗வதங்ரீகார ஹேதுருத்த: - ஙநித்வேத்யநேந தத்ஸத்வே஽பி ததபாவ உத்த்யதே -

सा.स - प्रपत्तिरूप शास्त्रार्थस्तु महाविश्वासाङ्गक इत्युभयत्रानुप्रविष्टो विश्वासः - न तथाङ्गान्तरमितीदृक्प्राधान्याभिप्रायेणाय निर्देशः - अन्यथा बहुप्रमाणसंप्रदायविरोध इति भावः - अन्यथा श्रुतार्थपरत्वे अभियुक्तनिष्कर्षविरोधमाह - அப்படியே इति यथा नारायणमित्यत्र विश्वासस्य शरणागतित्वकथनं प्राधान्य विवक्षया तथा प्रार्थनस्य प्रपत्तित्वकथनमपीति भावः - यथाभियुक्तनिष्कर्षमेव वा प्रार्थनैवाङ्गीति किं न स्यादित्यत्राह -

சா.சं - இவ வாக்யமिति - பார்த்தனமதியாவத்யந்த வாக்யத்தானும் இத்யர்த்த: - அத்ர பரதம்துனி
புரணிதலக்ஷணவாக்யத்தின் படியே இத்யுக்த்யா பார்த்தனமபாயத்வ பார்த்தனம் பவதி - ந்யாச: பஷாஜ்ஜஸயுத: இதி
வகனொடாஹரணாடஜ்ஜமாதையாலே இத்யுக்த்யா ச் கோம்துவரணமபி பவதி - சிறிபு ரத்யத்திலும் இதி
வாக்யே பார்த்தனையப் பண்ணி இத்யுக்த்யா தத்ர நியுகிஈர்தாப் பார்த்தியே" இநி ஸ்திதே: ஫லபார்த்தனமபி பவதி
புரஸக்தம் - தத்ரோத்ர ஁ரணதார்த்த஫ல பார்த்தனஸ்ய அஜ்ஜாஜ்ஜி ஸமூடாயரூபாயகோட்யநந்வயாடபியுக்தநிஷ்கர்த்தோ ந
தமாடாய விஶ்ராம்யதி இனகிற வாக்யமதியாடி விவக்ஷிததுத்ர சொன்னபடியே இத்யந்த் தேசிகோக்திர்ந தத்பரா
- கோம்துவரணமாடாய ஸ நிஷ்கர்த்தோ யடி விஶ்ராம்யதி - தர்ஹி தஸ்யநாஜ்ஜித்வம் - "ந்யாச: பஷாஜ்ஜஸயுத:"
இத்யஜ்ஜத்வநைவ தந்நிர்देशாத்தரூபாஜ்ஜபாடான்யவிவக்ஷைவ ஸ பவெத் - யத்யுபாயத்வபார்த்தநாமாடாய தடா ஸா
கோம்துவரணரஶ்ர சதி -

மூ- இஷ்வரன் - அபேக்ஷாமாத்ர - சாபேக்ஷனென்றில் அங்ஙத்தின் ப்ராஹ்யந்ததை விவக்ஷித்துச் சொன்னட்டி

சா.டீ - நந் சிறு கதத்தில் “விஸ்வாஸபூர்வக் ஢கவந்த் ந்த்யகிங்ஙரதா் ப்ராத்த்யே” என்று ப்ராத்த்யேயைப் பண்ணி ஆத்மநிஷேபபண்ணினவிடம் காணாமையால் ப்ராத்த்யேநாமாத்ரமே ப்ரபத்தியாக வேண்டாவோ? என்ன ஆங்கு டுடிவில “நமோங்ஸ்துதே” என்று ஆத்மநிஷேபவாசிஷப்தப்ரயோகமுண்டாகையாலும் கீழே “தவ் சரணாரவிந்தயுதல் ஶரணமஹ் ப்ரபதே” என்று ஁பாயவரணஷப்த சாமத்த்யத்தாலும் நிஷேபம் சிங்ங-

சா.ஸ்வா- சிறு கதத்தில் நிஷேபத்தைச் சொல்லாமல் “விஸ்வாஸபூர்வக் ப்ராத்த்யேநமிதி யாவத்” எனகிற முக்தகவாக்ய டோலே தானே “விஸ்வாஸ பூர்வக் ஢கவந்த் ந்த்யகிங்ஙரதா் ப்ராத்த்யே” என்று ஶ்ரீ஢ாஷ்யகாரா-

சா.ப்ர- த்யார஢்ய “ந்த்யதாஸ்ய் தாஸ்யதீதி விஸ்வாஸபூர்வக் ஢கவந்த் ந்த்யகிங்ஙரதா் ப்ராத்த்யே” இத்யங்ஙி தயா ப்ராத்த்யேநாயா ஁வ வ்யபதேஷாந்நிஷேபஸ்யாங்ஙித்வவ்யபதேஷஸ்தங்ஙிர்ங்ங இத்யத்ர “தத்ரீவ் அநாகதானந்தகால சமீக்ஷயாப்யங்ஙுங்ஸந்தாரோபாயோ நிங்ஙிலஜந்நுஜாதஶரண்ய் ஶ்ரீமந்நாராயணசரணாரவிந்தாயுதல் ஶரணமஹ் ப்ரபதே” இதி பூர்வமுக்தவாந்நே ச “நமோங்ஸ்துதே” இத்யுக்தவாந் ஶ்ரீவீகுண்தகதே ச -

சா.வி - ச சானுக்தவ்ங்ஙி தஸ்யாப்யங்ஙித்வமஸ்தீதி வாச்யம் - ந்யாஸ: பங்ஙாங்ங சந்யுத: இத்யுக்தாங்ஙபங்ஙகாங்ஙிக்யாபத்தே: தத்கதம்தாங்ஙித்வமுக்த மிதி சேதஸ்த்யம் - ஁பாயத்வ ப்ராத்த்யேநீவ ங்ஙோமூத்வவரணம் ந பூத்யதாசேந் ததா சாங்ஙிதமதஸ்தாத் - அத ஁வ சாரப்ரகாஸிகாயாமுபாயத்வப்ராத்த்யேநமிதி ங்ஙோமூத்வவரணமுக்ததே - ங்ஙோமூத்வவரணவ்யதிர்கேணோபாயத்வப்ராத்த்யேநாயா அநிர்ங்ஙபணாத்ரபூர்வத்ர “இவ் அங்ஙத்தின் ப்ராஹ்யந்ததை விவக்ஷித்துச்சொன்னட்டி “இதி வாக்யே “ததேகோபாயதா யாசுநா ப்ரபத்திரித்த்யேநேந ங்ஙோமூத்வவரணஸ்ய ப்ராஹ்யம்த்யுக்ததத்வாத் “இத்யுக்தம் - யதா இவ் வாக்யம் தானும் இதி ராமாநுஜாசார்யோக்தமுக்ததகவாக்யபரம் - நந் ஢ரதமுநிப்ரணீதலக்ஷணவாக்ய பரம் - பூர்வ ப்ராத்த்யே ங்ஙென்று நிஷ்க்ஷித்ததது இத்யுக்தவாத் । தத்ர ங்ஙோமூத்வ வரணப்ராஹ்யதாத்ரப்யஸ்ய பூர்வமப்ரதிபாங்ஙிதத்வேந ப்ரதிபாங்ஙனீயத்வாத் - ப்ராஹ்ய விவக்ஷீபாவே இத்யஸ்ய விஸ்வாஸப்ராஹ்யப்ரதிபாங்ஙன தாத்ரப்யக்தவாத் - அத ஁வ விஸ்வாஸத்தைச் சொல்லி இத்யுக்தம் - ஁வ் ச ப்ராத்த்யேநமிஹ ங்ஙோமூத்வவரணமேவ விவாஸிதம் - நோபாயத்வப்ராத்த்யேந் அதோ ந விரோத: - நசேவ் சதி ஢ரதமுநிப்ரணீதலக்ஷணவாக்யத்தின்-

சா.ஸ - தத்ரணேநீகீ஢ாவமாபந்நா அங்ஙகோத்யந்விதேதி யதி பக்ஷ: தத்பக்ஷே “ந்யாஸ: பங்ஙாங்ஙசந்யுத:” இதி வசநோதாஹரணம் - அங்ங மாகையால் இத்யுக்தி: இவ் அங்ஙத்தின் ப்ராஹ்யந்ததை இத்யுக்திசுசோபபந்நதரா - யதி ங்ஙோமூத்வ வரணா ங்ஙர்஢தயா ப்ராத்த்யேநா அங்ஙகோத்யந்விதேதேதி பக்ஷஸ்தத்பக்ஷே “ந்யாஸ: பங்ஙாங்ஙசந்யுத:” இதி வசநேந ந்யாஸே ப்ராங்ஙாங்ஙிதயா ஶ்திதே தத்ப்ராத்த்யேநாயா ஁வ ப்ராங்ஙாங்ஙித்வம்த்யபிங்ஙுக்தான நிஷ்க்ஷித் குர்வந்தீதி ஁பாயத்வ ப்ராத்த்யேநாயா அங்ஙகோடீ ங்ஙுணா஢ாவே நாவ்நிதத்வம஢ிப்ரேத்யங்ஙுண஢ூதேப்யங்ங ஶப்தஸ்ய ப்ரயோக்து மூசிதத்வாத் அங்ஙமாகையால் இவ் அங்ஙத்தின் - இத்யுக்திரங்ஙபந்நதயா - ஁வ் ச ப்ராத்த்யேநாய ஁வ ப்ராங்ஙாங்ஙித்வாபநுபத்தயே ங்ஙோமூத்வவரணே அங்ஙித்வ ச஢ாவநாயா அபத்தயே ச ப்ராத்த்யேநாபதேந த்ரயோரப்ய஢ிங்ஙானயோங்ஙத்வாத்ரபாத்த்யேநா வரணம் ச தேந பதேந -

மூ - சிறித அளவிலும் விசுவாசपूर्वक ப்ரார்த்தனைபப பண்ணி "நமோ஽ஸ்துதே" ஂன்று ழிககைகடாலும்
 உபாயवरणशब्द सामर्थ्यத்தாலும் நிஷேப ழம் சித்ரம் -

மா.தி - மெனகிறார் சிறு ரசத்தையும் அந்யாபிதம் நமஸ்தவங்களுக்கு ஆத்ம நிஷேபரத்வ
மொங்ஙனே கண்டதென்ன -

9. சா.ஸ்வா - ப்ரார்த்தனாமாத்ரத்தை நிர்देशகதத, கவாடுமா, என்னவென்பத செடததூரா சார்ய ரதததிலும்
 இதி - ஁பாயவரணேதி - ஁ரஸ்வீகாராபர பர்யாயோபாயத்வ ப்ரார்த்தனாபரமாண "நவ ஁ரணாரவிந்டியுரான ஁ரணமஹ்
 ப்ரபதே" இதி வாக்யா஁த ஁ரண஁ப்தசாமர்த்த்யகததாபுரெணா 9 "நமோ஁ஸ்துநே" ஁னாகிர, ஁ப்த -

सा.प्र- “श्रामता मूलमन्त्रेण मामैकान्तिकात्यन्तिकपरिचर्याकरणाय परिगृह्णांश्चेति याचमानः प्रणम्यात्मानं भगवते निवेदयेत्” इत्युक्तत्वाच्च । मितगद्येऽप्यात्मनिक्षेप एवाङ्ग्याभिप्रेत इति न तद्विरोध इति दर्शयन्नम इत्यस्य निक्षेपपरत्वं सप्रमाणमाह - கிறு கத்கதிரும் इत्यादिना - सामर्थ्यத்தாலும் - इति । “उपायार्थैकवाचक” इत्युक्ते शरणशब्दस्योपायवाचकत्वात् - तथा च तत्तत्फलसाधनयागदानाद्वाराधनेन सर्वफलप्रदतया भगवतस्सर्वाधिकारिणामप्युपायत्वेऽप्यकिञ्चनविषये विशिष्योपायत्वस्य तत्तत्साधनाननुष्ठानेऽपि तत्तत्फलप्रदत्वरूपस्याकिञ्चन -

सा.वि. - படிபடா இது தூஷாந்த டாஷாந்திக்விருத்தியாதின வாச்ய தத்ர மஹாவிஸ்வாச பூர்வகமிதி விஸ்வாச
பாடாந்யத்யோதநாய விஸ்வாச பூர்வமுக்தவா ததேகோபாயதா யாந்நா ப்ரபநிர்மிதி யதோக்த. ததேவாத்ரபி விஸ்வாசபூர்வக்
பாத்தீநமிதி விஸ்வாசஸ்ய ப்ரதமகீர்தந பாடாந்யத்யோதநாத்மேவெத்யதே தூஷாந்தவ் தவிருத்தாத்வாத் - நநு த்ரீரஜ்ஜ
ராஜத்யே “நித்யதாஸ்ய தாஸ்யநாதி மஹாவிஸ்வாசபூர்வ நித்யகிஹூரதா பாத்தீயே” இதி த்ரீபாஸ்யகாரீ:
த்வாநுஷாநஸ்ய நிபஹ்வாத்நேதா பாத்தீநேவ ப்ரபநிரித்யத்ர தாத்யர்ய மித்யத ஆஹ - சிறியுட ரத்யததிலும் இதி -
த்பாயவரணசஹ்தசாமத்யர்த்தத்தாலும் இதி “தத்ரேவாநந்தகால சமீக்யாட்யதூஷமந்தாரோபாயோ
நிதிலஜந்துஜாததாரண்ய த்ரீமந்நாராயண தரணாரவிந்நத்யுதலம் தரணமஹ ப்ரபத்யே” இத்யுக்தவாத்நத்ர தரண ப்ரபத்யே
இத்யஸ்ய த்பாயத்வேநாஹ்யவஸ்யாமித்யர்த்தக்தவாத்பாயத்வாஹ்யவஸாயத்யஸ்ய யாஹதாநாதிபலப்ரதாநுத்வசாஹாரணரக்தக்தவ

सा.स- निर्दिश्य अभियुक्तनिष्कर्षान्यथासिद्धिर्देशिकवरणोपपादितेति देशिका शयविद्विविद्विर्विभवनीयम्
- ननु मितगद्ये एवमवस्थिततस्यापीत्यादिना विश्वासपूर्वकप्रार्थना मात्राभिधानान्निक्षेपस्याङ्गित्वं
स्यादित्यत्राह । क्षीरि गद्यक्षेत्रे इति - प्रार्थनैः, नित्यकिङ्करताप्रार्थनामित्यर्थः । उपायवरण
शब्द सामर्थ्यक्रियाभ्याम् इति । मितगद्य एव "निखिलजन्तुजात शरण्य श्रीमन्नारायण तव चरणरविन्दयुगलं
शरणमहं प्रपद्ये" इत्यत्र उपाय वरणपरस्य शरण प्रपद्ये इति शब्दस्य सामर्थ्यादित्यर्थः - अयं भावः ।
शरणशब्दोपश्लिष्ट गतिवाचि धात्वर्थ उपायत्वात्थ्यवसायः - "अनन्यसाध्ये - त्वमेवोपायभूतो मे -
भवशरणमितीरयन्ति" इत्यादि प्रमाणबलात्प्रार्थनापर्यवसन्नः - तस्या चोपायान्तरस्थाननिवेशनार्थो
भरस्वीकारांश एव प्रार्थ्यः - तत्प्रार्थनच अत्यन्ताकिञ्चन मुमुक्षोरात्मसमर्पणान्वित -

सा.स- भरसमर्पणेन विना न पर्यवस्यतीति निक्षेप(முடிக்கையாலும்) सिद्धमित्युक्तिरिति - समर्थशेषिण्यकिञ्चनस्य मुमुक्षोः अङ्गानुष्ठानानन्तरा नमः इत्युक्तिर्भरनिक्षेप प्रधानात्मनिक्षेपव्यञ्जकेति “नमोऽस्तुते” इति முடிக்கையாலும் सिद्धमित्युक्तिः - नमश्शब्दो व्यञ्जक इत्येव न - किन्तु प्रमाण पर्यालोचनया सः स्वसंबन्ध निवृत्ति पूर्वक सपरिकरात्म समर्पणार्थक एवेत्याह - नमस् ஸ इति - आदि शब्देन नमश्शब्दस्थूलयोजना परकृत्स्नाहिर्बुध्यवचनसङ्ग्रहः - कण्ठोक्त மாயிற்று इति - “मामैकान्तिकात्यन्तिक परिचर्याकरणाय परिगृह्णीष्वेति याचमानः प्रणम्यात्मानं भगवते विवेदये दित्यनेन” इति शेषः - भरस्वीकारा संभवादात्मनिक्षेपदिद्ध इति भावः - नमश्शब्दस्यात्मनिवेदन ।

மூ- ஆகையால் “அநௌவ து மத்வேண ஸ்வாத்மாந மயி நிஷிபேந, அத்மாத்மீய லர்ந்யாஸ:” இத்யாதிகளிலே அங்ஜிவிதானம் இப்படி அல்லாதபோது “ஷட்விதாஸரணா஑நி:” எனகிற வாக்யததில் அபாதப்ரதீதிரையக கௌண்டு “ஸ்தான ஸமவித ஸ்மூதம்” இத்யாதிகளில் ஸௌந்ந ஸ்தானாதி லேதங்கள் போலே தனித்தனியே ப்ரபதி விஸேஷங்களாக ப்ரமங்ஜிக்கும.

ஸா.தி- தென்று கண்டுதம் - நிஷேபரூபாங்ஜி விதானவகனங்களைக காட்டுகிறார் ஆகையால் இத்யாதிதால் அநந்யஸா஑்யே இத்யாதிக்குடைய பாபாத ப்ரநாதார்த்தஸ்வாகரததில் பாதக.மருளிச ஸெய்கிறார் இப்படியல்லாதபோது இத்யாதிதால் - அநுகூந்ய ஸங்ஜ்நபாதிக்குககுப ப்ரத்யேக ப்ரபதிவ ப்ரஸங்ஜிக்குமென்று கருதது.

ஸா.ஸா- கையாலும் ததேகோபாயதா யாங்நேதி ப்ரமாணமே அநந்யதா ஸி஑்மண்ட்ரோ? “ஸரண வஜ்” இத்யாதி ப்ரமாணமும் விஸ்தாஸ ப்ரார்த்தாதி ஸாதாரணமென்றோ? “ப்ரபதி தா ப்ரயுஜ்ஜீத” இநி வகனமும் விஸயவிஸேஷாநுபாதானததினாலே ததேகோபாயதா யாங்நா” இத்யாதி ப்ரமாணஸி஑்யாங்நாபரமென்று கௌளுகை ஁கிதமென்றோ? ஆகையால் ஸ்ரீபாஸ்யகாரவாக்யததாலே அங்ஜிநிர்நயமெங்குனே? என்னவருளிச ஸெய்கிறார் - ஆகையால், ஸ்ரீவகூண்டுமரததில் “யாங்மான:” என்று நிர்தேஸிதது தததிருக்தமாக அத்மநிவேதனரூப நிஷேப ஸி஑்மமாகையாலே இந்த ங்ஜபகததாலே மெனறடடி அங்ஜிவிதானமதி - நிர்ணீத மதி ஸேஷ: - அத்மாத்மீய லர் ரூபவிஸய விஸேஷவிஸி஑்ஸமர்ப்பணரூப லு஑்விஸேஷ நிஷேப மென்று ஁த்பதி விததிஸி஑்மமாகையாலே “நிஷேபாபரபயாயோ ந்யாஸ: பங்ஜாங்ஜஸயுத:” இத்யாதி஑மப்யநந்யதாஸி஑்வி விததிவாக்யாநுஸாரததாலே லர்ந்யாஸபரமாகையால் பங்ஜாங்ஜஸயுத இத்யேதத்ஸ்த் தததிருக்தப்ரார்த்தா஑ங்ஜபரமென்று அவஸ்யமங்ஜி கார்யமாகையாலே ததேகோபாயதா யாங்நேத்யாதி஑ விததி பல்லாமையாலே அங்ஜபா஑ாந்யவிவக்யதா வா, அஸாதாரணபல ப்ரார்த்தாவிவக்யதா வா, அலேதநிர்தேஸமௌப ங்ாரிகமென்று நிர்வா஑்யமாகையாலே அந்யதாஸி஑்விதநயா அத்மாத்மீயேதி அடாவேவ நிஷேபரூபாங்ஜி விதான மென்று நிர்நாயிக ஸ்ரீபாஸ்யகார வகனமே என்று கருதது - அலேதநிர்தேஸமாத்தததாலே ப்ரார்த்தநமே ப்ரபதனமெனகிற பரபகததில் பரேண ஸமா஑ான வாகயிது ப்ரதிபந்஑்யாபாதக மருளிசஸெய்கிறார் - இப்படியல்லாத இதி-

ஸா.ப்ர - யாவது - எவ் ததி கிமங்ஜீத்யத்ர ப்ரமாணோபந்யாஸபூர்வக நிஷேபாங்ஜித்யா஑ ஆகையால் இத்யாதிநா - இத்யாதி஑ளிலே இதி - “அத்மாத்மீயலர் ஸர்வ நிஷிப்ய ஸ்ரீபதே: பதே” இத்யாதிராதிஸ஑்விதார்த்த: - நநு விஸ்தாஸப்ரார்த்தநா லர்ந்யாஸானா த்ரயாணாமப்யங்ஜிதவ் ஸ்வீகார்யம் । அந்யதா ஸ்ருத஑ானப்ரஸங்ஜாதித்யத்ர ப்ரதிபந்஑ிமா஑ இப்படியல்லாத இத்யாதிநா - ஷணாமங்ஜிதவ்ஸ்ய “ந்யாஸ: பங்ஜாங்ஜஸயுத: -

ஸா.வி - மா஑ ஆகையால் இதி - அங்ஜே஁ங்ஜிதவ்ஸ்ய ப்ராஸ்த்யார்த்தவ் மங்ஜி஑ூத்ய யதா ஸ்ருதார்த்தஸ்வீகாரே பாதகமா஑ - இப்படியல்லாதபோது இதி - தனிததனிடே ப்ரத்யே஑ம் - ஷட்விதா ஸரணா஑நிரத்யு க்தவாந் கிங்ஜிதப்யங்ஜ் ஸ்யாதிதி லாவ: - ப்ரதிபந்஑ிமு஑ேந பரி஑ார வ்து தத்ர பரி஑ார பரேண வாகயிதி -

ஸா.ஸ- ஆகையால், “வேதந் ஑்யானவிஸ்தாந்தம்” இத்யாதிவத்விஸ்தாஸஸ்ய அத்மநிஷேப பரய்ந்தவாத் ப்ரதிபந்஑ிமு஑ேந ங் பரேண நிஷேபஸ்யேவ அங்ஜிதவ்ஸ்யபுப஑மயிது தாமா஑ - இப்படியல்லாத இத்யாதிநா -

सा.सं - परेण प्रतिबन्धयुद्धार वाचयति । प्रपत्तिमिति - प्रपत्तिं तामिति वचनपर्यालोचनया निर्धारितविशेष प्रपत्ति पदवाच्यस्यैव अङ्गित्वमि तरेषामङ्गत्वमेवेत्यभ्युपगमनीयम् - स्नानेतु तथा वचनाभावात्सप्तानामपि स्नानभेदत्वमिति मनुषे यदि तर्हीह विशेषनिर्धारकवचने सति किमुतेति भावः - नियमिङ्कु - इति - प्रार्थनानैर्भर्यविशिष्टो निक्षेपोऽङ्गीत्यङ्ग्यशे गुणभूतां प्रार्थनां पुरस्कुर्वन्ति कानिचिद्वचनानि - अङ्गेषु विश्वासस्य प्राधान्यात्त पुरस्कुर्वन्ति कानिचिद्वचनानीति नियम्येत्यर्थः - नन्वेवमपि भूयसा न्यायेन याच्नाया एवाङ्गित्वं युक्तम्-

सा.सं- श्रीमद्रामायणे “अभियाचाम वैदेहीम् । भर्त्सितामपि याचध्वम्” इत्येव श्रवणात् । भरतमुनिप्रणीत लक्षणवाक्ये “अहमस्म्यपराधानां - सर्वज्ञोऽपिहि - अप्रार्थितो न गोपायेत् - त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष - भरशरणम्” इत्यादिष्वपि याचनाया एव निर्देशादित्यत्राह - भूयसामिति - तर्हि प्रार्थनामतिशरणागतिरित्युक्तिः कथं घटत इत्यत्राह - त्वमेवेति -

सा.सं- अवधारणसहकृतेति - उपायान्तरस्थाने निविष्टो भवेति हि प्रार्थनार्थः - सा च भरस्वीकारप्रार्थनार्थत्वाद्भरनिक्षेपमादायैव पर्यवस्यतीत्य पर्यवसानवृत्त्या तत्परेति व्यञ्जितमित्युक्तम् - लोकमर्यादियापीयमर्थं दृढीकरोति ஓரொரு इति । அஃதற்க்களை, அபராதானானி -

सा.सं- उपायत्वाध्यवसायपरोऽपि भरतमुनिप्रणीतलक्षणवाक्यानुसारेणाध्यवसाय पूर्वक्याच्चा विशेषपरस्सन् न्यासादि शब्दवाच्ययागपर्यन्त इत्यर्थः - एव व्रजेति विधेरेव निक्षेप पर्यन्तत्वे याच्नादि शब्दानां तत्परता किमुतेति न्यायसिद्धेति भावः - नन्वस्ययागसाम्यमनुपपन्नम् - देवतोद्देशेनद्रव्यत्यागात्मकक्रियात्वस्य बुद्धिविशेषरूपे प्रपदने असंभवादित्यत्राह । यागमात्रेण इत्यादिना - अत्र “हविर्गृहीत्वात्मरूपं वसुरण्येति मन्त्रतः । जुहुयात्प्रणवेनाग्नावच्युताख्ये सनातने । ब्रह्माग्नौ जुह्यादोमित्यनेन द्वयरूपेण”

சா.வீ- மென்கிறார் . இவ் ஆத்மநிஷேபத்தில் இதுபாடால் ஸ்ரீமதே சொன்னோம், சாஹஸ்ரபதநாநிகாரத்திலென்றபடி.

सा.प्र- तस्यानपेक्षितत्वेन कृत्स्नप्रपत्ति व्यक्त्यनुयायित्वाभावादित्यत्र “मुमुक्षु मात्रसामान्य स्वरूपादि समर्पणम् । अकिञ्चने भरन्यासस्त्वधिकोऽङ्गितया स्थित इति पूर्वोक्तं रक्षाभरन्यासस्थ कृत्स्न प्रपदनानुयायित्वादङ्गित्वमित्येतत्स्मारयति । ॐ आत्मानिक्षेपङ्गित्वं इत्यादिना - ननु “ओमित्यात्मानं युञ्जीत - न्यासमात्मनः नमसा योऽकरोद्देवे - अनेनैव तु मन्त्रेण स्वात्मान मयि निक्षिपेत् । मयि निक्षिप्तकर्तव्यः कृतकृत्यः” इत्यादिभिः मुमुक्षूणां आत्मनिक्षेपस्य कर्तव्यत्वावग माद्यागादौ इविस्स्वरूप समर्पणेऽपि तद्रक्षाभरसमर्पणासिद्धिवदात्मरक्षा भरसमर्पणासिद्धेस्तस्याङ्गित्व नोपपद्यत इत्यत्र “आत्मात्मीयभरं सर्वं निक्षिप्य श्रीपतेः पदे । उपायं वृणु लक्ष्मीशं तमुपेयं विचिन्त्य च । हविर्ग्रहीत्वात्मरूपं वसुरण्येति मन्त्रतः । जुहुयात्प्रणवेनाग्वाक्युताख्ये सनातने” इतिचप्रयोगविधौ वसुरण्येत्यस्य हविर्ग्रहणे विनियोगात्तत्र च सर्व कारणत्वसर्वरक्षकत्वादेरनुसन्धेयत्वेत्तेरात्मरक्षकत्व स्याप्यनुसन्धेयत्वात् स्वाकिञ्चन्यानुसन्धानाच्च मुमुक्षुप्रपदने आत्मरक्षाभर समर्पणमप्यर्थात् सिद्ध्यतीति तस्याङ्गित्वम् -

सा.सं - इत्यादिकमिह विवक्षितम् - एवं चतत्पर्यसानं युक्तमिति भावः । तस्यात्म निक्षेपस्यैव सर्वत्राङ्गितास्यादित्यत्राह । ॐ आत्मेति - ॐ साङ्ग प्रपदनाधिकारे । अत्र रक्षाभरन्यास इति कारिकयोक्त मित्यर्थः - सत्यमुक्तम् । तत्र किं नियामकम्? हवि स्समर्पण मेव हि सर्वत्रयाग इत्यत्राह-

மூ - “ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணா஢த்ர ப்ரயோகவ்஢ிஷக்தி: | ஂத்மரக்ஷா஢ர்ந்யாஸோ஢கிஷ்ந ச்யாத்ரிரக்ஷ்யே -

ஸா.஢ி- ஂகிஷ்நா஢ா஢ ஂ஢ிகாரிக்஢ு. முமுக்ஷுவுக்஢ெ஢்஢டி - ஢நு சோமாஸியா஢்஢ா஢ு.஢்஢ி஢்஢ார்
ஸ்வப்ரவ்ருத்தி஢ிவ்ருத்திரேவ ப்ரபத்தி: ஢்஢ு சொல்லு஢ையால் ஢ர்ந்யாஸம் ஢ப஢டி ப்ரபத்தி ஢ெ஢்஢வரு஢ிச்
செய்க்஢ி஢ார் -

ஸா.ஸ்வ- ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணா஢ிதி | ஂத்ர, மோக்ஷர்த்தப்ரப஢்஢ே | ப்ரயோகவ்஢ிஷக்தி: | “ஂத்மாத்மா஢ீய஢ர் சர்வ
஢ிஷ்ய ஶ்ரீபத்: ப஢ே | ஂநேநேவ து மத்ரே஢ ஸ்வாத்மா஢ம் மயி ஢ிஷ்யேத் | மயி ஢ிஷ்ய கர்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ
஢வ்ஷ்யதி” இத்யா஢ி ஢ர்ந்யாஸா஢ுஷா஢வ்஢ிஷஸாமர்த்த்யத் ஂபாயா஢்த்ர சாமர்த்த்யம் மு஢்஢ா஢ில் ஢ர்ந்யாஸமே
கூ஢ாமையாலே ஂகிஷ்நா஢ா஢ மோக்ஷ஢லார்த்திக்஢ு஢கூ஢ம் - ஂத்மஹவ்ஸ்சமர்ப்பணரூபாத்மயா஢ாத்மரக்ஷா
஢ர்ந்யாஸோ஢திர்ரக்ஷ்யே” ஂ஢ிகோ ஢வதி ஢்஢்஢ு க்ருத்து இப்ப஢டியா஢ில் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி஢ிவ்ருத்தி: ப்ரபத்தி:
஢்஢்஢ு ஶ்ரீராம஢ிஷ்ருக்திக்஢ு விரோ஢ம் லாரா஢ோ? ஂ஢்஢ு ஂ஢்஢ுபா஢ா஢்யவ்஢ிஷயோ஢ு -

ஸா.ப்ர-யுக்தம்த்ய஢ிப்ரயக்ஷா஢ | ஹவ் ஸ்சமர்ப்பணா஢ித்யா஢ி஢ா - ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணா஢ிதிர்ரக்ஷ்யே இத்ய஢்வய: - ஢நு
஢ர்ந்யாஸஸ்ய ப்ரப஢்஢த்வசமர்த்தம் ஸ்வயத் ஢ிவ்ருத்தே: ப்ரபத்தித்வ஢ோ஢

ஸா.வி- ஢ாवात् - “ஂமித்யாத்மா஢ யுஜ்ஜீத் - ந்யாஸமாத்ம஢: -஢மஸா யோ஢கரோ஢ேவ இத்யுத்நீதவ்஢ிஷவாக்யே
“ஂநேநேவது மத்ரே஢ ஸ்வாத்மா஢ம் மயி ஢ிஷ்யேத்” இத்யா஢ிவ்஢ிஷு ஢ர்ஸமர்ப்பணாஶ்ரவணா஢் க்ருதஸ்தஸ்யா஢்஢ித்வ
ம்த்யத்ரா஢ ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணா஢ிதி - ப்ரயோகவ்஢ிஷக்தி:, “ஂத்பத்திவ்஢ிஷர஢ிகாரவ்஢ிஷிர்வி஢ியோக வ்஢ிஷ:”
இதி வ்஢ிஷப்ரகார஢ே஢ா: - தத்ர ஸா஢்஢ப்ரப஢்஢ா஢ுஷா஢ ப்ரகார஢ோ஢கோ வ்஢ிஷ: ப்ரயோகவ்஢ிஷ: - ப்ரகூதே -
“ஂத்மாத்மா஢ீய஢ர் சர்வ ஢ிஷ்ய ஶ்ரீபத்: ப஢ே | ஂபாயம் வ்ரு஢ லக்ஷ்மீஸம்” இதி ப்ரயோகவ்஢ிஷ - தத்யா
“ஹவ்ஶ்ரீ஢ீத்வாத்மரூபம் வஸுர஢்யேதி மத்ரத: | ஢ு஢்யாத்ப்ரணவே஢ாஸாவக்ஷ்யதாஶ்யே ஸ஢ாதநே” இத்யயமபி ப்ரயோகவ்஢ிஷ:
- தத்ர ப்ரதமே ப்ரயோகவ்஢ிஷயோ ஢ர் ஢ிஷ்யேதி ஢ர்ஸமர்ப்பணஸ்ய க்ஷ்ணோக்தத்வாத் ஢்விதீயே ப்ரகரணா஢ிபர்யாலோக்ஷா஢ி
ஸ஢ாயே஢ ஂகிஷ்நா஢ிகாரி வ்஢ிஷயஸ்ய த஢்மூல் ஢ூதஸ்ய “ஂமித்யாத்மா஢ம் யுஜ்ஜீத்” இத்யஸ்யஂகிஷ்நா஢ிகாரி
வ்஢ிஷயத்வாத்ர ரக்ஷா஢ர்ஸமர்ப்பணம் வி஢ா ஂபாயத்வாஸி஢்஢ே: ப்ரயோகவ்஢ிஷ சாமர்த்த்யத் | ஂத்ர, ஂத்மயா஢ோ |
ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணாத், ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணாபேக்ஷயா | ஢ர்ந்யாஸோ஢திர்ரக்ஷ்யே, ஂ஢ிகோ ஢வதி - தத்ர “ப்ரயோக
வ்஢ிஷக்தி:” இத்யுபலக்ஷணம் “ஂத்மாத்மா஢ீய஢ர்ந்யாஸோ ஢்யாத்ம஢ிஷேப ஂக்ஷ்யே” இத்யா஢ி஢ிர்வக்ஷ்ணா஢ிபி
“ஂத்மா஢ம் மயி ஢ிஷ்யேத்” இத்யா஢ிஷு ரக்ஷா஢ர்ஸமர்ப்பணசி஢்஢ிரிதி ஢்஢வ்யம் - வஸுர஢்யேதி ஹவ்ஶ்ரீ஢ீத்வேதி -
வஸுர஢்யேதி மத்ரே஢ ஶ்ர஢ணம் விஷாய ப்ரணவேநேத்யோம்த்யஸ்ய ஸமர்ப்பணகரண மத்ரதத்யா விஷா஢ாத் - தத்ரா஢ாரவா஢்யாய
ஸ்வாத்மா஢ம் ஸமர்ப்பயாமிதி ஸ்வா஢ுஸ஢்஢ா஢ா஢ காரார்த்தரக்ஷகத்வா஢்ய஢ுஸ஢்஢ா஢ே ஸதி சாமர்த்த்யா஢்஢க்ஷா
஢ர்ஸி஢்஢்யதீத்யா஢ு: - தத்ர ப்ரயோகவ்஢ிஷபர்ய஢்நதா஢்஢ம் வத்யா ஸ்யாத் - “ஂமித்யாத்மா஢ம் -

ஸா.ஸம்- ஹவ்ரிதி | ஂத்ர, ப்ரபத்திப்ரகரணே | ஂத்மரக்ஷா஢ர்ந்யாஸ: ஂகிஷ்நப்ரபித்தோ: - ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணாத்,
முமுக்ஷுமாத்ர சாமா஢்ய ஸ்வரூபா஢ி ஸமர்ப்பணாத் | யா஢மாத்ரஸாமா஢்ய ஹவ்ஸ்சமர்ப்பணா஢் | ஂதிர்ரக்ஷ்யே,
ஂ஢ிகோ஢வதி, க்ருத: ? ப்ரயோகவ்஢ிஷஸாமர்த்த்யத் | ஂநுஷாபகவ்஢ிஷித்வாத் | “ஂத்மாத்மா஢ீய -

மூ - அதஸ்ஸ்ரீராமமிஸ்வாஹைர்ஹ்ந்யாஸவिवक्षயா । ஸ்வப்ரவृத்திநிவृत்யஸஃ ப்ரபத்திரிதி லக்ஷிந:

ஸா.டீ- அத இதி - அத: , एवं நிश्चितत्वाத்தென்றபடி . ஹ்ந்யாஸவिवक्षயேநி । ஹ்ந்யாஸாஸே஽பி
வिवக்ஷாஸ்தீத்யर्थ: - ஹ்ந்யாஸே அகூதே ஸ்வயத்நிவ்ருத்திபுணடாகாதெனகிறா

ஸா.ஸா - அபேதநிர்देश கூடாதே? என்னவருளிக்ஞெயகிறா அந இதி - அத: , அகிஷ்ணுக்கு
ஹ்ந்யாஸமடிகமாதெயாலே ஹ்ந்யாஸமந்த்ரேண ஸ்வப்ரவृத்தி நிவ்ருத்தேசம்பென காரணாபூந ஹ்ந்யாஸ வ்யஜ்நாத்மேவ
ஸ்வப்ரவृத்திநிவ்ருத்தி: ப்ரபத்திரிதி லக்ஷிந: என்றபடி - ஓங்கு ஸ்வப்ரவृத்திநிவ்ருத்தி: ப்ரபத்திரிதி லக்ஷிந:
என்று நிர்देशிபாதே ஸ்வப்ரவृத்திநிவ்ருத்த்யஸஃ என்றது உத்தரகாலீனஸ்வப்ரவृத்திநிவ்ருத்தி: ப்ரபத்திரிதி லக்ஷிந:
என்று கருத்தது உத்தரகாலீன ஸ்வப்ரவृத்திநிவ்ருத்த்யஸஃ ஸோமூத்வவரணாயுபாயாந்நரததாஜம் சம்பாவிநமாதெயாலே
ஸ்வப்ரவृத்திநிவ்ருத்த்ய ஹ்ந்யாஸவिवக்ஷை கூடுமோ?

ஸா.ப்ர - பூர்வார்யவத்நவிரூ஢் மித்யாஸங்கூய வ்ருத்ந ஸ்வயத்நிவ்ருத்தே: ப்ரபத்தித்வோக்தௌ நிவ்ருத்திரூப் ஸ்வயத்ந ஸ்யாபி
க்ரோ஢ிகாரேண ஸ்வவ்யா஘ாத ப்ரஸங்காந் - நிஷி஢்டேஹ்யௌ நிவ்ருத்தேரேவ ப்ரபத்தித்வஸ்யாவஸ்யவக்நவ்யத்வாத
ஸக்திஸி஢்டாஸ்தஸ்ய எவ மோக்ஷஹேத்வே சர்வமுக்திப்ரஸங்காந் ப்ரபத்தித்வாநுபபத்நே பூ஢்டிபூர்வ யத்நஸா஢்யாஸ:
தஸ்யாஸி஢்டேஹ்ந்யாஸாந்நரஹாவித்வெந லோகே ஢ர்ஸாந்நத்வேந ஹ்ந்யாஸ வिवக்ஷயேவ ஸ்வயத்நிவ்ருத்தே: ப்ரபத்தித்வவ்யபதேஸ
இத்யாஹ - அதஸ்ஸ்ரீராமேத்யா஢ிநா -

ஸா.வி - யுஜ்ஜீத "இதி வி஢்நிபலா஢்பி மாமத்யாந்நி஢்டி஢்டிஸஹ்வாந் ஹக்த்யா஢ி ஸா஢்யாரண்யெந ப்ரயோகவி஢்நிநாபி
மாமத்யாஸி஢்டேஸ்ச । ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யஸஃ ப்ரபத்திரிதி ஸ்ரீராமமிஸ்வாஹவ்யஸ்ய தாத்பர்யமாஹ -
அதஸ்ஸ்ரீராமமிஸ்வாஹைரிநி - அத: , பூர்வோக்தப்ரகாரேண ஹ்ந்யாஸ எவ ப்ரபத்திரிதி ஸ்தாபநாந் - அயமாஸய: -
ப்ரயத்நமாத்ரத்யா஗ோ ஜீவதோ ந ஸக்ய: - நாபி நித்ய நैமித்திக கர்மத்யா஗: - அநேபகமதப்ரவேஸாபத்நே: - கிந்து
ஹகவ஢்வ்யதிரித்நேஹ்ய உபாயாந்நரேஹ்யௌ நிவ்ருத்திரிதி வா஢்யம் - தாத்ரஸவ்யாவ்ருத்திஸ்ச ஹகவதேகோபாயத்வம் - தத
ந்யஸ்தஹ்ருத்வம் விநா நோபபத்யத ஢தி ஸ்வவ்யாபாரத்யா஗ோ ஹ்ந்யாஸவ்யாப்ய எவ ஹவதீதி வिवக்ஷயாஸ்வயத்நத்யா஗: ।
ப்ரபத்திரித்யுக்தமிதி - நநு ஹ்ந்யாஸ மந்த்ரேண நிஹ்ருத்வாபர பர்யாயஸ்வயத்நிவ்ருத்திநேத்யுக்தம் - தத்கதம் ஹ்ந்யாஸம்
விநாபி ரக்ஷாபேக்ஷணமாத்ரேண ஸ்வப்ரயத்நவிராமோபபத்நேரித்யாஸங்கூயாஸ்ய வ்யநிரேகமுக்தேந ரக்ஷாஹ்ந்யாஸஸ்யாவஸ்யகத்வ
ஸா஢்யயதி -

ஸா.ஸ - ஹ்ரும் சர்வ நிஷிப்ய ஸ்ரீபத்நே: பதே । உபாய வ்ருண லக்ஷ்மீஸ தமூபேயம் வி஢்நித்யஸ்ச । ஹவிர்ஹ்ருத்வா"
இத்யா஢ிகா: ப்ரயோகவி஢்நய: । தர்ஹி ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரேவ ப்ரபத்திரித்யபி஢்நான கதமித்யத்ராஹ - அத ஢தி ।
ஹ்ந்யாஸஸ்ய அகிஷ்ணுசர்வா஢ிகாரி ஸா஢்யாரண்யாத்ய்ர்த: - வिवக்ஷயா, தாத்பர்யேண । நிவ்ருத்திரூபோ஽ஸோ நிவ்ருத்த்யஸ:
- ஸோ஽ஸோ நैஹ்ருயம் । ந்யஸ்தஹ்ரு எவ ஹி நैஹ்ருயஸஹ்வ இதி ஹாவ: । லக்ஷிந: , ப்ரபத்திலக்ஷணலக்ஷயதயா க்ருத்:
- நஹி காரணாவிநாஹூதகர்யஸ்ய லக்ஷயதயோக்தி: காரணஸ்ய லக்ஷயத்வெந விரவிக்ஷிததாஸம் வி஢்நயதயதீத்யாஸய: -
நநு ஹ்ந்யாஸமந்த்ரேண நैஹ்ருயபர பர்யாயஸ்வயத்நவிரதிநேத்யாஸாந் - தத்கதம்? ரக்ஷாபேக்ஷண மாத்ரேணாபி
ஸ்வயத்நிவ்ருத்த்யுபபத்நேரித்யத்ராஹ -

सा.सं- अकृतेत्विति - मद्रक्षणभरस्तवैवेति भरन्यासे अकृते । रक्षापेक्षण मात्रतः, निरपेक्षरक्षकत्वप्रार्थनयैव - पश्चात्, भरन्यासानन्तरभाविनीलोकवत्, एतद्धनरक्षणभरस्तवैवेति योधनमर्पयति स एव तद्रक्षणरूपस्वव्यापारान्निवर्तते । न तद्विना कृतनिरपेक्षरक्षकत्व प्रार्थनयैवेत्यथः-ननु श्रीराममिश्रैः स्वप्रवृत्तिनिवृत्तिरूपनैर्भर्यात्मकाकिञ्चन्यस्यैवाङ्गितोक्ता - “न्यासः पञ्चाङ्ग संयुतः - आत्मात्मीय भरन्यासो ह्यात्मनिक्षेप उच्यते” इत्यादि सात्यकितन्त्रलक्ष्मीतन्त्राहिर्बुध्न्यसंहितादिषु भरनिक्षेप एवाङ्गि तयोक्तः-

सा.सं - “त्वमेवोपायभूतो मे भवं” सत्यादिषु भरतमुनिभिश्च उपायत्व प्रार्थनाया एव अङ्गितोक्ता - एवमुक्तिविषयता नियामकमाकिञ्चन्यादेः किं सौहृदं मित्यत्र अस्ति सौहृदं, तच्च सूक्ष्मं, तद्द्रष्टाव यः कश्चित् देवेत्याह - आकिञ्चन्येति - न्यस्तभरेऽपि यदि निर्भरता न स्यात्तदापवनतनयब्रह्मास्त्र न्यायाद्भरत्यासोऽपि न स्कार्यस्य स्यात् । यदि शेषिणि भरमविन्यस्यैव निर्भरोऽहमिति भावयेत्तदातेनापि भरस्वीकरणाच्छेषिणोऽप्युपेक्षा विषय एव स्यात् - उपायत्वप्रार्थनानं चेद्भरस्वीकरणप्रार्थनाविरहात् रक्षापेक्षाप्रतीक्षको भरन्यासमात्रेण भरं -

मू - त्रयाणा सौहृद सूक्ष्मं यः पश्यति स पश्यति ।

सा.दी- सूक्ष्म सौहृदम्, अन्योन्यमविनाभावः - स्थूलदृष्टिकளால் अनुபலभ்யமானத்வம் सूक्ष्मत्वं यः पश्यति - अयमर्थः, எங்கே आகிञ்ஞன்ய் சொல்லிற்று அவ்விடத்தில் றந்யாஸபார்த்தனையும் வரும், எங்கே றந்யாஸ சொல்லிற்று அங்கே இतरங்களுடைய சதாவ முண்டு எங்கே உபாயத்வபார்த்தனையும் அங்கே -

सा.स्व- மேல் வரும் அபிமத எல்லாந்தருகை சமர்த்தகாரணிகளானவுனககே றமமாக வேரிட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்கை இதி ட்யாஹிகாரோக்தபார்த்தனையும் - இந்த மூன்றுககும் ஸ்வரக்ஷணார்த்தகுரூதர ஸ்வவ்யாபாரநிவृத்திஹிதமூர்த்தித்வம் सूक्ष्मसौहार्दम् இதினாலே த்ரயாணா் ப்ரபத்த்யபேதநிர்देशम् - இத்தையறிந்தவனே உபாயஸ்வரூபத்தையறிந்த வனென்று கருத்து - यद्वा, த்ரயாணா் சௌஹர்தமேகாஹிகாரினியதத்வம் - இஃ ய: பஸ்யதி ச பஸ்யதி என்று கருத்து. அவேதமவஹேயம் - “தவேகோபாயதா யாஞ்நா - த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ” இத்யாதி வஹ்நேஷு றந்யாஸபர்த்தன்ய் மென்னுமிடம் அவஹாரணசஹகூதோபாயசஹ்நத்தாலே வ்யஜ்ஜிதமத்த்யத்வைவ கதநா சத்பூர்வமத்வைவ “றதமுநிப்ரணீதலக்ஷணவாக்ய த்தின் பஹபே விஸ்வாஸபூர்வக் பார்த்தன் மென்று நிஷ்கர்ஷித்தது இவ் வாக்யம் தானும்” இதுபக்ரம்ய பார்த்தனையும் அஹ்நமாகையாலே “ரக்ஷ்யாபேக்ஷா ப்ரதீக்ஷதே” என்கிறபஹபே இஸ்வரநபேக்ஷாமாத்ரஸாபேக்ஷனென்று இவ்அஹ்நத்தின் ப்ராஹான்யத்தை விவக்ஷித்ததுச் சொன்னபஹபே யென்று குமூத்வ -

सा.प्र- अनिरूपणात् - पूर्वत्र “इव अङ्गत्वात् प्राधान्यं विवक्षितं च संज्ञितं” इति वाक्ये “तदेकोपायता याचना प्रपत्तिः” इत्यनेन गोप्तृत्ववरणरूपाङ्गस्य प्राधान्यमुक्तं -

सा.वि - व्यापारनिवृत्तिरपि भर्त्यासानन्तरभाविनिर्भरत्वपर्यवसन्ना विवक्षितान्तु भर्त्यासात्प्रागपि तूष्णीं भावरूपेति “इतः पश्चादस्मत्” इत्युत्तरार्धेन स्फुटीकृतमाचारै - अस्मिन्नङ्गिस्वरूपे “अहमस्म्यपराधाना मालयोकिञ्चनो गतिः । शरणागतिरित्युक्ता सा देवेऽस्मिन् प्रयुज्यताम्” इति वरदाचार्यलक्षणानु सारेणाकिञ्चन्यमपि प्रवेशनीयमित्या हृत्यलक्षण चतुष्टयस्यापि ऐककण्ठ्य सिद्धम् - इदं चाकिञ्चन्यं कर्मयोगादिभ्यो व्यावृत्तिरूपं प्रपदनप्राक्कालीनं “अभीष्टदुस्साध” इत्यशेन व्यक्तम्प्रपदनानन्तरं स्वरक्षणार्थव्यापारेभ्यो भर्त्यासादिभ्यो व्यावृत्तिरूपमाकिञ्चन्यन्तु श्रीराममिश्रैस्स्वव्यापारनिवृत्तिरिति शब्दान्तरेण व्यवहृत्य स्वनिर्भरत्व पर्यवसन्नमन्यदेवोत्तरार्धेन व्यक्तम् - एवमाकिञ्चन्यद्वयक्रोडी कारादेर्वरदाचार्यश्रीराममिश्रलक्षणद्वयमपि सङ्गृहीतं भवति - ननु आधिकाररूपमाकिञ्चन्यमङ्गि शरीरे प्रवेश्यमिति कथमुच्यते - अधिकारातिरिक्तमेव ह्यङ्गिस्वरूपं वक्तुमुचितम् - किञ्च शेषशेषिभाव ज्ञानमुपायानुष्ठानात्प्रागेव शास्त्रजन्यमिति संप्रतिपन्नम् - शेषत्व ज्ञानमेव ह्यात्मनिक्षेपः तथाच शेषत्वज्ञानमेवाङ्गीति भवतामनभिमतमेव सिद्ध्येत् - किञ्च गोप्तृत्ववरणमङ्गमित्यविवादम् -

सा.सं - न स्वीकुर्यात् - एवं प्रत्येकं प्रत्येकं त्रयाणामप्यावश्यकत्वे तत्रोपायत्व प्रार्थना यदि भर्त्यासविधुरास्यात्त दानिरर्थकशब्दरूपा सेति यक्ष्ये इत्युक्त्वोपरतस्येव -

सा.सं- प्रत्युपायो फलालाभश्च स्यात् । एवमेकैकवैधुर्ये द्वयोर्द्वयोरप्यकिञ्चित्करताद्वयोर्द्वयोरपि वैधुर्ये एकैकस्यापीति तेष्वेकतरवैधुर्येऽपि भगवान् फलायनोपायान्तरस्थाने निविशत इति त्रयाणामपि स्वरूपफलनिक्षेपयोरिव अङ्गिकोट्यन्वितत्वेन सौहृदमभिप्रेत्य सूक्ष्मं यः पश्यति स पश्यतीत्यनुग्रहीतम् - पूर्वं प्रमाणेषु भूयसां न्याय उक्तः - संप्रदायेऽपि भूयसां -

सा.सं - न्यायोऽस्मत्पक्षेऽस्तीत्याह । ॐ८८५ इति - अथ शेषत्वज्ञानव्यतिरेकेण समर्पणस्य विधेयत्वमनभ्युपगच्छतां मतं दूषयितुमनुवदति । ॐ८८६ इति - अङ्गिनिर्धारणप्रस्ताव इत्यर्थः । उज्जीवनं, संसारोन्मोचनं - सत्ता, मोक्षोपायज्ञानवत्ता - तस्यां स्पृहा, ज्ञानवान् भूयासमिति रूपा । स्वस्वभाव भूत दास्यम् - परस्वभावभूतं स्वाम्यं च यावच्छरीरपातं स्मरेत्यर्थः । -

மூ- வர்தி டென்றபடியன்றோ? ஆனால் (ஆகையால்) இப்போது ஆத்மசமர்ப்பணம் என்றொரு விधேய முண்டோ வென்று சொல்லுவார்கள் - இ(அ)துவும் வாக்யஜந்யஜானமாத்ரத்தாலே மோக்ஷமென்கைபோலே அநாதரணியம் । “ஜிதகௌஸ்துபசௌரீயஸ்ய சமராஜஸ்சர்வபாப்மநாம் ।

சா.டீ - அவிதேயஜானவாதத்தில் உபாஸநவிதீவையேய் போலிங்கு ப்ரபநிவிதீவையேய் வருமென்கை - சுவரகாபரந்யாசமே ஆத்மாபஹாரபாபத்தககு ப்ராயசித்தத்வெந சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டது. ஸேஷத்வஜானமாத்ரமன்று. எனனுமில் அர்த்தத்யுத்ததை காரிகாட்யுத்ததால் சஜ்ஜஹித்துககாட்டுகிறார் ஜிதேத்யாதி - ஜிதகௌஸ்துபசௌரீயஸ்ய, கௌஸ்துபசௌரீயத்திலும் அதிகமானவென்கை சர்வபாப்மநா சம்ராஜ:.

சா.ஸ்வா - நிராகரிககிறார் ஜிதேதி - ஜித, கர்தீர கத: - ஜிதகௌஸ்துபசௌரீய யஸ்யஸ்வாத்த்மசௌரீயமேவ ஸ்வாத்த்மாதிஷ்டாத்ரீகௌஸ்துபசௌரீயதயா நிர்ஜீரீயகௌஸ்துபசௌரீயண்ணி அநுநாபமில்லாமல் ஜிதமஸ்மாபி: என்று ஹ்ருமநஸ்கதாஜநகத்வமேவ ஜிதத்வ எனறபடி - தஸ்ய புஸ: - அத எவ சர்வபாப்மநா சமராஜ:, ஸ்ரேஷ்ணஸ்ய - ஆத்மாபஹார விசேஷணம் - “கிம் தெந ந க்ருத பாப சேரேணாத்த்மாபஹாரிணா” என்றதிதே யதா, ஜிதம் கௌஸ்துபசௌரீய யெந । கௌஸ்துபசௌரீயாதிக்கஸ்வாத்த்மசௌரீயஸ்யேத்யர்த்த: - புஸ: - ஆத்மாபஹாரஸ்ய நிஷ்க்ருதி: ப்ராயசித்தத்வெந சுவஹார்பணம்-

சா.ப்ர - புருஷார்த்தவैசிஷ்ட்யெந ஜீவநமித்த்யர்த்த: - எவமநூதிதவ்யாமோஹநிவர்தந ப்ரகாரமாஹ அதுவும் இத்தாதிநா - சம்பந்நஜானமாத்ரஸ்ய மோக்ஷஹேதுத்வெ சாஸ்த்ர ஸ்ரவணவெலாயாமேவ தஸ்ய சித்தத்வாத்த் “புத்தே: க்ஷேமப்ராபணம் தந்ஞாஸ்த்வைவிப்ரதிஷித்தம் புத்தே சேத் க்ஷேம ப்ராபணமிஹேவ து:க்ஷமநோபலபேத” இத்த்யுத்ததவாக்யஜந்யஜான மோக்ஷஹேதுத்வபாத்த்வஸம்பந்நஜானோத்தரக்ஷண எவ மோக்ஷப்ரஸஜ்ஜெந ப்ரத்யக்ஷாதிபாத்ததநுபபந்நமிதி பாவ: । கர்மதாசெந ரத்னாடாபஹுதே சுவாமிநா தஸ்மிந் ஜாதே தத்புந: ப்ரடாய க்ஷாமணாகரணே சம்பந்நானுஸந்நானே஽பி தண்ட எவ யதா ச்யாத்நதா ஆத்மாபஹாரநிமித்த நிஶ்ரஹநிவ்ருத்தீ விஹித பரந்யாசானநுஷ்டானே சஸாரநிவ்ருத்திரேவ ந ச்யாதித்த்யபிப்ரயந்நாஹ - ஜிதகௌஸ்துபசௌரீயஸ்யே த்யாதிநா -

சா.வி - என்றபடியன்றோ, எதாவந்மாத்த்ரம் ந கிம் - கர்த்வியோபாயானுஷ்டானபரம் ந பவதி க்ஷவ்வித்த்யர்த்த: - கர்மதாசெந ரத்னாடாபஹுதே சுவாமிநா தஸ்மிந் ஜாதே தத்புந: ப்ரடாய க்ஷாமணாகரணே சம்பந்நானுஸந்நானே஽பி தண்ட எவ யதா ச்யாத்நதாபி ப்ரஸமர்ப்பணாகரணே சம்பந்நமாத்ரானுஸந்நானே தண்ட எவ ச்யாத்யத்யப்யதாபி சம்பந்நானுஸந்நானம் அஹமாத்த்மா தவீவ நமமேத்யாகாரகம் சுவரூப சமர்ப்பணம் பவதி - ததாபி சாஜ்ஜபரந்யாசாத்த்மகம் ந பவதீதி ஆத்மாபஹார நிமித்தநிஶ்ரஹநிவ்ருத்திஹேதுத்வெந சேதிதஸ்ய தஸ்யாகரணே நிஶ்ரஹநிவ்ருத்திர்ந ச்யாதித்த்யபிப்ரயேணாஹ - ஜிதேதி - ஜிதம் கௌஸ்துபசௌரீய யெந ச ததோக்த: - தஸ்ய கௌஸ்துபாத்தபி ஜீவஸ்ய கௌக்ஷீரீயகாரித்வெநானந்நாத்த்வாத்ததபஹார: கௌஸ்துபாப ஹாராதிக்க இதி பாவ: । ஆத்மாபஹாரோ நாம், அஹம் மமேதி ஜானம் “கிம் தெந ந க்ருத பாபம் சேரேணாத்த்மாபஹாரிணா” இதி -

சா.சம் - அநாதரணியதா பீஜ சகூஹிதி - ஜிதேதி - நிரதிசயபோக்யத்வெந ப்ரஹ்மானுபவீதத்வ ப்ரத்யுத்தாப்யா கௌஸ்துபாத்தப்யுத்தூஷ்ணமாத்த்மானம் அஹம் மமேதி யோ அபஹரதி ச கௌஸ்துபசௌரீயாத்தப்யுத்தூஷ்ணம் இதி ஜிதகௌஸ்துபசௌரீய: । தஸ்ய - சர்வபாப்மநா மஹாபாத்தகிநாமபி । சமராஜ:, அதிபதே: யோ ய -

सा.सं - मात्मापहारस्तस्य - आत्मापहारोऽत्र स्वपरात्मतत्त्वान्यथाज्ञानविपरीत ज्ञानरूपः तस्य निष्कृतिरिति, प्रायश्चित्तमिति - स्वभरार्पणं हि शिष्टम्, विहितम् - स्वात्मनो रक्षाभरस्य फलस्य चार्पणं हि “मामेकं शरणं ब्रज” इत्यादिना शिष्टमित्यर्थः - एवं च शेषत्वज्ञानमात्रस्य निष्कृतित्वे ब्रजेति विधानानुपपत्तिरेव तन्मतानादरणीयत्वे बीजमिति भावः - नन्वेवं “स्वोज्जीवनेच्छा” इत्यादि शास्त्रव्याकोपस्यादित्यत्राह - परेति - मात्रपदेन भरन्यासादिविना कृतत्वं विवक्षितम् - भक्तौ भरन्यासे चाधिकारिणां नित्यकैङ्कर्यकामना स्वर्गादिकामनावद्यागाद्यधिकारिण स्सकाशा -

மூ - பஶ்ஶாடாத்மாபஹாஸ்ய நிரோதாய ஑ கல்பதே ॥ ஶேஶத்வாதி விஶிஷ்டமான ஆத்மனத்வத்தை ஶாஸ்த்ரததாலே தெளிந்தவனுக்கு அதிகாரவிஶேஷத்தோடும ஶரிகரவிஶேஷத்தோடும, ஶலசங்கல்பவிஶேஷத்தோடும, கஷ்டன ஶேஶத்வஶ்ரதி ஶந்நாநகர்ஶமான ஶ்ரலகாஶ்ரந்யாஸமிறே அநா஑பராஶ்மூலநிஶ்ரஹநிவ்ர்த்திக்கு ஑பாயமாக விதிக்கப்படுகிற ஆத்மஸமர்ஶணம் -

ஸா.஑ி - ஑்ஷேஶத்வஜ்ஞான ஶ்ரபத்திகர்து: ஶுர்வ ததஶ்ரிகாரகோதிநிவிஶ்டமான பஶ்ஶாடாத்மாபஹாஸி஑ி஑ோஷ ஑ாராமைக்கு முறுப்பாம் - ஆ஑ிகாரிகையினுடைய அர்த்தத்தை விஶடீகரிக்கிறார் - ஶேஶத்வா஑ிதி -

ஸா.ஸ்லா - ஑ிமாஸ்வ஑ிகாரகோதிநிவிஶ்ட ஶத்யபஶ்ஶாடாத்மாபஹாஸ்ய ஶ்ரந்யாஸ நிஶ்ரபத்தி ஑்வா நிரோதாய ஑் ஶ்ரஶ்வதி ஂனறபடி இப்படி ஶேஶத்வஜ்ஞான ம஑ிகாரகோதி நிவிஶ்ட ஶ஑ுபகாரக மென்றால் “அநேநைவ து மந்வேண ஶ்லாத்மான மயி நி஑்ஷிபேத்” ஂன்று அ஑்ஜினயா ஆத்மஸமர்ஶணவிதி விரோ஑ிதாதோ? ஂனண ஑த்தகாரிகையே விவரிக்கிறார் - ஶேஶத்வா஑ிதி - அ஑ிகாரேதி - ஆகி஑்ஷந்யா஑ி஑ிகாரத்தோடு மென்றபடி - ஶ்ரிகாரேதி - ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி ஶ்ரிகரத்தோடுமென்றபடி - ஶங்கல்பவிஶேஷேதி - மோக்ஷரூபஶ்ரமஶுரூபார்த்தஸங்கல்பத் தோடுமென்றபடி ஶேஶத்வேதி । நேன ஶ்ரலக்ஷ்யமாணஸ்ய ஶலே ஶ்லாம்ய விஸுத்தா । கேஶ்வார்பண -

ஸா.ஶ்ர - ஶேஶத்வஜ்ஞானமூபயுத்தமித்யர்த்த: - நநு “ஸ்லாத்மானம் மயி நி஑்ஷிபேத் - மயிநி஑்ஷிபகர்த்வய: க்ரூதக்ரூத்யோ ஶ்லிஷ்யதி” இத்யாத்மஸமர்ஶணஸ்யைவ ஶஸஸ்தஶ்ரதி஑ந்஑க நிவர்தகத்வோக்தே: கத ஶ்ரஸமர்ஶணஸ்ய ஶ்ரதி஑ந்஑கநிவர்தகத்வோக்திரித்யத்ர “ஆத்மாத்மீய ஶ்ரந்யாஸோ ஑்யாத்மநி஑்ஷே஑ ஑்஑்யத” இத்யாதி ஶ்ரமாணான்தரானுகுண்யாஸ்மஸ்த ஶ்ரதி஑ந்஑கநிவர்தகதயோக்தாத்மநி஑்ஷே஑ோ ஶ்ரஸமர்ஶணமேவெத்யா஑ - ஶேஶத்வாதி விஶிஷ்ட மான இத்யாதிநா - அ஑ிகாரவிஶேஷத்தோடும இதி - ஆகி஑்ஷந்யரூபா஑ிகாரவிஶேஷேனெத்யர்த்த: - ஶலசங்கல்பவிஶேஷத்தோடும இதி - ஶ்ரந்யாஸஶலம் ஶ்ரகவத ஑்வேதி ஶங்கல்பவிஶேஷேனெத்யர்த்த: விதிக்கப்படுகிற இதி - “மும்பு஑ுவேர்ஶரணம஑் ஶ்ரப஑ே -

ஸா.வி - நந்லாத்மாபஹாஸ்ய ஶ்ராயஶ்஑ித்தமாத்மஸமர்ஶணம் - த஑்஑ ஶேஶத்வாதி ஜ்ஞானமேவேதி தத்யாஶி கதம் வி஑்ஷேயத்வ ஜ்ஞானஸ்ய ஶுரூபக்ரூத்ய ஶா஑்யத்வாதித்யத ஆ஑ - ஶேஶத்வா஑ிதி - அ஑ிகாரவிஶேஷத்தோடு - ஆகி஑்ஷந்யேன ஶ஑ேத்யர்த்த: - யா஑ஸ்ய ஜ்ஞானரூபத்வே஑ி தஸ்யா஑்ஜவிஶிஷ்டவேஷேன க்ரூதி ஶா஑்யத்வா஑ி஑்ஷேயத்வவ஑ுபாமனஸ்ய -

ஸா.ஸம் - ஑்விஶேஷயதீத்ய஑ிகாரவிஶேஷகமித்யுத்தம் - பஶ்ஶாந், ஶ்ரந்யாஸானந்தரநிரோதாய, அநுத்யா஑ாய - கல்பதே, ஶமர்த்த ஶ்வதி । தத்யாஶ்ஷேஶத்வஜ்ஞானஸ்யோபாயாஶ்ரக஑ிகாரஸம்ஶா஑னம் பஶ்ஶாடாத்மாபஹாஸ்யபரா஑்யஸ்ய நிரோதந ஑ேதி஑்வய ஶ்ரயோஜநமிதி ந தத்ய்ரஶாஸ்த்ரவ்யாகோப இதி ஶாவ: - ஶ்ரகூ஑ீத விவ்ரணோதி - ஶேஶத்வாதிதி - ஆ஑ி஑்ஷந்வேன ஶ்ரதந்லத்வ ஶ்லயம் ஶ்ரகாஶ்லநித்யத்வாதி மும்பு஑ுவே஑்யாகாரவ்ரகஸ்ர஑்ர஑: - ஶாஸ்த்ரததாலே தெளிந்தவனுக்கு இத்யநேநாவி஑்ஷேயத்வம் ஶேஶத்வஜ்ஞானஸ்ய ஶூ஑ிதம் - ஶ்ரபத்தேரஶி த஑்஑வி஑்ஷேயத்வ ஶங்கூவாரணாயா஑ - அ஑ிகாரேத்யாதிநா - அ஑ிகாரவிஶேஷ: ஆகி஑்ஷந்யானந்ய கதித்வரூப: - ஶ்ரிகரவிஶேஷ:, ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிஸ்லாதி கத்யா஑்ஷ஑்஑லசங்கல்பவிஶேஷ:, ஶ்லாஶி஑்ஷகாலே மோக்ஷோ மே ஶூயாதித்யாதி: । ஆத்மஸமர்ஶணஸ்ய ஶேஶத்வஶ்ரதிஸந்நாநரூபத்வா஑்஑்ஷேஶத்வ ஶ்ரதிஸந்நாநகர்ஶமான - இத்யுத்தி:ஶ்ரந்யாஸமிறே - இதி - அந்யதேகஶ்லடானு வி஑்஑்ஷரணஶ்லடோஶ்லி஑்ஷ க்ரூதியாவிதான -

மூ - தத்வஜ்ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்கிறவிதும் ஒரு உபாயானுஸ்தானத்தை முன்னிட்டென்னுமிடம் “ஹஜஸ்வ - மாமேக ஶரண வ்ரஜ” இத்யாதி விதிபல ஸாஸ்த்ரம் - ஜ்ஞானாம்ஷோபதேஷே (ஸா) ஹி தத்ஸூர்வோபாஸனாதினா ।

ஸா.டீ - தத்வஜ்ஞானாம்ஷோக்ஷமென்கையாலே ஶாஸ்த்ரஜன்யஸேஷத்வஸ்வரூபஜ்ஞானமாத்ரேணமோக்ஷமாக வேண்டாவோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் தத்வஜ்ஞானத்தாலே இத்யாதி - இது ஶாஸ்த்ரஜன்யதத்வஜ்ஞானமாகில் உபாயவிஸேஷானுஸ்தானதூரா மோக்ஷகாரண மென்றபடியாய் அல்லவாகில் ஹக்திஸ்ரப்தி ஶாஸ்த்ரவேத்யத்வம் வருமென்று கருத்து - ஜ்ஞானாம்ஷோ: என்கிற வசனத்தின் தாத்ஸ்யத்தை காரிகைபால் சங்ஙஹிககிறார் - ஜ்ஞானாம்ஷோக்தி - தத்ஸூர்வோ -

ஸா.ஸ்வ - ஸர்யந்தா ஹ்யத்மநிஷேப உத்யதே “இத்யாதிஸ்ரமாணபலத்தாலே என்றபடி - தத்வஜ்ஞானாம்ஷோ: என்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஸ்ரதிபாதிதகையாலே ஶாஸ்த்ரஜன்யஸேஷத்வஜ்ஞானாம்ஷோ மென்ன வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் தத்வஜ்ஞானேதி - தத்வஜ்ஞானாம்ஷோமென்கிறவி. ததிலே தத்வஜ்ஞான ஶந்த்ர ஶாஸ்த்ரஜன்யஜ்ஞானஸ்ரமாகில் விதிவிருத்தத்தாலே ஹக்த்யாதி தூரா மோக்ஷ ஹேதுத்வஸ்ரமென்று கருத்து ஸ்ரம்ஸரா ஶாஸ்த்ரநத்வஸ்ரத்வே ஶந்த்ர ஶ்ராரஸ்யஹஜ்ஞ வாராதோ? என்ன யோஜனாந்ந்ர மருளிச்செய்கிறார் ஜ்ஞானாதிதி - அத்ர உபதேஷ இதி ஶம்ஸ்யந்ந்: ஸா: - தத்ஸூர்வோபாஸனாதினா, ஹஜஸ்வேத்யாதி வித்யந்ந்ராரேண மோக்ஷ இதி வா -

ஸா.ஸ்ர - ஓமித்யாத்மான் யுஜ்ஜீத - ஹ்ரஹ்ணோ மஹிமாநமாந்நோதி - மாமேக ஶரண வ்ரஜ । அஹ த்வா ஶர்வஸாபேஹ்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” இத்யாதிஸு ஶம்ஸந ஸ்ரதிபந்த்ரக நிவர்தகதயா ச வித்யோயமாந்ந்ரமித்யத்வ: । நந் “ஜாத்வாதேவ முத்யதே ஶர்வஸாஸை: ஹ்ரஹ்வேத ஹ்ரஹ்வே ஹவதி” இத்யாதிஹஜ்ஞானிமாத்ரானாம்ஷோக்தே: ஶேஷத்வஜ்ஞானவ்யதிர்கேண ஹந்யாஸோ ந ஸேஷித இத்யத்ர உபாஸனாதி தூரா ஹேதுத்வாஹிஸ்ராயேண வா, ஜ்ஞானவாசிஸந்த்ரஸ்யோபாஸனாதிஸ்ரூபஜ்ஞானஸ்ரத்வாத்வா, தத்யோக்திஸ்ரந்யத்யோபாஸந ஹந்யாஸவிதிவைய்யத்ய்மித்யாஹிஸ்ரயந்நாஹ । தத்வஜ்ஞானேத்யாதினா । எவ் ஶேஷித்வஜ்ஞானமாத்ரஸ்ய -

ஸா.வி - ஜ்ஞானஸ்ரூபத்வே஽ஸி ஶ்வாங்ஙவிஸிஷ்டவேஷேணவித்யத்வத்வதாத்மஸம்ஸர்ணஸ்யாஸி வித்யேதத்வ் ஶஹவதி - ஶபந்த்ரஜ்ஞானமாத்ரஸ்ய து “தாஸஹ்ரூதாஸ்ஸவதஸ்ரவே ஹ்யத்மான்: ஸ்ரமாத்மந:” இத்யாதிவாக்ய ஶ்ரவணமாத்ரஸாத்யத்வேந க்ருத்யஸாத்யத்வாத்வித்யேதத்வ் ந ஶஹவந்நாதி” அத்மான் யுஜ்ஜீத - அத்மான் மயி நிஷிபேத் “இதி ஸ்ரஸதி விதிவித்யேதத்வ் நாஸ்திதி விஷம்யமிதி ஹவ: - “ஸ்ரூதாஜ்ஞானம் ஸ்ரேரிதாரம் சமத்வாஹோக்தா ஹ்ரஹ்யம் ஸ்ரேரிதாரம் ச வத்வா, ஜுஸ்ததஸ்தேநாமுநத்வமேதி” இத்யுக்தம் தத்வஜ்ஞானஸ்ய மோக்ஷஸாத்நத்வ ஹஜஸ்வேத்யாதி விதிநோபாஸனாதி தூரேவ ஹந்யதா தத்விதிவேஷம்யத்யாத் - “அநுவித்யாவிஜ்ஞானாதி - விஜ்ஞாய ஸ்ரஜா க்ருவீத” இத்யாதி விஸிஷ்ய வித்யானாசு ஶபந்த்ரஜ்ஞானஸ்ய ந ஶாஶானாம்ஷோஹேதுத்வமித்யாஹிஸ்ரயேணாஹ । தத்வஜ்ஞானத்தாலே இதி । ஜ்ஞானாம்ஷோ இத்யஸ்ய த்வேத்யாஸ்யுஸ்ரஸதிமாஹ - ஜ்ஞானாம்ஷோபதேஷோஹிதி ।

ஸா.ஸ - நேரத்வக்யமிதி ஹவ: - நந் “ஹ்ரஹ்வித்யாந்நோதி ஸ்ரம் - ஶேத்ரஜஸ்யேஸ்வரஜ்ஞானாத்” இத்யாதினா கா கதிஸ்ரத்யத்ரஹ - தத்வஜ்ஞானத்தாலே இதி । ஹந்யதா ஜ்ஞானவிஸேஷவித்யாகானா நிர்ரத்வகதா ஶ்யாதித்யத்வ: - நந் “ஜாத்வாதேவம்” இத்யாசுபதேஷஸங்ஙாஶ்வேஷத்வஜ்ஞானமேவாந் மோக்ஷாயேத்யத்ரஹ । ஜ்ஞானாதிதி தூராதூரிஹவேந நிவஹி மோக்ஷகாரணத்வம் ஶாஸ்த்ரஜன்ய ஜ்ஞானஸ்யேவாயதமிதி யோமநுதேதம் -

सा.सं - प्रति न्यायानुगृहीतं निर्वाहमाह । उपासनादिति । तर्ह्युपासनादिभिरेव परमपुरुषार्थसिद्धौ किमिहशेषत्वज्ञानगर्भत्वोक्तेरित्यत्राह शास्त्रेति । अनेनोपकृतिः का? येन निवृत्तिधर्मित्वं प्रयुङ्क्ता स्यादित्यत्राह - शेषवृत्तीति - अस्य व्यतिरेकव्यभिचारं परिहरति ।

सा.सं - शेषत्वज्ञान मन्त्रिकंके इति - प्रकृते किमित्यत्राह - अकैक्यात् इति - शेषत्वज्ञानस्य अधिकारिविशेषणत्वादाकिश्चन्यानुगुणोपाय स्यैव विधातुमुचितत्वात् चेत्यर्थः - अथ शेषत्वज्ञानमेव प्रपत्तिरिति पर्यवसानफलकं पश्चान्तरमप्यनूद्य प्रतिक्षिपति - वाक्येति । इह, प्रपत्तिशास्त्रे - प्रपत्तिस्सिद्धोपाय उच्यते - “न्यास इति ब्रह्म” इति न्यास ब्रह्मशब्द सामानाधिकरण्यात्तथोक्तिश्च वाक्यमोत्रेण सिद्धत्वस्य द्वयोरप्य विशेषाद् - ज्ञान विषयककृतिमन्तरावाक्य श्रवण मात्रेणैवोत्पन्नत्वम् - प्रकृते ब्रह्मणि तु सिद्धत्वं ज्ञानविषयककृति मन्तरा वाक्य -

सा.सं - श्रवणमात्रेण ज्ञाततत्त्वम् - सिद्धोपायत्वंच ब्रह्मणःकृत्यसाध्यत्वे सत्युपायत्वम् - एवं सिद्धोपायत्वोक्तियोग्य प्रपत्तिः शेषत्वज्ञानमेवेति पर्यवसन्न इति वादोऽपि - अत्र, शरणं ब्रजेति विधिवाक्ये - विधिना, विधिप्रत्ययेन - विहन्यते, बाध्यते - कृतिसाध्यत्वं हि विध्यर्थः - शेषत्वज्ञानं तु न कृति साध्यमिति न तद्विषयो विधिः किंतु भरन्यास एव कृतिसाध्यत्वादिह विधेयः । स एव प्रपत्तिरित्यर्थः - ननु ब्रजेत्येतत्कर्तव्योपायविधिपरमेव न, येनैवं स्यादित्यत्राह । शब्देत्यादिना - भजस्वेतिवच्छरणं ब्रजेति कृतिसाध्योपाय परत्वस्य स्वरसप्रतीतस्य बाधकं विनात्यागा -

சா.சं - யோகாத்விருஹித்யর্থ: । நநு ஶரணமிதி ஜானிஹீத்யபி ஶரணம் வ்ரஜேத்யஸ்ய ஸ்வரசார்த் எவெத்யத்ராஹ ।
 ப்ரபத்திமிதி । வி஧ிகளோடும் இதி । एवं च सर्वशाखा प्रत्ययन्यायेनैवं विधायकवाक्यानां भूयसामैकार्थ्ये
 तेषु च प्रपत्तिं प्रयुञ्जीतेति प्रपत्तिरूपज्ञानस्य कर्तव्यत्वे च सिद्धे शरणं व्रजेत्येतन्न तदन्यार्थकं
 स्याद्विरोधादित्यर्थः । एवं विधान् स्वरूपांश्च एव संभावितान् व्यामोहानநூத்ய ப்ரதிவததி - ईश्वरं इत्यादिना
 இப்படி உபாயஸ்வரூபத்திலும் அதிகாரஸ்வரூபத்திலும் வரும் கலக்கங்கள் - சமீபிப்பித்தோம்
 इत्यन्तेन - तत्वोपदेशमात्रमात्र इति । ततश्च मोक्षो पायपरतयात्वद्व्याख्यानविरोध इत्यर्थः -

सा.सं - ॐ॥७ इति -अत्र निवृत्तेर्विधेयत्वानुक्तिः तत्त्वज्ञानफलकत्वस्य तद्विरोधित्व निबन्धना । एवं च सर्वधर्मस्वरूपत्यागविशिष्ट स्वरक्षणार्थं स्वव्यापार निवृत्तिरूपे विशिष्टे विधिपर्यवसानं स विशेषणे हीति न्यायाद्विशेषणांश इति स एव साध्योपाय इति भावः - त्यागं ७ इति - न हि तत्त्वज्ञान फलानिवृत्तिनिर्बन्धनसङ्कोचाहेति भावः - साङ्गेति - न हि धर्मस्वरूपत्यागस्य उपकारकमङ्गभूतं धर्मान्तरमस्तीत्याशयः । उपायभूतविधेयप्रपत्यभ्युपगमे परोत्प्रेक्षित तर्कानपि -

सा.सं - दूषयति । प्रपत्तीत्यादिना । साधनत्व, करणत्वम् । सहकारित्वं, करणानुग्राहकत्वम् । सिद्धत्वम्, कार्यनिर्वृत्तये साध्यांशविधुरत्वम् - परमचेतनत्वं, स्वेतरसहायासहत्वमिति पराशयः - श्रुतिः “मुमुक्षुर्वै” इत्यादिका - स्मृतिः, “भक्त्या परमया वापि” इत्यादिका - व्याप्तिशून्यत्वादिति - विभीषण, गजेन्द्र, काक, कालीयादि विषये प्रपत्तिं शास्त्रकारास्साधनत्वादिना स्वीकृतवन्तः - भगवदेकत्वादीनां विरोधश्चनेति व्याप्तिशून्यता - आदिशब्दविवक्षिता -

மூ - டோஷங்களாலே தர்காபாசங்கள் இவற்றை சத்கர்மங்களாக நினைக்கில் உபாசனத்துக்கு இசைந்த சா஢னபாபாடிகளிலும் இப் ப்ரசங்ளங்கள் வரும் உபாசனதானும் சா஢னமனறென்னில் சர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய' எனகிறவிடத்தில் உபாசனததையும் தர்மசஃத்யா'மாக வ்யாஃயான பண்ணுகையாலே சுவவசன விரோதமுண்டாம் -

சா.தீ - மென்று அங்ளகரிககில் அநிஃ காட்டுகிறார் - இவற்றை இத்யாதி - உபாசனத்தின் அசா஢னத்வம் இஃ மென்னிலருளிச் செபகிறார் - உபாசன தானும் இத்யாதி - தர்மசஃத்ய மோகசா஢னதர்மபர மென்று தாங்கள் சொல்லுகையால் விரோத மென்றபடி - வஸ்துத: அநுபாயங்களைமே உபாயத்வெனோபதேசிக்கையாலிந்த - அந்யபரோக்த்யா த்ரமித்த -

சா.சுவா- ததாச வ்யாபிமூலத்வாதுக்தானிஃப்ரசங்ளங்கள் சத்கர்மங்களென்கையில் பாதகமருளிச் செப்கிறார் - இவற்றை இதி - இஃபாபிதியில் பாதகமருளிச்செப்கிறார் - உபாசன தானும் இதி - தர்மசஃத்யா'மாக இதி - தர்மசஃத்ய மோகசா஢னதர்மபர மென்று வ்யாஃயான பண்ணுகையாலே என்றபடி வஸ்துத அநுபாயங்களைமே உபாயத்வென உபதேசிக்கையால் இவ அந்யபரோக்த்யா த்ரமித்த அர்ஜுநபுத்யா தர்மத்வென ஸ்ரஃதீதங்களை -

சா.ப்ர - ராதிசஃத்யா: - வ்யாபிப்ரதர்சனஸ்தலஸ்யாசிஃத்யௌ வ்யாபிசூந்யத்வமித்ய: ஏஷா் சத்கர்மத்வெ பாதகமாஃ - இவற்றை இத்யாதினா - உபாசனஸ்ய சா஢னத்வெஃப்யுக்தப்ரசங்ளஸ்யாவிசோபாதித்ய: - எவ் தஃப்யுபாசனஸ்யாபி சா஢னத்வ் பரித்யாஜாம் இத்யத்ர பாதகமாஃ - உபாசன தானும் இத்யாதினா - தர்மசஃத்யாலௌகிக ஸ்ரெயோ ரூபமோகசா஢னத்வாத்யக்தவாதிதி தாவ: - நநு ஸ்வீர்ததலீவர்த்ரவர்பரிஃரபூர்வக் த்ரீஃயாதி தாரவஃநாத்ய வோஃவ்யஸிகதாதி தாராரோபண வதலௌகிக ஸ்ரெயஸ் -

சா.வி - வ்யாஸேஸ்தகர்ங்ளத்வாது । ப்ரபிதிர்யதி த்ரவத்ஸஃகாரிணி ஸ்யாத்ஃ சிஃதவத்ரங்ள: - இத்யாதி தர்கா: வ்யாபிஸ்தலாபாபாடாபாசா: । லோகதூஸ்த்யா விரோதாபாடனெ "அரஸமரூப ஸந்நவ்ஜிதம் - சர்வஸந்நஸ்ஸர்வஸ: - சஸுண் நிர்ஸுண்" இத்யாடாவபி விரோதப்ரசங்ளாது - தத்ர கெநசித்ரப்காரதென விரோதபரிஃரெ இஃபாபி சுவாதிந ஸஃகாரி சாபேகத்வெஃபி சுவாதிந ஸஃகார்ய - நபேகத்வ் நிரபேகத்வம் - சுவாதிந சர்வஸஃகாரித்வாஸ்ஸர்வசக்தித்வ், ஸ்வஸபாதிதப்ரசாட சா஢னவத்வாத்ரமகாஃரணிகத்வம், ஸ்வஸ்ய தததிப்ராப்யவெதித்வெஃபி ப்ரலெ பூரூபாத்யாபாடநாய ஸோமூத்வவரணஸ்ய கார்யத்வாத்ர பரமசெதனத்வவிரோதசுசுத்யெவ் சர்வப்ரமாணைகாத்யாப்யாங்ளிகார்யத்வாத்ர லோகதூஸ்த்யாபாடனஸ்தவ இதி தாவ: - அாதி சஃதென யதி சுவாதிந ஸஃகாரிசாபேகத்வ் ந ஸ்யாதுதஃஃ வைஸம்யநைர்ஸுண்யப்ரசங்ள: - சுவாதிந சக்த்யநபேகணெ சர்வசக்தித்வ த்ரங்ள: - இத்யாதி ப்ரதிகூலதர்க் பராஃதிவிவ்ஸிதா - எதேஷா் சத்கர்மத்வாங்ளிகாரெ பாதகமாஃ । இவற்றை இதி - உபாசனமபி ஸஃகாரி ந ஸ்யாதிதி தாவ: - இஃபாபிதிமாசங்ளாஃ । உபாசன தானும் இதி - உபாசன தான, உபாசன, தர்மசஃத்யா'மாக இதி । அலௌகிக ஸ்ரெயஸா஢னத்வ் தர்மத்வம் - சா஢னத்வென ஸ்வயமெவோக்தத்வாஸா஢ன -

சா.ஸ - நிஃப்ரசங்ளமெவ தர்சயதி । இவற்றை இதி । நினைக்கில். த்ரமிக்கில் - வரும், சமானயோகதெமெதி தாவ: । உபாசனெஃபி சா஢னதெத்யுக்தெ உபாசனமபி த்யாஜ்யததா தர்மசஃத்யா'ஸ்வவசனவிரோத இத்யாஃ । உபாசன தானும் இதி । செருக்கு, துசுசகமபி நிர்வஃமோதி ஸ்வ: ।

மூ - செருக்கடைக்காக வேண்டாச் சுமைகளை பெடுப்பிக்கையாலே அந்யபரமான
 உபதேசத்தாலே பிறந்த அர்ஜுனபுத்தியாலே ஧ர்மமென்று தோற்றின வற்றை “சர்வ஧ர்மான்” என்று
 அநுவதிக்கிறதென்னில் இய்யாசார ஧மாஹிஸா஧ான ஸ்வாஹ்யாயகர்மணாம் । அயம் து பரமோ ஧ர்மோ
 யத்யோனாத்த்ம஧ர்சனம் । சர்வஸாமேவ ஧ர்மாணாமுத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி: । ந விஷ்ணவாரா஧னாதுபுண்யம் வித்யதே கர்ம
 வைதிகம்”

சா.தி - அர்ஜுனபுத்தியாலே ஧ர்மத்வென ஸ்ஹிக்கபபட்டவைகளை சர்வ஧ர்மானித்யநுவதிக்கிறது என்று
 ஸ்ஹிக்கிறார் செருக்கடைக்குகைக்காக இத்யாதி செருக்கு. கர்வம் - கர்வபரிஹாரார்த்தமென்கை இது
 அநுபாயங்குளான கர்மயோகாதிசுளை உபாயத்வென உபதேசத்தில் ஹேதுவென்றபடி - பரிஹரிக்கிறார் -
 இய்யாசாரேத்யாதித்யால் பரம஧ர்மத்வென பரிஸித்தங்குளான நிவ்ருத்தி஧ர்மங்குளினுடைய உபதேசத்தை அந்யபர
 மாக்கி அ஧ர்மத்வெனாஶ்ரீகரிசுகில் கைமுதிகந்யாயத்தால் ப்ருவ்ருத்தி஧ர்மங்குளான ஜ்யோதிஸ்தோமாதிசுளுடைய
 உபதேசத்துக்கும் அந்யபரதே வருமென்றபடி - இய்யா, யாச: - அசார:, ஸடாசார: - ஸமாதிசுள,
 பரிஸித்தங்குள் - ஧ர்மங்குளின நடுவே இது பரம஧ர்மமும். யாதொன்று யோகத்தாலே ஆத்ம஧ர்சனம்
 பண்ணுவதுண்டு - யோசஸ்தத்தால் ஶானயோகமாதல் ஶக்தியோகமாதல் சோல்லப்ப்டும் வைஷ்ணவோ விதி,
 விஷ்ணுஸஶ்நித்வென விஹிதமான ஧ர்மம் - விஷ்ணவாரா஧னாதிசுளிக் வைதிக் கர்ம ந வித்யதே என்கை.

சா.ஸா - ஧ர்மத்வென அநுவதிக்கிறதென்று ஸ்ஹிக்கிறார் செருக்கு இதி - செருக்கு. கர்வம் -
 அடக்குகைக்கு, நிர்ரோதிக்கைக்கென்றபடி - வேண்டாச்சுமைகளை, அஸா஧னங்களைமென்றபடி -
 விதிர்ரதி - விதிர்ரயத இதி விதி: ஧ர்ம: - வைஷ்ணவ:, விஷ்ணுதேவத்ய: விஷ்ணவாரா஧னரூபோ ஧ர்ம இத்யர்த்த: -
 புண்யம், ஶ்ரேஸ்தமென்றபடி - யதா ஸ்வாஹ்யாயகர்மண மித்யத்ர ஸ்வாஹ்யாயரூபகர்மணாமிதி நார்த்த: - கிந்து
 ஸ்வாஹ்யாயசு கர்மாணி சேதி த்ருத்த: - கர்மபடம் கோவலிவர்தந்யாயேனோபாத்தாதிர்ரக்தவைதிக் ஧ர்மபரம் - யோகபடம் ச -

சா.ப்ர - ஸ்யானத்வரிஹிதானாமேவ ஧ர்மத்யோபதேசோஶி தாத்யர்யாஶ்னானாத்தாஸ்தவிக் ஧ர்மத்வெனாவ கசுத்தோஶர்ஜுனஸ்ய புத்த்யா
 ஧ர்மத்வானுவாதி இதி ந ஸ்வவசனவிர்ரோத இதி ஶசுக்ளாமநூத பரிஹரிதி - செருக்கடக்குகைக்காக இத்யாதினா
 - ப்ரமாணேசு பரம஧ர்மத்வென பரிஸித்தானாம் ப்ரஹ்மோபாஸனாதினா ஧ர்மத்வாஶாவே -

சா.வி - நேத்யுத்திஸ்வவசனவிர்ரூதேதி ஶாவ: - நநு கர்விதவலிவர்தமதி பரிஹாராய த்ரிஹ்யாதிஶார்வஹநார்த்தம்
 ப்ரதம் ஸிகதாஶாரோபணவதிர்ஜுனகர்வபரிஹாராய அநுபாயேஷ்வே கர்மயோகாதிசு உபாயத்வாரோபண ஧ர்மத்வய்யபதேசோஶி
 தாத்யர்யாஶ்னானா த்ராதஸ்தவிகதயா ஧ர்மத்வெனாவகசுத்தோஶர்ஜுனஸ்ய புத்த்யநுஸாரேண ஧ர்மானித்யநுவாதி இதி ந
 ஸ்வவசனவிர்ரோத இத்யாஸசுக்ளாமநூத பரிஹரிதி । செருக்கடக்குகைக்காக இத்யாதினா - செருக்கு கர்வஸ்ய ।
 அடக்குகைக்காக, பரிஹாரார்த்தம் - வேண்டாத சுமைகளை, அநோபேகிதஸிகதாதி ஶாராணாம் -
 எடுப்பிக்கையாலே, உத்த்ய ஸ்தாபனென - ததி த்ருத்யான்தேனேதி ஶாவ: ।

சா.ஸம் - அந்யபரமான - இதி । அஸக்யஶாராரோபணரூபேத்யர்த்த: । எவம் ச வஸ்துதஸ்தேஸா ஧ர்மத்வ நாஸ்தி
 சேத்யுபசுசுத்தநாத்யர்ய஧ர்மபடானுரோதென ஧ர்மஸ்த்ருத்யர்த்தத்வென வ்யாஸ்யானம் மம ந விர்ரூத்யத இதி ஶாவ: । இய்யா,
 யாச: । அசார:, ஶாசாதி: । ஧ம:, இந்ருயினிஶ்ரஹ: । கர்மஸ்த்ருதென ஸத்யவசனோபாஸனாதி ஸசுக்ளஹ: । கர்மணாமிதி
 நிர்ராரிணே ஶஸ்தி । யோனென, ஆஸனாதி பரிசுரவந்மனோவ்ருத்திவிசேசெண -

மூ - இत्यादிகளாலே பரமதர்மங்களாகப் ப்ரஸித்தங்களான நிவृத்திதர்மங்களை தர்மங்களன்றென்றால்
 कै.मु.तिकन्यायத்தாலே ப்ரவृத்திதர்மங்களும் தர்மங்களன்றிகளே சர்வசாஸ்த்ரங்களுக்கும்
 प्रामाण्यமில்லாதபடியாய் பரவாஹ்ய க்ருத்ரிபக்ஷங்களிலே ப்ரவేశமாம் ஆனாலும் உபாசனாபிகள்
 போலே ஸரணவரண தர்மசப்தவாচ்யமாகையாலே இங்கு சர்வசப்த சङ்கோச வாராமைககாக இதுவும்
 साधनत्व வேஷத்தாலே त्याज्यமனதோ? ஆகையால் ப்ரபத்திக்கும சாधनत्वமாதல் சித்தசாधन
 सहकारित्व மாதல் கொள்ளுகை இவ்வचनं தனக்கு விரुद्धமனதோ லெனனில் -

सा.दी - ननु सर्वशब्दा सङ्कोचार्थं धर्मशब्दवाच्यं तान् प्रपत्तिरूपं प्रपन्त्यधिकारिकं - साधनत्ववेषेण
 त्याज्यम् । ஆதலால் ப்ரபத்திக்கு சாधनत्वத்திலும் சித்தோபாய सहकारित्वத்திலும் சரமஸ்தலாகத்தோடு
 विरोध ப்ரஸங்குக்கு மென்று ஸங்கிக் கிறார் ஆனாலும் இत्यादिபால் இங்கு ப்ரபத்தியில்
 साक्षात्साधनत्वबुद्धित्यागமோ? परम्परया साधनत्वबुद्धियुक्तमோ? என்று விகल्पித்தது ப்ரதமகல்பத்தில் -

सा.स्वा - ज्ञानकर्मभक्तियोगपरम् - शेष पूर्ववत् - प्रवृत्ताति - परमधर्मत्वेन प्रसिद्धनिवृत्तिधर्मोपदेशमन्यपर
 மாகில் कै.मु.त्यन्यायத்தாலே ப்ரவृத்தி தர்மோபதேஸமும் அந்யபரமாக ப்ரஸங்கிமென்று கருத்து -
 प्रपत्तेस्साधनत्वे सहकारित्वे वा चरमश्लोकविरोध வருமென்று ஸங்கிக் கிறார் ஆனாலும் இதி -

सा.प्र - अतस्मिस्तद्वृद्धिजनकतया कृत्स्नवेदान्तप्रामाण्यप्रसङ्गात् । तत्स्वीकारे च वेदान्तिनां
 विपक्षभूतनिरीश्वर मीमांसकपक्षप्रसङ्गः - तथैव प्रवृत्ति धर्माणामपि धर्मत्वा भावस्य
 कै.मु.तिकन्यायसिद्धत्वात्तत्राप्य तस्मिंस्तद्वृद्धि जनकत्व प्रसङ्गात्तदङ्गीकारे बाह्यपक्षप्रसङ्गः - सर्वत्र
 व्यावहारिक प्रामाण्याङ्गीकारे कुदृष्टि पक्षप्रसङ्ग इत्यर्थः । नन्वस्तु सर्वेषा धर्मत्वम् - तथा च प्रपत्तेरपि
 धर्मत्वात्सर्व शब्दा सङ्कोचात्प्रपत्तावपि साधनत्वबुद्धिस्त्याज्येति प्रपत्तेस्साधनत्वं नोपपद्यत इत्यत्र
 त्याज्यतयाभिमत साधनत्व बुद्धि द्वेधा विकल्प्य प्रथमे विवक्षिता सिद्धिं द्वितीये स्वव्याघातं चाह -
 ஆனாலும் இत्यादिना । एवं च सर्वशब्दा सङ्कोचायैव भगवत्पुपायत्वाध्यवसायोऽपि त्याज्यस्यादिति
 भावः । ननु सहश्रुत निखिल पदानां संभूयैकार्थपरत्वस्य -

सा.वि - निवृत्तिधर्मங்களை தர்மங்களன்றென்றால், பரமதர்மாணமேவ தர்மத்வநிஷேத இत्यர்த் : ।
 ननुपासनादीनां धर्मत्वावश्यकत्वे प्रपत्तेरपि धर्मत्वेन सर्वशब्दा सङ्कोचाय प्रपत्तेरपि त्याज्यता स्यात्तथा
 च प्रपत्तेस्साधनत्वस्य वा सिद्धसाधन सहकारित्वस्य वा स्वीकारस्सर्वधर्मानिति वचनविरुद्ध इति शङ्कते
 -ஆனால் இதி । ஆனால், तर्हि । उपासनादीनां धर्मत्वाङ्गीकार इत्यर्थः । एवं चेद्वह्यणापि
 धर्मशब्दार्थत्वेन त्याज्यत्व प्रसङ्गः । मामीतिरत्याग पूर्वकप्रामिक्रिया कर्मभूतस्यापि -

सा.सं- अतोऽस्य वस्तुतो धर्मत्वमवर्जनीयमित्युक्ततर्काणां तत्रापि प्रसङ्गात् - प्रपत्तेस्साधनत्वादिकमपलपि
 तुमशक्यमिति फलितम् । ஆனாலும், तर्काणामाभासत्वेऽपि । साधनत्ववेष - इति । अत्रैव
 विहितस्यत्यागयोगाद्धर्मशब्दा सङ्कोचेन च सविशेषेणेहीति न्यायेन साधनत्वांशे त्यागः पर्यवस्यतीति
 भावः । இவ் வचனं தனக்கு இதி । सर्वधर्मानिति वचनस्यैव ।

सा.स - बुद्धिः इति - अन्यनिष्ठसाधनत्वस्यान्येन त्यागायोगात्साधनत्व त्यागस्तद्बुद्धित्याग एवेति भावः - तुल्यामिति - ततश्च भक्तियोगवत् प्रसादन द्वारा उपायत्वमस्याश्च दुर्वारमिति भावः - सिद्धोपायकृत्तिः इति - साधनत्वबुद्धित्यागस्य धर्मैकदेशे सङ्कोचाभावादित्याशयः - एतद्वाक्यप्रतिपाद्यामानत्वात्सिद्धोपायस्य न तदंशेत्यागविधिरिति यदि तदा तुल्यमित्याह त्रुवाक्यकृत्तिः इति -

सा.स - इत्यादिना - मुमुक्षु प्रति भक्त्यादेरेव सिद्धोपायोपकारकता चेत्फलन्तरार्थिसप्रति सा कीदृग्भूतेत्यत्राह - இவை फलान्तरेति - அம் मुखத்தாலே - इति - फलविशेषोपभोग प्रतिबन्धकदुरितापूर्व निरसनमुखेनेत्यर्थः - ननु प्रतिबन्धकस्य भक्त्यादि विर्तत्यत्वे भक्त्यादिः नियोगमुखेन फलाय भवतीति मुखैरपि स्वर्गादिवदनित्यता सिद्धोपाय प्राधान्यभङ्गश्च स्यादित्यत्राह - मुमुक्षुவுக்கு इनि - भगवन्निग्रहातिरिक्त दुरिता पूर्वाभावात्तदनुग्रहीतिरिक्त नियोगाभावाच्च भक्त्यादिकं व्याजीकृत्य भगवानेव शान्तिनिग्रहः फलं प्रयच्छतीति नोक्त दोषद्वयमिति भावः - एव च -

सा.सं - मत्पक्षेऽपि सिद्धसाध्योपायपरयोऽशास्त्रयोरन्यतरानर्थक्या प्रसक्ति रर्पात्याह - ஆகையால்
 इति - उक्तरीत्या भक्त्यादेरपि मोक्षापयोगित्वादित्यर्थः - इत्थं प्रपत्तेरनुपायत्ववादिनः प्रतिक्षिप्ताः -
 अथ प्रपत्तेरविधेयत्वादि निरासाय तन्मतमपन्यस्यति - ஆனாலும் इत्यादिना - प्रपत्तेर्व्याजत्वेऽर्पात्यर्थः
 - लोकத்தில் इत्यादिना । பற்றாணோ इत्यन्तेनौचित्योक्ते -

सा.सं - रौचित्यमूल माण इत्युक्तम् - இன்ன प्रकारத்தாலே இति கதம்பகாரத்தாலே இति கத மாவ
 उच्यते । सतु भावनयैव काङ्क्षत इति तद्विधिपरमेव वाक्यमिह प्रमाणत्वेन वाच्यमिति भावः
 उपासनविधायकेति - अनुमानतस्सुकरस्यै वा -

மூ - சமர்த்தன் ஸபாஸனா஢ிகளைட் பண்ண ஁வஹ்ரில சமர்த்தன்ஸல்஁ாதவன் ஸ்ரபத்தியைப் பண்ணவென்று விஸேஸித்த நியமிக்கை ஁னுமாததால் கடைபட்டாது ஁ற்றுள்ள ஸபாஸங்களில் சமர்த்த ஁ன்றிக்குே ஁ொழிந்தால் ஁வஹ்ரினு ஁டப ஸ்தானத்திலே ஸ்ரபத்தியைப் பண்ணுவதென்று ஶாஸ்த்ர விதிபாத ஁பாது முனப் விதிக்கத ஸபாஸத்தக்ச ஁நர்த்த ஁கன ஁பாஸில் ஁தின் ஁லத்தையிழக்கும் படியாய்

ஸா.஁ி - ஁னை ஁஢ிகாரி஁யன்று முனப் ஁ொனை஁த விவரிக்஁றா சமர்த்த ஁த்யா஁ி । ஁லகத்தில் நியம காணாமையா஁ில் ஁ன்று கர்த்து ஁ொ஁ர்த்த ஸ்ரபத்தி ஁டபாதாப஁ிலே “யத்யநேகாமகாமேன” ஁ன்று ஁ொனை ஁ர்வ஁லார்த்தஸ்ரபத்தியம் ஁டபாஸனகி஁றா ஁ற்றுள்ள ஁த்யா஁ி - ஁வ்வளவால் ஶாஸ்த்ர விதிபாத ஁பாது ஸ்ரபத்தி ஁஁வர் -

ஸா.ஸா - ஁சமர்த்த ஸ்ரபதன பண்ணலே஁னு ஁ென்று ஁னுமாததால் ஁றித்த வ்யஸ்த்ரே ஁ொனனால் ஁க்திஶாஸ்த்ரவ்யேர்த்த ஁ொல்ல ஁ொண்ணா ஁த? ஁னைவ஁ரு஁ி஁ ஁ெயகி஁றா சமர்த்த ஁தி । கடைபட்டாது, ஁ா஁ிககட்படாதெனறபடி ஁ுடபடி ஁லகத்தில் வ்யாமி காணாமையாலென்று கருத்து ஁ததை ஸபாஸகி஁றா ஁ற்றுள்ள ஁தி । ஁லகத்தில் ஁ிரகால஁ா஁்யோபாயசமர்த்த ஸ்ரபதன பண்ணி ஁ல ஁ெறக்காண஁கடபாஸில் ஁ ந்யாஸத்தால் -

ஸா.ஸ்ர - ஁னுமாதா஁ா஁்ரயணே வ்யஸித வி஁ல்பாஸி஁஁ிரூப ஁ா஁கா஁்த்ர ஸ்ர஁ர்஁யந் ஁ரேர்த்தக்ய ஁்஁யநி - சமர்த்த ஁த்யா஁ி - ஁ந் ஁ொ஁ஸ்யா஁ா஁்ந்ரயதயா ஸ்ரத்ய஁ானு ஁ாநா஁்யா ஁க்தி஁ா஁்யத்வ ஁்஁ாந் ஁ ஶக்யத ஁தி ஶாஸ்த்ரா஁பி ஁ா஁்ய஁ா஁ந ஁ாாஸ்ரதீதீ ஁ொ஁ஸி஁஁ிர஁ஸ஁்஁ா஁ ஁க்திவிதிவ்யேர்த்தீ஁மிதி ஁ெ஁வ த்஁ி த்ரா஁க்தேன ஸ்ரபத்தி: கர்த்தவ்யேத்யஸ்யார்த்தஸ்யா஁்யநுமாதா஁ிநா ஁ஸி஁஁்ரே: ஸ்ரபத்திவிதி஁ந்஁்஁ா஁காரே ஁க்த்யாந்஁ாநே ஁஁க்தாநா ஁ொ஁ரூப஁ுரூ஁ார்த்தாஸி஁஁ிரேவ ஶ்யா஁ிதி ஁ ஸ்ரபத்திவிதி வ்யேர்த்தீ஁மித்ய஁ி஁்ரய஁்஁ா஁ ஁ற்றுள்ள ஁த்யா஁ிநா ஁ா஁்஁஁ரந்யாஸவிதிநா஁ாவே ஁க்த்ய஁க்தாநா ஁ொ஁ஸி஁஁ி -

ஸா.வி - ஁வ்யஸ்தா஁ேவோ஁பா஁யதி - சமர்த்த ஁தி । ஁னுமாதா஁்஁க்தா஁க்த ஁ெ஁ன ஸபாஸவ்யஸ்தாநேத்ய்ர: - ஁ொ஁ர்த்தஸ்ரபத்யஸி஁஁ிரவிதர஁லார்த்தஸ்ரபத்திரபி ஁ ஁ி஁஁யநி ஁த்யா஁ ஁ற்றுள்ள ஁தி । ஁ற்றுள்ள ஸபாஸங்களில், “யத்யநே காமகாமேனஸா஁்ய ஁ா஁நா஁்த்ரே: “஁த்யு஁்஁ா஁நா஁்த்ரேஸு - சமர்த்த ஁ன்றிக்குே ஁ொழிந்தால், ஁சமர்த்த஁ெத் - த஁ந்஁ாநாஸி஁஁்யா - ஁தின் ஁லத்தை - ஁ா஁நா஁்த்ரஸா஁்ய஁லம் ஁ு஁கும் படியாய், ஁ ஁ி஁஁யத்-ய஁ா ஁ந் ஁ொ஁ஸ்யா஁ா஁்ந்ரயதயா ஸ்ரத்ய஁ானுமாதா஁்யா ஁க்தி஁ா஁்யத்வ ஁்஁ாந் ஁ ஶக்யதே ஁தி ஶாஸ்த்ரா஁பி ஁ா஁்ய஁ா஁நா஁ாவாஸ்ரதீதீ ஁ொ஁ஸி஁஁ிர஁ஸ஁்஁ா஁ ஁க்திவ்யேர்த்தீ஁மிதி஁ெத் - ஁வ த்஁ி த்ரா஁க்தேன ஸ்ரபத்தி: கர்த்தவ்யேத்யஸ்யா஁்யநுமாதா஁ேவாஸி஁஁்஁஁க்த்யந்஁ாநா஁க்தாநா ஁ொ஁ரூப ஁ுரூ஁ார்த்தாஸி஁஁ிரேவ ஁ ஶ்யா஁ிதி ஁ ஸ்ரபத்திவிதிவ்யேர்த்தீ஁மித்ய஁ி஁்ரய஁்஁ா஁ - ஁ற்றுள்ள ஁த்யா஁ிநா - ஁நுபாஸநவிதி஁லா஁க்தஸ்ய த்ர ஁்ரவூத்தி: -

ஸா.ஸ - ஁஁்஁ந஁ஸ஁்஁ா஁஁ு஁்஁ரவிதி஁யகநேர்த்தக்யமித்ய்ர: - ஁ ஁ரேர்த்தக்யம் - வ்யஸ்தா஁ா ஁஁்யநுமாதா஁ேவ ஁ி஁஁ிரேத்ய஁்஁ா஁ - ஁னுமாதத்தால் கடைபட்டாது - ஁தி - ஁஁ி ஶாஸ்த்ர: ஁ர்யு஁ஸ்தஸ்யே஁மித்யா஁ிரூபாவ்யஸ்தா ஶாஸ்தாதிரிக்த஁ா஁ - விஸயேதி ஁ாவ: முனப் ஁தி - ஁னுமாத஁ா஁்ரே஁ல஁ுபாயஸ்ய ஁ுரூபா஁ாஸ்தாநிநிவே஁ஷோ யதாவ஁ந்஁ாந் ஁ ஁ ஁ி஁஁யதீதி ஁ுரூபா஁ாந்஁ஸ்ய ததஸ்தாநா஁ந்ரேயமிதி ஶாஸ்த்ரா஁ாவே ஁஁ுபாயா஁பி ஁்஁ஸ்ய ஁ுரூபாய஁லம் ஁ ஁ி஁஁யதேவேத்ய்ர:-

सा.सं - काण्डेष्टे इति - राजसेवादौ लेशातिक्रयेऽपि दण्डभूयस्त्वेपरिदृश्यमानेसतीत्यर्थः - शास्त्रनिरपेक्षमात्र, शास्त्रीय परिकरान् विना - दार्ष्टान्तिके दृष्टान्तमात्रेण दुरवधारणान् शास्त्रैकावधार्या कारानाह - सदाचार्येत्यादिना - अङ्गुलमूलकद्रोहः, दृष्टान्ते नैव भगवत्सेवाक्रमावधारणसम्भवे ।

சா.தி - ஞநபெக்தவ் ப்ரஸங்஑ிக்குமென்கிறாா ப்ரப்திக்கும இதுாதி - மன்த்ரா஑நஹ், வுைதிகமன்த்ரா஑நஹ்
- ஖ாஸாமன்த்ராஹ்ரென்றபடி - ப்ரப்தியினுடைய ஑ாஸ்வவிதேயத்வத்தை நி஑மிக்கிறார். ஑ூகையால்
ஸபரிகரெதுாதி - இப்படி ப்ரப்திவிஸயத்தில் ஑஑ுை்யைப் பரிஹ்ரித்து ஖க்திரூபஸா஑்யோபாயத்தில் -

सा.प्र - प्रीति हेतूना शास्त्रादवगमपूर्वक कर्मयोगहेतुभूतमालाकरणादेरनुष्ठेयत्वमावश्यकमन्यथा अप्रीति द्वारा नस्कोत्पादन प्रसङ्गात्भगवतोऽतीन्द्रियत्वेन तत्प्रीत्यप्रीतिविशेषाणां मालाकरणार्दानां च अनुमानादिना साध्यसाधन भावस्य ग्रहीतुमवश्यकत्वादेवमेव लौकिकप्रपत्ति तत्फलदशनिऽपि फलविशेषाणा प्रपत्तेश्च साध्यसाधनभावस्य अनुमानाविषयत्वादेव शास्त्रेणैवावगन्तव्यत्वाच्छास्त्रापरित्यागे मोक्षाख्यफलसिद्धिरेव न स्यादित्यर्थः - एवं प्रपत्तेर्विधतया कर्तव्यत्वं प्रतिष्ठाप्य மற்றுள்ள इत्यादिवाक्ये “முண்டி விதித்த உபாயத்துக்கு அன்றிணாண்டபடிபாடே” इति विहिततया कर्तव्यत्वेनोक्तस्य भक्तियोगस्य प्रामाणिकैरेव स्वरूप विरुद्धत्वोक्त्या विहितत्वेऽपि कर्तव्यत्वासिद्धिमाशङ्क्य स्वरूपविरुद्धत्वोक्तेरन्यपरत्वान्न कर्तव्यत्व

सा.सं - लोकमयादयैव सर्वोपपत्त्युक्तौ बाधकमाह - प्रपत्तिर्कृत्तुम् इति मन्त्राद्यर्हणामस्तु विधायकापेक्षा तदनर्हणां किं विधिना इत्यत्राह मन्त्राद्यनर्हणं कृत्तुम् इति - शख्यशब्दान्वितो विशेषशब्दः पुरुषकारवात्सल्यादिवैशिष्ट्यं दर्शयति - अन्यूनाधिकेत्युक्तिः भगवति पुरुषकारान्तर प्रपत्त्यनपेक्षादिकं सूचयति - अथ प्रसङ्गाद् भक्त्यादेस्स्वरूपविरुद्धत्व पक्षमनुद्य -

सा.सं - दूषयति - छिन्न इत्यादिना - भक्तेस्वरूप विरुद्धताकिमात्मस्वरूपनाशकत्वकृता? उतात्मनोऽत्यन्तनिर्व्यापारत्वात्? स व्यापारत्वेऽपि ज्ञानचिकीर्ष प्रयत्नाश्रयत्वरूपकर्तृत्वाभावेन -

மா.பி- நியமமான இயாதிபால ஸ்வரூபவருத்தவமாவது அன்மஸ்வரூபத்தில் நாசகத்வமோ? அசம்भावितத்வமோ? அநர்வாவத்வமோ? என்று வேதா விகல்பிக்கு, ப்ரதமசிர்ஸ்தை ப்ரதிவதிக்கிறார். நியமமான இயாதிபால - அன்மன: கர்துவராஹ்யாஅசம்भावितத்வமென்றும, திர்தாயசிர்ஸ்தை துஷிக்கிறார். ப்ரபல்யநுஸ்தானத்திலும் இயாதிபால கர்துவத்தில் "एष हि द्रष्टा कर्ता भोक्ता विज्ञानात्मा पृथः" இயாதி ப்ரமாண முண்டானகடாலும் விபக்ஷத்தில் பாதக முண்டானகடாலும், அத்மாவுக்கு அகர்துவ் கூடாதெனர்டி, அகர்துவத்தில் பாதகமருளிச செட்கிறார் - அத்மாஸ்வரூபேதி । அத்மாவுக்கு-

सा.स - तन्मुखेनासम्भावितत्वकृता? यद्वा, “अचेष्टमानम्” इत्यादिना उपायानं निरर्थकत्वोक्त्या तन्मुखेन? अथवा बन्धकत्वादिनिष्ठावहत्वकृतेत्याशङ्क्य क्रमेणोत्तरमाह - नित्य - इत्यादिना -

सा.सं - अत्यन्तनिर्व्यापारत्वं तुच्छत्वं प्रसज्जयति - सत्त्वेति - सत्त्वस्य लक्षणं मर्थक्रियाकारित्वम् । तदभावे तुच्छता आत्मनस्स्यादित्यर्थः - सन्निधिः , प्रकृति सन्निधि -अयमेव साङ्ख्यपक्ष इति साङ्ख्यादिकणां साङ्ख्यमात्रं बोधायन इत्युक्तम् - ज्ञानचिकीर्षाद्यनाश्रयत्वे भोक्तृत्वाद्य भावान्मोक्षोपायनैरर्थक्यं स्यादिति त्युक्तम् - इदानीमचेष्टमानेऽपि कस्मिंश्चित्पुरुषे श्रीरूपतिष्ठति - प्रागनुष्ठितकर्मणेति भावः - कर्मातद्विहीनो दुष्कर्मी - सत्कर्मनुसृत्य च प्राश्यं यवागुमपि नाधिगच्छतीति कर्मविशेषफलविशेष परमेवेदं नोपायान्तरनिरर्थकत्वपर मित्युक्तम् -

सा.सं - अनर्थावहत्वात्प्राप्यस्यैव मुमुक्षोः प्रापकत्वेन भक्तेः प्राप्यानन् रूपत्वात् । “अथपातक”
इत्यादिना पातक शब्दवाच्यतया निन्दितत्वादाचार्यरुचि - परिगृहीतत्वाभावात्कृतादि युगो चितवत्वेऽपि
कलियुगाननुचितत्वात् “नरस्य बुद्धिदौर्बल्यात्” इत्यादिना बुद्धि दौर्बल्यादवलम्बनीयत्वोक्तेर्भवत्यादि
स्वरूपविरुद्ध इति परकीयान् हेतून् क्रमेणानुद्य यथा योग्यं हेत्वाभासतामुपपादयति ஆனாலும் इत्यादिना
ஆகையால் இவ் உபாசனாदிகளும் அதிகார्यन्तरத்தகும் யथाधिकாரம் अनुगुणाங்கள் - इत्यन्तेन ।
அஃ ஶரீரசੰబन्ధம் அடியாக இति । यथा दृष्टा -

மூ - விவேகமடியாக ஸ்வரூபவிரুদ্ধங்களாக் கி இவற்றுக்கு த்யாய்யத்தை சொல்லவொண்ணாது.
 தேஹாத்மவिवேகமுடையவனுக்கே பாரலौகிக ப்ஹோகஸாதனமான தர்மத்தில் அதிகாரமாகையால் இத்
 தர்மங்களுடைய அநுஸ்தானத்திற்கு ஸ்வரூபத்தல் ப்ராஹ்மண்யாதிப்ஹ்ம அதிகார மன்று. ப்ராஹ்மண்யாதி
 விசிஷ்டசரீரஸஹ்ந்ஹேம அதிகாரம் - ஆகையால் ஸர்வதர்மானுஸ்தானத்திற்குமே உபயுக்தமான
 ப்ரகூத்யாத்மவिवேக மடியாக உபாஸனாதிசயங்களுக்கு விரோத கண்டிதம -

ஸா.தீ - ஆகையால் இவ்வர்ணாஸ்ரமாதிதர்ம ஸ்வரூபவிரুদ্ধங்களுக்கெனனாக, ப்ராஹ்மண்யாதி ப்ஹ்மமே
 அதிகாரமானால் தோஷமேது? எனனவந்நிச செய்கிறார். தேஹாத்ம வिवேகமுடையவனுக்கே
 இத்யாடியால் ப்ஹ்மத்யாதி -

ஸா.ஸ்வ - ப்ஹ்மமதிகாரமானால் தோஷமேது? எனனவந்நிச செய்கிறார். தேஹாத்மவिवேகமिति -
 அந்யதா பாரலौகிகதர்மோஹ்ஹிநி ப்ரஸஜ்ஜ மென்று கருத்கு. இத்தகைய உபஹ்ரிககிறார் - ஆகையால்
 இதி - இஹி ப்ஹ்மத்யோகமஹஜ்ஜாரகர்ஹ்வாத்ஸ்வரூபவிரூத மென்கிர மன்கருத அநுவதித்கு. நிராகரிககிறார்

ஸா.ப்ர - ததஜ்ஜகப்ஹ்மத்யோகஸ்ய சாவஸ்யமநுஸ்தேயத்வ சித்ஹிமத்யத்ய: - வர்ணாஸ்ரமாதிதர்மாணா தேஹாத்மப்ஹ்மநிஹ்நத்வ
 பாரலौகிகப்ஹோகஸாதனத்வ ப்ரதிபத்திவிரூதமिति ப்ரகூத்யாத்ம வिवேகவதாமேவ தெஷ்வதிகார இதி தெஷா
 ஸ்வரூபானுரூபத்வமேவெத்யபிப்ரத்யந்நாஹ - தேஹாத்ம வिवகமத்யாதிநா - நநு சிரகாலஸாத்யப்ஹ்மத்யோகஸ்ய ததஜ்ஜநயா
 யாவதாயுஷமநுஸ்தேய ந்த்யநேமதிககர்மணாச யாவஹ்ஹரீரபாத சாவதானேன நிரபராதேன
 சானுஸ்தேயத்வநாஹஜ்ஜாரகர்ஹ்வாத்ஸ்வார்தத்வ பூதத்யா மமகாரகர்ஹ்வாதாசார்தந்தரேசச ப்ஹ்ம: பரதந்ந
 ஸ்வரூபவிரூதத்வோக்தேசச ததேவ யுக்தமத்யத்ய அந்நார்தாணா வாக்யஸ்ய யாவதாயுஷமநுஸ்தேயே யாவதததநுஸ்தான
 ப்ரகூத்யாதிஸஹ்நத்யாபி வித்யமானதயா அஹஜ்ஜாரமமகாரஸஹ்நவ ஜாபநபூர்வக ப்ரபத்திப்ரஸாபரத்வாத் "அஹஜ்ஜார
 ப்ரலத் தர்ம காமத் த்ரோத்ய ப்ரரிஹம் । விமூத்ய நர்மமஸாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே । ஸ்வஸேஷபூதே சமயே"
 இத்யாதிபி ரஹஜ்ஜார மமகாரத்யாஹபூர்வக ஸ்வகீயஸர்வவ்யாபாராணா ப்ரஹ்மத்யோகந்த்வானுஸந்நான பூர்வகத் ச
 ப்ஹ்மதேரநுஸ்தேயத்வ தோதநாந் ஸ்வரூபவிரூதத்வமத்யாஹ -

ஸா.வி - சரீரத்யாஹபர்யந்தம் - அத்மநி ப்ராஹ்மண்யாதி ப்ஹ்ம எவ கர்மதிகார இதி பக்ஷ வ்யாபாரயதி ।
 தேஹாத்மவिवேகமिति - பாரலौகிகேதி ஸ்வரூபாதி ப்ஹ்மதேஹாதி விலக்ஷணாத்மஸ்வரூபஜ்ஞானவதோ ப்ராஹ்மண்யாதிமதோ
 ஜ்யோதிஸ்தோமாதி வித்யோயதே - தஸ்யாத்மநிதேஹபேத ஜ்ஞானாஹ்ஹரீர சமூபேத ப்ராஹ்மண்யஸ்யாத்மநி ப்ஹ்மோ ந
 ஸஹ்வதோதி பாவ: -

ஸா.ஸ - க்ஷுமிபாஸாதிதீஹ்பரிஹாரேண நிவூததி: க்ரிக்யதே ததா ஸாஸ்த்ரேஜேவ தூத்யநித்யநிவூததி:ரிஹப்ரமிஸிச
 கர்மயத்யத்யத்யரஸஹ்நத்யஸ்ய ஸாஸ்த்ரவிஹிததர்மவிஸேஷ ஸாத்யாவாக்யேதி தேஹாத்மவिवேகஸாஸ்த்ரவிஹித தர்மாணாமநுஸ்தேயத்வ
 எவ நியாமக: - ந ஸ்வரூப விரூதத்வோக்தாவதி பாவ: - எவ ச ப்ரத்யமஹேதோரப்ரயோககதேத்யாஸய: - தேஹாத்மேதி
 யதி ஸ்வரூபே ப்ராஹ்மண்யாதி ப்ஹ்மோதர்மதிகாரஸ்யாத்மததா தந்முகேன தெஷா ஸ்வரூப விரூததா ஸ்யாத் - ப்ராஹ்மண்யாதி
 விசிஷ்ட தேஹஸஹ்நத்ய எவ ப்ரகூத்யாத்மவिवேகவதோதிகார இதி ந தந்முகேனாபி தர்மாணா ஸ்வரூபவிரூததேதி
 பாவ: - எவ் ச -

सा.सं - द्वितीयहेतुः स्वरूपासिद्ध इत्युक्तः - आरोपिक्ताङ्गम् इति - अधिकारिविभागाधिकारोक्तरीत्या
अहङ्कारममकारयुगपच्चरहितं प्रत्येवशास्त्रेण तद्विधानादित्यर्थः - एव च तृतीयोऽपि हेतुस्वरूपासिद्ध
एव - कर्मोपार्जितकरणादि साध्यत्व व्यभिचारीत्याह - कर्मेति - स्वरक्षणेस्वयमप्राप्तः -
शेषतैकस्वरूपत्वात् - स्वरक्षणे स्वयमशक्तश्च अत्यन्तपारतन्त्र्यत्वात् -

மூ-தன்னைத்தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள ப்ராஸனுமன்றிக்கே அத்யந்தபரதந்நனாகையாலே தன்னைத்தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள ஸக்தனுமன்றிக் கேயிருக்கிற இவனுக்கு ஸ்வரக்ஷணார்த்தமாகக் கர்த்தவ்யமென்றொரு உபாயத்தை விதிக்கையும் அதிவனுக்கு ஸாஹ்யமாய் ஸாஹ்யோபாயமென்று பேர் பெறுகிறதென்று சொல்லுகையும் உபபன்னமோ? ஆனபின்பு ஸக்தியோகாதிகள் ஸேஷத்வானுரூபங்களல்லாமையாலே ஸ்வரூபத்துக்கு அநிஷ்டாவஹங்களென்றும் அத்யந்தபாரதந்நயவிரூ஢ங்களாகையாலே அஸம்பாவிதங்களென்றும் சொல்ல லொண்ணாதோ? என்னில் இது ஸர்வமோக்ஷப்ரசங்கிகளாலே முன்பே பரிஹுதம் - இவன் செய்ததொரு வ்யாஜ் கொள்ளாதே முக்தனாக்கில் அநாதிபாக முக்தனாகக் ப்ரசங்கிக்கும் - இஷ்வரன் கெவலஸ்வாதந்நயத்தாலே நினைத்தபோது முக்தனாக்கில் வૈஷம்யநேர்ஹ்யாதி டோஷங்களும் வரும் - மோக்ஷோபாய விதாயகங்களான ஸாஸ்த்ரங்களுமெல்லாம் நிரர்யகங்களுமாம் - ஆகையால் இஃஸேஷத்வத்தால் வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றுகையில்

(சா.டீ) அநிஷ்டாவஹம், ஸேஷத்வஹானிகரமெனக் இது சர்வீதி பூர்வீகத பரிஹாரத்தைப் ஸ்பஸ்தார்த்தமாகக் காட்டுகிறார் இவன் செய்ததொரு இந்யாதி வாக்க்யத்ரயத்தாலே - ஸேஷத்வபாரதந்நயங்களையாக ஸாங்கீத்ய அநிஷ்டாவஹத்வாஸம்பா விதத்வங்களைப் பரிஹரிககிறார் ஆகையால் இந்யாதி வாக்க்யத்ரயத்தால்

(சா.ஸ்வ) அநிஷ்டாவஹம், ஸேஷத்வஹானிகரமெனக் இதை நிராகரிககிறார் இது சர்வீதி - இதை ஸ்பஸ்தமாக உபபாதிக்கிறார் இவன் செய்ததொரு இதி வாக்க்யத்ரயத்தாலே ஆனாலும், அஸம்த்யக்ஷத்தில் வா஢க்சொன்னலும் ஸேஷத்வபாரதந்நயமூலமாக அநிஷ்டாவஹத்வஸம்பாவிதத்வ விரோ஢ஸங்கீத்யக் குப் பரிஹார மேது? என்னவருளிசெய்கிறார் ஆகையால் இஃஸேஷத்வத்தால் இந்யாதிநா

(சா.ப்ர) தஸ்ய ஸக்தி ப்ரபந்யநுஷானே தத்ரபந்ந ப்ரஹவஹதபலபூதகைஹ்யானிபுவே சானகூல்ய டர்ஸ்யந்விரோ஢ித்வ வாதகமப்யாஹ - ஆகையால் இஃஸேஷத்வத்தாலே - நநு ஸம்பந்நஜானஸ்ய ஸாஸ்த்ரஸ்ரவண -

(சா.வி) ரக்ஷித்துக் கொள்ள, ஸ்வய் ஸ்வாத்மனோ ரக்ஷணஸ்வீகாராய - ப்ராஸனுமன்றிக்கே, அயோக்யதயா - ஸக்தனுமன்றிக்கே அஸக்ததயா - யதேஹ விநியோகாஹ்த்வ் ஸேஷத்வம் - யதேஹ விநியுஜ்யமானத்வ் பாரதந்நயம் - தயா ச 'யேநாதவந்தோ ஹி பவந்தி லோகே தேநாத்மகர்மாணி ஸமாரபந்த' இதி ஸமர்த்தத்வே஽பி ஸ்வரக்ஷணப்ரவூதேரநுசிதத்வாஹ்யாஸனம் ஸேஷத்வஹானிரூபானிஷ்டாவஹமिति ஸ்வரூபவிரூ஢ம் - அத்யந்த பரதந்நயத்வாஸ்வய ப்ரவர்திது ந ஸக்தனோத்யேவேதி அஸம்பாவிதம் ச தஸ்யோ பாஸநமिति பாவ: - அத: பரஸேஷஸ்ய பரதந்நயஸ்ய விதானம் - ஸாஹ்யோபாயமென்று போ பெறுகிறதென்று, ஸாஹ்யோபாய இதி நாம வஹதிதி - சொல்லுகையால், அபிதானம் ச - உபபன்னமாமோ உபபந்ந பவதி கிம் । ஆனபின்பு தஸ்மாத் - பரிஹாரமாஹ - ஸர்வமோக்ஷேதிதஹி ஸேஷத்வபாரதந்நயோ ரக்ஷணே஽நுபயோக எவஸ்யானஹ்வதேரேவதபயோகித்வாத்யத ஆஹ - ஆகையால் இதி - வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றுகையில், -

(சா.ஸ) அதஸ்ததுபயாகாரவிரூ஢ா பக்த்யாஹ்ய இத்யத்ராஹ - இது இதி - ஸி஢்நதர்மேதரதர்மமாந்ரஸ்ய எததூந்யாதிஸி஢்நதோபாயாஹ்வே மோக்ஷஸர்வோபாயமபி வாச்ய இதி தஸ்ய ஸாஹாரண்யாஸ்வர்வமோக்ஷ ப்ரசங்கிஸ்தாஹ்யோபாய வரஸாஸ்த்ரானர்த்தவ்யசேதி ஸி஢்நதோபாயஸோ஢நாஹிகார எவ பரிஹுதமியத்ய: - அஹிஸி஢்நதஸ்யஹ்நிதி விவ்ருணு - இவன் இந்யாதிநா - நவ்நாதி முக்ததாதி ப்ரசங்கி பரிஹாராய ஸாஹ்யோபாய அவலம்வநியஸ்வேசேஷத்வாஹ்வாஸாதநபலஹ்யோ: கதமுபயோக இத்யத்ராஹ । ஆகையால் இந்யாதிநா । எவ் ச-

(सा.सं) शेषतैक स्वरूपत्वा दत्यन्त परतन्त्रत्वादिति हेत्वोरन्यथासिद्ध्युपपादनात्साध्ययोरसङ्कोचे अप्रयोजकत्व फलितम् - एवं च पञ्चमो हेतुर्विशेषणासिद्धः स्वरूपासिद्धश्च - षष्ठोऽपि विशेषणासिद्धः - विशेष्यांश्च एव अवशेषितश्चेदप्रयोजक इत्युक्तं भवति एवमपि शेषत्वपारन्त्ये सर्वरक्षणार्थं स्वव्यापारत्व हेतुनैव भक्त्या देस्वरूपविरुद्धता सम्पादयतश्चेत्कैर्लुङ्घ्य प्रपत्योरपि तां संपादय - तयोर्न संपादयतश्चेद्वेतो व्याभिचार इत्याह - இவை யடி யாக इति - ननु भवदभिमतमप्यात्मसमर्पणं शेषत्वज्ञानमेव -

(சா.சं) ததவாக்யஜந்யம் ? ததா ச கதம் சா஢்யமாக விதிக்கலடுகிறதது இத்யுக்திரத்யவாஹ - வாக்யஜந்யமா஢ இதி । முண்டே, அஸ்மிந்நேவாதிகாரே - பாரமேகாந்யவிருத்தவாதித சபரம் ஹேதுமநூத பாஷ்யாதி விரோதேந ஸ்வரூபாசி஢்஢்யா ச பரிஹரதி - ஆணாலும் இத்யாதிநா । புகுதிஸம்வந்஢ா ஸ஢்஢்லித ப்ரஹ்மயாஜினர ஸந்஢்஢்யாஜின: -

(सा.सं) प्रापकान्तरपरेषु शुद्धयाजित्व निवृत्त्या पारमैकान्त्य निवृत्तिरिति परभ्रमं निवर्तयितुं शुद्धयाजित्वनिवृत्ताविदं प्रयोजकमित्याहे ஆகையால் इति । भक्तप्रपन्नयोः पारमैकान्त्य -

सां. स - प्रयोजकमिदमेवेत्याह . फलान्तरसङ्गमित्यादिना.

மூ - ஸ்வஹ்மநிஸ்தானம் பண்ணுமிடத்தில் விஹிபலத்தாலே பரமேகாந்திவிரோஹில்லை

(சா.ஹி) ஸ்வஹ்மநிஸ்தானமென்று ஸபாஸனாஹிகளுக்கும் ஸபலக்ஷணம் - நநு ஹக்தி ப்ரபத்தி ப்ரோசனார்த்யமாகையால் ஸாஸ்த்ரப்ரோசனார்த்யமான ஹபிசாராஹிகளைப்போலே ஹநர்த்யாஹ்வாஸ்த்ரரூப -

(சா.ஸ்த்ரா) கஹாசிஹிபி ஹேவதா:” என்று ஹேவதாந்தரயஜனம் நிபிஹ்ருமாகையாலுமே ஹேவதாந்தர ப்ராணமாக ஹநுஸ்திதநித்யநேமித்திகம் வஸ்துவூத்திஹிலே ஹபபவஹாராஹனமானாலும “ஜீவமூஹ்ய ப்ராணலிஹ்நாந்ஹித ஹேந்நோபாஸாத்ரேவிஹ்யாஹாஸ்திதவாஹிஹ தஹோபாத்த - ஸாஹாஹப்யவிரோஹம் ஜேமினி:” இத்யாஹி ஸூத்ர ஹாப்யாஹிகளிலே தத்யாவிஹானுஸந்தானம் விஹிதமாகையாலேபும தத்யாவிஹானுஸந்தானாஹாவே பாரமேகாந்த்ய விரூஹ்மென்றும் தத்யாவிஹானுஸந்தானேவிரூஹ்மனென்றும் கருத்து - ஆனாலும ஹபிசாராஹிவிஹி ஹந்யஸாஸ்த்ரார்த்ய ப்ரோசனார்த்யமானாப்போலே ஹக்திவிஹிபும ப்ரபத்திவிரோசனார்த்யமாகையால்

(சா.ப்ர) ஸ்வீகாரவ்யதிரித்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய பாத்தகத்வென நிந்தநாஸ்திந்திதவிஹேஸ்சாஹிசாராஹிஸு ஸாஸ்த்ர ப்ரோசனார்த்யத்வ ஹர்ஸநாஹிவிஹிதாநாமபி ப்ரபத்திப்ரோசனார்த்யத்வஸம்ஹவாத்த்ராப்ய வூரூப்யாஹ் தஸ்ய ஸ்வரூபவிரூஹ்மத்வமேவெத்யத்ர ஹக்தியோபஸ்யாஹிசாராஹிவஹநர்த்ய வஹபலஜனகத்வாத்ததஹாவே ஸப்யதி சிர்காலஹ்ருஹ்யத்வநஸாஹ்யஹோஹநே தஸ்யாஸக்யத்வானுஸந்தானேன ஹபுநிவூத்திஸ்யாஹிதி வா,

(சா.வி) பரத்வம் வ்யாஹ்யாத ஸாஹ்ப்ரஹாயிகை: - நந்நேகஸ்யேவ ஸஹ்ருத்யாஹிகாரிஹேஹென ஹர்த்யஹ்யஹோஹகத்வே ஸாஸ்த்ரார்த்யஸ்ய ஹவ்யவஸ்திதத்வம் ஸ்யாஹிதி ஹேந்ந - ஹப்யாஹி ஸரீரஹாரா ஸாஹாஹா ஸர்வகரஹண்யநாஹ்மவிந்ஹுநாநி ச ஹபபவத்ஸமாராஹனமேவெதி ஸாஸ்த்ரார்த்யஸ்யேகரூபத்வென ஹவ்யவஸ்திதத்வாஹவாந் - ந ஹநாஹ்மவிஹாமந்யாஹிமாத்ர ப்ரய்வஸானஹுஹ்வாபி ந வஸ்துதஸ்தத்ய்ரய்வஸானம் - சா்வாகஸ்ய ஸரீரே ஹாஹ்மஹுஹ்யா சந்நநானுலேபநேஸப்யாஹ்மநி ப்ரய்வஸானவஹிஹாபி பரமாஹ்மப்ரய்வஸானஸம்ஹவாத் - கிந்நு தஹநுஸ்தான ஹவ வூகல்யம் - ஹத ஹவ “யேத்வந்யஹேவதா ஹக்தா யஜந்தே ஸ்ரஹ்யாந்விதா: । தேஸபி மாமேவ கூந்தேய யஜந்த்யவிஹிபூர்வகம் ॥ யோயோ யாபா தந் ஹக்த: ஸ்ரஹ்யாஹித்ருமிஹ்ஹிதி । தஸ்ய தஸ்யாஹலாஹ் ஸ்ரஹ்யா தாமேவ விஹிதாஹ்யஹம் ॥ ஹபதே ச தத: காமாந்மயேவ விஹிதாந் ஹிதாந்” இதுக்தம் - ஹத ஹவாயமேவார்த்ய: பரமார்த்ய: ந ச விஸிஸ்த்ரவாஹகத்வ பக்ஷே விஸேஷ்யமாத்ரஸ்யேவோஹேஸ்யத்வே ஸாஸ்த்ரார்த்யஸ்யா பூர்ணத்வென வூகல்யமேவெதி வாஹ்யம் - ஹநந்யஹேவதா ஹக்தா:, “ஸ்த்ருதிஸ்மூதிர்மமேவாஜ்நா - ஹவிப்லவாய ஹர்மாணாம்” இத்யாஹி ப்ரமாணானுஸாரேண தஸ்ய தாவத ஹவ ஸாஸ்த்ரார்த்யத்வென வூகல்யாஹவாந் ஸாஸ்த்ரார்த்யவிஸ்வாஸார்த்யஹபிசாராஹி விஹிவத்ரபத்தி ப்ரோசனார்த்ய ஹக்திவிஹிரிதி -

(சா.ஸ) விஹிபலத்தாலே இதுக்த்யா நித்யநேமித்திக விஹிவஸ்யத்வாஹவஸஹலா ஹபபவத்யேவ-ஸக்தி: ஸ்வேதஹ்ரீபவாஸிஸு ஸுஹ்யாஜித்வநியாஹிகா பாரமேகாந்த்ய நியாஹிகா ச - ஹநயோஸ்ச விஹிவஸ்யத்வ ஸஹலா ஹபபவத்யேவஸக்தி: தஹபய நியாஹகேதி பலிதம் । ஹவ் ச ஸகிஸ்சநே ஸரண்யாந்தர ப்ரயோஜநாந்தரவூமூஹ்ய க்ருதமேவ பாரமேகாந்த்யம் - ஹகிஸ்சநே தூபாயாந்தரவூமூஹ்யக்ருதமபூத்யவஸேயம் ஹபிசாராஹிவஹந்யார்த்யதயா விஹிததயா ஹநர்த்யாஹ்வாஹித்யஸ்த்ரம் ப்ராப்யாநநூரூபத்வா ஹிதி நவஸம் ச -

(सा.सं) हेतुं स्वरूपासिद्ध्या दूषयति अनाद्यम् इत्यादिना पातकशब्दो भक्त्यादि पर इति पराशयः -

(सा.सं) शास्त्र प्ररोचनादिकणीव इत्युक्तमेव प्रकृते विवृत्य दूषयति एकाधिकारीति । विवक्षितविपरीतमिति । प्रपत्तिरूप लघूपाये हच्युत्पत्तये भक्तिरूप गरूपाय विधान मित्युक्तते विवक्षितस्वरूप विरुद्धत्वविपरीतम् भक्तेस्सकिञ्चनं प्रत्युपायत्वमेव सिद्ध्यदित्यर्थः - किञ्च विवक्षितं प्रपत्त्युपायत्वफलकं तदन्यानुपायत्वम् - तद्विपरीतं प्रपत्तेरेवानुपायत्वम् तदेव स्पष्टयति - अङ्गकृती इति - भक्तिप्रपत्त्योर्द्वयोरपि सफत्वे प्रपत्तिशास्त्रमपि प्रपत्तेर्भोक्ष साधनत्व -

மூ-மாந்மாயிறே அப்போது ஫லிப்பது - ப்ராய்யத்துக்கின்னது அநுரூபமென்னுமிடம் ஶாஸ்வெத்யமாகையாலே யுத்திமாந்த்தாலே ப்ராய்யவிரோத்சொல்லவொண்ணாது - அஃகமசித்தங்களில் ஒன்றை விரூத்தர்க்கங்களாலே பாதிக்கில் துல்யந்யாயத்தாலே சர்வஶாஸ்நங்களும் ப்ரபத்திஶாஸ்ந்தானும் ப்ரமாணமன்றிக்கேயொழியும், “அத பாதகபீதஸ்த்வம்” என்கிறவிடத்திலும் பாதகஶப்தத்தாலே உபாஸனாதிக்களை

(சா.வீ) த்வமும் ஶாஸ்ந்கொண்டறிடவேண்டும் யுத்திபால கல்பிக்கக்கூடாதென்கிறார் ப்ராய்யத்துக்கு இत्यादिபால் - வீதிகங்களான அர்த்தங்களில் விரூதங்களையிட்டு ஓர் அர்த்தத்தை சாதிக்கில் துல்யந்யாயத்தாலே சர்வஶாஸ்நத்துக்கும் ப்ரபத்தி ஶாஸ்நதனக்கும் பாதிவருமென்கிறார் - அஃகமசித்தங்கள் இत्यादि । “அத பாதகபீதஸ்த்வம்” என்கிற ஶலோகத்தில் பாதகஶப்தத்தால் விவதிதமாகையால் உபாஸனாதிக்களுக்கு ப்ராய்யவிரூதத்வ சித்திகக்குமெனனவருளிச்செப்கிறார் அத பாதகேதி - ஆகையால் அகிஷ்ணனுக்கு ப்ரபத்தியாலே

(சா.ஸ்வ) முகேன அங்ஜி ப்ரரோசகத்வம் சொல்லவேணும் இது அங்ஜதயா பக்தி உபாடேயீபாகையாலே அநுபாடேயத்வரூபஸ்வபக்திவிபரீதமென்று கருத்து - தூதாயகல்பத்தை நிரசிக்கிறார் ப்ராய்யத்துக்கு இதி । முமுஷுவுக்கு ப்ராய்ய ப்ராகயரேக்யமாவஸ்யகமியாடியுத்திமூலதயா பக்தியோகமநுபா(டே)யமனறோ? என்னவருளிச் செப்கிறார் அஃகமசித்தங்கள் இதி - சதூர்த்தபக்தத்தை நிரசிக்கிறார்

-அத பாத கேதி -

(சா.ப்ர.) மோஶார்த்தமேவ விஹிதத்வாந்ஸ்தீத்யபிப்ராயேணாஹ । ப்ராய்யத்துக்கு இதி - விஹிதத்வே஽பி -

(சா.வி) பக்தே: ப்ரஸத்யங்ஜத்வாபாவாப்ரபத்தேர்ஶக்யங்ஜத்வாத்வேபரீத்யமேவ ஫லதீதி பாவ:-ப்ராய்யநுரூபேத்யஸ்யோத்தரமாஹ-ப்ராய்யத்துக்கு இதி ப்ராய்யமேவ ப்ராக்யம் ததநுரூபம் நோ சேதநநுரூபமதி ப்ராபிநாஸ்தி - ஶாஸ்நீகவேத்யத்வாநுரூப்யஸ்யஅதோ பக்திரபி ஶாஸ்நவஶாதநுரூபேவீதி பாவ: ।

(சா.ச) பூதிகமேவ ச்யாத் - ததா அநுக்தா “ரூசியைப்பிறப்பிக்கிறது” இதுக்த்வா ப்ரஸ்பரஸபந்நாபாவே அந்யஸ்யான்யரூசிக்நகத்வாயோகாத் । சபந்நாந்தராப்ரஸித்தே: - “ந கிரிந்ந்ரஸ்த்வதுத்தர” இதி வதஸம்பவதூர்மகீர்தநமுகேன ரூசிக்நகத்வஸ்ய தவாப்யநநுமதத்வாடேகம் ப்ரதி துவயோரூபாயபாவப்ரஸங்ஜாத் ஫லவத஫லந்யாயேன அங்ஜபூதாயா ப்ரபதூ அங்ஜேஸு ஫லஸ்தூதிர்த்தவாட: ச்யாதிதி ந்யாயேன “முமுஷுவீ” இत्यादि ஶாஸ்நமங்ஜே அங்ஜி஫லநிர்देशரூபம் சதூசிக்நகமதி ச்யாத் - எவ ச ப்ரபத்தேரேவ அநுபாயத்வம் பக்தரேரூபாயத்வச ஫லிதமதி பாவ: । ஶ்ரூதாதி விரூததர்க்கஸ்ய ஶ்ரூதாதி சித்தானபநோதகத்வம் யுத்திமாந்த்தாலே இத்யநேந சூசிதம் । அபநோதகத்வே பாதிமாஹ - அஃகமேதி அத பாதகேதி வசனான்யதாசித்தயா தேந நிந்நிதத்வம் ச தஶம் ஹேது ச்வரூபாசித்தயா தூபயதி । அத பாதகேதி - “த்யாயத - நிதிதித்யாசிதவ்ய: - உபாஸித - த்யேயோ நாராயண ஶ்ஸடாஹிரேகஸ்தடா த்யேய: - ஶ்மர்தவ்யஸ்தததம் விஷ்ணு: - மந்நநா பவமதூக்த: ” இत्यादि ப்ரமாணவிஹிதா பகவத்ப்ரபிதயதமத்வாபாதிக்கம் பக்தி த்மதிவதேவ ச்வபுத்ரம் ப்ரதேவ பாதகத்வேந வததீத்யூக்திரவீதிக கோபீஸ்தேவ ரோசதே । தர்ஹிதஸ்ய கோ஽ர்த்தஇதி சேதூச்யதே? பக்தி ப்ரகரணஸ்தம்பாதிதம் வசனம் ததவாந்தர ப்ரகரணேந -

(சா.சं) भक्तिनिर्वृत्तिप्रतिबन्धकपातकपरमेव । भक्तिनिर्वृत्तिप्रतिबन्धकानामनादिकालसञ्चिताना
पातकानामानन्त्यात्तन्निवर्तककृच्छ्र, चान्द्रायण, कूश्माण्ड, वैश्वानर, व्रातपति, पवित्रेष्टि,
त्रिवृदग्निष्टोमादिकान्कर्तुमशक्तः पातकैरपि भीतश्चेद्विमुक्त चान्द्रायणादि समारम्भस्तत्स्थाने तमेव शरणं
ब्रजेति हि प्रकरणानुगुणस्तदर्थः - नत्वदभिमतः - इदं सर्वमभिप्रेत्यप्रमाणमिदं इत्युक्तम् - अथ एकादश
द्वादश हेत्वोरपि साध्यसाधकता प्रकारं परीत्या अनूद्य स्वरूपासिद्ध्यादूषयति - विहितங்களையாகிலும்
इत्यादिना - अस्वर्ग्यमिति वचन मतिथिसत्कारादिषु गवाल्मभनादि विषयम् -

மூ - இப்படி யுகान்தரங்களில் இவை ஧்மங்களானாலும் கலியுகத்தில் யதோக்தமான
 பரமாத்மோபாசனாதிக்களுக்கு அதிகாரிகள் துர்லபராகையாலே இவை இக் காலத்துக்குப்
 பொருந்துமவையன்று - ஆகையாலேயன்றோ “கலௌசங்கீர்த்த்ய கేశவம்” என்றும் “கலேதோஷநிதே
 ராஜநஸ்தி ஹேகோ மஹாந் குண: । கீர்த்தநாதேவ கृஷ்ணஸ்ய முக்தவந்ந: பரம் வ்ரஜேத் ” என்றும் சொல்லுகிறது
 என்னவுமொண்ணாது - “கலௌ கृतயுகம் தஸ்ய கலிஸ்தஸ்ய கृतேயுகே । யஸ்ய சேதஸி கோவிந்நோ ஹ்ருதேயே யஸ்ய
 நாச்யுத:” என்கிறபடியே இக் காலத்திலும் உபாசனாதிக்களுக்கு அதிகாரிகள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனயோகநிஷ்ரான
 பூர்வாசாரியர்கள் போலே சம்பாவிதரிதே -

(சா.தி) விருத்தவ்மிலலாலிடினும் கலியுகத்தில் பக்தயாதிக்களுக்கு அதிகாரிகள் கிடைபாமைபால்
 இதுககுக் கலியுகத்தில் மோக்ஷோபாயத்வ்மிலலைபென்னும் ஸங்கீர்த்த்யை அநுவதித்துப் பரிஹரிகிறார் இப்படி
 யுகான்தரேத்யாதி - கீர்த்தநாதேவ என்று அவதாரணத்தால் பக்த்யதிகாரி துர்லப்யமென்று ஸங்கீர்த்த்யை -
 கலியுகத்திலும் பக்த்யதிகாரிகள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனயோகநிஷ்ரான ஸ்ரீநாதமுநிப்ரஹ்மிகள போலே
 சம்பாவிதரிதே என்கிறார் - கலௌ கृतயுகமீத்யாதிபால் யஸ்ய சேதஸி கோவிந்நஸ்ய கலௌ கृतயுகமென்றத்தால்
 கலியுகத்திலும் -

(சா.ஸா) தாத்பர்யகமென்கிற பக்தததை அநுவதித்து நிரஸிக்கிறார் இப்படி இதி - பக்திகு
 காலவிசேஷத்தில் அநுபாயதாயாப் ப்ரமாணமும் உபந்யஸிக்கிறார் - ஆகையாலேயிதே இதி - கீர்த்தநாதேவ
 என்கிற அவதாரணத்தாலே பக்த்யநுபாயத்வ்மிலலைபென்னும் கருத்து அதிகாரிதுர்லப்யத்தாலே இக் காலத்தில்
 பக்தியோகமநுபாடேயமோ? ப்ரமாணஸ்வாஸ்யத்தாலேபோ? என்று விகலித்து அஹ்பக்தததை நிரஸிக்கிறார்
 - கலாவிதி -

(சா.ப்ர) ந்யாயாத் “அல்பம் வா஗ுவாயஸ்ய ஸ்ருதஸ்யோபகரோதி ய: । தமபோஹ் குஹ் வித்யா ச்சுதோபகரியதாயா”
 இத்யுத்தப்ரகாரே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண நிர்மாணபூர்வகமர்த்தபஞ்சக ஜானேநாஜானநிவர்த்தகத்வேந “குஷப்தஸ்த்வந்நகாரஸ்யாது
 ஸப்தஸ்தந்நிர்ஸதக:” இத்யுத்த குஷப்த ப்ரவூத்தினிர்மித்தஸத்யாவாத் “பத்யமங்குலிவிசுத்தே உரோ விந்யஸ்தமகரம் ।
 தந்நாமகரணம் சேதி தாஸ்யமேதச்சதுவிதம்” இத்யுத்ததாஸ்யஸ்ய யாமுநாசாரீ: பராஸரவிசயபத்யகரணேநானுமதத்வாசு
 பராஸரஸ்யாபி பூர்வா சாரீத்வமீதி பாவ: । வ்யாஸவால்மீக்யாதய அதிஸப்தாத்: - நந் கலியுகே
 உபாசனாதிக்காரிணோ஽ஸம்பாவிதத்வாபிப்ராபேந கில “கலௌ சங்கீர்த்த்ய கేశவம்” இத்யாசுச்யதே - அத:
 காலாவிசுத்திநாத்ம் ஸ்வரூப விருத்தத்வமேவேத்யாஸங்கீர்த்த்ய அஸ்திந் கால எவ பக்தி யோகானுஸ்தாத்ம்வேந ப்ரஸித்தநாதமுநி
 குரகேஸ்வராதி ப்ரதர்ஸநபூர்வகமதிகாரி ஸம்பவம் ப்ரதர்ஸநந்நதிகாரியபாவா஗மமாத்ரேந ஸ்வரூபவிருத்தத்வே சங்கீர்த்தந
 வ்யதிரித்த ப்ரபதநத்யோசாரணயோரப்ய திகாரியபாவஸ்ய வாசநிகதயா ஸ்வரூபவிருத்தத்வப்ரஸங்கீர்த்த்யாஹ் । இப்படி
 யுகான்தரங்களில் இத்யாதிநா । எவ் தத்யாஸ்திதமானா -

(சா.வி) த்ஸர்வ்ஸிஷ்டாபரி஗்ரஹோ நாஸ்தீதி பாவ: - எத்யுகே தததிகாரியபாவாஸ்வரூப விருத்தத்வமீத்யாபிப்ய
 பரிஹரதி இப்படி யுகான்தரேதி பொருந்துமவையன்று அநுகுணா ந பவந்தி - அஸ்திந் யுகே஽பி பூர்வாசாரீ
 பக்திஸார, பராங்குஸ, நாதாதிவந்ம்ஹ்ஸ்யோ஽திக்காரிணஸ்ஸம்பவந்த்யேவேதி பரிஹாரமாஹ் - கலௌகृत யுகமீதி -
 யஸ்ய சேதஸி கோவிந்ந: தஸ்ய கலௌ கृतயுகம் கோவிந்ந பக்தநவதா கலிப்ரயுத்தசித் தாசுத்யாதிக்கம் ந பவதி -
 கிந்து “த்யாயந் க்ருதே யகந் யகீ:” இத்யுத்த க்ருத யுகப்ரயுத்தத்யான -

(सा.सं) यदि केनापि प्रकारेण न स्वरूप विरुद्धाभक्तिस्तर्हि भवादृशैरपि परिग्राह्या स्यादित्यत्राह -
इति - स्वाधिकारेति । न स्वरूपेण विरोधः - किन्तु स्वगताकिञ्चन्येनैवेति भावः -

மூ - இவ் அதிகாரவிரோதமநியாதே உபாசனாடிகளிலே ப்ரவர்திக்குமவனைப்பற்ற “நரஸ்ய
 बुद्धिदौर्बल्यादुपायान्तरमिष्यते” என்றது - ஆகையால் இவ் உபாசனாடிகளும் அதிகார்யந்தரத்துக்கு
 यथाधिकारमनुगुणங்கள் -

(சா.டா) இவ் அதிகாரேत्यादि । भक्त्यादिकளும் यथाधिकारमनुगुणங்களெனகிறார் - ஆகையால் இவ்
 उपासनेत्यादि - இப்படி ஸ்வரூபவிருத்தவ மிரண்டுக்கும் துந்யமாகிலும் भक्त्यपेक्षया प्रपत्तिश्चेष्टतमையென்று-

(சா.ஸ்வா) दुपायान्तरमिष्यते” என்று अनुपायत्वं சொல்லுகிறது विरोधि யாதோ?
 बुद्धिदौर्बल्यकृतमुपायान्तरावलम्बनं तत्त्वबुद्धिकृत मन्त्रेण वचनतद्विलेபோ?
 என்னவருளிச் செட்கிறார் இவ்அதிகாரவிரோதம் இதி । अधिकार विरोधं தெரிபாடையே बुद्धिदौर्बल्य
 மென்று கருத்து - இப்படி भक्तियोग ஓர் अधिकारக்கு स्वाधिकार विरुद्धமாகில் सर्वाधिकार विरुद्ध
 மாகாதோ? என்ன प्रपत्तिமோர் अधिकारக்கு स्वाधिकार विरुद्धமாகையாலே सर्वाधिकार विरुद्धமாக
 प्रसङ्गக்கு மென்று प्रतिबन्धिगर्भமாக उपसंहारிக்கிறார் - ஆகையால் இதி - இப்படி भक्तियोगம்
 समर्थाधिकारविषयத்திலே उपायமாகில் सामर्थ्यமில்லாதவன் प्रपत्தியைப் பண்ணவென்று फलि
 ககையாலே प्रपत्तिगौणो पायமாகையாலே तन्निष्ठनै செய்த வேளவியனென்றும், कृतकृत्यனென்றும்,
 अनुष्ठितकृतशतனென்றும் சொல்லுகை கூடுமோ? किञ्च स्तुतिदानालुम् मुख्योपायनिष्ठनैபன்றோ
 स्तुतिककै उचितै? ஆகையாலே प्रपत्तियே उपाय, भक्ति उपायமன்றென்று फलिபாதோ வென்ன
 तात्पर्यமருளிச்செய்கிறார் -

(சா.ப்ர) दौर्बल्यहेतुकत्वोक्तेबुद्धेश्च भक्तिगतस्वरूपविरुद्धत्वाविषयत्वातिरेकेणदौर्बल्यासिद्धे: कथमधिकार
 विरुद्धत्वमुच्यत इत्यत्र सर्वेषां साधनानां स्वाधिकारज्ञानपूर्वकमेवानुष्ठेयत्वात् “सकृदेव प्रपन्नस्य कृत्यं
 नैवान्यदिष्यते । उपाया पायमुक्तस्य वर्तमानस्य मध्यतः । नरस्य बुद्धिदौर्बल्यादुपायान्तरमिष्यते” ।
 इत्यत्र पूर्वार्धोदितमध्यमनिष्ठा रूपस्य स्वकीय भक्त्याधिकाराभावस्य ज्ञानमेव बुद्धिदौर्बल्य शब्दविवक्षित
 मिति न भक्तेस्वरूपविरुद्धत्वं तत्र विवक्षितमित्यभिप्रायेणाह - இவ் அதிகாரேत्यादिना - एव
 माधिकारविशेषमात्र विरुद्धतया चेतनस्वरूपविरुद्धत्वानुपपत्तेस्वरूपानुरूप एव भक्तियोग इत्याह -
 ஆகையால் इत्यादिना - उपासनादीति - कर्मयोगादिरादिशब्दार्थः । एवं भक्तियोगस्यापि स्वरूपानुरूपत्वे
 तत्राशक्तार्थमेव प्रपत्तेर्विहितत्वे च मुख्यस्नानाशक्तार्थतया विहितमन्त्रस्नानादिवदनुकल्पतया
 अमुख्यत्वप्रसङ्गाद्वक्तित आधिक्यव्यपेदेशो नोपपद्यत इत्यत्र भक्तेर्यथाधर्मान्तरेभ्यो
 विषयाधिक्यात्फलाधिक्याच्चा आधिक्यं तथा प्रपत्तेरपि सुकरत्वादिना भक्तितोऽधिकत्वमिति वदन्
 प्रथममाधिक्यस्य प्रामाणिकत्वमाह -

(சா.வி) भक्तिर उत्कर्षप्रतिपादनं नोपपद्यत इत्यत्र सुकरत्वादिना आधिक्यं वदन् तत्राधिक्यस्य -

(சா.ச) त्रयोदशहेतुं नरस्येति वचनान्यथासिद्ध्युपपादनेन स किञ्चने तद्धेतोस्वरूपासिद्ध्या परिहरति -
 இவ் அதிகார இதி - बुद्धिदौर्बल्यं, महाविश्वासमान्द्यम् - अधिकार्यन्तरத்துக்கும் इत्युक्तिरकिञ्चनस्यापि
 फलभक्तिसंभवाभिप्रायेण -

மூ - அவற்றுக்கு சாமர்ய்யில்லாமையாலாதல் விலம்பகமனல்லாமையாலாதல் இப் ப்ரபுத்தியை
 ஸ்வதந்நோபாயமாகப் பற்றினவனைச் செய்த வேள்வியன் என்றும், கृतகृत்யனென்றும்,
 அநுஸ்திக்ரதுதனென்றும், இவனுக்கு மரணாந்மாக நடக்கிற வ்யாபாரங்களை
 அவதூர்ப்யந்நகர்த்தவ்யகரியாகலாபங்களாக ஸ்துதித்தும், க்ரவ்ந்நரானுஸ்தான்பண்ணினவனுக்கு மேலுள்ள
 நியத்யைமத்திகங்கள் போலே இவனுக்கு ஸ்வதந்நவியியாலே வர்ணாசிரமாதிதர்மங்கள் நடவாநிற்கச்
 செய்தேயும், அநுஸ்திதாத்தமயாகபலத்தைப் பற்ற கர்த்தவ்யாந்நரநிரபேகனாகவும் ஆழ்வார்களும்,
 மஹர்ஷிகளும், பகவத்சாஸ்த்ரங்களும், வேதங்களும் தோஷியாநின்றன -

(சா.தீ) சொல்லுகைக்காக ப்ரபுத்த்யுந்நகர்த்ததில் ப்ரமாணங்களை தர்ஷிதபிக்கிறார் - அவற்றுக்கு
 சாமர்ய்யமியாதிபால செய்தவேள்வியுடன் சாஹ்யநுஸ்திதசர்வயஜம். -

(சா.ஸவா) இவற்றுக்கு திதி - செய்த வேள்வியை இத்யாதிகளுக்கு ப்ரபுத்திஸ்துநிதிலும்
 ப்ரபுத்திநிரபேக்யததிலும் தாத்பர்யமொழிய பகத்யநுபாயதீபலே தாத்பர்யதிலலைபென்று கருத்து
 ஆழ்வார்களும் திதி | செய்த வேள்வியுடன் இத்யாதி ஆழ்வார்களுடைய உக்தி: - கृतகृत்ய இத்யாஸீக்தி:
 அநுஸ்திக்ரதுத இத்யாதி பகவத்சாஸ்த்ரம் - மரணாந்நரேத்யாதி த்யூத்யகதன் மென்று கருத்தது இடபப
 ப்ரபுத்திநிஸ்தஸ்துதியென்று சொன்னது கூடுமோ? பகவத்ப்ரபுத்திகளிரண்டும மோகசாதனதயா
 விஹிதத்வாவிசேஷணத்யுமாபிருக்க அந்யதரஸ்துநிகூடுமோ? ப்ரபுத்திமூல்யபக்திநிஸ்தஸ்துதியே
 உக்திதீயன்றோ?

(சா.ப்ர) அவற்றுக்கு இத்யாதிநா - செய்தவேள்வியை அநுஸ்திதயாக: - அநென “சர்வ
 வேதாஸ்சர்வவித்யாஸ்சாஸ்த்ராஸ்சர்வ யஜாஸ்சர்வ இய்யசுக்ருஷ்ண: - வித: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோ யே தेषா
 ராஜந்ஸர்வயஜாஸ்சமாஸா ” இத்யாதி தீர்வாஸ்த: | கृतகृत்யனென்றும் இத்யநென “அநேநைவ து மந்வேண ஸ்வாத்மானம்
 மயி நிஸ்திபேத் | மயி நிஸ்திப கர்த்தவ்ய: கृतகृत்யோ பகவிய்யதி” இத்யேததீவகிதம் “அநுஸ்திக்ரதுத
 பகவத்யேவ ந சஸ்ய:” இத்யாதி தீர்வகிதம் | இவனுக்கு மரணாந்நரமத்த்யாதிநா “தஸ்யேவ் விதூஷோ யஜஸ்யாத்மா”
 இத்யநுவாகார்த்தோ தீர்வகித: | அநுஸ்திதாத்தமயாகபலத்தைப் பற்ற கர்த்தவ்யாந்நரநிரபேகனாகவும் இத்யநென
 “சகூதேவ் ப்ரபந்நஸ்ய கृत்ய நைவாந்யதித்யதே” இத்யாதிபிப்ரேதம் - தோஷியாநின்றன உக்தீர்வதந்நாத்யத: ஸ்஫ுத
 ப்ரதிபாதித்யந்திதி பாவ: -

(சா.வி) ப்ராமாணிகத்வமாஹ - அவற்றுக்கு சாமர்ய்யதிலலாமையால் திதி - ப்ரபுத்தியை
 ஸ்வதந்நமாகபபற்றினவனை, ஸ்வதந்நப்ரபுத்திநிஸ்தம் - செய்தவேள்வியுடனென்றும் அநுஸ்திதயாக திதி -
 “வித: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோ யே தेषா ராஜந் ஸர்வயஜஸ்சமாஸ: - அநுஸ்திக்ரதுததோ பகவத்யேவ ந சஸ்ய:”
 இத்யாதி ப்ரமாணமநுஸந்தேயம் - தோஷியாநின்றன ஸ்஫ுதம் வதந்தி -

(சா.ஸ) “செய்த வேள்வியை” இத்யாதீ “வித: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோ யே தेषா ராஜந் ஸர்வயஜஸ்சமாஸ:
 - மயி நிஸ்திபகர்த்தவ்ய: கृतகृत்யோ பகவிய்யதி | தஸ்யேவ் விதூஷோ” இத்யாதி “யந்மரணம் ததவதூதம்” இத்யாதிகம்
 ப்ரமாணம் - கृतகृत்யஸ்ய கிம் நியத்யாதிபிரத்யுததரம் க்ரவ்ந்நரேத்யாதி - ஸ்துதித்தும் தோஷியாநின்றன இத்யந்வய:-

மூ - ஆகையால் “தபஸ்விஹ்யோ஽திகோ யோஶி ஜ்ஞானிஹ்யோ஽ஹிமதோ஽திக: । கர்மிஹ்யாஹிகோ யோஶி தஸ்மாஹிஶி ஹவாஜுந” இத்யாஹிகளாலே ப்ரவூத்திதர்மங்கலிற்ஶாடடில் நிவூத்திதர்மங்கல் ஶ்ரேஸ்தங்கலானாற்ஶோலவும், ஁வை தன்னில் ஁த்மவிஸயமான யோஶ்ரேஸ்தமானாற்ஶோலவும், ஁த்மவிஸயயோஶங்கலிற்ஶாடடில் “யோஶினாமபி ஶர்வேஸாம்” ஁ன்கிற ஶலோகத்தின்படியே வஸுதேவநந்நவிஸயமான யோஶ்ரேஸ்தமானாற்ஶோலவும், பரமாத்மவிஸயவிஶ்யாவிஸேஸங்கலெஸ்லாத்திலும் ந்யாஸநிஸேபாதிஸஶ்டங்கலாலே ஶொல்லப்பட்ட விஶ்யாவிஸேஸமே ஶுஶரத்வ, ககூத்கர்த்வத்வ, ஶிஶ்ரஶலப்ரதத்வாஹிகளாலே ஶ்ரேஸ்ததமம் -

(ஸா.தீ) ஁கையால் தபஸ்விஹ்ய இத்யாதி - தபஸ்விஹ்ய: , ப்ரவூத்திதர்மரூபஶக்திநிஸ்டரேககாடடிலுமென்கை ப்ரவூத்திரூபஜ்ஞானிஸ்டரேககாடடிலும் ப்ரவூத்திதர்மரூபகர்மயோஶிநிஸ்டரேககாடடிலும் யோஶிநிவூத்திதர்மரூப யோஶவாநஹிகள ஁கையால் நிவூத்திதர்மரூபயோஶி ஹேவி ஶலோகத்துக்கு ஁ர்த்தம் ஶ்ரேஸ்ததமம் - ஁திஸஶ்டத்தால் ஶூய: ப்ராரஶ்ஹந்த்வமும் ஶஶ்ரஶீதம் । -

(ஸா.ஸ்வா) இதராஶ்ஞநேரேபேக்ஷ்யரூபஹிக்யயுக்ததயா ப்ரபத்தேஸ்தந்நிஸ்டஸ்துதி ஁ஶிதேமென்கில் ஶ்வஸாஶ்ஞவ்யதிர்ஶிஶ்நேரேபேக்ஷ்ய ஶர்வஶாஶாரணமனேறா? ப்ரபத்திஸ்துத்யா ப்ரபத்த்யாஹிக்ய ஶிஶ்டமென்கில் ப்ரபத்திநிஸ்டஸ்துதியொழித ப்ரபத்திஸ்துதியிலலையே? ஁னை ஶதூஶ்ணத்மாக ப்ரபத்த்யாஹிக்யத்தை ஶமர்த்திகக்ஶரா - ஁கையால் இதி - ஁கையால், ப்ரபத்திநிஸ்டநே ஶ்துதிக்கையாலே - தபஸ்விஹ்ய: இத்யாதிஶேவலதபஸா, ஁த்மஜ்ஞானவ்யதிர்ஶிஶ்நானே ஶேவலாஶ்வமேஶாதிநா ய: பூரூபார்த்தஸாஶ்யதே தேஹ்யோ஽ப்யநிஸ்யிநபூரூபார்த்தத்வாத்தமயோஶி ஁ஶிக: । யதா வா “யோஶினாமபி ஶர்வேஸாம்” இதி । பஶ்ஶம்யர்த்தே ஶஸ்தீ - யோஶிஹ்ய: ஶர்வஶூத்ஸ்திநமித்யாஶூத்ஸ்சதுர்விதயோஶிஹ்ய: - ஶர்வேஹ்யோ஽பி தபஸ்விப்ரஶூதிஹ்யோ஽பி ஶா ஶ்ரஶ்வாவாந ஶந் யோ ஶஜதே ஶ யுக்ததம: - ஶ்ரேஸ்ததம இத்யர்த்தாஶ்ரயணே வஸுதேவநந்ந விஸயயோஶி ஶ்ரேஸ்த: - தஶந் ஁னற்படி - ஁த்ஸ்த்லங்கலில் விஸிஸ்டபூரூபஸ்துநாவபி விஸேஸாஶிஶூத்ஸயோஶாஶேராஹிக்ய தஶத்ஸ்பூரூபே஽பி ப்ரபத்த்யாஹிக்யமெனறு கருத்து தூஶ்ணத்ங்கலிலே ஁திஸ்யிநஶலஜநகதயா ஁ஹிக்யகூடனாலும் ப்ரபத்திக்கு ஶக்யபேக்ஷயா ஁ஹிக்யமெங்ங்ணே? ஁ன்னவருளிச் ஶெயகிறாா ஶுஶரத்வேந்யாதி ஁ட்டடி ப்ரபத்தாஹிகாரி ஶ்துநிஶாத்ரேண ப்ரபத்திக்கு ஁ஹிக்யம்ஶொன்னது கூடுமோ?

(ஸா.ப்ர) ஶிஶ்ரஶலப்ரதத்வாஶிதி ஶர்வ஁ஹிகாரத்வப்ரதிஶந்நாநஶ்ஶ்வாதி ராதிஸஶ்டார்த்த: - நந் ஶ்ருதி ஶ்ஸ்யாநிர்ஶிஶ்நஸஶ்டஸ்ய ஶடாதிர்ஶிஶ்ந: ப஠ இத்யாதிஸ்விவ ஶேஶபஸ்தாபகநதயாபி ஶரிதார்த்தத்வாந்நிஸயமேநாஹிக்ய -

(ஸா.வி) தபஸ்விஹ்ய: , ப்ரபத்திரூபதர்மநிஸ்டேஹ்ய: - ஜ்ஞானிஹ்ய: , ப்ரவூத்திரூபஜ்ஞான நிஸ்டேஹ்ய: - கர்மிஹ்ய: , ப்ரவூத்திரூபயோஶிநிஸ்டேஹ்ய: - யோஶி, நிவூத்திதர்மநிஸ்டோ஽திக இத்யர்த்த: ।

(ஸா.ஸ) ஁கையால் ஶ்வத்ஸந்நப்ரபத்திநிஸ்டஸ்ய ஶர்வஸ்துதிவிஸயத்வா - தபஸ்விஹ்ய: , காயஸோஸணஶாத்ரபரேஹ்ய: - யோஶி, ஜ்ஞானயோஶிநிஸ்ட: - யதா, “஁தூஸ: பரமாத்மா ய ப்ரத்யஶாத்மா ததேதூஸ: । தத்ஸம்ஶந்நாநுஸந்நாநமீதியோஶ: ப்ரகீர்த்தித:” இத்யுக்தயோஶிநிஸ்ட: । ஶ ஁வ ஜ்ஞானிஹ்ய இத்யநேந ஶூஶ்யதே । ஁ஶிமத: , பரமபூரூபாரதநரூபகர்மயோஶிநிஸ்ட: । ஶ ஁வ தர்மிஹ்ய இதி ஶூஶ்யதே । யோஶி, ஶக்தியோஶவாந் ।

மூ - ந்யாசவித்யை யிலே கண்துக்கமான இவ்அர்த்தத்தை “தேஸாது தபஸா ந்யாஸமதிரித்தம் தபஸ்ச்ருதம் । சத்஑ர்மநிரதா ஸ்஑ுதாஸ்சா஑்யயுவு விதஸ்ததா । நஹீந்திஸரணஸ்தஸ்ய கலா கௌதமீமபி” ஂன்று ஑கவ஑்஑ாஸு ஁பவ்஑ித்தது .

(ஸா.தீ) “தஸ்மான்யாஸமேஸாம்” ஂன்று ஑்ருத்யுத்தமானவில அர்த்தத்தை ஑கவ஑்஑ாஸு மும் ஁பவ்஑ித்ததெனகிறாா ந்யாஸவித்யை யில இத்யாதி - தேஸா துதபஸாம், சத்யம் தபுதமாதி ரூபதபஸு ஑க்களில துடுவே ஑்ர஑்஑ிர்திரித்ததபஸு ஂன்று ஑்ரவிகத஑ட்டது, ந்யாஸமென்று, தபுஸ்கத்வம஑்஑ம் - சத்஑ர்மேத்யாதி - ஑்ருதாஸ்சத்஑ர்ய நிரதா:, நிவ்ருத்தி ரூப஑ர்மயுவுநிஸ்தா: - ஑்ருதாஸ்சா஑்யவித: - நிவ்ருத்திரூப஑்஑ானயுவுநிஸ்தரும - ஑்ருதாயுவுவித:, ஑்ருத஑க்தியுவுநிஸ்தரும நஹீந்தி, ஑்ர஑்஑ி யி஑ுதைய -

(ஸா.ஸா) ஁஑ி஑்யகண்துக்கியிலலாவி, ஑ால ஑்ருதி ஁ந்யதா஑்யு஑்஑ந்ரையனருா? “தஸ்மான்யாஸமேஸா தபஸாமதிரித்தமா஑ு:” ஂன்று ஁஑ி஑்யம் கண்துக்கமெனனில ஁ங்கு ஑ொனன ஁஑ி஑்யம் ஑்ராகரணிகதபுதமா஑்வ஑ிகம஑கையாலே ஑க்ய஑ே஑யா ஁஑ி஑்யம் க்஑ுடுமோ? ஂன்னவரு஑ிச ஑ே஑கிறாா ந்யாஸவித்யை யிலே இதி தேஸாமிதி - தேஸா தபஸா, ஑்வநிவ஑கௌதந்யாஸ஑ர்யந்தானா தபஸா ம஑்யே - ந்யாஸம் । ஑்ரதம஑்஑ே த்விதீயா - வி஑க்திவ்யத்யயஸ்஑்஑ாந்தஸ: - ஑ி஑்஑வ்யத்யயு வா - ந்யாஸ஑்யம் தப: - ஁திரித்தம், ஁திரிஸயிதம் - ஑்ருதம், ஑்ருதி஑்ரதி஑ாதிதமென்ற஑டி - சத்஑ர்மேதி । சத்஑ர்மநிரதா: - ஑ர்மயுவுநிஸ்தா: - ஑ா஑்யயுவுவித:, ஑஑்஑்ய஑ுதி: ஑்஑ானயுவுநிஸ்தா: । ஑்ருத:, ஑க்தியுவுநிஸ்தாஸ்஑ ஂன்ற஑டி ஁ப஑்஑ாணவலத்தாலே ஑க்தியுவுரும ஑ுதூக்தமான ந்யாஸாதிதபஸுஸ்வந்தர்஑தமென்று கருத்து ஑்஑ுனாலும ஁மூ஑்யமான

(ஸா.஑்ர) ஑ுதகத்வா ஑ி஑்஑ிரித்யாஸ஑்஑்யு஑்஑஑்஑ாணாநு஑ுண்யா஑்஑ா஑ி஑்ய஑ர்஑்வமேவேத்யா஑ - ந்யாஸ வித்யை யிலே இத்யாதினா । “சத்஑ர்மநிரதா:” இதி ஑்லுக்கஸ்ய “தஸ்மான்யாஸமேஸா தபஸாமதிரித்தமா஑ு:” இத்யேத஑ுப஑்஑ாணத்வ ஑்஑ா஑ந஑்஑், “தேஸா துதபஸாம்” இத்யுதூ஑ா஑நமிதி மவ்஑்யம் -

(ஸா.வி) சத்஑ர்மநிரதா: இதி - ஑்ருதா:, நிவ்ருத்திதர்஑்஑஑ரா: । சத்஑ர்மநிரதா:, ஑ர்மயுவுநிஸ்தா: । ஑்ருதா:, ஑ா஑்யயுவுவித: । நிவ்ருத்திரூப஑்஑ானயுவுநிஸ்தா: । ஑்ருதா:, யுவுவிஸாறதா: - நிவ்ருத்திரூப஑க்தியுவுநிஸ்தா இத்யந்வயம் ஑்ரூகூர்வந்தி - வ்ர்தி஑்யமாண ஑஑்஑்யுத்யு வ்ருத்தம் -

(ஸா.ஸ) ஑்ரயிதம ஁வ஑்஑ிதி ஑஑்஑்யேண ஑க்தஸ்ய஑ி ஑்ரயிதமத்வாவிஸேஸுநுகரத்வாதி மூத்ரேண ஑்ரேஸ்தமத்வூக்திர்஑ ஑்ராமாணிகேத்யத்ரா஑ । ந்யாஸேதி । “தஸ்மான்யாஸமேஸா தபஸாமதிரித்தமா஑ு: । “஁தத்஑்஑ம஑ு஑நிஸ்ததம்” இத்ய஑ி஑்ராயேண கண்துக்கமான இத்யுத்தம் । ஁திரித்தம், ஁஑்ய஑்஑ிதம் । ஑்வ஑்஑மூ஑ிதமிதமிதி நித்யந்஑ிஸ்திகாதி யதா஑ிகாரமநுதிஸ்ததா தத ஁வ மநஸ்஑்ருதிமதாம் ஑்஑ர்஑ு஑்஑லுக்க஑்஑ா஑ிஸ்஑்வணாத்தே சத்஑ர்மநிரதாஸ்஑்ருதா இத்யு஑்யந்தேஸ஁஑்யம், ஑்஑ானயுவு: । தஸ்ய ஑ா஑்஑்யயத்வம் ஑ ஑்஑ர்஑ிஸதி வில஑்஑ண஑ஸ்஑ விஸதி தத்வ ஑்஑ா஑நகதயா ஑்வ஑்஑விஸயகத்வாத் । தத்஑ர்஑் ஑ாஸ்த்ர ஑ா஑்஑்யம் யுவுவிஸத இ஑ ஑ர்மயுவு ஑க்தியுவுநிஸ்தா஑ு஑்஑஑ிக: । ஁ந்யதா ஑்ரணஸ்தஸ்யேதி ஑த ஑்வ஑்஑்யாநு஑்஑த்தே: । கிஸ்஑ ஁விஸ்஑்஑ினு ஑ி ஑்ரணஸ்த: । ஑ கிஸ்஑நு ஑க்த்யாதிநிஸ்த: । நநு ஑க்தாவஸமர்த்தஸ்ய -

(சா.சं) இதுகூட, அநாலோசிதேதி மத்யஸ்ய । -

மூ - ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ஸ்வாஹ்ஸாபேக்ஷமாமிதே யிருப்பது - ஆகையால் “ப்ரபுத்: க்ஞிடப்யேவ் பராபேக்ஷா நிவேத்யே |
சாஹி ஸர்வத்ர ஸர்வேஷா ஸர்வகாமபலப்ரதா” என்றதுவும் ஧்மஹ்ந்ரநேரபேக்ஷ்ய் ஸொஹ்நபடி -
இப்படியில்லாதபோது இவர்களிசைந்த மஹாவிஸ்வாஸத்தையும் இக்கட்டளையிலே -
ஸஹாவிதஸ்வபாவமாக்கலாம். -

(சா.தொ) எங்ஙனே ஸ்ந்யாபேக்ஷை ஸொலலுமது ? ஂனனவருளிச் ஸெய்கிறார் - ப்ரஹ்மஸூத்ரமெஹ்நு ப்ரபுத்:
க்ஞிடப்யேவ மென்கிற வசனத்தில் ப்ரஸஹ்மஹ்விதானவலாஸஹ்ஞைசஹ் மென்கிறார் - ஆகையால் இதுயாதி
ஸ்ந்யதா ஸ்ந்யாஸஹ்நேஷஸ்ய ஸ்யநாலொசுநாஹ்மஹ்ஸூத்ரஸ்யாஸ்ததாலும ப்ரஸஹ்மஸாஹாரஸ்யததாலும மஹாவிஸ்வாஸமும்
ஸஹ்மாமாஹொதொழியமென்கிறார் இப்படியில்லாதபோது ஂனறு இவ்விடத்தில் ஸில(ருடைய) ஸ்யாஸ்தி-

(சா.ஸ்வ) ப்ரஹ்மஸூத்ரம் இதி | இப்படியாகில் “ப்ரபுத்: க்ஞிடப்யேவ் பராபேக்ஷா நிவேத்யே” இதுயாதிவசனம்
விரொ஧ியாதொ? ஂனனவருளிச் ஸெய்கிறார் ஆகையால் இதி ஆகையால்
ஸொஹ்நிஸ்வாஹ்ஸாபேக்ஷை ஸாஹ்நி - ஸர்வத்ர, க்ருத்ரேத்ராஹ்நையத்யமிலலை ஡ெஹ்நபடி ஸர்வேஷா,
ஸஹ்நிவிஸேஷத்ரேவ்நிகாபேக்ஷை மிலலை பெஹ்நபடி - ஸர்வகாமேதி - ப்ரவிஸேஷநையத்யமிலலை஡ெஹ்நபடி
விபக்ஷத்தில் பா஧கமருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இதி - இஹி மஹாவிஸ்வாஸம் ப்ரபுத்: மஹ்நென்கிற
பக்ஷத்தை

(சா.ப்ர) மெவெத்யஹ்நெத்யாஹ் | ப்ரஹ்மஸூத்ரம் இதுயாதி - னஹ் ஸாமாஹ்யத்: “பராபேக்ஷா நிவேத்யே” இதி வித்யமானெஸ்பி
கத் ஸ்வாஹ்ஸூத்ரவிதிகாபேக்ஷாபாவபரத்வமூத்யத் இதுயத் “நிஷிஹ்ந்ர பக்ஷம் ஜெஹ்மூத்ரேஷ்வ வசாஹ்நத் |
ரஜஸ்வலாமுக்ஸாஸ்வாஹ்ஸூரபாஹ்ஸமாஹ்நிதி” இதுயுக்தம் - விஸிஸ்தகர்நிக்நிஷிஹ்ந்ரஸாமாஹ்யபக்ஷம் ஸாமாஹ்யஸ்ய பாஹ்நித்ய
ஹெதுத்வம் | “ஸ்ந்ராக் விஹ்நாஹ் ஸலஸுஹ் ஸ்ராமகூக்ஷத் | ப்ரலாஹ்நு ஸ்ரஜ்ஜந் ஸ்வ மத்யாஜஹ்ந்வாபநெஹ்நித்ர:”
இதுயுக்தவிஸிஸ்தகர்நிகாபக்ஷ்யவிஸேஷபக்ஷம்விஸேஷே யதா ப்ரயவஸ்யதி ததா ஸபேக்ஷணிய ஸாமாஹ்யாபாவஸ்ய “ப்ரபுத்
ஸர்வபலஹ்ந்ர ஸர்வொபாயாஹ்நபேக்ஷணியம் | னரஸ்ய வுஹ்நிஹ்ந்ரஸூத்ரபாஹ்ந்ர மிஸ்யத் “இதுயுக்தொபாயாஹ்ந்ர ரூபாபேக்ஷணிய
விஸேஷாபாவப்ரமிதொ விஹ்நிவெயத்யாஹ்ந்ரபாவாஸ்ந்ர தத்ரயவஸாஹ்ந்ர யுக்தமித்யஹ்நெத்யாஹ் ஆகையால் ப்ரபுத்: ரித்யாஹ்நிதா |
ஸ்வொக்தாஹ்ந்ரிகாரெ பா஧கமாஹ் | இப்படியில்லாத, இதுயாதி | னஹ் விஸ்வாஸஸ்ய ஜ்ஞாஹ்ந்ரவிஸேஷத்வாஜ்ஞானெ
ஸ்ந்ர விஸயகூத்ரதாரதம்ய விதிரெகெண் ஸ்வதஸ்தாரதம்யாபாவாஸர்வ் ஸாஸ்த்ரார்த்ரஸாஹாரணவிஸ்வாஸாதிரெகெண்
மஹாவிஸ்வாஸஸ்யாஸிஹ்ந்ர: கெஸ்திதஸ்யாஹ்ந்ரவிஸேஷாஹ்ந்ரிகாராஸ்ந்ர ஸஹாவிதஸ்வபாவத்வ் ஸ்நெஹ்ந்ரவிஸேஷாஹ்ந்ர விஸ்வாஸ
தாரதம்யஸ்ய ஜ்ஞானா வஸ்தாவிஸேஷபூத்ர ப்ரீதி தாரதம்யவஹ்நிஹ்ந்ர தாரதம்யவஹ்ந்ரலொகத் ஸ்நாஸ்தத்ரவ்ந்ர: “ஹ்யாஸ:
ப்ரஹ்ந்ரஸ்யுத்: | மஹாவிஸ்வாஸபூர்வ்” -

(சா.வி) ப்ரஹ்மஸூத்ரவிரொ஧ ப்ரஹ்நி | ப்ரஹ்மஸூத்ரம் இதி - ஸ்வாஹ்ஸூத்ரம், ஸஹிமஹ்ந்ரணாதி:
இக்கட்டளையிலே, ஂதத்ரீத்யா | ப்ரபுத்: ப்ரஹ்நபேக்ஷத்வெஹ்ந்ர ஸர்வ்ஸாஸ்த்ரஸாஹாரணவிஸ்வாஸாபேக்ஷயா
ஸஸ்திவ்யஸாஸ்த்ரார்த்ரவிஸ்வாஸொத்யுத்யஹ்ந்ர கிம் மஹாவிஸ்வாஸ இதி க்ஞிடஸ்தி | விஸ்வாஸஸ்ய ஜ்ஞானவிஸேஷஸ்ய
விஸயா ஧்நிஹ்ந்ரவிஸேஷவதொ விஸயதாரதம்யாபாவெ தாரதம்யாஸிஹ்ந்ர: - ஸதொவிஸ்வாஸொஸ்பி ஸாஹ்நிமதி |

மூ - இவ் அவகாசத்திலே வேறே சிலர் **आस्तिक**னுக்கு **शास्त्रार्थविश्वामं**பிறக்கும் - அதுக்கு மேற்பட்ட **महाविश्वास**மென்றொன்றுண்டோ? ஆகையால் இதுவும் **सर्वशास्त्रार्थसाधारण**மாமதத்தை போக்கி **प्रपत्ति**க்கு **विशेषित**து **अङ्ग**மாகவத்தோவென்று நினைப்பார்கள் - அதுவும் “**न विश्वासेदविश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत्**” **इत्यादिक**ளிலே **विश्वास तारतम्यं** **प्रसिद्ध**மாகையாலும் இவ்விடத்தில் **अतिशयित विश्वासमङ्ग** மென்கிற **वचन**த்தாலும் **परिहृतम्** - இப்படி **पुरुषविशेष**ங்களிலே **विश्वासतारतम्य** முண்டெனனுமிடத்தை **श्रीमदष्टाक्षरब्रह्मविद्यै**மிலே “**यस्य यावांश्च विश्वास स्तस्य सिद्धिश्च तावती । एतावनिति नैतस्य प्रभावः परिमीयते**” என்று **श्रीनारदभगवान्** அருளிச் செய்தான். -

(சா.வீ) **शङ्खे**டை **अनुवदिक**கிறார் இவ் அவகாசத்தில் **इत्यादि** - **परिहरिक**கிறார் - **न विश्वसेदित्यादि**யால் **इत्यादि**யும் **अतिशयित विश्वासमङ्ग**மென்றும் **वचन**மும் **विश्वासतारतम्य**ததில் **प्रमाण**மென்று கருத்து **न विश्वसेदविस्तेयस्य यावांश्च विश्वासः** என்னும் **श्लोक**த்திலும் **विश्वासतारतम्य सिद्धि**க்கு மென்கிறார் இப்படி **पुरुषेत्यादि** - **मन्दविश्वास**மாககு **प्रपत्ति**படாம்தோ? என்னவருளிச் செய்துகிறார் -

(சா.ஸ்வ) **अनुवदिक**கிறார் இவ் அவகாசத்திலே **इति** - இவ் அவகாசத்திலே இவ் **विश्वास प्रसङ्ग**மட்டினிடிலே **यெ**ன்றபடி இந்த **मत**த்தை **निरसिक**கிறார் இதுவும் **इति** - இதுவும் இந்த **आक्षेप**மும் **परिहृत**மென்கிறத்தோடே **अन्वय** - **विश्वासतारतम्य**மே **असिद्ध**மென்கிறதோ? **तारतम्य**முண்டானாலும் **अङ्ग**வ் **ग्राहक**மரணாபவாத் **ङ्ग**மென்றென்கிறதோ? என்று **विकल्पित**து **आद्यपक्ष**த்தை **निरसिक**கிறார் **न विश्वसेदिति** - **द्वितीय**த்தை **निरसिक**கிறார் இவ்விடத்தில் **इति** - இவ்விடத்தில் **प्रपत्ति**யில் - **वचन**த்தாலும் **इति** - “**रक्षिष्यतीत्यनूकूलान्न इति यामद्वयमितिः । अनन्यसाध्ये**” **इत्यादि** **वचन**வலத்தாலும் **यெ**ன்றபடி இப்படி **अविश्वस्तविषय**த்திலும் **विश्वस्तविषय**த்திலும் **मोक्ष** **पुरुष**னுக்கு **विश्वासतारतम्य****सिद्धि**த்தாலும் **विश्वस्तशरण्य** **रूपैक** **विषय**த்திலே **विश्वासतारतम्यं** கூடுமோ? என்னவருளிச்செய்துகிறார் - இப்படி **इति** - **श्रीमदष्टाक्षररूपमहाप्रभावैक** **विषय**த்திலே தானே **विश्वासतारतम्य** **पुरुषभेदेऽपि सिद्धि**க்கையாலே **तद्देव ईश्वरविषय**த்திலும் **पुरुषभेदेन विश्वासतारतम्यं** கூடுமென்று கருத்து இப்படி **महाविश्वास प्रपत्यङ्ग**மாகில் **मन्दविश्वास**ரான **प्रपन्न**ரை **ईश्वर**னகைவிட **प्रसङ्ग** யாதோ? **इष्टापत्ति** யென்னில்

(சா.ப்ர) **मित्याद्यङ्गत्वप्रमापकविरोधप्रसङ्गाच्च** **नेष्टापत्तिरित्याह** இவ் அவகாசத்திலே **इत्यादिना** । **नन्वेवमानूक्य सङ्कल्पादीनां महाविश्वासस्य नियताङ्गत्वसमर्थन** -

(சா.வி) **मतमाशंक्य परिहरति** । இவ் அவகாசத்திலே **इति** । **एतद्विषये शास्त्रार्थ विश्वासं** பிறக்க **शास्त्रार्थ विश्वासे उत्पन्ने सति** । வேறே **पृथक्** । அதுக்கு மேலபட்டு, **ततोऽप्युत्कृष्टः** - பிறக்குமதுக்குமேல **पल्ल** **इति** **पाठे विश्वासोत्पत्तेरुपरितन** **इत्यर्थः** - இதுவும், **प्रपत्तिविषयविश्वासोऽपि** । **साधारण**மாம், **साधारण भवति** - இத்தனைபோக்கி **एतद्विना** । **अङ्ग**மாகவத்தோ, **अङ्ग यथा भवति तथास्ति किम्** ? என்று சிலர் நினைப்பார்கள், **स्मृतवन्तः** । **ज्ञानावस्थाविशेषप्रीतितारतम्यतदिच्छातारतम्यसिद्धेः प्रमाणबलादङ्गत्वमेष्टव्यमिति परिहरति** । இதுவும் **इति** । -

(சா.ச) இவ் அவகாசத்திலே, **प्रतिबन्ध्यर्थ महाविश्वासप्रसङ्गे** । **मित्रभावेनेति वचनाभिप्रायं** -

(சா.சं) மन्दविश्वासेति । उपायपूर्तिं யையுண்டாக்கி ரक्षிக்கும் इत्यन्वयः । உண்டாக்கி இत्यं -

(सा.सं) समतिमाह । वृथैवेति । शरण्यं शरणं चेत्यनेन उपायपूर्तिनैरपेक्ष्यं भातीति भ्रमं तद्वचनान्यथासिद्धिप्रदर्शनेन परिहरति । शरण्यमिति । यथा शास्त्रमिति । महा विश्वासपूर्वकमिति -

(सा.स) महाविश्वासो ह्यत्राङ्गतया बोध्यत इति भावः - यदि शास्त्रे स्वविषये अप्रमाणं स्यात्प्रत्यक्षादि च तथा स्यादित्यभिप्रायेणाह - अन्यायवृत्तर्णम् - न्यायाभासेभ्य इत्यर्थः - இப்படி கூடும் இति । महाविश्वासाङ्गवत्त्वम् ऐश्वर्यं मोक्षाख्यविरुद्धफलप्रदत्वं चोपपन्नमित्यर्थः । -

(சா.வி) निर्दोष प्रत्यक्षसिद्धार्थस्य अबाध्यत्वमिव शास्त्रसिद्धस्याप्यबाध्यत्वमिति भावः । लोकेऽपि वेत्रवीजादिष्वग्निसयोगाद्युपाधिवशेन कदर्लाजन्त कत्वदर्शनात् । रत्नादौ मूल्यग्रहणार्थं दत्ते मूल्यालाभः उपहारबुद्ध्या दत्ते अपेक्षितलाभ इति दर्शनाच्च न विरोध इत्याह । लोकத்தில் இति । விலைபாக, மூல்யசிद्धिर्यथा स्यात्तथामद्बुद्ध्या । ஏதேனுமொன்றை, ரத்னாदிகம் । பெரும் பुरुஷார்த்தோபி । விலை, மூல்யம் । கிடைக்கவும், घटक इत्येतत् அது தன்னையே தவிர அபேகிதம் சர்வம் । கிடைக்கவும், घटत इत्येतच्च । காணாநின்றோம் பச்யாம் : । தர்हि ऐश्वर्यादि प्रदत्ते प्रवृत्तिधर्मता स्यादित्यत्रेष्टापत्तिरित्याह । இப் பக்திதி ।

(சா.வி) ஓகுகும. துல்யம் - ட்யூரேக஫லசா஢னத்வாஸம்஢வஷங்ஙா ஫ரிஹரதி । இப்படியே இதி । இப்படியே
 உத்ரர் சி஢்஢ிம்த்யந்வுய: । லோகவே஢்டுகளில், க்ஷி஑ோர்ஷாரத்வாணிஜ்யாதிஷு ஢ானஸவாருணஸ்தானாதிஷு ச ஑ுரூத஑ூபாயே
 யதேக஫லசா஢னத்வ் த஢்விதி ஢ாவ: - ஢ந்ுவார்த஢்முயோரூபாய஫லதௌத்யே ஸத்யவிலம்஢்ரோ விலம்஢்ரஸ்சேதி வௌஷ்ய்
 கதமித்யாஷங்ங சஸாரதா஫மூலத்வராதாரதம்ய க்ருதகாலாவிதிவிஷயஸ்வஸங்ஙுத்ப஢்஢ேநத்யாஹ । ஢ு஢ுஷ்டுகளா஢் இதி।

மூ - உபாயமும் மோக்ஷமும் **एकरूप**மாயிருக்கச் செய்தேயும் **संसार**த்தில் அடிக்குட்டால் வரும் **त्वै**யின் **तारतम्य**த்துக்கீடாக தம் தம் **इच्छै**யாலே **कालं**குறிக்கிறதில் ஏற்றச்சுருக்கத்தாலே **फल**த்தில் **विलंबाविलंब**ங்கள் கூடும் - ஆழ்வாரா (கள்) **नाथमु**னிகளுள்ளிட்டார்க்கு **भगवत्** **साक्षात्कारादिक**ளுண்டாயிருக்க சிலர்க்கு இவையன்றிக்கே **योज्य**பொழிகைக்குக் **कारणं** **प्रपत्तिकाल**த்தில் **फलसङ्कल्प**த்தில் **वैषम्यम्** - **प्रारब्ध सुकृत विशेष**மாகவுமாம்

(சா.வீ) **संसारतापमूलत्वरतारतम्यकृततात्कालिकन्यूनाधिकस्वसङ्कल्पभेद**ததாலே இவாக னுக்கு **विलम्बाविलम्ब**ங்கள் கூடுமென்கை **त्वरा** **मान्धात्विकप्रकृष्टकालावधि**டை **सङ्कल्पिक**கில் **विलम्बिक**கும் **त्वराधिक्यादासन्नकाल**ததை **अवधित्वेन** **सङ्कल्पिक**கில் **अविलम्ब**மென்று கருத்து இப்படி ஒன்றுக்கு **विषयफलद्वय** **साधनत्वानुपपत्ति**யும் **विषमम्बभाव**ங்களான **विरण्ण**டுக்கு **फलैक्यानुपपत्ति**யும், **उपायफलैक्य**மட்டையுண்டாயிருக்க **प्रपन्न**ரில் **फलविलंबा** **विलम्बानुपपत्ति**யுமென்கிற **अविश्वासमूलशङ्कात्रयं** **परिहरि**க்கப்பட்டது இனி **प्रसङ्गात्** சில **प्रपन्न**னாககு இங்கே **भगवत्साक्षात्कारादिक**ளுண்டாகின்றன சிலாககு ஆலையைமென்றும் **वैषम्यानुपपत्ति**யை **परिहरि**க்கிறாரா **आழ्वारा** **इत्यादि**யால் **प्रपत्तिकाल**த்தில் **इति - यथासंभवं** கண்டுக்கொள்வது **आदिशब्दं तज्जन्यानन्दादिग्राहकम्** ।

(சா.ஸ்வ) **अधिकारि**யினை **शोकतारतम्य** **प्रयुक्तसङ्कल्पविशेषप्रयुक्तं** **विलंबाविलम्ब**மென்றபடி **प्रपत्ति** **मोक्षोपाय**மாகில் **आழ्वார**ாகள முதலான **पूर्व**ாகளுக்கு **भगवत्साक्षात्कारादिक**ளுக்கும் **बुद्धिपूर्वाकृत्यकरणकृत्याकरण**யில்லாமைக்கும் சில **आधुनिक** **प्रपन्न**ர்களுக்கு **साक्षात्कारादिक**ளில்லாமைக்கும், **बुद्धिपूर्वाकृत्यकरणकृत्याकरण**டகுருக்கக்கும் **निदान**மேது? என்னவருளீச செய்கிறாரா **आழ्वார**ாகள **इति - जन्मप्रभृति** **आழ्वார**ருக்கு **साक्षात्कारादिकं** **फलसङ्कल्पनिबन्धन** **मென்கிறது** கூடுமோ? **आरम**டத்திலேயன்றோ? அவருக்கு **प्रपन्नानुष्ठानं**? என்னவருளீச செய்கிறாரா - **प्रारब्धेति - प्रपत्तिकाल**த்தில் **फलसङ्कल्पविशेषनिबन्धन** -

(சா.ப்ர) **देशकालादेरिव कामनाभेदस्यापि सर्वफलसाधनेषु विरोधनिवर्तकत्वात् न दोष इति भावः** - एवं **तर्हि** **प्रपन्नानां** **फलसङ्कल्पाभावेऽपि** **फलविशेषाणां** **दर्शनं** **नोपपद्यत इत्यत्र** **वैकल्पिकनिबन्धनद्वयसद्भावान्नानुपपत्तिरित्यभिप्रेत्याह** - **आழ्वார**ாகள் **इत्यादि**னா - **ननु** **भरन्यासकाले** **यावच्छरीरपातं** **निरन्तरभगवत्कैङ्कर्यविशिष्टमोक्षसङ्कल्परहितस्य मुमुक्षोः** **प्रपन्नस्यानन्तरमत्रत्यकैङ्कर्यापेक्षया** **तदर्थं** **साधनान्तरानुष्ठाने** “**उपायापाय** -

(சா.வி) **अदिशकुट्टाल** **पाददाहे** **प्राप्ते** **सति** । **तम** **तम** **इच्छै**யாலே, **स्वेच्छया** **कालं** குறிக்கிறதிலே **कालमर्यादायाम्** - ஏற்றச்சுருக்கத்தாலே, **अधिकन्यूनभावेन** - **प्रसङ्गादि**ஹே **केषाश्चिद्भगवत्साक्षात्कारोऽस्ति** । **केषाश्चिन्नेत्यत्र हेतुमाह** । **आழ्वார**ாகள **इति** । **सिंहावलोकनेन पूर्व** **मोक्षार्थप्रपत्तिकरणेऽप्य** **विलम्बेन** **मोक्षसिद्धये कैङ्कर्यविषये च पूर्वमभिसन्धिविरहः** **पश्चादुत्कण्ठायां** **जातायां** **पुनः** **प्रपत्तिः** -

(சா.ச) **सङ्कल्पविशेषविरहेपि साक्षात्कारादि दर्शनस्य निमित्तमाह** - **प्रारब्धेति** ।

மூ- முன்பு கோலின ஃலாஸி சகூத்ரபுத்தியாலே சி஢்டுமானாலும் கோலாத அஸ்துதைப் பற்றப் பின்பு திவ்ஸவெங் பிறந்தார்க்கு புன:புதி பண்ணவுமாம் - வேறே சிலர் தூதார்த் புபுதிதகளிலே சில ஃலியாதொழியக்கண்டு சகலஃலசா஢ுன புபுதிதிலே அதிசா஢்டு பண்ணுவார்கள் - அவர்களையுமல்லாத சாஸ்தார்த்ங்களிற்படிகளிலே கர்மகர்த்ஸா஢ுவைகுணய்துதையிட்டுத் தெளிவிக்கவேணும் - இங்கு கர்மவைகுணயமாவது? மஹவிஸவாஸா஢ிகள குறைகை கர்த்வைகுணயமாவது? புபுதித்குச் சொன்ன அஹிகார நுனமகை - சா஢ுவைகுணயமாவது? யதா சாஸ்த்ரபுபுத்யு஢ானத்துக்கு மூலமான ஃபுபுதேஸா஢ிகளன்றிக்கேயொழுகை -

(சா.தி) சிஹாவலுகனநுயாததால அவிலம்பென மோகஸி஢்டியில் புகாராந்ரமருளிச் செட்கிறாா முன்பு கோலின இதுாதி - தூதார்த்ரபுபுதிதவைஃலய ஢ர்ஸநபுயுக்தமான விஸவாஸவிருதரிசா஢்டுந்ரததைட புரிஹரிக்கிறாா வேறே சிலா இதுாதிபால கர்மவைகுணயா஢ிகளை க்ரமெகாட்டுகிறாா இங்கு கர்மவைகுணயமிதுாதிபுபுதேஸத்துக்கு ஃஸ்த்வ் புர்புராபுராமத்வம் - அாதிச஢்டுததால அாசார்யகுணாதி விவ஢்டிதம் -

(சா.ஸு) மென்றது கூடுமோ? புபுதிதகாலத்தில ஃலஸ஢்டுலபுவிருஷமில்லாத அஹிகாரிகளுக்கும் பூ஢்டிபூர்வபாபாவமும், பஃகவ஢்டுத்யா஢ிகளும் காண்கைபாலே அநத வைஸய்ங்கூடுமோ? அது த஢்டர்ஸமநு஢்டித புன: புபுதிதகார்யமென்னிலபடுதாது க்ருதமான புபுதிதபை புனரநு஢்டிக்கையாலே பூபாயாந்ரகூதாயைடாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் முன்பு இதி இனி புபுதிதக்கு ஃலவ்யபிசார஢ர்ஸநாத் ஃசா஢ுவத்வமநுபபந்ர மெனகிற பு஢்டுததை அநுவ஢்டிக்கிறார் வேறே சிலர் இதி - புரிஹரிக்கிறார் - அவர்களையும் இதி அல்லாத இதி “வூ஢்டிகாம: காரிரய்யஜெத” இதுாதிதகளிலே யென்றடடி காரிரய்யா஢ிகளிலே கர்மகர்த்ஸா஢ுவைகுணயமுண்டானாலும் புபுதிதயிலது கூடுமோ? ஃஸர்வாஹிகாரமானடடியாலே கர்த்வைகுணய் கூடாதே? மானாஸிகபூ஢்டிவிருஷமகையாலே கர்மவைகுணய் தானுண்டோ? ஃசா஢ுவைகுணய் தான எங்ஙனே? என்ன முன்றையும நிரூபிக்கிறாா இங்கு இதிஆனாலும் புபுதிதமாந்ரததுக்கு

(சா.பு) ஃஸ்யோகே நி஢்டயா ஹியதே” இதுாதுகநி஢்டாஹிந புரஸந்நாதுபுன: புபுதநஸ்ய ச ‘ஸகூதேவ ஹி சாஸ்தார்த்:” இதுாதி நிபேதாசூததலாப எவஸுயாதித்யுதாஹ முன்பு கோலின இதுாதி । நந்வேவ் புபுதேதூதாதுதூதசகலஃலசா஢ுவத்வ கசி஢்டுதூதஃலவ்யபிசார஢ர்ஸநாத்ஃலசா஢ுவத்வமேவ பஜயேதேதுயாச஢்டுதூதஃலசா஢ுவ காரிரய்யா஢ு ஃலவ்யபிசாராந்யதாஸி஢்டிஹேதுபூதகர்மகர்த்ஸா஢ுவைகுணயஸுயாதுராய் விருஷமபுபா஢்யந் வைகுணயாபாவே ஃஸர்வஃலசா஢ுவத்வமஸுயேவதுாஹ - வேறே சிலா இதுாதிநா -

(சா.வி) கர்த்முசிதேதுாஹ - முன்புகோலின இதி - கௌசி஢்டுதூதார்த்ரபுபுதிதவைஃலய ஢ர்ஸநபுயுக்தா விஸவாஸசா஢்டு வாரயதி - வேறு சிலா இதி । சில ஃலியா தொழிபக்கண்டு, கதிபயேபு ஃலவ்யபிசாரிபு ஃஸ்து தாநி தூதூா । அவாகளையும், தே஢்டிபி । அல்லாத சாஸ்தார்த்ங்களிற்படிகளிலே, இதுரசாஸ்தார்த்ேபு காரிரய்யாபா஢்டிபு ஃஸ்திதபுகாரேண - கர்மகர்த்ஸா஢ுவைகுணய்துதை வெளியிட்டு, புராகாஸ்ய - தெளிவிக்கவேணும், சா஢்டுநிவூதிபுகாராந் பூ஢்டிநியா: । ஃசாந்நாதுகாம்யகர்மண: ஃலாவஸ்யம்பாவ இதி நியமாதுகர்ம கர்த்ராவைகுணயேபுபுதாஸி஢்டுந்ர த஢்டுசூதாஸ்தார்த்ேபுவிஸவாஸ: கார்ய இதி பாவ: - வைகுணயே ஃஸ்த்யபி -

(சா.ஸ) கர்மவைகுணயமாவது இதி - க்ருயத இதி கர்மேதி தாதுகாலிக விஸவாஸ புமூகவைகுணயஸ்ய -

மூ - இவ் **வैगुण्य**ங்களன்றிக்கே **प्रपत्ति**பண்ணினபோது **तत्फल**ங்களாகக் கோலின **दृष्ट**ங்களும் **सिद्धि**களாகக்காணாநின்றோம். வேறே சிலர் **प्रपत्तिशास्त्र**த்தோடும் **शास्त्रान्तर**ங்களோடும் வாசியற **सर्वशास्त्र**ங்களுக்கும் **प्रवर्तक**ரான **व्यासादिक**ள் “**आलोढ्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणस्सदा**” என்றும் “**हरिरेकस्सदा ध्येयो भवद्विस्सत्त्वसंस्थितैः**” என்றும் “**स्मर्तव्यः सततं विष्णुः**” என்றும் இப்படி **निष्कर्षि**டாநின்ற **सकृत्** - **प्रपत्तिमात्र**மே **मोक्षसाधन**மாகக் கூடுமோ? “**मामेव ये प्रपद्यन्ते**” **इत्यादिक**ள் **अङ्गप्रपत्तिविषय**ங்களானாற்போலே **चरमश्लोकादिक**ளும் **सपरिकरप्रपत्ति**டை **भक्त्यङ्ग**மாக **विधि**க்கிறவைபாக வேண்டாலோவென்று சொல்லுவர்கள் இதுவும் **अनुपपन्नम्** “**शरणं त्वां प्रपन्ना ये ध्यानयोगविवर्जिताः । तेऽपि मृत्युमतिक्रम्य यान्तितद्वैष्णवं पदम्**” என்றும் “**यद्येनकामकामेन न साध्यं साधनान्तरेः**” ।

(மா.தி) **ध्येयो नारायणस्सदा**” என்று **आवृत्तं ध्यान विहितम्** - ஆகையால்தான் **मोक्षसाधनम्** - **सकृत्प्रपत्तिमोक्षार्थ**ம் **नारायण** **वैयर्थ्य**ம் **प्रसङ्गिक**ம் ஆகையால் **अनावृत्तै**டான **प्रपत्ति**டால் **अव्यय**மான **मोक्ष**ம் என்று சிலர் சொல்லும் **शङ्क**யை **अनुवदिक**கறா **வே**றே சிலர் **प्रपत्ति**த்யாதிடால் **चरमश्लोक**த்தால் **स्वतन्त्रप्रपत्ति**யும் **विधि**த்ததே? **எ**ன்னவருளிச் **செ**ய்கிறா **मामेव** என்று **सर्वधर्मान्परित्यज्य** என்று **मोक्षोपायान्तरत्यागं** சொல்லவில்லைமென்று **भावम्** - **शरणं त्वामित्यादि** ய் **त्वा शरण प्रपन्नः** **स्वतन्त्रतया शरणवरं** **ப**ண்ணினவாகமென்கை, **यद्येनेति** । **येनकामकामेन, प्रयोजनान्तर**த்தை **वाञ्छिक**மவனால் **अ**கொரு **इष्टफलम्** -

(சா.ஸ்வ) **अन्वयव्यभिचारं दृष्टमात्रेण साधनत्वं** கூடுமோ? **எ**ன்ன **अविगुणप्रपत्ति**யை **फलव्यभिचारा भावात्साधन**மென்று **समर्थ**க்கிறா **இ**வ் **वैगुण्येति** **प्रकारान्तरेण प्रपत्ति**க்கு **साक्षात्साधनत्व**மில்லைமென்று **शङ्क**க்கிறா - **வே**றே சிலா **इति** - **चरमश्लोक**த்தில் **व्यासादिक**ளுக்கும் **परमगुरु**கான **सर्वेश्वर**ன **प्रपत्ति**டை **मोक्ष**மாக **विधि**க்கையால் **साक्षात्साधनत्व** கூடாதோ? **எ**ன்ன **व**ருளிச் **செ**ய்கிறா **मामेवेति** । **இ**ந்த **पक्ष**த்தை **निगसि**க்கிறா **इ**துவும் **इति** - **शरणं त्वामिति** - **स्पष्टार्थम्** - **यद्येनेति** - **येनकामकामेन साधनान्तरेर्यत्र साध्यम्** -

(சா.ப்ர) காணாநின்றோம், **द्रौपद्यादिष्विति भावः** - **एवं भर्न्यासस्य सर्वफलसाधनत्वानुपपत्तिं परिहृत्य साधनतया भक्त्यन्वयासहस्यतस्याकारान्तरेण भक्त्यन्वयसहत्वमुपपादयितुं भक्त्यङ्गत्वेनैव साधनत्वमिति कैश्चिदुक्तमनूद्य परिहरति** - **வே**றே சிலா **इत्यादिना** -

(சா.வி) **क्रमेण वैगुण्यं प्रति समाधाय मोक्षार्थिनो मोक्षं ददातीति प्रागेवोक्तं वैगुण्याभावे तु दृष्टफलसिद्धिर्दृष्टव्याह** । **இ**வ் **वैगुण्य**ங்களான **इति** - **अ**ற **रहितम्** - **सर्वशास्त्रार्थ प्रवर्तकव्यासादिभिरेव “ध्येयो नारायणस्सदा” इत्युक्ततत्वात्** - “**मामेव ये प्रपद्यन्ते**” **इत्यादिवत् सर्वधर्मान् परित्यज्य**” **इत्येतदपि अङ्गप्रपत्तिपरम्** - **न**तु **स्वतन्त्र साधनविधि परमिति केषांचित् शङ्कनं परिहर्तुमनुवदति** । **வே**றே சிலா **प्रपत्तिशास्त्रेति** - **विधि**க்கிறவைபாக **வே**ண்டாலோ **यथा विधीयते तथा न किम्** । **परिहरति** । **इ**துவும் **इति** ।

(சா.ச) **कर्मवैगुण्यतोपपद्यत इति भावः यद्येनेति** - **प्रथमकामशब्दः पुरुषार्थपराः** -

மூ - “முமுகுஷுணா யத்ஸாஹ்யேன யோகேன ந ச ஹக்தித: । ஸ்ராப்யதே ஸரமம் தா஢ யதோ நாவர்ததே யதி: ॥ தேன தேனாப்யதே ததந்யாஸேநேவ ஢ா஢ுநே । ஸர஢ாத்஢ா ச தேநேவ சா஢்யதே ஸுருஷோத்தத: ॥” என்றும்,

(சா.தீ) சாதனாந்ர஢களால் அசா஢்யம் - முமுகுஷுணா, ஢ோக்ஷ஢லத்தை இ஑்஑ிகுக்ரு஢வனாலும் - ஢ாதோரு ஸரமம் தா஢ । சா஢்ஹ்யேன, ஑ானயோகததால் அடைய஢படாது, கர்஢யோகததாலும் ஢க்தியோகததாலும் அடைய஢படாது - தேன தேனா஢ிகாரிணா, அவலோ ஢஢ிகாரிகளால் - ததத்கா஢்ய஢லம், இந் ந்யாஸத்தாஸே தாஸேநேவ ஢ப஢்டு஢ ஸர஢ாத்஢ா தேநேவ ந்யாஸேன சா஢்யதே - முமுகுஷுணா என்று ஷே஢ம் - இ஢கு ஢்யானயோகவிவர்திதா: நச ஢க்தித: என்கையால் ஸ்வதந்ரந்யாஸ ஢ென்று தோற்றும் -

(சா.ஸ்வா) முமுகுஷுணா ச கர்஢யோக஑ானயோக஢க்தி஢ிர்நசா஢்யம் ஢ோக்ஷா஢்யம் ஢லம் - தேனதேன ஸுஸா । ததத஢லம் ந்யாஸேநேவ சா஢்யதே । ஸர஢ாத்஢ா ச சா஢்யத இத்யர்த: ।

(சா.ஸ்ர) ந஢ு “஢்யேயோ நாராயணஸ்஢தா - ஹரிகேஸ்ஸதா ஢்யேய: ஸ்஢ர்தவ்யஸ்ஸததம் விஷ்ணு:” இதி சா஢ாந்யதஸ்ஸாத்விதானாம் ஸதா ஢கவத்஑ானஸ்ய விதானாத்ரந்யாஸஸ்ய ஢்யான஑னகதயா஢ி ஢ோக்ஷஹேதுவ -

(சா.ஸ) த்விதீயகா஢ஷ஢்ட: ததர்திநா இத்யர்த: - சாதனாந்ரஷ஢்ட: அ஢ுமுகுஷுக்ர்தவ்ய஑்யோதிஷ்டோ஢ாதிஸர: - ந சா஢்ய஢ித்யுக்்தி: ததத஢ிகாரா஢ாவநி஢ந்஢நா஢ுதத்ரிவரணம் முமுகுஷுணேத்யாதி - முமுகுஷுணா, ஸ்ரக்தி஢ந்஢வி஢ோக்ஷ஢ி஑்஑தா - ஢ாத்஢ ஸ்ர஢ிகா஢ேநேதி யாவத் - சா஢்ஹ்யேன, ஑ானயோகேன । யதாத்஢ஸ்ர஢ிரூ஢ம் ஢லம் சா஢்யம் - யோகேன, கர்஢யோகேன - ஑ானயோகரூ஢ம் வா, சா஑ாத்஢க்தியோகரூ஢ம் வா, யத஢லம் தத்கா஢ேன சா஢்யம் - ஢க்தித:, ஸாஸனேன - யதஸரம் தா஢, தத்கா஢நா வதா ஸ்ராப்யதே - ஸர஢தா஢்஢ோ விஷேஷணம் யதோ நாவர்ததே யதிரிதி - யதி:, ஢கவதிதரவிரக்த: । யதோ நாவர்தந இத்யுக்த்யா ஢ாத்஢ஸ்ர஢ிர஢்யாவ்ர்தி஢ிதீதி ஸூ஑ிதம் - ஢வ஢ுக்தசா஢நேஸு அஷக்தஸ்ய தைஸ்தேர்யதந்ந சா஢்யம் தேனதேன ததத஢லகா஢ே நாகி஑்஑நேன தததத், ததத஢லம் - ந்யாஸேநேவ, ததத஢லாயாநு஑ிதஸ்வதந்ரஸ்ர஢தநேநேவ - ஢ாப்யதே । அத்ர ஸர஢தா஢ஷ஢்ட: “தத்ரிஷ்ணோ:” இத்யுக்தஸ்தானஸர: - நந்வேவ஢஢ி ந்யாஸேன ஸர஢ாத்஢ா ந ஸ்ஸா஢்ய: - “ய஢ேவீஷ:” இதி ஸ்ருத்யா ஸர஢ாத்஢ாநேவ ஸர஢ாத்஢ாநஸ்ஸா஢்யத்வோக்்தே: । ஢ாஷ்யே஑ி “அநந்யோபாயத்வஸ்ரவணாத்” இத்யேவ ஢ாஷிதத்வாத் ஸர஢ாத்஢ாநஸ்ஸா஢்யத்வம் ச தேவீ ஢ணிஷாதிவத்ஸ்ர஢ிவிநியோகை஢்஑்யத்வவேஷேன - ததா ஢்஑்யத்வம் ச ஸி஑்டோபாயநிஷ்டாந் ஸ்ரத்யேவ - அத ஢வ ஢ுக்தாவநு ஢ாவ ஸரா: கே஑ித்கை஑்஑ர்யஸரா: கே஑ிதிதி வசந஢ூஷணகாரா இதி ஢்ரான்தஷ஑்஑ா நிவர்தநாய ஸர஢ாத்஢ா ச தேநேவ சா஢்யத இத்யுக்்தித: - ஸ்ர஢ாணவசநாங்க: கத஢ேவம் நிர்நி஢ந்஢ஷ஑்஑ா ஸரிஹாரக இத்யு஑்யத இதி ஑ேந - ஸரிஹார ஸ்ரவணாதேவீத்யம் ஑஑்஑ானிவ்ருத்: “த்ரூஸ்யதே ச” “஑஑தோ஑ஸ்ய ஑஑஑்஑ ந” இத்யு஑்஑ர஑லா஑்஑ந்யய஢ித்யஸ்ய ஑கத்கி஢ாத்஢க஢ித்யர்தகத்வவரணநம் - ததா “கேன கம் ஸ்யேத்” இதி ஸ்ரவணாத் “ததிதர இதரம் ஸ்யதி” இத்யத்ர இதரேணேத்யர்தஸ்ய ஸி஑்டி: । ஢வம் யதேநேத்யர்தம் தேன தேநேத்யர்தம் ச ஢ோக்ஷாதிரித்கா஢ஸர஢ேவக்ருத்வா முமுகுஷுணா ஸுருஷேன சா஢்ஹ்யேன யோகேன ஢க்திதசு ததத஢ிகாரவீ஑ுர்யேன யத்ர ஸ்ராப்யதே தேன ந்யாஸேநேவ ஢ோக்ஷகா஢நாவதா ஸர஢ாத்஢ா ச சா஢்யத -

மூ - இत्यादिवचनங்களாலே स्वतन्त्रप्रपत्ति सिद्धிததால் இந் நிष्ठையுடையவனுக்கு ஸ்ரீவैகுण्ठगद्यத்திறபடிபிலே स्वयं फलமாக “ध्येयो नारायणस्सदा” என்கிற अर्थத்தில் தன் விழுக்காடு अन्वयத்துக்கு विरोधமில்லை - இது अरोगனுக்கும் आरोग्यार्थிக்கும் क्षीरं सेव्यமென்ற தோடொக்கும் -

(சா.தி) தன் விழுக்காடு अन्वयத்துக்கு, स्वतः प्रामान्वयத்துக்கென்கை, ध्येयो नारायणस्सदा என்றது शक्त्युक्त उपायभक्तियुक्तம் अशक्तविषयத்தில் फलरूप भक्तियुक्तம் तन्त्रेणविधिक ரதென்கை, இவ் அर्थத்தை मनःஸंஸார வைத்துக்கொண்டு दृष्टान्तम् उपन्यसிக்கிறார் இது अरोगனுக்கு इत्यादिபால் क्षीरं सेव्यமென்று वैद्यशास्त्रத்தில் अरोगனுக்கும் आरोग्यार्थிக்கும் तन्त्रेण विधिकபடம் நம் ஸ்ரீ க்ஷீரசேவையப்படியே -

(சா.ஸ்வ) स्वतन्त्रप्रपत्तिसिद्धिததால் इति । अनन्यथासिद्धप्रमाणத்தாலே सिद्धிததாலென்றபடி - இப்படியாகில் व्यापाद्युक्तிகளுக்கு गतिமெது ? என்னவ் நுளிச்செய்கிறார் இந் நிष्ठையுடையவனுக்கு इत्यादिना - தன் விழுக்காடு इति । स्वतः प्रामान्वयத்துக்கென்றபடி “ध्येयो नारायणस्सदा” என்று उपायत्वफलत्वोक्तியனறிக ிக்க औदासीन्येन ध्यानத்தை विधिकகைடாலே शक्तविषये उपायतया अन्वयமும, अकिञ्चनविषये फलतयान्वयமும भक्तियोगத்துக்கு सिद्धமென்று கருத்து ஒரு वाक्यத்திலே उपायतया फलतया च ध्यानத்தை विधिकக்ககட்டுமோ ? என்ன दृष्टान्तத்தாலே समर्थிக்கிறார் இது इति - இப்படி -

(சா.ப்ர) सभवाद्धचानानपेक्षत्ववादो वैभववादः किं नस्यादित्यत्र भग्न्यामसकृदनुष्ठान स्वसाक्षान्मोक्षसाधनत्वे “महा विभूतेश्श्रीमत्तश्चरणारविन्द युगलमनन्यात्मसञ्जीवनेन तद्रतस (प) र्वभावेन शरणमनुब्रजेत् - ततश्च प्रत्यहमात्मोज्जीवनायैवमनुस्मरेत्” इति भाष्यकारोक्तरीत्या फलतयापि नित्यम् - ध्यानोपपन्त्या सदा ध्येयत्ववादानां बाधाभावात् - अन्यथा ध्यानानपेक्षत्ववादानां बाधप्रसङ्गात् - प्रपन्नोरपि साक्षात्साधनत्वोपपत्तेर्न वैभववादत्वमित्याह - இந் நிष्ठையுடையவனுக்கு इत्यादिना । ननु यत्किञ्चिद्भूयाध्यादिनिवर्तकतया विकल्पेन विहितयोर्द्वयोर्मध्ये एकेन व्याध्यादि निवृत्तानि तरस्य स्वयं फलत्वे नापि सेवनं यथा नोपपद्यते एवमेव भक्तिसाध्यस्य कृत्स्नस्य सकृत् भग्न्यासमात्रात्सिद्धौ भगवद्भक्त्यनुष्ठानं नोपपद्यत इत्यत्र भक्तियोगस्य निरतिशयप्रीतिरूपतया क्षीरसेवनवद्भोग्यरूपत्वात्तत्तदुपपद्यत इत्यभिप्रेत्याह - இது அரொ ணுக்கும் इत्यादिना । ननु “सात्विकस्सतु विज्ञेय -

(சா.வி) वैकुण्ठगद्यத்தினடையே “प्रत्यहमात्मोज्जीवनायैवमनुस्मरेत्” इत्युक्तीत्या सदा ध्यानविषये - தன் விழுக்காடு अन्वयத்துக்கு स्वस्य स्वतः प्रामान्वयस्य । शक्तविषये उपायतयान्वयस्याकिञ्चन विषये स्वयं प्रयोजनतया अन्वयस्य चेत्यर्थः ஓகுகும், तुल्यम् अरोगस्य आरोग्यार्थ आरोग्यार्थिनो रोगनिवृत्त्वर्थमित्याधिकारिभेदेन एकमेव क्षीरपानं प्रीत्यर्थमुपायरूपं च भवति तद्वदिति भावः - ननु स्वतन्त्र प्रपत्तिनिष्ठाश्शूद्रादयस्सन्ति । तेषां फलत्वेन -

(சா.ச) इत्यर्थ इति केचिद्वदन्ति - தன் விழுக்காடு अन्वयத்துக்கு इत्युक्तिः, अकिञ्चनस्यापि फलत्वेन भक्त्यान्वयनिबन्धना - இது सकिञ्चनाकिञ्चनयोर्भक्त्यान्वयवचनम् - प्रपन्नमात्रस्य साङ्गतया -

(सा.सं) फलभक्त्यनुज्ञायामपशूद्रन्यायविरोधे तत्परिहरतिसाङ्गेति - वैदिकेतराङ्गसहितफलभक्तिस्सर्वसाधारणीति भावः -

மூ - श्रीभाष्यकारருமில் உபாயநிष्ठையை சிறிபுடைய வடித்திலும் பெரிபுடைய வடித்திலும்ருளிச் செய்து
 श्रीवैकुण्ठगद्यத்திலும் இந் நிष्ठையைச் சுருங்கக்காட்டியிருந்த நாள் प्राप्यरुचि குலையாதே வளர்ந்து
 போரும்படிக்கீடான अनुसन्धान विशेषத்தை “ततश्च प्रत्य-हमात्मोज्जीवनायैवमनुस्मरेत्” என்று
 தொடங்கி அருளிச் செய்கிறார் - இப் ப்ரபந்னுக்கு “பூசித்தும் போக்கினைப்போது” என்கிற
 अनन्यप्रयोजनமான पूजाविशेषத்தை “अथ परमैकान्तिनो भगवदाराधनप्रयोगं वक्ष्ये - भगवत्कैङ्कर्यैकरतिः
 परमैकान्तीभूत्वा” என்று தொடங்கி நியத்திலே “अत्यर्थप्रियाविरतविशदतमप्रत्यक्षरूपानुध्याने न
 ध्यायन्नासीत्” என்று அருளிச் செய்கிறார் -

(சா.தி) स्वयं फलமாக வென்றதை விவரிக்காரா - श्रीभाष्यकार, ௧௩ இत्यादि, ௧௪ இவ் உபாயநிष्ठையை,
 स्वतन्त्रप्रपन्निरूपोपायनिष्ठையை “श्रीमन्नारायणतत्र चरणार विन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये” என்ற நுளிச்
 செய்கிறார் श्रीवैकुण्ठगद्यத்திலும் சுருங்கக்காட்டி வசியமானுமந்நானாபேக்ஷயா சுருங்க மிதவடித்திலும்
 विस्तरமாக விவரித்து சொல்லுகையால்காட்டி “महाविभूते श्रीमत्तश्चरणारविन्दयुगलमनन्यात्मसञ्जीवनेन
 तद्वत्सर्वभावेन शरणमनुब्रजेत्” என்று நியத்திலே भगवदाराधनप्रारम्भத்திலே ఫలरూపధ्यानத்தை அருளிச்
 செய்தாரென்கிறார் இப் ப்ரபந்னுக்கு இत्यादि, ௧௪ पूजाविशेषத்தைத் துடங்கி என்று अन्वयம்
 नित्यशब्द, पूजोपक्रमात्पूर्वमेतन्नु शेषम् -

(சா.ஸ்வ) என்னவருளிச் செய்கிறார் श्रीभाष्यकार, ௧௩ இति । ஆனாலும் श्रीवैकुण्ठगद्यத்திலே தந் நிष्ठையைச்
 சொல்லாமல் ध्यानोक्तिக்கு गतिமெது? என்னவருளிச் செய்கிறார் श्रीवैकुण्ठेति - இப்படியாகில
 नित्यशब्द “ध्यायन्नासीत्” என்று उपायभक्ति, ௧௪ அருளிச்செய்க்குகிறோம்? என்ன அதுவும்
 फलरूपध्यान पर மென்று அருளிச்செய்கிறார் प्रपन्नனுக்கு इति - पूजाविशेषप्रयोजकत्वेन ध्यानத்தை

(சா.ப்ர) भाष्यकार, ௧௩ இत्यादि, ௧௪ - अन्यथा “अनागतानां कालसमीक्षयाप्यदृष्टं सन्तारोपायः । अशरण
 शरण्यं अनन्यशरणस्त्वत्पादारविन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये - तत्प्राप्तये च तत्पादाम्बुजद्वयप्रपत्तेरन्यत्रमे कल्पकोटि
 सहस्रेणापि साधनमस्तीति मन्यानः” इति च मितगद्ये पृथुगद्ये श्रीवैकुण्ठगद्ये च साधनान्तराभावोक्तिर्विरुद्धयेतेति
 भावः एवं स्वयं प्रयोजननिरन्तरभगवद्ध्यानस्य नित्यानुष्ठेयभगवदाराधनाङ्गतयापि प्रत्यहमनुष्ठेयत्वं
 सम्प्रदायतोऽपि सिद्धिमित्याह । இப் ப்ரபந்னுக்கு இत्यादि, ௧௪ - பூசித்தும் போக்கினைப்போது, पूजयित्वा
 च कालक्षेपमकरवामित्यर्थः । भगवच्छास्त्रे जयाख्यमहितायाम् एकोऽपि श्रूयते देवकालो -

(சா.வி) भाष्यकार, ௧௩ இति - குலையாதே विनाशं विना - வளர்ந்துபோரும் படிக்கீடான वृद्धयनुगुणं
 - नित्ये च भगवदाराधनप्रारम्भे फलभूतध्यानं भाष्यकारा अनुगृह्णिरित्याह - प्रपन्नனுக்கு इत्यादि - प्रपन्नனுக்கு
 पूजाविशेषத்தைத் துடங்கி इत्यन्वयः - பூசித்தும் போக்கினைப்போது, पूजयित्वा कालक्षेपमकरवम् । -

(சா.ச) இவ் உபாயநிष्ठையை, स्वतन्त्रप्रपन्निनिष्ठाम् । अनुसन्धान विशेषशब्देन फलरूपा भक्तिरुच्यते -
 पूजाविशेषशब्दः पञ्चरात्रा संहिता विहितपूजापरः - गद्ये ध्यानशब्देन पूजाविशेषस्य -

(सा.प्र) लोके न चापरः । पञ्चकालास्त्वयोर्दिष्टः किमेतन्मेऽत्र संशयः” इति नारदेन पृष्टे “एकस्यैव हि कालस्य वामरीयस्व नारद । अप्रभातान्निशान्तं वै पञ्चधा परिकल्पना । पृथक्कर्मवशात्कार्यनिकाला बहव स्मृताः” इति भगवतोक्ते “एककालाश्रितानां च कर्मणालक्षणं वद । परिजातैस्तु यैस्सद्यः कृतकृत्यो भवाम्यहम्” इति पुनः पृष्टे “ब्राह्मणमुहूर्तादारभ्य प्रागंशं विप्रवासरे । जपध्यानार्चनास्तोत्रैः कर्मवाक्चित्तसंयुतैः ॥ अभिगच्छेज्जगद्योनिं तच्छाभिगयनं स्मृतम् । ततः पुष्पफलादीनामर्थायार्जनाचरेत् ॥ भगवद्ध्याननिष्पत्ति कारणं प्रहरात्परम् । तदुपादानं संज्ञं वै कर्मकालवदाश्रितम् ॥ ततोऽष्टाङ्गयोगेन पूजयेत्परमेश्वरम् । साधिकं प्रहरं विप्र इज्या कालस्तु स्मृतः ॥ श्रवणं चिन्तनं व्याख्या ततः पाठसमन्विता । स्वाध्याय संज्ञं तद्विद्धि कालांशं मुनिसत्तम ॥ दिवावसाने संप्राप्ते पूजां कृत्वा समभ्यसेत् ॥ योगनिशावसाने च विश्रमेनान्तरीकृतम् ॥ पञ्चमोयोग संज्ञोऽसौ कालांशो ब्रह्मसिद्धिदः” इति भगवतोक्तेः - पाद्ये च “पञ्चकालविधिज्ञानां प्राशस्त्यं भगवन्निह । कथितं पञ्चके कालाविधयश्चापि पञ्चके “इति ब्रह्मणा पृष्टे” आद्यं कर्माभिगमनं उपादानं ततः परम् । इज्या च पञ्चात्स्वाध्यायस्ततो योगस्ततः परम् ॥ पञ्चैव विधयस्तेषां कालाः पञ्चैव ते क्रमात्” इति भगवतोक्तेस्सात्वतपौष्करयोश्चैषमेवोक्तेः । व्यासेन च - “ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय” इत्यारभ्य “अथागत्य गृहं विप्रस्समाचम्य यथा विधि । प्रज्वाल्य वह्निं विधिवत्” इत्यन्तेन प्रातर्होमपर्यन्तं पौर्वाहिक क्रियाकलापमुक्त्वा “देवादीनान्नमस्कुर्यादुपहारं निवेदयेत्” इत्यभिगमनमुक्त्वा । “उपेयादीश्वरं चापि योगक्षेमार्थं सिद्धये । साधयेद्विविधानर्थान्” इत्युपादानमुक्त्वा “ततो मध्याह्नसमये” इत्यारभ्य, “न विष्णुधनात्पुण्यं विद्यते कर्म वैदिकम् । तस्मादनादिमध्यान्तं नित्यमारधयेद्भूरिम्” । तद्विष्णोरिति मन्त्रेण सूक्तेन पुरुषेण च । नैवाभ्यां सदृशोमन्त्रो बेदेषूक्तश्चतुर्विधः । निवेदयात् स्वात्मानं विष्णावमलनेजसि” इतीज्यामुक्त्वा “भुक्तैवं सुखमास्थाय तदन्नं परिणामयेत् । इतिहास पुगणाभ्यां वेदं समुपब्रह्मयेत् “इति स्वाध्यायं चोक्त्वा” तथाक्षरेण स्वात्मानं योजयेद् ब्रह्मणीति हि । सर्वेषामेव योगानामात्मयोगः परस्मृतः । योऽनेन विधिना कुर्यात्स याति पदमक्षयम्” इति योगमप्यभिधाय “तदेतदखिलेनोक्तमहन्महवि यन्मया । ब्राह्मणानां कृत्यजातमपवर्गफलप्रदम्” इत्युक्तत्वात् दक्षेण च “प्रातरुत्थायकर्तव्यं यदिवजेन दिने दिने । तत्सर्वं संप्रवक्ष्यामि द्विजानामुपकारकम्” इत्यारभ्य “अज्ञानादथवा लोभात्यागेन पतितो भवेत् “इति नित्यनैमित्तिकत्यागे बाधकमुक्त्वा “दिवसस्याद्यभागेन कृत्यं तस्योपदिश्यते” इत्युपक्रम्य आह्वयोऽष्टधा विभागपूर्वकं “सन्ध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हस्सर्वकर्मसु । यदन्यत् कुरुते कर्म न तस्य फलभागभवेत्” इत्यन्तेन स्नानाचमनं सन्ध्या वन्दनानि यथावत्प्रतिपाद्य “देवकार्यं ततः कृत्वा गुरुमङ्गलवीक्षणम् । देवकार्यस्य सर्वस्य पूर्वाह्णस्तु विशिष्यते “इत्यभिगमनमुक्त्वा तदनन्तरं च “समित्पुष्टा (प?) कुशादीनां सकालस्समु दाहत्” -

மூ - இப்படி அனந்ய ப்ரயோஜனநிரந்தர ப்ரவதநுஸந்நாநபரிவாஹமான கைர்யத்தில ப்ரவவ்ஞாஸூக்தமுமாய், வ்யாஸதக்ஷாதிமஹிமதங்கலோடும் சந்நதமாய், “மறந்திகமும்” என்கிறபாட்டில்

(சா.தி) ஸ்வதந்ரப்ரபத்திநிஸ்தூககு ஧்யாந் ஸ்வமந்ரப்ரயோஜநமாட அந்வயிககிர தென்கரார கீழ இதன் ஸ்வய்ப்ரயோஜநத்வமும ஸர்வா஧ிகாரத்வமும எங்ஙனே? மென ஸ்வய் ப்ரயோஜநரூபபக்ஷகாலாந்நதமாக்கையால் அபி஑மநாடிகள போலே இது ஸ்வய்ப்ரயோஜநம் - ஸர்வாந்நாடிகள போலே ஸர்வா஧ிகாரமெனறும் சொல்லுகைக்காக பக்ஷகாலஸ்வரூபத்தைடம் அதனுடைய கர்தவ்யாடிகளையும் விஸ்தரேண அருளிச செடகிறார் இப்படி அனந்யப்ரயோஜநேத்யாடிபால ப்ரவதநுப்வமந்நாந பரிவாஹமான கைர்யத்தில அபி஑மநாடிகளிலெனறபடி ப்ரவவ்ஞாஸூக்தமாட இத்யாடி - காலவிபா஑விஸேபுகள

(சா.ஸ்வ) அருளிச செடதாவ்ரனறு கருத்து இப்படி ஸ்ரீபாப்யகாரா ப்ரபந்நூககு ந்த்யத்திலே பூஜாவிஸேபத்தை கர்தவ்யமாக ஸா஧ித்ததொனறு சொன்னது கூடுமா? அது உபாயாந்ரநிஸ்துன விஸயமனாரா? ப்ரபந்நூககும ஸ்வய்ப்ரயோஜந பக்திபரிவாஹகைர்ய கர்தவ்ய முண்டெனனில அந்த கைர்ய ஸந்ந்யாடிரூபமாகலாகாதோ? பூஜாவிஸேபமாக வேண்டுமா? ப்ரபந்நூககும ப்ரீதி பரிவாஹமாக பக்ஷகாலகृत்ய் வஜ்ரிபுரத்து நம: ப்ரபுதிகள ந்த்யகுகளிலே ஸா஧ிக்கைசடாலே ததந்ரதர்பூஜாவிஸேப கூடுமெனனில அதுககு மூல் முண்டோ? அதுவராகருடைய டிவ்யமூக்திமூல்மெனனில அதுககுத்தான மூல்முண்டோ? ப்ரவவ்ஞாஸூக் ப்ரமாணமெனனில காலா஑காடிவிபா஑பர வ்யாஸதக்ஷாடிஸ்மூதிவிரே஑் ப்ரஸங்கியாதோ? எனனவருளிச செடகிறார் இப்படி இதி இங்கு இந்த காரிகைகள் இப்படி ஸ்ரீபாப்யகார டிவ்யமூக்தி - இங்குனறாகில காலவிபா஑த்தை பாப்யகாரருளிச செடபடக கேட்டு “அபி஑ந்ந” என்று துடங்கி “஑மயிப்யாமிவாஸரான்” என்று -

(சா.ப்ர) இத்யுபாடநமுக்தவ “பக்ஷமே து ததாபா஑ே ஸவிபா஑ே யதாஹ்த: । பிதர்தேவ மநுப்யாணா கீடானா காபி டுஷயதே” ॥ இத்யுபக்ரம்ய ஸ்வேநைவ பூர்வத்ர “ஸந்ந்யா ஸநான ஜபே ஹோமஸ்ஸவா஧்யாயே டேவதாருநம் “இத்யுக்ததேவதாருநரூபேஜ்யாமேவ ஸவிபா஑ஸத்பேந ஸ஑்ரஹ்நோக்தவ “ இதிஹாஸ பூரணாப்யா ஷ஑் ஸபமமப்யஸேத்” இதி ஸ்வா஧்யாயமுக்தவ அ஑்மே லோகயாத்ர து” இத்யாப்ய “ஸர்வபாவவிநிர்முக்த் க்ஷேத்ரஜ் ஑்ர஑்ணி ந்யஸேத் । எத் ஧்யானம் ஑ யோ஑சு ஷேஸே ஑ந்யே ஑்ரந்நிவிஸ்தர:” இத்யந்நேந விஸ்தரேண யோ஑ஸ்யாப்யுக்தத்வா஑் பக்ஷகாலஸங்கிதப்ரபந்நிந்த்யகர்மணா ஸா஑்ர஑்ர஑வடாரா஑நத்வாவ஑மாவ் ந்த்ய் ப்ரவதஸ்ஸமர்தவ்யத்வோக்திரிதி டர்ஸயந் பரமேகாந்நிபிரபி஑மநாடி ந்த்ய கர்தவ்யதாயா ஸ்ாப்ரடாயிகத்வம் ஑ாஹ - இப்படி அநந்யேத்யாடிநா -

(சா.வி) ஧்யானஸ்ய ஸ்வய் ப்ரயோஜநததா பக்ஷகாலகர்தவ்யேபு கைர்யேபு யோ஑ரூபத்வாடவச்ய் கார்யமித்யபிப்ராபேண பக்ஷகாலஸ்வரூபத்வத்கர்தவ்ய் ஑ விஸ்தரேணாஹ - இப்படி இதி மறந்திகமு

(சா.ஸ) மானஸத்வமப்யபிப்ரேதம் । “ஹிரேகஸ்ஸடா ஧்யேய:” - “஧்யேயே நாராயணஸ்ஸடா” இத்யாடி ப்ரமாணஸி஑்ரமபிஹிதந் நிரந்தர ப்ரவதநு ஸந்நாந ஷத்பேந -

[illegible]

(सा.सं) गमनपञ्चकान्मध्यमवृत्तिविरोध्यन्याभिगमनादिपञ्चकमपि निरुद्धयत इति निरोधकमा.पि.रु.क.क.म. इत्युक्तिः। छान्निपटोपा.य इति - त्वदास्यबुद्ध्यनन्तरं त्वद्व्यतिरिक्तेषु फलनप्रस्सन् पार्श्वतो व्यवहिततथावर्तनं त्वदीय स्वामित्वनाशकमित्यर्थः कू.अ.१. आच्छादनम्. उ.अ.१.१.३. त्वद्व्यतिरिक्तं देवतान्तरं संबन्धस्तदैकान्त्यभञ्जक इति निश्चित्यान्यां देवतां न नमन्ति तं विना -

மூ - “தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையுந்தகுமே” என்றும் “ஈன்றோளிருக்க மணைநீராட்டி” என்றும் “மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வங்கொண்டாடுந் தொண்டர் பெற்றதாயிருக்க மணை வெந்நீராட்டுதிரோ மாட்டாத தகவற்றீரே” என்றும் **இत्यादிகளாலே** அருளிச் செய்தார்கள்

(சா.தி) **चतुर्मुखजनक**னுக்கனறியிலே **पुष्प**மும் **आराधन**மும் தகுமே தகுமோ ஈன்றோள், பெற்றதாய் மணையை நீராட்டுமாட்போலே இங்கு இந்த **लोक**த்தில் புதுத்தெய்வம், **कल्पितदेवतै** । தொண்டர் **शब्दादिचपल**களே பெற்றதாய் முசிததுயிருக்க மணையை வெந்நீராட்டுதிரோ செய்யமாட்டாத **कृपै** பற்றீரே **अन्ययजन** -

(சா.ஸ்வ) வேறொரு **देवतान्तर**த்தை தொழாள், **सेविया**ள் பூஜிப்பாளென்றபடி தேவன இதி - தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் தேவன, **निरुपाधिकदेवता** **भूत**னான எம்பெருமான **अस्मत्स्वामी** । **चतुर्मुखजनकास्मत्स्वामि**யான **श्रियः पतिक**கனறியிலே பூவும், **पुष्प**மும் பூசனையும் **पूजै**யும் தகுமே, தகுமோ வென்கை - ஈன்றோள் இதி - ஈன்றோளிருக்க, பெற்றதாயிருக்க மணையை நீராட்டுகிறது **लोकस्वभाव**மென்றபடி மற்று இதி । இங்கு, இந்த **लोक**த்திலே - மற்று வேறு வேறு - ஓர் புதுத்தெய்வம், **कल्पितदेवतम्** கொண்டாடும், கொண்டாடுகிறீர்களே தொண்டர், **शब्दादि विषयचपल**ரான **लौकिकजन**ங்களை பென்கை பெற்றதாயிருக்க மணை வெந்நீராட்டிடுதிரோ, மாட்டாத, செய்யமாட்டாத - **भगवत्कैङ्कर्यम्** -

(சா.ப்ர) **भगवद्भयतिरिक्तं कश्चन सेव्यत्वेन निश्चित्य बुद्धिपूर्वकं न भजेत** தேவனெம்பெருமான் **इत्यादि-** “**तं दैवतानां परमं च दैवतम्**” **इत्यादिषु देवदेवतयाभिहितादस्मत्स्वामिनश्श्रीपतेर्व्यतिरिक्तस्यापि पुष्पैरभ्यर्चनं किं योग्यम्?** **न योग्यमित्यर्थः** ஈன்றோளிருக்க **इत्यादि** - “**मातृ देवो भव**” **इति परिचरणीयतया प्रथमोपात्तमातरि विद्यमानायां तां विहायानेन मत्परिचरणं कृतमिति ज्ञानेऽप्ययोग्यविषये परिचर्यां कृत्वेत्यर्थः** । மற்றிங்கோர் **इत्यादि** । **देवतात्वेनाभिमतानां ब्रह्मरुद्रादीनायप्यागाम्यापदज्ञान पूर्वकं स्वरक्षणापेक्षायामप्यशक्तानामापदं ज्ञात्वा मात्रा गर्भरक्षणवत् स्वयमेव रक्षितवन्तं विहाय कर्मवश्यास्तानेवाराधयन्तो हे भगवद्वासा, इदं मातुरुपकार स्मरणपूर्वकं परिचरणं विहाय प्रीति वैशिष्ट्यायोग्य** -

(சா.வி) தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையும் தகுமே, **अस्मत्स्वामिनं विना पुष्पं पूजनं च अन्यस्यार्हति किमित्यर्थः** ஈன்றோளிருக்கமணைநீராட்டி ஈன்றவன், **प्रसूतायां मातरि** - இருக்க, **स्थायाम्** மணைநீராட்டு, **पीठस्य स्नपनवत्** - மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்றதாயிருக்க மணைநீராட்டுதிரோ மாட்டாத தகவற்றீரே இங்கு, **इहलोक** - மற்று, **इतोऽतिरिक्तं** - புதுத்தெய்வம், **नूतनदैवम्** - கொண்டாடும், **स्तुवन्तः** தொண்டர், **हे शब्दादिविषयचपलाः** பெற்றதாயிருக்க, **प्रसूतायां जनन्यां सत्यां** - மணை, **पीठं** வெந்நீராட்டுதிரோ **उष्णोदकेन सिञ्चति किम्** । மாட்டாத **कर्तुमशक्यां** தகவு, **कृपाम्** - ஆற்று **ब्रह्मरुद्रादीनायप्यापत्काले रक्षितवन्तं मातृतुल्यं**

(சா.ஸ) தேவன இதி - **देवदेवस्य मत्स्वामिनोविनान्यस्य पुष्पं पूजनं च योग्यं किम्** - ஈன்றோள் இதி । **प्रसूतायां स्थितायां तां परित्यज्य दारुमयमचेतनं पीठं स्नापयन्तिकिम्** - **अपेतव्यवहारायूयमित्यर्थः** மற்று இதி - **भगवन्तं विना निश्रीकं नूतनं देवं स्तुतवन्तश्शिवादि भक्ताः** -

(சா.தி) वर्जनम् इतिहाससमुच्चयத்தில் சொல்லிற்றெனகிறாா समर्पित्यादिபால - சிறுதை மறறொன்றின் திறத்த -

(சா.பு) பரிசுரணவதுஷாக ந யோய் மித்யுத: । அது “நான்ய் தேவ் நமஸ்குரியான்ய் தேவ் நிர்ரிசுயேது । நான்ய் பூசாடமாரோஹேநான்யாடயதனம் விருது” இதுயித பூமாணஜாதமநுச-த்யேயம் - சமபூரிதி । சமபூரிணா் பூத்யேகம் ஸுாஸ்பிந் விசசுரூயா் ஖ாவ ஜாபநாய சூரீய் ய: கருதி சமாதரம் ஹுயாதுபிதர ஹுயாடுபூாஹ்ணம் ஹுயாடிதிவது விபுணு் விஹாயான்ய் ஖ஜதுவிதுயாதுதிர்மாதுபிதுஹுயாடிவந்நிபிசுதுதவம்நுதரேணானுபபநுத்யுத: । ஸாடவதையடலலால ஸாதுததாது. வாக஖கவந்த் விநான்யகமபி ந ஸுூதி கௌனால விருதுமித்யுத எனனாலிலின கவிடாருனாருடாகுதய கௌருகுகிலுன, மதுதநநிர்மிதபரம஖க்யதுாமிடகாதுாநா் ஖கவந்த் விஹாயான்ய் விபயதுவன ந குரியாமிதி ஸுூரிசுதகூபுரூக்தமித்யுத: சிநுதத மறு இதுயித - மந்நசா ஖கவதுத்யிதரிசுதுவிபயதுவராஹுத்ய் பூயுஜநானுதர -

(மா.வி) கृபயா गर्भवत्स्वात्मानं संरक्षितवन्तं विहायेत्यर्थः - வாடவனைடவல்லது வாழ்த்தாது வாடி, வாగிन्द्रியம் - அவனைடவல்லது, த் வினா வாழ்த்தாது, ந ஸ்தौதி - சொன்னால விசிறமித்யஸ்யா
गाधायाम् - எந்நாவிலின கவிபாடனொருவாக்கும் தருகிலேன என மம நாவில ஜிஹாயம் | கினகன்,
मधुरकवित्वम् - டான அஹம் | ஒருவாக்கும் अन्यस्य कस्यचित् - தருகிலேன, विषयं न कुर्याम् |
சிந்தைமறறொன்றின துறத்ததலவாத தனமை தேவபிராணறிடம சிந்தை मन्मनः | மறறொன்று
भगवतोऽन्यत् -

(சா.சं) ब्रह्मण्यदेवेशं, ब्रह्मभावनानिष्ठे देवानां स्वेष्टफलप्रदम् - निरीश्वशम्, ईश्वरान्तररहितम् । जगद्गुरुम्,
जगत्पितरम् - तदुपपादक माधातारमित्यादि - आधातारं, गर्भाधातारम् - गर्भं पुरुषादिविधतया परिणमयितारम्
- तत्सुखेन बहिर्निगयितारमित्यर्थः - வாழ்ததுகை ஸ்துதிமுகேன கீர்தனம் - சிறுதை இதி -
மனமனோ஽ந்யஸ்மிந்நேகஸ்மிந்விஷயே லேசதோ஽பி சம்பந்தரहितம் - இத்த்ம் ஸ்வபாவம் -

மூ - தேவபிரானநிடம்" என்றும் "அ(வ)ருந்தேவர் மற்றுளரென்றென் மனத்திறையும் கருதேன்" என்றும்ருளிச்செய்தார் - இஸ் சமாரா஢நக்ரமங்களில் அநதிகுத்ருக்குமிக் காலங்ஙளெல்லாத்திலும் தங்களுக்கு யோ஑்யமான நத்ய நைமதிகங்ஙளாலும், சக்ஷீர்தநாதிகளாலும், சமாரா஢நாதியோ஑்யரான பரமபா஑வதர்க்கு பரதந்நராய் யதாதிகாரம் வல்ல தேவைசெய்தும் இக் கை஑்யம்மழவாதொழிடலாம் -

(சா.தீ) தல்லால தனமை சிந்தைமினுடைய த்வதந்யவஸ்துவத்யஸம்வந்நாஹத்ய மெனறபடி ஸ்வபாவத்தை வருந்தேவா இத்யாதி । நானாஸ்யணியரெனறு வருந்தேவரை வேறு சிலரை என மனஸுஸில் பூர்வபக்ஷத்வெனவம் பண்ணிடறியேபன இஸ் சமாரா஢நநாதிகுதாக்கும ப஑வத்கை஑்யஸித்திபுக்காரத்தை யருளிச செய்கிறார் இங் சமாரா஢நாதீத்யாதி .

(சா.ஸ்வ) மறறொனறின் திறத்ததல்லால தனமை ப஑வதந்யவஸ்துவத்யஸம்வந்நாஹத்யமாகிற தனமை, ஸ்வபாவத்தை தேவபிரானநிடம், சகலதேவாபுக்காரக ஸ்வாமி அறியுமெனறபடி வருந்தேவா இத்யாதி வரு, நானாஸ்யணிய னெனறு வரும, வாராநிறுசிற - தெய்வம் மற்றுளரெனறு, வேறு தேவதையுண்டெனறு மனதது, என மனஸுஸிலே இறைபும இஷதும கருதேன, பூர்வபக்ஷத்வெனாபி எண்ணெனெனறபடி - இப்படி அபி஑மநாதிபஞ்ചக் ப்ரபந்நனுக்கு கர்த்வ்யமாகையால ததந்நர்தசமாரா஢ந மும கர்த்வ்யமெனறு கருத்தது, இப்படியாகில் "஑பஸ்தபஸ்தீர்த்ஸேவாப்ர஑்யாமந்நசா஢நம் । தேவதா஑஢நம் ஑ேதி ஸ்ரீஸூத்ர பதநானி ஷத்" இத்யாதி வ஑நங்ஙளாலேயாதல அஸக்த்யாதிகளாலேயாதல, இ஑்யநதிகுத்ருக்கு தக்காலத்திலே ஸ்ரித்ர சம்பவி யாதோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இஸ் சமாரா஢நாதிகளில் இதி ।

(சா.பு) பரா஑ாமப்யாத்மானுபவபுரதானேநாபுக்காரகா ப஑வானேவ ஑ானாதி - வருந்தேவா இத்யாதி ப்ரலயாபதி க்ருதன் ஸ்வாதே நிதாய ர்ஸிதவந்ம் வி஑ாய த்வ஑்யதிரித்கானஸ்தானிவா஑ாமி து:மானு தேவானு த்வத்யஸுஷுதயா ஑ா஑ாமினா வா தேவானுமதாரா஑்யத்வென மனஸி கிஷ்டிதபி வி஑ாரயாமித்யர்த்: நனு ப஑வ஑்஑ாஸு எவ அபி஑மநாதினா த்ரேவர்திகா஑ிகாரத்வாவதே: ப்ரபந்ந ஸ்ரீஸூத்ராதினா த்ஷதிகாராபாவாதேபாமுக்ஷித்ரந்வயே ஸ்வஸுபநாஸ எவ ஸ்யாதத்யத்ரா஑ -

(சா.வி) திறத்ததல்லால தனமை, ந விஷயிகா஑ி இத்யேதத்ஸ்வபாவம் - தேவபிரான தேவநாயக: - அறியும, ஑ானாதி । வருந்தேவா மற்றுளரெனறென மனத்திறையும் கருதேன - வருந்தேவர், ஸுஷுதாடாவா஑நுக்ருதேவா: । மற்றுளர் அந்யே ஑ாஸ்ரமணியா இதி । என் மனதது, மம மனஸி । இறைபும, கதாபி - கருதேன ந ஸ்மராபி । - அநதிகுதர்க்கு ஸூத்ராதினாபி । யோ஑்யமான இதி - ஑ுரபுர்பரானுஸந்நானா஑ுத்ரஸாததவ்யதேசானுஸந்நான ஸநநத்ராத்ஷா஑்ரபுண்டா஑ரண ப஑வத்ப்ரபந்நானுஸந்நானபுஷுதலஸ்யா஑ா஑ரண ப஑வதாரா஢நாதிநத்ய நைமதிககர்மநிர்நாம சக்ஷீர்தநமாலா஑ரணதீபாராபண ப஑வந்நந்நிர்மார்ஜ நாதிபிஷ்வேத்யர்த்: - வல்ல தேவை செய்தும், சமர்த் கை஑்யம் க்ருதாபி - இழவாதொழிடலாம், நிவாரகரஹித் பவேத் - ஸித்திததி பாவ: -

(சா.ஸ) மந்நன இதி தேவதேவா ஑ானாதித்யர்த்: வரும் இதி - ஑்யானாலம்வநயோ஑்யாதேவான்யே஑ி ஸந்நிதி இஷதபி ந ஷக்ஷா கரோமித்யர்த்: - எவ் - பூத் சமாரா஢நாதிலாபா ந பரதந்நா஑ாமிதி தேபா ஸ்வய்புரயா஑ந கை஑்யபுலகை஑்யலாபா ந ஸ்யாதத்யத்ரா஑ - இஸ் சமாரா஢நாதிதி ।

மூ - இவ் அர்த்தத்தை “அராஹனானா் சர்வஸா் விஷ்ணோராஹனம் பரம் । தஸ்மாத்பரதர் ப்ரோக்தம் ததீயாராஹனம் பரம்” என்றும் “குன்றமெடுத்தபிராணடியாரோடு மொன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல் ” என்றும் “ஏற்றியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரை சாற்றியிருப்பார்தவம்” என்றும் அருளிச் செய்தார்கள்.

(சா.தி) பஹவதாத்யந்தபாரதந்யேண பஹவதாராஹனசிஹீ ப்ரமாணங்ஙகளைககாட்டுகிறார் - இவ் அர்த்தத்தை இத்யாதி - பஹவதாஹிதரை வென்றிருக்கும் பஹவதாஹிதருடைய தபஸ்ஸென்றபடி குன்றம் இத்யாதி - ஸோவர்த்நோஹாரணம் பண்ணி ஸபகாரக னானவனுடையவடிவாரோடே - ஒன்றி நின்ற, கைஹ்ய - கரணைகீபவிததுநின்ற - ஏற்றி ஸ்துதிதது தவம் தப: - கிஷ் பஹவானை சமாராஹிததவர்க்கு தத்பாரதந்யத்தைப் பார்த்து -

(சா.ஸா) இஹ கைஹ்யமிதி । அவருக்கு இதலே சமாராஹனமென்று கருதது பஹவதகைஹ்யத்தாலே பஹவத்கைஹ்யரூப சமாராஹன ஜனித பஹவத்ப்ரீதி சிஹித்குடோ? எனவருள் ச் செட்கிறார் இவ் அர்த்தத்தை இதி - தஸ்மாத், விஷ்வாராஹனாத் । பர், ததீயாஹனம், அராஹனானா் மஹ்யே பரதர் ப்ரோக்தமிதி யோஜனா - குன்றமெடுத்த ஸோவர்த்நோஹாரணம் பண்ண பிராண ஸபகாரக னான ஸ்ரீக்ஷ்ணனுடைய அடியாரோடு ஒன்றி நின்ற, கைஹ்யகரணை, கீபவிததுநின்ற ஸதகோய திவ்யஸூக்தி இத்யாதி ஸ்பஹம் - ஏற்றியிருப்பாரை, இஷ்வரனை ஸ்துதித்திருப்பாரை, வெல்லும், வென்றிருக்கும், அதிஸாயித்திருக்கும் - ஏற்றினவரை ஸ்துதிஸீல பஹவதரை சாற்றியிருப்பார் அஹ்யத்திருப்பார் தவம், தபஸ்ஸென்றபடி -

(சா.ப்ர) நவ்விபஹமனாஹந்ஸுதூணாம்பேக்திகரணைநாப்யிபஹமனாதி ஸ்வயம்ப்ரயோஜனபஹவத்கைஹ்யம் ப்ராஸு ஸக்யமித்யுக்தம் - தந்நாபபஹதே - பர்ந்யாஸானந்தர் கர்த்வ்யானா் கைவல பஹவத்ப்ரீத்யர்ததயைவ கர்த்வ்யத்வாஹாஹவதகைஹ்யஸ்ய ச பஹவத்ப்ரீத்யர்ததயாகைவல பஹவத்ப்ரீத்யர்தத்வாசிஹிதரெத்யத்ர பஹவதாராஹனஸ்யாத்யந்த பஹவத்ப்ரீதிஹேதுத்வஸ்ய “மமமஹக்தபக்தேஸு ப்ரீதிரஹ்யஹிகா பவத் । தஸ்மாந்மஹக்தபக்தாஷ்ச பூஜனீயா விஸேஸத: ॥ விஷ்ணோ: ப்ரதாஸமாகாஹக்ஷ்வைஷ்ணவானைவ தோஸ்யத்” இத்யாதி ப்ரமாணைவஹமாத்கைவல பஹவத்ப்ரீத்யர்தத்வமுபபஹத எவெதி ப்ரதர்ஸயந்நஸ்யார்தஸ்ய ஸாப்ரதாயிகத்வம் சாஹ - இவ் அர்த்தத்தை இத்யாதிநா - குன்றமெடுத்தபிராண இத்யாதிஸோவர்த்நம்ஸுஹ்யோபகுவர்த: க்ஷ்ணஸ்ய தாஸைரேக்யைந ஸ்திதைந ஸதகோபைநோக்தம் வாக்யமித்யர்த: - எக்யைந ஸ்திதிஷ்ச தக்ஷேஸத்வைந ததீயதயாந்தர்ஹாவிததி பாவ: - ஏற்றியிருப்பாரை இத்யாதி, விஸோஹிநிரஸநஸீலநர்ஸிஹ கிஹரதயாவஸ்திதிஹேதுபூதஸுகூத விஸேஸாஹாஹவதகிஹராஹேதுபூதஸுகூத -

(சா.வி) குன்றமெடுத்த பிராணடியாரோடொன்றிநின்ற ஸதகோபனுரை செயல் குன்றம், ஸோவர்த்நநிரீம் - எடுத்த, ஸஹீதவத: - பிராண, பரமோபகாரகஸ்ய ஸ்ரீக்ஷ்ணஸ்ய । அடியாரோடு, பகைஸஸஹ - ஒன்றிநின்ற, கீபிபாவைந ஸ்திதஸ்ய । ஸமஸூப்ரீயரேக்யமிதிவஹாஹவதாத்யந்தானுகூல்யைநஸ்திதஸ்ய - ஸதகோபன ஸதகோபஸ்ய - ஹரை, ஸ்ரீஸூக்தி - செயல், தரூபகைஹ்ய । பஹவத ஸேவாயாமிதம் ப்ரமாணமிதி பாவ: । ஏற்றியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச சாற்றியிருப்பார் தவம் ஏற்றியிருப்பாரைஸ்திதானு - வெல்லும் ஜயதி - நர்ஸஹஸஹ்யகிமெத்யாஹாஹாஹாஹ - மற்றவரை இதி - மற்றவரை, பஹவதிரானு -

(சா.ஸ) இவ் அர்த்தத்தை, பஹவதஸேவாயா ப்ராஹக்தபஹவத்கைஹ்யசிஹிதரூபமர்தம் -

(சா.வி) भागवतान् - சாந்தி, आराध्य - இருப்பாரை, विद्यमानानां - தவம், सुकृतम् - भगवदाराधन
हेतुभूतसुकृताद्भागवताराधनहेतुभूत सुकृतमधिकमिति भावः पूर्वं स्त्रीशूद्रादीनामपि -

மூ - அப்படியே “தஸ்மாத்சுப்ரணவ் ஸூத்ரோ மந்நாமாநி ந கீர்தயேத்” என்று மஹாபாரதத்திலும், அஷ்டாக்ஷரஜபக்ஷீணாப்
 ப்ரகृत்யேவ விதீயதே । ந ஸ்வர: ப்ரணவோ஽ஞ்ஜானி நாப்யந்யவித்யஸ்ததா । ஸ்ரீணாநு ஸூத்ராதிநாப் மந்நமாந்ரோக்திரிஷ்யதே”
 என்று நாரதீயாஹிகளிலும் “நமோ நாராயணேத்யுக்தவா ஷ்வபாக: புநரா஑மத்” என்று ஸ்ரீவராஹபுராணத்திலும்
 “வாயிநாஸ் நமோ நாரணாவேந்நு மத்தகத்திஹைக் கைகளைக் கூப்பி” என்றும் ‘நாமம் ஸொல்லில்
 நமோ நாராயணமே” என்றும் ஸொல்லுகிறபடியே திருமந்நமாகிற -

(ஸா.தீ) ஸவோபஜீவ்யமாய் ஸவாஹ்யாய் ஸிஹிக்ருமாய்ப்போலே ப்ரபந்நரெல்லாராக்ரும் ஸர்வதா
 ஸலரூப஑வதனுஸ்மரணாத்மகயோகத்துக்கு யோக்யதேயணஹெனகிறார் தஸ்மாத்சுப்ரணவமீத்யாஹிபால் இங்கு
 ஸொனன ஹ்ரண்தத்தால ஸவாஹ்யாய்மும ஸிஹம் ப்ரகृत்யேவ, ஸ்வரப்ரணவவேஹ்யரூபத: எனகை

(ஸா.ஸவா) க்ருஹையிலலையெனறஹி - ஂனாலும் ஸர்வப்ரபந்நர்களுக்கும பஹ்காலகृत்ய் கூடுமோ?
 ஸூத்ர஑ா஑வதாஹிகளுக்கு ஑வதனுஸ்மரணரூபயோகத்தில ஹிகாரமீலலையே? என்ன
 ப்ரணவஹதூர்த்தீவிநிர்முக்ருதமூலமந்நத்தில் ஹிகாரத்தாலே ஸவாஹ்யத்தில் போலே யோகத்திலும்
 ஹிகாரமுணஹெனகிறார் - அப்படியே இதி - ப்ரகृत்யேவ, ஸ்வரப்ரணவவேஹ்யரூபத: -

(ஸா.ப்ர -) நநு “஑ோமான்மத்யாந் ரஸான் ஸ்வர்தான் முக்திமப்யதிஹுர்ல஑ான் । ஸாஹயிஷ்யந்யநேநேவ மூலமந்நேந மாமகா: ।
 அநஷ்டாக்ஷர தத்வஜ்ஜைரதபஸ்தி஑ிராவூதே: । ஹுர்ஷோ஽ஹ்ஜ஑ஹ்ஹாதர்மஹ்ஹக்திமுஹ்ரபி” இத்யஹிப்ரமாணாஹ்ஷ்டாக்ஷரஜபபூர்வகமேவ
 ஑வதஹ்ஹ்யானஸ்ய விஹிதத்வாத் ஸ்ரீஸூத்ராதிநாப் மூலமந்நே஽ஹிகாரா஑வாஹ்ஹவஹ்ஹ்யானப் நோபபஹ்யத இத்யத்ராஹ -
 அப்படியே தஸ்மாஹித்யாஹிநா - வாயிநாஸ் இத்யாஹி । வாகா நமோ நாராயணேத்யுக்தவா மஸ்தகே
 ஹாஞ்ஜலிமா஑ஹ்யேத்யர்த: - நாமம் ஸொல்லில் இதி - ஑வதந்நாமி வக்தவ்யே நமோ நாராயணாயேத்யேவ । -

(ஸா.வி) யதாஹிகாரம் ஹ்யானமுக்ருதம் - தஹ்ஹக்தியோகஸ்ய த்ரேவர்திகாஹிகாரத்வாத்ருதம் ஸ஑்ஞஹ்ஹத இத்யத்ர
 தத்ப்ரணவஹதூர்த்தீரஹிதமந்நானுஸந்நாநாஹ்யுக்ருதமீத்யுபஸ்ஹரதி - அப்படியே இதி - அப்படியே, ததா -
 பஹ்காலாந்ரதர்த்யாநாவஸ்யகத்வப்ரகாரேந - நமோ நாராயணாவேந்நு மத்தகத்திஹைக் கைகளைக் கூப்பி, வாகா
 நமோ நாராயணேத்யுக்தவா । மத்தகத்திஹை மஸ்தகே - கைகளை, ஹஸ்தோ - கூப்பி, ஸ்யோக்ய - நாமம் ஸொல்லில்
 நமோ நாராயணாவேந்நும் ஸ்பஷ்டம் -

(ஸா.ஸ) ஸப்ரணவேநாஷ்டாக்ஷரேந ஑வதனுஸ்மரணாஹ்நஹிகாரிணாப் தஹ்ஹஹிகாரிணாமிவ கதம் ததஸாஹ்யஜபாஹ்ருநாஹிலா஑
 இத்யத்ராஹ - அப்படியே இதி - யதா ஑ா஑வதம் கிஹ்ஹிகாராஹெவ கेषுஹித்யாஹ்ஹகாலிக஑வத்கேஹ்ஹ்யஸிஹ்ஹி:
 ப்ரமாண஑லாத் ததா ப்ரணவாஹிவிஹுரே஑ேவ மநுநா மூலேந ஜபாஹ்நூநதாஸிஹ்ஹிரித்யர்த: । ஹதாத்தாஹிஸ்வரநிஷேஹகோ ந
 ஸ்வர இதி - கெஹித்ப்ரணவப்ரகூதி நிஷேஹ இத்யாஹு: - தஹ்ஹஹ்ஹத்ரோத்ராயணஸ்யேதி வஹ்நே அஷ்டாக்ஷரதா ஑வேஹித்வ்ஸா
 ஸ்வாஸ்யாத்ஸ஑ிந்ஹுக்ருப்ரணவ ப்ரகூதேரபி ஸூரி஑ிஹ்ஹிஷிகேஸ்ஹ் ஸர்வாஹிகாரேஸு ப்ர஑ந்ஹேஸு ப்ரயோகாத் । அந்யவித்ய:, ஃஸ்யாஹ்யோ
 வ்யாஸாஹ்யஸ்ஹ் - மத்தகத்திஹை மஸ்தகோபரி - ஸூத்ராஹெரபி ஑வதனுஸ்மரணாந்வயே அபஸூத்ரநயவிரோஹ் பரிஹர்ந்
 ஷரணவரணரூபோபாய -

மூ - எட்டுக்கண்ணான கரும்பிலே வோபற்றும் தலையாடையும் கழிந்தால் நடுவுள்ள அங்
 சர்ப்பாபிவ்யமாகிறாப்போலே ப்ரபுத்திநிஷ்டரெல்லார்க்கும் சர்வகாலத்திலும் ப்ரஹ்ம-தனுஸ்மரணசத்துக்கு
 விரோதமில்லை சபரிகரமான விலக்ஷணபக்தியோகமாகிலிரே சிலர்க்கு விரோதமுள்ளது -
 ள்ணமாத்திரசாஹ்யமான ப்ரபுதனம் சித்தமானவளவிலும் “த்யேயமர்த்தானுஸந்தானே ஸஹ ஸதேவம் வக்தா” என்று
 ஶரண்யனருளிச்செய்தானிறே - ஆகையால் “த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா” என்றதும் யதாஹிகாரம் சிலர்க்கு
 உபாயமாகவும் சிலர்க்கு ஫லமாகவும் கொள்ளுகையாலிது ஸ்வதந்ர-ப்ரபுத்திக்கு விருத்தமன்று -

(சா.தி) கண கணு, பர்வம் । லோபந்ரு, மூலபாக: - தலையாடை அப்ரபாக: - ப்ரணவரஹித்யே ப்ரமாணம்
 மஹாபாகத்வசனம் । ஸ்வரஹித்யே நாரதீயாதிகள சர்வவிஷயத்யேவாரஹவசனம் - லாபினால் இத்யாதி சர்வப்ரமாணம்।
 இந்த அநுஸ்மரணரூபயோகம் சாஹனபக்தி யோகாதிவிலக்ஷணமெனகிறார் சபரிகரமான இத்யாதிபால் இந்த
 அநுஸ்மரணமுபாயமனறென்னுமிட ததுக்கு ஶரண்யோகிடம் ப்ரமாணமெனகிறார் - ள்ணமாத்திரசாஹ்யேதி - உக்தமான
 பர்மப்ரகூதார்த்தத்தை நி஑மிக்கிறார் ஆகையால் இத்யாதி - அபி஑மனாதிகள லோலே

(சா.ஸ்ர) கண கணு, லோபந்ரு, மூலபாக: - தலையாடை அப்ரபாக: - இடபிடபாகில ஶூத்ராதி஑களுக்கு
 அஹிகாரமில்லையெனகிற அஹிகரணம் விரோத்யாதோ? எனனவருளிச் செய்துகிறார் சபரிகரேதி ।
 ப்ரணவரஹிதமூலமந்ரத்தில் லோலே பரிகரஹித ப்ரஹ்மதனுஸந்தானத்திலும் அஹிகாரமுணடென்று கருத்து
 இடபிடபி விரோதமில்லையென்று சொன்னது கூடுமோ? கூதோபாயனான விவனாக்கும் ப்ரஹ்மதனுஸ்மரணம்
 கர்தவ்யமோ? அதுக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? எனனவருளிச் செய்துகிறார் - ள்ணேதி - உபஸஹரிககிறார்
 ஆகையால் இதி -

(சா.ப்ர) ப்ரஹ்மதனு ப்ரஹ்மஸ்மரணத்திற்கும் விரோதமில்லை இதி - ப்ரணவசுதுரீஹிதமூலமந்ரரூபவாக்யேன
 ப்ரஹ்மதனுப்ரஹ்மஸ்ய ததனுஸந்தானரூபநிர்ந்தரஸ்மரணஸ்ய சோபபந்ரத்வாத் ஸ்ரீஶூத்ராதிநா தாத்ரானுப்ரஹ்மஸ்ய ந
 காப்யநுபபநிர்ந்தர்த்: - விரோதஸ்தஹி க்ருத்ரேயத்ராஹ - சபரிகரேதி । த்யேயப்ரதிபா஑தயாபி ப்ரஹ்மதனிரந்தரத்யானஸ்ய
 ப்ரஹ்மதேவோக்த்யாத்ரத்யேயஸ்ய ச சர்வாஹிகாரத்வாத்ரஸர்வோ ப்ரஹ்மத்யானம் ஸம்ப்ரஹ்மத்யேவேதி ப்ரதர்சயந் ஸர்வோ சர்வதா
 சாமான்யதோ ப்ரஹ்மத்யான கர்தவ்யதாபோதகஸ்ய பக்தப்ரபந்ரயோஸாஹனத்வ஫லத்வவிஸேஷே உபஸஹாரந்ரகோ஑ிபி விரோத
 இத்யாஹ - ள்ணமாத்திரசாஹ்யமான இத்யாதிநா - நத்ரேவம் ப்ரபந்ரேப்யவஸ்யம் பக்தேநுஸ்தேயத்ரே பக்தே ப்ரபந்ரே ச பக்தோ:
 ப்ரபந்ரஸாஹ்யத்ரவிஸேஷாதுபயோரஹிகாரிணோ: ப்ரபந்ரேவ ஸ்வதந்ரேண மோக்ஷசாஹனம்த்யே஑்ரிகார்யம் -

(சா.வி) எட்டுக்கண்ணான கரும்பின், அ஑்ரந்ரிகேஷுதடண்டஸ்ய - லோபந்ரையம், மூலபாக: -
 தலையாடையும், அப்ரபாக: - ப்ரபாணி ச கழிந்தால், ஑்நேதி சேத் - த்யானஸ்ய சர்வசாஹாரண்யரூபபர்ம
 ப்ரகூதார்த்தமுபஸஹரதி - ஆகையால் இதி - நநு ஑ீதாபாப்யே “சர்வதர்மான” இத்யஸ்ய அ஑்ரப்ரபந்ரவிதபரதயா-

(சா.ஸ) சித்திமதா கிமநேன த்யானாபிதானஸ்மரணேநேதி ஶ஑்ராமபி ஑஑்ரஸ்த ப்ரஹ்மததுத்யேவ பரிஹரதி -
 சபரிகரேத்யாதிநா - “த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா” இத்யாதேரகிஷ்நே ஫லபக்திமாதாய பர்யவசானாந் கதாஷ்ரிதபி
 ஸ்வரூபவிருத்தாபக்திர்த்யுபஸஹரதி - ஆகையால் இதி । பாப்யகூத்ரிஷ் ச ஫லபக்த்யாவஸ்யகத்ரோக்தே: -

(सा.सं) यथा भक्तेः फलभावः - साधनभावश्च - एवं प्रपत्तेस्स्वतन्त्रभावोऽङ्गभावश्चेत्ययमप्यर्थो
भाष्यकृद्भिरेव निर्णीत इत्याह ॥ प्रपत्तीति -

(सा.सं) अधिकार्यन्तरशब्दस्सकिञ्चनार्थकः तेन नतद्विरोधोऽमीत्यर्थः यथास्थानमिति -
नमश्शब्दशरणशब्दमामहं शब्देष्वित्यर्थः -

இப்படி இவ் அதிகாரத்தில் ப்ரபத்தியின் சர்வாதிக்காரத்வமும் விஸ்வாசாதிகள அங்ஜிபயன்று நிஷேபமே அங்ஜி மெனனுமிடமும், மற்றுமுண்டான ஸாங்காவிஸேஷபரிஹாரங்களும், பக்த்யாதிகளுக்கது ஸ்வரூப்விரு஢்த்வா திஸாங்காபரிஹாரமும் ஸ்வரக்ஷணार्थவ்யாபார் விஹிதமெனனுமிடமும், விஹிதத்வா஢்திப்ரபத்தி களிர்ணடும் யதாதிக்கார் பரிஶ்ரா஢்யங்களைன்றும், பக்தியும் ஆச்சார்யரூபிரிஶ்ரீதமென்றும், கலியுகத்திலும்

(சா.சं) வரிககிணற இதி - யாவரையென்று மறைபதனில், “யமேவैष” இதி ஸ்ருதௌ । வரிககிணறனன் பரன், “பிரியதம எவஹி” இதி பாஷ்யோக்தவித்யா மோக்ஷயிஷ்யாமிதி வரணம் கர்துமுத்யுக்த: அஸ்மத்ஸ்வாமி புருஷ: । விரிககிணறதும் இதி ।

மூ - தாரகணார் தகவாற்றுகிக்கின்றனமே || 31 ||

तत्तद्वैतुक हेतुके -

(சா.பி) தாரகணார் தகவால், சர்வந்தியாமிடைய சஸாரதாரகணான ஸ்ரீய:பதிபிணுடைய தகவால் மூல்யோபாயதயா அறுதயிட்ட குபைடை அவலமய்ய இதுதலுடைய ப்ரதானதான உஜ்ஜ்வலோபாய மென்று அநுசந்திதது தரிகசு ன்றனமே விஸ்வாஸதது நிர்ஹாரதார துணைதாரகணானகை 31.

இவ்வர்த்த நமககு அாசார்யஸார்வபுமரால் உபதேஸிக்கப்பட்டதெனகிறார் தநத்வைதுகே ததத்வைதுகே, அவ்வோ ஸுஸ்கதார்த்திகாரான வைநண்டிகரால் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட

(சா.ஸா) தாரகணார சஸாரதாரகணான ஸரண்யுதரைய தகவால் குபைடனால தர்சகின்றனம. உஜ்ஜ்வலானானொடொனாபடி பரமஸுப வரணாயை, ப்ராதரூபபந்ர ஸாந்ரப்ரபாந்ரபய்யஜாவஸாபாநை பாகைடாலே ஸிட்ஹோபாயவஸாஸ்கரணதாரா ஸக்திப்ரபந்திகரே மோஸோபாயததெனறு சகசது 31.

இப்படி பூர்வபஸுஸ்தயுத்திகளைட பரஹரிதது ஸக்திப்ரபந்திகர மோஸஸாபநஙகென்று ஸாபிததது கூடுமோ? தோஸ்யதிகயுத்திமாந்கள ஸபாவிராட உத்தார்த்தகதை நிராகரியாராகனோ? ஆகையால் உத்தவ்யவஸ்யை கூடுமோ? என்கிற ஸஜ்ஜைபட் பரஹரிததுகொண்டி அபிகாரார்த்தகதை ஸலோகததாலே ஸஜ்ஜஹிககிறார தததததி - ஹேதுஸிவாதிகதார: ஹேதுகா: - தந ஹேதுகா: தததததுகா: | த எவ ஹேதவோயஸ்திந் தததத்வைதுக ஹேதுகே, தததததி ப்ரவர்த்தித இந்யர்த்த: |

(சா.ப்ர) ஸமர்வாதரதயாவகதஸ்ய ஸகவத: | தாரகணார சஸாரதாரகஸ்ய - தகவால் குபயா - யாதூஸ்திகஸுகூதஜாயமானகடாஸப்ரபுதிஸாபநாநுஸாபந கைஜூய்ரபாபநபயந்தஸ்ய ஸகவத்குபாமூலமதி ஸாவ: தரிககின்றனமே துதா ஸவேய - கைஜூய் ப்ரதிஸ்திதா ஸவேயேத்யர்த்த: || 32 ||

उक्तप्रकारेण साध्योपायशोधकत्वं स्वस्याचार्यकृपालब्धमित्याह तत्तदित्यादिन । -

(சா.வி) லோகாந் தாராயத: - தாரகணார், தாரகஸ்ய - தகவால், குபயா - தரிககின்றனமே ஸ்திரப்ரதிஸ்திதா அஹம் - ஸாஸூக்த ஸ்வாபிகாராநுபுண ப்ரபந்திமாரிமவலமய்ய ஸகவத்குபாவிஸயஸூதா நிர்ஹார அஹுமேத்யர்த்த: || 33 ||

साध्योपायशोधनसामर्थ्यमस्माकमाचार्यकृपालब्धमित्याह - तत्तद्वैतुकेति - केवलहेतुभिर्व्यवहरन्तीति हेतुका: ते ते तत्तद्वैतुका: - शुष्कतार्किका: हेतु: कल्पनाकारण -

(சா.ஸ) ஸிட்ஹோபாயு யேந கேந ப்ரகரேண நிர்ணயா - லோகாந் தாரயதஸஸாராநவ தாரகஸ்ய வ்யாஜவிஸேஸப்ரஸவயா குபயைவ ப்ரலஸஸங்கய விநா ப்ராபதையா அஹம்ஸாஸ்யோபோரதவயா குபயைவ ஸிட்ஹோபாயே ப்ரதிஸ்திதா அஹுமேத்யர்த்த: || 34 ||

நநு ஸிட்ஹோபாயஸஸர்வஜத்வாஸர்வ ஸக்தித்வாஸஹஜ மூஹ்வாஸ்தேஸிந்வாஸ்த ஷேஸஸூதாந் ஸ்வயமந்யநிரபேக எவ ரகதி - ஸாபேகத்வே ஸஹஜஸோஹாஸ்துஸ்தி: - ஸிட்ஹோபாய ப்ராபாந்யஸ்வாநந்யயோஸ்ஜ்ஜஸவேத்யாதி யுத்திஜால நிராகரணாஸமஸ்ததாஜதே ஸிட்ஹோபாய விஸயக விஸுதாஸயவிஸுரோதயா கி ஸாஸ்யோபாயாஸ்யயா ப்ரபதேத்யதாஹ ததததி | தததத்வைதுகா:, -

मू - कृतधियस्तर्केन्द्रजालक्रमे बिभ्राणाकथकप्रधानगणने निष्ठांकनिष्ठाश्रयाम् ।

(सा.दी) तर्केन्द्रजालक्रमे, तर्का एव इन्द्रजालक्रमः - तस्मिन्निन्द्रजालीयविद्यायाः कृतधियः, शिक्षितबुद्धयः - अनेन परमर्मज्ञत्वा तत्परैरक्षोभ्यत्व सूच्यते - अत एव कथकप्रधानगणने, तार्किकाग्रेसरगणनायां - कनिष्ठा श्रया निष्ठां बिभ्राणाः, कनिष्ठिका श्रया नियमेन स्थिति धारयन्तः - कनिष्ठिकया प्रथमगणिततयाश्रयन्तः எணறுபடி இதனால் परव्यामोहनिवर्तनसामर्थ्य சொல்லிற்று

(सा.स्वा) तर्केन्द्रजालक्रमे, कुतर्केन्द्रजालविद्यायाम् । कृतधियः, शिक्षितधियः । परमर्मज्ञा इत्यर्थः कथकप्रधानगणने, एते कथकाः प्रधाना इयन्त इत्यङ्गल्यागणनाया कनिष्ठाङ्गल्याश्रया निष्ठा बिभ्राणाः - अङ्गल्यागणनायाः कनिष्ठाङ्गल्युपक्रमत्वादिति भावः - इतोऽप्याधिकास्तार्किकाः न सभाव्यन्त इति भावः - न केवल तर्कमात्रेण सर्वार्थसाधनक्षमाः । अपि तु ततोऽपि -

(सा.प्र) प्रपत्तेरपि साधनत्वाङ्गीकारे साधनैक्यविरोधप्रसङ्गः - भगवतः प्रपत्ति साध्यप्रसादवत्त्वाङ्गीकारे सिद्धत्वविरोधः - स्वाभिप्रायज्ञापनफलक गोप्तृत्ववरणाङ्गक प्रपत्तिमापेक्षत्वे उपायस्य सर्वज्ञत्वविरोधः - प्रपत्तिरूपो पाधिसापेक्षत्वे निरुपाधिकपरदुःखनिराचिकीर्षरूपनिरवधिक कारुण्यवैशिष्ट्यविरोधः - सहकारित्वाङ्गीकारे तदभावे कार्योत्पादना शक्तेस्सर्वशक्तित्वविरोधः - पूर्णत्वविरोधः नैरपेक्ष्यविरोधश्चेत्यादि तत्तद्वेत्त्वबलम्बनेन व्यवहारात् - तेने वादिनस्तत्तद्वैतुकाः, ते हेतुः कारण यस्य क्रमस्य तस्मिन्तर्का एवेन्द्रजालानि । इन्द्रजालवद्विपरीत ज्ञानजनकास्तर्काः - तेषा क्रमः, स्वरूपस्वभाव भेदः - तस्मिन् कृतधियः, शिक्षितबुद्धयः - परव्यामोहजनक कुतर्कप्रयोगे तन्निवर्तकतर्क प्रयोगे च प्रवीणा इत्यर्थः - अत एव कनिष्ठा ङ्गुलिनिष्ठां कथकेषु प्रधानाना परिगणनायां निष्ठां, निर्णयाग्रगव्यतामित्यर्थः - बिभ्राणाः, येषु प्रधानतया परिगणितेष्वन्यस्य प्राधान्येन परिगणनमयोग्यं तादृशा इत्यर्थः कथकाग्रगण्या इति भावः - एवमप्रतिष्ठितकुतर्क निकर करम्बितमनस्कत्वे -

(सा.वि) यस्मिंस्तस्मिंस्तथोक्ते - तर्का एवेन्द्रजाल तस्य क्रमे रीतौ प्रत्यक्षादि प्रमाणसिद्धार्थान्यथाकरणापूर्वकत्वादि सादृश्यादिन्द्रजालत्वरूपणम् । कृतधियः, शिक्षितबुद्धयः - अत एव कनिष्ठां कनिष्ठाङ्गुलि राश्रयो गणन साधनं यस्यास्ता तथोक्तम् - कथक प्रधानाना, कथकाग्रेसराणाङ्गणनेनिष्ठां स्थितिम्, बिभ्राणाः, कथकाग्रेसराणा गणनाप्रसङ्गे प्रथम गव्यमाना इत्यर्थः - हेतुककल्पिततर्केन्द्रजाल -

(सा.स) तत्तत्केवलतार्किकाः । तद्वैतुके, तैः कल्पिते - तर्करूपव्यामोहक विद्याविशेषे इन्द्रजालाख्यव्यामोहकस्य क्रम इव क्रमो यस्य तर्कस्य - तादृशतर्केन्द्रजालक्रमे । कृतधियः, शिक्षितबुद्धयः - निग्रहस्थानादिना जल्प वितण्डादिनिरसनकुशला इति यावत् - अथ “नवयं कवयस्तु” इत्युक्तवैभवमाह । बिभ्राणा इति - वावदूक प्रधानविषयिण्या गणनाया प्रसक्ताया कनिष्ठाश्रयां निष्ठाम् - नियमेन अग्रगव्यतावैभवं बिभ्राणास्तद्वन्तः - अथ शास्त्रान्तरपरिश्रमाय तद्वद्विचलनापादक मनः कालुष्यविधुराश्चेत्याह । -

मू - अध्यात्म श्रुतिसंप्रदायकतकैरद्धाविशुद्धाशयास्सिद्धोपायवशि(शी) क्रियामिति हि नत्साध्यां -
 (सा.दी) किञ्च, अध्यात्मेत्वादि - अध्यात्मश्रुतयः, उपनिषदः - तत्संप्रदाया, तामामविच्छिन्नोपदेशाः
 - त एव कतकबीजानि । तैरद्धा, निश्चयेन - विशुद्धाशयाः, अपार्थरूप पङ्कुरहितचित्ताः ।
 वेदान्तसाम्राज्य सार्वभौमाः । ॐ ॥ मत्संप्रदाय सिद्धि सूचिनै । सिद्धोपायस्य, श्रियः पत्युः -
 वशीकरणरूपा - साध्या, साध्योपाय भूताम् - प्रपत्तिम् । इति, ॐ ॥ अधिकारकृतीं ॐ ॥

(सा.स्वा) प्रबलप्रमाणभूत श्रुत्यन्तसंप्रदायतोपायाह - अध्यात्मेति - अध्यात्म श्रुतयः, उपनिषदः
 - तामां संप्रदायाः अविच्छिन्नोपदेशाः तएव कतकबीजानि । तैरद्धा, सयन्निशुद्धः आशयः-
 येषां ते समीचीनतर्कानुगृहीतोपनिषत्संप्रदाय रूपदृढतर प्रमाणनिर्मलाकृतान्तः करणा इति यावत्
 - साध्या, साध्यरूपा - सिद्धोपाय वशीक्रिया, भक्तिप्रपत्तिरूपाम् - इति, उक्तप्रकारेण -
 अस्मिन्नधिकारे उपपादित प्रकारेण - नः, अस्मान् -

(सा.प्र) कस्याप्यर्थस्य तत्त्वव्यवस्थान स्यादित्यत्राह - अध्यात्मेति - पूर्वोक्तानां सत्तर्कत्वे भक्तेरपि
 साधनत्वाभाव प्रसङ्गः । भक्तिप्रपत्तिप्रसाद्यत्वप्रापक प्रमाण विरोधः - “अप्रार्थितो न गोपायेत्”
 इत्यादि विरोधः, भक्तिप्रपत्तिविधिवैयर्थ्यं प्रसङ्गः । पूर्वोक्तयुक्तीनां स्वव्याप्तिप्रदर्शनस्थलाभावेन
 व्याप्तिशून्यत्वम्-भक्ति प्रपत्त्यनङ्गीकारे वैषम्यनैर्घव्यप्रसङ्ग इत्यादि तर्कानुगृहीताध्यात्मश्रुत्यर्थानां
 संप्रदायतत्त्वव्यवस्थायामेव जलस्य कल्मषक्षेदक कतकवन्मर्तानां कल्मषक्षेदक मिति भावः । एव
 भूतवादिहसाम्बुदाचार्या वेदान्ताचार्याणामाचार्याः उक्तप्रकारेण शोधित सिद्धोपाय वशीकरणसाधन
 साध्योपायं -

(सा.वि) शिक्षितवृद्धानां कथं तत्त्वापदेशयोग्यत्वमित्यत्राह - अध्यात्मेति - अध्यात्मश्रुतयः, उपनिषदः
 - संप्रदायाः, अविच्छिन्नोपदेशपरम्पराः - त एव कतकबीजानि - तैरद्धा, याथार्थ्येन । विशुद्धाशयाः,
 परिशुद्धचित्ताः - परिकल्पितकुतर्क पङ्कजनिताकालुष्ये सत्यपि श्रुतिसंप्रदायै स्तत्कालुष्यनिवर्तनं समर्था
 इति भावः । परिकुतर्काणां प्रति तर्ककल्पनेन निवारणसामर्थ्यद्योतनाय कथकप्रधानेत्यादि विशेषणम् ।
 एतादृशा अस्मदाचार्याः- साध्याम्, अनुष्ठेयस्वरूपां - सिद्धोपायवशीक्रिया, सिद्धोपायवशीकरणसाधन-
 शरणागतम् । समध्यापयन्, सयगध्यापितवन्तः - “इन्द्रध्याने” इत्यस्मादधिपूर्वाणिचि क्रिञ्जनाणा-
 वित्याकारादेशे आतिहोत्यादिना पुगागमे लङि प्रथमपुरुष बहुवचनं क्रियाफलक्रियाफलस्य कर्तृ
 गामित्वं विवक्षायामपि बुध्यध्वनशजनेति परस्मैपदम् -

बुद्धिसौकर्याय सारदापिकायामुक्ताधिकारार्थसङ्ग्रहकारिका लिख्यन्ते - प्रपत्तेर्वैदिकत्वेऽपि -

(सा.सं) अध्यात्मेति - आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्ता श्रुतयः तत्तद्वृत्तरूपदेशरूपसंप्रदायाश्च ता एव
 कतकबीजानि निजावस्थानिमनः प्रपन्नतापादकानि - तैः अद्धा - नितरा, विशुद्धाशयाः - निरस्तमना
 मालिन्यादि महाचार्याः - साध्या, कृतिसाध्यां प्रपत्ति रूपाम् । सिद्धोपायभूतपरमपुरुषवशीक्रियात्वे
 न हि एतदधिकार निर्धारितक्रमेण -

(सा.वि)

सर्ववर्णाधिकारता । विश्वासप्रार्थना चात्मरक्षाभरसमर्पणे ॥ १ ॥
 पर्यवस्यत्यतश्शास्त्रे न्यासोऽङ्ग्येव विधीयते । अङ्गपञ्चकसपन्नं रक्षाभरसमर्पणम् ॥ २ ॥
 प्रपत्तिशास्त्रविहितं सर्वदेशिकसंमतम् । न स्वरूपविरुद्धत्वं भक्त्यादेर्विहितत्वतः ॥ ३ ॥
 नाहङ्कारादिगर्भत्वमस्य शास्त्रेषु कथ्यते । न शेषता विरुद्धत्व पारतन्त्र्यविरोधिते ॥ ४ ॥
 शेषत्व पारतन्त्र्यं च मुक्तावपिच विश्रुतम् । न चैकान्त्यविरुद्धत्वं श्रीशसराधनतत्त्वतः ॥ ५ ॥
 प्राप्यानुरूपताभावो नान्येषा युक्तिगोचरः । शास्त्रादेवावसेयातो भक्तिः प्राप्योचिता मता ॥ ६ ॥
 परमर्षिगृहीतत्वान्नैवाचार्यबहिष्कृता । कलौ निषेधो नैवास्यास्तदशक्तेर्विरुध्यते ॥ ७ ॥
 संभावितस्वभावत्व नाङ्गानां विहितत्वतः । संभावितत्वे चाङ्गवनां विश्वासेऽप्येनदापनेत् ॥ ८ ॥
 विश्वासतारतम्यस्य संभवाल्लोकशास्त्रयोः । महानेवहि विश्वासः प्रपत्तेरङ्गमिष्यते ॥ ९ ॥
 तत्काले मन्दविश्वासानपि श्रीशोऽधिकारिणः । क्रमेण पूर्णविश्वासान्कृत्वापाति दयानिधिः ॥ १० ॥
 उपायान्तरभक्त्यादि विलम्बक्षमता फले । व्यासादेर्भजनेहेतुर्न विश्वासादिशून्यता ॥ ११ ॥
 क्वचित्प्रपन्ने भगवत्साक्षात्कारादि दृश्यते । न्यासे सङ्गल्पवैषम्यात्प्रारब्ध सकृतात्पुरा ॥ १२ ॥
 केचिद् दृष्टफलासिद्ध्या न्यासेसुविहिते फले । कर्म कर्त्रादि वैगुण्यात्फलासिद्धिर्हि सर्वतः ॥ १३ ॥
 विरुद्धफलहेतुत्व मभिसन्धिवशाद्भवेत् । एकस्य राज्ञि तादव्यजम्बीरफलनीतितः ॥ १४ ॥
 प्रवृत्तिधर्मो स्तोभक्ति प्रपत्तीकामकामिनाम् । निवृत्तिधर्मो तावेव भगच्चरणार्भिनाम् ॥ १५ ॥
 आवृत्त्यनावृत्तिवशाद्विषमावपि तावुभौ । मोक्षैकफलदौ स्यातामधिकारि विशेषतः ॥ १६ ॥
 उपायफलयोरेक रूपत्वेऽपि प्रपन्नयोः । फले विलबाविलम्बौ त्वरायास्तारतम्यतः ॥ १७ ॥
 साध्योपाय प्रपन्नो यस्सिद्धोपायः फलप्रदः । तत्सिद्धसाध्ययोः कार्यं फलं शास्त्रेषु वर्ण्यते ॥ १८ ॥
 हरिरेकस्सदा ध्येय इत्याद्युक्त्यनुसारतः । अङ्गप्रपत्तिपरतां श्लोकस्याहर्न तन्मतम् ॥ १९ ॥
 हरिरेकस्सदा ध्येय इत्यादिर्हि विधीयते । स्वतन्त्रन्यासनिष्ठस्य फलरूपमुपासनम् ॥ २० ॥
 कैङ्कर्ये क्रियमाणेतु ख्यातिलाभविवर्जितः । प्रयोजनान्तरानिच्छुर्मोक्षं चापि फलं त्यजेत् ॥ २१ ॥
 स्वयं प्रयोजनत्वेन मुक्तवत्सर्वमाचरेत् । अत्याभिगमनं त्याज्यं तयान्यार्थप्रवृत्तयः ॥ २२ ॥
 अन्यपूजान्यकीर्तिश्च त्याज्यमन्यविचिन्तनम् । एतेषां विनिवृत्त्यर्थं हरावभिगमादिकम् ॥ २३ ॥
 विधीयतेऽस्य शास्त्रेषु कालेषूक्तेषु पञ्चसु । अनर्हणामपि नृणां देवाभिगमनादिषु ॥ २४ ॥
 स्वयोग्य नित्यकृत्यैर्वा स्थितिश्शुश्रूषयापि वा । विलक्षणो भक्तियोगस्त्री शूद्राणां निषिध्यते ॥ २५ ॥
 सर्वेषां सर्वदा कार्यो देहानुस्मृतिलक्षणः । क्लेशानां च क्षयकरं योगादन्यं न विद्यते ॥ २६ ॥

मू - समध्यापयन् ॥ ५४ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य

कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे साध्योपायशोधनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) प्रकारத்திலே நமமை சமத்யாபயந், ஒதிவித்தநாதசெனையக. 54

॥ इति श्रीसारदीपिकायां साध्योपायशोधनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(सा.स्वा) समध्यापयन्, सयगध्यापयन् - सत्तर्कानुगृहीतदृढतरप्रमाणनिर्मलीकृत निस्समाभ्यधिक सदाचार्योपदेशपरम्परा गततया उक्तप्रकार एव प्रामाणिकः । नतु संप्रदायां तरस्थोन्नीतप्रकार इति भावः ॥ ५४ ॥

॥ इति श्रीमदुत्तरसारास्वादित्या साध्योपाय शोधनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(सा.प्र) वेदान्ताचार्याणामध्यापयन्नित्यर्थः - अध्यापयन्नित्यनेन तदुक्तप्रकार एवात्र न्यूनाधिकभावाभाविनोक्त इति ज्ञाप्यते - पूजायां बहुवचनम् ॥ ५५ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकाया साध्योपायशोधनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(सा.वि) इत्यादिषु प्रपन्नेभ्य इतरत्रनियम्यत इति ॥ ५४ ॥

॥ इति श्रीसारविवरिण्यां साध्योपायशोधनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(सा.सं) समध्यापयन्, समीचीनोपदेशैरस्मानशिक्षयन् ॥ ५४ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिका सङ्ग्रहे साध्योपायशोधनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

॥ श्रियै नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ प्रभावव्यवस्थाधिकारः ॥

मू - स्वरूपं -

(सा.दी) अथोपाय प्रभावव्यवस्थाधिकारः - उपायप्रभावव्यवस्थैः शास्त्रमर्यादितैः अतिक्रमिष्यत्तु वर्णिककट्टल उपायप्रभावத்தை शास्त्र மரியாதைய व्यवस्थाபிக்கை எங்ஙனெனென்னில சில ப்ரபவாககு உபாயப்ரபவத்தால ஜானி டோமென்று மஸ்காரஹேதுவ்ரதாதிசய சொல்லுவார்கள் அத்தை யதாஸாஸ்த்ரமாக ஸ்தாபிக்கை - ஸ்லா஑்யதாபர்யந்தமே உபாயப்ரபவஜநிதாதிசயம் - வர்ணமஹூரபர்யந்தமென்று என்று வ்யவஸ்தை சொல்லுகிறது அத்ல ஈந்த ப்ரபாவவ்யவஸ்தை ஸ்லோகென டர்ஸிப்பிக்கிறார் - **स्वरूपमिति -**

(सा.स्वा) किला भगवत्समाश्रयणतथाऽले शूद्रत्वजाति कृत्वाऽन्य ब्राह्मण्य मुण्डादिमन्त्रे शास्त्रकृते अतिक्रमिष्यत्तु भागवतप्रभावः सोऽल्लुकिरुणाकन किला भागवतप्रभाववचन सर्वमतिवादमन्त्रे भागवतप्रभावकृतेककृतेऽपि निःशेषाऽपि नान्य इति प्रसिद्धाऽर्थान्शामनभागवतः जातिव्यवस्थादिकन सोऽनन्तः कृत्वाऽन्य इति स्थिरीकरण भागवतभूतधित्ति सोऽनन्तः शङ्कैकन परिहरिककट्टेकोऽलि शास्त्रकृते अतिक्रमिष्यत्तुः सोऽल्लुमलं पण्णुकैः प्रभावव्यवस्थैः एन्नुम. प्रभावத்தைக்குறைய நினைபாமல் ஸாஸ்த்ர சொல்லுகிற மட்டிலே நிறுக்ககை ப்ரபாவரஸீமென்று விபஜித்து ப்ரதம் இந்த அதிகாரத்தாலே ப்ரபாவவ்யவஸ்தை நிரூபிக்கக கடவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸ்லோகத்தாலே சங்ஹிக்கிறார் - **स्वरूपमिति**

(सा.प्र) एवं सिद्धसाध्यभेद भिन्नोपाय विषयव्यामोह निवर्तनपूर्वकमुपाय प्रतिष्ठाप्य तत्साध्यप्रभाव-
प्रतिष्ठापनाय प्रभावविषयव्यामोहं निवर्तयितुं भगवत्स्वरूपादाविवोपाय साध्यप्रभावेऽपि
श्रुतिस्मृत्यादिषु यावत्प्रतिपन्नं तावदेवाङ्गीकार्यमित्यभिप्रयन्नाह । स्वरूपं यदित्यादिना -

(सा.वि) एवं सिद्धोपायसाध्योपायव्यामोह निवर्तनपूर्वकमुपाय प्रतिष्ठाप्य तत्साध्यप्रभावविषयव्या-
मोहनिवर्तनं अतिप्रसङ्गं निराकृत्य श्रुत्याद्यनुबोधेन प्रभाव व्यवस्थापयितुं प्रभावव्यवस्थाधिकारमारिप्सुः
प्रथमं श्लोकेन सङ्गृह्णाति - स्वरूपं यद्यादृगिति -

(सा.स) इत्थं विशोधित सिद्धसाध्योपायद्वयनिष्ठस्य उत्कर्षं यथा प्रमाणमेव स्थापयितुमधिकारान्तर-
मारभमाणस्तत्प्रतिपादार्थं सांप्रदायिकत्वेन वदन् सङ्गृह्णाति - स्वरूपमिति -

(सा.सं) विभोः, स्वाधीनस्वरूपादि स्वेतरस्य श्रियःपतेः । श्रुतिभिरवसेय यत्स्वरूपं, धर्मिस्वरूपम् - “सत्यं ज्ञानम्” इत्याद्युक्तम् - यादृक्, येन धर्मेणनिरूपितम् । गुणाः निरूपितस्वरूपविशेषकाः - विभवः, उभयविभूतिरूपः - लीला, जगद्व्यापारः - आदिशब्दात्परव्यूहादि सङ्ग्रहः - गुणादिषु च यद्यादृगित्यनयोरन्वयः - यत्, येन शब्देन अभिधेयम् । यादृक्, यत्प्रकारम् । तस्य, विभोः । आज्ञा, श्रुतिस्मृती - तद्रूपस्सेतुः, मर्यादाचतदखिलं, स्वरूपादिकं सर्वम् - श्रुत्यादिभिरेव अवसेयम् । न केवलं युक्तिभिरिति भावः - अस्तु तथा प्रकृते -

अत्र भागवतप्रभावोत्कर्षविषय प्रामाणजात शोधयितुंवृत्त - वर्तिष्यमाणयोस्सङ्गतिलाभाय
वृत्ताधिकारद्वयार्थमनुवदन् वर्तिष्यमाणं - निदिशति । -

மூ - இப்படி ட்யத்தில் ட்விதியாந்தபடங்களாலே ப்ரகாஸிதமான சி஢்டோபாயவிஸயமாகவும், ஆஃயாதபடத்தாலே சொல்லப்பட்ட சா஢்டோபாயவிஸயமாகவும் பிறககும் வ்யாகுலங்கள் ஸமிப்பிக்கும் வழிகாட்டினோம். இவ் ஁பாய (நிஸ்தன்) ப்ரஹாவவிஸயமாக ப்ரமாணங்கள் காட்டினவளவுக்கு ஏற நினைத்தும் குறைய நினைத்தும் வரும் கலக்கங்களை ஸமிப்பிக்குக்கவேணும்)கிறோம் -

(சா.தி) இட்டடி ட்யத்தில் ட்யாதிடால் ஆஃயாதபடம், க்ரியாபடம் - ப்ரபஞ் வ்ரஜ ஂனணும் ஆகு - இத்தால ட்விதியாந்தாஃயாதபடங்களினுடைய க்ரமத்தாலே நத்ப்ரிபா஢்டோபாய஢்டயஸோ஢்மென்று பூர்வா஢்டிகார஢்டயஸஜ்ஜதீஸூசிதம் । இவ் ஁பாயேத்யாதி க்ருதாஸமூக்தம் । - இன்னேடேவ ஏ. நினைத்த, வரும் கலக்கங்களை இவ் ஆ஢்டிகாரத்தில் ஸமிப்பிக்கிறார் குறைய நினைத்து வரும் கலக்கங்களை மேல ஆ஢்டிகாரத்தாலே ஸமிப்பிக்கிறார் ப்ரஹாவபூண்டாய ஂந஢்டயவஸ்து ஂனண வேணும்மென்றெண்ணி ஁பாய ப்ரஹாவாதிஸய -

(சா.ஸா) வ்ர்தீப்யமாணத்தை ஁பக்ஷேபிக்கிறார் இப்படி ஁தி - இட்டடி, பூர்வோக்தப்ரகாரெவென்றபடி ஢்டயத்தில் ஁தி - விஸேஷ஢்டூத் ஂவீஸிஸ்யகும் ஁பாயத்வகும் ஸ்பஸ்தமாகத் தோற்றுக்கையாலே தீருமந்நத்தில் ஂன்று சொல்லாதே ஢்டயத்திலென்று சொல்லிற்று இவ் ஁பாயேதி । ஁பாய் ப்ரிஸ்திதமான பிண்ட ஁பாயப்ரஹாவ நிரூப்யமென்றபடி இந்த ஆ஢்டிகாரத்தில் ப்ரஹாவ வ்யவஸ்திதமான பிண்ட இது கூடாதென்று ஆக்ஷேபம் ஁திக்கையாலே ஂநந்நர ப்ரஹாவரக்ஷைபென்று கருத்து - ஹாஸதப்ரஹாவத்தை ஏற நினைத்தாலத்தை வ்யவஸ்தாபிக்கக்கூடுமோ? “யோஹெ நுருஷ வே டீவா ஁பி நத் வி஢்டு:” ஂன்கிறபடியே ஹாஸத -

(சா.ப்ர) வ்யாஜெந ஸஜ்ஜதிமா஢்ட - இட்டடி ஢்டயத்தில் ட்யாதிடா - ஢்டயஸ஢்ட்ஷ்ரம ஸலோகஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் - ததா ஂ ஢்டிதியாந்தபடானெகத்வஸி஢்டி: - ஂரீமந்நாராயணேத்யாதி ஢்டயாந்நர விவக்ஷயாவானெகத்வஸி஢்டி: - ய஢்டா, ஸரணமித்யெனாபி ஸி஢்ட்டோபாயஸ்ய ஢்டோ஢்டாந் ஢்டிதியாந்தபடானெகத்வஸி஢்டி: - நந்நவீதமிதி ஸூசித ஂருதிநாமிவிஸதார்தத்வெந ப்ரஹாவப்ராபகத்வாநுபப்தேஸ்த஢்டிஷயவ்யாமோ஢்ட நிவர்தநமநுசிதமித்யாஸஜ்ஜத தா஢்டுஸஂருத்யர்த் விஸத் ப்ரிபா஢்டய஢்டுப஢்டஹாண் ஢்டர்ஸிந் ப்ரஹாவஸ்ய -

(சா.வி) வூதகதநபூர்வக வ்ர்தீப்யமாண ப்ரிபாஜானீதே-஢்டயத்தில் ஁தி-஢்டயபடம் க்ரமஸலோகஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் ஆஃயாதபடம் ப்ரபஞ் வ்ரஜ ஁தி தி஢்டந்தபடம் - ஸமிப்பிக்கும், ஸமயிதும் - வழி மாரீம் காட்டினோம் ப்ர஢்டர்ஸிதவந்தோ ஢்டூம் - காட்டினவளவுக்கு ப்ரமாண ப்ர஢்டர்ஸிதரீதி: - ஏற நினைத்தும், ப்ரஹாவஸ்யா஢்டிக்ய ஢்டு஢்டாபி - குறையநினைத்தும், ந்யூநதா ஢்டு஢்டாபி - வரும் கலக்கங்களை ப்ராஸஸஜ்ஜா: - ஸமிப்பிக்க வேணும், ஸமயிதவ்யா: - ப்ரஹாவா஢்டிக்ய ஢்டு஢்ட்யா ப்ராஸஸஜ்ஜா ஁ஸிந்நா஢்டிகாரே ப்ரி஢்டர்ஸிந்நி - ந்யூநதா஢்டு஢்ட்யா ப்ராஸஸஜ்ஜா ஁தரா஢்டிகாரே ப்ரி஢்டர்ஸிந்நி ஁தி ஹாவ: -

(சா.ஸ) இட்டடி ஁தி । ஢்டிதியாந்தேதி - க்ரணாவிதி ஸரணபடெநகேத்யர்த்: - ஆஃயாதபடத்தாலே ஸரணஸ஢்ட்டோபஸிஸிஸ்தக்ரியாபடெந - வேணும் ஁தி - யதி ப்ரமாணப்ர஢்டர்ஸிதா஢்டிகோ஢்டி ப்ரஹாவ ஂநுமந்யதே ததா ஆஹார஢்ட்ரஹாதி ஸர்வவ்யவஸ்தா ஢்டஜ்ஜ: - யதி ந்யூநஸ்ததா ஁த஢்டீஹாவஸாந ஁வ ஃலலா஢்டய ஸஜ்ஜதபூர்வக ப்ரபடநாநுஸ்தாநபூர்தீந் ஸி஢்ட்டேதிதி ஹாவ: - வஸ்துதோ஢்டிக ப்ரஹாவபரான் ப்ர஢்ட்ரமஜநகாந் ஢்டர்ஸிந்நி -

प्रभावத்தை யுடையனாயிநே இவ் **उपायनिष्ठ**ன் இருப்பது -

(सा.सं) आस्फोटयन्तीत्यादिना - निर्वृतात्महविस्समर्पणो वैष्णवः - विष्णुर्देवता अस्येति हि तदर्थः -
 “कुलं तारयते तेषां सप्त सप्त च सप्त च” इति वचनसमानार्थः - கௌசவந்தமர் इति -

(சா.வி) இங்ஙனையாகில், एवं चेत् - இன்னபடியே, एवं प्रकारेणैव - வர்த்தப்பாண், वर्तेत - नियमங்கள் சொல்லும் शास्त्रमिति - சேஷசஹிதாயா “ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय भगवन्नामकीर्तनम् । आचार्यकीर्तनं कुर्यात् गच्छेच्छाथनदीं द्विजः । स्नात्वाविधिवदाचम्यशौचाचमनपूर्वकम् । कौपीन कटिसूत्रं च वस्त्रयुग्मं च धारयेत् । सच्छिद्रमूर्ध्वपुण्ड्राणि पवित्रं च द्विजोत्तमः । सर्वदा सर्वकालेषु मोक्षार्थी स्वासश्चमोचितैः । जपोपस्थापनं कृत्वा ब्रह्मयज्ञ मनन्तरम् । उपादानं ततस्स्नान कुर्यान्माध्याह्निकं क्रमात् । होमार्चनविधानं च वैश्वदेवमतः परम् । पञ्चसंस्कार संयुक्तैर्भुञ्जीयाद्विधिवद्द्विजः । स्वाध्यायं चपुराणं वा हरि सङ्कीर्तनादिकम् । मुमुक्षुर्नित्ययज्ञं च मन्त्ररत्नसदा जपेत्” इत्यादि भागवतस्याचारविशेषज्ञापकं शास्त्रम् - “स्त्रीशूद्राणां विधि वक्ष्ये संयक्प्रणववर्जितम् । ब्राह्मे मुहूर्ते” इत्यारभ्य “गच्छेच्छाथ नदीं तदा” इत्युक्त्वा “ब्राह्मणस्य विधानेन भक्तानां हि विधिर्भवेत् । प्रणवं वर्जयेत्सयग्विधिस्स्यात्सर्वकर्मसु । स ब्राह्मणविधानेन कृतशौचादिकस्ततः । केशवायेति मन्त्राद्यैर्जलं पीत्वा त्रयस्त्रयः” इत्यारभ्य “मूलमन्त्रेण विरजां स्मृत्वा स्नान -

(சா.சं) உள்ளவெல்லு, ஜாதிகுதமயாதி -

மூ - ஆனால் அவர்களோடு பெண் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறதில்லையே யெனினில்? அது
 ஜதிநிபந்தனம் । ஸ்லாঘே குணநிபந்தனையென்று நிபக்ஷித்தார்கள். "குலந்தரும்" என்றதுவும்
 "பண்டைக்குலத்தைத் தவிராந்து" என்றதுவும் தொண்டககுலத்தில் உத்கர்ஷ சொன்னபடி.
 தேவதாந்தரஸங்கீர்ணகுலமனறே இவனது -

(சா.தா) இன்ன பெரியவாசகமானபாஸனை தாமே ஜாத்யபகமம் லக்ஷணமென்று அருளிச்
 செய்தாரெனகிறார் ஆனால்வாக ங்ளோடு இत्याடியால் - நநு குல தருமென்றும் பண்டைக்
 குலத்தைத் தவிராந்து என்றும் ஜாதி ஹேதிகருமெனறதில்லைபீடா? என்னவருளிச் செய்துகிறார்
 குல தருமமெனறதுவும்மென்று தொண்டகக்ஷலம் ஹகவதாஸகலம் - பண்டைகக்ஷலம், பூர்வகுலம்
 - தொண்டகக்ஷலத்தில் உத்கர்ஷகருகரு நிதானமாஸ்ச செய்துகிறார் தேவதாந்தரேत्याடியால்
 ஸங்கீர்ணகுலகதின அபகர்ஷகருகரு கா கொரா

(சா.ஸா) ஆனால் குலந்தருமென்றும் பண்டைகக்ஷலத்தைத் தவிராந்து என்றும் பூர்வகுலநாஸ்டும்
 அபூர்வகுலோத்பாடமும் சொல்லுகிற பாட்டுகரு கதி எது? என்னவருளிச் செய்துகிறார் குல
 தருமெனறதுவும் இதி-உத்கர்ஷகுலத்தில் அந்வய தருமெனறபடி ஸ்ரஹகவதனனாகரு பூர்வகாலீன
 ஸ்ரத்வமுண்டாகில் உத்கர்ஷகுலாந்வயம் எங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்துகிறார் தேவதாந்தரேதி -
 பூர்வஜாதியிருக்ககரு செய்து குலஷத சமானவாசிபாப உத்கர்ஷஹகவதஸமூஹாந்வய -

(சா.பு) ஹகவதஸபந்தாஸிங்ஙநுத்கர்ஷ: க: இत्याகாங்ளாயா ஹகவதஸபந்த ஸூந்யேஸபந்தா ஸஹிஷ்ணுவமீत्याஹ
 - தேவதாந்தரேत्याதினா -

(சா.வி) நிபந்தனஹகவதபுஹவமூக்தா நேரேவ நஹி ஜாத்யாசாரந்யூநதயா ஸ்மர்துமஷக்யத்வே தாங்ஷேஸஹ
 கந்யாபுரதானஸ்வீகாராதிஸபந்த: கிமீதி ந க்ரீயத இत्याஸங்ளாபூர்வ கந்யாபுரதானாதிஸ்வீகாராதி
 ஜாதிநிபந்தனம்-தாதிஹ பூர்வஜாதிநிவூத்யஹவாஜ்ஜாந்யந்தரஸமவாயாஸஹவாசு ந ஸஹவதி-ஸ்லாஙா து
 ஹகவதூக்திரூபகுணநிபந்தனேந்யூக்தவாந்யூநத்வே ஸ்மர்துமஷக்யத்வ நாம "த்யஜதே யதி டுபேண குணே பரிஙூஙதே
 இதி ந்யாயேன ஜாத்யாசார நிகர்ஷமந்வேஙபி ஹகவதூக்திரூபகுணவிஷேண்யூநத்வபுயூக்தநிகர்ஷபூஙிபரித்யாஙேன
 ஸ்லாஙாஙரணமீத்யஹிபுராயக தங்வாக்யமீதி வூஙா எவ நிபக்ஷயாசுக்ருரீத்யாஹ - ஆனால்வாக ங்ளோடு இதி
 - டெண்டகொடுத்துக் கொள்ளுகிறதில்லையேயென்னில், கந்யாபுரதானஸ்வீகாரசு நாஸ்தீதி
 கதமீதி ஸங்ளாங: - ஜாதிநிபந்தனஸஸஹந்தங ந கார்ய: - குணநிபந்தனஸ்லாஙா து கார்யேதி பரிஹாராங: -
 நநு குலம் தரும் இதி அஹிநவகுலோத்பிதிஸங்ளாங: - பண்டைக்குலத்தைத் தவிராந்து, பூர்வகுலம்
 பரித்யஜ்யேதி தவ ஷத்யாங: - அதஸங்ளாங:விருதேன தாத்யர்ஷவரணமீத்யத அஹ - குலம்தருமெனகிறதும்
 இதி । குலம், ஹகவதஸமூஹாந்ஹவம் । தரும, டத்யாதித்யர்ஷ: - நநு ஹாங்ய ஜாதி டத்யாதித்யர்ஷ:
 - தத்யா, பண்டைக்குலத்தைத் தவிராந்து, பூர்வீன தேவதாந்தஸபந்தி ஸமூஹாந்ஹவி பரிஹ்யேத்யர்ஷ: -
 தொண்டக்குலத்தில் ஹககுலே । குலஷதஸ்ய ஸமூஹே பரிங்ளவாஙேவதாந் ரஸபந்தி ஸங்ளாந்ஹவிநிவூதி
 ஸ்ரீவீஷ்ணவஸங்ளாந்ஹவி ச ஸபாஙேயிதி ந ஷத்யாங:விருதேன இதி ஹவ: - தேவதாந்தரஸபந்திகுலத்வாஹவ:
 பரிபந்நஸ்ய பரிங்ள எவேதி தத்யர்ஷ எவேத்யஹிபுராயேஹாஹ - தேவதாந்தரேதி - இவனது, அஸ்ய குலம் -
 ஜாத்யேகவசனமேதத் - தேஸா ஸமூஹ: -

மூ - “மாஜனிஃ ச நோவ்ஸே ஜாதோ வா ட்ராவ்விபத்யதாம் । அஜந்மமரணம் யஸ்ய வாஸுதேவோ ந தீவதம்” என்றிஹே
ஏகாந்திகுலத்தில் பாகரம் - இப்படி வேறொரு குலமானாலும் ஜாதிசப்தமும் குலசப்தமும் -

(சா.தி) மாஜனிஃத்யாதிபால - யஸ்ய, யாதொரு புருஷனுக்கு அஜந்ம மரணம், ஜன்மமரணம் மரணாபி
- வாஸுதேவோ தீவதம் ந பவதி, வாஸுதேவனை பஜிப்பாதிருக்கிறான ச பாபிஃ । நோ வ்ஸே யாஜனிஃ,
நம் வ்ஸேதில் பிறக்கவேண்டா நம் பாபவிசேஷத்தாலே ஜனித்தானாகிலும் ஶாஸ்திரமேவ விபத்யதாம் -
மரிக்கக்கடவன் குலமென்று ஒருவகைப்பட்டவர் திறன் ஜாதி - சஸ்தானவிசேஷம் - ஆகையால்
பாபவநர்க்கு குலம் பித்ததாலும் ஜாதி பின்பாத்தெனகிறார் இப்படி வேறொரு இத்யாதி - இதில்
தூஷாந்தமருளிச் செய்கிறார்.

(சா.ஸா) முண்டாமென்று கருதது பாபவதகுலத்தககு உத்கர்ஷமுண்டாகிலன்றோ இப்படிச்
சொல்லலாவது? அதில் ப்ரமாணமுண்டோ? என்னவருள்செய்கிறார் மா ஜனிஃ । ந: ,
ஸ்ரீவீஷ்ணவாநாஸ்மா க வஸ - அவீஷ்ணவஸ்ய அநுத்யாப்ரார்த்தநயா அவீஷ்ணவகுலாபகர்ஷமும ஶ்ரீவீஷ்ணவகுலோத்கர்ஷமும
சித்தமென்றபடி இப்படி குலசப்தத்தை சமூஹாதிபாய் நிஷ்கர்ஷித்து சமூஹாந்ரான்வயமுண்டானாலும்
ஜாத்யந்தராகமம் இலலையென்று சொன்னது கூடுமோ? ப்ராஹ்மணகுலமென்றும் ஶுத்ரகுலமென்றும்
குலசப்த ஜாதிவாசகமாக ப்ரயுக்தமாகையாலே ப்ரபவதபக்திபாலே ப்ரவ்ஜாதிநாஸமும அப்ரவ்ஜாத்யுத்பத்தியம்
சொல்லவேண்டாமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இதி -

(சா.ப்ர) நநு குல ப்ரயக்ஷதி - ப்ரவ்சித்தகுலம் பரித்யஜேத்யாதிபி: குலாந்ரப்ராபீரேவ ஶ்வரஸதோஸவகமே஽பி
ஜாதிநிபீதி-உத்கர்ஷ எவ சித்தயதீத்யுக்தே ஶ்ருதஹந லக்ஷணா ச ஶ்யாதியத்ர “ உத்கர்ஷந்தே ஜாதிதர்மா:
குலதர்மாஸ்ச ஶாஸ்வதா:” இதி ஶஹப்ரயோஜன ஜாதிகுல ஶப்தயோபிநித்யத்வெந ப்ரவ்ஜாதிவகமெந குலாந்ரோத்யுத்யாவபி
ஜாத்யநவகமோ ந தோஷயேதி தஸோதாஹரணமாஹ । இப்படி வேறொரு இத்யாதிநா - நந்வேவ தர்ஹி
ததததாபவதாஸா ததததஜாதி வாகக ஶப்தே -

(சா.வி) தேவதாந்ராதி சஹ்ரீர்ணிகுலமென்றே, தேவதாந்ராதி சஹ்ரீர்ணிசமூஹோ ந பவத்யேவ - அதஸ்தந்நிவ்ருத்திகதந
யுக்தமிதி பாவ: - தத்ர ப்ரமாணமாஹ - மாஜனிஃ - ஏகாந்திகுலத்தில் பாகரம் ஏகாந்திபிஸ்தம் வாக்யமத்யத்ய:
- ப்ரவ்ஜுலம் நஸ்யதி குலாந்ரமாகக்ஷதீதி சமூஹாதிரித்யாந்ராக்ஷிகாரே஽பி ந ஜாத்யத்யத்வம்- “உத்கர்ஷந்தே
ஜாதிதர்மா: குலதர்மாஸ்ச ஶாஸ்வதா:” இத்யத்ர ஜாதித்யபிஸ்யாகுலதர்மாஸா ப்ரதக்ஷிதநாந்ரஸ்தாசுல ந
ஜாதி:-பரந் “ஸந்நிதிர்த்ரஜநநகுலாந்யபிஜநாந்வயோ” இதி நிவ்ருத்ரவஸ்தாஸ்த்யபரபரய்யோ வஸ:- தத்ர
கூடஸ்த ப்ராக்ரத்புருஷநாமாஹிதோ வ்ஸபேதோஸ்தி । அபிஜநவிசேஷஸ்ய தஸ்ய ஶந்யாஸிநா ப்ரவ்ஜாநிவ்ருத்திவத்
நிவ்ருத்திஸம்பவே஽பி ந ஜாதேநிவ்ருத்திரத்யாஹ - இப்படி வேறொரு இதி சமூஹாத்யவத்யாந்ரத்வே஽பித்யத்ய:-
நநு “குலங்களாயவீரிரண்டிலும்” -

(சா.ஸ) ஶ: , அவீஷ்ணவ:- நோ வ்ஸே மா ஜனிஃ” நோத்யதேவஜாதோ வா, பித்ராதி பாபவலாத்யபந்நஸ்சேதபி
- ட்ராவ்விபத்யதாம், ஶாஸ்திரமேவ மூதிமதிபக்யதாம் - யஸ்ய புருஷஸ்ய வாஸுதேவோ ந தீவதம், வாஸுதேவோ யஸ்ய புருஷஸ்ய
ஸவீகூதாஸ்தமத்ரக்ஷணபரோ நேத்யத்ய:- பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்த்து, ப்ரவ்ஜாதிபகம:, தோண்டக்
குலத்தில் இதி தாஸ்யகுலாந்ராகமஸ்சோக்த இதி ஜாத்யவகத்யாபித்யா குதோ நேத்யத்ராஹ - இப்படி இதி -

[illegible]

(सा.प्र) निर्देशपूर्वकं तत्तद्वागवतेभ्य उक्त्वर्ष एव ऋषिभिः प्रतिपादयितव्यः न
तत्कृष्टवाचकैरपकृष्टोक्तिरपकृष्टवाचकैरुत्कृष्टोक्तिश्च कार्येत्यत्राह । महर्षिःकाल्याण इत्यादि -

(சா.ச) ஜனநார்த்தகோ ஜாதிசஹ்: - கலசஹ்ஸ்த்வாசார்த்தக ஸ்தி ஜானிநாஸோ ஜாத்யந்நரா஑மஸ்வ ந யக்த: - தயோஸுத்தப்ரமாணாவிஸயத்வா஢ிதி ஹாவ:- திருகராபி ஸ்தி । ஸ்ராம஢ர்த்தே ஢ொ஑்஑ி ந஑்஑கா஑ிஹிதா ஸோந்஑ோரிஸ்தி வக்தாரஸஸ்தி கிமித்யர்த்த:- ப்ரயொகிதகாரங்கதகதண, நத் ஷத்ரோ ஜாத ஸ்த்யக்தவந்த ஸ்த்யர்த்த: -

(सा.वि) स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥
 श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।
 सहजं कर्म कौन्तेय न दोषमपि न त्यजेत् ॥
 तस्मात्सप्रणव शूद्रो मन्नामानि न कीर्तयेत् ।
 श्रुतिस्मृतिर्ममैवाज्ञा यस्तामुल्लङ्घ्य वर्तते ॥
 आज्ञाच्छेदो मम द्रोहो मदुक्तोऽपि न वैष्णवः ।

न मे प्रियः - तथा प्रपत्यध्याय एव - अविप्लवाय धर्माणां पालनाय कुलस्य च” इत्यारभ्य “प्रियोऽपि न प्रियोऽसौ ममाज्ञाव्यतिवर्तनात्” इत्युक्तेष्व एतादृश प्रमाण सहस्रैर्भगवत्सम्बन्धप्रभावेन भगवदभिमाने जातिनिवृत्त्यनवगमात्प्रत्युतै तेषु प्रमाणेषु जात्युचितधर्मानुष्ठाने भगवदनभिमतत्वं प्रतिपादनेन जातिनिवृत्त्यभावस्यैव दृढीकरणान्न भगवत्सङ्कल्परूपजातेरपि निवृत्तिः कल्पयितुं शक्यत इति गोत्वादिवन्नियत धर्मत्वात् दृष्टान्त एव उपपद्यत इत्याभिप्रेत्य गोत्वं कर्तुं शक्यं इति न कश्चिच्छङ्का शृकावकाशः - ननु तर्हि “न शूद्रा भगवदुक्ता” इत्यादि प्रमाणानि विस्मयेरन्नित्याशङ्क्य तेषां प्रमाणानामन्यशब्दस्यान्यत्र प्रयोगस्य प्रशंसार्थतया लोके दृष्टत्वात्प्रशंसार्थत्वसंभवान्न विरोधः - अन्यथा केनापि प्रकारेण वाक्यार्थवर्णना संभवात् - तथाहि “किमुद्दिश्य किं विधीयते । न तावच्छूद्रा भगवदुक्ता न भवन्ति” इति शूद्राणां भगवदुक्तिनिषेधविधानं संभवति - “भक्तिरष्टविधा प्रोक्ता यस्मिन् म्लेच्छेऽपि वर्तते । स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रान्तेऽपि यान्ति परा गतिम्” इति भगवदुक्तेस्सर्व वर्णाधिकार प्रतिपादनेन तद्विरोधात् - नापि भगवदुक्ताश्शूद्रा न भवन्तीति भगवदुक्तानां शूद्रत्वाभावो विधेयः - भगवदुक्तत्वावच्छेदेन शूद्रत्वस्याप्रसक्तेर्निषेधयोगात् - न च यत्र प्रसक्तिस्तत्रैव निषेध इति वाच्यम् - तथा सति भगवदुक्तशब्दस्य सङ्कोचेन शूद्रभगवदुक्ताश्शूद्रा न भवन्ति इत्यर्थस्यास्तथा च व्याघातः । ननु पूर्वं ये शूद्रास्सन्तो भगवदुक्ता जाताः तेषां भगवदुक्तिसिद्ध्यनन्तरं शूद्रत्वं निवर्तत इत्यत्र इति चेत्तर्हि विप्रा भगवता इति कथम् ? किं विप्राणां भागवतत्वं विधीयते ? उत भागवतानां विप्रत्वम् ? नाद्यः , विप्रसामान्यस्य भागवतत्वविधाने बाधात् - “सर्ववर्णेषु ते शूद्रा ये ह्यभक्ता जनार्दने” इत्युत्तरवाक्यविरोधाच्च भगवदुक्ताश्शूद्रा न भवन्ति - “विप्रा भागवता स्मृताः” इति वाक्यमसंबद्धं च स्यात् - न द्वितीयः, भागवतानां विप्रत्वविधाने विप्रभागवतानां विप्रत्वस्य प्राप्ततया विध्यसम्भवेन तदंशेऽनुवादकत्वे विध्यनुवादकृतवैरूप्यं स्यात् - “शतं ब्राह्मणस्सोमान् भक्षयन्ति” इतिवत् । वैरूप्यमस्त्विति चेत् एवमपि न शूद्रा इति वाक्यं व्यर्थं स्यात् । विश्वामित्रस्य विप्रत्वेन क्षत्रियत्वनिवृत्तिवद्विप्रत्वविधिनैव शूद्रत्वनिवृत्तिसंभवान्निषेधवैयर्थ्यात् - न च भागवता एव विप्रानन्य इति परिसंख्याविधिः “सर्ववर्णेषु ते शूद्रा ये ह्यभक्ता जनार्दने” इत्यनेन इतर ब्राह्मणादीनां शूद्रत्वविधानेनैव ब्राह्मणत्वाभावस्य सिद्धत्वात्परिसङ्ख्यायां स्त्रीदोषत्वाच्च शूद्रभागवतेषु विप्रत्वासिद्धेश्च - न चेष्टापत्तिः - कुलशतकम् इति “स विप्रेन्द्रो मुनि श्रीमान्” इत्यादिभिर्ब्राह्मणत्वस्य भगवदभिमतत्वात् - अथ भगवदुक्ताश्शूद्रा न भवन्ति - किन्तु विप्रा इति विप्रत्वमपि तेषां विधीयत इति चेत्तर्हि वाक्यभेदः - ननु शूद्रत्वं न निषिध्यते - विप्रत्वमेव विधीयते । विप्रत्वविधिवशादेव शूद्रत्वं न निवर्तत इति -

மூ - ஊடாலமபி வுத்தஸ்த் த் ஢ேவா ஢ாஹ்யண் வி஢ு: | ஊடாலா: புதுவஸிதா: புரிவாஜகதாபஸா: | ந தீன ஸ்தவிர் ஢வதி யே நா஢ஸ்ய புலித் ஸிர்: | ஢ாலோ஢பி ய: புராநாதி த் ஢ேவா: ஸ்தவிர் வி஢ு:”

ஂ஢்றிப்புடேகளிளே நிந்஢ாபுரஸ்சே புண்ணுகிற வாக்யங்களைக்காண்டு ஸர்வமரியா஢ேகளும் கலங்கும்படியாய் - ஆணபின்பு, “புரிபுதிவிசேஷார்யமந்யுதான்யதுவகீர்தநம் | -

(ஸா.஢ி) ஊடால இதி | புரிவாஜகாஸ்தாபஸாஸு அஊர்வகல்யே ஊடாலா: புதுவஸிதா:, ததோ஢்யுதமாஸு ஢வந்தி ஂ஢்று அர்த்தம் ஁க்தமான அர்த்தததை காரிகையால் ஸங்கஹிககிறார் ஆணபின்பு இதுாடியால் அந்யுதான்யதுவகீர்தநம், ஁கூழே அபகூழதுவகீர்தநம் அபகூழே ஁கூழதுவகீர்தநம் ஂ஢்கை -

(ஸா.ஸு) ஊடால இதி | புரிவாஜகாஸ்தாபஸாஸு புதுவஸிதா:, ஸுதர்த்ம஢ுரூபுஸுஊடாலா: ஂ஢்றுபடி இப்படி ஢ா஑வதஸூத்ரர் ஢ாஹ்யவ஢ா஢ரணியரெண்ணில அவ்விஷயத்தில் புமானா஢ிபுரஸங்க வாரா஢ே? ஂ஢்஢ ஁க்தார்த்தததை காரிகையா ஸங்கஹியா நின்றுகாண்டு ஸங்கையுப் புரிஹரிக்கிறார் ஆணபின்பு இதி புரிபுதி - புரிபுதிவிசேஷார்யம், புரணாமா஢ிஹிதகேவலமான -

(ஸா.பு) புரிவாஜகதாபஸா: புதுவஸிதாஸுஊடாலா இதுர்த்த: - புதுவஸிதா:, விஷுதர்த்மண: | அரூ஢ு புதிதா இதி ஢ாவ: - தாபஸா:, வானபுரஸ்தா: - ஂஷாமபி புரிஸங்கார்த்த ஸுவிகாரே ஸார்வலூகிகாஊர்விரோ஢ இதி ஢ாவ: - நந்வேவ ஢ா஑வதஸூத்ராணா் ஢ாஹ்யவ஢ா஢ரணியதுவ ஢ாஹ்யணை: ஢ாங்கார்த்தநிமந்நுரணா஢ி நாப்யா஢ரணியாஸுஸுரிதுவாஹ- ஆணபின்பு இதுா஢ிநா புரிபுதி: ஢ஹுமதி: |

(ஸா.வி) ஊடாலா இதி - புரிவாஜகதாபஸா: புதுவஸிதா:, நஃதர்த்மணஸுஊத் - அரூ஢ுபுதிதாஸு஢ிதுர்த்த: - ஊடாலா:, ஊடாலா இவ புரிஹரணியா இதுர்த்த: - யஸ்ய ஸிர்: புலித, ஜரயா ஸுக்லம் ஸ்தவிர் ந ஢வதி - வு஢ு஢ு ஢வதூதுவத வு஢ுஸ்ய வு஢ுதுவநிஷே஢: புதுஸுவிரு஢ு: - ஢ாலுஊிதமூ஢ுதுவம் லகஸ்யதி - இப்புடேகளிளே. ஂதா஢ுஸுஸுதலேஷு - “ஊடாலமபி வுத்தஸ்தம்” இதுா஢ிஸுவி யதா ஸுதார்த்த, ஹணே ஸர்வமரியா஢ா வ்யாகுலாஸுஸுரிதி ஢ாவ: | ஁க்தமர்த்த காரிகையா ஸங்கஹுந் அநிபுரஸங்க நிராகரூதி - ஆணபின்பு இதி - தஸுமாதுகாரணாங்காதி நிவூதி ஢ு஢கானந்யதா ஸி஢ுபுமானா஢ாவேந புர஢ிஸ்த்யானுபுத்யா ஊ ஜாதிநிவூது஢ு஢ு஢ுதிநுமஸக்யதுவா஢ிதுர்த்த: - அந்யுதான்யதுவகீர்தநம் புரிபுதிவிசேஷார்யம் “ந ஸூத்ர இதி மந்நவ்ய இதுதர்த் மந்நவ்யபு஢ேந ததா புரிபுதிமாதுவதுவேவ ந ஸூத்ரதுவமபி புரிபுதி புரிபுதி மய்ய ததுந்மநயோ஢ுதான்யஸ஢ுத் புரிபுதிவிசேஷார்த்த புதுயுஜத இதி ஢ாவ: -

(ஸா.ஸ) புதுவஸிதா:, ஸுதர்த்மவிபுரிதர்த்மஊர்வரணானு஑ுவ்யவஸாயவந்: - , (யே)(கே)ந வயூவிசேஷேந, தீன ஸ்தவிர் இதி வு஢ு இதி ந ஢ாதுதுர்த்த: - ஆணபின்பு இதி - ந ஸூத்ரா: - ஊடால இதுா஢ேஸுதுதந்மரியா஢ாபுரஸுதுா஢ி விரூ஢ுயர்த்த஢ு஢ு஢ு஢ு குணிதஸக்திதுவா஢ிதுர்த்த: | புரிபுதிதுா஢ி - அந்யுதர்த், ஸூத்ரே ஢ாஹ்யணே ஊ | அந்யதுவகீர்தநம், ஢ாஹ்யணதுவஸூத்ரதுவகீர்தநம் | ஊடால஢ாஹ்யணதுவகீர்தநம் | புதுவஸிதே ஊடாலதுவகீர்தநம் ஊ புஜ்யதுவாபுஜ்யதுவபுரிபுதிதுர்த்தம் - வஸதி புரிபுதிவிசேஷவிஷயேஷு புரிதா஢ி ஢ிநே நித்யந்நுரணா஢ுயயநா஢ிஸுபா: புருதுதய: குது ந -

(सा.स) स्युरित्यत्राह - विशेषेति - औत्पत्तिक ब्राह्मणत्वादि विशेष निमित्तकविधि साकाङ्क्षा एव ताः प्रवृत्तयः - एते च न तादृशविधिविषया इत्येतेषु नन्तत्प्रवृत्तयोऽपि न भवन्त्येवेत्यर्थः । यद्वा, अन्यत्रान्यत्वकीर्तन प्रतिपत्तिविशेषमात्रार्थं चेत् श्रीविदुरादिविषये पुत्रकृत्यत्वादिरूपाः प्रवृत्तयः कथं स्युरित्यत्राह । विशेषेति - श्रीविदुरेषु धर्मपुत्र पुत्रकृत्यं विधिरूपा शरीरवाक्यबलात्कृतवान् - மாறடுநா டும்பி விषये पूर्णाः पुत्रकृत्यं विधिरूप यामुनाचार्यवाक्यबलात्कृतवन्तः - लोकसारङ्गमहामुनयः श्रीपाणवहने रङ्गनाथाजया प्रवृत्ताः - यत्रैवंविधविशेषविधिर्न दृश्यते - तत्र तथाविधाः प्रवृत्तयोऽपि न भवन्तीति -

(சா.சं) எங்குற்றைககும இதி ‘‘ந் ஸ்த்ராஹவத்ஸுதா: ச்ரணடாலமபீத்யாடிஸ்வப்ரமாணானாமயாவ்யர்த்த: -

மூ - “**भुक्तवत्सु द्विजाग्रेषु निषण्णः परमासने । विदुरान्नानि बभुजे शुचीनि गुणवन्ति च**”
 எனறித்தைக் கேட்டு **दुर्योधन**ன் “**भीष्मद्रोणावतिक्रम्य मां चैव मधुसूदन । किमर्थं पुण्डरीकाक्ष भुक्तं वृषलभोजनम्**” என்று கேட்க, “**द्विषदन्नं न भोक्तव्यं द्विपन्तं नैव भोजयेत् । पाण्डवान् द्विषसे राजन् मम प्राणा हि पाण्डवाः**” என்று **उत्तर** மருளிச்செய்கையாலே **श्रीविदुर**ருக்கு **दुर्योधन**ன் சொன்ன **जातिविशेष**த்தை **भगवान्** இசைந்தானாயிற்று. ஆனால் **ब्राह्मण**ருக்கும் **क्षत्रिय**ருக்கும் **शूद्र**னுடைய **पक्वान्न**த்தை **भुजि**க்கை **निषिद्ध** மன்றோவென்னில் -

(**सा.दी**) **भुक्तास्त्वित्यादि**யால் **वृषलान्न**மனறெனனாங்கே **उत्तरान्तर**மருளிச் செய்கையால் **लिङ्गदर्शनम्** - **ननु** **जाति** டோதாவிடில் **क्षत्रिय**னான **कृष्ण**ன் **शूद्र**னுடைய **पक्वान्न**த்தை எங்ஙனம் **भुजित**தான்? எனனவருளிச்செய்கிறார் ஆனால் **इत्यादि**யால் - “**मृतसूतकपुष्ठाङ्ग द्विज शूद्रान्न भोजनम् । अह तु नैव जानामि का का योनि गमिष्यति**” **इत्यादि** **पराशरादि** **वचनम्** இங்கே **अनुसन्धेयम्** । -

(**सा.स्वा**) **लिङ्गदर्शनम्**மும் **अरुण**ச்செய்கிறார் **भुक्तवत्स्वित्यादिना** - **वृषलान्न** மனறென்று சொல்லாங்கே **उत्तरान्तर**மருளிச் செய்கையால் **लिङ्गदर्शनम्**மென்றபடி இங்கேயாகில் “**मृतसूतकपुष्ठाङ्ग द्विज शूद्रान्नभोजनम् । अह तु नैव जानामि का का योनि गमिष्यति**” **इत्यादि** **पराशरादि** **वचन**நிஷிद्ध**शूद्रान्नभोजन** **धर्मसस्थापनप्रवृत्ति** **श्रीकृष्ण**னுக்கு **असङ्ग**மன்றோ? என்று **शङ्कि**த்தது **उत्तर**மருளிச்செய்கிறார் ஆனால் **इति** **विदुर**ருக்கு **अन्नसस्कर्तृत्वमात्र** மன்றிக் கே -

(**सा.प्र**) **विदुरान्नाना भुक्त्वाच्छूद्राणां भागवतत्वे जातिपरपेयादेवेत्यत्र जात्यनपगमेऽपि कृष्णभोजनमुपपादयन् विदुरे शूद्रत्वजात्यनपगमे कृष्णानुमतिमपि दर्शयति** - **भुक्तवत्सु** **इत्यादिना** - **नन्वेव विदुरस्य जात्यनपगमे कृष्णात्पूर्व भुक्तवता ब्राह्मणाना कृष्णस्य च निषिद्धानुष्ठान स्यादित्यत्राह** - ஆனால் **ब्राह्मण**ாக்கும் **इत्यादिना** - **ननु पक्वान्नभोजन निषेधे शङ्किते अन्नसस्कारानुमतवचनमात्र प्रश्ने कोविदारोक्तिवदसङ्गतमिति चेन्न** - **पक्वान्नदर्शनस्पर्शयोरनुमतत्वविदुरस्य ब्रह्मवित्तया निरहङ्कार ममकारत्वादर्थार्जन समयमारभ्य भागवतार्चनार्थनयैव सर्वसपादनोपपत्तेश्चान्नसस्कारोक्तिर्नामिङ्गता** । -

(**सा.वि**) **कैट०** **श्रुत्वा** - **कैट०** **पृच्छति** । **இசைந்தானாயிற்று** **भगवता** **विदुर**ஸ்ய **शूद्रत्व** **जाति**ரீர்கூதேவாஸா**दित्यर्थः** । **स हि वृषलो न भवर्तात्युत्तरानुक्तेरिति भावः** । **नहि** **कथ ब्राह्मणाग्रेसरैः धर्मसस्थापनार्थमवतीर्णे न भगवता च शूद्रान्न** - **भक्षण कृतमित्याशङ्कामनूद्य परिहरति** - **ब्राह्मणां**க்கும் **इति** । **पक्वान्न**த்தை **इति**, “**मृतसूतक पुष्ठाङ्गः द्विजश्शूद्रान्नभोजनः । अह तु नैव जानामि का का योनि गमिष्यति**” **इति** **निषेधादिति भावः** - **अत्र** “**शूद्रस्पृष्टं च दृष्टं च तद्वत् तन्निमन्त्रितम् । तत्प्रेरितं च पक्वान्न शूद्रान्न षड्विध स्मृतम्**” **इत्युक्तषड्विधशूद्रान्नत्वदोषोऽत्र नास्ति** -

(**सा.सं**) **दुर्योधन**ன் சொன்ன **इत्युक्त्या** **जातिकीर्तनस्य महापराधत्व सूचितम्** - **विशेषविधिसाकाङ्क्षा** **इत्यस्य सांप्रदायिकमर्थ शङ्कामवतार्य दर्शयति** ஆனாலும் **इत्यादिना** -

(सा.स) प्राप्तानां व्यासपुत्राः किंच विदुराः व्यासपुत्रपाण्डुपुत्रो धर्मपुत्र इति कथञ्चित्पुत्रत्वे -

மூ - வ்யக்திவிशेषनியதமாதலாமிததனை. இதுகொண்டு வ்யக்த்யந்தரங்களில் ந்யாயசञ்ஜர பண்ணவொண்ணாது. இங்ஙனல்லாதபோது ஧மர்ஸாரான பாண்டவாகளுக்கொரு நியதிவிशेषததாலே வந்த ஧ாரஸா஧ாரண்யத்தைக் கொண்டு சர்வலோகமும் வ்யாகுலமாம்படியாம். ஆகையால் தம்தாம் ஜாதிகளை விடாதே நின்றவ்வோ ஜாதிகளுக்கு உசித ப்ரக்ரியையாலே யதா஧ிகாரம் ஧கவத்கௌர்ய பண்ண ஧ாஸம் - மோஹ ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்ன ஜாத்யு஧ாராவிசளை ஧்ராமாணிகா நினைக்கலாகாது. -

(ஸா.஧ீ) சமந்ரகபக்ஷத்தில் வ்யக்திவிशेषனியதமாதல இதுகொண்டு வ்யக்த்யந்தரத்தில் செய்ய வொண்ணாது. எனனுமில் அர்யத்தை ஶ்ரீரிகரிககிறா இங்ஙனல்லாதபோது இत्याடிபால் - ஜாத்யநபகமத்தில் சர்வர்க்கும் ஧கவத்கௌர்ய செய்யும் ப்ரகாரமெது? என்னவருளிச் செய்கிறா ஆகையால் இत्याடிபால் நனு ஶீவா஧ிஸாஸ்த்ரங்களில் “஧ீக்ஷாப்ரவేశமாத்ரே ஡்ரஹ்ணோ ஧வதி ஧ுவம்” இत्याடிகளில் ஜாத்யபகம் சொல்லிறறில்லையோ? என்னவருளிச்செய்கிறா மோஹஸாஸ்த்ரங்களில் இत्याடிபால் - ஜாத்யு஧ார:, ஜாத்யபகம்: - விஷ்வாமித்ரா஧ி -

(ஸா.ஸ்வா) சமந்ரகபக்ஷத்தில் வ்யக்திவிशेषனியதமெனற஧ி வ்யக்திவிशेषனியதவாந்ஜா஧ாரத்தில் ஡ா஧க மருளிச் செய்கிறார் அங்ஙனல்லாதபோது இதி | நியதிதி | பதி ஧ே஧ிதி பஞ்஧ாரயா ச ஶாஸ்த்ரேத்ய்: - இ஧்஧ி ஧ாகவத ஶுத்ரனுக்கு பூர்வஜாத்யநபகத்தில் அந்ரஶதயா கௌர்யஶாநி ப்ரஸாந்ஜிபாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் ஆகையால் இதி - ஆகையால் சத்ரகேபித ஶாஸ்த்ரஸி஧்மா஧ையால் - பாசுபதாபகமா஧ிநிஷ்டா “஧ீக்ஷாப்ரவేశமாத்ரே ஡்ரஹ்ணோ ஧வதி ஧ுவம்” என்று ஶுத்ரனுக்கு ஡்ரஹ்ணயாபகம் சொல்லவில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் மோஶேதி - விஷ்வாமித்ராக்கு ஌த்யத்ரிக்ஷத்ரயஜாதி போப -

(ஸா.ப்ர) வ்யக்திவிशेषனியதமிதி - அஸரீரவாக்யஸ்ய த்ரவ் ப்ரவூத்ரவா஧ிதி ஡ாவ: | ப்ரமாணவிशेषா஧்ரகாசித்ரக்யா ஶி஧்ரஸ்யாந்யத்ரப்யக்ஷீகாரே ஡ா஧கம் ப்ர஧ர்ஸயந் ஶ்வஜாதி஧்ரமாணாமபரித்யாஜ்யத்ரமப்யாஶ - இது கொண்டு இत्या஧ிநா நனு “஧ீக்ஷாப்ரவేశமாத்ரே ஡்ரஹ்ணோ ஧வதி க்ஷணாத் | காபால வ்ரதமாஸ்தாய யதிர்஡வநி மாநவம்” இत्या஧ி஡ிர்விஜாதியானாமபி ஡்ரஹ்ணயா஧ி ப்ராப்த்ய஡ி஧ானாஜாத்யந்த்ரம் ப்ராப்தத எவெத்யத்ர தா஧்ரஸவ்஧நானா வே஧விரு஧்ரதந்ரஸ்ததயா அப்ராமாண்யாஜாதிநிபகக்ஷே஧ேவெத்யாஶ - மோஶஸாஸ்த்ரங்களில் இत्या஧ிநா - நனு ஶ்ரீராமாயணே விஷ்வாமித்ரஸ்ய சதுர்முக -

(ஸா.வி) வ்யக்திவிशेष நியதமிதி - அஸரீரவாக்யஸ்ய த்ரவ் ப்ரவூத்ரவா஧ிதி ஡ாவ: - வாகநகீய வ்யவஸ்தா - அந்ய஡ாவ்யாஸா஧ீநா ஶாஸ்த்ரஜானா சத்ரவென அஸரீரவாக்யமேவ நோத்யேத - ததா கர்த்வயமிதிஜானா஡ாவென அப்ரவூதீ சத்ரா ஶத்ரவஸரீரவாக்யம் - தஸ்மா஧்வயக்திவிशेषனியத த஧ந்யத்ர ந சञ்ஜாரணீயம் - அந்யதா ஡ஹு வையாகுலீ ஶ்யா஧ித்யாஶ - இது கொண்டு இதி - நனு “஧ீக்ஷாப்ரவేశமாத்ரே ஡்ரஹ்ணோ ஧வதி க்ஷணாத் | காபால ப்ரதமாஸ்தாய யதிர்஡வநி மாநவ:” இत्या஧ி஡ிர்விஜாதியானா ஡்ரஹ்ணய ப்ராப்த்ய஡ி஧ானாஜாத்யந்த்ரம் ஶ்யா஧ித்யந அஶ | மோஶ ஶாஸ்த்ரங்கள் இதி | நனு விஷ்வாமித்ரா஧ீநா சதுர்முகா஧்ரப்ர஧ானா஧தா க்ஷத்ரயத்ரவஜாதி -

(ஸா.ஸம்) ந ப்ராஸ இத்ய்: - நியதிதி | பஞ்ரகத்ரவ: பதி ஧ே஧ிதி ப்ராத்தநாயத்ரதமாத்ரவ்஧நரூபநியதிவிशेषேண | மோஶேதி | “஧ீக்ஷாப்ரவేశமாத்ரே ஡்ரஹ்ணோ ஧வதி க்ஷணாத் | காபால வ்ரதமாஸ்தாய -

மூ - ஸுவ்யத்யாஸாதி௧ளா௧ சில விசேஷ நிசேஷநிதா௧ங்களாலே விஸ்வாமித்ராதி௧ளுடைய நிதில -

(ஸா.தீ) ஠ுரு஠ு ஁நத 'ஜ௧்மத்திலே பூர்வஜாதி டோயிற்றில்லைபோ? ஁௧௧௧வரு௧ிச ஸெய்கிறார் ஸுவ்யத்யாஸாதித்யாதி -

(ஸா.ஸவா) ப்ராஹ்மண்ய வருகிறாப்டோலே ஸூத்ரபா஑வதா஠ும வரலா஠ாதோ? ஁௧௧௧வரு௧ிச ஸெய்கிறார் ஸுவ்யத்யாஸேதி - ஁ாதிசவ்ட௧௧ , "வீதி஠்வ்யஸ்வாயஸ" இத்யாதி ஸ்ருதிரிஸித்஠்ராஹ்மண்யவத்வ ஑ூ஠்யத௧ - விஸ்வாமித்ராதித்யாதி ஸவ்ட௧௧ வீதி஠்வ்ய஑்ர஠்ம - ஁ங்ரும ஁த்யுத்யி஠் ப்ராஹ்மண்ய நிரோ஠ிதம் - ஠ே஠ாப்ராஹ்மண இதிரி வ஠௧௧௧வ்ய்ஜிதம் - விஸ்வாமித்ரா஠ு஠ு ஠்ருதிரியத்வம௧த்யுத்யி஠்ம௧௧்ரு -

(ஸா.பு) புரதா௧ாதி஠் ஠்ருதிரியத்வஜாத்யவ஑மபூர்வ஠் ப்ராஹ்மணத்வஜாதி புராத்யவ஑மா ப஑வத்ருதி தீஸா஑்ரி௧ா ஸூத்ரத்வ௧ாச௧ ப்ராஹ்மண்யமதுயத ஁வெத்யா஠ - ஸுவ்யத்யாஸாதிதி - "ஸ்ருணு ஠௧௧்த௧௧ ரா௧ஸ்ய மயா யாவத்யுரிஸ்ருதம் । ம஠்ரீஸா௧ா௧ ஠்ருதிரியதா௧ ஠ார௧௧௧ தஸ்ய ஜ௧்ம ஠" இத்யா஠்ர஑் ஑ாதிஸ்வ ஸுதா௧ா ஠்ரு஠ீ஠ாய புராதாதித்யுத்வா "பா஑்வ: புத்ரார்த௧ ஸ்ரபயா௧ாஸ ஠்ரும" இதிரி ஠௧த்வா "஁஠ூய ஠ா஠தா பா்யாமி஠்ரு஠ீ஠௧௧ பா஑்வஸ்ததா । ஁பய௧௧ய்ஸ்வ஠்ரய த்வயா௧ாத்ரா ஠ பாமிநிரி । தஸ்யா௧ ஜநிஷ்யத௧ புத்ர௧ தீஸி௧ா௧ ஠்ருதிரிய஠்ர஠: । ஁ஜய்ய: ஠்ருதிரிய௧்ல௧௧ ஠்ருதிரிய஠்ர஠ஸூத௧: । தவாபிரி புத்ர௧ ஠்ருதிரியாணிரி தூதி௧௧௧௧ தப௧நிதிரிம் । ஸ௧ாத்௧௧ ஠்ருஜஸ்ர௧௧ ஠்ருர௧ வித்யாஸ்யதி" இதிரி ஠௧த்வா "஠்ருத்ருய௧ ஑ூ஠ீத்வா து ராஜ௧் ஸத்யவதீ ததா । ப்ரத்ரா தத்௧ புரஸத்ரு௧ மாத்ரு ஠்ரு஠்ந்யவெத்யத் । மாதா து தஸ்யா: ஠௧௧்த௧௧ து஠ித்ரு ஸ்வ஠்ர தத௧ । தஸ்யாஸ்வ஠்ரமத்யாஜாத௧மாத்௧ஸஸ்த்ரு ஠்ரு஠ா ஠ । ஁ப்ரவாத்ராஜஸா஠ீ௧ ஸபா்யா வரவர்ட்ரி௧ீ௧ம் । ஜ௧நியிஷ்யதி மாதா த௧ ப்ரு஠்மபூத்௧ தப௧த௧௧ம் । விஸ்வ஠் ஠ிரி ப்ரு஠்மதபஸா மயா தத்ரு ஸமர்பிதம்" இத்யாதிஷ்வ -

(ஸா.வி) நிவ்ருத்திரிப்ராஹ்மண்ய௧த்யுத்யி஠்ஸ்வ பவதி । ததா ப஑வத்ருதி தீப்தா஑்ரி௧ா ஸூத்ரத்வ௧ாச௧ ப்ராஹ்மண்ய௧த்யுத்யி஠்ஸ்வ ஠ி௧௧௧ ஸ்யாதித்யா஠ - ஸுவ்யத்யாஸாதிதி । ஑ாதி௧ா௧ ஠்ருதிரியஜா௧ாதா ஠்ரு஠ீ஠௧௧ ஠ா௧ ஠ுநிரி: ஸ்வஸ்ய ஸ்ருஸுரஸ்ய ஠ புத்ராபாவு௧௧ ததர்த்ரு ஠்ருத்ருயமதுயத ஁வா஠ிதப்ரு஠்மதேஜஸ௧ ஠்ரு பத்௧்ய௧ தத்ருவா௧் । ஁வா஠ித ஠்ருத்ருதேஜஸ ஠்ரு ஸ்வஸ்வ௧ ஠ே஠ீதி ப்ருதீ௧முக்தவா௧் । ஸா து ப்ருதீ௧ ஸ்வமாத்ரு ஠்ருத்ருய௧ ந்யவெத்யத் । மாதா த்வபி௧௧௧த்ருதேஜஸ௧ ஸ்வய௧ ஑ூ஠ீத்வாபி௧௧த்ருதேஜஸ ஠்ரு௧௧ புத்ருய௧ தத்ருவதீ - த௧௧ ஠ார௧௧௧ விஸ்வாமித்ர௧ ப்ராஹ்மண௧ ஜாத: - ஠்ரு஠ீ஠௧ஸ௧௧த்ர௧ ஠்ருத்ருதேஜ௧ ம஠்ரு௧்ர௧ புரஸுரா௧ ஠்ரு஠்ரு஠ா ஁த்யுத்யி஠் - ஁ாதிசவ்ட௧௧ ஸத்ருபயாத்ரு புலாயிதஸ்ய ம஠்ரீஸ஠்ரு௧்ரு புரவிஷ்ருத்ய வீதி஠்வ்யா஠்ய ஠்ருதிரியஸ்ய । ஠ி௧௧த்ரு ஠்ருதிரிய௧ஸ்தீதி ஸத்ருபி: பூஷ்ரு ஸர௧ா஑தா - ஸ௧்ருஷ௧ா யாத்யாஸஸ்வ௧ ப்ராஹ்மணா ஁வெதி புர஠ீ௧௧ஸு஠்ருதவிசேஷ நி௧ித்ரு஠் ப்ராஹ்மணா௧ு஑ாத்ராஹ்மண்ய புராமவாநிதி பாரதா஠ுத்ருத்ருத்ரு஠்யம் - ஠ ஠்யத்ரு ப்ராஹ்மண்யாதி புரப௧௧௧ ப஑வத௧ு஑்ரு஠௧ ஠ாஸ்தீதி ஠்ரு஠ித்ருபுர௧ா௧௧ஸ்திரி -

(ஸா.ஸ௧) யதி஠்ருவதி ஠ா௧வ: " இத்யாதி ஠௧஠௧ஸாஸ்த்ருஷ்வித்யர்த்ரு: - ஸுவ்யத்யாஸேதி । ஜ௧த௧ஸிஸ்வய௧ ப்ராஹ்மண: । ஑ாதி: ஠்ருதிரிய: । த்ருய௧்ரு புத்ரு ஠ாபநி௧ித்ரு௧௧ ஜ௧த௧௧்யா஠்ருவித்ருய௧ ஠்ருதம் । தத்ரு ப்ராஹ்மண -

(சா.ச) வृत्தாந்தி - இஃதில் இயுக்தவித்யா பராஹ்மே மஹாகவிபி: குருவரணமாசார்யக சேத்யாதிவ்ருதாந்த-
விசேஷாந் । ஆக்கலாகாது இதி । நிரதிசயப்ரபாவ எவ் ஜாத்யநுபுணவர்தனபரவசனவிருதிநவ்நாபுநிக
இதி பாவ: -

மூ - “விष्णुर्नित्यं विद्यया तात ईड्यस्तस्मादज्ञानं नित्यरूपं वरेण्यम्।

प्राप्यं ज्ञानं ब्रह्मणात् क्षत्रियाद्वा वैश्याश्शूद्रा (द्वापि) दपि नीचादभीक्षणम्” என்கிற
श्लोकத்தில் भगवद् ज्ञानमवश्यं संपादनीयमाकையாலே पूर्वपूर्वा लाभத்தில் மற்றுள்ளார்
பக்கலிலும் ஜானமாத்ரம் விஷ்டமாக சம்பாதினியம் -

(சா.தி) நியதமாம் - நந “விष्णुर्नित्यं विद्यया तात ईड्यः” என்கிற श्लोकத்தில் शूद्रादपि नीचात्
என்று ब्राह्मणाக்கும் शूद्रादிகள் பக்கல் ஜானோபதேஷ ஸ்ணிககொள்ளச் சொல்லிறறாகையால்
प्रवृत्तिव्यवस्थै கூடாது? என்னவருளிச்செய்கிறார்? - विष्णुर्नित्यमित्यादिபால் இதுககு
अर्थम्-तात । विद्यया, ज्ञानेन । विष्णुर्नित्यमोड्यः, यजनीयो भवति । तदर्थम्-नित्य रूप वियो यस्य
तत् । ब्रह्मविषयं -

(சா.ஸ்வ) ஆனாலும் भागवतशूद्रர்களுக்கு प्रवृत्तिव्यवस्थै கூடுமோ? “विष्णु नित्य विद्यया तात
ईड्यः” इत्यादि श्लोकத்தில் शूद्रसकाशाद्ब्राह्मणककु ज्ञानोपदेशं சொல்லுகையாலே व्यवस्थै
கூடாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார் விष्णुर्नित्यमिति - यस्याद्विष्णुर्नित्यमोड्यः, ईडनीयो भवति-
तस्मान्नित्यं रूपविषयः यस्य तन्नित्यरूपम् - ब्रह्मविषय ज्ञान ब्राह्मणादिभ्यः संपादनीयमेतन्नापि
-ज्ञानमात्रं पूर्ववर्णालाभे शूद्रादपि संपादनीयमेतन्नु वचनार्थम् - ஆகையால் तद्व्यतिरिक्त
प्रवृत्तिव्यवस्थै उपपन्नैमेன்று கருத்து -

(சா.ப்ர) बोध्यतीति न विरोध इति भावः । ननु शूद्रादिभ्योऽपि तत्त्वज्ञानस्य सम्पादनीयत्वोक्तेर्विदुर-
तुलाधारादिभिर्धृतराष्ट्र जाजत्यादीनां ज्ञानोपदे शास्त्र भागवतानां जातिरपेयादेवेत्यत्राह ।
विष्णुर्नित्यमित्यादिना । शूद्र योनापिति वचनादेव जात्यनपगमावगमाद्विदुरादिभिः -

(சா.வி) अवस्थानमात्रेण तज्ज्ञातीयवेषमात्रमेव - न तद्ब्रहेऽन्नपानादि स्वीकारः - अतस्तस्योपदेशो
नानुपपन्नः - मधुरकवेः प्रबन्धोपदेशेन पराङ्मुक्षुशमूनेराचार्यत्वम् - ननु वैदिकसप्रणवमन्त्रोपदेशोऽपि
कृत इत्यत्र प्रमाणमस्ति । प्रत्यक्षितात्मसाधनत्वान्मधुरकविना आचार्यवरण न विरुद्धयनेनच स्त्रीशूद्रसाधारणादि-
कारित्वात्प्रबन्धस्य तदर्थं न प्रणवग्रथनमिति वाच्यम्-स्त्री शूद्राणा पञ्चसंस्कारसपन्नाना वैष्णवत्वेन
जातिनिवृत्त्या प्रणवाधिकारसंभवेन प्रणवग्रथनं सभवात् - नच स्त्रीणामधिकाराय तत्परित्याग इति
वाच्यम् - स्त्रीणामपि विष्णुभक्ति महिम्नामैत्रेय, गार्गिप्रभृतीनां ब्रह्मविद्योच्चारणयोग्यतासभवात् -
तस्मात्प्रणवोच्चारण स्वजाति विरुद्धमध्येतु शूद्रादीनां च तदुच्चारणं तज्ज्ञानिविरुद्धमित्येव तदनुक्तिन्ति
तत्त्वमितिभावः । ननु जातिनिवृत्त्यभावे विदुरतुलाधारादिभिर्धृतराष्ट्रविप्रादीनां कथं ज्ञानोपदेशः कृत
इत्याशङ्क्य तैरपि शूद्रादपि धर्ममात्र ज्ञानग्रहणाभ्यमज्ञानाद्धर्मोपदेशमात्र कृतम् - न त्वाचार्यकार्यं
ब्रह्मविद्योपदेशः कृत इत्याह । विष्णुर्नित्यमित्यादिना -

(சா.ச) विष्णुरिति - नित्यं सर्वदापि - विद्ययैव विष्णुरीड्यः, सेव्यस्तव्यः प्राप्यश्च तस्मान्,
यस्मात्कारणाद्विद्ययैव विष्णुस्सेव्यत्वादिमान् तस्मा न्नित्यरूप ज्ञानमेव - ज्ञानस्यनित्यरूपत्वं यावत्-
आत्मभावि स्वपरयाथात्म्याविषयकत्वम् । तथाविध ज्ञानम् । वरेण्यम्, संपादम् - अभीक्षण, पौनः
पुण्येन ।

மூ - ஂன்று இவவளவு ஸொல்லிற்று. இப்படியானாலும் வி஑ாமந்ரா஑ிகளுடைய ஑்ர஑ணம் ஑்ரா஑்ணா஑ி விஷயத்திலேயாகவேணுமென்னுமிடம் “ஷூத்ர யோநாவ஑் ஜாதோ நாதோ஑்யத்வக்ருமுத்ஸ஑்” ஂன்று ஑்ரீவித்ரவாக்யத்தாலே ஑ித்஑ம் । துலா஑ார஑்ரம்யவா஑ா஑ிகளும் ஑ந்஑ே஑் கேட்க வந்த ஑்ரா஑்ணரைத் தாங்கள் ஑஑ாதித்தது தீர்த்தயாத்ரீயிலே வழி திகைத்தாரை வழியிலே ஑ேர்த்த மாத்ரம் அவர்களைத் தெளிவித்து விட்டார்களித்தனை. அல்லது முఖ்யமான அ஑ார்யக் பண்ணினார்களன்று. இப் ஑்ரகாரங்கள் அவ்வோ இதி஑ாஸங்களிலே கண்டு஑ொள்வது -

(ஸா.஑ி) ஜானம் ஑்ரா஑்ணா஑ி஑்யஸஸ்ப்பா஑மென்றபடி. ஜானவீஸ்ய மாத்ர யஸ்தாத்வஸ்தாத் ஑்பா஑நியமானாலும் வி஑ாமந்ரா஑ி஑்ர஑்ண ஑்ரா஑்ணா஑ிகளான ஑க்ருஷ்டர் பக்கலாகவேணுமென்கிறார் இப்படியானாலும் இயா஑ி । நநு துலா஑ார஑்ரம்யவா஑ா஑ிகளிடத்தில் ம஑்ரி்கள் ஑்மோ஑஑ேஷ ஑ெற்றாகளென்கிறதிலலை஑ோ? ஂன்னவருளி஑் ஑ெபகிறார் துலா஑ாரேயா஑ியால் ஑஑ாவித்து. ஑ூஜித்து. அ஑ார்யக்ம் அ஑ார்யத்வம் - நீர் ஑ொன்னவிதுகரு நியாமக்மெது? ஂன்னவருளி஑் ஑ெபகிறார் இப்஑்ரகாரங்கள் இயா஑ி -

(ஸா.ஸ்வா) ஑்த்ராத் ஜானஸ்பா஑ந ஑ோலே வி஑ாமந்ரா஑ி஑்ர஑்ணமும் துல்யந்யாயாத்ரஸ஑்ஜி஑ாதோ? ஂன்னவருளி஑்஑ெபகிறார் - இப்படியானாலும் இதி - வ஑நவி்ரோ஑ே ந்யாய் ஑டாதென்று கருத்தது. துலா஑ாரா஑ிகளிடத்தில் நின்றும் ஑்ரா஑்ணாகரு வி஑ோ஑஑ேஷ கண்டதில்லை஑ோ? ஂன்னவருளி஑் ஑ெபகிறார் துலா஑ாரேதி. இதுக்கு நி஑ானமெது? ஂன்னவருளி஑் ஑ெபகிறார் இப் ஑்ரகாரங்கள் இதி । -

(ஸா.஑்ர) அ஑ார்யத்வ஑்ரயோஜகவி஑ோ஑஑ேஷே ந க்ருத் இய்ர்த்த:-வி஑ாமந்ரா஑ி஑ி - ஑்ந்஑ோ ஑்ருஷ்யா஑ிரா஑ிஸ஑்஑ாத்ர:- அவ் இதி஑ாஸேதி- “அத்ரா஑்யு஑ா஑ர்஑்ந்஑ிமமிதி஑ாஸ ஑ுராதநம் । துலா஑ாரஸ்ய வாக்யானி ஑்ரமே ஜா஑ாலிநா ஑஑” இய்ர஑்ய “஑஑ாவ்ய ஑்ரடகாந் மூ஑்நி ஜாஜலிர்ஜதா வர: । அஸ்தோமத்த஑ாகாஸே ஑்ரம: ஑்ரா஑ோ மயேதி ஑்ர । அதான்தரி஑்ஷே வா஑ாஸித்தா ஑ ஑ுத்ராவ ஜாஜலி: । ஑்ரமேண ந ஑மஸ்த்வம் வு துலா஑ாரஸ்ய ஜாஜலே:” இய்ர஑்ரீரவா஑்யோக்்தே “஑ோமர்ஷவராமா஑ந்ஸ்துலா஑ார஑ி஑்ரு஑்யா । காலே ந ம஑தா ஑஑்஑்ரஸ்து வா்ராணஸீ஑் ஑ுரீம் । வி்ரூ஑ிணந்தம் ஑ ஑்ர஑்யானி துலா஑ார ஑஑ர்ஷ ஑: । ஑ோ஑ி ஑்ருஷ்ட்வத வி்ர஑ாயான்தம் ஑ா஑்஑ஜிவந: । நம்த்யாய ஑ுஸ஑்஑்ரஸ்வா஑ேநா஑்ய஑ூஜயத் । அயந்நேவாஸி வி஑ித்தோ மம ஑்ர஑்ர஑்ர ஑஑ய: । அமர்ஷவஸமா஑ந்: நத: -

(ஸா.வி) துலா஑ாரேதி । அத்ரா஑்யு஑ா஑ர்஑்ந்஑ி மமிதி஑ாஸ஑ுராதநம்” இயு஑்ர஑்ய “஑஑ாவ்ய ஑்ரடகாந் மூ஑்நி ஜாஜலிர்஑்வதா வர: । அஸ்தோமத்த஑ாகாஸே ஑்ரம: ஑்ரா஑ோ மயேதி ஑்ர । அதான்தரி஑்ஷே வா஑ாஸித்தா ஑ ஑ுத்ராவ ஜாஜலி: । ஑்ரமேண ந ஑மஸ்த்வம் வு துலா஑ாரஸ்ய ஜாஜலே:” இய்ர஑்ரீரவா஑்யோக்்தே “஑ோமர்ஷவஸமா஑ந்ஸ்துலா஑ார ஑ி஑்ரு஑்யா । காலேந ம஑தா஑஑்஑த் ஑ துவா்ராணஸீ஑் ஑ுரீம் வி்ரூ஑ிணந்த஑ ஑்ர஑்யானி துலா஑ார ஑஑ர்ஷ ஑: । ஑ோ஑ி ஑்ருஷ்ட்வத் வி்ர஑ாயான்தம் ஑ா஑்஑ஜிவந: । ஑ம்த்யாய஑ுஸ஑்஑்ரஸ்வா஑ே நா஑்ய஑ூஜயத் । அயந்நேவாஸி வி஑ித்தோ மம ஑்ர஑்ர஑்ர ஑஑ய: । கர்வா஑ி ஑்ரயம் கித்தே த்ர஑ித்வம் ஑ிஜோத்தம் । ஜாஜலி: । வி்ரூ஑ிணானஸஸ்வர்ஸாந் மர்வ஑்ந்஑ாஸ்஑ வா஑ிஜ । அ஑்யா஑ா஑் நுஸ்திகி஑் ஑ு஑ி஑் ஑ுத்ஸ்த்வா -

(ஸா.ஸ) ஜானமாத்ரமிதி மாத்ர஑஑ வி஑ாமந்ரா஑ி வ்யவ஑்஑ே஑க்ம் । ஑஑ாவித்து. ஑஑ூஜ்ய - வழி திகைத்தாரை, ஑ந்மார்க்஑்யுதாந் -

(सा.प्र) प्राप्तो भवानिह । करवाणि प्रिय किन्ते तद्गृहि त्व द्विजोत्तम ॥ जाजलिः ॥ विक्रीणानस्सर्व रसान् सर्वगन्धांश्च वाणिज । अध्यगान्नैष्टिकीं बुद्धिं कृतस्त्वामियमागता । एतदाचक्ष्व मे सर्वं निखिले न महामते । एवमुक्तस्तुलाधारो ब्राह्मणेन यशस्विना । उवाच धर्मसूक्ष्माणि वैश्यो धर्मार्थं तत्त्ववित् । जाजलि क्लिष्टतपस ज्ञानद्रुमस्तदा नृप । वेदाह जाजले धर्मं स रहस्य सनातनम् । सर्वभूतहितं मे त्र पुराणं यज्जना विदुः । अद्रोहोऽप्यैव भूतानामन्यद्रोहेण वा पुनः । या वृत्तिस्स परो धर्मस्तेन जीवामि जाजले । परिच्छिन्नैः काष्ठतृणैर्मयेदं शरणं कृतम् । अलक्त पद्मकं तुङ्गं गन्धाश्वाद्यावचानपि । रसाश्च तास्तान् विप्रेन्द्रमध्यवर्जनिह बहून् । क्रीत्वा तु प्रतिविक्रीणे परहस्तादमायया । सर्वेषां यस्मूहन्नित्यं सर्वेषां च हिते रतः । कर्मणा मनसा वाचा स धर्मं वेद जाजले । स्पर्धां जहि महाप्राज्ञ ततः प्राप्स्यसि यत्परम्” इत्यन्तेन भूतहितपरत्व, भूताद्रोह, अवञ्चन, सर्वसौहार्द, स्पर्शाशून्यत्वादि रूपास्ता धर्मान् जाजलिः श्रुत्वा स्वयमपि शान्तिमन्त्रपद्यतेति धर्मकथामात्रोक्तेरवगमादित्यर्थः - “मातापितृभ्यां शिशूषस्सत्यवादी जितेन्द्रियः । मिथिलाया वसन् व्याधस्सते धर्मान् प्रवक्ष्यते । व्याधः परमधर्मात्मा स तेच्छेत्स्यति सशयान्” इति । ब्राह्मण्योक्तः कौशिकः “ततो जगाम मिथिला जनकेन सुरक्षिताम् । अपश्यत्तत्र गत्वा तं सनामध्ये व्यवस्थितम् । मार्गमाहिषमासानि विक्रीणन्तं तपस्विनम् । आकुलत्वान्तु केतूणामेकान्ते सस्थितो द्विजः । स तु ज्ञात्वा द्विजं प्राप्तं सहसा सभ्रमोत्थितः । आजगाम यतो विप्रस्थित एकान्त आसने । अभिवादये त्वा भगवन् स्वागतं ते द्विजोत्तम ॥ -

(सा.वि) मियमागता । एवमुक्तस्तुलाधारो ब्राह्मणेन यशस्विना । उवाच धर्मसूक्ष्माणि वैश्यो धर्मार्थतत्त्ववित् । वेदाह जाजले धर्मं स रहस्य सनातनम् । सर्वभूतहितं मे त्र पुराणं याजिका विदुः । अद्रोहेऽप्यैव भूतानामन्यद्रोहेण वा पुनः । या वृत्तिस्स परो धर्मः तेन जीवामि जाजले । परिच्छिन्नैः काष्ठतृणैर्मयेदं शरणं कृतम् । अलक्त पद्मकं तुङ्गं गन्धाश्वाद्यावचानपि । साराश्च तान् हि विप्रर्षे मध्यवर्जनिह जहून् । क्रीत्वा तु प्रतिविक्रीणे परहस्तादमायया । सर्वेषां यस्मूहन्नित्यं सर्वेषां च हिते रतः । कर्मणा मनसा वाचा स धर्मं वेद जाजले । स्पर्धां जहि महाप्राज्ञ तपः प्राप्स्यसि यत्परम् “इत्यन्तेन भूतहितपरत्व भूताद्रोहावञ्चन सर्वसौहार्दस्पर्शाशून्यत्वादि धर्मश्रवणेन जाजलिः शान्तिमन्त्रपद्यतेति धर्ममात्रोपदेश एव तुलाधारवृत्तान्ते प्रतीयते - तथा “मातापितृभ्यां शिशूषस्सत्यवाग्विजितेन्द्रियः । मिथिलाया वसन् व्याधस्सते धर्मान् प्रवक्ष्यति । व्याधः परमधर्मात्मा स तेच्छेत्स्यति सशयान्” इति ब्राह्मण्योक्तः कौशिकः । “ततो जगाम मिथिला जनकेन सुरक्षिताम् । अपश्यत्तत्र गत्वा तं सनामध्ये व्यवस्थितम् । मार्गमाहिषमासानि विक्रीणन्तं तपस्विनम् । आकुलत्वान्तु केतूणामेकान्ते सस्थितो द्विजः । स तु ज्ञात्वा द्विजं प्राप्तं सहसा सभ्रमोद्धितः । आजगाम यतो विप्रस्थित एकान्त आसने । अभिवादये त्वा भगवान् स्वागतं ते द्विजोत्तम । अहं व्याधस्तु -

(சா.வி) भद्रं ते किं करोमि प्रशाधि माम् । एकपत्न्या यदुक्तोऽसि गच्छ त्वं मिथिलामिति ॥ जानाम्येतद्दहं सर्वं यदर्थं त्वमिहागतः । श्रुत्वा तु तस्य तद्वाक्यं न विप्रो भृशहर्षितः ॥ द्वितीयाचार्य इति तमचिन्तयत् स द्विजः । पाद्यमाचमनीयं स प्रतिगृह्य द्विजोत्तमः ॥ ततस्सुखोपविष्टं तं व्याधं वचनमब्रवीत् । कर्मैतद्योन सदृशं भवतः प्रतिभाति मे ॥ अनुतप्ये भृशं तात तव घोरेण कर्मणा ।” इति विप्रेण पृष्ठो व्याध आह - “कुलोचितमिदं कर्म पितृपैतामहं मम । वर्तमानस्य मे धर्मं नावज्ञां मा कृथा द्विज । धात्रा तु विहितं पूर्व कर्म स्वं पालयाम्यहम् ॥” इति धर्मव्याधवृत्तान्तेऽपि स्वजात्याचारा परित्याज्यत्वमेवोपदिष्टम् । न त्वाचार्यवरणसाध्यविरोध्यपदेश इति भावः - வழிதிக்கைததாரை. மார்஑்றப்டான் । வழியிலே சேர்க்கிற மாத்ரம், மார்஑்ப்டெஷென மார்஑் ப்வேஷனமாத்ர த்த்சடൃశं யதா ததா । தெனிலித்தூ. ப்ரகாஸ்ய । ஸிட்டாராமித்தனை. பரித்யாகமாத்ரம் - ஆচার்யகம் , ஆচার்யத்வம் । ஆচার்ய ஷब्దாத்தஸ்ய ஑ாவ இத்யर्थே யோ யதா஑ுரூபொத்தமா஑்வடி஑ிதி -

மூ - “**भक्तिरष्टविधा होषा यस्मिन्लेच्छेऽपि वर्तते । तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा ह्यहम्**” என்றதுவும் கந்யாப்ரதானபரமன்று - **जाब प्रदानपरमेन्नु** व्याख्याந் பண்ணினார்கள். “**पूज्यः**” எனகிற शब्दமும் साधारणமாகையாலே भागवतत्वமுண்டானால் सर्वரும் शास्त्रं சொன்ன மட்டுக்களிலே आदरणीयம் । இவர்களை सजातीयரோடொக்க நினைத்து अवज्ञे பண்ணினபோது नरकमाமென்றிலவளவிலே (तत्परम्) तात्पर्यम् - இவ அர்த்ததை “**यश्शूद्रं भगवद्भक्तम्**” என்று தொடங்கி महर्षिसङ्ग्रहितத்தான். ஆகையால் जातिव्यवस्थे குலையாதே நிற்க **भागवतप्रभावं** கண்டுகொளவது.

(சா.தீ) என்னவருளிச்செய்கிறார் - भक्तिरष्टविधेत्यादिபால் இவ்விடத்தில் पूज्यशब्दத்துக்கு अर्थமருளிச்செய்கிறார் पूज्यः எனகிற शब्दमित्यादि सजातीयरோடொக்க நினைக்கலாம் । தென்னுமிடத்துக்கு प्रमाण காட்டுகிறார் இவ் அர்த்ததை इत्यादि । “**वीक्षते जानिसामान्यात् स याति नरक नरः**” என்றதிடீர் परमप्रवृत्तमान जातिव्यवस्थेடையे उपसहरिकிறார் ஆகையால் इत्यादियால் -

(சா.ஸ்வ) ஆகையால் भक्तविषयத்தில் जात्यादि नियतकर्तव्यनियमமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் भक्तिरिति. இப்படியாச்சல स च पूज्यो यथा ह्यहम् என்ற पूज्यतोक्ति. ॥ ३ ॥ गति ॥ ३ ॥ என்னவருளிச் செய்கிறார் पूज्य इति - இப்படி तात्पर्य काल्पकதைக்கு निदानமுண்டோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ் அர்த்ததை इति । இப்படி जाति कृतोत्कर्षापकर्ष व्यवस्थितமாகில் “**देवा अपि न तं विदुः**” என்று अपरिच्छिन्नप्रभाव சொல்லுகிறது विरोधियाதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - ஆகையால் इति - ஆகையால், जातिव्यवस्थे प्रामाणिकै.பாகையால் - இனி विष्णुभक्तियினாலே

(சா.ப்ர) वीक्षते जानिसामान्यत्स याति नरक नरः । मदुक्त शूद्रसामान्यादव मन्यन्ति ये नराः । नरकेष्ववतिष्ठन्ति वर्षकोटिं नराधमाः” इत्यादिभिरवमतिकरणे प्रत्यवायावगमान्नावमन्तव्या इत्याह. भक्तिरष्टविधेत्यादिना - किञ्च वैष्णवत्वे जातिरपेयादिति पक्षे कि शूद्रत्वाद्यपकृष्ट जातिरेवापेयान्न तृकृष्टब्राह्मण्यादिजानिरिति मतम्? उतोत्कृष्टजातिरप्यपेयादिति? नाद्यः - अपकृष्टजातिमात्र -

(சா.வி) वुडितस्याकारादेशे रूपम् । व्याख्यान பண்ணினார்கள் इति தெரிபவாச்சான்றிளளைய இயுத்தவ்யாख्याதார इति शेषः - साधारणமாகையாலே सामान्यशब्दतया । शास्त्र சொன்னமட்டுக்களிலே “**न परीक्ष्य वयो वन्द्या नारायणपरायणाः । अपि सस्युर्हीनजन्मानो मान्यानिम्नेन चेतसा**” इत्यादि शास्त्रोक्तरीत्या अत्र न परीक्ष्येति सजातीयविषय वन्दनमुक्त्वा अपिस्स्युरिति हीनजातिविषये अधिकजातीयैर्निम्नेन चेतसा स्वजात्युत्कर्षप्रयुक्ताहङ्काररहितेन आदरप्रवणेन चित्ते न मान्या इति इति मानन समाननमुक्तम् । नतु कायिक प्रणामादिकम् - तद्गीत्यासच पूज्यो यथा ह्यहमित्युक्त पूज्यन्व क्वचित्प्रणामादि पर्यन्त क्वचिदादरणमात्रपर्यवसितमिति भावः - जातिसामान्य बुद्धवावमानकरण नरकावहमित्यवमानाकरणेऽपि पूज्यत्वोत्तेस्तात्पर्यमित्याह । இவர்களை इति - सजातीयरோடொக்க நினைத்து. इतरशूद्रैस्तुल्यत्वेन विचार्य - एवं तात्पर्ये वचनान्तरैकमत्य दर्शयति - இவ் அர்த்ததை इति । एतद्वचनं पूर्वमेव व्याख्यातम् - अक्तमर्थमुपसहरति -

(सा. सं) उक्तमर्थमुपसहरन् परपक्षमनूद्य दूषयति - अत इत्यादिना द्वाभ्याम् - अतः जातिव्यवस्थामहत्त्वैव भागवतप्रभावस्य तत्तदितिहाससिद्धत्वात् - सर्वस्या वा, उत्कृष्टाया अपि जातेः - मन्दं , निकृष्टोत्कृष्टजात्योः प्रत्यक्षादिसिद्धत्वेन तद्वाधितत्वादित्यर्थः - तर्हि जात्याद्यविध्वसे तद्देशिकानामात्मसाम्यावहत्वं - मुञ्चिन्न स्यात् - तेषां विशेषेण मान्यत्वं च न स्यादित्यत्राह । वैष्णवत्वेनेति - उत्कृष्टजातीयत्वेन समान मान्यत्वमपि वैष्णवत्वेनैव - भागवतानां तत्तद्जात्यनुगुणाचारविधायकमुनिसंमतञ्च जात्यादिध्वसनिमित्तसाम्यं तु मुक्तिकाल एव भविष्यति - नाद्येत्यर्थः - तद्देशिकानामात्मसाम्यवहत्वं -

மூ - ஸ்ரீமதீதாதிக்களிலும் “ஸ்ත්ரியோ வૈஷ்யாஸ்ததா ஸூத்ராஸ்தேபி யாந்தி பராஂ கதிம் । ஸ்வே ஸ்வேகர்மண்யஹிதஸ்ச்சித்வி஽ லஹதே நர: ॥ ஸ்வகர்மணா தமஹ்யர்ச்சி சித்வி஽ விந்தி மானவ: । ஸ்வகர்மநிதஸ்சித்வி஽ யதா விந்தி தக்ஷ்ணு ॥ தஸ்தாஸ்ப்ரணவ் ஸூத்ரோ மந்நாமாநி ந கீர்தயேத் । வர்ணாஸ்ரமாஹாரவதா புருஷேண பர: புமான् ॥ விஷ்ணுராஹ்யதே பந்யா நான்யஸ்ததோபகாரக: । ந ஑லதி நிஜவர்ணதர்மதோய:” இத்யாதிக்களாலே ஸா஑வதனுக்கே யதாபூர்வ ஜாதிவ்யவஸ்த்யையும், அதுக்கு அநுரூபமான வுத்தவ்யவஸ்த்யையும் ஸ்பஸ்தமாகச் ஑ால்லப்பப்டது. இப்படி ஸா஑வதத்வமாகிற் குணமும் அதடியாக வரும் புருஷார்த்தவிஸேஷமும் ஑மானமாயிருக்க ஜாதிவிஸேஷங்களுமும் ப்ரவூத்திவிஸேஷங்களுமும் நித்யவ்யவஸ்திதங்கலெனனுமிடம் “ஸூத்ராஸ்தாது: கலிஸ்தாது:” இத்யாதிக்களிலும் ப்ரஸித்தம் ।

(ஸா.தீ) இனனும் ப்ரமாணமருளிச்செப்கிறார் ஸ்ரீமதீதாதிக்களில் இத்யாதி । “ஸ்ත්ரியோ வૈஷ்யாஸ்ததா ஸூத்ரா:” ன்னு ஜாதிவ்யவஸ்த்யைபில் ப்ரமாணம் “ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யஹித:” ன்னு வுத்தவ்யவஸ்த்யைபில் ஸா஑வதர்க்கு ஜாதிவிஸேஷங்களுமும் வுத்தவிஸேஷங்களுமும் நித்யவ்யவஸ்திதமெனனுமிடம் “ஸூத்ராஸ்தாது: கலிஸ்தாது:” இத்யாதிக்களிலும் ப்ரஸித்தமெனகிறார் இப்படி ஸா஑வதத்வம்த்யாதி । ஸாது: , கலேஸாஹித்யாஹ்யவாந் - ஑ாஹ்ணவதநுஸ்தானமில்லாமைபாலே ன்னு கருதது வ்யவஸ்தா ப்ரஸா -

(ஸா.ஸ்வா) வித்யாதி஑்ரஹணம் । ஸா஑வதர்க்குக்கே ஜாதிவ்யவஸ்த்யைபிலும் வுத்தவ்யவஸ்த்யைபிலும் ஑ஹுப்ரமாணமருளிச் செய்கிறார் ஸ்ரீமதீதாதிக்களும் இதி - ஸ்த்ரிய இதி - “மா ஹி பார்த்த வ்யபாஸ்தித்ய யே஑பிஸ்யு: பாபயோநய:” ன்னு பூர்வாதம் । மா ஹி பார்த்த வ்யபாஸ்தித்ய வர்தமானேஷு ஸ்த்ரிய: வૈஷ்யா: - ததா ஑ப்தஸ்ச பர்யாய: - ஸூத்ரஸ்ச யே பாபயோநயோ஑பி ஑்யு: - தே஑பி பரா஑தி யாந்நாத்யந்வய: - தே஑பிதி ஸா஑வதத்வதஸாயாமப்யபகர்ஷ்ணு வா஑ாக்ஷூத்ரஜாத்யநுவூத்தி: ப்ரதீயதே - ஸ்வே ஸ்வே இநி ஑லசித்தே: பூர்வமூபாயநிஸ்தா஑ா யாஂ ஑்வஸ்வர்ணதத்வமநுவூத்தி: ப்ரதீயதே । ஁வமுத்தரதாபி - ஸ்த்ரியோ வૈஷ்யாஸ்தி ஜாதிவ்யவஸ்த்யாபா ப்ரமாணம் । ஑்வே ஑்வே இதி தத்வமவ்யவஸ்த்யாபா ப்ரமாணமென்ன்ரபடி - இனி ப்ராதிஸ்திகமாக ஸூத்ரஸா஑வதனுக்கே ஸூத்ரத்வஜாதிபம் தத்ப்ரயுக்தப்ரவூத்திபம் நித்யவ்யவஸ்திதையென்னுமிடததில் ப்ரமாணமருளிச்செப்கிறார் இப்படி இதி - ஑ாது: , கலேஸாஹித்யாஹ்யவாந் - ஑ஹுபுண்யஸா஑்ய஑ாஹ்ணமும் தத்ப்ரயுக்தாதிப்ரயாஸ ஑ா஑்யயஜா஑நுஸ்தானமும் -

(ஸா.ப்ர) ஁வ் ஜாத்யவிநாஸ யுக்தித: ப்ரஸா஑்யவ஑்நதநோ஑பி ஑ர்ஸ்யநி - ஸ்ரீமதவிந்யாதிநா - மஹா஑ரதவிஷ்ணுபுராணா஑ிராதிஸத்வாத்: - ஁வ் ஜாத்யநப஑மே ப்ரமாணமூபந்யஸ்ய ததநு஑்ராஹகதகர்ம஑ிப்ரேத்யாஹ - இப்படி ஸா஑வதத்வம்த்யாதிநா । ஸூத்ரத்வஸ்ய ஑ாதுத்வமூபாயலா஑வே஑பி ஑லா஑ிக்ய -

(ஸா.வி) ஸ்த்ரியோ வૈஷ்யாஸ்ததா ஸூத்ரா இதி । வுத்தவ்யவஸ்த்யாபா ப்ரமாணமாஹ । ஑்வே ஑்வே கர்மணீதி । ஸா஑வதத்வ குணவிஸேஷபுருஷார்த்தஸாம்ய் ஜாதிப்ரயுக்ததர்மானுஸ்தான கலேஸா஑ாவ் ஑ா஑ிப்ரேத்யோக்தம் । ஸூத்ராஸ்தாதுரிதி । வ்யாஸ ஑ாபிதம் । ஜாதிவுத்தவ்யவஸ்த்யாபகப்ரமாணமாஹ । ஸா஑வதத்வமடியாக இதி । வ்யாஸ: க்ஞ்ஞிதீர்த்தே ஑்நான கர்வ்ந மஹர்ஷிஷு கஸ்ய ஑ாதுத்வம்தி தர்ம஑ு஑ுதஸ்யா கத்யநிஸ்தஸு த஑஑ிப்ராப ஜாத்வா -

(ஸா.ஸ) மபி வૈஷ்ணவத்வே நேதி ஑ாவ: । விஷ்ணுபுராணே ஑ஸ்தே஑ு கலிதர்மநி஑ூபணே ஸூத்ராஸ்தாதுரித்யுக்தி: -

(सा.सं) तज्जात्यनुगुणादैकन्त्योचितलघुप्रवृत्तिविशेषादेव ऐकान्त्यससिद्धेर्लाभनिबन्धनेति तत्प्रकरणे व्यक्तम् -

மூ - தமஸ்சூத்ரே ரஜ: க்ஷத்ரே ப்ராஹ்மணே சத்வமு(தமம்)த்கடம்” இதுதாதிக்களில் சௌல்லுகிறபடியே சத்வாதிகுண -

(சா.தீ) வசனாங்களுக்கு விசயவ்யவஸ்தைக்காட்டுகிறாா தமஸ்சூத்ர இதுதாதிதால் சூத்ரே, சூத்ரஸார்த்தில் தம உத்கடம் । க்ஷத்ரயஸார்த்தில் ரஜஸ்ஸு உத்கடம் । ப்ராஹ்மணஸார்த்தில் சத்வகுணமுத்கடம் ।

(சா.ஸ்வ) ஂதரணாயரென்று ஂர்த்தவரணநமுபபந்னமென்ன ஂ மானச ப்ராஹ்மணயமென்றும, காயிகப்ராஹ்மணயமென்றும ப்ராஹ்மணயத்யமுண்ணடா? ஂவ க்ஷத்ரயத்வாதி த்ரம்தும் த்நிரூபமாதையாலே பூர்வோக்த சர்வமநுபபந்னமென்றா? ஂனென ப்ராஹ்மணயத்யாபிதானமுதென சர்வஸாஸ்தார்த்தாவிரோத சமர்த்திககிறாா தமஸ்சூத்ர இதுதாதினா । சத்வாதிதி । ரஜஸ்தமோஂபிபவெனோதித்சத்வ ப்ராஹ்மணயம் -

(சா.ப்ர) சூத்ரத்வென சஹாவஸ்தானே விரோதாபாவாந் வ்யாபாத இத்யபிப்ரயந் சூத்ரத்வ விரோதப்ராஹ்மணயஸ்யௌத்யநிக்நயிதமபரஸ்ய காதாசித்க்நத்வம் சாஹ - தமஸ்சூத்ர இதுதாதினா - த்வித்யேஂபி ப்ராஹ்மணயே -

(சா.வி) ப்ரயோகிததூராகளிததணை” இதி ச சாமான்யென லோகதூத்யோக்தம் । இதானோ “தமஸ்சூத்ரே ரஜ: க்ஷத்ரே ப்ராஹ்மணே சத்வமுத்தமம்” இதி வசனானுரோதென ஸாரீரநிஸ்தாதிக்காரஸத்வாதயஸ்சாரீரேஸு ப்ராஹ்மணயாதி ஜாதி சமவாயப்ரயோஜகா இதி ப்ராஹ்மணயாதி ஜாதிசமவாயே தத்நஜாதி ப்ரவூதிநிமித்தோக்த்ய ப்ராஹ்மணாதி ஸஂதா: ப்ரயுஜ்யந்த இதி தை ஜாதிஸஂதா: , தாதுஸப்ராஹ்மணாதிஸு நிரூதிஸ்ய ‘ஂஸ்தவர்ப் ப்ராஹ்மணமுபநயோத” இதுதாதிஸு வித்யோயமானா ஂபநயதாதி த்ரமாவ்யவஸ்திதா பவந்தி । ஂணமுத்யந்யாயென முத்யார்த்தஸ்யைவ ஂஹ்யத்வாஂசூத்ராதிஸு குணவிஸேஸமூலகதயா ப்ரயுஜ்யமானப்ராஹ்மணாதி ஸஂதானாமபி ப்ராஹ்மணாதி குணவிஸேஸமூலக ப்ராஹ்மணாதிபேதேஸு தோஸமூலகதயா ப்ரயுஜ்யமானசூத்ராதி ஸஂதானாமப்யநுஂகததயா மனோஂகத சத்வோத்கர்பாதிக்கமெவ ப்ரவூதிநிமித்தமிதி வக்தமுசிதம் । சத்வாதே: ப்ராஹ்மணயாதி நயிதத்ரம்த்வாதுஂகதவதுக்திவூதாதினாமப்யநுஂகதத்வாது । ஂத இத மானசப்ராஹ்மணயாதிக்க ஂண ஸாரீரப்ராஹ்மணயாதி ஜாதேர்பிந்ந சர்வஜாதி ஸாதாரண ப்ரஸஸானிந்தயோ: பூரூஸார்த்ததடுபாயயோஸ்த்ர மூலம் - ஂவம் ச “ந சூத்ரா பஂகவதுக்தா:” இத்யத்வ சூத்ரத்வஜாதிமந்தோ பஂகவதுக்தா ந சூத்ரா:, மனசி தமோகுணவந்தோ ந பவந்தி - தத்ப்ரயுத்கதாமத்ரோதாதிமந்தோ ந பவந்தி । பரந்து விப்ரா: , மனஸ்யதிக்கசத்வவந்தோ ஜாயந்தை । தத்ப்ரயுத்கதாஸஸாதிமந்த இதி ச ஜாயந்தை । தத்ர ஂதூபஂகவதா இதி । பஂகவதத்வாதுதேதோ: - ஂந்யதா பஂகவதத்வமெவ ந ஸயாது । ஂத: பூஜ்யா இதி பாவ: । யை ஂி ஜநாதினே ஂபக்தா: பக்திரஂகிதாஸ்தை தத ஂவ ஂதோஸஸர்வவர்பேஸு சர்வஜாதிவிஸிஸ்தா ஂபி சூத்ரா:, ப்ராஹ்மணத்வாதி ஜாதி விஸிஸ்தா ஂபி மனசி தமோகுணாதிக்கயவிஸிஸ்தாஸ்தத்ப்ரயுத்கதாரா, த்ரேஸ, மோஂ, லோப, மத, மாத்ஸர்யவந்த: ஜாயந்தை । தத: “த்யஜ துர்ஜநஸஸர்ஂகம்” இத்யைதத்ரவிஸயபூதானி “யோ ப்ராஹ்மணாயாபஂகரெதஸ்தைந யாதயைது । த்நந்த ஸபந்தம் பரூஸ வதந்த யோ ப்ராஹ்மணம் நார்யதை விமூத: । ஸ பாபகூதுஂகதவாஸ்திதத்ரோ த்நத்யஸ்த்ர வத்யஸ்த்ர ந சாஸ்தமத்ய:” இதுத்கரத்யா ஜாத்யா பூஜ்யத்வேஂபி விஸேஸநிஸ்தானா தூரபரிஂகரணியா: । “யாவதோவீ தேவதாஸ்தாஸஸர்வா வேதவிதி ப்ராஹ்மணே வஸந்தி” இத்யைததபி வேதவித்ய இதி விஸேஸவலாஸ்தானசப்ராஹ்மணயவதாமெவ நமஸ்கார்யத்வம் ப்ரதிபாதயதி । நது தத்ரிரஂகத ஸாரீரப்ராஹ்மணயவதாமபோதி ந க்ராபி வ்யவஸ்தா விரோத இத்யபிப்ரெத்யாஂ । தமஸ்சூத்ர இதுதாதினா ।

(सा.प्र) प्रतिनियतशास्त्रप्रवृत्ति प्रदर्शयन्त्रौपाधिके ब्राह्मण्ये स्वाश्रय भूतशूद्रादौ प्रशंसाधिक्यहेतुत्वरूपमौत्पत्तिक-
ब्राह्मण्यवत्सु स्वव्यतिरेक निन्दाधिक्यहेतुत्वरूपं च विशेषमप्याह । ॐ३७ शारीरेत्यादिना -
शमादियोग्यमात्र शास्त्रसिद्धमात्र इति - “शमोदमस्तपश्शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च । ज्ञानं
विज्ञानमास्तिक्यं ब्राह्मं कर्म स्वभावजम्” विद्यते -

மூ - ஜ்ம்த்திலே பிறந்து தப்பினானென்று மிகவும் நின்னே நடக்கும். ஜாத்யந்தரங்களிலே பிறந்து குணோத்தரனாய்ப் போந்தானாகில் “ஏதேஸ்ஸமே(த:) தைஸ்ஸுதோஃபி வாஹிகே மானமஹிதி” இत्याதிகளிற்படியே ப்ரஸ்சை மிகவும் நடக்கும். இவற்றில் ஸாரீரமாயும் மானசமாயும் வரும் உத்கர்ஷ் கர்வஹேதுவாமாகில் அநர்த்தகரமாம். இரண்டு வழியாலுமுள்ள அபகர்ஷம் “குலங்களாய வீரிரண்டில்” என்கிறபாட்டிலும் “ஜனித்வாஹ் வ்ஸே” என்கிற ஸ்லோகத்திலும் சொல்லுகிறபடியே தான் நின்ற நிலை தெளிந்து கார்ப்ணயத்தை விளைத்து அகிஞ்ஞாநாஹிகாரமான உபாயவிசேஷத்திலே மாட்டுமாகில் பூரூபார்த்தகாரணமாகையாலே ஸ்லாஹ்யமாம்

(சா.தொ) ஏதேஸ்ஸமேதேரீதி - ஸமாதிபி: எனறு அர்த்தம் இருவகைப்பட்ட ப்ராஹ்மண்யமும் கர்வஹேதுவாமாகில் அநர்த்தத்தை விளைக்குமென்கிறார் இவற்றில் இत्याதி-த்விவிதாபகர்ஷமும் நிவ்ந்தத்தை விளைக்குமாகில் பூரூபார்த்த ஹேதுநயா ஸ்லாஹ்யமாமென்கிறார் இவ்விரண்டு இत्याதி - குலங்களாய வென்றது த்விவிதாபகர்ஷத்தால வந்த நிவ்ந்தத்துக்கு உதாஹரணம்। ஜனித்வாஹ் மென்று மானஸாபகர்ஷத்துக்கு உதாஹரணம் - தான் நின்ற நிலையாவது அகிஞ்ஞனயம்। அயோగ்யதாப்ரதிஸந்தான கார்ப்ணயம்। ஁வ ஜாதிவ்யவஸ்தையுண்டாகிலும் முன்பு சொன்ன

(சா.ஸ்வ) ப்ராஹ்மண்யத்துக்கு ப்ரஸ்சாஹேதுவத்தை உபாதிக்கிறார் ஜாத்யந்தரங்களிலே இதி - ஏதேஸ்ஸான்யாதி-பிஸ்ஸமேத:., சமுதித: என்றபடி இப்படியாகில் ஒருவனுக்கு உபயவிதோத்கர்ஷ் பரநிகர்ஷானுஸந்தானமுனை கர்வஹேதுதா தசேபிலும் ப்ரஸ்சானிமித்தமாக ப்ரஸ்சித்தாத்தோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவற்றில் இதி இவற்றில் உத்கர்ஷ்ஸாமான்யத்தில் அநர்த்தபர்யஸாதயுத்கர்ஷ் ப்ரஸ்சாஸாரண மென்று கருத்து ஆனால் மானஸாபகர்ஷ் நிந்தாஹேதுவாகில் உபய விதாபகர்ஷத்துக்கு நிந்தாஹேதுவ் கையுத்கர்ஷ்ஸமாக்கையாகில் கஸ்யயிதுபயவிதாபகர்ஷ் ஸ்வானுஸந்தானமுனை நிவ்ந்தத்தையுண்டாகி பர்பரயாகிஞ்ஞாநாஹிகாரமான ஸ்வதந்நப்ரபதனத்திலே மூட்டத்தாகில் ததசேபிலும் நின்னே ப்ரஸ்சித்தாத்தோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவையிரண்டு வழியாலும் இதி -

(சா.ப்ர) ப்ராஹ்மணோதம” இत्याதிஸாஸ்தேரீத்யர்த்த: - நந்வேவ சதி ப்ராஹ்மண பாகவநேஸ்ப்ரஹ்மண-விதப்ராஹ்மணஸ்யாபி விதமானத்வாத்நுஸந்தானே கர்வ ஁வ ஸ்யாதித்யத்ர - “தூதோ த்ரம்திக்ரமதி” இत्याதிபிர்வஸ்யானர்த்தஹேதுவாகமானஸந் கார்ய இதி தர்ஸ்யந்ருபயவிதப்ராஹ்மணயாபாவரூபாகர்ஷானுஸந்தானம் லஹூபாயானுஸ்தானேஃஸ்ய ந்தோபயுத்த்வாதயுத்கர்ஷ்மியுபயா-பாவானுஸந்தானமேவ கார்யமீत्याஹ்। இவற்றில் ஸாரீரமாயும் இत्याதிநா - நந்வேவ பாகவதஸ்த்ராணா -

(சா.வி) உபயவிதப்ராஹ்மணோத்கர்ஷோ கர்வஹேதுச்சேதநர்த்தவிஹ:- அபகர்ஷோ நிவ்ந்த ஹேதுச்சேதஹிகாரி தாவச்சேதகத்வென அதிஸயாவஹ இत्याஹ்। இவற்றில் இதி। கார்ப்ணயத்தை நினைத்து, கார்ப்ணயமனுஸந்தாய। ஸ்திதஸ்யேதி ஸேஷ:। உபாயவிசேஷத்திலே மாட்டுமாகில், உபாயவிசேஷே பர்யவஸிதஸ்சேத்। -

(சா.ஸ) ஏதே:., உத்தாத்தமகுணै:। சமேதே:., மிலிதே: - வாஹிக, ஜானதொ வுத்ததாயா ப்ராஸ்தாயாம்। இவ்விரண்டு வழியாலுமுள்ள அபகர்ஷமீதி। ஸத்யபி ஸாரீரே மானஸே தோத்கர்ஷே ததுபயாபகர்ஷதானுஸந்தானமீத்யர்த்த:- குலங்களாய வீரிரண்டில், வர்ணத்வென ப்ரஸ்சித்ததது - தான் நின்ற நிலை தெளிந்து, ஸ்வநிஷ்டக்யாதிபு ஸக்யபாவாதிக் ஜாத்யா - பூரூபார்த்தகாரணமாகையாலே இதி - நோதேதும்தஸ்தானா நையானுஸந்தானவத்யாதிதி பாவ:। -

மூ - இப்படிக்கு ஁தவ்யவஸ்தையும ஁த்யநுரூபமான வுதவ்யவஸ்தையுமுண்டானாலும ஁ர்வாக்கும் ஁கவதவநிபந்நமாக முன்பு ஁மர்த்தித்த ஁தேஸ்யத்வ ஁தரிபதிக்கு விரோ஁மில்லை. இப் ஁கவதரரில் “஁ஸ்வர்ய ஁கவத்யேஸா ஁மான ஁஁காரிணா஁” ஁ன்கிறபடியே ஁வதான்தரஸ்பர்ஸா ஁ற்றவர்கள் ஁கான்திகள் - ஁வர்களில் வைத்துக் குாண்டு “஁ானிது ஁ர஁கான்தி” ஁ன்கிறபடியே ஁யுனான்தரஸ்பர்ஸா ஁ற்றவர்கள் ஁ர஁கான்திகள் - ஁வர்களில் வைத்துக் குாண்டு வில஁஁ா஁ஸராய் ஁ர்வஸ்தியான ஁ேஸி பக்கலிலே ஁ர்ந்யாஸ பண்ணிச் ஁ெய்கிற கைர்யத்துக்கு ஁யுனான்தர கைலு஁ை ஁ுாலிசைக்கிடுவார் ஁ாத்ர ஁ென்கிற ஁ுத்யர்த்தத்தைத் -

(஁ா.஁ி) ஁தேஸ்யத்வ஁தரிபதிக்கு விரோ஁ஸா஁ுையைப் ஁ரி஁ரிககிறார் இப்படிக்கு ஁த்யா஁ிபால ஁த்கர்ஸ஁ரஸ஁ா஁கவதேஸு ஁த்கர்ஸதாரத஁்யத்தை஁ருளிச் ஁ெய்கிறார் இப் ஁கவதரரில் ஁த்யா஁ி - ஁திலும ஁஁ந்ரு஁ைய ஁ார஁ை கான்ய ஁ு஁ஸ்வரணஸுவுரணத்துா஁ுக்கு஁ெனகிறார் ஁வர்களிலென்று ஁ுாலிசைக் கிடுவார் ஁ாத்ர ஁ென்கிற ஁ுதி, ஁காயநஸா஁ையில் “஁த ஁ு ஁கவந்த யா஁ெத । ந஁ு ஁த்யா஁ । -

(஁ா.ஸ்வ) இரண்டு஁ழியாலும, காரியக்தவான ஁தரூ஁஁ு஁ு஁ததாலேய஁ென்ற஁டி - ஁ு஁ா஁ர்யவ-ஸாய்ய஁கர்ஸ நிந்஁ா஁ெது஁ெனறும ஁்ரேய: ஁ர்யவஸாய்யுத்கர்ஸ஁஁கர்ஸதிரண்டும ஁லா஁்யதானி஁ிந்஁ென்றறும கருத்து - ஁஁஁஁ரிக்கிறா இப்படி ஁தி- ஁ர்வருககும ஁கவதவ஁டிபாக ஁தேஸ்யத்வ ஁தரிபதிக்கு விரோ஁மில்லை஁ென்று ஁ுானனது கூடு஁ுா? ஁யுனான்தர ஁ர஁கவதவிஸ்யத்திலும ஁ர஁கான்திக்கு ஁தேஸ்யதா஁தரிபதி ஁ரஸ஁ி஁யாதுா? ஁யுனான்தர஁ரித஁ர஁கான்திக்கு த஁஁ரித஁ர஁கான்தியே ஁தேஸ்யன் - ஁கான்தி ஁கவதநுதேஸ்யன்஁்ரெனனில் இப்படி ஁கான்தி஁ர஁கான்தி஁தென ஁கவத ஁ெ஁முண்டுா? கி஁஁ ஁க்தியு஁னிஸ்டு஁ு ஁ர஁கான்தியா஁ைபாலே ஁஁ந்ருக்கு த஁஁ே஁யா ஁ா஁ி஁யா஁வ ஁ரஸ஁ி஁யாதுா? ஁த஁஁ி஁஁ந்஁ென்றா? ஁ன்ன ஁கவத஁ெ஁த்தை நிரூ஁ிக்கிறார் இப் ஁கவதரரில் ஁த்யா஁ிநா- ஁ுாலிசை. வு஁ி- ஁ுாலிசைக்கிடுவார், வு஁ிக்குப் ஁ுாடுகிறவர் கடன குாடுக்கிறவரென்ற஁டி - ஁ுதினி - ஁காயநஸா஁ையில் “஁த஁ு஁கவந்த -

(஁ா.஁்) ஁ாதெரந஁கதத்வ த஁நு஁ா஁ாரத்வ ஁ தேஸா ஁ுா஁ா஁ிக் ந ஁யா஁ித்யத்ர ஁ுா஁ரயு஁கஸ஁ா஁ாஸா ஁ ஁யா஁ெத்யா஁ - இப்படிக்கு ஁ானித்யா஁ிநா । ஁வ் ஁ா஁்ய஁ர஁ி஁ரூ஁ ஁஁ாவ் வ்யவஸ்தா஁்ய ஁கவதேஸு ஁ர஁கான்திநா ஁ர்வுதூ஁த்வ ஁ ஁தரியு஁ிக் ஁ர஁ர்ஸ்ய தேஸு ஁கவதாரா஁ந ஁ுதயாவத்வவ்யா஁ாரவத்வா஁ிக ஁஁ாவ் வ்யவஸ்தா஁யதி - இப் ஁கவதத்யா஁ிநா । ஁ுாலிசைக்கு ஁தி । -

(஁ா.வி) ஁வ் ஁ாதவ்யவஸ்தா஁ா ஁கவதவநிபந்நநுதேஸ்ய஁ரி஁தேரிரோ஁ு நான்தியு஁஁஁ர்ஸி. இப்படிக்கு ஁தி । ஁த஁்ரகாரஸ்ய ஁த்கர்ஸ஁ரஸ஁ ஁ா஁வதேஸு஁கான்தி ஁ர஁கான்திவ்ய஁தேஸிநி஁ான஁ுத்கர்ஸதாரத஁்ய஁ா஁ - இப் ஁கவதரரில் ஁தி- ஁ற்றவர்கள், நிவர்திதவந்த: । ஁வர்களில் வைத்துக் குாண்டு தேஸா ஁஁யே஁஁ி । ஁யுனான்தர கைலு஁ை, ஁யுனான்தர஁ே஁ா - ஁ுாலிசைக்கிடுவார் ஁ாத்ர, வு஁ுத்யர்த்த வித஁஁ர஁ான஁ - ஁ன்கிற ஁ுத்யர்த்தத்தை, ஁த஁ர்ஸ்ய஁ரிபா஁க஁ுத்யர்த்த “கூஸி஁஁ே கி஁ர்ஸந் ஁ர்வ -

(஁ா.ஸ) ஁ுாலிசை, வு஁ி:- ஁ல்யநாஸ஁஁யவி஁ார்யவு஁ிலா஁ாஸா஁ாந்ரேணார்த்த ஁ர஁ார்யாவேத்யர்த்த: -

மூ - தெளிந்து கௌர்யத்துக்கு மோக்மும் ப்ரயோஜனமென்று கோலாதே கௌர்யப்ரயோஜனராயிருக்குமவர் களுடைய பரமேகாந்தித்வம் ஷோடசவரணசுவரணத்தோடொடாக்கும். இம்மாற்றறியும் மஹர்ஷிகள் மஹாபாரதாடிகளிலே பரமே காந்திகளுடைய மாஹாத்மயத்தைப் ப்ரபத்தித்தாராகள -

(சா.டீ) ஆசிரயிதவ்யோ ப்ரகவாந்ஹவதி | நத்வே யாசிதவ்ய:" ததா஁ந்யத்ர "கூசீடமேகே விஹர்ந்தி ச(வீ) வீ ய ஆசீர்வதந்தோ டதத்யத்ர கேசித் | பர்யந்தலோகாஸ்திஹ தே ஹவந்தி அநாசிஷஸ்து விஜயாயானந்தாய" இதி "யஸ்ய சர்வே சமாரம்ஹா: அநாசீர்வந்தா இஹ | த்யா஑ோ யஸ்ய ஹுத சர்வ ச த்யா஑ீ ச ச ப்ரணிடத:" இதி ச - ஷோடச வரண பரமேகாந்திகளுடைய மாஹாத்மய மஹர்ஷிகளால் மஹாபாரதாடிகளில் ப்ரபத்திக்கடடட டெரூசாசீராரர் இம்மாற்றறியும் இத்யாடி - மாஹாத்மயவசனங்களில் நாராயணேகநிஷஸ்ய என்னும் வசனத்தினுடைய -

(சா.ஸ்வா) யாசேத | நஹோ இத்யாஹ ஆசிரயிதவ்யோ ப்ரகவாந் ஹவதி - நத்வே யாசிதவ்ய" இதி - ததாந்யத்ராயி "கூசீடமேகே விஹர்ந்தி சர்வே ய ஆசீர்வதந்தோ டதத்யத்ர கிஷித் | பர்யந்தலோகாஸ்திஹ தே ஹவந்தி அநாசிஷஸ்து விஜயா யானந்தாய" இத்யாடி ஸ்ருத்யர்த்தமென்றபடி. ஷோடசவரணசுவரணத்தோடொடாககுமென்று சொன்னது கூடுமோ? ப்ரபந்னுடைய பரமேகாந்தித்வம் ஷோடசவரணசுவரணசுத்ரம்என்று மஹர்ஷிகள சொல்லவல்லலையே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இம்மாற்றறியும் இதி? யா: க்ரியாஸ்ப்ரயுக்தாஸ்யுரேகாந்தகத ஸுத்ரிபி: | தாஸ்சர்வா ஸிரசா டேவ: ப்ரதி஑ூஹிதி வை சுவயம் | சத்கர்மநிரநாஸுதுத்வாஸாஹ்யயோ஑விதஸ்ததா" இத்யாடீ ப்ரபந்நமாஹாத்மயப்ரபத்ந பண்ணுகையாலே -

(சா.ப்ர) "கூசீடமேகே விஹர்ந்தி ச(வீ)வீ ய ஆசீர்வதந்தோ டதத்யத்ர கிஷித் | பர்யந்தலோகாஸ்திஹ தே ஹவந்தி அநாசிஷஸ்து விஜயாயானந்தாய" இதி ஸ்ருத்யுக்தப்ரகாரேண வுத்ரத்யர்த்த க்ருணதயா ட்ரவ்யப்ரடாதூநிவ ஜாதேத்யர்த்த: - மாற்றூ. சுவரணவரணா த்கர்ஷசாதுஷபா஑வதா த்கர்ஷ: | மஹாபாரதாடீதி - ஸ்ரீபா஑வதஹரிஹக்தி சுதோடயஸ்காந்ஹ்ரு஑ுஸஹிதாடிராடிஸத்வார்த்த: | மஹாபாரதே "மத்ருக்தஜனவாஸத்யம்" இத்யாடி: - "யே யஜந்தி ஹரி சர்வே ஑்ராஹ்ணா எவ தே ஸ்முதா:" இத்யாடி: - "ந ஸூத்ரா ப்ர஑வத்ருக்தா:" இத்யாடிஸ்த்ர - ஸ்ரீ பா஑வதே - "ஸ்வபசோ஁பி மஹீபால விஷ்ணுஹக்தோ ட்விஜாஹிக:" இத்யாடி: - "ந ஸூத்ராப்ர஑வத்ருக்தா" இத்யாடிஸ்த்ர ஹரிஹக்திசுதோடயே - "ஸுசிஷ஑்ஹக்தி-

(சா.வி) ய ஆசீர்வதந்தோ டதத்யத்ர கிஷித் | பர்யந்தலோகாஸ்திஹ தே ஹவந்தி | அநாசிஷஸ்து விஜயாயானந்தாய" இதி | ஸ்ருதி:, ஆசீர்வதந்த:, புரூபார்த்தாஹிலாஷிண: - யே டததி - கௌர்யமிதி ஹாவ: | தே பர்யந்தலோகா: - அந்தவஹ்லோகா ஹவந்தி | அநாசிஷஸ்து, ஑லாஹிலாஷ விர்ஹிணஸ்து, அநந்தாய விஜயாய - நிரவஹிகௌர்யாய ஹவந்தீத்யர்த்த: ஓக்கும் துல்யம் - டேவதாந்தர் சஹந்தர்ஹிதா ஑காந்திந: | ப்ரயோஜநாந்தர்டேவதாந்தர்சஹந்தர்ஹிதா: பரமேகாந்திந: | தத்ராபி மோக்மபி கௌர்யஸ்ய ப்ரயோஜநத்வேநாகாமயமானா: சுவயம் ப்ரயோஜநகௌர்யகாரிண உத்ரு஑்டா இதி ஹாவ: | இம்மாற்றறியும் மஹர்ஷிகள -

(சா.ஸ) "நாஸ்த்யகூத: கூத்யேந" இத்யாடிகமஹிப்ரேத்ய ஸ்ருத்யர்த்தத்தை இத்யுக்தம் ஑லாஹிஸந்஑்யாகூத ஹி ஸ்ருதீ கூதேநேத்யுசாதே - ஑ல வுத்ரிஸ்தானீயம் - பாரமேகாந்த்யாடி நாஸோ மூல்யநாஸ்தானீய: - |

மூ - இவன் புராவத்தைப்பற்ற "நாராயணைகனிஸ்தஸ்ய யா யா வுத்திஸ்ததர்வனம் । யோ யோ ஜத்பஸ்ச ச ஜபஸ்தத்யானம் யந்நிரீக்ஷணம் । தத்பாடாஸ்வதுலம் தீர்த்த ததூக்ஷிஸ்தம் சுபாவனம் । ததூக்திமாஸ்த்மந்நா஁ரய்யம் ததஸ்பூ஁ஸ்திலம் ஸூசி" என்கிற ஸ்லாகங்கன் புரமாணமேயாகிலும் இங்கு "யா யா வுத்திஸ்ததர்வனம்" என்றது -

(சா.தூ) அர்த்தங்களை ஸி஁கித்தவேண்டி வ஁னத்தைக் காட்டுகிறார் இவன் புராவத்தைப் பற்றவென்று புரமாணமேயாகிலுமென்றத்தால் அபாதபுரதீதார்த்தமர்த்தமன்றென்று ஸூசிதம் । இங்கு "யா யா வுத்திஸ்ததர்வனம்" என்றும் "யா யா ஁ஷ்டா ததர்வனம்" என்றும் றாரத்யமுண்டு - அதில் யா யா வுத்திஸ்ததர்வன மென்றதூக்கு அர்த்தமருளி஁செடகிறார் யா யா வுத்திஸ்ததர்வன மென்றதென்று - மந்நிமித்தகூதம் பாப மென்றதூக்கு யாவஸ்தவந்நரா -

(சா.ஸா) அது பாருமேகாந்யவैஷய மனறிககே கூடாமையாலே அர்த்திஸத மென்று கருத்தூ. இப்படி டா஁வதருககு ஁ானிவ்யவஸ்தைய ஸாஸ்த்ரீய வுத்தவ்யவஸ்தைய ஁சானனது கூடுமோ? "நாராயணைகனிஸ்தஸ்ய யா யா வுத்திஸ்ததர்வனம்" இயாதினா டா஁வதனுடைய நி஁ஷிதவூத்யநு஁தானமர்வனமென்றும் நி஁ஷிதவூக்ஷணம் ஁தானமென்றும் தத்பாடஸ்பூஷ்டா ஸூத்ரஸ்த்ரம பாवनமென்றூமிப்படி பல புரகாரமாக ஸாஸ்த்ரத்தை அதிகுரமித்தூ஁ ஁சால்லவிலலைபோ? இங்கு வுத்தி஁த்யானாதிபத வி஁தவூத்தி஁த்யானாதிபரமென்னிலப்போது நாராயணைகனிஸ்தஸ்ய என்று விஸேஷநிர்஁ஷ வ்யர்த்தமன்றோ? டா஁வதனுக்கு அா஁க்யம் தோறறாமையாலே ஸ்லாகவைய்யர்த்தம் புரஸ஁஁யாதோ? என்ன நாராயணைகனிஸ்தஸ்ய என்கிற வ஁னத்தைபெடுத்து அர்த்தவ்யவஸ்தையருளி஁ ஁ய்கிறார் இவன் புராவத்தைப்பற்ற இயாதினா - புரமாணமேயாகிலும் இதி- வஸ்துத: யாமுநா஁ாரயாதி஁ந்நுதா஁தவா஁புரமாணவ்ன ஁஁புரதிபந்நமனென்று கருத்தூ - அத ஁வ ஸ்ரீமத்தா஁புரய்஁஁ந்ந்ரிகாயா "யாதயாம ஁தரஸம்" இதி ஸ்லாகவ்யா஁யானே யது கை஁சித்தயர்த்த இயுத்தம் । நது ஁஁புரதிபந்நவ ஁தூதக ஁ரு஁யாதி நாம஁ர஁ணம் கூதம் । ததர்வன மென்று இதி । ஸா ஸா என்று புதத்தை அ஁யா஁ரித்தூ ஸா ஸா வுத்திஸ்ததர்வனம் - தஸ்ய நாராயண -

(சா.பு) தூபா஁ஷ்டி஁த஁தூரூதி஁கிலி஁ஷ: । ஸ்வப஁தூபி ஁தூ: ஸ்லா஁யா ந வெதா஁஁யூதூபி நாஸ்திக:" இயாதி: - ஸ்காந்஁ "யேஷா ஁஁ரா஁஁஁த ஁ா஁ர ஸூத்ரேஷ்வபி ஁ ஁தூயதே । தே வை ஸ்வர஁யஸ்ய நேதாரூ ஁ரா஁யணா ஁ுவி ஁வனா:" இயாதி: । ஁ரு஁ஸ஁஁தாயாம் । "ந ஸூத்ரா ஁஁வதூக்தாஸ்தே ஁ி விபுரா இதி ஸ்மூதா:" இயாதி: ஁஁஁வதூதூக்தர்ப்஁தூ஁தகூ வ஁ன஁஁஁லூயாததததவ஁னானாமுபாடானே ஁ுந்ய஁ரூவம் ஸ்யாதிதி । புர஁ந்நானாமே஁பாடானம் । - அத ஁஁வதாரா஁தந்நூத யாவஸ்தவ்யாபாரவதூவி புர஁வ ஸ஁஁஁஁வ஁னூபாடானபூர்வகம் தத புரதீதகருமேண தேஷா வ்யவஸ்தா வ்஁து "யா யா வுத்திஸ்ததர்வனம்" இயஸ்யார்த்தமா஁ । இவன் புராவத்தை இயாதினா । ஸாஸ்த்ரானுமதார்த்தா஁ரூப ஁ர்வவ்யாபார ஁வ -

(சா.வி) ஁தந்நயா஁தாவேதினூ ஁஁஁ர்ப்஁ய: - ஁வ ஁ாதி வ்யவஸ்தாப்ய நாராயணைகனிஸ்தஸ்யேதி வ஁னஸ்ய வுத்தவ்யவஸ்தார்த்த புதிதகருமேணார்த்தமா஁ । இவற்றின் புராவத்தைப்பற்ற இதி । புரமாணமேயாகிலும், அா஁வாக்யவ்னதூபி அபாதபுரதிபந்நார்த்தேன புரமாண ந ஁வதூதி ஁வ: -

மூ - ரஹஸ்யஸாஸ்த்ரிஸி஢்டுமாதையாலே ததர்சனமென்னலாம். இது நிஷி஢்டத்தில் புரஸங்ரிஸாது. புரதிஸி஢்டுமல்லாத ஸ்வபாவார்த்த ஸாஸ்த்ரிபாஸங்குளிறே ஸமர்புணியங்குளாக ஓதப்பட்டது. இதின் ஁புரஹ்ணமான "யத்குரோஸி யதஸுநாஸி" ஂன்கிற ஸுலோகத்துக்கும் இப்படி ஸாஸ்த்ரிவிரோதமில்லாத விஸயத்திலே தாத்பர்யம் -

(ஸா.தீ) ரஹஸ்யஸாஸ்த்ரிங்களில் அர்த்தபாஸஸாஸ்த்ரிபாஸங்கு(ஂகுகுடபுல ஸ்வபாவபாஸசுபுத்கு(ஂகுகுதும் ஸமர்புணியத்வ ஸுலல்லுதையாலிங்கில் சுபுஷ்ட ஸத்வ அ஁வறறில் புரய்வஸித்குமாதையால் நிஷி஢்டவ்யதரிஸ்த்ரிங்குளே யா யா சுபுஷ்ட ஂன்று ஸுலல்லப்படுமென்கிறார் இது நிஷி஢்டத்தில் இதி "யத்குரோஸி யதஸுநாஸி" ஂன்றதுக்குமிதுலே தாத்பர்யமென்கிறார் - இதின் ஁புரஹ்ணமான இயாதி நிஷி஢்டமும் அர்சுநையாகில் "புராயஸ்த்ரி -

(ஸா.ஸு) ஸமர்புணியதயர்சுநமென்று பாகவதாஸா஢ாரணபுராவ புரத்வ் கண்டு குளாலது - ரஹஸ்யேதி - ரஹஸ்யஸாஸ்த்ரி, ரஹஸ்யார்த்தபுரிபாடக பகவத்ஸாஸ்த்ரிாதிசும | அங்கு "காயேந வாசா மனஸேந்ரித்யைர்வா பூ஢்டயாத்மநா வா புரகூதேஸ்வபாவாத் | கரோமி யத்யத்ஸகல புரஸுமே நாராயணாயேதி ஸமர்புயாமி" ஂன்று ஸ்வபாவார்த்தஸாஸ்த்ரி பாஸவ்யாபாரஸமர்புண விஹிதமென்றபடி பாகவத஁னுடைய ஸ்வபாவபாஸசுபுத்கு அர்சுநமென்றது க்குமோ? ஸ்வபாவபாஸநிஷி஢்டசுபுத்குயும அர்சுநமாக புரஸங்ரிஸாதோ? ஂன்னலருளிச்செய்கிறார் இது இதி - இது. அர்சுநத்வ - இதுக்கு நியாமகமேதென்னலருளிச செய்கிறார் புரதிஸி஢்டுமிதி - ஓதப்படுகிறது இதி - "தஸ்யேவ வி஢்டுஷ:" இயநுவாகத்தில் "யதஸுநாஸி யத்யிபதி ததஸ்ய ஸுமபானம்" இயாதிநா ஸ்வபாவார்த்தஸாஸ்த்ரி பாஸுநாநாஸாா஢நவிஸுஷத்வஸுருத: ஂன்றபடி - ஂந்ர஁஁யததிலே தத்ஸமானபுரகரணத்தில புருஷவித்யில் ஸ்வபாவபாஸவ்யாபாரங்குளே யஜாவயவங்குளாகச் ஸுலல்லி "ததேததா஁஁ரிஸ: க்ருணாய தேவகிபுத்ரா஁யுக்்துா பிபாஸ ஂவ ஸம்வபூவேதி - புரதிஸி஢்டுவர்ஜ ஸ்வபாவார்த்த ஸாஸ்த்ரி பாஸ வ்யாபாராணா் பகவதி ஸமர்புணஸ்ய ஁கூஷபுரய்வஸாயித்வமப்யுக்்துமாதையாலே புரதிஸி஢்டுவ்யாபார ஸமர்புணியமலலாமையாலே சுபுஷ்டாஸத்வத் தத்புரமன்று - கி நு பாகவத஁னுடைய விஹிதா புரதிஸி஢்டு ஸ்வபாவார்த்த ஸாஸ்த்ரிபாஸசுபுத்கு ஸமர்புணியதயா சுபுத்குதையாகையால் அர்சுநமென்று கருத்து - "யத்குரோஸி யதஸுநாஸி யத்யு஁ஷி ததாஸி யத்" இயாதுபுரஹ்ணத்திலே ஸாமான்யத: நிஷி஢்டகரணமும் அப஁ஸ்யபகூஷணமும் ஸமர்புணியமாகத் துாற்றுகையாலேயதுவும அர்சுநமாக புரஸங்ரிஸாதோ? ஂன்னலருளிச செய்கிறார் இதின் ஁புரஹ்ணமான இதி - இப்படி இதி - ஸுதி ஸுலாண்ன புரகாரமாகலென்றபடி இப்படி பாகவத஁னுடைய -

(ஸா.பு) ரூபதாதிரித்யுர்த்த: | ரஹஸ்யஸாஸ்த்ரிேதி | "காயேந வாசா மனஸேந்ரித்யைர்வா பூ஢்டயாத்மநா வா புரகூதேஸ்வபாவாத் | கரோமி யத்யத்ஸகல புரஸுமே நாராயணாயேதி ஸமர்புயேத்ஸத்" இயாதி ஸுரிபா஁வராத்ரிஸாஸ்த்ரிபாஸுமித்யுர்த்த: ஓதப்பட்டது. "யத்குரோஸி யதஸுநாஸி யத்யு஁ஷி ததாஸி யத் | யத்ஸுயாமி பகவந் தத்குரோமி துவதர்புணம்" இயாதி மந்வேஸ்வதூதமித்யுர்த்த: -

(ஸா.வி) ரஹஸ்யஸாஸ்த்ரிஸி஢்டுமாதையாலே "யா சுபுஷ்ட மம நித்யஸ: - கேஸுவரா஢நே வா ஸ்யாத் | காயேந வாசா இயாதி பா஁ஸுராத்ரிஸி஢்டுதயா - நிஷி஢்டத்தில் புரஸங்ரிஸாது நிஷி஢்டத்வசுபுஷ்டா ந பவதீத்யுர்த்த | ஓதப்பட்டது. யத்குரோமி -

(ஸா.ஸ) ஓதப்பட்டது இயுக்தி: - "யான்யநவத்யாநி கர்மாணி தாநி ஸேவிதவ்யாநி" இயாதி -

மூ - இவற்றில் ஸாஸ்த்ரவிருத்தங்கள் வந்தால் அதிகாரானுரூபமான நேமித்திக் நிஐஹஸமன (ம்கர்யம்)மான கைட்யம் - “யோ யோ ஜல்ப: ச ஜப:” என்கிறதும் “பாஸ்யமதிவாதஸ்ய பௌந்யம் சேவ சர்வஸ: அநிப஑்டு ப்ரலாபஸ்ச வா஑்யம் ஸ்யா஑்யதுவிதம்” என்று ஸாஸ்த்ரப்ரதிஸித்தமான வுதா ஜல்பத்தைச் சொன்னபடியன்று. தத்வஹிதவிஸயமாக ஸிஸ்யகுருஸ஑்ரஹாசாரிஸிஸ்த்ரேயோ஑்யி஑்களோடே அ஑்யாதஜாபனார்த்மாகவும், ஑்யாதஸ்திரீகரணார்த்மாகவும், ஑்ஸயநிராகரணார்த்மாகவும், (பண்ணும்) ஑க்திப்ரத்யு஑்திபர்பரகளைச் சொல்லுகிறது -

(ஸா.தி) ஑மாசரேத் “஑்யா஑ிகளோடு விரா஑ிக்ருதமென்னும் அ஑ிப்ராயகதாலருளிச ஑ெயக்கிறாா இவற்றில் ஸாஸ்த்ரேத்யா஑ி - யோ யோ ஜல்ப ஑்யா஑ி - ஜல்பஸ஑்டு தத்வ஑்யானார்த்வாதத்தை ஑க்திப்ரத்யு஑்திவஸா஑ம்யா஑் ஑க்ஷிக்கிறதென்று அர்த்ம - ஑ிஸ்யே஑ி - “த ஑ிஸ்யகுரு ஑ ஑்ரஹாசாரிஸிஸ்த்ரேயோ஑்யி஑்஑ி஑்ர஑்யுபேயாத்” என்று வாதவிஸயமான ந்யாயமாத்ரம் ப்ரத்ய஑ி஑்யாபிதம் । வி஑ிர்஑ாஸு கதாரூபமுத்யார்த்கதை -

(ஸா.ஸவா) நிஸித்தசேஸ்டிகள அர்஑்னமென்று சொன்னது கூ(஑)மோ? ஑படோது, நிஸித்த ப்ரஸக்தமாகில் த஑்நிவுத்யர்த் ப்ராயஸ்சித்த ஑ண்ணலேண்டுதையால் ப்ரயோ஑்யான்தரப்ரஸ஑்஑த்தாலே ஑ோ஑்ஸவர்ப்ஸு வர்ப்ஸ஑்ஸபரமௌக்திக்ருதமாற்றி஑் ந்யூனதௌ வாரா஑்஑ா? என்னவாருளிச ஑ெய்கிறாா இவற்றில் ஑ித । நி஑்ர஑ே஑ி - ஑ந்தக஑்லனார்த்மான கைட்யம் ஑ா஑ிக்ருதமான ஑்ரஹஸமனமான கைட்யம் ஑்வரூபா஑்஑ிதமாகையாலே அ஑கர்ஷாபா஑கமனமென்று கருத்தது இ஑ி “யோ யோ ஜல்ப:” என்கிற ஑ிதத்தில் ஜல்பஸ஑்டு, வி஑ிர்஑ாஸு கதாபரமாகில் ஑ா஑்஑ிதனார்த்ம - பரமௌக்திக்ருத வி஑ிர்஑ாஸு கதாஸ்வரூபமெனலே” ஑க்திமாத்ரபரமாகில் நிஸித்தப்ரலாபமும் ஑பமாக ப்ரஸ஑்஑க்ருதம் - ஜல்பஸ஑்டு ஑்வாஸ்ய஑்ரமம் ப்ரஸ஑்஑க்ருதம் ஑கையால் யோ யோ ஜல்ப: என்கிறது, கூ(஑)மோ? என்னவாருளிச ஑ெய்கிறாா யோ யோ ஜல்ப ஑ித - பாஸ்ய, கூர஑ாஸணம் - அதிவாத: , வஸ்துஸ்வ஑ாவானு஑ுணாஸ்த்ரவாத: - பௌந்யம், பரபா஑்யார்த்மந்ய கர்ணௌ ஑்ராவணம் - அநிப஑்டு ப்ரலாப: , அஸ஑்஑த஑ாஸணம் - தத்வே஑ி । பாஸ்யா஑ிகள் வா஑்யமயபாபங்களைகையாலே ஑ப: என்று ஑்துதிக்கக்கூடாமைபாலும் வி஑ிர்஑ாஸுகதாரூபமுத்யார்த் ஑ா஑ிதமாகையாலும் அந்யதானுபபத்யா ஑க்திப்ரத்யு஑்திபரவஸா஑்ஸ்யே஑் ஑ௌந்யாவுத்யா ஑ிஸ்யகுர்வா஑்யு஑்திப்ரத்யு஑்திபரமென்று கருத்து -

(ஸா.ப்ர) நநு “வாதே஑் ஑்ர஑்யாண ஑ித்வா ஑ுபு஑ோ ஑வதி யோ ஑்வி஑: । ஑்ஸஸானே பா஑பஸஸ்யா஑் ஑ுபு஑் கநிஸேவித” ஑ித ஜல்பஸ்ய நிஸித்தத்வாத்கத ஜல்பஸ்ய மந்ர஑பரூபத்வமித்யத்ர ஜல்பஸ஑்டுஸ்யார்த்மா஑ - யோ யோ ஜல்ப ஑்யா஑ிநா । ஜல்பஸ஑்டுஸ்ய க்ருதஸ்வ்யாபாரபரத்வே஑ிபி பாஸ்யமித்யா஑ிநா கதிபய வா஑்யாபாராணா் நிஸித்தத்வாலுக் ஑ாமான்யஸ஑்டானா விஸேஸகடாஸ்யே஑் ப்ரயோ஑்஑ர்ஸனா஑் தத்வவிஸயாஸ்தி -

(ஸா.வி) ய஑்ஸனாமி஑ி மந்ரே அ஑்஑ிதம் । நிஸித்தானுஸ்தானமபி அரா஑்ந சேத் “ப்ராயஸ்சித்தம் ஑மாசரேத்” ஑்யநே஑் விரோ஑்ஸஸ்யா஑ித்ய஑ிப்ரேத்யா஑் - இவற்றில் ஑ித - நௌமித்திக ப்ராயஸ்சித்தமித்யர்த்: - நி஑்ர஑ஸமனம், ஑஑வ஑்஑்ரோதிநிவர்தகம் । ஜல்பஸ஑்டுஸ்ய வா஑்யாத்ரபரத்வஸ்வீகாரே஑் வ்யா஑்யாவி வி஑ிர்஑ாஸுகதா ஜல்ப ஑ித ஑்வீகாரே஑் தஸ்ய ஑ாமான்யதாஸ் நிஸே஑்஑ே஑ிபி ஑்ரமஸஸ்தாபனார்த் வி஑ு஑்ய கதாஸா அந்மதத்வாத் ஑ோ஑ிபி ஜல்பா ஑பப்ராயஸஸன -

(ஸா.ஸம்) ஑்ரத்ய஑ிப்ராய: - பிஸுந: குடும்ப஑்஑ே஑கவாக்யவுத்க: । தஸ்ய வா஑்யாபார: பௌந்யம் - அதிவாதாஸ் வஸ்துஸ்வநு஑ுணவாத: । அநிப஑்டுப்ரலாப: அஸ஑்஑திப்ரலாப: । குருஸிஸ்யயாஸ்திப்ரத்யு஑்தி -

(सा.स) परम्परायामपि जल्पशब्दा स्वारस्यादाह न विगृह्येत्यादिना - प्राप्तविषयकृत् इत्युक्तमेव विवर्णोति - पादोदकमिति -

மூ - “ததுக்ஷிஶ்ட் சுபாவனம்” என்றதுவும் புனரூபனயநாதி ப்ரகரணங்களிலே பாவனமாக ஶாஸ்த்ரபாஸமாண உக்ஷிஶ்டவிஷேதத்துக்கு இக் குணவிஷேமடியாக பாவனத்வாதிஷயம் ஶொன்னபடி மற்றும் ஶிஷ்யபுத்ராதிஶ்ருக்கு நாராயணைகனிஶ்டத்வமுண்டானால் ஶாஶார்யாதிஶ்ருக்கு அவர்களுடைய உக்ஷிஶ்ட -

(ஸா.தி) விஷயத்தில் ததுக்ஷிஶ்டமென்றதன் அர்த்தமுருளிசெய்கிறார் - ததுக்ஷிஶ்டமியாடியால் விஹிதஸ்தலத்தில் நாராயணைகனிஶ்டனுடைய உக்ஷிஶ்டமாகில் சுபாவனமென்றபடி அவிஹிதஸ்தலத்திலும் ஶொன்னபடியன்று:-

(ஸா.ஸ்வ) ப்ராஸ்தவிஷயத்திலே குணாஶிக்யவிதிபரத்வ காட்டுகிறார் ததுக்ஷிஶ்டமिति । புனரூபனயநேதி । “பிதுர்ஜ்யேஶ்ய ச ஶ்ராதூர்ஶ்ஶிஶ்ட ஶொக்தவ்யம் இत्याதௌ” என்றபடி - ஶாதிஶ்ஶ்வேனநித்யஶொஜநப்ராப்யஶ்வித்ப்ரகரணம் குஶ்யநே - உக்ஷிஶ்டத்துக்கென்று நிர்ஶேஷித்யாதே உக்ஷிஶ்டவிஷேதத்துக்கென்று அஶிகொபாடான ப்ரஶ்யாஶாரிண: புத்ராதி: பித்ராஶ்ருக்ஷிஶ்டஶொஜநப்ரஸக்தௌ உக்ஷிஶ்ட மஶ்வாதிஶ்ரு ந ஶொக்தவ்யமென்று ஶ்ருதிபதிகைக்காக - வ்யவக்ஷேத்யார்த்ததைக காட்டுகிறார் ஶிஷ்யேநி । ஶாதிஶ்ஶ்வேன ஶ்ரீராத்மஸஶ்வந்ஶ்ரஹிதானா குஶ்யணம் - ஶாஶார்யேநி - ஶாதிஶ்ஶ்வேநானாஶார்யகுஶ்யணம் - இஶ்ருகு ஶ்ருகு ஶாஶவதொக்ஷிஶ்டம் அந்யஶாஶவதனுக்கு பாவனமென்றபடியன்று என்று நிர்ஶேஷித்யாதே ஶிஷ்யபுத்ராஶார்யாதிஶ்ருஶ்யணம் அத்யந்தானௌகித்யே -

(ஸா.ப்ர) சாமேத்ய ஶொஜந தாமஸப்ரித்யம்” இत्याதிஶ்ரு: ஜானஸஶ்ஞொகரதயொக்தஸ்யொக்ஷிஶ்டஸ்ய கத்ய சுபாவனத்வமியத்ர உக்ஷிஶ்டஶ்ஶ்ஶ்யார்த்தமாஶ் - ததுக்ஷிஶ்டமியாதிநா - புனரூபனயநாதிநி - “அதாத: புனரூபனயநம்” இத்யாஶ்ய “வ்யாஶ்ருதிஶ்ரு ஶ்ருத்யா புனரூபனயந கரொதி । அத்யா ஶாவித்ரீமஶ்ருதமாஸ்த்யாஶிமூஷ்ய தத்யைவ ஶ்ருதம் ப்ராஶ்நீயாத் - குரொருக்ஷிஶ்ட வா -- தத: பூதொ ஶ்வதி” இதி வௌகானஸ ஶொத்யானி யா ஶ்ருண்டா ஶ்ருதாதி புனரூபனயநாபரகல்பதயொக்தகுரூக்ஷிஶ்டஶொஜநே நாராயணைகனிஶ்ட ஶ்வந்ஶித்வே பாவனத்வாதிஷய உக்ஷயத இத்யர்த்த: । நநு ஶாஶாத்ருதஸகலப்ரமாணைர்ஶ்ருதாஶ்ருரெணுரெத்யாஶ்யாதௌதிவ்யஸூரிஶ்ருவிஷ்ணவொக்ஷிஶ்டஶொஜநமாத்ரஸ்ய ஶ்வான ப்ரத்யப்யதி பாவனத்வொக்தைர்ஶ்ருணவொக்ஷிஶ்டஶொஜநஸ்ய ப்ராப்யஶ்வித்யிஷேதவிஷயத்வமேவெதி கத்ய நித்யமயத இத்யத்ர ஶாம்ப்ரதாயிகம் நித்யாமகமபி ஶ்ருத்யந் சூரிவாக்யஸ்ய “யொஶ்ருசௌ மந்நவர ப்ராதாத்ஸஸாரொக்ஷேதஸாதநம் ப்ரதொக்ஷேதூரூப்யஸ்யதஸ்யொக்ஷிஶ்டம் சுபாவனம் । குரொஸ்வஸ்ய யதுக்ஷிஶ்ட ஶொஜ்யம் தத்புத்ர -

(ஸா.வி) பாதஸ்பூஶ்ருத்யஸலாலாதிஶ்ருதாதிஶ்ருத்ய: । புனரூபனயநாதிநி । “அதாத: புனரூபனயநம்” இத்யாஶ்ய “வ்யாஶ்ருதிஶ்ருத்யா புனரூபனயந கரொதி । அத்யா ஶாவித்ரீமஶ்ருதமாஸ்த்யாஶிமூஷ்ய ஶ்ருதம் ப்ராஶ்நீயாத் - குரொருக்ஷிஶ்ட வா ஶ்ருஜீத - தத: பூதொ ஶ்வதி” இதி வௌகானஸஶொத்யானியாஶ்ருண்டாஶ்ருதாதி புனரூபனயநாபரகல்பதயொக்த குரூக்ஷிஶ்டஶொஜநே நாராயணைகனிஶ்டஶ்வந்ஶித்வே பாவனத்வாதிஷய உக்ஷயத இத்யர்த்த: । நநு ஶாஶாத்ருதஸகல ப்ரமாணைர்ஶ்ருதாஶ்ருரெணுநாமகதிவ்ய சூரிஶ்ருவிஷ்ணவொக்ஷிஶ்ட ஶொஜநமாத்ரஸ்ய ஶ்வானப்ரத்யப்யதி பாவனத்வொக்தை: வௌகானவொக்ஷிஶ்டஶொஜநவதநஸ்ய கத்யம் ப்ராப்யஶ்வித்யரூப குரூக்ஷிஶ்டஶொஜநவிஷயத்வமுக்யத இத்யத்ர குரூக்ஷிஶ்டஶ்ருண விஷயத்வஸ்ய ஶாம்ப்ரதாயிகத்வம் ஶ்ருத்யந் திவ்யசூரிவாக்யஸ்ய “யொஶ்ருசௌ மந்நவர ப்ராதாத்ஸஸாரொக்ஷிஶ்டிஸாதநம் । ப்ரதொக்ஷேதூரூப்யஸ்ய தஸ்யொக்ஷிஶ்டம் சுபாவனம் । குரொஸ்வஸ்ய யதுக்ஷிஶ்டஶொஜ்யம் தத்புத்ரஶிஷ்யயொ:” -

மூ - ஸுபாவனமென்றபடியன்று - “நிர்மல்யம் பகஸ்யித்வைவமுக்ஷிஸ்தம஑ுரோரபி | மாஸம் ப்ரயோ வ்ரதோ பூத்வா ஜபந்நஸ்தா஑ர் ஸடா | ப்ரஹ்மகூர்வ தத: பீத்வா பூதோ பவதி மாநவ:” என்று ப஑வத்மநிஸ்தனுக்கு ஸமயா஑ார் ஸொல்லுகிற ஸநஸ்குமாஸஸ஑ிதாவ஑னத்தை ஂ஑஑புராமாஸ்யத்திலே ஂஸவநதார் ஂடா஑ரிததருஸிஸார். ஂஸகையாலே “போனகம் ஸெப்த ஸேந்தருவரேல் புனிதமன்றே” என்றதுவும் ஑ுரவிஸயமா஑த்தனை.

(ஸா.டீ) ஂவி஑ிதஸ்தலுக்ஷிஸ்தபகஸ்யத்தில் ப்ராயஸிதத்தாலே ஑ு஑ிதெனனுமிடத்தக்குப் ப்ரமாஸ காட்டுகிறார் - நிர்மல்யமியாடியால - ஑ேவதாந்ரததுககிட்ட ப்ரபுஸ்யாதிநிர்மல்யம் - ஂஸவநதார் என்று ஂடுதத்து ஂவருகுகுமிது ஂநபிமநமெனகைகஸாக - ஂ஑ுரோ:, ஂ஑ார்ய பித்யேஸ்த்ரத்யுதிரிதனு ஑ையலெனகை ஂடானகம், ஸெப்தஸேடம் தாங்கல ஂமுது, ஸெப்து மிகுநக ஸேததைத தருவராகில - ஂனறே ஂட்போதே புனிதம் பாவநதமம் - ஑ோனகம் ஸெப்த ஸேடம் தருவரேலெனறதுவும் வி஑ிதஸ்தலதத்லே ஂனகிறார் ஂஸகையால இதி ஸாமாந்ய -

(ஸா.ஸவா) ந பரி஑ாஸத்யுதநார்தம் - ப்ராஸவிஸிஸ்தவிதப்ரஸ஑்஑ாத் ஂனற கருதது ஸ்வுக்தார்தத்துக்கு ஑ாஸ்தாந்ரானு஑ுண்மருஸிஸெயகிறார் நிர்மல்யமிதி - இநத வ஑நமப஑஑வதவிஸயமானாலோ? ஂன்னவருஸிஸெயகிறார் ப஑வத்மநிஸ்தனுக்கு இதி - இநத வ஑ந ப்ராமாஸிகமோ? ஂன்னவருஸிஸெய்கிறார் ஂ஑஑புராமாஸ்யத்திலே இதி | இட்படியாகில ஑ோனகம் ஸெப்த ஸேடந்தருவரேல் புனிதமன்றே ஂனகிற ஑ாட்டு விரோத்யாதோ? ஂன்னவருஸிஸெய்கிறார் ஂஸகையாலே இதி - ஂஸகையாலே, நடுக்ஷிஸ்த ஸுபாவனமெனகிறது, விஸேஷவிஸயமாகையாலே - யதா, தாங்கள் ஂமுது, ஸெப்து, மிகுநத ஸேததைததருவராகில ஂனறே ஂட்போதே புனிதம் பாவநதமம் - ஑ாதுஸாம்யா஑ா பாதகப஑்஑வ்யாதி஑ ஑ோலே காலவிலவமனறிக்஑ே ஂட்போதே பாவநதமமெனறபடி - ப஑஑வதஸாமாந்யவிஸய஑ா஑ீகரு ஑ுர விஸயத்வம் ஸொலலில ஂஸவாஸ்ய ப்ரஸ஑்஑ியாதோ? ஂன்ன ஸாமாந்யவிஸயதா ப஑்யுபேத்யாபி ஑ா஑ா -

(ஸா.ப்ர) ஑ிஸ்யயோ:” இதி ப்஑ுக்தவ்யதயுக்த஑ுரக்ஷிஸ்தவிஸயமேவெத்யா஑ | நிர்மல்யமியாதிநா - நநு ஸாமாந்யெந ப஑வந்ராமகீர்தநபரா ப஑஑வதா஑ீநகூத்யாபி ஸவபுக்தஸேஷ ப்ரயக்ஷந்தி ஑ேததத்யந்தபரிபூதமிதி பக்தா஑்஑ிரேணு ஸூயுக்தத்வாத் “ஂக்ஷிஸ்தம஑ுரோ:” இத்யஸ்யைவாந்யதார்தோ வர்ணநிய இதி கத ஑ுரக்ஷிஸ்தஸ்யைவ ப்஑்யுத்வம் த்ராபி விவ஑ிதமித்யு஑்யத இத்யத்ர -

(ஸா.வி) இதி ப்஑ுக்தவ்யதயுக்த ஑ுரக்ஷிஸ்தவிஸயத்வமேவெத்யா஑ - நிர்மல்யமியாதிநா | ஂ஑ுரோரிதி “ஂதத்யித்யுக்ஷிஸ்தஸ்ய ஑்ராத்ரக்ஷிஸ்த ப்஑ுக்தவ்யம்” இதி ஸூத்ர஑ுக்தஸ்யாப்யுபலகஸம் | ஑ுவாதிவ்யதிரிதஸ்யேத்யர்த: - போனகம் ஸெப்த ஸேடந்தருவரேல் புனிதமன்றே ஑ோனகம் ஸெப்த ஸேடம் புக்த ஸேஷம் - தருவரேல், ப஑஑வதா ஑டதி ஑ேத் | ஂனறே, ஸத்ய ஂவ | புனிதம் பூதா பவாய: - நநு ஸாமாந்யெந ப஑஑வதாநாமகீர்தந -

(ஸா.ஸ) ப்ரஹ்மகூர்வ, ப்ராயஸிதத்ரபம் ப஑்஑வ்யம் - ஑ுரவிஸயமா஑த்தனை இதி - தருவரேல் இத்யுக்த்யா ந ஑ாஸ்யந்திதி பாவாத் ஑ாநாபாவஸ்ய ப஑்஑்஑ஸே ப்ரஸ஑்஑ாபா஑ா஑ுக்தஸிஸ்தவிஸயைவ ஑ா ஑ா஑ேநி “ஸவீஸ்ரேஸ்த தயோ ஑ுர:” இத்யுக்தபரஸமர்பணகூடூரபரேநி பாவ: ஸாமாந்யத: ப்ராஸா ஑ா -

(சா.சं) व्यवस्थापकविरहेणकथं विशेष परेत्यत्राह - டொதுவானாலும் இதி - ऊनवृत्तयः
देहधारणार्थमस्येवास्ति। ऊनकारकां तापादिसंस्कारेषु एकद्विविन्त्युना:- தூங்கள், பரமேகாந்தின:-
विरोधमिदं इति, निर्मात्यं भक्षयित्वेत्यनेन श्लोकेन तदच्छिद्यमित्यस्य न विरोध इत्यर्थः -

(सा.स) ननु भुक्तविशिष्टभक्षणमपि पोतकमित्यादिशास्त्रप्राप्तो धर्मः । अगुरोरपीति वचनं परमैकान्तिविषयम् । तत्वेनैवान्धकारनिरोधित्वादित्यत्राह - धर्मं चापीति । संरुष्टम् , विद्विष्टम् ॥

மூ - இவன் தஞ்சமாக உபதேசித்த பாஷாவாக்யங்களும் திருமन्त्रங்கள் போலே ஆடரித்து அநுசந்திக்க வேணுமென்றபடி. அல்லது இவன் சொல்லும் லௌகிகவ்யவஹாரங்கள் ஜபாதி யோగ்யங்களென்றபடியன்று “சொல்லுமவிடு சுருதியாம்” என்றதுக்கும் இப்படி ஹிதார்த்தமான வாக்யவிஷயம் । “தத்ஸ்பூஷ்மஸிலம் ஸூசி” என்றது ஆதூரவிஷயத்தில் ஸ்பூஷ்டா ஸ்நானம் போலவும், -

(சா.தீ) சொல்லுமவிடு சுருதியென்றது விருத்திபாதோ? அவிடு பரிஹாஸவசனமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - சொல்லுமவிடு இत्याதிபால - “தத்ஸ்பூஷ்மஸிலம் ஸூசி” என்றதின் அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் தத்ஸ்பூஷ்மஸிதாதினா - ஸ்பர்ஷ விஹிதமானவிடங்களிலிவனுடைப ஸ்பர்ஷ பெற்றதாக்கில் ஸ்பூஷ்மானவைபெலலாம அத்யந்தபரிசுத்த மென்றபடி ஸ்தலத்ரயத்தில் ஸ்பர்ஷவிதியை துஷ்டாந்ததயா எடுக்கிறார் - ஆதூரவிஷயத்தில் இत्याதிபால் - “கரேண ஸஸ்பூஷ்ந் காத்ரம் மந்நவித்யாவேது யத் । ஁ஷா வாஸர்வமந்நாணா” -

(சா.ஸா) அல்லது இதி - அல்லது, அந்யதாவாக்யவென்றபடி இப்படியாகில் ‘சொல்லுமவிடு சுருதியாம்’ என்கிறபாட்டுக்கு கதி எது, என்னவருளிச்செய்கிறார் ‘சொல்லும இதி - அவிடு, பரிஹாஸோக்தி । ஆனாலும் “ததுக்திமாத்ரம் மந்நகாஹம்” இत्याதிகளிலே ப்ராப்தவிஷயத்தில் அதிஷயவிசேஷவிதி போலே தத்ஸ்பூஷ்மஸிலம் ஸூசி என்கிறவிடத்தில் ப்ராப்தவிஷயத்தில் அதிஷயவிதி கூடுமோ? அக்யம் ஸுபாவனம் இत्याதிவத் ததஜாபகஸாஹ்மிலலையே? என்ன அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் தத்ஸ்பூஷ்மஸிதி - ஆநூரேதி - “ஆசூர்ஸ்நான உத்பந்நே தஸகூத்வோ ஹநாதூர: । ஸ்பூஷ்டா ஸ்பூஷ்டா புநஸ்ஸநாயாத்” இत्याதீ என்றபடி -

(சா.ப்ர) தஞ்சமாக, உஜ்ஜீவனஹேதுவென । நநு பாகவதானா பரிஹாஸோக்தேரபி ஸ்ருதிவதாடரணாயத்வஸ்ய பூர்வாசார்யோக்தத்வாஸர்வஸ்யா ஁வ பாகவதோக்தேர்மந்நவதநுஸந்நேயத்வமாஸ்யகமஸ்யத்ர “வேதஸாஸ்தரதா - ரூதாஜானஸ்த்ரஹ்மஸா த்விஜா: । க்ரீடார்த்தமபி யத் ஃயுஸஸ ஧ர்ம: பர்மோ மத: । யாஸ்தேஷா ஸ்வேரகதாஸ்தா ஁வ பவந்நி ஸாஸ்தார்தா: ” இत्याதி ப்ரகாரேண பூர்வாசார்ய வாக்யஸ்யாபி மஹாபாகவதா:பரிஹாஸே஽ப்யநுசிதம் ந வதந்நோத்யத்ர தாத்யர்யம் ந லௌகிகவ்யவஹாரஸ்ய ஆடரணாயத்வமஸ்யபிப்ரயஸ்தாஹ - சொல்லுமவிடு இत्याதி - உவ்யமானபரிஹாஸோக்திரபி ஸ்ருதிவததா பூதார்த்தவாதினோத்யர்ய: - அஸிலஸூத்ரிஹேதுபூதஸ்ய ஸ்பர்ஷவத்வரூபம் ப்ரபாவ் வ்யவஸ்தாபயதி - தத் ஸ்பூஷ்மஸிதாதினா - ஸ்பூஷ்டா ஸ்நானம் போலே இதி - ஆதூர்ஸ்நான உத்பந்நே தஸகூத்வா ஹநாதூர: । ஸ்நாத்வா ஸ்நாத்வா ஸ்பூஷ்நேநம் ததஸூத்ரஹேத் ச ஆதூர: । ஆதூரா சேதூதமதோ ஸூதிகா வா ததாவிதா । ஸ்பூஷ்டா தாமபரா ஸ்நாயாத் தாஸ்திஸ்தத் வாரமேவ வா । ஜவராபிபூதா யா நாரோ ரஜஸா ச பரிபுநுதா । சதூர்த்தே஽ஹநி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்பூஷ்நேநாயாத் தாஸ்திஸ்யம் । ஸா ஸசேலாவகாஹ்யாப ஸ்நாத்வா ஸ்நாத்வா புநஸ்ஸவசேத் -

(சா.வி) மிதிபாவ: - தஞ்ஜமாக உபதேசித்த, ரகஸக்தவெனோபதிதம் - சொல்லுமது சுருதியாம் சொல்லுமது, உக்தவாக்யம் । சுருதி, ஸ்ருதி ஆம், பவதி । ஸ்பூஷ்வா ஸ்நானம் போலவும் இதி - “ஆதூர்ஸ்நான உத்பந்நே தஸகூத்வோ ஹநாதூர: । ஸ்நாத்வா ஸ்நாத்வா ஸ்பூஷ்நேநம்” இत्याதூரஸ்ய அநாதூரஸ்பர்ஷவத் -

(सा.स) दीक्षाकालकुंती इति । “करेण यत्स्पृशन् गात्र मन्त्रविद् भावयन् दृशा । एषा सा सर्ववर्णानां दीक्षेत्याह मुनिस्स्वयम् ” इति भारद्वाजसंहितोक्तविधया पञ्चरात्रादिदीक्षाकाले शिष्यगात्रे गुरोर्यो हस्तस्पर्शस् विष्णुहस्तप्रदानाख्य स्पर्श इत्यागमविदः -

(சா.வி) இவன் தொடடவாறே, भगवतस्स्पृशति चेत् -

மூ - ஸிஷ்டானுஷ்டானத்தோடும் விरोధிக்கையாலே அதிவாதமாத்ரமாய்விடும். மஹாப்ரபாவனான பரமேகாந்தி பக்கலிலும் இஸ் ஸாஸ்த்ரீயநியமம் குலையாதென்னுமிடம் - நாதமூனிகள், ஆளவந்தார், எம்பெருமானார் உள்ளிட்ட பரமாசார்யர்களுடைய அந்திமதிவசாவதியான அநுஷ்டானங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்து கொள்வது. -

(சா.தி) விஹிதஸ்தலங்களில் பாகவதஸ்பர்ஸாதி ப்ரபாவ சித்திகதும் - அனறிடே சாமான்யவிஷயமாக்கில் பஹுஸாஸ்த்ரவிரோதத்தால் தத்ஸ்பூஷ்டமீத்யாதிவதனம் கெவலப்ரஸாபரமாட் விஷயவிஸேஷத்தில் நியமித்த ப்ரபாவமுமிலலாதொழியுமென்கை. இனி பரமேகாந்திகளுக்குத்ரம் ஸாஸ்த்ரானநித்ரம் பூர்வாசார்யானுஷ்டானத்தாலும் சித்திமெனகிறார் - மஹாப்ரபாவன் இத்யாதிடால் - பரமேகாந்திகளுக்குத்ரம் ஸாஸ்த்ரவிஹித -

(சா.ஸ்வ) ஸ்யார்த்வாதமாத்ரதயா பாவாவேதோத்கர்ஷமே சித்திடாமல் வூத்திமிச்சதோ மூல்யஹானியாயம் ப்ரஸாத்திக்குமெனறு கருதது - பரி஗ீதமேத்யுக்த்யா இந்த வதன பரி஗ீதமன்றெனறு சூசிதம் - ஸாஸ்த்ரவிரோதத்தாலே அதிவாத மாத்ரமாமெனறு கூடுமோ? அநுஷ்டானபரஸாஸ்த்ரமபாகவதவிஷயமன்றோ? மஹாப்ரபாவனான ப்ரபந்னுக்கு ஸாஸ்த்ரீயநியமமில்லையே? அட்டடியே ஆதூனிக நமரிள்ளனை ப்ரகூதிகள் அநுஷ்டானமன்றோ? என்னவருளிசசெயகிறார். மஹாப்ரபாவனான இதி-பரமாசார்யேத்யுக்த்யா ஆதூனிகாசுநுஷ்டானம் ப்ரமாணமன்றெனறு கருதது - இட்டடியாகில் ப்ரபந்னுக்கு சர்வதர்ம ஸ்வரூபத்யா஑் சரமஸலோகாதிதளிலே சொல்லுகிறது விரோத்யாதோ? அது சாவித்யா஑்மெனனில்ட்டடி த்யாத்தில்

(சா.ப்ர) ஸ்தானம் வித்யயே. த்ரயாணாம் பூத்திபூர்வேநு தத்ஸ்பூஷ்டி ந்யாயகல்பனா. ஸவ ஸ்பூஷ்ட தத்ஸ்பூஷ்ட சபஸ்ப்ஷி ஸதேல மூதகோப ஸ்பர்ஸிநாச்சூத்தேத் இத்யாதி பஹுஸாஸ்த்ர விரோதஸ்யாதித்ய்ர்த்: வாதமாத்ரமாய்விடும் இதி - நநு லிப்யந்தே ந ச பாபேந வூஷ்ணவா வூதகல்மஸா: . புனந்தி ஸகல லோக ஸஹஸ்த்ராஸூரிவூதித: இத்யாதிஸூ பரமேகாந்தினாம் பாபாலேபஸ்ரவணபூர்வக் ஸகலலோகபாவனத்வஸ்ரவணாத் ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வாபாவாந் ததிரோதா பாதக இத்யத்ர பரமேகாந்திஸ்வபி “ஸூதிஸூத்யூதிதம் தர்ம யஸ்த்யஜேதூஷ்ணவூததம் . ஸ பாஷ்ணதூதி விஜேயஸஸர்வ லோகேஸூ ஑்ஹித: . அகூத்யம் வூஷ்ணவ: பாபபூத்த்யா ஸாஸ்த்ரவிரோதத: . ஁காந்தி பரமேகாந்தி ரூத்யபாவாத் ஸந்த்யஜேத்” இத்யாதிபிரியாவிச்சூரூரபாதம் ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வசித்தேஸ்ததேவ பூர்வேநுஸ்திதத்வாத் “லிப்யந்தே ந” தேத்யஸ்யா பூத்திபூர்வபாபவிஷயத்வஸம்பவாசூ ஸாஸ்த்ரவிரோதோ பாதக ஁வேத்யபிப்ராயே஑ாஹ - மஹாப்ரபாவன் இத்யாதி - நநு “தூரே஑ ஹபர் கர்ம பூத்தியோ஑ாத்ந஁ஜய. பூத்தூ ஸரணமத்விச்சூ கூபண· ஑்லஹேதவ:” இதி கர்மண ஸ்த்யாஜ்யத்வோக்தேஸூ ஸா்கரூயே: கைஸ்சிதஸ்ய த்யக்தத்வாசூ ச பரமேகாந்தினாம் ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்வாபாவ· கிபூநந்யாயசித்தி இதி ஸாஸ்த்ரவிரோதோ ந பாதக இத்யத்ர நியதஸ்யேத்யாதிநா, “யஸ்தூ ப்ரோ஑யா -

(சா.வி) வாதமாத்ரமாய்விடும், தத்ஸ்பூஷ்டமீத்யாதிதமநுஷ்டானலக்ஷணாப்ராமாண்யப்ரஸஜ்நதவூதா கீர்ந ஸ்யாதிதி பாவ: . உள்ளிட்ட பரமாசார்யர்களுடைய, நாதயாமுநாதி மஹாஜநகூடாந்நூதாசார்யாணாம் - கேட்டுத் தெளிந்துகொள்வது, ஸூத்வா ஜானூயாத் - “லிப்யதே ந ஸ பாபேந வூஷ்ணவோ வூதகல்மஸ· .

सा. सं. - नियतस्य कर्मणः, वेदवैदिकशास्त्रनियमिताचारस्य - नैव त्यागफलमित्यत्र त्यागफलं भगवत्प्रीतिः
- मोहात् त्यागस्तामसः कायक्लेशभयात्यागो राजस इति प्रसङ्गादुक्त्वा सात्त्विकत्याग -

மூ - இப் ப்ரஐவத்ரபீதி த்ரயோஜனமாக அநுஸ்திக்கிறனிடத்தில இப்ரீதிக்கு மோக்ஷமும் ஑லமாகக் கோலாதே த்ரவ் த்ரபத்தியால் பிறந்த த்ரமகாருணிகன் த்ரஸாதத்தாலே மோக்ஷ் சி஑்மென்று நினைத்து மூக்தனுடைய கீகர்ய் த்ரோலவும், அரோகனுடைய தால் வார்த்துண்ணுகை த்ரோலவும் - அநுஸ்திக்கை சாத்விகத்யாகத்தில் எல்லை நிலமாகக்கடவது - இது த்ரபித்துண்பார் மாத்ரம் -

(சா.தீ) இப் ப்ரஐவத்யாதித்யால் - இஷ்வர த்ரீதிக்கு மோக்ஷமும் ஑லமாகக் கோலாதே என்றத்தால் பக்திநிஷ்டா த்ரவ்யாதி - அத்ர த்ரூஷ்ணத்ரமருளிச்செய்கிறார் - இது த்ரபித்து இத்யாதி -

(சா.ஸ்வா) இப் ப்ரஐவததி - மூக்தனுடைய இதி த்ரயோஜனாபிஸந்஑ிவிர஑்த்திலே த்ரூஷ்ணத்ரம் - அரோகனுடைய இதி த்ரவ்ய் த்ரயோஜனாபிஸந்஑ிதிலே த்ரூஷ்ணத்ரம் - இப் த்ரப த்ரூஷ்ணத்ரத்ய் சொன்னது கூடுமோ? இரண்டு த்ரஸ்தலங்களிலும் அகரணத்தில பா஑கமில்லாதாப் த்ரோலே இங்கும் அகரணத்தில் பா஑காபாவ் த்ரஸந்஑ிபாதோ? என்ன அகரணத்தில் த்ரமஷேஷத்ரீதி த்ரகதுத்யமாகைதாலே கீகர்ய் வி஑ில் த்ரூத்பீ஑ிதன் த்ரோலே அத்ரமதாரணா லாபபு஑்஑ியுக்்தனாகவேனுமெனகையில் த்ரூஷ்ணத்ரமருளிச்செய்கிறார் - இது இதி -

(சா.த்ர) இப் ப்ரஐவத்ரபீதி இத்யாதி-கார்யீமத்யேவ த்ரநு கிஷ்வித்ரயோஜனமதேக்ஷேத்யத்ர எவ் த்ர த்ரயோஜனாத்ராவே஑பி த்ரிரகாலசாத்யஸ்ய கர்த்வ்யத்வ் த்ரவ்ய் த்ரயோஜனத்வென த்ரவேதிதி ச எவ த்ரமீகாந்நீதி த்ராவ. | த்ரநு த்ரநித்யநீமித்சிககீகர்ய்யசாஸாத்யவ்யாத்ரஸ்ய த்ரூ஑்ரூத்வாபாவென த்ரவ்ய் த்ரயோஜனத்வெனாநுஷ்ணத்ரம் நோத்யதே, கிந்நிஷ்ணநிவ்ரூத்யத்ரத்ய்஑்ரூ஑்ரூத்வாபாவென த்ரவ்ய் த்ரயோஜனத்வெனாநுஷ்ணத்ரம் நோத்யதே? கிந்நிஷ்ணநிவ்ரூத்யத்ர த்யேவாநுஷ்ணமதி வாக்யமத்ர அநிஷ்ணநிவ்ரூதேந்நத்ரீயகத்வமேவ - கிந்நு, கமிநோத்ரிரத்ரணாத்ரிர வ்ராமிகீகர்ய்ய ச்யாப்யநுகூலதயா வேதநீயத்வாத்ரூ஑்ரூத்வசி஑்஑ாவப்யநிஷ்ணநிவ்ரூத்யத்ரத்ய்஑்ரூ஑்ரூத்வமாத்ர - இது த்ரபித்துண்பார மாத்ரமத்யாதிநா - த்யா பூபூக்ஷயா பூஜ்ஜானாந் பூஜ்யே பூ஑்யதா பூ஑்஑ிரஸ்தி த்யா ப்ரஐவதாஜ்ஞா கீகர்ய்ய க்ரூவ்ரதாமதி கீகர்ய்யே பூ஑்யதா பூ஑்஑்யாபி த்ரவதவ்யமத்யத்ர: |

(சா.வி) இப் ப்ரஐவத்ரபீதி - தால்வார்த்துண்ணுகை த்ரோலவும் - தால், த்ரூரம் | வார்த்து, த்ராத்ரே நிஷித்ய - உண்ணுகைத்ரோலவும், த்ரக்ஷணமிவ - த்ர த்ராத்ரிரேவ த்ரயோஜனத்ரம் த்ரந்யதிதி த்ராவ - த்ரந்நிஷ்ணநிவ்ரூத்வத்ர கர்மண: கஷ்ரூத்யஸ்ய கத்ர த்ராத்ரிரே஑்ரூத்வமத்யத்ர த்ரூத்பீ஑ிதஸ்ய த்ரூராத்ரந்நபூஜனத்ர த்ரூந்நிவ்ரூத்யத்ர த்ரதத்யந்ந த்ரீதிகரத்ர த்ர த்ரவதி - த்யா ப்ரஐவத்ரபித்ய த்ரீதிவதேந த்ரத்ரீதி஑ேதூ கர்மண்யபி பூஜ்யதாபூ஑்஑ிரேவ ஜாயேத - த்ர த்ரூ:கமிதி பூ஑்஑ி: அத்ர. கீகர்ய்ய த்ரமீகாந்நி: த்ரீதிகரமேத்யபித்யாத்ரே த்ரூஷ்ணத்ரமாத்ர - இது த்ரபித்துண்பார் மாத்ரமதி - த்ரபித்து, த்ரூதாத்ர த்ராத்ய - உண்பார் மாத்ர, த்ரக்ஷணமாத்ரம் -

(சா.ச) த்ரத்யக்ஷேந த்ரேஷ்யபிமதமிதமிதி அநுஷ்ணத்ரம் மூக்தானா த்ரேக்ஷாஸ்த்ரேந ப்ரஐவத்ரபிமதத்வத்யா அநுஷ்ணத்ரம் த்ரமீகாந்நி: இதி மூக்தனுடைய கீகர்ய்ய த்ரோலவும் இத்யுக்தி: - த்ரலாத்ர த்ரே த்ரேக்ஷாவ஑ த்ரவ்ய் பூ஑்யத்வாத்ர. அரோகனுடைய தால் வார்த்துண்ணுகை த்ரோலவும் இத்யுக்தி: - இது, சாத்விக த்யாக யுக்த கர்மானுஷ்ணத்ரம் - த்ரதகரணே த்ரவிலத்யத்ர த்ரதகரணே த்ரூ஑்ரூத்ர த்ரவூஜ்ஜிவநமத்யத்ரத்ய்஑்ரூ஑்ரூத்யே த்ரபித்துண்பார் இதி த்ரூஷ்ணத்ர: - எதாத்ரூத்ய சாத்விகத்யாககாஷ்டா த்ரவதந்நத்ரப்ரபந்நஸ்யேவதி த்ரூத்யம் -

மூ - இங்ஙனல்லாதபோது ஒட்டத்துக்கப்பம் தின்பார் மாத்ரம்। (கீதாபாஷ்யத்தில்) “**सर्वधर्मान्परित्यज्य**” என்கிறவிடத்தில் **प्रयमयोजने**யில் **बुद्धि** विशेष ருபமான **सात्विक** त्यागம் ஸௌலலுகிறதென்று **श्री भाष्यकार**ருளிச்செய்தார். இப் **बुद्धि** विशेष **स्वतन्त्र** **प्रपत्तिनिष्ठ**னுக்கு **प्रपत्यनुष्ठान** காலத்திலும் பின்பு **स्वयं** **प्रयोजन**மாய் **उपाय**த்தோடு துவக்கற்ற **उत्तर कृत्य**த்திலும் **उपजीव्यम्** -

(சா.தி) இங்ஙனல்லாதபோது, **स्वयं** **प्रयोजन**மாக **अनुष्ठिता**த போதென்றபடி **ஒட்டம்** **इत्यादि**। **ஒட்டம்**, **पणबन्धयुतम्**। அவர்களுக்கு **अपूपभक्षण**த்தில் **स्वयं** **प्रयोजन**த்வ**बुद्धि**யிலலை **ஒட்டத்தில்** **व**ரும் **द्रव्य**த்திலேயாபிறறு **द्रष्टि** - **सात्विक** **त्याग**த்தை **प्रपन्न**ன் **उपयोगि**ததுக கொள்ளும் **स्थलं** காட்டுகிறார் - இப் **बुद्धि** विशेषமீதாதி - **प्रपत्यनुष्ठान**காலத்தில் “**स्वामी** **स्वशेष** **स्ववशम्**” என்ன **अध्यवसाय** லேனுமென்றபடி -

(சா.ஸா) **अधिकार्यन्तर**த்தில் **विपरीताकार**மருளிச்செய்கிறார் இங்ஙனல்லாத **इति** - **ஒட்டம்**, **பந்தயம்** - **पणलाभभिरुचि**யாலே போல் **भक्ति** ரூபாய**निर्वृत्यभिरुचि**யாலே **अनुष्ठिक**கையாலே **स्वयं** **प्रयोजन**த்வ**बुद्धि**யும் **अकरण**த்தில் **आत्मधारणा**லாப் **बुद्धि**யிலலைடென்றபடி - இப்படி **सात्विकादि** **भेदेन** **त्याग** **त्रैविध्य**முண்டானாலும் “**सर्वधर्मान् परित्यज्य**” என்கிறவிடத்திலே **स्वधर्मस्वरूपत्यागं** தோற்றவில்லைபோ? அப்படியே சிலர் **व्याख्यान**மும் **பண்ண**வில்லையோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - **सर्वधर्मानिति श्रीभाष्यकारोक्ति** **विबुद्ध**தயா **व्याख्यान**அந்த **त्याज्य**மென்று கருத்து. இப்படி **सात्विक** -

(சா.ப்ர) **ஒட்டத்துக்கப்பம்** தின்பார். **पणबन्धार्थापूपभक्षणा** **यथा** **तद्भक्षणे** **रसानुभवजनित** **प्रीत्यतिशयो नास्ति** **तथानिष्ठानिवृत्यर्थानुष्ठान****प्रीत्यतिशयो न स्यादित्यर्थः** - **ननु धर्म** **सस्थापकेन** **गीता** **चार्येणैव** “**सर्वधर्मान्परित्यज्य**” **इति** **प्रपन्नैर् धर्माणां** **त्याज्यत्वोक्ते** **कथं नित्यनैमित्तिकरूपस्वयं** **प्रयोजन** **कैकर्यसिद्धिरित्यत्र** **त्यागशब्दस्योपक्रमाविरोधाय** **फलसङ्गकर्तृत्वत्यागपरत्वेनाशक्यधीनोपायान्तर** **रूपधर्म** **विशेषत्यागविषयत्वेन च** **भाष्यकारैर्व्याख्यातत्वात्स्वयं** - **प्रयोजनभूत कैकर्यं सिद्धयत्येवेति दर्शनम्** **सर्वधर्मपरित्यागोक्तेः** **प्रयोजन चाह।** **गीता भाष्य**த்தில் **इत्यादिना** -

(சா.வி) இங்ஙனல்லாதபோது, **केवानिष्टनिवृत्तिमात्रार्थत्वे** - **ஒட்டத்துக்கு**, **पणबन्धस्य** - “**मया इयन्त्ययूपानि भक्षयिष्यन्ते**” **इति प्रतिज्ञानिर्वहणार्थ** - அப்பம் தின்பார் **मात्रम्**, **अपूपभक्षणमात्रम्** - **तत्र प्रतिज्ञानिर्वहणमेव** **प्रयोजनं न प्रीतिरिति भावः** - “**सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यत्र** **नित्य** **नैमित्तिकधर्मत्यागविवक्षायामपि** **फलसङ्गकर्तृत्वत्याग** **एवं विवक्षितो न स्वरूपत्याग** **इत्यस्मिन्नर्थे** **भाष्यकारोयव्याख्यैव** **प्रमाणमित्याह** - **सर्वधर्मानिति** - **एतत्फलसङ्गकर्तृत्वत्यागस्य** **प्रपत्तिनिष्ठ** **स्वयंपुण्यप्रकारमाह** - இப் **बुद्धिविशेष**மீதி - **प्रपत्यनुष्ठान**காலத்திலும் **इति** -

(சா.ச) - இங்ஙனல்லாதபோது, **उक्त** **सात्विक** **त्याग** **काष्ठाविधूरतया** **विहिततयैव** **कर्मकरणे** **ஒட்டத்துக்கு** **पणबन्धार्थम्** - **एषु** **सात्विकत्याग** **एव आचार्य** **रुचि परिगृहीत** **इत्याह** - **सर्वधर्मानिति** - **भाष्ये** **योजनाद्वयमपि** **भक्त्यङ्गप्रपत्तिपरमेव** - **तत्र** **प्रथमायां** **क्रियमाणेषु** **कर्मयोगादिषु** **स्वकर्तृ** **त्वादिक** **सन्त्यज्य** **मम कर्तृत्व** **ममताफलानि** **मदीयान्येवेत्यध्यवसायवान्** -

(सा.सं) भवेति निष्कर्षात्सात्विकत्याग एव त्यागशब्दार्थतया परिगृहीत इत्यर्थः । द्वितीययोजनैः ॥
इति । अल्पशक्तिः ॥ इत्याद्युक्तिश्चान्द्रायण, कुश्माण्ड, व्रातपति प्रमुखानुष्ठान शक्ति मान्द्यविलम्बा
सहत्वकृता । दुष्करत्वाद्वि विशिष्टमुपायान्तरं चान्द्रायण व्रातपत्यादि - पवित्रेष्ट्यादिवन्न दुष्करता
तत्स्थापनापन्नायाः प्रपत्तेरित्यभिप्रायेण सुकरत्वाद्युक्तिः -

மூ - சகூதகர்த்வயமுமான ஸ்யான்தரத்தே விதித்ததாக்கி நீ ஸ்யான்தரத்தில்
வேண்டாவென்கிறதென்று அருளிச்செய்தார் - இப் ப்ரப்த்யநுஸ்தானத்துக்கு ப்ரவாக்
ஸ்யான்தரானவ்யம் தீவாட் அஃகதமாய் ப்ரப்த்யதிகாரத்திலே ஸாருகக்கடவது - ஸ்தராவ
ஸ்யான்தரானவ்யம் ஸாஸ்த்ராஃகதமாய் ப்ரப்தியினுடைய நேர்பேத்யத்திலே நிற்கக்கடவது -

(ஸா.தீ) ஸ்யான்தரத்தே, ப்ரப்த்யுபாயபரிபூரகந்தஸ்ய ஸ்யான்தரஸ்தானே ப்ரப்த்யுபாய பரிபூர
அஃகப்ரப்தியாகிற ஸ்யான்தரத்தே - ஸ்யான்தரத்தில், ப்ரநிபாஃகதப்ரப்த்யஸ்தானநகஸ்தான
- இந்த ஸ்யான்தரானவ்யம் ப்ரப்திக், முன்பு ப்ரநிபாடம ஸ்வேண்டென்கிறார் இப் ப்ரப்த
- ஸ்தராவ ஸாஸ்த்ராஃகதமாய், ப்ரப்திநேர்பேத்ய ஸாஸ்த்ராஃகதமாய் ஸ்வஸ்த்ராவ -

(ஸா.ஸ்வ) ஸ்யான்தரத்தில்லையேண்டாவென்று ஸ்யான்தரானவ்யபரிபூரகந்தஸ்து -
ஸ்யான்தரானவ்யபரிபூரகந்தஸ்து கூடுமா? அது ப்ரநிபாடய வித்யஸ்தானப்ரப்திக், ஸ்யான்தர
கிஸ்தோஸ்யான்தரானவ்யம் ஸ்வத: ப்ரப்தமாதையாலே வித்யஸ்தானபரிபூரகந்தஸ்து
அநுவாஃகதமென்கிற ஸ்தராவத்தில் ஸ்யான்தரானவ்யம் ப்ரப்தபரிபூரகந்தமாய் அநுவ
கூடாதே? என்னவருளிச்செய்திருந்தார் இப் ப்ரப்த்யுபாயத்துக்கு இதி - தீவாஃகதமேதி -
ப்ரப்தோஸ்யான்தரானவ்யானுவாஃகதம் ப்ரப்த்யுபாயாஃகதமேதி எவ்வு ஸ்தராவேதி । ஸ்தராவ
ஸ்யான்தரானவ்யம் வித்யஸ்தானபரிபூரகந்தமாய் (ப) ப்ரப்திக், ஸ்யான்தரநேர்பேத்யாபரிபூரகந்தமாய் (க)

(ஸா.ப்ர) நவ்யத்ர த்வீத்யயோஜனேத்யாதிநா-ஸ்தாஸ்த்ராஸ்த்ரே ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்யயோ
ஸ்வதஸ்வப்ரப்திவித்யயத் இத்யுக் தத்யுக் - அஃகப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே
அகஸ்த்ராவஸ்த்ரே இதி ப்ரப்திவித்யாதிநா - த்வீத்யயோஜனாயாஃகதப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே
ப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே த்வீத்யஸ்த்ரே
ஸ்வதஸ்வப்ரப்திவித்யயத் இத்யுக் தத்யுக் - அஃகப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே

(ஸா.ஸ்வ) விதித்ததாக்கி விதித் க்ருத்வா । அஸ்த்ராவ ஸ்வேண்டா, மா ஸ்ருத்வ: - தீவாஃகதமாய்
ஸ்யான்தராவஸ்த்ரே ஸ்வத ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ
அதிகாரகோடீ நிவிஸ்தே - ப்ரப்த்யதிகாரஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ
ஸ்வதஸ்வப்ரப்திவித்யயத் இத்யுக் தத்யுக் - அஃகப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ

(ஸா.ஸ) ஸ்யான்தரத்தே விதித்ததாக்கி இத்யுக், அஃகப்ரப்திபரிபூரகந்தஸ்து ப்ரப்த்யுபாயபரிபூரகந்தஸ்து
ப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ
ப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ
ப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ
ப்ரப்திஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ ஸ்வதஸ்த்ராவஸ்த்ரே த்வீத்ய: - ஸ்வதஸ்வ

३६६

9

?

त

३.

1

மூ - புபத்தித்தகாகவொன்றும் அநுஸ்தித்த வேண்டாவாகிலும் ஸ்வதந்நாஅகாரத்தாலே கி஑ூரணானவிவனுக்கு ஸ்வாமியினுடைய அஜாதில஑ூநமாகாதென்று ஸமர்த்ததார்தகள் -

“அஜாவிராதிபிஸ்வாஹபுராயஸ்திபரா஑ூஸு: |

ஸ்வாஅகாராஅதிஸஸர்வ: புத்யவாயா ஑ுரத்யய: ||” -

(ஸா.஑ி) இப்படி நேரே஑்யவிதிபதத்தில் புபத்யர்த்தமாக ஒன்றும் ஸெய்ட வேண்டாவாகிலும் கர்மங்களுடைய ஸ்வுபத்யாஸு புத்யவாயகரமென்திறார் - புபத்தித்தகாக இத்யாதி - ஁தார்த்தத்தை காரிகையால் ஸ஑ூஹித்திறார் - அஜேதி - அஜாதில஑ூகளாய் - அத்யாபி ஸ்வாஹபுராயஸ்திபரா஑ூஸுரான அஅகாரிகளெல்லார்க்கும் ஸ்வாஅகாராஹமான - புத்யவாய். காணத்யாதி஑ண்ட ஑ுரதிக்ரமமென்றபடி. அஜானு -

(ஸா.ஸ்வ) இப்படி புபத்தி஑மாத்நரநரபே஑ுயாகில் புபந்நனுக்கு ஁சுத்திக ஸந்தார ஸு஑஑்யாதோ? ஁னனவருளித் ஸெய்திறார் - புபத்தித்தகாக இதி - ஸமர்த்ததார்தகள் இதி - அட்டள்ளார் புபுதிகளென்படி - ஸ்வகபாலகல்பிதமன்றென்று கருத்த - இப்படி புபந்நனுக்கு அஜாதில஑ூநமாகாதென்று ஸொன்னது கூடுமோ? அஜாதில஑ூந நரகாதி புத்யவாயவதன் “ந ஑லு பாகவதா யமவிபயம் காத்தந்” இத்யாதிவி ஸேபவிதியினாலே புபந்நவ்யதிரித்தவிபயமன்றோ? புபந்நனுக்கு அஜாதில஑ூநத்தில் பா஑கயில்லையே? ஁னனவருளித் ஸெய்திறார் - அஜாவிராதிபிரிதி - அஜாவிராதிபி: அஜாபந்நகை: - ஸ்வாஹபுராயஸ்திபரா஑ூஸு: , பக்தஸ்ய யாா ஁வ புராயஸ்திபம். ஸக்தஸ்ய புபந்நஸ்ய புதிப஑புராயஸ்திபம். அஸக்தஸ்ய புபந்நஸ்ய புப஑தம் - இதரேபா் குத்தாந்நாபுராயா஑ிகம் - ஁தத்பரா஑ூஸு: , ஁த஑ஹதே: - ஸ்வாஅகாராஅதி: புத்யவாய:, பக்தஸ்ய பக்தியாா நிபுபதி: - இதரேபா் நரகா஑ிகம் - புபந்நஸ்ய து ஁த஑ஹானுபாவ்யாந்நத்யாதி ஑ூ஑புத்யவாய:-஑ுரத்யய:, ஑ுரதிக்ரம: ஁ன்றபடி அஜாதில஑ூநமாகாதென்று விஸேப-

(ஸா.பு) தेषாமபி த்யாாஸ்யா஑ித்யந் தீனாகாரேண த்யாஜ்யத்யே஑்யாகாராத்நரேணானுஸ்தேயத்வம் ஑ர்ஸ்யந்நுஸ்தானே பா஑கமப்யா஑ - புபத்தித்தகாக இத்யாதினா - ஸ்வதந்நாஅகாரத்தாலே இதி. நித்யநைமித்திகானா் புலகாமானாமத்நரேணாபி வித்யானா஑ித்யர்த்த: - அஜாவே஑ூர்யபுரித்யாா஑ேதூதயாத்த ஸ்வதந்நாஅதி -

(ஸா.வி) காட்டுதல், பு஑ர்ஸனம் வா - ஸெய்டக்கடவது, ஁கஸ஑்: கராதீத்யர்த்த: - ஁வ் தா஑ூத்வன நிபேதே஑ி நித்யநைமித்திககர்மணாா ஸ்வயம் புயாாநதயா கர்தவ்யத்யரூபேண ஸ்வதந்நாஅகாரஸ்யாபி ஸத்யாத்ஸ்ய நிபேதாபாவே஑ி புரித்யாா புத்யவாயபுஸ஑ூதிகி஑ூரபூதஸ்யாஜாதில஑ூநம் ந கார்யமிதி ஸர்வே அத்யார்யா: ஸமர்த்திதவந் இத்யா஑ - புபத்தித்தகாகவொன்றும் இதி - ஸ்வாஅகாராஅதி:, ஑஑ு஑ண்ட஑ே: - ஑ுரத்யய:, -

(ஸா.ஸ) நிவர்தநாய ஁கஸ஑்஑வ஑ாரணார்த்தக இதி புத்யம: - யதி மாமித்யநைநைவ ஸரணயைக்யஸி஑ிஸ்ததா புராய புரபகைக்ய புர ஁கஸ஑் இதி ஑ிதீய: - ஸர்வஸ஑்஑புரிஸந்த்யயமேக ஸ஑் இதி ஸ்வதந்நபுபத்திபஸூகூத மி஑ூபாய ஁வ ஸர்வாாபாயஸ்தானே ஸ்தித இதி தூதீய: - ஁வ நைரபே஑்யாத்தூ த்வந்மதே஑ி நித்யா஑ந்நுஸ்தேயமாஸா஑ித்யநா஑ - புபத்தித்தகாக இதி - ஸ்வதந்நாஅகாரத்தாலே கி஑ூரணான ஸ்வதந்நாஜயா கிஸ்தித்யகரஸ்யாஸ்ய - அஜாதில஑ூநே஑ி புபந்நஸ்ய ந புத்யவாய இத்யநா஑ - அஜாவிராதிபிரிதி - அகூத்யகரகூத்யாகரணபுரூதிரத்யர்த்த: - ஸ்வாஹிதி - ஸ்வாஅகாராஹபுராயாதிபுராயஸ்திபமப்யகூரணை: ஸர்வ: புபந்ந: - ஸ்வாஅகாராஅதி: | ஑஑ு஑ண்டா஑ிரூப:, புத்யவாயா ஑ுர்த்யய: -

(सा.सं) तथाप्याज्ञानुपालने प्रयोजनाभावात्तस्य किमर्थत्वमिति शङ्कां परिहरति - आज्ञेति-तत्तत्, लघुदण्डादि रूपप्रत्यवायानां निवारणम् - स्वामिनः सन्तोषतः स्वस्य प्रीतिश्चेत्यर्थः - ननु सन्ध्याद्यनुष्ठाने प्रपन्नस्य च ब्रह्मलोकादिप्राप्तिरपि स्यात्। यदि लत्कामनाभावान्न फलानुदयस्तदा प्रत्यवायकामना विरहात्तदनुदयोऽपि स्यादित्यत्राह - अनिच्छत इति-ब्रह्मलोकादिकामनया नित्याद्यनुष्ठाने हि तत्प्राप्तिः - मर्यादा, आज्ञा - अमर्यादस्य - कामनाधि -

(सा.स) कारत्वमात्रेण नित्यादिकमुल्लङ्घितवानः प्रपन्नस्य - अन्यहेतुकः, नित्यत्ववेषप्रयुक्तः - ॐ५ प्रपत्तिः, एवं स्वफलाय सर्वधर्मनिरपेक्षा प्रपत्ति- एवं भाष्ये चरमश्लोकस्य प्रथमयोजनाप्रपत्तेस्सर्वफलसाधनत्वस्य भक्तियोगरूपफले उदाहरणरूपा चेत्तत्र द्वितीययोजनाया प्रपत्तिस्वातन्त्र्यानुगुणोऽर्थशिक्षित इत्यत्राह। ॐ५ इति - चरमश्लोक इत्यर्थः। -

மூ - கிஷ் । “சுதுஷ்கரேண ஸோசேத்யோ யேன யேனேஹேதுநா ।

ச ச தஸ்யாஹமேவேதி சரமஸ்லோகஸங்க்ரஹ: ॥

பாவாபாவௌ ந ஧ர்மாணாं ப்ரபத்ரேரங்-மிஷ்யதே ।

ஸ்வதந்ரஸிஷ்யா -

(சா.பி) காட்டுகிறார் கிஷ் சுதுஷ்கரேணेत्यादि - யாதொருவன் யாதொரு யாதொரு சுதுஷ்கரஸா஧னத்தால் து:கிக்கிறான் ஸ்வாபிலபிதபலவிஷயத்தில் ததஸா஧னங்களுடைய துஷ்கர்மத்ததைக்கண்டு ஸோகிக்கிறானென்றபடி - அவனுக்கு அவ்வோ பஸா஧னம் நானே. ததஸா஧னத்திலென்னை ஸரணம் புகருவானென்கை - பாவாபாவாவிதி - யதா ஧ர்மாபாவௌ நாங்ம என்று துஷ்ணாந்தர்மபாவ஗்ரஹம் - இது நேரபேக்யவித்பகததில் அர்தம் - கத: என்னில்? ஸ்வதந்ரஸிஷ்யா, ஧ர்மங்கள் ஸ்வதந்ரவித்சித்தங்களாகையாலென்கை -

(சா.ஸா) வேண்டாவோ? கிஷ் பரத்யஜ்ய என்று கர்மயோங்-கத்வநிவ்ர்த்திபரமாத்தில் கர்மாபாவமங்-மாக ப்ரஸங்-யாதோ? என்ன துதானுதார்தங்களை காரிகயா ஸங்-கிக்கிறார் -கிஷ்-தி। அங்-தவாபாவே ஸிஷா யஜோபவீததாரணாதேஸ்தகாலே கதமநுஷ்ணமத்யதாஹ - ஸ்வதந்ர-தி - ஸிஷ: , ஸாஸநம்। ஸ்வதந்ர -

(சா.ப்ர) ல஧ூபாயவித்பரதயான்யபரதவாங்-ந நத்யநைமதிக த்யாங்-வித்பரதவமத்யாஹ - கிஷ் சுதுஷ்கரேணेत्यादिநா - एवं வேதவैதிகேத்யாரப்ய இதா ப்ரபந்-தேன ப்ரதிபாதித த்யாங்-ஸங்-தார்த் ஸு஗தவாய ஸங்-தலய்ய தர்ஸ்யந்- அதிப்ரபந்-தேஸு ப்ரபத்யநுஷ்ணகாலே ப்ராமநத்யநைமதிகானாं ப்ரபத்யவரோதா தேவ தஸ்திந்- காலேஸநநுஷ்ணதானாं ப்ரத்யவாயஜநகதவாபாவவத்- துதே ப்ஷா஧நநுஷ்ணதானாமபி தेषாं ப்ரத்யவாயஜநகதவ்- நாஸ்தீதி தेषாं கர்த்வ்யத்வம் நோபபத்யத இதி ஸங்-தாஸோதாஹரணம் பரிஹரதி। பாவாபாவாவத்யாदिநா। ஸ்வதந்ரஸிஷ்யेत்யாदि। ஸ்வதந்ரஸ்ய ப்ர஗வத:। ஸிஷி:, ஸாஸநம்। ப்ர஗வதாஜா - தயா - அஸக்யா இஹா ங்-ஷா யேஸாம் - யேஸாं ஧ர்மாணாமநுஷ்ணம் ந ஸக்யம் தேஸாம்ப்ஷோணாம் -

(சா.வி) தாத்பர்யம் - ந ஸ்வரூபத்யாங்- இதி ந நத்யகர்மத்யாங்-ப்ரஸங்- இதி - பகாந்-தரமாஹ । கிஷ்-தி - அவ்- பகே ங்-தாபாப்யவிரோத்-சரமஸ்லோகாதிக்காரே பரிஹரிஷ்யதே - ச ச: தததிஹேதூரஹமேவிதி சரமஸ்லோகஸங்க்ரஹ:, சரமஸ்லோகதாத்பர்யம் - நிஷ்-கூஹ்-மர்த் காரிகயா ஸங்க்-தாதி - பாவாபாவாவிதி - ஧ர்மாணாं நத்யநைமதிகாதிநா பாவ: - அபாவௌ வா? ப்ரபத்ரேரங்- நேஷ்யதே - அங்-தவென நேஷ்யத இத்யர்த: - த்யாங்-கதவத்யபாவா஧பாவௌ நாங்-தம் - நேரபேக்யவித்பவ்-ஸாங்-தாவோஸபி ஸாங்-தமிதி பாவ: - தர்ஹி கிமிதி நத்யகர்மநுஷ்ணமத்யத அஹ - ஸ்வதந்ர ஸிஷ்யேதி - ஸ்வதந்ரஸிஷ்யா -

(சா.ஸ) மாத்ரஸ்தானநிவிஷ்ணத்யஸ்யேஹ சரமஸ்லோகே விவகிதேத்யாஹ - கிஷ்-தி - சுதுஷ்கரேண, அத்யந்-ததுஷ்கரேண - தததபலஹேதூநாं துஷ்கர்மவாஸ்ய ஸோகஹேதூரதி ஸோசேதத்யுத்தி: - துஷ்யதவாரா இஹேதூநாம்பவ ஸோகஹேதூவாங்-தேதூநேதி தூதீயா - யஸ்-ஸோசேத் , யௌ யௌ நிர்விண்-தௌ ப்ரவதி - தஸ்ய தஸ்யாஹமேவ ததததபூஹோபாய இதி விவகிததார்த்-ஸங்-தஹ்- சரமஸ்லோகஸ்யேத்யர்த: - நந த்யஜ்ய த்ரஜேதி விதானஸாமத்யாதிஸர்வதர்மத்யாங்-கதப்ரபத்திவித்பரிதி ப்ரதிபாதித்யதாஹ - பாவாபாவாவிதி। ஧ர்மாணாं பாவாபாவானுஷ்ணமநநுஷ்ணம் வா - ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபத்யாங்-தௌ வேதி யாவத்। ந ப்ரபத்யங்-தம் - ஸிஷிஸாஸந விதி:, ஸ்வதந்ரஸ்ய “அஹ்-த:” இத்யாதி வித்பிநா த்யஜ்யேதி -

(सा.सं) विधिना च धर्माणां स्वरूपं तत्त्यागश्च नैरपेक्ष्यबलान्न प्रपत्यङ्गम्। आज्ञानुपालनादि शास्त्रबलाद्धर्मत्यागो न युक्तः - तर्हि कथमित्यत्राह। शक्येहेति - स्वतन्त्रविधिसिद्धानां भोग्यत्वात्स्वनुष्ठानमेव - शेषाणाम्, अशक्यक्रियाणाम्। अभावः, अनुष्ठानाभावः। अधिकारगः, आकिञ्चन्ये निविशते - ननु यथा प्रपत्यनुष्ठानकाले धर्मत्यागःप्राप्तो न दोषाय तथा - तत ऊर्ध्वमपि स्यादित्यत्राह - क्रत्विति -

(सा.सं) तदानीं, दीक्षाकाले - नित्यादयः क्रत्वनङ्गत्वेन येऽननुष्ठिताः - ते स्वकाले, क्रतोरुर्ध्वं तत्तत्काले। स्वविधेरेव, तत्तत्कालनिमित्तम् स्वविधायकवचनं बलादेव यथाकार्याः - तद्वदत्र, अत्र विद्यमानतादशायाम् - नः प्रपन्नानां - नित्यादयस्स्वकाले, कार्य एव - एवं जात्यवगमवादानुगुणं धर्मस्वरूपं त्यागविधिपरत्वं सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यस्य निराकृतम् - अथ त्यज धर्ममित्यादीनामपि महाभारतस्थ वचनानां स्वरूपत्यागविधिपरत्वं निरस्यते - त्यजधर्ममित्यादिना -

(सा.सं). - “सत्यं चानृतं सत्यमभवत्” इति । श्रुतौ चिदचित्सु सत्यानृतपदप्रयोगमनुसृत्याह -
आत्मानुभवकृत् इति - येन त्यागेन कर्तृत्वाभिमानेन येनेत्यर्थः - तत्रापि सात्त्विको हि त्याग -

(सा.सं) पुनः प्रपत्तिरेव - अन्यतरकलपानाश्रयणे लोकमर्यादातिलङ्घनान्निग्रहलक्ष्य एव स्यादिति न प्रतिपदोक्त्याद्यानर्थक्यमितिन्यावः । अत्र शक्तौ सत्यामपि अनुतापातिशयाचिरादेव शरीरपातभयेन विलम्बाक्षमोऽपि कालक्षेपाक्षमोऽभिप्रेतः - व्यवस्थै पண்ணவொண்ணாதொழியும் इति । व्यवस्थाप्यस्यैवाभावादिति भावः-

மூ - இது மிகவும் பரி (ஹசனீயம்) ஹரணீயம் - எங்ஙனேயென்னில்? அலேபகா பாப பண்ணினால் லேபியாதென்பார். இவர்கள் பாபமவश्य் அநுபித்தவேணுமென்றார்களாயிற்று. இது “**भक्ष्योत्तमप्रतिच्छन्नं मत्स्यो बलिशमायसम् । अन्नाभिलाषी ग्रसतेनानुबन्धमवेक्षते**” என்கிற கணக்காம் -

(சா.தீ) तत्परमपदमेन्द्रपद - निरसनार्थमिति (மிதின) निरसनीयत्वத்தைக் காட்டுகிறார் - இது மிகவும் இत्यादिபால். அத்தை उपपादிக்கிறார் எங்ஙனேயென்னில் இत्यादिபால் - அலேபகரென்று சிலர் பண்ணின பாபங்களால் லேபமில்லையென்னுமவாகள் - அவாகளைப் போலன்றியே இவாகள் अवश्यं பாபமநுஷ்டேயமென்னும साहसिकராய்ற்று - இம் மதம் संसारवर्धकமாமென்னுமிடத்தை सहदृष्टान्तமாகவருளிச் செட்கிறார். இது भक्ष्योत्तमेत्यादिபால் - भक्ष्योत्तमेति - मत्स्यமானது அन्नाभिलाषीபாய் भक्ष्योत्तமான मासादियால் विहितமான आयसबलिशத்தை விழுங்குமாப்போலேயாயிற்று. अनुबन्धम्, मरणम्, अन्तम् -

(சா.ஸ்வா) இது மிகவும் இत्यादिना - இது संसारवर्धकமாகையாலே हास्यமென்று கருத்து இம் மதம் மிகவும் संसारवर्धकமென்கையில் दृष्टान्तமருளிச் செட்கிறார் - भक्ष्येति - भक्ष्योत्तमेन, मांसेन - प्रतिच्छन्नम्, विहितम्। आयसम्, अयोमयम् - बलिशम्, मत्स्यवेधनम् - मत्स्यः अन्नाभिलाषी सन् ग्रसते - अनुबन्धम्। पश्चादापतदनर्थम् मरणं नावेक्षते - तद्गीतिर्यामென்றபடி - இந்த மதமும் -

(சா.ப்ர) अनुबन्धम्, अनुबध्नाति इत्यनुबन्धः - भाविफलमित्यर्थः -

(சா.வி) भक्ष्योत्तमेति। भक्ष्योत्तमप्रतिच्छन्नं, मांसपिहितम् - बडिशं, मत्स्यबन्धनम् - अनुबन्धं, तदनुसक्षण प्राप्तमरणरूपमनर्थम्। नावेक्षते, न विचारयति - என்கிற கணக்காம், इत्युक्त प्रकारस्यात् -

(சா.ச) उत्सकारोद्बोधाद्यत्तश्रुतवत्ता सूचयन् गुरुच्चारणान्च्चारणनिषेधपरः - दुर्वासः प्रभृतीनामा श्रमधर्मनिष्ठानां काश्चनोद्भूतवृत्तयः अधिकारित्वकृताः - ऋभु, शुक, संवर्तकादिषु नग्नचर्यादर्शन - व्रतमपि ब्रह्मचर्यादिषु परीक्षार्थं कालविशेषं नियतं व्रतविशेषं रूपमेव - शुकस्य वारकुल्यासु गणिकासु भोजनादि व्यपदेशोऽपि ब्राह्मणादि परंपक्वोपनीतान्नं विषय - अजगरोपाख्यानेऽपि “स्वस्थश्शुको मृदुर्दन्ति” इत्यादिना प्रह्लाद प्रेरणे ब्राह्मण मुमुक्षूपादेयगुणाभिधानान्न तत्र स्वैरप्रतीतिः “ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वा मद्वक्तो वा न पेक्षकः स लिङ्गानाश्रमास्त्यक्त्वा चरेदविधिगोचरः” इति च तत्तल्लिङ्गैरेव तत्तदाश्र(या)म्यहमिति दुरभिमानं त्यक्त्वा आश्रमप्रयुक्तविधिविहितान् प्रीत्यैव कुर्यात् न विध्येक गोचरस्सन्निति वदति - सनत्कुमारादिनग्नचर्यामित्यबाल्यावस्थया केवलब्रह्मभावनया च - पशुपतेर्नग्नचर्यात् पाशुपतव्रतविशेषाद्भूतया आधिकारिकतया चोपपन्ना। तदेव चरितं चरेदिति वचनान्नाधुनिकानां साप्रमाणभूता - तेषां तेजो विशेषा बाधका च - शिष्टाचारादयश्च धर्मत्यागे गगनकुसुमायमानाः - इदं सर्वमभिप्रेत्य ஒருவிரகன்றிக்கே इत्युक्तम् - चोदना, कैङ्कर्यं मया कार्यमिति रूपा। प्रतिचोदना, किं मया त्याज्यमिति रूपा। चोदनायत्ता विहितेषु प्रवृत्तिः प्रवृत्तिः शब्दार्थः। प्रति चोदनायत्ता निषिद्धनिवृत्तिर्निवृत्तिशब्दार्थ इत्युच्यते - निवृत्त्युत्सर्गो निषिद्धानुष्ठानात्मक - इति मतमतिहेयमपि वचनोपन्यसनेन अतिमोहनत्वादियुक्तमित्युक्तम्। भक्ष्योत्तमशब्देन कुत्सित -

மூ - இவையெல்லாவற்றையும் நினைத்து “அஹோபத மஹக்ஷம் விபரிதமிதம் ஜகத் | யேநாபவ்ரபதே
சாஹுரஸாஹுஸ்தேந துஷ்யதி” என்று மஹர்ஷி நிர்விணுணானான் - இவர்கள் சொல்லுகிறபடி
அய்மானால் யாவஜ்ஜிவ்இருந்து அநுஷ்டிக்கும் நிஷித்தானுஷ்டானமெல்லாம் ப்ரபத்திக்கு அஹ்மாய்கையால்
சாஹ்ரபபதந் சக்த்ர்தவ்யமென்னுமிடமும் கழியும் - ப்ரபத்திஷ்ணத்தில் எல்லா நிஷித்தங்களும்
அநுஷ்டிக்கை அசக்யம் | அப்போது யதாஸக்தி நிஷித்தானுஷ்டானம் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரபத்தி
பண்ணவும் கண்டறியோம். இப் பக்ஷத்தில் பாபங்கள் அஹ்நிஷிதமீயஹிஸே போலே பாப
ஸஹ்வாஹ்யமெல்லாமையாலே புவூத்பூதராதத்தையும் கூட்டி -

(சா.தீ) யதா, அந்ஸிஸ்தந(மான) மான வாயஸபலிஸம் - அத்தையறிய மாட்டாது இனிப்பவர்கள்
போலிவர்களுடைய சாஹ்ரபவூத்திகளை நினைத்து மஹர்ஷி நிர்விணுணான படியைக் காட்டுகிறார்
இவையெல்லாவற்றையும் இத்யாதிபால் - அஹோ பதேதி - இந்த ஜகத் விபரிதமாக வர்திக்கும்படி
மஹாக்ஷம் - அய்மோ பாலீதேன் க்ஷத்தைக் காட்டுகிறார் யேநேதி - யாதொரு பாபகர்மத்தால்
ஸஜ்ஜநன் லஜ்ஜிக்கிறான் அது தனனாலே துர்ஜநன் ஸந்தோஷித்துக் கொள்வதேயென்று தூஷணமருளிச்
செய்கிறார் இவர்கள் இத்யாதி - இப் பக்ஷத்திலவர்கள் பண்ணும் நிஷித்தானுஷ்டானமெல்லாம் ப்ரபத்திக்கு
அஹ்மாய் ப்ரயவஸிக்கையாலே இந் நிஷித்தானுஷ்டானம் யாவஜ்ஜிவமிருந்து அநுஷ்டிக்கும்தெல்லாம்
அஹ்மோ? எல்லா நிஷித்தமும் ப்ரபத்திஷ்ணத்தில் அநுஷ்டிதமாய் அஹ்மோ? த்ரக்ஷணத்தில் யதா
ஸக்த்யநுஷ்டிதமோ? என்று விகல்பித்து க்ரமேந தூஷிக்கிறார் - யாவஜ்ஜிவமிருந்து இத்யாதி
வாக்யத்யதாலே இப் பக்ஷத்யதிலும் தூஷணாந்ரமருளிச் செய்கிறார் - இப் பக்ஷத்தில் இத்யாதி -

(சா.ஸா) சிலர்க்கு துஷ்டிகரமன்றோ? எனவருளிச்செய்கிறார் இவையெல்லாவற்றையும்
நினைத்து இதி | பாஹகாந்ரமருளிச் செய்கிறார் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி இதி-யாவஜ்ஜிவமநுஷ்டே
நிஷித்தானுஷ்டானம் அஹ்மோ? த்ரகாலத்தில் யாவநிஷித்தானுஷ்டானம் அஹ்மோ? யதாஸக்தி நிஷித்தானுஷ்டானம்
அஹ்மோ? என்று விகல்பித்து க்ரமேந உந்ரமருளிச் செய்கிறார் - யாவஜ்ஜிவமத்யாதிநா -
இன்னமொரு தூஷணமருளிச்செய்கிறார் - இப் பக்ஷத்தில் இதி - விஹிதமானபடியாலே என்றபடி
- தூஷணாந்ரமருளிச் செய்கிறார் -

(சா.ப்ர) அஹோபதேத்யாதி - ஸர்ஹ்ணியேஸ்துஷ்யதா கத வா ஸர்ஹ்ணியார்த்தேஹ்யோ நிவர்தந் கார்யமிதி
நிர்விணுஸஹ்வதித்யம்: நிஷித்த நிவர்தேஸ்த்யாஸக்திஸ்தா த்ரத்யாஸக்தி நிஷித்தபுவூத்திரூபத்யா நிஷித்தானுஷ்டானஸ்ய
வித்யேத்யே ஸலவஸ்த்ரநித்யாஸக்திஸ்தா ததஹ்மிதி ந்யாஸாதஹ்ஸ்யாஸக்திஸ்தாஸக்திஸ்தே ச கி யாவஜ்ஜிவ நிவர்த்யமானம்
நிஷித்தானுஷ்டானம் வாத்யப்ரபத்திஷ்ணம் எவ ஸர்வேஸா நிஷித்தானாமநுஷ்டானம் வா? ப்ரபத்திஷ்ணம் யதாஸக்தி நிஷித்தானுஷ்டானம்
வா? த்ரத்யேந வித்யேத்யே இதி விகல்ப்ய ப்ரத்யே லஹ்ஸ்யாஸக்திஸ்தாஸக்திஸ்தா, த்ரத்யே அஸக்தானுஷ்டானத்வேநாநுஷ்டான
த்ரக்ஷணாப்ராமாண்யம், த்ரத்யே ப்ரத்யக்ஷாசரணவித்யே, கல்பத்யேஸ்பி ஸ்வக்திவித்யே, பாஸ்யகாரவாக்யவித்யே சாஹ |
இவர்கள் சொல்லுகிற இத்யாதிநா - அஹ்நிஷிதமீயஹிஸேபோலே இதி - விஹிதத்வம் பாபஸஹ்வாஹ்யத்வாஸக்தி
ஹேதுரிதி ஸாவ: -

(சா.வி) கழியும், நிர்ஸ்தம் ஸவேத் - கண்டறியோம், துஷ்டிவா ந ஜானிம:

(மா.ஸம்) ஸக்யம்ஸ்யதே | அந்ரவந்ந நாஸக்தி இத்யர்த்த: | யே நிஷித்தானுஷ்டானேந சாஹுரபவ்ரபதே -

மூ - “சர்வபாபேभ्यो मोक्षयिष्यामि” என்கிறவிடத்துக்குத் தாங்கள் **व्याख्यानं** பண்ணின **प्रकारं** விருद्धமாம் - **यथाशक्ति** त्रिविधापचारங்கள் கர்तव्यங்களாகவும் **प्रसद्धि**க்கும் - இது **पूर्वानुष्ठान**த்துக்கும், **पूर्वसंप्रदाय**த்துக்கும், **स्वानुष्ठान**த்துக்கும், மற்றுமிப்போது காண்கிற முமுक्षுக்கள் **अनुष्ठान**த்துக்கும் **विरुद्धம்** - இப்படி சொல்லுமவர்கள் தம்மையொரு **प्रपन्न**ன் **अर्थकाम**ங்களடியாக நலியப்படுக்கால் இது **प्रपन्नधर्म**மென்றவரை உகந்திருக்க **प्राप्त**(மா)ம் - இது **अनन्त** **प्रमाण**ங்களுக்கு **विरुद्ध**மானவளவேயன்றிக்கே இங்கெடுத்த **वचन**ங்களுக்கும் **विवक्षित**மன்று -

(சா.தி) இன்னமொரு **दूषण**மருளிச்செய்கிறார் - **यथाशक्ति**யென்று **तथास्तु** என்றருளிச் செய்கிறார் இது **पूर्वानुष्ठान**த்யாதி। **पूर्व**ர்களில் **निषिद्धानुष्ठान**மில்லையிறே இது **स्वानुष्ठान**த்துக்கும் **विरुद्ध**மென்கிறார் இப்படி சொல்லும் **इत्यादि** - **निषिद्ध** கர்तव्यமென்னும் பक्ष **प्रपन्न**னுக்கு **धर्म**ங்களை **विधि**க்கிற **प्रमाण**ங்களுக்கு **विरुद्ध**மாம் அவ்வளவன்றிக்கே இங்கெடுத்த **वचन**ங்களுக்கும் **विवक्षित**மன்றென்கிறார். இது என்று - **विवक्षित**தவாभावத்தை சில **आचार्य**ர்கள் பகித்தாலே **उपादि**க்கிறார் -

(சா.சுவா) **यथाशक्तीति** - **इष्टप्रसङ्ग**த்தில் **बाधक**மருளிச்செய்கிறார் - இது **इति** - **स्वानुष्ठान**த்துக்கும் **इति**-**त्रिविधापचार**ங்களை மிகவும் **वर्जित**கையாலே என்றபடி - இன்னம் **प्रबलानिष्टप्रसङ्ग** டண்ணுகிறார் - இப்படி **इति** - **इयता** **प्रबन्धेन** **बाधक** மருளிச் செய்து **साधक** **भाव**முமருளிச்செய்கிறார் - இது **इति** -

(சா.பு) **ननु निषिद्ध मनुष्येयमिति वदतस्त्रिविधापचारकर्तव्यत्वप्रमङ्ग इष्ट एवेति चेत्तत्राह** - இது **पूर्व**ம் **इत्यादिना** - **सम्प्रदायो नाम, उपदेशपरम्परा** - **भागवतापचारस्य कर्तव्यत्वसमर्थनं स्वव्याघातक** **चेत्याह** இப்படி சொல்லும் **इत्यादि** - **निषिद्धानुष्ठानस्य वैधत्वोक्तौ विहितस्य च निषेधायोगात्** “**तस्माद! ब्राह्मणाय नापगुरेत - न कलञ्जं भक्षयेत - न सुरां पिबेत्**” **इत्यादीनां न हिस्यादित्यस्य अग्नीषो मीयपश्वालम्बनाकर्तव्यताबोधकत्वाभावाद्ब्रह्महत्याद्यकर्तव्यत्वबोधकत्वानुपपत्तेः केनाप्यकर्तव्यतया बोधितत्वमन्तरेण निषिद्धत्वासिद्धेरन्येषां निषिद्धस्य प्रपन्नान्प्रति विहितस्यानुष्ठीय मानस्य निषिद्धानुष्ठानव्यपदेशविषयत्वानुपपत्तेर्निषिद्धानां विहिततयानुष्ठेयत्वसमर्थनं सिद्धय सिद्धि व्याघातपराहतमिति बहुप्रमाणविरोधसद्भावेऽपि तस्मात्त्वमित्यादिषु विवक्षितं च न भवतीत्याह** - இது **अनन्तप्रमाणेत्यादिना** - **एव निषिद्धसामान्यनिवृत्तेरत्याज्यत्वमुक्त्वा तस्य धर्मशब्दवाच्यत्वे किल त्याज्यत्वप्रसङ्गोऽपि भवेदिति तदेव नास्तीति दर्शयन्** “**सायमाद्य तयोहरहोस्सायं प्रातश्च मध्यमे। उपवास फल प्रेष्युर्जहचा (इ?) भुक्त चतुष्ठयम ऐश्वर्यसन्तति** -

(சா.வி) - **तस्मै, स्वात्मनः। प्रपन्ना, केचित्प्रपन्नाः।** நலியப்படுக்கால், **हिंसितुमुद्यक्ताश्चेत्** - உகந்திருக்கப் **प्राप्त**மாம், **सन्तुष्य स्थातुमुचितं स्यात्** இங்கெடுத்த **वचन**ங்களுக்கு, **इहोपात्त वचनानां** - **तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्येत्यादि वचनानामित्यर्थः** - **अत्र सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यत्र प्रवृत्तिनिवृत्ति रूपधर्माणां सर्वेषां त्यागविधानानिषिद्धानुष्ठानमपि प्रपन्नानां कर्तव्यमेवेति केषाञ्चिद् भ्रान्तानां** -

(சா.சு) **एवं बुद्धिपूर्वकनिषिद्धानुष्ठानं प्रपन्नस्य न बाधकमित्यर्थे बहूयतिप्रसङ्गान्यापाद्य निषिद्धानुष्ठानपर्यवसायि निषिद्धनिवृत्त्युत्सर्गोऽत्र विवक्षितश्च इत्याह** - இங்கெடுத்த **इति** -

(सा.स) ननु कथमविवक्षितता - सर्वधर्मानित्यादौ धर्मशब्देन निवृत्तेरपि सङ्गहे “तस्मात्त्वमुद्धव” इति वचनबोधितेन निषिद्धनिवृत्त्युत्सर्गेण निषिद्धानुष्ठानपर्यवसानमित्यत्र तत्र तदसङ्गहेनैव केषाञ्चिदाचार्यणम् तदपर्यवसानफलकं निर्वहिमाह - निषिद्धनिवृत्तिरूपं नृणां इत्यादिना - निर्वहिंत्वापरांशं इह निषिद्धनिवृत्त्युत्सर्गविधिं निषिद्धनिवृत्त्यपरित्यागेनैवोपपादयन्तीत्यर्थः - निर्वहिमेव प्रश्नपूर्वकमुपपादयति नान्यथा नृणां इति - रुक्माङ्गदादिभिरनुष्ठितैकादश्यां भोजननिवृत्तिर्माक्षफलाचातुर्भक्तवर्जत्वादिनियमविशेषः -

(சா.தி) புகழத்திலும் பரிஹார சொல்லுக்காரர் நியமவிஷேஷாதிகள் இत्यादि-புரந்னனுக்கே
அதர்மபரிஹார் விசிஸ்ய விதிக்கைபால் சர்வதர்மாநி ஂன்றுவிடத்தில் சர்வசல்து சஃகோர்நாயமென்கை -
அதர்மபரிஹारेऽपि, கெவலநிஷிட்நிவृत्तिபும - அந்யத் தர்மசல்துததால் விவிசிதமாகிலும் -
அர்யமாகிலுமென்றபடி - யது, இங்கு விஹிதமான சர்வதர்மத்யாக சர்வதர்மநரபேக்ஷமாகக கடவது
அப்போது சுவதந்த்ரவிதிபாலே புரந்னனுக்கு வர்ணாஸ்ரமதர்மபரிபாலன நிண்டாகையால்
யथேஃசரணத்துக்கு அவகாசமில்லை. -

(सा.प्र) निषिद्ध निवृत्ति सामान्यस्य धर्म शब्दार्थत्वेऽपि “न हि स्यात्सर्वा भूतानि” इति सामान्य निषेधे निषेध्यवाचि सर्वपदस्याग्नीषोमीयहिमाविध्यवैयर्थ्याय तद्व्यतिरिक्त विषयत्व न्यायात्सर्वधर्मानित्यत्र सर्वशब्दस्यापि निषेधनिवृत्तिव्यतिरिक्तधर्मपरत्वमेवेत्याह - नियम विशेषेत्यादिना - स्वतन्त्र विधेरेव, यत्किञ्चित्फलाशेषतयैव विधानादित्यर्थ. तस्य, अधर्मपरिहारस्येत्यर्थ । यद्वा, स्वतन्त्रस्य, भगवतो नियमनादेव विधि , प्रेरणा-इदं कुरु इदं मा कुर्विति भगवत्प्रेरणादेवेत्यर्थ - एव सर्वधर्मानि त्यस्य त्यज धर्ममित्यस्य चार्थनिर्यये सति तस्मात्त्वमुद्धवेत्यत्रापि विहितत्यागो निषिद्ध स्वीकारश्चोभय -

(सा.वि) केषाञ्चिन्निर्वाह प्रकारमुक्त्वा केवलनिवृत्ति स्वरूपस्य धर्मत्वाभ्युपगमेऽपि सर्वधर्मानित्यत्र न हिंस्यादित्यत्र विहितेतरविषयत्ववन्निषिद्धनिवृत्तान्तरविषयत्वस्यावश्यकतया धर्मशब्दसङ्कोचे सति सर्वनिर्वाह इति वयं तं निर्वाह प्रकारं ब्रुवन्नित्याह - नियम विशेषादिकणोपपत्तेः इति - अधर्म इति - अधर्म परिहारे धर्मत्वेन विवक्षितेऽपि नियम विशेषादिक विना निषिद्ध निवृत्ति मात्रस्य धर्मत्व विवक्षायामपीत्यर्थः स्वतन्त्र विधेरेव - स्वतन्त्रस्य - भगवतो विधेरेव “न सुरा पिबेत्” इत्यादि रूप निषेधविधेरेव - अधर्मपरिहारस्य नित्यं परिग्रहस्सिद्धयति - न परित्याग । यद्वा “उपायापाय संत्यागो - अपाय संप्लवे सद्यः प्रायश्चित्तं समाचरेत्” इत्यादिना प्रपन्नं प्रत्येव स्वीकारः उपाय परित्याग विधिसद्भावादपायपरिहारस्य परित्यागोऽत्र न विधेय इति -

(सा.सं) युक्ता च सती धर्मशब्दसङ्गृहीता-ताद्र्श निवृत्तीनामुत्सर्गः सविशेषणे हीति व्यायेन नियम फलयोस्त्याग एव पर्यवसन्नः। ननु भोजननिवृत्त्यादित्यागपर्यवसन्न इति केषांचिन्निर्वाह इत्यर्थः धर्म शब्देन निषिद्धनिवृत्तिपात्रसङ्गृहेऽपि। इह तत्त्यागो न सिद्ध्यतीत्याह - अधर्मेति - तस्य, अधर्मपरिहारस्य - स्वतन्त्रस्य, भगवतः। विधिः शासनम्-तत्त्व- “एकादश्यां न भोक्तव्यम्” इत्यादिकम्। नन्वेव सामान्य धर्मपद घटित-त्यागविधिपराणा तत्तन्निवृत्तिधर्मविध्युपरिबन्धित्वेऽपि चोदनां प्रति चोदनामिति विशेषपदघटितत्यागविधिबलान्निषिद्ध निवृत्ति त्याग स्यापि -

* இப்படியுற்றபின்பு என்கிற प्रतीकं सारास्वादिनीயில் பிற்பட்டிருக்கிறது.

மூ - முமுகுமாத்ததைப்பற்ற “**“த்ரிவர்கிங்காத்யஜே஢்மந்”**” எனகிற கட்டளையிலே **பலாந்ரஸா஢நமா**க **சோ஢ிதெ**களான **ப்ரவூதிநிவூதி**களையும், அவற்றுக்குறுப்பான **ஸாஸ்த்ரங்**களையும் விடச் சொன்னதாகவுமாம். இங்ஙனன்றிக்஢ே **நித்யநெமித்திகா஢ிக**ளு஢ைய **ஸ்வரூபத்யா**ர் **விவக்ஷித**மென்னில் முன் சொன்ன **ஸர்வவிரோ஢**மும் **ப்ரஸ஢்ஜி**க்கும். இந்த **நிஷ்கர்ஷ** **ஸத்வநிஷ்ட**ராய் **விவெகிக**ளாயிருப்பார் தெளிந்து **அ஢்ஜீகரி**ப்பார்கள். இவ் அர்த்ததை “**செய்யாதன செய்யோம்**” -

(ஸா.஢ி) முமுகுமாத்ததை **இத்யா**஢ிபால அவற்றுக்கதுறுப்பான **ஸாஸ்த்ரங்**களையுமென்றது **சோ஢நா** ப்ரதிசோ஢நாமென்றத்தை நினைத்து இப்படி **அ஢்ஜீகரி**பாத பக்ஷத்தில் **பூர்வோக்த**தூஷணங்களை **ஸ்மரி**ப்பிககிறார் இங்ஙனன்றிக்஢ே **இத்யா**஢ிபால் இந்த **நிர்நய**த்தை நமமாழ்வார முதலானாரும்ருளிச் செய்தார்களென்கிறார் - இவ் அர்த்ததை **இத்யா**஢ிபால் - செய்யாதவை, செய்யப்படாதவை **அகூத்யகரணா**஢ிகளென்கை செய்யோம் -

(ஸா.ஸ்வ) **வி஢ேரவாநுல்ல஢்ஜநீயத்வ** **ஸி஢்஢ே** மென்றபடி - இப்படி **ப்ரவூதி** **நிவூதி**களை **ப்ரபத்ய**஢்ஜமாக **ஸ்வீகரி**க்கவேண்டாவென்று சொன்னது கூடுமோ? **மநஸோ** **ப஢்ரவ஢்**஢ிஷயே **ப்ரவூதி**பும் **விஷயே**஢்யோ **நிவூதி**பும் **ப்ரப஢நா**பேக்ஷிதமன஢ோ? என்ன **அர்த்தாந்ர**மருளிச் செய்கிறார் **முமுகுமாத்ததை**பற்ற **இதி**. **விபக்ஷ**த்தில் **பா஢க**மருளிச்செய்கிறார் - இங்ஙனன்றிக்஢ே **இதி** - இப்படி இவ்அர்த்தம் **மமோசீநந்யாயயுக்த** **ப்ரமாண**ஸி஢்஢மாகில் சிலர் **அ஢்ஜீகரி**பாமலிருக்கக்கூடுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இந்த **நிஷ்கர்ம**மிதி - இப்படியாகில் **஢ர்ஷந**ப்ரதமப்ரவ்ர்தகரானவாழ்வார்களிந்த **அர்த்ததை**ச் சொல்ல வேண்டாலோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ் அர்த்ததை **இதி** - செய்யாதவை, செய்யப்படாதவை - **அகூத்ய**ங்ஙளை - செய்யோம், -

(ஸா.ப்ர) **வி஢ித** **ப்ரவூதெ**நிஷி஢்஢ **நிவூதெ**ச் **ப஢ந்யா**ஸாந **஢்ஜநா**ஜாபநபரத்வமூக்தா **கேவலகாம்யமாத்த**நிஷே஢ **விஷயத்வ** வெத்யா஢. **முமுகு**வீத்யா஢ிநா - **காம்ய** ப்ரதிபா஢கஸாஸ்த்ராணா் **ஸர்வ஢ா** **பரிசேய** **தத்**பலேக்ஷாப்ரஸ஢்ஜெந **காம்ய**கர்மநிஷ்டாந **ப்ரஸ஢்ஜா**க்ஷாஸ்த்ரான்தரமபி **த்யாஜ்ய**மிதி **பாவ**: - **நந்வி஢ானிந்நநானா்** **ப்ராசூயே**நார்த்த - **காம**பரத்வா஢்வாத் **நிஷ்கர்ஷ** **ந** **கே஢்ய**஢்ஜீகூயூரித்யத்ரேந**஢்ஜீகாரே** **பா஢க**ஸ்ய **வி஢்மானத்வா**த்ப்ராமாணிகா **அ஢்ஜீகூயூரித்யா**஢ - இங்ஙனன்றிக்஢ே **இத்யா**஢ிநா-**விஷி஢்஢ானாமநிஷ்டாந**ஸ்ய **ஸாப்ர஢ாதி**கத்வமா஢ - இவ் அர்த்ததை **இத்யா**஢ிநா - செய்யாதன செய்யோம் -

(ஸா.வி) **முமுகுமாத்த**ஸ்ய **பலாந்ரஸா஢நத்வ**ெந **வி஢ிதகாம்ய**ப்ரவூதி **நிவூதி** **பரித்யா**ரபர (நா) **வாஸ்த்வித்யா**஢ - **முமுகுமாத்ததை** **இதி**- செய்யாதன செய்யோம் செய்யாதன **அகூத்யா**நி - செய்யோம், **ந கர்ம**: -

(ஸா.ஸ) **வி**ல஢்ஜயந் **மத்யோ** **மர்யா**஢ா் **வே஢நிர்மிதா**ம்” **இத்யா**஢ிக **ப்ரதிஸந்஢ீ** **யதாமித்யத்ர** **பாவ்ய**ம். **எவ்** **ச** **ப்ரபத்ய**நுபகாரக **சோ஢நா** **ப்ரதிசோ஢ந**யோஸ்த்யா: **உ஢்஢்வ** **ப்ரத்யுப஢ிஷ்ட**மிதி **மந்நவ்ய**ம் - **நந்வாநுகூ**ல்ய **ஸ஢்஢ூ**லபா஢ி **ரூபா஢்ஜ**பிந்நாயா் **மநஸா** **ப஢்ரவதி** **ப்ரவூதெ** **விஷயே**஢்யோ **நிவூதெ**ச் **ப்ரபத்ய**ர்த்தம்ஸ்வீகாரப்ரஸ஢்ஜ **இத்ய**த **ஆ஢** - **முமுகுமாத்த** **இதி**-**பக்தி** **நிவூத்யா**஢ி **பல**ஸா஢நதயா **சோ஢ிதா**காயஸோஷணா஢ி **ப்ரவூதி**ஸத்ரேவர்கி**க**஢்ம **நிவூதி**ஸ்த஢ுசிதத்ரோதவ்ய் **த்ருத** **ச** **ப்ரபத்ய**஢்ஜத்வாகாரேணோதூஜ்யேத்யர்த்த **இதி**. இந்த **நிஷ்கர்ஷ**ம், **உக்த**வி஢யா **஢்ம**த்யா: **பரகூ**தநவ**ச**நார்த்தநிஷ்கர்ஷம் - **எவ** **ஸ்வ**நிஷ்கர்ஷஸ்ய **஢ிவ்ய**ஸூரிபரி஢்஢மபி **஢ர்ஷயதி** - செய்யாதவை **இதி**-**அகார்ய** **ந கர்ம**: -

மூ - தீக்ருறளை சென்றோதோம்" என்றும் "செய்யேல் தீவினை யென்றருள் செய்யும்" என்றும்ருளிச் செய்தார்கள். "நாயினேன் செய்த குற்றம் நற்றமாகவே கொள் ஞாலநாதனே" என்றதுக்கும் தாத்யர்த்ததைப் பார்த்தால் ஶமிக்ஶ வேண்டுமென்று அபேஷித்த படியாகையாலே ப்ரபந்ருக்கு அபரா஢் புகுந்தால் "அஜானாதயவா ஜானாதபரா஢ேஸு சத்ஸவபி. ப்ராயசித்தத் ஶமஸ்வேதி ப்ரார்தனகேவ கேவலம்" என்கிறபடியே ஶமே கொள்ள ப்ராப்தம் -

(சா.஢ி) தீக்ருறளை, க்ரூமான கோள்சொலலுக்ை செய்யேல் இயா஢ி. செய்யேல், செய்யாதே கொள் தீவினை, க்ரூகர்மங்களைபென்று க்ரூபே டண்ணும் நற்றம், குணம். நாயினேன் இயா஢ிக்ஶும் ஶமிக்ஶகவேண்டுமென்கைபிலே தாத்யம். குணமாக ச்ரூகரி என்று அர்த்தமன்று - இவ் அர்த்ததுக்ககு ப்ராபானுஶ்ரமுமுண்டென்கிறார் - அஜானாத யவேதி - இஶ ஶாமணமாக புன: ப்ரபதனமும் அ஢ிகாரிவ்ஷேஷிததென்கிறார் -

(சா.ஸ்வ) டண்ணோம் தீக்ருறளை - தீ. க்ரூமான-குறளை, சூக்திகளை அசக்ஷாஸ்ரங்களை என்றபடி சென்று கி஢்டிப஢்டோப குஶ்பசர்ப்ண பண்ணி - ஓதோம், அ஢்யயன டண்ணோம் செய்யேல் இயா஢ி-தீவினை, க்ரூபாததை செய்யேல், பண்ணாதே என்றருள்செய்யும், க்ரூபே டண்ணுமென்கை இ஢்டடியாகில நாயினேனென்கிற஢்ட்டுல நிஷி஢்டானுஷானமும் சமர்சானமென்கிறது விரோ஢்டாதோ? எனவெருளிச்செய்கிறார் - நாயினேன் இதி. ஞாலநாதனே, ஜகத்துக்கு நாயினே - நாயினேன் செய்த அடியேன் டண்ணின - குற்றத்தை, நிஷி஢்டத்தை - நற்றம், குணம், ஢பாரமாக கொள், அஜ்ரிக்கரித்தருளவேண்டுமென்கை - தாத்யர்த்ததைப்பார்த்தால் ஶமிக்ஶ வேண்டுமென்று அபேஷித்தபடியாலே஢்டென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ? ஶ஢்டஸ்வாரஸ்யமில்லையே? என்ன ப்ராபானுஶ்யுத்தாலே ஶமிக்ஶகவேண்டுமென்று கா஢ாதாத்யம்மென்றருளிச்செய்கிறார் - அஜானா஢ிதி - ஢஢்ஷ்வப்யபரா஢ேஸு சத்ஸு ப்ரதிநிமித்த ப்ராயசித்தத் மாஸ்து-ஃகா ப்ரார்தனேவ, கேவல், ஢ிகவும் ப்ராயசித்தமநிசாயித் ப்ராயசித்தமென்றபடி -

(சா.ப்ர) அகூத்யம் ந கும் - தீக்ருறளைச் சென்றோதோம், க்ரூவாக்யா ஢ினி கஸ்யசித்ஸமர்பே கலா ந ஢்ரம். - பைஸ்ய நாகராம இயர்த்த செய்யேல் தீவினை யென்றருள் செய்யும் இதி-ஷஶ்ஶக்ர க஢ா஢்ரஸ்ஸர்வஸாமி ப்ரம஢்யாலுர்ஸ்த்வாமி க்ரூகாரியாணி ந கர்வநி க்ரூபா க்யா஢ித்யர்த்த: - எவ் நிஷி஢்டா நாமநுஷேயத்வே ஢ிவ்யசூரிவகநான்யுபா஢ாய தेषாமைவ வநான்ரர்தியந்யதானுப பத்யாபி நிஷி஢்டானா ப்ரி஢்ர்தவ்யத்வ மாஹ - நாயினேன் இயா஢ிநா-அவிலஜ்ர த்வாமிந்ர ஜேநாதி நர்சென் -

(சா.வி) தீக்ருறளை. க்ரூவாக்யாநி. சென்றோதோம், ந ஢்ரம், செய்யேல் தீவினையென்றருள் செய்யும் தீவினை, க்ரூபாபாநி. செய்யேல், மா க்ரூ. என்ன, இதி. அருள் செய்யும், க்ரூபா க்யாநி - ந஢்ரு? ந஢்ரு? ஢ிவ்ய சூரிநாமைவ வகநான்ரே அபகாராணாம்பகாரத்வேன் ப்ரார்தநாந்஢்ரிரோ஢்இயாஷஶ்ஶத் த஢்ருவகநாஸ்யாபி ஶமாக்கரண எவ தாத்யம் - ந்து குணத்வே - அதோ ந விரோ஢் இயாஹ. நாயினேன் செய்த இதி. நாயினேன் செய்த குற்றம் நற்றமாகக் கொள்ளும் ஞாலநாதனே நாய், ஜிஹ்வயா. நான் செய்த குற்றம், மயாகூத ஢ிஷ ஞாலநாதனே, ஹே ஜகத்யே. நற்றமாக, குணத்வே. கொள்ளு, ச்ரூகர் -

(சா.சன்) செய்யேல், க்ரூபாபாநி ந காரியாணி - சூக்த்யந்ரநி஢்டாமூக்தநிஷ்கர்ஷிவ்ரிதப்ரதீதி சமா஢்ருதி. நாயினேன் இதி. நற்றம், ஢பாரம், தாத்யம் ஢ார்த்தால் ஶமே கொள்ள ப்ராப்தமிதி -

மூ - ப்ராயஸ்சித்தான்த்ராஸக்த: காலக்ஷேபாக்ஷமோ஽பி வா ।

புன: ப்ரபத்யதே நாத்மபஹிந்த்லோகஸங்ஹம் ॥

மும்புஸ்த்வமே அடியாக் புத்திபூர்வநிஷித்தங்கள் புகுராவென்னும் வார்த்தையும் “வித்யதே ப்ராஹ்மணே டம:” எனனுமாப்போலே ஔசித்யத்தாலே சொன்னபடியததனை. -

(சா.தி) ப்ராயஸ்சித்தான்த்ரேநி - ப்ராயஸ்சித்தான்த்ராஸக்தனொருவன். ஸக்தவ்஽பி காலக்ஷேபாக்ஷமொருவன் - அஹிந்தந் லோகஸங்ஹமாவது ஸக்தனும் காலக்ஷேபாக்ஷமும்மாகில் லோகஸங்ஹார்த்துப் ப்ரதிபதோக்த ப்ராயஸ்சித்தத்தைபுடைய பண்ணைக் கடவன என்று கருத்தது. மும்புஸ்த்வக்ரு புத்திபூர்வான்த்ராத்ர புகுராத்ர. ப்ராயஸ்சித்தமென்றென்னிலருளிச் செய்கிறார் - மும்புஸ்த்வமே அடியாக் இत्याதிடால் ஔசித்யத்தாலே என்னுமத்தை -

(சா.ஸா) இடபடியாகில் பூர்வமபரா஧பரிஹார்த்ததிலே ஸக்தனுகரு ப்ரதிபதோக்தப்ராயஸ்சித்த பண்ண வேண்டுமென்றும், ஸிஸ்தயா வ்யபதேஸ்யனுகரும, ப்ரதிபதமே பண்ணவேண்டுமென்றும் சொன்னது. விరో஧ிதாதோ? எனன், ப்ரபதநமஸக்த விஸயமாகைடாலே விరో஧ிலலைபெனகிறார் - ப்ராயஸ்சித்தேநி - ப்ராயஸ்சித்தான்த்ரே, ப்ரதிபதே । அஸக்த: - ஸக்தௌ சத்யாமபி ப்ரதிபதஸ்ய பஹுகால ஸா஧்யத்வே விலம்பாக்ஷமஸ்சேதபி நாத்ர புன: ப்ரபத்யதே - அஹிந்தந் லோகஸங்ஹம், லோகஸங்ஹமஹிந்தந் சந் - வ்யபதிஸ்சேத்லோக ஸங்ஹபேதஸ்யான்த்ர - அத: அவ்யபதிஸ்தா஧ிகாரி என்றபடி - வ்யபதிஸ்சேத்ர ஸ்வாந்மஸா஧ிக ப்ரபதந ப்ராயஸ்சித்த க்ருத்வா லோகஸங்ஹார்த்து டோர்஧காலஸா஧்யமபி ப்ரதிபத க்ருயாத்ர என்று கருத்தது - இடபடியாகில் மும்புஸ்த்வக்ரு புத்திபூர்வ நிஷித்த புகுராதென்று பூர்வாசார்யோக்தி விరో஧ிதாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் - மும்புஸ்த்வமே இதி - ஔசித்யத்தாலே என்று பூர்வாசார்யவாக்யத்தை அந்யதாக்கரிக்கைக்ரு நிதானமுண்டோ? -

(சா.ப்ர) மயா க்ருதமபரா஧மபுபாசரதயா ஸ்வாக்விநி கா஧்ராஹ்ண஧ார்த்த: - நந்வேந் சநி ப்ரதிபதோக்த ப்ராயஸ்சித்தவி஧ி வைய்யர்த்த்ய ஸ்யாதித்யத்ராஹ - ப்ராயஸ்சித்தான்த்ரேத்யாதி - நந் தாபத்ரயாஹிஹ்யா ஸாஸாரிகஸு஧்ரானாமல்பாஸ்திரல்வ, டு:ஸமிஸ்த்ரவ், டு:ஸோடர்க்ருதாதி டோஷாந்ஸந்நானேந் சோத்யத்ரவைய்யபூர்வ ப்ரபதானாந் நிஷித்தானுஸ்தானமேவ நோபபத்யத இதி கைய்சித்தோக்த: ப்ரபதாபரா஧ப்ராயஸ்சித்தவி஧ானம் ஸாஸ்த்ரேஸு ந விவக்ஷிதநித்யத்ராஹ । மும்புஸ்த்வமே இत्याதி “வித்யதே ஸோஸு சபந்ந வித்யதே ப்ராஹ்மணே டம: । வித்யதே ஸ்ரீஸு சாபந்ய வித்யதே ஸ்ரீநிதோ ஹயம்” இत्याதிஸ்திவ ஸபாவநா -

(சா.வி) ப்ரார்த்தநாமாத்ராடேவ அபரா஧பரிஹாரே ப்ரதிபதோக்த ப்ராயஸ்சித்தவி஧ி வைய்யர்த்த்யநித்யத்ர ஆஹ - ப்ராயஸ்சித்தான்த்ராஸக்த இதி । காலக்ஷேபாக்ஷம: டோர்஧ காலஸா஧்யக்ருத்ருசாந்நாஸ்த்ரயாநாதிநா விலம்பாக்ஷமோ஽பி வா । ஸக்தவிஸயே காலக்ஷேபாக்ஷமவிஸயே ச ப்ரதிபதோக்த ப்ராயஸ்சித்தவி஧ி ஸா஧்யமிதி ஹாவ: । அஹிந்தந் லோகஸங்ஹம் ஸங்ஹாஸ்த்ரவ் ச லோகஸ்ய இதி லோகஸங்ஹார்த்தமபி ப்ரதிபதோக்த வா, புன: ப்ரபதந வா க்ருதவ்யமிதி ஹாவ: - மும்புஸ்த்ரவா வித்யாஸ்த்ரவாடுத்தி பூர்வாஸ்த்ரவாநி ந ஸபவந்யேவேதி ப்ராயஸ்சித்தவி஧ான ஸாஸ்த்ரேஸு விவக்ஷிதநித்யாஸங்ஹாஹ - மும்புஸ்த்வ மடியாக் இதி -

(சா.ஸ) கா஧்யா ட்வநிதார்த்தகதநாத்ரகமஸ்வேதி ப்ரார்த்தநைய்யகாமணம் சந்ப்ராயஸ்சித்தநித்யபி நயாட்வநித்ய ஸ்யாத்ர - தஹி ப்ரதிபத ப்ராயஸ்சித்தாதி ஸாஸ்த்ரானர்த்தவயநித்யத்ராஹ । ப்ராயஸ்சித்தேநி - ஸம்ஹாவிதே பூர்வதி ப்ரதிபதோக்த ஸக்தௌ தஸ்ய ஸ்வல்பகால ??? ட்யதாயா வா ப்ரதிபதோக்தமேவ க்ருதவ்யம் - அந்யதா -

மூ - முமுक्षுவுக்கே வுத்திபூர்வநிஷிதங்கள் புகுந்து புரிஹரங்கள் பண்ணுகை மஹிஷிகள் பக்கலிலும் ஋பிபாயா பக்கலிலுமுள்படக் கண்டு போராதின்றதிதே. இ(அ)ங்ஙனன்றாகில் உபாஸகர்களும் முமுक्षுக்களாகையாலே அவர்களுக்கும் வுத்திபூர்வோத்தராத் தடிகாமையாலே உத்தராதாஸ்தேஸம் பராதிகவிபயம் । வுத்திபூர்வோத்தராதத்துக்கு துந்தவ்யத்வமில்லையென்று வ்யஸ்தை பண்ணவொண்ணா தொழியும் - உபாஸகனுக்கும், ப்ரபந்நனுக்கும் வர்ணாஸ்ரம -

(சா.தி) ஸ்தாபிககிறா முமுक्षுவுக்கென்று - கணடுடோரா நின்றது ஸாஸ்தத்திலும், லோகத்திலும் மென்றபடி முமுक्षுவுக்கு வுத்திபூர்வபராத வாராதென்னுமதில் வா஧கமருளிச் செய்திறார் அங்ஙனன்றாகி லென்று துடங்கி, முமுத்வமுண்டாகலும் உபாஸகனுக்கு அங்லேபிகும். ப்ரபந்நனுக்கு லேபிடாதென்ன வொண்ணாதெனக் தாரா. உபாஸகனுக்குமென்று துடங்கி

(சா.ஸா) என்னவருளிச் செய்திறார் - முமுத்வசு கீத இதி - இப்படி அர்ஜுனரிடமல் முமுதவாதத்துக்கு அபராத வாராதென்று சொல்லில் வா஧க மருளிச் செய்திறார் இங்ஙனன்றாகில் இதி - உபாஸகனுக்கும் ப்ரபந்நனுக்கும், விஹிதானுஸ்தானத்தில் அங்ஜதாபிஸந்நியம், கைங்ஜ்யவுத்தியுமென்கிற துதே டோலே நிஷிதநிவ்ருத்தியிலேயும் வைபவ்யமில்லைடோ? என்னவருளிச் செய்திறார், உபாஸகனுக்கும் இதி - வர்ணேதி । -

(சா.பு) மாத்ரேண ததோக்திரத்யத: - நந்ராதநமானா வாக்யே ச'பாவததமாபிபாயத்வோக்திநிநிவந்நத்யதாஹ - முமுதவககே இத்யாதி - மஹிஷிகள் பக்கலிலும் இத்யாதி - வஸிஸ்தஸ்ய சண்டாலகுஹபுஜனதத்பாயசித்தாதி: - துர்வஸிஸோஃமவ்ரோஸ பாரணாவிதாதாமவ்ரோஸ ப்ரஸாதநாதி: । லோகஸாரங்ஜ முநேர்முநிவாஹநவிபயே ஸிந்லாபுஹர தத்பாயசித்தாதிசத்யத: - முமுதவா வுத்திபூர்வோத்தராதானுதயோக்திஸித்யந்நிவ்ருத்தேத்யாஹ - இங்ஙனன்றாகில் இத்யாதிநா । வ்யஸ்தை பண்ணவொண்ணாதொழியும், வ்யஸ்தாकरणமயுத்த ச்யாதித்யத: - நநு சத்வகர்மநிரதா: ஸுதா: ஸாங்ஜயயோகவிதஸ்ததா । நாஹ்நி ஸரணஸ்தஸ்ய கலா கோதிதமாமபி இத்யாதிபி: ப்ரபந்நானா தக்தேப்யோஃதிஸாயித ப்ரபாவத்வாவகமாதேஸா நிஷிதானுஸ்தானம் ந தோஸாயேத்யதாஹ - உபாஸகனுக்கும் இத்யாதி - பரோஸார்தமபி ப்ராஹ்ண ஆயுதநாதித இத்யாதிவ்ருத்திநிமித்தகவிபேத: - தாவூலே தந்ருக ஸ்ரீணாம் ।

(சா.வி) முமுதவககே இதி । புகுந்து, ப்ராதேஸு । மஹிஷிதி । வஸிஸ்தாதி: சண்டாலாந்நதபகஸண தத்பாயசித்தாதி - ஋பி ப்ராயா பக்கலிலுமுள்பட, லோகஸாரங்ஜமுநிப்ரபுர்தானாமபி விபயே । முநிவாஹநே ஸிலாஸேப தத்காமணாதிநி தாவ: - கணடுடோரா நின்றதிதே, துதே சத் ஸ்திதத் ஸ்வநித்யத: - வ்யஸ்தா । பண்ணவொண்ணாதொழியும், கர்நுமயோக்யா ஸ்யாந் - பரோஸார்தமபி ப்ராஹ்ண ஆயுதம் நாதிதேதி ர்ணநிமித்த நிபேத: - "தாம்பூல -

(சா.ஸ) புந: ப்ரபுத்திரேவ - அந்யதரகந்நானாஸ்ரணே லோகமயாதிதிலங்ஜநாந்நிங்ஹலத்ய எவ ஸ்யாதித ந ப்ரநிபதோத்தாந்நதார்தக்யமிநி தாவ: । அத்ர ஸக்தௌ ஸந்யாமபி அநுதாபாநிஸயாசிராதிவ ஸரோபாததயேந விலம்தாஸமோஃபி காலஸேபாஸமோஃபிபுந: - வ்யஸ்தை பண்ணவொண்ணாதொழியும் இதி । வ்யஸ்தா ப்யஸ்தைவா தாவாதித தாவ: ।

(சா.வி) भक्त प्रपन्नयोर्निषिद्ध प्रवृत्तौ भेदाभावे प्रायश्चित्तेऽपि भेदो न स्यादित्यत्राह - निषिद्धங்கள் इति -

மூ - ஸ்ருதிபூர்வகமாகப் புகுந்தால் அவர்கள் க்ஷமே கொள்ளாதவளவிலும் ஸிஷாவிசேஷங்களாலே நாம் ஸமிப்புகோம். “ஒரு படிக்கும் நாம் கைவிடோம்” என்று **தாத்ரயம்** - “நன்று செய்தாரென்பர் போலும்” என்று சொல்லுகையாலே இது, **வஸ்துவூத்தியில** நன்றன்றென்னுமிடம் **சூத்திரம்** । -

(சா.தி) இது **வஸ்துவூத்தியா** நல்லதன்றென்று **வिवक्षितமென்னுமதில்** **லிஜ்ஜமருளிச்** செய்கிறார் நன்று செய்தாரென்பர் போலும் **இத்யாதிடால்** - எனடர் போலுமென்னததால **வஸ்துவூத்தியா** திருவுள்ள மல்லவென்று தோற்றும் - **ஸ்ருதிபூர்வோத்திரா஘்** **ப்ரபந்னுக்கு** **லேபி**பாதென்றுமவனுக்கு **அபிபிராயமென்?** **ஸ்ருதிபூர்வோத்திரா஘த்தில்** **இஷ்ரனுக்கு** **நிஐரஹேச்சு** **உத்யாதென்றோ?** **நிஐரஹேச்சு** **புண்டாகிலும்,** **பலம்** **ல்லையென்றோ?** **இஷ்ரனுக்கு** **ப்ரூத்யபாவமாத்** **பிறக்கும்** **கர்தாவுக்கு** **ப்ரத்யவாய்** **மில்லையென்றோ?** **இஷ்ர ப்ரூத்யபாவமூலமாய்** **தனக்கும்** **ப்ரூத்யபாவமாத்** **பிறக்கும்** **ப்ரத்யபாவ** **மில்லையென்றோ?** என்று **சதுர்தாவிகலித்தது** -

(சா.ஸ்வ) நன்று **இதி** - நன்று, **உத்கூஸம்** - “**ஸர்வபாபேஐயோ மூகூஷயிஷ்யாம்**” என்று **ப்ரபந்னுக்கு** **ஸ்ருதிபூர்வோத்திரா஘மும்** **ஸர்வசஹ்நாஸஹ்நோகூஷ்ணவ்யமென்று** **தோற்றுகையாலே** **லிஜ்ஜ** **தர்ஷனமாத்** **த்தாலே** **ஸர்வசஹ்நா** **சஹ்நோ** **கூடுமோ?** **ஶாபண** **ஶாஸ்த்ர** **பக்தவிஷயமென்று** **சொல்ல** **வேண்டாமோ?** என்ன **ப்ரபந்னுக்கு** **உத்திரா஘** **லேபி** **பாதென்னுமவனுக்கு** **ப்ரபந்நவிஷயத்தில்** **இஷ்ரனுக்கு** **நிஐரஹேச்சு** **உத்யாதென்று** **தாத்ரயமோ?** **நிஐரஹேச்சு** **உதிகத்தாலும்** **நிஐரஹபலம்** **மில்லையென்று** **தாத்ரயமோ?** **இஷ்ரனுக்கு** **ப்ரூத்ய** **பாவமாத்** **பிறக்கும்** **கர்தாவுக்கு** **ப்ரத்யவாய்** **மில்லையென்று** **தாத்ரயமோ?** **கர்தாவுக்கு** **ப்ரூத்யபாவமூண்டென்று** **தாத்ரயமோ?** என்று **சதுர்தா** **விகலித்தது** **ப்ரத்யவிகலித்ததை** **தூஷிக்கிறார்** -

(சா.ப்ர) போலும், **இவெத்யுத:** - **இவ** **சஹ்நாவித்யானிவ** **கிம்** **மூனூத்யாதிஷு** **ஸமபிவ்யாஹூதபதார்த்யபாரமாத்ய** **ஜாபகத்வ** **வதத்ராபி** **ஸாமூகூந்யாபாவஜாபக** **இதி** **பாவ:** । **நநு** **பக்தப்ரபந்நவ்யதிரித்தேஷு** **ப்ரத்யவாய்** **ஜனகஸ்யாப்யஸ்ருதிபூர்வஸ்ய** **பக்தேஷு** **ப்ரபந்நேஷு** **ச** **தஜ்நகத்வாபாவவத்க்ஷேஷு** **ப்ரத்யவாய்** **ஜனகஸ்யாபி** **ஸ்ருதி பூர்வஸ்ய** **ப்ரபந்நேஷு** **தஜ்நகத்வம்** **மாஸ்திவ்யத்ர** **ப்ரபந்நமதிகூத்யைவ** **ப்ராயசித்த** -

(சா.வி) **க்ஷமே** **கொள்ளாதவளவிலும்**, **க்ஷமயே** **நவா**, **க்ஷமா**, **ஸாஹ்நம்** **தஸ்ய:** - **கொள்ளாதவளவிலும்**, **ஸ்வூகராபாவமயா** **தாயாமபி** । **ஸிஷா** **விசேஷங்களாலே** **நாமே** **ஸமிப்போம்**, **அபூதி** **பரிஹராம:** - **ஒருபடிகும்**, **஁கஸ்யாபி** **ப்ரகாரஸ்ய** । **நாம்**, **வயம்** । **கைவிடோம்**, **ஹரத்** **ந** **த்யஜாம:** । **ஸர்வதா** **ரக்ஷிஷ்யாம்** **இதி** **தாத்ரயம்** । **நன்று** **செய்தார்** **இத்யஸ்ய** **அஹ்நிகார** **஁வ** **தாத்ரயம்** **கிம்** **ந** **ஸ்யாத்?** **இத்யத்** **஁ஹ:** । **நன்று** **செய்தாரென்பர்** **போலும்** **இதி** । **அவித்யானிவ** **மூனூத்யாதிவிவ** **சஹ்நாஸ்ய** **ஸமபிவ்யாஹூத** **பதார்த்யஸ்யாபாரமாத்ய** **ஜாபகத்வாத்நத்யக:** **போலும்** **இதி** **சஹ்நாஸ்யாமூகூந்யாபாவஜாபக** **இதி** **பாவ:** । **அத்ர** **ஸ்ருதிபூர்வோத்திரா஘்** **ப்ரபந்நம்** **நாஸிஷ்யதூதி** **வதத்**: **கூஷிப்ராய:**? **ஸ்ருதிபூர்வோத்திரா஘ே** **ஸத்யபூஷ்ரஸ்ய** **நிஐரஹேச்சா** **ந** **ஜாயத்** **இதி** **வिवक्षितம்?** **உத்** **நிஐரஹேச்சா** **யா** **ஸத்யாமபி** **பலம்** **நாஸ்தூதி** - **஁ஹூஸ்திவூதூஷ்ரஸ்ய** **ப்ரூத்யபாவமாத்** **முத்யாஹ்யே** -

(சா.ஸ) **நன்று** **இதி** । **கண்தஸ்யாமூகூந்யூக்தே:** **கத்யமேவம்** **தாத்ரயவரணம்** **நித்யத்ராஹ** - **நன்று** **செய்தாரெனடர்** **போலும்** **இதி** - **ஸூக்யந்தராவூரூதாய** **தத்யா** **தாத்ரயவரணம்** **நித்யம்** **பாவ:** । -

(सा.स) षष्ठ्या षष्ठ्या इति- पुनः प्रायश्चित्तविधि विरोधस्यादित्यर्थः - प्रत्यवायं सिद्धमिति - स्वाप्तीतिफलकस्वाम्यप्तीतिरेव आस्तिकस्य नरकादित्युक्तप्रत्यवायत्वादित्यर्थः ।

(சா.ச) இததோடு, भाविप्रीत्यभावत्तோடு இத்யर्थ: - வருமென்று, அதிதபிரீत्यभावेनापि வருமென்று இத்யर्थ: । -

(सा.सं) ननु प्रपन्ने निषिद्धानि वत्सलस्स्वयमेव क्षाम्यतीति किं प्रपदनान्तरेणेति वदन्त मूर्खमपि तदनगुणोपदेशेन समाधत्ते - இது வேண்டா इति - இதுவும், निषिद्धत्वेन त्वदभिमत पुनः प्रपदनमपि - उचितं, प्रमाणशिष्टानुष्ठानानुरोधादित्यारामः - ननु पुनः प्रपदने सकृत्वविरोधाद्बुद्धि पूर्वोत्तराधमप्युद्दिश्य प्रागेव प्रपदनमुचितमित्यत्राह - बद्धिपूर्वेति । -

यथाभिमत सद्वृत्ति निष्ठेभ्यः किमसूयति ।।

(சா.ஸ்வா) முன்பே இதி । அபரா஢பரிஹாரத்திலென்றபடி இப்படி, உக்தபுரகாரத்தை அஞாஸி஢ு-
கே஢்டுர்த்திலும அநி஢ேஸிக்கிறா - இப்படி இதி - அகூத்ய ஃமாவிஸய மாதிராபபோலே ச஢ா஢ாராநுபாலனமும
ஃமாவிஸய மாகையாலே விரோ஢ில்லாமையால் மிகவும உ஢ிதம மன்று கருதது.
அஞானுபாலனத்திலேபும விரோ஢ில்லையென்று சொன்னது கூடுமோ? நிஸி஢்஢ாநாமலேபபஃத்தில்
அர்த்தமா஢்யமாபும புராஸஸா஢்யமாபுமிருக்கிற புராஸஸிதமும அஞானுபாலனமும வ்யர்த்தமனறோ? அஃசித்ய
மெங்ஙனே? கிங் ஢ாஞானுபாலனம் ஸுரஃஸார்த்தம் ஸ்வவ்யாபாரமாகையாலும கூதகூத்யதா விரோ஢ியாகையாலும
இஸுரன் கைலி஢ புரஸஃ஢ி யாதோ என்னவருளிசசெ஢்கிறா - புரபுந்நஸ்யேதி - அலேபநாதி நிஸி஢்஢ா
லேபவ஢ாஞானுபாலனமும நிஸி஢்஢வத்க்ஷந்தவ்யமாகையால் யதாயோய புரவா஢ார்யா஢ிமத ச஢ுதிநிநிஸுஃஸு:
கிமஸூயதி - கிமர்த்தம்ஸூயதி - ஸுவுயமாஞாநிலஃ஢ி யாமிருந்தாலும தநிஸுஃஸுவிஸயே அஸூயே
அஸஃ஢ுதேயன்றோவென்று கருதது. -

(सा.प्र) नन्वेवं बुद्धिपूर्वोत्तराधानां फलाविनाभाववद्बुद्धिपूर्वपण्यानामपि फलाविनाभावावश्यं भावान्नित्यनैमित्तिकानां बुद्धिपूर्वकमनुष्ठीयमानत्वात्कदाचित्तत्र फलसङ्कल्पे “प्राजापत्य गृहस्थानाम्” इत्याद्युक्तमोक्षविरोधिफलजनकत्वं स्यात् - अननुष्ठाने तु शास्त्रोल्लङ्घनं स्यादित्युभयतः पाशरज्जुरित्यत्र फलसङ्ककर्तृत्वत्यागपूर्वकमनुष्ठानात्कदाचित्कालसङ्कल्पे तु “अथोपायप्रसक्तोऽपि भुक्त्वाभोगाननादुयान् अन्ते विरक्तिमासाद्य विशते वैष्णव पदम्” इत्युक्तरीत्या ऐहिकातिशयित सुखानुभवेन वापैतीति न मोक्षविलम्ब इत्याह - ॐ७७७ भगवदित्यादिना - एवं निषिद्धानुष्ठानेऽपि प्रत्यवायो नास्तीति वदन्त एव विहितं नानुष्ठेयमिति वदन्ति तदुष्यति - प्रपन्नस्येत्यादिना - विहितस्य परित्याज्यत्वे” सन्ध्याहर्नो -

(सा.वि) प्रथममेव - अभिमतेति - शास्त्राभिमतेत्यर्थः । निषिद्धान्छानेऽप्यलेपं वदतः सद्गतिप्रद्वेषोऽसूयो -

(सा.स) प्रश्न ५, अपराधपरिहाराधिकारे - ७७७७७७, सकृत्तत्त्वविरोधपरिहरण न्यायेन अङ्गन्या
आज्ञासिद्धानामनुष्ठाने हानिरपेक्षोपायत्वविरोधप्रसक्तिरिति भावः - एवं निरस्तमपि बृद्धिपूर्वोत्तरावाश्लेषपक्ष
परिहासनेन च परिहरति - प्रपन्नस्येत्यादिना - निषिद्धैरप्यलेपश्चेत् सदृत्तरलेपः कै.मुन्यन्यायसिद्ध इति
सद्वृत्तिनिष्ठेभ्यो असूया किमर्था? तान्प्रत्यसूया किमर्थमिति यावत् - ननु भगवतो रक्षकत्वभञ्जिकासद्वृत्तिरस्य
किमर्थेत्यत्राह -

(सा.स.) आज्ञेति, कृत्याकरण रूपमाज्ञातिलङ् नमालाकरणादिरूपान्तरत्वा समाराधनपरेषु न रक्षकत्व भञ्जकमित्यत्राह - नचेति - आचार शब्दोऽत्र नित्यनैमित्तिकपरः - नचोपपद्यत इति - “सन्ध्याहानो शुचिर्नित्य”मिति प्रमाणादिति भावः - शुचित्वाभावेऽपि कैङ्कर्यसिद्धौ किम्बाधकमित्यत्र प्रतिबन्किमाह - नहीति, आचार्यस्य धर्मानुष्ठान प्रयोजकत्वे किम्मानमित्यत्राह - आचारेति - अनुज्ञात्मक कैङ्कर्य रूपधर्मोऽप्याचारप्रयोज्यः - तस्य च धर्मस्याच्युतः प्रभुः, तेनाराध्यत इति, भारतेऽपि सर्वधर्म शास्त्रसारार्थ उदीरितः - पूर्वप्रपत्ति स्मरणमेव धीप् कार्वनिषिद्धानुष्ठानेऽपि निष्कृतिरित्या ...

मू - प्रपत्तिप्रतिसन्धानमासैर्यदुपदिश्यते ।
 तत्स्वाधिकारनियतहानोपादानसिद्धये ।
 प्रतिसन्धानतो हि स्यादधीपूर्वेष्वलेपधीः ।
 बुद्धिपूर्वेष्वपि पुनः प्रपत्तेरेव सङ्ग्रहः ॥
 अतो निरपराधेन वर्तितव्यं कृतात्मना ।
 अपराधप्रसङ्गे च पुनःप्रपदनं भवम् ॥

(सा.दी) बुद्धिपूर्वापराधं வரில் ப்ரவ்ரப்திஸ்மரண கர்தவ்யமென்று அஃமா சொல்லும பாசுரத்துக்குத் தாத்ர்ப்யத்தை சङ्கஹிக்கிறார் - ப்ரப்தீதி - बुद्धिपूर्वेस्तराधत्तुக்கு प्रायश्चित्तत्वेन அன்று. स्वाधिकारनियतமான ஹனோபாदानாதி सिद्धयर्थம் - ஹனோபாदानங்களைக் காட்டுகிறார் - प्रतिसन्धानत इति - ப்ரபந்ந நான் எனகிற प्रतिसन्धानமுண்டானால் अबुद्धिपूर्वपापத்தில் அலேபधीर्भवति । நமக்கு இது லேபியாதென்று बुद्धि வரும் - तद्विषयத்தில் प्रायश्चित्त வேண்டாவென்று சொல்லிற்று - धीपूर्वத்தில் ப்ரபந்நரான நமக்கு ப்ரபத்தியேபமையென்று, दुष्कर प्रायश्चित्तान्तराशौ பற்று ப்ரபத்தியில் ப்ரவூத்தியுண்டாமென்று उपादान सिद्धिक्रुम्. अत इति - स्पष्टार्थம் -

(सा.स्वा) मुक्तिर्विषयेतेत्यत्राह - प्रपत्तीति । आसवचन प्रायश्चित्तनिराकरणार्थं न भवति । किं तु स्वाधिकारनियतहानोपादानसिद्धय इत्यर्थः - तदुपपादयति - प्रतिसन्धानत इति । अह प्रपन्न इति प्रतिसन्धाने अधीपूर्वेषु प्रायश्चित्तहानम् । धीपूर्वेषु स्वाधिकारोचितप्रपत्तेरेव उपादानं सिद्धयति । उपसहरति । अत इति - स्पष्टम् । तथा चाकरणे प्रसङ्गात्करणे -

(सा.प्र) त्वनिष्ठानुसन्धानपूर्वक निषिद्धानुष्ठानप्रसङ्गरहितेन वर्तितव्यम् । प्रारब्धवशात्तदुदये अबुद्धिपूर्वक्लेशेषु बुद्धिपूर्वकप्रायश्चित्तविशेषे कर्तव्ये च तेषा तात्पर्यमिति दर्शयन् स्वयमपि प्रपन्नैस्तथैव वर्तितव्यमिति सोपपत्तिकमाह - प्रपत्तिप्रतिसन्धानमित्यादिना -

(सा.वि) मित्यत आह - प्रपत्तीति । आसैर्यदुपदिश्यते, प्रायश्चित्ततयोपदिश्यते - यदि तदुपदेशः - सामान्येन पुंसकम् - स्वाधिकारनियतहानोपादानसिद्धये सावधानेन वर्तमानस्य स्वस्य यदि पापानामसम्भव एव तदा स्वनिष्ठाज्ञापनेन सावधानतां सम्पादयत्पूर्वप्रपत्तिस्मरणं पुनः प्रपदनस्य हानाय भवति - यद्येवं वर्तमानस्यापि प्रारब्धवशाद्बुद्धिपूर्व पापं स्यात् तदा प्रायश्चित्तार्थं प्रपत्युपादानाय भवति । अबुद्धिपूर्वक्लेशे च हानाय भवतीति सिद्धये ज्ञानाय भवति - यद्वा, तदुपदिष्टप्रपदनस्मरणं हानोपादान सिद्धये - ननु तदेव प्रायश्चित्तमिति भावः - तमेवाभिप्रायं विवृणोति । प्रतिसन्धानतो हीति - ननु संसारचक्रमध्यवर्तिना -

(सा.स) आसैरभिधानात्पुनः । प्रपदनादि न प्रायश्चित्तमित्यत्राह - प्रपत्तीति - प्रागनुष्ठित प्रपत्तिस्मरणमेव निष्कृतिरिति यदुपदिश्यते तदाप्तानामुपदेशनम् - स्वस्य, प्रपन्नस्य - आकिञ्चन्याधिकारव्यवस्थित पुनः प्रपदनरूपस्य उपादानसिद्धये, शक्तविलम्बक्षमाधिकारनिष्कृतिविशेषाणां हानसिद्धये च - एव भक्तविषयेऽपि आसवाक्यसाधारण्यपक्षे ऊह्यम् - स्वाधिकारज्ञानाधीपूर्वकाले पोतत एवास्वित्यत्राह - बुद्धिपूर्वेष्वपि इति - एवकारव्यवच्छेद्यं पूर्वप्रपत्तिस्मरणं - ननु शक्तावपि प्रतिपादोक्तम् । उक्तमर्थं निष्कृष्योपसंहरति - अत इति - कृतात्मना, स्वात्मरक्षाभरसमर्पणतो लब्धात्मना -

(सा.स) इतिहासेति - अहल्यादिविषये इन्द्रादि वृत्तान्तदर्शनमिह विवक्षितम् - वचन विरोधं कृत्वा इत्युक्तिः -

ம - மஹாஜாங்குமுங்பட ஸமயாதிலங்ஙுநமாத்ரமான அபராங் பௌருமாங் திருவுங்ளத்திலே ஸோகாஙிஙவத்தாலே ப்ரதிஙாஸித்தது

“ந ச ஸங்ஙுஙித: பந்யா யௌ வாலி ஹதௌ கத:।

ஸமயே திஸு ஸுக்ரீவ ஸாவாலிபயமந்வா:” ஂங்ஹருஙிச ஸெயயக கேட்டு இங்ளையபௌருமாங் பௌருமாங் தாமே தணியவிட வேண்ஙுமபடி ஸீரியருஙி கிஸ்கிந்ஙீயிலே ஸொலல

“கூதாபராஙஸ்ய ஹி தௌ நான்யத் பஸ்யாம்யஹ் ஙமம் ।

அந்தரௌஜ்ஜலிங் ஙங்வா லங்ஸமணஸ்ய ப்ரஸாஙநாத் ।।” ஂங்ஹு ஂௌத்ரவ்யாகரணபங்ஙிடந் மஹாஜாங்கு ஁பௌஸித்தாஙிஹே - அவவளவில் மஹாஜருமிஸௌநது

“யடி கிஸ்கிஙதிக்ரங்ந் விஸ்வாஸாத்ரணயௌ வா ।

ப்ரௌப்யஸ்ய ஙமிதவ்ய் மௌ ந கஸிஙந்நாபராங்யதி।।” ஂங்ஹு விண்ணபபம் ஸெய்ய வேண்ஙிங்ஹு. ஁ப்ஙோது இங்ளையபௌருமாங்ருககும் தாம் மிகுதியாகஸ ஸொங்ள வாராத்தைகங்ருக்கு

“யங் ஸோகாஙிஙஙுதஸ்ய ங்ருத்வா ராமஸ்ய ஙாஙிதம் ।

மயா த்வ் பரஸ்யங்யுக்ஸ்தஸ்தங் த்வ் ங்ங்ஙுமஹ்ஸி” ஂங்ஹு ங்ஙு கொங்ள வேண்ஙிங்ஹு -

(ஸா.ஙீ) ஁தில மஹாஜருஙுடௌ ங்ருதங்ந் ப்ரகரணத்தௌ ஁ர்த்தத்தை ங்ரிஸி .14 ககிறாா - மஹாஜாங்கும ங்யாஙிபால் - ஸமய:, காலமாதல - ஸங்ஙுந மால் - ஸோகாஙிஙவத்தாலு, ஸோகாஙிஙவாஙிநயத்ரதாலௌங்ஙுமபடி தணியவிட, பௌருககவிட - ஁ஜ்ஜலி ங்ங்வா லங்ஸமணஸ்ய ப்ரஸாஙநாத்ரௌ நான்யத்யஸ்யாமி ஂங்ஹு ஸ்வயம் - அவவளவில் ஁ககாலத்தில - விஸ்வாஸாத்ரணயௌ வா யடி கிஸ்கிஙதிக்ரங்ந் மிகுதியாக, அபராங்ததுக்குத் -

(ஸா.ஸ்வா) தாத்ப்யத்தை வெஙிய ஙுகிறாா மஹாஜாங்கும ங்யாஙிநா ங்ஙு கொங்ள வேண்ஙிங்ஹு ஁த்யந்ௌ - இந்த -

(ஸா.ப்ர) அத்யந்நங்ஙவங்ந்ரங்ஜௌப்யபராஙுஙயதத்ராப்யஸிங்தத்யாங்ரிஸிநாங் ப்ரபந்ரௌபராஙாந்ஙயாத்த வா தங்ஙுயௌ தத்ராப்யஸிங்ததயா வா ங்ரந்யாஸ: கார்ய ஁வௌத்யாஹ - மஹாஜாங்குமுங்பட ஁த்யாஙிநா, ஸுக்ரீவஸ்யாபீத்யத்த: - தணியவிட வேண்ஙுமபடி ஸீரியருஙி, யதாஙுப் நிவர்தயௌததா ங்ங்ஙுஙு ங்ருத்வா - நந ங்ரிஸிநப்ரவர்தகீர்யாமுநா - ஙாரீர்ங்ஙகாங்ங்ரௌஸூரிங்ங நிஸிங்ஙாந்ஙுதாநஸ்யௌ ங்ஙவங்ஙஸ்யத்வ ப்ரயௌகத்வௌகஸ்தஸ்தத்ராப்யஸிங்தத்யாநுஸ்யௌத்வ -

(ஸா.வி) ஸ்வஜாநி ங்ரமதயா நிங்ஙிதாங்ரஸ்யாபராங்ங்வாஙாங்ங்வாஙிஸ்தததத்ரப்ரகரண பராமஸ்ஙௌ ங்ரங்ஙவ்ய ஁தி ஙாவ: - அத்யந்நாந்ரங்ஜாணாமபி ங்ஙாமண ங்ஙுங்ஙித்யாஹ - மஹாஜாங்குமுங்பட ஁தி - ஸுக்ரீவஸ்யாபி - பௌருமாங் திருவுங்ளத்திலே, ங்ஙவதாங் ஹங்ய - ஸமயாநி லங்ஙுநமாத்ரமான அபராங் ப்ரதிஙாஸித்தது, ஸமயாநிலங்ஙுநமாத்ரஸுபௌராங் ஸுங்ரிஸி ஸதி। கேட்டு, ங்ருத்வா - இங்ளையபௌருமாங், லங்ஸமண - தணியவேண்ஙுமபடி, ங்ஙவாந் கௌங்ய ங்ரமயித் யதாபௌௌதததா - ஸீரியருஙி, ஸ்வய கௌப் ப்ராப்ய - கிஸ்கிந்ஙீயில, கிஸ்கிந்ஙாடா - ஸொலல, வங்ஙி ஸதி - ஂௌத்ரவ்யாகரணபங்ஙிடந், ஹ்ஙுமாந் । மஹாஜாங்கு, ஸுக்ரீவஸ்ய - ஁பௌஸித்தாஙிஹே, ஁படிங்வாந் ங்ஙலு - இஸௌநது ஁ஜ்ஜுகூத்ய - வேண்ஙிங்ஹு, ஁ஜ்ஜுகூதம் - ங்ஙு கொங்ள இங்ளையபௌருமாங்ருக, ங்ஙாமண க்ரூவிஸி ஸதி। வேண்ஙிங்ஹு, மஹாஜௌஜ்ஜுகூதம் -

(ஸா.ஸ்) “மநீஸாங் வௌடிகாங்ரம்” ஁த்யாங்ஙிப்ராடா - ஸமயௌ ஁வாங்ஙாங் கூதௌ ஸங்ஙுதௌ - அத்ர பௌருமாங் திருவுங்ளத்திலே தாமே தணியவிட வேண்ஙுமபடி ஸோகாஙிஙவத்தாலே ப்ரதிஙாஸித்தது “நங் ஸங்ஙுஙித:” ஂங்ஹருஙிஸெய்ய அத்தைகேட்டு இங்ளையபௌருமாங் கிஸ்கிந்ஙீயிலே வநது ஸீரியருஙி கூதாபராஙஸ்ய ஹி ஂங்ஹும் ஂௌத்ரவ்யாகரணபங்ஙிட தந் ஁பௌஸித்தாந் ஁த்யந்வய: - தாமே தணியவிட வேண்ஙுமபடி ஁தி - யதா ராம -

மூ - இப்படி ப்ரபந்னுக்கும் ப்ராவ்ஹகர்மவிசேஷங்கலாலே பூ஢ிபூர்வோத்ரா஑் புகுறவும் கூடும். அவை புகுந்தால் அநுதஸனாய் ஑மே கொள்ளவும் வேணும் - “ந ஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மி - குளித்து மூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தண்மை தன்னையொளித்திட்டேன்” இதுபா஑ிகளும் கர்மயோ஑ா஑ிகளுக்கு ஑க்தியில்லாமை சொல்லுகிறனவத்தனை. யதா஑க்தி ப்ர஑வ஑ாஜானுபாலனத்தைத் தவிரச் சொல்லுகிறனவன்று -

(ஸா.஑ி) தக்கதன்றிபே - ஑க்தார்த்தத்தை ஑ா஑்நிகததிலேரிடுகிறார் இப்படி இதுபா஑ி - இனி பூ஢ிபூர்வோத்ரா஑லேபவா஑ிகளுடைய மூலபூதமாக ஑ா஑ார்ய஑ூக்திகளில் கல்பித்தததைத் தள்ளி யதாவஸ்திதார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் - ந ஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மீதுபா஑ி - ந ஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மி, ஢ர்மநி஑ுரன்றோ உனக்கு ஑பேக்ஷணியர் - ஑஑ிபேன் கர்மஜானபக்தியோங்கலாகிர ஢ர்மநிவூதனன்றோ? என்றும் அவர்கள் கல்பித்த ஑ர்யம் - குளித்த இதுபா஑ி - மூன்றனலை, ஑ேநா஑ிரைய ஓம்புகை, பரி஑ரிக்கை குறிகொளந்தண்மைதன்னை, ஑ாவ஑ானதோ஑நு஑ேயமான ப்ரா஑்யணகூத்யததை ஒளித்திட்டேன், பரி஑ரித்தேன் இத்தால் கர்மயோ஑஑ூந்யனென்றதாயிற்று என்கணில்லை. என என்று ஑ாத்த்ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறது. ஑ாத்த்விஷயஜானமில்லை நின்கணும். உன் விஷயத்திலும் உத்தனல்லேன், பக்தியோ஑ர஑ிதோ஑ஸ்மி என்றபடி கர்மயோ஑ா஑ிமானு கலன்றோ உனக்கு ஑பேக்ஷணியகோ஑ி஑஑ிபேன் தநிவூதனாகையால் உனக்கு ரக்ஷணியனன்றோ? என்று கல்பித்த ஑ர்யம் - இந்த ஑ர்யத்தைத்தள்ளுகிறார் - கர்மயோ஑ா஑ிகளுக்கு இதுபா஑ி பால பரமபூதத்தை நி஑மககிறார் -

(ஸா.ஸ்வ) ந்யாயத்தை ப்ர஑வநவிஷயததிலும் ஑தி஑ே஑ிககிறார். இப்படி இதி - “ந ஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மி” இதுபா஑ிகளிலே ப்ரபந்னுக்கு ஑ாஜாதிஸ஑ூந் சொல்லவிலலைபோ? என்னவருளிச் ஑ெய்கிறார் - ந ஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மீதி. குளித்து, ஑்நான ஑ண்ணி மூன்றனல், ஑ேநா஑ிரைகளுடைய ஓம்புகை, ஑பரிக்கை குறிகொள, ஑ாவ஑ானததைபே கொள்ள நிற்கிற ஑ேநா஑ிரை பரி஑ரணானு஑ண஑ாவ஑ானதாயுக் த என்றபடி குறி, அவ஑ானம் | ஑நதண்மை, ப்ரா஑்யணததை - ப்ரா஑்யணகூத்யததை | ஒளித்திட்டேன், த்யஜித்தேனென்றபடி - ப்ரபந்னுக்கு -

(ஸா.ப்ர) நோபப஑்யத இதுபா஑ி - ந஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மி இதுபா஑ி | குளித்து இதுபா஑ி - ப்ரா஑:஑்நாத்தா ஑ா஑்பத்யா஑வநிய஑க்ஷிணா஑ிரூபா஑ிரை பரி஑ரணலக்ஷணப்ரா஑்யணம் விநா஑ிதவானித்யர்ய: - ஑வ ஑ -

(ஸா.வி) புகிறவும் கூடும், ஑ா஑மநமபி யூஜ்யதே - ஑மேகொள்ளவும் வேணும், ஑ாமண ஑்வி஑ாரோ஑்யூ஑ித: - நநு “ந ஢ர்மநி஑ோ஑ஸ்மி” இதி யாமுநா஑்யை: - குளித்து மூன்றனலையோம்பும் குறிகொள்ளந்தண்மை தன்னையொளித்திட்டேன் இதி - பக்தா஑்஑ிரைபூபி஑்஑ ஢ர்மத்யா஑஑்யைவ ஑்லு ரக்ஷணியநா ப்ரயோ஑கத்வேன ப்ர஑ர்ஷந கூதமத:கத தந்஑ானோக்திரித்யத்ர த஑்஑னதாத்யர்யமா஑ - ந ஢ர்மேதி குளித்து, ஑்நாத்தா - மூன்றனலை, ஑ேநா஑ிரைநாம் - ஓம்பும், பரி஑ரணரூபம் - குறி, ஑க்ஷணம் | கொள்ள, ஑்வி஑ூர்வத - ஑நதண்மை தன்னை, ப்ரா஑்யணம் - ஒளித்திட்டேன், நா஑ிதவானஸ்மி | ப்ரா஑்யணஜாபக பூத஑த்஑ர்மானு஑ான நாகா஑்மிதி பாவ: - ஑க்தியில்லாமை, ஑ாகி஑்யந்யா஑ிகாரப்ர஑ர்ஷநிமிதி பாவ: -

(ஸா.஑்) ஑்வயமேவ ஑்வகோப஑ாந்யர்ய யதேத ததேத்யர்ய: - குளித்து, ஑்நாத்தா - மூன்றனலை, ஑்நித்யம் - ஓம்பும், ஑பரித் - குறி கொள், ஑பரிதானு஑ணாவ஑ானத் - ஑நதண்மை தன்னை, ப்ரா஑்யணம் - ஒளித்திட்டேன். ஑போ஑ிதவான | நிர்ர்த்யக கூதவானித்யர்ய: ஑பரித விதிநி஑ே஑ ஑ா஑்வ஑்யத்வ -

மூ - ஆகையால் ப்ரபந்னுக்கும் ப்ராஹ்மணியாதிவிசிஷ்டசுரீர் விடுமளவும் அவ்வோ ஜாத்யாதிஞ்சுக்கீடான
 ப்ரஹ்மணியாநுபாலனம் கர்த்வயம் - ஂஹார ஸூ(ஸ)ஹ -

(ஸா.டீ) ஆகையாலென்று துடங்கி. கைட்யம் பண்ணுமிடததல் ஂயமங்களை ஸங்ஹிக்கிறார் -
 ஂஹாரேதி - ஂஹாரஂயமமாவது? ஂஷி஑்வர்ஜிதமாட ப்ரஸ்தபாடார்த்தரூபமான ப்ரஹ்மணியேதிதத்தைபே
 ஸ்வீகரிக்கை. ஸூஂயமமாவது? ப்ரஹ்மணியாநுபாலனஸ்தலவாஸம் -

(ஸா.ஸ்வா) ப்ரபத்யுத்தரக்ஷண துடங்கி ஑லதேஸுபாநபடியாலே ஂப்டோதுட ஂஜாகைட்யம்ஂயு஑ேயமாகில்
 ஡ுத்திரதேஸுபிலும் ஂநு஑ேயமாக ப்ரஸங்ஹியாதோ? ஂன்னலரு஑ிச ஑ெட்கிறார் ஆகையால் இதி -
 ஆகையால், ஂலேபவா஑ ஑ா ஂமைபடியாலே - ப்ராஹ்மணியேதி - ஡ுத்திரதேஸுபில் ப்ராஹ்மணியாதி஑்வாரவி஑மத்தாலே
 ஂஜானுபாலனப்ரஸங்ஹியிலலை ஂுட்படி ப்ரஹ்மணியாநுபாலனகர்த்வயமென்று ஑ொன்னது ஑ூடுமோ? ஂப்டோது
 ஂநுஜாகைட்யம்கர்த்வயமாக ப்ரஸங்ஹியாதோ? ஂதுவும் ஸ்வரூபாநு஑ுணதயா ப்ர஑ுஜாநாந்ரா஑ிஸஂ஑ிபஂறிக்஑ே
 ஸ்வயம் ப்ர஑ுஜாநமாக கர்த்வயமென்னில் ஂத்யநைமித்திகமகூத்வா஑பி ஂநுஜாகைட்யம் ப்ரஸங்ஹியாதோ? ஂது
 ப்ரத்யவாயிநிவாரணா஑்ஹதாபா஑கத்வா஑வஸ்யகமென்னில்஑்டோது யாவஂநித்ய கர்து ஑வ்யமோ? கி ஑
 ஸூ஑்ஸ்து஑ுக்஑ு ஑ி஑ா஑ரணாதி஑்ளம், யநிக஑ு வைஷ்வதேவாதி஑்ளம் ப்ரஸங்ஹியாதோ? ஂ஑ஸ்ய஑க்ஷணதேஸுபிலும்
 ஂந்யாயாஜிதத்ரவ்யத்தாலும் கைட்யம் ப்ரஸங்ஹியாதோ? இத்யாதி ஑ங்஑ுபிலும் ஂக்தாநு஑தார்த்தங்களை
 காரிகையால் ஑ங்஑ு஑ிக்கிறார் - ஂஹாரேதி - ஂஹாரஂயமஃ, ஜாத்யா஑்ரயஂநி஑ித்தா஑ு஑ாந்மேவ ஑ுத்த்வயஂநி
 ஂயமஃ - ஸூஂயமஃ, ஸூஃ, ஜாநம் - ஑டா஑ார்யா஑ா஑தஜாநவதைவ கர்ம கார்யஂநி ஂயமஃ ஸூஂயமஃ -
 விசிஷ்டாத்ப்ரதி஑ூஃ! -

(ஸா.ப்ர) யாவ஑்஑்ரீரபாத யா஑ூர்வணா஑்ரமா஑ுபா஑்ஸ்வஸ்மிஂவர்தன தஂநி஑ித்தகாநா கர்மணா யாவ஑்஑்ரீர பாதமத்யாஜ்யாவ஑்மா஑.
 ஆகையால் ப்ரபந்னுக்கும் இத்யாதிநா - பூர்வ “தத்ஸ்வா஑ிகாரஂயநித஑ான஑பா஑ாநஸி஑்஑்யே” இத்யத்ர ப்ரபந்நை
 ஸ்வஂநிஷ்டா஑ிஜாநபூர்வக த்யாஜ்ய஑பா஑ேயஂயமவ஑்஑ிர்வர்திதவ்யஂநித்யுத்தம் - தத்ர ஂயமவிஷயதயா
 விவ஑ிதாஸ்த்யாஜ்ய஑பா஑ேய விஷே஑: க இத்யாகா஑க்ஷாயமா஑. ஂஹாரேத்யாதி. ஂஹாரவிஷயக஑ ஂயம஑ ஜாத்யா஑்ரய
 ஂநி஑ித்த஑ு஑்வயதிரித்தா஑்யவ஑ார: - ஸூஃ, ப்ரதி஑ூஃ - ஑பா஑ாந, த஑்விஷயகஂயமஃ. ஑ுலடா ஑ுண்டேத்யாதி.
 ஂஷி஑்வயதிரித்தஸங்஑ூஃ. “ஂப஑஑஑ீத்யாதி஑ிர்மந்நை” இத்யா஑ுத்தப்ரகாரேண -

(ஸா.வி) ஂஹாரேதி - ஂஹாரஂயமஃ, ஂஷி஑்வவ்ரஜ்ரஸ்தப்ர஑வஂநிவேதித ஑ுஜாநரூபா஑ாரஂயமஃ - ஸூஃ,
 வி஑்யாதி஑ூ஑ணம். தஸ்ய ஂயமஃ “ஸி஑்஑ ஑த்ஸ஑்ர஑ாய” இத்யுத்தலக்ஷணா஑ார்யா஑ ஜாநஸ஑்பா஑ாந -

(ஸா.ஸ) ஂ஑மயதி. ஆகையால் இதி - ஂஜானுபாலனகார்ய஑்஑ேத்ய வி஑ிதாநா யாவதா஑ஂநுபாலனம் - ஂ஑வ்யத்வாத்.
 ஂ஑்ரி஑ேதி ப஑ு ஑஑ஸஸ்த்யாதிநா யாவதா஑ஂநுபாலனே ஸ்வ஑ாதி஑லாநா஑பி ஑ி஑்஑ிஸ்யாதித்யத்ரா஑ ஂஹாரேதி - ஂத
 ஂத஑஑ிகார ப்ரதிபா஑ித஑ு஑்யர்த்தஸங்஑ூ஑ீத: தத்ரா஑ாரஂயம஑ ஜாத்யா஑்ரயஂநி஑ித்தா஑ு஑ா஑்நா஑்யா஑ு஑்஑ிரித்யுத்தி:
 - ஑த்ஸஂநாநேத்யாதிந஑ுத்தா஑ாயதிவ வி஑்யாஸங்஑ூ஑்஑ேதி ஑ூஂயமஃ ஂக்த: “வ்யாபகத்ரயமந்நரத்நாநா ஜப:
 கார்ய஑ ஡ு஡ு஑ு:” -

(सा.सं) इत्यादिरूपो मन्त्रनियमः - “कलटा पण्डपतित” इत्यादिनोक्तार्थो न ग्राह्य इत्यादि रूपोऽर्थ नियमः - जातिनियमः, ब्राह्मणः परीक्षार्थमपि नायुधमाददीत “न स्वरः प्रणवः” इत्यादि शास्त्रोक्तः - आदिशब्दाद्याजनाध्यापन, शास्त्रजीवन, वाणिज्य, शश्रूषात्मक वर्णप्रयुक्तवृत्तिनियमः - “तानूले भर्तृकस्त्रीणा यतीना ब्रह्मचारिणाम्। एकैकं मांसतुल्यं स्यात्सभूय मदिरासमम्” इत्याद्युक्ताश्रमधर्मनियम उक्तः। “दानं दद्यात्सगोत्राय कन्यादानं तु वर्जयेत्” इत्याद्युक्तो गोत्रनियमः - “समप्रवरगोत्रं च विधुरं ब्रह्मचारिणम्। देवार्थे वरयेद्विद्वान् पित्रर्थे वरणं त्यजेत्” इत्याद्युक्तवरणनियमः - देशकालवस्त्वादि नियमाश्चात्र गृहीताः - उक्त नियमैर्युतः, प्रपन्नः - यथाशक्तिप्रयोजनान्तर - निस्पृहो भगवत्प्रीत्यैक प्रयोजनस्सन् लक्ष्मीशकैर्दुर्य कुर्यात् - अतो नाशङ्कायावकाश -

மூ - ஆகாரா஢்மகுணோபாயபுரூபார்த்தவிசேஷத: | அ஢ிகாரிணி வுஷிஷ்ட்யம் ப்ரகூப்யுதோத்ரோத்ரம் ||

(சா.தீ) கை஢்஢்யம்மென்றத்தால் பிர்ாட்டி விஷிஷ்டனுக்கேடாக வேணுமென்கிறது. ப்ரஸ஢்஢ாதர்த்தாந்தரத்தையும் ச஢்஢்஢ி஢ிககிறாா அகாரேதி - ஆகாரவிசேஷவாந் சா஢ாந்யாசார்யரைக் காட்டில் ப்ரகர்ப்ஷண பூஜ்யந் - கௌலாசார விசேஷவாந்களைக் காட்டில் ஸாந்யாதி ச஢்பந்நன் அ஢ிகன் இவனைக்காட்டிலும் உபாயவிசேஷவாந், பக்திப்ரபத்திநிஷ்டன் அ஢ிகன் இவனைக்காட்டிலும் புரூபார்த்தன் விசேஷவாந்களான ஢ு஢்஢ு அ஢ிகன் இங்ஙனே அந்யரைக் காட்டில் -

(சா.ஸ்வ) நிர்ய஢யுக்தஸ்ஸந் லக்ஷ்஢ீசகை஢்஢்யம் கர்யாத் ஂன்று சொன்னது கூடு஢ோ? அபடோது இதி பக்தப்ரபந்நசா஢ாரண஢ாகைடாடே ப்ரபந்நா஢ிகாரிக்கு ஆ஢ிக்ய஢ிலலைபாக ப்ர஢஢்஢ிபாதோ? ப்ரபந்நா஢ிகாரிக்கு ஆ஢்஢ாஸ்ரீகை஢்஢்யந் கர்த்வ்ய஢ென்ற஢், பக்தனுக்கு கர்த்வ்ய஢ென்ற஢் சொல்லிலன்றோ ஆ஢ிக்ய஢ுண்டாவது? ஂன்னவருளிச்செய்கிறாா - ஆகாரேதி - ஆகாரா஢்மகுணோபாய புரூபார்த்தாநா விசேஷத: - அ஢ிகாரிணி வுஷிஷ்ட்யம், அநிசய: - அய஢ர்த்த: | சா஢ாந்யாசாராபேக்ஷயா கர்஢ாந்நிரா஢ீதாபாட-கசத்வாரிஸ்தஸ்ச்ஸகாராதி ரூபாசாரவிசேஷத: அ஢ிகாரிண்யநிசயோஸ்தி - சா஢ாந்யா஢்மகுணாபேக்ஷயா “தயா சர்வ஢ூதேஸு” இத்யா஢்யுதா஢்மகுணே விசேஷத: அநிசயோஸ்தி - உபாயவிசேஷத:, ஸ்வரூபுபாயஜ்யோதிஸ்தோ஢ா஢்யபேக்ஷயா ப்ர஢வத்ரக்திரூபோபாயவிசேஷத:, நாபஸ஢நார்த்தம் ர஢்஢ாஸ்தாவத்ரஸ்து ஸ்வ஢ாவாநிசயோஸ்தி - புரூபார்த்தேக்ஷாபேக்ஷயா ஢ு஢ுக்ஷாரூபபுரூபார்த்த விசேஷத: அநிசயோஸ்தி - ஂவம் ஢ூதாநிசயோஸ்பி உசாரோத்ர஢ுத்ரகூப்யதே | ஆகாரவிசேஷநிஸ்தாபேக்ஷயா -

(சா.ப்ர) ஢ித்யத்ரோக்த சர்வோத்கூஸ்த்வ ப்ரத்ய஢ி஢்஢ாபயந்நேதத஢ிகாரார்த்தஸ்ய ப்ர஢ாவநிர்ய஢ஸ்வரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபா஢்யத்வ஢ா஢ | ஆகாரேத்யாதிநா - ஆகாரவிசேஷ: அ஢ி஢்஢்஢நோபாடநாதி: - ஆ஢்மகுணவிசேஷா: (அஸ்தாபா஢்மகுணா:) தயா சர்வ஢ூதேஸு க்ஷாந்நிரநஸூயா ஸௌச஢நாயாஸோ ஢஢்஢்஢஢கார்ப்ண்ய஢ஸ்பூ஢ேத்யா஢்யுதா஢்ம குணவிசேஷா: | உபாயவிசேஷா:, ஢ரந்யாஸப்ர஢ேதா: | புரூபார்த்தவிசேஷா:, நிரநிசயப்ரிர்ய ப்ர஢வத்ர஢வ ஜநித ஢ா஢்஢வந்பர்யந்நத்கை஢்஢்யவிசேஷா: | -

(சா.வி) சர்வோத்கர்ப்ஷோஸ்பி ஸி஢்஢்யதீதீதி ஸதாசாரஸ஢்பந்நம் ப்ரஸ்சஸ்தி - ஆகாரேதி சா஢ாந்யாசாரவத: ஆகாரவிசேஷவாநுக்ரூப: - ததோஸ்யாசாரவிசேஷ விஷிஷ்ட ஆ஢்மகுணஸ஢ாதி஢ாநுக்ரூப: - ததோஸ்பி தத஢்஢யவிஷிஷ்ட பக்திநிஸ்தோஸ்திக: - ததோஸ்பி ஢ோக்ஷார்த்த஢க்திநிஸ்தோஸ்திக: - ததோஸ்யநவரதகை஢்஢்யவாந் நா஢ுஸப்ரபந்நோஸ்திகத஢் இத்ய஢ிகாரிண்யுத்ரோத்ர -

(சா.ஸ) இதி ஢ாவ: - ஸ்வ஢்யதிர்ரேகே அயோ஢்யநாவ஢் ஸ்வஸத்யா அநிசயா஢ாயகம் சோக்தநிர்ய஢யுக்தம் கை஢்஢்ய஢ா஢்மகுணாதிநாயுக்தம் ஸதாரத஢்யேந ப்ர஢வத்ரஸாடக஢ித்யாஸயேநா஢ - ஆகாரேதி | அ஢ிகாரிணி, ஢ோக்ஷகா஢ே - வுஷிஷ்ட்யம், விஷிஷ்டத்வம் | ப்ராஸத்ய஢ிநி யாவந் - ஆகாரவிசேஷத:, வுஷ்ணவத்ர஢்஢ாஸ்த்ரோக்த ஸந்஢்யா஢்யாசார ப்ரகர்ப்ஷாத் ஆ஢்மகுணவிசேஷத:, ரீதோக்த஢ாநித்வாதிநா ஸ஢ாதிநாம் ச ப்ரகர்ப்ஷாத் - உபாயவிசேஷத:, க்ரூஷ்ணப்ரா஢ீ க்ரூஷ்ணகஸா஢ந: ஸத்கர்஢நிரதா இத்யா஢்யுதஸ்வதந்ந -

(सा.दा) परमैकान्तिनस्तैः स्युरर्थान्तरपराङ्मुखाः । श्रेष्ठास्तत्रापि भगवत्वे द्ङ्कार्यक प्रयोजनाः ॥७॥
अधर्मपरिहारेऽपि धर्मत्वेन विवक्षिते । त्यज्जधर्ममिति तत्र तत्यागो नोपपद्यते ॥८॥
यत्स्वतन्त्रविधेरेव नित्य तस्य परिग्रहः । शरणागति मात्र तु लोके यद्यपि दृश्यते ॥९॥
शास्त्रादृते परिकरः क्रमश्चापि न सिद्ध्यति । सर्वधर्मान्यरित्यज्येन्यत्र धर्मोऽर्जुनोक्तिः ॥१०॥
निवृत्तिरूपधर्माणामपि त्यागप्रसङ्गतः । बद्धिपूर्वोत्तराधानामलेप केचिदुचिरे ॥११॥
अलेपक्रमतादेतत्कष्ट पापस्य कर्मणः । अवश्यमकरणीयन्व यदेतैः प्रतिपाद्यते ॥१२॥
पूर्वमेव न्यासकाले बद्धिपूर्वोत्तरागसाम् । श्रन्त्यव्यव्याय सङ्कल्पो न कार्यो विध्यभावतः ॥१३॥
पूर्वोद्दिष्टफलादन्य फलार्थ चेत्पुनः क्रिया । प्रपत्तेर्नैव दोषायेत्यर्थः प्रागेव दर्शितः ॥१४॥
प्रपत्तिकाले निष्ठापवृत्तिसङ्कल्पनं क्षमम् । यद्वा पश्चात्तदर्थं न पुनःप्रपदन चरेत् ॥१५॥

(சா.ஸ்வா) இப்படி ப்ரபாவ்நியம் ரஹ்ஸ்யத்ரயப்ரதிபாடிமென்று சொன்னது கூடுமோ? தில் சப்ரதாயஸ்த்யப்ரபாவாஹிக்யம் ரஹ்ஸ்யத்ரயப்ரதிபாடிமென்று நிரூபிக்கவிலல்லைபோ? என்னவது ச்ரம்ஸ்னோகாஹிப்ராயாஹிஜ-மஹர்ஷிமத்விரூஹ்மென்று சூசிப்பிபா நின்றுகொண்டு ச்வசப்ரதாயத்துக்கு ப்ரமாணமூலதீபைபபாட்டாலே ஁பாதிக்கிறார் - தகவால் இதி - தகவால், க்ரூபீயினாலே - ஹ்ரவக்ரூபாமவல்ம்ய என்றபடி தரிக்கின்ற, ஆத்ம்ஹாரண பெற்றிருக்கிற - அநுஸ்திதோபாயரான தன்னடியார்களை, ச்வதாசர்களை. ப்ரபந்ரை என்றபடி தன் திறத்தில, திரம், ச்வஹாம் | ச்வச்வஹாப்ரதானத்தில் - ச்வசாம்யாபாஹனத்தாலென்றபடி -

(சா.வி) காடாமனுசந்தே - தகவால் இதி - தகவால், “ஜீவேது:காகுநேவிஷ்ணோ:கூமா காக்யுபஜாயத” இதுதகூக்யயா - தூரிக்கின்ற, தூதவா லஃதசத்தாகாந் - தன்னடியாககளை. சுவதாசாந் - தன் திறத்தில சுவமாஹாத்மயாத் -

(சா.சं) चरमश्लोकाभिप्रायज्ञाः प्रपन्ना वैदिकमर्यादा भञ्जन स्वेषा लेशतोऽपि नाभिनन्दन्तीत्यस्मदा-
चार्यास्तत्त्वमेवावोचन्नित्याह - தகவால் இதி । தகவால் துரிக்கினுற தன்னடி பாகுகளை, "जीवे
दुःखाकुले" इत्यादिनोक्त कृपाविशेष परिणत्या लब्धसत्ताक स्वदासान् - தன திருத்தில், स्वापेक्षयापि -

மூ - மிகவாதரம் செய்யுமெய்யருள் வித்தகன் மெய்யுரையின், அகவாயறிந்தவராரணநீதி நெறிகுலைதல், உகவாரென வெங்கடேசிகருண்மை -

(சா.தீ) மிகவாதரம், பகபாத் செய்திற் - மெய்யருள்வித்தகன், அமோககூபதயா விஸ்மயனியன் அவனுடைய, மெய்யுரை, யதார்த்தவகனமான கரமஸலாகம் - அதினகவாய், தாத்யர்த்தமென்றபடி, அரணனீதி நெறிகுலைதல், ஁பநிஷதஹிதனீதிமார்பம் - சதாசார், தததிவ்ரமத்தை என்றபடி உகவாரென -

(சா.ஸா) மிக. மிகவும் ஆதரம் செய்யும் மெய்யருள், அமோககூபாவான் ஆன அஸ்வர்த்தேஹிதனான ஶ்ரீகூணனுடைய - மெய்யுரையின், சத்யவகனமான கரமஸலாகத்தினுடைய கூபாபரீவாஹதயா ஢கவதா ஁பதிஹகரமஸலாகத்தினுடைய அர்த்தத்தை - அகவாயறிந்தவர், சதாத்யர்த்தமாகவறிந்தவர் - வ்யாசாதிளென்றபடி ஆரண நீதிநெறி, வேதாந்தாதிதனீதிமார்பஸ்ய - குலைதல், ஢கூதத்தை - உகவார், அங்ஙீகரிவாரென்று - உண்மை, யதா஢ுதார்த்தத்தை -

(சா.பு) மிகவாதரம் செய்யும், ஸ்வமாஹாத்யாதிப்யாஹிகமாஹாத்யவத ஁வாடர் கர்வாணஸ்ய -செய்யருள் வித்தகன், "சத்யகாமஸஸத்யஸங்ஙுப:" இத்யுக்தபுரகாரேண ஢லாவ்ய஢ிசாரிதயா சத்ய஢ூதகூபாயுதஸ்ய - "அஸ்வர்த்தேஹி"இத்யுக்தபுரகாரேண விஸ்மயனீயஸ்ய - நனூ ங்நானஸ்யைவ ஹி விஷயஸூந்யத்வலகூணமஸத்யத்வம் । தத்யதிரிசுதஸ்ய து ஸ்வரூபஸூந்யத்வமேவாஸத்யத்வமிதி ஢கவத்கூபாவ்யதிரிசுத கூபாயாஸ்வரூபேண சத்வாடஸத்யத்வானுபபதே஢கவத்கூபாயாஸஸத்ய஢ூதேதி விஷேண நுபபத்யத இதி சேந் - கூபாயாஸ்வார்த்தநிரபேகூ பரது:கநிராசிகீர்பாரூபத்வாதிசுசாயாஸ்வ சவிஷயத்வாதிவிஷயஸ்ய ச து:கநிராசுரணஸ்ய ச ஸர்வஸுதிவ்யதிரிசுதானா ஢யாஸு வ்ய஢ிசாரச஢வாதிவிஷயவாங்ஙாஸத்யத்வஸித்வேதிவிஷேணமூபபத்யத எவேதி ஢ாவ: - மெய்யுரையின், தஸ்ய சத்ய஢ூதவாக்யஸ்ய கரமஸலாகஸ்ய - அகவாயறிந்தவர், தாத்யர்த்த஢ிங்நா: புரபந்நா: - ஆரண நீதிநெறி குலைதலுதவாரென, ஁பநிஷதமார்பயர்த்தா஢ிங்நா ஢ா஢ினந்நதீதி - எவகன் தேசிகர், அஸ்மதாசார்ய வாதிஹ் சா஢்ஙுவாஹா: । உண்மை -

(சா.வி) மிகவும், அாதிவ்யேன । ஸ்வமாஹாத்யாதிபுரகாமாஹாத்யவத்வேன - அாடர் செய்யும், அாடர் கர்வத: - ங்நானீத்வாத்மையே மெ ததம் - ஁மூ ஸ் மூநி ஶாடூல் கிங்ஙூரூ ஸமூபஸ்திதூ இத்யாதி வதத: । மெய்யருள், சத்ய஢ூத கூபயா - ஢லாவிநா஢ூதகூபயேத்யர்த்த: - வித்தகன், விஸ்மயனீயஸ்ய ஢கவத: கூணஸ்ய - மெய்யுரை, சத்ய஢ூதாசுதகரமஸலாகஸ்ய அகவாய், தாத்யர்த்தம் - ஸ்வதந்நவிதிபுராதநித்யகர்மாதி விரூதத்வாதி ரூபம் - அறிந்தவர், அவகசுசுந்ந: । ஆரணநீதிநெறி, வேதாந்தந்யாயமார்பஸ்ய - குலைதல், ஢கூநம் - உகவாரென, ஢ா஢ினந்நதீதி । எவகன் தேசிகர், அஸ்மதாசார்யா: - உண்மை, -

(சா.ஸ) ங்நானீத்வாத்மையே" இத்யுக்தவிதியா । மிகவாதரம் செய்யும், ஸ்வஸதூஸ்நானவான் ஸ்வாங்நா஢ூத இத்யத்யந்நாடரகார்யசாந்நிங்ந கர்வத: - மெய்யருள் வித்தகன் மெய்யுரையின், ஢லாவிநா஢ூதயா கூபயா விஸ்மயனீயஸ்ய ஢கவதஸஸத்ய஢ூதவாக்யரூப கரமஸலாகஸ்ய - அகவாயறிந்தவர், தாத்யர்த்தமவகசுசுந்ந: - ஆரணநீதிநெறி குலைதல் உகவாரென, அாங்நவாதிதஸ்ய ந்யாயஸித்ங்நஸ்ய ச மார்பஸ்ய ஢கூநம் -

மூ - யுரைத்தனரே || 32 ||

சாதுர்வண்ய சதுர்விதாஸ்ரமமுக்ஷே ப்வே யதாவஸ்திதே, வுத் தந்நியத் குணாநுகுணயா வுத்யா விசிஷ்ட் ஸ்ரிதா: ।

(மா.பி) என்று எங்கள் தேசிகர் உண்மையுரைத்தனா, இந்த யதாபூதார்த்தத்தை உபதேசித்தார்களென்கை || 32 ||

சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்லோகத்தாலும் சங்஘ிதத்துக்காட்டுகிறார் - சாதுர்வண்யேதி। சாதுர்வண்ய, ப்ராஹ்மணியதிஜாதிகள. சதுர்விதாஸ்ரம, ப்ராஹ்மணியதி ஸ்லோகத்தால் புரஸ்சுட்வ சரணாதிசங்஘: - இட் ப்வேதம் । யதாவஸ்திதே, சதி, ஸாஸ்தோக்தப்ரகாரேண வ்யவஸ்திதமாயிருக்க. தந்நியத் வுத், தத்வாத்யாதி நியதமான அசாரதத்தை குணாநுகுணயா வுத்யா, ப்ரபந்நவ்ஹைகான்திகத்வாதி குணாநுஹைகான. வுத்யா, அஜாந்ஜா கௌர்வ -

(மா.ஸ்வ) உரைத்தனா, உபதேசித்தார்களென்றபடி ஂகதேசிகளைட் டோல்பயன்றிக்குே ஸ்வதஸ்வகபோலத்தாலை கல்பியாமல் வ்யாஸாஂபிமநமாக உத்கார்த்திஸ்திரீகரண பண்ணுகையாலே அஸ்மத்ப்ரதாயமே ப்ராமாணிகமென்று || 32 ||

ஆனால் இந்த ப்ரபாவவ்யவஸ்தானிபுணய வ்யய்மனா? ஂதாதுஷ ப்ரபாவவிரூட் வ்ணாஸ்ரமதர்மபரிஸ்ரஂ துர்ஜந ப்ரியஸ்கலிபிலே ஂதாதுஷப்ரபாவஸாலி புருஷன் துர்லபனனரோ? ஆகையாலிந்த சிந்தாப்யுபகமம் பண்ணி உகக்கிற புருஷன் அநிதுர்லபனாகையாலே அஸ்யசந்நிதௌ போலே இந்த சிந்தை வ்யய்மனரோ? என்கிற ஸாங்஘ையப் பரிஹரித்துக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸ்லோகத்தாலும் சங்஘ிதகிறார் - சாதுர்வண்யேதி - சதுர்ணா வ்ணாநா பாவசாதுர்வண்ய ப்ராஹ்மணத்வாதி ஜாதி சதுஸ்யம்। சதுர்விதாஸ்ச தே அஸ்ரமாஸ்ச தே ச முக்ஷ யஸ்ய ச: - சாதுர்வண்யசதுர்விதாஸ்ரமமுக்ஷே ப்வே யதாவஸ்திதே சதி। தந்நியத் வுத், வ்ணாஸ்ரமாதிதர்மஜாதம் - கிதுர்ஜதம்? குணாநுகுணயா வுத்யா விசிஷ்ட், -

(மா.ப்ர) யுரைத்தனரே, யதார்த்தமேவாவொசந்நித்ய: || 32 ||

உத்காஂதிகாரார்த்த சங்஘்ய ஂர்ஷயந் தஸ்ய ஸாத்விகாஂபிமநிவரிபாதிவ்யவஸ்தாஂ - சாதுர்வண்யேத்யாதிநா - ஸ்வஸமவேத ப்ரஸ்பரவிலக்ஷண வ்ணாஸ்ரம ஂவ்ரப்ரவாதி ஸ்வாதிகுணாநு -

(மா.வி) தத்வம் - உரைத்தனரே, அவொசந் || 32 ||

நந் கேஸாமபி ந விஸ்வாஸ இத்யாஸங்஘்ய அஸ்மிந்நபி யுஂ மஹாத்மானொ விஸ்வாஸஸாலினொ விஸேஷவித: - கேசிதஸந்யேவேத்யஸம்த்ரயாஸஸஸபல, ஂவெத்யாஂ - சாதுர்வண்யேதி - சாதுர்வண்ய, ப்ராஹ்மணஸ்த்ரிபவ்ஸ்யஸூத்ரா: - சதுர்விதாஸ்ரமா:, ப்ராஹ்மண்ய, ஂர்ஹஸ்த்யஸ்ச, வானப்ரஸ்த்யத்வாஸ்ரமா: - முக்ஷம், அடிர்யஸ்ய தஸ்திந் ப்வே - அாதி ஸத்வெந ஸாஸ்தாதி ஂஹ்யதே - யதாவஸ்திதே, யதோக்தப்ரகாரேண ஸ்திதே சதி। பதார்த்தானிதி வுத், யதாஸத்வ:, தஸ்ய ஸுஸ்புபேதி ஸமாஸ:। பூர்வசாதி நிவ்ரதி ஜாத்யந்நராஂமயொரபாவே ஸதார்த்த்ய: தந்நியத், ஜாத்யாதி நியதம்। வுத், தர்மம் அதாபி । குணாநுகுணயா வுத்யா, ப்ரபந் -

(மா.ஸ) நாபிநந்நந்திதி - எங்கள் தேசிகருண்மையுரைத்தனரே, அஸமாஂதாசார்யா வஸ்துஸ்தி- திமுபதிதி: || 32 ||

யத்யப்யேவ் நிஷ்கர்ஷ: ப்ரயாஸத: க்ருத: - அதாபி ஸ நிரர்த்தக இதி ப்ரதீயதே। ஸர்வோபாயாஹாதி நியம வ்ஂத்யுரேண ப்ரமாண விரூட்ஂத்ய ப்ரிஂஹைகருசினயா த்வதீய விஷ்கர்ஷாப்யுபகந் ப்ராமாணிக ஜநானாமஸ்திந்காலே அஸஂபவா தித்யத்ராஂ - சாதுர்வண்யேதி। முக்ஷஸத்வெந ஜாதிஂவ்ரப்ரவரசரணாதி சங்஘:। யதாவஸ்திதே, அவஸ்தாமநதிஂக்ய ஸ்திதே। அநந்யதா பூததயா பூர்வதேவானு -

प्रकृताधिकारात्मक शास्त्रार्थविचारम् - अभ्युपगन्तुं, परस्परबोधनेन स्वस्वनिष्ठ्या च सार्थकं कर्तुम् -

मू - सन्ति नः ॥ ५६ ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे प्रभावव्यवस्थाधिकारः पञ्चविंशः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) सन्ति । உளத்துண்ணயாக உளரெண்கை ॥ ५६ ॥

“इति श्रीसारदीपिकाया प्रभाव व्यवस्थाधिकारः पञ्चविंशः ॥

(सा.स्वा) परमैकान्तिनः कतिचन सन्ति என்றபடி. அतो ந சிந்தா வைய்யர்யம் என்று கருதது ॥ ५६ ॥

इति श्रीमदुत्तरसारास्वादित्यां प्रभावव्यवस्थाधिकारः पञ्चविंशः ॥

(सा.प्र) शरणवरणविधौ कुशलाः परमैकान्तिनो अस्मन्निर्णयमभ्युपगच्छन्तीत्यर्थः ॥ ५७ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकाया प्रभावव्यवस्थाधिकारः पञ्चविंशः ॥

(सा.वि) (सङ्कोच सर्वधर्मानित्यत्र धर्मपदे श्रयेत्) निवृत्तिरूपधर्माणामपि त्याग प्रसङ्गतः ।

बुद्धिपूर्वोत्तराघाणामलेप केचिदूचिरे ॥ ११ ॥

अलेपकमतादेतत्कष्ट पापस्य कर्मणः । अवश्यकरणीयत्वं यदेतैः प्रतिपाद्यते ॥ १२ ॥

पूर्वमेव न्यासकाले बुद्धिपूर्वोत्तरागसाम् । क्षन्तव्यत्वाय सङ्कल्पो न कार्यो विध्यभावतः ॥ १३ ॥

पूर्वोद्दिष्टफलादन्यफलार्थं चेत्पुनः क्रिया । प्रपत्तेर्नैव दोषायेत्यर्थः प्रागेव दर्शितः ॥ १४ ॥

प्रपत्तिकाले निष्पापवृत्तिसङ्कल्पनं क्षमम् । यद्वा पश्चात्तदर्थं तु पुनः प्रपदनं चरेत् ॥ १५ ॥

॥ इति श्रीसारविवरिण्यां प्रभावव्यवस्थाधिकारः पञ्चविंशः ॥

(सा.सं) नः, एकान्तिनः - मदेशिक संप्रदायनिष्ठाः परमैकान्तिनः - कलियुगेऽपि सन्त्येवेत्यर्थः ॥ ५६ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिका सङ्ग्रहे प्रभावव्यवस्थाधिकारः पञ्चविंशः ॥

॥ ஸ்ரீயை நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமான்மஹாடேசிகாய நம: ॥

॥ புரவரகாஅிகார: ॥

மூல - ஸிலாடே: ஸ்ரீத்வாடி: -

(ஸா.டீ) அ஠ுபாய புரவரகாஅிகார: - ஠பாயபுரவரகாஅிபாவது? ஠பாய புரவரகாஅித்தை யதாவஸ்திதிக்குக குறையநினைக்க யதாபுரமான் ஸமாஅான் பண்ணுகை அதில் முநத ஠பாயபுரவரகாஅித்துககு புரவரகாஅி ஸிவர்தக த்வக் கூடாது புரவரகாஅிவர்தக த்வவகநங்ஙளெலலாம் ஠பக்சுந்நரூபங்ஙளென்று சிலரெண்ணுவர்கள் தந்நிராஸார்யமாக ஠கவத்புரவரகாஅித்துக்கு புரவரகாஅிஸிவர்தக த்வரூபஸாமர்த்த்யத்தை கைமுத்யந்யாயேந தூதீகரிக்கைக்காக ஸி஠ு஠பாயமான ஠கவானுடைய விசுத்ரஸக்தியோகத்தைபருளிச் ஸெய்கிறார் - ஸிலாடேரिति -

(ஸா.ஸா) இப்படி புரவரகாஅிவஸ்தி ஸொன்னது கூடுமோ? புரவரகாஅிமுண்டாகிலன்றோ வஸ்தி கூடுவது? புரவரகாஅிமுண்டாகில் புரவரகாஅிஸிவர்தநகஸபுபுதிவஸிகூ தேஸ்வரநந஠ி ஸஹிதானுஷங்கிக ப஠ித பாவநத்வாடிகளைப்போலே பபுத்யுதரகாலம் இவ் அதிகாரிககு அநிதூஸஸ஠ு ஸுதர்ஸந மில்லையாக பபுஸங்கியாதோ? ஆகையால் ஠கவதூகவதபுரவரகாஅிவகந் ஸர்வமும் அதிவாடநமன்றோ? என்று ஸுதிரோகரண஠ாாஸ஠த்தில் ஠பகிஸஸ஠ு கையயிந்த அதிகாரத்தாலே பரி஠ரித்து ஠கவதூகவத பபுபுதி புரவரகாஅி ரகாஅி இந்த அதிகாரத்தாலே பண்ணக்கடவராய் அதிகாரர்த்ததை ஸலோகத்தாலே ஸ஠ு஠ிக்கிறார் - ஸிலாடேரिति - ஸிலாடே: , அ஠ுத்யாயாஸிலாரூபாயாஸுதிராமாவதாரே -

(ஸா.பு) ஠வமுபாய (ஸா஠்ய) புரவரகாஅி வஸ்தாப்ய புரவரகாஅிபுதிபாடகானா் புரமானா ஸுதிபரத்வே புரவரகாஅி ஠வ ஸி஠ுதேடிதி தத்யவஸ்தாபநமுகிதமத்யாஸ஠ுத்ய கௌஸுத்ரபாவானா் ஸர்வலோகஸாஸித்வாவகமாடிதரௌமபி புரவரகாஅி புதிபாடகபுரமானா் புரமானுதராவிரோதௌ புரமான்யாவிஸௌாஸுதிபரத்வஸுிகாரோ஠ுபபந் இத்ய஠ிபுராயௌ஠ - ஸிலாடேரத்யாடிநா - ஠ஸிதாடே: -

(ஸா.வி) ஠வ் புரவரகாஅிவ்யபு஠ிபுரஸஸ஠ு: பரி஠ர்துகாம: பபுபுதி புரவரகாஅி஠கதவாடிக் ந ஸ஠்வதீதி ஸ஠ுமான் பிதி ஠கவத்புரவரகாஅி ஸர்வ ஸ஠்வதீதி ஠வநயிதும் புத்யம் ஠கவதோ விசுத்ரஸக்திலக்ஷண் ஠஠ாபுரவரகாஅி ஠ர்ஸயிதி । ஸிலாடேரिति - ஸிலாடேஸுதிரத்வா஠ிபரிணதி: , ஸுதிரத்வாடிரூபபரிணாம: ।

(ஸா.ஸ) இத்ய் வஸ்தாபிதௌபி புரவரகாஅி ந்யூநதானுபந்நிஸு஠நிராஸாயாஅிகாரானுதர஠ாஸ஠ாண: புத்யமுபாயதந்நிஸுதயோ: புரவரகாஅி ஠கவத்புரவரகாஅித்வம் ஠ுதி நிதாய தத்புரவரகாஅிமவதாரகாலீநோடநுதீஸஸ஠ு஠ாதி - ஸிலாடேரिति - ஸிலாடே: ஸிலாத்வாடிபுரமானௌ விஸ்யநீயவநிதாடிரூபௌ -

மூலம் - விபரிணதிரிஸ்த்வ஑ுதமிதம் ததௌப்யேத஑்ரித்ரம் யதூதம் தஹஸ்யேவ ஹிமதா । -

(சா.தீ) ராமாவதாரத்திலும், கृஷ்ணாவதாரத்திலும் கிலை, கரி முதலானவற்றுககு ஸ்ரீத்வபுரூபத்வாதி விபரிணதிகள் கண்டுளதே - ஸிலாரூபையான அஹ்யே ஸ்ரீத்வத்தைப் பெற்றாளிதே - உத்ராகர்மமான கரி புஸ்த்வத்தைப் பெற்றதிதே - இதெனறு அதுதாபேஷையான புஸகத்வம் - ஸிலாதே: ஸ்ரீத்வாதிரியா விபரிணதிரிதமதுதமஸ்து ததௌப்யேத஑்ரித்ரம் - இத்தைப் பற்றவும் வஷ்யமாண மஹாதுதமெனகிறார் அதெதென்னில்? தஹஸ்யேவ ஹிமனேதி யத் - இது ப்ரஹாதிவிஷயத்தில் -

(சா.ஸவா) தத்பாடம்துஜஸ்பர்ஸாத் ஸ்ரீத்வபரிணதி: - ஂதிஸ்த்வேன ஸ்ரீகृஷ்ணாவதாரே உத்ராகர்மோதீர்ணஸ்ய தஸ்தா஑ுர஑ுண்டஸ்ய ஸ்ரீகृஷ்ணபாடாரவிந்தஸ்பர்ஸாத்புஸ்த்வேன பரிணதி: கூ஑ுதே - யதூ, ராமாவதார ஂவ மூதத்ரஹ்ணகும்பாரஸ்ய ஸஜ்ஜிவனம் கூ஑ுதே - அதுதம் । லௌகதூஷ்ட விஸஜாதீயதயாதுதத்வமித்யதுதவிஷேண ப்ரத்யக்ஷஸித்டுபரம் - ஸ்ரீத்வாதினா பரிணதி: ப்ரத்யக்ஷஸித்டமதுதமஸ்தித்வத்யந்வய: - தஹஸ்யேவ ஹிமதா, ப்ரஹாதிவிஷயே தஹஸ்யேவ ஹிமதா ப்ரகவத்ஸ஑ுல்பஸித்டா - ஹனுமத்டாலகதவஹேரீஸ்வரகௌத்யந்நர்த விஷேணிபூத ஸ்ரீம஑ுல்பேன வஹித்வவிருத்ஷீதஸ்பர்ஸா ஸ்யத்வரூபஹிமதா ப்ரத்யக்ஷஸித்டா - ஸ்லௌகாந்தே வித்யமான: இதிஸத்ட. ஸர்வத்ரானுபஜ்யதே - உதஸத்ட. ஑லு பர்யாய: - ஹிமதேதி யத்ப்ரஸித்டமேதத்ததௌபி த்ரித்ரமித்யந்வய: -

(சா.ப்ர) பரீக்ஷித்வாதி ஂதிஸ்த்வாத்: - நந்வஸ்தான்தரம் விஹாயாவஸ்தான்தர ப்ராஸேமூத்பித்டாது தூஷ்டத்வாததுதத்வம் கதமிதிதேதித்யம் - ஸிலாத்வாவஸ்தா விஹாய ஸ்ரீத்வாவஸ்தாப்ராஸே: பக்ஷபூதேகவ்யாதிரித்கே குத்ர஑்யதர்ஸநாத் - ஂவமபி தஹஹிமத்வாதிஷு த்ரித்ரதமத்வம் கதமிதிதேத்பூர்வாவஸ்தான்தராபகமபூர்வகமேவாவஸ்தான்தராப்ரி஑ுபதயா அத்யதுதத்வாதிதி பாவ: - அத்ர விரௌத்யவஸ்தாஸத்டாவேபி தத்டிரௌத்யவஸ்தாவ்ய஑்ய஑்ரம்த்வஸ்ய குத்ர஑்யஜாததரித்வா ததுததமத்வமிதி பாவ: - இத஑்வ஑்ர஑ாரணததுத்யேண ஜேயம் - நநு தஹஸ்யேவ ஹிமத்வ வ்யஹதம் - விருத்டத்ரம்வ்ய஑்யயௌரவஸ்தயௌரேகஸ்திந்காலே ஂகத்டவ்யநிஷ்த்வானுபதத்தேரிதி தேந் - ப஑்ரீகரணேன ஸர்வேஷ்வபி த்ரவ்யேஷு -

(சா.வி) யதिति ஸேஷ: - இதமதுதமஸ்து, ஂதிஸ்த்வேனா஑ு஑்ர஑லஸ்யௌத்ராகர்மஸம்பூதஸ்ய ப்ரகவத்பாதிஸ்பர்ஸாத்பரீக்ஷிதாத்மநா பரிணாம இத்யஸ்ய க்ரஹணம் - இதமேகமதபூதம் । நேதந்மாத்ரம் । இதௌப்யதிக மதுதமஸ்தீத்யஹ । ததௌப்யேத஑்ரித்ரமிதி - தஹஸ்யேவ ஹிமதா, ப்ரஹாதிஸ்ய பிதூப்ரிஹதாப்ரிஜ்வாலா ஹிமவஸ்திதேதி யதுத ஂதத்ததௌ வித்ரித்ரம் ஸிலாதேஸ்ரீத்வாதேஸ்த்ரித்ரமித்யந்வய: -

(சா.ஸம்) பரிணமரூபம் ப்ரதமமாஸ்த்ரயமாஸ்தாந் நாம - ஂதிஸ்த்வேன ப்ரஹ்மாஸ்த்ரதஸ்தௌத்ராகர்மஸ்ய அபிநவரமணீய கும்பாரபாவாதிதூ஑ுதே - ததௌபிதி - பூர்வவிஸ்தாப்ரஹ்ணேனௌத்ராவஸ்தாப்ராப்ரி஑ுபம் ஹிமவதிதி பாவ: - ஸ்ரீமத ஂவ ஸித்டௌபாயத்வாத்ரிஷேணவிஷேஷ்யௌபயஸா஑ாரணௌப்யம் ப்ரபாவௌ ஜேய: - அத்ர தாவத் பூர்வவிஸ்தாயா ஸத்யாமேவ தத்டிபரீதாகாரயௌக: - விஷேணாந் ப்ரபாவாத்பவநதநயவாலஸபந்நத்யக்ஷேஸ்தீததா । விஷேஷ்யாந் ப்ரபாவாத்ப்ரஹாதிவிஷயே - யதுதேத்யஸ்ய அபிதேத்யத்: -

प्रभवाधिक्यानुबन्धि मतिकालूप्ये निरस्तन्यूनता प्राप्तौ तदनुबन्धिमतिकालूप्यमपि -

(सा.सं) यथोपासनविशेषसन्निधावेव पठितमश्लेषादीतरोपासनास्वर्पेक्षित सर्वशाखाप्रत्यय न्यायेन भवति - तथा प्रपत्तिप्रकरणे अश्लेषविनाशाश्रवणेऽपि भवतीत्यभिप्रेत्य विद्यान्तर न्यायकृत्याऽयं इत्युक्तम् । कथं विनाशो भवति इति । क्षणान्तराद्यनवृत्तावपि - शोकसत्त्वे इति भावः - एवं परपक्षप्रसक्तिसपादनेन प्रसक्तम् । परपक्षमनवदति इति अर्थमित्यादिना -

மூல் - படித்தபாவனவாதிகளைப் போலே அநபிஸஹிதங்களுயுங் கூட ஹிதேஷியான ஈசுவரன் தானே கொடுக்கத்தட்டென்? இப்படிச் செய்யக்காணாமையால் ஸோகவிஷயமான அஃசமெல்லாம் நிஷ்ஷேமாகப் ப்ரபத்தியாலே கழியுமென்றவிடம் ப்ரபத்திப்ரபாவாதிஸயத்தைப்பற்ற ஸ்துதி பண்ணினபடியென்று சிலர் இதின் ப்ரபவத்தை வரையிட்டுப்பார்ப்பார்கள் - இதுக்கு உத்தரம் - அநுக்ரஹஸீலனாய் அஃப்யிப்பார்க்குப் ப்ரபத்திவாக்யோச்சாரணப்ராரம்பத்திலே கடுக மோக் கொடுக்கத் தவிரக்கிற ஈசுவரன் இவனுடைய நசையாலே சிறிது காலம் இங்கே வைக்க இசைந்தவளவிலே இவ்விடத்திலுள்ள சிற்றின்பங்களை **து:ஃப்ரஸஜ்** (மற) ரஹிதமாக அநுபவிப்பிககுமாகில் இவனுக்கு இந்நசை ஒருக்காலும் மாளாது - **பகவதநுபவத்தில ப்ரோயதாபுத்தியும் கொழுந்தது விட்டு வாராது** -

(சா.வீ) அநபிஸஹிதங்களுயும், அப்ரார்த்தங்களுயுமென்றபடி வரையிட்டு ப்ரிச்சேதித்தென்கை இங்கே இவ்விபுதிபிலே சிறப்பானவங்களை, ஸ்வாஃயஸ்துங்களை -

(சா.ப்ர) தாத்விக: இத்யர்த்த: - வரையிட்டுப்பார்ப்பார்கள் ந்யூனதயா ஜானந்தி | நசை பாலே அபிலாஷே - கொழுந்தது விட்டு வாராது, அபிநுத்தான ஸ்யாத் | பகவதா ஹிதேஷிவாதேவ நிர்து:ஃவநயாவஸ்தாபநே -

(சா.வி) அநுபத்திகம், அவாந்ரபலம் | அநபிஸஹிதம், அப்ரார்த்தம் - படித்தபாவனவாதிகம்ப்ரார்த்தமேவ ததாதி - தத்வஸாமர்த்த்யஸ்தி சேத்ராரத்தநிஷ்ஷேநிவூத்திமநபிஸஹிதாமபி சத்ய எவ ஹிதேஷி தத்யாத்ரானே கொடுக்க, ஸ்வயமேவ தாநு சஜ்ஜல்பயதி சேத் - தட்டு, ப்ரதிபந்தக - என் விஸ்தி - சத்யசஜ்ஜல்பஸ்ய ப்ரதிபந்தகாபாவாதிதி பாவ: | எவ் ஸஜ்ஜிதத்வாத் ப்ராரத்தநிவர்தகவசனஸ்ய ஸ்துதிபரத்வே தாத்பர்யமித்யந்யதாஸித்திமாஹ | இப்படிச் செய்த இதி | இப்படிச் செய்தபக காணாமையால், ததித்தா விநா ப்ராரத்தநிஷ்ஷே நிவர்தகத்வாதர்ஸநாத் - கழியுமென்னுமிடம், நிஷ்ஷே நிரஸ்தம் - பவநித்யேதத் - வரையிட்டுப்பார்ப்பார்கள், ந்யூந பஸ்யந்திதி ஸஜ்ஜோபஸஹார: - அத்தோத்ர வத்ரு ப்ரதிஜானிதே - இத்தககு உத்தரமிதி - பகவதஸ்தாத்தஸாமர்த்த்யே | சத்யபி ப்ரபத்தஸ்யநாதிபாபவாஸநானுவூத்ததேஹிவிஷயாபிலாபானுரோதேந கத்தித்காலமவஸ்தாபந் ஸ்விகுத்ய தந்மத்யே து:ஃவநுபவப்ரதானாபாவே வாஸநாவஸாத்ஸாரமண்தல எவ ப்ரபத்தானா விரகால ஸ்தித்யபேஷா ஸ்யாத் ததாச துத்ரஸுஃஸஜ்ஜாத்விபரீத ப்ரவூத்தாவநர்த்தஸ்யாத்ராவதநுபவே உத்ததேத்தா ந ஸ்யாத்ஸமாது:ஃவத்காரண கர்மஸாமத்யோரநிவர்தந யுத்தமேவதி ந ப்ராரத்தநிவர்தக வசனானா ஸ்துதிநாத்பர்ய கல்பந் யுத்தமித்யபிப்ராபேந பரிஹாரமாஹ - அநுக்ரஹஸீலனாய் இத்யாதிநா - நசையாலே, அபிலாஷே, - சிறிதுகாலம், கத்தித்காலம் - இங்கே இஹே | வைக்க, ஸ்தாபயித்யா - இசைந்தவளவிலே, இத்தாவிஷயே - இவ்விடத்திலுள்ள, எதலுக்கஸ்திதானி - சிற்றின்பங்களை அந்ஸுதானி - அநுபவிப்பிககுமாகில், அநுபாவயதி சேத் | இசை, இத்தா - ஒருக்காலும் மாளாது, "நஜாது காம: காமானாமுபபோஜேந ஸாம்யதி" இதித்தா கதாபி ந நிவர்தே | கொழுந்ததுவிட்டு வாராது,

(சா.ஸ) தட்டென், கி் வாத்தகம் - வரையிட்டு, சஜ்ஜோத்த - இவனுடைய நசையாலே இதி - அத்ரேவ கத்தித்கால பகவத்கேத்த்யத் தத்ருண தத்வித்ரஹநுபவாத்ந் குருஸுத்ரஸா் கரித்யாமித்யாதித்தாயத் தேஹநுவூத்தாஸயேத்யர்த்த: | சிற்றின்பங்களை, வைத்யிகதுத்ரஸுதானி -

(சா.வி) அபிவृद्धா ந स्यात् - सन्निहितங்களான कशादிகளைப்போலே, सन्निहितकशादीनि च - प्रारब्धकर्मविशेषத்தைத்துணையாகக் கொண்டு, सहकारित्वेन स्वीकृत्य - पित्रादிகளைப்போலே, पित्रादय इव - பண்ணுகிற अनुग्रहविशेषम्, இதென்றும், இது, प्रारब्धदुःखानुभवः पित्रादिभिरक्रियमाणबालानुग्रह इव भगवता क्रियमाणोऽनुग्रह एवेति - अनुमन्धिक்க உचितம், अनुसन्धानं युक्तम् - अयमत्र निष्कर्षः । प्रारब्धं किमिति निश्शेषं न निवर्तयतीति शङ्कितुः किं तात्पर्यम्? शरीरानुवृत्तिहेतुभूत प्रारब्धमपि सद्य एव किमिति न निवर्तयतीति तात्पर्यम्? आहोस्विच्छरीरानुवृत्तौ सत्यां दुःखहेतु भूतप्रारब्धांशं किं न निवर्तयति - प्रारब्धनिवर्तनं सामर्थ्यस्य सत्त्वात्त्वदासानमत्यन्तान्तरङ्गत्वे दुःखस्य स्वानिष्टत्वादिति? तत्र न तावदाद्यः - अप्रार्थितमेव शरीरविलयेन कश्चिदप्यस्मिन् प्रपत्तिमार्गेण प्रवर्तते - तथा च प्रपत्ति मार्गः प्रच्युतस्स्यात् - यदि तदिच्छानुगुण्येन शरीरमवस्थाप्य यावज्जीव सुखेनैव वर्तयितव्यमिति दुःखहेतु प्रारब्धमात्रं निवर्तयितव्यमिति द्वितीयः पक्षोऽपि न घटते - तथा सति वासनावशात्क्षुद्रसुख सङ्गात्संसार एव चिरकालस्थित्यपेक्षया विपरीत प्रवृत्तावनर्थस्स्यात् - अतस्संसार जिहासोत्पादनाय प्रारब्धकर्मणि गुण्येन भगवान्यथेष्टं न करोतीत्युपकारत्वेनानुमन्धाय स्थातव्यम् - न तत्राविश्वासः कार्यः इति -

மூலம் - ஒரு வ்யாதிவ்ஷேபத்தையுண்டோ வென்று ராஜா கேழ்க்க அவரு மொரு உபாடியாருண்டென்று
 ஸ்திராருளிச்செய்தார் - அயுஸ்ஸுவளாக்க வெண்ணாதபடி நியதாயுஸ்ஸானவனுக்கு உள்ளத்தில்
 உதேகம் பிறக்கைக்காகவும் - அநியதாயுஸ்ஸுக்களுக்கு அயுஸ்காமியங்களையிடடு வளர்க்க
 நினையாமைக்குமாகவும் து:காடிகள் இவனுக்கு உபாடியார்கள் -

(சா.தொ) அருளிச்செய்திறார் - ஒரு வ்யாதி விசேஷத்தை யென்று துடங்கி ஒரு ராஜா ஒரு வ்யாதிவிசேஷத்தை உமக்குண்டோடுவென்று ஐதிரைக்கேழ்க்க அவருமொரு உபாடியாய் ஸிஷகருண்டென்றருளிச் செய்தாராம் சிறுநிபங்களைப்பாசெய்த ஓடாத ஸிஷகரினே வ்யாதிகள் நியதெயாதி - மனுஷ்யா ட்விவிதர் - நியதாயுஸ்சுகள் அநியதாயுஸ்சுகளென்று நியதாயுஸ்சுக்களாவா அயுஷ்காமியேஹ்யாதிக்களாலு மவளராத நியதமான அயுஸ்ஸையுடையார் அநியதாயுஸ்சுக்களாவார் அயுஷ்காமியேஹ்யாதிக்கள் பண்ணினால வளரும் அயுஸ்ஸையுடையார் அதில் அயுஷ்காமியங்களாலு மவளராத நியதாயுஸ்ஸுக்களுக்கு இந்த அயுஸ்ஸு விஷயமாகவும் ஸீதிபிறக்கைக்காகவும் மற்றையவர்கள் அயுஸ்ஸை வளர்க்க நினைப்பாமெக்காகவும் என்கை து ஸாதிக்குமென்றவிடத்தில அடிசுவத்தால் ஐயாதிக்கள் நினைக்கப்பட்டன -

(சா.ஸ்வா) ஒரு வ்யாதி இதி - அகृत்யாதிவாழகங்களால் வாரணபண்ணுகிறவனும
 ஹிதபவ்வர்த்தகனுமனறோ உபாடியாயன்? து:கஜனகவ்யாதிபய உபாடியானென்று, நிர்देशிக்கக்கூடுமோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் आयुस् इति - முமுசுவக்கு உதிரைபுறஹிதத்தைப் பண்ணுவாக்கையாலும்
 आयुर्वृद्धिरूपஹித நிவாரகமாகையாலுமென்று கருத்து - आदिशब्देन भयग्रहणम् - இப்படியாகில்
 முமுசுக்கள் து:கவ்யாதி நிவர்த்தியைப் பார்த்துக்கூடுமோ? ஹிதநிவர்த்தி பார்த்துமசங்கதமனறோ? அது
 அவிவேககத்யமென்னில்

(सा.प्र) ॐ व्याधीति - पामरेष्वसम्भवेऽपि तत्त्वज्ञेषु सम्भवतीति भावः - ननु लोके वेदशास्त्राद्यध्यापके उपाध्यायशब्द प्रयोगात्कथं व्याध्यादिषु पाध्यायशब्दः प्रवर्तत इत्यत्रानुचितप्रवृत्तिप्रतिबन्धकतयोपाध्यायत्वमित्याह - आयुस् इत्यादिना - ननु शिक्षाया दुःखानुभवान्चकत्वा -

[illegible]

(सा.सं) उपाध्याय शब्द विवक्षितं विवृणोति - आयुस् इत्यादिना - உள்ளத்தில் உட்கொண்டிருக்கிறான் என்று பொருள். இதுவே உபாத்தியாயம் என்றும் பொருள். இதைச் சா.ச. அடியிலேயே விவரித்துள்ளார். இதைப் பற்றி மேலும் கூற வேண்டாம்.

इति । शेषायुःखण्डे भीत्युत्पादनार्थमित्यर्थः - एन चोपाध्यायशब्दोऽत्र हितप्रवर्तकत्वरूपगुणिबन्धन औपचारिक इति भावः -

மூல - இது ஆழ்வாளுள்ளிட்டார் பக்கலிலே ப்ரிசுதம் | அபகாரங்கலையும் தத்பலங்கலையும் சிலருக்குக் காட்ட மறைக்கிற விதுவும் "பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றார்போல் தாங்காதுள்ளம் த(ள்ளு)ளருமென் -

(சா.டி) இது இயாதி - இது, டு'காதி ஁பாடியாராகை கூரத்தாழ்வான் நேவ்யஸனத்தை ஁பாடியாராகத் தெளிந்திறே ப்ராகுதகஸுஸை ப்ரார்த்திதிலா - ஆகிலும் சிலர்க்கு அபகாரங்கலையுண்டாக்கக் கூடுமோ? என்ன வருளிச்செயகிறார் - அபகாரங்கலையும் இயாதிபால் கூரை, எரட்டகம் டயிலுகை, சஹஸிக்கை தாங்காது, டிரயாது, ஁ளளம், மனஸு தளளும், தளும்பா நிற்கும் ஁ன, ஁ஷாஹதுவான் -

(சா.ஸா) விவகவான்கள் ப்ரார்த்தியாமலிருக்க கண்டதுண்டோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார் - இது இதி - கூரத்தாழ்வான் நேவ்யஸனத்தை ஁பாடியாராக நினைத்து புநசு ப்ராகுதகஸுஸை ப்ரார்த்தியாதே யெழுந்தருளியிருந்தது ப்ரிசுதமிறே ஁ன்று கருத்து - ஆளாலும் கதின் ப்ரகூதிகளின்றிக்கேயிருக்கிற சிலருக்கு அபகாரத்தையும் தத்பலத்தையும் கொடுக்ககூடுமோ? என்ன வருளிச்செயகிறார் - அபகாரங்கலையும் இதி சிலர்க்கு, கதின் ப்ரகூதிகளன்றிக்கேயிருக்கிற க்ருப்ரகூதிகளுக கெனறபடி - தத்பலங்கலையும் ஁கவடநு஁வவிசுதாதிக்கலையெனறபடி காட்டி மறைக்கிற விதுவும், மினனாளிபோலே காட்டி நிவூதிப்பிக்கிறவிதுவுமென்றபடி - கூரையிலே, எரப்பிலே டயின்றாறபோலே, குடியிருக்கிறாப் டோலே யென்றபடி தாங்காது இதி | ஁ளளம், ஁ன மனஸுளாது - தாங்காது டரிக்கமாட்டாது - தளளும்,

(சா.ப்) தவ்யா ஁பகாரத்வனானுஸந்நாமஸ஁பாவிதமியத்ராஹ | இது ஆழ்வான் இயாதி - க்ரேஸாநா க்ருமிக்ஷணே நேவ்யோரபஹரே க்ருதே சதி தைர்நிபிஷுநிரிஷ்ணராஹியஸ஁பாடனோபகார எவ க்ருத இயுக்ருதம் - ஁ளளிட்டார், ப்ருதய: - தை க்ரு நாராயணமூயாடய: - நாராயணாணியா வ்யாடியநு஁வவேலாயா ராஜ்ஸமா஁கதே சதி வ்யாதி க்ருஷ்ணாஜினே நிடியா ராஜஸ஁பாஷணே க்ருரியா஁ணே ராஜா ஁வ஁தி: க்ருத வ்யா஁திரநு஁யுத இதி பூஷே ஁கவநா ப்ராரத்஁கர்மக்ஷய ரூபோபகார' க்ருரியத இயுக்ருதமிதி க்ரு சப்ரடாய: - எவ் தஹி நிவ்஁டவதா ஁கவடயத்ந஁க்யதா வு஁திரமதா ஁வ்யஸூரிணா மஹா஁கவதானா டு'கானு஁வக்ருஜநஸ்ய கி் ப்ருயோகநமியத்ராஹ - அபகாரங்கலையும் இயாதி - பாம்போடொரு இயாதி, சப்ரேண ச஁தீகஸுமிந் கூஹே஁வஸ்தான இவ மம கெனோ ஁யேண ஁ஸ்திதி ந ஁பதே |

(சா.வி) ச஁஁தீயுதிதே ஹரி: " இதி - ஆழ்வான் க்ரேஸ' - தஸ்ய க்ருமிக்ஷணநிமித்ந நேவ்வைக்யேந ப்ராரத்஁கானு஁வ: | நவ்யத்நாந்நர஁ஜ்ஞாணாமயத்ந஁கவ஁தாஸ்யதாவு஁திரமதா நிவ்஁டவதாமேவ டு'கானு஁வக்ருஜநநமநுபபந்ருதம் - ஁நுக்ருதிப்ரவூத்ய஁பாவித்யத்ரு நிவ்஁டபூர்த்திராத்ராத்ரிஸயோத்பாடநாயேவி க்ருலிதமாஹ - அபகாரங்கலையும் இதி - அபகாரங்கலையும், அபகாராந் | தத்பலங்கலையும், தத்பலானி டு'கானி க்ரு - காட்டி, ப்ரடஸ்ய - மறைக்கிறவிதுவும், திரோதானம் - பாம்போடொரு கூரையில பயின்றாற்டோலே தாங்கா தென்னுள்ளம் தளருமே தாமரைக்கண்ணா பாம்போடு சப்ரேண சஹ - ஒரு கூரையிலே, எகஸுமிந் கூஹே - டயின்றாற போல் நிவஸத இவ - ஁ன், மம - தளரும், க்ருசுதலம் - ஁ளளம் மன: - தாங்காது,

(சா.ஸ) இது, டு'காடாவுபாடியாஸ஁புரயோக: - கூரை, ஁஁ருகூரூ - பயின்றாற்டோலே, சஹஸ்திதிவத ஁ன்னுள்ளம் தாங்காது, மந்ருமனோ ந ஁வஸ்தம் - தளளும் ஁ன் -

மூலம் - தாமரைக்கண்ணா” என்று **निर्वेदपूर्ति**யைக் கடுகப் பிறப்பித்துத் தானிசைந்த, **संसारनिवर्तन**த்தைக் கடுக இவனையுமிசைவிக்கைக்காக வத்தனை. இவ்விடத்தில் **प्रतिकूलानुभवांशं दुष्कर्मफलम्** - இது **शिक्षण** மாகிறதும் **प्रायश्चित्त**த்திலே மூட்டுகிறதும் **उपायफलम्** -

(சா.வீ) **अनुग्रह**த்துக்கு **मूल**மென? **दुष्कर्मफल**மான **प्रतिकूलानुभव**மனு²ஹ³ப⁴ல⁵மாய்து தானெங்ஙனே? **ईश्वर**னுடைய **निग्रह**சङ்கல்ப⁶மி⁷றே **दुष्कर्म**மென்னவருளிச்செய்தகிறார் இவ்விடத்தில் **प्रतिकूल**ே⁸த்யா⁹दि । **उपायफल**மென்றததால் **अनुग्रह**ே¹⁰துச்சொல்லிற்று **प्रतिकूलानुभव**த்தில் **आकारद्वय**முண்டு. அதில் **प्रतिकूल**ாகார **निग्रह**பல **शिक्षा**கார் **प्रायश्चित्त** ப்ரவ்¹¹த்திலே **उपायफल** மென்கை. -

(சா.ஸ்வா) தனும்பா நிறுகிறது என தாமரைக் கண்ணா, என் **पुण्डरीकाक्ष** கட்டா¹²திக்கலாகாதோ வென்று கருத்து - **सर्वदृष्ट**மாய் குறையிலேயொள்ளாதாலும் **पुनश्च** **दृष्ट**மாய் **बाध**க்குமோவென்று **भय**த்தையுண்டாக்கிறாப்போலே எப்போது **अपचार** முண்டாய் **बाध**ிக்குமோதோ என்று **भय**த்தையுண்டாக்கி **निर्वेद**த்தையுண்டாக்கிறதென்று கருத்து இப்படி **दुःखान्पादन**மனு¹³ஹ¹⁴ப¹⁵ல¹⁶மாயக்கொண்டு **शिक्षारूप**மென்று சொன்னது கூடுமோ? **दुःख** **निग्रह** சங்கல்ப¹⁷ரூ¹⁸ப **दुष्कर्मफल** மன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ்விடத்தில் **इति** - **प्रतिकूलानुभव**த்தில் **आकारत्रय**முண்டு - **प्रतिकूलानुभवरूपत्व**மும், **निर्वेदोत्पादन**தூ¹⁹வா **पुनश्च** **सज्जातीय**பரா²⁰த²¹கர²²ण **प्रतिबन्ध**ரூ²³ப **शिक्षण**ரூ²⁴ப²⁵த²⁶வ²⁷மும், **अपराधप्रसक्तौ** **भविष्यत्सज्जातीय** **दुःखभीत्या** **प्रायश्चित्त** ப்ர²⁸வ²⁹ர்த³⁰க³¹வ³² மும்மென்று அதில் **प्रतिकूलानुभवांशं दुष्कर्मफलम्** । **शिक्षारूपत्वाद्य** **श** **मोक्षार्थं** **प्रपत्तिरूप**பா³³ய **जनितानुषङ्गिक**ானு³⁴ஹ³⁵ -

(சா.ப்ர) एवं सति “मैत्रेणोक्ष स्वचक्षुषे” **त्युक्त** **प्रकारेण** **चाञ्चल्यनिवृत्तये** **पद्मनिभेन** **तव** **चक्षुषेक्षस्येत्यर्थः** - **ननु निर्वेदार्थमपि निर्निमित्त दुःखानुभवजननमनुचितमित्यत्राह** - இவ்விடத்தில் **इत्यादि** । **एव तर्हि अमुमुक्षूणां प्रायश्चित्तौन्मुख्यं दुःखानुभवे शिक्षारूपता च स्यादित्यत्राह** - இது **शिक्षणमित्यादि** - **शिक्षारूपत्वस्य प्रायश्चित्तौन्मुख्यापादानादेश्चोपाय फलत्वात्** -

(சா.வி) **स्थितिं न प्राप्नोति** - தாமரைக் கண்ணாவோ, **पद्मपत्रनिभेक्षण** - சர்பே³⁶ன **सह वसत इव विषयप्रवणे संसारे पुत्र - मित्र - कलत्रादिभिस्सह वर्तमानस्य मम चञ्चल मनः तत्प्रवणमेव पुनर्भवेत् - धैर्यं नावलम्बते - अतो “मैत्रेणोक्षस्व चक्षुषा” इत्युक्त प्रकारेण चाञ्चल्यनिवृत्तये पद्म पत्रनिभेन प्रसन्नेन तव चक्षुषा ईक्षस्वेत्यर्थः** - கடுக. **शीघ्रं** - பிறப்பித்து, **उत्पाद्य** - தானிசைந்த **संसारनिवर्तन**த்தை, **स्वाभिलषितसंसारनिवर्तनं** இவனையும் - இசைவிக்கைக்காக வித்தனை, **इमं प्रपन्नमपि शीघ्रमङ्गीकारयितुमित्येतन्मात्रार्थमेव - एव च सति न केवल शीघ्रमसारनिवृत्यपेक्षा जनकत्वमेव - परं तु कठिन प्रकृतीनां बुद्धिपूर्वोत्तराघवतां शिक्षार्थं, प्रायश्चित्तार्थं भवतीत्याह** - இவ்விடத்திலே **इति** - **दुष्कर्मफलं, प्रतिकूलानुभव रूपम्** - அதோ -

(சா.ச) தாமரைக் கண்ணா, **प्रकृति** **संबन्धं** **निवर्तय** **मत्स्वामिन् पुण्डरीकाक्ष** - **यदि प्रपत्तेरेव शिक्षणार्थं दुःखमुत्पादयतीत्युच्यते** । **तर्हि प्रपत्ति प्रभावस्सम्यगेव समर्थित इत्युपालम्भनिवारणायाह** - இவ்விடத்தில் **इति** - **प्रपत्तिमननुतिष्ठत्वपि केषुचित्तस्य शिक्षारूपत्वदर्शनात्** -

(सा.सं) व्यभिचारेण तस्य न प्रपत्तिफलत्वावश्यकत्वमित्यत्र तृणारणिन्यायेन परिहारमाह - இவற்றில்
ஐதி ।

மூலம் - **பிராணார்த்தியாயம் விமுந்த காகத்துக்கு** **பிராணனைக் கொடுக்கையாலே** **அங்கும்** **புரபுத்திபுலம்** **பூர்ணம்** - **துஷ்ருகூதியான இக்காகத்துக்கு** **சிக்ஷையாக ஒரு கண்ணைவாங்கிவிட்டதுவும்** **நிஐஹமஹ்ரு** - **அநுஐஹ விசேஷம்** - **ஆகையால்** **அபூதஸ்புலவம் நரகத்திலே** **கிடக்கும்படி** **க்ஷணகூத பாககர்மங்களுடைய** -

(சா.தூ) **புலசிக்ஷித்யில்லையெனற சிக்ஷானுரத்திலருளிச செபகிறார்** **பிராணார்த்தியாடெஹ்ரு** **ஒரு கண்ணை வாங்கிவிட்டத்துக்குத் தாத்யம்** **மருளிசசெபகிறார்** **துஷ்ருகூதியான இதுதாதிதால**, **நிஐஹமஹ்ரு**, **கேவலநிஐஹமஹ்ரு** **புரபுத்திபுலவத்தில** **பாஐகததைப் பரிஹரித்து** **சாஐகசொல்லுகிறார்** **ஆகையால்** **அபூதெதுதாதிதால்** **பூதானா ஸ்புலவஸஹார:** - **அபூதஸ்புலவ**, **புஹ ப்ரலயபுரய்நதம்** - **க்ஷணிககர்மத்துக்கு** -

(சா.ஸூ) **துஷ்ருபுலமே கானிலில்லையோ?** **என்னவருளிசசெபகிறார்** **புரானேதி** - **இப்படியாகில் நயநுதூபாடன்கூடுமோ?** **என்னவருளிசசெபகிறார்** - **துஷ்ருகூதியான இதி** | **நிஐஹபுல மஹ்ருஹ்ரு** **சொன்னது கூடுமோ?** **து ஁ரூப மாகையாலே** **நிஐஹபுல மஹ்ருஹ்ரு?** **என்னவருளிசசெபகிறார்** **அநுஐஹவிசேஷமதி** - **தூபாயவிசேஷஜநித** **சஜாதூயபாபானுர** **புரிபஹ்ருதேஸ்ய நயந விபாடந ஸ஁஁லுபுலானுஐஹ** **விசேஷபுலமெஹ்ருதடி** **ஆனாலும்** **புரபுத்திக்கு** **தூக ப்ரபாவ்** **சொன்னது கூடுமோ?** **க்ஷணகாலசாஐயமான** **வ்யாபாரத்துக்கு** **அநவ஁஁஁ந புலஜநகத்வம்** **புத பக்தியுதத்திலுமில்லாத** **புரவ்ருநிவர்தகத்வம்** **புரபுத்திவிரூ஁** **மஹ்ருஹ்ரு?** **க்ஷணகாலசாஐயபுஹ்ருதூபாபாமநேகவ்லுபானுபாவ்நரகஜநக** **மானாஹதூபாலவம்**, **க்ஷணகாலசாஐயசுகூதபுரணாமபுநபுரவஜநகத்வபுரபாவ்யூக** **மானாஹதூபாலவம்** **புரபுத்திகூதம்** **புரபாவ** **முஹ்ருதென்னிலப்போது** **சூதபாஐவநர்க்கும்** **புரபுத்திபுரபாவத்தாலே** **புஹ்ருபுலம்** **புரபுத்திபுரபாவத்தாலே** **என்னவருளிசசெபகிறார்** - **ஆகையால்** **இதுதாதிதா** - **ஆகையால்**, **புரபாவத்தில்** **பாஐக** **மில்லாமையால்** - **அபூத ஸ்புலவம்**, **பூதானா ஸ்புலவம்**, **புரலயம்**, **புஹபுரலயபுரய்நதமெஹ்ருதடி** **பாபேதி** - **க்ஷணிகபாபத்துக்கு** **தா஁சுநரக பாதநசக்தி** -

(சா.பு) **அநுஐஹவிசேஷமதி** - **“ஹரிது:஁நி பக்தேபூயு ஹிதபூ஁யா கரூதிவீ** | **சஸு஁காரா஁ கர்மாணி ஸுபுதூய யதாபிதே”** **துதுகூதபுரகரேண** **சிக்ஷாயா** **அநுஐஹ கார்யதுவாநுஐஹவ்யபுதேஸ்யத்வமநுஐஹபுல** **பூத ஸு஁நுபவவிஜாதூய** **து:஁நுபவரூபதுவாதுதவிசேஷத்வ** **சேதுர்தம்** | **நநு** **க்ஷணிகஸ்ய** **புரபுதநஸ்ய** **ஸூநு஁தானானுரக்ஷணமாரப்ய** **சிக்ஷண** **புரபுதுயா஁மய்நதகாலானுபாவ்யமூகபுரய்நத புலஜநகத்வரூபம்**, **புரபாவம்**, **கத** **ஸபவதூயத்வ** **“புஹ்ருதூபாபாஸ்வமேதூபாபா** **புலயபாபகூதூ** **விதூ:** **அபூதஸ்புலவ** **ததத்வபுலமூகம்** **தயூதி஁ஜ”** **இதுதாதி஁வகதக்ஷணிக** **புஹ்ருதூபாபா** **நாமநநுதது:஁** **புரததுவாதி** **புரபாவவத்** **“லலாதுதரஜானுவி஁யுமூந்யூதூவகதூ** **கரூ** | **பூமூ** **ஸநுதாயமநஸா** **வாஸுதேவமநுஸுமரந்”** **இதுரபூயூக** **சுகூத புரணாமபுரபாவவ்ருபபுதத** **இவதுதாஹ** - **ஆகையால்** **அபூதெதுதாதிதா** -

(சா.வி) **பூர்ணமேவ** | **நேதூபஹரணம்** **து** **துஷ்ருகூதிலுதாதிசிக்ஷார்தம்** **மதுதாஹ** - **புரணார்த்தியாட** **இதி** - **வாங்கி** **அபஹுத்ய** - **விட்டதுவும்**, **விஸர்ஜநம்** - **கிடக்கும்படி**, **புதந புகாரேண** - **க்ஷணகூதேதி** - **“புஹ்ருதூபாப**

(சா.ஸ) **தூயூரபி** **ஹேதுத்வம்** **புராமாணிகம்** | **ந** **வ்யபி஁வாராபநுதூமிதி** **பாவம்** | **தூபாதித புரபுத்திபுரபாவ தூ஁தான** **புராமாணகேமூதிகதுதாயூ:** **புலிதமஸ஁஁ருவ** **நூயத்வெந** **நி஁மயதி** - **ஆகையால்** **இதி** |

மூல - பாபவமாண பகவந்நிக்ஹ (விசேஷ)த்தையிசைந்தாஹ்போலவும் “தர்஑்சர்ஸாரகாந்தாரம பாரசுபிதாவதா஢். ஁க: க்ஷணநமஸ்காரோ ஢ுத்திதீரஸ்ய தேசிக:” ஁னறூ஢் “஁கோ஁பி க்ஷணே ஢ுகூத: ப்ரணா஢ோ தசாஸ்வமேதாவபூதேந துல்ய: . தசாஸ்வமேதீ புநரேதி ஜந்மக்ஷண ப்ரணா஢ீ ந புநர்஢்வாய” ஁னறூ஢் ஢கூதப்ரணா஢விசேஷத்திணுதேய பாபவததையிசைந்தாஹ்போலவும் “஢கூதேவ ப்ரபந்நாய - அத பாநக஢ீதஸ்வ஢் - க்யோநிஷ்வபி ஢ஜ்ஜாதோ யஸ்ஸகூக்ஷரண ஑த:” இத்யாதிதகளில் ஢ொல்லுகிறபடியே ப்ரபதி பாபவத்தையும் ஶாஸ்த்ரார்தோபபலவ ப்ரஸங்஑ில்லாத விபயத்தில் க்ருங்காதே அநுஸந்஑ிக்க ப்ராப஢் -

(ஶா.தீ) தாத்ஷநரக பாநநஶத்திநிக்ஹததால வநதத நிக்ஹவிசேஷ்போலே அநு஑ஹவிசேஷ஢ு஢ க்ரு஢ெநறபடி தர்஑்சதஸ்ஸாரகாந்தார ச - ஶாஸ்த்ரார்தேதி . ஶாஸ்த்ரார்த விருத விபயத்தில் பாபவ யதா஢ுநமா஑ அ஑்஑ீகார்ய஢ெந்கை ஶாஸ்த்ரவிரோதவருய -

(ஶா.ஸ்வ) பகவந்நிக்ஹததாலேயிதே - அடபடியே அநு஑ஹவிசேஷ஢ு஢ க்ரு஢ெநறபடி - துரீதி . தர்஑்ச தஸ்ஸாரகாந்தார ச - ததேசிக:, ப்ராபக: ஁ந்றபடி - ஁கோ஁பீதி - ஁கோ஁பீத்யபி துல்ய இத்யத்ராப்யநுஷஜ்ஜநீய கி஢ர்த்? துல்ய: கி? ந துல்ய இத்யர்த் . அந்யதா உந்தராத்ஶா஑்஑த்ய ப்ரஸங்஑ ஁ந்ற க்ருதத - ஢ுகூத ப்ரணா஢ாதிவந்ஸா஢்஑ப்ர஢ாண ஑ே஑்஑்஑ ஑ோ? ஁ந்நவருந்஑செ஑் கிறாா ஢கூதிதி “஢கூதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்஢ீதி ச யாததே . அபய ஢ர்வ஢ூநே஢்யோ ததா஢்யேநுத ம஢ . . அத பாநக ஢ீதஸ்வ ஢ர்வ஢ாவேந ஢ாரத . வி஢ுத்தான்ய஢஢ார஢்஢ோ நாராயணபரோ ஢வ . . க்யோநிஷ்வபி ஢ஜ்ஜாதோ யஸ்ஸகூக்ஷரண ஑த: . த஢்஢ாநாபிநு ஹந்தார஢பி பாதி ஢வார்திஹ” இத்யாதிவசனங்கள் ஢ொல்லுகிறபடி ஁ந்றபடி ஶாஸ்த்ரார்தோபபலவேதி - ஶுத்ர ஢ா஑வதணுக்கு ஢஢ாயாபாரவிசேஷவித்யாயக -

(ஶா.ப்ர) ஶாஸ்த்ரார்தோபபலவ ப்ரஸங்஑ ஑ில்லாத இதி - “ந ஶுத்ரா பகவதூக்தா விப்ரா ஢ா஑வதா ஢்஢ூநா:” இத்யாதிநாந் ப்ரஶித்வார்த் ஶ்வீகாரே “பத்யுவா ஁த ஶ஢ாந் யக்ஷுத்ர: தஸ்஢ாக்ஷுத்ர ஢ரீபே நா஑்யேதவ்ய஢்” இத்யாதி ஶாஸ்த்ரார்த்஢ா஑ - வத்ப்ர஢ாணாந்தர஢ா஑ா஢ாவ இத்யர்த் - ப்ர஢ாணாந்தர஢ா஑ரூப -

(ஶா.வி) நியதானு஢வே஁ப்யநாஶ்ய தத்கிலிஷ ஶூஜதிஜந்நுரிஹ க்ஷணார்தே” இத்யுத்தரீத்யா ப்ரலய஢ர்யந்ந நரகானு஢ாவியதூதவஸ்ய க்ஷணகூதபாபே஁஑்஑ீ காரவதித்யர்த்: - ஢ுகூத:, ஢ுக்ஷூத ஢க்தி ஶுத்யாபூர்வக கூத: ப்ரணா஢ - ந புநர்஢்வாய, பர஢்பரயோபாய ப்ரவேசனேந புநர்஢்வந் நிவர்தயநீதி தாத்ஷபாபாவோ யதா ந஢ஸ்கார ஢ாந்ரஸ்ப்ரேவா஑்஑ீ கூதஸ்ததா கி஢ுத ஢஢்பூர்ண ப்ரப்தேரிதி கீ஢ுதிக ந்யாயேநைவ தாத்ஷ: ப்ர஢ாவோ஁நுஸந்஑ேய இதி ஢ாவ . இதைந்தாஹ போலவும், அ஑்஑ீகாரவத் - ஶாஸ்த்ரார்தோபபல஑ில்லாத விபயத்திலே, ஜாத்யாதி நியதானு஑ான விரோதா஢ாவஸ்தலே - க்ருங்காதே, ஢஑்஑ோசோ -

(ஶா.஢்) ப்ராரசுதவிசேஷ஑லது: ஑ா஑நிவாரணஸ்யாந்யதோபயப்தே: - காகவூதாந்தே ப்ரபதி஑லஸ்ய பூர்ணதவக்ஷிபாடநஸ்ய ஶிக்ஷார்த்யதா அநு஑ஹரூபதவா஑்஑ேத்யர்த் அ஢ூத஢பலவோ யாவதூதநாஶரூபோ ஢ஹாப்ரலய: தத்பர்யந்ந஢ித்யர்த்: . ஢ுதி பூர்வோத்தரா஑ாஶலே஑தேதூத஢பி தர்஑் ப்ரப்தேஸ்த்யாதிதி பரிஹாராய ஶாஸ்த்ரோபபலவேதி -

மூல - “தம் மாதாபிதூஹந்தாரமபி பாதி பவார்திஹ” என்றதுவும் உத்தரா஘ விஷயமல்லாதபோது, உபபிவமில்லை, உத்தரா஘விஷயத்தில் நிஸ்தாரகம்ங்கள் முன்பே சொன்னோம் - “சரணம் ச ப்ரபன்னாநாந் தவாஸ்மிதிச யாசுதாம்। ப்ரஸாதம் பிதூஹந்தூணாமபி கர்வந்தி சா஘வ:” இதுயித களும் இப்படிக்கு சு஘திதங்களாம்.

(சா.தி) ஜாதிவ்யவஸ்தாதிதகளில் அஜ்ஜிகரிக்கலாகாதென்று சூசிதம்। ஆகில ஸாஸ்த்ராவரூ஢மான “தம் மாதா பிதூ ஹந்தாரமபி பாதி” என்று உத்தரபாபாலேப சூசிதத வசுநததுககு நிர்வாஹமெது? என்னவருளிச் செட்கிறார் - தம் மாதா பிதூஹந்தாரமதி। இந்த ஹந ப்ரபுதே பூர்வகாலீந மாகில் அபநாஸமேடாம உத்தரகாலீநமாகில் உபாயபலமான நிஸ்தாரகமதகாலேச சூசிதம், சர்வதா அங்குத சொன்ன ரக்ஷகத்வரூப ப்ரபாவத்துக்குக்குறையில்லை உத்தரகாலீநததுக்கு லேபரூப ப்ரபாவ சொல்லவொண்ணாதெனகை “ப்ரஸாத பிதூ ஹந்தூணாமபி கர்வந்தி சா஘வ:” என்றுதககுமிதுவே ப்ரபாவ நிர்வாஹகம் மெனகிறார் சரணம் சேதுயித। இப்படிக்கு - இப்படிக்கு, -

(சா.ஸ்வ) ஸாஸ்த்ரோபபிவப்ரஸஜ்ஜத்தாலே ப்ரஹ்மண்யாபாடக ப்ரபாவாதி களில்லைமென்று கருதுது - இப்படியாகில், “தம் மாதா பிதூஹந்தாரமபி பாதி பவார்திஹ” என்று பூதிபூர்வோத்தரா஘ததுஜ்ஜம ஷமே சொல்லுகைபாலே பூதிபூர்வோத்தரா஘நிவர்தகத்வப்ரபாவமும் ப்ரபுதிதககு சொல்லவேணா: மலே? என்னவருளிச்செட்கிறார் - தம்மானேதி - பூதிபூர்வோத்தரா஘த்தில் “அபாயமந்நவே சத்ய ப்ராயசிசுந மமா சரே” என்கிற ப்ராயசிசுநஸாஸ்த்ரமூபபிவாய அது பூர்வா஘விஷய மென்று கருதுது இப்படியாகில் ப்ரபந்னுக்கு உத்தரா஘த்தில் நரகம் ப்ரஸஜ்ஜமாதோ? என்னவருளிச்செட்கிறார் உத்தரா஘த்தில் இதி - முன்பே இதி - அபரா஘ பரிஹாரததிலென்றபடி - “சரணம் ச ப்ரபன்னாநாம்” என்கிற வசுநத்திலே உத்தரகாலீநபிதூஹநாதிதகளிலும் பா஘கமில்லைமென்று சொல்லவிலலைமேயா? என்னவருளிச்செய்கிறார் - சரணமேதி - இப்படி ப்ரபவத்ப்ரபாவமும் -

(சா.ப்ர) சஜ்ஜோசகாபாவாதிதி பாவ:। நந்வேவம் ப்ரபன்னாநாந் ப்ரபாவத்வே பாகவதபூதமாதாபிதூஹந்தூணாமபி ப்ரஹ்மண்யாஸஸம்பவாத்ப்ரபாவத்வம் ஸ்யாதுததா ச “யா ப்ரானிர்மயி சவூததா ம஢கேஸு சடாஸு தே। அபமானகரியா தேஸாந் சஹரதுயகிலம் ஜகத்” இதுயித ஸாஸ்த்ரோபபிவஸஸ்யாதிதுயத்ர விஷயவிபாகாந்ரோபபிவ இதுயித தம் மாதே துயாதிநா - நந்வேவம் தர்ஹி ப்ரஹ்மண்யாஸானந்தர் ப்ரார஢் கர்மவஸா஢் பூர்வோத்தரா஘தது “ச யாதி நரக நர:” இதுயிதகானிபுபல ப்ராபேராவஸ்யகத்வா஢்ரஹ்மண்யாஸஸய சர்வானிபுநிவர்தகத்வரூப: ப்ரபாவோ ஹியேதேதுயத்ர “கௌதினயே சதி ஸிக்ஷயாப்யந஘யந் க்ரோ஢ிகரோதி ப்ரபு:” இதுயிதபரா஘பரிஹாரா஢ிகாரோக்தமூதரா஘நிஸ்தாரகம் ஸ்மாரயஸுதுயந்யாயதயா வசுநான்தரஸ்யாபி நிர்வூ஢த்வமாஹ - உத்தரா஘விஷயத்தில் இதுயிதநா - எவ ப்ரபுதிப்ரபாவே ப்ரமானாந்தராவிரூ஢ா ஸய

(சா.வி) யதா ந ஸ்யாதுததா - நநு ப்ரபாவஸஜ்ஜோசாபாவே மாதாபிதூஹந்தூராதிநாமபி பாகவதானா ப்ரபாவாஸஜ்ஜோசஸ்யாது - ததா - “தத்பாடாம்஢ுதலம் தீர்தம்” இதுயித பூர்வோக்தவிஷயே஢ி பரிஹ்ஸ்யாதிதுயத்ராஹ - தம் மாதாபிதூஹந்தாரமதி - உத்தரா஘விஷய மல்லாதபோது, ப்ரபுதே: பூர்வகாலீநம் சேது - உபபிவமில்லை, விரோ஢ோ நாஸ்தி। ப்ரபுதே:ஸர்வ ப்ராயசிசுநத்வாதிதி பாவ: - உத்தரா஘விஷயச்சேதுத்பரிஹாரகமாபரா஘பரிஹார எவோக்த இதுயிதஹ - உத்தரா஘த்தில் இதி - இப்படிக்கும், எவ் ப்ரகாரஸய

(சா.ஸ) இப்படிக்கு, உத்தரா஘விஷயம் ந சேது - எவ் ப்ரமானவசுநமூதேந ப்ரபாவந்யூநதானு஢ந்஢ி -

(सा.सं) शङ्का निरस्ता अथ परोक्तं प्रभावन्यूतता लिङ्गमनुच समाधत्ते । ५७ दर्शनकृतिः इति - श्री०७७
निष्ठा - यतमानसंज्ञावस्था, व्यतिरेक सज्ञावस्था, एकेन्द्रिय सज्ञावस्था, वर्णाकरण संज्ञावस्था, इत्यवस्था
चतुष्टयमस्ति तत्र बाह्येन्द्रियाणि विषयेभ्यः प्रतिसंभूत्य मन आत्मन्यवस्थापयितुं यदा यतने सेयं प्रथमा -
विषय राग बलादात्मनि स्थितिमलभमानस्य मनसो रागाद्यपनोदननिमित्तं विषयदोष चिन्तनेन या आत्मनो
निर्दुष्टत्वचिन्तनावस्था मनसः पक्वतापादिका सा द्वितीया । ततः पक्वेऽपि विषयवासना आत्मान्बभूषा शेमुषी
प्रति विभत्सेवता निवर्तयितुं क्रमविशेष परिणता लम्बन संशीलन विशेषे यदा यतते सा तृतीया ।

மூல - அர்த்தசங்ஙா஢ிகளாகிற சில வ்யா஢ிகள் நிஶ்ஷே஢மாக ஶமியாதமட்டைக் கொண்டு அவர்கள் ப்ராக்ரதரைப் போலே அஸ஢ாப்யரென்று சில வுரையுமாத்த்ரப்ர஢ானர்கள் சொல்லுவார்கள் - இதுவும் ஢கவக்ஷாஸ்த்ரா஢ிகளில் ஶிந்நவ்ருத்யா஢ி ப்ரகரணங்களுாலே பரிஹார்யம்.

(ஸா.஢ி) ஢ாஹே஢்ரீய ப்ரவ்ருத்ய஢ாவே஽பி ஢னஸோ ராகமாத்த்ரப்ரவ்ருதிரேகே஢்ரீயஸஜா । ஢்ருஶ்ருதவிஷயவீத்ருஷ்யவதோ வஸீகாரஸஜா । வுரையு ஢ென்றிலைகளுக்கூ லக்ஷணம் - அர்த்தசங்ஙா஢ிகள், ஢ா஢ிஶ்ஶ்ருதததால் காமக்ரோ஢ா஢ி ங்ஙஹணம் - ஶிந்நவ்ருத்யா஢ி ப்ரகரணங்களுாலே ஶிந்நவ்ருதிகள், ஢ெஹயாத்ரீ ஢டவாத ஢ரித்ரஹ ஶ்வாகளுடைய வர்தனம் சொல்லும் ப்ரகரணங்களுாலேயென்றபடி “நிர்஢நாஶ்ஶரதோ லோகேவ்ருத்யர்த்த ஢்ருஶகர்ஶிதாந் । ஢ாவ஢ந்யேததீலோக பவித்ரீ க்ருதே ஹரி:” இத்யா஢ி கண்டுக்ொளவது அபயப்ரவ்ருதம்

(ஸா.ஸ்வா) வ்யதிரேகஸஜா । ஢ாஹே஢்ரீய ப்ரவ்ருத்ய஢ாவே஽பி ஢னஸோ ராகமாத்த்ரப்ரவ்ருதிரேகே஢்ரீயஸஜா । ஢்ருஶ்ருத விஷயே வீத்ருஷ்யவதோ வஸீகாரஸஜா - அர்த்தசங்ஙா஢ித்யா஢ிஶ்ஶ்ருதேன காமக்ரோ஢ா஢ிங்ஙஹணம் - ஶிந்நவ்ருத்யா஢ி ப்ரகரணங்களுாலே ஶிந்நவ்ருத்யா஢ிகள், ஢ெஹயாத்ரீ ஢டவாத ஢ரித்ரஹ - இவாகளுடைய வர்தனம் சொல்லும் ப்ரகரணங்களுாலே என்றபடி. “நிர்஢நாஶ்ஶரதோ லோகே வ்ருத்யர்த்த ஢்ருஶகர்ஶிதாந் । ஢ாவ஢ந்யேத தீ லோகம் பவித்ரீ க்ருதே ஹரி:” என்று சொல்லிறறிற்றே “஢஢்஢ஹேநூக பாஷண஢ி ஢கவ்ருதீஸ்ஶ வஜயித்” என்று கிரை வு஢ி ஢ே஢ நி஢ந்நமமாக அஸ஢்஢ாப்ய ராகஸ -

(ஸா.ப்ர) ஶ்ஶ்ருதவிஷயே஢்யோ ஢ாஹே஢்ரீயாணா நிவர்ததே ஁கே஢்ரீயஸஜா । “ப்ரஜஹாதி ய஢ா காமாந்” இத்யா஢்யுக்த ப்ரகாரே஢ ஢்ருஶ்ருதவிஷயே வுரையு வஸீகார ஶஜேதி ஶாங்ங்யுக்த யந ஢ான ஶஜா஢ிஶ்வாஸ்த்யா஢்நித்யர்த்த: - ஢கவக்ஷா ஶ்வா஢ிதி - “அநாஶ்ஶரதாந் ஢ுராஶ்ஶரதாந் ஜாதூந ஹீந ஜ஢்ந: । ஢஢்ருதாந் ஶ்ருத்ரீயோ நி஢்நந் ஶ஢்யஸ்ஶ்ருதாலதா வ்ருஜேந் । நிர்஢நாஶ்ஶரதோலோகே வ்ருத்யர்த்த஢ிஹகர்ஶிதாந் । ஢ாவ஢ந்யேத தீ லோகம் பவித்ரீ க்ருதேஹரி:” இத்யா஢ி ஢கவக்ஷாஸ்த்ர ஶாண஢ித்ய ஶ்ருத்யா஢ிபு -

(ஸா.வி) ப்ருதக்ரண வ்யதிரேகஸஜா - ஢ாஹே஢்ரீய ப்ரவ்ருத்ய஢ாவே஽பி ஢னஸா ராகமாத்த்ரப்ரவ்ருதிரேகே஢்ரீயஸஜா - அத ஁த஢வஸ்த்யாஸு அர்த்தசங்ஙா஢ிஶ்வாணாம் - சில வ்யா஢ிகள், கநிபயவ்யா஢ிநாம் - நிஶ்ஷே஢மாக ஶமி யாதமட்டைக் கொண்டு, நிஶ்ஷே஢ யதா ததா ஶாந்நய஢ாவ மாத்ர ஶ்வீக்ய அஸ஢்஢ாப்யா இநி - சில வுரையுமாத்த்ரப்ர஢ானம், ஢்ருஶ்ருதவிஷயவீத்ருஷ்ய ரூபவஸீகார ஶஜாவந்: - சொல்லுவார்கள், வ஢ந்நி । தத்ர பரிஹார ஢ாஹ - இதுவும் இதி - ஶிந்நவ்ருத்யா஢ி ப்ரகரணங்களுாலே, ஢ெஹயாத்ரீயா அஸ஢்஢வேந ஶ்ராம்யந்ந: ஶிந்நவ்ருதய: । த஢்ருதிப்ரகரணே “நிர்஢நாஶ்ஶரதோ லோகே வ்ருத்யர்த்த஢ிஹ கர்ஶிதாந் । ஢ாவ஢ந்யேத தீலோக பவித்ரீக்ருதே ஹரி:” இத்யா஢ிக ஢த்ராபி ஢்ருஶ்யம் - அ஢ாரீ -

(ஸா.ஸம்) ஶ஢ஸ்த வாஸநா விலயாநந்நர பர஢வுரையு ஢ஸா யா ஶா துரீயா - வ்யா஢ிவ஢்வர்ஜநீயத்வ ஶூஶநாய வ்யா஢ிகள் இத்யுக்தி: - ப்ராக்ரதரை இதி । “அவி஢்யா. ப்ராக்ரதா: ப்ரோக்தா:” இத்யுக்த்யா அஜரைப் போலே இந்யர்த்த: - ஶிந்நவ்ருத்யா ஢யோ ஹ்நுவ்ருத்யா஢ிஶ்ஶ ங்ஙா அபி ஢ுக்தி஢ாபுரிதி தத்ரத்ர஢ாணஸி஢்஢ம் - த஢்ருதிஹ ஶ ஶ஢ா஢ி஢ி஢ிப்ரேத்ய ஶிந்நவ்ருத்யா஢ித்யுக்தம் -

(सा.सं) तर्हि प्रतिपत्तितारतम्यविधानं कथं सङ्गृह्यत इत्यत्राह - भागवतगीत० इति - ऊनाः,

மூலம் - பரிஸஸ்தநஸ்தவிஷயங்கனி(லும்)ல் பரிமாற்றங்கனில் **தாரதம்யம்** விதித்த தேயாகிலும் **ஐகான்யம்** குலையாதேயிருக்கில் முடிவிலொரு விரகாலே இவர்கள் ஈடேறிவிடுவர்கள் - இவர்கள் திறத்திலும் **அபகார** மாகா தென்றிறே **ஸாஸ்த்ரம்** விதித்தது -

“**நேஹபிக்ரமநாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே ।**

ஸத்பமப்யஸ்ய த்ரமஸ்ய த்ராயதே மஹதோ ப்யாத் ॥”

(சா.தா) பரிஸஸ்தனாவான், நாமஸஸ்காரவிதூர்ன் - நஸ்தனாவான், மந்நஸஸ்காரஹீன் பரிமாற்றம், ஆதரம் அதில் தாரதம்ய விதித்த தேயாகிலும் அவர் பக்கல் அபகாரபரிஹரணம் சர்வத்ர சமானமேவ விஹித மென்கிறார் இவாகளதிறத்திலுமென்று **நேஹபிக்ரமேத்யாதி** - இஹ, கர்மயோகத்தில் அபிக்ரமம், அபகரம் எவ்வளவுபட்டது அவ்வளவுக்கொருக் காலத்திலும் நாஸ்திமில்லை அங்கபட்டி பாகில நடுவேவிட்டாலும் ப்ரத்யவாயுமில்லை - **மஹாப்ரபாவ**ங்களான **பக்திப்ரபத்திக**ளில் **அபிமுகூர**க்குறைய நினைக்கை -

(சா.ஸ்வா) பரிஸஸ்தன் நாமஸஸ்காரஹீன் - நஸ்தனாவான் மந்நஸஸ்காரவிதூர்ன் பரிமாற்றம் ஆதரம் - “**ததா ஸ்வகர்மஸாஸ்த்ரேஸுஸ்தஸ்த்ரவ்ஜிநா । ஁நஹீந பரிஸஸ்த நஸ்தா ஜேயாஸஸமாஹ்யயா**” இத்யாதி ப்ரகாரேண - ஁நா, ஸ்வகர்மஹீநா, ஹீநா, - ஸ்வஸூத்ரத்யா஑ின: । பரிஸஸ்தா:, ஸ்வகூருதேவதா த்யா஑ின: - நஸ்தா: ஸதஸ்த்ரவ்ஜிநா: எனறு, சிலா சலாலுபகாரள ஒரு விரகாலே இதி - யதோகித ப்ராயஸித்தததாலேயென்றபடி அவர்கள் திறத்திலும் இதி । “**யே ப்ராஹ்மணாஸ்தேஹமஸஸ்யம் நூபதேஸ்வர்திதேஸ்வர்திதோஃஹ யதாவத் । தேஸ்வேவ துஸ்தேஸ்வஹமேவ துஸ்தோ வரே ச தரீயஸ்ய மமாபி வரேம் । வரீஜ(ண?) வே பரிவாடாசு பதத்யேவ ந ஸஸ்ய**” இத்யாதிளிலே யென்றபடி. இப்படி அபாயநிஸ்தரான ஁நஹீநாதிளள நிஸ்தாஹாநிபிலும் ஐகான்யம் குலையாதேயிருந்தால் ஈடேறிவிடுவர்களென்று சலாஸ்த்ரம் கூருமோ? அதுககு ப்ரமாணமில்லையே? எனன வருளிசசெய்கிறார் **நேஹபிக்ரம** இதி - இஹ, கர்மயோகே । **அபிக்ரம**, அபகரம் । அபகரந்தஸ்யஸத்யஸ்யாபி நாஸ்தி । மத்யே விசுதே ப்ரத்யவாயோஃபி நாஸ்தி - ஸேஸம், ஸபஸ்தம் । ஁னாலும் பாகவதருக்கு -

(சா.ப்ர) பரிமாற்றங்களில், அபகாரேஸு । தஹீநாதிநாமாசாரஸாஸ்த்ரேஸுஸ்தஸ்த்ரவ்ஜிநதவாதேஸா ச “**வித்யாசுரோ கூருதூஹி வேதேஸ்வரவிதூஸக: । த ஁நே பஹுபாபமான: - அகாரஹீநந்ர பூநந்தி வேதா:**” இத்யாதிபி ரதிபாபிஸ்தவ பூதநாதேஸா க்ரமேண மூகூஸுபி நூபபத்யத இத்யத்ராஹ - **நேஹபிக்ரமேத்யாதி** ।

(சா.வி) பரிஸஸ்தா:, நாமஸஸ்கார ரஹிதா: - நஸ்தா:, மந்ந ஸஸ்கார ரஹிதா: । பரிமாற்றங்களில் அபகாரேஸு பரிமாற்றம், ஆதர இதி கெசித் - தாரதம்யம் விதித்ததேயாகிலும், தாரதம்யஸ்ய விஹிததவேஃபி ஐகான்யம் குலையாதேயிருக்கில், ஐகான்யம் யதா ந நஸ்யேததா ஸ்திதௌ - முடிவிலே, அந்தே । ஒருவிரகாலே, வௌசிடபாயேன - ஈடேறிவிடுவர்கள், ஸித்யாத்ரா பவந்தி - நவ்நேஸா ஸாஸ்த்ரகூருஸதஸ்த்ரவ்ஜிநதவாத்ரத்யுபாய ப்ரவூத்திரத்யத்ராஹ - **நேஹபிக்ரமநாஸ** இதி - ஸ்திதாஸ்ய ஸமீகூநதவாத்ரத்யுஸதஸ்த்ரவ்ஜிநதிக ச ஸபாபயததித பாவ: ।

(சா.ஸ) ஸ்வகர்மஹீநா: - ஹீநா:, ஸ்வகூருத்யா஑ின: - ஸஸ்தா:, ஸ்வஸூத்ரத்யா஑ின: நஸ்தா:, ஸதஸ்த்ரவ்ஜிநா: । பரிமாற்றம், அபகார: - விரகாலே, ப்ராயஸித்தாதிமுகூன । -

மூல் - ஂ஢்஢ு஢் “பார்த் நை஢்஢் நாமுத்ர விநா஢்ஸ்தஸ்ய வி஢்யதே ।

ந ஢ி கல்யாணகூத்ரகஸ்சி஢ுர்தித் தாத் கல்஢்யதி ।।”

ஂ஢்஢ு஢் கர்஢்யோகத்திற்஢ா஢்஢்ண புராவ் ஢க்தி புரப்திகளில் கை஢ுதிகந்யாயத்தால் ஢ி஢்஢ி஢ே -

“அபி ஢ேத்ஸு஢ுரா஢ாரோ ஢க்ததே ஢ா஢நந்ய஢ாக் । ஢ா஢ுரேவ ஢ ஢ந்தவ்யஸ்யந்யவஸிதோ ஢ி ஢: ।।

அபி பாபேஸ்வ஢ிரதா ஢஢ுக்தா: பா஢்஢ுநந்஢ । ஢ு஢்யந்தே பாதகேஸ்ஸர்வ: பு஢்பத்ர஢ிவா஢்஢ஸா ।।”

ஂ஢்஢ு஢் ஢ர்வேஸ்வர஢் தா஢ே அர்஢ுந஢ேந்ய஢் ஢ர்஢்புத்ர஢ேந்ய஢் ஢ற்ற அருளிஸ்செய்தா஢் -

(ஸா.஢ி) ஢஢ாப஢ார஢ே஢கை ஢கவாந் தா஢ு஢ிவாகள் ஢க்கல் அப஢ார ஢ாகாதேந்஢்஢ேந்கி஢ாா அபி஢ே஢ிதி - ஢பாயபரி஢ா஢்யூர்வ் ஢ு஢ுரா஢ாரோ஢்பீத்யர்த: அ஢்஢ி஢ே. ஢ந்ரகால ஢ு஢ுரா஢ார஢ா஢ாலு஢ யேநகேநாபி புரகரே஢் க்ரோ஢ீகார ஢ுண஢ாகையாலே஢்஢ப஢ அநந்ய஢ாக், ஢ேவதாந்தரஸ்பர்ஸ் ஢ற்றவ஢ாய் அர்஢ுந஢ே஢்கு஢ித்து “அபி஢ேத்ஸு஢ுரா஢ார:” ஂ஢்஢ு஢் ஢ர்஢்புத்ர஢ே஢்கு஢ித்து “அபி பாபேஸ்வ஢ிரதா:” ஂ஢்஢ு ஢ருளிஸ்செய்தா஢் - பு஢்஢ரீக நார஢ஸ்வா஢த்தில் ஢கவத்புரவ஢ர் அநுவூத்஢ுஷராகிலு஢் யதா஢் ஢ுராயஸ்சித்தா஢ி ஢ு஢்஢த்தாலே ஢ுக்ஷஸி஢்஢ி஢ில் ஢்ஸாய ஢ில்லையெ஢்஢ு஢் நி஢ுஷர்க்கு கை஢ுத்யந்யாயத்தாலே க஢ுக் ஢ுக்ஷஸி஢்஢ியு஢் ஢ாலலி஢்஢ு - ஆகையால் அவ் ஢பாய த஢ிஸ்ட புராவத்தைக் கு஢்஢ேய நி஢ே஢கக

(ஸா.ஸவா) அகூத்யாநுஸ்தா஢ ஢ுசீயில் புராவகூ஢ு஢ோ? ஢ப஢ாரதா஢்கூ஢ு஢ோ? ஂ஢்஢வருளிஸ்செய்கி஢ாா அபி஢ே஢ிதி - “கூத஢ுநோ நாஸ்தி க:புரா” இத்யா஢ிவ஢தீததா஢கா ஢ாவாது஢ு஢ுரா஢ாரோ ஢க்ததே இதி வர்த஢ாந் நி஢ுஷா஢்஢ ஢க்தநகாலே ஢ு஢ுரா஢ாரத்வ் க஢்யதே - எவ஢ேவ துரீ஢஢ீநா஢ாஸ்யே விவூத஢் - ஢ா஢ுரேவ ஢ ஢ந்தவ்ய: ஂ஢்஢கையாலே புராவ஢ு஢் ஢ப஢ார஢ு஢் ஢ுஸ்ட஢ே஢்஢ப஢ - அர்பீதி । ஢஢ுக்தா: பாபேஸ்வ஢ிரதா அபி ஢ு஢்யந்தே ஂ஢்஢கையாலே ஢ாகவதபுராவ் ஢ி஢்஢஢ே஢்஢ப஢ ஢ர்வேஸ்வரேதி । அர்஢ுந஢ர்஢்புத்ரயுஸ்துரோத்ரத்யந்தபுரயத஢தயா ஢வ்ய ஢ ஢ர்வேஸ்வரதயா ஢ர்வஜதயா இது தத்வ஢ே஢்஢ப஢ இ஢்஢ப஢யாகில் ஢த்ராபத்தில் ஢ுராயஸ்சித்த் பூர்வ ஢ா஢்஢்஢து விரூ஢ித்யாதோ? ஂ஢்஢ ஢கவதாஸ்யண புராவ ஢ுராயஸ்சித்தபுரவர்தந்஢ு஢ேநேவ ஢்஢ா஢ிதபாபுக்கு பாபநிவர்தக ஢ே஢்஢ு஢், அஸ஢்஢ாவிதாபரா஢ுக்கு அவில஢்஢ேந ஢ுக்ஷு஢்பா஢க ஢ே஢்஢ு஢் ஢புர஢ா஢ாக ஢பா஢ா஢ிதா நி஢்஢ு க஢ா஢்஢ு வ்யதிரேக஢ு஢ேநாபி ஢கவதாஸ்யண புராவத்தை ஢ு஢ீகரிக்கி஢ாா -

(ஸா.பு) எவ் ஢க்தபுரபத்ரயுஸ்துரோத்ர஢ி கை஢ுதிகந்யாயேந ஢ுக்ஷஸி஢்஢ி ஢ுபபா஢ாதிபாபிஸ்தவ஢ு஢கவ஢விரூ஢ே ந்யாயாபுரவூதிஸ்஢்஢ு஢் ஢ுரா஢ாரா஢ா஢பி ஢கவத்புரவ் வாக்நிக஢ுக்ஷஸி஢்஢ிபுர஢்ஸிந ஢ுந்ஷபூதித்வே த஢ிஸி஢்஢ிபுர஢்ஸிந ஢்஢ுரி஢்஢ிரபரா஢ா஢ா஢பேஸ்திகால எவ ஢ுக்ஷஸி஢்஢ி ஢கவத்புரவ்஢ாநா ஢஢ிக ஢ுகூதவத்வே஢ி ஢ுக்ஷா஢ாவ் ஢ா஢ - அபி ஢ே஢ித்யா஢ிநா -

(ஸா.வி) ஢ுரா஢ாரா஢ா஢பி ஢கவத்புரவ்஢ாநா ஢த்ஸ஢்஢ுதூ புர஢ா஢ாநி ஢கவத்புரவ்஢ாநா஢்ஸவ஢ே஢வா஢பேய ஢தவதா஢்஢்ய ஢ாவே ஢்஢ுர஢ா஢ாந்யா஢ - அபி஢ே஢ித்யா஢ிநா ஢ு஢ுரா஢ார:, புரப்தே. புராகிதி ஢ேஸ: - ஢ ஢஢்யந்யவஸிதோ ஢ி, ஢஢ீ஢ீந ஢ர்஢்புத்புரவ்஢ாந்஢ாந் ஢ுலு -

(ஸா.ஸ) அ஢ிரதா:, அ஢ிஸந்஢ிபூர்வக஢நுவூதபாபா: । ஢ுராயஸ்சித்தேந ஢ு஢்யந்தே இதி ஢ேஸ. ।

(सा.सं) पुरुषं वेदेति शब्द. उपासन प्रपदन निष्ठान्यतरपरः - ஆகையால் अनुवृत्तधी पूर्वधानामपि मोक्ष
श्रवणात्प्रभावाधिक्य श्रवणाच्च - एवं गद्योऽप्यकृत्यकरणशब्देनैव भागवतापचारस्य च -

மூல - யதிநிந்நா பரோ நித்யம் வௌ்ணவானவமந்ய து । அ஢்யாத்திவமுகஸ்சோஃஸ்து விஸஸ்த்யௌந்யம் கரோதி ய: ॥
 அந்நர்ட்டுஃ பஹிஷ்ஷாந்தோ ப்ரஹ்மவித்யேஷ தத்பர: । கர்மநிந்நா பரஸ்சோஃஸ்து விஸஸ்த்யௌந்யம் கரோதி ய: ॥
 நித்யானுஸ்தானஸம் (ஸ்யு) க்ஷான஢்யாத்தி ஜானதர்பலானு ।
 வ்யாமோஹ (யது) யேது துர்புர்ட்டிவிஸஸ்த்யௌந்யம் கரோதி ய: ॥”

என்று சொல்லப்பட்டதினே ஸ்ரீஹ்யகாரஃ அகூத்யகரண கூத்யாகரணங்களோடே
 ஹகவதபகாராடிகளைச் சேர எடுத்தது ஸோபலிவர்ட்யாயத்தாலே ஹகவதபகாராடிகளை
 திரிங்களென்கைக்காக. எல்லாம் ஹகவதபகாரங்களாயிருக்க முகபேதங்களை -

(ஸா.தி) நிந்நா - அகூத்யங்களில் । ப்ர஢ானம் இப்பஹகவதாபகாரமென்று காட்டுகைக்காக
 வருளிச்செய்கிறார் - ஹ்யகாரஃ இத்யாடி - அகூத்ய கரணாடிகளும் ஹகவதப்ரீதிஹேதுவாகையால்
 ஹகவதபகாரமேயாகிலும் “யானௌபாடகௌபி கமந ஹகவதஹே” இத்யாடிகளினுடைய திரிதவத்யோதனார்த்
 ஹகவத பகாரமென்று சிலவற்றை பூதகேவசொல்லிற்றென்கை. அதிலும் “மஜ்நானவ ஜானந்யோ மா து
 பஸ்யதி ஸுந்நரி । க்ருவ்ரிஷாபரா஢த கல்பயாமி வஸுந்நரே” என்று ஹகவதாபகாரமும் ஹகவதபகாரங்களில்
 பரிகாரிதமானாலும் ஸாக்ஷாஹகவதப்ரீதி ஹேதுக்களை ஹகவதபகாரமென்று - ஹகவதப்ரீதிக்கும் ஹேதுவான
 தத்யாப்ரீதியின் திரிதமதவத்தையிட்டு அதுக்கு ஹேதுவான சிலவற்றை ஹகவதாபகார
 மென்கிறதென்கிறார் - எல்லாம் ஹகவத்யாடியால் - ஹகவதபகாரஹகவதாபரா஢ங்களுடைய -

(ஸா.ஸா) அநிக்ரௌய் வ்யஜ்ஜிதம் - இப்படி ஹகவதாஹகவத ப்ரஹமூண்டாகில் ததிரிஷயாபகாரங்களை
 அகூத்யகரணகூத்யாகரணங்களோடு கடித்திலே ஸமானமாக ஸ்ரீஹ்யகாரரெடுத்தது சேருமோ? ஸாமான்ய
 ப்ரஹ்மணதேவதான்தராபகாரமும் அகூத்யமாகையாலே இதுவும் ததூத்யமாகத் தோற்றவிலலையோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் - ஸ்ரீஹ்யகாரமும் இதி - அடி ஸத்யேந ஹகவதாபகாரோ கூ஢்யதே - ஆனாலும்
 ஹகவதாபகாரத்தைத் தனித்தெடுக்கக்கூடுமோ? அதுவும் “மஜ்நானவ ஜானந்யோ மா து பஸ்யதி ஸுந்நரி ।
 க்ருவ்ரிஷாபரா஢த் த் கல்பயாமி வஸுந்நரே” என்று ஹகவதபகாரான்தர்தமாக ஸாஸ்திரஸி஢்நமன்றோ?
 என்னவருளிச்செய்கிறார் - எல்லாம் இதி - முகபேததி - ஸாக்ஷாஹகவதப்ரீதிஹேதுதவத்தாலும் -

(ஸா.ப்ர) ஸாபரா஢ேஷ்வப்யவமானகரணமத்யாத்திநாஸகரமேவதி ஹவ: । ஹகவதானாமர்த்ஸஜ்ஜாடிஸத்யாவே
 அஸஹ்யதவஸ்ய தர்ஷந ப்ரவர்தகவாக்யவிரோ஢் தர்ஷயந் ஹகவதபகார ஹகவதாபகாரயோரகூத்யான்தஹவிஃபி
 பூதகூத்ய: । ப்ரயோகநமப்யாஹ - ஸ்ரீ ஹ்யகாரஃ இத்யாடிநா -

(ஸா.வி) ஹரதஸ்தான்யாஹ - யதிநிந்நத்யாடிநா - அகூத்யகரணானா் ஸவ்ஷா ஹகவதபகாரதவேஃபி கடி “அகூத்ய
 கரண கூத்யாகரண ஹகவதபகார ஹகவதாபகார” இதி பூதகூத்யிதந் ஸோபலிவர்ட்யாயேந ஸாக்ஷாஹகவதாஹகவதபிஷ:
 ஸதூத்யதமதவத்யோதனார்த்மத்யாஹ - ஹ்யகாரஃ இதி - “இத்யாடியஸ்க்ஷாஹகவதபகாரா: - ஹகவதாபகாரணாமபி
 ஹகவதப்ரீதி ஹேதுதவேந ஹகவதபகாரதவேஃபி கெவல ஹகவதபகாராபேக்யாதிதிரிதமா: ஹகவதாபகாரா
 இத்யஹிப்ரேத்யாஹ - எல்லாம் ஹகவதபகாரங்களாயிருக்க இதி - முகபேதங்களாலே,
 ஹகவதபிஷயதவரூபமுகபேதந -”

(ஸா.ஸ) ஸஜ்ஜஹேபி தஸ்ய பூதகூத்யிதந் பலாஹகவதாடி பிஷயாவஜாடிபரிஹரணயதா ஹ்யகூதாமப்யஹிமதேத்யாஹ
 - ஹ்யகாரமும் இதி -

மூல் - விவகித்துச்சிலவற்றை இங்கு ஐகவதாபகாரங்களுன்கிறது - யாவை சில அபகாரங்களுபுறம்பே செய்கிறான் அப்படிப்பட்டவை தன்னையே ஐகவதாஐகவதவிசயங்களிலே செய்தால் விசயஸ்வஐகவதத்தாலே ராகதரோஹாடிகள் போலே மிகவும் தண்டஹேதுக்களாமென்று விசேஷோபாடானத்துக்கு அஐபிராயம் - நரகத்துக்கு நாற்றங்காலான சஸாரமண்டலத்திலே நல்வழி நடப்பார் துல்ஐராயிருக்க -

(சா.தீ) தீவ்ரதமத்வத்தைக்காட்டுகிறார் யாவை சில இயாடியால ஐகவதாபகார விசேஷத்தைக காட்டுகிறார் நரகேத்யாடி - தூர்வ கர்ம ஜானாடிதர்வ தர்ம்தரானிஷ்டரையும அர்ய்சஜ்ஜாடிதஷத்தையிட்டு -

(சா.ஸ்வ) ஐகவதாபிரிதிதவார ஐகவதபிரிதிஹேதுத்வததாலும் திரியவெடுத்த தென்று கருத்து தீவ்ரததீதேதாற்றுகைககாக திரியவெடுத்ததென்று சொன்னது கூடுதோ? ஐகவதஐகவதாபகாரமகூத்யகரணாடிதூத்ய தலசாத்தனமாகில் தீவ்ரததீகூடுதோ? என்னவருளிச்செட்கிறார் யாவை இதி ராகதி - ஆடிததேன ராககூமாராதாஷோ ஐஹ்யதே - இங்கு ஐகவதாபகாரமென்று சொன்னது எவ்விசயத்தில்? கர்மயோகாடி நிஷவிசயத்திலென்னில் அவர்களுக்கு உபாயதூர்திதில்லாமையாலே தததபகாரவர்தனயதீகூடுதோ? என்னவருளிச்செட்கிறார் - நரகத்துக்கு இதி | தூர்வ கர்மயோகாடி நிஷவிசயத்திலே அர்ய்சஜ்ஜமடிமாக ததசக்தாபகார மாகாதென்று சொல்லிற்று - இங்கு உபாயதூர்யஐகவ

(சா.தர) எவமூனாதினாமத்யவமானம் ந கூர்யாடிதூக்தவா விஷ்வாஐமூக்ய மாத்ரவதாமதி வுஷ்ணவத்வாத்ஷாமத்யவ மானம் ந கூர்யாடித்யாஹ - நரகத்துக்கு இயாதினா - நாற்றங்காலான இதி - யஸ்மிந் துஷே சாஜ்ஜூராணி தூஜானி சாந்த்ர த்ரகூர்ய த்வாடசாஜ்ஜுலமஐதூத்ரஷு கலமேதூத்யாத்ய சமயகஐதூத்ரத்யே கெடாரேஷு த்யாபயந்தி தமூத்யாடனாபாடானதேஷ் நாற்றங்கால் இதி வ்யவஹரந்தி | தத்வதேவ நரகே அதிசிரகாலாவத்யானாயேஹலோகேஓத்யகாலே தாபமாசரத்ரி: த்யூய்யத இத்யத்ய லோகத்ய ததா வ்யவஹார: - ததா தூதேஓத்ய்ஸ்மிந்லோக இத்யர்த: | நல்வழி நடப்பார் இயாடி - சந்மார்கதரவூத்யானா துல்ஐதத்வேஓத்யர்த: -

(சா.வி) அவற்றை, ஐகவதாபகாரானேவ - இங்கே, இஹைவாக்யே - ஐகவதாபகாரங்களுன்கிறது ஐகவதாபகாரா இதி தூத்யகூக்தி: - தீவ்ரதமத்வமேதூபாடயதி - யாவை இதி யாவை சில அபகாரங்களு, யாந் கதிசிடததராத்தாந் | துறம்பே, தஹிர்விசயே - ஐகவதாஐகவத திந்நவிசயே - செய்கிறான். “அக்ரிமதூதாஹ்யாந் வா தேவதாத்தாரமஐமூக்யோ மூத்ரதூரிஷா” இயாடிகான்யாந் கூர்யாத் - அவைதன்னையே, தானேவ - யதா கத்யத்ரிதூஷ்ணவஐதூத்யமாந்நோதி - செய்தால் மிகவும் தண்டஹேதுக்களாம் இத்யந்வய: | யதா கத்யத்ரிதூஷ்ணவஐதூத்யமாந்நோதி வுஷ்ணவத்வாஹ்லோகே விஷ்ணுதக்தானாமேவ துல்ஐதத்வாத்நிந்நாப்ய தகாரஹேதுரித்யாஹ - நரகத்துக்கு நாற்றங்காலான இதி - யஸ்மிந் துஷே சாஜ்ஜூராணி தூஜானி த்ரகூர்யத்வாடசாஜ்ஜுலதரமாண மஜ்ஜுரேஷ்வஐதூத்ரஷு தத உத்யாத்ய கெடாரே ரோபயந்தி த் துஷ் நாற்றங்கால் இதி வதந்தி - நரகலோகே தலவதவத்யானாய சஸாரமண்டலே தாபதூயிஷ்டேத்யிதிரிதி தத்சாதுத்யம் - நல்வழி நடப்பார், தாபநிவர்தக மார்தே சத்யாவத்யு | -

(சா.தர) நாற்றங்கால், மூலகாரணம் -

மூல் - भगवद्विषयத்தைப் பற்றி अधिकारानुरूपமாக मुक्तिमार्गத்துக்கு முன்னடியான कर्मयोगादि पर्वங்களிலே நின்றாரையும் நெகிழ நினைக்கை

भागवतापचारम् - “न शब्द शास्त्राभिरतस्य मोक्षो न भोजनाच्छादनतत्परस्य ।
न चैवरम्यावसथप्रियस्य न लोकचित्तग्रहणे रतस्य ।”

இத்யாதிகளிலும் भगवत्प्रावण्य மன்றிக்கே

“शिश्नोदरे येऽभिरतास्सदेव स्तेयानृता वाक्पुरुषाश्च नित्यम् ।
व्यपेतधर्म इति तान्विदित्वा दूराद्देवास्संपरिवर्जयन्ति ॥”

என்கிறபடியே बाह्यविषय प्रावण्यமே யுடையாக்கு மோக்ஷமில்லையென்றபடி -

(சா.தீ) अवमान டண்ணலாகாதென்றா, இங்கு கர்மஜ்ஞா பர்வநிष्ठரை உபாய பூர்வ்ஹவத்தையிட்டு அவமதிபண்ணலாகாதென்கிறார் - ஆகையால் பौनरुक्त्यமில்லை - நநு “न शब्दशास्त्राभिरतस्य मुक्तिः” என்று शब्दशास्त्रपरप्रभृतிகளை துபித்ததில்லையோ? இது भागवतருக்கும் சமமன்றோ? ஆகையால்படிப்பட்ட भागवत विषयத்தில் அபचार தீவ்ரதமமாமோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார் - न शब्दशास्त्रेत्यादियाल, लोकचित्तग्रहणे रतस्य, लोकाचित्तानवर्तन परस्य என்கை - भगवत्प्रावण्य रहित ரானவர்களில் இஸ்மாமான்யவ்ചनத்தை ஒதுக்குகைக்கு நிவந்ந -

(சா.ஸ்வ) प्रसक्तापचारवर्जनं சொல்லு கிறதென்று கருதது. भगवदिति - அத எவ் மஹாப்ஹவரென்று கருத்து - “न शब्दशास्त्राभिरतस्य मोक्षः” என்று शब्दशास्त्रनिष्ठादிகளுக்கு மோக்ஷமில்லையென்று பொதுவிலே சொல்லுகையாலே அது भागवतருக்கும் சமம்மாகையாலே तद्विषयापचारं தீவ்ரமாமோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் - न शब्देति - स्तेयमहितमनृत येषां ते तथाभूताः । वाचिपरुषाः । देवा इति । किमुत भगवान् என்றபடி - विषय प्रावण्यमே इति - भगवत्प्रावण्यमில்லாதவனென்றபடி -

(சா.ப்ர) முன்னடியான, उत्पादकेषु । நெகிழநினைக்கை, हीनतयावगतिः । अवमतिरित्यर्थः - ननु शास्त्रान्तररताना भोजनाच्छादनावसधपराणा च मोक्षो नास्तीत्युक्तेर्भगवतेष्वप्येतादृशाना मोक्षानुपपत्तेः यो ह्येनमित्याद्युक्तापरिच्छिन्नप्रभाववच्च नोपपद्यत इत्यत्राह । न शब्दशास्त्रेत्यादिना - यद्वा, चौरवासा इत्यारभ्य पापाचाररतानामपि मोक्षप्राप्तिर्बोध्यमाना न शब्दशास्त्राभिरतरयेत्यादिभिर्मोक्षा भावबोधकैर्विरुध्येतेत्यत्र न शब्दशास्त्रेत्यादिना शिश्नोदरे य इत्यादिना च शास्त्रान्तररतादीनां सामान्यतो मोक्षाभावबोधनमपि सामान्यविशेषन्यायादेव पराङ्मुखावामित्यादिभिस्तु विशेषविषयमेवेति दर्शयन् भगवत्पराणा वैराग्य विधानं वैयर्थ्यशङ्काया शमादिमतौ निरपायाना तु ब्रह्मप्राप्तिं प्रत्यासन्नेत्याह । न शब्द शास्त्रेत्यादिना । नन्वेवं सति वञ्चनार्थं भागवतत्वं -

(சா.வி) முன்னடியான, प्रथमपर्वरूपेषु - நின்றாரையும், स्थितान् । நெகிழ நினைக்கை, हीनतयास्मरणम् - भागवतापराधमित्यन्वयः - “न शब्दशास्त्राभिरतस्य मोक्षः” इत्यादि निन्दनमपि भगवद्विमुखविषयमित्याह - न शब्देति - मायारूपेण वैष्णवरूपं गृहीत्वा वञ्चनमपि यावत्स्वरूप -

(சா.ச) நெகிழநினைக்கை, मानसमवज्ञानम् -

इत्यादि कर्णिलुम् इव अर्थम् सिद्धम् ।

“तन्मयत्वेन गोविन्दे ये नरा न्यस्तचेतसः । विषयत्यागिनस्तेषां विज्ञेयं च तदन्तिके ॥”

இத்யாதி கள் ன்மதவாசுதேவருமாய் விஷயத்யாகிகளுமானார்க்கு விலம்ப மில்லையென்கின்றன
உள்ளொரு பசையற்றுப்பகத்தோல் போர்த்துப் புலிப்பாய்ச்சல் பாயும கணக்கிலே -

(சா.தி) “பராங்கானா ட்ரநரே” எனறு விசேபிக்கைடாலே தன்மயத்வேன எனறு வசனத்தில விசயத்யாகிகளுக்கு ப்ரஹ்மபாமி சொல்லுகைபால் க்ருநாபாயராகிலும் விசயாசக்தராகில் மாக்ஷமில்லையே? எனன்னவருளிச்செய்கிறார் தன்மயத்வேனத்யாதிடால் - இங்கு ஸ்ரீப்ரஹ்மபாமிமாத்ர சொல்லுகையால் விசயாசக்தருக்கு ப்ரஹ்மபாமிமாத்ர முண்டென்கை கி ப்ரஹ்மா? பாக்வதபாவநைடைய பண்ணிககொண்டு திரிவாரையம் உள்ளறிடமளவும் அந்வர்த்திக்க ப்ராபமெனகிறார் உள்ளொரு பசை இத்யாதிடால் - டசை, சாரம் | பகததோல் டோதது, சாபுவேபத்தை பரிஹிகதென்றபடி -

(சா.ஸ்வா) “ந ஷब्दशास्त्राभिरतस्य” இत्यादिवचन सामान्यமாகப் (ருக்க சஜ்ஜோசிட்டுககட டோமோ? “शिशोदरै” இत्यादि வचனத்தாலே சஜ்ஜோசனாய் மென்னில் அதில் இतरव्यवच्छेद தோற்றவிலலைடே? என்னவருளிச்செட்கிறார் பராஐ்ஐநாமினி - ஆனாலும் கृतோபாயனான பகவத்பரன் விஷயா - சக்தனானாலும் ததவிஷயாபாசர் வர்ஜனாய்மென்று சொனனது கூடுமோ? “तन्मयत्वेन गोविन्दे” எனகிற வचனத்திலே பகவத்பாவண்யமும் விஷயவையுமும் சமூகிதமாக விருந்தாலன்றோ மோகசொல்லுகிறது - விஷயாசக்த பாகவதனுக்கு மோகமில்லாமையாலே ததபாசர் க்ரதர் மன்றே? என்ன வருளிச்செய்கிறார் தன்மயத்வேனேதி - தம்மயத்வேன, தத்பாசர்வேன - ததாசக்திபாசர்வேன எனாட்டி விஷயாசக்தபாகவதருக்கு விலம்பேன மோகமும் அந்திகே டெனனகையாலே விஷயாசக்தி ரகிதனான பகவத்பரனுக்கு அவிலம்பேன மோகமென்று கருதது. ஆனாலும் விகல பாகவதவிஷயத்தில் அபாசர் வர்ஜனாய்மானாலும் அடர்கூடுமோ? என்ன வையுத்யாயத்தாலே சமூகிக்கிறார் - உளனொரு இதி - கிமுத பாகவதரையென்றட்டி யதா, இட்டட்டி பாகவதாபாசர் வர்ஜனாய்மாகில் பாகவத பாவனையுடையவனை அடர்குகிறதோ? திரஸ்கர்குகிறதோ? அதே அவைணவோபாசர் பரஸஜ்ஜிககும் அந்யே பகவத்குதலிஜ்ஜத்தைத் திரஸ்கர்குகையாலே பகவதபாசர் பரஸஜ்ஜிபாதோ? என்னவருளிச் செட்கிறார் உளனொரு இதி | அவைணவனென்றிறிந்து அடர்த்தாலன்றோ பாடகமென்று கருதது

(சா.பு) भावयन्तोऽप्यादरणीयास्स्युरित्यत्राह । உள்ளொரு இத்யாदि - உள்ளொரு பசையற்று, मनसि भगवद्विषयानुरागादेरभावेऽपि - பகத்தோல் போர்த்து - गोचर्मणाग्निधाय - புவி பாய்ச்சல் இத்யாदि - व्याघ्रो यथा आप्लत्य गृहीयात्तथा भागवतान्वञ्जनया बलात्कृत्यस्ववश नयन्तोऽपि -

(சா.வி) ज्ञानं सत्कारः कार्य एवेति सदृष्टान्तमाह - உளவொரு பசையற்று இதி । உள், मनसि । ஒருபசை, एकं सारम् । அற்று, विहाय - मनसि भगवद्विषयानुरागेऽपीत्यर्थः - பசத்தோல், गोचर्म - போர்த்தி, पिधाय, புலி व्याघ्रः பாடிச்சல், हिंसित्वा - பாய்ம, यथा गृह्णीयात् கணக்கிலே தன்யாயென-

மூலம் - ஂர்தா விஷணா: ஸிதிலாஸ்ச ஖ீதா துரேஸு ச வ்யாதிஸு வர்தமானா: | ஸங்கீர்த்ய நாராயண ஸஃதமாத்ர விமுக்தது:ஸா: ஸுகினு ஖வந்தி || ஂன்றும் ஂவஸுனாபி யந்நாமினி கீர்திதே ஸர்வபாதகே: | புமானு விமுக்யதே ஸத: ஸிஃதஸ்தேர்துரேவ || ஂன்றும் ஸாஃதேயம் பாரிஃதாஸ்யம் வா ஸ்து஖ம் -

(ஸா.து) ஸர்வபானகே | புமானுவிமுக்யத" இத்யாதிதளால் ஸுலுஸவூதிதகளுதகும் ஖கவந்நா஢் ஑ு஑ுணாதி தகளுண்டாகைடால் ஸுாண்ன ஑லுமிலுண்னேடு? ஂண்னவருளிஸ்செட்திராா, 'ஂர்தா விஷணா' இத்யாதிதளால் ஂர்தா:, ஂஃக ஑லாலா஖த்தால் விஷணா: ஂமுஸு்ிக ஑லாலா஖த்தால் ஸிதிலா: க்ஷாப்யபுரதிஸ்திதா: ஸஸாரததினின்னும் துரமாண் வ்யாதிதளிலிருந்தும் ஖ீதரெண்ணவடமா஢் ஸாகேத்யமிதி - ஸங்கேத ஸிஃதம் ஸாகேத்யம் யதானாராயணுென்று புதருக்கு ஸகேத டன்னுகை பரிஃதா ஸிஃத பாரிஃதாஸ்ய ஸ்து஖மாவுது, ஂதரானுகரணம் - யதா஑ுமாரில ரென்றதை தாதிதிதாணை - ஂடபடி ஡ே நாராயணு ஂன்றதை நானா நனன் ஂன்கை -

(ஸா.ஸுா) நுபுயுஜக மாணுலும் ஖கவத்பரிவாசார்தடாக ஖கவந்நாமுதாரண மிருச்சகைடாலே ஂது. முஷபுர்யந்த ஸ஢்பத்தை யுண்டாக்காது? ஂதுவும் ஂ஖ிஸந்஑ி ஖ேதத்தாலே கார்யகரமன்றெனில் "ஸகீர்த்ய நாராயண ஸஃதமாத்ர" ஢ென்றும் "ஸாகேத்ய பாரிஃதாஸ்யம் வே"த்யாதித விருதிடாது? ஂண்ண வருளிஸ்செய்கிராா ஂர்தா இத்யாதிநா. ஂர்தா:, ஂஃக ஑லாலா஖ர்தா: - விஷணா: ஂமுஸு்ிகாலா஖ாது: ஸிதிலா: க்ஷாப்ய புரதிஸ்திதா: - ஖ீதா:, ஸஸார஖ீதா: ஸிஃதஸ்தவ, துரேவஸ்திதே: ஸர்வபாதகேர்த்யந்வய. ஸாகேத்ய, கஸ்யசிந்நாராயணஸாராக்ஷேத்ரம் குவூதுதாரணம், பரிஃதா ஖வ பாரிஃதாஸ்யம் தவ நாராயணேதிநா஢் ஸா஑ுகுத மிதி பரிஃதா: ஸ்து஖, நாராயணேதி வக்தவ்யே நானானேதி கதந -

(ஸா.பு) ஸூக்த இதி ஖ாவ: - நநு஖ா஑வதவ஖ாவனம் ஖கவந்நா஢் ஸானகானமந்நரேண ந ஸ஖வதி - தஸு்மிந்ஸுச ஸத்யஸுஷா஑நிவாஸஸிஃதே புரமாணேஸுவ஑மாச்சுலுஸ வூர்தானாமப்யநாடரணேயந்நுதிதி ஸுதேத்யந்நா஑ - ஂர்தா விஷணா இத்யாதிநா - ஖ீதிஸுுதில்யவிஷாடார்த யதுதரூதுதராவஸ்தா. - ஸாகேத்யமித்யாதி - கிஞ்சிந்நாராயண இதி ஸங்கேதயிதவாதஸுயுதாரணம் ஸாகேத்யம் - கெநசிந்நாராயணேத்யுதே தத்பரிஃதாஸார்த நாராயணேத்யுதி: பாரிஃதாஸ்யம். கெநசிந்நராம ராமவேத்யுதே புர்யவஸந ராமநாமுதக: ஸ்து஖ -

(ஸா.வி) தாரணேபாப நிவூதிஸ்தீ - புரமாண ஸதவாத் - ஸுதநா ஖ா஑வதவாத்஖ிநயேவ துர்தா ஖வத்யேவ கத -ந லிஃதம் துர்தகாரணமித்யாஸஃக்ய துரேஸா஖ாவேஸதி பாபநிவூதி ஑ேநுதவமஸ்தி தாதுஸ புரமாணானா் துரேஸா஖ாவிஷயதவ் வயவஸ்தாபயிதுமா஑ - ஂர்தாவிஷணா இத்யாதிநா - புரதம் ஸுுதில்யா வஸ்தா - ஂநந்நர விஷாடாவஸ்தா - ஂநந்நர மார்த்யவஸ்தேதி - வ்யாத்யாதிஸுவஸ்தா஑ுமூ துரஃதவ்ய: - ஸாகேத்யமிதி நாராயண இதி கஸ்யசிந்நா஢்மகரணம் ஸங்கேத - ததுவயவ஑ார்த தந்நா஢் ஑ு஑ுணேபி பாபநிவூதி஑்வதி - பாரிஃதாஸ்யம், நாராயண இதி கெநசிந்நா஢்மஸுரணே குதே ஖கவத்சேவார்த ஑தேநான்யேந தத்பரிஃதாஸார்த ஖ந்஑ுஸுதந்நரண வ்யஜ்நாய ஂகாதுஸ்யா் துலஸுுவேதிதா்யா் ஸயிதவானாராயண ஸுரணமகரூது - ஂநாரா யாத்ராமகரூதிதி கீதிநிபி பாபநிவூதி஑்வதி ஸ்து஖ம், ஂந்யஸஃதூ -

(சா.சं) மொய்த்து இதி । சந்தந்யமாண ப்ரவலபாபவ்ரமினுதிஸ்த்ரேவ ச்தித: க்ஷத்ரவந்தூரபி அக்ஷத்ரயாத்மக

மூல் - கத்திரபநதுமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான். இததனையடியரானாக்கு இரங்கும்நமமரங்கனாய பிததனைப பெற்றும்" என்றும் சொல்லுகிறவிலையெல்லாம் ஐகவத்புதேஷ மிலலாதவனுக்கு ஁ஸ்திக்யம் மந் மாகிலும், ஁ாலாடிகளைப் ஁ோலே ஁ர்த்தானமில்லையேயாகிலும், வாய் வெருவுமாப் ஁ோலே ஁பிஸந்லியில்லையேயாகிலும் -

(ஸா.டா) கத்திரபநது. "பாபிஷ் ஁த்ருவந்லுஷ்" ஁ன்று பாபத்தால ஁ஸித்டனான ஁த்ருவந்லு வெனடானொரு ராஜா - ஁ன்றே ஁ட்போது ஁ஜந்மததிலென்றபடி ஁ரமபடததைக்கண்டுகொண்டான் இததனை ஁டியரானாகும, இந்த ஁த்ருவந்லுமாத்ரமானகூல்ய முடைடார்கும ஁கவதா஁ஸாககுமென்றபடி இரங்குமவனான, நமமுடைப ஁வாமி! ஁ரங்கனாகிற பிததனை ஁த்ருவ்யாமுதனைப் பெற்றும் - ஁ருவி஁ுதியிலே ஁மூபத திலுள்ளாகட் பெற்றும் ஁ந்தோ, ஁ட்போ பிறலியுள, ஁ஸாரத்தில் ஁ணங்குமாறு, ஁வனை ஁நாடரித்து தாங்குள ஁ந்யூந் கலஹ ஁ண்ணிககொண்டிருககும ஁காரததையெனை ஁ொல்லுடெதென்கை ஁ாலாடிகளை ஁ோலே ஁ர்த்தானமில்லையேயாகிலும் ஁ஜ்ஜீர்த்ய நாராயண ஁ன்றமாத்தர ஁ென்றதின ஁ர்த்தம் - மானுதார்த்தான வ்யூத்ம ஁ாய வெருவுமாட்போலே ஁த்யாடி ஁வசெனாபி யந்நாமி ஁ென்றதின ஁ர்த்தம் - ஁பிஸந்லி -

(ஸா.ஸா) கத்திரபநது பாபிஷ்த்வேன ஁ஸித்ட஁த்ருவந்லு வெனகிற ராஜாவும் ஁ன்றே ஁ (஁ோதே, ஁ந்தந்மததிலே ஁ன்றபடி ஁ராஜ்ஜிதி, ஁ரமபடததைக்கண்டுகொண்டான இததனை ஁டியரானார்கு இந்த ஁த்ருவந்லுமாத்ரமானகூல்ய முடைடார்கும ஁கவதார்குத்குமென்றபடி இரங்கும, இரங்குமவனான - நமமரங்கனாயபிததனை, நமமுடைப ஁வாமி ஁ான ஁ரஜ்ஜிநாதனாகிற பிததனை வ்யாமுதனை பெற்றும், ஁ந்தோ பிறலியுள ஁ணங்குமாறு ஁ன்று ஁ந்லயமென்றபடி ஁ஸ்திக்யமிதி ஁ர்தா ஁த்யத்ரா஁பி஁ேதார்த்தம்! ஁ாலாடீதி நாராயணஷட்டமாத்ரமிதி! ஁ர்த்தானவ்யவக்ஷேடென ஁ித்டமான ஁ர்த்தம்! ஁ாய் வெருவுமாட்போலே ஁தி -

(ஸா.஁) மூத். ஁த்ருவந்லு கில ஁ரமபடமந்லு஁த் - ஁வமூஷடூந்லுயமாத்ரெனாபி க்ரூபா க்ரூவ்நூஸ்மத்ஸவாமினூ ஁ந்லவட் க்ரூ஁ந்லு஁கிணூஸ்஁த்யஸ்ய ஁ரஜ்ஜிநாதஸ்ய ஁டாவேஸி ஁மாரே நிபத்ய "த்வ மெ஁஁ம்மே" ஁த்யூத்ஸ஁வரெண கலஹ க்ரூவ்நி - ஁தெத்யர்த்த - ஁ஸ்திக்யமித்யாடிநா ஁ர்தா ஁த்யாடெ஁வூ ஁சித. - ஁ாய வெருவுமாட்போலே ஁த்யாடிநா ஁வசெனா஁த்யஸ்ய ஁ாவூ ஁சித! நிதாடிஸமயே ஁஁ுதி ஁ூவ்஁஁ரலாபவடத்யர்த்த -

(ஸா.வி) கத்திரபத்து ஁த்ருவந்லு: - ஁ன்றே, ஁த்ய ஁வ - ஁ராஜ்ஜிதி கண்டுகொண்டான, ஁த்யவான் - இததனையடியரானார்கு ஁ந்லமாத்ரடாஸானாமபி - இரங்கும் ஁த்யா க்ரூவ்ந - நமமரங்கனாய ஁ஸ்மட்ரஜ்ஜிநாத - பித்தன, ஁த்யவான் - ஁ந்ல., விவகூ க்ஷேடவ ந க்யூர்த - ஁வமநிஸுல஁ரஜ்ஜிநாதகே ஁த்யினஸி ஁ஸாரே ஁ரமயதி - ஁஁ூ க஁மிதி ஁ாவ. - ஁ாலாடிகளைப் ஁ோலே ஁ர்த்தானமில்லையேயாகிலும் ஁தி - "஁ஜ்ஜீர்த்ய நாராயணஷட்டமாத்ரம்" ஁த்யெதட்வதார்த்த ஁த்: ஁த்ர மானுதார்த்தான வ்யூத்ம! ஁ாடவெருவுமாட் ஁ோலே, நிதாஸமயே ஁஁ுதி஁ூவ்஁஁ரலாபவத் - ஁பிஸந்லியில்லையாகிலும், ஁க்ஷா஁ூவ்஁஁ரலா஁ாவேஸி "஁வசெனாபி யந்நாமி" ஁த்யெதட்வதார்த்த ஁த்: - ஁ஜ்ஜேத஁ரி஁ாஸாடிகளாலே -

(ஸா.ஸ) ஁ரணவென தடேவ ஁ராஜிதிமவாப - தஸ்தாத்காரணா஁கவடூஷடாஸ்யவ்ஸு ரஜ்ஜிநாதூஸ்யுந்மந்ஸஸந் க்ரூபா கரூதீத்யர்த்த: -

மூல - ந தீபா புந்யதீர்த்து கதீஸ்சர்ஸரீகாமிபி || ஂன்தும

ய:புத்ர: பிதர த்ரேஸ்தி த்ம் வித்யாதே஽ந்ய ரேதஸம் ||

யோ விஷ்ணு சதத த்ரேஸ்தி த்ம் வித்யாதந்யரேதஸம் ||” ஂன்தும சாநனாரகளிதே -

“கோப்ய: காமாத்஡யாத்க்ஸோ த்ரேஸாத்ரேஸாதயோ நூபா: |

ஸ஡்வந்஡ா஡்ணியோ யூய் ஸ்நே஡ா஡்ஸ்யா வயம் ப்ர஡ோ ||” ஂன்கிறபடியே ஏதேனு மொருவகையாலே

துவக்குண்டாரும் பிழைப்பாரென்றதுவும்

“யயா கயா ச வித்யா ஸ஡்வந்ஸதுபாவந:” ஂன்றதுவும் பூர்வசுகூதவிசேபங்களாலே நியதரான அ஡ிகாரிவிசேபங்களைப்பற்றவென்னுமிடம் இவர்களுடைய பூர்வாபரவூதான்தங்கள் சால்லுகிற புராநா஡ிகளிலே ப்ரஸி஡்஡ம் -

(ஸா.தீ) தில்லைபோ? ஂன்னவருளிச்செட்கிறார் கோப்ய. காமா஡ித்யா஡ிபால்

(ஸா.ஸ்வ) கார்யகார ம்ந்ரென்று கருத்து “கோப்ய. காமா஡்ரயாத்க்ஸோ த்ரேஸாத்ரேஸாதய ” இத்யா஡ி ப்ரமாணங்களிலே ஡கவ஡்஡ி஡்஡ுக்கும் பரகதி சால்லலில்லைபோ? ஡கவ஡்஡ி஡்஡ுக்கு த்ரேஸி த்ரேஸி஡ாவஸ஡்வந்மிருக்கையாலே “யயா கயா ச வித்யாஸ஡்வந்ஸது பாவந:” ஂன்று சாஸ்யகையாலே கதிபில்லையோ? ஂன்னவருளிச்செட்கிறார் கோப்ய இத்யா஡ிநா - வித்யவாஸ சுரகதி஡நகமென்று ஸாஸ்ய

(ஸா.ப்ர) விஷ்ணு ஡்ர஡்யதேவீஸ புராண புருஸாத்தமம் | லோகநாதஸநா஡்ந் ஡கத காரண பரம் | நார்சயந்நி ச யே மூ஡ா: பரமாத்மாநமவ்யயம் | தீ யாந்நி நரக தாா பாபினா ஡ரதர்ப்஡ | ம஡் த்ரேஸிணஸ்ச யீ விப்ரா: ம஡் த்ரேஸிணஸ்ச யீ | தீ யாந்நி நரக தாாமிஸ்ட்ரா஡்ந்ஸதீரபி” இத்யா஡்நுஸந்஡ேயம் | நநு “வீரேண யந்நபதயஸிஸிஸ்பால பூண்஡ுஸால்தவா஡ோ கதிவிஸால விலோகநாதீ: | ஡யா஡்ந் ஡கூதிவி஡்ஸஸய நாஸநா஡ீ த்ஸாம்யமாபுரந்ரக்த஡்யா புந: கிம் ||” இத்யா஡ிஸு ஡கவ஡் த்ரேஸிணாமிபி ஡ாஸ்யஸ்வநாத்கத த்ரேஸா ஡ாவ ஂவ ஸ஡்஡ீர்தநா஡்நா மோஸ்யபர்யந்ந்ஸூக்தி ரித்யதா஡்஡ோப்ய இத்யா஡ி - ஏதேனும இதி - யீந கீநசித்ப்ரகாரேண ஡கவ஡்நு஡்வந்ஸா஡்஡ி ஸஸாரா஡ுத்ரேயுரித்யேத஡ி - புராநா஡ிதி - “தஸ்மிந்நதீத்ய மூநயஸ்ப்஡ ஸ஡்஡மானா: -

(ஸா.வி) ஸர்வலோகைககதரீர தமா஡்஡்஡்஡ா஡ாதகம் | ஡ா஡் புருஸமீஸாந் ஸர்வலோக நமஸ்கூதம் || ந சிந்தயந்நி யீ விஷ்ணு தீ வீ நிரயகாமிந: | ம஡் த்ரேஸிணஸ்ச யீ விப்ரா: ம஡் த்ரேஸிணஸ்ச யீ || தீ யாந்நி நரக தாாமிஸ்ட்ரா஡்ந்ஸதீரபி | இத்யா஡ி வசந ஸ஡்ஸமதாநுஸந்஡ேயம் - நநு “வீரேண யந்நபதயஸிஸிஸ்பாலபூண்஡ுஸால்தவா஡ோ ஡்யதிவிஸாலவிலோகநாதீ | ஡யா஡்ந் ஡கூதிவி஡்ஸஸயநாஸநா஡ீ த்ஸாம்யமாபுரந்ரக்த஡்யா புந: கிம் ||” இதி த்ரேஸி - ஡ாவநாடா அபிமோஸ்ய஡ேதுஸூக்தீ: “ஸா஡்஡ேத்ய பாரி஡ாஸ்யம் - ஡ரி ஡ீர்தீ” இத்யா஡ி வசநாநா த்ரேஸா஡ாவவ஡்஡ிஸயஸ்வஸ்தாபந் ந த்ரேஸா இத்யா஡ி - கோப்ய இதி - பிழைப்பார், ஸஸாரா஡ுத்ரீர்பா ஡வேயு: - ஂன்றதுவும் இதி - பூர்வமீவ ஡கவதஸஸ்யரணயோக்யா஡ிகாரஸி஡்஡ீ: - யத்கிஸ்தி஡ுஸ்கம் வஸாத் ஡்ர஡்யஸாபா஡ிஸு ப்ரஸக்தேஸு த஡்நு஡வே ஡ாதீ பஸ்சாத்ஸஸ்யரணம் ஡வதி | ஂதாபுராணபார஡்஡்வநா ஸுரகதிமிதி ஡ாவ | ப்ராதி஡ூயர஡ிதாநாமீவ -

(ஸா.ஸ) சீ஡: , ஸிஸுபால: | இத்யம் ஡கவதாமி ஸ஡்஡ீர்தநா஡ீ: பாபநி஡ீரணா஡ிகம் வ்யவஸ்திதவிஸய -

(सा.सं) मिति स्थापितम् - अथ क्षेत्रवासादेरपि तथेति स्थाप्यते - ७७ इत्यादिना -

(சா.ச) பட்டவர்களுக்கு, மூதானா - दुष्टेन्द्रियवशादिति वचनपर्यालोचनया तत्र प्रातिकूल्य व्यवस्थितानामपि मनः कालुष्य शान्ति हेतुत्वं प्रतीतेस्तेषां मुक्ति प्रसङ्गो - नानिष्ट इत्यत्राह - दुष्टेन्द्रियेति -

மூல - “ய் யோகின: ப்ராணவியோககாலே யத்னேன சிதே வினிவేశயந்தி” என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்வயந்தாபேக்ஷையற அந்நிமகாலத்திலே இ(அ)வாகளுக்குத் தெளிவு வருகிறவிதுவேற்றம். இது “கேவலம் மடையேவ டயயாதிப்ரவுட:” என்று ப்ரபந்ர விபயத்திலும் ப்ரடர்சிதம் - ஆகையால் ப்ரகவத்ப்ரதிகூலாக்கு ப்ராதிகூல்யசேஷமான ரூப, நாம, க்ஷேத்ரவாச, சட்கீர்தநாடிகள் தஞ்சமாகாது - புண்யக்ஷேத்ரங்களில் பண்ணும் ப்ரதிகூலாசரணங்கள் மிகவும் பாடகங்களுமென்னுமிடம் ப்ரஹ்மசாஸ்திரம் -

(மா.டீ) க்ஷேத்ரவாமததின ப்ரபாவகாட்குதிரா ய யோகின ட்யாடிபால இவஅந்நிமகாலத்தில தெளிவை உணடாக்குகிற ப்ரபாவ ப்ரபத்திகரமுணடெனகிறார் - இது கேவலமிந்யாடி - ப்ரஹ்மசாஸ்திரம், “தீர்த்தே பாப ந குரீத விசேஷாசு ப்ரதி஗்ரஹ் | டுர்ர பாநக தீர்த்தே டுர்ரசுச ப்ரதி஗்ரஹ் |” ட்யாடி சாஸ்திரம்மென்கை -

(மா.ஸ்வ) விரோடிபாதோ? எனெவருளிசசெயகிறார் ய யோகின டிதி | பக்திடாரா சாபந மானாலும் ஸ்வயந்மந்ரேணாந்மிஸ்மூதிநககல்ய க்ஷேத்ரவாசததுககேரந்ர மெனறு கருதது. இடபி ப்ரபந்ர கருமில்லாத ததலிபு க்ஷேத்ரவாசிகளுக்குணடாகில ப்ரபந்ரபேக்ஷய க்ஷேத்ரவாசிகளுக்கு அடிக ப்ரபாவ தப ப்ரபந்ரனுக்கு ப்ரபாவந்யுநை ப்ரப ப்ரபந்ரபாதோ? எனெ ப்ரவீக்தத்தை ஸ்மரிபிககிறார் - இது டிதி - உளளொரு ப்ரபாவந்ரஹ் ட்யாடிநாசொனென அர்த்ததை உபசஹ்ரிககிறார் - ஆகையால் டிதி - ப்ராதிகூல்யசேஷமந்ரிககேயிருககிற க்ஷேத்ரவாசாடிக் கிசுத்சாபகமென்று கருதது - ப்ரதிகூலருககு க்ஷேத்ரவாச க்ரமேணவாகிலும் கிசுத்சாபகமெனறோ? எனெவருளிச செயகிறார் புண்யக்ஷேத்ரங்களில் டிதி “தீர்த்தே பாப ந குரீத விசேஷாசு ப்ரதி஗்ரஹ் | டுர்ர பாநக தீர்த்தே டுர்ரசுச ப்ரதி஗்ரஹ்” ட்யாடி களிலே யென்றபடி -

(மா.ப்ர) ய யோகின ட்யாடிநா - நந்வேவ யதாசுத்சுத்சிவந்மிஸ்மூத்யாவச்யகல்ய டேசவாசரஹிதப்ரபந்ரநாந் சா கத ஸ்யாடித்யத்ர “ஸ்திதே மநசி” ட்யுக்ரீத்யா ப்ரபந்ரநாமந்நிஸ்மூதி. கேவல ப்ரகவத்கூபயேவ ஸ்யாடித்யபிப்ரயந்ரஹ் இது கேவலமிந்யாடி - எவ சாட்யோபாயநிஸ்தானாந் ப்ரபாவஸ்ய ப்ரமாணாந்ராவிரோடி அசட்கூசெந ஸ்விகார்த்தம்முக்தவா ப்ரகவத்க்ஷேத்ரே ப்ராதிகூல்யாசரணே அடிகாநிஸ்தநககல்யரூப ஸிட்டோபாயப்ரபாவமாஹ - புண்யக்ஷேத்ரங்களில் ட்யாடிநா - ப்ரஹ்மசாஸ்திரம்மிதி - “அத்ர யந்நிக்யதே கர்ம புண்யபாபாட்மக நரே | ஶ்நானதோஶ்நானதோ வாபி ததஸ்மூத்யதகோடிச” ட்யாடி ப்ரஹ்மசாஸ்திரம்மித்யர்த்த | -

(மா.வி) அவாகளுக்கும, பக்தியோகரஹிதானாமபி | அநவரதப்ரகவந்நிடிட்யாசநாப்யாசாபாவேஶபி விபயவாசநாடுபித சித்தல்யேஶபி க்ஷேத்ரமஹ்நா அயத்னேவாந்நிஸ்மூதிர்ஶ்வதீதி பாவ. - இது லேற்றம், பக்தியோகநிஸ்தாபேக்ஷய க்ஷேத்ரவாசினாமயமதிசய: ப்ரபந்ரநாந்ர க்ஷேத்ரமரணாபாவேஶபி ப்ரகவத்ஸட்கூல்யேநேவ ஸ்மூதிர்ஶ்வதீதி ப்ரவ்மேவோக்தம் - எவ் சாட்யோபாயநிஸ்தப்ரபாவமுக்தவா ப்ரகவத்க்ஷேத்ரே ப்ராதிகூல்யாசரணே அடிகாநிஸ்தநககல்யரூப ஸிட்டோபாயப்ரபாவமாஹ - புண்யக்ஷேத்ரேதி - சாஸ்திரம்மிதி - “அத்ர யந்நிக்யதே -

(மா.ச) தர்ஹி க்ஷேத்ரவாசாயுக்த: கோ விசேஷ ட்யத்ராஹ - ய் யோகின டிதி - யோகிப்யோ விசேஷ - யோகினாமபி யத்ன சாட்ய - ப்ரத்யயவிசேஷஸ்தாவதேவ கதம் ஸ்யாடித்யத்ர அகிசுத்சநேஷ்வபி ப்ரகவத்கூபயேவ ஸிட்டேஸ்தாந்ரபாடிககல்யமாஹ - இதுக்கு டிதி - ஆகையால், நாமசட்கீர்தநக்ஷேத்ரவாசவேபவபரணாமந்யதாஸிட்டத்வா - தஞ்சமாகாது, டிஶ்ஸாபகந - அநிஸ்தாபக கெத்யாஹ | புண்யேதி | -

(सा.सं) ॐ शुभम्, प्रतिकूलाचरणस्यानिष्टसाधकत्वं च - भगवत्प्रभावं भगवन्निग्रहकार्यमित्यर्थः - भगवत्प्रतिकूलानां रूपनामादि एवं चेदपि भगवत्प्रवणानां नैवम् - किन्तु क्रमेणोपकारकमित्याह - भगवत्प्रवणांकु इति । -

மூல - ஆனபின்பு சङ்கல்ப நியதமாயிருப்பதேதேனுமொரு வ்யாஜததாலே சர்வீசுவரன்
 स्वरूपபாசமான முக்தவ்ய கொடுக்க நினைப்பிட்ட அதிகாரி பக்கலுள்ள டோஷங்களுக்கஞ்ச செலவு
 செய்வான் “एकशशास्ता न द्वितीयोऽस्ति शास्ता” என்றும் “प्रशासितारं सर्वेषाम्” என்றும்
 “शास्ता विष्णुरशेषस्य” என்றும் சொல்லப்படுகிற அவன்தானேயென்று தெளிந்து

“रागादिदृष्टिते चित्ते नास्पदो मधुसूदनः । न बध्नाति रतिं हंमः कदाचित्कर्दमांभसि ॥”

இத்யாதிகளைப்பார்த்து நெகிழாதே இவ் அதிகாரிகள் பக்கலுள்ள குणाந்ததை மஹ்மியில்
 தண்ணீர் பெற்றாற்போலேயுக்கந்து -

(சா.டீ) யிருக்கக்கடவனென்று நிமமிக்கிறார் ஆனபின்பு இத்யாடியால் - நினைப்பிட்ட,
 सङ्कल्पित, செலவு, शिक्षை - நெகிழாதே அநாதரியாதே அபாததூஷ்யநெகிழ்ச்சி ப்ரஸக்தம் -
 ஆராதநதாலிது ப்ரவதீமுக்தவிஷயமாயிருக்கும் - இங்கு நெகிழாதேயிருக்கவே ப்ராமம் - யதா,
 தனக்கு ராஜ்ஷாடிகளை த்யாஜ்யங்ஸென்றாராய்ந்து, அலாகளை நெகிழாதேயிருக்க
 வேனுமென்கையில் ஹேது -

(சா.ஸ்வ) நமக்கத்தவ் அந்வயில்லை என்பனவானாலும் அபகாரவ்ரீன சாமான்யவ்ரஹ்ணவிஷயததிலும்
 நன்யபாகையால் ப்ரவதவிஷயததில் இவனுக்கு கர்வ்யாதிசயில்லையே?
 அடர்மதிக் டெனாஸ் - டீடாது, தனக்கு அபாதிப்ரஸக்தி டிவ் ப்ரவநாதர் மிதிக்கையாலே
 அபாதிருகி ப்ரஸாதிப்ரவதோ? இசுவரன் சிக்ஷகனாகில் தனக்கும் அபாதிப்ரஸக்திதில் சிக்ஷை சாதிதீயாய்
 இங்கிருந்தநாள் பக்தி (ஹ்) ஹாதிப்ரஸக்திப்ரவதோ? எனகிற சாதினைப் ப்ரஹ்ரிததுக்கொண்டு
 இங்கிருந்த காலமுக்தி வ்ரத்திடை அபாதிருகிகிறார் - ஆனபின்பு இதி - நினைப்பிட்ட, सङ्कल्पित,
 செலவு, शिक्षை - நெகிழாதே தனக்கு ராஜ்ஷாடிகளாகாதென்று பாதது ப்ரவநாதர் திறத்தில்
 அநாதரியாதே என்றபடி -

(சா.ப்) செலவு செய்வான் இத்யஸ்ய அவன்தானே இத்யனெனவ்ய: - இசுவரன் எவ் நிஸ்தரக இத்யர்த: -
 நெகிழாதே, நிஸ்சயோ ப்ரவா | ராஜ்ஷாதி கல்ஷமனஸ்கா ப்ரவசின்னநாந்ஹி இதி வ்ரமுக்யமகுவேத்யர்த: |
 மஹ்மாத்யாதி - மஹ்மாவதிதூஷிதோதி சீதிலதீர்த் தவ்ரேவ் லக்ஷ்வா யதா துப்யேததேத்யர்த: |

(சா.வி) ப்ரவநாதநிகடே சாஸ்த்ரமர்யாதிமநுஸ்த்ய நிஸ்சய: க்ரூதார்த்ஸ்திஸ்தேதி ப்ரமப்ரகூதமபாசஹ்ரிதி -
 ஆனபின்பு இதி - அவன்தானே ப்ரவநாதேவ - செலவுசெய்வான் டோஷநிவ்ர்தக: - நெகிழாதே
 நிஸ்சயோ ப்ரவா - இவ்அதிகாரிக்குக் எதப்ரபநாதிக்காரி விஷய - உள்ள குणाந்ததை “गुणदोषौ
 बुधो गृह्णान्” இத்யுக்ரத்யா வித்யமான குणाசம் - மஹ்மியில் நிர்ஜல்மம் | தண்ணீர் பெற்றாற்போலே,
 மஹ்மசீதிலஜல் ப்ரமதவ - உகந்து சந்நுப்ய - யதா கர்த்வித்யாபவதலாபேதி நிஸ்வாசமத்யஜநித்யர்த: -

(சா.ச) அதிகாரார்த் நிமமயதி | ஆனபின்பு இதி, சாஸ்த்ரார்த்ஸ்த்ரவ் ரஹிதஸ்த்ரலே ப்ரமாணசித்வஸ்ய ப்ரபநி
 ப்ரபாவஸ்ய நாம சாதிநிவ்ரதவிஷயவாசாதிசயஸ்ய ச யதா ப்ரமாணமசங்கோகோகேஸ்காஸ்த்ரமுக்த்யுபாய பக்தி
 ப்ரபத்யந்யதரநிஸ்தானாமர்தாதி சங்க்ஷ்யாதிஸ்தானாமப்யவ்ரமாதரணியத்வ சமர்த்யநாசுதேத்யர்த: - வ்யாஜசத்வ பக்தி
 ப்ரபத்யரெந்யதரபர: | உள்ள டோஷங்களுக்கு, அர்த்ஸங்க்ஷாதிவ்யாதிநாம் | செலவு செய்வான்,
 ப்ராயசித்தவிஸேஷண லபுப்த்யவாயேவா நிவ்ர்தக இத்யர்த: - அவன்தானே யென்று தெளித்து, சமாப்யதிக
 தரித்ரதயா -

மூல் - “கர்மணா மனஸா வா஑ா யத஢ிஷ்ணம் நிபேவதே । ததேவாபஹரத்யேனம் தஸ்மாத்கல்யாணமா஑ரேத் ॥”

என்கிறபடியே கரணத்ருத்தாலும் தான் நல்வழிகைவிடாதே

“ஸஸாரவிஷவூக்ஷஸ்ய த்வே ஑லே ஹமூதோபமே । கதா஑ித்கேஸவே ஢க்திஸ்ததூக்ஷேவாஸமா஑ம: ॥”

என்று இங்கிருந்த காலத்துக்கு புயோ஑னமாக வெடுத்த

“பரமனைப் பயிலும் திருவுடைய சிறுமாமனிஸருடன் ஑ேர்த்தியாகிற ஑ீறிய பெறாப் பேறறைத்திருவருளாலே பெறஹோம்” என்று கृतார்தாராம் -

(ஸா.வா) பரமனைப் பயிலும் திருவுடைய ‘பாற்கடல் ஑ேர்த்த பரமனைப்பயிலும் திருவுடையா என்கிறபடியே பரமபூரூஷணை ஑மாஸூயிகும ஑மப்ததையுடனெனறபடி சிறுமாமனிஸருடன் சிறுமாமனிஸா’ என்கிறபடியே தேஹயானுவூதிபாலே ஑ீறிய ஑ததோறறி ஑ானவோர஑்யாதி஑ளாலே ஑ஹாபுர஑வரான ஑ா஑வத்ருடன் ஑ீறிய ஑லா஑்யமான திருவுருளாலே ‘பணைநாளாலே நின திருவருளும் பங்கததாள திருவருளும் என்கிற திவ்யத்பதிகளுடைய புரஸாதத்தாலே -

(ஸா.ஸ்வா) ஑ா஑வதாரா஑ ஑தர்ஸனததாலே தானும் அபரா஑புரஸக்தனாகாதே என்று கருத்தது, பரமனை இதி - பாற்கடலில் ஑ேர்த்த பரமனை பரமாத்மாலை பயிலும் ஑ஸூயிகும படியான - திரு ஑மப்ததை யுடையரான சிறுமாமனிஸருடன் தேஹயானுவூதிபாலே புரகூதருக்கு சிறியவராய்த் தோறறி ஑ானவோர஑்யாதி஑ளாலே ஑ா ஑ஹாபுர஑வரான, மனிஸா, ஑ா஑வத்ருடன் ஑ேர்த்தி, ஑ஸர஑மாகிற, ஑ீறிய, ஑லா஑்யமான - பெருமபேறறை பெரிப புரூ஑ார்ததை திருவருளாலே, திவ்யத்பதிகளுடைய ஑்ரீமத்கூபையாலே என்றபடி.

(ஸா.பு) நல்வழிகைவிடாதே ஑஢்மா஑ாபுரித்யா஑ேன - பரமனைப்பயிலும் இதி - ஑ா஑ாத்ய ஑ர்வேஸவரஸ்ய ஑்ரீமதாராணஸ்ய நிர஢்நரானுஸ஢்நானரூப நிரவா஑கஸப஢்ஸமூதே பரமோகா஢்நி஢ிஸஸஹ வாமரூபமநிஸமா஑ீன ஑்வரூபானரூப ஑ல ஑ா஑வத்கூபயோஹ ல஑்வானிதி ஑்வகார்தார்த்யமனுஸ஢்நாய -

(ஸா.வி) பரமனைப்பயிலும் திருவுருடைய சிறுமாமனிஸருடன், ‘பாற்கடல் ஑ேர்த்த பரமனைப்பயிலும் திருவுடையா’ இத்யூக்த புரகாரேன பரமபூரூஷணஸமாஸூயணஸபதூக்ஷே - சிறுமாமனிஸருடன், சிறுமாமனிஸா’ இத்யூக்தபுரகாரேன தேஹயானுவூத்யா ஑்வலுபை஑ானவோர஑்யஸமூத்யா அ஑ிகோ஑ா஑வதோஸஸஹ - ஑ோததிபாகிற ஑஑஢்நா஑்யம் - ஑ீறிய ஑்ரே஑்ம் - பெறா, புராமுஸ஑க்யம் - பேற்றை, ஑லம் - திருவுருளால், ஑ா஑வத்கூபயோ - பெற்றோம் புர஑ாஸஸ்.

(ஸா.ஸ) ஑்வஸாஸனபுரித஑்ந஑்஑ஹிததயா புரமாணஸனஸி஑்஑்ரீமதாராண ஑வோதி நிஸி஑ித்ய - அ஢ிஷ்ணம் - புரித஑்ணம் - புன: புனரிதி யாவத் - கர்மணா மனஸா வா஑ா - கல்யாணமா஑ரேதித்யூத்ய - கல்யாணம், அர்தாதி விஷயவர஑ா஑ிமதஸ்வபி ஑ா஑வதேஷு கிஸ்தி஑்நகரணம், ஑ூத்யாதிஸி஑்஑்நித்யாதி஑கஸ நல்வழி ஑ா஑வதாரா஑னாதி஑ - பரமனை இத்யாதி - ஑ர்வஸ்மாத்பரவிஷயே ஑ித்தத்ரவோகரண ரூபஸ்தூத்யாத்மக஑ா஑ா஑ான ஑்ரீம஢்ந - ஑ரோரிதோ஑ா஑ிகா அபி புர஑ாவ஢்஑ஹ்ல இதி நிஸி஑ித்ய ஑ேஷா கி஑்஑ூரதயா ஑ோஸஹவர்தனரூபமல஢்யம் ஑லம் ஑்ரிய: புதே: கருணயா ல஢்நதே இதி கृतார்தாஸஸ஢்ந. ஑்ரிய: புதே.

(सा.स) चरणावाज्ञा च शिरसा धृतवतामस्माक कुत आगच्छन्ति क्रूरपापार्नात्यध्यवासायवान् सन् चक्रधरेण किङ्करत्वेन देशविशेषमत्स्वीकरणं स्वस्य न किङ्करभावकृतम् - किन्तु केवलकृपयैवेति च धिया मुमुक्षुः प्राप्तम् - न हि सायुज्यपर्यवसितोभयविभूतिविशिष्टब्रह्मानुभवसाम्राज्याभिषेको भगवदन्तरङ्गोदासीन्ये तदवमाने वा लभ्यस्स्यादिति भावः । -

भगवच्छरणारविन्दयोन्यस्तभराणां प्रभावे भगवानेव सदृश इत्युक्ते विस्मयो -

மூல் - உண்மையுரைக்கும் மறைகளிலோங்கியவுத்தமனாரா, வண்மையளப்பரிதாதலில்
வந்துகழல் பணிவாரா, தண்மைகிடந்திடத் -

(சா.தி) இவ் அபிகாரார்த்ததைப பாட்டாலும் சஹிதகிறார் உண்மையுரைக்கும் இதாதி -
உண்மையுரைக்கும் மறைகளில் மத்யவாதிகளான உபநிஷதாங்குகளில் - ஓங்கிய உத்தமனார்
நிஸ்ஸமாஹ்யதிகத்வென ப்ரதிபாடினான புரூஷோத்தமன் வண்மை விலக்ஷண - மித்ரோபாயதக்ஷுதைய
ப்ரபாவமெனற்படி அளபடரிது பரிச்ஞீதிகக அக்ஷயமென்கை அதலில் அதைபால உபாயப்ரபாவ
நிர்வதிகமாத்கையாமெனற்படி - வந்தது கழல் பணிவாரா அந்நயானிகளாய் வந்தது சி. நரபடிகளை
சமாஹயிப்பாருடைய - தண்மை, நைய -

(சா.ஸ்வ) பாட்டால் அபிகாரார்த்ததை சஹிதகிறார் உண்மை இதி உண்மை உள்ளபடி
உரைக்கும் மத்யவாதிகளான மறைகளில் வேதங்களில் வேதாந்தங்களிலெனற்படி ஓங்கிய
ப்ரதிபாடினான நிஸ்ஸமாஹ்யதிகத்வென ப்ரதிபாடினான உத்தமனாரா புரூஷோத்தமனான உண்மை
விலக்ஷணம் | ப்ரபாவமெனற்படி அளபடரிது பரிச்ஞீதிகக அக்ஷயமென்கை - அதலில் அதைபால
மித்ரோபாய ப்ரபாவமபரிச்ஞீத மாத்கையால் - வந்தது அகித்ந்யானநய ருதிவ யுத்தனாய் வந்தது கழல்
பணிவாரா திருவடிகளை அஹயிக்கும்வா - ப்ரபநருடைய வெனற்படி தண்மை, தாழ்ச்சி
ஜாதாதிருதநையம் - கிடந்திட,

(சா.ப்ர) மேவதி பக்ஷபாத்ரஹிதாஸ்மதாசார்யா அவோசந்நித்யாஹ - உண்மையுரைக்கும் - இதாதினா -
உண்மையுரைக்கும் மறைகளில் அபௌஷேயதயா காரணதோஷவாதிகப்ரத்யய
ரஹிதவாத்யாவஸ்திதார்த்நதோதநாஸிலேஷு வேதேஷு | ஓங்கிய, உத்தமனாரா "வேதாஹமேத புரூஷ மஹாந்தம்" இதாதிஷு
சர்வோக்ருதநயா தோததத்ய புரூஷோத்தமத்ய - வண்மையளப்பரிது ப்ரபாவ, பரிச்ஞீதம்அக்ஷய - அதலில்,
அத எவ - ப்ரஹ்மனோ பரிச்ஞீதப்ரபாவவதாதிவேத்ய - வந்தது கழல் பணிவாராதண்மை கிட, நதிட,
சர்வஸ்வாமீ ப்ரஹ்மானஸ்மாக்கமாய் ச்வாமீத்யவரமத்ய ச்வஸ்வாதந்யவ்ருத்நிமபாஸ்ய ததாராதநரூபமமாரீ அரத்ய
ததரணாரவிந்தயோ ப்ரணிபதநா நையே ஸ்திதேஃபி

(சா.வி) ரிதி ராத்தயாஹ - உண்மையுரைக்கும் இதாதினா உபநதவா
ஜானாதிபிர்மஹாந்தோஸ்மதாசார்யா - உண்மை யாதார்த்யம் உரைக்கும் வதந்திஷு மறைகளில் ஸ்ருதிஷு
- ஓங்கிய "நததஸ்மத்யாஹ்யதிகத்சுதத்யநே" இதாதினா - சர்வோத்தமத்வென ப்ரதிபாதிதத்ய - உத்தமனாரா,
புரூஷோத்தமத்ய - வண்மை, ப்ரபாவ, - அளபடரிது பரிச்ஞீத ஜாதம்அக்ஷய, - அதலில், அத - வஸ்து,
ப்ரஹ்மதஸ்மதமாரத்ய - கழல், சரணு | பணிவாரா அஹயதாம் - தண்மை அபகர்ஷ ஜாதாதி ந்யுநத்வே |
கிடந்திட வித்யமானேஃபி -

(சா.ச) ந பவத்யேவ - தாத்விகைவேதோக்திரத்யவோசந்நித்யாஹ - உண்மைஇதி - உபநந்தவா, மஹாதேசிகா:
- உண்மை, வஸ்துஸ்திதிம் - ஓர்ந்தவிர பக்ஷபாத்ரஹித்யேன - உரைத்ததனார் உபதிதிஷு: - கிமித்யத்ராஹ
- உண்மை இதாதி வித்யபபிலதாம் இத்யந்தென - யாதாத்யப்ரதிபாதிததேஷு வேதேஷு சமாதிக்கரஹிதத்வென ப்ரதிபாதித
புரூஷோத்தமத்ய - வண்மை இதி - ப்ரபாவ - இதாதினா ஜாத ந ஸக்தமிதி - "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே" இத்யுக்தயா
அகித்ந்யேனாரத்ய சரணாவாஹயதா - தண்மை இதி - ப்ரகூதிசபந்தாதி நிபந்தநா -

மூல் - தர (ததா) மளவென்ற வியப்பிலதாம், உண்மை யுரைத்தனரோரந்த விரவுயர்ந்தனரே || 33 ||

(சா.தி) ஜாதிவ்யவஸ்தையென்றபடி கிடந்திட, இருந்ததாகிலும் அததாலவர்களுக்கேது குற்றமென்று கருதது - தரம், வரிசை புராவமென்றபடி “தவா அபி ந த விது” என்று புராவம் அளவென்னவியப்பிலதாம், பரிசுந்நமென்கிறவாக்கு அகாசரமாம் எனனுமுண்மைடை - உயர்ந்தனா, ஜானாடிகளாலும் உந்நரான அஸ்மடாசார்யாகள் ஓரந்தவிர, ஐாவதா அநுநுததாஷர் நிதாஷரெனகிற பகாபாதவையபாதே யதா சந்நுக்களே இவஅர்த்துக்கு உபதேசயாடியா மாதுசரநர்ஹ்ரென்று பகாபாத் டணணாதே உரைத்தனர், உபதேசித்தார்களெனகை || 33 ||

(சா.ஸ்வ) இருந்ததாகிலும் அததாலவர்களுக்கு புருசார்யஹாநி தில்லாமைடாலும் புராவநிமித்த ஐாவத ஐிமானத்தில நுந்நயிலலாமைடாலும் புராவததககு நுந்நயில்லை என்று கருதது தரம் வரிசை, புராவ மென்றபடி அளவென்ற பரிசுந்நமெனகிற வியப்பிலதாம், வியப்பு உக்தி - பரிசுந்நமெனகிற வாக்கில்லாததாம் - அபரிசுந்நமென்றபடி - “யா ஹே ந புருச வத தவா அபி ந த் விது:” என்றதிறே உண்மை, ஐாவதபுராவம் அநிசுந்நமெனகிற யதார்யமான அர்த்ததை உயர்ந்தவர், ஜானாநுதானங்களாலே அதிகரான வ்யாசாதிப்யாஸ்யதிகரான அஸ்மடாசார்யர்கள் ஓரந்தவிர, பகாபாததவிர சதாஷஐாவதர் நிதாஷஐாவதரென்று பகாபாத மனதிககே யதா, இவன மந்நாதிக்காரி, இவன் புரூாதிக்காரிஎன்று பகாபாததில்லாமல கவலவாந்நவ்யத்தாலே உரைத்தனர் உபதேசித்தருளினார்களென்றபடி - || 33 ||

இப்படி ஐாவதபுராவம்பரிசுந்நமென்று சொன்னதுகூடுமோ? ஐாவதனுக்கே புரவதசையில் ஂநாதுசபுராவதில்லையே? புரவதசையில் புராவதில்லா விடடாலும் புரபுத்திபுருக்தமாக இடானி தாதுசபுராவமுண்டென்னில் ஐக்தியாடியகூதமாக ஐக்திநிஷனுக்கும் ஂநாதுசபுராவ புரசுந்நிதாதோ? அப்டோது “சத்கர்மநிரதா” இயாதிநா புரபுந்நரை அதிகராக சந்நுதிக்கிறது கூடுமோ? கிசு உகூஷபுரபுத்தி புருக்தமாக புராவசாலலில் “தஸ்மாத் சந்ய புரம வதந்நி” இயாதிநா சந்யதப: புரபுத்திகளுக்கும் புரமத்வ் சொல்லுகையாலே தந்நிஷர்க்குமே தாதுசபுராவ் புரசுந்நிதாதோ? என்ன சந்யதப: புரபுத்தி சகலதமபிசுயாப்யத்யந்நாஐ்யஹிததயா, சகல -

(சா.பு) தரமளவென்ற வியப்பிலதாமுண்மைடரைத்தனா அபரிசுந்ந புராவா ஐாவநேவதேஷா சதுச இயுக்தேஸி கிமித வ்ஸ்மய நாயம் - யதாஸி ஐாவநேவ “அந்நராந்யஹம் நிய்ய் புயேயத்யஐுரேணுஐி” இயாதி ஐிஸ்வஸ்யாபி புாவநதயா ஐாவதானவாசுத் - அநா ந வ்ஸ்மயநாய மிதமித்யேதத்யமித்யவாசுந் ஓரந்தவிர பகாபாத ராஹ்யேந - உயர்ந்தனரே, உந்நா மஹாந்நா ஜானார்யகா வாதிஹ்ஸநவாஸ்புவாஹா புரபுந்ய: புரவாசார்யா இயர்த்த: || 33 ||

(சா.வி) சுவ்ய் ஐாவநேவ - அளவு, உபமானம் - தேஷா புராவே ஐாவநேவ துல்ய இயர்த்த: என்று இயுத்தே யதா | வியப்பு, வ்ஸ்மய: - இலதாம், ந ஐவேததா - உண்மை, சந்யம் ஓரந்தவிர, பகாபாதராஹ்யேந - சர்வவரணாசாஐாரண்யேந - உரைத்தனரே அவாசுந் || 33 ||

(சா.ச) புரகர்ஷே விசுமானேஸி தேஷா புராவே | தரமளவு, ச ஐாவநேவ துல்ய: | “ந ச புஜ்யாஸ்யஹ்ம | யே ஐாஹ்யாஸ்தேஸஹம்சாஷய் நுப” இயாதிஐிஸுத்த: வியப்பிலதாம், ந வ்ஸ்மயநாயமிதி மஹாதேசிகா வஸ்து சித்திதமபகாபாதேநாபபதிதிசுரித்யர்த்த: || 33 ||

मूलं - रागद्वेष मदादि कैरिहमहारक्षोभिरक्षोभि(ते)तं नित्ये रक्षितरि स्थिते निजभरन्यासाभिधानं तपः ।

(सा.दी) श्रीभागवत(ருடை) ப்ரபாவ வேதவாசாமப்யகோசர் மெனறு உபசஹரிககருறா ராகதேசேதி - ராகாதிகளே மஹரக்ஷஸஸூகங்கள் ரக்ஷஸஸூகம் வெல்லுகையாலே மஹரக்ஷஸ்வம் - ஆதிசப்தம் மோஹாதிகைய காட்டும - இஹ, ஜகதி । தைரக்ஷோபிரக்ஷோபிதம், அநாபிபூதம் - மோக்ஷவிஷய ப்ரபத்திககு ராகாதிகளால் ப்ரதிவந்தமில்லை சிக்ஷயாபி க்ரோடி கரோதி எனகருறாரிடுற - நியை ரக்ஷிதர், நியைரக்ஷகனாண ச்ரீய பதி விஷயத்தில் ரக்ஷண, மோக்ஷ - ச்ரீயை எனகையால் எட்டோ நமமை ஆச்ரீயிட்டுப்பார்க்கொன்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கை தோற்றுக்கிருது சந்நிஹிதே என்றதாகவுமாம் - நிஜபர்னயாசாபிபாநம் - ஆத்மரக்ஷா பர்மமர்பணாஸ்யம் - யத்ப .

(सा.स्वा) विरोधिनिरासकतया, सकलेष्टप्रदतया, आशंकारितया, अन्यैश्च वैलक्षण्यैर्वेदानामप्यगोचरापरिच्छिन्न प्रभावयुक्ततया न्यासस्य तत्प्रयुक्त भागवत प्रभाव वर्णनमुपपन्नमित्यभिप्रायेण श्लोकेनार्थाधिकारार्थं त्रुते सङ्ग्रहिकक्रीणा - रागति, राग, विषयकामना - द्वेषः, तत्प्रतिबन्धकेषु द्वेषः - मदः, स्वोत्कर्षाभिमान - एवमार्थाभरनात्मगणैः - महारक्षोभिः, राक्षसानामप्येते अनात्मगुणा आत्मनाशक इति महारक्षस्त्वेन रागादयो निरूप्यन्ते । एतैरक्षोभिने, अप्रतिबन्धे । नित्ये रक्षितरि, नित्य रक्षितरि प्रपन्नाना रागादिदोषे सत्यपि मङ्गल्यनिकाले भगवता फलप्रदानादाश्रितरागादिरक्षोभिरक्षोभिने इत्यर्थः । नित्यमाश्रितरक्षणव्याजान्वेषणपरतया नित्यरक्षितृत्वम् - स्थिते, नित्यरक्षितृत्वेन स्थिते - नित्ये स्थिते अक्षोभिने रक्षितरि विषये - अक्षोभितमिति पाठे तपोविशेषणम् - अक्षोभित यत्तप, रक्षितरि स्थिते -

(सा.प्र) एवमुपायनिष्ठाना प्रभावमपरिच्छिन्न प्रदर्शयोपायप्रभावमप्यपरिच्छिन्न प्रदर्शयति । रागद्वेषेत्यादिना - मात्सर्यादिरादिशब्दार्थः । महारक्षासि, रावणकुम्भकर्णादीनि यथा भगवद्व्यतिरिक्तै रनिवर्त्यानि । तथैतेऽपि भगवद्व्यतिरिक्तैरनिवार्या इत्यर्थः । एव च प्रपन्नाना श्रीमन्नारायण एव रक्षक इति तैरक्षोभितम् - स्थिते प्रतिष्ठिते "स्थिते मनसि सुस्थे"

(सा.वि) यैर्भगवति भरन्यासरूप सर्वोत्कृष्ट तपः कृतः तन्महिमा देवानामपि परिच्छेत्तुमशक्य इत्याह - रागेति - रागः, विषयाभिलाषः - द्वेषः, विषया लाभविरोधा क्रोधः - मदः, द्रव्यपाण्डित्यादि जनितो गर्वः - आदिशब्देन मोहादिसङ्ग्रहः - एतैरेव महोरक्षोभिः, अतिपीडाकरैः । धर्मध्वंसिभिरिति भावः - अक्षोभितम्, क्षोभमप्रापितम् । रागद्वेषादि वृत्तोपप्लव इतरतप इव भरन्यासतपो नाशयितुं न प्रसरतीति भावः - नित्ये, प्रलयप्राक्कालिकतपः फलमपि प्रदानु लग्नकतया सन्निहिते - रक्षितरि, भगवति - निजभरन्यासाभिधान, निजभर समर्पणनामकम् -

(सा.स) अथ साध्योपायनिष्ठप्रभावोऽपि साध्योपायप्रभावायत इति तत्प्रभावमाह - रागेति - रागः, विषयतृष्णात्मिका बुद्धिः - द्वेषः, भगवद्वागवतविषये प्रतिकूलता बुद्धिः - मदः, कुलविद्याधन वृत्तादि सम्भवो गर्वः - आदिशब्देन मोहमात्सर्यादय अकृत्यकरणादयश्च गृह्यन्ते - इह, अस्मिन् जगति - महा रक्षोभिः, आस्तिकानामेतान्येव महारक्षासि । एतै रक्षोभिने, नित्यं रक्षितरि स्थिते - नहि प्रपन्ने रागादिकमस्तीति भरस्वीकरणकार्यमपि लुप्तम् भवति - नित्यरक्षणजागरूकस्सन् रक्षणदीक्षायामेव व्यवस्थितो हि स इति भावः । एवं व्यवस्थिते भगवति स्वात्मरक्षा भरसमर्पणरूपम् -

[illegible]

(मा.स) यत्कक्षीकृतम्, परिगृहीतम् । अनुष्ठितमितियावत् - तत्तपः । विविधान्, धर्मानित्यशेत ।
 “तस्मान्न्यासमेषान्तपसामतिरिक्तमाहु - न्यास एवात्य रेचयत् - एतद्वैमहोपनिषदम्” इत्याद्युक्तविधया
 “तपोदमश्शमोदानम्” इत्यादिनोक्तान् बहून् धर्मानित्यशेत, सर्वेभ्योप्यतिशयितमासीत् - तेषामेव
 तद्वशीकरणासाधनत्वादिति भावः - तस्य, तपसः - भूमा, माहात्म्यम् । स एवार्णवः । तत्र -

मूलं - पदम् ॥ ५८ ॥

इति कवितार्किकमिहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे प्रभावरक्षाधिकारषड्विंश । श्रीमद्रहस्यत्रयसारे स्थितीकरणविभागो द्वितीय ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) वाक्यकृत्कृतं नपदम्, अगोचरं ॥ ५८ ॥

इति श्रीमद्वाधूलकुलतिलक श्रीलक्ष्मणार्यवृत्तपात्रस्य, श्रीवेदान्ताचार्य पादारविन्दनिर्गतिशय भक्तियुक्तस्य, श्रीभाष्य श्रीनिवासस्य कृतिषु श्रीसारदापिकाया प्रभावरक्षाधिकारषड्विंश ।

(सा.स्वा) अपि काकाक्षि न्यायेनोभयत्रान्वीयते - न पदम्, न विषयभूतम् - यस्य भगवन् उपायत्वप्रभावः “यतो वाचो निर्वर्तन्ते” इति वेदापरिच्छिन्न । तस्याप्युपायान्तरस्थानापन्नत्वरूपोपायत्वापादकस्य न्यासस्य प्रभावः कैमुत्यन्यायेन वेदानामप्यविषयः जनस्थाननिर्वासिना कर्षणात् नपदं दुर्बलरक्षोभक्षोभितम् । इदं तु तपः महारक्षोभिरप्यक्षाभितमिति व्यतिरेकश्च व्यज्यत - अक्षाभितमिति पाठ एव समीचीनः ॥ ५८ ॥

इति श्रीमदात्रेय कृष्णार्यमुनेन तत्परणाम्बुजचक्षुरीकेण श्रीमद्वेदान्तगमानुजयतीन्द्र महादेशिक वटाक्षलब्ध सकलवेदान्त रहस्य ज्ञातेन गोपालदासेन विरचितायामुत्तर मारास्वादित्या प्रभावरक्षाधिकारषड्विंश ॥

(सा.प्र) मशक्यमित्यर्थः - इह रागद्वेष मदादि कै रक्षोभिरक्षोभित स्थित नित्ये रक्षितरि निजभरन्त्यासाभिधान कर्षाकृत यत्नः अधर्मद्रुहो विविधान् धर्मानित्यशेन तदभूमाणवत्त्वशवर्णन प्राचा वाचामपि न पदमित्यन्वयः ॥ ५९ ॥

इति भारद्वाजकुलतिलकस्य श्रीनिवासचार्यस्य मुनो श्रीनिवासचार्यस्य कृतिषु श्रीसार प्रकाशिकाया प्रभावरक्षाधिकारषड्विंश ॥

(सा.वि) बिन्दुमात्रवर्णनमपि । प्राचा वाचा, वेदानामपि । नपदम्, नविषयः - “तस्माद्वाह्यणो महिमानमालोति” इति ब्रह्ममहिमवता प्रभावो वेदानामपि वर्णयितुमशक्य इति भावः ॥ ५८ ॥

प्रपन्नस्यैहिक दुःखमसह्यमपि नो हरिः । निवारयत्यतः कर्म प्रारब्धं न विनाशयेत् ॥

इत्येतद्वचनं मन्दं हितार्थं दुःखमैहिकम् । हरिर्निर्वर्तयेन्नैव प्रारब्धाशं नु नाशयन् ॥

अस्मद्दर्शननिष्ठानां कर्मज्ञानादि वर्तिनाम् । कादाचित्कार्थसङ्गादेर्निन्द्याता नोपजायते ॥

ऐकान्त्यं सुदृढं येषु क्वचित्तेषु स्थूलत्वनपि । अवज्ञा परिहर्तव्येत्येव शास्त्रनिर्णयः ॥

प्रपन्नवेषमात्राच्च तद्ज्ञानावधि वैष्णवः । आदरादभूवर्तेन किं पुनस्सत्पथे स्थितान् ॥

भगवत्क्षेत्रमरण देहिनामुपकारकम् । प्रातिकृत्यत्यजामेव विपक्षेऽतिप्रसङ्गत ॥

इति श्रीशैलकुलतिलक श्रीवेङ्कटसोममुत्पन्नस्मनेन श्रीनिवासदेशिककुपालब्धसारार्थ ज्ञानेन श्रीनिवासदासेन लिखितायां श्रीसारविविण्या प्रभावरक्षाधिकारषड्विंश ॥

(सा.स) यो लेशः । तद्वर्णनमपी मत्तया प्राचा वाचां, वेदान्तानामपि - नपदम्, न विषयम् ॥ ५८ ॥

इति श्रीपरकालयतिविरचिते श्रीसारप्रकाशिका सङ्ग्रहे प्रभावरक्षाधिकारषड्विंश ॥

